

॥ अथ श्रीमहाभारते उद्योगपर्व प्रारभ्यते ॥

Sa. 8 km.
G.N.B.

4 36204

N.N.
4477
x B

CENTRAL ZOOLOGICAL
LIBRARY DELHI

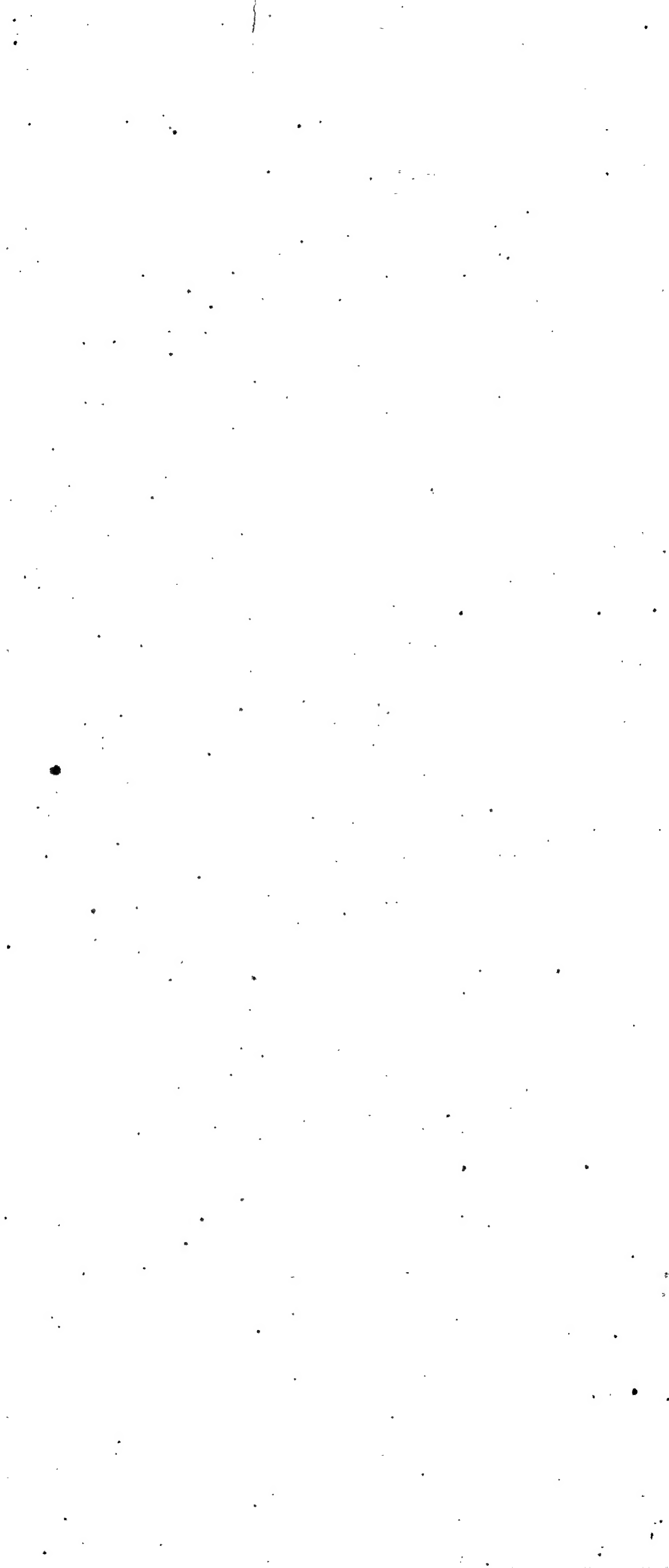
Acc. No. 8997 .....

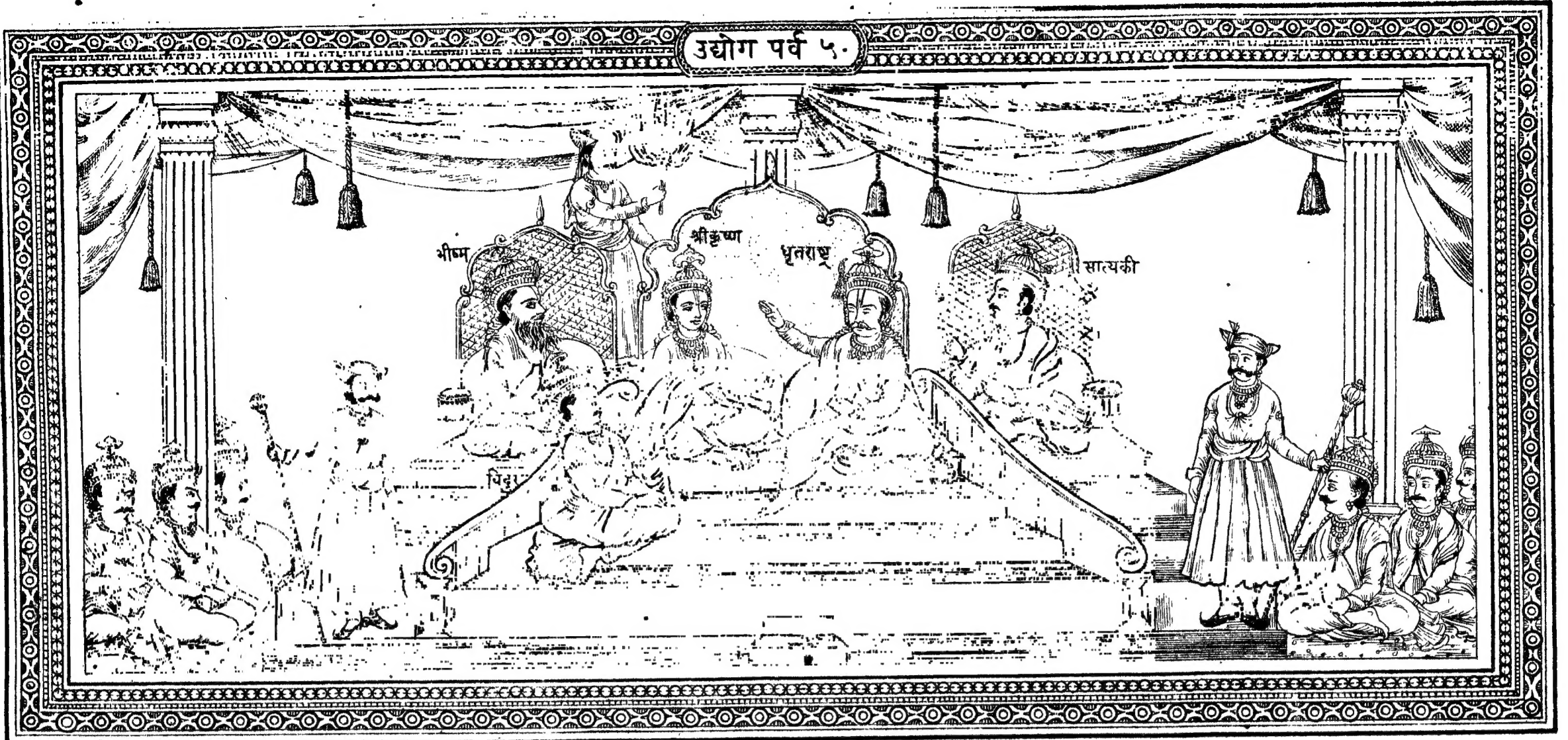
Date. 23.7.57 .....

Call No. 528 Km .....

G. N. B

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीमद्रोपालमानम्यश्रीलक्ष्मणपदानुगः ॥ नीलकंठोभावदीपंकरीत्युद्योगपर्वणि ॥ १ ॥ गोपालनारायणलक्ष्मणार्याधीरेशगंगाधरनीलकंठाः ॥ चितामणिः सांबारा
वश्रपूज्यादिशंतुसर्वेश्वरोमतिमे ॥ २ ॥ भारतेसारमुद्योगभितिवृद्धानुशासनं ॥ अतोविस्तरतस्तत्रव्याख्यानमुपपद्यते ॥ ३ ॥ अभिमन्योःस्वपक्षाः यादवपांडवाद्याः तस्यैवविवाहं कृत्वा मुदिता
अभूवन्निति शेषः । प्रतीताः प्रवृद्धाः १ मणयोमुक्ताप्रवालादयः तेषांप्रवेकोजालादिरूपः समूहः तेन उतमरत्नैः हीरपद्मरागाद्यैश्च चित्रा । 'मणिः स्त्रीपुंसयोरश्मजातौ मुक्तादिकेष्वपि' इति मेदिनी २
॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृत्वा वि
वाहंतु कुरुप्रवीरास्तदाऽभिमन्योमुदिताः स्वपक्षाः ॥ विश्रम्य रात्रावुषसि प्रतीताः सभां विराटस्य ततोऽभिजग्मुः १ सभा तु सामत्स्यपतेः समृद्धामणिप्रवेकोत्तमरत्न
चित्रा ॥ न्यस्तासनामालयवतीसुगंधातामभ्ययुस्तेन राजवृद्धाः २ अथासनान्याविशतां पुरस्तादुभौ विराट्पदौ नरेन्द्रौ ॥ वृद्धौ च मान्यौ पृथिवीपतीनां पित्रासमं
रामजनार्दनौ च ३ पांचालराजस्य समीपतस्तु शिनिप्रवीरः सह रौहिणेयः ॥ मत्स्यस्य राज्ञस्तु सुसन्निष्ठो जनार्दनश्चैव युधिष्ठिरश्च ४ सुताश्च सर्वे दुपदस्य राज्ञो
भीमार्जुनौ माद्रवतीसुतौ च ॥ प्रद्युम्नसंबौ च युधिप्रवीरौ विराटपुत्रे च सह अभिमन्युः ५ सर्वे च शूराः पितृभिः समानावीर्येण रूपेण बलेन चैव ॥ उपाविश नद्रौ पदेयाः
कुमारा सुवर्णचित्रेषु वरासनेषु ६ ततोऽपि विष्टेषु महारथेषु विराजमानाभरणवरेषु ॥ रराज साराजवती समृद्धा ग्रैहिरिव द्यौर्विमलैरुपेता ७ ततः कथास्ते समवाययु
क्ताः कृत्वा विचित्राः पुरुषप्रवीराः ॥ तस्थुर्मुहूर्तपरिचितयंतः कृष्णं नृपास्ते समुदीक्षमाणाः ८ कथां तमासाद्य च माधवेन संघटिताः पांडवकार्यहेतोः ॥ ते राजसिं
हाः सहिता ह्यशृण्वन्वाक्यं महार्थं सुमहोदयं च ९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सर्वे भवद्भिर्विदितं यथाऽयं युधिष्ठिरः सौबलेनाक्षवत्याम् ॥ जितो निरुक्त्याऽपहृतं च राज्यं वनप्रवा
से समयः कृतश्च १० शक्तेर्विजेतुं तसामर्ही च सत्ये स्थितैः सत्यरथैर्यथावत् ॥ पांडोऽसुतैस्तद्गतमुग्ररूपं वर्षाणि षट्सप्तचत्वारिंशद्वयैः ११ त्रयोदशैश्चैव सुदुस्त
रोऽयमज्ञायमानैर्भवतां समीपे ॥ क्लेशानसह्यान् विविधान्सहद्भिर्महात्मभिश्चापिवने निविष्टम् १२ एतैः परप्रेष्य निर्योगयुक्तैरिच्छद्भिरासंस्वकुलेन राज्यम् ॥ ए
वं गते धर्मसुतस्य राज्ञो दुर्योधनस्यापि च यद्वितं स्यात् १३ तच्चित्तं यध्वं कुरुपुंगवानां धर्म्यं च युक्तं च यशस्कं च ॥ अधर्मयुक्तं न च कामयेत राज्यं सुराणामपि धर्म
राजः १४ धर्मार्थयुक्तं तु महीपतिव्यग्रामेऽपि कस्मिंश्चिदयं बुभूषेत् ॥ पित्र्यं हिराज्यं विदितं नृपाणां यथाऽपकृष्टं धृतराष्ट्रपुत्रैः १५ मिथ्योपचारेण यथा ह्यनेन क
च्छं महत्प्राप्तमसह्यरूपम् ॥ न चापि पार्थो विजितोरणे तैः स्वतेजसा धृतराष्ट्रस्य पुत्रैः १६ तथाऽपि राजा सहितः सुहृद्भिर्भीमसतेऽनामयमेव तेषाम् ॥ यत्तु स्वयं
पांडुसुतैर्विजित्य समाहृतं भूमिपतीन् प्रपीड्य १७ तत्प्रार्थयंतं पुरुषप्रवीराः कुंतीसुतामाद्रवतीसुतौ च ॥ बालास्त्वमेतौ विविधैरुपायैः संप्रार्थिता हंतुमभिन्नसंधैः १८
आविशतामुपविष्टौ । पित्रावसृदेवेन ३ रौहिणेयः बलरामः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ संघटिताः सन्नद्धीकृताः महार्थसारां महोदयं श्रेष्ठफलम् ९ अक्षवत्यां द्यूतक्रीडायां निरुक्त्या छलेन समयः
पणः १० सत्यरथैः सत्पृथिव्यक्षेत्रांसि त्यक्त्वा व्याकाशौ उभयत्र अकुण्ठितोरयो येषां तैरिति मध्यमपदलोपेन समासः सत्यरथवदारो द्युयोगं तेषां वा पाठांतरे सत्यैकप्रियैः ११ । १२ । १३
१४ बुभूषेत्प्राप्तिच्छेत् तद्भावार्थः १५ । १६ अनामयं कुशलं यत्तु धनादिकं स्वयमेव समाहृतं न पित्रादिभिः १७ । १८

१९ पारयित्वेतिपाठेसमाप्य २० अतो राज्यार्थप्रदानात् । कार्यैराज्यलाभनिमित्तं तैर्धार्तराष्ट्रैः कृतं विप्रकारं अपकारं निशम्य ज्ञात्वा तान्पांडवान् २१ यदिदमान्बाधेयुः तर्हि एतेऽपि तान् कौरवान् हन्युः इमे पांडवाः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ १ अर्धराज्यस्य विसृज्य तस्य कृते अर्धस्य राज्यस्यार्थं २ राज्यं राज्यार्थं ३ । ४ । ५ बलं चतुरंगं निगमो नीतिशास्त्रं ते उभे प्रधानं येषां श्रुतेन कालेन च वृद्धाः । वृत्ता इति पाठे श्रुतं कालवृत्तं सर्वसंहारकत्वं येन ६ समागतेषु समाया मिति शेषः

राज्यं जिहीर्षाद्विरसद्विरुधैः सर्वचतद्वो विदितं यथावत् ॥ तेषां चलोभं प्रसमीक्ष्य वृद्धं धर्मज्ञतां चापि युधिष्ठिरस्य १९ संबंधितां चापि समीक्ष्य तेषां मार्तिकुरुध्वंसा हि ताः पृथक्च ॥ इमे च सत्येऽभिरताः सदैव तं पालयित्वा समयं यथावत् २० अतोऽन्यथा तैरुपचर्यमाणा हन्युः समेतान् घृतराष्ट्रपुत्रान् ॥ तैर्विप्रकारं च निशम्य कार्यं सुहृज्जनास्तान् परिवारयेयुः २१ युद्धेन बाधेयुरिमांस्तथैवं तैर्बाध्यमाना युधिष्ठांश्च हन्युः ॥ तथाऽपि नेमेऽल्पतया समर्थास्तेषां जयायेति भवेन्मतं वः २२ समेत्य सर्वे सहिताः सुहृद्विस्तेषां विनाशाय यतेयुरेव ॥ दुर्योधनस्यापि मतं यथावन्न ज्ञायते किं नु करिष्यतीति २३ अज्ञायमाने च मते परस्य किं स्यात्समारभ्य तमं मतं वः ॥ तस्मादितो गच्छतु धर्मशीलः शुचिः कुलौ नः पुरुषोऽप्रमत्तः २४ दूतः समर्थः प्रशमाय तेषां राज्यार्थप्रदानाय युधिष्ठिरस्य ॥ निशम्य वाक्यं तु जनार्दनस्य धर्मार्थयुक्तं मधुरं समंच २५ समाददेवाक्यमथाग्रजोऽस्य संपूज्य वाक्यं तदतीव राजन् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि पुरोहितयाने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ बलदेव उवाच ॥ श्रुतं भवद्भिर्गदपूर्वजस्य वाक्यं यथा धर्मवदर्थवच्च ॥ अजातशत्रोश्च हितं हितं च दुर्योधनस्यापि तथैव राज्ञः १ अर्धहिराज्यस्य विसृज्य वीराः कुंतीसुतास्तस्य कृते यतं ते ॥ प्रादाय चार्धं घृतराष्ट्रपुत्रः सुखी सहास्माभिरतीव मोदेत् २ लब्ध्वा हिराज्यं पुरुषप्रवीराः सम्यक् प्रवृत्तेषु परेषु चैव ॥ ध्रुवं प्रशांताः सुखमाविशेयुस्तेषां प्रशांतिश्च हितं प्रजानाम् ३ दुर्योधनस्यापि मतं च वेतुं वक्तुं च वाक्यानि युधिष्ठिरस्य ॥ प्रियं च मे स्याद्यदि तत्र कश्चिद्भजेच्छमार्थं कुरुपांडवानाम् ४ समीक्ष्य मामन्यं कुरुप्रवीरैर्विचित्रवीर्यं च महानुभावम् ॥ द्रोणं स पुत्रं विदुरं कपंचगांधारराजं च ससूतपुत्रम् ५ सर्वे च येऽन्ये घृतराष्ट्रपुत्रा बलप्रधाना निगमप्रधानाः ॥ स्थिताश्च धर्मेषु तथा स्वकेषु लोकप्रवीराः श्रुतकालवृद्धाः ६ एतेषु सर्वेषु समागतेषु पौरेषु वृद्धेषु च संगतेषु ॥ ब्रवीतु वाक्यं प्राणिपातयुक्तं कुंतीसुतस्यार्थं करं यथा स्यात् ७ सर्वास्ववस्था सुचतेन कोप्याग्रस्तो हि सोऽर्थो बलमाश्रितैस्तैः ॥ प्रियाभ्युपेतस्य युधिष्ठिरस्य द्यूते प्रसक्तस्य हतं च राज्यम् ८ निवार्यमाणश्च कुरुप्रवीरः सर्वैः सुहृद्विर्ह्ययमप्यतज्ज्ञः ॥ स दीव्यमानः प्रतिदीव्य चैनं गांधारराजस्य सुतं मताक्षं ९ हित्वा हि कर्णं च सुयोधनं च समाह्वय देवितुमाजमीढः ॥ दुरोदरास्तत्र सहस्रशोऽन्ये युधिष्ठिरो यान्विषहेतजे तुम् १० उत्सृज्य तान्सौ बलमेव चायं समाह्वय तेन जितोऽक्षमवत्याम् ॥ स दीव्यमानः प्रतिदेवनेन अक्षेणुनित्यं तु पराङ्मुखेषु ११

७ वाक्यमेवाह सर्वास्विति सर्वथाऽपि तेषां पांडवानोऽप्याः भवद्भिरिति शेषः सोऽर्थोऽग्रस्तः वनवासादिप्रतिज्ञानिस्तीर्णेत्यर्थः बलं सत्यपालने सामर्थ्यं पूर्वकोपिता अपि अतः परं न कोप्या इति भावः ८ अर्थं युधिष्ठिरः अतज्ज्ञः द्यूतानभिज्ञः ९ । १० । ११

संरंभमाणः हठं कुर्वाणः संरब्धमान इति पाठे संवृद्धदर्प इत्यर्थः १२ । १३ युद्धे अनयः भविता भविष्यति इह सामोपाये सोऽर्थः अनयान् १४ । १५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे बलदेववाक्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ यादृश आत्मा शुद्धः पापो वा तादृशं शुद्धं पापं वा भाषते १ । २ फलाफलवती सुपो लुक्कार्षः पूर्वसवर्णो वा २ तेतव वाक्यं तत्रापराधः शकुनेनैकश्चिदिति पूर्वोक्तं कौरवपक्षपातयुक्तं ४ । ५ यथाश्रद्धयूते आसक्तिराहितामिव धर्मे जयः धर्मनिमित्तं जयः कुतः किंतु अधर्ममूलक एव तेषां जय इत्यर्थः ६ । ७ प्राणिपते तदशरणागतो भवेत् पणं कृत्वा वनवासं प्रसंभमाणो विजितः प्रसह्य तत्रापराधः शकुनेनैकश्चित् ॥ तस्मात्प्रणम्यैव चोब्रवीतु वैचित्रवीर्यं बहुसामयुक्तम् १२ तथा हि शक्यो घृतराष्ट्रपुत्रः स्वार्थेनेयोक्तुं पुरुषेण तेन ॥ अयुद्धमाकांक्षत कौरवाणां साम्रैव दुर्योधनमाह्वय ध्वम् १३ साम्राजितोऽर्थोऽर्थं करो भवेत् युद्धेऽनयो भवितानेह सोऽर्थः १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवत्येवमधुप्रवीरेशिनि प्रवीरः सहसोत्पपात ॥ तच्चापि वाक्यं परिनिन्द्य तस्य समाददेवाक्यमिदं समन्युः १५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि बलदेववाक्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ सात्यकि उवाच ॥ यादृशः पुरुषस्यात्मा तादृशं संप्रभाषते ॥ यथा रूपोऽन्तरात्मा ते तथा रूपं प्रभाषते १ संति वै पुरुषाः शूराः संतिका पुरुषास्तथा ॥ उभावेतौ दृष्टौ पक्षौ दृश्येते पुरुषान् प्रति २ एकास्मिन्नेव जायेते कुले क्लीबमहाबलौ ॥ फलाफलवती शाखेयथैकास्मिन् वनस्पतौ ३ नाभ्यसूयामिते वाक्यं ब्रुवतो लांगलध्वज ॥ ये तु शृण्वन्ति ते वाक्यं तानसूयामि माधव ४ कथं हि धर्मराजस्य दोषमल्पमापि ब्रुवन् ॥ लभते परिषन्मध्ये व्याहर्तुमकुतो भयः ५ समाह्वय महात्मानं जितवंतोऽक्षकोविदाः ॥ अनक्षज्ञं यथाश्रद्धेतेषु धर्मजयः कुतः ॥ यदि कुंतीसुतं गेहे क्रीडन्तं भ्रातृभिः सह ६ अभिगम्य जयेयुस्ते तते पांधर्मतो भवेत् ॥ समाह्वयतुराजानं क्षत्रधर्मरतं सदा ७ निकृत्या जितवंतस्ते किं नु तेषां परं शुभम् ॥ कथं प्राणिपते च्चायमिह कृत्वा पणं परम् ८ वनवासादिमुक्तस्तु प्राप्तः पैतामहं पदम् ॥ यद्ययं पापवित्तानि कामयेत युधिष्ठिरः ९ एवमप्ययमत्यंतं परान्नाहं तियाचितुम् ॥ कथं च धर्मयुक्तास्तेन च राज्यं जिहीर्षवः १० निवृत्तवासान् कौतेयान्य आहुर्विदिता इति ॥ अनुनीता हि भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च ११ न व्यवस्यन्ति पांडूनां प्रदातुं पैतृकं वसु ॥ अहंतु तान् शितैर्बाणैरनुनीय रणे बलात् १२ पादयोः पातयिष्यामि कौतेयस्य महात्मनः ॥ अथ तेन व्यवस्यन्ति प्राणिपाताय धीमतः १३ गमिष्यांति सहामात्याय मस्य सदनं प्रति ॥ न हितेयुधानस्य संरब्धस्य युयुत्सतः १४ वेगं समर्थाः संसोढुं वज्रस्येव महीधराः ॥ कोहि गांडीवधन्वानं कश्च चक्रायुधं युधि ॥ मां चापि विषहेत् कुद्वंकश्च भीमं दुरासदम् १५ यमौ च दृढधन्वानौ यमकालोपमद्युती ॥ विराट्पुण्ड्रदौवीरौ यमकालोपमद्युती १६ कोजिजीविपुरासादे दृष्टुं च पार्थिवम् ॥ पंचैतान् पांडवेयांस्तु द्रौपद्याः कीर्तिवर्धनान् १७

तिज्ञानिस्तीर्थं ८ पैतामहमिति न्यायलभ्यत्वं सूचितं ९ । १० विदिता अज्ञातचर्यायामिति शेषः अनुनीताः परिमितः कालः एतैरतिवाहित इति बोधिताः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ यमः शरीरात्प्राणानामुद्धर्ताः कालः आयुः परिच्छेदकर्ता १६ पांडवेयान् पांडवीद्रौपदीतत्पुत्रान् । पुंयोगलक्षणं दीपतात्स्न्याभ्यां णिङि १७

पांडूनां पांडुतुल्यानां पांडवानां १८ । १९ । २० तस्य पांडवस्य २१ । २२ । २३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ मधुरेण साम्रा १ कार्पण्यात्तद
समप्रमाणान्पांडूनां समवीर्यान्मदोक्तान् ॥ सौभद्रं च महेश्वासममैरपि दुःसहम् १८ गदप्रद्युम्नसां वांश्च कालसूर्यान्लोपमान् ॥ ते वयं धृतराष्ट्रस्य पुत्रं शकुनि
ना सह १९ कर्णं चैव निहत्या जावभिषेक्ष्यामपांडवम् ॥ नाधर्मो विद्यते कश्चिच्छूनहत्वाऽऽततायिनः २० अधर्म्यमयशस्यं च शात्रवाणां प्रयाचनम् ॥ हृदत
स्तस्य यः कामस्तं कुरुध्वमतं द्रिताः २१ निःसृष्टं धृतराष्ट्रेण राज्यं प्राप्नोतु पांडवः ॥ अद्य पांडुसुतो राज्यं लभतां वायुधिष्ठिरः २२ निहतावारणे सर्वे स्वप्स्यंति वसु
धातले २३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि सात्यकिः क्रोधवाक्ये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ इपद उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो भविष्यति न
संशयः ॥ न हि दुर्योधनो राज्यं मधुरेण प्रदास्यति १ अनुवत्स्यति तं चापि धृतराष्ट्रः सुतप्रियः ॥ भीष्मद्रोणौ च कार्पण्यान्मौर्याद्राधेयसौबलौ २ बलदेवस्य वा
वयं तु ममज्ञानेन युज्यते ॥ एतद्विपुरुषेणाग्रे कार्यं सुनयमिच्छता ३ न तु वाच्यो मृदुवचो धार्तराष्ट्रः कथंचन ॥ न हि मार्दवसाध्योऽसौ पापबुद्धिर्भतो मम ४ गर्दभे
मार्दवं कुर्याद्गोपुतीक्ष्णं समाचरेत् ॥ मृदुदुर्योधने वाक्यं यो ब्रूयात्पापचेतासि ५ मृदुवै मन्यते पापो भाषमाणमशक्तिकम् ॥ जितमर्थं विजानीयादबुधो मार्दवे सति ६
एतच्चैव करिष्यामो यत्नश्चक्रियतामिह ॥ प्रस्थापयामि त्रेभ्यो बलान्युद्योजयंतु नः ७ शल्यस्य घृष्टके तोश्च जयत्सेनस्य वाविभो ॥ केकयानां च सर्वेषां दूता गच्छंतु
शीघ्रगाः ८ सच दुर्योधनो नूनं प्रेषयिष्यति सर्वशः ॥ पूर्वाभिपन्नाः संतश्च भजंते पूर्वचोदनम् ९ तत्त्वरध्वनं रं द्राणां पूर्वमेव प्रचोदने ॥ महाद्विकार्यं वोढव्यमिति मेवर्त
ते मतिः १० शल्यस्य प्रेष्यतां शीघ्रं ये च तस्यानुगानृपाः ॥ भगदत्ताय राज्ञे च पूर्वसागरवासिने ११ अमितौ जसेतथोग्राय हार्दिक्यायां धकाय च ॥ दीर्घप्रज्ञाय शूराय रो
चमानाय वाविभो १२ आनीयतां हंतश्च सेनाविंदुश्च पार्थिवः ॥ सेनजिप्प्रतिविंध्यश्च चित्रवर्मा सुवास्तुकः १३ बाह्लीको मुंजकेशश्च चैद्याधिपतिरेव च ॥ सुपार्श्वश्च
सुबाहुश्च पौरवश्च महारथः १४ शकानां पल्लवानां च दरदनां च ये नृपाः ॥ सुरारिश्च नदीजश्च कर्णवेष्टश्च पार्थिवः १५ नीलश्च वीरधर्मा च भूमिपालश्च वीर्यवान् ॥ दुर्ज
योदंतवक्रश्च रुक्मी च जनमेजयः १६ आषाढो वायुवेगश्च पूर्वपाली च पार्थिवः ॥ भूरितेजो देवकश्च एकलव्यः सहात्मजैः १७ कारूपकाश्च राजानः क्षेमशूर्तिश्च वीर्य
वान् ॥ कांबोजाः कृषिका ये च पश्चिमानूपकाश्च ये १८ जयत्सेनश्च काश्यश्च तथा पंचनदानृपाः ॥ काथपुत्रश्च दुर्द्धर्षः पार्वतीयाश्च ये नृपाः १९ जानकिश्च सुशर्मा च म
णिमान्योऽतिमत्सकः ॥ पांशुराष्ट्राधिपश्चैव घृष्टकेतुश्च वीर्यवान् २० तुंडश्च दंडधारश्च बृहत्सेनश्च वीर्यवान् ॥ अपराजितो निषादश्च श्रेणिमान् वसुमानपि २१ बृहद्
लोमहौजाश्च बाहुः परपुरंजयः ॥ समुद्रसेनो राजा च सहपुत्रेण वीर्यवान् २२ उद्भवः क्षेमकश्चैव वाटधानश्च पार्थिवः ॥ श्रुतायुश्च द्वायुश्च शाल्वपुत्रश्च वीर्यवान् २३
ब्रमक्षणेन दैन्यात् २ ज्ञाने ज्ञानवतां समाजे न युज्यते अयुक्तमित्यर्थः एतद्वक्ष्यमाणं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ पूर्वाभिपन्नाः पूर्वसाहाय्यार्थं दृताः पूर्वचोदनं पूर्वचोदनाप्रेरणायस्य तम् ९ । १०
११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

२४ । २५ । २६ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ उपपन्नं युक्तं १ । २ संबंधकं तुल्यमिति पांडवेषु कुंतीद्वारा कुरुषु दुर्योधनकन्यायाः सांवेनाहरणात्
कुमारश्च कर्लिगानामीश्वरो युद्धदुर्मदः ॥ एतेषां प्रेष्यतां शीघ्रमेतद्विममरोचते २४ अयं च ब्राह्मणो विद्वान्मम राजन् पुरोहितः ॥ प्रेष्यतां धृतराष्ट्राय वाक्यमस्मै
प्रदीयताम् २५ यथा दुर्योधनो वाच्यो यथा शांतनवो नृपः ॥ धृतराष्ट्रो यथा वाच्यो द्रोणश्च रथिनां वरः २६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि दुप
दवाक्ये चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ उपपन्नमिदं वाक्यं सोमकानां धुरंधुरे ॥ अर्थसिद्धिकरं राज्ञः पांडवस्यामितौजसः १ एतच्च पूर्वकार्येनः सुनी
तमभिकांक्षताम् ॥ अन्यथा ह्याचरन्कर्मपुरुषः स्यात्सुबालिशः २ किंतु संबंधकं तुल्यमस्माकं कुरुपांडुषु ॥ यथेष्टं वर्तमानेषु पांडवेषु च तेषु च ३ ते विवाहार्थमानी
ता वयं सर्वे तथाभवाम् ॥ कृते विवाहे मुदिता गमिष्यामो गृहान्प्रति ४ भवान्मृदुतमो राज्ञां वयसा च श्रुतेन च ॥ शिष्यवत्ते वयं सर्वे भवामेहन संशयः ५ भवंतं धृतराष्ट्र
श्च सततं बहु मन्यते ॥ आचार्ययोः सखाचासिद्रोणस्य च कृपस्य च ६ स भवान्प्रेषयत्वद्य पांडवार्थं करं वचः ॥ सर्वेषां निश्चितं तन्नः प्रेषयिष्यति यद्भवान् ७ यदि ता
वच्छमं कुर्यान्न्यायेन कुरुपुंगवः ॥ न भवेत्कुरुपांडूनां सौभ्रात्रेण महानक्षयः ८ अथ दर्पान्वितो मोहान्न कुर्याद्भृतराष्ट्रजः ॥ अन्येषां प्रेषयित्वा च पश्चादस्मान्समाह्वये
९ ततो दुर्योधनो मदः सहामात्यः सर्वांधवः ॥ निष्ठा मापत्स्यते मूढः कुद्वेगां डीवधन्वि १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सत्कृत्य वाष्णेयं विराटः पृथिवीपतिः ॥
गृहात्प्रस्थापयामास सगणं सहबांधवम् ११ द्वारकां तु गते कृष्णयुधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ चक्रुः सांग्रामिकं सर्वं विराटश्च महीपतिः १२ ततः संप्रेषयामास विराटः सहबां
धवैः ॥ सर्वेषां भूमिपालानां हृदयं महीपतिः १३ वचनात्कुरुसिंहानां मत्स्यपांचालयोश्च ते ॥ समाजं मुर्महीपालाः संप्रहृष्टा महाबलाः १४ तच्छ्रुत्वा पांडुपुत्राणां
समागच्छन्महद्वलम् ॥ धृतराष्ट्रसुताश्चापि समानिन्युर्महीपतीन् १५ समाकुलामहीराजन्कुरुपांडवकारणात् ॥ तदा समभवत्कृत्स्ना संप्रयाणे महीक्षिताम् १६
संकुला च तदा भूमिश्चतुरंगबलान्विता ॥ बलानितेषां वीराणामागच्छंति ततस्ततः १७ चालयंती वगां देवी सपर्वतवनामिमाम् ॥ ततः प्रज्ञावयो वृद्धं पांचाल्यः
स्वपुरोहितम् ॥ कुरुभ्यः प्रेषयामास युधिष्ठिरमते स्थितः १८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि पुरोहितयाने पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥
इपद उवाच ॥ भूतानां प्राणिनः श्रेष्ठाः प्राणिनां बुद्धिजीविनः ॥ बुद्धिमत्सु नराः श्रेष्ठानरेष्वपि द्विजातयः १ द्विजेषु वैद्याः श्रेयांसो वैद्येषु कृतबुद्धयः ॥ कृतबुद्धिषु
कर्तारः कर्तृषु ब्रह्मवादिनः २ स भवान्कृतबुद्धीनां प्रधान इति मे मतिः ॥ कुलेन च विशिष्टोऽसि वयसा च श्रुतेन च ३ प्रज्ञया सदृशश्चासि शुक्रेणांगिरसेन च ॥ विदितं
चापिते सर्वे यथावृत्तः सकौरवः ४

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ वचः संदेशवाक्यं ७ । ८ प्रेषयित्वा दूतमिति शेषः ९ निष्ठानाशं । 'निष्ठानिष्पत्तिनाशांतयाश्चानिर्वहणेषु च' इति विश्वः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६
१७ । १८ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ १ वैद्याः विद्यावंतः कृतबुद्धयः सिद्धांतज्ञाः २ । ३ । ४

५।६।७।८।९।१० एतस्मिन्नंतरे शत्रुपुत्रानामेकीरणेव्यापृतेष्वित्यर्थः ११ लंबमानेविलंबकुर्वाणे १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ ॥ ॥ इतिउद्योगपर्व

पांडवश्चयथावृत्तःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ धृतराष्ट्रस्यविदितेवांचिताःपांडवाःपरैः ५ विदुरेणानुनीतोऽपिपुत्रमेवानुवर्तते ॥ शकुनिर्बुद्धिपूर्वाहेकुंतीपुत्रं समाह्वयत् ६ अनक्षज्ञंमताक्षःसन्क्षत्रवृत्तेस्थितंशुचिम् ॥ तेतथावंचयित्वातुधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ७ नकस्यांचिदवस्थार्याराज्यंदास्यांतिवैस्वयम् ॥ भवांस्तुधर्मसंयुक्तंधृतराष्ट्रंब्रुवन्वचः ८ मनांसितस्ययोधानांध्रुवमावर्तयिष्यति ॥ विदुरश्चापितद्वाक्यंसाधयिष्यतितावकम् ९ भीष्मद्रोणकृपादीनांभेदंसंजनायिष्यति ॥ अमात्येषुचभिन्नेषुयोधेषुविमुखेषुच १० पुनरेकत्रकरणंतेषांकर्मभविष्यति ॥ एतस्मिन्नंतरेपार्थाःसुखमेकाग्रबुद्धयः ११ सेनाकर्मकरिष्यंतिद्रव्याणांचैवसंचयम् ॥ विद्यमानेषुचस्वेषुलंबमानेतथात्वयि १२ नतथातेकरिष्यंतिसेनाकर्मनसंशयः ॥ एतत्प्रयोजनंचात्रप्राधान्येनोपलभ्यते १३ संगत्याधृतराष्ट्रश्चकुर्याद्धर्म्यवचस्तव ॥ सभवान्धर्मयुक्तश्चधर्म्यतेषुसमाचरन् १४ कृपालुषुपरिक्रेशन्पांडवीयान्प्रकीर्तयन् ॥ वृद्धेषुकुलधर्मचब्रुवन्पूर्वरनुष्ठितम् १५ विभेत्स्यतिमनां स्येषामितिमेनात्रसंशयः ॥ नचतेभ्योभयंतेऽस्तिब्राह्मणोह्यसिवेदवित् १६ दूतकर्मणियुक्तश्चस्थाविरश्चविशेषतः ॥ सभवान्पुष्ययोगेनमुहुर्तेनजयेनच ॥ कौरवेयान्प्रयात्वाशुकौंतेयस्यार्थसिद्धये १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथाऽनुशिष्टःप्रययौद्रुपदेनमहात्मना ॥ पुरोधावृत्तसंपन्नोनगरंनागसाह्वयम् १८ शिष्यैःपरिवृतोविद्वाननीतिशास्त्रार्थकोविदः ॥ पांडवानांहितार्थायकौरवान्प्रतिजग्मिवान् १९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिपुरोहितयानेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पुरोहितंतेप्रस्थाप्यनगरंनागसाह्वयम् ॥ दूतान्प्रस्थापयामासुःपार्थिवेभ्यस्ततस्ततः १ प्रस्थाप्यदूतानन्यत्र द्वारकांपुरुषर्षभः ॥ स्वयंजगामकौरव्यःकुंतीपुत्रोऽधनंजयः २ गतेद्वारवर्तीकृष्णबलदेवेचमाधवे ॥ सहवृष्ण्यंधकैःसर्वैर्भोजैश्चशतशस्तदा ३ सर्वमागमयामासपांडवानांविचेष्टितम् ॥ धृतराष्ट्रात्मजोराजागूढैःप्रणिहितैश्चरैः ४ सश्रुत्वामाधवंयांतंसदश्चैरनिलोपमैः ॥ बलेननातिमहताद्वारकामभ्ययात्पुरीम् ५ तमेवदिवसंचापिकौंतेयःपांडुनंदनः ॥ आनर्तनगरीरम्यांजगामाशुधनंजयः ६ तौयात्वापुरुषव्याघ्रौद्वारकांकुरुनंदनौ ॥ सुसंददृशतुःकृष्णंशयानंचाभिजग्मतु ७ ततःशयानेगोविंदेप्रविवेशसुयोधनः ॥ उच्छीर्षतश्चकृष्णस्यनिषसादवरासने ८ ततःकिरीटीतस्यानुप्रविवेशमहामनाः ॥ पश्चाच्चैवसकृष्णस्यप्रहोऽतिष्ठत्कृतांजलिः ९ प्रतिबुद्धःसवाष्णेयोददर्शाग्रेकिरीटिनम् ॥ सतयोःस्वागतंकृत्वायथावत्प्रतिपूज्यतौ १० तदागमनजहेतुंप्रच्छमधुसूदनः ॥ ततोदुर्योधनःकृष्णमुवाचप्रहसन्निव ११ विग्रहेऽस्मिन्भवान्साह्यंममदातुमिहार्हति ॥ समंभिभवतःसख्यंममचैवार्जुनेऽपिच १२

णिनीलकंठीयेभारतभावदीपे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ १।२।३ आगमयामास ज्ञातवान् ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२

१३।१४।१५।१६ प्रवारणंइप्सितप्रदानं । 'काम्यदानंप्रवारणम्'इतिविश्वः । पूर्वमर्हः त्वत्तःकनिष्ठत्वादित्यर्थः १७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

तथासंबंधकंतुल्यमस्माकंत्वयिमाधव ॥ अहंचाभिगतःपूर्वत्वामद्यमधुसूदन १३ पूर्वचाभिगतंसंतोभजंतेपूर्वसारिणः ॥ त्वंचश्रेष्ठतमोलोकेसतामद्यजनार्दन १४ सततंसंमतश्चैवसदृत्तमनुपालय ॥ कृष्णउवाच ॥ भवानभिगतःपूर्वमत्रमेनास्ति संशयः ॥ दृष्टस्तुप्रथमंराज नमयापार्थोऽधनंजयः १५ तवपूर्वाभिगमनात्पूर्वचाप्यस्यदर्शनात् ॥ साहाय्यमुभयोरेवकरिष्यामिसुयोधन १६ प्रवारणंतुबालानांपूर्वकार्यमिति श्रुतिः ॥ तस्मात्प्रवारणंपूर्वमर्हःपार्थोऽधनंजयः १७ मत्संहननतुल्यानांगोपानामर्बुदंमहत् ॥ नारायणाइतिख्याताःसर्वसंग्रामयोधिनः १८ तेवायुधिदुराधर्षाभवंत्वेकस्यसैनिकाः ॥ अयुध्यमानःसंग्रामेन्यस्तशस्त्रोऽहमेकतः १९ आभ्यामन्यतरंपार्थयत्तेहृद्यतरंमतम् ॥ तद्वृणीतांभवानग्रेप्रवार्यस्त्वंहिधर्मतः २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुकृष्णेनकुंतीपुत्रोऽधनंजयः अयुध्यमानंसंग्रामेवरयामासकेशवम् २१ नारायणममित्रघ्नंकामाज्जातमजंनृप ॥ सर्वक्षत्रस्यपुरतोदेवदानवयोरपि २२ दुर्योधनस्तुतत्सैन्यंसर्वमावरयतदा ॥ सहस्राणांसहस्रंतुयोधानांप्राप्यभारत २३ कृष्णंचापहतंज्ञात्वासंप्रापपरमांसुदम् ॥ दुर्योधनस्तुतत्सैन्यंसर्वमादायपार्थिवः २४ ततोऽभ्ययाद्रीमबलोरौहिणे यंमहाबलम् ॥ सर्वचागमनेहेतुंसतस्मैसंन्यवेदयत् ॥ प्रत्युवाचततःशौरिर्द्धार्तराष्ट्रमिदंवचः २५ ॥ बलदेवउवाच ॥ विदितंतेनरव्याघ्रसर्वंभवितुमर्हति ॥ यन्मयोक्तंविराटस्यपुरवैवाहिकेतदा २६ निगृह्योक्तोहृषीकेशस्त्वदर्थंकुरुनंदन ॥ मयासंबंधकंतुल्यमिति राजन्पुनःपुनः २७ नचतद्वाक्यमुक्तंवैकेशवंप्रत्यपद्यत ॥ नचाहमुत्सहेकृष्णांविनास्थातुमपिक्षणम् २८ नाहंसहायःपार्थस्यनापिदुर्योधनस्यवै ॥ इतिमेनिश्चिताबुद्धिर्वासुदेवमवेक्ष्यह २९ जातोऽसिभारतेवंशे सर्वपार्थिवपूजिते ॥ गच्छयुध्यस्वधर्मेणक्षेत्रेणपुरुषर्षभ ३० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येवमुक्तस्तुतदापरिष्वज्यहलायुधम् ॥ कृष्णंचापहतंज्ञात्वायुद्धान्मेनेजितंजयम् ३१ सोऽभ्ययात्कृतवर्माणंधृतराष्ट्रसुतो नृपः ॥ कृतवर्माददौतस्यसेनामक्षौहिणीतदा ३२ सतेनसर्वसैन्येनभीमेनकुरुनंदनः ॥ वृतःपरिययौहृष्टःसुहृदःसंप्रहर्षयन् ३३ ततःपीतांबरधरोजगत्स्रष्टाजनार्दनः ॥ गतेदुर्योधनेकृष्णःकिरीटिनमथाब्रवीत् ३४ अयुध्यमानःकांबुद्धिमास्थायाहंवृतस्त्वया ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ भवान्समर्थस्तान्सर्वान्निहतुंनात्रसंशयः ॥ निहतुमहमप्येकःसमर्थःपुरुषर्षभ ३५ भवांस्तुकीर्तिमालोकेतद्यशस्त्वांगमिष्यति ॥ यशसांचाहमप्यर्थीतस्मादसिमयावृतः ३६ सारथ्यंतुत्वयाकार्यमितिमेमानसंसदा ॥ चिररात्रेप्सितंकामंतद्भवान्कर्तुमर्हति ३७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ उपपन्नमिदं पार्थयत्स्पृद्धसिमयासह ॥ सारथ्यंतेकरिष्यामिकामःसंपद्यतांतव ३८

अपहतंरिक्तंरुतम् ३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८

३९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ शल्यइति १ । २ । ३ । ४ । ५ येनयत्रदेशे तत्रयथी ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंप्रमुदितःपार्थःकृष्णेनसहितस्तदा ॥ वृत्तोदाशार्हप्रवरैःपुनरायायुधिष्ठिरम् ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणि
कृष्णसारथ्यस्वीकारेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शल्यःश्रुत्वातुदूतानांसैन्येनमहतावृतः ॥ अभ्ययात्पांडवानराजनसहपुत्रै
र्महारथैः १ तस्यसेनानिवेशोऽभूदध्यर्द्धमिवयोजनम् ॥ तथाहिविपुलांसेनांविभर्तिसनरर्षभः २ अक्षौहिणीपतीराजनमहावीर्यपराक्रमः ॥ विचित्रकवचाःशू
राविचित्रध्वजकार्मुकाः ३ विचित्राभरणाःसर्वेविचित्ररथवाहनाः ॥ विचित्रस्रग्धराःसर्वेविचित्रांबरभूषणाः ४ स्वदेशेषाभरणावीराःशतसहस्रशः ॥ तस्यसे
नाप्रणेतारोवभूवुःक्षत्रियर्षभाः ५ व्यथयन्निवभूतानिकंपयन्निवमेदिनीम् ॥ शनैर्विश्रामयन्सेनांसययौयेनपांडवः ६ ततोदुर्योधनःश्रुत्वामहात्मानमहारथम् ॥
उपायांतमभिदुत्यस्वयमानर्चभारत ७ कारयामासपूजार्थंतस्यदुर्योधनःसभाः ॥ रमणीयेषुदेशेषुरत्नचित्राःस्वलंकृताः ८ शिल्पिभिर्विविधैश्चैवक्रीडास्तत्रप्रयो
जिताः ॥ तत्रमाल्यानिमांसानिभक्ष्यंपेयंचसत्कृतम् ९ कूपाश्चविविधाकारामनोहर्षविवर्धनाः ॥ वाप्यश्चविविधाकाराऔदकानिगृहाणिच १० सताःसभाः
समासाद्यपूज्यमानोयथाऽमरः ॥ दुर्योधनस्यसचिवैर्देशेदेशेसमंततः ११ आजगामसभामन्यादेवावसथवर्चसम् ॥ सतत्रविषयैर्युक्तैःकल्याणैरतिमानुषैः १२
मेनेऽभ्यधिकमात्मानमवमेनेपुरंदरम् ॥ पप्रच्छसततःप्रेष्यान्प्रहृष्टःक्षत्रियर्षभः १३ युधिष्ठिरस्यपुरुषाःकेऽत्रचक्रुःसभाइमाः ॥ आनीयंतांसभाकाराःप्र
देयार्हाहिमेमताः १४ प्रसादमेषांदास्यामिकुंतीपुत्रोऽनुमन्यताम् ॥ दुर्योधनायतत्सर्वकथयंतिस्मविस्मिताः १५ संप्रहृष्टोयदाशल्योदिदित्सुरपिजीवितम् ॥
गूढोदुर्योधनस्तत्रदर्शयामासमातुलम् १६ तं दृष्ट्वा मद्राजश्चज्ञात्वायत्नंचतस्यतम् ॥ परिष्वज्याब्रवीत्प्रीतइष्टोऽर्थोगृह्यतामिति १७ ॥ दुर्योधनउवाच ॥
सत्यवाग्भवकल्याणवरोवैममदीयताम् ॥ सर्वसेनाप्रणेतवैभवान्भवितुमर्हति १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृतमित्यब्रवीच्छल्यःकिमन्यक्रियतामिति ॥ कृत
मित्येवगांधारिःप्रत्युवाचपुनःपुनः १९ ॥ शल्यउवाच ॥ गच्छदुर्योधनपुरंस्वकमेवनरर्षभ ॥ अहंगमिष्येद्रुष्ट्वैयुधिष्ठिरमरिंदमम् २० दृष्ट्वायुधिष्ठिरंराजन
क्षिप्रमेष्येनराधिप ॥ अवश्यंचापिद्रष्टव्यःपांडवःपुरुषर्षभः २१ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ क्षिप्रमागम्यताराजनपांडवंवीक्ष्यपार्थिव ॥ त्वय्यधीनाःस्मराजेंद्रवरदा
नंस्मरस्वनः २२ ॥ शल्यउवाच ॥ क्षिप्रमेष्यामिभद्रंतेगच्छस्वस्वपुरंनृप ॥ परिष्वज्यतथाऽन्योन्यंशल्यदुर्योधनावुभौ २३ सतथाशल्यमामंयपुनराया
त्स्वकंपुरम् ॥ शल्योजगामकौतेयानारुह्यातुंकर्मतस्यतत् २४ उपप्लव्यंसगत्वातुस्कंधावारंप्रविश्यच ॥ पांडवानथतान्सर्वानशल्यस्तत्रदर्शह २५

दिदित्सुःदददानेऽस्यरूपं १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ गच्छस्वप्राप्तुहि स्वपुरंस्वराज्यं २३ । २४ उपप्लव्यं विराटनगरस्य प्रदेशविशेषं स्कंधावारं सेनानिवेशस्थानं २५

२६ । २७ कृष्णाविति भीमोऽपिकृष्णएवासीदितिगम्यते हृष्टावितिपाठःसुगमः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ 'तत्रंप्रधानेसिद्धांते'इत्यमरः ३३ । ३४ । ३५ वदान्यःमंजुलवाक् । 'वदान्यो
समेत्यचमहाबाहुःशल्यःपांडुसुतैस्तदा ॥ पाद्यमर्घ्यंचगांचैवप्रत्यगृह्णाद्यथाविधि २६ ततःकुशलपूर्वहिमद्राजोऽरिसूदनः ॥ प्रीत्यापरमयायुक्तःसमाश्लिष्य
युधिष्ठिरम् २७ तथाभीमार्जुनौकृष्णौस्वस्त्रीयौचयमावुभौ ॥ आसनेचोपविष्टस्तुशल्यःपार्थमुवाचह २८ कुशलंराजशार्दूलकच्चित्कुरुनंदन ॥ अरण्यवासा
दिष्ट्याऽसिविमुक्तोजयतांवर २९ सुदुष्करंकुतंराजन्निर्जनेवसतात्वया ॥ भ्रातृभिःसहराजेंद्रकृष्णयाचानयासह ३० अज्ञातवासंघोरंचवसतादुष्करंकृतम् ॥
दुःखमेवकुतःसौख्यंभ्रष्टराज्यस्यभारत ३१ दुःखस्यैतस्यमहतोधातृराष्ट्रकृतस्यवै ॥ अवाप्स्यसिसुखंराजनहत्वाशत्रून्परंतप ३२ विदितंतेमहाराजलोकतं
त्रंनराधिप ॥ तस्माल्लोभकृतंकिंचित्तवतातनविद्यते ३३ राजर्षीणांपुराणानांमार्गमन्विच्छभारत ॥ दानेतपासित्येचभवतातयुधिष्ठिर ३४ क्षमादमश्चस
त्यंचअहिंसाचयुधिष्ठिर ॥ अद्भुतश्चपुनर्लोकस्त्वयिराजनप्रतिष्ठितः ३५ मृदुर्वदान्योब्रह्मण्योदाताधर्मपरायणः ॥ धर्मास्तेविदिताराजनबहवोलोकसाक्षिकाः
३६ सर्वजगदिदंतातविदितंतेपरंतप ॥ दिष्ट्याकृच्छ्रमिदंराजनपारितंभरतर्षभ ३७ दिष्ट्यापश्यामिराजेंद्रधर्मात्मानंसहानुगम् ॥ निस्तर्णिदुष्करंराजंस्त्वां
धर्मनिचयंप्रभो ३८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोऽस्याकथयद्राजादुर्योधनसमागमम् ॥ तच्चशुश्रूषितंसर्ववरदानंचभारत ३९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सुकृ
तंतेकृतराजनप्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ दुर्योधनस्ययद्वीरत्वयावाचाप्रतिश्रुतम् ४० एकंविच्छामिभद्रंतेक्रियमाणंमहीपते ॥ राजन्नकर्तव्यमपिकर्तुमर्हसिस
तम् ४१ ममत्ववेक्षयावीरशृणुविज्ञापयामिते ॥ भवानिहमहाराजवासुदेवसमोयुधि ४२ कर्णार्जुनाभ्यांसंप्राप्तैर्द्वैरथराजसतम् ॥ कर्णस्यभवताकार्यंसारथ्यं
नात्रसंशयः ४३ तत्रपाल्योऽर्जुनोराजन्यदिमात्प्रियमिच्छसि ॥ तेजोवधश्चतेकार्यःसौतेरस्मज्जयावहः ४४ अकर्तव्यमपिह्येतत्कर्तुमर्हसिमातुल ॥ शल्यउ
वाच ॥ शृणुपांडवभद्रंतेयद्वीषिमहात्मनः ॥ तेजोवधनिमित्तमांसूतपुत्रस्यसंगमे ४५ अहंतस्यभविष्यामिसंग्रामेसारथिर्ध्रुवम् ॥ वासुदेवेनहिसमंनित्यमांस
हिमन्यते ४६ तस्याहंकुरुशार्दूलप्रतीपमहेतंवचः ॥ ध्रुवंसंकथयिष्यामियोद्धुकामस्यसंयुगे ४७ यथासहृददर्पश्चहृततेजाश्चपांडव ॥ भविष्यतिसुखंहंतुंस
त्यमेतद्वीमते ४८ एवमेतत्करिष्यामियथातातत्वमात्थमाम् ॥ यच्चान्यदपिशिक्ष्यामितत्करिष्यामिप्रेमिणम् ४९ यच्चदुःखंत्वयाप्राप्तंयूतेवैकृष्णयासह ॥
परुषाणिचवाक्यानिमूतपुत्रकृतानिवै ५० जटासुरात्परिक्लेशःकीचकाञ्चमहायुते ॥ द्रौपद्याऽधिगतंसर्वदमयंत्यायथाऽशुभम् ५१ सर्वदुःखमिदंवीरसुखोद
कंभविष्यति ॥ नात्रमन्युस्त्वयाकार्योविधिर्हिवलवतरः ५२

वल्गुवागपि'इत्यमरः ३६ पारितंनिस्तीर्णं ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ प्रतीपंप्रसंगप्रतिकूलं अहितंपरिणामविरुद्धं ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ मन्युर्देन्यं ५२

५३ । ५४ ॥ इतिउद्योगप० नीलकंठीये भारतभा० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ ७ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० हावाः शृंगारचेष्टाः

दुःखानिहिमहात्मानः प्रावृत्तियुधिष्ठिर ॥ देवैरपिहिदुःखानिप्राप्तानिजगतीपते ५३ इंद्रेण श्रूयते राजसभार्येण महात्मना ॥ अनुभूतं महदुःखं देवराजेन भारत ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि शल्यवाक्ये अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथमिंद्रेण राजेन्द्रसभार्येण महात्मना ॥ दुःखं प्राप्तं परंधोरमेतदिच्छामिवेदितुम् १ ॥ शल्य उवाच ॥ शृणुराजन्पुत्रावृत्तमितिहासं पुरातनम् ॥ सभार्येण यथा प्राप्तं दुःखमिंद्रेण भारत २ त्वष्टाप्रजापतिर्ह्यासीदेवश्रेष्ठो महातपाः ॥ सपुत्रं वै त्रिशिरसमिंद्रो हात्किला मृजत् ३ ऐंद्रं सप्रार्थयत्स्थानं विश्वरूपो महाद्युतिः ॥ तैस्त्रिभिर्वदनैर्घोरैः सूर्ये दुज्वलनोपमैः ४ वेदानेकेन सोऽधीते सुरामेकेन चापिबत् ॥ एकेन च दिशः सर्वाः पिवन्निवनिरीक्षते ५ सतपस्वो मृदुर्दातो धर्मे तपसि चोद्यतः ॥ तपस्तस्य महती वंसु दुश्चरमरिंदम ६ तस्य दृष्ट्वा तपोवीर्यं सत्यं चामिततेजसः ॥ विषादमगमच्छक्र इंद्रोऽयं मा भवेदिति ७ कथं सज्जं भोगेषु न च तप्येन्महतपः ॥ विवर्धमानस्त्रिशिराः सर्वं हि भुवनं ग्रसेत् ८ इति संचिंत्य बहुधा बुद्धिमान् भरतर्षभ ॥ आज्ञापयत्सोऽप्सरसस्त्वष्टृपुत्रप्रलोभने ९ यथा ससर्ज त्रिशिराः कामभोगेषु वैभृशम् ॥ क्षिप्रं कुरुत गच्छ ध्वं प्रलोभयत माचिरम् १० शृंगारवेषाः सुश्रोण्यो हारैर्युक्ता मनोहरैः ॥ हावभावसमायुक्ताः सर्वाः सौंदर्यशोभिताः ११ प्रलोभयत भद्रं वः शमय ध्वं भयं मम ॥ अस्वस्थं ह्यात्मनाऽऽत्मानं लक्षयामिव रांगनाः ॥ भयंतन्मे महाघोरं क्षिप्रं नाशय तावलाः १२ ॥ अप्सरस ऊचुः ॥ ॥ तथा यत्नं करिष्यामः शक्र तस्य प्रलोभने ॥ यथानावाप्स्यसि भयंतस्माद्वलनिषूदन १३ निर्दहन्निव चक्षुर्भ्यां योऽसावास्ते तपोनिधिः ॥ तं प्रलोभयितुं देव गच्छामः साहिता वयम् १४ यतिष्यामो व शेकर्तुं व्यपनेतुं च ते भयम् ॥ शल्य उवाच ॥ इंद्रेण तास्वनुज्ञाता जग्मुस्त्रिशिरसोऽतिकम् ॥ तत्र ता विविधैर्भावैर्लोभयंत्यो वरांगनाः १५ नित्यं संदर्शयामासु स्तथैवांगेषु सौष्ठवम् ॥ नाभ्यगच्छत्प्रहर्षताः सपश्यन् सुमहातपाः १६ इन्द्रियाणि वशं कृत्वा पूर्वसागरसन्निभः ॥ तास्तु यत्नं परं कृत्वा पुनः शक्रमुपस्थिताः १७ कृतांजलिपुटाः सर्वा देवराजमथाब्रुवन् ॥ न स शक्यः सुदुर्धर्षो धैर्याच्चालयितुं प्रभो १८ यत्ते कार्यं महाभाग क्रियतां तदनंतरम् ॥ संपूज्याप्सरसः शक्रो विसृज्य च महा मतिः १९ चिंतयामास तस्यैव वधोपायं युधिष्ठिर ॥ स तूष्णीं चिंतयन् विरो देवराजः प्रतापवान् २० विनिश्चितमतिर्धीमान् वधे त्रिशिरसोऽभवत् ॥ वज्रमस्याक्षि पाम्यद्य स क्षिप्रं न भविष्यति २१ शत्रुः प्रवृद्धो नोपेक्ष्यो दुर्बलोऽपि बलीयसा ॥ शास्त्रबुद्ध्या विनिश्चित्य कृत्वा बुद्धिबधे दृढाम् २२ अथ वैश्वानरनिर्भंघोररूपं भयावहम् ॥ सुमोच वज्रं संकुद्धः शक्रस्त्रिशिरसं प्रति २३ स पपात हतस्तेन वज्रेण दृढमाहतः ॥ पर्वतस्येव शिखरं प्रणुन्नं मेदिनीतले २४ तं तु वज्रहतं दृष्ट्वा शयानमचलोपमम् ॥ न शर्मले भेदे वै द्रोदीपितस्तस्य तेजसा २५ हतोऽपि दीप्ततेजाः स जीवन्निव हि दृश्यते ॥ घातितस्य शिरां स्याज्जीवन्ती वाहुवानिवै २६

भावाः चित्तविकाराः हर्षादयस्तेर्युक्ताः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ सौष्ठवं सौंदर्यं प्रहर्षलब्धभोगोऽस्मीति ताव १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

वर्धा कितक्षा २७ । २८ । २९ न भविष्यति न क्षयति ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

ततोऽतिभीतगात्रस्तु शक्रास्ते विचारयन् ॥ अथाजगाम परशुस्कंधेनादाय वर्धकिः २७ तदरण्यं महाराजयत्रास्तेऽसौ निपातितः ॥ समीतस्तत्र तक्षाणं घटमानं शचीपातिः २८ अपश्य दब्रवीच्चैनं सत्वरं पाकशासनः ॥ क्षिप्रं छिधि शिरां स्यस्य कुरुष्व वचनं मम २९ ॥ तक्षोवाच ॥ महास्कंधो भृशं ह्येष परशुर्न भविष्यति ॥ कर्तुं चाहं न शक्यामि कर्मसद्भिर्विगर्हितम् ३० ॥ इंद्र उवाच ॥ मामैस्त्वं शीघ्रमेतद्वै कुरुष्व वचनं मम ॥ मत्प्रसादाद्विशेषं वज्रकल्पं भविष्यति ३१ ॥ तक्षोवाच ॥ कंभवंतमहं विद्यां घोरकर्मणमद्य वै ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं तत्त्वेन कथयस्व मे ३२ ॥ इंद्र उवाच ॥ अहमिंद्रो देवराजस्तक्षन्विदितमस्तु ते ॥ कुरुष्वैतद्यथोक्तं मे तक्षन्माऽभ्रविचारय ३३ ॥ तक्षोवाच ॥ क्रूरेण नापत्रपसे कथं शक्रेह कर्मणा ॥ ऋषिपुत्रमिमं हत्वा ब्रह्महत्याभयं न ते ३४ ॥ शक्र उवाच ॥ पश्चाद्धर्मं चरिष्यामि पावनार्थं सुदुश्चरम् ॥ शत्रुरेष महावीर्यो वज्रेण निहतो मया ३५ अद्यापि चाहमुद्विग्नस्तक्षत्रस्मादिभेमिवै ॥ क्षिप्रं छिधि शिरां सित्वं करिष्येऽनुग्रहं तव ३६ शिरः पशोस्ते दास्यंति भागं यज्ञेषु मानवाः ॥ एष तेऽनुग्रहस्तक्षत्रक्षिप्रं कुरु मम प्रियम् ३७ ॥ शल्य उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु तक्षा समहं द्रवचनात्तदा ॥ शिरां स्यथ त्रिशिरसः कुठारेणाच्छिनत्तदा ३८ निकृतेषु तस्तेषु निष्क्रामन्नं डजास्त्वथ ॥ कर्पिजलास्ति तिराश्च कलर्विकाश्च सर्वशः ३९ येन वेदानधीते स्म पिबते सोममेव च ॥ तस्माद्वक्रादिनिश्चरुः क्षिप्रं तस्य कर्पिजलाः ४० येन सर्वादिशोराजन् पिबन्निव निरीक्षते ॥ तस्माद्वक्रादिनिश्चरुस्ति तिरास्तस्य पांडव ४१ यत्सुरापंतु तस्यासीद्वक्रं त्रिशिरसस्तदा ॥ कलर्विकाः समुत्पेतुः श्येनाश्च भरतर्षभ ४२ ततस्तेषु निकृतेषु विज्वरो मघवानथ ॥ जगाम त्रिदिवं हृष्टस्तक्षाऽपि स्वगृहान्ययौ ४३ मेने कृतार्थमात्मानं हत्वा शत्रुं सुरारिहा ॥ त्वष्टाप्रजापतिः श्रुत्वा शक्रेणाथ हतं सुतम् ४४ क्रोधसंरक्तनयन इदं वचनमब्रवीत् ॥ त्वष्टावाच ॥ तप्यमानं तपो नित्यं क्षांतं दातुं जितेन्द्रियम् ॥ विनाऽपराधेन यतः पुत्रं हिंसितवान् मम ४५ तस्माच्छक्रविनाशाय वृत्रमुत्पादयाम्यहम् ॥ लोकाः पश्यंतु मे वीर्यं तपसश्च बलं महत् ४६ सच पश्यतु देवेंद्रो दुरात्मा पापचेतनः ॥ उपस्पृश्य ततः कुद्वस्तपस्वी सुमहायशाः ४७ अग्नौ हुत्वा समुत्पाद्य घोरं वृत्रमुवाच ह ॥ इंद्र शत्रो विवर्धस्व प्रभावात्तपसो मम ४८ सोऽवर्द्धत दिवं स्तब्ध्वासूर्यवैश्वानरोपमः ॥ किं करोमीति चोवाच कालसूर्य इवोदितः ४९ शक्रं जहीति चाप्युक्तो जगाम त्रिदिवंततः ॥ ततो युद्धं समभवद् वृत्रवासवयोर्महत् ५० संकुद्धयोर्महाघोरं प्रसक्तं कुरुसतम ॥ ततो जग्राह देवेंद्रो वृत्रो वीरः शतक्रतुम् ५१ अपावृत्याक्षिपद्वक्रं शक्रं कोपसमन्वितः ॥ ग्रस्ते वृत्रेण शक्रे तु संभ्रांतास्त्रिदिवेश्वराः ५२ असृजंस्ते महासत्वा जृम्भिकां वृत्रनाशिनीम् ॥ विजृम्भमाणस्य ततो वृत्रस्यास्यादपावृतात् ५३

४९ । ४६ उपस्पृश्य आचम्य ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ अपावृत्य मुखं संप्रसार्य ५२ । ५३

स्वान्यंगान्यभिसंक्षिप्यनिष्क्रांतोबलनाशनः ॥ ततःप्रभृतेलोकस्यजुंभिकाप्राणसंश्रिता ५४ जहृषुश्चसुराःसर्वेशक्रंदद्वावेनिःसृतम् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंवृत्रवा
सवयोःपुनः ५५ संरब्धयोस्तदाघोरंमुचिरंभरतर्षभ ॥ यदाव्यवर्धतरणवृत्रोबलसमान्वितः ५६ त्वष्टुस्तेजोबलाविद्धस्तदाशक्रोन्यवर्तत ॥ निवृत्तेचतदा
देवाविषादमगमन्परम् ५७ समेत्यसहशक्रेणत्वष्टुस्तेजोवमोहिताः ॥ अमंत्रयंततेसर्वेमुनिभिःसहभारत ५८ किंकार्यमिति वैराजनविचिंत्यभयमोहिताः ॥
जग्मुःसर्वेमहात्मानंमनोभिर्विष्णुमव्ययम् ॥ उपविष्टामंदराग्रेसर्वेवृत्रवधेप्सवः ५९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिइंद्रविजयेनवमोऽध्यायः
॥ ९ ॥ इंद्रउवाच ॥ सर्वव्याप्तमिदं देवावृत्रेणजगदव्ययम् ॥ नह्यस्यसदृशं किंचित्प्रतिघाताययद्भवेत् १ समर्थोह्यभवंपूर्वमसमर्थोऽस्मि सांप्रतम् ॥ कथंनु
कार्यंभद्रंवोदुर्धर्षःसहिमेमतः २ तेजस्वीचमहात्माचयुद्धेचामितविक्रमः ॥ ग्रसेत्रिभुवनसर्वंसदेवासुरमानुषम् ३ तस्माद्विनिश्चयमिमंशृणुध्वंत्रिदिवौकसः ॥
विष्णोःक्षयमुपागम्यसमेत्यचमहात्मना ४ तेनसंमंत्र्यवेत्स्यामोवधोपायंदुरात्मनः ॥ शल्यउवाच ॥ एवमुक्तेमघवतादेवाःसर्षिगणास्तदा ॥ शरण्यंशरणंदेवं
जग्मुर्विष्णुमहाबलम् ५ ऊचुश्चसर्वेदेवेशंविष्णुंवृत्रभयादिताः ॥ त्रयोलोकास्त्वयाक्रांतास्त्रिभिर्विक्रमणैःपुरा ६ अमृतंचाहृतंविष्णोदैत्याश्चनिहतारणे ॥ बलिं
बध्वामहादैत्यंशक्रोदेवाधिपःकृतः ७ त्वंप्रभुःसर्वदेवानांत्वयासर्वमिदंततम् ॥ त्वंहिदेवोमहादेवसर्वलोकनमस्कृतः ८ गतिर्भवत्वंदेवानांसेंद्राणाममरो
त्तम ॥ जगद्व्याप्तमिदंसर्ववृत्रेणासुरसूदन ९ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ अवश्यंकरणीयमेभवतांहितमुत्तमम् ॥ तस्मादुपायंवक्ष्यामियथाऽसौनभविष्यति
१० गच्छध्वंसर्षिगंधर्वायत्रासौविश्वरूपधृक् ॥ सामतस्यप्रयुजध्वंततएनंविजेष्यथ ११ भविष्यतिजयोदेवाःशक्रस्यममतेजसा ॥ अदृश्यश्चप्रवे
क्ष्यामिवज्रेह्यस्यायुधोत्तमे १२ गच्छध्वमृषिभिःसार्द्धंगंधर्वैश्चसुरोत्तमाः ॥ वृत्रस्यसहशक्रेणसंधिंकुरुतमाचिरम् १३ ॥ ॥ शल्यउवाच ॥ ॥ एवमुक्तेतु
देवेनऋषयस्त्रिदशास्तथा ॥ ययुःसमेत्यसहिताःशक्रं कृत्वापुरःसरम् १४ समीपमेत्यचयदासर्वएवमहौजसः ॥ तंतेजसाप्रज्वलितंप्रतपंतंदिशोदश १५ ग्रसंतमि
वलोकांस्त्रिन्सूर्याचंद्रमसौयथा ॥ ददृशुस्तेततोवृत्रंशक्रेणसहदेवताः १६ ऋषयोऽथततोऽभ्येत्यवृत्रमूचुःप्रियंवचः ॥ व्याप्तंजगदिदंसर्वंतेजसातवदुर्जय १७
नचशक्रोपिनिर्जेतुंवासंबलिनांवर ॥ युध्यतोश्चापिवांकालोव्यतीतःसुमहानिह १८ पीड्यंतेचप्रजाःसर्वाःसदेवासुरमानुषाः ॥ सख्यंभवतुतेवृत्रशक्रेणसहनित्य
दा १९ अवाप्स्यसिसुखंत्वंचशक्रलोकांश्चशाश्वतान् ॥ ऋषिवाक्यंनिशम्याथवृत्रःसतुमहाबलः २०

निलयापचयौक्षयौ इत्यमरः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

उवाचतानृषीन्सर्वान्प्रणम्यशिरसाऽसुरः ॥ सर्वेयूयंमहाभागगंधर्वाश्चैवसर्वशः २१ यदूथतच्छ्रुतंसर्वममापिशृणुतानघाः ॥ संधिःकथं वैभविताममशक्रस्यचो
भयोः ॥ तेजसोर्हिद्वयोर्देवाःसख्यं वैभविताकथम् २२ ॥ ऋषयऊचुः ॥ सकृत्सतांसंगतंलिप्सितव्यंततःपरंभविताभव्यमेव ॥ नातिक्रामेत्सत्पुरुषेणसंगतं
स्मात्सतांसंगतंलिप्सितव्यम् २३ दृढंसतांसंगतंचापिनित्यंब्रूयाच्चार्थं ह्यर्थकृच्छ्रेषुधीरः ॥ महार्थवत्सत्पुरुषेणसंगतंतस्मात्संतंनजिघांसेतधोरः २४ इंद्रःस
तांसंमतश्चनिवासश्चमहात्मनाम् ॥ सत्यवादीह्यनिद्यश्चधर्मवित्सूक्ष्मनिश्चयः २५ तेनतेसहशक्रेणसंधिर्भवतुनित्यदा ॥ एवंविश्वासमागच्छमातेभूदुद्धिरन्यथा
२६ ॥ शल्यउवाच ॥ महर्षिवचनंश्रुत्वातानुवाचमहायुतिः ॥ अवश्यंभगवंतोमेमाननीयास्तपस्विनः २७ ब्रवीमियदहं देवास्तत्सर्वंक्रियतेयदि ॥ ततःसर्व
करिष्यामियदूचुर्माद्विजर्षभाः २८ नशुष्केणनचार्द्रेणनाश्मनानचदारुणा ॥ नशस्त्रेणनचास्त्रेणनदिवानतथानिशि २९ वध्योभवेयंविप्रेन्द्राःशक्रस्यसहदेवतैः ॥
एवंमेरोचतेसंधिःशक्रेणसहनित्यदा ३० बाढमित्येवऋषयस्तमूचुर्भरतर्षभ ॥ एवंवृत्तेतुसंधानेवृत्रःप्रमुदितोऽभवत् ३१ युक्तःसदाऽभवच्चापिशक्रोहर्षसम
न्वितः ॥ वृत्रस्यवधसंयुक्तानुपायानन्वचितयत् ३२ छिद्रान्वेषीसमुद्दिग्रःसदावसतिदेवराट् ॥ सकदाचित्समुद्रांतेसमपश्यन्महासुरम् ३३ संध्याकालउपा
वृत्तेमुहूर्तेचातिदारुणे ॥ ततःसंचिंत्यभगवानवरदानंमहात्मनः ३४ संध्येयंवर्ततेरौद्रानरात्रिर्दिवसनच ॥ वृत्रश्चावश्यवध्योऽयंममसर्वहरोरिपुः ३५ यदिवृत्रं
नहन्म्यद्यवंचयित्वामहासुरम् ॥ महाबलंमहाकार्यंममेश्रेयोभाविष्यति ३६ एवंसंचिंतयन्नेवशक्रोविष्णुमनुस्मरन् ॥ अथफेनंतदाऽपश्यत्समुद्रेपर्वतोपमम् ॥
३७ नायंशुष्कोनचार्द्रोऽयंचशस्त्रमिदंतथा ॥ एनंक्षेप्स्यामिवृत्रस्यक्षणादेवनशिष्यति ३८ सवज्रमथफेनंतंक्षिप्रंवृत्रेनिमृष्टवान् ॥ प्रविश्यफेनंतंविष्णुर
थवृत्रंव्यनाशयत् ३९ निहतेतुततोवृत्रेदिशोवितिमिराऽभवन् ॥ प्रववौचशिवोवायुःप्रजाश्चजहृषुस्तथा ४० ततोदेवाःसगंधर्वायक्षरक्षोमहोरगाः ॥ ऋषयश्च
महेंद्रंतमस्तुवन्विधैःस्तवैः ४१ नमस्कृतःसर्वभूतैःसर्वभूतान्यसांत्वयत् ॥ हत्वाशत्रुं प्रहृष्टात्मावासवःसहदेवतैः ४२ विष्णुंत्रिभुवनश्रेष्ठं पूजयामासधर्मवित् ॥
ततोहतेमहावीर्येवृत्रेदेवभयंकरे ४३ अचृतेनाभिभूतोऽभूच्छक्रःपरमदुर्भनाः ॥ त्रैशीर्षयाऽभिभूतश्चसपूर्वब्रह्महत्याया ४४ सोंऽतमाश्रित्यलोकानांनष्टसंज्ञोवि
चेतनः ॥ नप्राज्ञायतदेवेंद्रस्वभिभूतःसकल्मषैः ४५ प्रतिच्छन्नोऽवसच्चाप्सुचेष्टमानइवोरगः ॥ ततःप्रनष्टेदेवेंद्रेब्रह्महत्याभयादिते ४६ भूमिःप्रध्वस्तसंका
शानिर्वृक्षाशुष्ककानना ॥ विच्छिन्नस्रोतसोनद्यःसरांस्यनुदकानिच ४७ संक्षोभश्चापिसत्वानामनामृष्टिकृतोऽभवत् ॥ देवाश्चापिभृशं त्रस्तास्तथासर्वमहर्षयः ४८

॥ ७ ॥

अ०

॥ ११ ॥

अराजकंजगत्सर्वमभिभूतमुपद्रवैः ॥ ततोभीताऽभवन्देवाःकोनोराजाभवेदिति ४९ दिविदेवर्षयश्चापिदेवराजविनाकृताः ॥ नस्मकश्चनदेवानांराज्येवैकुरुते
मतिम् ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिवृत्रवधेइंद्रविजयोनामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ शल्यउवाच ॥ ऋषयोथाब्रुवन्सर्वेदेवाश्चात्रि
दिवेश्वराः ॥ अयंवैनहुषःश्रीमानदेवराज्येऽभिषिच्यताम् १ तेजस्वीचयशस्वीचधार्मिकश्चैव नित्यदा ॥ तेगत्वात्वब्रुवन्सर्वेराजानोभवपार्थिव २ सतानुवाचनहु
षोदेवानृषिगणांस्तथा ॥ पितृभिःसहितानराजनपरीप्सन्हितमात्मनः ३ दुर्बलोऽहंनमेशक्तिर्भवतांपरिपालने ॥ बलवान्जायतेराजाबलंशक्रोहिनित्यदा ४
तमब्रुवन्पुनःसर्वेदेवाःऋषिपुरोगमाः ॥ अस्माकंतपसायुक्तःपाहिराज्यंत्रिविष्टपे ५ परस्परभयंधोरमस्माकंहिनसंशयः ॥ अभिषिच्यस्वराजेंद्रभवराजात्रिवि
ष्टपे ६ देवदानवयक्षाणामृषीणांरक्षसांतथा ॥ पितृगंधर्वभूतानांचक्षुर्विषयवर्तिनाम् ७ तेजआदास्यसेपश्यन्बलवांश्चभविष्यसि ॥ धर्मपुरस्कृत्यसदासर्वलो
काधिपोभव ८ ब्रह्मर्षीश्चापिदेवांश्चगोपायस्त्रिविष्टपे ॥ अभिषिक्तःसराजेंद्रततोराजात्रिविष्टपे ९ धर्मपुरस्कृत्यतदासर्वलोकाधिपोऽभवत् ॥ सुदु
र्लभंवरंलब्ध्वाप्राप्यराज्यंत्रिविष्टपे १० धर्मात्मासततंभूत्वाकामात्मासमपद्यत ॥ देवोद्यानेषुसर्वेषुनंदनोपवनेषुच ११ कैलासेहिमवत्पृष्ठेमंदरेष्वेत
पर्वते ॥ सद्येमहेंद्रेमलयेसमुद्रेषुसरित्सुच १२ अप्सरोभिःपरिवृतोदेवकन्यासमावृतः ॥ नहुषोदेवराजोऽथक्रीडन्बहुविधंतदा १३ शृण्वन्नादिव्याबहु
विधाःकथाःश्रुतिमनोहराः ॥ वादित्राणिचसर्वाणिगीतंचमधुरस्वनम् १४ विश्वावसुर्नारदश्चगंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ ऋतवःषट्चदेवेंद्रंमूर्तिमंतउपस्थिताः १५
मारुतःसुरभिर्वातिमनोज्ञःसुखशीतलः ॥ एवंचक्रीडतस्तस्यनहुषस्यदुरात्मनः १६ संप्राप्तादर्शनंदेवीशकस्यमहिषीप्रिया ॥ सतांसंदृश्यदुष्टात्माप्राइसर्वान्
सभासदः १७ इंद्रस्यमहिषीदेवीकस्मान्मानोपतिष्ठति ॥ अहमिंद्रोऽस्मिदेवानांलोकानांचतथेश्वरः १८ आगच्छतुशचीमह्यंक्षिप्रमद्यनिवेशनम् ॥ तच्छ्रु
त्वादुर्भनादेवीबृहस्पतिमुवाचह १९ रक्षमानहुषाद्ब्रह्मंस्त्वामस्मिंशरणंगता ॥ सर्वलक्षणसंपन्नाब्रह्मंस्त्वंमांप्रभाषसे २० देवराजस्यदयितामत्यंतंसुखमागि
नीम् ॥ अवैवव्येनयुक्तांचाप्येकपत्नीपतिव्रताम् २१ उक्तवानसिमांपूर्वमृतांतांकुरुवैगिरम् ॥ नोक्तपूर्वचभगवन्वृथातेकिंचिदीश्वर २२ तस्मादेतद्भवेत्स
त्यंत्ययोक्तंद्विजसत्तम ॥ बृहस्पतिरथोवाचशक्राणीभयमोहिताम् २३ यदुक्ताऽसिमयादेविसत्यंतद्रविताधुवम् ॥ द्रक्ष्यसेदेवराजानमिंद्रंशीघ्रमिहागतम् २४
नभेतव्यंचनहुषात्सत्यमेतद्ब्रवीमिते ॥ समानयिष्येशक्रेणनचिराद्भवतीमहम् २५

॥ ७ ॥

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ शक्राणीमिंद्राणी आर्षजानुक् २३ । २४ । २५

२६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभाषादीपेएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ वैधर्म्याणित्वाप्रवधादीनि उपधाःवृत्रसख्यादीनिछलानि ७
अथशुश्रावनहुषःशक्राणींशरणंगताम् ॥ बृहस्पतेरंगिरसश्चक्रोधसन्पस्तदा २६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिइंद्राणीभयेएकादशो
ऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ शल्यउवाच ॥ कुदंतुनहुषंष्टद्वादेवाःऋषिपुरोगमाः ॥ अब्रुवन्देवराजानंनहुषंधोरदर्शनम् १ देवराजजहिक्रोधंत्वायेकुद्वेजगद्विभो ॥
त्रस्तंसासुरगंधर्वसर्किनरमहोरगम् २ जहिक्रोधमिमंसाधोनकुप्यंतिभवद्विधाः ॥ परस्यपत्नीसादेवीप्रसीदस्वसुरेश्वर ३ निवर्तयमनःपापात्परदाराभिमर्शना
त् ॥ देवराजोऽसिभद्रंतेप्रजाधर्मेणपालय ४ एवमुक्तोनजग्राहतद्रचःकाममोहितः ॥ अथदेवानुवाचेदमिंद्रंप्रतिसुराधिपः ५ अहल्याधर्षितापूर्वमृषिपत्नीय
शस्विनी ॥ जीवतोभर्तुरिंद्रेणसवःकिंननिवारितः ६ बहूनिचनृशंसानिकृतानींद्रेणवैपुरा ॥ वैधर्म्याण्युपधाश्चैवसवःकिंननिवारितः ७ उपतिष्ठतुदेवीमामेत
दस्याहितंपरम् ॥ युष्माकंचसदादेवाःशिवमेवंभविष्यति ८ ॥ देवाऊचुः ॥ इंद्राणीमानयिष्यामोयथेच्छसिदिवस्पते ॥ जहिक्रोधमिमंवीरप्रीतोभवसुरेश्वर
९ ॥ उल्यउवाच ॥ इत्युक्तातंतदादेवाःऋषिभिःसहभारत ॥ जग्मुर्बृहस्पतिवकुमिंद्राणींचाशुभंवचः १० जानीमःशरणंप्राप्तामिंद्राणींतववेदमनि ॥ दता
भयांचविप्रेद्रत्वयादेवर्षिसत्तम ११ तेत्वादेवाःसगंधर्वाःऋषयश्चमहाद्युते ॥ प्रसादयंतिचेंद्राणिनहुषायप्रदीयताम् १२ इंद्राद्विशिष्टोनहुषोदेवराजोमहाद्युतिः ॥
वृणोत्विमंवरारोहामर्तृत्वेवरवर्णिनी १३ एवमुक्तेतुसादेवीबाष्पमुत्सृज्यसस्वनम् ॥ उवाचरुदतीदीनाबृहस्पतिमिदंवचः १४ नाहमिच्छामिनहुषंपतिदेवर्षि
सत्तम ॥ शरणागताऽस्मितेब्रह्मंस्त्रायस्वमहतोभयात् १५ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ शरणागतंनत्यजेयमिंद्राणिममनिश्चयः ॥ धर्मज्ञांसत्यशीलांचनत्यजेयमनि
दिते १६ नाकार्यंकर्तुमिच्छामिब्राह्मणःसन्विशेषतः ॥ श्रुतधर्मासत्यशीलोजानन्धर्मानुशासनम् १७ नाहमेतत्करिष्यामिगच्छध्वंवेसुरोत्तमाः ॥ अस्मिंश्चा
र्थेपुरागीतंब्रह्मणाश्रूयतामिदम् १८ नतस्यबीजरोहतिरोहकालेनतस्यवर्षवर्षतिवर्षकाले ॥ भीतंप्रपन्नंप्रददातिशत्रवेनसत्रातारंलभतेत्राणमिच्छन् १९ मोघ
मन्नंविदतिचाप्यचेताःस्वर्गलोकाद्भयतिनष्टचेष्टः ॥ भीतंप्रपन्नंप्रददातियोवैनतस्यहव्यंप्रतिगृह्णंतिदेवाः २० प्रमीयतेचास्यप्रजाह्यकालेसदाविवासं
पितरोऽस्यकुर्वते ॥ भीतंप्रपन्नंप्रददातिशत्रवेसेंद्रादेवाःप्रहरंत्यस्यवज्रम् २१ एतदेवांविजानन्वैनदास्यामिशचीमिमाम् ॥ इंद्राणींविश्रुतांलोकेशकस्यमहिषींप्रि
याम् २२ अस्याहितंभवेद्यच्चमचापिहितंभवेत् ॥ क्रियतांतत्सुरश्रेष्ठानहिदास्याम्यहंशचीम् २३ ॥ शल्यउवाच ॥ अथदेवाःसगंधर्वागुरुमादुरिदं
वचः ॥ कथंसुनीतंनुभवेन्मंत्रयस्वबृहस्पते २४

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ प्रपन्नंशरणागतं १९ अचेताःदुर्बलचित्तः २० । २१ । २२ । २३ । २४

॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ नहुषंयाचतां देवी किंचित्कालांतरं शुभा ॥ इंद्राणीहितमेतद्वि तथाऽस्माकं भविष्यति २५ बहुविघ्नः सुराः कालः कालः कालं नयिष्यति ॥ गर्वि
तो बलवांश्चापिनो वरसंश्रयात् २६ ॥ शल्य उवाच ॥ ततस्तेन तथोक्ते तु प्रीता देवास्तथाऽब्रुवन् ॥ ब्रह्मसाध्विदमुक्तं ते हितं सर्वं दिवौ कसाम् २७ एवमेताद्वि
जश्रेष्ठ देवीचेयं प्रसाद्यताम् ॥ ततः समस्ता इंद्राणी देवाश्चाग्निपुरोगमाः २८ ऊर्ध्वचनमव्यग्रा लोकानां हितं काम्यया ॥ देवा ऊचुः ॥ त्वया जगदिदं सर्वं धृतं स्था
वरजंगमम् ॥ एकपत्न्यसि सत्याच गच्छस्वनहुषं प्रति २९ क्षिप्रं त्वामभिकामश्च विनशिष्यति पापकृत् ॥ नहुषो देवि शक्रश्च सुरैश्चर्यमवाप्स्यति ३० एवं विनि
श्चयं कृत्वा इंद्राणी कार्यं सिद्धये ॥ अभ्यगच्छ तस्य वीरानहुषं घोरदर्शनम् ३१ दृष्ट्वा तानहुषश्चापि वयोरूपसमन्वितां ॥ समहृष्यत दुष्टात्मा कामोपहतचेतनः ३२
॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि इंद्राणी कालावधियाचने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ अथ तामब्रवीद्ब्रह्म नहुषो देवराट् तदा ॥
त्रयाणामपि लोकानामहमिन्द्रः शुचिस्मिते १ भजस्व मां वरारोहे पति त्वेवरर्षिणि ॥ एवमुक्ता तु सा देवी नहुषेण पतिव्रता २ प्रावेपत भयोद्विग्रा प्रवाते कदलीयथा ॥
प्रणम्य सा हि ब्रह्माणं शिरसा तु कृतांजलिः ३ देवराजमथोवाच नहुषं घोरदर्शनम् ॥ कालमिच्छाम्यहं लब्धुं त्वत्कंचित्सुरेश्वर ४ न हि विज्ञायते शक्रः किंवा प्राप्तः
क्वागतः ॥ तत्त्वमेतं तु विज्ञाय यदि न ज्ञायते प्रभो ५ ततोऽहं त्वामुपस्थास्ये सत्यमेतदब्रवीमि ते ॥ एवमुक्तः स इंद्राण्यनहुषः प्रीतिमानभूत् ६ नहुष उवाच ॥
एवं भवतु सुश्रोणि यथामाभिहभाषसे ॥ ज्ञात्वा चागमनं कार्यं सत्यमेतदनुस्मरेः ७ नहुषेण विमृष्टा च निश्चक्राम ततः शुभा ॥ बृहस्पतिनिकेतं च सा जगाम यशस्विनी
८ तस्याः संश्रुत्य च वचो देवाश्चाग्निपुरोगमाः ॥ चिंतयामासुरेका प्राः शक्रार्थं राजसत्तम ९ देवदेवेन संगम्य विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ऊचुश्चैनं समुद्विग्रा वाक्यं वाक्यं वि
शारदाः १० ब्रह्मवध्या भिमूतो वै शक्रः सुरगणेश्वरः ॥ गतिश्च न स्त्वं देवेश पूर्वजो जगतः प्रभुः ११ रक्षार्थं सर्वभूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवान् ॥ त्वदीर्यं निहते वृत्रे
वासवो ब्रह्महत्याया १२ वृत्तः सुरगणश्रेष्ठ मोक्षं तस्य विनिर्दीश ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा देवानां विष्णुरब्रवीत् १३ मामेव यजतां शक्रः पावयिष्यामि वाज्रिणम् ॥
पुण्येन हयमेधेन मामिष्ट्वा पाकशासनः १४ पुनरेष्यति देवानां मिद्रत्वमकुतोभयः ॥ स्वकर्माभिश्च नहुषो नाशयास्यति दुर्भतिः १५ किंचित्कालमिदं दे
वामर्षयध्वमतं द्रिताः ॥ श्रुत्वा विष्णोः शुभां सत्यां वाणीं ताममृतोपमाम् १६ ततः सर्वे सुरगणाः सोपाध्यायाः सहर्षिभिः ॥ यत्र शक्रो भयोद्विग्नस्तं देशमुपचक्रमुः
१७ तत्राश्वमेधः सुमहान्महेंद्रस्य महात्मनः ॥ ववृते पावनार्थं वै ब्रह्महत्यापहो नृप १८

१ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० अकंपत् अकंपत् तदभावार्थः २१ । २२ । २३ । २४ २५ उपश्रुतिसंवेदने निर्णायिका देवी आकरोत् आकारितवती २६ यत्रेति अर्थार्थः । 'आनोऽऽयात्पुपश्रुत्युक्थपुरणया इह । दिवो
अमुष्यशासतो दिवं ययदिवावसो' इति मंत्रोक्त उपबृंहितः । मंत्रार्थस्तु हे उपश्रुति नः अस्मान् प्रति आयाहि उक्थेषु काम्येषु कर्मसु इहरण्य इष्टं कामं गमय प्रापय । रणगतावित्यस्य रूपं अमुष्यवु
विभज्य ब्रह्महत्यां तु तृक्षेपुचनदीषु च ॥ पर्वतेषु पृथिव्यां च स्त्रीषु चैव युधिष्ठिर १९ संविभज्य च भूतेषु विमृज्य च सुरेश्वरः ॥ विज्वरो धूतपाप्मा च वासवोऽभवदात्म
वान् २० अकंपन्नहुषं स्थाना दृष्ट्वा बलनिषूदनः ॥ तेजोऽग्रं सर्वभूतानां वरदानाच्च दुःसहम् २१ ततः शचीपतिर्देवः पुनरेव व्यनश्यत् ॥ अदृश्यः सर्वभूतानां का
लाकांक्षी च चारुह २२ प्रनष्टे तु ततः शक्रेशची शोकसमन्विता ॥ हाशक्रेति तदा देवी विललाप सुदुःखिता २३ यदि दत्तं यदि हुतं गुरवस्तोषिता यदि ॥ एकमर्तृत्वमे
वास्तु सत्यं यद्यस्ति वामयि २४ पुण्यां च मामहं दिव्यां प्रवृत्तामुत्तरायणे ॥ देवीरात्रिं नमस्यामि सिध्यतां मे मनोरथः २५ प्रयता च निशां देवीमुपातिष्ठ ततः त्रसा ॥
पतिव्रता त्वात्सत्येन सोपश्रुतिमथाकरोत् २६ यत्रास्ते देवराजोऽसौ तं देशं दर्शयस्व मे ॥ इत्याहो पश्रुतिर्देवी सत्यं सत्येन दृश्यताम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उ
द्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि उपश्रुतियाचने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ अथैनां रूपिणी साध्वीमुपातिष्ठ पश्रुतिः ॥ तां वयो
रूपसंपन्नां दृष्ट्वा देवीमुपस्थिताम् १ इंद्राणी संप्रहृष्टात्मा संपूज्यैनामथाब्रवीत् ॥ इच्छामि त्वामहं ज्ञातुं कात्वं ब्रह्मिवरानने २ ॥ उपश्रुतिरुवाच ॥ उपश्रुतिरहं
देवितवांतिकमुपागता ॥ दर्शनं चैव संप्राप्ता तव सत्येन भाविनि ३ पतिव्रता च युक्ता च यमेन नियमेन च ॥ दर्शयिष्यामि ते शक्रं देवं वृत्रनिषूदनम् ४ क्षिप्रमन्वेहि भद्रं
ते द्रक्ष्यसे सुरसत्तमम् ॥ ततस्तां प्रहितां देवीमिंद्राणी सा समन्वगात् ५ देवारण्यान्यतिक्रम्य पर्वतांश्च बहूंस्ततः ॥ हिमवंतमतिक्रम्य उत्तरं पार्श्वं नागमत् ६
समुद्रं च समासाद्य बहुयोजनविस्तृतम् ॥ आससाद महाद्वीपं नानादुमलतावृतम् ७ तत्रापश्यत् सरोदिव्यं नानाशकुनिभिर्वृतम् ॥ शतयोजनविस्तीर्णं तावदेवाय
तं शुभम् ८ तत्र दिव्यानि पद्मानि पंचवर्णानि भारत ॥ षट्पदैरुपगीतानि प्रफुल्लानि सहस्रशः ९ सरसस्तस्य मध्ये तु पद्मिनी महती शुभा ॥ गैरेणोन्नतनाले
न पद्मेन महता वृता १० पद्मस्य भित्त्वानालं च विवेश सहिता तया ॥ विसतंतु प्रविष्टं च तत्रापश्यच्छतक्रतुम् ११ तं दृष्ट्वा च सुसूक्ष्मेण रूपेणावस्थितं प्रभुम् ॥
सूक्ष्मरूपधरा देवी बभूवोपश्रुतिश्च सा १२ इंद्रं तुष्टाव चेंद्राणी विश्रुतैः पूर्वकर्मभिः ॥ स्तूयमानस्ततो देवः शचीमाह पुरंदरः १३ किमर्थमसि संप्राप्ता विज्ञातश्च क
थं त्वहम् ॥ ततः सा कथयामास नहुषस्य विचेष्टितम् १४ इंद्रं त्वं त्रिषु लोकेषु प्राप्य वीर्यं समन्वितः ॥ दर्पाविष्टश्च दुष्टात्मा मामुवाच शतक्रतो १५ उपतिष्ठेति सकूरः
कालं च कृतवान् मम ॥ यदि न त्रास्यसि विभो करिष्यति समांशे १६ एतेन चाहं संप्राप्ता हुतं शक्रतवांतिकम् ॥ जहिरौ द्रं महाबाहो नहुषं पापनिश्चयम् १७

द्विस्थस्य दिवं शासत इन्द्रस्य दिवं प्रकाशं ययगम ययच्छेत्यर्थः । व्ययगतावित्यस्य लोटिरूपं वलोपार्थः । हे दिवावसो अहो धनं सूर्यस्तद्वत् तमोऽग्रस्तमर्थं प्रकाशयितुं समर्थ २७ ॥ इति उद्यो
गपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ त्रास्यसि पालयिष्यसि तदभावार्थः १६ । १७

१८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

प्रकाशयाऽत्मनाऽऽत्मानंदैत्यदानवसूदन ॥ तेज समाप्नुहि विभो देवराज्यं प्रशाधि च १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि इंद्राणींद्रस्तवे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ शल्य उवाच ॥ एवमुक्तः स भगवान् शच्यातां पुनरब्रवीत् ॥ विक्रमस्य न कालोऽयं न दुषो बलवतरः १ विवर्द्धितश्चक्राभिर्हव्यक व्यैश्वभाविनि ॥ नीतिमत्रविधास्यामि देवि तां कर्तुमर्हसि २ गुह्यं चैतच्च याकार्यं नारुपातव्यं शुभे क्वचित् ॥ गत्वानहुषमेकांते ब्रवीहि च सुमध्यमे ३ ऋषियाने न दिव्येन मामुपैहि जगत्पते ॥ एवं तव वशे प्रीता भविष्यामीति तंवद ४ इत्युक्ता देवराजेन पत्नी सा कमलेक्षणा ॥ एवमस्त्वित्यथोक्ता तु जगाम नहुषं प्रति ५ नहुष स्तां तं तां दृष्ट्वा सा स्मितो वाक्यमब्रवीत् ॥ स्वागतं ते वरारोहो किं करोमि शुचिस्मिते ६ भक्तं मां भज कल्याणिकि मिच्छसि मनस्विनि ॥ तव कल्याणियत्कार्यं तत्करि ष्ये सुमध्यमे ७ न च व्रीडा त्वया कार्या सुश्रोणिमयि विश्वसे ॥ सत्येन वै शपेदे विकरिष्ये वचनं तव ८ ॥ इंद्राण्युवाच ॥ यो मे कृतस्त्वया कालस्तमाकांक्षे जगत्पते ॥ ततस्त्वमेव भर्ता मे भविष्यसि सुराधिप ९ कार्यं च हृदि मे यत्तद्देवराजा वधारय ॥ वक्ष्यामि यदि मे राजन प्रियमेतत्करिष्यसि १० वाक्यं प्रणयसंयुक्तं ततः स्यात्तद्वशात् तव ॥ इंद्रस्य वाजिनो वाहाहास्ति नोऽथ रथास्तथा ११ इच्छाम्यहमथा पूर्ववाहनं ते सुराधिप ॥ यन्न विष्णोर्न रुद्रस्य नासुराणां न रक्षसाम् १२ वहंतु त्वां महाभा गाः ऋषयः संगता विभो ॥ सर्वे शिविकयाराज त्रेतद्धिममरोचते १३ नासुरेषु न देवेषु तु ल्यो भवितुमर्हसि ॥ सर्वेषां तेज आदत्से स्वेन वीर्येण दर्शनात् १४ न ते प्रमुख तः स्थातुं काश्चिच्छक्नोति वीर्यवान् ॥ शल्य उवाच ॥ एवमुक्तस्तु नहुषः प्राहृष्यत तदा किल ॥ उवाच वचनं चापि सुरेन्द्रस्तामनिदिताम् १५ ॥ नहुष उवाच ॥ अपूर्ववाहनमिदं त्वयोक्तं वरवर्णिनि ॥ दृढं मे रुचिं तं देवित्वद्वशोऽस्मि वरानने १६ न ह्यल्पवीर्यो भवति यो वाहान् कुरुते मुनीन् ॥ अहं तपस्वी बलवान्भूतभव्यभव त्प्रभुः १७ मयि क्रुद्धे जगन्नस्यान्मयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ देवदानवगंधर्वाः किन्नरोगराक्षसाः १८ न मे क्रुद्धस्य पर्यासाः सर्वलोकाः शुचिस्मिते ॥ चक्षुषायं प्रपश्या मितस्य ते जोहराम्यहम् १९ तस्मात्ते वचनं देविकरिष्यामि न संशयः ॥ सप्तर्षयो मां वक्ष्यंति सर्वे ब्रह्मर्षस्तथा २० पश्य माहात्म्ययोगं मे ऋद्धिचवरवर्णिनि ॥ शल्य उवाच ॥ एवमुक्ता तु तां देवीं विमृज्य च वराननाम् २१ विमाने योजयित्वा च ऋषीन् प्रियममास्थितान् ॥ अब्रह्मण्यो बलोपेतो मतो मदबलेन च ॥ कामवृतः सदुष्मात्मा वाहयामास तान् नृपान् २२ नहुषेण विमृष्टा बृहस्पतिमथाब्रवीत् ॥ समयोऽल्पावशेषो मे नहुषेण हयः कृतः २३ शक्रं मृगय शीघ्रं त्वं भक्तायाः कुरु मे द याम् ॥ बाढमित्येव भगवान् बृहस्पतिरुवाच ताम् २४ न भेतव्यं त्वया देवि नहुषा दुष्टचेतसः ॥ न ह्येष स्थास्यति चिरं गत एष न राधमः २५

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ मां वक्ष्यंति मम वहनं करिष्यंति २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ अन्विष्यतां अनुगच्छतु मवान् इषगता वित्यस्य दिवादे रूपम् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

अधर्मज्ञो महर्षीणां वाहनाच्च ततः शुभे ॥ इष्टिं चाहं करिष्यामि विनाशायास्य दुर्मतेः २६ शक्रं चाधिगमिष्यामि माभैस्त्वं भद्रमस्तु ते ॥ ततः प्रज्वाल्य विधिवज्जुहा वपरमं हविः २७ बृहस्पतिर्महातेजा देवराजोपलब्धये ॥ हुत्वाग्निं सोऽब्रवीद्राजच्छक्रमन्विष्यतामिति २८ तस्माच्च भगवान् देवः स्वयमेव हुताशनः ॥ स्त्रीवेषमहु तं कृत्वा तत्रैवांतरधीयत २९ सदिशः प्रदिशश्चैव पर्वतानि वनानि च ॥ पृथिवीं चांतरिक्षं च विचिंत्याथ मनो गतिः ३० निमेषांतरमात्रेण बृहस्पतिमुपागमत् ॥ अ ग्निरुवाच ॥ बृहस्पतेन पश्यामि देवराजमिह क्वचित् ॥ आपः शेषाः सदा चापः प्रवेष्टुं नोत्सहाम्यहम् ३१ न मे तत्र गतिर्ब्रह्मन्किमन्यत्करवाणिते ॥ तमब्रवीद्देवगु रुरपो विशमहायुते ३२ ॥ अग्निरुवाच ॥ नापः प्रवेष्टुं शक्यामि क्षयो मेऽत्र भविष्यति ॥ शरणं त्वां प्रपन्नोऽस्मि स्वास्तितेऽस्तु महायुते ३३ अज्योग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रम श्मनो लोहमुत्थितम् ॥ तेषां सर्वत्र गतेजः स्वासु योनिषु शाम्याति ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि बृहस्पत्यग्निसंवादे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ त्वमग्ने सर्वदेवानां मुखं त्वमसि हव्यवाट् ॥ त्वमंतः सर्वभूतानां गूढश्चरसि साक्षिवत् १ त्वामाहुरेकं कवयस्त्वामाहुस्त्रिविधं पुनः ॥ त्वया त्यक्तं जगच्चेदं सद्यनिश्ये हुताशन २ कृत्वा तु भ्यं न मो वि प्राः स्वकर्म विजितां गतिम् ॥ गच्छंति सह पत्नीभिः सुतैरपि च शाश्वतीम् ३ त्वमेवाग्ने हव्यवाहस्त्वमेव पर मंहविः ॥ यजंति स त्रैस्त्वामं वयज्ञैश्च परमाध्वरे ४ सृष्ट्वा लोकां स्त्रीनि मानहव्यवाहप्राते काले पचसि पुनः समिद्धः ॥ त्वं सर्वस्य भुवनस्य प्रसूतिस्त्वमेवाग्ने भवसि पुनः प्रतिष्ठा ५ त्वामग्ने जलदानाहुर्विद्युतश्च मनीषिणः ॥ वहंति सर्वभूतानि त्वतो निष्क्रम्य हेतयः ६ त्वय्यापो निहिताः सर्वास्त्वयि सर्वमिदं जगत् ॥ न तेऽस्त्यविदि तां किंचित् त्रिषु लोकेषु पावक ७ स्वयोनिं भजते सर्वो विश्वापोऽविशंकितः ॥ अहं त्वां वर्धयिष्यामि ब्राह्मैर्भैत्रैः सनातनैः ८ एवं स्तुतो हव्यवाट् स भगवान्काविरुतमः ॥ बृहस्पतिमथोवाच प्रीतिमान् वाक्यमुत्तमम् ९ दर्शयिष्यामि ते शक्रं सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥ शल्य उवाच ॥ प्रविश्यापस्ततो वह्निः स समुद्राः स पल्वलाः ॥ आससाद सरस्तं च गूढो यत्र शतक्रतुः १० अथ तत्रापि पद्मानि विचिन्वन् भरतर्षभ ॥ अपश्यत्स तु देवेंद्रं विसमध्यगतं तदा ११ आगत्य च ततस्तूष्णीं तमाचष्ट बृहस्पतेः ॥ अणुमात्रेण वपुषा पद्म तत्त्वाश्रितं प्रभुम् १२ गत्वा देवर्षिगंधर्वैः सहितोऽथ बृहस्पतिः ॥ पुराणैः कर्मभिर्देवं तुष्टाव बलसूदनम् १३ महासुरोहतः शक्रनमुचिर्दारुण स्त्वया ॥ शंबरश्च बलश्चैव तथोभौ घोरविक्रमौ १४ शतक्रतो विवर्धस्व सर्वान् शत्रून्निषूदय ॥ उत्तिष्ठ शक्र संपश्य देवर्षींश्च समागतान् १५ महेंद्रदानवान् हत्वा लो कास्त्रातास्त्वया विभो ॥ अपां फेनं समासाद्य विष्णुतेजोतिर्ब्रंहितम् ॥ त्वया वृत्रोहतः पूर्वदेवराज जगत्पते १६

१ एकं जाठरं । त्रिविधं गार्हपत्य

दक्षिणाग्न्याहवनीयरूपेण त्वयैकेन २ तुभ्यं त्रिविधाय ३ । ४ प्रसूतिः उत्पत्तिस्थानं प्रतिष्ठालयस्थानम् ५ हेतयः ज्वालाः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

॥१०॥

अ०

॥१७॥

॥१०॥

त्वंसर्वभूतेषुशरण्यईडयस्त्वयासमंविद्यतेनेहभूतम् ॥ त्वयाधार्यतेसर्वभूतानिशक्रत्वंदेवानांमहिमानंचकथं १७ पाहिसर्वांश्चलोकांश्चमहेंद्रबलमाप्नुहि ॥ एवंसं
स्तूयमानश्चसोऽवर्धतशनैःशनैः १८ स्वंचैवपुरास्थायबभूवसबलान्वितः ॥ अब्रवीच्चगुरुंदेवोबृहस्पतिमवस्थितम् १९ किंकार्यमवाशिष्टंवाहतस्वाष्ट्रोमहा
सुरः ॥ तत्रश्चसुमहाकायोयैवलोकाननाशयत् २० ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ मानुषोनहुषोराजादेवर्षिगणतेजसा ॥ देवराज्यमनुप्राप्तःसर्वान्नोबाधतेभृशम् २१
॥ इंद्रउवाच ॥ कथंचनहुषोराज्यंदेवानांप्रापदुर्लभम् ॥ तपसाकेनवायुक्तःकिंवीर्योवाबृहस्पते २२ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ देवाभीताःशक्रमकामयंतत्वयात्य
क्तंमहेंद्रंपदंतत् ॥ तदादेवाःपितरोऽथर्षयश्चगंधर्वमुख्याश्चसमेत्यसर्वे २३ गत्वाऽब्रुवन्नहुषंतत्रशक्रत्वंनोराजाभवभुवनस्यगोप्ता ॥ तानब्रवीन्नहुषोनास्मिशक्त
आप्यायध्वंतपसातेजसामाम् २४ एवमुक्तेर्वर्द्धितश्चापिदेवैराजाऽभवन्नहुषोघोरवीर्यः ॥ त्रैलोक्येचप्राप्यराज्यंमहर्षीनकृत्वावाहानयातिलोकानदुरात्मा २५
तेजोहरंष्ट्रिविषंसुघोरमात्वंपश्येन्नहुषंवैकदाचित् ॥ देवाश्चसर्वेनहुषंभृशार्तानपश्यंतैगूढरूपाश्चरंतः २६ ॥ ॥ शल्यउवाच ॥ एवंवदत्यंगिरसांवारिष्ठेबृह
स्पतौलोकपालःकुबेरः ॥ वैवस्वतश्चैवयमःपुराणोदेवश्चसोमोवरुणश्चाजगाम २७ तेवैसमागम्यमहेंद्रमूचुर्दिष्ट्यात्वाष्ट्रोनिहतश्चैववृत्रः ॥ दिष्ट्याचत्वांकुशालि
नमक्षतंचपश्यामोवैनिहतारिचशक्र २८ सतानयथावच्चहिलोकपालानसमेत्यवैप्रीतमनामहेंद्रः ॥ उवाचचैनानप्रतिभाष्यशक्रःसंचोदयिष्यन्नहुषस्यांतरेण ॥
२९ राजादेवानानहुषोघोररूपस्तत्रसाह्यंदीयतांमेभवद्भिः ॥ तेचावब्रुवन्नहुषोघोररूपोदृष्टोविषस्तस्यविभीमईश ३० त्वंचेद्राजानंनहुषंपराजयेस्ततोवयंभाग
महामशक्रः ॥ इंद्रोऽब्रवीद्भवतुभवानपांपतिर्यमःकुबेरश्चमयाऽभिषेकम् ३१ संप्राप्तुंत्वद्यसहैवदैवतैरिपुंजयामतंनहुषंघोरदृष्टिम् ॥ ततःशक्रंज्वलनोऽप्याह
भागंप्रयच्छमह्यंतवसाह्यंकरिष्ये ॥ तमाहशक्रोभविताऽप्रेतवापिचेंद्राभ्योवैभागएकोमहाक्रतौ ३२ ॥ शल्यउवाच ॥ एवंसंचित्यभगवान्महेंद्रःपाकशासनः ॥
कुबेरंसर्वयक्षाणांधनानांचप्रभुंतथा ३३ वैवस्वतंपितृणांचवरुणंचाप्यपांतथा ॥ आधिपत्यंददौशक्रःसंचित्यवरदस्तथा ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि
सेनोद्योगपर्वणिइंद्रवरुणादिसंवादेषोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ शल्यउवाच ॥ अथसंचितयानस्यदेवराजस्यधीमतः ॥ नहुषस्यवधोपायंलोकपालैःसदैव
तैः १ तपस्वीतत्रभगवानगस्त्यःप्रत्यदृश्यत ॥ सोऽब्रवीदर्च्यदेवंद्रंदिष्ट्यावैवर्धतेभवान् २ विश्वरूपविनाशिनवृत्रासुरवधेनच ॥ दिष्ट्याऽद्यनहुषोभ्रष्टोदेवरा
ज्यात्पुरंदर ३ दिष्ट्याहतारिपश्यामिभवंतंबलसूदन ॥ इंद्रउवाच ॥ स्वागतंतेमहोपऽस्तुप्रीतोऽहंदर्शनात्तव ॥ पाद्यमाचमनीयंचगामर्घ्यंचप्रतीच्छमे ४

॥ ३४ ॥ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेषोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ १ अर्च्यअभ्यर्च्य २ । ३ । ४

५ । ६ । ७ । ८ गवांप्रोक्षणे प्रोक्षणोपाकरणमारणादिसंस्कारे येमंत्राः ' देवाश्चयाभिर्यजतेददातिच गावःसोमस्यप्रथमस्यभक्षः' इत्यादयः याभिःपशुभूताभिर्गोभिः भक्षइति भक्षणांतया
गउच्यते ९ नहुषस्तु । 'ब्राह्मणाश्चैवगावश्चकुलमेकंद्विधाकृतं ॥ एकप्रमंत्रास्तिष्ठतिहविरेकत्रतिष्ठति' इतिशास्त्रप्रामाण्याद्ब्राह्मणवद्वामवभ्यस्त्वंमन्वानोवेदमप्रमाणीचकार । वेदस्यब्राह्मणानां

शल्यउवाच ॥ पूजितंचोपविष्टंतमासनेमुनिसततम् ॥ पर्यपृच्छतदेवेशःप्रहृष्टोब्राह्मणर्षभम् ५ एतदिच्छामिभगवन्कथ्यमानांद्विजोत्तम ॥ परिभ्रष्टःकथंस्व
र्गान्नहुषःपापनिश्चयः ६ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ शृणुशक्रप्रियंवाक्यंयथाराजादुरात्मवान् ॥ स्वर्गाद्भ्रष्टोदुराचारोनहुषोबलदर्पितः ७ श्रमार्ताश्चवहंतस्तंनहुषं
पापकारिणं ॥ देवर्षयोमहाभागास्तथाब्रह्मर्षयोऽमलाः ८ पप्रच्छुर्नहुषंदेवसंशयंजयतांवर ॥ यइमेब्राह्मणाप्रोक्तमंत्रावैप्रोक्षणेगवाम् ९ एतेप्रमाणभवतउताहो
नेतिवासव ॥ नहुषोनेतितानाहतमसामूढचेतनः १० ॥ ऋषयऊचुः ॥ अधर्मेसंप्रवृत्तस्त्वंधर्मनप्रतिपद्यसे ॥ प्रमाणमेतदस्माकंपूर्वंप्रोक्तंमहर्षिभिः ११
॥ अगस्त्यउवाच ॥ ततोविवदमानःसमुनिभिःसहवासव ॥ अथमामस्पृशन्मूर्ध्निपादेनाधर्मपीडितः १२ तेनाभूद्धततेजाश्चानिःश्रीकश्चमहीपतिः ॥ ततस्तं
तमसाऽऽविग्रमवोचंभृशपीडितम् १३ यस्मात्पूर्वैःकृतराजनब्रह्मर्षिभिरनुष्ठितम् ॥ अदृष्टंदूषयसिमेयच्चमूर्ध्निस्पृशःपदा १४ यच्चापित्वमृषीन्मूढब्रह्मकल्पान्
दुरासदान् १५ वाहानकृत्वावाहयसितेनस्वर्गाद्धतप्रभः ॥ ध्वंसपापपरिभ्रष्टःक्षीणपुण्योमहीतले १६ दशवर्षसहस्राणिसर्परूपधरोमहान् ॥ विचरिष्यसिपूर्णेपुपु
नःस्वर्गमवाप्स्यसि १७ एवंभ्रष्टोदुरात्मासदेवराज्यादरिदम ॥ दिष्ट्यावर्धामहेशक्रहतोब्राह्मणकंटकः १८ त्रिविष्टपंप्रपद्यस्वपाहिलोकानशचीपते ॥ जितेंद्रि
योजितामित्रःस्तूयमानोमहर्षिभिः १९ ॥ शल्यउवाच ॥ ततोदेवाभृशंतुष्टामहर्षिगणसंवृताः ॥ पितरश्चैवयक्षाश्चभुजगाराक्षसास्तथा २० गंधर्वादेवकन्या
श्चसर्वेचाप्सरसांगणाः ॥ सरांसिसरितःशैलाःसागराश्चविशांपते २१ उपागम्याब्रुवन्सर्वेदिष्ट्यावर्धसिशत्रुहन् ॥ हतश्चनहुषःपापोदिष्ट्याऽगस्त्येनधीमता ॥
दिष्ट्यापापसमाचारःकृतःसर्पोमहीतले २२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिइंद्रागस्त्यसंवादेनहुषभ्रंशेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥
॥ शल्यउवाच ॥ ततःशक्रःस्तूयमानोगंधर्वाप्सरसांगणैः ॥ ऐरावतंसमारुह्यद्विपेंद्रंलक्ष्णैर्युतम् १ पावकःसुमहातेजामहर्षिश्चबृहस्पतिः ॥ यम
श्चवरुणश्चैवकुबेरश्चधनेश्वरः २ सर्वदैवैःपरिवृतःशक्रोवृत्रनिषूदनः ॥ गंधर्वैरप्सरामिश्रयातस्त्रिभुवनंप्रभुः ३ ससमेत्यमहेंद्राण्यादेवराजःशतक्रतुः ॥
मुदापरमयायुक्तःपालयामासदेवराट् ४ ततःसभगवांस्तत्रांगिराःसमदृश्यत ॥ अथर्ववेदमंत्रैश्चदेवंद्रंसमपूजयत् ५ ततस्तुभगवानिंद्रःसंहृष्टःसम
पद्यत ॥ वरंचप्रददौतस्मैअथर्वांगिरसेतदा ६

चावमानादधोगतिःप्राप्यतइत्यारुयाधिकातात्पर्यं १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिउद्योगपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावदीपेनहुषभ्रंशेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

अथर्वीगिरसोनामेति यतोऽगिरा अथर्ववेदमंत्रैरिंद्रतुष्टाव ततोऽथर्वीगिरसोनामाऽभवत् अस्मिन्वेदेअथर्ववेदे अथर्ववेदस्यक्रषिरित्यर्थः । उदाहरणंवाक्यमेतत् अथर्ववेदरूपं यस्यवाक्यंसक्र
मभा.टी. अथर्वीगिरसोनामेवेस्मिन्वैभविष्यति ॥ उदाहरणमेतद्वियज्ञभागचलस्यसे ७ एवंसंपूज्यभगवानथर्वीगिरसंतदा ॥ व्यसर्जयन्महाराजदेवराजःशतक्रतुः ८
॥११॥ संपूज्यसर्वोस्त्रिदशानृषींश्चापितपोधनान् ॥ इंद्रःप्रमुदितोराजनधर्मेणापालयत्प्रजाः ९ एवंदुःखमनुप्राप्तमिंद्रेणसहभार्यया ॥ अज्ञातवासश्चक्रतःशत्रूणांविधकां
क्षया १० नात्रमन्युस्त्वयाकार्योयत्किष्टोऽसिमहावने ॥ द्रौपद्यासहराजेंद्रभ्रातृभिश्चमहात्मभिः ११ एवंत्वमापिराजेंद्रराज्यंप्राप्स्यसिभारत ॥ वृत्रंहत्वायथा
प्राप्तःशक्रःकौरवनंदन १२ दुराचारश्चनहुषोब्रह्मद्विदपापचेतनः ॥ अगस्त्यशापाभिहतोविनष्टःशाश्वतीःसमाः १३ एवंतवदुरात्मानःशत्रवःशत्रुसूदन ॥
क्षिप्रंनशंगमिष्यंतिकर्णदुर्योधनादयः १४ ततःसागरपर्यंतांभोक्ष्यसेमेदिनीमिमाम् ॥ भ्रातृभिःसहितोवीरद्रौपद्याचसहानया १५ उपाख्यानमिदंशक्रविजयं
वेदसंमितम् ॥ राज्ञाव्यूढेष्वनीकेषुश्रोतव्यंजयमिच्छता १६ तस्मात्संश्रावयामित्वाविजयंजयतांवर ॥ संस्तूयमानावर्धतेमहात्मानोयुधिष्ठिर १७ क्षत्रिया
णामभावोऽयंयुधिष्ठिरमहात्मनाम् ॥ दुर्योधनापराधेनभीमार्जुनबलेनच १८ आख्यानमिदंविजयंयद्वदंनियतःपठेत् ॥ धूतपाप्माजितस्वर्गःपरत्रेहचमोदते
१९ नचारिजंभयंतस्यनापुत्रोवाभवेन्नरः ॥ नापदंप्राप्नुयात्काचिद्दीर्घमायुश्चविंदति ॥ सर्वत्रजयमाप्नोतिनकदाचित्पराजयम् २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥
एवमाश्वासितोराजाश्लयेनभरतर्षभ ॥ पूजयामासविधिवच्छल्यंधर्मभृतांवरः २१ श्रुत्वातुशल्यवचनंकुंतोपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ प्रत्युवाचमहाबाहुर्मद्राजमिदं
वचः २२ भवान्कर्णस्यसारथ्यंकरिष्यतिनसंशयः ॥ तत्रतेजोवधःकार्यःकर्णस्यार्जुनसंस्तवः २३ ॥ शल्यउवाच ॥ एवमेतत्करिष्यामियथामांसंप्रभाषसे ॥
यच्चान्यदपिशक्ष्यामितत्करिष्याम्यहंतव २४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्त्वामंयकौंतेयाच्छल्योमद्राधिपस्तदा ॥ जगामसबलःश्रीमानदुर्योधनमरिदम् ॥
२५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिशल्यगमनेष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ युयुधानस्ततोवीरःसात्वतानांम
हारथः ॥ महताचतुरंगेणबलेनागाद्युधिष्ठिरम् १ तस्ययोधामहावीर्यानानादेशसमागताः ॥ नानाप्रहरणावीराःशोभयांचाकिरेबलम् २ परश्वधैर्भीदिपालैःशू
लतोमरमुद्गरैः ॥ परिचैर्यष्टिभिःपाशैःकरवालैश्चनिर्मलैः ३ खड्गकार्मुकनिर्व्यूहैःशरैश्चविविधैरपि ॥ तैलधौतैःप्रकाशद्भिःसदाऽशोभतवैबलम् ४ तस्यमेघप्र
काशस्यसौवर्णैःशोभितस्यच ॥ बभूवरूपंसैन्यस्यमेघस्येवसविद्युतः ५ अक्षौहिणीतुसासेनातदायौधिष्ठिरंबलम् ॥ प्रविश्यांतर्दधेराजन्सागरंकुनदीयथा ६ तथै
वाक्षौहिणीं गृह्यचेदीनामृषभोबली ॥ घृष्टकेतुरुपागच्छत्पांडवानभितौजसः ७ मागधश्चजयत्सेनोजारासंधिर्महाबलः ॥ अक्षौहिण्यैवसेन्यस्यधर्मराजमुपागमत् ८
षिरितिपरिभाषावचनात् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ शत्रुतेजसोवधोयेनतादृशोऽर्जुनसं
स्तवः २३ । २४ । २५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ युयुधानःसात्यकिः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

१ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ समावायःसमूहः २२ । २३ आवंत्योर्विदा
तथैवपांड्योराजेंद्रसागरानूपवासिभिः ॥ वृतोबहुविधैर्योर्धैर्युधिष्ठिरमुपागमत् ९ तस्यसैन्यमतीवासीतस्मिन्बलसमागमे ॥ प्रेक्षणीयतरंराजन्सुवेषंबलवत्तदा
१० द्रुपदस्याप्यभूत्सेनानानादेशसमागतैः ॥ शोभितापुरुषैःशूरैःपुत्रैश्चास्यमहारथैः ११ तथैवराजामत्स्यानांविराटोवाहिनीपतिः ॥ पार्वतीयैर्महीपालैःसहि
तःपांडवानियात् १२ इतश्चेतश्चपांडूनांसमाजग्मुर्महात्मनाम् ॥ अक्षौहिण्यस्तुसत्सैताविविधध्वजसंकुलाः १३ युयुत्समानाःकुरुभिःपांडवान्समहर्षयन् ॥
तथैवधार्तराष्ट्रस्यहर्षसमभिवर्धयन् १४ भगदत्तोमहीपालःसेनामक्षौहिणींददौ ॥ तस्यचीनैःकिरातैश्चकांचनैरिवसंवृतम् १५ बभौबलमनाघृष्ट्यंकर्णिकारवनं
यथा ॥ तथाभूरिश्रवाःशूरःशल्यश्चकुरुनंदन १६ दुर्योधनमुपायातावक्षौहिण्यापृथक्पृथक् ॥ कृतवर्माचहार्दिकयोभोजांधकुरैःसह १७ अक्षौहिण्यैवसेनाया
दुर्योधनमुपागमत् ॥ तस्यतैःपुरुषव्याघ्रैर्वनमालाधरैर्बलम् १८ अशोभतयथामतैर्वनंप्रकीडितैर्गजैः ॥ जयद्रथमुत्वाश्चान्येसिंधुसौवीरवासिनः १९ आज
ग्मुःपृथिवीपालाःकंपयंतइवाचलान् ॥ तेषामक्षौहिणीसेनाबहुलाविबभौतदा २० विधूयमानोवातेनबहुरूपइवांबुदः ॥ सुदक्षिणश्चकांबोजोयवनैश्चशकैस्तथा
२१ उपाजगामकौरव्यमक्षौहिण्याविशांपते ॥ तस्यसेनासमावायःशलभानामिवाबभौ २२ सचसंप्राप्यकौरव्यंतत्रैवांतर्दधेतदा ॥ तथामाहिष्मतीवासीनी
लोनीलायुधैःसह २३ महीपालोमहावीर्यैर्दक्षिणापथवासिभिः ॥ आवंत्योचमहीपालौमहाबलसुसंवृतौ २४ पृथगक्षौहिणीभ्यांतावभियातौसुयोधनम् ॥ केक
याश्चनरव्याघ्राःसोदर्याःपंचपार्थिवाः २५ संहर्षयंतःकौरव्यमक्षौहिण्यासमाद्रवन् ॥ ततस्ततस्तुसर्वेषांभूमिपानांमहात्मनाम् २६ तिस्रोऽन्याःसमवर्तंतवा
हिन्योभरतर्षभ ॥ एवमेकादशावृत्ताःसेनादुर्योधनस्यताः २७ युयुत्समानाःकौंतेयान्नानाध्वजसमाकुलाः ॥ नहास्तिनपुरेराजन्नवकाशोऽभवत्तदा २८ राज्ञां
स्वबलमुख्यानांप्राधान्येनापिभारत ॥ ततःपंचनदंचैवकृत्स्नंचकुरुजांगलम् २९ तथारोहितकारण्यंमरुभूमिश्चकेवला ॥ अहिच्छत्रंकालकूटंगंगाकूलंचभारत
३० वारणवाटधानंचयामुनश्चैवपर्वतः ॥ एषदेशःसुविस्तीर्णःप्रभूतधनधान्यवान् ३१ बभूवकौरवेयाणांबलेनातीवसंवृतः ॥ तत्रसैन्यंतथायुक्तंददर्शसपुरो
हितः ३२ यःसपांचालराजेनप्रेषितःकौरवान्प्रति ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिपुरोहितसैन्यदर्शनेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
॥ समाप्तमिदंसेनोद्योगपर्व ॥ अथसंजययानपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सचकौरव्यमासाद्यद्रुपस्यपुरोहितः ॥ सत्कृतोघृतराष्ट्रेणभीष्मेणविदुरेणच १ सर्वकौश
ल्यमुक्त्वाऽऽदौष्टुष्टाचैवमनामयम् ॥ सर्वसेनाप्रणेतृणांमध्येवाक्यमुवाचह २ सर्वैर्भवद्भिर्विदितोराजधर्मःसनातनः ॥ वाक्योपादानेहतोस्तुवक्ष्यामिविदितेसाति ३
नुविदौ २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ अहिच्छत्रादयःप्रदेशविशेषाः ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकोनविंशो
ऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ १ । २ वाक्येति भवद्भिःकिंचिद्वक्तव्यमतोहेतोरित्यर्थः ३

४ । ५ । ६ शेषवतः आयुःशेषयुक्ताः ७ । ८ । ९ । १० योन्यंतरगतैरिवेति तैर्दत्तान्केशान्नजन्मांतरव्यवहितानिवनस्मरंतीत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५
 धृतराष्ट्रश्च पांडुश्च सुतावेकस्य विश्रुतौ ॥ तयोः समानं द्रविणं पैतृकं नात्र संशयः ४ धृतराष्ट्रस्य ये पुत्राः प्राप्तैः पैतृकं वसु ॥ पांडुपुत्राः कथं नाम न प्राप्ताः पैतृकं वसु
 ५ एवं गते पांडवे यैर्विदितं वः पुरायथा ॥ न प्राप्तं पैतृकं द्रव्यं धृतराष्ट्रेण संवृतम् ६ प्राणांतिकैरप्युपायैः प्रयतद्भिरनेकशः ॥ शेषवन्तो न शाकिताने तु वै यमसादनम्
 ७ पुनश्च वदितं राज्यं स्वबलेन महात्मभिः ॥ छद्मनाऽपहृतं क्षुद्रैर्धार्तराष्ट्रैः ससौ बलैः ८ तदप्यनुमतं कर्म यथा युक्तमनेन वै ॥ वासिताश्च महारण्ये वर्षाणो ह त्रयो
 दश ९ सभायां क्लेशितैर्वीरैः सह भार्यैस्तथा भृशम् ॥ अरण्ये विविधाः क्लेशाः संप्राप्तास्तैः सुदारुणाः १० तथा विराटनगरे योन्यंतरगतैरिव ॥ प्राप्तं परमसंक्लेशो
 थापापैर्महात्मभिः ११ ते सर्वं पृष्टतः कृत्वा तत्सर्वं पूर्वकिल्बिषम् ॥ सामैव कुरुभिः सार्धमिच्छंति कुरुपुंगवाः १२ तेषां च वृत्तमाज्ञाय वृत्तं दुर्योधनस्य च ॥ अनुनेतु
 मिहार्हं धार्तराष्ट्रं सुहृज्जनाः १३ न हिते विग्रहं वीराः कुर्वंति कुरुभिः सह ॥ अविनाशेन लोकस्य कांक्षंते पांडवाः स्वकम् १४ यश्चापि धार्तराष्ट्रस्य हेतुः स्याद्विग्रहं प्र
 ति ॥ सच हेतुर्न मंतव्यो बलीयांसस्तथा हिते १५ अक्षौहिण्यश्च सत्तैव धर्मपुत्रस्य संगताः ॥ युयुत्समानाः कुरुभिः प्रतीक्षंतेऽस्य शासनम् १६ अपरे पुरुषव्या
 घ्राः सह स्राक्षौहिणीसमाः ॥ सात्यकिर्भीमसेनश्च यमौ च सुमहाबलौ १७ एकादशैताः पृतना एकतश्च समागताः ॥ एकतश्च महाबाहुर्बहु रूपा धनंजयः १८ यथा
 किरीटी सर्वाभ्यः सेनाभ्यो व्यतिरिच्यते ॥ एवमेव महाबाहुर्बासुदेवो महायुतिः १९ बहुलत्वं च सेनानां विक्रमं च किरीटिनः ॥ बुद्धिमत्त्वं च कृष्णस्य बुद्ध्या युध्येत
 को नरः २० ते भवन्तो यथा धर्मयथा समयमेव च ॥ प्रयच्छंतु प्रदातव्यं मावः कालोऽत्यगादयम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्वणि पुरोहित
 याने विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रज्ञावृद्धो महायुतिः ॥ संपूज्यै न यथा कालं भीष्मो वचनमब्रवीत् १ दिष्ट्या कुशलिनः
 सर्वे सह दामोदरे गते ॥ दिष्ट्या सहायवंतश्च दिष्ट्या धर्मं च ते रताः २ दिष्ट्या च संधिकामास्ते भ्रातरः कुरुनंदनाः ॥ दिष्ट्या न युद्धमनसः पांडवाः सह बांधवैः ३ भव
 तास्य मुक्तं तु सर्वमेतन्न संशयः ॥ अतितीक्ष्णं तु ते वाक्यं ब्राह्मण्यादिति मे मतिः ४ असंशयं क्लेशितास्ते वने चेह च पांडवाः ॥ प्राप्ताश्च धर्मतः सर्वपितुर्धनमसंशयम् ५
 किरीटी बलवान्पार्थः कृतास्त्रश्च महारथः ॥ कोहि पांडुसुतं युद्धे विषहेतुधनं जयम् ६ अपि वज्रधरः साक्षात्किमुतान्ये धनुर्भृतः ॥ त्रयाणामपि लोकानां सम
 र्थ इति मे मतिः ७ भीष्मे ब्रुवति तद्वाक्यं दृष्ट्वा क्षिप्य मन्युना ॥ दुर्योधनं समालोक्य कर्णो वचनमब्रवीत् ८ न तत्राविदितं ब्रह्मन् लोके भूतेन केनाचित् ॥ पु
 नरुक्तेन किं तेन भाषितेन पुनः पुनः ९ दुर्योधनार्थं शकुनिर्युते निर्जितवान्पुरा ॥ समयेन गतोऽरण्यं पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः १०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये दीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७
 दृष्टं धर्मपात्रं यथा स्यात्तथा आक्षिप्यतिरस्कृत्य ८ तत्र पांडवपक्षे ९ । १०

तत्समयं कालं तच्च संकेतवाक्यं त्रयोदश वर्षे जातैः पुनर्वने वस्तव्यमित्येवं कृत्वा । समय इत्युपक्रम्य 'संकेतकालभाषयोः' इति मेदिनी । आश्रित्य निर्वाह्य पैतृकं राज्यांशं नेच्छति किंतु तदतिक्रमेणैव पैतृक
 मिच्छतीत्यर्थः ११ पादं चतुर्थांशमपि किमुतार्धमित्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ २१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये दीपे पुरोहितयाने एकविंशो
 अध्यायः ॥ २१ ॥ प्राप्तानिति दिष्ट्या भाग्येन आनह्यसंनद्धो भूत्वा स्थानं स्थितिमुपस्थितः प्राप्तः इति समाजयेथाः पूजयेथाः १ स्वस्तिमंतो दयमिति सर्वान्वदेः कृच्छ्रं निरुप्यापितेषां शांतिरक्रोधो
 सतंसमयमाश्रित्य राज्यं नेच्छति पैतृकम् ॥ बलमाश्रित्य मत्स्यानां पांचालानां च मूर्खवत् ११ दुर्योधनो भयाद्विद्वन्नदद्यात्पादमंततः ॥ धर्मतस्तु मर्ही कृत्स्नां प्रद
 द्याच्छत्रवेऽपि च १२ यदिकां क्षंतिं ते राज्यं पितृपैतामहं पुनः ॥ यथा प्रतिज्ञं कालं तं चरंतु वनमाश्रिताः १३ ततो दुर्योधनस्यां केवर्ततामकुतोभयाः ॥ अधार्मि
 कीं तु माबुद्धिं मौरुर्यात्कुर्वंतु केवलात् १४ अथ ते धर्ममुत्सृज्य युद्धमिच्छंति पांडवाः ॥ आसाद्ये मानकुरुश्रेष्ठान् स्मरिष्यंति वचोमम १५ ॥ भीष्म उवाच ॥ किं नुरा
 धेयवाचा ते कर्मतस्मर्तुमर्हसि ॥ एक एव यदा पार्थः षड्भूथान्जितवान् युधि १६ बहुशो जीयमानस्य कर्मदृष्टं तदैव ते ॥ न चेदेवं करिष्यामो यदयं ब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥
 ध्रुवं युधिहतास्तेन भक्षयिष्यामपांसुकान् १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धृतराष्ट्रस्ततो भीष्ममनुमान्य प्रसाद्य च ॥ अवभर्त्य च राधेयमिदं वचनमब्रवीत् १८ अ
 स्मद्वितं वाक्यमिदं भीष्मः शांतनवोऽब्रवीत् ॥ पांडवानां हितं चैव सर्वस्य जगतस्तथा १९ चिंतायित्वा तु पार्थेभ्यः प्रेषयिष्यामि संजयम् ॥ स भवान्प्रतियात्वद्य
 पांडवानेवमाचिरम् २० सतंसत्कृत्य कौरव्यः प्रेषयामास पांडवान् ॥ सभामध्ये समाहूय संजयं वाक्यमब्रवीत् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्व
 णि पुरोहितयाने एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्राप्तानाहुः संजय पांडुपुत्रानुपप्लव्येतान् विजानीहि गत्वा ॥ अजातशत्रुं च सभाजयेथादि
 ष्ट्या न ह्यस्थानमुपस्थितस्त्वम् १ सर्वान्वदेः संजय स्वस्तिमंतः कृच्छ्रं वा समतदर्हान् निरुप्य ॥ तेषां शांतिर्विद्यतेऽस्मा सुशीघ्रं मिथ्यापेतानामुपकारिणां सताम् २
 नाहं कचित्संजय पांडवानां मिथ्यावृत्तिं कांचन जात्वपश्यम् ॥ सर्वांश्चिंत्यात्मवीर्येण लब्ध्वां पर्याकार्षुः पांडवामहमेव ३ दोषं ह्येषां नाध्यगच्छं परीच्छन्नित्यं कंचिद्येन
 गर्ह्येयपार्थान् ॥ धर्मार्थाभ्यां कर्मकुर्वंति नित्यं सुखप्रियेनानुरुध्यंति कामात् ४ धर्मं शीतं क्षुत्पिपासे तथैव निद्रां तं द्रीं क्रोधहर्षौ प्रमादम् ॥ धृत्या चैव प्रज्ञया चाभिभूय ध
 र्मार्थयोगान्प्रयतंति पार्थाः ५ त्यजंति मित्रेषु धनानि कालेन संवासाज्जीर्यति तेषु मैत्री ॥ यथार्हमानार्थकरा हि पार्थास्तेषां द्वेष्टानास्त्याजमीदृश्यपक्षे ६ अन्यत्र
 पापाद्विषमान्मदं दुद्धे दुर्योधनात् क्षुद्रतराच्च कर्णात् ॥ तेषां हीमौहीनसुखप्रियाणां महात्मनां संजनयतो हितेजः ७ उत्थानवीर्यः सुखमेधमानो दुर्योधनः सुकृतं मन्य
 तेतत् ॥ तेषां भागं यच्च मन्येत बालः शक्यं हर्तुं जीवितां पांडवानाम् ८

स्मा सुविद्यते मिथ्यापेतानां निष्कपटानां २ मह्यं पर्याकार्षुः मदर्थं परित आनीतवन्तः ३ धर्मार्थाभ्यां धर्मार्थार्थार्थचसुखं प्रीतिः प्रियं पुत्रादितदनुरोधेन कामात् धर्मनित्यं जंतीत्यर्थः ४ तं द्रीं जाग्रतप
 वमौढ्यं ५ यथार्हमानं अर्थचकुर्वंति ते तथा ६ तेजः क्रोधं ७ उत्थाने आरंभकाले एव वीर्येण प्रसंगेयस्य स उत्थानवीर्यः यत्तेषां भागं हर्तुं शक्यं मन्यते तत्सुकृतं युक्तिमिति मन्यते मौढ्यादिति भावः ८

यस्यपदवीयांतियस्यानुगाइत्यर्थः तस्यतस्मैप्रदानंभागप्रदानम् ९ जिष्णुर्जयशीलः १० वरेण्यःभोगमोक्षकामैर्वरेणीयः ११ नकेवलंमध्यदेशापेक्षयाउदीचीं किंतुउत्तरानुकूलहिमाचला
दप्युदक्देशान् स्वर्गभूमिरूपान् १२ जातवेदसेउपाहरत् खांडवमिति विपरीणामेनानुपंगः १३ । १४ । १५ । १६ एतत्परिदृश्यमानं बलं भीष्मद्रोणादीनां सामर्थ्यतदपि स
त्यं तथाऽपि तान्पांडवान्प्राप्य नास्तीति मन्ये तुच्छमित्यर्थः १७ प्रबर्हःश्रेष्ठः संत्यक्तात्मात्यक्तदेहः १८ सहोषितो वर्षमात्रं चरितार्थः गोघ्नहरेक्षितः मात्स्येयानां मत्स्यदेशजानाम् १९

यस्यार्जुनःपदवीकेशवश्चक्रोदरःसात्यकोऽजातशत्रुः ॥ माद्रौपुत्रौमृजयाश्चापियांतिपुरायुद्धात्साधुतस्यप्रदानम् ९ सद्यैवैकःपृथिवीसव्यसाचीगांडीवधन्वा
प्रणुदेद्रथस्थः ॥ तथाजिष्णुःकेशवोऽप्यप्रधृष्यलोकत्रयस्याधिपतिर्महात्मा १० तिष्ठेतकस्तस्यमर्त्यःपुरस्ताद्यःसर्वलोकेषुवरेण्यएकः ॥ पर्जन्यघोषान्प्रव
पनशरौघान्पतंगसंघानिवशीघ्रवेगान् ११ दिशंस्तुदीचीमपिचोत्तरानुकूलगांडीवधन्वैकरथोजिगाय ॥ धनंचैषामाहरत्सव्यसाचीसेनानुगान्द्रविडांश्चैवचक्रे
१२ यश्चैवदेवान्खांडवेसव्यसाचीगांडीवधन्वाप्रजिगायसेंद्रान् ॥ उपाहरत्पांडवोजातवेदसेयशोमानं वर्धयन्पांडवानाम् १३ गदाभृतांनास्तिसमोऽत्रभीमाद्
स्त्यारोहोनास्तिसमश्चतस्य ॥ रथेऽर्जुनादाहुरहीनमेनं बाह्वैर्बलेनायुतनागवीर्यम् १४ सुशिक्षितःकृतवैरस्तरस्वीदहेतुद्रांस्तरसाधार्तराष्ट्रान् ॥ सदात्यमर्षी
नबलात्सशक्योयुद्धेजेतुंवासवेनापिसाक्षात् १५ सुचेतसौबलिनौशीघ्रहस्तौसुशिक्षितौभ्रातरौफाल्गुनेन ॥ इयेनौयथापक्षिपूगान् रुजंतौमाद्रौपुत्रौशेषयेतान्श
त्रून् १६ एतद्वलंपूर्णमस्माकमेवंयत्सत्यंतान्प्राप्यनास्तीतिमन्ये ॥ तेषामध्येवर्तमानस्तरस्वीधृष्टद्युम्नःपांडवानामिहैकः १७ सहामात्यःसोमकानांप्रबर्हःसंत्यक्ता
त्मापांडवार्थेश्रुतोमे ॥ अजातशत्रुप्रसहेतकोऽन्योयेषांसस्यादग्रणीवृष्णिर्हिः १८ सहोषितश्चरितार्थोवयस्थोमात्स्येयानामधिपोवैविराटः ॥ सवैसपुत्रःपांडवार्थे
चशश्वयुधिष्ठिरेभक्तइतिश्रुतमे १९ अवरुद्धारयिनःकेकयेभ्योमहेष्वासाभ्रातरःपंचसंति ॥ केकयेभ्योराज्यमाकांक्षमाणायुद्धार्थिनश्चानुवसंतिपार्थान् २०
सर्वांश्चवीरान्पृथिवीपतीनांसमागतान्पांडवार्थेनिविष्टान् ॥ शूरानहंभक्तिमतःशृणोमिप्रोत्यायुक्तान्संश्रितान्धर्मराजम् २१ गिर्याश्रयादुर्गनिवासिनश्चयोधाः
पृथिव्यांकुलजातिशुद्धाः ॥ म्लेच्छाश्चनानायुधवीर्यवंतःसमागताःपांडवार्थेनिविष्टाः २२ पांड्यश्चराजासमितींद्रकल्पोयोधप्रवीरैर्बहुभिःसमेतः ॥ समागतः
पांडवार्थेमहात्मा लोकप्रवीरोऽप्रतिवीर्यतेजाः २३ अस्त्रद्रोणादर्जुनाद्वासुदेवाक्कापाद्भीष्माद्येनवृत्तंशृणोमि ॥ यतंकार्ष्णिप्रतिममाहुरेकंससात्यकिःपांडवार्थेनि
विष्टः २४ उपाश्रिताश्चेदिकरूपकाश्चसर्वोद्योगैर्भूमिपालाःसमेताः ॥ येषामध्येसूर्यमिवातपंतंश्रियावृत्तंचेदिपतिंच्वलंतम् २५ अस्तंभनीयंयुधिमन्यमानो
ज्याकर्षतांश्रिष्ठतमंपृथिव्याम् ॥ सर्वोत्साहंक्षत्रियाणांनिहत्यप्रसह्यकृष्णस्तरसांसममर्दं २६

केकयेभ्योदेशेभ्यः । अवरुद्धाःबहिर्निःसारिताः पंचभ्रातरःकेकयानां ।

यतःकेकयेभ्यःराज्यंप्राप्तुमिच्छंतः पूर्वअस्मदीयाअपि संप्रतिपांडवान्अनुवसंतिअनुसरंति । तेनस्वपक्षहानिः परपक्षपुष्टिश्चदर्शिता २० । २१ । २२ समितिसंग्रामे । 'समि
त्याजिसमिद्युधः' इतिकोशः । अप्रतिवीर्यतेजाः अतुल्यतेजाः २३ कार्ष्णिःप्रद्युम्नस्तुल्यम् २४ चेदिपतिंशिशुपालं कृष्णोममर्दंत्युत्तरेणान्वयः २५ ज्याधनुर्गुणंकर्षतांघनुरुताम् २६

यस्यमानं वर्धयंतितंशिशुपालंअभिनदितिसंबंधः २७ चेदिपतिंविहायअन्येतंकृष्णं केप्राद्रवन्नकेपि किंतुसएवतेनस्पर्द्धाचकारेत्यर्थः २८ आशंसमानोजयमितिशेषः अशेतशयनंकृतवान्शि
शुपालः २९ यत्ततःअवेदयंतज्ञापितवंतः चाराइतिशेषः ३० कृष्णौवासुदेवार्जुनौ ३१ संगरंचेन्नगच्छेतदाशर्मलमेत नोचेत्अन्यथाइंद्रोविष्णुश्चाजुनवासुदेवौ निर्दहेतामित्यन्वयः ३२

यशोमानौवर्धयन्पांडवानांपुराऽभिनच्छिशुपालंसमीक्ष्य ॥ यस्यसर्वेवर्धयंतिस्ममानंकर्षराजप्रमुखानरेन्द्राः २७ तमसह्यंकेशवंतत्रमत्वासुग्रीवयुक्तेनरथेन
कृष्णम् ॥ केप्राद्रवंश्चेदिपतिंविहायसिंहं दृष्ट्वाक्षुद्रमृगाइवान्ये २८ यस्तंप्रतीपस्तरसाप्रत्युदीयादाशंसमानोद्वैरथेवासुदेवम् ॥ सोऽशेतकृष्णेनहतःपरासुर्वा
तेनेवोन्मथितःकार्णिकारः २९ पराक्रममेयदेवदयंततेषामर्थेसंजयकेशवस्य ॥ अनुस्मरंस्तस्यकर्माणि विष्णोर्गावल्गणेनाधिगच्छामिशांतिम् ३० नजातुता
च्छत्रुरन्यःसहेतयेषांसस्यादग्रणीवृष्णिर्हिः ॥ प्रवेपतेमहदयंभयेनश्रुत्वाकृष्णावेकरथेसमेतौ ३१ नचेद्गच्छेत्संगरंमंदबुद्धिस्ताभ्यांलभेच्छर्मतदासुतोमे ॥
नोचेत्कुरुन्संजयनिर्देहेतामिंद्राविष्णुदैत्यसेनांयथैव ३२ मतोहिमेशकसमो धनंजयःसनातनोवृष्णिवीरश्चविष्णुः ॥ धर्मारामोऽहीनिषेवस्तरस्वीकुंतीपुत्रःपांड
वोऽजातशत्रुः ३३ दुर्योधनेननिहतोमनस्वीनोचेत्कुद्धःप्रदहेद्दार्तराष्ट्रान् ॥ नाहंतथाह्यर्जुनाद्वासुदेवाद्भीमाद्वाऽहंयमयोर्वाविभेमि ३४ यथाराज्ञःक्रोधदीप्तस्य
सूतमन्योरहंभीततरःसदैव ॥ महातपाब्रह्मचर्येणयुक्तःसंकल्पोऽयंमानसस्तस्यसिद्धयेत् ३५ तस्यक्रोधंसंजयाहंसमीक्ष्यस्थानेजानन्नभृशमस्म्यद्यभीतः ॥ स
गच्छशीघ्रंप्रहितोरथेनपांचालराजस्यचमूनिवेशनम् ३६ अजातशत्रुकुशलंस्मपृच्छेःपुनःपुनःप्रीतियुक्तंवदेस्त्वम् ॥ जनार्दनंचापिसमेत्यतातमहामात्रंवीर्य
वतासुदारम् ३७ अनामयंमद्वचनेनपृच्छेर्धृतराष्ट्रःपांडवैःशांतिमीप्सुः ॥ नतस्यकिंचिद्वचनंकुर्यात्कुंतीपुत्रोवासुदेवस्यसूत ३८ प्रियश्चैषामात्मसमश्च
कृष्णोविद्वांश्चैषां कर्मणिनित्ययुक्तः ॥ समानीतान्पांडवान्संजयांश्चजनार्दनंयुयुधानंविराट्म् ३९ अनामयंमद्वचनेनपृच्छेःसर्वास्तथाद्रौपदेयांश्चपंच ॥
यद्यत्तत्रप्राप्तकालंपरेभ्यस्त्वमन्येथाभारतानाहितंच ॥ तद्वापेथाःसंजयराजमध्येनमूर्च्छयेद्यत्रचयुद्धहेतुः ४० ॥ इतिश्रीम० उद्योगपर्वणिसंजययानेष्टतराष्ट्र
संदेशेद्वाविशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ राज्ञस्तुवचनंश्रुत्वाधृतराष्ट्रस्यसंजयः ॥ उपप्लव्यययौद्रष्टुपांडवानमितौजसः १ सतुराजानमा
साद्यकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ अभिवाद्यततःपूर्वसूतपुत्रोऽभ्यभाषत २ गावल्गणिःसंजयःसूतसूनुरजातशत्रुमवदत्प्रतीतः ॥ दिष्ट्यारार्जस्त्वामरोगंप्रपश्येत्
हायवंतंचमहेंद्रकल्पम् ३ अनामयंपृच्छतित्वाऽबिकेयोवृद्धोराजाधृतराष्ट्रेमनीषी ॥ कञ्चिद्भीमःकुशलीपांपवाभ्योधनंजयस्तौचमाद्रीतनूजौ ४

शक्रपुत्रत्वात्शक्रसमः धर्मपुत्रत्वात्धर्मारामः ३३ निहतोवंचितःमनस्वीजितमनाः ३४ मन्योःक्रोधात् ३५ स्थानेजानन्नयुक्तंपश्यन् ३६ महामात्रंमहाभागं ३७ शांतिमीप्सुरस्तीति
वदेत्यध्याहारः ३८ समानीतान्एकत्रस्थितान् ३९ नमूर्च्छयेत् वर्धयेत्क्रोधमितिशेषः ४० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेद्वाविशोऽध्यायः ॥ २२ ॥
१ । २ प्रतीतोद्दृष्टः ३ । ४

यत्र आसवर्गे त्वंस्वस्तिकामः कल्याणार्थं यांश्च दृष्टान् कामान् भोग्यान् गजरायादीन् वांछति तेष्वेकशालिनः कश्चिदित्यनुषंगः ५ । ६ । ७ वृत्तिरस्मात्पुत्रैः ८ । ९ । १० कुरुभ्यः स्पृहयांते काञ्च
दित्यनुषंगः कुरुणां कल्याणं अयुद्धेन वांछति कश्चिदिति भावः ११ येषां राष्ट्रे निवसति तेषां कुरुणां मध्ये धनुर्भूतः कश्चिन्मानं लभते १२ । १३ महानस्यो महानसे परिचारिकाः वध्वः स्तुषाः अव्यली
काः निष्कपटाः १४ वृत्तिर्जीविकां दातुमिति शेषः दायान्महत्तान् ग्रामादीन् १५ अतिक्रमात्रोपेक्षत इत्युत्तरार्धात्त्रयोऽपकर्षेण योज्यं १६ एतद्वाङ्मनानां वृत्तेः पालनं ज्योतिः परलोकप्रकाशकं जी

कश्चित्कृष्णाद्रौपदीराजपुत्रीसत्यवतावीरपत्नीसपुत्रा ॥ मनस्विनीयत्रचवांछित्वमिष्टान् कामान् भारतस्वस्तिकामः ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गावल्गणसंज
यस्वागतं ते प्रियामहेते वयं दर्शनेन ॥ अनामयं प्रतिजानेत वाहं सहानुजैः कुशलीचास्मि विद्वन् ६ चिरादिदं कुशलं भारतस्य श्रुत्वा राज्ञः कुरुवृद्धस्य मृत ॥ मन्येसा
क्षादृष्टमहं नरेन्द्रं द्वैवत्वांसंजय प्रीतियोगात् ७ पितामहो नः स्थविरो मनस्वी महाप्राज्ञः सर्वधर्मोपपन्नः ॥ सकौरव्यः कुशलीतातर्भाष्मो यथा पूर्ववृत्तिरस्त्यस्य काञ्चि
त् ८ कश्चिद्राजाष्टतराष्ट्रः सपुत्रो वै चित्रवीर्यः कुशलीमहात्मा ॥ महाराजो बाह्लिकः प्रातिपेयः कश्चिद्विद्वान् कुशलीमृतपुत्र ९ ससोमदत्तः कुशलीतातकश्चिद्भूरिश्र
वाः सत्यसंधः शलश्च ॥ द्रोणः सपुत्रश्चरुपश्चविप्रो महेश्वासः कश्चिदेतेऽप्यरोगाः १० सर्वे कुरुभ्यः स्पृहयन्ति संजय धनुर्धरायेष्टाथिव्यां प्रधानाः ॥ महाप्राज्ञाः सर्वशा
स्त्रावदाता धनुर्भूतां मुख्यतमाः पृथिव्याम् ११ कश्चिन्मानं तातलभंत एते धनुर्भूतः कश्चिदेतेऽप्यरोगाः ॥ येषां राष्ट्रे निवसति दर्शनीयो महेश्वासः शीलवान् द्रोणपुत्रः
१२ वैश्यापुत्रः कुशलीतातकश्चिन्महाप्राज्ञो राजपुत्रो युयुत्सुः ॥ कर्णोऽमात्यः कुशलीतातकश्चित्सुयोधनो यस्य मंदो विधेयः १३ स्त्रियो वृद्धा भारतानां जनन्यो
महानस्यो दासभार्याश्च मृत ॥ वध्वः पुत्रा भागिनेया भगिन्यो दौहित्रा वा कश्चिदप्यव्यलीकाः १४ कश्चिद्राजा ब्राह्मणानां यथावत् प्रवर्तते पूर्ववत्तातवृत्तिम् ॥ काञ्चि
द्दायान्मामकान् धार्तराष्ट्रो द्विजातीनां संजय नोपहंति १५ कश्चिद्राजाष्टतराष्ट्रः सपुत्रः उपेक्षते ब्राह्मणातिक्रमान्वै ॥ स्वर्गस्य कश्चित् तथावत् भूतामुपेक्षते ते पुंसद
वृत्तिम् १६ एतज्ज्योतिश्चोतमं जीवलोके शुक्लं प्रजानां विहितं विधात्रा ॥ ते चेद्दोषं न नियच्छन्ति मंदाः कृत्स्ना नाशो भविता कौरवाणाम् १७ कश्चिद्राजाष्टतराष्ट्रः
सपुत्रो बुभूषते वृत्तिममात्यवर्गे ॥ कश्चिन्नभेदेन जीजीविषति सुहृद्पादुर्हृदश्चैकमत्यात् १८ कश्चिन्नपापं कथयन्ति तात तेषां डवानां कुरवः सर्वे एव ॥ द्रोणः सपुत्र
श्चरुपश्चवीरो नास्मा सुपापानिवदन्ति कश्चित् १९ कश्चिद्राज्येष्टतराष्ट्रं सपुत्रं समेत्याहुः कुरवः सर्वे एव ॥ कश्चिद्दृष्ट्वा दस्युसंधानं समेतान् स्मरन्ति पार्थस्य युधां प्रणे
तुः २० मौर्वीभुजाग्रप्रहितान् स्मता तदो धूयमानेन धनुर्धरेण ॥ गांडीवनुनां स्तनयितुघोषान् जिह्मगान् कश्चिदनुस्मरन्ति २१

बलोके हृदयं यशस्क

रं दोषलोभं ब्राह्मणवृत्त्युपघातेन न नियच्छन्ति १० बुभूषते प्रापयिषुमिच्छति भेदेन जीजीविषति शत्रुभिर्भेदिताः संतस्तद्वैर्धनैर्जीवितुमिच्छन्ति १८ । १९ पार्थस्य अर्जुनस्य कृत्यं स्मरन्ति युधांसं
ग्रामाणां प्रणेर्निर्वाहकस्य आहुः शमं कुर्वन्ति शेषः । शमेति पाठे शमशान्त्य जातिगच्छेत्यर्थः २० मौर्वीभुजः कौटिल्यंतस्य अग्रमिवाग्रं शरसंधानदेशः ततः प्रहितान् प्रेषितान् २१

सुवाससः सुपुंखाः हस्तवापो हस्तक्षेपः । वचनभेदेऽपि सामानाधिकरण्यात् शतं स्त्रियोऽस्य परिग्रह इति वत् । एकषष्टिर्बाणा अस्य एकेन यत्नेन प्रक्षेप्या इत्यर्थः २२ नड्वलेषु मृतेषु स्थलेषु २३
दंतकूरे कूरं अत्रं वंताः क्रोधावेशात् कूरवन्नर्थतेऽस्मिन्निति दंतकूरः संग्रामः तस्मिन् अस्य नक्षिपन् २४ । २५ जयः अर्जुनः २६ अहं अर्जुनस्य तदाष्टरक्षकः प्रेरकोऽभवमित्यर्थः भीमसेनश्च
माद्रीसुतयोः पृष्ठरक्षकोऽभूत् पंचमिरप्यस्माभिस्ते मोक्षिता इत्यर्थः २७ न कर्मणेति सर्वात्मना सर्वोपायैः दानभेदं दैवेत्यत्राष्टस्य पुत्रं जेतुं न शक्नुमस्तर्हि एकेन साधुना कर्मणा सामाख्येनो
न चापश्यं कंचिदहं पृथिव्यां यो धंसं वाऽधिकमर्जुनेन ॥ यस्यैकषष्टिर्निशितास्तीक्ष्णधाराः सुवाससः संमतो हस्तवापः २२ गदापाणिर्भीमसेनस्तरस्वी प्रवेपयच्छत्रु
संधाननीके ॥ नागः प्रभिन्न इव नड्वलेषु चक्रम्यते कश्चिदेनं स्मरन्ति २३ माद्रीपुत्रः सहदेवः कर्लिगान् समागतान् जयदंतकूरे ॥ वामेनास्य न दक्षिणे नैव यो वै महाबलं क
श्चिदेनं स्मरन्ति २४ पुरा जेतुं न कुलः प्रेषितोऽयं शिबीं स्त्रिगर्तान् संजय पश्य तस्ते ॥ दिशं प्रतीचीं वशमानयन्मे माद्री सुतं कश्चिदेनं स्मरन्ति २५ पराभवो द्वैतवने य आ
सीद्भूमिर्त्रितोषया त्रागतानाम् ॥ यत्र मंदाच्छत्रुवशं प्रयातान् मोचयद्भीमसेनो जयश्च २६ अहं पश्चादर्जुनमभ्यरक्षं माद्रीपुत्रो भीमसेनोऽप्यरक्षत् ॥ गांडीवव
न्वाशश्चुसंधानुदस्य स्वस्त्यागमत् कश्चिदेनं स्मरन्ति २७ न कर्मणा साधुनैकेन नूनं सुखं शक्यं वै भवती ह संजय ॥ सर्वात्मना परिजितुं वयं चेन्न शक्नुमोऽष्टतराष्ट्रस्य पुत्रम्
२८ ॥ इति श्रीमहाभारते उ० प० संज० युधिष्ठिरप्रश्ने त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ यथाऽऽत्थमे पांडव तत्तथैव कुरून् कुरुश्रेष्ठ जनं च पृ
च्छसि ॥ अनामयास्तात मनस्विनस्ते कुरुश्रेष्ठान् पृच्छसि पार्थयांस्त्वम् १ संत्येव वृद्धाः साधवो धार्तराष्ट्रे संत्येव पापाः पांडव तस्य विद्धि ॥ दद्याद्रे पुंभ्योऽपि हि
धार्तराष्ट्रः कुतो दायो लोपयेद्ब्राह्मणानाम् २ यद्युष्माकं वर्तते सौ न धर्म्यमद्गुग्धेषु दुग्धवत्तन्नसाधु ॥ मित्रधुक् स्यात्तदृष्टराष्ट्रः सपुत्रो युष्मान् द्विषन्साधुवृत्तान् साधुः ३
न चानुजानातिभृशं च तप्यते शोचत्यंतः स्थविरोऽजातशत्रो ॥ शृणोति हि ब्राह्मणानां समेत्य मित्रद्रोहः पातकेभ्यो गरीयान् ४ स्मरन्ति तु भ्यं नरदेव संयुगे युद्धे च जि
ष्णोश्च युधां प्रणेतुः ॥ समुत्कृष्टे दुंदुभिः शब्दे गदापाणिर्भीमसेनं स्मरन्ति ५ माद्रीसुतौ चापिरणाजिमध्ये सर्वादिशः संपतंतौ स्मरन्ति ॥ सेनां वर्षंतौ शरवर्षै रज
सं महारथौ समरे दुष्प्रकंपौ ६ न त्वेव मन्ये पुरुषस्य राजन्ननागतं ज्ञायते यद्वा विष्यम् ॥ त्वंचेतथा सर्वधर्मोपपन्नः प्राप्तः क्लेशं पांडव रुच्छरूपम् ॥ त्वमेवैतत्कृच्छ्रं ग
तश्च भूयः समीकुर्याः प्रज्ञयाऽजातशत्रो ७ न कामार्थं संत्यजेयुर्हि धर्मपांडोः सुताः सर्वे एवैन्द्रकल्पाः ॥ त्वमेवैतत्प्रज्ञयाऽजातशत्रो समीकुर्यायेन शर्मामुयुस्ते ८ धार्तरा
ष्ट्राः पांडवाः मृजयाश्च ये चाप्यन्ये सन्निविष्टानरेन्द्राः ॥ यन्मां ब्रवीद्दृष्टराष्ट्रो निशायामजातशत्रो वचनं पिताते ९

पायेन सुखं सुखेन जेतुं नैव शक्यं भवति

साम्राज्याध्ये हि दानादयः प्रयुज्यन्ते तैरप्यसाध्यः कथं साममात्रेण साध्यः स्यात् । असौ दंडैकसाध्यः स इति भावः । पाठांतरे परिणेतुं स्वायसीकर्तुं २८ ॥ इति नी० त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
१ । २ यदिति अद्गुग्धेषु अनपकृतेषु धार्तराष्ट्रेषु यद्युष्माकं दुग्धवत् अपकृतस्येव सौ नः सूनावान् हिंस्रः तद्धर्मादनेपतं सौ न धर्म्यं कौरवैर्वर्तते तन्न साधु दुग्धैरपि भवद्भिस्तेषु प्रवाजना कालेऽपि द्रोहो
न कृत इदानीं तु सुतरां न कर्तव्य इत्याशयः । ते तु स्वकृतं मोक्षयंत्येवेत्याह मित्रधुगिति ३ न चानुजानाति संधिनानुमोदते तप्यते च पुत्रनाशभयात् । गरीयानिति शृणोति चेति संबंधः ४ काञ्चिदस्मान्
स्मरन्तीति पृष्ठतत्राह स्मरन्तीति तुभ्यंत्वा ५ रणो यो ध्वनिस्तद्विशिष्टाया आजिः संग्रामस्तन्मध्ये । 'रक्षणस्त्राणेरणः कणे' इत्यमरः ६ अनागतं अज्ञातं अदृष्टमित्यर्थः ७ । ८ । ९

उद्यो. ५
अ०
॥२५॥

॥१५॥

म.भा.टी.
॥१५॥

१० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ १।२।३ रथमयोजयत्तद्वहभागं । राज्ञोवचनं पांडवानांरोचतां ततश्चशमोऽस्तु ४ संस्थाने नाकारेण । मार्देवेनकृपया । आर्जवेनअकौटिल्येन । अनृशंसाःअनुप्राः । हीनिषेवाःलज्जापरायणाः ५ हीनहिंस्रं सत्त्वंद्विसत्त्वंसाधुत्वंवा भीमसेनाःभीषणसैन्याः ६ सर्वज्ञयः अभावसंस्थः शून्येएवपारिसमाप्तःक्षयः तत्र तत्प्रथमार्थित्रल जयोऽपिबन्धुनाशात्पराजयएव ७ ज्ञातीनांदुर्योधनादीनांकार्यं घोषयात्रायांगंधर्वेभ्योमोचनादिकं उपकुष्टंनिदितं ८ निर्णयनिश्चयंकृत्वा

सहामात्यःसहपुत्रश्चराजनसमेत्यतांवाचमिमानिबोध १० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसंजययानपर्वणि संजयवाक्येचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ समागताःपांडवाःसृजयाश्चजनार्दनोयुयुधानोविराटः ॥ यत्तेवाक्यंघृतराष्ट्रानुशिष्टंगावल्गणेब्रूहितस्मृतपुत्र १ ॥ संजयउवाच ॥ अजातशत्रुंचवृकोदरंचधनंजयंमाद्रवतीसुतौच ॥ आमंत्रयेवासुदेवंचशौरिर्युयुधानंचेकितानंविराटम् २ पंचालानामधिपंचैववृद्धंघृष्टद्युम्नंपार्षतंयाज्ञसे निम् ॥ सर्वेवाधंशृणुतेमामदीयांवक्ष्यामिमांभूतिभिच्छनकुरूणाम् ३ शमंराजाघृतराष्ट्रोऽभिनंदन्नयोजयत्स्वमाणोरथमे ॥ सम्राट्पुत्रस्वजनस्यराज्ञ स्तद्रोचतांपांडवानांशमोऽस्तु ४ सर्वैर्धर्मैःसमुपेतास्तुपार्थाःसंस्थानेनमार्देवेनार्जवेन ॥ जाताःकुलेह्यवृशंसावदान्याहीनिषेवाःकर्मणानिश्चयज्ञाः ५ नयुज्य तेकर्मयुष्मासुहीनंसत्वंहिवस्तादृशंभीमसेनाः ॥ उद्भासतेह्यंजनविंदुवतच्छुभ्रेवस्त्रेयद्रवेत्किलिषंषवः ६ सर्वक्षयोदृश्यतेयत्रकृत्स्नःपापोदयोनिरयोऽभावसंस्थः ॥ कस्तत्रकुर्याज्जातुकर्मप्रजानन्पराजयोयत्रसमोजयश्च ७ तेवैधन्यायैःकृतंज्ञातिकार्यंतेवैपुत्राःसुहृदोबांधवाश्च ॥ उपकुष्टंजीवितंसंत्यजेयुर्यतःकुरूणानियतोवै भवःस्यात् ८ तेचेत्कुरूननुशिष्याथपार्थानिर्णयसर्वान्द्रीपतोनिगृह्य ॥ समंवस्तज्जीवितंमृत्युनास्याद्यज्जीवध्वंज्ञातिवधेनसाधु ९ कोह्येयुष्मान्सहकेशवे नसचेकितानान्प्रापतबाहुगुप्तान् ॥ ससात्यकीन्विषहेतप्रजेतुलब्ध्वाऽपिदेवान्सचिवान्सहैद्रान् १० कोवाकुरून्द्रोणभीष्माभिगुप्तानश्चत्थाप्राशल्यकृपादि मिश्च ॥ रणेविजेतुंविषहेतराजनराधेयगुप्तान्सहभूमिपालैः ११ महद्वलंधार्तराष्ट्रस्यराज्ञःकोवैशकोहंतुमक्षीयमाणः ॥ सोऽहंजयेचैवपराजयेचनिःश्रेयसंनाधि गच्छामिकिंचित् १२ कथंहिनीचाइवदौष्कुल्यानिर्धर्मार्थिकर्मकुर्युश्चपार्थाः ॥ सोऽहंप्रसाद्यप्रणतोवासुदेवंपंचालानामधिपंचैववृद्धम् १३ कृतांजलिःशरणंवः प्रपद्येकथंस्वस्तिस्यात्कुरुसृजयानाम् ॥ नह्येवमेवंवचनंवासुदेवोधनंजयोवाजातुकिंचिन्नकुर्यात् १४ प्राणान्दद्याद्याचमानःकुतोऽन्यदेतद्विद्वन्साधनार्थंब्रवी मि ॥ एतद्राज्ञोभीष्मपुरोगमस्यमतंयद्वःशांतिरिहोत्तमास्यात् १५ ॥ इतिश्रीम० उद्योगपर्वणि सं० संजयवाक्येपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७ ॥

निगृह्यहत्वेत्यर्थः ९ ननुयुद्धेजयपराजयावनित्यावित्याह कोहीतिद्व्याभ्यां १०।११ निःश्रेयसंनिश्चयं १२ निर्धर्मार्थधर्मार्थयोर्विरुद्धंकर्मकथंकुर्युः । प्रणतोऽस्मीतिशेषः १३ एवमेवं वचनमितिद्विरुक्त्याविकल्पवाक्यंनकुर्यात् १४ प्राणानिति एतत्प्रभवतांजयोऽपिपराजयएवेतिदीनवचनं । कोवाकुरून्जयेतेतितीक्ष्णवचनं कथंस्वस्तिस्यादित्युभयनाशवचनंचसाधनार्थं संधिकार्यस्यसिद्धयर्थंब्रवीमि ननुयुष्मान्भीषयाभीत्यर्थः १५ ॥ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

१ अकुर्वतश्चेत्संकल्पःसिद्धयेतार्हिकर्मनकुर्यात् असिद्धावपिपुद्गादन्यत्रअन्यत् अत्रापिप्रथमार्थेप्रल लघीयोऽपिकर्मकुर्यान्नतुयुद्धम् २ अहीनंअनपगतम् ३ धर्मोदयंसुखं निदाघेगंगावगाहा दिजं नत्वधर्मोदयंहिसादिजं तत्त्वतोवस्तुतस्तुसर्वकर्मदुःखमेव यतःकृच्छ्रोपायंकेशसाध्यं । तर्हि कुतःकर्मकुर्वतीत्याशंक्याह सुखमिति ४ कामाभिध्याविषयध्यानं यथेति सर्वात्मनाविषयविस्मर णेमहत्सुखमस्तीतिभावः । भोगान्निष्कामतानसंभवतीत्याह यथेति ५ उक्तमर्थप्रकृत्योजयतिसंपश्येति अस्माभिरित्यत्रधार्तराष्ट्रान्तर्भाव्याह पंचाधिकेनपुत्रशतेनसह घृतराष्ट्रस्यभो गंमहांतंपश्य अथापिकृत्स्नंस्वस्यैवभवत्वितिबुद्ध्याऽस्मान्पराज्यादुरीकृत्य ततोभोगात्तृप्तिर्नलभतइतिभावः ६ पितृव्यनिंदादोषाद्धीतःपुनराह नाश्रेयानिति यःपुण्यवत्तरः सविग्रहाणा भीश्वरोभवति परैःसहविरोधंकृत्वास्वोत्कर्षकरोति अन्यस्तुतेनैवनश्यति अतःसपुण्यवत्तरएव अस्मदोषात्पुण्यवनेदुःखमनुभवामोनतुपरापराधेनेतिभावः ७ प्रावारान्दिव्यवासांसिंसंविबस्ते

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कांनुवाचंसंजयमेशृणोषियुद्धैर्षिणीयेनयुद्धादिभेषि ॥ अयुद्धवैतातयुद्धाद्वरीयःकस्तलब्ध्वाजातुयुद्धचेतसूत १ अकुर्वतश्चेत्पुरुषस्य संजयसिद्धयेत्संकल्पोमनसायंयमिच्छेत् ॥ नकर्मकुर्याद्विदितंमभैतदन्यत्रयुद्धाद्बहुयलवीयः २ कुतोयुद्धंजातुनरोऽवगच्छेत्कोदेवशतोहिदृणीतयुद्धम् ॥ सु खैषिणःकर्मकुर्वतिपार्थाधर्मादहीनंयच्चलोकस्यपथ्यम् ३ धर्मोदयंसुखमाशंसमानाःकृच्छ्रोपायंतत्त्वतःकर्मदुःखम् ॥ सुखंप्रेप्सुर्विजिघांसुश्चदुःखंयद्विद्रियाणांप्री तिवशानुगामी ४ कामाभिध्यास्वशरीरंदुनोतिययाप्रमुक्तोनकरोतिदुःखम् ॥ यथेध्यमानस्यसमिद्धतेजसाभूयोबलंवधतेपावकस्य ५ कामार्थलाभेनतथैवभूयो नहृप्यतेसर्पिषेवाग्निरिद्धः ॥ संपश्येमभोगचयमहांतंसहास्माभिर्घृतराष्ट्रस्यराज्ञः ६ नाश्रेयानीश्वरोविग्रहाणांनाश्रेयान्वैगीतशब्दंशृणोति ॥ नाश्रेयान्वैसेवते माल्यगंधान्नचाप्यश्रेयाननुलेपनानि ७ नाश्रेयान्वैप्रावारान्संविबस्तेकथंत्वस्मान्संप्रणुदेत्कुरुभ्यः ॥ अत्रैवस्यादबुधस्यैवकामःप्रायःशरीरेहृदयंदुनोति ८ स्वयंराजाविषमस्थःपरेषुसामर्थ्यमन्विच्छतितन्नसाधु ॥ यथात्मनःपश्यतिवृत्तमेवतथापरेषामपिसोऽभ्युपैति ९ आसन्नमग्निंनुनिदाघकालेगंभीरकक्षेगहने विसृज्य ॥ यथाविवृद्धंवायुवशेनशोचेत्क्षेममुमुक्षुःशिशिरव्यपाये १० प्राप्सैश्वर्योघृतराष्ट्रोऽद्यराजालालप्यतेसंजयकस्यहेतोः ॥ प्रगृह्यदुर्बुद्धिमनार्जवेरतंपु त्रमंदंमूढममंत्रिणंतु ११ अनाप्तवच्चाततमस्यवाचःसुयोधनोविदुरस्यावमत्य ॥ सुतस्यराजाघृतराष्ट्रःप्रियैषीसंबुध्यमानोविशतेऽधर्ममेव १२ मेधाविनंह्यर्थ कामंकुरूणांबहुश्रुतंवाग्मिनंशीलवंतम् ॥ सतराजाघृतराष्ट्रःकुरुभ्योनसस्मारविदुरंपुत्रकाम्यात् १३

परिधते अन्यथाअश्रेयांश्चेद्राजातर्हिअस्मान्कुरुभ्यःकथंसंप्रणुदेत्तदूरीकुर्यात् । शत्रूणांराज्याद्वंशंनहिपुण्यवतामेवकर्म नाश्रेयसमितिभावः । अत्रेति यद्यप्येवंतथाऽपि अंतर्दाहकरोऽ थंकामः अबुधस्यदुर्योधनादेरेवउचितो नबुधस्यास्मदादेरित्यर्थः । शरीरेशरीरमध्येस्थितंहृदयंदुनोतिस्वेदयति ८ अबुधत्वमेवाह स्वयमिति विषमस्थःसंकटस्थःसन्न परेषुकर्णादिषुआत्मनो वृत्तंअशक्तत्वं तथापरेषांकर्णादीनापिसदुर्योधनोभ्युपैति ९ गंभीरकक्षेबहुतृणेगहनेवने क्षेमंशोचेत्तममसुखंनस्तीतिशोकंकुर्यात् मुमुक्षुः तस्माद्वाहादात्मानंमोचयितुमिच्छुः शिशिरव्य पायेवसतेतत्रापि निदाघकालेदाहकालेमध्याह्ने १० लालप्यतेदीनवत्भाषते मंदंअभाग्यम् ११ विदुरस्यवाचोऽवमत्य सुतस्याप्रियैषी अधर्ममेवसंविशतेआश्रयते १२ कुरुभ्यः कुरूणाहितार्थं नसस्मारनादृतवान् पुत्रकाम्यात्पुत्रलोभात् १३

उद्यो. ५

મ.

॥२६॥

प्राप्तिं सूचयति २२ जानन्तीति अभिद्यमाने इति च्छेदः २३ अनुबन्धं घ्रातीति बंधो राज्यादिः तमनुसृत्य वर्तमानं पाण्डवानां ममत्वं धार्तराष्ट्रो हर्तुं शक्यं मन्यते किं कृत्वा तेन किरीटिना सह तत्र राज्ये निमित्ते सति संयुगं संग्रामं गत्वा प्राप्य तालोहस्तचतुष्टयं तद्वेदिना धनुर्विद्यावेदिना २४ ध्रियं ते जीवन्ति २५ २६ एतां बुद्धिराज्यस्य अपदानेनाशोऽस्तीत्येवं रूपं २७ भूतपूर्वमीमं धनजतु गृहदाहादि २८ इंद्रप्रस्थे इत्युपराज्यं मम भवतु भारताय्य इति हस्तिनापुरं सुयोधनस्य भवत्विति सूचितं २९ ॥ इ० उद्योगप० नीलकंठेये भारतभावदीपे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥

1961

पापास्पर्शायप्रभवतीत्येवंपरा १० अन्वाहार्येष्वित्यनेनश्रौतमिष्ट्यादिकंलक्ष्यते तत्रहिअन्वाहार्योदक्षिणात्वेनदीयते ११ कार्यधर्मः प्रेत्यमृत्वा १२ परलोकेकर्मनास्तीत्याह जहातीति १३ एवंरूपमिति हृदयस्यप्रियेणकामेन ईदृशंक्षयिष्णु ईन्द्रियप्रीतिमाप्रहेतुकर्मफलं तत्रअत्रअस्मिन्लोकेमाश्वहं नैववहेयं । अत्रकर्मकुर्वन्कामवशादमुत्रफलंनप्रार्थयेत्तत्पर्यः । ततश्चकोलाभ इत्यतआहसइति सःत्वंएवंनिष्कामकर्मकृत् क्रोधजलोकंनरकं हर्षजंस्वर्गचेत्युभौलोकौचिरायअपुनरावृत्तये माप्रहासीःमागच्छ । ओहाङ्गतावित्यस्यरूपंतदुभावआर्षः । कर्मजंफलंत्यक्त्वा परेणवैराग्येणसंपन्नो मोक्षार्थंयोगाभ्यासमेवकुरुष्व किंराज्येनबंधुनाशलभ्येनेत्यर्थः १४

एवंज्ञानेनकर्मणां अंतर्नाशंगत्वाप्राप्य । 'ज्ञानाग्निःसर्वकर्माणिभस्मसात्कुरुतेऽर्जुन' इतिभगवद्वचनात्तदुद्धतत्त्वोऽपि कृतकृत्योऽपि सत्यादिकंमात्रजं अश्वमेधादीनिकर्माण्यापिलोकसंग्रहार्थं कुरु परंतुपापस्यकर्मणोत्तंसीपुनर्मागाः । ज्ञानोत्तरकालंकृतमपिकर्मनज्ञानिनस्पृशतीतिभावः । 'तद्यथापुष्करपलाश आपोनश्छिद्यंत एवमेवंविदिपापकर्मनश्छिद्यते' इतिश्रुतेः १५ तच्चेदिति भोपार्थाःभोपांडवाः तत्पापकर्मगोत्रवधरूपं द्वेषरूपेणचिरायप्रागेवचेत्करिष्यध्वं तर्हिद्वेनेवर्षपूगान्दुःखवासंनिवसध्वं तद्धर्ममेवेति यत्तत्पदाध्याहारेणयोज्यं । राज्यार्थं सर्वलोक नाशमिच्छतांभवतांदुर्योधनेनयोवनवासःकारितःसधर्ममेवेत्यर्थः १६ ननुतदानींसहायामावादस्माभिर्वनवासोऽंगीकृतोनदुर्योधनाज्ञपेत्याशंक्याह अप्रव्रज्येति इमाइमानिराज्यादीनि । सुपांसुलुगितिसुपांडादेशः । पुरस्तात्प्रव्रजनकालेएवहित्वा धाजोरूपं बलेनघृत्वा अप्रव्रज्यवनेप्रव्रजनमकृतवैवआत्ममवेमवयं पांडवान्आत्मन्यंतर्भाव्य उत्तमपुरुषप्रयोगः यत्ततः अंतंगत्वाकर्मणामाप्रजह्याःसत्यंदमंचार्जवमानुशंस्यम् ॥ अश्वमेधंराजसूयंतथेज्याःपापस्यांतंकर्मणोमापुनर्गाः १५ तच्चेदेवंद्वेषरूपेणपार्थाःकरिष्यध्वंकर्मपा पंचिराय ॥ निवसध्वंवर्षपूगान्वनेषुदुःखवासंपांडवाधर्मएव १६ अप्रव्रज्येमास्महित्वापुरस्तादात्माधीनंयद्वलंह्येतदासीत् ॥ नित्यंचवश्याःसचिवास्तवेमेज नार्दनोयुयुधानश्चवीरः १७ मत्स्योराजारुक्मरथःसपुत्रःप्रहारिभिःसहपुत्रैर्विराटः ॥ राजानश्चयेविजिताःपुरस्तात्त्वामेवतेसंश्रयेयुःसमस्ताः १८ महासहा यःप्रतपन्बलस्थःपुरस्कृतोवासुदेवार्जुनाभ्याम् ॥ वरान्हनिष्यन्द्विषतोरंगमध्येव्यनेष्यथाधार्तराष्ट्रस्यदर्पम् १९ बलंकस्माद्धर्थायित्वापरस्यनिजान्कस्मा त्कर्षयित्वासहायान् ॥ निरुष्यकस्माद्धर्षपूगान्वनेषुयुयुत्ससेपांडवहीनकालम् २० अप्राज्ञोवापांडवयुद्धचमानोऽधर्मज्ञोवाभूतिमथोऽभ्युपैति ॥ प्रज्ञावान्वा बुद्धचमानोऽपिधर्मसंस्तंभाद्वासोऽपिभूतेरपैति २१ नाधर्मेतेधीयतेपार्थबुद्धिर्नसंरंभात्कर्मचकर्थपापम् ॥ आत्थकिंतत्कारणंयस्यहेतोःप्रज्ञाविरुद्धंकर्मचिकी र्षसीदम् २२ अव्याधिजंकुटुकंशीर्षरोगियशोमुषंपापफलोदयंवा ॥ सतापियंयन्नपिबन्त्यसंतोमन्युंमहाराजपिबप्रशाम्य २३ पापानुबंधंकोनुतंकामयेतक्षमैव तेज्यायसीनोतभोगाः ॥ यत्रभीष्मःशांतनवोहतःस्याद्यत्रद्रोणःसहपुत्रोहतःस्यात् २४ रूपःशल्यःसौमदत्तिर्विकर्णोविविशतिःकर्णदुर्योधनौच ॥ एतान्हत्वा कीदृशंतत्सुखंस्याद्यद्विदेथास्तदनुब्रूहिपार्थ २५ लब्ध्वाऽपीमांष्ट्रिर्वीसागरांतांजरामृत्यूनैवहित्वंप्रजह्याः ॥ प्रियाप्रियेसुखदुःखेचराजन्नेवंविद्वान्नैवयुद्धंकुरु त्वम् २६ अमात्यानांयदिकामस्यहेतोरेवंयुक्तंकर्मचिकीर्षसित्वम् ॥ अपक्रमेःस्वंप्रदायैवतेषामागास्त्वंवैदेवयानात्पथोऽद्य २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्व णिसंजययानपर्वणिसंजयवाक्येसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥

पुरस्तादपिपतद्वलंआत्माधीनमेवासीत् १० । १८ । १९ हीनकालंगतेकालेइत्यर्थः २०

एवंपूर्वयुद्धंकुर्वताइदानीमापितन्नकर्तव्यमित्युक्तं अथसर्वथाऽपियुद्धंनकर्तव्यं जयपराजययोरव्यवस्थितत्वादित्याह अप्राज्ञइति मूढोऽधर्मज्ञोवायुद्धचनृपेश्वर्यलमते प्राज्ञोधर्मज्ञःअयुद्धचनृदेवात् ऐश्वर्यात्प्रश्रयतीत्यर्थः २१ ग्रंथतात्पर्यमाह नेति संरंभात्कोपात् पूर्वमपिपापभयादेवत्वयानकृतं तर्हिइदानींप्रज्ञाविरुद्धंतत्किमर्थचिकीर्षसीतिभावः २२ अव्याधिजंकुटुकं पितादिकंविना प्यरोचकं यशोमुषंयशोहरं पेथंगिलनीयं मन्युंक्रोधं प्रशाम्यशांतोभव २३ पापेऽनुबध्नातितंतथाविधं पापस्यमूलंतमन्युं यत्रभोगेषुनिमित्तेषु एतेनभीष्मादीनांगुणामपिवधोराज्यार्थिनस्त्वतो भविष्यतीतिदर्शितं २४ । २५ । २६ देवयानात्पथोचिरादिमार्गादपुनरावृत्तिफलात् गोत्रद्रोहेणमागाइत्यर्थः २७ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

असंशयंयदिधर्मचरेयं यदिवाअधर्मं तदुभयंज्ञात्वापरीक्षयाधर्माचरणंउपलभ्य गृह्येऽनिदस्व १ धर्माधर्मपरीक्षायात्रैविध्यमाह यत्रेति यत्रपुरुषेदंभादिमति अधर्मः अभिचारार्थमंत्रजपादिः धर्मइत्येवान्येजानंति । तथाप्रच्छन्नयोगिनिदत्तात्रेयादौ धर्मोरागद्वेषादिशून्यतारूपोयोगधर्मोऽपि उन्मत्तवदाचरणाद्धर्मरूपइवदृश्यते । यत्रवसिष्ठादौधर्मःधर्मरूपएव । यद्यपिचांडालादौअध र्मोऽप्यधर्मरूपएवास्ति तथाऽपि तस्यानूपादेयत्वाच्चयमेवविचार्य । पाठांतरेऽधर्मेतिच्छेदः एतच्चत्वयाऽपि विदुषामयिविचार्यमित्याशयः २ अत्रआद्ययोःप्रच्छन्नत्वात्चिरकालेनतत्त्वनिश्चयः अं त्येतुप्रत्यक्षलिंगेऽपिआपत्कालवशाद्धर्माधर्मयोर्व्यत्यासोजायतइत्याह एवमिति एतदेवंरूपंलोकप्रत्यक्षलिंगंब्राह्मणस्यस्वाध्यायप्रवचनादि । क्षत्रियशौर्यादि । वैश्यस्यकृष्यादि । तत्तथैव यथोक्तमेवातथापिनित्यवृत्तीनित्यवर्ततेतौनित्यवृत्तीधर्माधर्मौतल्लिंगमजेता । अयंभावः क्षत्रलिंगं ब्राह्मणवैश्ययोरापदिधर्मःअनापद्यधर्मः । तथाचैकस्यैवल्लिंगस्यवर्णांतरेअवस्थाभेदाद्धर्मत्वमध र्मत्वंचनित्यमिति तत्रापिविशेषमाह आद्यमिति आद्यंब्राह्मणलिंगंयाजनादियस्यास्तिब्राह्मणस्यतस्यैवतत्प्रमाणंअव्यभिचारि । आपद्यपिक्षत्रियेणयाजनाध्यापनादिकंनकर्तव्यमित्यर्थः । एवंविधंतंआपद्धर्मशास्त्रान्निबोधबुद्धयस्व ३ ननुकथंतर्हिपुरुषक्रायांभिक्षाटनंब्राह्मणस्यैवासाधारणत्वेनविहितंभवद्भिःकृतमित्याशंक्याह लुप्तायामिति । प्रकृतिःजीविकाहेतुभूतधनं तच्चक्षत्रि यस्यभूमिशस्त्रादिकं । वैश्यस्यधनपश्वादिकं । तस्मिन्सर्वात्मनानष्टेसति येनकर्मसंध्योपासनादिकंनिष्पादयेत्तत्तत्भिक्षाटनादिकमपिपरीप्सेत्कर्तुमिच्छेत् अन्यथाजीविकायाअभात्कर्मलोपः

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ असंशयंसंजयसत्यमेतद्धर्मोवरःकर्मणायत्त्वमात्थ ॥ ज्ञात्वातुमांसंजयगृह्येस्त्वंयदिधर्मयद्यधर्मचरेयम् १ यत्राधर्मोधर्मरूपाणिधतेधर्मःकृ त्स्त्रोदृश्यतेऽधर्मरूपः ॥ विभ्रद्धर्मोधर्मरूपंतथाचविद्वांसस्तंसंप्रशयंतिबुद्ध्या २ एवंतथैवापदिल्लिंगमेतद्धर्माधर्मौनित्यवृत्तीभजेताम् ॥ आद्यल्लिंगंयस्यत स्यप्रमाणमापद्धर्मसंजयतंनिबोध ३ लुप्तायांतुप्रकृतौयेनकर्मनिष्पादयेत्तत्परीप्सेद्विहीनः ॥ प्रकृतिस्थश्चापदिवर्तमानउभौगृह्यौभवतःसंजयैतौ ४ अविनाश मिच्छतांब्राह्मणानांप्रायश्चित्तंविहितंयद्विधात्रा ॥ संपश्येथाःकर्मसुवर्तमानानविकर्मस्थान्संजयगृह्येस्त्वम् ५ मनीषिणांसत्त्वविच्छेदनायविधीयतेसत्सुवृत्तिः सदैव ॥ अब्राह्मणाःसंतितुयेनवैद्याःसर्वोत्संगंसाधुमन्येततेभ्यः ६

प्राणनाशश्चस्यादतोऽत्यंतापदितावान्निप्रधर्मोऽपीतरैरनुष्ठेयएव । प्रकृतिस्थश्चेति आपदिआपद्धर्मैप्रकृतिस्थोऽपियद्यापद्धर्ममनुसरेत्सलोभाद्वर्द्धः । आपत्स्थोऽपियदिप्राकृतंधर्ममनुसरेत्सजी वनलोपात्कुटुंबहिंसयाचगर्ह्यइत्यर्थः ४ अविनाशमिति यत्तस्माद्धेतोःविधात्रा अविनाशोदृश्यंतरोपजीवनेनब्राह्मण्यस्यनाशोविनाशस्तदभावमिच्छतांब्राह्मणानांआपदुतीर्णानांप्रायश्चि त्तंविहितं । तस्माद्धेतोरापदिअन्यस्यान्यधर्माश्रयणंप्रसक्तमेवेतिज्ञायते । अतएवपुरुषक्रायामस्माभिःकृतंभिक्षाटनंनानुचितमित्यर्थः । एवमनापदिकर्मसुवर्तमानान् आपदिचविकर्मस्थान्सं पश्येथाः सम्यगेवेदमितिपश्येथाः । अन्यथातुआपदिकर्मस्थान्आत्मपरहिंस्रान् अनापदिविकर्मस्थांश्चातिलुब्धान्निगृह्येस्त्वं ५ किंचमनीषिणांमनसःनिग्रहंनशंकर्तुमिच्छतां । ईषगतिर्हि सादर्शनेष्वित्यस्यरूपं । सत्त्वविच्छेदनाय सत्त्वस्यबुद्धिसत्त्वस्यचिदात्मनासहएकलोलीभूतस्यविच्छेदनाय मुंजेषीकान्यायेनपृथक्करणाय सत्सुसतांगृहेषुवृत्तिर्जीविकाशास्त्रेविधीयते । विद्वानिमं लोकममुंचपरित्यज्यात्मनाऽत्मानमन्विच्छेत्' इतिश्रुत्याऽत्मान्वेषणायसर्वसंन्यासपूर्वकंभिक्षाचर्यविधानात्तन्ब्राह्मीवृत्तिःकस्यापिनिन्द्यायेतुअब्राह्मणाअपिवैद्याःविद्यानिष्ठाःनभवंतितेषांभिक्षा चर्यस्याविधानात् तेभ्यःतेषामर्थे सर्वोत्संगंसर्वेषामुत्संगंसीपंस्वधर्मसंयोगं आपदनापदोरुचितंसाधुमन्येत । सर्वोच्छेदमितिपाठे तेभ्यस्तेषामर्थेभिक्षाद्यटनंसर्वधर्मोच्छेदायमन्येतेत्यर्थः ६

तदध्वानइति पित्रादयः यज्ञैषिणोयेतेसर्वतदध्वानः स एवमयोक्तोऽध्वामागोयेषां तदध्वानोऽभूवन् हि प्रसिद्धं ये च कर्मनकुर्वन्तः संन्यासिन इत्यर्थः ते सर्वतदध्वानः अहमपि आस्तिकोऽस्मीति ततोऽन्यं अध्वानं मन्ये ७ एवं स्वस्य नीतिज्ञत्वप्रकाशनप्रसंगादापद्धर्मान्योगिधर्माश्चोक्त्वा प्रकृतमनुसरति यत्किंचेति ८ धर्मेश्वरः धर्मफलस्य दाता ९ यदिसामवितृजनस्यांतर्हिर्गर्ह्यः स्यां यदि वायुध्यमानः स्वधर्मजह्यां तदागर्ह्यः स्यां । मम तु द्वयमपीष्टमेवेति भावः १० । ११ कृष्णप्रणीताः कृष्णेनैव नीतिपथं नीताः १२ । १३ । १४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भार

तभा वदीपे युधिष्ठिरवाक्ये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ शान्त्येति तत्र च नादन्यत्तान् प्रतिनब्रूयां पांडवानां समक्षराज्ञो युधिष्ठिराच्च एतदेव शृणोमि अहं च एतन्मन्येमा तदध्वानः पितरो ये च पूर्वोपिता महाये च तेभ्यः परेऽन्ये ॥ यज्ञैषिणो ये च हि कर्म कुर्यान् न्यंततो नास्तिकोऽस्मीति मन्ये ७ यत्किंच न दत्तं तत्तमस्यां पृथिव्यां यदेवा नां त्रिदशानां परं यत् ॥ प्राजापत्यं त्रिदिवं ब्रह्मलोकं नाधर्मतः संजय कामयेयम् ८ धर्मेश्वरः कुशलो नीतिमांश्चाप्युपासिता ब्राह्मणानां मनीषी ॥ नानाविधांश्चैव महाबलांश्च राजन्यभोजाननुशास्ति कृष्णः ९ यदि ह्यहं विमृजन् सामगर्ह्यो नियुद्धयमानो यदि जह्यां स्वधर्मं ॥ महायशः केशवस्तद्रथी तु वासुदेवस्तु भयोरर्थकामः १० शैने योऽयं चेदयश्चाधकाश्च वाष्ण्यभोजाः कुरुराः संजयाश्च ॥ उपासीना वासुदेवस्य बुद्धिं निगृह्य शत्रून् सुहृदो नंदयंति ११ वृष्ण्यंधकास्तु ग्रसेनादयो वै कृष्णप्रणी ताः सर्वे एवैंद्रकल्पाः ॥ मनस्विनः सत्यपरायणाश्च महाबलायादवाभोगवंतः १२ काश्यपा बभ्रुः श्रियमुत्तमांगतो लब्ध्वा कृष्णभ्रातरमीशितारम् ॥ यस्मै कामान्वर्ष ति वासुदेवो ग्रीष्मात्यये मेघद्वयप्रजाभ्यः १३ ईदृशोऽयं केशवस्तात विद्वान्विद्विह्येनं कर्मणानि श्रयज्ञम् ॥ प्रियश्च नः साधुतमश्च कृष्णो नातिक्रामेव च नं केशवस्य १४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्वणि युधिष्ठिरवाक्ये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अविनाशं संजय पांड वानामिच्छाम्य हं भूतिमेषां प्रियं च ॥ तथाराज्ञोऽष्टराष्ट्रस्य सूतसमाशं सेवदुपुत्रस्य वृद्धिं १ कामो हि मे संजय नित्यमेव नान्यद्व्यातां प्रतिशान्त्येति ॥ राज्ञ श्वहिप्रियमेतच्छृणोमि मन्ये चैतत्पांडवानां समक्षम् २ सुदुष्करस्तत्र शमो हि नूनं प्रदर्शितः संजय पांडवेन ॥ यस्मिन् गृद्धोऽष्टराष्ट्रः स पुत्रः कस्मादेषां कलहो नाव मूच्छेत् ३ न त्वंधर्मविचरं संजये हमतश्च जानासि युधिष्ठिराच्च ॥ अथो कस्मात्संजय पांडवस्य उत्साहिनः पूरयतः स्वकर्म ४ यथाख्यातमावसतः कुटुंबे पुरा कस्मा त्साधु विलोपमात्थ ॥ अस्मिन् विधौ वर्तमाने यथा वदुच्चावचामतयो ब्राह्मणानाम् ५ कर्मणाऽऽहुः सिद्धिमेके परत्र हित्वा कर्मविद्यया सिद्धिमेके ॥ नाभुंजानो भक्ष्यमो ज्यस्यत्प्येद्विद्वानपीह विहितं ब्राह्मणानाम् ६

नयामि २ तत्रराज्ये निमित्ते गृद्धः लिप्तावान्

एवं सति एषां कौरवाणां कस्माद्वेतोः कलहः नावमूच्छेत् १ विचरं विचलितं पूरयतः पालयतः ४ यथाख्यातं प्रसिद्धिं मनतिक्रम्य आवसतः अधितिष्ठतः साधु विलोपं धर्मलोपं युधिष्ठिरैकस्माद्वे तोः आत्युक्तवान् त्वं । अस्मिन् विधौ शुचिरद्रोही कुटुंबेऽनुचोदशे स्वाध्यायमधीयानो यावदायुष्यं वर्तयेदित्येव रूपे वर्तमानेऽपि ब्राह्मणानां उच्चावचामतयो गार्हस्थ्यस्य अपरिग्रहेवा त्या गेवा नैष्ठिकब्रह्मचर्ये पारिव्राज्येवा भवन्ति ५ तत्र हेतुमाह कर्मणेति सिद्धिमोक्षं एके कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादय इत्येके आहुः । न कर्मणान् प्रजयाधनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानुशरित्ये के आहुः यद्यपि एवं कुटुंबेऽवस्थितिः संन्यासश्च द्वयमपि तुल्यवत् शास्त्रेण विहितं तथाऽपि कृत्वा भावान् गृहिणोऽपसंहारन्यायेन आश्रमांतरसाध्यं ज्ञानं गृहस्थेन साधयितुं शक्यं न तु गृहस्थेन

साध्यं यज्ञादिकं आश्रमांतरेऽप्यस्तीति कुत्सो धर्मो गार्हस्थ्ये एव प्राप्यत इत्याशयेनाह नाभुंजानइति । यतो विद्वानपि अभुंजानो न तृप्यति यतश्च ब्राह्मणानां संन्यासिनामपि गृहस्थगृहे विहितं भोजनादिकं ६ तेन कर्मणामनुकूलाया विद्यास्ता एव फलवत्यो न तु तत्प्रतिकूलः इत्याह याइति । यथाहि 'सर्वाणि ह वा इमानि भूतानि प्राणमेवाभिसंविशन्ति प्राणमभ्युज्जिहते सैषा देवता प्र स्तावमन्वायता' इति च्छांदोग्ये सर्वभूतसंवेशनोद्गमनलिङ्गेन जगत्कारणतयानिश्चितस्य प्राणारूपपरमात्मनो विद्यायाः प्रस्तावकर्मसाधकत्वं दृष्टं तासां कर्मसाधकानां विद्यानां फलमस्ति नेत रासां स्वतंत्राणां । अयं भावः गृहस्थः स्वात्मानमन्यांश्चापि त्रादींस्तारयति यतींश्च पुष्पाति । यतिस्त्वात्मानमेव तारयति न पित्रादीन् पोषणं च स्वस्यापि न करोति भिक्षोपजीवित्वादतो गार्हस्थ्य यावै विद्याः साधयंतीह कर्मतासां फलं विद्यते नेतरासाम् ॥ तत्रैवैदृष्टफलं तु कर्मपीत्वोदकं शांभ्यतिष्ठण्यऽऽर्तः ७ सोऽयं विधिर्विहितः कर्मणैव संवर्तते संजय तत्र कर्म ॥ तत्र योऽन्यत्कर्मणः साधु मन्येन्मोघं तस्यालपितं दुर्बलस्य ८ कर्मणाऽमीभांति देवाः परत्र कर्मणैवैह लुप्तवते मातरिश्वा ॥ अहोरात्रे विदधत्कर्मणैव अतंद्रितो नित्यमुदेति सूर्यः ९ मासार्धमासानथनक्षत्रयोगानतंद्रितश्चंद्रमाश्चाभ्युपैति ॥ अतंद्रितो दहते जातवेदाः समिद्धयमानः कर्मकुर्वन् प्रजाभ्यः १० अतंद्रिताभा रमिमं महांतं विभर्ति देवी पृथिवी बलेन ॥ अतंद्रिताः शीघ्रमपोवहंति सतं पर्यंत्यः सर्वभूतानि नद्यः ११ अतंद्रितो वर्षति भूरिति जाः सत्रादयन्तं तं रिक्षं दिशश्च ॥ अ तंद्रितो ब्रह्मचर्यं च चारश्चेष्टत्वमिच्छन् बलमिदेव तानाम् १२ हित्वा सुखं मनसश्च प्रियाणि तेन शक्रः कर्मणा श्रेष्ठ्यमाप ॥ सत्यं धर्मं पालयन्न प्रमत्तो दमंति तिक्षां सम तां प्रियं च १३ एतानि सर्वाण्युपसेवमानः स देवराज्यं मघवान् प्राप मुख्यम् ॥ बृहस्पतिर्ब्रह्मचर्यं च चारसमाहितः संशितात्मा यथावत् १४ हित्वा सुखं प्रातिरुद्धयेंद्रि याणि तेन देवानामगमद्वारवंसः ॥ तथानक्षत्राणि कर्मणाऽमुत्र भांति रुद्रादित्या वसवोऽथापे विश्वे १५ यमो राजा वैश्रवणः कुबेरोगंधर्वयक्षाप्सरसश्च सूत ॥ ब्रह्म विद्यां ब्रह्मचर्यं क्रियां च निषेवमाणाः ऋषयोऽमुत्र भांति १६ जानन्निमं सर्वलोकस्य धर्मं विप्रैर्द्राणां क्षत्रियाणां विशांच ॥ सकस्मात्त्वं जानतां ज्ञानवान् स नृव्यायच्छसे संजय कौरवार्थे १७ आम्नायेषु नित्यसंयोगमस्य तथाऽश्वमेधे राजसूये च विद्धि ॥ संयुज्यते धनुषा वर्मणा च हस्त्यश्वाद्यैरथ शस्त्रैश्च भूयः १८ ते चेदिमेकौ रवाणामु पायमवगच्छेयु रवधेनैव पार्थाः ॥ धर्मत्राणं पुण्यमेषां कृतं स्यादायें वृत्ते भीमसेनं निगृह्य १९ ते चेत्पित्र्ये कर्मणि वर्तमाना आपद्येरन्दिष्टवशेन मृत्युम् ॥ यथाशक्त्या पूरयंतः स्वकर्म तदप्येषां निधनं स्यात्प्रशस्तम् २० उता हो त्वं मन्यसे शांभ्यमेव राज्ञां युद्धे वर्तते धर्मतंत्रम् ॥ अयुद्धे वा वर्तते धर्मतंत्रं तथैव ते वाचमिमां शृणोमि २१ मेव श्रेष्ठमिति । किंच नैष्कर्म्यदृष्टविरुद्धमपीत्याह तत्रेति तत्र कर्म तदभावतारतम्ये विचारणीये कर्मइहैव दृष्टफलम् ७ सोऽयं ज्ञानविधिः कर्मणैव सह विहितः तत्र च अनुश्रीयमाने कर्म उद्धर्तते उ च्छिद्यते । कर्मसमवेतमेव ज्ञानं सकलकर्मोच्छेदहेतुरित्यर्थः कर्मणोऽन्यत्संन्यासं मन्येत मन्यते ८ कर्मसमुच्चितं ज्ञानं स्तौति कर्मणाऽमीभांतीत्यादिना । ब्रह्मविद्यां ब्रह्मचर्यं क्रियां च निषेवमा माणा इत्युपसंहारात् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ व्यायच्छसे निग्रहं करोषि १० आम्नायेष्विति विद्याधर्मः शौर्यं च युधिष्ठिरे पुष्कलमस्तीति नायमन्येन शिक्षणीयोजेतुं वा शक्य इत्यर्थः १८ कौरवाणां अवधेन उपायं राज्यप्राप्ताविति शेषः एषां एतैः भीमसेनं आयें वृत्ते अहिंसायां निगृह्य पुण्यमेव कृतं स्यात् १९ पित्र्ये कर्मणि क्षात्रधर्मे युद्धे पूरयंतः पालयंतः २० शांभ्यमेव शमः कार्य एवेति मन्यसे तर्हि धर्मतंत्रं धर्मानुष्ठानं युद्धपक्षेऽस्ति उत अयुद्ध पक्षे तयोर्मध्ये यदेव वक्ष्यसि तथैव ते वाचं शृणोमि किरिष्यामीत्यर्थः २१

ननुक्षत्रधर्मलोपेऽपि गोत्रवधो न कर्तव्य इत्याशंक्याह चातुर्वर्ण्यस्येत्यादिना २२ प्रतीच्छेत्प्रतिगृह्णीयात् २३ । २४ सः क्षत्रियः अधीत्य प्राप्य यदिच्छयायस्य धर्मस्य इच्छया बलेन ब्रह्मलोकं गच्छति । नो चेज्जनकादिवदिहैव कृतकृत्यो भवतीत्यर्थः । भोगमोक्षकरः क्षात्रो धर्मो दुस्त्यज इति भावः २५ नाधीयीत वेदाध्ययनं न कुर्यात् यज्ञः श्रौतः स्मार्तश्च प्रतिषिद्धः । 'तस्माच्छूद्रो यज्ञेऽनवकृत्' इति श्रुतेः २६ एतानिति यथा सर्वांश्चमपालकत्वाद्बृहस्थस्य श्रेष्ठ्यं तथा सर्ववर्णपालकत्वात् धर्मेण राज्यकरणमपि श्रेष्ठतममित्यर्थः २७ तस्मात्तराज्ञः श्रेयान्प्रशस्ततरः अभिज्ञातः ज्ञानतः धर्मतश्च यादिकश्चिदस्ति स तं युधिष्ठिरं प्रजानां कर्मणि षष्ठी प्रजाः प्रध्वं राज्यं प्राप्नुमि त्यर्थः अनुशिष्यन् अनुशासितुमिच्छन् । एतन्मदुक्तं धर्मजातं युधिष्ठिरेऽस्तीति बुध्येत् । न च तस्मिन् साधुः युधिष्ठिरेऽसाधुरधर्मो न चास्तीत्यपि बुध्येत् । यद्वा एवं सत्यपि तस्मिन् अनुशास्तारि राजा साधुर्न इति न अपि तु साधुरेव । यदि तेन इतोऽधिकं ज्ञायते उच्यते च तर्हि तस्यापि वचनं क

चातुर्वर्ण्यस्य प्रथमं संविभागमवेक्ष्य त्वं संजय स्वचकर्म ॥ निशम्याथोपांडवानां चकर्म प्रशंसवानिंदवायामतिस्ते २२ अधीयति ब्राह्मणो वैयजेत दद्यादीयातीर्थमुख्या
निचैव ॥ अध्यापयेद्याजयेच्चापियाज्यान् प्रतिग्रहान्वाविहितान् प्रतीच्छेत् २३ तथाराजन्योरक्षणं वै प्रजानां कृत्वा धर्मेणाप्रमत्तोऽथ दत्त्वा ॥ यज्ञैरिष्ट्वा सर्ववेदानधीत्य
दारान् कृत्वा पुण्यकृदावसेद्वहान् २४ सधर्मात्मा धर्ममधीत्य पुण्यं यदिच्छया व्रजति ब्रह्मलोकम् ॥ वैश्योऽधीत्य कृषिगोरक्षपण्यैर्वित्तं चिन्वन्पालयन्नप्रमत्तः २५ प्रि
यंकुर्वन् ब्राह्मणक्षत्रियाणां धर्मशीलः पुण्यकृदावसेद्वहान् ॥ परिचर्यावंदनं ब्राह्मणानां नाधीयति प्रतिषिद्धोऽस्य यज्ञः ॥ नित्योत्थितो भूतयेऽतद्रितः स्यादेवं स्मृतः
शूद्रधर्मः पुराणः २६ एतान् राजा पालयन्नप्रमत्तो नियोजयन् सर्ववर्णान् स्वधर्मे ॥ अकामात्मा समवृत्तिः प्रजासुना धार्मिकान् नुरुद्धयेत् कामात् २७ श्रेयांस्तस्मा
द्यदिविद्येत कश्चिदभिज्ञातः सर्वधर्मोपपन्नः ॥ स तं द्रष्टुमनुशिष्यन् प्रजानां न चैतद्बुद्धयेदिति तस्मिन्नसाधुः २८ यदाष्टद्वयेत्परभूतौ नृशंसो विधिप्रकोपाद्वलमाद
दानः ॥ ततो राज्ञामभवद्बुद्धमेतत्तत्र जातं वर्म शस्त्रं धनुश्च २९ इंद्रेणैतदस्युवधाय कर्म उत्पादितं वर्म शस्त्रं धनुश्च ३० तत्र पुण्यं दस्युवधेन लभ्यते सोऽयं दोषः कु
रुभिस्तीव्ररूपः ॥ अधर्मज्ञैर्धर्ममबुध्यमानैः प्रादुर्भूतः संजय साधुतत्र ३१ तत्र राजा धृतराष्ट्रः स पुत्रो धर्म्यं हरेत्पांडवानामकस्मात् ॥ नावेक्षंते राजधर्मं पुराणं तद
न्वयाः कुरवः सर्व एव ३२ स्तेनो हरेद्यत्र धनं ह्यदृष्टः प्रसह्यवायत्र हरेत्तदृष्टः ॥ उभौ गह्वौ भवतः संजयैतौ किं वै पृथक्त्वं धृतराष्ट्रस्य पुत्रे ३३

रिष्यत्येवेत्यर्थः । अनुशिष्यात्प्रजानान्चेद्वृध्येदितितस्मिन्नसाध्वितिपाठे श्रेयांश्चेत्तद्रष्टुं धर्मदर्शयितुं अनुशिष्यात्तन्चेत्प्रजानां प्रजाः राज्यं न गृध्येदिति हेतोस्तस्मिन्नुधिष्ठिरेसाध्वेववर्त
तइतिशेषः २८ धर्मस्तस्य नृशंसत्वात्तदुद्योधनो धार्मिकेण राज्ञावध्यपवेतिसूचयन्नाह यदेत्यादिना सार्द्धेन परमृतौ परेश्वर्ये नृशंसश्चोरकल्पो राजा विधिप्रकोपात्तद्वैवमातिकूल्यात्तद्व्येत्त
तो हेतोः राज्ञां परस्परं युद्धं समभवत् । अनेन युद्धाख्यस्य कर्मण उत्पत्तिरुक्ता २९ कर्मयुद्धं तत्रोत्पत्तिशिष्टं गुणत्रयमाह वर्मकवचं शस्त्रं खड्गादि धनुश्चेति । यत इन्द्रेण दस्युवधायैतन्नयं उत्पादि
तमतपूतैरेवधर्मो दस्युदुयोधनं यादिह न्यात् स एव धर्म इति भावः ३० दुर्योधने दस्युत्वं निरूपयति तत्रेत्यादिना कुरुभिर्निमित्तभूतैरयं दोषः वंचनारूपः प्रादुर्भूतः पारदार्यदोष इव ब्रूयात् ३१
धर्म्यधर्मादागतं पित्र्यं राज्यं तदन्वयास्तदनुसारिणः ३२ पृथक्त्वं स्तेनादन्यत्वम् ३३

119311

एतच्छलेनराज्यापहारं निविष्टःवनवासादूर्ध्वराज्यं ग्राह्यमिति कौरवेषु न्यासकूपेण स्थितः तं भागं नः अस्माकं परे कस्मात् आददीरन् गृहीतवन्तः ३३ पदे पदनीये अवश्य ग्राह्ये भागे निमित्ते ३५
३६ कामानुगेन राजसा उपरुद्धां गृहकर्मतो निरुद्धां । पाठांतरे राजसा उपरुद्धं यथा स्यात्तथा व्रजंती ३७ तदुःशासनं यथा वारयिष्यत् तदाममप्रियं अकरिष्यत् अस्य पुत्राणां च दुर्योधनादीनां
प्रियं कृतमभविष्यत् । दुःशासनस्यानिवारणान्मत्प्रियस्याकरणाच्च तत्पुत्राणां नाशो भविष्यतीति तत्त्वोक्तिः ३८ प्रातिलोम्यात् अक्रमेण श्वशुराणां मध्ये कृष्णां सभां निनायेतिसंबंधः किंचि
सौम्यं लोभान्मन्यते धर्ममेतं यमिच्छति क्रोधवशानुगामी ॥ भागः पुनः पांडवानां निविष्टस्तं नः कस्मादाददीरन् परे वै ३४ अस्मिन्पदे युद्धयतां नो वधोऽपि श्लाघ्यः
पित्र्यं परराज्यादिशिष्टम् ॥ एतान् धर्मान् कौरवाणां पुराणानां च क्षीयाः संजयराजमध्ये ३५ एते मदामृत्युवशाभिपन्नाः समानीता धार्तराष्ट्रेण मूढाः ॥ इदं पुनः
कर्मपापीय एव सभामध्ये पश्यतुं कुरूणाम् ३६ प्रियां भार्यां द्रौपदीं पांडवानां यशस्विनीं शीलवृत्तोपपन्नाम् ॥ यदुपैक्षंत कुरवो भीष्ममुख्याः कामानुगेनोपरुद्धां
व्रजंतीम् ३७ तंचेत्ताते स कुमारवृद्धा अवारयिष्यन् कुरवः समेताः ॥ ममप्रियं धृतराष्ट्रोऽकरिष्यत् पुत्राणां च कृतमस्या भविष्यत् ३८ दुःशासनः प्रातिलोम्या
त्रिनायसभामध्ये श्वशुराणां च कृष्णाम् ॥ सा तत्र नीता करुणं व्यपेक्ष्य नान्यं क्षत्तुर्नाथमवाप किंचित् ३९ कार्पण्यादेव स हितास्तत्र भूपानां शकुन् प्रतिवक्तुं सभायाम् ॥
एकः क्षताधर्म्यमर्थं ब्रुवाणो धर्मबुद्ध्या प्रत्युवाचाल्पबुद्धिम् ४० अबुद्धा त्वं धर्ममेतं सभायामथेच्छसे पांडवस्योपदेशम् ॥ कृष्णात्वेतत्कर्मचकार शुद्धं सुदुष्करं तत्र
सभां समेत्य ४१ येन कृच्छ्रात्पांडवानुज्जहार तथाऽऽत्मानं नौरिव सागरौघात् ॥ यत्रा ब्रवीत्सूतपुत्रः सभायां कृष्णां स्थितां श्वशुराणां समीपे ४२ न ते गतिर्विद्यते
याज्ञसे निप्रपद्य दासी धार्तराष्ट्रस्य वेश्म ॥ पराजितास्ते पतयोन संति पतिचान्यं भाविनित्वं वृणीष्व ४३ यो बीभत्सो हृदये प्रोत आसीदस्थिच्छिदन्मर्मघाती
सुघोरः ॥ कर्णाच्छरोवाह भयस्तिग्मतेजाः प्रतिष्ठितो हृदये फाल्गुनस्य ४४ कृष्णाजिनानि परिधित्समानान् दुःशासनः कटुकान्यभ्यभाषत् ॥ एते सर्वे बंधति
लाविनष्टाक्षयंगतानरकं दीर्घकालम् ४५ गांधारराजः शकुनिर्निहृत्याय दब्रवीत्सूतकाले स पार्थम् ॥ पराजितो नंदनः किं वास्ति कृष्णया त्वं दीव्यन्वैयाज्ञसे न्या
४६ जानासित्वं संजय सर्वमेतत् द्यूते वाक्यं गह्वमेवं यथोक्तम् ॥ स्वयं त्वहं प्रार्थयेत्तत्र गंतुं समाधातुं कार्यमेतद्विपन्नम् ४७ अहा पायित्वायदि पांडवार्थं शमं कुरूणामपि
चेच्छकेयम् ॥ पुण्यं च मे स्याच्चरितं महोदयं मुच्येरंश्च कुरवो मृत्युपाशात् ४८ अपि मे वाचं भाषमाणस्य काव्याधर्मो रामार्थवती मर्हि स्त्राम् ॥ अवेक्षेरन् धार्तराष्ट्राः
समक्षं मां च प्राप्तं कुरवः पूजयेयुः ४९ अतोऽन्यथारथिना फाल्गुनेन भीमेन चैवाहवदंशितेनः ॥ परासितान् धार्तराष्ट्रांश्च विद्धि प्रदह्यमानान् कर्मणास्वेन पापान् ५०

त्करुणं व्यपेक्ष्य दीनं यथा स्यात्तथा किंचिदालोच्येत्यर्थः क्षतुरन्ध्रनाथं रक्षितारं न अवाप ३९ कार्पण्यात् दैव्यात् ४० पांडवस्य धर्म उपदेष्टुं इच्छते हेमं जयेति शेषः ४१ । ४२ प्रपद्य
गच्छ ४३ । ४४ परिधित्समानान् परिधातुमिच्छतः ४५ नंदन आनंदायिता कनिष्ठभ्राता ४६ विपन्नं नष्टं समाधातुं समीकर्तुं ४७ शक्यं शक्नोति ४८ कां व्याश्रीं नीतियुक्ता
मित्यर्थः ४९ परासिक्तान् निर्धूतान् संपदाहीनान् ५०

॥२०॥

पराजितान्पाण्डवेषांस्तुवाचोरौद्रास्त्रक्षमाभाषतेधार्तराष्ट्रः ॥ गदाहस्तोभीमसेनोऽग्रमतोदुर्योधनंस्मारयिताहिकाले ५१ सुयोधनोमन्युमयोमहाद्रुमःस्कंधः
कर्णःशकुनिस्तस्यशाखा ॥ दुःशासनःपुष्पफलेसमृद्धेमूलंराजाधृतराष्ट्रोऽमनीषी ५२ युधिष्ठिरोधर्ममयोमहाद्रुमःस्कंधोऽर्जुनोभीमसेनोऽस्यशाखा ॥ मा
द्रीपुत्रौपुष्पफलेसमृद्धेमूलंत्वहंब्रह्मचब्राह्मणाश्च ॥ वनंराजाधृतराष्ट्रःसपुत्रोव्याघ्रास्तेवैसंजयपांडुपुत्राः ५३ मावनंछिधिसव्याघ्रंमाव्याघ्राऽनीनशन्वनात् ५४
निर्वनोवध्यतेव्याघ्रोनिर्व्याघ्रंछिद्यतेवनम् ॥ तस्माद्व्याघ्रोवनंरक्षेद्वनंव्याघ्रंचपालयेत् ५५ लताधर्माधार्तराष्ट्राःशालाःसंजयपांडवाः ॥ नलतावर्धतेजातुमहाद्रु
मवनाश्रिता ५६ स्थिताःशुश्रूषितुंपार्थाःस्थातायोद्धुमरिंदमाः ॥ यत्कृत्यं धृतराष्ट्रस्यतत्करोतुनराधिपः ५७ स्थिताःशमेमहात्मानःपांडवाधर्मचारिणः ॥
योधाःसमर्थास्तद्विद्वन्नाचक्षीथायथातथम् ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारते उद्योगपर्वणिसंजययानपर्वणि कृष्णवाक्येएकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ध ॥
संजयउवाच ॥ आमंत्रयेत्वांनरदेवदेवगच्छाम्यहंपांडवस्वस्तितेऽस्तु ॥ कच्चिन्नवाचावृजिनंहिर्किंचिदुच्चारितंमेमनसोऽभिषंगात् १ जनार्दनंभीमसेनार्जुनौ
चमाद्रीसुतौसात्यकिंचेकितानम् ॥ आमंत्र्यगच्छामिशिवंसुखंवःसौम्येनमांपश्यतचक्षुषानृपाः २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अनुज्ञातःसंजयस्वस्तिगच्छननः
स्मरस्यप्रियंजातुविद्वन् ॥ विद्वश्चत्वांतेचवयंचसर्वेशुद्धात्मानंमध्यगतंसमास्थम् ३ आसोदूतःसंजयसुप्रियोऽसिकल्याणवाक्शीलवांसृष्टिर्माश्च ॥ नमुह्येस्त्वं
संजयजातुमत्यानचकुद्धयेरुच्यमानोदुरुक्तैः ४ नमर्मगांजातुवक्ताऽसिरूक्षानोपश्रुतिकटुकानोतमुक्ताम् ॥ धर्मारामार्थवतीमहिंस्त्रामेतांवाचंतवजानीमसूत
५ त्वमेवनःप्रियतमोऽसिदूतइहागच्छेद्विदुरोवाद्द्वितीयः ॥ अभिक्षणदृष्टोऽसिपुराहिनस्त्वंधनंजयस्यात्मसमःसखाऽसि ६ इतो गत्वासंजयक्षिप्रमेवउपातिष्ठे
थाब्राणानयेतदार्हाः ॥ विशुद्धवीर्याश्वरणोपपन्नाःकुलेजाताःसर्वधर्मोपपन्नाः ७ स्वाध्यायिनोब्राह्मणाभिक्षवश्चतपस्विनोयेचनित्यावनेषु ॥ अभिवाद्यावैम
द्वचनेनवृद्धास्तथेतरेषांकुशलंवदेथाः ८ पुरोहितं धृतराष्ट्रस्यराज्ञस्तथाचार्यानृत्विजोयेचतस्य ॥ तैश्चत्वंतातसहितैर्यथार्हंसंगच्छेथाःकुशलेनैवसूत ९ अश्रो
त्रियायेचवसंतिवृद्धामनस्विनःशीलबलोपपन्नाः ॥ आशंसंतोऽस्माकमनुस्मरंतोयथाशक्तिधर्ममात्रांचरंतः १०

रते उद्योगप० नील० भारतभावदीपे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अभिपंगात् आदेशात् १ । २ । ३ । ४ उपश्रुतिवार्ता रूपांमर्भगावनोक्ताऽसि कटुकांनीर
सां मुक्तांअप्रकृतां कार्यहीनांवा ५ । ६ चरणब्रह्मचर्येणाध्ययनम् ७ । ८ । ९ अश्रोत्रियाःअत्रैवर्णिकाःशूद्रादयः वृद्धत्वाच्चधर्ममात्राधर्मलेशंचरंतः १०

॥२०॥

श्लाघस्वस्तुहि पूर्वजघन्यपश्चात्तेभ्यस्तेषां अनामयंपृच्छेः । व्यवहारेणवाणिज्यादिना पालयंतःस्थानाधिकारिणः ११ चतुष्पात् मंत्रउपचारःप्रयोगःसंहारश्चेतिचत्वारःपादाअस्येति अखं
श्लाघस्वमांकुशलिनंस्मतेभ्योह्यनामयंतातपृच्छेर्जघन्यम् ॥ येजीवंतिव्यवहारेणराष्ट्रेयेपालयंतोनिवसंतिराष्ट्रे ११ आचार्यइष्टोनयगोविधेयोवेदानभीप्सवब्रह्म
चर्यंचचार ॥ योऽखंचतुष्पात्पुनरेवचक्रेद्रोणःप्रसन्नोऽभिवाद्यस्त्वयासौ १२ अधीतविद्यश्चरणोपपन्नोयोऽखंचतुष्पात्पुनरेवचक्रे ॥ गंधर्वपुत्रप्रातिमंतरस्वि
नंतमश्वत्थामानंकुशलंस्मपृच्छेः १३ शारद्वतस्यावसथंस्मगत्वामहारथस्यात्मविदांवरस्य ॥ त्वंमामभीक्ष्णंपरिकीर्तयन्वैकपस्यपादौसंजयपाणिनास्पृशेः
१४ यस्मिनशौर्यमानृशंस्यंतपश्चप्रज्ञाशीलंश्रुतिसत्वेष्टतिश्च ॥ पादौगृहीत्वाकुरुसतमस्यभीष्मस्यमातत्रनिवेदयेथाः १५ प्रज्ञाचक्षुर्यःप्रणेताकुरूणांबहुश्रु
तोवृद्धसेवीमनीषी ॥ तस्मैराज्ञेस्थविरायाभिवाद्यआचक्षीथाःसंजयमामरोगम् १६ ज्येष्ठःपुत्रोऽष्टतराष्ट्रस्यमंदोमूर्खःशठःसंजयपापशीलाः ॥ प्रशास्तवैपृ
थिर्वायेनसर्वासुयोधनंकुशलंतातपृच्छेः १७ भ्राताकनीयानपितस्यमंदस्तथाशीलःसंजयसोऽपिशश्वत् ॥ महेष्वासःशूरतमःकुरूणांदुःशासनःकुशलंतात
वाच्यः १८ अस्यकामोवर्ततेनित्यमेवनान्यच्छमाद्भारतानामितिस्म ॥ सबाह्लिकानामृषभोमनीषीत्वयाऽभिवाद्यःसंजयसाधुशीलः १९ गुणैरनेकैःप्रवरैश्चयु
क्तोविज्ञानवान्नैवचनिष्ठुरोयः ॥ स्नेहादमर्षसहतेसदैवससोमदतःपूजनीयोमतोमे २० अर्हतमःकुरुषुसौमदतिःसनोभ्रातासंजयमत्सखाच ॥ महेष्वासोरथि
नामुत्तमोऽर्हःसहामात्यःकुशलंतस्यपृच्छेः २१ येचैवान्येकुरुमुख्यायुवानःपुत्राःपौत्राभ्रातरश्चैवयेनः ॥ यंयमेषामन्यसेयेनयोग्यंततत्प्रोच्यानामयंसूतवा
च्याः २२ येराजानःपांडवायोधनायसमानीताधार्तराष्ट्रेणकेचित् ॥ वशातयःशाल्वकाःकेकयाश्चतथांज्वष्ठायेत्रिगर्ताश्चमुख्याः २३ प्राच्योदीच्यादाक्षिणा
त्याश्चशूरास्तथाप्रतीच्याःपार्वतीयाश्चसर्वे ॥ अनृशंसाःशीलवृत्तोपपन्नास्तेषांसर्वेषांकुशलंसूतपृच्छेः २४ हस्त्यारोहारथिनःसादिनश्चपदातयश्चार्यसं
घामहांतः ॥ आख्यायमांकुशलिनंस्मानित्यमनामयंपरिपृच्छेःसमग्रान् २५ तथाराज्ञोह्यर्थयुक्तानमात्यानृदौवारिकानयेचसेनानयंति ॥ आयव्ययंयेगणयं
तिनित्यमर्थाश्चयेमहतश्चितयंति २६ वृंदारकंकुरुमध्येष्वमूढमहाप्रज्ञंसर्वधर्मोपपन्नम् ॥ नतस्ययुद्धंरोचतेवैकदाचिद्वैश्यापुत्रंकुशलंतातपृच्छेः २७ नि
कर्तनेदेवनेयोऽद्वितीयश्छन्नोपधःसाधुदेवीमताक्षः ॥ योदुर्जयोदेवरथेनसंख्येसचित्रसेनःकुशलंतातवाच्यः २८ गांधारराजःशकुनिःपार्वतीयोनिर्कर्तनीयो
ऽद्वितीयोऽक्षदेवी ॥ मानंकुर्वन्धार्तराष्ट्रस्यसूतमिथ्याबुद्धेःकुशलंतातपृच्छेः २९ यःपांडवानेकरथेनवीरःसमुत्सहत्यप्रघृष्यान्निजेतुम् ॥ योमुह्यतामोहयिता
ऽद्वितीयोवैकर्तनःकुशलंतस्यपृच्छेः ३० सएवभक्तःसगुरुःसभर्तासवैपितासचमातासुहृच्च ॥ अगाधशुद्धिर्विदुरोदीर्घदर्शीसनोमंत्रीकुशलंतंस्मपृच्छेः ३१

१२ गंधर्वेति सौंदर्यसंगीतं च तस्मिन् न्योतितं १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ पांडवायोधनाय पांडवैः सह युद्धाय तथा अंत्या इत्यपि पाठः २३ । २४ । २५ । २६
 वंदारकंश्रेष्ठं २७ निकर्तनेऽर्थापहारे साध्ये प्रथमांतपाठेऽर्थापहर्ता छत्रोपधोगुप्तच्छलः २८ । २९ मुह्यतां धार्तराष्ट्राणां ३० । ३१

म.भा.टी.

NR 911

३२ । ३३ नइतिधार्तराष्ट्रान्नन्तर्भावोक्तं तेषांभार्याइत्यर्थः सुसंगुप्ताइतिकुशलप्रश्नप्रकारकथनं ३४ । १५ । ३१ । ३७ लघुशीघ्रहारि वेशस्त्रियोवेश्याः ३८ । ३९ आनृशं
स्यंदयामर्हतीत्यानृशस्यः ४० । ४१ शत्रूनधार्तराष्ट्रान्ननिगृह्य वःयुष्मान्भरिष्येपोषयिष्ये इतिब्रूयाइतिशेषः ४२ संतीति मेमयाकृतानिदत्तस्तरदेयानिनोवर्तयंतिनचालयंतित्वदी

वृद्धाःस्त्रियोयाश्चगुणोपपन्नाज्ञायंतेनःसंजयमातरस्ताः ॥ ताभिःसर्वाभिःसहिताभिःसमेत्यस्त्रीभिःसदृद्धाभिरभिवादंवदेथाः ३२ कच्चित्पुत्राजीवपुत्राःसुसम्यग्व
र्ततेवोवृत्तिमनृशंसरूपाः ॥ इतिस्मोक्तासंजयबृहस्पतिश्चादजातशत्रुःकुशलीसपुत्रः ३३ यानोभार्याःसंजयवेत्थतत्रतासांसर्वासांकुशलंतातपृच्छेः ॥ सुसंगुप्ताः
सुरभयोऽनवद्याःकच्चिद्वहानावसथाप्रमत्ताः ३४ कच्चिद्वृत्तिंश्वशुरेषुभद्राःकल्याणीवर्तध्वमनृशंसरूपाम् ॥ यथाचवःस्युःपतयोनुकूलास्तथावृत्तिमात्मनःस्थाप
यध्वम् ३५ यानःस्नुषाःसंजयवेत्थतत्रप्राप्ताःकुलेभ्यश्चगुणोपपन्नाः ॥ प्रजावत्योबृहिसमेत्यताश्चयुधिष्ठिरोवोऽभ्यवदत्प्रसन्नः ३६ कन्याःस्वजेथाःसदनेषु
संजयअनामयमद्वचनेनपृष्ठा ॥ कल्याणावःसंतुपतयोऽनुकूलायूयंपतीनांभवताऽनुकूलाः ३७ अलंकृतावस्त्रवत्यःसुगंधाअबीभत्साःसुखिताभोगवत्यः ॥ लघु
यासांदर्शनंवाक्चलध्वीवेशस्त्रियःकुशलंतातपृच्छेः ३८ दास्यःस्युर्यायेचदासाःकुरूणांतदाश्रयावहवःकुञ्जखंजाः ॥ आरूयायमांकुशलिनंस्मतेभ्योऽप्यनामयं
परिपृच्छेर्जघन्यम् ३९ कच्चिद्वृत्तिवर्ततेवैपुण्यर्णीकच्चिद्भोगान्धारताराशोददाति ॥ अंगहीनानरूपणान्ग्रामनान्वायानानृशंस्योद्यतराष्ट्रोविभर्ति ४० अंधांश्चसर्वा
नस्थविरांस्तथैवहस्त्याजीवावहवोयेऽत्रसंति ॥ आरूयायमांकुशलिनंस्मतेभ्योऽप्यनामयंपरिपृच्छेर्जघन्यम् ४१ माभैष्टदुःखेनकुजीवितेननूनंकृतंपरलोकेषु
पापम् ॥ निगृह्यशत्रून्सुहृदोऽनुगृह्यवासोभिरन्नेनचवोभरिष्ये ४२ संत्येवमेब्राह्मणंभ्यःकृतानिभावीन्यथोनोवतवर्तयंति ॥ तान्पश्यामियुक्तरूपांस्तथैव
तामेवसिद्धिंश्रावयेथानृपंतम् ४३ येचानाथादुर्बलाःसर्वकालमात्मन्येवप्रयतंतेऽथमूढाः ॥ तांश्चापित्वंकृपणान्सर्वथैवास्मद्वाक्यात्कुशलंतातपृच्छेः ४४
येचाप्यन्येसंश्रिताधार्तराष्ट्रान्नानादिग्भ्योऽभ्यागताःसूतपुत्र ॥ दृष्ट्वातांश्चैवार्हतश्चापिसर्वान्संपृच्छेथाःकुशलंचाव्ययंच ४५ एवंसर्वानागताभ्यागतांश्च
राज्ञोदृतान्सर्वदिग्भ्योऽभ्युपेतान् ॥ पृष्ठासर्वान्कुशलंतांश्चसूतपश्चादहंकुशलीतेषुवाच्यः ४६ नहीदृशाःसंत्यपरेपृथिव्यायेयोधकाधार्तराष्ट्रेणलब्धाः ॥ धर्म
स्तुनित्योममधर्मएवमहाबलःशत्रुनिबर्हणाय ४७ इदंपुनर्वचनंधार्तराष्ट्रंसुयोधनंसंजयश्रावयेथाः ॥ यस्तेशरीरेहृदयंदुनोतिकामःकुरूनसपत्नोऽनुशिष्याम् ४८

याअधिकारिणः तान्यहंयथायथावत्प्रश्यामि तथैवतांसिद्वित्वदर्शसम्यक्परिपालयामीतिदूतद्वारामांश्रावयेथाइतितनृपंदुर्योधनंब्रूहीतिशेषः । एतेनब्राह्मणवृत्तिषुपक्षपातोदुर्योधनेचकानि
 श्रुत्वादाज्ञामतिपालन्तौचित्यंचदर्शितं ४३ आत्मन्येवप्रयतन्ते नतुकर्तृशकृवंति ४४ । ४५ । ४६ नहीति धर्मबलेनैवजयोभविष्यति नसहायैरित्यर्थः नित्यःअविनाशिफलः ४७ । ४८

1129N

युक्तिःसंभावना एतस्यार्थस्यनविद्यते शक्रपुराणं प्रस्यं ४९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावकीपेत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ संतंसाधुं असंतंदुष्टं घाताईश्वरः १ शुकंबीजमूतंप्राचीनं
नविद्यतेयुक्तिरेतस्यकाचित्रैवविधाःस्यामयथाप्रियंते ॥ ददस्ववाशक्रपुराणमैवयुद्धस्ववाभारतमुख्यवीर ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसंजययानपर्व
णियुधिष्ठिरसंदेशेत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ४९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उतसंतमसंतंवाबालवृद्धंचसंजय ॥ उताबलंबलीयांसंधाताप्रकुरुतेवशे १ उतबालाय
पांडित्यंपंडितायोतबालताम् ॥ ददातिसर्वमीशानःपुरस्ताच्छुक्रमुच्चरन् २ बलंजिज्ञासमानस्यआचक्षीथायथातथम् ॥ अथमंत्रमंत्रयित्वायाथातथ्येनहृष्ट
वत् ३ गावल्गणेकुरुनगत्वाधृतराष्ट्रंमहाबलम् ॥ अभिवाद्योपसंगृह्यततःपृच्छेरनामयम् ४ ब्रूयाश्चैनंत्वमासीनंकुरुभिःपरिवारितम् ॥ तवैवराजनरीयेणसु
खंजीवंतिपांडवाः ५ तवप्रसादाद्बालास्तेप्राप्ताराज्यमरिदम् ॥ राज्येतात्त्रस्थापयित्वाऽग्नेनोपेक्षस्वविनश्यतः ६ सर्वमप्येतदेकस्यनालंसंजयकस्यचित् ॥
तातसंहत्यजीवामोद्विषतांमावशंगमः ७ तथाभीष्मंशांतनवंभारतानांपितामहम् ॥ शिरसाऽभिवदेथास्त्वंममनामप्रकीर्तयन् ८ अभिवाद्यचवक्तव्यस्ततो
ऽस्माकंपितामहः ॥ भवताशांतनोर्विशोनिमग्नःपुनरुद्यतः ९ सत्वंकुरुतथातातस्वमतेनपितामह ॥ तथजीवंतितेपौत्राःप्रीतिमंतःपरस्परम् १० तथैवाविदुरं
ब्रूयाःकुरूणांमंत्रधारिणम् ॥ अयुद्धंसौम्यभाषस्वहितकामोयुधिष्ठिरे ११ अथदुर्योधनंब्रूयाराजपुत्रममर्षणम् ॥ मध्येकुरूणामासीनमनुनीयपुनःपुनः १२
अपापांयदुपैक्षस्त्वंकृष्णामेतांसभागताम् ॥ तदुःखमतितिक्षाममावधीष्मकुरूनिति १३ एवंपूर्वापरान्क्लेशानतितिक्षंतपांडवाः ॥ बलीयांसोऽपिसंतोयतत्सर्वं
कुरवोविदुः १४ यन्नःप्रव्राजयेःसौम्यअजिनैःप्रतिवासितान् ॥ तदुःखमतितिक्षाममावधीष्मकुरूनिति १५ यत्कुंतीसमतिक्रम्यकृष्णांकेशेष्वधर्षयत् ॥ दुः
शासनस्तेऽनुमतेतच्चास्माभिरुपेक्षितम् १६ अथोचितंस्वकंभागलभेमाहिपरंतप ॥ निवर्तयपरद्रव्याह्वाद्धिंष्टृद्धानरर्षभ १७ शांतिरेवंभवेद्राजनप्रीतिश्चैवपर
स्परम् ॥ राज्यैकदेशमपिनःप्रयच्छशममिच्छताम् १८ अविस्थलंवृकस्थलंमाकंदीवारणावतम् ॥ अवसानंभवत्वत्रकिंचिदेकंचपंचमम् १९ भ्रातृणादेहिपं
चानांपंचग्रामान्सुयोधन ॥ शांतिर्नोऽस्तुमहाप्राज्ञज्ञातिभिःसहसंजय २० भ्राताभ्रातरमन्वेतुपितापुत्रेणयुज्यताम् ॥ स्मयमानाःसमायांतुपांचालाःकुरुभिः
सह २१ अक्षतान्कुरुपांचालान्पश्येमिति कामये ॥ सर्वेसुमनसस्तातशाम्यामभरतर्षभ २२ अलमेवशमायास्मितथायुद्धायसंजय ॥ धर्मार्थयोरलंचाहंमृद
वेदारुणायच २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसंजययानपर्वणियुधिष्ठिरसंदेशेएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अनुज्ञातःपांडवेन
प्रययौसंजयस्तदा ॥ शासनंघृतराष्ट्रस्यसर्वकृत्वामहात्मनः १ संप्राप्यहास्तिनपुरंशीघ्रमेवप्रविश्यच ॥ अंतःपुरंसमास्थायद्वाःस्थं वचनमब्रवीत् २

कर्मउच्चरन्उद्दीपयन् २ । ३ । ४ । ५ । ६ सर्वब्रह्मांडसंहत्यएकीभूय ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ अतितिक्षामक्षांतवंतोवयं तत्रहेतुःमावधीष्मेति १३ । १४ । १५ । १६ गृद्धालुब्धां
१७ । १८ अवसानंवसतिस्थानं १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ अनुज्ञातमच्छेत्त्युक्तः १ । २

॥२२॥

112211

न्यत्र किं सर्वदेवाधीनमित्यर्थः यत्र यतः पार्थोऽर्जुनः परलोकं द्रष्टुं अत्यक्रमत् इमं लोकं सशरीर एव त्यक्तवान् सतादृशः नारदादिबहुभयलोकसंचारयोग्यत्वेन साधूनां संमतोऽपि यदि
तथा वनवासने केशसहः स्यात् तदामनुष्यकारो नास्तीत्यस्मिन्नर्थे संशयो न २३ एतानिति एतान् शौर्यादीन् गुणान् कर्मकृतान् कर्मानुसारेण वृद्धिं चासयुक्तान् अवेक्ष्य अतएव भावाभावौ
ऐश्वर्यान् ऐश्वर्येण अनित्यौ आगमापायिनौ च अवेक्ष्य बलिराजा पूर्वपूर्वकर्मकारणपारं अंतं अविदमानः सन् कालात् ईश्वरादन्यत्कारणं अभ्युदयादिहेतुरन्यत्किंचिन्नास्तीति मेने २४ अतः सर्व
स्य देवाय तत्त्वात् तृष्णाक्षयेणैव हं द्विष्य प्रीतिः संपादनीया न तु नाना यत्नसाध्यतत्तद्विषयसमर्पणे नेत्याह चक्षुरिति । ननु स्वस्वविषया लामे तेषां कथं प्रीतिः स्यादित्याशंक्य तानि निरोध्या न्ये
वेत्याह तानीति अव्ययः लाभालाभादौ वैषम्यहीनः प्रणुयात् स्वस्वगोचरेभ्यो निवर्तयेत् २५ एतद्वृषयति नत्विति एवं प्राप्ते सति अन्ये आहुः तदेवाह पुरुषस्येति । संवर्तते सम्यक्फल
वत् वर्तते तदेवाह मातुरिति कर्माभावे जन्मवृद्धी न स्यातामित्यर्थः । पाठांतरे तेनैव स्यातामित्यर्थः २६ । २७

॥२३॥

किंचनोचेदिति इदंमया उच्यमानं कर्मपांडवेभ्यो राज्यांशप्रदानात्मकं तन्नोचेत्संमतमिति शेषः तर्हि तवापराधात् कृष्णवर्त्मोभिः कक्षं यथा दहाते एवं कृष्णवर्त्मो कृष्णवर्मार्ग इव सुखप्रापकोय
स्य सकृष्णवर्त्मोऽर्जुनः कुरुनदहेदित्यावृत्त्या योज्यं २८ श्लाघनः आत्मानं कृतार्थमन्वानः नागाः न गतवानसि २९ अनाप्तानां कर्णोदीनां आप्तानां विदुरादीनां निग्रहात् दूरीकरणत् ३० अव
धूतस्तिरस्कृतः अतएव श्रांतः प्रपद्ये प्राप्नुयां आवसयं गृहं परेहि गच्छ प्रपद्यस्वसेवस्व ३१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ अ ॥ ॥ १ ॥ ३१ ॥ ४

सत्वांगर्हे भारतानां विरोधादंतो नूनं भविताऽयं प्रजानाम् ॥ नोचेदिदं तव कर्मापराधात् कुरुनदहेत् कृष्णवर्त्मैव कक्षम् २८ त्वमेवैको जातु पुत्रस्य राजन् वशं गत्वा सर्व
लोकं नरेन्द्र ॥ कामात्मनः श्लाघनो धूतकाले नागाः शमं पश्य विपाकमस्य २९ अनाप्तानां संग्रहात् च नरेन्द्र तथाऽऽप्तानां निग्रहाच्चैव राजन् ॥ भूमिस्फीता दुर्बलत्वा
दनंतामशक्तस्त्वं रक्षितुं कौरवेय ३० अनुज्ञातो रथवेगावधूतः श्रांतोऽभिपद्ये शयनं नृसिंह ॥ प्रातः श्रोतारः कुरवः सभायामजातशत्रोर्वचनं समेताः ३१ ॥ धृतरा
ष्ट्र उवाच ॥ अनुज्ञातोऽस्यावसथं परेहि प्रपद्यस्व शयनं सूतपुत्र ॥ प्रातः श्रोतारः कुरवः सभायामजातशत्रोर्वचनं त्वयोक्तम् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सं
जययानप० धृतराष्ट्रसंजयसंवादे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ समाप्तं चेदं संजययानपर्व ॥ अतः परं प्रजागरपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ द्वाः स्थं प्राह महाप्राज्ञो धृतराष्ट्रो
महीपतिः ॥ विदुरं द्रष्टुमिच्छामि तमिहानयमाचिरम् १ प्रहितो धृतराष्ट्रेण दूतः क्षतारमब्रवीत् ॥ ईश्वरस्त्वां महाराजो महाप्राज्ञादिदृक्षति २ एवमुक्तस्तु विदुरः प्रा
प्य राजनिवेशनम् ॥ अब्रवीद्धृतराष्ट्राय द्वाः स्थं मां प्रतिवेदय ३ ॥ द्वाः स्थ उवाच ॥ विदुरोऽयमनुप्राप्तो राजेन्द्र तव शासनात् ॥ द्रष्टुमिच्छति ते पादौ किं करोतु प्रशाधि
माम् ४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रवेशय महाप्राज्ञं विदुरं दीर्घदर्शिनम् ॥ अहं हि विदुरस्यास्य नाकल्पो जातु दर्शने ५ ॥ द्वाः स्थ उवाच ॥ प्रविशतः पुरं क्षतमहाराजस्य धी
मतः ॥ न हिते दर्शनेऽकल्पो जातुराजाऽब्रवीद्धिमाम् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रविश्य विदुरो धृतराष्ट्रनिवेशनम् ॥ अब्रवीत्प्रांजलिर्वाक्यं चिंतयानं नराधिपम् ७
विदुरोऽहं महाप्राज्ञं प्राप्तस्तव शासनात् ॥ यदि किंचन कर्तव्यमयमस्मि प्रशाधि माम् ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ संजयो विदुरप्राप्तो गृहीत्वा च मां गतः ॥ अजात
शत्रोः श्वावाक्यं सभामध्ये सवक्ष्यति ९ तस्याद्य कुरुवीरस्य न विज्ञातं वचो मया ॥ तन्मे दहति गात्राणि तदकार्षीत् प्रजागरम् १० जाग्रतो दह्यमानस्य श्रेयो यदनुप
श्यसि ॥ तद्ब्रूहि त्वं हि न स्तात धर्मार्थकुशलो ह्यसि ११ यतः प्राप्तः संजयः पांडवेभ्यो न मे यथा वन्मनसः प्रशंतिः ॥ सर्वेन्द्रियाण्यप्रकृतिं गतानि किं वक्ष्यतीत्येव मेऽद्य
प्रचिंता १२ ॥ विदुर उवाच ॥ अभियुक्तं बलवता दुर्बलं हि न साधनम् ॥ हतस्त्वं कामिनं चोरमाविशंति प्रजागराः १३ कश्चिदेतैर्महादोषैर्न स्पृष्टोऽसि नराधिप ॥
कश्चिच्च परवित्ते पुष्टद्वयन्नपरितप्यसे १४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ श्रोतुमिच्छामि ते धर्म्यं परं नैः श्रेयसं वचः ॥ अस्मिन् राजर्षिर्वंशे हि त्वमेकः प्राज्ञसंमतः १५

अकल्पो न किंतु कल्पः समर्थ एव सर्वदा विदुरसं दर्शनं मम अमरत्यागयेयमित्यर्थः जातुकदाचित् अथवा कल्पः कल्पनासंशय इत्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ प्रजागरं निद्राया अभावं १० । ११
यतः यदा प्राप्तः संजयस्तदारभ्येत्यर्थः प्रचिंता प्रकृष्टा चिंता १२ अभियुक्तमित्यङ्गोपात्त एकः त्रयोऽन्ये च प्रजागरावेशभाजभाजानि १३ द्रष्टव्यं न लिप्सावान् १४ । १५

क्वचित्पुस्तकांतरे स्थितस्य मूलस्य टिप्पणं । प्रेष्यः प्रकर्षेण एषणीयः प्रार्थ्य इति यावत् । ते त्वया प्रेषितो वनमिति शेषः १ विपरीतः राजलक्षणहीनः सर्वेषां द्वेष्यः भागधेये राज्यांशे अर्चिषां
नेत्ररश्मीनां प्रक्षयात् न संमतस्त्वं धर्मात्माऽपि सन्निति उपहासः । अथदा भागधेयेन राज्यभागित्वेन हेतुनाऽपि संमत इत्युपहास एव २ आनृशं स्यात् कूरत्वाभावात् । अनुक्रोशात् दयालु
त्वात् तितिक्षते युधिष्ठिर इति शेषः ३ एतेष्विति एतेषामधीनो भूत्वेत्यर्थः ४ एतेषु पांडित्यं नास्तीति वक्तुं पांडितलक्षणान्याह आत्मज्ञानमित्यादिना । आत्मज्ञानं शास्त्रीयापेक्षं ।
समारंभः शक्त्यपेक्षः । तितिक्षा वैराग्यापेक्षा । धर्मनित्यताश्रद्धापेक्षा । एतानि अथवा भूतानि मूढान् पुरुषार्थात् भ्रंशयंति न तु पांडितानित्यर्थः ५ अनास्तिकः परलोकाद्यस्तीति जानन्न
श्रद्धानः श्रद्धागुरुवेदवाक्यादिषु फलावश्यं भावनिश्चयस्तद्वान् १६ दर्पः परावज्ञानं स्तंभः असन्नतिः मान्यमानिता मान्यमानार्हं आत्मानं मन्यत इति मान्यमानीतस्य भावस्तदा १७

॥ विदुर उवाच ॥ राजलक्षणसंपन्नश्चैलोक्यस्याधिपो भवेत् ॥ प्रेष्यस्ते प्रेषितश्चैव धृतराष्ट्र युधिष्ठिरः १ विपरीततरश्च त्वं भागधेयेन संमतः ॥ अर्चिषां प्रक्ष
याच्चैव धर्माधर्मको विदः २ आनृशं स्यादनुक्रोशाद्धर्मात्सत्यात्पराक्रमात् ॥ गुरुत्वाच्च यसि संप्रेक्ष्य बहून् क्लेशांस्तितिक्षते ३ दुर्योधने सौबले च कर्णे दुःशासने त
था ॥ एतेष्वैश्वर्यमाधाय कथं त्वं भूतिमिच्छसि ४ आत्मज्ञानं समारंभस्तितिक्षा धर्मनित्यता ॥ यमर्थाप्रापकं त्वेति सवैपांडित उच्यते ५ निषेवते प्रशस्तानि नि
दितानि न सेवते ॥ अनास्तिकः श्रद्धान एतत्पांडितलक्षणम् १६ क्रोधोद्वेगश्च दर्पश्च हीस्तं भो मान्यमानिता ॥ यमर्थाप्रापकं त्वेति सवैपांडित उच्यते १७ यस्य
कृत्यं न जानंति भ्रंशं वामं त्रितं परे ॥ कृतमेवास्य जानंति सवैपांडित उच्यते १८ यस्य कृत्यं न विप्रंति शीतमुष्णं भयं रतिः ॥ समृद्धिरसमृद्धिर्वासवैपांडित उच्यते १९
यस्य संसारिणी प्रज्ञा धर्मार्थावनुवर्तते ॥ कामादर्थं वृणीतेयः सवैपांडित उच्यते २० यथाशक्ति चिकीर्षति यथाशक्ति च कुर्वते ॥ न किंचिदवमन्यते नराः पांडितं
द्वयः २१ क्षिप्रं विजानाति चिरं शृणोति विज्ञाय चार्थं भजते न कामात् ॥ नासंपृष्टो व्युपयुक्ते परार्थे तत्प्रज्ञानं प्रथमं पांडितस्य २२ नाप्राप्य मभिवाञ्छति नष्टं चेच्छं
ति शोचितुम् ॥ आपत्सु च न मुह्यंति नराः पांडितं बुद्धयः २३ निश्चित्य यः प्रक्रमते नातर्वसतिकर्मणः ॥ अवध्यकालो वश्यात्मा सवैपांडित उच्यते २४ आर्यकर्म
गिरज्यंते भूति कर्माणि कुर्वते ॥ हितं च नाभ्यसूयंति पांडिता भरतर्षभ २५ न हृष्यत्यात्मसंमानेनावमानेन तप्यते ॥ गांगोहदइवाक्षोभ्योयः सपांडित उच्यते २६ तत्त्वज्ञः
सर्वभूतानां योगज्ञः सर्वकर्मणाम् ॥ उपायज्ञो मनुष्याणां नरः पांडित उच्यते २७ प्रवृत्तवाक् चित्रकथ ऊहवान् प्रतिभानवान् ॥ आशुग्रंथस्य वक्ता च यः सपांडित उच्यते २८

१८ । १९ संसारिणी स्वभावतोऽनवस्थिताऽपि कामात्प्रेहिकसुखात् उभयलोकसुखावहं धर्ममर्थवृणीते स पांडितः । कामादिति यस्तु कामं त्यक्त्वा अर्थवृणी
ते सः अर्थार्थी मोक्षादेव सर्वार्थविदिति ज्ञानफले मोक्षे कृत्स्नस्यार्थस्यांतर्भावात् स जनकादितुल्यः अतः पांडित उच्यते २० । २१ चिरं शृणोति ज्ञानदाढर्याय । असंपृष्टः यथावदपृष्टः । व्युप
युक्ते वाग्व्ययं करोति । परार्थे विषये प्रज्ञानं चिन्हम् २२ । २३ निश्चित्य स्वयत्नसाध्यत्वं कर्मणः अंतर्मध्ये न वसति नोपरमते किंतु समापयत्येव । अवध्यकालः सर्वदा सप्रयोजनमेव कर्माचरन् २४
आर्याः शिष्टाः तद्योग्यकर्माणि भूतिरैश्वर्यं तत्प्राप्त्यर्थं कर्माणि २५ । २६ तत्त्वं विनाशित्वं । भूतानां जातानां भैश्वर्यादीनां । योगोरचनाप्रकारः उपायस्तदर्थसामग्री । मनुष्या
णां मध्ये स नरः पांडितः २७ प्रवृत्तवाक् अकुठितवचनः । चित्रकथो लोककथाभिज्ञः । ऊहस्तर्कः । प्रतिभानंतत्कालस्फूर्तिः २८

प्रज्ञानगुणद्वयं श्रुतानुगाशास्त्रानुसारिणी २९ अकर्मणाहीनकर्मणाद्युतादिनेत्यर्थः तादृशोदयोधनः ३० स्वमर्थमिति तादृशः शकुनिः ३१ अकामान्त्वयिभक्तिहीनान्नकर्णादीन् । कामयानान्त्वयिभक्तिमतः पांडवान् बलवंतं युधिष्ठिरं ३२ दुष्टं जतुगृहदाहादि ३३ संसारयतिभृत्यादिद्वारा प्रवर्तयति ३४ । ३५ । ३६ । ३७ नैष्कर्म्यात् अयत्नतः ३८ शून्यं राजदारादीन् अज्ञातं यथा स्यात्तथा उपास्ते कदर्यं अदातारं ३९ असमुन्नद्धः अनुदत्तः ४० । ४१ । ४२ । ४३ एकयेति बुद्धिर्बुद्धिमतेत्युपक्रमादेकया बुद्धयेति व्याख्याद्वयेऽपि समानं द्वेनीतौ कार्यकार्ये । अध्यात्मपक्षे नित्ये विनिश्चित्यसम्यगवधार्य त्रीन् नीतौ मित्रौ दासीनशत्रून् । पक्षे कामक्रोधलोभान् । चतुर्भिः सामदानभेदद्वैः मित्रं सामैव दानभेदाभ्यामुदासीनं सर्वैः शत्रुं वशीकुरु । पक्षे शमदमो

श्रुतं प्रज्ञानगुणस्य प्रज्ञाचैव श्रुतानुगा ॥ असंभिन्नार्थमर्यादः पांडिताख्यालभेतसः २९ अश्रुतश्च समुन्नद्धो दरिद्रश्च महामनाः ॥ अर्थाश्चाकर्मणा प्रेप्सुर्मूढ इत्युच्यते बुधैः ३० स्वमर्थयः परित्यज्य परार्थमनुतिष्ठति ॥ मिथ्याचरति मित्रार्थेयश्च मूढः स उच्यते ३१ अकामान् कामयतियः कामयानान् परित्यजेत् ॥ बलवंतं च यो द्वेष्टितमाहुर्मूढचेतसम् ३२ अमित्रं कुरुते मित्रं मित्रं द्वेष्टि हि नास्ति च ॥ कर्मचारभते दुष्टं तमाहुर्मूढचेतसम् ३३ संसारयति कृत्यानि सर्वत्र विचिकित्सते ॥ चिरं करोति क्षिप्रार्थं समूढो भरतर्षभ ३४ श्राद्धं पितृभ्यो न ददाति दैवतानि न चार्चति ॥ सुहृन्मित्रं न लभते तमाहुर्मूढचेतसम् ३५ अनाहुतः प्रविशति अपृष्टो बहुभाषते ॥ अविश्वस्ते विश्वासि मूढचेतानराधमः ३६ परं क्षिपति दोषेण वर्तमानः स्वयंतथा ॥ यश्च कुप्यत्यनीशानः स च मूढतमोनरः ३७ आत्मनो बलमज्ञाय धर्मार्थपरिवर्जितम् ॥ अलभ्य मिच्छन्नैष्कर्म्यान् मूढबुद्धिरिहोच्यते ३८ अशिष्यं शास्ति यो राजन्यश्च शून्यमुपासते ॥ कदर्यं भजते यश्च तमाहुर्मूढचेतसम् ३९ अर्थं महांतमासाद्य विद्यामैश्वर्यमेव वा ॥ विचरत्यसमुन्नद्धो यः स पांडित उच्यते ४० एकः संपन्नमश्रातिवस्तेवासश्च शोभनम् ॥ योऽसंविभज्य भृत्येभ्यः को नृशंसतरस्ततः ४१ एकः पापानि कुरुते फलं भुंक्ते महाजनः ॥ भोक्तारो विप्रमुच्यंते कर्ता दोषेणालिप्यते ४२ एकं हन्यान्न वाहन्यादिषु मुक्तो धनुष्मता ॥ बुद्धिर्बुद्धिमतो तृष्णाह्न्याद्राष्ट्रं सराजकम् ४३ एकया द्वे विनिश्चित्य त्रींश्चतुर्भिर्वशे कुरु ॥ पंच जित्वा विदित्वा षट्सप्त हित्वा सुखी भव ४४ एकं विपरसो हंति शस्त्रेणैकश्च वध्यते ॥ सराष्ट्रं स प्रजं हंति राजानं मंत्रविष्ठवः ४५ एकः स्वादु न भुंजीत एकश्चार्थान्न चितयेत् ॥ एको न गच्छेद्दधानं नैकः सुतेषु जाययात् ४६ एकमेवाद्वितीयं तद्यद्राजन्नावबुध्यसे ॥ सत्यं स्वर्गस्य सोपानं पारावारस्य नौरिव ४७ एकः क्षमावतां दोषो द्वितीयो नोपपद्यते ॥ यदेनं क्षमया युक्तमशक्तं मन्यते जनः ४८ मोऽस्य दोषो न मंतव्यः क्षमाहि प रमं बलम् ॥ क्षमागुणो ह्यशक्तानां शक्तानां भूषणं क्षमा ४९ क्षमावशीकृति लोके क्षमया किं न साध्यते ॥ शांतिखड्गः करे यस्य किं करिष्यति दुर्जनः ५०

परमश्रद्धाभिः । पंच पक्षद्वयेऽपि द्विधा निजित्वा । पञ्च विदित्वा संधिविग्रहादीन् ज्ञात्वा । पक्षे अशनायां पिपासां शोकं मोहं जरां मृत्युं च । सप्त हित्वा 'स्त्रियोऽक्षामृगयापानं वाक्पाठ्यं च पंचमं । महच्चंद्रं पारुष्यमर्थदूषणमेव च' इति सप्त हेयानि । पक्षे पंचेन्द्रियाणि बुद्धिमनसी च तत्का सुखी भव । तथा च श्रुतिः । 'यदा पंचावतिष्ठंते ज्ञानानि मनसा सह बुद्धिश्च न विचेष्टे तमाहुः परमां गतिम्' इति । पूर्वद्विधायां प्रत्याहार उक्तः इदानीं तु प्रविलापनमिति भेदः ४४ । ४५ । ४६ सत्यं यथार्थं भाषणं स्वर्गस्य । पक्षे सत्यं ब्रह्म स्वर्गो मोक्षः । पारावारस्य समुद्रस्य ४० । ४८ । ४९ । ५०

५१ अहिंसेति पुत्राणां विग्रहेण कुलक्षयं माकुर्विति भावः ५२ द्वावित्यादिषु किंचित्प्रकृतोपयोग्युच्यते किंचित्प्रसंगात् दृष्टांताथैवेति ज्ञेयम् ५३ असतः शकुन्यादींस्त्वमचयसीति भावः ५४ पूजितेति पुत्रेण पूजितं कर्णत्वमपि पूजयसीत्यर्थः ५५ अनीश्वरत्वं त्वत्पुत्रे ५६ निरारंभ उदासीनस्त्वं पुत्रकलहनिवारणे ५७ प्रभुः पांडवः ५८ पात्रेषु भे ५९ अप्रदातारं त्वत्पुत्रम् ६० ५१ उपाया इति छेदेः युद्धं कनीयान् भेददाने मध्यमः साम उतमः । अपाया इति छेदे काम्ययोगः कनीयान् काम्यधर्मो मध्यमः इह लोको लोभोऽधमः । त्रयोऽन्याया इति पाठः स्पष्टार्थः ६२ यथावन्नियोजयेत् त्वया त्वधमाः कर्णादय उत्तमं मंत्रकार्ये नियुज्यंत इति भावः ६३ त्वयि सति त्वत्पुत्रोऽधनोऽतस्त्वमेव पांडवानां राज्यं दातुं प्रभुरसीत्यर्थः ६४ हरणादयस्त्रयोऽपि दोषाः का

अदृष्टे पतितो वा द्विः स्वयमेवोपशम्यति ॥ अक्षमावान् परं दोषैरात्मानं चैव योजयेत् ५१ एको धर्मः परं श्रेयः क्षमैका शांतिरुत्तमा ॥ विद्यैका परमा दृष्टिरहिंसा सुखावहा ५२ द्वाविमौ ग्रसते भूमिः स पोबिलशयानिव ॥ राजानं चाविरोद्धारं ब्राह्मणं चाप्रवासिनम् ५३ द्वे कर्मणी नरः कुर्वन्नस्मिं लोके विरोचते ॥ अब्रुवन् परुषं किंचिदसतोऽनर्चयंस्तथा ५४ द्वाविमौ पुरुषव्याघ्रपरप्रत्ययकारिणौ ॥ स्त्रियः कामितकामिन्यो लोकः पूजितपूजकः ५५ द्वाविमौ कंदकौ तीक्ष्णौ शरीरपरिशोषिणौ ॥ यश्चाधनः कामयते यश्च कुप्यत्यनीश्वरः ५६ द्वावेव न विराजेते विपरीतेन कर्मणा ॥ गृहस्थश्च निरारंभः कार्यवांश्चैव भिक्षुकः ५७ द्वाविमौ पुरुषौ राजनस्वर्गस्योपरितिष्ठतः ॥ प्रभुश्च क्षमया युक्तो दरिद्रश्च प्रदानवान् ५८ न्यायागतस्य द्रव्यस्य बोद्धव्यौ द्वावतिक्रमौ ॥ अपात्रे प्रतिपत्तिश्च पात्रे चाप्रतिपादनम् ५९ द्वावं भसिनि वेष्टव्यौ गले बध्वा द्वां शिलाम् ॥ धनवंतमदातारं दरिद्रं चातपस्विनम् ६० द्वाविमौ पुरुषव्याघ्रसूर्यमंडलभेदिनौ ॥ परिव्राज्योग्युक्तश्चरणे चाभिमुखो हतः ६१ त्रयोऽपायामनुष्याणां श्रूयंते भरतर्षभ ॥ कनीयान् मध्यमः श्रेष्ठ इति वेदविदो विदुः ६२ त्रिविधाः पुरुषा राजन्नुत्तमाधममध्यमाः ॥ नियोजयेद्यथावतांस्त्रिविधेष्वेव कर्मसु ६३ त्रय एवाधनाराजनभार्यादास्तथा सुतः ॥ यत्ते समधिगच्छंति तस्य ते तस्य तद्धनम् ६४ हरणं च परस्वानां परदाराभिर्मर्शनम् ॥ सुहृदश्च परित्यागस्त्रयो दोषाः क्षयावहाः ६५ त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ॥ कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतन्नयं त्यजेत् ६६ वरप्रदानं राज्यं च पुत्रजन्म च भारत ॥ शत्रोश्च मोक्षं कच्छात्रीणि चैकंच तत्समम् ६७ भक्तं च भजमानं च तवास्मीति च वादिनम् ॥ त्रीनेताच्छरणं प्राप्तान् विषमेऽपि न संत्यजेत् ६८ चत्वारि राजा तु महाबलेन वर्ज्या न्याहुः पांडितस्तानि विद्यात् ॥ अल्पप्रज्ञैः सह मंत्रं न कुर्यान्न दीर्घसूत्रैरभसैश्चारणैश्च ६९ चत्वारि ते तात गृहे वसंतु श्रियाभिजुष्टस्य गृहस्य धर्म ॥ वृद्धो ज्ञातिरवसन्नः कुलीनः सखा दरिद्रो भागे नीचानपत्या ७० चत्वार्याहमहाराजसाद्यस्कानि बृहस्पतिः ॥ पृच्छते त्रिदशे द्रायतानीमानि निबोध मे ७१

मादित्रयसहितास्त्वय्येव संतीत्यर्थः ६५ । ६६ शत्रोर्युधिष्ठिरस्य कच्छाद्भोत्रवधात् ६७ भक्तादयः पांडवाः शरणं गृहं विषमेऽपि संकटेऽपि तव तु तन्नास्तीत्यर्थः ६८ दीर्घसूत्रैः क्षिप्रसाध्ये कार्ये चिरं कुर्वद्भिः । रमसैः हर्षतरलैः । अलसैरित्यपि पाठः । चारणैः स्तावकैः अरणैरिति छेदो वा रणविरोधिभिर्द्युताद्यासकैरित्यर्थः । अशनैरिति पाठे बहुभोक्तृभिः ६९ वृद्धः कुलधर्मानुपदिशति । कुलीनः शिशून् आचारं ग्राहयति । सखा हितं वदति । तादृशाभीष्मद्रोणविदुराः । भगिनीधनं रक्षति । तव गृहे सर्वेऽपि संति परंतु पदेशं न गृह्णासीति भावः ७० साद्यस्कानि सद्यः फलानि ७१

देवताः स्वर्गभाजः । स्वर्गपदार्थश्च 'यन्नदुःखेन संभिन्नं न च ग्रस्तमनंतरम्' ॥ अभिलाषोपनीतं च तत्सुखं स्वः पदास्पदम् इत्येवं रूपः अतस्ते सत्यसंकल्पाः धीमतामगस्त्यादीनामनुभावं समुद्रपा
नादिप्रभावं तेषां देवतुल्या इत्यर्थः । विनयोऽपि गुरुप्रसादकरत्वेन सद्यः फलः । विनाशविनाशहेतुकर्मापि चौर्यादिकं तच्च त्वय्येवास्ति । तव तु सर्वकर्मयानार्थमेवेति भावः ७२ । ७३ अभिवत्
पित्रादयोऽपि पूज्या एव नास्कंदनीयाः तव पुत्रस्तु गुरुं युधिष्ठिरं न पूजयतीति भावः ७४ पितृन् अभिष्वत्तादीन् गोत्रप्रवर्तकानृषींश्च । मनुष्यान् पित्रादीन् 'ज्येष्ठो भ्राता पितुः समः' इति पितृ
तुल्यस्त्वत्पुत्रस्य युधिष्ठिर इति भावः ७५ स्वात्वा । उपजीव्याः गुरवः । इह लोके साधिता मित्रादयः । इह परलोके जन्मांतरे वा स्वस्वकार्यं कुर्वतीत्यर्थः । मित्रेषु पांडवेषु मैत्रीमाचरोति भावः । त्वं
तु अंधत्वात् दुर्जनवचनप्रसारितः पांडवानां गुणान्न पश्यसीति भावः ७६ दृष्टेऽर्थमया जलपात्रात् ७७ षडिति क्रोधोऽत्र तन्मूलको द्वेषो ग्राह्यः ७८ । ७९ पांडवानां अराक्षिताराजात्वं

देवतानां च संकल्पमनुभावं च धीमताम् ॥ विनयं कृतविद्यानां विनाशं पापकर्मणाम् ७२ चत्वारिकर्माण्यभयं करानिभयं प्रयच्छंत्य यथा कृतानि ॥ मानाग्निहोत्र
मुत्तमानमौनं मानेनाधीतमुत्तमानयज्ञः ७३ पंचाग्रयो मनुष्येण परिचर्याः प्रयत्नतः ॥ पिता माताऽग्निरात्मा च गुरुश्च भरतर्षभ ७४ पंचैव पूजयन् लोके यशः प्रा
प्नोति केवलम् ॥ देवान् पितृन् मनुष्यांश्च भिक्षुनातिथिपंचमान् ७५ पंचत्वानुगमिष्यंति यत्र यत्र गमिष्यसि ॥ मित्राण्य मित्रामध्यस्था उपजीव्योपजीविनः ७६
पंचेंद्रियस्य मर्त्यस्य छिद्रं चेदेकमिंद्रियम् ॥ ततोऽस्य स्रवति प्रज्ञादृतेः पात्रादिवोदकम् ७७ षड्दोषाः पुरुषेण हहातव्या भूतिमिच्छता ॥ निद्रातं द्रीभयं क्रोध
आलस्यं दीर्घसूत्रता ७८ षडिमान् पुरुषो जह्याद्विघ्नानां विमिवर्णवे ॥ अप्रवक्तारमाचार्यमनधीयानमृत्विजम् ७९ अराक्षितारं राजानं भार्याचाप्रियवादिनीं ॥
ग्रामकामं च गोपालं वनकामं च नापितम् ८० षडेव तु गुणाः पुंसान् हातव्याः कदाचन ॥ सत्यं दानं मनालस्यमनसूयाक्षमा घृतिः ८१ अर्थागमो नित्यमरोगिता च
प्रिया च भार्या प्रियवादिनी च ॥ वश्यश्च पुत्रोऽर्थकरी च विद्या षड्जीवलोकस्य सुखानिराजन् ८२ षण्णामात्मनि नित्यानामैश्वर्ययोऽधिगच्छति ॥ न स पापैः
कुतोऽनर्थैर्युज्यते विजितेंद्रियः ८३ षडिमे षट्सु जीवंति सप्तमो नोपलभ्यते ॥ चौराः प्रमत्ते जीवंति व्याधितेषु चिकित्सकाः ८४ प्रमदाः कामयानेषु यजमानेषु
याजकाः ॥ राजा विवदमानेषु नित्यं मुखेषु पांडिताः ८५ षडिमानि विनश्यंति मुहूर्तमनवेक्षणात् ॥ गावः सेवा कृषिर्भार्या विद्या वृषलसंगतिः ८६ षडेते ह्यवमन्यं
ते नित्यं पूर्वोपकारिणम् ॥ आचार्यं शिक्षिताः शिष्याः कृतदाराश्च मातरम् ८७ नारीं विगतकामास्तु कृतार्थाश्च प्रयोजकम् ॥ नावं निस्तीर्णकां तारां आतुराश्च
चिकित्सकम् ८८ आरोग्यमानृष्यमविप्रवासः सद्भिर्मनुष्यैः सह संप्रयोगः ॥ स्वप्रत्ययावृत्तिरभीतवासः षट्जीवलोकस्य सुखानिराजन् ८९

अन्येषामपित्याक्यो भविष्यतीत्यर्थः ८० दुर्योधनत्यागार्थं तव घृतिर्धर्मनास्तीति भावः ८१ । ८२ षण्णामिति आत्मनि चित्ते नित्यानां षण्णां । 'कामक्रोधौ शोकमोहौ मदमानौ च षट्
पदी' इत्युक्तानां । ऐश्वर्यवशित्वं । त्वं तुराज्यकामः पापैरनर्थैश्च युक्तोऽसीति भावः ८३ । ८४ पंडिताः पांडवाः मुखेषु त्वत्पुत्रेषु राज्यं लप्स्यं त्येवेत्यर्थः ८५ वृषलः शूद्रः पुत्रस्ते हाक्रातेन त्वया
सद्विद्याऽनवेक्षणान्नाशिता अन्यथा सत्यं न जह्या इति भावः ८६ । ८७ आतुरा आरोग्ये सतीति शेषः । त्वं तु कृत्स्नराज्यलाभेन कृतकृत्यत्वात् पांडवानवमन्यसे ८८ स्वप्रत्ययास्वानुकूलावृ
त्तिर्जीविका तव सत्संगो नास्तीत्यर्थः ८९

ईर्षुरिति त्वयि तु ईर्षुत्वं । वृणादया तव तु वश्यः पुत्रो नास्तीति भावः ९० । ९१ वाक्पारुष्यं दंडपारुष्यं च पांडवेऽप्युत्पन्नैः कृतम् ९२ द्वेष्टि मनसाऽनिष्टं चिंतयति विरुध्यते कर्मणा ९३ अष्टसु
चरमं त्वत्पुत्रे मे त्रेयस्यावमानतो भविष्यतीति जानामीति भावः ९४ । ९५ । ९६ ९७ जनसंसदिसभायां द्रौपद्या आनयनेन पूजाऽपितवनष्टा ९८ । ९९ नवेति श्रोत्रादिपंचकं
मनोबुद्धचहंकाराः स्थूलशरीरं चेतनं च द्वाराणीव द्वाराणि विषयग्रहणमार्गं यस्मिंस्तत् । तिस्रः स्थूणाः स्तंभा इव विधारका यस्य ते च अविद्या कामः कर्म च । वेदमगृहं देहद्वयात्मकं । पंच
साक्षिवदुदासीनाः शब्दादयो ग्राह्या यस्मिन् । पंचभूमिकमिति पाठे पंचभूमयः प्रचारस्थानानीति तत् एव । पांचभौतिकमित्यर्वाचीनः पाठोपेक्ष्यः । क्षेत्रज्ञेन चिदात्मना अधिष्ठितमिदं क्षेत्रं

ईर्षुर्घृणीनसंतुष्टः क्रोधनो नित्यशंकितः ॥ परभाग्योपजीवी च षडेते नित्यदुःखिताः ९० सप्तदोषाः सदारान्ना हातव्या व्यसनोदयाः ॥ प्रायशो यैर्विनश्यंति कृतमू
ला जपीश्वराः ९१ स्त्रियोऽक्षामृगयापानं वाक्पारुष्यं च पंचमम् ॥ महच्च दंडपारुष्यमर्थदूषणमेव च ९२ अष्टौ पूर्वनिमित्तानि नरस्य विनाशिष्यतः ॥ ब्राह्मणान् प्रथमं द्वे
ष्टि ब्राह्मणैश्च विरुध्यते ९३ ब्राह्मणस्वानि चादत्ते ब्राह्मणांश्च जिघांसति ॥ रमते निंदया चैषां प्रशंसां नाभिनंदति ९४ नैनान् स्मरति कृत्येषु याचितश्चाभ्यसूयति ॥
एतान् दोषान्नरः प्राज्ञो बुध्येद्बुद्ध्या विसर्जयेत् ९५ अष्टाविमानि हर्षस्य नवनीतानि भारत ॥ वर्तमानानि दृश्यंते तान्येव स्वसुखान्यपि ९६ समागमश्च सखिभिर्महां
श्चैव धनागमः ॥ पुत्रेण च परिष्वंगः सन्निपातश्च मैथुने ९७ समये च प्रियालापः स्वयूथ्येषु समुन्नतिः ॥ अभिप्रेतस्य लाभश्च पूजा च जनसंसदि ९८ अष्टौ गुणाः पुरुषं
दीपयंति प्रज्ञा च कौल्यं च दमः श्रुतं च ॥ पराक्रमश्च बहुभाषिता च दानं यथाशक्ति कृतज्ञता च ९९ नवद्वारमिदं वेदमग्निस्थूणं पंचसाक्षिकम् ॥ क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं विद्वान्
यो वेदसपरः कविः १०० दशधर्मं जानंति घृतराष्ट्रनिबोधतान् ॥ मत्तः प्रमत्त उन्मत्तः श्रान्तः कुद्भो बुभुक्षितः १ त्वरमाणश्च लुब्धश्च भीतः कामी च ते दश ॥ तस्मा
देतेषु सर्वेषु न प्रसज्येत पंडितः १०२ अत्रैवोदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ पुत्रार्थमसुरेंद्रेण गीतं चैव सुधन्वना १०३ यः काममन्युप्रजहाति राजा पात्रे प्रति
ष्ठापयते धनं च ॥ विशेषविच्छ्रुतवान्नाक्षिप्रकारीतं सर्वलोकः कुरुते प्रमाणम् १०४ जानाति विश्वासयितुं मनुष्या विज्ञातदोषेषु दधाति दंडम् ॥ जानाति मात्रां च
तथाक्षमां च तं तादृशं श्रीर्जुषते समग्रा ५ सुदुर्बलं नावजानाति कंचिद्युक्तोरिपुं सेवते बुद्धिपूर्वम् ॥ न विग्रहं रोचयते बलस्थैः काले च यो विक्रमते सधीरः ६ प्राप्यापदं न
व्यथते कदाचिदुद्योगमन्विच्छति चाप्रमत्तः ॥ दुःखं च काले सहते महात्मा धुरंधरस्तस्य जिताः सपत्नाः ७ अनर्थकं विप्रवासं गृहेभ्यः पापैः संधिपरदाराभिर्मर्शम् ॥
दंभं स्तैन्यं पैशुन्यं मद्यपानं न सेवते यश्च सुखी सदैव ८ न संरंभेणारभते त्रिवर्गमाकारितः शंसति तत्त्वमेव ॥ न मित्रार्थे रोचयते विवादं नापूजितः कुप्यति चाप्यमूढः १०९

तत्त्वेन यो विद्वान्वेद सपरः सर्वोत्कृष्टः कविर्ब्रह्मविदित्यर्थः १०० मत्तो मद्यादिना । प्रमत्तो विषयांतरासक्त्याऽनवहितः । उन्मत्तो धातुदोषात् । एतेषां मध्ये त्वं लुब्धोऽसीति भावः १०१
१०२ । १०३ काममन्युः कामक्रोधी विशेषवित्तारतम्यज्ञः १०४ मात्रा अपराधानुसारेण दंडप्रमाणं ब्राह्मणादौ अपराधस्य क्षमां च जानाति १०५ युक्तः छिद्रमेक्षणेऽवहितः १०६ धुरंधरः
कार्यभारसहः १०७ । १०८ संरंभेण क्रोधेन त्रिवर्गधर्मकामार्थान् आकारितः आदूतः । पाठांतरे मात्रार्थे अल्पार्थे १०९

॥ २६ ॥

उद्यो. नं

अ०

॥ ३४॥

जात्यः अभिजातः उत्तमे आकरे जातः १२० आत्मना अपत्रपते परैरज्ञातेऽपि स्वव्यलीके स्वयमेव लज्जते २१ । २२ तर्कणीयः शंक्यः १२३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे प्रय
स्त्रिशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७ ॥ दह्यमानस्य चिंताग्निनेति शेषः धर्मार्थयोः कुशलः मोक्षेऽस्य वक्तुमनधिकाराद्वयोरेव ग्रहः १ अजातशत्रोः पथं कुरुणां च श्रेयस्करं २ पापांशं की
माविदुःखादुद्विजन् पापं स्वकृतं पूर्वापराधं पश्यन् । कवेहेतुर्वज्र ३ । ४

॥२६॥

गारङ्गालः १८ । १९ अनारभ्याः प्रबलैः सहवैरादयः अगताः कदाचिदप्यप्राप्ताः २० । २१ लघुमूलान् अल्पोपायान् २२ चक्षुषा प्रीतिमयेन २३ सुपुष्पितः वाचा चक्षुषा चानुग्रहं दर्शयन्नपि अफलः स्यात् मृत्युन धनेन वर्धयेत् । सफलोऽपि सन् दुरारुहः मृत्युवश्येन मवेत् । अपक्व इति अंतर्वलहीनोऽपि बलवत्तां बहिः प्रकाशयेदेवेत्यर्थः २४ कर्मणा दानेन लोकं मृत्युवर्गम् २५ । २६ अनये स्थितः अनीतिमान् २७

१ भावमिच्छन्कुरु नितिपाठः ।

30

२८ प्रति संवेष्टते संकुचति बहुफलं प्रयच्छत इत्यर्थः २९ । ३० नजहाति श्रियम् ३१ । ३२ सुव्याहृतानि पाण्डित्यवचनानि सूक्तानि शोभनतया उक्तानि मातृपितृगुणादीनि सुकृतानि तदुपदिष्टकर्माणि । शिलं कणिशाद्यर्जनं । 'उच्छ्रः कणश आदानं कणिशाद्यर्जनं शिलम्' इति यादवः । त्वमपि अस्मदादिवाक्यात्सारं गृहीष्वेति भावः ३३ गंधेनेति पाण्डवबलं ज्ञातुं चारान् नानि पुंश्चेति भावः ३४ भूयांसमिति श्लोकत्रयतात्पर्यं पाण्डवान् प्रति त्वयानग्रीभविष्यं तेन बलादिष्वैव तादृशं त्वामनुग्रहीष्यतीति ३५ । ३६ । ३७ एतच्च मंत्रिभिः सहा लोचनीयं सत्यं च संरक्ष्य

उद्यो. ५

अ०

॥ ३४॥

धर्ममाचरतोरज्ञःसद्भिश्चरितमादितः ॥ वसुधावसुसंपूर्णवर्धतेभूतिवर्धनी २८ अथसंत्यजतोधर्ममधर्मंचानुतिष्ठतः ॥ प्रतिसंवेष्टतेभूमिरग्नौचर्मोहितंयथा
२९ यएवयत्नःक्रियतेपरराष्ट्रविमर्दने ॥ सएवयत्नःकर्तव्यःस्वराष्ट्रपरिपालने ३० धर्मेणराज्यंविंदेतधर्मेणपरिपालयेत् ॥ धर्ममूलांश्रियंप्राप्यनजहातिनहीय
ते ३१ अप्युन्मतात्प्रलपतोबालाच्चपरिजल्पतः ॥ सर्वतःसारमादद्यादश्मभ्यइवकांचनम् ३२ सुव्याहृतानिसूक्तानिसुकृतानिततस्ततः ॥ संचिन्वन्नधीर
आसीत्शिलाहारीशिलंयथा ३३ गंधेनगावःपश्यंतिवेदैःपश्यंतिब्राह्मणाः ॥ चारैःपश्यंतिराजानश्चक्षुर्म्यामितरेजनाः ३४ भूयांसंलभतेक्लेशंयागौर्भवतिदुर्दु
हा ॥ अथयासुदुहाराजन्नैवतांवितुदंत्यपि ३५ यदतसंप्रणमतिनतत्संतापयंत्यपि ॥ यच्चस्वयंनतंदारुनतत्संतापयंत्यपि ३६ एतयोपमयाधीरःसन्नमेतबली
यसे ॥ इंद्रायसंप्रणमतेनमतेयोबलीयसे ३७ पर्जन्यनाथाःपशवोराजानोमंत्रिबांधवाः ॥ पतयोबांधवाःस्त्रीणांब्राह्मणावेदबांधवाः ३८ सत्येनरक्ष्यतेधर्मोविद्या
योगेनरक्ष्यते ॥ मृजयारक्ष्यतेरूपंकुलंवृत्तेनरक्ष्यते ३९ मानेनरक्ष्यतेधान्यमश्वानरक्ष्यत्यनुक्रमः ॥ अभीक्ष्णदर्शनंगाश्चास्त्रियोरक्ष्याःकुचेलतः ४० नकुलं
वृत्तहीनस्यप्रमाणमितिमेमतिः ॥ अंतेष्वपिहिजातानांवृत्तमेवविशिष्यते ४१ यईर्षुःपरवितेषुरूपेवीर्येकुलान्वये ॥ सुखसौभाग्यसत्कारेतस्यव्याधिरनंतकः
४२ अकार्यकरणाद्भीतःकार्याणांचविवर्जनात् ॥ अकालेमंत्रभेदाच्चयेनमाद्येन्नतात्पिबेत् ४३ विद्यामदोधनमदस्त्वृतीयोऽभिजनोमदः ॥ मदाएतेऽवलितानामे
तएवसतांदमाः ४४ असंतोऽभ्यर्थिताःसद्भिःकाचित्कार्येकदाचन ॥ तावन्नतस्यसुकृतांकिंचित्कार्येकदाचन ॥ मन्यंतेसंतमात्मानमसंतमपिविभ्रुतम् ४५
गतिरात्मवतांसंतःसंतएवसतांगतिः ॥ असतांचगतिःसंतोनत्वसंतःसतांगतिः ४६ जितासभावस्त्ववतामिष्टाशागोमदाजिता ॥ अध्वाजितोयानवतासर्व
शीलवताजितम् ४७ शीलंप्रधानंपुरुषेतद्यस्येहप्रणश्याति ॥ नतस्यजीवितेनार्थो न धनेन न बंधुभिः ४८

मित्याह पर्जन्येतित्रिभिः ३८ योगेन अभ्यासेन सृजया उद्धर्तनेन ३९ अनुक्रमः व्यायामशिक्षादिः ४० प्रमाणधर्मस्य कारणनकुलमिति द्वयोर्दृष्टमाश्रय ईष्यात्यजेतिभावः ४१ । ४२
अकालेष्टसिद्धेः प्राक्भीतः स्यात् येन माद्ये तलोभादिना तत्रापि वेदनाश्रयेत् ४३ अभिजनः सहायः तव पुमयं दमश्चनास्तीत्यर्थः ४४ असंत इति सार्द्धं श्लोको वाक्यं साद्विरार्यता असं
तस्तत्कार्यमल्पमप्यकृत्वा असंतमिति खयातमप्यात्मानं संतं मन्यं तद्वदितव्यं किञ्चिदपि तस्य कार्ययावत् सुष्ठु न कृतं तावदेव मन्यं तद्वदितयोजना ४५ गतिरिति पाठवाप्यत्वा मुपकारिष्यति न
तु त्वंतानिति भावः ४६ जितोति शीलं संरक्ष्यं त्वयेति द्वयोर्भावः ४७ । ४८

12011

आढ्यानामितित्रयस्यशीलवतस्तेदारिद्र्याप्राप्तेरापिश्रेयइतिभावः ४९ संपन्नमिष्टं ५० । ५१ शीलाभावेसत्सुअवमानोमहानक्लेशइत्याह अट्टतिरिति ५२ ऐश्वर्यमदःपापिष्ठोर्निदित
तमो येभ्यस्तेपानमदादयोमदाः ५३ इंद्रियार्थेषुशब्दादिषु ग्रहैःसूर्यादिभिःआक्रमोऽत्रतापनं ५४ पंचवर्गःश्रोत्रादिगणः त्वमैश्वर्यमत्तोऽजितेन्द्रियश्चावश्यमापदंप्राप्स्यसीतित्रयस्यभावः
५५ । ५६ आत्मानंमनः अमात्यान्पुत्रादीन् द्वेष्यरूपेणशत्रुवत् । मनएवप्रथमंजेतव्यंततोऽमात्यादीन्विजिगीषते तत्तनमोर्घननिष्फलंभवति ५७ त्वंत्वजितमनस्कतयापुत्रादिवशोनलक्ष्मी
योग्यइतित्रयाणांभावः ५८ एतदेबरथिरथादिरूपककल्पनयाआह रथइति ५९ व्यापादयितुंनाशयितुं अविधेयाःअवस्थाः ६० अर्थतोऽर्थहेतोः अनर्थतःअन्यायतः ६१ इंद्रियाणांशइच्छा

आढ्यानां मांसपरमं मध्यानां गोरसोत्तरम् ॥ तैलोत्तरंदरिद्राणां भोजनं भरतर्षभ ४९ संपन्नतरमेवानंदरिद्राभुंजते सदा ॥ सुखादुतां जनयति सा चाढ्येषु सुदु
र्लभा ५० प्रायेण श्रीमतां लोके भोक्तुं शक्तिर्न विद्यते ॥ जीर्यं त्यपि हि काष्ठानि दारिद्राणां महीपते ५१ अदृतिर्भयमं त्यानां मध्यानां मरणाद्भयम् ॥ उत्तमानां तु म
र्त्यानां मवमानात्परं भयम् ५२ ऐश्वर्यमदपापिष्ठामदाः पानमदादयः ॥ ऐश्वर्यमदमतो हि नापातित्वा विबुध्यते ५३ इंद्रियैरिन्द्रियार्थेषु वर्तमानैरनिग्रहैः ॥ तैरयं ता
प्यते लोको न क्षत्राणि ग्रहैरिव ५४ योजितः पंचवर्गेण सहजेनात्मकर्षिणा ॥ आपदस्तस्य वर्धते शुक्लपक्षइवोदुराद् ५५ अविजित्य यथाऽऽत्मानममात्यान् आविजिगी
षते ॥ अमित्रान्वाऽजिता मात्यः सोऽवशः परिहीयते ५६ आत्मानमेव प्रथमं द्वेष्यरूपेण योजयेत् ॥ ततोऽमात्यान् मित्रांश्च न मोघां वा जिगीषते ५७ वश्येन्द्रियं जिता
त्मानं घृतदंडविकारिषु ॥ परीक्ष्य कारिणं धीरमत्यंतं श्रीर्निषेवते ५८ रथः शरीरं पुरुषस्य राजन्नात्मानियं तेंद्रियाण्यस्य चाश्वाः ॥ तैरप्रमत्तः कुशली स दशैर्दातैः
सुखं याति रथी वधीरः ५९ एतान्यनिगृहीतानि व्यापादयितुमप्यलम् ॥ अविधेया इवादांता हयाः पथिकुसारथिम् ६० अनर्थमर्थतः पश्यन्नर्थं चैवाप्यनर्थतः ॥
इंद्रियैरजितैर्बालः सुदुःखं मन्यते सुखम् ६१ धर्मार्थौ यः परित्यज्य स्याद्विद्रियवशानुगः ॥ श्रीप्राणघ्नदारेभ्यः क्षिप्रं स परिहीयते ६२ अर्थानामीश्वरो यः स्याद्वि
द्रियाणामनीश्वरः ॥ इंद्रियाणामनैश्वर्यादैश्वर्याद्भ्रश्यते हि सः ६३ आत्मनाऽऽत्मानमन्विच्छेन्मनो बुद्धिं द्विष्यैर्यतैः ॥ आत्मा ह्येवात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः
६४ बंधुरात्माऽत्मनस्तस्य येनैवात्माऽऽत्मना जितः ॥ स एव नियतो बंधुः स एव नियतोरिपुः ६५ क्षुद्राक्षेणेव जालेन झषावापि हिता वुरू ॥ कामश्च राजन्क्रोधश्च
तौ प्रज्ञानं विलुंपतः ६६ समवेक्ष्येह धर्मार्थौ संभारान् योऽधिगच्छति ॥ स वै संभृतसंभारः स ततं सुखमेधते ६७

तदनुसारीन्द्रियवशानुगः ६२ । ६३ कृत्स्नस्योपदेशस्यफलमाह आत्मनेत्यर्द्धेन आत्मनाबुद्ध्या आत्मानं प्रत्यक्चैतन्यरूपं अन्विच्छेत् तत्रोपायमाह मनसः संकल्पात्मकस्य बुद्धेश्च तन्मूलभूता याः इन्द्रियाणां च निग्रहेणेत्यर्थः । अत्र न तव सहाय्यं तत्रापेक्षेत्याहात्मोति धीजय एव पुरुषार्थ इत्यर्थः ६४ स एव धीरेव जीवस्य बंधुः रिपुश्च ६५ द्वावपि मोहजालापिहितौ झषौ मीनौ उरू महांतौ तत्र द्वितीयोऽन्यस्य जातिस्वभावाच्छत्रुरपि जालच्छेदार्थमित्रत्वमापन्नो बंधुरपि भवति एवं धीश्चिदात्मनः संसारप्रदत्वाच्छत्रुरपि मोहच्छेदार्थं तस्य मित्रमपि भवतीति भावः । क्षुद्राक्षेण सूक्ष्ममस्ति त्रेण । यद्वा उत्तरान्वयव्यायमर्थः कामक्रोधयोरावरकंपन्नानं तौ नाशयतः जालमिव सहामीनावित्यर्थः ६६ समवेक्ष्य अनुरुध्य संभारान् जयसाधनानि ६७

आभ्यंतरान् श्रोत्रादीन् मनोमयान् मनसोविकारभूतान् तथाचभुतिः । 'मनसाहोवपश्यति मनसा शृणोति' इति ६८ राजानोरावणादयः राज्यविभ्रमैः ऐश्वर्यविलासैः स्वकर्मभिः सीताहरणादिभिः ६९ । ७० पंचइन्द्रियाणि पंचप्रयोजनानि शब्दश्रवणादीनि येषां तान् उत्पततः उत्पद्येन गच्छतः । त्वंतु अजितचित्तत्वाद्दुःसंगाच्चापद्रस्तोऽसीति भावः ७१ अनायासः अचांचल्यं ७२ तितिक्षाद्वंद्वसहनशीलता वाक्गुणा असंबद्धप्रलापाद्रक्षिता अंत्येषु नीचेषु त्वत्पुत्रेष्वाजवादिकंगुणवाक्त्वं च नास्तीति तैः स्याः ७३ आक्रोशो रूक्षभाषणं परिवादो निंदा तयोर्वक्ता त्वत्पुत्रः हि स्रश्वातो नासा जयभाक् ७४ । ७५ वाक्संयमो नियतवचनं विचित्रं च मत्कारयुक्तम् ७६ । ७७ बीभत्सं निंदितं यतो न संरोहति ७८ कर्णिकर्णाकृतिफलको बाणः नालीकः नलिकया मक्षेय्यो बायः पंचाभ्यंतरान् शत्रून् विजित्य मनोमयान् ॥ जिगीषतिरिपून् न्यान् रिपवोऽभिभवन्ति तम् ६८ दृश्यं ते हि महात्मानो बध्यमानाः स्वकर्मभिः ॥ इन्द्रियाणामनीशत्वाद् राजानो राज्यविभ्रमैः ६९ असंत्यागात्पापकृता मपापांस्तुल्योदंडः स्पृशते मिश्रभावात् ॥ शुष्केणाद्र्द्रं दह्यते मिश्रभावात् स्मात्पापैः सहसंधिनं कुर्यात् ७० निजानुत्पततः शत्रून् पंचपंचप्रयोजनान् ॥ यो मोहान्न निगृह्णाति तमापद्रुसते नरम् ७१ अनमूयाऽऽर्जवं शौचं संतोषः प्रियवादिता ॥ दमः सत्यमनायासो न भवन्ति दुरात्मनाम् ७२ आत्मज्ञानमनायासस्ति तिक्षाधर्मनित्यता ॥ वाक्चैव गुप्तादानं च नैतान्यंत्येषु भारत ७३ आक्रोशपरिवादाभ्यां विहिंसंत्य बुधा बुधान् ॥ वक्ता पापमुपादत्ते क्षममाणो विमुच्यते ७४ हिंसा बलमसाधूनां राज्ञां दंडविधिर्वलम् ॥ शुश्रूषा तु बलं स्त्रीणां क्षमा गुणवतां बलम् ७५ वाक्संयमो हि नृपते सुदुष्करतमो मतः ॥ अर्थवच्च विचित्रं च न शक्यं बहुभाषितुम् ७६ अभ्यावहति कल्याणं विविधं वाक् सुभाषिता ॥ सैव दुर्भाषिताराजन्नर्थो योपपद्यते ७७ रोहते सायकैर्विद्धं वनं परशुनाहतम् ॥ वाचा दुरुक्तं बीभत्सं संरोहति वाक्क्षतम् ७८ कर्णिनालीकनाराचां निर्हरंति शरीरतः ॥ वाक्शल्यस्तु न निर्हंतुं शक्यो हृदि शयो हिंसः ७९ वाक्सायकावदनान्निष्पतंति यैराहतः शोचति रात्र्यहानि ॥ परस्य नामर्मसुते पतंति तान्पंडितो नावमृजेत्परेभ्यः ८० यस्मै देवाः प्रयच्छन्ति पुरुषाय पराभवम् ॥ बुद्धितस्यापकर्षाति सो वाचीनानि पश्यति ८१ बुद्धौ कलुषभूतायां विनाशे प्रत्युपास्थिते ॥ अनयो नयसंकाशो हृदयात्नापसर्पति ८२ सेयं बुद्धिः परीता ते पुत्राणां भरतर्षभ ॥ पांडवानां विरोधेन न चैनानवबुध्यसे ८३ राजालक्षणं संपन्नं त्रैलोक्यस्यापि यो भवेत् ॥ शिष्यस्ते शासिता सोऽस्तु घृतराष्ट्रयुधिष्ठिरः ८४ अतीव सर्वान् पुत्रांस्ते भागधेयपुरस्कृतः ॥ तेजसा प्रज्ञया चैव युक्तो धर्मार्थतत्त्ववित् ८५ अनुक्रोशादानृशं स्याद्योऽसौ धर्मभृतां वरः ॥ गौरवात् वराजं द्रवहून् क्लेशांस्ति तिक्षति ८६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरनीतिवाक्ये चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ब्रह्मभूयो महाबुद्धे धर्मार्थसहितं वचः ॥ शृण्वतो नास्ति मे दृष्टिर्विचित्राणीह भाषसे १

णः निर्हरंति निःसारयन्ति ७९ नामर्मसुक्तिं तु मर्मस्त्वेव । सभायां द्वौ पदीं प्रतिदुर्वचनं वदतां त्वत्पुत्राणामपराधः क्षंतुमयोग्योऽस्तीति भावः ८० अवाचीनानि नीचकर्माणि ८१ । ८२ । ८३ शिष्यस्ते त्वदाज्ञाकारी शासिता पृथिव्याः ८४ भागधेये राज्यांशे पुरस्कृतः । मूर्धाभिषिक्तस्य पांडोः पुत्रास्ते राज्यार्हाः । अतथाभूतस्याधस्य तव पुत्रास्ते न राज्यार्हा इत्यर्थः ८५ अनुक्रोशात् दयालुत्वात् आनृशं स्यात् अक्रौर्यात् ८६ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये विदुरवाक्ये चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ १

आर्जवं अवैषम्यं २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ सुधन्वा ब्राह्मणः पर्यंकं अधिरोहत्येव त्वंतु नीचो दैत्यः सन्न किमर्थं तस्मिन्त्याख्यानं करोषीति भावः ८ । ९ इह स्थाने उपस्थाने मां सुपस्थातुं वां दैत्यब्राह्मणौ अहंपश्येयं १० । ११ । १२ समागच्छत उभयोः संमुखं अगच्छत समागतं संमुखं प्राप्तं १३ विरोचनेन सौवर्णे पीठे मया सह उपवेश्यतामिति प्रार्थितः सुधन्वा उवाच अन्वालमेऽपृशाम्येव हे प्राहा विदुर उवाच ॥ सर्वतीर्थेषु वास्त्रानं सर्वभूतेषु चार्जवम् ॥ उभे त्वेते समे स्यातामार्जवं वा विशिष्यते २ आर्जवं प्रतिपद्यस्व पुत्रेषु सततं विभो ॥ इह कीर्तिं परां प्राप्य प्रेत्य स्वर्गमवाप्स्यसि ३ यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्य पुण्यालोके प्रगीयते ॥ तावत्स पुरुषव्याघ्रस्वर्गलोके महीयते ४ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ विरोचनस्य संवादं केशिन्यर्थे सुधन्वना ५ स्वयं वरोस्थिता कन्या केशिनी नाम नामतः ॥ रूपेणाप्रतिमाराजन् विशिष्टपतिकाम्यया ६ विरोचनोऽथ दैतेयस्तदा तत्राजगाम ॥ प्राप्नुमिच्छंस्ततस्तत्र दैत्येन्द्रं प्राह केशिनी ७ ॥ केशिन्युवाच ॥ किं ब्राह्मणाः स्वच्छ्रेयांसो दिति जाः स्वद्विरोचन ॥ अथ केन स्म पर्यंकं सुधन्वानाधिरोहति ८ ॥ विरोचन उवाच ॥ प्राजापत्यास्तु वैश्रेष्ठावयं केशिनी स तमाः ॥ अस्माकं खल्विमे लोकाः के देवाः के द्विजातयः ९ ॥ केशिन्युवाच ॥ इहैवावां प्रतीक्षाव उपसंगतौ ११ ॥ विदुर उवाच ॥ अतीतायां च शर्वर्यामुदिते सूर्यमंडले ॥ अथाजगाम तं देशं सुधन्वराज स तम ॥ विरोचनो यत्र विभो केशिन्या सहितः स्थितः १२ हिरण्यमयं प्राहा दैतेवरासनम् ॥ एकत्वमुपसंपन्नो न त्वासिऽहं त्वया सह १४ विरोचन उवाच ॥ तवार्हते तु फलकं कूर्चं वाऽप्यथ वा वृषी ॥ सुधन्वन्न त्वमहोऽसि मया सह समासनम् १५ ॥ सुधन्वोवाच ॥ पिता पुत्रौ सहासीतां द्वौ विप्रौ क्षत्रियावपि ॥ वृद्धौ वैश्यौ च शूद्रौ च न त्वन्यावितरेतरम् १६ पिता हिते समासीनमुपासीतैव मामयः ॥ बालः सुखैर्धितो गेहे न त्वं किंच न बुध्यसे १७ ॥ विरोचन उवाच ॥ हिरण्यं च गवाश्वं च यद्वित्तमसुरेषु नः ॥ सुधन्वन्विपणे तेन प्रश्रंष्टुच्छावये विदुः १८ ॥ सुधन्वोवाच ॥ हिरण्यं च गवाश्वं च तवैवास्तु विरोचन ॥ प्राणयोस्तु पणं कृत्वा प्रश्रंष्टुच्छावये विदुः १९ ॥ विरोचन उवाच ॥ आवां कुत्र गमिष्यावः प्राणयोर्विपणे कृते ॥ न तु देवेष्वहं स्थातानमनुष्येषु किंचित् २० ॥ सुधन्वोवाच ॥ पितरं ते गमिष्यावः प्राणयोर्विपणे कृते ॥ पुत्रस्यापि सहेतोर्हि प्रहादो ना नृत्वं देव २१ ॥ विदुर उवाच ॥ एवं कृतपणौ कृद्धौ तत्राभिजग्मतुस्तदा ॥ विरोचन सुधन्वानौ प्रहादो यत्रातिष्ठति २२ ॥ प्रहाद उवाच ॥ इमौ तौ संप्रदृश्येते याभ्यां न चरितं सह ॥ आशीविषा विवर्तुद्धावेकमार्गं विहागतौ २३ किं वै सहैव चरथोन पुरा चरथः सह ॥ विरोचनैतत्पृच्छामि किं ते सख्यं सुधन्वना २४

दैत्यत्वं त्वया सह साम्यं उपसंपन्नं श्वेत्प्रभवेदहं गच्छेयमिति शेषः न तु त्वया सह एकसासने आसे उपविशामि १४ फलकं कृषीं कूर्चं वृषीवर्तितं दर्भमयं पीठं वा तव अर्हते योग्यं भवति १५ । १६ उपासीतैव मामयः अथ स्थित्वेति शेषः १७ प्रश्रंष्टुच्छावयेति प्रश्रंष्टुच्छावयेति विदुस्तान् पृच्छाव १८ । १९ । २० । २१ । २२ सहन चरितं वैरात् २३ । २४

२५ पीवरीपुष्पाकृता मधुपर्कधूपकल्पिता २६ पथिव्याति प्रश्नानिर्णयेनैतत्प्राप्तमितिभावः २७ । २८ । २९ दुर्विवेकादुष्टविवेककर्ता अन्याय्यवक्तव्यार्थः किंवसेत्किंदुःखंप्राप्नुयात् ३० अधि
विब्राह्मणसपत्नीकास्त्रीतारात्रिवसेतद्वदुःखंप्राप्नुयात् ३१ नगरेइति शरणमलभमानः सुधार्तः शत्रुमिवेष्टितश्चयत्तदुःखंलभतेसः अनृतसाक्ष्यवक्ताऽपिलभेतेत्यर्थः ३२ पंचपूर्वजान्पश्वनृतेअजादि
पश्वर्धमनृतेउकेसतिहंतिनाशयति परलोकात्त्यावयति एवमुत्तरत्र ३३ मूमितुल्याकेशिनीतदर्थंअनृतभूम्यनृतं ३४ अंगिराः सुधन्वनः पिता त्वत्त्वत्तः ३५ । ३६ । ३७ पादप्रक्षालनंहरिद्रया

विरोचनउवाच ॥ नमेसुधन्वनासरूपं प्राणयोर्विपणावहे ॥ प्रहादतत्त्वं पृच्छामिमाप्रश्मनृतं वदेः २५ ॥ प्रहादउवाच ॥ उदकं मधुपर्कं वाऽप्यानयंतु सुधन्व
ने ॥ ब्रह्मन्मर्चनीयोऽसि श्वेतागौः पीवरीकृता २६ ॥ सुधन्वोवाच ॥ उदकं मधुपर्कं च पथिष्वेवापितं मम ॥ प्रहादत्वं तु मे तथ्यं प्रश्नं ब्रूहि पृच्छतः ॥ किंब्राह्म
णाः स्विच्छ्रेयांस उता होस्विद्विरोचनः २७ ॥ प्रहादउवाच ॥ पुत्र एको मम ब्रह्मस्त्वं च साक्षादिहा स्थितः ॥ तयोर्विवदतोः प्रश्नं कथमस्मद्विधो वदेत् २८
॥ सुधन्वोवाच ॥ गांप्रदद्यात्स्वैरसाय यद्वाऽन्यत्स्यात्प्रियं धनम् ॥ द्वयोर्विवदतोस्तथ्यं वाच्यं च मतिमं स्त्वया २९ ॥ प्रहादउवाच ॥ अथ यो नैव ब्रूयात्स
त्यं वायदिवाऽनृतम् ॥ एतत्सुधन्वन्पृच्छामि दुर्विवेकास्मर्किवसेत् ३० ॥ सुधन्वोवाच ॥ यां रात्रिं मधिविब्राह्मणीयां चैवाक्षपराजितः ॥ यां च भाराभितसां गो
दुर्विवेकास्मतां वसेत् ३१ नगरे प्रतिरुद्धः स न बहिर्द्वारेषु भुक्षितः ॥ अमित्रान्भूयसः पश्येद्यः साक्ष्यमनृतं वदेत् ३२ पंचपश्वनृते हंति दशहंति गवानृते ॥ शतम
श्वानृते हंति सहस्रं पुरुषानृते ३३ हंति जातान्जातांश्च हरिण्यार्थेऽनृतं वदन् ॥ सर्वभूम्यनृते हंति मास्मभूम्यनृतं वदेः ३४ ॥ प्रहादउवाच ॥ मतः श्रेयानंगिरा
वै सुधन्वा त्वद्विरोचन ॥ माताऽस्य श्रेयसी मातुस्तस्मात्त्वं तेन वैजितः ३५ विरोचन सुधन्वाऽयं प्राणानामीश्वरस्तव ॥ सुधन्वन्पुनरिच्छामि त्वया दत्तं विरो
चनम् ३६ ॥ सुधन्वोवाच ॥ यद्धर्ममृणीथास्त्वं न कामादनृतं वदीः ॥ पुनर्ददामिते पुत्रं तस्मात्प्रहाददुर्लभम् ३७ एष प्रहाद पुत्रस्ते मया दत्तो विरोचनः ॥
पादप्रक्षालनं कुर्यात् कुमार्याः सन्निधौ मम ३८ ॥ विदुरउवाच ॥ तस्माद्राजेंद्रभूम्यर्थे नानृतं वक्तुमर्हसि ॥ मागमः स सुता मात्यो नाशं पुत्रार्थमब्रुवन् ॥ न दे
वा दंडमादाय रक्षंति पशुपालवत् ॥ यंतुरक्षितुमिच्छंति बुद्ध्या संविभजंति तम् ४० यथा यथा हि पुरुषः कल्याणे कुरुते मनः ॥ तथा तथाऽस्य सर्वार्थाः सिद्ध्यन्ते
नात्र संशयः ४१ नैनं छंदांसि वृजिना तारयंति माया विनं मायया वर्तमानम् ॥ नीडं शकुंता इव जातपक्षा इच्छंदास्येनं प्रजह्यंत काले ४२ मद्यपानं कञ्च हं पूगवै
रंभार्यापत्योरंतरं ज्ञातिभेदम् ॥ राजद्विष्टं स्त्रीपुंसयोर्विवादं वर्ज्या न्यादुर्यश्च पंथाः प्रदुष्टः ४३

पादधावनं कुमार्याः केशिन्याः विवाहे दंपत्योः परस्परं हरिद्रया पादधावनं कुर्वतीति प्रसिद्धं अस्यैव भार्या केशिनी भवति त्वत्यर्थः ३८ प्रकृते आख्यायिकोपयोगमाह तस्मादिति अब्रुवन् सत्यमिति शे
षः ३९ तव देवं प्रतिकूलं अधीतं च निष्फलमित्याह त्रयेण न देवा इति ४० । ४१ छंदांसि वेदाः ४२ अंतरं वियोगं विवादं वैरप्रवर्तनं ज्ञातिभेदे कलहे च तव प्रवृत्तिर्न योग्येति भावः ४३

सामुद्रिकं हस्तरेखादिपरीक्षकं । वणिजं चोरपूर्वं पूर्वचोरः पश्चाद्वणिग्भूतस्तं कृत्तुलावंतं वा । शलाकपूर्तं शलाकया पाशादिना वा शकुनादिकमुक्तायोऽन्यान्वंचयति । अरिं विपरीतसाक्ष्यमया
त् । मित्रं परीक्षकाणामविश्वासात् । कुशीलवं कुत्सितं शीलं वाति अनुसरतीति नर्तकीदासं विटोन्मत्तादिकं वा । तव तु कृत्यत कारी शकुनिः कुशीलव एव प्रमाणं ४३ सत्कर्मद्वाराऽपितस्य साधु
त्वं न भंतव्यमित्याह मानेति मानः लोकेषु उत्कर्षः तदर्थान्याग्निहोत्रादीनि भयदानीत्यर्थः मौनं ध्यानं ४५ कुंडाशी भगमक्षः जीवति भर्तरि नाराज्जातः कुंडस्तेन निमित्तेनाशितुं शीलः । सोमविक्रयी
प्रसिद्धः । पर्वकारः शरकृत आयुधमात्रकतैत्यर्थः । सूचीसूचकोनक्षत्रादीनां परदोषाणां च ज्योतिषिकः पिशुनो वा ४६ काकः काकवत्क्षतोद्धर्तनेन दुःखितस्यापि दुःखप्रदः । नास्तिकः परलोकादि
द्वेषी ४७ सुवप्रग्रहणः राजकीयवृत्तिबलेन सर्वेभ्यो वणिग्भ्यः सुवेणधान्यादिकमादत्ते 'स्वोची' ग्राहक इति भाषायां प्रसिद्धः ग्रामपुरोहित इत्यन्ये । व्रात्यः अतीतोपनयनकालः पतितसावित्रीको वा । की

सामुद्रिकं वणिजं चोरपूर्वं शलाकधूर्तं च चिकित्सकं च ॥ अरिं च मित्रं च कुशीलवं च नैतान्साक्ष्ये त्वधिकुर्वीत सप्त ४४ मानाग्निहोत्रमुत्तमानमौनं मानेनाधीतमुत्तमान
यज्ञः ॥ एतानि च त्वार्यभयं करानि भयं प्रयच्छंत्य यथा कृतानि ४५ अगरदाहीगरदः कुंडाशी सोमविक्रयी ॥ पर्वकारश्च सूचीच मित्रधुक् पारदारिकः ४६ भूग
हा गुरुतल्पी च यश्च स्यात्पानपोद्भिजः ॥ अतितीक्ष्णश्च काकश्च नास्तिको वेदनिंदकः ४७ सुवप्रग्रहणो व्रात्यः कीनाशश्चात्मवानपि ॥ रक्षेत्युक्तश्च यो हि स्यात्सर्वे
ब्रह्महभिः समाः ४८ तृणोल्कया ज्ञायते जातरूपं वृत्तेन भद्रो व्यवहारेण साधुः ॥ शूरो भयेष्वर्थकृच्छ्रेषु धीरः कृच्छ्रेष्वपत्सु सुहृदश्चारयश्च ४९ जरारूपं हरति हि
धैर्यमाशा मृत्युः प्राणान्धर्मचर्यामसूया ॥ क्रोधः श्रियं शीलमनार्यसेवा हि यं कामः सर्वमेवाभिमानः ५० श्रीर्मंगलात्प्रभवति प्रागल्भ्यात्संप्रवर्धते ॥ दाक्ष्यात्तु कुरुते
मूलं संयमात्प्रतिष्ठति ५१ अष्टौ गुणाः पुरुषं दीपयंति प्रज्ञाचकौल्यं च दमः श्रुतं च ॥ पराक्रमश्चाबहुभाषिता च दानं यथाशक्ति कृतज्ञता च ५२ एतान् गुणांस्ता
तमहानुभावानेको गुणः संश्रयते प्रसह्य ॥ राजायदासत्कुरुते मनुष्यं सर्वान् गुणानपे गुणा विभाति ५३ अष्टौ नृपे मानि मनुष्यलोके स्वर्गस्य लोकस्य निदर्शनानि ॥
चत्वार्येषामन्ववेतानि साद्विश्चत्वारि चैषामनुयांति संतः ५४ यज्ञो दानमध्ययनं तपश्च चत्वार्येतान्यन्ववेतानि साद्विः ॥ दमः सत्यमार्जवमानुशंस्यं च चत्वार्येतान्यनु
यांति संतः ५५ इज्याध्ययनदानानितपः सत्यं क्षमाघृणा ॥ अलोभ इति मार्गाऽयं धर्मस्याष्टविधः स्मृत ५६ तत्र पूर्वचतुर्वर्गो दंभार्थमपि सेव्यते ॥ उत्तरश्च चतुर्व
र्गो नाम हात्मसुतिष्ठति ५७ न सा सभायत्र न संति वृद्धान्ते वृद्धा येन वदंति धर्मम् ॥ नासौ धर्मो यत्र न सत्यमस्ति न तत्सत्यं यच्छेलेनाभ्युपेतम् ५८ नाशः कर्षकः । आत्म

वान्समर्थोऽपि यो रक्षेत्युक्तो हि स्यात् । एतेष्वचंद्रयं त्वत्पुत्रेषु दृष्टं ४८ तृणोल्कया तृणज्वालाया जातरूपं रूपवद्भस्त्वुज्जायतेऽधकारे सति । भद्रो वृषः धर्म इति यावत् । वृत्तेन शीलेन सोऽस्ति नास्तीति
ज्ञायते । व्यवहारेण अहिंसादिप्रधानेन । कृच्छ्रेषु दुर्भिक्षादिसंकटेषु । त्वत्पुत्रेषु धर्मः साधुत्वं च नास्तीत्यर्थः ४९ जरेति त्वत्पुत्रेऽभिमानदोषोऽस्ति ५० श्रीरिति दाक्ष्यं शीघ्रकारित्वं त्वयि सं
यमाभावाद्भ्रष्टाः स्थास्यति ५१ अष्टाविति राज्ञा पुरस्कृतं पुरुषं प्रज्ञादयो हठादनुसरंतीति श्लोकद्वयार्थः ५२ एष गुणो राजसत्कारविभातिभासयति कर्णादिषु सत्कृतेषु आगंतुका एते गुणाः संति न स्वा
भाविकाः अतस्तेनोपयोक्ष्यंत इति भावः ५३ इमानि वक्ष्यमाणानि अन्ववेतानि नित्यसंबद्धानि अनुयांति यन्नेन मजांति ५४ । ५५ । ५६ तत्रेति असत्यपि दमादौ दंभार्थं यज्ञादिसंभवात् ५७ । ५८

रूपं विनयमुद्रा श्रुतं अध्ययनं विद्यादेवताद्युपासनं चित्रभाष्यं युक्तियुक्तं चर्चनं दशसंस्मरणं गुणादिति पाठे तद्युक्तैः सह संगे कृते एते जायन्ते तेन सत्संगः कर्तव्य इति भावः ५९ पापकीर्तिः कलंकित्वे
न प्रसिद्धः ६० । ६१ । ६२ । ६३ दंदशूको मर्मच्छेत्ता निष्ठुरः अप्रियवाक् न चिरात् शीघ्रम् ६४ न कृच्छ्रं समस्तं पदं सुखवाची ६५ आगमयति आनयति ६६ वर्षा इत्यत्यंतसंयोगे
द्वितीया ६७ । ६८ गतपारं प्राप्ततत्त्वम् ६९ परिपाकसुखं कर्म त्वत्पुत्रान् कुर्वति अन्यायेन च सुखं लिप्संति तत्तु विपरीतमेवेत्याह धनेनेति ७० आत्मवतां जितचित्तानां प्रच्छन्नपापो दुर्यो
धनः ७१ प्रभवः माहात्म्यं । 'प्रभवो जन्ममूले स्याज्जन्महेतौ पराक्रमे' इति मेदिनी । नाधिगंतव्यः नाधिगंतुं शक्योऽनंतत्वात् ७२ ज्ञातिषु अनार्जवी दुर्योधनः ७३ शूराः पांडवाः सर्वत्र सुवर्णमा
सत्यं रूपं श्रुतं विद्याकौल्यं शीलं बलं धनम् ॥ शौर्यं च चित्रभाष्यं च दशमे स्वर्गयोनेयः ५९ पापं कुर्वन् पापकीर्तिः पापमेवाश्नुते फलम् ॥ पुण्यं कुर्वन् पुण्यकीर्तिः पु
ण्यमत्यंतमश्नुते ६० तस्मात्पापं न कुर्वीत पुरुषः शंसितव्रतः ॥ पापं प्रज्ञानाश्रयति क्रियमाणं पुनः पुनः ६१ नष्टप्रज्ञः पापमेव नित्यमारभते नरः ॥ पुण्यं प्रज्ञां व
र्धयति क्रियमाणं पुनः पुनः ६२ वृद्धप्रज्ञः पुण्यमेव नित्यमारभते नरः ॥ पुण्यं कुर्वन् पुण्यकीर्तिः पुण्यं स्थानं स्मगच्छति ॥ तस्मात्पुण्यानि षेवेत पुरुषः सुसमाहितः
६३ असूयको दंदशूको निष्ठुरो वैरकृच्छठः ॥ सकृच्छ्रं महदाप्नोति न चिरात् पापमाचरन् ६४ अनसूयुः कृतप्रज्ञः शोभनान्याचरन् सदा ॥ न कृच्छ्रं महदाप्नोति सर्व
त्र च विरोचते ६५ प्रज्ञामेवागमयति यः प्राज्ञेभ्यः संपादितः ॥ प्राज्ञो ह्यवाप्य धर्मार्थौ शक्रोति सुखमेधितुम् ६६ दिवसेनैव तत्कुर्याद्येन रात्रौ सुखं वसेत् ॥ अष्टमा
सेन तत्कुर्याद्येन वर्षाः सुखं वसेत् ६७ पूर्वे वयसितत्कुर्याद्येन वृद्धः सुखं वसेत् ॥ यावज्जीवेन तत्कुर्याद्येन प्रेत्य सुखं वसेत् ६८ जीर्णमन्नं प्रशंसंति भार्या च गतयौ
वनाम् ॥ शूरं विजितसंग्रामं गतपारं तपस्विनम् ६९ धनेनाधर्मलब्धेन यच्छिद्रमपि धीयते ॥ असंवृतं तद्भवति ततोऽन्यदवदीर्यते ७० गुरुरात्मवतां शास्ता
शास्ताराजादुरात्मनाम् ॥ अथ प्रच्छन्नपापानां शास्ता वै स्वतोयमः ७१ ऋषीणां च नदीनां च कुलानां च माहात्मनाम् ॥ प्रभवो नाधिगंतव्यः स्त्रीणां दुश्चरित
स्य च ७२ द्विजातिपूजाभिरतो दाता ज्ञातिषु चार्जवी ॥ क्षत्रियः शीलभागाजंश्चिरं पालयते महीं ७३ सुवर्णपुष्पां पृथिवीं चिन्वंति पुरुषास्त्रयः ॥ शूरश्च कृतवि
द्यश्च यश्च जानाति सेवितुम् ७४ बुद्धिश्चेष्टानि कर्माणि बाहुमध्यानि भारत ॥ तानि जंघाजघन्यानि भारप्रत्यवराणि च ७५ दुर्योधनेऽथ शकुनौ मूढे दुःशासने
तथा ॥ कर्णे चैश्वर्यमाधाय कथं त्वं भूतिमिच्छसि ७६ सर्वैर्गुणैरुपेतास्तु पांडवा भरतर्षभ ॥ पितृवत्त्वयि वतं ते तेऽपुत्रवत् ७७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योग
पर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरादितवाक्ये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ आत्रेयस्य च संवा
दं साध्यानां चेति नः श्रुतम् १ चरंतं हंसरूपेण महर्षिं संशितव्रतम् ॥ साध्या देवामहाप्राज्ञं पर्यपृच्छंत वै पुरा २

जड़तिभावः ७४ बुद्धिरेवयेषांफलसिद्धौसाधनंतानिबुद्धिश्चेष्टानिप्रशस्ततमानिकर्माणि । बाहुमध्यानि बाहुबलसाध्यानिमध्यानि । जंघेतिगोपनीयत्वलक्ष्यते तेनकपटसाध्यानिजघ
न्यानिनीचानि । येषांसिद्धौस्वशिरसिभारःसंकटपततितानिनीचतराणि ७५ तत्रात्यद्वयवंतोदुर्योधनादयइतिमत्वाग्राह दुर्योधनेइति ७६ । ७७ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणिनीलकंठीये
भारतभावदीपे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ अत्रैवेति १ हंसरूपेणपरिव्राजकरूपेण २

३०॥

अनुमातुंलिङ्गेनज्ञातुं काव्याविद्वल्लक्षणाभिधायिनीम् मेमयासंश्रुतेगुरुभ्य इतिशेषः तदेवाहधृतिरिति घातिः दुःस्त्रैरभिघातेऽपिअवैकल्यं । दमःसर्वोद्विजयः । सत्यधर्माः ब्रह्मप्रापकाध
र्माः धारणाध्यानसमाधयः तेषामनुवृत्तिरविच्छेदः । तैश्चग्रंथिचिज्जडयोरात्मांतःकरणयोरेकलोलीभावंविनीय तयोःष्टपक्करणेनशिथिलीकृत्य । प्रियाप्रियेतुसुखदुःखे । आत्मसमंआत्मसा
म्यंनयीतप्रापयेत् । प्रियाप्रियधर्मिणोतःकरणस्यात्मन्यध्यस्तस्य स्वाधिष्ठानेप्रलयेसति तयोरपितत्रैवल्यइत्यर्थः । यथारज्ज्वारज्जुसपैलीनेसति भीषणत्वादयोऽपितत्रैवलीयंतेतद्वत् ४
नाक्रोशेतनशपेत् यतस्तितीक्ष्णोमन्युःक्रोधएव आक्रोष्टारंदहति ५ रुषतीरोषवतीं पाठांतरेउषतींदाहिकांवा ६ । ७ निर्ऋतिंअलक्ष्मिंमृत्युंवा ८ बाणैःवाग्बाणैः दधातिपुष्पाति ९ त्वत्पु

॥ साध्याऊचुः ॥ साध्यादेवावयमेतेमहर्षेद्वामभवंतंनशकुमोजुमातुम् ॥ श्रुतेनधीरोबुद्धिमांस्त्वंमत्तोःकाव्यावाचंक्तुमर्हस्युदाराम् ३ ॥ हंसउवाच ॥ एतत्कार्यममराःसंश्रुतंमेधृतिःशमःसत्यधर्मानुवृत्तिः ॥ ग्रंथिविनीयहृदयस्यसर्वप्रियाप्रियेचात्मसमनयीत ४ आक्रुश्यमानोनाक्रोशेन्मन्युरेवतितिक्षतः ॥ आक्रोष्टारंनिर्दहतिमुकृतंचास्यविंदति ५ नाक्रोशीस्यान्नावमानीपरस्यमित्रद्रोहीनोतनीचोपसेवी ॥ नचाभिमानिनचहीनवृत्तोरूक्षावाचंरुषतीर्वर्जयीत ६ मर्माण्यस्थानिहृदयंतथाऽसूत्ररूक्षावाचोनिर्दहंतोहपुंसाम् ॥ तस्माद्वाचमुषतीरूक्षरूपांधर्मारामो नित्यशोवर्जयीत ७ अरुंतुदंपुरुषंरूक्षवाचंवाक्कंटैर्वितुदंतंमनुष्यान् ॥ विद्यादलक्ष्मीकृतमंजनानांमुखेनिबद्धानिर्ऋतिंवैवहंतम् ८ परश्चेदेनमभिविद्धयेतवाणैर्भृशंसुतीक्ष्णैरनलार्कदीप्तैः ॥ सविद्धयमानोऽप्यतिदह्यमानोविद्यात्काविः सुकृतंमेदधाति ९ यदि संतंसेवयतियद्यसंतंतपास्विनंयादिवास्तेनमेव ॥ वासोयथारंगवशंप्रयातितथासतेषां वशमभ्युपैति १० अतिवादंनप्रवदेन्नवादयेद्योऽनाहतःप्रतिहन्यान्नघातयेत् ॥ हंतुंचयोनेच्छतिपापकंवैतस्मैदेवाःस्पृहयंत्यागताय ११ अव्याहृतंव्याहृताच्छ्रेयआहुःसत्यंवदेद्व्याहृतंतद्वितीयम् ॥ प्रियंवदेद्व्याहृतंततृतीयधर्म्यंवदेद्व्याहृतंतच्चतुर्थम् १२ यादृशैःसन्निविशतेयादृशांश्चोपसेवते ॥ यादृगिच्छेच्चभावितादृग्भवतिपूरुषः १३ यतोयतोनिवर्ततेततस्ततोविमुच्यते ॥ निवर्तनाद्विसर्वतो नोतिदुःखमण्वपि १४ नजीयतेचानुजिगीषतेऽन्यान्नवैरुञ्च ॥ प्रतिघातकश्च ॥ निंदाप्रशंसासुसमस्वभावोनशोचतेहृष्यतिनैवचायम् १५ भावमिच्छतिसर्वस्यनाभावेकुरुतेमनः ॥ सत्यवादीमृदुर्दातोयःसउत्तमपूरुषः १६ नानर्थकंसांस्वयतिप्रतिज्ञायददातिच ॥ रंघ्रंपरस्यजानातियःसमध्यमपूरुषः १७

प्राकृक्षवाचस्त्वमपितत्संगात्तादृशोभविष्यसीत्याह यदीति

रंगस्यनीलादेर्वर्शनीलताम् १० अतिप्रोक्तोऽपि न वदेत् वादयेद्वा । अनाहतो नैव प्रतिहन्यात् आहतोऽपि पापकंहं तारं याद्विहंतुं नेच्छेत् सदेवानामपिश्रेष्ठो भवतीत्यर्थः ११ आख्यातं मौनं ततोपिश्रेयः सत्यवचनं सत्यमपि प्रियं चेत्ततोऽपिश्रेयः तदपि धर्मादनपेतं चेत् श्रेष्ठतममित्यर्थः १२ तस्मात्सत्संग एव त्वयाऽपि कर्तव्य इत्याशयेनाह यादृशैरिति १३ यतो यत इति यथा स्वप्ने बाह्याद्विषयान्निवृत्तस्तज्जेन दुःखेन मुच्यते । एवं जाग्रति स्वाप्नाविषयजेन सुषुप्तौ समाधौ च सर्वतो निवृत्तो दुःखलेशमपि न भजतेऽतो निवृत्तिरेव त्वया कार्येति भावः १४ अस्यामवस्थायां पुरुषस्य न किंचिद्दुःखादिकमस्तीत्याह न जीयते चेति । नानुजिगीषते इति पाठे नापुरुषः १५ भावं कल्याणं अभावे अकल्याणे १६ अनर्थकं मिथ्या न सांत्वयति १७

उपहतोगदयाधोपयात्रायां गंधर्वैस्ताडितः । अभिशस्तः अभितः शस्त्रैर्विदीर्णः । मनुवशात्क्रोधवशात् नावर्ततेनक्रजुर्भवति यतः कृतघ्नः पांडुरैस्तदामोचितोऽपितदुपकारं हंत्येव एताः कृताः चित्तस्य वृत्तयः अधमस्यैव १८ अधमलक्षणमाह नेति परेभ्यः गुरुभ्यः आत्मन्येव शंकितः विश्वासहीनः १९ । २० । २१ महाकुलेभ्य इति स्पृहेरीप्सित इति कर्मणि चतुर्थी २२ तपः कृच्छ्रं वा द्रायणादि दमः इन्द्रियजयः । ब्रह्मवित्तं ब्राह्मणस्य धनं वेदाध्ययनं वेदाध्यापनं च । वितानाः यज्ञकर्माणि सम्यग्वृत्ताश्च ये तानि । क्लीबत्वं विधेयापेक्षया । महाकुलानि विद्धि २३ नव्यथतेन चलाति

दुःशासनस्तूपहतोऽभिशस्तो नावर्तते मनुवशात्कृतघ्नः ॥ न कस्यचिन्मित्रमथो दुरात्मा कलाश्चैता अधमस्येह पुंसः १८ न श्रद्धातिकल्याणं परेभ्योऽप्यात्मशं कितः ॥ निराकरोति मित्राणियो वै सोऽधमपुरुषः १९ उत्तमानेव सेवेत प्राप्तकाले तु मध्यमान् ॥ अधमास्तु न सेवेत य इच्छेद्भूतिमात्मनः २० प्राप्नोति वै चित्तमस द्दलेन नित्योत्थानात्प्रज्ञया पौरुषेण ॥ न त्वेव सम्यग्लभते प्रशंसान्वृतमाप्नोति महाकुलानाम् २१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ महाकुलेभ्यः स्पृहयंति देवा धर्मार्थं नित्याश्च बहुश्रुताश्च ॥ पृच्छामि त्वां विदुरप्रश्नमेतं भवंति वै कानि महाकुलानि २२ ॥ विदुर उवाच ॥ तपो दमो ब्रह्मवित्तं वितानाः पुण्या विवाहाः सततान्नदानम् ॥ येष्वेवैते सप्तगुणावसंतिसम्यग्वृत्तास्तानि महाकुलानि २३ येषां न वृत्तं व्यथते न योनिश्चितप्रसादेन चरंति धर्मम् ॥ ये कीर्तिमिच्छंति कुले विशिष्टां त्यक्ता नृतास्तानि महाकु लानि २४ अनिज्यया कुविवाहैर्वेदस्योत्सादनेन च ॥ कुलान्यकुलतायांति धर्मस्यातिक्रमेण च २५ देवद्रव्यविनाशेन ब्रह्मस्वहरणेन च ॥ कुलान्यकुलतायां ति ब्राह्मणातिक्रमेण च २६ ब्राह्मणानां परिभवात्परिवादाच्च भारत ॥ कुलान्यकुलतायांति न्यासापहरणेन च २७ कुलानि समुपेतानि गोभिः पुरुषतोऽर्थतः ॥ कुल संख्यां न गच्छंति यानि हीनानि वृत्ततः २८ वृत्ततस्त्वविहीनानि कुलान्यल्पधनान्यपि ॥ कुलसंख्यां च गच्छंति कर्षाति च महद्यशः २९ वृत्तं यत्नेन संरक्षेद्वित्तमे ति च याति च ॥ अक्षीणो वित्ततः क्षीणो वृत्ततस्तु हतो हतः ३० गोभिः पशुभिरश्वैश्च कृष्या च सुसमृद्धया ॥ कुलानि न प्ररोहंति यानि हीनानि वृत्ततः ३१ मानः कु लैर्वैरकृत्कश्चिदस्तुराजाऽमात्यो मापरस्वापहारी ॥ मित्रद्रोही नैकृतिकोऽनृती वा पूर्वाशी वापि तृदेवातिथिभ्यः ३२ यश्च नो ब्राह्मणा हन्याद्यश्च नो ब्राह्मणान्दि षेत् ॥ न नः ससमितिं गच्छेद्यश्च नो निर्वपेत्कृषिम् ३३ तृणानि भूमिरुदकं वा कृचतुर्थी च सूनुता ॥ सतामेतानि गेहे पुनोच्छिद्यंते कदाचन ३४ श्रद्ध या परयाराजनुपनीतानि सत्कृतिम् ॥ प्रवृत्तानि महाप्राज्ञधर्मिणां पुण्यकर्मिणाम् ३५ सूक्ष्मोऽपि भारं नृपते स्यंदनो वै शक्तो वोढुं न तथाऽन्ये महीजाः ॥ ए वं युक्ता भारसहा भवंति महाकुलीनान तथाऽन्ये मनुष्याः ३६

न योनिः पित्रादयोऽपि येषां दोषेण न व्यथंते किंतु गुणैरेव तुष्यंति २४ । २५ । २६

परिभवात्ताडनात् परिवादात् निर्दातः २७ गोभिर्वाग्मिर्विद्ययेत्यर्थः पुरुषतः सत्पुरुषैः अर्थतः धनैश्च कुलानि कुलसंख्यां कुलेषु गणनां समुपेतानि भवंति २८ वृत्ततः धर्मेण कर्षति आहरंति २९ । ३० गोभिर्विद्याभिः ३१ नैकृतिकः कपटी । वैरकृदादयः कुलघ्रादित्यर्थः ३२ प्रसंगावृत्तलक्षणमाह यश्चेति न इति अस्मच्छब्दस्यादेशचतुष्टयननः स इति पाठे । न तस्येति पा ठे तु त्रयमेव निर्वपेत्कृष्यात् । पितृनितीपाठे नो निषेधार्थः ३३ नोच्छिद्यंते किं त्वतिथीनुपगच्छंत्येव ३४ सत्कृतिस्तत्कारं कर्तुं प्रवृत्तानि तृणादीनि ३५ युक्ताः स्यंदनवदविकलाः ३६

प्रकृतमाह न तदिति तव तु शंका कुलस्य मध्यमि मित्रत्वबुद्धिर्नास्तीति भावः । संगतानि संबंधमात्राणि ३७ मूर्खस्य तु दुयोधनादेः कुलशीलादिभिरसंबद्धोऽपि कणादिभिर्मित्रभावेनास्तीत्याशये नाह यद्वाति बंधुः संबंधी मित्रं उपकारकृत् ३८ पारिप्लवमतेः चलबुद्धेः ३९ समभिवर्तते सम्यगभितरवर्तते न तु स्पृशंति । समतिवर्तते इत्यपि पठंति ४० अभ्रमेवः ४१ मित्राणां हितायेति शेषः ४२ अनर्थं यन्प्रार्थना नून्यः दुग्धस्तु मित्राणां सारफलमुत्वेन जानातीत्यतः सकार्याधीनं विण्कुल्योनतु मित्रम् ४३ संतापात् इष्टवियोगात् शोकात् ४४ अनवाप्यं न प्राप्यं शोकेन शोकमा त्रेण इष्टमिति शेषः ४५ दुःखादेरागमापायित्वा दपिन शोकादिकं कर्तव्यमित्याह पुनरिति ४६ सर्वपुरुषमात्रं ४७ षड्मनसा सह श्रोत्रादीनि पंचस्रवते स्वार्थाश्च श्रयति ततो विषयमेव नात् न तन्मित्रं त्रयस्य कोपाद्विभेति यद्वा मित्रं शंकितेनोपचर्यम् ॥ यस्मिन्मित्रे पितरी वा श्वसीत तद्वै मित्रं संगतानीतराणि ३७ यः कश्चिदप्यसंबद्धो मित्रभावेन वर्तते ॥ स एव बंधुस्तन्मित्रं सागतिस्तत्परायणम् ३८ चलचित्तस्यैव पुंसो वृद्धानुपसेवतः ॥ पारिप्लवमतेर्नित्यमधुवो मित्रसंग्रहः ३९ चलचित्तमनात्मानमिन्द्रियाणां वशानुगम् ॥ अर्थाः समभिवर्तते हंसाः शुष्कं सरोयथा ४० अकस्मादेव कुप्यंति प्रसीदंत्यनिमित्ततः ॥ शीलमेतदसाधूनामभ्रपारिप्लवं यथा ४१ सत्कृताश्च कृतार्था श्वमित्राणां न भवंति ये ॥ तान्मृतानपि क्रव्यादाः कृतघ्नान्प्रभुं जते ४२ अर्चयेद्देवमित्राणिसति वाऽसति वा धने ॥ नानर्थं यन्प्रजानाति मित्राणां सारफलमुताम् ४३ संतापाद्भ्रश्यते रूपं संतापाद्भ्रश्यते बलम् ॥ संतापाद्भ्रश्यते ज्ञानं संतापाद्वाधिमुच्छति ४४ अनवाप्यं च शोकेन शरीरं चोपतप्यते ॥ अमित्राश्च प्रहृष्यं ति मास्मशोके मनः कृथाः ४५ पुनर्नरो म्रियते जायते च पुनर्नरो हीयते वर्द्धते च ॥ पुनर्नरो याचतियाच्यते च पुनर्नरः शोचति शोच्यते च ४६ सुखं च दुःखं च भवा भवौ चलाभालाभौ मरणं जीवितं च ॥ पर्यायशः सर्वमेते स्पृशंति तस्माद्दीरो न च हृष्येन्न शोचेत् ४७ चलानि हीमानि षडिन्द्रियाणितेषां यद्यद्वर्द्धते यत्र यत्र ॥ तत स्ततः स्रवते बुद्धिरस्य चिच्छिद्रोदकुंभादिव नित्यमभः ४८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तनुरुद्धः शिखी राजामिथ्योपचरितो मया ॥ मंदानां मम पुत्राणां युद्धेनांतं करिष्यति ४९ नित्योद्विग्नमिदं सर्वं नित्योद्विग्नमिदं मनः ॥ यत्तत्पदमनुद्विग्नं तन्मेव दमहामते ५० ॥ विदुर उवाच ॥ नान्यत्र विद्यातपसो नान्यत्रोद्विग्ननिग्रहात् ॥ नान्यत्र लोभसंयागाच्छांतिं पश्यामि तेऽनघ ५१ बुद्ध्याभयं प्रणुदाति तपसा विंदते महत् ॥ गुरुशुभ्रपयाज्ञानं शांतियोगेन विंदति ५२ अनाश्रितादानपुण्यं वेदपुण्यम नाश्रिताः ॥ रागद्वेषविनिर्मुक्ता विचरंतीह मोक्षिणः ५३ स्वधीतस्य सुयुद्धस्य सुकृतस्य च कर्मणः ॥ तपसश्च सुतप्तस्य तस्यांति सुखमेधते ५४

४८ तनुः शरीरमभिव्यक्तिस्थानं काष्ठं तन्नरुद्धोऽनभिव्यक्तः शिखी अग्निस्तथाऽयं राजा धर्मेण रुद्धः तनूनासूक्ष्मेण धर्मेण वा रुद्धः ४९ उद्विग्नं भित्तं चलितं च अनुद्विग्नमभयमचलं च पदं पदनीयं प्राप्यं ब्रह्म ५० तत्प्राप्तिसाधनान्येवाह नान्यत्रेति विद्याऽध्ययनजा तपःस्वधर्माचरणं त्वंतुलोभी तत्पदं प्राप्नुमर्हति भावः । शांतिं कल्याणं ५१ बुद्ध्या आत्मज्ञानेन भयं संसारं विंदते मह ररुद्धशस्त्रादिकं लभते । ततो गुरुशुभ्रपयाज्ञानं धर्मं । योगेन सर्वचित्तवृत्तिनिरोधेन शांतिं ५२ शांतिप्राप्तौ सर्वं तुच्छमित्याह अनाश्रिता इति दानजपुण्यं तत्फलं स्वर्गादीत्यर्थः अ नाश्रिताः नाश्रयंते तुच्छत्वात् तस्य ५३ तस्यांति स्वधीतादीनां कर्मणां तेनाशे सुखं परमानंदं विंदते । जगत्कारणदर्शनादेव सकलकर्मनाशे सति अकारणं शुद्धं प्राप्नोतीत्यर्थः । 'क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे' । परो हिरण्यगर्भोऽवरो नीलो यस्मात्कारणात् तस्मिन् दृष्टे सति ५४

तदन्यदुःखरूपमेवेत्याह स्वास्तीर्णानीति भिन्नाः भेददष्टि भेदः । 'द्वितीयाद्वैभवाति' इति श्रुतेरद्वैततत्त्वात्प्रच्युता इत्यर्थः । पक्षेभिन्नाः ज्ञातिभेदवन्तः ५५ प्रशमनक्रोधं ५६ योगः अलब्धलाभः श्ले
मलब्धपरिपालनं तदुभयं न कल्पते न युज्यते ५७ तदेवाह संपन्नमिति संपन्नक्षीरादिसंपत्तिः ५८ तंतवः कुलतंतवः पांडवाः आप्यायिताः स्वयैव संवर्द्धिताः पूर्वरूपमार्थं तनवः सूक्ष्माः बाला इत्यर्थः ब
हुलाः समाः बहून्संवत्सरान् । बहुत्वात् बंधूनामन्येषां च ऋषीणां बहुत्वात् वने आयासान्सहंति अतः सता उपमा भवति पांडवा इव संत इति लोकेष्वेति । अतः सत्तमाः पांडवास्त्वयानवंचनीया इति भावः
५९ अन्येतु ज्ञातयानपांडवतुल्या इत्याह धूमायंते इति व्यपेतानि पृथग्भूतानि ६० ब्राह्मणादिसाहचर्यात् ज्ञातयोऽप्यत्रा युद्धार्थिन एव ग्राह्याः तादृशाश्च पांडवानां जिघांसंतः पतिष्यंत्येवेत्यर्थः ६१

स्वास्तीर्णानि शयनानि प्रपन्नानवै भिन्ना जातुनि द्रालभंते ॥ न स्त्रीपुत्रा जन्मरतिमाप्नुवन्ति न मागधैः स्तूयमानान् मृतैः ५५ न वै भिन्ना जातु चरन्ति धर्मनवै सुखं प्राप्नु
वंती हि भिन्नाः ॥ न वै भिन्ना गौरवं प्राप्नुवन्ति न वै भिन्नाः प्रशमरोचयन्ति ५६ न वै तेषां स्वदते पथ्यमुक्तं योगक्षेमं कल्पते नैव तेषाम् ॥ भिन्नानां वैमनुजैर्द्रपरायणं न विद्य
ते किंचिदन्यद्विनाशात् ५७ संपन्नगोषु संभाव्यं संभाव्यं ब्राह्मणे तपः ॥ संभाव्यं चापलं स्त्रीषु संभाव्यं ज्ञातिभयम् ५८ तंतवोऽप्यायितानि त्यंतनवो बहुलाः
समाः ॥ बहून्बहुत्वादायासान्सहंतीत्युपमा सताम् ५९ धूमायंते व्यपेतानि ज्वलंतिसहितानि च ॥ घृतराशौ लसुकानीव ज्ञातयो भरतर्षभ ६० ब्राह्मणेषु च येशू
राः स्त्रीषु ज्ञातीषु गोषु च ॥ वृंतादिव फलपक्वं घृतराशु पतंतिते ६१ महानप्येकजो वृक्षो बलवान्सुप्रतिष्ठितः ॥ प्रसह्य एव वा तेन सस्कंधो मर्दितुं क्षणात् ६२ अथ ये
सहिता वृक्षाः संघशः सुप्रतिष्ठिताः ॥ ते हि शीघ्रतमानवा तान्सहंते न्योन्यसंश्रयात् ६३ एवमनुष्यमप्येकं गुणैरपि समन्वितम् ॥ शक्यं द्विषंतो मन्यंते वा युद्धं मामिवै
कजम् ६४ अन्योन्यसमुपपन्नं भादन्योन्यापाश्रयेण च ॥ ज्ञातयः संप्रवर्द्धंते सरसीवोत्पलान्युत ६५ अवध्या ब्राह्मणा गावो ज्ञातयः शिशवः स्त्रियः ॥ येषां चान्नानि
भुंजीत ये च स्युः शरणागताः ६६ न मनुष्ये गुणः कश्चिद्राजन्सधनतामृते ॥ अनातुरत्वाद्भद्रं ते मृतकल्पा हि रोगिणः ६७ अव्याधिजं कटुकं शीर्षं रोगिपापानुबंधं
परुषं तीक्ष्णमुष्णम् ॥ सतापेयं यन्नपि बन्धुसंतो मन्युं महाराजपिब प्रशाम्य ६८ रोगादितान फलान्याद्रियं ते नैव लभंते विषयेषु तत्त्वम् ॥ दुःखोपेतारोगिणो नि
त्यमेव न बुध्यंते धनभोगान्नसौख्यम् ६९ पुराहुर्कं नाकरोस्त्वंचो मे द्यूते जितां द्रौपदीं प्रेक्ष्य राजन् ॥ दुर्योधनं वारयेत्यक्षवत्यां कितवत्वं पांडितावर्जयन्ति ७० न त
द्वलं यन्मृदुनाविरुध्यते सूक्ष्मो धर्मस्तरसासेवितव्यः ॥ प्रध्वंसिनी कूरसमाहिता श्रीर्दुप्रौढा गच्छति पुत्रपौत्रान् ७१

एकजः एकाकी प्रसह्यः शक्यः ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ सधनतां ऋते विना अनातुरत्वात् ऋते च भद्रं तेऽस्तु इत्याशीर्वचनमाप्तत्वं सूचनार्थं ६७ धनवाननातुरश्च त्वं गुणी सन् प्रशमं प्राप्नुहीत्याह
अव्याधिजमितिकटुकं अरोचकं । परुषं रूक्षं । तीक्ष्णं छेदकं उष्णं दुःसहस्पर्शं । पेयं गिलनीयं । मन्युं दैन्यं । 'मन्युर्दैन्ये कतौ कृधि' इति कोशात् प्रशाम्य शान्तिं क्षमां प्राप्नुहि ६८ सतापाद्याधि
मृच्छतीत्युक्तमतस्तौ द्वावापि निर्दिष्टे फलानि पुत्रपश्वादीनि । तत्त्वमिष्टानिष्टविवेकं पित्तोपहत रसनत्वात् एवं सर्वत्र भोगः ह्यादिसंगः धनादिजं सुखं लब्धमपि न बुध्यन्ते । अतः सतापं जागरा
दिद्वारारोगोत्पादकं त्यजेत्यर्थः ६९ कितवत्वं द्यूतप्रियत्वं ७० मृदुना सहिष्णुना धर्मः दायविभाज्यः कूरेत्स्वप्ने समाहिता मृदुना युधिष्ठिरेण प्रौढा सती ७१

मेढीभूतः स्वयं निर्व्यापारोऽपि परितः संचरमाणानां बलीवर्दानामिव पुत्राणां यथेष्टप्रचारनिरोधकः ७३ अंतरं भेदं स्थापय युद्धाद्विवर्तयस्व ७४ ॥ इति श्री उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदी
पेषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ७५ ॥ सप्तदशोति १ दानूनां भवानां समूहो दानवतांस्मिन् । सुपांसुलुगितिसप्तम्यालुक्कादेशोवा । इन्द्रस्य धनुः वर्षासु दृश्यमानं अनान्धं धूमज्योतिषोऽसन्निपातरूप
त्वात् नामयितुमयोग्यं नमतः नामयतः मरीचिनः मरीचिमतः सूर्यचंद्रादेः । व्रीह्यादित्वान्मत्वर्थीय इति । पादानुरश्मीन् । आकाशहननादिकमकार्यं कुर्वतोऽतिमूढानित्यर्थः २ अ
शिष्यं शासनानर्हदुर्योधनादियः शास्ति । तुष्येत् अल्पलामेनेति शेषः । द्विषंतं भजते स्वकार्यार्थमिति शेषः । कार्यमेवाह भद्रमश्नुते इति शत्रुसेवया स्त्रीरक्षया च यो भद्रमश्नुते तौ द्वौ मूर्खौ वित्यर्थः ।
यः कथ्यते किंचित्कृत्वा श्लाघते सः षष्ठो मूर्खः ३ अभिजातः कुलीनः ४ श्वशुरः सन् यो वध्वा पुत्रभार्यया सह अवहासं परिहासं तत्पित्रादिभिरिव मन्यते स एकादशः । वध्वास्तु यथाभूतया अव

धार्तराशः पांडवान्पालयंतु पांडोः सुतास्तव पुत्रांश्च पांतु ॥ एकारिभिन्नाः कुरवो ह्येककार्या जीवंतुरा जन्मुखिनः समृद्धाः ७२ मेढीभूतः कौरवाणां त्वमद्य त्वय्याधी
नं कुरुकुलमाजमीढ ॥ पार्थान्बालान्दनवासप्रतप्तान्गोपायस्वस्वं यशस्तातरक्षन् ७३ संघत्स्वत्वं कौरवपांडुपुत्रैर्मर्तेऽंतरं रिपवः प्रार्थयंतु ॥ सत्ये स्थितास्तेन
रदेव सर्वे दुर्योधनं स्थापय त्वं नरेंद्र ७४ ॥ इति श्री महाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरहितवाक्ये षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ सप्तद
शेमान् राजेन्द्र मनुः स्वायं भुवोऽब्रवीत् ॥ वैचित्रवीर्यपुरुषानाकाशं मुष्टिभिर्घृतः १ दानवेंद्रस्य च धनुरनाम्यं नमतोऽब्रवीत् ॥ अथो मरीचिनः पादान्ग्राह्यान्मृकृत
स्तथा २ यश्चाशिष्यं शास्ति वैयश्च तुष्येद्यश्चातिवेलं भजते द्विषंतम् ॥ स्त्रियश्च यो रक्षति भद्रमश्नुते यश्चायाच्यं याचते कथ्यते वा ३ यश्चाभिजातः प्रकरोत्यका
र्यं यश्चाबलो बलिनानित्यवैरी ॥ अश्रद्धधानाय च योऽब्रवीति यश्चाकाम्यं कामयते नरेंद्र ४ वध्वाऽवहासं श्वशुरो मन्यते यो वध्वाऽवसन्नभयो मानकामः ॥ परक्षेत्रे
निर्वपति यश्च बीजं स्त्रियं च यः परिवदतेऽतिवेलम् ५ यश्चापिलब्धवानस्मरामीति वादीदत्वाच यः कथ्यतियाच्यमानः ॥ यश्चासतः सत्त्वमुदानयति एतान्नयति
निरयं पाशहस्ताः ६ यस्मिन् यथावर्तते यो मनुष्यस्तस्मिन् स्तथावर्तितव्यं स धर्मः ॥ मायाचारो मायया वर्तितव्यः साध्वाचारः साधुना प्रत्युपेयः ७ जरारूपं हर
ति हि धैर्यमाशामृत्युः प्राणान्धर्मचर्याममूया ॥ कामोऽहिंयं वृत्तमनार्यं सेवाक्रोधः श्रियं सर्वमेवाभिमानः ८ ॥ घृतराशु उवाच ॥ शतायुरुक्तः पुरुषः सर्ववेदेषु वै यदा ॥
नाप्रोत्यथ च तत्सर्वमायुः केनेहे हेतुना ९ ॥ विदुर उवाच ॥ अतिमानोऽतिवादश्च तथाऽत्यागो न राधिप ॥ क्रोधश्चात्मविधिस्ताचमित्रद्रोहश्च तानि षट् १०

सन्नभयोनष्टभयः वधूपित्रादिभिरापदित्रातोऽपि तत्रैव मानं कामयते यः स द्वादशोऽमूर्खः । अन्येतु वध्वासहराति कुर्वन्नापि अभयोमानकामश्चेति व्याचख्युः तद्विगीतत्वादुपेक्ष्य परक्षेत्र इत्यनेन सं
गृहीतं च ५ दत्वातीर्थवाचा दानं कृत्वा गृह्याच केन याच्यमानः सन्नकथ्यते दानमकृत्वा श्लाघते । असतो दुष्टस्य सत्त्वं साधुत्वं असतः मृषार्थस्य सत्त्वं सत्यत्वं वा उपानयित समर्थयते सप्तदशोऽमूर्खः
६ यस्मिन्निति साधुषु पांडवेषु त्वयाऽपि साधुना भवितव्यं इत्याशयः ७ जरोति अभिमानं त्यजेति भावः ८ अभिमानः सर्वहर इत्युक्तेऽभिमानवतां मत्पुत्राणां यद्विस्वल्पमेवायुरस्ति तर्हि त्यक्तेऽप्य
भिमानेन जीविष्यति यदि बहुतर्हि सत्यपि तस्मिन् मरिष्यन्तीत्याशयेनाह शतायुरिति ९ अत्यागः उत्कृष्टोऽपराधश्चौर्यादिर्गर्दानादिर्वा अत्याशय इति पाठे बहुभोजित्वं । आत्मविधिस्ते
ति पोषणार्थस्य धाजः सन्निरूपं । आत्मपोषणेच्छा शिश्रोदरपरायणतेत्यर्थः १०

॥ ३३ ॥

एतएवासयस्तीक्ष्णाःकृतंत्यायूंषिदेहिनाम् ॥ एतानिमानवानग्रंतिनमृत्युर्भद्रमस्तुते ११ विश्वस्तस्यैतियोदारानयश्चापिगुरुतल्पगः ॥ वृषलीपतिर्द्विजो
यश्चपानपश्चैवभारत १२ आदेशकृद्वृत्तिहंताद्विजानांप्रेषकश्चयः ॥ शरणागतहाचैवसर्वेब्रह्महणःसमाः ॥ एतैःसमेत्यकर्तव्यंप्रायश्चित्तमितिश्चुतेः १३ गृहीत
वाक्योनयविद्वदान्यःशेषान्नभोक्ताह्याविर्हिसकश्च ॥ नानर्थकृत्याकुलितःकृतज्ञःसत्योमृदुःस्वर्गमुपैतिविद्वान् १४ सुलभाःपुरुषाराजन्सततंप्रियवादिनः ॥ अ
प्रियस्यतुपथ्यस्यवक्ताश्रोताचदुर्लभः १५ योहिधर्मसमाश्रित्यहित्वाभर्तुःप्रियाप्रिये ॥ अप्रियाप्याहपथ्यानितेनराजासहायवान् १६ त्यजेत्कुलार्थेपुरुषंग्राम
स्यार्थेकुलंत्यजेत् ॥ ग्रामंजनपदस्यार्थेआत्मार्येपृथिवींत्यजेत् १७ आपदर्थेधनंरक्षेद्दारांरक्षेद्धनैरपि ॥ आत्मानंसततरक्षेद्दरैरपिधनैरपि १८ द्यूतमेतत्पु
राकल्पेदृष्टंवरकरंनृणाम् ॥ तस्मात्द्यूतंनसेवेतहास्यार्थमपिबुद्धिमान् १९ उक्तंमयाद्यूतकालेऽपिराजन्नेदंयुक्तंवचनंप्रातिपेय ॥ तदौषधंपथ्यमिवातुरस्यनरो
चतेतववैचित्रवीर्यं २० काकैरिमांश्चित्रवर्हान्मयूरान्पराजयेथाःपांडवान्धारतराष्ट्रैः ॥ हित्वासिंहान्क्रोष्टुकान्गूहमानःप्रातेकालेशोचितात्वंनरेन्द्र २१ यस्तात
नकुध्यतिसर्वकालंभृत्यस्यभक्तस्यहितेरतस्य ॥ तस्मिन्भृत्याभर्तारिविश्वसंतिनचैनमापत्सुपरित्यजंति २२ नभृत्यानांवृत्तिसंरोधनेनराज्यंधनंसंजिघ्रसेद
पूर्वम् ॥ त्यजंतिह्येनंवंचितावैविरुद्धाःस्निग्धाह्यमात्याःपरिहीनभोगाः २३ कृत्यानिपूर्वंपरिसंख्यायसर्वाण्यायव्ययेचानुरूपंचवृत्तिम् ॥ संगृहीयादनुरूपा
न्सहायान्सहायसाध्यानिहिदुष्कराणि २४ अभिप्रायंयोविदित्वातुभर्तुःसर्वाणिकार्याणिकरोत्यतंद्री ॥ वक्ताहितानामनुरक्तआर्यःशक्तिज्ञआत्मेवहिसोऽनुकंप्यः
२५ वाक्यंतुयोनाद्रियतेऽनुशिष्टःप्रत्याहयश्चापिनियुज्यमानः ॥ प्रज्ञाभिमानीप्रतिकूलवादीत्याज्यःसतादृक्त्वरयैवभृत्यः २६ अस्तब्धमक्लीबमदीर्घ
सूत्रंसानुक्रोशंश्लक्ष्णमहार्यमन्यैः ॥ अरोगजातीयमुदारवाक्यंदूतंवदंत्यष्टगुणोपपन्नम् २७ नविश्वासाज्जातुपरस्यगेहेगच्छेन्नरश्चेतयानोविकाले ॥ नचत्वरे
निशितिष्ठेन्निगूढोन राजकाम्यांयोषितंप्रार्थयीत २८

॥ ३ ॥

संसृष्टः बहुकर्मकत्वेन मिश्रो मंत्रो यस्य त्वाद्दृश्यकर्णोदिसहायवतोरान्नो निन्हवं मंत्रस्य अपहारं न गच्छेत् मादृशः तं मंत्रं न दूषयेत् । तैः सर्वैः सह विरोधापत्तेरिति भावः । त्वयि बहूनां शास्ये अहं
नाश्वसिमीति न ब्रूयात् किंतु मम किंचित् कार्यमस्तीति तथा व्यपदेशं व्याजं कृत्वा तादृशान् मंत्रादपसरे देवेत्यर्थः २९ घृणीलज्जावान् सहियथोक्तं दंढं अधमर्णेणुपातयितुं शक्तः क्रूरोऽयमिति
लोकापवादमयात् । उद्धृतभूतिः दूरीकृताधिकारः एते व्यवहारे धनदानादौ वर्जनीयाः द्रव्यनाशमयात् एतेभ्यो न ग्राह्यं च । अधमर्णो घृणीलज्जावांश्चेदतिनिर्वधेन याच्यमानः प्राणानेव ज
ह्यात् एवमन्यत्राप्यूहं । त्वमपि नाशमयात् पुत्राय राज्यादेहीति भावः ३० । ३१ । ३२ स्वरोध्वानिः तस्य प्रशुद्धिः मंजुलता । वर्णाः कादयः तेषां प्रशुद्धिर्यथास्थानकरणं विस्पष्टमुच्चारणं ।
स्पर्शः मृदुता । सौकुमार्यलावण्यम् ३३ मितभुक्तं मितभोजनं आद्यूनो बहुभोजीति क्षिपंति निंदन्ति ३४ अनिष्टवेषं क्षपणकादिवेषधरम् ३५ कदर्यमदातारं । आक्रोशकं गालयितारं ।
न निन्हवं मंत्रगतस्य गच्छेत् संसृष्टमंत्रस्य कुसंगतस्य ॥ न च ब्रूयान्नाश्वसिमित्वयीतिसकारणं व्यपदेशं तु कुर्यात् २९ घृणीराजापुंश्चलिराजभृत्यः पुत्रो भ्राता विधवा
बालपुत्रा ॥ सेनाजीवी चोद्धृतभूतिरेव व्यवहारेषु वर्जनीयाः स्युरेते ३० अष्टौ गुणाः पुरुषं दपियंति प्रज्ञाचकौल्यं च श्रुतं दमश्च ॥ पराक्रमश्चाबहुभाषिता च दानं
नयथाशक्तिरुत्तमता च ३१ एतान् गुणां स्तातमहानुभावानेको गुणः संश्रयते प्रसह्य ॥ राजाय दासत्कुरुते मनुष्यं सर्वान् गुणानेषु गुणो विभर्ति ३२ गुणादशस्त्रा
नशीलं भजंते बलं रूपं स्वरवर्णप्रशुद्धिः ॥ स्पर्शश्च गंधश्च विशुद्धता च श्रीः सौकुमार्यं प्रवराश्च नार्यः ३३ गुणाश्च षण्मि तभुक्तं भजंते आरोग्यमायुश्च बलं सुखं च ॥
अनाविलं चास्य भवत्यपत्यं न चैनमायून इति क्षिपंति ३४ अकर्मशीलं च महाशनं च लोकद्विष्टं बहुमायं नृशंसम् ॥ अदेशकालज्ञमनिष्टवेषमेतान् गृहे न प्रतिवासयेत्
३५ कदर्यमाक्रोशकमश्रुतं च वनौकसं धूर्तममान्यमानिनम् ॥ निशूरिणं कृतवैरं कृतप्रमेतान् भृशार्तोऽपि न जातु याचेत् ३६ संक्लिष्टकर्माणमातिप्रमादं नित्या नृतं
चादृढभक्तिकं च ॥ विमृष्टरागं पटुमानिनं चाप्येतान् सेवेत न राधमानषट् ३७ सहायबंधनाह्वयार्थः सहायाश्चार्थबंधनाः ॥ अन्योन्यबंधनावेतौ विनान्योन्यं न सि
द्धयतः ३८ उत्पाद्य पुत्रान नृणां श्रुत्वा वृत्तिं च तेभ्योऽनुविधाय कांचित् ॥ स्थाने कुमारीः प्रतिपाद्य सर्वा अरण्यसंस्थोऽथ मुनिर्बुभूषेत् ३९ हितं यत्सर्वभूतानां
मात्मनश्च सुखावहम् ॥ तत्कुर्यादीश्वरे ह्येतन्मूलं सर्वार्थसिद्धये ४० वृद्धिः प्रभावस्तेजश्च सत्त्वमुत्थानमेव च ॥ व्यवसायश्च यस्य स्यात्तस्या वृत्तिभयं कुतः ४१
पश्य दोषान्पांडवैर्विग्रहे त्वयत्र व्यथेयुरपि देवाः सशक्राः ॥ पुत्रैर्वैरं नित्यमुद्विग्नवासो यशः प्रणाशो द्विषतश्च हर्षः ४२

अश्रुतंमूर्ख । वनौकसंकैवर्तकं । धूर्तकितवं । निपूरिणं निर्दयं । हिंस्रंकृतवैरमन्येनस्वेनवा ३६ संक्लिष्टकर्माणं आततायिनं सचषड्विधः ' अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः ॥ क्षेत्रदाह
रश्चैव षडेते आततायिनः ' इति प्रसिद्धः । अतिप्रमादं सदा व्यग्रं । विसृष्टरागं त्यक्तस्नेहं । पटुमानि न कुशलं मन्यम् ३७ एवं निर्गुणानां स्वपुत्राणां पक्षपातेन सगुणान् पांडुपुत्रान् मात्यजेत्युक्तं ॥ सं
प्रति सर्वेषामैकमत्येनाभ्युदयं प्रसाध्य स्वहितमेव कुर्वित्याह सहायेत्यादिना ३८ । ३९ ईश्वरे कालांतरयि फलप्रतिभूते एतदेव स्वपराहिताचरणं मूलहेतुभूतं एतद्विना ईश्वरोऽपि
फलं दातुं न समर्थ इत्यर्थः ४० ननु परहितकरणे स्वहितं कथं स्यादित्यत आह वृद्धिरिति वृद्धिः सहायमे लनेन धनादीनां प्रचयः । बुद्धिरिति पाठे भिन्नसंग्रहधीः । प्रभावः शत्रूणां पराजयः । तेजः
तद्धेतुभूतं शौर्यं । सत्त्वंधर्मज्ञानैश्वर्यरूपं । उत्थानं उद्यमः । व्यवसायः निश्चयः । अवृत्तिर्जाविकाया अभावः ४१ । ४२

२१ अप्रशस्तानिनिन्द्यानि विपरिभंशादविपरीतत्वेनभ्रंशात् २२ । २३ पादुप्यं षण्णासिंधिविग्रहयानासनद्वैधीभावसमाश्रयाणांसमूहः नश्रुतोयेनसः २४ पादुप्याभिज्ञत्वेनविदितआ
त्मास्वरूपंयस्यतस्यस्थानंयथास्थितत्वावस्था अनवज्ञातंसत्कृतंशीलमस्य २५ नवेक्षिणइतिपाठे नवमिवादरेणईक्षितुंशीलमस्य आत्मनैवप्रत्ययोज्ञानंयस्य स्वयमेवज्ञातकोशस्य २६ ना
ममात्रेणैवराजाभवेत् भोगास्तुभृत्यैःसमानानेवभुंजीत २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ लोकस्यपर्यायः इहलोकपरलोकवत्त्वं तेनतद्विषयवृत्तांतं कर्मफलधीनत्वस्वरूपं प्राज्ञोजाना

॥३५॥

धर्मेचार्थेचकामेचसराजाराजसत्तमः ॥ गूढमंत्रस्यनृपतेस्तस्यसिद्धिरसंशयम् २१ अप्रशस्तानिकायाणियामोहादनुतिष्ठति ॥ सतेषांविपरिभंशाद्भयते
जीवितादपि २२ कर्मणांप्रशस्तानामनुष्ठानंसुखावहम् ॥ तेषामेवाननुष्ठानंश्चात्तापकरंमतम् २३ अनधीत्ययथावेदान्नविप्रःश्राद्धमर्हति ॥ एवमश्रुतपा
दुप्योनमंत्रंश्रोतुमर्हति २४ स्थानवृद्धिक्षयज्ञस्यपादुप्यविदितात्मनः ॥ अनवज्ञातशीलस्यस्वाधीनापृथिवीनृप २५ अमोघक्रोधहर्षस्यस्वयंकृत्वाऽन्ववेक्षि
णः ॥ आत्मप्रत्ययकोशस्यवसुदैववसुंधरा २६ नाममात्रेणतुष्येतच्छत्रेणचमहीपतिः ॥ भृत्येभ्योविसृजेदर्थान्नैकःसर्वहरोभवेत् २७ ब्राह्मणंब्राह्मणोवेदभर्ता
वेदस्त्रियंतथा ॥ अमात्यंनृपतिर्वेदराजाराजानमेवच २८ नशत्रुर्वशमापन्नोमोक्तव्योवध्यतांगतः ॥ न्यग्भूत्वापर्युपासीतवध्यंहन्त्याद्वलेसति ॥ अहताद्विभ
यंतस्माज्जायतेनचिरादिव २९ दैवतेषुप्रयत्नेनराजसुब्राह्मणेषुच ॥ नियंतव्यःसदाक्रोधोवृद्धबालातुरेषुच ३० निरर्थकलहंप्राज्ञोवर्जयेन्मूढसेवितम् ॥ कीर्तिं
चलभतेलोकेनचानर्थेनयुज्यते ३१ प्रसादोनिष्फलोयस्यक्रोधश्चापिनिरर्थकः ॥ नतंभर्तारमिच्छतिषंडंपतिमिवास्त्रियः ३२ नबुद्धिर्धनलाभायनजाड्यमस
मृद्धये ॥ लोकपर्यायवृत्तांतंप्राज्ञोजानातिनेतरः ३३ विद्याशीलवयोवृद्धानबुद्धिवृद्धाश्चभारत ॥ धनाभिजातवृद्धाश्चनित्यंमूढोऽवमन्यते ३४ आनार्यवृत्तम
प्राज्ञमसूयकमधार्मिकम् ॥ अनर्थाःक्षिप्रमायांतिवाग्दुष्टंक्रोधनंतथा ३५ अविसंवादनंदानंसमयस्याव्यतिक्रमः ॥ आवर्तयंतिभूतानिसम्यक्प्रणिहिताचवा
क् ३६ अविसंवादकोदक्षःकृतज्ञोमतिमानृजुः ॥ अपिसंक्षीणकोशोऽपिलभतेपरिवारणम् ३७ घृतिःशमोदमःशौचंकारुण्यंवागनिष्ठुरा ॥ मित्राणांचानभि
द्रोहःसत्तैताःसमिधःश्रियः ३८ असंविभागीदुष्टात्माकृतघ्नोनिरपत्रपः ॥ तादृश्राधिपोलोकेवर्जनीयोनराधिप ३९ नचरात्रौसुखंशेतेससर्पइववेष्टमानि ॥
यःकोपयतिनिर्दोषंसदोषोऽभ्यंतरंजनम् ४० येषुदुष्टेषुदोषःस्याद्योगक्षेमस्यभारत ॥ सदाप्रसादनंतेषांदेवतानामिवाचरेत् ४१ येषार्थाःस्त्रीषुसमायुक्ताः
प्रमत्तपतितेषुच ॥ येचानार्येसमासक्ताःसर्वेतेसंशयंगताः ४२ यत्रस्त्रीयत्रकितवोबालेयत्रानुशासिता ॥ मज्जंतितेऽवशाराजत्रयामश्मप्लवाइव ४३

ति । नतुबुद्ध्याधनं जाड्येनवादारिद्र्यंलभ्यते सर्वत्रव्यभिचारदर्शनादितिभावः ३३ अभिजातः कुलीनः ३४ । ३५ अविसंवादनंवंचनाशून्यं समयस्यस्वपरकृतमर्यादायाः आवर्तयंतिशत्रू
नपिस्त्रीयान्कुर्वति प्रणिहिताप्रयुक्ता ३६ परिवारणंपरिवारान्भृत्यमित्रादीन् ३७ समिधः उद्दीपिकाः ३८ असंविभागीपोष्येभ्योऽदत्त्वास्वयंभुंजानः ३९ । ४० दुष्टेषुदुष्टितेषु
तनाद्यतिक्रमात् ४१ समासक्तानिहिताः संशयंगताःकदाचित्प्राप्याइत्यर्थः ४२ । ४३

येभृत्याः विशेषाआधिक्यानि ते बुद्धिप्रदर्श्यमानेषुपरस्परंस्त्रीयानामेवकलहप्रसंगान्मुख्यंप्रयोजनंनश्यतीतिभावः प्रसंगिनःप्रसंगःसंघर्षस्तत्कारिणः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इत्युद्यो
गपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपेअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ अनीश्वरोऽयमिति भवामवेपेश्वर्यान्नैश्वर्यं दिष्टस्यदैवस्यवदैव नतुमादूषयेतिभावः घृतःघृतिमान्
१ बुद्धयवज्ञानंअवज्ञातबुद्धित्वं २ मंत्रबलेनमूलबलेनचप्रियकृतप्रियोभवति सचदानाद्यभावेपुनरप्रियोभवति अहंतुनतथाऽतस्त्वयाप्राप्तकालेमदुक्तेऽनादरोनकर्तव्यइतिभावः ३ द्वेष्ये
प्रयोजनेषुयेसक्तानविशेषेषुभारत ॥ तानहंपंडितान्मन्येविशेषाहिप्रसंगिनः ४४ यंप्रशंसंतिकितवायंप्रशंसंतिचारणाः ॥ यंप्रशंसंतिवंधक्योनसजीवतिमान
वः ४५ हित्वातान्परमेष्वासानपांडवानमितौजसः ॥ आहितंभारतैश्वर्यंत्वयादुर्योधनेमहत् ४६ तंद्रक्ष्यसिपरिभ्रष्टंस्मात्त्वमचिरादिव ॥ ऐश्वर्यमदंसंमूढं
लिलोकत्रयादिव ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिप्रजागरपर्वणिविदुरवाक्येअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ अनीश्वरोऽयंपुरुषोभवाम
वेसूत्रप्रोतादारुमयीवयोषा ॥ धात्रातुदिष्टस्यवशेकृतोऽयंतस्माद्वदत्वंश्रवणेघृतोऽहम् १ ॥ विदुरउवाच ॥ अप्राप्तकालंवचनंवृहस्पतिरपिब्रुवन् ॥ लभतेबु
द्धयवज्ञानमवमानंचभारत २ प्रियोभवतिदानेनाप्रियवादेनचापरः ॥ मंत्रमूलबलेनान्योयःप्रियःप्रियएवसः ३ द्वेष्योनसाधुर्भवतिनमेधावीनपंडितः ॥ प्रिये
शुभानिकार्याणिद्वेष्येपापानिचैवह ४ उक्तंमयाजातमात्रेऽपिराजन्दुर्योधनंत्यजपुत्रंत्वमेकम् ॥ तस्यत्यागात्पुत्रशतस्यवृद्धिरस्यात्यागात्पुत्रशतस्यनाशः ५
नवृद्धिर्बहुमंतव्यायावृद्धिःक्षयमावहेत् ॥ क्षयोऽपिबहुमंतव्योयःक्षयोवृद्धिमावहेत् ६ नसक्षयोमहाराजयःक्षयोवृद्धिमावहेत् ॥ क्षयःसत्त्वहमंतव्योयंलब्ध्वाबहु
नाशयेत् ७ समृद्धागुणतःकेचिद्वदंतिधनतोऽपरे ॥ धनवृद्धान्गुणैर्हीनान्घृतराष्ट्रविवर्जय ८ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ सर्वंत्वमायतीयुक्तंभाषसेप्राज्ञसंमतम् ॥ न
चोत्सहेसुतंत्यक्तुंयतोधर्मस्ततोजयः ९ ॥ विदुरउवाच ॥ अतीवगुणसंपन्नोनजातुविनयान्वितः ॥ सुसूक्ष्ममपिभूतानामुपमर्दमुपेक्षते १० परापवादनिरताः
परदुःखोदयेषुच ॥ परस्परविरोधेचयतंतसततोत्थिताः ११ सदोषंदर्शनंयेषांसंवासेसुमहद्भयम् ॥ अर्थादानेमहान्दोषःप्रदानेचमहद्भयम् १२ येवैभेदन
शीलास्तुसकामानिस्त्रपाःशठाः ॥ येषापाइतिविख्याताःसंवासेपरिगर्हिताः १३ युक्ताश्चान्यैर्महादोषैर्येनरास्तानविवर्जयेत् ॥ निवर्तमानेसौहादेप्रीतिर्नाचे
प्रणश्यति १४ याचैवफलनिर्वृतिःसौहृदेचैवयत्सुखम् ॥ यततेचापवादाययत्नमारभतेक्षये १५ अल्पेऽप्यपकृतेमोहान्नशांतिमधिगच्छति ॥ तादृशैःसंगतं
नीचैर्नृशंसैरकृतात्मभिः १६ निशम्यनिपुणंबुद्ध्याविद्वान्दूराद्विवर्जयेत् ॥ योज्ञातिमनुगृह्णातिदरिद्रंदीनमातुरम् १७

१३

इति योयस्यद्वेष्यस्तास्मिन्नतदृष्ट्यासाधुत्वादिकंसदापिनास्ति प्रियेत्वसदपितदृष्ट्याऽस्तीतिभावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ आयतीयुक्तंउदकंहेतुं ९ पुत्रंत्यक्तुमशक्तेनदुष्टाःशकुन्यादयो
वात्याज्याइत्याशयेनाह अतीवेति कुलविनाशोनोपेक्षणीयइतिभावः १० । ११ । १२ । १३ सौहादेमैत्रहेतोनिवर्तमानेसाति प्रीतिःफलनिर्वृतिःसुखंचप्रणश्यति सनीचोऽपवा
दाययतते क्षयेचयत्नमारभते शांतिनचगच्छतीतिद्वयोःसंबंधः १४ । १५ संगतंसंबंधं १६ निशम्यविचार्य १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ शुभार्थिनापेश्वर्यलिप्सुना २३ । २४ । २५ । २६ दिग्बहस्तंविषाक्तबाणहस्तं सश्रीमान् एनस्तस्यज्ञातेरवसादजंपापंवेदति मृगवधजंपापंव्याधइवेत्यर्थः २७
२८ खट्वांसमारूढश्चितागारंप्रविष्टः लोकेआगंतुलज्जमानइत्यर्थः २९ नकश्चिदिति मार्गवात्शुकादन्यप्रणीतिशास्त्रकर्तारंशुक्रंविहायअन्यःकश्चिदपिनअपनयतेइतिन अपितुसर्वोऽप्यपनयते
अनीतिकरोति अतःयत्तुअतीतंतत्तुअतीतमेव शेषस्यवत्कालोचितस्यअर्थस्यप्रतिपत्तिःविचारःकर्तव्यइत्यर्थः ३० तदेवाह दुर्योधनेनेति प्रत्यानेयंप्रतिकर्तव्यं ३१ प्रतीकारमेवाह तानिति प्र
तिष्ठाप्यराज्यांशदानेनस्थिरीकृत्य ३२ धीराणांउपदेष्टृणांसुव्याहृतानिवचनानि अध्यवस्यतिनिश्चयंकरोति उत्तमफलंकरिमतइत्यर्थः ३३ सुकुशलैरप्युपयुक्तंउपदिष्टंतत्ज्ञानंसम्यगेव य
सपुत्रपशुभिर्वृद्धिंश्रेयश्चानंत्यमश्नुते ॥ ज्ञातयोवर्द्धनीयास्तैर्यइच्छंत्यात्मनःशुभम् १८ कुलवृद्धिंशराजेंद्रतस्मात्साधुसमाचर ॥ श्रेयसायोक्ष्यतेराजनकुर्वा
णोज्ञातिसक्रियाम् १९ विगुणाह्यपिसंरक्ष्याज्ञातयोभरतर्षभ ॥ किंपुनर्गुणवंतस्तेत्वत्प्रसादाभिकांक्षिणः २० प्रसादंकुरुवीराणांपांडवानांविशांपते ॥ दीयं
तांग्रामकाःकेचित्तेषांवृत्त्यर्थमीश्वर २१ एवंलोकेयशःप्राप्तंभविष्यतिनराधिप ॥ वृद्धेनहिव्याकार्यपुत्राणांतातज्ञासनम् २२ मयाचापिहितंवाच्यंविद्धिमांत्व
द्धितैषिणम् ॥ ज्ञातिभिर्विग्रहस्तातनकर्तव्यंशुभार्थिना ॥ सुखानिसहभोज्यानिज्ञातिभिर्भरतर्षभ २३ संभोजनंसंकथनंसंप्रीतिश्चपरस्परम् ॥ ज्ञातिभिःसह
कार्याणिनविरोधःकदाचन २४ ज्ञातयस्तारयंतीहज्ञातयोमज्जयंतिच ॥ सुवृतास्तारयंतीहदुर्गतामज्जयंतिच २५ सुवृतोभवराजेंद्रपांडवान्प्रतिमानद ॥
अधर्षणीयःशत्रुणांतैर्वृतस्त्वंभाविष्यसि २६ श्रीमतंज्ञातिमासाद्योज्ञातिरवसीदति ॥ दिग्बहस्तंमृगइवसएनस्तस्यविंदति २७ पश्चादापिनरश्रेष्ठतवतापोभ
विष्यति ॥ तान्वाहतान्सुतान्वाहपिश्रुत्वातदनुचिंतय २८ येनखट्वांसमारूढःपरितप्येतकर्मणा ॥ आदावेवनतत्कुर्यादभुवेजीवितेसति २९ नकश्चिन्नापनय
तेपुमानम्यत्रभार्गवात् ॥ शेषसंप्रतिपत्तिस्तुबुद्धिमत्स्वेवतिष्ठति ३० दुर्योधनेनयद्येतत्पापंतेषुपुराकृतम् ॥ त्वयातत्कुलवृद्धेनप्रत्यानेयंनरेश्वर ३१ तां
स्त्वंपदेप्रतिष्ठाप्यलोकेविगतकल्मषः ॥ भविष्यसिनरश्रेष्ठपूजनीयोमनीषिणाम् ३२ सुव्याहृतानिधीराणांफलतःपरिचित्ययः ॥ अध्यवस्यतिकार्येषुचिरं
यशसितिष्ठति ३३ असम्यगुपयुक्तंहिज्ञानंसुकुशलैरपि ॥ उपलभ्यंचाविदितंविदितंचाननुष्ठितम् ३४ पापोदयफलंविद्वान्योनारभतिवर्द्धते ३५ यस्तुपूर्वं
कृतंपापमविमृश्यानुवर्तते ३६ अगाधपंकदेदुर्मेधाविषमेविनिपात्यते ॥ मंत्रभेदस्यषट्प्राज्ञोद्गाराणीमानिलक्षयेत् ३७ अर्थसंततिकामश्चरक्षेदेतानिनित्यशः ॥
मदंस्वप्नमविज्ञानमाकारंचात्मसंभवम् ३८ दुष्टामात्येषुविश्रंभंदूताच्चाकुशलादापे ॥ द्वाराप्येतानियोज्ञात्वासंवृणोतिसदानृप ३९

तः उपलभ्यज्ञेयं तेन अविदितं न ज्ञातं विदितं ज्ञातं वा तत्तत्तानुष्ठितं । मनुक्तं त्वयि निष्फलमेवेति भावः ३४ यस्य शयेनादेः फलब्रह्मवधादिपापोदयपापहेतुः तत्फलफलहेतुभूतं कर्म यो नारमतसवद्वेत ३५ अविमृश्य अविचार्य पापमेवानुवर्तते स तत्तं करोति ३६ पंकेन रके ३७ अर्थसंततिः अर्थानामविच्छेदेन वृद्धिः तत्कामः । मदसुरापानजांचितवैकल्यं । स्वप्ननिद्रा । अविज्ञानं परकीयगुतचारादेरज्ञानं । आत्मसंभवं आकारं नेत्रवक्रविकारादिकं । तान्नैव परदूतामंत्रमुन्नयंति ३८ मंत्रभेदस्य द्वाराणिसंघटनोतिप्रदधाति ३९

श्रुतंशास्त्रं ४०४१ मत्यामननेन युक्तिभिरनुचितनेन । जात्येतिपाठेकुलीनत्वेन । बुद्ध्यास्वानुभवेनसंपाद्यकार्ययोग्यतांनिश्चित्य ४२ श्रुत्वापरतः दृष्टास्वये आकृत्याज्ञात्वा विज्ञायपुनःपुनर्वि
शेषेणज्ञात्वा प्राज्ञतां ४३ परिच्छदःभोग्यवस्तुसामग्री क्षेत्रेणजन्मस्थानेन कुप्राभवासिषुप्रायेणविवेकाभावात् परिचर्ययाआचारेण ४४ । ४५ वैद्यविद्यावंतं ४६ । ४७ चित्तंज्ञानमात्रंनिमृत्तं
ढाचारप्रवृत्तं मंत्रयंत्रादि प्रज्ञाविशेषतोऽर्थोन्नयनक्षमता ४८ । ४९ रौद्राःकोपनाः साहसिकाःअविमृश्यकारिणस्तेषु ५० । ५१ इंद्रियाणांउत्सर्गोविषयेषुप्रवृत्तिः अनुत्सर्गोविषयेभ्योनिवृ
त्तिवर्गाचरणेयुक्तःसशत्रूनधितिष्ठति ॥ नवैश्रुतमविज्ञायदृष्टाननुपसेव्यवा ४० धर्मार्थौवेदितुंशक्यौबृहस्पतिसमैरपि ॥ नष्टंसमुद्रेपातितंनष्टंवाक्यमशृण्वति ॥
४१ अनात्मनिश्रुतंनष्टंनष्टंहुतमनग्निकम् ॥ मत्यापरीक्ष्यमेधावीबुद्ध्यासंपाद्यचासकृत् ४२ श्रुत्वादृष्ट्वाऽथविज्ञायप्राज्ञैर्भैत्रीसमाचरेत् ॥ अकीर्तिंविनयोहांति
हंत्यनर्थपराक्रमः ४३ हंतिनित्यंक्षमाक्रोधमाचारोहंत्यलक्षणम् ॥ परिच्छदेनक्षेत्रेणवेश्मनापरिचर्यया ४४ परीक्षेतकुलंराजनभोजनाच्छादनेनच ॥ उप
स्थितस्यकामस्यप्रतिवादोनविद्यते ४५ अपिनिर्मुक्तदेहस्यकामरक्तस्यकिंपुनः ॥ प्राज्ञोपसेविनवैद्यंधार्मिकंप्रियदर्शनम् ४६ मित्रवंतंसुवाक्यंचसुहृदंपारि
पालयेत् ॥ दुष्कुलीनःकुलीनोवामर्यादांयोनलंघयेत् ४७ धर्मापेक्षीमृदुर्होमानसकुलीनशताद्वरः ॥ ययोश्चितेनवाचितंनिभृतंनिभृतेनवा ४८ समेतिप्रज्ञयाप्रज्ञा
तयोर्भैत्रीनजीर्यति ॥ दुर्बुद्धिमकृतप्रज्ञंछत्रंकूपंतृणैरिव ४९ विवर्जयेतमेधावीतास्मिन्मैत्रीप्रणश्यति ॥ अवलिप्तेषुमुखेषुरौद्रसाहसिकेषुच ५० तथैवापेत
धर्मेषुनमैत्रीमाचरेद्बुधः ॥ कृतज्ञंधार्मिकंसत्यमशुद्रंदृढभक्तिकम् ५१ जितेंद्रियंस्थितंस्थित्यामित्रमत्यागिचेष्ट्यते ॥ इंद्रियाणामनुत्सर्गोमृत्युनाऽपिविशिष्यते
५२ अत्यर्थपुनरुत्सर्गःसादयेद्देवतानपि ॥ मार्दवंसर्वभूतानामनमूयाक्षमाधृतिः ५३ आयुष्याणिबुधाःप्रादुर्भिन्नाणांचाविमानना ॥ अपनीतंसुनीतेनयोऽर्थं
प्रत्यानिनीषते ५४ मतिमास्थायसुदृढांतदकापुरुषव्रतम् ॥ आयत्यांप्रतिकारज्ञस्तदात्वेदृढनिश्चयः ५५ अतीतेकार्यशेषज्ञोनगोऽर्थैर्नप्रहीयते ॥ कर्मणाम
नसावाचायदभीक्ष्णंनिषेवते ५६ तदेवापहरत्येनंतस्मात्कल्याणमाचरेत् ॥ मंगलालंभनंयोगःश्रुतमुत्थानमार्जवम् ५७ भूतिमेतानिकुर्वतिसतांचाभीक्ष्णदर्श
नम् ॥ अनिवेदःश्रियोमूलंलाभस्यचशुभस्यच ५८ महान्नमवत्यनिर्विण्णःसुखंचानंत्यमश्नुते ॥ नातःश्रीमतरंकिंचिदन्यत्पथ्यतममंतम् ५९ प्रभविष्णो
र्यथातातक्षमासर्वत्रसर्वदा ॥ क्षमेदशक्तःसर्वस्यशक्तिमानधर्मकारणात् ॥ अर्थानर्थौसमौयस्यतस्यनित्यंक्षमाहिता ६० यत्सुखंसेवमानोऽपिधर्मार्थाभ्यांनही
यते ॥ कामंतदुपसेवेतनमूढव्रतमाचरेत् ६१ दुःखार्तेषुप्रमत्तेषुनास्तिकेष्वलसेषुच ॥ नश्रीर्वसत्यदांतेषुयेचोत्साहविवर्जिताः ६२

तिः सामृत्युतुल्यादुरनुष्ठेय इत्यर्थः ५२ । ५३ आयुष्याणि आयुःकराणि अपनीतान्यायेन नाशितं ५४ आयुष्यां आगामिनिकाले दुःखस्य प्रतीकारज्ञः तदा त्वेव तन्माने दृढनिश्चयः भोगं विना प्राप्तस्य दुःखस्य नाशो नास्तीति ज्ञात्वा तत्संबन्धेऽपि नोत्पति ५५ । ५६ मंगलानां दधिदूवागवादीनां आलम्बनं स्पर्शः योगः सहायसंपत् उत्थानं उद्यमः ५७ अनिर्वेदः उद्योगात् अनुपरमः ५८ । ५९ तस्य मध्यमस्य योनशक्तः नाप्यशक्तस्तस्येत्यर्थः सर्वेषां क्षमाश्रेयस्करीत्यर्थः ६० मूढव्रतं आहारादौ अतिनिर्बंधं ६१ अदातेषु लिप्ताहीनेषु ६२

आर्जवेननरंयुक्तमार्जवात्सव्यपत्रपम् ॥ अशक्तंमन्यमानास्तुधर्षयंतिकुबुद्धयः ६३ अत्यार्यमतिदातारमतिशूरमतिव्रतम् ॥ प्रज्ञाभिमानिनंचैवश्रीर्भयान्नोप
सर्पति ६४ नचातिगुणवत्स्वेषानात्यंतंनिर्गुणेषुच ॥ नैषागुणान्कामयतेनैर्गुण्यान्नानुरज्यते ॥ उन्मत्तागौरिवांधाश्रीःक्वचिदेवावतिष्ठते ६५ अग्निहोत्रफला
वेदाःशीलवृत्तफलंश्रुतम् ॥ रतिपुत्रफलानारीदत्तभुक्तफलंधनम् ६६ अधर्मोपार्जितैरर्थैर्यःकरोत्यौर्ध्वदेहिकम् ॥ नसतस्यफलंप्रेत्यभुंक्तेऽर्थस्यदुरागमात् ६७
कांतारेवनदुर्गेषुकृच्छ्रास्वापत्सुसंभ्रमे ॥ उद्यतेषुचशस्त्रेषुनास्तिसत्ववतांभयम् ६८ उत्थानंसंयमोदाक्ष्यमप्रमादोघृतिःस्मृतिः ॥ समोक्ष्यचसमारंभोविद्धि
मूलंभवस्यतु ६९ तपोबलंतापसानांब्रह्मब्रह्मविदांबलम् ॥ हिंसाबलमसाधूनांक्षमागुणवतांबलम् ७० अष्टौतान्यव्रतघ्नानिअपोमूलंफलंपयः ॥ हविर्ब्राह्मण
काम्याचगुरोर्वचनमौषधम् ७१ नतत्परस्यसंदध्यात्प्रतिकूलंयदात्मनः ॥ संग्रहेणैषधर्मःस्यात्कामादन्यःप्रवर्तते ७२ अक्रोधेनजयेत्क्रोधमसाधुंसाधुनाजयेत् ॥
जयेत्कदर्यदानेनजयेत्सत्येनचानृतम् ७३ स्त्रीधूर्तकेऽलसेभीरौचंडेपुरुषमानिनि ॥ चौरैकृतघ्नेविश्वासोनकार्योनचनास्तिके ७४ अभिवादनशीलस्यनित्यं
वृद्धोपसेविनः ॥ चत्वारिसंप्रवर्धतेकीर्तिरायुर्यशोबलम् ७५ अतिक्लेशेनयेऽर्थाःस्युर्धर्मस्यातिक्रमेणवा ॥ अरेर्वाप्रणिपातेनमास्मतेषुमनःकृथाः ७६ अविद्यः
पुरुषःशोच्यःशोच्यमैथुनमप्रजम् ॥ निराहाराःप्रजाःशोच्याःशोच्यंराष्ट्रमराजकम् ७७ अध्वाजरादेहवतांपर्वतानांजलंजरा ॥ असंभोगोजरास्त्रीणांवाक्श
ल्यंमनसोजरा ७८ अनाम्नायमलावेदाब्राह्मणस्याव्रतंमलम् ॥ मलंपृथिव्याबाह्लीकाःपुरुषस्यानृतंमलम् ७९ कौतूहलमलासाध्वीविप्रवासमलाःस्त्रियः ८० सुव
र्णस्यमलंरूप्यंरूप्यस्यापिमलंरुपु ॥ ज्ञेयंपुमलंसंसंसिंसास्यापिमलंमलम् ८१ नस्वप्नेनजयेन्निद्रानकामेनजयेत्स्त्रियः ॥ नैधनेनजयेद्दग्धिनपानेनसुरांजयेत्
८२ यस्यदानजितंमित्रंशत्रवोयुधिनिर्जिताः ॥ अन्नपानजितादाराःसफलंतस्यजीवितम् ८३ सहस्रिणोऽपिजीवंतिजीवंतिशतिनस्तथा ॥ घृतराश्वविमुंचे
च्छानकथंचित्रजीव्यते ८४ यत्पृथिव्यांवीहियवंहिरण्यंपशवःस्त्रियः ॥ नालमेकस्यतत्सर्वमितिपश्यन्नमुह्यति ८५ राजन्भूयोब्रवीमिन्त्वांपुत्रेषुसममाचर ॥
समतायदितेराजनस्वेषुपांडुसुतेषुवा ८६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिप्रजागरपर्वणिविदुरवाक्येएकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥

यः अनभ्यासएवमलयेषां । बाल्हीकाः 'पंचानांसिधुषष्ठानानदीनांयत्रसंगमः । बाल्हीकानामतेदेशाः' ७१ विप्रवासःप्रवासः ८० । ८१ स्वप्नेनशयनेन ८२ । ८३ । ८४ । ८५
यदितेस्वेषुपुत्रेषुपाद्वेषुचसमताऽस्ति तर्हिसर्वेषुसममेवाचर यथाभांगंराज्यंतेभ्योदेहीत्यर्थः ८६ ॥ इति उद्योगपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेष्कोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ५ ॥

योऽभ्यर्चितइति असज्जमानः अभिमानशून्यः शक्तिजहापयित्वा अनतिक्रम्य यथाशक्तित्यर्थः संतंसाधुं उपैतिलभते यतः प्रसन्नाः संतः साधवः सुखाय अलं सुखं दातुं पर्याप्ताः १ अनपाकृष्टः परैरपक
र्ष अप्रापितोऽपि २ समुत्कर्षः अनृतेन जयइत्यर्थः ३ एकपदं सर्वात्मना ४ स्तब्धता औद्धत्यं । अभिमानः दर्पः तद्वत्त्वं । अत्यागित्वं लुब्धता । मदमोहौ एकीकृत्य सप्त ५ । ६ । ७ । ८ आकर्षः
विषादीनां ९ अजेन सहितः उज्ञा अजोक्षा औदुम्बरं ताम्रमयं पात्रजार्तं । 'उदुम्बरं स्मृतं ताम्रे' इति विश्वः । विषलोहमिति सर्वज्ञः । स्वर्णनाभः शालग्रामः । दक्षिणावर्तः शंख इति नारायणः १०

विदुरउवाच ॥ योऽभ्यर्चितः सद्भिरसज्जमानः करोत्यर्थं शक्तिमहापयित्वा ॥ क्षिप्रं यशस्तं समुपैतिसंतमलंप्रसन्नाहिसुखाय संतः १ महान्तमप्यर्थमधर्मयुक्तं यः संत्य
ज्यनपाठपुत्र ॥ सुखंसुदुःखान्यवमुच्यते जीर्णत्वचसर्पइवावमुच्य २ अनृते च समुत्कर्षो राजगामिचपैशुनम् ॥ गुरोश्चालीकनिर्बंधः समानिब्रह्महत्यया ३
असूयैकपदं मृत्युरतिवादः श्रियोवधः ॥ अशुश्रूषा त्वराश्लाघाविद्यायाः शत्रवस्त्रयः ४ आलस्यं मदमोहौ च चापलंगोष्ठिरेव च ॥ स्तब्धता चाभिमानित्वं तथाऽत्या
गित्वमेव च ५ एते वै सप्तदोषाः स्युः सदा विद्यार्थिनां मताः ॥ सुखार्थिनः कुतो विद्यानास्ति विद्यार्थिनः सुखम् ॥ सुखार्थी वा त्यजेद्विद्यां विद्यार्थी वा त्यजेत्सुखम् ६
नाग्निस्तृप्यतिकाष्ठानां नापगानां महोदधिः ॥ नांतकः सर्वभूतानां न पुंसां वामलोचना ७ आशाघृतिं हंतिसमृद्धिमतकः क्रोधः श्रियं हंति यशः कदर्यता ॥ अपाल
नं हंति पशूंश्च राजत्रेकः क्रुद्धो ब्राह्मणो हंति राष्ट्रम् ८ अजाश्चर्कास्यं रजतंचानित्यं मध्वाकर्षः शकुनिः श्रोत्रियश्च ॥ वृद्धो ज्ञातिरवसन्नः कुलीन एतानि ते संतु गृहे सदैव ९
अजोक्षा चंदनं वीणा आदर्शो मधुसर्पिषी ॥ विषमौ दुर्बलं शंखः स्वर्णनाभोऽथ रोचना १० गृहे स्थापयितव्यानि धन्यानि मनुरब्रवीत् ॥ देवब्राह्मणपूजार्थं मतिथीनां च भा
रत ११ इदं च त्वां सर्वपरं ब्रवीमि पुण्यं पदं तात महाविशिष्टम् ॥ न जातुकामा न्न भया न्न लोभाद्धर्मं न ह्याज्जीवितस्यापि हेतोः १२ नित्यो धर्मः सुखदुःखे त्वनित्ये जीवो नि
त्यो हेतुरस्य त्वनित्यः ॥ त्यक्त्वाऽनित्यं प्रातिष्ठस्व नित्ये संतुष्य त्वंतोषपरो हिलाभः १३ महाबलान्पश्य महानुभावान्प्रशास्य भूमिधनधान्यपूर्णाम् ॥ राज्यानि
हित्वा विपुलांश्च भोगान्गता न्नरेन्द्रान् वशमतकस्य १४ मृतं पुत्रं दुःखपुष्टं मनुष्या उत्क्षिप्य राजन् स्वगृहान्निर्हरंति ॥ तं मुक्तकेशाः करुणं रुदंति चिता मध्ये काष्ठमिव
क्षिपंति १५ अन्यो धनं प्रेतगतस्य भुंक्ते वयांसि चाग्निश्च शरीरधातून् ॥ द्वाभ्यामयं सह गच्छत्यमुत्र पुण्येन पापेन च वेष्ट्यमानः १६ उत्सृज्य विनिवर्तते ज्ञातयः सुहृ
दः सुताः ॥ अपुष्पान्फलान् वृक्षान्यथा तात पतत्रिणः १७ अग्नौ प्रास्तं तु पुरुषं कर्मान्वेति स्वयंकृतम् ॥ तस्मात्पुरुषो यत्नाद्धर्मं संचिनुयाच्छनैः १८ अस्मा
लोकादूर्ध्वममुष्य चाधो महत्तमस्तिष्ठति ह्यंधकारम् ॥ तद्वै महामोहनमिन्द्रियाणां बुद्धयस्वमात्मां प्रलभेत राजन् १९

धन्यानिमंगलावहानि ११ सर्वपरंसर्वेभ्यः

पुण्यहेतुभ्यः परं उत्कृष्टं । महाविशिष्टं महेश्वरसत्त्वेन अविशिष्टं समानं मांगलिकमित्यर्थः १२ अस्य जीवत्वस्य हेतुरविद्या । अनित्यं सुखदुःखे अविद्यां च । नित्ये धर्मे निरवद्ये आत्मनि च प्रति तिष्ठस्व निष्ठां कुरु । संतुष्य संतोषं प्राप्नुहि । तोषः पर उत्कृष्टः यस्मिन् लभा १३ । १४ गृहात् निर्हरति दूरीकूर्वाति १५ । १६ उत्सृज्य मृतस्य देहं त्यक्त्वा १७ । १८ अस्मा लोकादूर्ध्वस्वर्गं अमुष्य अमुष्मात् स्वर्गात् । चात् अस्माच्च अधः पाताले । महत्तमः तमोगुण प्रधानैः पुरुषैः प्राप्यं स्थानं अंधकारं अप्रकाशं तत्तत्तत्तमः अंधता मिश्राख्यं नरकं बुद्धयस्व मात्वा रागांधं प्रलभेत स्पष्टेत् १९

प्रतिपत्तुं शक्यसि चेदिति संबन्धः २० आरमाजीवो नदी पुण्यं धर्म एव तीर्थं यस्याः । सत्यं ब्रह्म तस्मादुदयो यस्याः । तस्यास्मात् निष्णातः प्रत्यग्रूपे मम इत्यर्थः । पूयते शुद्धयति कः पुण्यकर्मा पुण्यमपि किं नित्यमलोभ एव वैराग्यान्न परं पुण्यमित्यर्थः २१ नदीसंसारं नदी जन्मदुर्गाणि संतर मोक्षार्थं यतस्वेत्यर्थः २२ । २३ घृत्येति कामं अज्ञानायां धैर्येण जित्वा शिशो वरं दोषात् रक्षेत् । सम्यग्दृष्ट्वा वस्तुनामादानेन दृष्टपूते स्थले पदं न्यासेन च पाणिपादं चक्षुषारक्षेत् । चक्षुःश्रोत्रे च मनसैव परकृत्यादिभ्यः कुशलेभ्यश्च व्यावर्तने न रक्षेत् । मनोवाचं च कर्मणा संवमने न रक्षेत् २४ नित्योदकी नित्यं यथा कालं स्नानाचमनपरः २५ परिसंस्तीर्याग्नीन्परिस्तरणैः एतेनाग्निहोत्रमुपलभ्यतीति नारायणः । परिसंस्तीर्य वित्तं स्वस्वे स्थाने आधायेत्यर्थः । ततो यज्ञे रिष्ट्वा इदं वचः शक्यसि चेद्यथा वन्निशम्य सर्वं प्रतिपत्तुमेव ॥ यशः परं प्राप्स्यसि जीवलोके भयं न चामुत्र न चेहतेऽस्ति २० आत्मानदी भारत पुण्यतीर्था सत्योदया घृतिकु लादयोर्मिः ॥ तस्यां स्नातः पूयते पुण्यकर्मा पुण्यो ह्यात्मानित्यमलोभ एव २१ कामक्रोधग्राहवती पंचेन्द्रियजलानदी ॥ नावं घृतिमयी कृत्वा जन्मदुर्गाणि संतर २२ प्रज्ञावृद्धं धर्मवृद्धं स्वबंधुं विद्यावृद्धं वयसा चापि वृद्धम् ॥ कार्याकार्ये पूजयित्वा प्रसादयः संपृच्छेन्न समुहोत्कदाचित् २३ घृत्या शिशो वरं रक्षेत् पाणिपादं च चक्षुषा ॥ चक्षुःश्रोत्रे च मनसामनोवाचं च कर्मणा २४ नित्योदकी नित्यं यज्ञोपवीती नित्यं स्वाध्यायी पतितान्नवर्जी ॥ सत्यं ब्रुवन् गुरवे कर्म कुर्वन् ब्राह्मणश्च्यवते ब्रह्मलोकात् २५ अधीत्य वेदान् परिसंस्तीर्य चाग्नीनि द्वायज्ञैः पालयित्वा प्रजाश्च ॥ गोब्राह्मणार्थं शस्त्रपूता तारात्मा हतः संग्रामे क्षत्रियः स्वर्गमेति २६ वैश्योऽधीत्य ब्राह्मणान् क्षत्रियांश्च धनैः काले संविभज्या श्रितांश्च ॥ त्रेतापूतं धूममाघ्राय पुण्यं प्रेत्य स्वर्गो देव्यसुखानि भुंक्ते २७ ब्रह्मक्षत्रं वैश्यवर्णं च शूद्रः क्रमेणैताज्यायतः पूजयानः ॥ तुष्टेष्वेतेष्वव्य थोदग्धपापस्त्यक्त्वा देहं स्वर्गसुखानि भुंक्ते २८ चातुर्वर्ण्यस्यैष धर्मस्तवोक्तो हेतुं चानुब्रूयतो मे निबोध ॥ क्षात्राद्धर्माद्धीयते पांडु पुत्रस्तत्त्वं राजन राजधर्मो नियुंक्ष्य २९ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ एवमेतद्यथा त्वं मामनुशाससि नित्यदा ॥ ममापि चमतिः सौम्य भवत्येवं यथाऽऽस्थमाम् ३० सातु बुद्धिः कृताऽप्येवं पांडवान् प्रतिमे सदा ॥ दुर्योधनं समासाद्य पुनर्विपरिवर्तते ३१ नदिष्ठमभ्यतिक्रान्तुं शक्यं भूतेन केनचित् ॥ दिष्टमेव ध्रुवं मन्ये पौरुषं तु निरर्थकम् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योग पर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरवाक्ये चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ समाप्तमिदं प्रजागरपर्व ॥ अथ सनत्सुजातपर्व ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अनुक्तं यदिते किंचिद्वाचा विदुरविद्यते ॥ तन्मेशु श्रूयतो ब्रूहि विचित्राणि हि भाषसे १ ॥ विदुर उवाच ॥ घृतराष्ट्र कुमारो वैयः पुराणः सनातनः ॥ सनत्सुजातः प्रो वाचमृत्युर्नास्तीति भारत २ सते गुह्यान् प्रकाशांश्च सर्वान् हृदयसंश्रयान् ॥ प्रवक्ष्याति महाराज सर्वं बुद्धिमतां वरः ३

शस्त्रपूतः अंतरात्मा चित्तं यस्य गोब्राह्मणार्थं मृत इत्यर्थः संग्रामे हतो वा क्षत्रियः २५ अधीत्य वेदं शास्त्रमिति शेषः त्रेता अग्नित्रयं तस्याः पूतं धूमं आघ्राय पुण्यं पावनं प्रेत्य मृत्वा २७ । २८ क्षात्राद्ध मर्त्यपृथिवीपालनरूपात् राज्यादितियावत् राजधर्मैराज्ये २९ मां अनुशाससि अनुशासि ३० । ३१ । ३२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ एवं ब्रह्मविद्याधिकारिविशेषणीभूता साधनसंपत्तिः सम्यगुपपादिता तत्र काचित्कचित्प्रसंगात् यतो यतो निवर्तत इत्यादिना संक्षेपेण ब्रह्मविद्या सूचिता ता विस्तरेण श्रोतुं कामो घृतराष्ट्र उवाच अनुक्तामिति तत्त्वया १ मृत्युः जन्ममरणप्रवाहात्मकः संसारः २ सेतुभ्यं गुह्यान् गोप्यान् योगकलादीन् । प्रकाशान् शमादीन् । हृदयसंश्रयान् धर्मान् प्रवक्ष्याति ३

वर्णाश्रमक्रममुल्लंघ्य ब्रह्मविद्यां नोपदिशेदित्याख्यायिका मुखेनाह किं त्वमित्यादिना सनातना परनामा सनत्सुजातः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ विधिदृष्टेन शास्त्रादवगतेन कर्मणा मधुपर्कादिना ९ १० विद्याप्राप्तिफलमाह यं श्रुत्वेति ११ विषहेरन् बाधेरन् अमर्षः असहिष्णुता उद्भवत्कष्टैश्वर्य क्षयोदयो तयोर्हेतुभूते पापपुण्ये च १२ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभा वदीपे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ उद्योगपर्वणिसनत्सुजातीये भाष्यकारादिभिर्व्याख्यातान्संप्रतितनपुस्तकेषु च स्थितान्पाठान् श्लोकांश्च गुणोपसंहारन्यायेनैकीकृत्य व्याख्यायते । ततो राजेति । मनीषी शास्त्रसंस्कृतमनीषावान् रहितेष्वांते परमां बुद्धिं परविद्यां अथ पराययात दक्षरमधिगम्यते इति श्रुतिप्रसिद्धां प्रच्छ एतेन विषयो दर्शितः । प्रयोजनदर्शयति महात्मा बुभूषन्निति परं ब्रह्म भवितुमिच्छन् ब्रह्मवेदब्रह्मैव भवति इति ब्रह्मज्ञानस्य ब्रह्मभाषफलकत्वश्रवणात् विदुरेरितं वाक्यं 'सनत्सुजातः प्रोवाचमृत्युर्नास्तीति भारत' इति मृत्युशब्दितस्य बंधस्याभावं श्रुत्वा प्रतिपूज्यासंगत्वात्कपटवतोऽपि मम पापात्कर्मनास्तीति संतोषं प्राप्य । तेन ज्ञानस्य सर्वकर्मोन्मूलनहेतुत्वं दर्शितं यथोक्तं 'हत्वाऽपि स इमां लोकां ब्रह्मं हतिन निबध्नते' इति १

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ किं त्वं न वेद तदूयो यन्मे ब्रूयात्सनातनः ॥ त्वमेव विदुर ब्रूहि प्रज्ञाशेषोऽस्ति चेत्तव ४ ॥ विदुर उवाच ॥ शूद्रयोनावहं जातो नातोऽन्यद्रक्तु मुत्सहे ॥ कुमारस्य तु या बुद्धिर्वेदतां शाश्वती महम् ५ ब्राह्मी हियो निमापन्नः सुगुह्यमपि यो वदेत् ॥ न तेन गह्यो देवानां तस्मादेतद्रवीमि ते ६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ब्रवीहि विदुर त्वं मे पुराणं तं सनातनम् ॥ कथमेतेन देहेन स्यादिहैव समागमः ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ चिंतयामास विदुरस्तद्विंशं सितव्रतम् ॥ स च तच्चिंतितं ज्ञात्वा दर्शयामास भारत ८ सचैनं प्रतिजग्राह विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ सुखोपविष्टं विश्रांतमथैनं विदुरोऽब्रवीत् ९ भगवन् संशयः कश्चिद्घृतराष्ट्रस्य मानसः ॥ योनश्च क्यो मया वक्तुं त्वमस्मै वक्तुमर्हसि १० यं श्रुत्वाऽयं मनुष्येन्द्रः सर्वदुःखातिगो भवेत् ॥ लाभालाभौ प्रियद्वेष्यौ यथैनं न जरांतकौ ११ विषहेरन्भयामर्षौ क्षुत्पिपासे मदोद्भवौ ॥ अरतिश्चैव तं द्रीचकामक्रोधौ क्षयोदयौ १२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणिसनत्सुजातीयपर्वणि विदुरकृत सनत्सुजातप्रार्थने एकचत्वारिंशोऽ ध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राजा घृतराष्ट्रो मनीषी संपूज्य वाक्यं विदुरेरितं तत् ॥ सनत्सुजातं रहितं महात्मा प्रच्छ बुद्धिं परमां बुभूषन् १ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ सनत्सुजात यदिदं शृणोमि न मृत्युरस्तीति तव प्रवादम् ॥ देवासुराद्या चरन् ब्रह्मचर्यममृत्युवेतत्कतरनुसृत्यम् २ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ अपृच्छः कर्मणाय च मृत्युर्नास्तीति चापरम् ॥ शृणु मे ब्रूवतो राजन्यथैतन्माविशं किथाः ३

प्रश्नमेवाह सनत्सुजातेति । मृत्युरिति ध्रुवं जन्ममृत्युचेतिसाहचर्याज्जन्ममरणप्रवाहरूपो बंध उच्यते सनास्तीति तव प्रकर्षेण वादं पूर्वोक्तं विदुरादीनां मुखात् शृणोमि । हे सनत्सुजात सनत् सर्वदा सुपुजातं जन्म यस्य नित्यं कुमारत्वेन जरा मरणविवर्जितेत्यर्थः श्रुतिश्चैतदाह 'न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः ॥ न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येषा परमार्थता' इति । नु तथा अमृत्युवेमृत्योरभावात् । एकशतं वर्षाणि मयवान् प्रजापतौ ब्रह्मचर्यमुवासेति बंधनिवृत्त्यर्थो बन्धश्च श्रूयते । न ह्यसतो नित्यनिवृत्तस्यानिवृत्त्यर्थं यत्नो युज्यते । तदनयोः पक्षयोः कतरत्वं तं सत्यं तद्ब्रूहीति शेषः २ यत् कर्मणा ब्रह्मचर्येण मृत्युर्नास्तीति तेन सत्यस्य बंधस्य साधनेन नाश इति अपृच्छः पृष्टवानिति । यच्चापरं मृत्युः स्वरूपत एव नास्तीति पृच्छः । एतत् एतयोः पक्षयोः परस्परविरोधत्वं माविशं किथाः मामंस्थाः । अमृत्युः कर्मणा केचिदिति पाठे कर्मसाध्यं अमृतत्वं उत ज्ञानसाध्यमिति पक्षद्वयोपन्यासः तयोश्च क्रमसमुच्चयपक्षाश्रयेण विरोधभावं मन्वानो माविशं किथा इति ब्रवीतीत्यर्थः ३

उद्यो. ५

उभेसत्येक्षत्रियैतस्यविद्विमोहान्मृत्युःऽसमतोऽयंकवीनाम् ॥ प्रमादवैमृत्युमहं ब्रवीमितिथाऽप्रमादममृततत्वंब्रवीमि ४ प्रमादाद्वैजसुराःपराभवन्नप्रमादाद्ब्रह्मभूताभवंति ॥ नैवमृत्युर्व्याघ्रइवातिजंतून्नह्यस्यरूपमुपलभ्यतेहि ५ यमंत्वेकैमृत्युमतोऽन्यमाहुरात्मावसन्नममृततंब्रह्मचर्यम् ॥ पितृलोकेराज्यमनुशास्ति देवःशिवःशिवानामशिवोऽशिवानाम् ६ अस्यादेशान्निःसरतेनराणांक्रोधःप्रमादोलोभरूपश्चमृत्युः ॥ अहंमतेनैवचरन्विमार्गानचात्मनोयोगमुपैतिकाश्चित् ७ नमृत्युः'इति श्रुतेः । ननुकल्पितस्ययमस्यमृगजलादेरिवार्थाक्रियाकारित्वंनयुक्तमतआह पितृलोकइति । यादृशोयज्ञस्तादृशोबालिरितिन्यायेनआत्मनिकल्पितगरुडभावस्यविषनिवर्तकत्ववत् तत्राप्यर्थक्रियाकारित्वमस्तीतिभावः । अत्रयुक्तिमह शिवइति शीतोष्णादिवदेकस्मिन्नसत्त्वस्यविरुद्धधर्मद्वयस्यासंभवात् तस्मिन्नेवशिवत्वाशिवत्वेरज्ज्वांसर्पदंढादिवत्कल्पितेइत्यर्थः ५ अस्येति । अस्ययमस्यआदेशादाज्ञातः क्रोधादिरूपोमृत्युर्मरणहेतुर्निःसरतिउद्भवति अत्रयथाऽज्ञानाभिमानिनीदेवतायमः एवंक्रोधाद्याभिमानिन्योऽपिदेवताःयमस्यदासभूताः संतीत्यधिदैवमर्थः । अध्यात्मंतु अज्ञानादेवक्रोधादयउद्भवन्ति ततोऽन्यतइत्यर्थः । ननुयद्यात्मावासमज्ञानंतर्हितवत्आत्मनःपृथक्सिद्धमपृथक्सिद्धंवा । अंत्येमुक्तानामपिपुनर्बधापत्तिः । आद्येसांख्यप्रकृतिवत्तदनाशापत्तिरित्याशंक्यमृत्युंविशिनष्टि मरणान्अहंमतेनैवविमार्गान्चरन्निति जीवानांयोऽहंकारस्तेनसद्वृत्तगमनंअहंकारसाहित्यं तेनविमार्गान्अनात्ममान्मार्गान्चरन् विषयान्भुञ्जानइत्यर्थः मुक्तौअज्ञानाश्रयस्यअहमर्थस्यचिदाभासस्यनष्टत्वात् नशुद्धादात्मनःसकाशादज्ञानंपुनरुदेतिनापिपृथगवतिष्ठतइतिभावः । ननुसुषुप्तावहंकारलयोपिदृश्यतइत्यतआह नचेति । तदानीमपिसूक्ष्मस्याहमर्थस्यसत्त्वात्तत्रकाश्चित्ज्ञानंविनाआत्मयोगंउपैति स्वरूपंप्राप्नोतीत्यर्थः । अतोऽहंकारनाशात्प्राक्आत्मनःक्रोधादिरूपस्यमृत्योरुदयोयुज्यत एवेत्यर्थः । आस्यादेषइतिपाठे आस्तेऽस्मिन्नित्यास्यमज्ञानस्याधिष्ठानंअहंकारस्तस्मान्निःसरतइतिपूर्ववत् ७

आत्मयोगाभावेदोषमाह तेइति । तेनराःमोहिताःक्रोधादिभिरितिशेषः तद्वशेक्रोधादिरूपस्यमृत्योर्विशेवर्तमानाःसंतः इतोऽस्माच्छोकात्प्रतीगताःसंतः तत्रयमलोके पुनरित्यसकृद्रमन सूचनार्थं पतंतितगच्छंतिनरकादावितिशेषः ततस्तान्तत्रगतान् अनुदेवा इन्द्रियाणिष्ठवंतेतत्रैवगच्छन्ति । 'तमुक्तामंतंप्राणोऽनूत्क्रामतिप्राणमनूत्क्रामंतं सर्वप्राणा अनूत्क्रामन्ति' इति श्रुतेः । मृत्प्राणत्यागेइत्यनुशासनाच्च मृत्युरज्ञानंमरणसंज्ञामपिलभते । अयंभावः 'मृत्युरत्यंतविस्मृतिः' इतिस्मृतेरज्ञानंप्रत्यगानंदविस्मारकत्वेन यमश्चप्रत्यक्त्वेनगृहीतस्यदेहस्यचाविस्मारकत्वेनसाभ्यातद्वयमपिमृत्युशब्दितं । तथाचमुख्योमृत्युरज्ञानंगौणोयमइति ८ ननुप्राणमरणाम्मृत्युभयंमृतस्यगुक्तकृत्यस्यैवास्तित्याशंक्याह कर्मोदयइति भोगप्रदस्यकर्मणउदयेसतिकर्मफलनो मेऽनुरागोयेषांतेतथाभूताः तत्रस्वर्गादौअनुयांति भोगवासनयापूर्वदेहंत्यक्त्वामच्छन्ति अतोमृत्युंनतरंति देहनाशमात्रेणनमुच्यंतइत्यर्थः तथाचश्रुतिः । 'येयंप्रेतेविचिकित्सांननुष्येऽस्तीत्येकेनायमस्तीतिचैके'इति मृतस्यास्तित्वनास्तित्वेउपक्षिप्य । 'योनिमन्येप्रपद्यंतेशरीरत्वायदेहिनः ॥ स्याणुमन्येऽनुसंयंतियथाकर्मयथाश्रुतं'इति अस्तीत्येवोपलब्धव्यइति चास्तित्वंदेहांतरमाप्तिंचाह अत्रहेतुः सदर्थेति सतब्रह्मतत्प्राप्त्यर्थोयोगःसदर्थयोगःयमाद्यष्टांगोपेतः तस्यानवगमादल्पाभात्समंतात्ऊर्ध्वाधस्तिर्यग्योनिषुभोगयोमेनभोगलिप्सयादेहीदेहाभिमानीप्रवर्तते ९ भोगमेवनिंदति तद्वाइति । यत्अस्यपुंसः मिथ्याभूतेषुअर्थेषुशब्दादिविषयेषु योगोरागस्तदर्थगतिःमृतिःनित्यास्वाभाविनी तदेवइन्द्रियाणामहामोहनं । अर्थानामिथ्यात्वंसंकल्पकृतत्वात्

तैमोहितास्तद्वशेवर्तमाना इतः प्रेतास्तत्र पुनः पतन्ति ॥ ततस्तान् देवा अनुविष्टुर्वन्ते अतो मृत्युर्मरणाख्यामुपैति ८ कर्मोदये कर्मफलानुरागास्तत्रानुतेयांति न
तरन्ति मृत्युम् ॥ सदर्थयोगेन वगमात्समन्तात् प्रवर्तते भोगयोगेन देही ९ तद्वैमहामोहनमिन्द्रियाणामिध्यार्थयोगस्य गतिर्हित्या ॥ मिध्यार्थयोगाभिहतांतरा
त्मा स्मरन्नुपास्तो विषयान्समन्तात् १० अभिध्यावैप्रथमं हंतिलोकान् कामक्रोधावनुगृह्याशुपश्चात् ॥ एते बालान्मृत्यवे प्रापयन्ति धीरास्तु धैर्येण तरन्ति मृत्युम् ११
सोऽभिध्यायन्नृत्पातितान्निह न्यादनादरेणाप्रतिबुद्धयमानः ॥ नैनं मृत्युर्मृत्युरिवातिभूत्वा एवं विद्वान्यो विनिहन्ति कामान् १२ कामानुसारी पुरुषः कामाननुविनश्य
ति ॥ कामानव्युदस्य धुनुते यत्किंचित्पुरुषोरजः १३ तमोऽप्रकाशो भूतानां नरकोऽयं प्रदृश्यते ॥ मुह्यन्त इव धावन्ति गच्छन्तः श्वभ्रवत्सुखम् १४

यदाहासपादः । दोषानिमित्तरूपादयोर्विषयाः संकल्पकृता इति दोषोरागादिः मिथ्यार्थयोगेनाविषयसंगेन अभिहतांतरात्माव्याधितचित्तः सन्न विषयान्स्मरन्स्मरणपूर्वकं उपास्ते हेतौ शत्रुप्रत्ययः । स्मरणमेव विषयोपासनाहेतुरतस्तेषां विस्मरणमेव कर्तव्यमित्यर्थः १० तत्स्मरणदोषमाह अभिध्येति अभिध्याविषयस्मरणप्रथमं । ततः कामास्तत्प्राप्त्यभिलाषः । केनचिन्निमित्तेन तत्प्रतिहतौ क्रोधः एते अभिध्यादयः एवंक्रमेण बालान् अजितचित्तान् मृत्यवे मोहाय प्रापयन्ति । ये तु धीराः जितचित्ताः निष्कामास्ते मृत्युं तरन्ति । पाठांतरेषु मयि योगाभ्यासंचरन्ति ११ स इति । सः मृत्युतरणकामः योगीवा अभिध्यायन् आत्मानां चिंतयन् उत्पतितान् कामानेव निहन्यात् । हवनोपायमाह अनादरेण तुच्छत्वबुद्ध्या पथिपतितृणवत् रूपादीन् प्राप्तानपि अप्रतिबुद्धयमानः अचिंतयन् । य एवं विद्वानभूत्वा कामान्निहन्ति एनं पुरुषं मृत्युरज्ञानं मृत्युरिव यम इव नातिन्यसते निष्कामस्य मृत्युभयं नास्तीत्यर्थः १२ सकामं निंदितकामानुसारीति विषयार्थी विषयमनुविनश्वाति यथोक्तं । 'कुरंगमातंगपतंगभृंगमीनाहताः पंचभिरेव पंच' इति । फलितमाह कामानिति । विषयास्त्यक्त्वा रजोदुःखरूपं यत्किंचित्सर्वधनुतेनाशयति १३ विपक्षे दोषमाह तप इति अयं कामः भूतानां तमः अज्ञानं तत्कार्यकरत्वात् यतः अग्रकाशो नास्ति प्रकाशो विषयविवेको यस्मिन्स तथा अतएव नरकवङ्गः खदः । एतदेवाह मुह्यंत इति यथा मुह्यंतो मदिरामत्ताः । गृह्यंत इति पाठे ग्रहगृहीताः । पथिमच्छंतः श्वभ्रवत् मर्त्ययुक्तं देशं प्रावन्ति । तथा कामिनः संसारे वृत्तमानाः सुखं सुखप्रदं भार्यादिं प्रति प्रावन्तीत्यर्थः १४

अमूढवृत्तेः कामेनानभिभूतचित्तस्य पुंसस्तु तृणमयव्याघ्रवत् मृत्युर्यमः किंकुर्वान्न किमपीत्यर्थः । यस्मादेवं तस्मात् अस्य कामस्य आयुः जीवनं मूलाज्ञानं निर्णुदन् अपनेष्यन् अन्यत् किञ्चित् काम्यमानं रुयादिकं अमन्यमानः अगणयन् नाधीयीत न स्मरेत् । तुच्छत्वबुद्ध्या विषयविस्मरणमेव काममूलोच्छेदे हेतुरित्यर्थः । यदाह वसिष्ठः । 'भ्रमस्य जागतस्यास्य जातस्याकाशवर्णवत् ॥ अपुनस्मरणं मन्यसाधो विस्मरणं वरं ॥ तथाऽपि तवन स्वास्थ्यं सर्वविस्मरणादृते' इति च १५ यमं त्वेके इत्यत्र आत्मावसन्नमिति यमोऽप्यात्मनिकल्पित इत्युक्तं द्वाचष्टं सक्रोधलोभाविति यस्त्वच्छरीरे एषः अहं प्रत्ययविषयः अंतरात्मा बाह्यात्मानं शरीरमपेक्ष्य आंतरःचिदचिद्विग्रहिरूपोजीवः समो हवान् अतस्मिंस्तद्बुद्धिर्बोहः अनात्मनि देहादावतम बुद्धिर्विपर्ययरूपं ज्ञानं तद्वान् क्रोधलोभमृत्युरूपो भवति । शुक्नलिकान्यायेन स्वयं बंधहीनोऽपि अज्ञानात् स्वात्मानं बद्धं मन्यते तेन कामादिव शोभवतीत्यर्थः । उपसंहरति एवमिति जायमानं मोहादिति शेषः मोहविरोधिनिज्ञानेति षष्ठान्निष्ठावान् यमात्रविभेति । तत्र दृष्टान्तः विषये गोचरे तस्य ज्ञानस्य मृत्युर्बंधः विनश्यते । मृत्योर्यमस्य । मर्त्यः देहः । अज्ञानकृतो बंधो ज्ञानेनैव नश्यति न कर्मणोति प्रवृत्तकार्यः १६ अत्र शंक्तेयानिति साधु इज्य यासोपासनेन अश्वमेधादिना कर्मणा पुण्यतमानं इंद्रलोकाद्यपेक्षया पुण्यान् सनातनान् व्यवहारापेक्षयानित्यान् लोकान् सत्यलोकाख्यान् इह वेदे आहुः वेदविदः । तेषां लोकानां परार्थं परार्थत्वं मोक्ष प्रापकत्वं वेदाः कथयंति । एतत्कर्मणां क्रममुक्तिहेतुत्वं विद्वान् जानन् कर्मकथं नुन उपैति न शरणीकरोति । कर्मभिरेव मोक्षसिद्धौ किं ज्ञानेनेति भावः १७ समाधत्ते एवमिति अविद्वान् एवं त्वदुक्तक्रमेण तत्र मो

अमूढवृत्तेः पुरुषस्येह कुर्यात्किंवैमृत्युस्तर्णइवास्यव्याघ्रः ॥ अमन्यमानः क्षत्रियकिंचिदन्यन्नाधीयतनिर्णुदन्निवास्यचायुः १५ सक्रोधलोभौ मोहवानंतरात्मा
सवैमृत्युस्त्वच्छरीरेय एषः ॥ एवंमृत्युं जायमानं विदित्वा ज्ञानेतिष्ठन्नभिभेतीहमृत्योः ॥ विनश्यते विषये तस्य मृत्युर्मृत्योर्यथा विषयं प्राप्य मर्त्यः १६ धृतराष्ट्र उ
वाच ॥ यानेवाहुरिज्यया साधुलोकान् द्विजातीनां पुण्यतमान्सनातनात् ॥ तेषां परार्थं कथयंतीह वेदा एतद्विद्वान्नोपैतिकथं नु कर्म १७ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥
एवं ह्यविद्वानुपयाति तत्र तत्रार्थजातं च वदंति वेदाः ॥ अनीह आयाति परंपरात्मा प्रयाति मार्गेण निहत्य मार्गान् १८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ को सौ निधुंक्ते तमजं पुरा
णं स चेदिदं सर्वमनुक्रमेण ॥ किं वाऽस्य कार्यमथ वा सुखं च तन्मे विद्वन्ब्रूहि सर्वं यथावत् १९

क्षपदेउपयाति । तथैव अर्थजातं भोगमोक्षाख्यं प्रयोजनसामान्यं वेदाः वदति । तथा अनीहो निष्कामः परात्मा परं अनात्मानं देहादिकं अविविधया आत्मत्वेन गृह्णन् जीवः परं निगुणात्मानं आयाति आभिमुख्येन प्राप्नोति । निष्कामस्तत्तदुपाध्याकारतां त्यक्त्वा निष्कलेन रूपेणावतिष्ठत इत्यर्थः । अन्यथा तु स एव जीवः मार्गेण सुषुम्नानादृष्ट्या मार्गान्न तत्तल्लोकप्रापकान् निहत्यानिरस्य ब्रह्मलोकं द्वारा परं प्रयाति । 'तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति' इति श्रुतेः । तथा च बृहदारण्यके । 'तद्यथा पेशस्कारी पेशसो मात्रा मुपादायान्यन्नवतरं कल्याणतरं रूपं कुरुते एवमेवेदं शरीरं निहत्य विद्यां गमयित्वा अन्यन्नवतरं कल्याणतरं रूपं कुरुते पिश्यं वागार्ध्वं वा देवं वा प्राजापत्यं वा ब्राह्मं वेदितुं कामयमानोऽथा कामयमानो योऽकामो निष्काम आप्तकामः स्यान्न तस्य प्राणा उक्ता मृत्युत्रैव समवनीयं त इति कामयमानस्य अस्माद्देहादुत्क्रांतस्य देहं मरणेनासद्वृत्तं न यतः स्वर्णकारदृष्टांतेन पिन्यगार्ध्वं दिरूपांतरं कर्तृत्वमुक्त्वा निष्कामस्य पूर्णब्रह्म भावंगतस्य उत्क्रांतिर्निषिध्यते १८ ननु जीवः परं प्राप्नोति चेदन्यस्यान्यात्मताऽयोगात्पर एव जीवत्वं प्राप्नोतीत्युक्तं भवति तच्चायुक्तं अनियोज्य ब्रह्मात्मत्वात्परस्येत्याशङ्कते कोसाविति तं परमात्मानं अजं जन्मादिहीनं पुराणं पुराऽपि नवमित्यनेन परिणामित्वं निरस्तं तादृशं परं कोऽसौ नियुक्ते यन्नियोगादयंदुःखादिभाग भवति । नियोजकांतरसत्त्वे तस्याप्यन्यस्तस्याप्यन्य इति पराऽनवस्थेति भावः । ननु पर एव नियोजकांतरं विना इदं सर्वं चेत्तनाचेतनं-

विश्वं । 'तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्' इति श्रुतेः क्रमेण भवतीति शङ्कते स चेदिति । एतद्वृथानि किंवेति अस्य परस्यावाप्तकामतयानिष्कामस्य किंवा कार्यकर्तव्यमस्ति न किमपीत्यर्थः । प्रयोजनमनुद्दिश्य न मंदोऽपि प्रवर्तत इति न्यायेन प्रयोजनं विना परे प्रवृत्तिर्न संभवतीत्यर्थः । ननु लोकवत्तुलीला कैवल्यमिति न्यायेन लोके निष्प्रयोजनाऽपि चतुरंगादिक्रीडा दृश्यते तद्वत्परस्यापि लीलैव जगत्सृष्टिप्रवेशादिकमित्याशङ्क्या हाथवेति चतुरंगादिक्रीडाऽपि सुखार्थमेव क्रियते न च परस्य सुखलिप्सास्ति न च स्वात्मानं स्वयमेव संकटे पातयतः सुखं वाऽस्तीति न परस्य स्वतः सृष्टौ प्रवृत्तिः संभवति नापितेन सह जीवस्याभेदः संभवति । जीवापरयोर्भेदे तु जीवा दृष्टानुरोधेन राजवत्परो जीवभोगार्थं सृष्ट्या द्रष्टुं प्रवर्तते स्वकृतमर्यादा परिपालनार्थं चेति युज्यते ऽतः न तयोरभेदः संभवतीत्यर्थः १९ उत्तरमाह दोष इति विभेदयोगे विशेषेण भेदो योस्तौ विभिन्नौ तयोर्योगे अभेदेन एकमेव महान् दोषः अन्यस्यान्यात्मत्वा संभवात् । अतो जीवपरयोस्तात्त्विको भेदो न युक्त इत्यर्थः । किं हि अनादियोगे न न अतुंशीलमस्येत्यनादिर्भोग्यवर्गः स्थूलसूक्ष्मदेहद्वयात्मकानि क्षेत्राणि तैः सह योगेन संबंधेन पुंसः परस्मात्सकाशात् नित्याः जीवाः घटाकाशजलचंद्रादिन्यायेन भवंति । तथा तेन औपाधिकेन भेदेनास्य आधिक्यं किंचिदपि न अपैति ना हि जलचंद्रे कं पमाने मुख्यश्चंद्रः कं पते । नापि घटाकाशे चलति मुख्ये आकाशे चलनं संभाव्यते । तथा च श्रुतयः । 'एक एव तु भूतात्मा भूते भूते प्रकाशते ॥ एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवत् । यथा ह्ययं ज्योतिरात्मा विवस्वानपो भिन्ना बहुधैकोऽनुगच्छन् ॥ उपाधिना क्रियते भेदरूपो देवः क्षेत्रेष्वेवमजोऽयमात्मा । घटसंवृतमाकाशं नीयमाने यथा घटे ॥ घटो नीयेत नाकाशं तद्वज्जीवो न भोपमः' इत्याद्या औपाधिकं जीवपरयोर्भेदं दर्शयन्ति । एकधेति ईश्वररूपेण बहुधेति जीवरूपेण एक एव शुद्धः जलाशयतरंगचंद्रन्यायेन प्रकाशत इत्याद्यश्रुतेरर्थः ।

सनत्सुजातउवाच ॥ दोषोमहानन्नविभेदयोगेह्यनादियोगेनभवंतिनित्याः ॥ तथाऽस्यनाधिक्यमपैति किंचिदनादियोगेनभवंतिपुंसः २० यएतद्वाभगवान्स
नित्योविकारयोगेनकरोतिविश्वम् ॥ तथाचतच्छक्तिरितिस्मन्यतेतथार्थयोगेचभवंतिवेदाः २१

एवंच जीवेशभेदप्रयुक्तः सर्वोऽपि व्यवहारः सेतस्यति न च परांतरकल्पनाऽवतरतीति सिद्धं । कथं भूतेन अनादियोगाख्येन क्षेत्रसंबंधेन अनादियोगेन अनादिना आदिशून्येनाज्ञानेन हेतुना योगः संबंधोऽस्य सोनादियोगस्तेन भवंति जन्मादिभाज इति शेषः । पुंसः पुमांसः अज्ञानयोगोत्थः क्षेत्रयोग इत्यर्थः १० जीवेशयोर्भेदं निरस्य प्रपंचस्यापि परमेश्वरात् पृथक् सत्त्वं वारयति य एतद्वेति वाशब्द उपमार्थं य इति पुंस्त्वं विधेयापेक्षया एतत्परिदृश्यमानं जगत् यज्जगदिव भातिसन्निवोऽविकारी भगवान्सर्वैश्वर्यसंपन्नः परमात्मैव वाशब्दो मिथ्यात्वद्योतकः तथा है । 'यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं पश्यति' अहमद्यस्वप्ने गजमिवा द्राक्षमिति वेदलोके च मिथ्यार्थानुवादे इव शब्दः प्रयुज्यते । श्रुतिश्च 'इदं सर्वं यद्वयमात्मा ब्रह्मैवेदं विश्वं सर्वं खल्विदं ब्रह्म' इत्याद्या । प्रपंचस्य ब्रह्मानन्यत्वमाह विकारोऽनृतं माया तद्योगेन विश्वं करोति सर्वं प्रजालवन्न तु कनककुंडलबज्रगद्गदगणोः परमार्थतीविकारविकारीभावोऽस्ति । ब्रह्मणोऽप्यनित्यत्वापत्तेरित्यर्थः । ननु नित्यं परिणामि च प्रधानं स्वतंत्रमेव जडस्य जगतो जडभेदकारणमस्तु सादृश्यात् न तु चेत्तन्वैलक्षण्यादित्याशंक्याह तथा च तच्छक्तिरिति तथा च तेनैव प्रकारेण स्वात्मानि स्वप्रवज्जगदवभासयंती तस्य परमात्मनः शक्तिस्तदनन्याऽस्तीति वेदोऽपि मन्यते स्म तथा च श्रूयते । 'देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढाम' इति । 'पराऽस्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते' इति च । ननु भोग्यत्वात् शक्तिः आत्मनः स्वं भोक्त्वा दात्मा तत्त्वामी । तथा च तयोर्भेद इत्याशंक्याह तथा र्थेति शक्तिर्हि न शक्तिमतः पृथग्दृष्टा बन्हेरिव दहनप्रकाशनशक्तिः । वेदा अपि 'बहुस्यां प्रजायेयेति सच्चत्यच्चाभवत्' इत्यादयः । चकाराल्लोकेशक्तिग्रहोऽपि तादृशार्थयोगेशक्तिशक्तिमतोरभेदेन संबंधे प्रमाणं भवतीत्यर्थः ११

एवंजीवेशयोरभेदाज्जगतोमेध्यात्वाज्जगज्जन्मादिनिमित्तभूतायाः प्रकृतेर्ब्रह्मानन्यत्वाच्चब्रह्माद्वैतसिद्धेः । तेनमृत्युर्नास्तीतिपक्षःस्थितः । येषांभेतकर्मणामृत्युनाशस्तेषामपिकर्ममुक्तिप्रणाख्या कर्मणामोक्षहेतुत्वंचस्थितं । येकेचित्तुअस्मिन्मोक्षोनिमित्तं धर्मान् आग्निहोत्रादीनिकर्माणिनाचरन्ति किंतुमोक्षार्थसंन्यासमेवकुर्वन्ति येकेचित्कर्ममुक्त्यर्थकमार्ग्येवउपासनासहितानिकुर्वन्ति येषां तादृशोमहान्धर्मोनास्ति किंतुअल्पपुत्राग्निहोत्रादिनित्यानुष्ठानात्मकोऽस्ति तेषामपिसधर्मःपापेनरागादिदोषेणहृष्यते उतधर्मएवपापंहंतीतिप्रभार्यः २२ उत्तरमाह उभयमिति तत्रमोक्षेउभयसंन्यासःसोपासनकर्मचउपयुज्यते । तथाधर्मस्यफलंस्वर्गःचित्तशुद्धिर्वा । इतरस्यअधर्मस्यपापस्य नित्यकर्मत्यागस्यवाफलंनरकः उपयुज्यतइति २३ इदमेवसंग्रहवाक्यविवृणोति तस्मिन्स्थितावितिद्वयां उभयसंन्यासःसोपासनकर्मच तस्मिन्मोक्षेस्वस्वरूपेस्थितौस्थितिनिमित्तंनित्यंअविचलं वाशब्दएवार्थः । तयोर्विशेषमाह ज्ञानेनेति संन्यासपूर्वकेणज्ञानेनब्रह्माविद्यासिद्धिनित्यनिवृत्तब्रह्मप्रतिहंति अनृतजडदुःखादिप्रातिकूल्येनसच्चिदानंददात्मकगच्छतिप्राप्नोति । हंतेरत्रगत्यर्थत्वंज्ञेयं । तथासोपासनेनकर्मणा अन्यथासिद्धाद्विपरीतसाध्यंपुण्यंप्रशस्तंदेवतादिभावंउपैति यतःदेहीदेहाभिमानोभवाति तथागततेनप्रकारेणस्थितांसिद्धंनरदेहाभिमानजंपापमपिकदाचित्तुउपैति । देवमावंप्राप्तोऽपिकदाविन्मुच्यतेऽन्यथाजयविजयादिवत्ततोअइत्यपीतिज्ञानमेवश्रेष्ठमितिभावः २४ फलधर्मस्यैवेतरस्यचेत्युत्तरार्द्धविवृणोति गत्वेति उभयंपुण्यस्यपापस्यचफलंस्वर्गनरकाख्यं तच्चअस्थिरंक्षयिष्णु गत्वाप्राप्य पुनरस्मिन्लोके कर्मणा

॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ योस्मिन्धर्मान्नाचरंतर्हि कोचित्ताधर्मान्कोचिदिहाचरन्ति ॥ धर्मःपापेनप्रतिहन्यतेस्विदुताहो धर्मःप्रतिहंतिपापम् २२ ॥ ॥ सनत्सुजातउवाच ॥ ॥ उभयमेवतत्रोपयुज्यतेफलधर्मस्यैवेतरस्यच २३ तस्मिन्स्थितौवाऽप्युभयंहिनित्यज्ञानेनविद्वान्प्रतिहंतिसिद्धम् ॥ तथाऽन्यथापुण्यमुपैतिदेहीतथागतंपापमुपैतिसिद्धम् २४ गत्वोभयंकर्मणायुज्यतेस्थिरंशुभस्यपापस्यसचापिकर्मणा ॥ धर्मेणपापंप्रणुदतर्हि विद्वानधर्मोबलियानीतितस्यसिद्धिः २५ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ यानिहाहुःस्वस्यधर्मस्यलोकान्द्विजातीनांपुण्यकृतांसनातनान् ॥ तेषांक्रमान्कथयततोऽपिचान्यत्रैतद्विद्वन्वेत्तुमिच्छामिकर्म २६ ॥ ॥ सनत्सुजातउवाच ॥ ॥ येषांव्रतेऽथविस्पर्धाबलेबलवतामिव ॥ तेब्राह्मणाइतःप्रेत्यब्रह्मलोकप्रकाशकाः २७

पूर्वसंस्कारानुगुणेनतत्तद्योन्युचितेनयुज्यते योगंप्राप्नोति । कर्मकृत्वातत्फलंमुक्तापुनःकर्मैवकुरुतेतेनकर्मपाशाब्रमुच्यतेइत्यर्थः । यद्यप्येवंतथाऽपिसचापिकर्मयोगी कर्मणाधर्मेणधर्मरूपेण पापंप्रणुदतिदूरीकरोतिविद्वान् । मूढस्तु कर्मणःफलंस्वर्गपश्चादिकमेवेच्छतीतिभावः । अतोहेतोर्धर्मोबलियान्नरत्वधर्मः । इतिहेतोस्तस्यधर्मकुर्वतःसिद्धिः कालेनरागादिदोषनाशद्वारा मोक्षोऽप्यस्तीत्यर्थः । विद्धीतिपाठेसिद्धिमितिशेषः २५ काम्योधर्मःपापंचबंधहेतुर्नित्यधर्मजंपुण्यमोक्षहेतुरीतिमन्वानःपृच्छति यानिहाहुरिति । 'अपामसोमममृताअभूम । अक्षय्यं हवैचातुर्मास्ययाजिनःसुकृतंभवाति । यस्यैतेऽष्टाचत्वारिंशत्संस्काराःसब्रह्मणःसायुज्यंसलोकतांगच्छति' इत्याद्याःभुतयःस्मृतयश्च पुण्यकृतां द्विजातीनांस्वधर्मस्यफलभूतान्सनातनान् भित्त्यान्लोकान्आहुः तेषांक्रमान् धर्मतारतम्येनउच्चनीचभावंकथय । ततोऽपिचान्यान्निरातिशयान्प्रत्यगानंदरूपान् बहुत्वंपूजायां मोक्षसुखंचकथय । एतत्स्वधर्मादन्यत्स्वामाविकप्रवृत्तिविषयभूतंनिषिद्धकाम्यंचकर्मवेदितुंइच्छामि एतेनस्वस्यवैराग्यंदर्शितं प्रकृतेचतदुपयोगोस्तीतिज्ञेयम् २६ उत्तरमाह येषामिति व्रतेषामनियमादिकूपेविस्पर्द्धाअहमन्येभ्योऽधिकंयमावीन्साधयिष्यामि अहमन्येभ्यइतिसंघर्षः । विश्वाभिन्नादिवत्तपस्यभिनिवेशइतियावत् । बलवतांमह्लादीनामिवतेयोगिनःब्राह्मणाःसगुणब्रह्मविदइतोदेहात्प्रेत्यगत्वा ब्रह्मलोकेतेजस्विनः पूज्याभवन्ति । ततोमुक्तिचब्रह्मणासहप्राप्नुवन्ति । तथाचस्मयंते । ' ब्रह्मणासहतेसर्वेसंप्राप्तेप्रतिसंचरे ॥ परस्यातेकतात्मानःप्रविशंतिपरंपदम्'इति २७

सर्वधर्मश्रेष्ठस्ययोगधर्मस्यफलमुक्ताइज्यादिधर्मस्यफलमाह । येषामिति । अहमेवयज्ञादीन्सर्वोत्कर्षेणानुतिष्ठेयमितिषेषामाग्रहः तेषांतत्पज्ञाविकंज्ञानस्यसाधनंविविदिषोत्पादनद्वाराभवति तथाचभुतिः । 'तमेतवेदानुवचनेनब्राह्मणाविविदिषन्ति यज्ञेनदानेनतपसाऽनाशकेन'इति । त्रिविष्टपदेवलोकेनतुसत्यलोकं । विविदिषाद्यर्थमपिकर्मानुतिष्ठतांआनुषंगिकंस्वर्गफलमपिभवतीत्यर्थः यदाहापस्तंबः । 'तद्यथाऽप्रेफलार्थनिमित्तेछायागंधइत्यनूत्पद्येते एवंधर्मचर्यमाणमर्थाअनूत्पद्यन्ते'इति २८ येतुअकरणेप्रत्यवायंमत्वाधर्मार्थमेवधर्ममनुतिष्ठन्ति नज्ञानार्थनापिस्वर्गार्थतानाह तस्येति तस्यधर्मस्यसमाचारंस्मयगनुष्ठानं वेदविदोवैदिकत्वाभिमानिनोजनाःस्मयगित्याहुः । नतुततःकिंचिदैहिकमामुष्मिकंवाफलंकामयते । एनंजनंएनान्नजनान्मृयिष्ठंअत्यंतंनमन्येतनमानयेत् किंचित्तुमानयेदेवेत्यर्थः । तमेवविशिनष्टि बाह्यंआत्मनिवर्णाश्रमवयोवस्थाभिमानित्वात्बहिर्मुखं वैदिकत्वाब्रिष्कामत्वाच्चआभ्यंतरं । यतःअकामहतस्यश्रोत्रियस्यकामोपमर्दतारतम्येन हिरण्यगर्भादवाचीनानांमानुषादीनामानंदगणनायांउत्तरोत्तरशतगुणितायां सएकइंद्रस्यानंदःसएकःप्रजापतेरानंदःइतिप्रतिपर्यायं श्रोत्रियस्यचाक्रमहतस्य इतिआनंदोत्कर्षः श्रूयते २९ एवंयोगिनामात्मविविदिषूणांनिष्कामवर्णाश्रमाभिमानिनांचधर्मःउत्तममध्यमाधमभावेनप्रोक्तः । संप्रतिअहिंसाप्रधानान्योगिधर्मानाह यत्रमन्येतेति यत्रगृहेऽन्नपानंचब्राह्मणस्य संन्यासिनःभूयिष्ठमस्तीतिमन्येतजानीयात् तत्तद्वृत्तंप्राप्यजीवित्प्राणयात्रांकुर्यात् । नक्षीणवृत्तिगृहस्थपीडयेदितिभावः । प्रावृषिवर्षाकालेतृणंचउलपःउच्छिन्नतरंतृणं । 'उलपोनस्त्रीगुल्मिन्याना

येषांधर्मेचविस्पर्धातेषांतज्ज्ञानसाधनम् ॥ तेब्राह्मणाइतोमुक्ताःस्वर्गंयांतित्रिविष्टपम् २८ तस्यसम्यक्समाचारमाहुर्वेदविदोजनाः ॥ नैनमन्येतभूयिष्ठंवाह्यमाभ्यंतरंजनम् २९ यत्रमन्येतभूयिष्ठंप्रावृषीवट्णोलपम् ॥ अन्नपानंब्राह्मणस्यतज्जीवेन्नानुसंज्वरेत् ३० यत्राकथयमानस्यप्रयच्छत्यशिवंभयम् ॥ अतिरिक्तमिवाकुर्वन्सश्रेयान्नेतरोजनः ३१ योवाकथयमानस्यह्यात्मानंनानुसंज्वरेत् ॥ ब्रह्मस्वंनोपभुंजीततदन्नंसमतंसताम् ३२ यथास्वंवांतमश्रातिश्ववैनित्यमभूतये ॥ एवंतेवांतमश्रातिस्ववीर्यस्योपसेवनात् ३३ नित्यमज्ञातचर्यामेइतिमन्येतब्राह्मणः ॥ ज्ञातीनांतुवसन्मध्येतंविदुर्ब्राह्मणंबुधाः ३४ कोह्यनंतरमात्मानंब्राह्मणोहंतुमर्हति ॥ निर्लिङ्गमचलंशुद्धंसर्वद्वैतविवर्जितम् ३५

तृणांतरे'इतिमेदिनी । तृणोदकभितिपाठांतरं नानुसंज्वरेत्शुद्धाध्याआत्मानंनपीडयेदित्यर्थः ३० यत्रदेशेअकथयमानस्यस्वमाहात्म्यंअप्रकाशयतः अशिवमंगलंभयंप्रयच्छति सप्तम्यंतमिदं भयप्रदेऽपिदेशेस्थित्वासत्यपिसामर्थ्यंतत्रत्यजनमध्येआत्मानंस्वविद्यादिनाअतिरिक्तमधिकमिवअकुर्वन् स्वोत्कर्षमप्रकाशयन् योजनोभवतिसश्रेयान्प्रशस्ततरः । परपीडांमानंचत्यजेदितिश्लोकद्वयार्थः ३१ ईदृशेनकस्यान्नंभोक्तव्यंतमाह यइति यःपुमान्आत्मानंकथयमानस्यप्रौढेदर्शयतो नरस्योपरि नानुसंज्वरेत्परोत्कर्षद्वानसंतप्येत् । तथाब्रह्मस्वं'यतिश्चब्रह्मचारीचपक्वाब्रह्मस्वामिनावुर्मा'इतिस्मृत्येत्यादिभ्योऽदत्त्वा यद्वोजनंतद्वह्मस्वभोजनंअकुर्वन्श्रयोभवति तदन्नंतस्यान्नंसतांसमतं । असूयारहितस्यश्रद्धापूर्वकंप्रयच्छतएवान्नंभोज्यमित्यर्थः ३२ श्वाशुनकः तेसंन्यासिनःस्ववीर्यस्यस्वपांडित्यस्यउपजीवनात्पांडित्यादिकंप्रकाशयमिच्छामिचछन्नयतिर्वाताशीभवतीत्यर्थः ३३ यःब्राह्मणब्रह्मवित्ज्ञातीनांमध्येवसन्नपि ज्ञातयो मेमम नित्यंअज्ञातचर्यायाभिस्ताअज्ञातचर्याःसंतुइतिमन्येत ज्ञातयोमेयोगगतिमाज्ञासिष्टुरित्यस्यप्रच्छन्नतेजसोमतिः तंब्राह्मणंब्राह्मिष्ठंबुधाःतल्लक्षणज्ञाःविदुः ३४ ईदृशींचयोविनाअनंतरंउपाधिकृतव्यवधानगूयंआत्मानंप्रत्यंचनिर्लिङ्गंअनुमानाद्यगम्यं अचलंव्यापकं शुद्धंअसंगं सर्वद्वैतविवर्जितंसजातीयविजातीयस्वगतमेवगूयं हंतुंगंतुं हंतोर्गत्यर्थत्वमत्रज्ञेयं ज्ञातुमित्यर्थः कोऽहंतिनकोऽपीत्यर्थः ३५

तस्मादब्राह्मणस्यापि क्षत्रियादेरीदृक्क्यावतः कर्मणिषष्ठी क्षत्रियमपि ब्रह्मस्वप्रकाशेन आवसति अधिकृतं भवति येन सोऽप्यात्म नो ब्रह्मभावं पश्यतीति सार्धश्लोको वाक्यं पाठांतरं तु सुगमं ३५ आत्मानानेदोषमाह यइति अन्यथा आत्मत्वेन भासमाना देहादेर्विपरीतं संतं अन्यथा कर्त्रादिरूपं शेषं स्पष्टं ३७ आत्मतत्त्वप्रतिपक्ष्युपायमाह अश्रांत इति अश्रांतः श्रमहीनः यतः अनादाता आदानशून्यः निष्परिग्रह इत्यर्थः अतएव संमतः शिष्टानां निरुपद्रवश्च स्वयं भवति तथा शिष्टोऽपि शिष्टवत्स्यता शिष्टत्वं प्रकाशयेत् । पाठांतरे अशिष्टवत्तयेष्टाचरणकृत्तुः शिष्ट एव वैदिकमर्थ्यादापरिपालनपर एव स्यात् । कविः क्रांतदर्शी ३८ मानुषे विते च क्षुर्ग्राह्यधनदारादिरूपे विषये अनादयाः दारिद्र्याः सर्वसंगत्यागिन इत्यर्थः । देवे विते श्रोत्रग्राह्ये पारलौकिके धर्मादौ आदयाः संपन्नाः तथा कर्तौ ईश्वरोपासनायां । सकृत्कुर्वीतेत्युपासनायामपि कृतशब्दप्रयोगदर्शनात् वैराग्यपूर्वक कर्मोपासनानुष्ठानपरानिर्भया भवतीत्यर्थः तनुं स्वरूपं ३९ सर्वकृतुभ्यो ब्रह्मज्ञानमेव श्रेष्ठमित्याह सर्वानिति स्विष्टं शोभनं इष्टं दिव्यरूपं त्रपानादिकं बेयागेन प्रीताः संतो यजमाना यत्कुरीते तस्विष्टकृतो देवाः तान्सर्वानुर्योऽश्वमेधांतसकलकृतुकर्तविद साक्षात्कुर्यात्सोऽपि ब्राह्मणस्य ब्रह्मविदः समानो न भवति तत्र हेतुः तस्मिन्निति यतः तस्मिन् स्विष्टे निमित्ते स्वयं प्रयतते यत्नवान् भवति अयं भावः । स्विष्टं क्रियासाध्यत्वादनित्यफलं ब्रह्म तु स्वतः सिद्धमेवाभिव्यज्यत इति तज्ज्ञानफल

तस्माद्विषयस्यापि ब्रह्मावसाति पश्यति ३६ योऽन्यथा संतमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते ॥ किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा ३७ अश्रांत स्यादनादाता संमतो निरुपद्रवः ॥ शिष्टो न शिष्टवत्स्यता ब्राह्मणो ब्रह्मवित्कविः ३८ अनादया मानुषे विते आदया देवै तथा कर्तौ ॥ ते दुर्धर्पा दुष्प्रकंप्यास्ता न्विद्या ब्रह्मणस्तनुम् ३९ सर्वान् स्विष्टकृतो देवान् विद्याद्यहं कश्चन ॥ न समानो ब्राह्मणस्य तस्मिन् प्रयतते स्वयम् ४० यमप्रयतमानं तु मानयंति समानितः ॥ न मान्यमानो मन्येत न मान्यमभिसंज्वरेत् ४१ लोकः स्वभाववृत्तिर्हि निमेषोन्मेषवत्सदा ॥ विद्वांसो मानयंतीह इति मन्येत मानितः ४२ अधर्मनिपुणामूढालोके माया विशारदाः ॥ न मान्यमानयिष्यंति मान्यानामवमानिनः ४३ न वै मानं च मौनं च सहितौ वसतः सदा ॥ अयं हिलोको मानस्य असौ मौनस्य तद्विदुः ४४ श्रीः सुखस्येह संवासः साचापि परिपंथिनी ॥ ब्राह्मी सुदुर्लभा श्रीर्हि प्रज्ञाहीनेन क्षत्रिय ४५

भूतो मोक्षोऽपि स्वतः सिद्धत्वा न्नित्य इति न स्विष्टं ब्रह्मज्ञानसममिति ४० यमिति यं अप्रयतमानं निरारंभं यादृशं मानयंति देवादयः स एव ब्रह्मात्मवित् मानितो भवति यंतु यज्ञादिकर्ता यमिति मानयंति स देवानां पशुरमानित एव तथा च श्रुतिः । 'अथ यो न्वा देवतामुपास्तेऽन्योऽसावन्योऽहमस्मीति न स वेदयथा पशुरेव स देवानाम्' इति । उपास्ते यज्ञादिना तर्पयति ततो हेतोः आत्मानमन्यैर्मान्यमानमपि मान्यं न मन्येत नापि अभिसंज्वरेत् अवमाने सतीति शेषः नकारो भिन्नक्रमः ४१ लोकः स्वभावादेव मां मानयति न तु मयि मानयोग्यताऽस्तीति मत्वा दर्पनप्राप्त्यादित्याह लोक इति ४२ येन मानयंति तेऽपि पशुवन्निर्विकत्वा दुपेक्षया एव न तु दंडनीया इत्याह अयं मेति ४३ न वा इति मानं क्लीबत्वमर्थं मुनेः कर्ममौनं योगिचर्या मानार्थिनां परलोको दुःसंपादः परलोकार्थिनां मौनिनां च इह लोको दुःसंपाद इति भावः ४४ श्रीरिति धनाभिजनैश्चरूपालक्ष्मीः सुखस्य मानरूपस्य संवासोऽधिष्ठानं तथाऽपि सा परिपंथिनी चोरतुल्या परलोकस्य नाशिनी योगिनां तु सुतरामनिष्टकरीत्यर्थः । ब्राह्मी ब्राह्मणस्य योग्या श्रीः ऋग्यजुः सामात्मिका । 'ऋचः सामानियजुः ऋषिसाहि श्रीरमृता सताम्' इति श्रुतेः । प्रज्ञाहीनेन ऋगादीनां रहस्यं न प्राप्तुं शक्यमित्यर्थः ४५

तस्य ब्राह्मसुखस्य द्वाराणि प्राप्ति साधनानि दुराधराणि दुःसंरक्षणी । सत्यं यथार्थं भाषणं आर्जवं अवक्रता । हीः लोकापवादमयं । दम इन्द्रियनिग्रहः । शौचं मृज्जलाभ्यां बाह्यं आंतरं तु मनः शुद्धिः । विद्यावेदशास्त्राधिगमः । यथेति एतेषु सत्सु अनादिवासनया आगतोऽपि मोहो यथावन्न प्रभवति । षण्मानमोहप्रतिबंधकानीति पाठे स्पष्टोऽर्थः ४६ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ पूर्वाध्यायात्ते मौनं ब्राह्मी श्रीः सत्यादिषु च मोहात्मकस्य मृत्योः प्रतिरोधकान्ति युक्तं तान्येव प्रश्नपूर्वकं विवरीतुमध्यायांतरमारभते कस्यैष मौन इत्यादि न्यासपूर्वकं स्वीक्रियमाणो मुनेर्धर्मो मौनं ब्रह्मः कस्य प्रयोजनस्यार्थे इत्येकः प्रश्नः । लोकप्रसिद्धेर्वाङ्मन्यमेवा । 'अमौनं च मौनं च निर्विद्याय ब्राह्मणः' इति श्रौतप्रसिद्धे रमौनशब्दि तात्पाडित्यबाल्यापरपर्यायात् श्रवणमननाख्यातद्वयादन्यत्तत्समनियतं निदिध्यासनं वा मौनशब्दितं तयोर्मध्येऽत्र कतरमौनशब्दाभिधेयमिति द्वितीयः । तस्य च भावं स्वलक्षणं ब्रूहीति तृतीयः । तेन मौनेन विद्वान् मौनमनः प्राणैर्द्रियक्रियाणां निरवशेषोपरमं निर्विकल्पं पदमिति यावत् तदुत अपियातीति चतुर्थः । कथं वा केन प्रकारेण मौनमाचरंतीति पंचमः प्रश्नः १ पंचानामपि प्रश्नानां तंत्रेणोत्तरमाह यत इति । यस्माद्धेतोः ए न प्रत्यगात्मानं मनसा सह वेदान् अनुप्रविशति । 'यतो वाचो निर्वर्तते अप्राप्य मनसा सह' इति वाङ्मनसातीतत्वं श्रुतेः । ततो हेतोः मौनामिति एतन्नामैत्यर्थः । एतेन वाङ्मनसातीतपदप्राप्तिमौनस्य प्रयोजनं तच्च वागादिबाह्यैर्द्रियानिग्रहरूपं मनोनिग्रहरूपं तेन च क्रमाद्वाह्याभ्यंतरप्रपंचयोरभानं तेन चाभानेन प्राप्यं वाङ्मनसातीतं द्वाराणितस्येह वदंति संतो बहु प्रकाराणि दुराधराणि ॥ सत्यार्जवेहीर्दमशौचविद्यायथानमोहप्रतिबोधनानि ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्वणि द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कस्यैष मौनः कतरं नु मौनं प्रवृत्तिविद्वन्निह मौनभावम् ॥ मौनेन विद्वानुतयाति मौनं कथं नु मौनमिहाचरंति १ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ यतो न वेदामनसा सहैनमनु प्रविशंति ततोऽथ मौनम् ॥ यत्रोत्थितो वेदशब्दस्तथाऽयं स तन्मयत्वेन विभाति राजन् २ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ऋचो यजुर्षियो वेदसामवेदं च वेदयः ॥ पापानि कुर्वन्पापेनालिप्यतोर्किं नालिप्यते ३ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ नैनं सामान्यं चोवाऽपि न यजुष्यविचक्षणम् ॥ त्रायंते कर्मणः पापान्न ते मिथ्या ब्रवीम्यहम् ४ नच्छंदासि वृजिना तारयंति मायाविनं मायया वर्तमानम् ॥ नीडं शकुन्ता इव जातपक्षाश्छंदांस्येनं प्रजहत्यंतकाले ५

पदमिति प्रश्नचतुष्टयस्योत्तरमुक्तं भवति । पंचमप्रश्नस्योत्तरमाह यत्रोत्थित इति यत्र अधिष्ठाने भूमब्रह्मात्मनि वेदशब्दस्तथा अयमिति लौकिकशब्दश्च उत्थितः क्षेत्रे अंशुरइव समुद्रे तरंगइव चाविर्भूतः सभूतात्मा तन्मयत्वेन शब्दमयत्वेन विभाति प्रकाशते हेराजन् । अयं भावः वेदशब्देन वेदस्य सारतरः प्रणवः 'भूरित्येव ऋग्वेदादजायत भुव इति यजुर्वेदात्स्वारितिसामवेदात्ता निष्क्राण्यभ्यतपतेभ्योऽमितसेभ्यस्त्रयो वेपां अजायंता कारुकारोमकार इति तानेकधा समभरत्तदेतदोमिति' ब्रह्मच ब्राह्मणात् । तस्य च प्रणवस्य 'ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वमिति' सार्वान्मयश्रुते स्तन्मात्राणां च अकारोकारमकराणां क्रमात्स्थूलसूक्ष्मकारणप्रपंचवाचकानां वाच्यवाचकयोरभेदात्पूर्वपूर्वस्य उत्तरोत्तरप्रविलापने गुरुकृत्तुल्या क्रियमाणे स्थूलस्य जगतः सुक्ष्मे लवणोदकन्या येन प्रविलयो भवति । तथा सूक्ष्मस्य कारणे कारणस्य तूरीयेर्धमात्रावाच्येऽमात्राख्ये 'शिवमद्वैतं चतुर्थमन्यते' इति श्रुतेर्गलिताखिलद्वैतमाने वाङ्मनसातीतप्रविलयो भवति अतः प्रणवाख्यशब्दमयत्वेन तद्वाङ्मनसातीतं वस्तुभातीति युक्तमिति २ ननु यदि वेदशब्दमयत्वेन तद्वाङ्मनसातीतं पदं भाति तज्ज्ञानाच्च । 'यथैषीकातूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयते त्वं वास्यसर्वेषां मानः प्रदूयते' इति श्रुतेः सर्वपापनाशश्च भवति तर्हि मौनहीनस्यापि ऋगाद्यभ्यासेन तदुभयं भाविष्यतीत्याशं कते ऋच इति ३ अविचक्षणं वाङ्मनसनिग्रहासमर्थम् ४ छंदां सिवेदाः वृजिनात्पापात् । ननु 'अथागमोयांयां देवतां निराहृतस्यास्तस्यास्ताद्वाङ्मनमुभवति' इति वचनात् 'यं वाऽपि स्मरन् भावं' इति स्मृतेश्च नित्याभ्यासादंतकाले यदैवत्यं मंत्रं स्मरति तदैवताताद्वाङ्मनस्य भाविष्यतीति किं वाङ्मनसनिग्रहपेण मौनेनेत्याशंक्याह नीडमिति मौनाभावेऽंतकाले छंदास्येव न स्फुरंतीत्यर्थः ५

उयो. ५
अ.
॥ ४ ॥

म.भा.टी.
॥ ४ ॥

धर्मस्वाभाविकं । 'शमोदमस्तपःशौचं क्षांतिरार्जवेवच ॥ ज्ञानं विज्ञानमास्ति कथं ब्रह्म कर्म स्वभावजम्' इति गीतासूक्तं विनाप्रलापः । 'ऋग्यजुःसामाग्निः पूतो ब्रह्मलोके महीयते । यावती वैदेव तास्ताः सर्वावेदविदि ब्राह्मणेवसंति' इति ब्राह्मणानां माहात्म्यप्रख्यापकोऽनर्थको वाक्यसंदर्भः प्रवृत्त इति शेषः सनातनोऽनादिः ६ उत्तरमाह तस्येति । 'अस्य महतो भूतस्य निःश्वसितमेतद्य हृदये दायजुर्वेदः सामवेद' इत्यादि श्रुतेर्यस्य प्रलापोऽयं वेदशास्त्रादिप्रपञ्चस्तस्यैव परमात्मनः स्वयं अव्यक्तस्य नामरूपात्मनाऽव्याकृतस्य स्वरूपं इदं जगद्भाति । नामादिविशेषरूपैरिति स्थं भावेतृतीया । नामरूपात्मको यो विशेषस्तदात्मकस्वरूपस्येत्यर्थः तथाच श्रुतिः । 'तद्वेदं तद्व्याकृतमासीत् तन्नामरूपाभ्यामेव व्याक्रियतासौ नामाऽयमिदं रूपः' इतीति हेमहानुभावनिर्देश्य द्वे वावब्रह्मणोरूपे मूर्तचैवामूर्तच' इत्यादिना कृत्स्नदृश्यमदृश्यं च विश्वं ब्रह्मरूपत्वेन निर्दिश्य ब्रह्मैवेदमिति सम्यक्प्रवदंत्यध्यारोपप्रसंगे । अपवादप्रसंगे च तत्तद्व्याविश्वस्मान्मूर्तामूर्ताव विरूपमे वरूपं विलक्षणं उदाहरंति वेदा एव अथात आदेशो नेति नेति न ह्येतस्मादन्यत्परमस्तीति नेति' इत्यादयः । अत्र नेति नेतीति नञ्द्वयेन प्रकृतेर्मूर्तामूर्ते निषिद्धय शून्यशेषत्वे प्रसक्ते एतस्मादात्मनोऽन्यत्परं कार्यकारणवाऽतिरिक्तेनास्तीति हेतोर्नेतीत्युच्यते न तु शून्यमवशेष्यत इति श्रुत्यैव ब्रह्मणो विश्वैरूप्यमुक्तं । ततश्च यत्प्रभवत्वेन वेदो मान्यस्तवेदोक्तमार्गाननुष्ठानेनावजानतो वेदाध्ययनमपि निष्फलं भवति । भगवदाज्ञाभंगदोषादिति भावः श्रूयते च । न तस्य वाच्यमिमांशोऽस्तीति । वेदाद्यात्मबुद्ध्या परमात्मानास्तीति मत्वा तं त्यजतः वेदोच्चारणमात्रसंभवेऽपि फलांशो नास्तीति

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ न चेद्वेदाविना धर्मं त्रातुं शक्ता विचक्षण ॥ अथ कस्मात्प्रलापोऽयं ब्राह्मणानां सनातनः ६ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ तस्यैव नामादिविशेषरूपैरिदं जगद्भाति महानुभाव ॥ निर्दिश्य सम्यक्प्रवदंति वेदास्तद्विश्वैरूप्यमुदाहरंति ७ तदर्थमुक्तं तप एतदिज्याताभ्यामसौ पुण्यमुपैति विद्वान् ॥ पुण्येन पापं विनिहत्य पश्चात्संजायते ज्ञानविदीपितात्मा ८ ज्ञानेन चात्मानमुपैति विद्वानथान्यथा वर्गफलानुकांक्षी ॥ अस्मिन्कृतं तत्परिग्रह्य सर्वममुत्र भुंक्ते पुनरोति मार्गम् ९ अस्मिन्लोके तपस्तप्तं फलमन्यत्र भुज्यते ॥ ब्राह्मणानामिमेलोका धात्वे तपसि तिष्ठताम् १०

तदर्थमिति यत्तद्विश्वस्माद्विलक्षणं ब्रह्म प्रोक्तं तदर्थं तत्प्राप्त्यर्थं एतत्प्रसिद्धं तपः कृच्छ्रां द्रायणादि ध्यानधारणादि च उक्तं 'तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व' इति श्रुत्या प्रोक्तं । तथा एषा इज्या यागादिरपि तदर्थमेव तत्रक्रममाह ताभ्यामिति इज्यातपोभ्यां पुण्योत्पत्तिः पुण्येन पापनाशः निष्पापस्तु ज्ञानेन ब्रह्माकारया चैतोवृत्त्या विदीपितात्मा प्रकाशिनात्मतत्त्वो भवति । एतेन इज्यातपसोः साक्षान्मोक्षहेतुत्वनिरसनेन ज्ञानकर्मसमुच्चयपक्षो निर्मूलो वेदितव्यः ८ किमात्मतत्त्वप्रकाशेनेत्यत आह ज्ञानेन चात्मानमुपैतीति आत्मलाभात्परं विद्यते । 'आत्मानं चेद्विजानीयादपमस्मीति पुरुषः । किमिच्छन्कस्य कामाय शरीरमनुसंजरेत्' इत्यादिशास्त्रादात्मप्राप्तिरेव परमपुरुषार्थ इति भावः । विपक्षे दोषमाह अथेति अथेति पक्षांतरे अन्यथा आत्मज्ञानाभावेनानात्मनि पुरुषार्थत्वमुद्रया वर्गफलानुकांक्षी भवति । वृत्ते आत्मानं स्वस्वविषयोपहारमुखे नावृणोतीति वर्गं द्वित्रियगणस्तस्य प्रियं फलं विषयसुखं तदाकांक्षी सन्न अस्मिन्लोके कृतं तप पुण्यं पापं वा तत्सर्वं परिग्रह्य 'तं विद्या कर्मणी समन्वारभते पूर्वप्रज्ञा च' इति श्रुतेः । तं उत्क्रामंतमिति श्रुतिपदस्यार्थः अमुत्र स्वर्गे नरके वा तत्फलं सुखं दुःखं वा भुंक्ते । ततः पुनरिमं मार्गं लोकं कर्मशेषेण उपैति । तस्मिन्त्यावत्संपातमुपित्वाऽथेतमेवाध्वानं पुनर्निवर्तते । 'तस्माल्लोकात्परैत्यस्मेलोकाय कर्मणे' इत्यादि श्रुतिभ्यः । संपतत्यनेनेति संपातः कर्म ९ नन्वेवं तर्हि स्वाध्यायप्रवचनेष्वेति नाकोमौद्रल्यः तद्विषयस्तद्विषय इत्यादरेणाध्ययनाध्यापनयोर्मुख्यतपस्त्वश्रवणादस्ति तयो रपि मोक्षहेतुत्वं तत्कथमुच्यते न च्छंदांसि वृजिनात्तारयंतीति मत्वा विद्वद्विद्वत्तपसोभेदमाह अस्मिन्निति अविदुषां तपसः फलं आमुष्मिकं विदुषां ब्राह्मणानां तु इमे एव लोकाः फलदाः ज्ञानं दृष्टफलमिति । कीदृशानां धात्वे तपसि तिष्ठतां धात्वे धातव्ये । कृत्यार्थं तवैकेकेन्यत्वन इति धा जस्त्वन । अवश्यकर्तव्ये इत्यर्थः । तच्च शमोदमस्तपःशौचमिति प्रागेवोक्तं । वृद्धे तपसीति पाठे स्पष्टोऽर्थः १०

॥ ४ ॥

समृद्धं विदुषः असमृद्धं अविदुषश्च एकमेव तपः केवलं शुद्धं सत्कथं द्वैविध्यं प्राप्नोतीति प्रच्छतिकथमिति ११ उत्तरमाह निष्कलमपमिति कलमपं कामः श्रद्धादिराहित्यं च तद्रहितं तपः केवलं केवल्यसाधनत्वात् केवलमित्युच्यते । तदेव श्रद्धाद्युपेतमपि सकामं चेत्समृद्धमित्युच्यते । यत्तु केवलं दंभार्थमेव क्रियते तद्वद् तथाच श्रुतौ । 'यदेव विद्याया करोति श्रद्धयोपनिषदात्तदेव वीर्यवत्तरं भवति' इति तरणस्य श्रुतेर्विद्याहीनस्यापि तपसो वीर्यवत्त्वावगमाद्वत्त्वगम्यते १२ तप एव प्रज्ञं सति तप इति इदं सर्वं भोग्यं तपोमूलं तपः प्राप्य परं अमृतं मुक्तिं १३ ननु निष्कलमपं तपः श्रुतं तत्र किं तत्कलिवं यद्रहितेन तपसा सनातनं गुह्यं ब्रह्मविद्यां जानीयामिति प्रच्छतिकलमपमिति १४ तदेवाह क्रोधादय इति क्रोधादिगणोद्वादशकः दशत्रिंशदशेत्यर्थः तावान्नृशंसवर्गश्च तपसः कलमपं धर्मादिगणविरुद्धत्वात् । तद्रहितधर्माद्युपेतं तपसो निष्कलमपं मोक्षहेतुरित्यर्थः पितृणां वंशकर्तृणां मन्वादीनां । आतताना इत्यपि पाठः १५ क्रोधः इच्छाप्रतीयातोत्थ आक्रोशताडनादिहेतुर्मनस्तापः १ कामः रुच्यभिलाषः २ लोभो धनव्ययभीरुत्वं ३ मोहः कृत्याकृत्यविवेकराहित्यं ४ विधित्सा सत्यप्युत्तरोत्तरलाभे पिपासाख्या अतृप्तिः ५ धेहूपाने इत्यस्य रूपं ५ अकृपानिर्दयत्वं ६ असूया परगुणेषु दोषादरः १० ईर्ष्या परोत्कर्षासहिष्णुत्वं ११ जुगुप्सा परनिंदा बीभत्सता वा १२ मनुष्याणां योगिनामयोगिनां चैते दोषाः सर्वेषामपि वर्ज्या इत्यर्थः १३ एतेषां मध्ये एकैकोऽपि मनुष्यनाशयितुं समर्थः किंतु कतिपयसमुदायः सर्वसमुदायो वेत्याह एकैक इति अंतरं छिद्रं १७ त्रयोदशानृशंसानि हिंसापण्याह द्वाभ्यां विकथन इति । विकथनः परगुणाक्षेपणस्वगुणोत्कर्षाभिधानशीलः १ स्पृहयालुः अतियत्नपूर्वकं पररुयादिभोगेच्छावान् २ मनस्वी गर्वाधिक्यात् परावमाननशीलः ३ बिभ्रत्कोपं निमित्तं विनाऽपि सदा कोपपरः ४ चपलः मित्रभावादिष्वस्थिरः ५ अरक्षणः शक्तौ सत्यां स्वीकृत रुयादेः पालनमकुर्वन् ६ एतान् षट्पापधर्मान् पापाः पापिनो नराः कुर्वते केते ये सुदुर्गमहासंकटे इह परत्र वा उपस्थिते नोत्र संतः त्रासं अकुर्वन्तः एकमिदं पदं सुप्सुपेति समासः एते पदत्यंतं हिंसा इत्यर्थः १८ संभोगः स्त्रीसंगादिस्तद्विषयासंविदसंमतिस्तदेव पुरुषार्थ इति या बुद्धिस्तया विषमो दुर्व्यवस्थितः १ अतिमानी अत्यंतं दर्पवान् २ पांठांतरे संभोगसंविदभोगे बुद्धिमान् द्विषद्वेषमेधमानो वर्धयन् । दत्तानुतापी दानं कृत्वाऽपि लोभवशात् तममघ्नं नष्टमिति संतापवान् ३ कृपणः प्राणांतेऽपि वित्तव्ययमसहमानः ४ बलीयान् अतिशयेन बलिमान् पूर्वाजेभ्योऽप्यधिकं प्रजानां सकाशात् बलिं गृह्णन्नित्यर्थः ५ वर्गप्रशंसी वर्गो वृजिनं पराभिभवस्तत्प्रशंसनशीलः ६ अन्येषां दुःखेन सुखीत्यर्थः । वनितासु परिणीतासु द्वेष्टा ७ एते सप्तनृशंसाः पूर्वेषु षट् एवं त्रयोदश १९

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं समृद्धमसमृद्धं तपो भवति केवलम् ॥ सनत्सुजात तद्विद्यया विद्याम तद्वयम् ११ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ निष्कलमपं तपस्त्वेतत्केवलं परिचक्षते ॥ एतत्समृद्धमप्यमृद्धं तपो भवति केवलम् १२ तपोमूलमिदं सर्वं यन्मां प्रच्छसि क्षत्रिय ॥ तपसा वेदविद्वांसः परं स्वमृतमाप्नुयुः १३ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ कलमपं तपसो ब्रूहि श्रुतं निष्कलमपं तपः ॥ सनत्सुजात येनेदं विद्यां गुह्यं सनातनम् १४ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ क्रोधादयो द्वादशस्य दोषास्तथानृशंसानि दशत्रिराजन् ॥ धर्मादयो द्वादशैते पितृणां शास्त्रे गुणायो विदिता द्विजानाम् १५ क्रोधः कामौ लोभमोहौ विधित्साऽकृपाऽसूये मानशोकौ स्पृहा च ॥ ईर्ष्या जुगुप्सा च मनुष्यदोषा वर्ज्याः सदा द्वादशैते नराणाम् ॥ १६ एकैकः पर्युपास्ते ह मनुष्यान् मनुजर्षभ ॥ लिप्समानोऽंतरं तेषां मृगाणामिव लुब्धकः १७ विकथनः स्पृहयालुर्मनस्वी बिभ्रत्कोपं चपलोऽरक्षणश्च ॥ एतान् पापाः षण्णराः पापधर्मान् प्रकुर्वते नोत्र संतः सुदुर्गे १८ संभोगसंविद्विषमोऽतिमानी दत्तानुतापी कृपणो बलीयान् ॥ वर्गप्रशंसो वनितासु द्वेष्टा एते परे सप्तनृशंसवर्गाः १९

षट्दर्शनं ७ मान आत्मनि पूज्यता बुद्धिः ८ शोक इष्टार्थनाशे सति मनोवैकल्यं ९ स्पृहा भोग्यवर्गेष्वदरः १० ईर्ष्या परोत्कर्षासहिष्णुत्वं ११ जुगुप्सा परनिंदा बीभत्सता वा १२ मनुष्याणां योगिनामयोगिनां चैते दोषाः सर्वेषामपि वर्ज्या इत्यर्थः १३ एतेषां मध्ये एकैकोऽपि मनुष्यनाशयितुं समर्थः किंतु कतिपयसमुदायः सर्वसमुदायो वेत्याह एकैक इति अंतरं छिद्रं १७ त्रयोदशानृशंसानि हिंसापण्याह द्वाभ्यां विकथन इति । विकथनः परगुणाक्षेपणस्वगुणोत्कर्षाभिधानशीलः १ स्पृहयालुः अतियत्नपूर्वकं पररुयादिभोगेच्छावान् २ मनस्वी गर्वाधिक्यात् परावमाननशीलः ३ बिभ्रत्कोपं निमित्तं विनाऽपि सदा कोपपरः ४ चपलः मित्रभावादिष्वस्थिरः ५ अरक्षणः शक्तौ सत्यां स्वीकृत रुयादेः पालनमकुर्वन् ६ एतान् षट्पापधर्मान् पापाः पापिनो नराः कुर्वते केते ये सुदुर्गमहासंकटे इह परत्र वा उपस्थिते नोत्र संतः त्रासं अकुर्वन्तः एकमिदं पदं सुप्सुपेति समासः एते पदत्यंतं हिंसा इत्यर्थः १८ संभोगः स्त्रीसंगादिस्तद्विषयासंविदसंमतिस्तदेव पुरुषार्थ इति या बुद्धिस्तया विषमो दुर्व्यवस्थितः १ अतिमानी अत्यंतं दर्पवान् २ पांठांतरे संभोगसंविदभोगे बुद्धिमान् द्विषद्वेषमेधमानो वर्धयन् । दत्तानुतापी दानं कृत्वाऽपि लोभवशात् तममघ्नं नष्टमिति संतापवान् ३ कृपणः प्राणांतेऽपि वित्तव्ययमसहमानः ४ बलीयान् अतिशयेन बलिमान् पूर्वाजेभ्योऽप्यधिकं प्रजानां सकाशात् बलिं गृह्णन्नित्यर्थः ५ वर्गप्रशंसी वर्गो वृजिनं पराभिभवस्तत्प्रशंसनशीलः ६ अन्येषां दुःखेन सुखीत्यर्थः । वनितासु परिणीतासु द्वेष्टा ७ एते सप्तनृशंसाः पूर्वेषु षट् एवं त्रयोदश १९

गुणानाहधर्मइति धर्मोवर्णाश्रमनियतःसंध्योपासनादिः १ सत्यं हिंसावर्जयथार्थभाषणं २ दमः जिह्वोपस्थादिनिग्रहः ३ तपः कृच्छ्रचान्द्रायणादि ४ अमात्सर्यं मत्सरः परगुणासहिष्णुत्वंतदभावः ५ ह्रीर्लज्जा ६ तितिक्षासत्यपिक्रोधिनिमित्ततदनुत्पादः ७ अनसूयापरगुणेषुदोषाविष्करणमसूयातदभावः ८ यज्ञोज्योतिष्टोमादिः ९ दानं बहिर्वेदिसंविभागः १० धृतिः अत्यन्तापद्यपि व्रतादेरत्यागः ११ श्रुतं अर्थग्रहणसहितं वेदाध्ययनं १२ ब्राह्मणस्य ब्रह्मप्राप्तिचिह्नः २० यस्त्विति सर्वगुणाढ्यो ब्रह्मवित्सत्यकामादिगुणभारुभवति । 'यस्तमात्मानमनुविद्यविजानातिससर्वीश्वलोकानाप्रोतिसर्वाश्वकामान्' इति श्रुतेः । एतेषां मध्ये त्रिभिर्द्वाभ्यां एकतोवा अर्थितः अर्थः वित्तं संजातमस्य स तथा स्वदेववित्तं २१ दमः जितेन्द्रियत्वं । त्यागः कर्मणामीश्वरेऽर्पणं । अप्रमादस्तत्त्वानुसंधानं । अमृतमुक्तिः । सत्यं गुणानि सत्यप्रधानान्येव एतानि फलानि भवन्तीत्यर्थः २२ अष्टादशदोषत्यागादष्टादशगुणत्वं दमस्याह दमइति कृते कर्मणि वेदिके प्रतिकूलं अश्रद्धा आलस्यादि च । अकृते उपवासव्रतादौ प्रतिकूलं शुभाजिह्वा लाल्यादि इदं द्वयमेको दोषः १ अनृतः अभ्यसूये प्रसिद्धे ३ कामः रुच्यभिलाषः ४ अर्थो धनार्जनार्थेऽतियत्नः ५ स्पृहा धनाद्यभिलाषः १ २३ पैशून्यं परदोषसूचकत्वं ११ परिपातः अतिदुःखित्वं १४ अरातिः सत्क्रियाऽनभिलाषः १५ । २४ अपस्मारः कर्तव्यविस्मरणं १६ अतिवादः पराक्रोशः १७ संभावना महत्त्वबुद्धिः १८ । २५

धर्मश्च सत्यं च दमस्तपश्च अमात्सर्यं हिंसा तितिक्षाऽनसूया ॥ यज्ञश्च दानं च धृतिः श्रुतं च व्रतानि वै द्वादश ब्राह्मणस्य २० यस्त्वेतेभ्यः प्रभवेद्वादशभ्यः सर्वमपीमां पृथिवीं स शिष्यात् ॥ त्रिभिर्द्वाभ्यामेकतोवाऽर्थितो यस्तस्य स्वमस्तीति स वेदितव्यः २१ दमस्यागोऽप्रमादश्च एतेष्वमृतमाहितम् ॥ तानि सत्यं मुखान्याहुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः २२ दमो ह्यष्टादशगुणः प्रतिकूलं कृताकृते ॥ अनृतं चाभ्यसूया च कामार्थो च तथा स्पृहा २३ क्रोधः शोकस्तथा तृष्णा लोभः पैशून्यमेव च ॥ मत्सरश्च विहिंसा च परितापस्तथाऽरतिः २४ अपस्मारश्चातिवादस्तथा संभावनाऽऽत्मनि ॥ एतैर्विमुक्तो दोषैर्यः सदा तः सद्भिर्बुध्यते २५ मदोऽष्टादशदोषः स्यात्त्यागो भवति पद्धिः ॥ विपर्ययाः स्मृता एते मददोषा उदाहृताः २६ श्रेयांस्तु षड्विधस्यागस्तृतीयो दुष्करो भवेत् ॥ तेन दुःखं तरत्येव भिन्नं तस्मिन् जितं कृते २७ श्रेयांस्तु षड्विधस्यागः श्रियं प्राप्य न हृष्यति ॥ इष्टापूर्ते द्वितीयं स्यान्नित्यैराग्ययोगतः २८ कामत्यागश्च राजेन्द्रसत्तृतीय इति स्मृतः ॥ अप्यवाच्यं वदंत्येतं सत्तृतीयो गुणः स्मृतः २९ त्यक्तैर्द्रव्यैर्यद्भवति नोपयुक्तैश्च कामतः ॥ न च द्रव्यैस्तद्भवति नोपयुक्तैश्च कामतः ३०

मदइति येषां विपर्यया दमगुणत्वेन उक्तास्त एव कृताकृते प्रतिकूलादयोऽष्टादश । तथा वक्ष्यमाणस्य षड्विधस्यागस्य च विपर्ययाः षट् ते च लक्ष्मीप्राप्तौ हर्षः १ अप्रिये जाते व्यथा २ स्वीयेषु याच्ञा ३ पात्रेष्वप्रदानं ४ सत्यधिकारे इष्टापूर्तयोरकणं ५ कामस्यात्यागः प्रमादश्च ६ एते चतुर्विंशतिर्मेददोषाः २६ श्रेयान्प्रशस्ततरः तृतीयो वक्ष्यमाणः कामत्यागः तस्मिन् कामत्यागे कृते सति भिन्नं भेदः भावे निष्ठा द्वैतमिति यावत् स एव दुःखं । 'द्वितीया द्वैतमभवति । यत्रान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोति तदल्पं अथ यदल्पं तदुःखम्' इत्यादि श्रुतिभ्यः । कामत्यागादेव सर्वदुःखनिवृत्तिरूपो मोक्षः सिद्धः तथा च श्रुतिः । 'यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा येऽस्य हृदि स्थिताः । अथ मर्त्याऽऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुते' इति २७ त्यागमेवाह श्रेयानिति श्रियं लक्ष्मीं विद्यां च न हृष्यति न हृष्यति १ इष्ट्यागहोमादि आपूर्ततडागारामादि २ । २८ कामत्यागस्य परांकाष्ठामाह अपीति अवाच्यं निवृत्तिकत्वात् तथा चोदाहृतं । 'यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते' इति २९ त्यक्तैरिति द्रव्यैः रुपादिभिस्त्यक्तैरेव यत् निष्कामत्वं भवति तत्कामपूर्वकं उपभुक्तैर्न भवति यथोक्तं । 'न जातुकामः कामानां उपभोगेन शान्त्यति' इति । निष्कामत्वं बहुभिर्लब्धैरपि द्रव्यैर्न भवति नाप्युपयुक्तैः काम्यद्वारा व्ययीकृतैरित्यर्थः ३०

न दुःखं कुर्यादिति शेषः तेन च दुःखेन न ग्लपेत् ग्लानिं प्राप्नुयात् गुणैः कीर्त्यादिभिः ३१ अप्रिये कीर्तिवित्तनाशादिप्रभवे समुत्पन्नेऽपि योऽप्यर्थान्गच्छति स चतुर्थस्त्याग इत्यर्थः ४ पंचमं त्यागमयाच्ञा रूपमाह इष्टानिति ५ । ३१ षष्ठमाह अर्हति अर्हते योग्याय ६ षड्विधस्यागफलमाह अप्रमादीति स च अप्रमादश्च ३३ सत्यं यथार्थवचनं १ ध्यानं मूर्तेरीश्वरस्य आत्मनो वाऽनुसंधानं २ समाधानं संप्रज्ञाता संप्रज्ञातभेदेन द्विविधः समाधिः ३ चोद्यं तर्कः येन समाधिके सार्वकाम्यादौ दोषमुन्नयति ४ वैराग्यमुपरमः ५ अस्तेयं परस्वापहरणाभावः ६ ब्रह्मचर्यं स्त्रीसंगराहित्यं ७ असंग्रहो निष्परिग्रहता ८ । ३४ उक्तमनुवदस्य प्रमादप्रतियोगिनं प्रमादं वक्तुं एवमिति ३५ पंचभ्य इन्द्रियेभ्यः षष्ठान्मनसश्च स्वस्वविषये रागद्वेषोत्थाः षट्प्रमादाः । अतीति नष्टपुत्रशोकादिजः सप्तमः । अनागते पुत्रकामस्य तदभावेऽप्यः शोकाः सोऽष्टमः प्रमादः । एतेभ्यः प्रमादेभ्यो मुक्त्युपेतो मुक्तिप्राप्तः सुखी भवेत् ३६ दमत्यागा प्रमादानुक्तातेषां सत्यमुखत्वं प्रागुक्तं विवृणोति सत्यात्मेति सत्ये आत्मा चित्तं यस्य स तथा तान्दमत्यागा प्रमादान् ३७ दोषनिवृत्त्यैव तपः सिद्धिर्वात्राकृतेत्याह निवृत्ते नैवेति ३८ प्रश्नव्याख्यानमुपसंहरति दोषैरिति ३९ । ४० एवं विद्यासाधनान्याधिगम्य अध्ययनगृहीता द्वेदादधिगतवेद्यानामनेकत्वं मन्त्रानः किं तद्वेद्यं श्रेष्ठमिति पृच्छति आख्यानं इति हासपुराणादिपंचमं येषु तैर्वेदैः 'सर्वं खल्विदं ब्रह्म ब्रह्मैवेदं विश्वं पुरुष एवेदं सर्वम्' इत्यादिभिर्भूयि न च कर्मस्वसिद्धेषु दुःखं तेन च न ग्लपेत् ॥ सर्वैरेव गुणैर्युक्तो द्रव्यवानपि यो भवेत् ३१ अप्रिये च समुत्पन्ने व्यथां जातु न गच्छति ॥ इष्टान् पुत्रांश्च दारांश्च न याचे तददाचन ३२ अर्हते याचमानाय प्रदेयं तच्छुभं भवेत् ॥ अप्रमादी भवेदेतैः स चाप्यष्टगुणो भवेत् ३३ सत्यं ध्यानं समाधानं चोद्यं वैराग्यमेव च ॥ अस्तेयं ब्रह्मचर्यं च तथाऽसंग्रहमेव च ३४ एवं दोषा मदस्योक्तास्तान्दोषान्परिवर्जयेत् ॥ तथा त्यागोऽप्रमादश्च स चाप्यष्टगुणो मतः ३५ अष्टौ दोषाः प्रमादस्य तान्दोषान्परिवर्जयेत् ॥ इन्द्रियेभ्यश्च पंचभ्यो मनसश्चैव भारत ॥ अतीतानागतेभ्यश्च मुक्त्युपेतः सुखी भवेत् ३६ सत्यात्मा भव राजेन्द्र सत्ये लोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ तांस्तु सत्यं मुखानाहुः सत्ये ह्यमृतमाहितम् ३७ निवृत्ते नैव दोषेण तपो व्रतमिहाचरेत् ॥ एतद्वा तृकृतं वृत्तं सत्यमेव सतां व्रतम् ३८ दोषैरेतैर्वियुक्तस्तु गुणैरेतैः समन्वितः ॥ एतत्समृद्धमत्यर्थं तपो भवति केवलम् ३९ यन्मां पृच्छसि राजेन्द्र संक्षेपात्प्रब्रवीमि ते ॥ एतत्पापहरं पुण्यं जन्ममृत्युजरापहम् ४० ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ आख्यानपंचमैर्वेदैर्भूयिष्ठं कथ्यते जनः ॥ तथा चान्ये चतुर्वेदास्त्रिवेदाश्च तथा परे ४१ द्विवेदाश्चैकवेदाश्चाप्यनृचश्च तथा परे ॥ तेषां तु कतरः सस्याद्यमहं वेदवैद्विजम् ४२

ष्ठनामादिप्रपंचादधिकतमं भूमाख्यं परं ब्रह्म तदेव जनः स्थावरजंगमरूपं जगदिति कथ्यते । अन्ये शास्त्रिनः पुनश्चतुर्वेदाः चत्वारि वेदयंति ते तथा चत्वारः पुरुषा इति ब्राह्मः शरीरपुरुषश्छंदः पुरुषो वेदपुरुषो महापुरुष इति । छंदोगायत्र्यादिनियताक्षरपादं तच्च यजुः सामो रप्युपलक्षणं । वेदः कर्मचोदनात्मकं ब्राह्मणं । तथा त्रिवेदाः त्रीन्क्षरमक्षरमुत्तमं चेति पुरुषं वेदयंति त्रिवेदाः । क्षरं प्रधानं अमृताऽक्षरं हक्षरात्माना वीशते देव एकः इति । अमृतो जीवः कूटस्थः सोऽक्षरं सुलोप आर्षः ईशते ईष्टे । 'क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः' इति ४१ तथा द्विवेदाः द्वे ब्रह्मणी वेदितव्ये शब्द ब्रह्म परं च यदिति वाच्यं वाचक्योरभेदेन शब्द ब्रह्म शब्देनात्र कूटस्थो नामरूपात्मकः प्रपंच उच्यते । परं च तदतीति भित्तिद्वयमपि वेद्यत्वेन वदंति । एकवेदाः 'एकधैवानुद्ब्रष्टव्यं नेह नानाऽस्ति किंचन' इत्याद्य एकमेव वेदयंति । अनृचश्च ऋच्यते स्तूयते इति ऋक् ईश्वरः स पृथक्त्वेन नास्ति येषां तेऽनृचः ब्रह्मा द्वैतवादिनः । एकवेदानां व्युत्थानकाले द्वैतमस्ति समाधौ तु बाधितं तद्भवति । अनृचां तु अवस्थाद्वयेऽपि द्वैताभावस्तुल्य इति भेदः । एतेषां षण्णां मध्ये सकतरः कतमः यमहं वेदजानीयां द्विजं ब्राह्मणं ब्रह्मविदमित्यर्थः । अत्र भूयिष्ठं जनइति प्रथमः स विशेषाद्वैतपक्षः । द्वितीयो निरीश्वरपक्षः साख्यानानीमां सकानां च । त्रिवेदास्तु पातं जलाजिवेशजगतां भेदं वदंतः । द्विवेदास्तु त्रैलोक्याः कार्यात्मना भेदं कारणात्मना-

अमेदं च सत्यमेव वदतः । यथा कटकमुकुटाद्यात्मना भेदोऽपि सत्य एवेति । एकवेदानामपि किंचिद्वाधयोऽयं सत्त्वा सत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयं द्वैतमस्येव व्यावहारिकं प्रा-
तिभासिकात्सद्यो बाध्यात् रज्जुर्गादेर्विलक्षणं यावन्मोक्षमवाधयं । अनृचां तु दृष्टिः सृष्टिवादिनां यथारज्जुर्गामुरगः स्रक् च कल्पिता एवमात्मनि जाग्रत्स्वप्नौ समसत्ता कौडिति भेदः । तत्राध्यारो-
पापवादाभ्यां निष्पन्नं प्रपञ्चयते इति न्यायेन आद्यं पक्षं चतुष्टयं व्यवहारस्य पारमार्थिकत्वपरमध्यारोपदृष्ट्योपन्यस्तं । अंत्यः पक्षोऽपवाददृष्ट्या व्यवहारापलापेन । एकवेदपक्षस्तु व्यामिश्र-
दृष्ट्याऽनिर्वचनीया रुचया । एवमेव दृष्टिः त्रयमाश्रित्य शास्त्रमपि प्रवृत्तं आत्मकृतेऽपरिणामादिति । अध्यारोपकाले परिणामदृष्टिः सूचिता ब्रह्मैकनककुंडलन्यायेन जगदाकारेण परिणतं तथा
च श्रुतिः । 'तदात्मानं स्वयमकुरुत सत्यं चानृतं च सत्यमभवत्' । सत्यं व्यावहारिकं जाग्रदृष्ट्यादि । अनृतं प्रातिभासिकं स्वप्न रज्जुर्गादि । एतदुभयात्मकं सत्यं कालत्रयाबाध्यं ब्रह्मैव प्राप्तमिति श्रुत्य-
र्थः । तथा आत्मनि चैवं विचित्राश्च हीति स्वप्नकाले आत्मनि जाग्रत्काले मयि द्रजालमरीचिकोदकादयो हि प्रसिद्धतराः सृष्टयो भवन्ति विचित्राश्च ताः न च ताः न संतीति वक्तुं शक्यं अनुभूयमानत्वात् ।
नापि संतीति ज्ञानेन सद्यो बाधात् । एवं ब्रह्मण्यपि विचित्राऽनिर्वचनीया सृष्टिरस्तीति सूत्रार्थः । तथा चास्य जगतोऽनिर्वचनीयत्वं श्रुतिराह । 'को अद्वावेदक इह प्रवाचेत्कुत आजाता कुत इयं विसृष्टिः' इति
तं कोऽपि न वेद न कोपि प्रावोचदिति श्रुत्यर्थः । सेयं व्यामिश्रदृष्टिः । अपवाददृष्टिस्तु आह च तन्मात्रमिति सूचिता । 'स यथा सैधवखिल्य उदके प्रास्त उदकमेवानुविलीयते ॥ स यथा सैधवघनोऽनंतरो
ऽब्राह्मः कृत्स्नोर स घन एव वा अरेऽयमात्मा कृत्स्नः प्रज्ञानघनः' इति श्रुत्या च दर्शिता । यथा जले प्रास्तः सैधवखिल्यः स्वोपादानं उदकं लीनमनु स्वयमपिलीयते अन्यथा करकालये इव जले परिमाणा

सनत्सुजात उवाच ॥ एकस्य वेदस्याज्ञानाद्वेदास्ते बहवः कृताः ॥ सत्यस्यैकस्य राजेंद्रसत्ये कश्चिदवस्थितः ४३ एवं वेदमविज्ञाय प्राज्ञोऽहमिति मन्यते ॥ दान-
मध्ययनं यज्ञो लोभादेतत्प्रवर्तते ४४ सत्यात्प्रच्यवमानानां संकल्पश्च तथा भवेत् ॥ ततो यज्ञः प्रतायेत सत्यस्यैवावधारणात् ४५

धिक्यं स्यात् । अतः सः अंतरं कार्यं बाह्यं नीभावः तदुभयवर्जितः केवलरसतन्मात्रात्मना जलेऽभिव्यक्तो दृश्यते । एवमयं प्रपञ्चः कार्यकारणोभयस्वरूपहीनः समाधौ केवलप्रज्ञानघनोऽभिव्य-
ज्यते इति श्रुत्यर्थः । अनेन दृष्टिः त्रयेण जनबोधार्थं शास्त्रं प्रवृत्तं यथोक्तं संक्षेपशरीरके । 'आरोपदृष्टिरपवादकदृष्टिरेव व्यामिश्रदृष्टिरिति दृष्टिविभागमेनं । संगृह्यसूत्रकृदयं पुरुषं मुमुक्षुं सत्यप्रबोधयि-
तुमुत्सहते क्रमेण' इत्यादिना । 'श्रुतिवचां सिमुनिस्मरणानि च द्वयविशारदगीरपि सर्वशः ॥ त्रयमपेक्ष्य दृष्टां त्रितयं विना न हि दृष्टामुपयांति कदाचन' इत्यंतेन ४२ एवमनेकेषु पक्षेषु पस्थापितेषु सिद्धां-
तमाह एकस्येति ब्रह्मैव एकं वेद्यं तच्च सत्यं कालत्रयेऽप्यबाध्यं तस्य अज्ञानात् बहुनिवेद्यानि उपास्यानि अग्रहभूतानि कृतानि कल्पितानि वेदे सत्यमिति प्रत्यर्थं तेषामग्रहत्वं वेद एवाह । 'तदेव ब्रह्मत्वं
विद्धि नेदं यदिदमुपासते' इति । तस्मिंश्च सत्ये ब्रह्मणिकश्चिदेव अवस्थितः ब्रह्मलाभोऽति दुर्घट इत्यर्थः । श्रुतिरप्यज्ञानकार्यत्वं जगताह । 'तुच्छेनाऽऽभ्यपिहितं यदासीत् तमसस्तन्महिनाऽजायतै-
कम्' इति तुच्छेन रज्जुर्गादिव दध्यस्तेन मिथ्याभूतेन तमसा आमुसर्वव्यापकं ब्रह्म अपिहितं आच्छादितं यत् आसीत् तत् एकमेव सत् तमसः अज्ञानस्य । तपस इति पाठे आलोचनस्य संकल्पमात्रस्य महि-
नामाहात्म्येन अजायत प्रपञ्चाकारेण आविर्भव । यथारज्जुर्गावृता सर्पाकारेणाविर्भवति तद्वदिति श्रुत्यर्थः ४२ एवमिति सत्यं प्रत्यगद्वयानंदं वेद्यं अज्ञात्वा बाह्यसुखलोभात् एतद्वानादिकं कर्तुं प्रवर्त-
त इत्यर्थः ४४ सत्यादिति तथा भवेत् परमानंदात् प्रच्युतस्य क्षुद्रानंदविषयो भिलाषो भवेत् ततश्चासौ यज्ञोऽज्योतिष्टोमादिः प्रतायेत संतन्यते सत्यस्य वेदवचनस्य 'ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेत' इत्या-
देः अवधारणात् प्रामाण्यनिश्चयात् । संकल्पो वितथो भवेदिति पाठे सत्यज्ञस्यैव सत्यसंकल्पत्वं अन्यस्य तु संकल्पो वध्य इत्यर्थः । सनत्पाठे यज्ञोऽपि सत्यस्यानवधारणादापरोक्ष्येण अनिश्चयादेव प्र-
वर्तते । ज्ञाते तु सत्ये 'एतदुद्वाद्दिमांस्यात्कृतकस्यैव भारत' इति कृत्य कृतवत्त्वं भवेत्समर्थते ४५

मनसेति यज्ञ इत्यनुकृत्यते अन्यस्य एकस्य यज्ञो मनसा देवताध्यानादिरूपो भवति । वाचा ब्रह्मयज्ञजपादिरूपो यज्ञो भवति । कर्मणा प्रसिद्धो ज्योतिष्टोमादिः एतेषां पूर्वः पूर्वो ज्ञायात् संकल्पासिद्धः
सत्यसंकल्पः संकल्पानां कल्पनयिपदार्थानां ब्रह्मलोकादीनामभिधाता भवति ब्रह्मवित् तथा च श्रुतिः । 'आप्नोति स्वाराज्यं ॥ आप्नोति मनसस्पतिं ॥ वाक्पतिश्चक्षुस्पतिः ॥ श्रीप्रपतिर्विज्ञानप-
तिः' इति स्वाराजोभावः स्वाराज्यब्रह्मैवार्थः ४६ तस्य संकल्पस्य अनैभृत्येन अदाठ्येन आत्माज्ञानाद्व्यसं संकल्पत्वे सतीत्यर्थः । दीक्षितव्रतं मुष्टीकरणवाग्यमनादिकं कुर्यात् । एतन्नाम दीक्षित इति
तदीक्षव्रतादेशे इत्यनेन धातुनानिष्ठाप्रत्ययातेन निष्पन्नं । कर्मजः संस्कारजागंतुको विनाशी चेत्यर्थः । सतां तु सत्यमेव परं ब्रह्मैव श्रेष्ठं अकृतकत्वेनाविनाशित्वात् ४७ एतदेव स्पष्टयति ज्ञानमिति
प्रत्यक्षं शोकमोहनिवृत्तिरूपज्ञानफलप्रत्यक्षाभित्यर्थः । तपःकायिकं वाचिकं मानसिकं च तत्परोक्षं अमुष्मिकफलप्रदमित्यर्थः विद्यादित्यर्द्धेन परोक्षज्ञानस्य व्यावृत्तिरिह उच्यते ४८ उक्तमेवोपसं-
हरति तस्मादिति जल्पितेनैव केवलाध्ययनेनैव सत्यात्प्रत्यगद्वयानंदात् तथा च श्रुतिः । 'यो वा एतदक्षरं गार्गी विदित्वाऽस्माच्छोकात् प्रैतिस ब्राह्मणः' इत्यपरोक्षज्ञानिनो ब्राह्मणत्वमुक्त्वाऽर्था-
दितरस्या ब्राह्मणत्वं दर्शयति ४९ नन्वेवमध्ययनयागादेर्वैयर्थ्यादित्याशङ्क्येष्टापत्तिमाह छंदासीति एष उपनिषत्प्रसिद्धः अथर्वमहामुनिर्महर्षिसंघो यानि पुराजगौतान्येव च छंदांसि उप-
निषद्गुणाणि नाम निश्चितं । 'छादयंति ह वा एनं छंदांसि पापात्कर्मणः' इति श्रुत्या छंदः शब्दनिर्वचनात् । 'छवाह्येते अदृष्टा यज्ञरूपाः' इति अथर्वणोपनिषद्विज्ञानां पापाद्रक्षितुमसामर्थ्यदर्शनात्

मनसाऽन्यस्य भवति वाचाऽन्यस्याथ कर्मणा ॥ संकल्पसिद्धः पुरुषः संकल्पानधितिष्ठति ४६ अनैभृत्येन चैतस्य दीक्षितव्रतमाचरेत् ॥ नामैतद्वातुनिर्वृतं स-
त्यमेव सतां परम् ४७ ज्ञानं वैनाम प्रत्यक्षं परोक्षं जायते तपः ॥ विद्याद्दुपठंतं तु द्विजं वै बहुपाठिनम् ४८ तस्मात्क्षत्रियमामंस्था जल्पितेनैव वै द्विजम् ॥ य एव
सत्यान्नापैति स ज्ञेयो ब्राह्मणस्त्वया ४९ छंदांसि नाम क्षत्रियतान्यथर्वापुराजगौमहर्षिसंघ एषः ॥ छंदो विदस्ते य उत नाधीत वेदान वेदवेद्यस्य विदुर्हितत्वम् ५०
छंदांसि नाम द्विपदां वरिष्ठस्वच्छंदयोगेन भवन्ति तत्र ॥ छंदो विदस्ते न च तानधीत्य गतान वेदस्य न वेद्यमार्थाः ५१ न वेदानां वेदिता कश्चिदास्तिकाश्चित्त्वेतान् बुद्धय-
तेवापिराजन् ॥ यो वेद वेदान्न स वेदवेद्यं सत्यो स्थितो यस्तु स वेदवेद्यम् ५२

ब्रह्मविद्यार्थानां छंदसां मुख्यं छंदस्त्वं कर्मार्थानां तु गौणमिति भावः । किंच उत अपियेऽपि अधीत वेदाः सोपनिषत्कं वेदं पाठतोऽर्थतश्च अधीतं तस्तेऽपि न छंदो विदः यतः वेदवेद्यस्य औप-
निषदस्य पुरुषस्य तत्त्वं याथात्म्यं न विदुः न जानन्ति । 'अधेन्वाचरति मायायैष वाचं शुश्रुवां अफलामपुष्पाम' इति । पुष्पं हि फलं वाचः सत्यमिति श्रुतिश्चैतदाह सत्यं परं ब्रह्म ५० छंदांसि नामोति
द्विपदां मनुष्याणामध्ये वरिष्ठं तत्र सत्ये ब्रह्मणि विषये छंदांसि वेदाः स्वच्छंदयोगेन स्वातंत्र्यसंबन्धेनैव भवन्ति । कर्मकांडार्थे ज्ञानवत् ब्रह्मकांडार्थे ज्ञानं न मध्येऽनुष्ठानांतरमपेक्षते तथा हि । 'तद्धे-
तत्पश्य वृषिर्वा मदेवः प्रतिपेदेऽहं मनु रभव संसूर्यश्च' इति श्रुत्या दर्शनसावांस्म्ययोर्मध्येति ष्ठगायत्रीत्यादौ तिष्ठति गायत्र्योर्मध्ये इव कार्यतरं वार्यते तेन च ज्ञातेन सत्येन चकार एवकारार्थं तेनैवेत्यर्थः ।
छंदो विदो भवन्ति न कर्ममात्रज्ञानेन । तान् छंदो ज्ञान् अधीत्य प्राप्य आर्याः वेदस्य वेद्यं वेदनीयं ब्रह्म न गता इति न अपि तु गताः प्राप्ता एवेत्यर्थः । एतेन तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेदित्यस्याः श्रुतेरर्थो
दर्शितः ५१ तथापि ब्रह्मणो दुर्ज्ञेयत्वमाह नेति वेदानां रहस्यवेदिता ज्ञाता कश्चिद्वास्ति । कश्चित् एतान् वेदान् रहस्यप्रतिपादकान् चित्तशुद्धयति शयाह्वयते । यो व्युत्थितस्तत्त्वमसि वाक्यार्था-
नुसंधाता वा वेदान् वेद ससविकल्पकः निर्विकल्पकं वेद्यं सर्वदृष्टिलये प्रकाशमानं ब्रह्म न वेद किंतु सत्ये सर्वदृष्टिबाधावधिभूते प्रत्यक्षचैतन्ये स्थित एव निर्विकल्पकं सुखं वेद ५२

इममेवार्थमंगतरेणाह नेति वेदानांवेद्यानामहंकारादीनामचेतनानांमध्यकश्चिद्वेदितानास्ति अतोहेतोः वेद्येनचेतसावेदंवेदबोध्यमात्मानंनविदुः । नापिवेद्यंअनात्मानमपिनविदुः आत्माऽ
नात्माचनजडस्यविषयावित्यर्थः । ननुजडयाधीवृत्त्या आत्माज्ञायतएव'इत्येतत्त्वमय्याबुद्ध्या'इतिश्रुतेरित्याशंक्याह वेदंआत्मानंयोवेदसएववेद्यमानात्मानंनसर्ववेद आत्मप्रभवत्वात्सर्वस्य ।
यस्तुबहिर्मुखः वेद्यंअनात्मानंवेदससत्यंब्रह्मनवेद तथाचश्रुतीभवतः । 'आत्मनोवाअरेदर्शनेनश्रवणेनमत्याविज्ञानेनदंसर्वविदितं । परांचिखानिव्यतृणत्स्वयंभूस्तस्मात्पराह्पश्यतिनांतरा
त्मन'इति । व्यतृणत्तर्हिंसितवान् ५३ किंवयश्चिदात्मासर्वेषांप्रत्यक्त्वेनप्रसिद्धः वेदानवेदयंतितेवेदाःतानुप्रमाणानिवेद सएववेद्यंप्रमेयमपिवेद नतुतानिवेद्यंविदुः जडत्वात् । तंच'प्राणस्य
प्राणमुतचक्षुषश्चक्षुःश्रोत्रस्यश्रोत्रंमनसोयेमनोविदुः' इतिप्राणादीनांप्रवर्तकत्वेनप्रसिद्धं वेदाःप्रमाणानिवेदविदुःप्रमातारश्चनविदुः । 'यतोवाचोनिर्वर्ततेअप्राप्यमनसासह' इतितस्यवाङ्म
नसातीतत्वश्रुतेः । यद्यप्येवंतथापिवेदंवेदितारमात्मानं वेदेनैवप्रमाणेनअहंब्रह्मास्मीत्यादिनाविदंतिजानंति । केतेयेब्राह्मणाः वेदविदोवेदपाठतोऽर्थतोऽनुष्ठानतश्चविदंतितेवेदविदः ।
अध्ययनयज्ञादिनासंस्कृतचित्ताएववाक्यादात्मानंलक्षणयाजानंति नत्वन्येइत्यर्थः ५४ इदमेवदृष्टांतेनप्रतिपादयति धामांशोति धामतेजः तन्मयाःअंशायस्यसतेजोमयोऽर्थाच्चंद्रः तस्यभागः
कलाप्रतिपद्गतातस्यसंवेदनेज्ञापने यथाचयथैव हिप्रसिद्धं महीरुहस्यशाखाउपादीयते । तथाहितथैव वेदाः परमात्मनःसंवेदनेऽर्थपरमपुरुषार्थरूपेसत्येसर्वथाऽप्यबाध्ये वेदाः उपादीयंतइ
नवेदानांवेदिताकश्चिदस्तिवेद्येनवेदनविदुर्नवेद्यम् ॥ योवेदवेदमचवेदवेद्यंयोवेदवेद्यंनसवेदसत्यम् ५३ योवेदवेदान्सचवेदवेद्यंनतंविदुर्वेदविदो नवेदाः ॥ त
थापिवेदेनविदंतिवेदंयंब्राह्मणवेदविदोभवन्ति ५४ धामांशभागस्यतथाहिवेदायथाचशाखाहिमहीरुहस्य ॥ संवेदनेचैवयथाऽऽमनंतितस्मिन्हित्येपरमात्मनो
ऽर्थे ५५ अभिजानामिब्राह्मणंव्याख्यातारंविचक्षणम् ॥ यश्छिन्नविचिकित्सःसव्याचष्टेसर्वसंशयान् ५६ नास्यपर्येषणंगच्छेत्प्राचीनंनोतदक्षिणम् ॥ नार्वा
चीनंकुतस्तिर्यङ्नादिशतुकथंचन ५७ तस्यपर्येषणंगच्छेत्प्रत्यर्थिषुकथंचन ॥ अविचिन्वन्निमंवेदेतपःपश्यतितंप्रभुम् ५८ तूष्णींभूतउपासीतनचेष्टेन
साऽपिच ॥ उपावर्तस्वतद्ब्रह्मअंतरात्मनिविश्रुतम् ५९ मौनान्नसमुनिर्भवतिनारण्यवसनान्मुनिः ॥ स्वलक्षणंतुयोवेदसमुनिःश्रेष्ठउच्यते ६०
तिआमनंति । तत्त्वोपनिषदंपुरुषंपृच्छामीत्योपनिषदत्वविशेषणात् वाचामगोचरत्वश्रुतेश्च सोऽयंदेवदत्तइत्यादिवाक्यवत् तत्त्वमस्यादिवाक्यमपिलक्षणयास्वार्थप्रमापयत्येवेत्यर्थः ५५
एवंगुरुपसदनपूर्वकंवाक्यार्थप्रतिपत्त्युपायमुक्त्वा गुरुलक्षणान्याह अभीति ब्राह्मणंब्रह्मविदं लक्षणतोऽभिजानामि लक्षणमेवाह व्याख्यातारं उपक्रमोपसंहारैकरूप्यादिषड्विधतात्पर्यालिंगा
नुसारेणवाक्यार्थवर्णनकुशलं । विचक्षणंश्रुतार्थस्ययुक्तिभिरनुचितनेसमर्थ निदिध्यासनपरिपाकेनापरोक्षसाक्षात्कारबलात्तयश्छिन्नविचिकित्सोनिःसंशयःसन् परस्यापिसर्वसंशयान्
व्याचष्टेविवृणोति । अत्रस्वरूपव्याक्रियैवपराक्रियेतिन्यायेनसंशयान्दूरीकरोतीत्यर्थः ५६ परीष्यतेऽस्मिन्नितिपर्येषणं अन्वेषणस्थानं प्राचीनंप्राग्दिकस्यंनपिदक्षिणादिदिकस्यं
नापिअदिशदिग्विहीनं अंतर्हृदयइत्यर्थः ५७ एतदेवाह तस्येति प्रत्यर्थिषुआत्मात्वेनप्रथमानेध्वनात्मसुपंचसुकोशेषुपर्येषणमन्वेषणंगच्छेत्कुर्यादित्यर्थः । कथंचनेत्यव्यक्तमालंबनंछेद
साध्यमिति सूचयति । 'अव्यक्ताहिगतिर्दुर्लभदेहवाद्भिरवाप्यते'इतिस्मृतेः । वेदेइमंआत्मानंअविचिन्वन् वेदांतन्यायानप्यार्चितयन्नित्यर्थः । तपःतपस्वी आलोचनवान् ध्यायी तंप्रभुंइत्यति ।
'तंपश्यतिनिष्कलंध्यायमानः'इतिश्रुतेः ५८ तूष्णींभूतइत्यनेनवागादिबाह्येन्द्रियव्यापारोपरमउक्तः । मनसाऽपिनचेष्टेत् नचेष्टेतेत्यनेन मानसव्यापारोपरमउक्तः । अंतरात्मनिहार्दाकाशे
विश्रुतं वेदेप्रख्यातंतद्वाचामगोचरंब्रह्म उपावर्तस्वउपागच्छ ५९ मौनात्ध्यानमात्राब्रह्मसमुनिर्भवति नापिरण्यवासात्संन्यासमात्रात् । किंतर्हि यः स्वलक्षणंस्वस्यप्रत्यगात्मनोलक्षणं
जगज्जन्मादिहेतुत्वंसच्चिदानंदात्मकं चयोवेदजानातिसश्रेष्ठः । संन्यासिभ्योयोगिभ्यश्चज्ञानीश्रेष्ठइत्यर्थः ६०

सर्वार्थानां व्याकरणात्प्रकटीकरणात् सर्वज्ञत्वादयंज्ञानीध्याकरणइत्युच्यते । तच्चव्याकरणंकेचिद्योगजधर्मप्रत्यासत्त्यावदंति तन्निराचष्टेमूलतइति आत्मज्ञानादिसर्वविज्ञानंभूयते न
प्रधानज्ञानात् अन्यतोवा । मूलतइतिल्यब्लोपेपंचमी । मूलंकारणंब्रह्मप्राप्येत्यर्थः । तत्रव्याकर्तापरमात्मैव । तन्नामरूपाभ्यामिवव्याक्रियत । नामरूपेव्याकरवाणिइतिश्रुतिभ्यामि
त्याह व्याकरोतीतिश्रौतव्युत्पत्तिप्रदर्शनमेतत् ६१ सार्वज्ञ्यमपिब्रह्मविदामनोपचारिकमित्याह प्रत्यक्षेति सत्येतिष्ठन् नतुवृत्त्यंतरेदेहाद्याकारे । ब्राह्मणः ब्रह्मवित्तद्विद्वान्ब्रह्मवि
द्वानितिब्राह्मणपदव्युत्पत्तिप्रदर्शनम् ६२ अध्यायार्थमुपसंहरति धर्मादिष्विति धर्मश्चसत्यंचदमस्तपश्चेत्यादिषुद्वादशसुस्थितः । तथा सत्यादिरूपेअष्टविधेअप्रमादेचस्थितः । एवंसा
धनवान् देवेषुपूर्वोक्तेषु आरोपदृष्टिव्यामिश्रदृष्टयवाद्दृष्टिरूपेषु आनुपूर्व्येणसोपानारोहणन्यायेन परमेपदेस्थितोऽहमेतत्स्वानुभवसिद्धं बुद्ध्यास्वतःस्नेहवत्या तेतुभ्यंब्रवीमि । सोपानक
मस्तुनृसिंहतापनीयेभूयते । 'ओतानुज्ञात्रनुज्ञाऽविकल्पैरिति' । अस्यार्थः'ओतत्वंकारणव्याप्तिःकार्येयद्वन्द्वदोषदे ॥ सर्वब्रह्मैतितन्निष्ठाजानतेपरिणामतः ॥ १ ॥ कार्यस्यासमसत्त्वंयस्का
रणेसमुदीरितं ॥ तदनुज्ञातृशब्दार्थोमरौवारिविवर्तनम् ॥ २ ॥ एतन्निष्ठास्ततोभूत्वाजगन्मिथ्येतिजानते ॥ अनुज्ञायांजगत्तच्छंशशृंगादिवन्मतम् ॥ ३ ॥ एवंसोपानरीत्यैवमूत्रितयलं
घनात् ॥ अविकल्पंपर्यंतदहंब्रह्मास्मिनिर्भयम्'इति ॥ ४ ॥ ६३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ एवंआत्म

सर्वार्थानां व्याकरणाद्वैव्याकरणउच्ये ॥ तन्मूलतोव्याकरणंव्याकरोतीतिततथा ६१ प्रत्यक्षदर्शीलोकानांसर्वदर्शीभवेन्नरः ॥ सत्येवैब्राह्मणस्तिष्ठंस्तद्विद्वान्सर्व
विद्ववेत् ६२ धर्मादिषुस्थितोऽप्येवंक्षत्रियब्रह्मपश्यति ॥ वेदानांचानुपूर्व्येणएतद्बुद्ध्याब्रवीमिते ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्व
णिसनत्सुजातवाक्येत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ सनत्सुजातयामिमांपरांत्वंब्राह्मीवाचंवदसेविश्वरूपाम् ॥ परांहिकामेनसुदुर्ल
भांकथांप्रब्रुहिमेवाक्यमिदंकुमार १ ॥ सनत्सुजातउवाच ॥ नैतद्ब्रह्मत्वरमाणेनलभ्यंयन्मांपृच्छन्नितिहृष्यस्यतीव ॥ बुद्धौविलीनेमनसिप्रचित्याविद्याहिंसा
ब्रह्मचर्येणलभ्या २ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ अत्यंतविद्यामितियत्सनातनीब्रवीषित्वंब्रह्मचर्येणसिद्धाम् ॥ अनारभ्यांवसतीहकार्यकालेकथंब्राह्मण्यममृतत्वंलभेत ३

ज्ञानमार्गश्रुत्वा तस्यांतरंगसाधनयोगंश्रोतुंपृच्छति सनत्सुजातेति । परांउक्तादपिअत्युत्कृष्टां ब्राह्मीब्रह्मप्रापिकांवाचंउपनिषदं वदसेजानीषे । भासनोपसंभाषाज्ञानेतिह । विश्वंरूप्यतेप्र
काशतेऽस्या । यांज्ञातवतोऽन्यत्ज्ञातव्यंनावशिष्यतइत्यर्थः । कामेनकाम्यमानेनविषयेण परांदूरीभूतां विषयवार्ताहीनामित्यर्थः । अतएवसुदुर्लभांकथांकथनीयांप्रब्रूहि । हेकुमारइदंमे
ममवाक्यंत्वांप्रतिप्रार्थनारूपंवचनं अवधेहीतिशेषः । ब्रह्मविद्यायाःदुर्लभत्वंदर्शयन्सनत्सुजातउवाच नैतदिति हृष्यासिअहंब्रह्मविद्याधिकार्यस्मीतिहृष्यसि । पाठांतरेअभिषंगेण
निर्बधेन । विद्यालक्षणमाह बुद्धाविति सर्वेषांभिद्रियाणानिरोधेनमनोमात्रमनुपरतंसंकल्पाद्यात्मकंतिष्ठति तस्मिन्नपि अहंब्रह्मास्मीतिनिश्चयस्वभावायांबुद्धौ विलीनेसति । प्रवि
त्याप्रगतंचित्त्यंयस्यासा निरुद्धसंवृत्तिकाकाचिदवस्थाविद्येत्युच्यते । साचब्रह्मचर्येणगुरुकुलवासेनलभ्या २ अत्यंतं अंतस्त्रिविधपरिच्छेदः तमातिक्रांतंअत्यंतंब्रह्म तद्विषयाविद्या । सना
तनीनित्यसिद्धा । प्रत्यगात्मनो नित्यापरोक्षत्वात् । यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्मेतिश्रुतेः । सिद्धांअभिव्यज्यमानां । तत्रहेतुः अनारभ्याकर्मवदारंभायोग्या । याचकार्यकालेइहआत्मन्ये
ववसति नित्यसिद्धत्वात् । एवंसतिब्राह्मण्यं ब्राह्मणस्ययोग्यंअमृतत्वंकथंलभेत । नहिलब्धलाभार्थ्यतनोऽपेक्ष्यतइतिब्रह्मचर्याद्यनुष्ठानाक्षेपः ३

ਸ.ਭਾ.ਟੀ.

118611

अत्रोत्तरमाह अव्यक्तेति बुद्ध्याख्योपाधिसंबंधजनितकालुष्यादिविविक्तयानव्यक्तमव्यक्तं ब्रह्मतत्त्वस्य विद्या अयं भावः । यद्यपि ब्रह्मनिस्त्यापरोक्षं आत्मत्वात् तथापि अज्ञानायाद्यतीतस्य तस्य विविक्तस्य परोक्षत्वात्तदापरोक्षया ययत्नो युक्त इति ४ अंजसा आर्जवेन ५ आचार्येति योनिः स्थानं । 'योनिष्ठं प्रनिषदं अकारि । स्वयोनी निषदत् संरूपा' इत्यादी दर्शनात् । गर्भे भूत्वा तस्य निष्कपटसेवया अंतरंगत्वं प्राप्येत्यर्थः । शास्त्रकाराः शास्त्रकर्तृत्वं ब्रह्मण्येव श्रुतं महतो भूतस्य निःश्वसितमेतद्वेद इत्यादिना । गुरो रनुग्रहादिहेतु ब्रह्ममावंप्राप्नुवतीत्यर्थः । परमं अपु नरावृत्तिर्योगं ब्रह्मणा सह ऐक्यं याति ६ अस्मिन्निति येजितकामाः ब्राह्मी स्थितिं प्राप्नुयेच्च द्वंद्वसहाः तदेवादात्मानं निर्हरन्ति पृथक् कुर्वन्ति सत्त्व संस्थाः सत्त्वगुणभाजः श्रुतिश्च । 'तं स्वाच्छरीरात् प्रवृत्ते म्मुं जादिव इषीका धीयेण' इति प्रवृत्ते पृथक् कुर्यात् ७ आचार्यः शास्त्रा उपदेष्टा यस्यां सा जातिर्जन्म । यथा ब्राह्मणस्य सा वित्री प्राप्या सा विभ्रं द्वितीयं जन्म एवं आचार्यात् परब्रह्म विद्या प्राप्याऽपि तस्य जन्मांतरं भवति तच्च मोक्षहेतुत्वात्पुण्यत्वादिगुणसंयुक्तम् ८ आचार्यमाहात्म्यप्रख्यापकं मंत्रं पठति यः प्रावृणोतीति यः आचार्यः वर्णान् ब्राह्मणादीन् अवितथेनावितथमनृतमना तस्माज्जंतं दम्ये ॥ १० ॥ अंजसा आर्जवेन ५ आचार्येति योनिः स्थानं ॥ योनिष्ठं प्रनिषदं अकारि ॥ स्वयोनी निषदत् संरूपा ॥ इत्यादी दर्शनात् ॥ ४ ॥ अंजसा आर्जवेन ५ आचार्येति योनिः स्थानं ॥ योनिष्ठं प्रनिषदं अकारि ॥ स्वयोनी निषदत् संरूपा ॥ इत्यादी दर्शनात् ॥ ४ ॥ अंजसा आर्जवेन ५ आचार्येति योनिः स्थानं ॥ योनिष्ठं प्रनिषदं अकारि ॥ स्वयोनी निषदत् संरूपा ॥ इत्यादी दर्शनात् ॥ ४ ॥

॥ सनत्सुजातउवाच ॥ अव्यक्तविद्यामभिधास्येपुराणीबुद्ध्याचतेषांब्रह्मचर्येणसिद्धाम् ॥ यांप्राप्यैनंमर्त्यलोकंत्यजंतियावेविद्यागुरुवृद्धेषुनित्या ४ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ब्रह्मचर्येणयाविद्याशक्यावेदितुमंजसा ॥ तत्कथंब्रह्मचर्यस्यादेतब्रह्मन्ब्रवीहिमे ५ ॥ सनत्सुजातउवाच ॥ आचार्ययोनिमिहयेप्राविश्यभूत्वा गर्भेब्रह्मचर्यंचरंति ॥ इहैवतेशास्त्रकाराभवंतिप्रहायदेहंपरमंयांतियोगम् ६ अस्मिँल्लोकेवैजयंतीहकामान्ब्राह्मीस्थितिंह्यनुतितिक्षमाणाः ॥ तआत्मानंनिर्हरंती हदेहान्मुंजादिषीकामिवसत्त्वसंस्थाः ७ शरीरमेतौकुरुतःपितामाताचमारत ॥ आचार्यशास्तायाजातिःसापुण्यासाऽजराऽमरा ८ यःप्रावृणोत्यवितथेनवर्णान्तंकुर्वन्नमृतंसंप्रयच्छन् ॥ तंमन्येतपितरंमातरंचतस्मैनद्रुह्येत्कृतमस्यजानन् ९ गुरुंशिष्योनेत्यमभिवादयीतस्वाध्यायमिच्छेच्छुचिरप्रमतः ॥ मानं नकुर्यान्नादधीतरोषमेषप्रथमोब्रह्मचर्यस्यपादः १० शिष्यवृत्तिक्रमेणैवविद्यामाप्नोतियःशुचिः ॥ ब्रह्मचर्यव्रतस्यास्यप्रथमःपादउच्यते ११ आचार्यस्याप्रियंकुर्यात्प्राणैरपिधनैरपि ॥ कर्मणामनसावाचाद्वितीयःपादउच्यते १२ समागुरौयथावृत्तिर्गुरुपत्न्यांतथाऽऽचरेत् ॥ तत्पुत्रेचतथाकुर्वन्नितीयःपादउच्यते १३ आचार्येणात्मकृतंविजानन्नज्ञात्वाचार्यंभावितास्मीत्यनेन ॥ यन्मन्यतेतंप्रातिहृष्टशुद्धिःसर्वैरुत्तमोब्रह्मचर्यस्यपादः १४ नाचार्यस्यानपाकृत्यप्रवासं प्राज्ञःकुर्वीतनैतदहंकारोमि ॥ इतिविमन्येतनभाषयेतसर्वैचतुर्थोब्रह्मचर्यस्यपादः १५

नसत्येन चिदात्मना प्रकर्षेण आवृणोति सबाह्याभ्यन्तरवासयति । द्वैतोत्थभयनिवारणेन पालयतीत्यर्थः । ऋतं ब्रह्म कुर्वन्वाचा आविष्कुर्वन् तस्य फलमाह अमृतं संप्रयच्छन्नाति अमृतं मोक्षं कृतं तत्कृतमुपकारं ९ हाचिः स्नानादिनाभावशुद्ध्याच अप्रमत्तः गुरुशुश्रूषायां सावधानः मानं न कुर्यात् गुच्छमापि कार्यं शिगूनां शौचादिकं तदापि कर्तव्यमेवेत्यर्थः अत्यन्तं श्रमेऽपि रोषं नावधीत न विदध्यात् १० शिष्यवृत्तिः सायं प्रातर्भिक्षणेन जीवन्तं नैव क्रमेण न तु गुर्वन्नोपजीवनेनेत्यर्थः ११ द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां ब्रह्मचर्यस्य प्रथमपादमुक्त्वा द्वाभ्यां द्वितीयपादमाह आचार्यस्येति १२ । १३ प्राप्तविद्यो विद्यासुखेन हृष्यन् आचार्ययत् अत्यन्तं मानयति सब्रह्मचर्यस्य तृतीयपाद इत्याह आचार्येणेति आत्मकृतं स्वस्मै उपकृतं विद्यादानेन तस्य च अर्थप्रयोजनदुःखनिवृत्तिमानं दावाप्तिं यज्ञात्वाऽनुभूय अनेनाचार्येण भाविता वर्धिताऽस्मीति जानन्नयमन्यते १४ अनपाकृत्य विद्यायानिष्कयार्थमृणमर्थदानेन अपरिहृत्य प्रवासं गुरुगृहादभ्यन्त्राश्रमातरे स्थितिं न कुर्वीत । एतत्तु गुरुवै अर्थप्रदानमहं करोमीति नैव मन्येत मनसा । न च भाषयेत् स्वार्थे णिच् वदेत्वाच १५

১৪৩১

चतुष्पाद्ब्रह्मचर्येणलभ्यांचतुष्पदोविद्यामाह कालेनेति कालेनबुद्धिपरिपाकेन । उत्साहयोगेनबुद्धिवर्धनेन । शास्त्रेणसहाध्यायिभिर्विचारेण । क्रमस्तुनविवक्षितः उक्तं च 'आचार्यात्पादमा
दत्तेपादंशिष्यःस्वमेधया ॥ कालेनपादमादत्तेपादंसब्रह्मचारिभिः'इति १६ धर्मादयइति यस्यब्रह्मचर्यस्यरूपंस्वरूपमभूताइत्यर्थः अन्यानिचांगानिआसनप्राणजयादीनि । बलयोगेनेत्यो
द्युक्तता । ब्रह्मार्थोवेदार्थः कर्मब्रह्मणीतयोयोगेनअधिगमेनब्रह्मचर्यफलतीत्यर्थः १७ एवमिति अहंकरोमीत्याभिमानंविनातत्प्रकाशकंचनंचविनागुर्वर्थार्थप्रवृत्तःसःआचार्यः वृत्तिर्जी
विकांएतिप्राप्नोति वृत्तिवर्तनंशिष्यस्येतिशेषः १८ वसन्ब्रह्मचर्येइतिशेषः सर्वतःसर्वैःप्रकारैः वर्धतिवर्धते वर्धतिधनैरितिशेषः १९ । २० । २१ आकाक्ष्येति रसभेदःपारदगुटिकाविशेषश्चि
तामणिसंज्ञस्तंघितितवस्तुप्रदं अर्थयंते तेषारसभेदार्थिनांयथाआकाक्ष्यस्यलिप्सितस्यार्थस्यसंयोगःप्राप्तिस्ततोयादृक्भावोभवति एवमेवएतेदेवादयःसमाज्ञायब्रह्मचर्यमुपेत्यतादृग्भावंस
त्यसंकल्पत्वाच्चितितवस्तुप्रदत्वंगताः २२ यइति सर्वचतुष्पाद्ब्रह्मचर्यं यआश्रयेत्शरीरंचपावयेत् । बाल्यंरागद्वेषादिराहित्यं वेदांताथानांयुक्तिपूर्वकमनुचितनेनतत्त्वनिश्चयंवा । अंतका

कालेनपादंलभतेतथार्थततश्चपादंगुरुयोगतश्च ॥ उत्साहयोगेनचपादमृच्छेच्छास्त्रेणपादंचततोऽभियाति १६ धर्मादयोद्वादशयस्यरूपमन्यानिचांगानित
थावलंच ॥ आचार्ययोगेफलतीतिचाहुर्ब्रह्मार्थयोगेनचब्रह्मचर्यं १७ एवंप्रवृत्तोयदुपालभेतवैधनमाचार्यायतदनुप्रयच्छेत् ॥ सतांवृत्तिंबहुगुणामेवमेतिगुरोः
पुत्रेष्ववतिचवृत्तिरेषा १८ एवंवसनसर्वतोवर्धतीहबहून्पुत्रानलभतेचप्रतिष्ठाम् ॥ वर्षतिचास्मैप्रदिशोदिशश्चवसत्यस्मिन्ब्रह्मचर्येजनाश्च १९ एतेनब्रह्मचर्येणदे
वोदेवत्वमाप्नुवन् ॥ ऋषयश्चमहाभागान्ब्रह्मलोकंमनीषिणः २० गंधर्वाणामनेनैवरूपमप्सरसामभूत् ॥ एतेनब्रह्मचर्येणसूर्योऽप्यह्नायजायते २१ आकांक्षया
र्थस्यसंयोगाद्रसभेदार्थिनामिव ॥ एवंह्येतेसमाज्ञायतादृग्भावंगताइमे २२ यआश्रयेत्पावयेच्चापिराजन्सर्वंशरीरंतपसातप्यमानः ॥ एतेनवैबाल्यमभ्येति
विद्वान्मृत्युंतथासजयत्यंतकाले २३ अंतवतःक्षत्रियतेजयंतिलोकान्जनाःकर्मणानिर्मलेन ॥ ब्रह्मैवविद्वांस्तेनचाभ्येतिसर्वेनान्यःपंथाअयनायविद्यते २४
॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ आभातिशुक्लमिवलोहितमिवाथोकृष्णमथांजनंकाद्रवंवा ॥ सद्ब्रह्मणःपश्यतियोऽत्रविद्वान्कथंरूपंतदमृतमक्षरंपदम् २५ ॥ सनत्सु
जातउवाच ॥ आभातिशुक्लमिवलोहितमिवाथोकृष्णमायसमर्कवर्णम् ॥ नपृथिव्यांतिष्ठतिनांतरिक्षेनैतत्समुद्रेसलिलंबिभर्ति २६

जितुवाच ॥ आभातिब्रह्मणोऽहं हरेर्नमोऽस्तुते । तस्मात्तन्मया ॥ इत्यनेनयावज्जीवं उक्तप्रकारे बाल्येतिष्ठेदिति दर्शितं यथोक्तं । 'स क्रोतीर्हैवयः सोऽमुं प्राक्शरीरविभोक्षणात् । कामक्रोधोद्भववेगंसयुक्तः स सुखी नरः' इति २३ अंतोति तेऽविद्वांसः अंतवतः अलेइत्यनेन यावज्जीवं उक्तप्रकारे बाल्येतिष्ठेदिति दर्शितं यथोक्तं । 'स क्रोतीर्हैवयः सोऽमुं प्राक्शरीरविभोक्षणात् । कामक्रोधोद्भववेगंसयुक्तः स सुखी नरः' इति २३ अंतोति तेऽविद्वांसः अंतवतः अनित्याल्लोकान्कर्मणा जयन्ति । विद्वांस्तु ब्रह्मैव सा वा त्स्यात् सर्वं तेन ज्ञातेन ब्रह्मणा अभ्येति अतस्तस्य कर्मप्राप्त्या किंचित्फलं नावतिष्ठते इत्यर्थः । अतः ज्ञानादन्यः पंथाः अयनाय मोक्षाय न विद्यते । ज्ञानादेव तु कैवल्यमित्यवधारणात् २४ नान्यः पंथाः अयनाय विद्यत इति श्रुत्वा 'तूष्णीं मृत उपसीत न चेट्रे न मनसाऽपि च । उपावर्तस्व तद्ब्रह्म अंतरात्मनि विश्रुतं' इति प्रागुक्तप्रकारेण आत्मानमनुसंधानस्तमनवाप्य नाना वर्णा ब्राह्मी मार्गात् अंतर्हृदये पश्यन् पृच्छति आभातीति स ब्रह्मणोरूपं यो विद्वान् ब्रह्म हृदये पश्यति स शुक्लादिरूपमिव अनवस्थित रूपं ब्रह्म पश्यति । अतः कथं रूपं कीट्करूपं तदक्षरं व्यापकं अमृतमविनाशि पदं पदनीयं तद्धीति शेषः । काद्रवं कुत्सितः परपीडकः द्रवोगतिर्यस्य सकाद्रवो धूमः तद्वर्णकाद्रवं कदुपि गलंतद्वर्णं । श्रूयंतं च ब्रह्म मार्गे रूपाणि । 'तस्मिन् शुकमुत नीलमाहुः पिंगलं हरितं लोहितं च ॥ एष पंथा ब्रह्मणा हानु वितस्ते नैति ब्रह्म वित् पुण्यकुतैजसश्च' इति २५ उत्तरमाह आभातीति ब्रह्म मार्गे यद्यपि शुक्लादिरूपाणि भांतितथाऽपियत्-

ब्रह्मणोरूपतत्त्वपृथिव्यादिषु नास्ति । 'अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं तथाऽसंनित्यमगंधवच्चयत्' इति तत्र शब्दादीनां निषेधात् तेषां च शब्दादिमत्त्वात् । रूपांतराणि तु ब्रह्मप्राप्तिचिन्हानि न तु ब्रह्मरूपाणि तथा च श्रुतिः । 'नीहारधूमार्कानिलाऽनलानां खद्योतविद्युत्स्फटिकशशीनां ॥ एतानि रूपाणि पुरःसराणि ब्रह्मण्यभिष्यक्तिकराणि योगे' इति । समुद्रे संसारसागरेऽनं परमात्मानं सलिलं सलिलोपलक्षितः पंचभूतात्मको देहः नास्ति । जीवानां भिन्नब्रह्मणोपाधिजं दुःखं नास्तीत्यर्थः यद्वा । सामुद्रे जलेऽतद्रूपं नास्तीत्यर्थः २६ न तारकास्ति रूपादिराहित्यस्यैव पंचः २७ नामरूपात्मके प्रपंचे सति तद्ब्रह्मणो वक्तुं रूपप्रपंचादन्यत्त्वमुक्त्वानामप्रपंचादन्यत्त्वमाह नैवर्तुतदित्यादिना तदित्यनेन अर्थात् ब्रह्मणो नामनिर्दिश्यते । विमलेषु वैश्वानरसामादिषु । रथंतरवार्हद्रथेषु च पृष्ठचसामनी । महाव्रते यज्ञविशेषेऽपि नैव तद्दृश्येत्पश्येत् । कर्मभिरापितदृशनं न प्राप्यते इत्यर्थः । 'नास्त्यकृतः कृतेन' इति श्रुतेः । अकृतः मोक्षः कृतेन कर्मणानास्तीति श्रुत्यर्थः । यतः तत्तद्भवं नित्यम् २८ अपारणीयं अनतिक्रमणीयं अहेयत्वात् । तमसः अज्ञानरूपादुपाधेः परस्तात् पराचीनं । अंतकः कालः तत्तद्ब्रह्म अप्येति गच्छति । प्रलयं ते कालोऽपि तत्र लीयत इत्यर्थः । अणीय इति दुर्लभं । क्षुरधारया सममिति अत्यंतावहितेन ग्राह्यं । महच्चर्पवतेभ्य इति उपलक्षणं सर्वस्य सर्वस्मादपि महदित्यर्थः २९ प्रतिष्ठा अधिष्ठानं । अमृतं निर्विकारं । विकारो हि विकारांतरमापद्यमानोऽमृत उच्यते । लोक्यंत इति लोकाद्वयमात्रं । ब्रह्म बृहत् यशोरमणीयमपि तदेव । 'तस्य नाम महद्यशः' इति हि श्रुतेः । तस्मादुपादानात् कनकात्

न तारका सुनच विद्युदाश्रितं न चाभ्रेषु दृश्यते रूपमस्य ॥ न चापि वायौ न च देवतासु नैतच्चंद्रे दृश्यते नो तस्यै २७ नैवर्तुतत्र यजुषु नाप्यथर्वसु न दृश्यते वै विमलेषु सामसु ॥ रथंतरे वार्हद्रथे वाऽपि राजन्महाव्रते नैव दृश्येद्भुवं तत् २८ अपारणीयं तमसः परस्तात् तदंतकोऽप्येति विनाशकाले ॥ अणीयो रूपं क्षुरधारया समं महच्चरूपं तद्वै पर्वतेभ्यः २९ सा प्रतिष्ठा तदमृतं लोकास्तद्ब्रह्मतद्यशः ॥ भूतानि जिज्ञेरे तस्मात्प्रलयं याति तत्र हि ३० अनामयं तन्महदुच्यतं यशो वाचो विकारं कवयो वदंति ॥ यस्मिन् जगत्सर्वमिदं प्रतिष्ठितं येतद्विदुरमृतास्ते भवंति ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्वणि सनत्सुजातवाक्ये चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ शोकः क्रोधश्च लोभश्च कामो मानः परासुता ॥ ईर्ष्या मोहो विधित्सा च कृपाऽमूया जुगुप्सुता १

कुंडलादीनीं वभूतानि जातानि । यतः तत्रैव प्रलयं मृदिष्यते इव याति । एतेन ब्रह्मणो जगत्कारणत्वमुक्तं तथा च श्रुतिः । 'यतो वा इमानि भूतानि जायंते । येन जातानि जीवंति । यत्प्रयंत्य भिसंविशंतीति । तद्विजिज्ञासस्व तद्ब्रह्मेति' ३० अनामयं निर्वृतं उच्यतं जगदाकोरण उद्धृतं । महद्यशः परं व्यापकं आकाशादिभ्योऽपि महदित्यर्थः । वाच इति षष्ठी तृतीयार्थे कवयः विकारं वाचैवास्तीति वदंति न स्वरूपेणास्तीत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'वाचारं भणं विकारो नामधेयम्' इति वागालंबनत्वं विकारस्याह । यस्मिन्निदं जगत्प्रतिष्ठितं रज्ज्वा मुरगवल्लीनं तथे विदुस्तेऽमृताः मुक्ता भवंति ३१ ॥ इति उद्योगप० नीलकंठीये भारतभा० चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ समाप्ता ज्ञानप्रधाना योगोपसर्जना ब्रह्मविद्या । इदानीं योगप्रधाना ज्ञानोपसर्जना तां वक्तुं मध्यायद्वयमारभ्यते । यत्र पूर्वचित्तवृत्तिनिरोधेन त्वं पदार्थं ज्ञात्वा पश्चाद्देवांश्रवणादिना तस्य ब्रह्मत्वं निश्चीयते सा आद्या । यत्र तु श्रवणादिना पूर्वपारोक्ष्येण प्रतीचो ब्रह्मभावं निश्चित्य पश्चाद्भिदिभ्यासनेन सः अपरोक्षीक्रियते सा द्वितीया । क्रमद्वयेऽपि फलैक्यात्साधनजातमप्येकं रूपमवेति दर्शयितुं प्रागुक्तानेव हेयान् दोषान् उपादेयान् गुणान् श्रद्धां दर्शयति शोकः क्रोधश्चेत्यादिना तत्र क्रोधादयः प्राग्व्याख्याता एव तथाऽपि कचित्तु विशेषो दृश्यते स एव व्याख्यायते । लोभः स्पृहा मोहः प्रज्ञाया अभ्यासः । अत्रापि लोभ इति पाठेऽपि स एवार्थः । लुभविमोहन इति धात्वर्थानुगमात् । परासुता निद्रापरत्वं । कृपाऽत्र स्नेहः १

पापं पापफलं कर्म व्यवस्यति आरभते मूढसंज्ञः मूढबुद्धिः २ उग्रः निर्दयः परुषः रूक्षवाक् वदान्यो बहुभाषी न सभाजयते परं न मानयंति ३ बहुप्रशंसी आत्मस्तुतिपरः ४ महाव्रता महाव्रतानि । सुपांशुलुगिति सुपोडादेशश्छांदसः ५ नास्य स्वस्वीयं किमपि नास्ति धर्मादिष्वेकैकस्मिन्नपि पक्षपाते सति तदर्थं सर्वयजतीत्यर्थः ६ ब्रह्मैव मुख्यं प्राप्य येषां तेषाम् ७ परीवादः परदोषकीर्तनं सत् यथायं भूतं असत् आरोपितम् ८ अप्रकीर्तित इति दमविरोधिन एव प्रातिकूल्यादयो मददोषत्वेन सूचिता अपि शृंगग्राहिकया प्रकर्षेण विधिसुखेन न प्रोक्ता इत्यर्थः । लोकद्वेष्यं पारदार्यादि । प्रातिकूल्यं धर्मादौ विघ्नाचरणं । अभ्यसूया गुणेषु दोषारोपः ९ कामः लुभिलाषः । पारतंयं मद्यादिवशत्वं । पैशुनं राजद्वारादौ परदोषमूचनं । अर्थहानिः नटनर्तकवेश्यादिषु दंडेन वा वितनाशः । विवादो वैरम् १० मोदो हर्षः दर्पहेतुः । दृष्टो दृश्यतीत्यापस्तंबोक्तेः । अतिवादो निर्मर्यादं वचनं । संज्ञानाशः कार्याकार्यविवेकराहित्यं । अभ्यसूयितानैरंत्येण परद्रोहशीलता । एतत्तदव

द्वादशैते महादोषा मनुष्यप्राणनाशनाः ॥ एकैकमेतेराजेंद्रमनुष्यान्पर्युपासते ॥ यैराविष्टो नरः पापं मूढसंज्ञो व्यवस्यति २ स्पृहया लुभ्यः परुषो वा वदान्यः क्रोधं विभ्रन्मनसा वैविकथी ॥ नृशंसधर्माः षड्विमेजनवैप्राप्याप्यर्थं नो तसभाजयंते ३ संभोगसंविद्विषमोऽतिमानी दत्त्वा विकथी कृपणो दुर्बलश्च ॥ बहुप्रशंसी वनिता द्विद्वै सदैव सैवोक्ताः पापशीलानृशंसाः ४ धर्मश्च सत्यं च तपो दमश्च अमात्सर्यं हीं सति तिक्षाऽनसूया ॥ दानं श्रुतं चैव घृतिः क्षमा च महाव्रता द्वादश ब्राह्मणस्य ५ योनैतैभ्यः प्रच्यवेद्वा दशभ्यः सर्वामपीमां पृथिवीं सजिष्यात् ॥ त्रिभिर्द्वाभ्यामेकतो वार्थितो यो नास्य स्वमस्तीति च वेदितव्यम् ६ दमस्त्यागोऽथा प्रमाद इत्येतेष्वमृतं स्थितम् ॥ एतानि ब्रह्ममुख्यानां ब्राह्मणानां मनीषिणाम् ७ सद्वाऽसद्वा परीवादो ब्राह्मणस्य न शस्यत ॥ नरकप्रतिष्ठास्ते स्युर्य एवं कुर्वते जनाः ८ मदोऽष्टादशदोषः स स्यात्पुरायोऽप्रकीर्तितः ॥ लोकद्वेष्यं प्रातिकूल्यमभ्यसूया मृषावचः ९ कामक्रोधौ पारतंयं परीवादोऽथ पैशुनम् ॥ अर्थहानिर्विवादश्च मात्सर्यं प्राणपीडनम् १० ईर्ष्या मोदोऽतिवादश्च संज्ञानाशोऽभ्यसूयिता ॥ तस्मात्प्राज्ञो न मायेत सदा ह्येतद्विगर्हितम् ११ सौहृदे वैषड्गुणा वेदितव्याः प्रिये हृष्यंत्यप्रिये च व्यथंते ॥ स्यादात्मनः सुचिरं याचते यो ददात्ययाच्यमपि देयं खलु स्यात् ॥ इष्टान् पुत्रान् विभवान् स्वांश्च दारान् भ्यर्थितश्चार्हति शुद्धभावः १२ त्यक्तद्रव्यः संवसेन्नेह कामाहुं क्ते कर्मस्वाशिषं वाधते च १३ द्रव्यवान् गुणवानेवं त्यागी भवति सात्त्विकः ॥ पंचभूतानि पंचभ्यो निवर्तयति तादृशः १४

त्वं विगर्हितं निर्दिष्टं सद्भिः । सदा हीत्यापत्कालेऽपि नाश्रयणीयमिति सूचितम् ११ सुहृदां प्रिये सति हर्षः अप्रिये सति व्यथेति द्वौ सौहृदगुणौ । तृतीयमाह स्यादिति । सुहितमिति पाठे सुतरां हि तं दृष्टं पुष्टिकरं । देयं दातारं । भव्यगोयेति वस्कर्तारित्यर्थः । यो दातारं अयाच्यमपि पुत्रादिकं मुख्यं कर्मभूतं याचते स अभ्यर्थितः प्रार्थितो दाता तस्मै इष्टादीन् अर्हति दातुमिति शेषः सार्धं श्लोको वाक्यम् १२ चतुर्थमाह त्यक्तेति यस्मै सर्वस्वं दत्तं तस्य गृहे कामात् मयाऽयमुपकृत इति बुद्धितः न संवसेत् । तेन कदाचिदनादृतः स न सौहार्दभंगं कुर्यादिति भावः । पंचममाह भुंक्ते कर्मेति स्वकर्माजितमेव धनं भुंक्ते न तु मित्राद्यजितं अन्यथा कालेन हेलनां प्राप्य सौहृदभंगो मा भूदिति । षष्ठमाह स्वाशिषं वाधते च स्वस्य श्रेयोऽपि मित्रहितायैनाशयतीत्यर्थः । पाठांतरे स्वासितं स्वस्थानं राज्यादिकं आस्तेऽस्मिन्निविद्युत्पत्त्याज्ञेयं । स्वाशिवमिति पाठे स्वस्य आसभंतात् शिवं श्रेयस्करमित्यर्थः १२ द्रव्यवान् गृहस्थः एवं उक्तीत्या गुणवान् त्यागी दाता सात्त्विकः स त्वप्रधानश्च यो भवति तादृशः पुरुषः पंचभ्यः शब्दादिभ्यः पंचभूतानि श्रोत्राद्याकारेण परिणतानि इंद्रियाणि निवर्तयति १४

एतत्स्वविषयेभ्यः इंद्रियाणां निवर्तनं समुद्रं पुष्कलमपिकेवलं तप एव ऊर्ध्व ऊर्ध्वगतिप्रदं भवति न ज्ञानवदिहैव कृतकृत्यतामापादयतीत्यर्थः । केषामित्यत आह सत्त्वादिति ये सत्त्वात्तर्थात्तच्चयं ते तीव्रैरग्न्याभावात्तेषां च संकल्पेन ब्राह्मणलौकिकानां दिव्यान्भोगान्भोगे हेतुर्वैकल्येण समाहितं संभूतं तपोभवति तेषामेवोर्ध्वगतिर्भवतीत्यर्थः १५ यतः संकल्पात्तज्ज्ञाः प्रवर्धते तस्यैव सत्यस्य संकल्पस्यावधारणात् । 'संकल्पादेवास्य पितरः समुत्तिष्ठन्ति' इति श्रुतेर्योगी सत्यसंकल्पो भवति । अन्यस्य एकस्य यज्ञः मनसैव भवति सत्यसंकल्पत्वात् । तथा लुपाख्यायते त्रितोनाममुनिर्भ्रात्रा कूपेपातितः सन्तत्रैव मनसा कृत्स्नं यज्ञं चकारेति । 'त्रितः कूपेऽवहितो देवान् हवत उक्तये' इति मंत्रवर्णाच्चेतद्रम्यते । अवहितो ध्यायन् हवते आह्वयति उक्तये यज्ञसंतत्यै । अन्यस्य मध्यमस्य वा चैव ब्रह्मयज्ञजपादिना यज्ञो भवति । अन्यस्य प्राकृतस्य कर्मणा आज्यपशुपुरोडाशीयादिप्रधानया क्रियया १६ संकल्पेति सगुणब्रह्मवेदनात् सत्यसंकल्पं पुरुषं असंकल्पश्चिदात्माऽधितिष्ठति मृत्युमिव राजा । ननु अतएव चानन्याधिपतिरिति विदुषः सत्यसंकल्पत्वादेव अनन्याधिपतित्वं कथं सूत्रितं । ईश्वरांतराभिप्रायेणेति गृहाण तथा च श्रुतिः । 'तस्य हन देवाश्चनाभूत्या ईशत आत्मा ह्येषां समवाति' इति । देवाश्च न देवा अपि ह्यसिद्धं तस्य ब्रह्मविदः अभूत्यैव नैश्वर्याय न ईशते न समर्था भवन्ति तत्र हेतुः आत्मा हीति इति श्रुत्यर्थः । किंच अन्यदपि मे मतः शृणु । तदेवाह ब्राह्मणस्य निगुणब्रह्मविदः संकल्पविशेषेण असंकल्पोऽधितिष्ठति । सगुणोपासकापेक्षया निगुणविदिसत्यसंकल्पत्वादिकमतिशयेनाविर्भवतीत्यर्थः १७ एतद्योगशास्त्रं अध्यापयेत् शिष्यान् ग्राहयेत् यतः

एतत्समृद्धमप्यूर्ध्वतपो भवतिकेवलम् ॥ सत्त्वात्प्रच्यवमानानां संकल्पेन समाहितम् १५ यतो यज्ञाः प्रवर्धन्ते सत्यस्यैवावरोधनात् ॥ मनसाऽन्यस्य भवति वाचाऽन्यस्याथ कर्मणा १६ संकल्पसिद्धं पुरुषमसंकल्पोऽधितिष्ठति ॥ ब्राह्मणस्य विशेषेण किंचान्यदपि मे शृणु १७ अध्यापयेन्महदेतद्यशस्यं वाचो विकाराः कवयो वदन्ति ॥ अस्मिन् योगे सर्वमिदं प्रतिष्ठितं ये तद्विदुरमृतास्ते भवन्ति १८ न कर्मणा सुकृतेनैव राजन्सत्यं जयेज्जुहुयाद्वा यजेद्वा ॥ नैतेन बालोऽमृत्युमभ्येति राजन रतिं चासौ न लभत्यंतकाले १९ तूष्णीमेकउपासीत चेष्टेत मनसाऽपि न ॥ तथा संस्तुतिर्निदाम्यां प्रीतिरौषो विवर्जयेत् २० अत्रैव तिष्ठन् क्षत्रियब्रह्माविशति पश्यति वेदेषु चानुपूर्व्येण एतद्विद्वन्ब्रवीमि ते २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्वणि सनत्सुजातवाक्ये पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ यत्तच्छुक्रं महज्ज्योतिर्दीप्यमानं महद्यशः ॥ तद्वै देवा उपासते तस्मात्सूर्यो विराजते ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवंतं सनातनम् १

यशस्यं यशसे ब्रह्मणे तत्प्राप्त्यै हितं । इतोऽन्यत्तज्ज्ञा वाचो विकारा एव एतच्च कवयो वदन्ति । योगे योगिनि तदधीनं सर्वमित्यर्थः ये तत्तत्तं योगं विदुः शेषं स्पष्टं १८ कर्मणा सत्यं ब्रह्म न जयेत् न प्राप्नुयात् यत् जुहुयात् यत् यजेद्वा एतेन होमयागात्मकेन कर्मणा बालः अविद्वान् अमृत्युमोक्षं न जयति न प्राप्नोति रतिं आनंदं लभति लभते १९ तूष्णीमित्यर्थो व्याख्यातः । स्तुत्या प्रीतिं निदयारोपं च वर्जयेत् २० अत्रेति हेक्षत्रिय वेदेषु पूर्वोक्तदृष्टिभेदेषु आनुपूर्व्येण आरोपयामिश्रापवादकर्मणा तिष्ठन् अत्रैव ब्रह्म पश्यति आविशति तादात्म्यं च महाकाशघटाकाशान्यायेन उपाधिविलयात् प्राप्नोति तस्माद्दृष्टार्थाऽनंतफलाच्च ब्रह्मविद्याऽदृष्टार्थात् विनाशिफलात्कर्मणः श्रेयसीति ज्ञात्वा ज्ञानार्थमेव यतेतेति ते तुभ्यं ब्रवीमि २१ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५ ॥ पूर्वाध्यायांते मनसाऽपि न चेष्टेतेत्युक्तं तत्र मनस्येष्टारादित्येसति महता ब्रह्मचर्या दियत्नेन गूढं शेषं तव साधिता भवतीत्याशंक्य गूढं वदेव निर्धर्मकं गूढं भावस्यापि प्रकाशकं सद्रूपं ब्रह्म प्रत्यगभिन्नत्वेन ज्ञेयमस्तीत्यस्मिन्नर्थं मंत्रानुदाहरतियोगिप्रत्यक्षं च पुनः पुनः प्रमाणत्वेनोपन्यस्याति यत्तच्छुक्रमित्यादिनाऽध्यायेन यच्छुक्रं बीजमिव बीजं विश्वोत्पत्त्यादिमूलकारणं सर्वेष्टाप्रवर्तकं आनंदरूपं । महत्तत्त्वचिरूपोपाधिगूढं । ज्योतिर्ज्ञासिमात्रं । दीप्यमानं सूर्यादिरूपेण । महद्यशोनामकं । तदेव देवा इंद्रियाणि उपासते अनुसरन्ति तस्मादेव मूलकार-

णात्सूर्यो जगत्प्रसवधर्मा मायोपाधिरीश्वरो विराजते तथा च श्रुतयः । 'आनंदाद्देवखल्विमानि भूतानि जायन्ते ॥ आनंदेन जातानि जीवन्ति । आनंदं प्रयत्यभि संविशन्तीति । को ह्येवान्यात्कः प्राप्नुयात् । यदेष आकाश आनंदो न स्यात् । येन सूर्यस्तपति तेजसेद्धः । न तस्येशेकश्च न तस्य नाम महद्यशः । न प्राणेन नापानेन मर्त्यो जीवति कश्चन ॥ इतरेण तु जीवन्तियस्मिन्नेतावुपाश्रितौ । प्राणस्य प्राणमुत्तच्छुषश्चक्षुः' इत्यादयः । तं परमात्मानं योगिनः चित्तवृत्तिनिरोधेन भगवंतं सर्वैश्वर्यवंतं संप्रज्ञाते । असंप्रज्ञाते तु सनातनं अखंडैकरसं पश्यन्तीति सर्वज्ञज्ञेयं योगेनैव तं परमात्मानं पश्येन्नान्यथा यथाऽऽह दक्षः । 'स्वसंवेद्यं हितं ब्रह्म कुमारी स्त्री सुखं यथा । अयोगी नैव जानाति जात्यंधो हि यथा घट' इति १ अस्यैव मंत्रस्य विवरणार्था उत्तरं मंत्राः शुक्रात् आनंदात् तं प्राप्येत्यर्थः ब्रह्मजगतो बृंहकं परमव्योमाख्यं अव्याकृतं तावत्सुसदपि चैतन्यप्रतिबिंबं प्राप्य भवति जगज्जन्मादिकार्यं समर्थं भवति तेनैव च वर्द्धते । अतस्तच्छुक्रं ज्योतिषां सूर्यादीनां मध्येऽतः स्थित्वा तपति प्रकाशते तथा च गीता । 'यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलं ॥ यच्चंद्रमसि यच्चाप्रातः तेजो विद्धि मामकण' इति । अतस्तस्येनाप्रकाशितं स्वयं ज्योतिरित्यर्थः । तापनं सूर्यादीनामपि भयप्रदं भीषाऽस्माद्भातः पवते भीषो देति सूर्यः ॥ भीषाऽस्मादाग्निश्चैव मृत्युर्धावति पंचमः' इति श्रुतेः २ अपहति सलिलस्य सलिलमिव सलिलं एकरसं ब्रह्म 'सलिल एको द्रष्टाऽद्वैतो भवति' इति श्रुतिप्रसिद्धं तस्य मध्ये स्थिताभ्योऽद्भ्यः अबुपलक्षितेभ्यः पंचमहाभूतेभ्यः सकाशादुत्पन्नाः अपः पांचभौतिकं देहं अंतरिक्षे हृदयाकाशे शिश्रियाते श्रयतः कौ उभौ देवौ चिद्रूपत्वेन द्योतमानौ जीवेश्वरौ सुसिप्रल

शुक्राद्ब्रह्म प्रभवति ब्रह्मशुक्रेण वर्द्धते ॥ तच्छुक्रं ज्योतिषां मध्येऽतस्तपति तापनम् ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवंतं सनातनम् २ अपोऽथ अद्भ्यः सलिलस्य मध्ये उभौ देवौ शिश्रियाते अंतरिक्षे ॥ अतंद्रितः सवितुर्विवस्वानुभौ विभर्ति पृथिवीं दिवं च ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवं ३ उभौ च देवौ पृथिवीं दिवं च दिशः शुक्रो भुवनं विभर्ति ॥ तस्मादिशः सरितश्च स्रवन्ति तस्मात्समुद्रा विहिता महांताः ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवंतं सनातनम् ४ चक्रैरथ स्यातिष्ठंतोऽध्रुवस्याव्ययकर्मणः ॥ केतुमंतं वंहस्यश्वास्तं दिव्यमजरं दिवि ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवंतं सनातनम् ५ न सादृश्येतिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चिदेनम् ॥ मनीषयाऽथो

मनसा हृदा च य एनं विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवंतं सनातनम् ६

ययोः क्रमेण तं द्वावन्तौ ताभ्यामन्यः अतंद्रितः निर्मायः सवितुः जगत्कारणस्य

विवस्वान् वस आच्छादने वस्वान् आच्छादनवान् तद्विपरीतो विवस्वान् अपरिच्छिन्नसंविद्रूपः संततमनुदितानस्तमितप्रकाशः सर्वाधिष्ठानभूतः उभौ जीवेश्वरौ पृथिवीं दिवं च विभर्ति । आसग्रीचीः सविषूचीर्वसानाविति पाठे सः शुक्रसंज्ञः शुद्ध आत्मा । कीदृशो उभौ देवौ सग्रीचीः विषूचीश्च आवसानौ दिशः उपदिशश्च पटवद्रसानौ । दिगंतपर्यंतं विस्तीर्णावित्यर्थः । व्यवहिताश्चेति छांदसंक्रियोपसर्गयोर्व्यवधानं शेषं प्राग्वदेव ३ एतदेवाह उभाविति देवौ जीवेश्वरौ पृथिव्यादिकं भुवनं ब्रह्मांडं शुक्रो विभर्ति । तस्मात्सर्वोत्पत्तिमाह तस्मादिति महान्दुरधिगमोऽन्तोऽपेक्षानिमहांताः समुद्राः कामाः कामसमुद्रमाविशेति मंत्रलिङ्गात् ४ चक्रे इति रथस्य शरीरस्य । 'रथः स्यंदनदेहयोः' इति विश्वः । अध्रुवस्य विनाशिनोऽपि अव्ययं अविनाशिकर्म यस्य तस्य अव्ययकर्मणः । चक्रे चक्रवच्चालके प्राक्कर्मणि निमित्ते सति तिष्ठतः कर्माधीना इत्यर्थः । अश्वाः इंद्रियाणि शरीररथां विषयदेशं प्रतिनयतः केतुमंतं प्रज्ञावंतं जीवं । किज्ञानेऽस्मात्तुन् । तं परमात्मानं प्रति वहन्ति वहति द्विकर्मा । वश्यैरिन्द्रियाभ्यैर्देहरथे योजितैः जीवः परमात्मतां नीयते । अन्यथा शरीरेन हेऽपि तत्कृतं कर्म न क्षीयतेऽतः शरीरांतरेण सद्य एव वर्द्धयते । दिव्यं अलौकिकं अहंप्रत्ययविषयादन्यमशनायाद्यतीतमित्यर्थः । अजरमितिसर्वविकारप्रतिषेधः दिवि हार्दाकाशे ५ अस्य रूपं आकृतिः सादृश्येन तिष्ठति अनुपमस्वरूपमित्यर्थः । न चक्षुषेति सर्वेन्द्रियगोचरत्वं निषिद्धयते । 'अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं' इति रूपादिहीनत्वश्रुतेः । मनीषयामनसो निग्रहेण मनसा सूक्ष्मेण 'मनसैवानुद्वेष्टव्यम्' इति तस्य करणत्वश्रुतेः । हृदा हृदुपलक्षिते देशे निगृहीतेन मनसा य एनं विदुः ते अमृताः मुक्ता भवन्ति ६

114011

36

ब्रह्मरसस्य उत्सं उत्कर्षपरं काष्ठां समाप्ताः अयं भावः । अवस्थांतरगतस्य दुःखस्यावस्थांतरेऽदशनादुपाधिर्भवदुःखं प्रांत्या उपहितेऽपि भाति स्फटिकेऽवजपाकुसुमलौहित्यं । सर्वात्मना
उपाधित्यागात्मुक्तानां न दुःखस्पर्शोऽस्तीति तेनिरतिशयानंदभाजइति । य एवं स मानस्तं योगिनः पश्यंति १५ एवं ब्रह्मप्राप्तौ सर्वफलावाप्तिरुक्तकृत्यतां चाह उभाविति उभौ लोको आत्मलोकं अना
त्मलोकं च विद्यया ब्रह्माकारया अंतःकरणवृत्त्या अहमेवेदं सर्वोऽस्मीति सार्वत्माकारया च वृत्त्या व्याप्य प्रकाशयज्ञात्वायाति प्रारब्धकर्मावष्टब्धदेहः स न संचरति विद्वान् यदेवं तदा अदुतमप्यभिहोत्रं
अस्य द्रुतमेव भवति । ज्ञाने सर्वाणि कर्मफलान्यंतर्भवन्तीत्यर्थः । अतः ब्राह्मीवाक्तेतव अहं महानस्मीति वदतः लघुतां नीचत्वं मादधीतमाकरोतु । अहं दासोऽस्मीति मा ब्रूहीत्यर्थः । तं चेद्ब्रूयुरतिवा
द्यसीत्यतिवाद्यस्मीति ब्रूयाद्वापन्हुतीति श्रुत्यैव ब्रह्मविदामतिवादित्वदोषो नास्तीति प्रदर्शितं । प्रज्ञानमिति अस्य नामैव स्यात् 'प्रज्ञा नं ब्रह्मेति ब्रह्मविद्ब्रह्मैवेति' च श्रुतिभ्यां । ब्रह्मणा विद्वद्रूपे
ण स्वमाहात्म्यं न गोपनीयमधिकारिष्वेव । प्राकृतेषु तु गोपनीयमेव । 'तथाचरेतवैयोगी सतां धर्ममदूषयन् ॥ जनायथाऽवमन्येरन् गच्छेयुर्नैव संगतम्' इति । एतच्च प्रज्ञानमिति नाम धीराः
ध्यानवन्त एव लभन्ते । यस्य नाम प्रज्ञानं तं योगिनः पश्यंति १७ एवं रूपो वाङ्मनसा तीतो जगज्जन्मादियोनिर्निर्विकारो योगिकगम्यो ब्रह्मज्ञानमहापूज्यत्वं लभ्यते कर्मलोपदोषश्चनास्ति स एव रूपः
परमात्मा पावकं भोक्तारं जीविगिरन् आत्मानि संहरन् पुरुषं पूर्णतयो वेदतस्य अर्थः पुरुषार्थो भोक्तो न रिष्यते न हि संसृते । कर्मफलवत्ज्ञानफलं नानित्यमित्यर्थः । यस्य ज्ञानादर्थनाशो ना

उभौ लोको विद्यया व्याप्यया तितदा द्रुतं चादुतमभिहोत्रम् ॥ माते ब्राह्मी लघुतामादधीतप्रज्ञानं स्यान्नाम धीरालभन्ते ॥ योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनम्
१७ एवं रूपो महात्मा स पावकं पुरुषो गिरन् ॥ यो वै तं पुरुषं वेदतस्येहार्थो न रिष्यते ॥ योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनम् १८ यः सहस्रं सहस्राणां पक्षान्संत
त्यसंपतेत् ॥ मध्यमे मध्य आगच्छेदपि चेत्स्यान्मनोजवः ॥ योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनम् १९ न दर्शनेतिष्ठति रूपमस्य पश्यंति चैनं सुविशुद्धसत्त्वाः ॥
हितो मनीषी मनसानतप्यते ये प्रव्रजेयुरमृतास्ते भवन्ति ॥ योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनम् २० गृहं तिसर्पा इव गह्वराणि स्वशिक्षया स्वेन वृत्तेन मर्त्याः ॥
तेषु प्रमुह्यंति जना विमूढा यथाऽध्वानं मोहयन्ते भयाय ॥ योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनम् २१

स्तितं योगिनः पश्यंति १८ न केवलं मोक्ष एव ज्ञानतः स्यात् अपि तु
सर्वदूरस्थमपि आत्मन्यंतर्भूतमेवास्तीत्याह यइति दशलक्षाणि अनंतान् वापक्षान् लुत्वा यो दूरे गच्छेत्सोऽपि मध्ये शरीरांतः मध्यमे मध्यस्येह दयस्य परमेश्वरे आगच्छेदेव । विप्रकृष्टमप्यर्थं हादां का
शे योगिनः पश्यंतित्यर्थः । एतच्चातीतानागतदेरप्युलक्षणं । तथाच हादां काशं प्रकृत्य श्रूयते । 'यच्चास्येहास्ति यच्च नास्ति सर्वतद्व्रमत्वा विदते' इति । यत्र दूरस्थोऽप्यस्ति तं योगिनः पश्यंति १९
एवं विदस्य आत्मनो दर्शनार्थं योगानुगुणानि साधनांतराण्याह नेति चक्षुराद्यग्राह्यं नं शुद्धचित्ता एव चिते न गृह्णीतीति पूर्वार्थः किंच यदाऽयं हितः जगन्मित्रं मनीषी मनोनिग्रहशीलश्च भवति तथा
मनसा च पुत्रादीनां नाशे सत्यपि न तप्यते तदेव चित् शुद्धिर्जातेति ज्ञेयं । एवं ज्ञात्वा ये प्रव्रजेयुः विक्षेपहेतून् गृहादस्ति ज्येष्ठे संन्यासिनः अमृता भवन्तीति । तं अमृतं योगिनः पश्यंति २० संन्यासं
कृत्वाऽपि वंचकानां संगतिर्न कर्तव्येत्याह गृहंतीति मर्त्याः कौलिकाः स्वशिक्षया स्वेपां गुरुणां शिक्षया स्वेन वृत्तेन वा बहिर्दृष्टीनां रमणीयेन च दंभरूपेण गह्वराणि पापानि मद्यमांसपरस्त्रीसेवनादी
नि गृहंति छादयन्ति । यथा सर्पाः खलाः परमुद्वेजयन्तोऽपि बिलादौ निलीय आत्मानं गृहंति तद्वत् । तेषु बाह्यतोरमणीयेषु तेषां समीपे विमूढाः जनाः मुह्यन्ति । एतदेवाह यथाऽध्वानं मार्गं मनति कथं
शिष्टानां लोकदृष्टमाचारमत्यजतः भयाय नरकाय प्रापयितुं तान् मोहयन्ते मद्यमांसद्युचिर्वतोपदेशेन प्रतारयन्ति । अतः सम्यक्परीक्षितैः सहैव संगतिर्यच्छाभायकतं व्या तं योगिनः पश्यंति २१

एवं सर्वकर्मस्पर्शानां योगिनामपि दुःसंगत्यागमा वश्यकतयोक्त्वा जीवन्मुक्तानां तेषामनुभवमनुवदति नाहमिति अहं सदा कालत्रयेऽपि असत्कृतः असता देहो द्वियादिना तादात्म्याध्यासेन तद्व
त्कृतः सुखदुःखजरामरणादिधर्मवान् कृतः असत्कृतः न स्यान्मवेयं देहादीनामसत्त्वादेवेत्यर्थः । अतएव देहवियोगरूपो मृत्युरपि नास्ति नापि अमृत्युस्तद्विरोधी जन्मलामः जन्ममरणप्रवाहरू
परममृत्युसंज्ञितस्य बंधस्याभावात् । अमृतं मोक्षोऽपि ममकृतः न कुतश्चिदित्यर्थः तत्र हेतुः । सत्यं घटादि अमृतरं जूरगादि ते उभे अपि सत्यसमानबन्धे सत्यं अबाधितं समानं सर्वदा सर्वदेशेषु चै
करूपं ब्रह्मतदेव बंधो निग्रहस्थानं योस्ते तथा । सर्वजगद्ब्रह्माधीनमित्यर्थः । सतः कार्यस्य असतः कारणस्य च योनिः उत्पत्तिप्रलयस्थानं अहं एक एव तं मां योगिनः पश्यंति तथा च श्रुतिः । 'न नि
रोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः ॥ न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येषा परमार्थता' इति सृष्ट्यादिकं सर्वमयमेव कल्पितमित्याह २२ 'सनसाधुना कर्मणा भूयाद्वासाधुना कनीयान्' इति श्रुतिसिद्धं कर्मस्पर्शं
ब्रह्मविद्याफलमाह न साधुनेति असाधनावाऽपि साधनावेत्यत्र ब्रह्मणः असंगत्वमुक्तं इह तु ब्रह्मविदः पापास्पर्श उच्यते एतद्ब्रह्मचिद्रूपं ब्रह्मसाधुना कर्मणा समानं उत्कृष्टं न भवति । उत अपि असा
धुना कर्मणाऽसमानं अपकृष्टं च न भवति । मानुषेषु देहाभिमानीषु तु एतदृश्यते एव उच्चावचं कर्मफलं न तथा ब्रह्मविदीत्यर्थः । अत्र हेतुः समानमिति एतद्ब्रह्मचिद्रूपं ब्रह्म अमृतस्यैव लयस्य समानं
यथा कैवल्ये सर्ववादि संमतपुण्यपापयोरस्पर्श एव ब्रह्मविद्यपीत्यर्थः । अतएव पूर्वोक्तप्रकारेण युक्तो योगवान् तन्मनुब्रह्म । बह्विति पाठेऽपि स एवार्थः निरवधिकस्य बहुत्वस्य तत्रैव पर्य

नाहं सदाऽसत्कृतः स्यान्मृत्युर्न चामृत्युरमृतं मे कुतः स्यात् ॥ सत्यानृते सत्यसमानबन्धे सतश्च यो निरमतश्चैक एव ॥ योगिनः २२ न साधुना नोत असाधुना वा
ऽसमानमेतदृश्यते मानुषेषु ॥ समानमेतदमृतस्य विद्यादेव युक्तो मधुतद्वै परीप्सेत् ॥ योगिनस्तं २३ नास्यातिवादाह दयं तापयंति नानाधीतं नादुतम
ग्रिहोत्रम् ॥ मनो ब्राह्मी लघुतामादधीतप्रज्ञां चास्मै नाम धीरालभन्ते ॥ योगिनस्तं २४ एवं यः सर्वभूतेषु आत्मानमनुपश्यति ॥ अन्यत्रान्यत्र युक्तेषु
किं स शोचेततः परम् २५ यथोदपाने महति सर्वतः संछुतोदके ॥ एवं सर्वेषु वेदेषु आत्मानमनुजानतः २६ अंगुष्ठमात्रः पुरुषो महात्मान दृश्यते सौहादिसंनि
विष्टः ॥ अजश्चरो दिवारात्रमतां द्रितश्च सतं मत्वा कविरास्ते प्रसन्नः २७

वसानात् । परीप्सेत्सर्वप्रकारेण प्राप्नुमिच्छेत् । तमेव च योगिनः पश्यंति २३ नास्येति अस्य आत्मविदः अतिवादाः निर्दावचनानि दृश्यन्तापयन्ति । अथवा मयानाधीतं मयानदुतमित्या
दिकमपि अस्य मनइति पूर्वान्वायि । श्रूयते च 'नैनं कृताकृतं तपते इति । एतद्देहावनतपातिकमहं साधुना कर्मणा किमहं पापमकरवम्' इति च । ब्राह्मी ब्रह्मसंबन्धिनीयं विद्या अस्मै पुरुषाय लघुशी
घ्रं तां प्रज्ञां यामधिकृत्य स्मरति । 'प्रज्ञा प्रासादमारुह्य शोच्यः शोचतो जमान् ॥ भूमिष्ठानिव शैलस्थः सर्वान् प्राज्ञोऽनुपश्यति' इति तां प्रज्ञामृतभराख्यां आदधीतसमर्पयेत् । आत्मवित्सर्ववि
द्रवतीत्यर्थः । तां कांयां प्रज्ञां धीराः ध्यानवन्तो नाम निश्चितं लभन्ते नान्ये । एतेन शोकमोहनिवृत्तिः सर्वज्ञत्वं च ब्रह्मविद्याफलमुक्तं भवति । यन्तापयंति तं विद्वदभिन्नं परमेश्वरं योगिनः पश्यंति २४
एवमनेन प्रकारेण यः सर्वभूतेषु सद्रूपेण अनुस्यूतमात्मानं गुरुक्तिमनुपश्यति ध्यानेन साक्षात्करोति सः अन्यत्र दारादौ अन्यत्र कर्मादौ युक्तेषु पुरुषांतरेषु सत्सु किं शोचति नैव शोचति किंतु त एव शोचतीत्य
र्थः २५ उदकं पीयतेऽस्मिन्नित्युदपाने कासारादौ तृषार्तं स्यावताजलेन स्नामपानादिसिद्धिस्तावत्तैव सर्वेषु वेदेषु आत्मज्ञस्य ध्यायिन इष्टसिद्धिः । अतो ग्रंथभारवहनं वृथैव किंतु तदंतर्गतं स्वोपयुक्तं
सारमात्रं गुरुवाक्याद्ब्रह्मविद्यायोगेन कृतकृत्यो भवेदित्यर्थः २६ अंगुष्ठेति उपाधितोऽल्परिमाणोऽपि स्वतो महात्मा व्यापकः न दृश्यते रूपादिहीनत्वात् । अजो जन्मादिशून्यः । दिवारात्रं चरती
ति चरः जगन्त्रियमनेनित्योद्युक्त इत्यर्थः । सः अधिकारी तं आत्मानं मत्वा ज्ञात्वा कविः कांतदर्शी आस्ते कर्मभ्यः परतो भवति कृतकृत्यत्वात् । अतएव प्रसन्नः उपाधिकृतकालुष्यत्यागात् निर्मलः २७

अथेदानीं ब्रह्मविदात्मनो ब्रह्मभावं वामदेवदपरोक्षीकुर्वन्स्वस्य सावात्म्यं स्तौति अहमेवेति नास्ति अतीतानागतं । अस्ति वर्तमानं । सर्वेषामंतरात्मा चाहमेवास्मि २८ पितामह इति एव
मात्मनिसर्वमारोप्य अपवदति न मेयूनं न वोवयमिति । यद्यपि रज्ज्वा मुरग आरोपितस्तथापि तयोर्न कश्चित्संबन्धोऽस्ति अधिष्ठानव्यतिरेकेणाध्यस्तस्यासत्त्वात् । एवं प्रत्यगात्मजगतोरप्यसंबन्धोऽत्र
दृश्यः २९ अहमेवमुक्षुणां ज्ञेय इत्याह आत्मैवेति मम स्थानं अधिष्ठानं आत्मैव । 'स्वेमहिम्नि प्रतिष्ठितः' इति श्रुतेः । अतएव मम जन्म जनन हेतुरपि आत्मैव । अजत्वा देव अहं कार्योत्तः प्रो
तश्च तिर्यग्ध्वं च पटेतं तव इवानुस्यूतोऽस्मि । अजरा अप्रच्युत स्वभावा प्रतिष्ठा अधिष्ठान त्वं यस्य स तथा अजश्चर इति पादो व्याख्यातः । मांसर्वेषां भूतानां मंतरात्मानं सर्वेश्वरं सर्वकर्तारं विज्ञाय कविः
प्रसन्न आस्ते ३० प्रकरणार्थमुपसंहरति अणोरप्यणुतरो दुर्लभ्यः न त्वणुतरपरिमाणवान् । अस्थूलमनण्वहस्वमदीर्घमिति ब्रह्मणि चतुर्विधपरिमाणनिषेधात् एतेन निर्गुणरूपमुक्तं । सुमनाः

अहमेव स्मृतो माता पिता पुत्रोऽस्म्यहं पुनः ॥ आत्माऽहमपि सर्वस्य यच्च नास्ति यदस्ति च २८ पितामहोऽस्मि स्थविरः पिता पुत्रश्च भारत ॥ ममैव यूयमात्म
स्थानमेयूनं न वोवयम् २९ आत्मैव स्थानं मम जन्म चात्मा ओतप्रोतोऽहमजरप्रतिष्ठः ॥ अजश्चरो दिवारात्रमतंद्रितोऽहं मां विज्ञाय कविरास्ते प्रसन्नः ३० अणो
रणीयान्सुमनाः सर्वभूतेषु जगति ॥ पितरं सर्वभूतेषु पुष्करे निहितं विदुः ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्वणि षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ ॥
समाप्तमिदं सनत्सुजातपर्व ॥ अथ यानसंधिपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं सनत्सुजातेन विदुरेण च धीमता ॥ सार्धं कथय तोराज्ञः साव्यतीयाय शर्वरी १ तस्यां
रजन्यां व्युष्टायां राजानः सर्व एव ते ॥ सभामाविविशुर्हृष्टाः सूतस्योपदिदक्षया २ शुश्रूषमाणाः पार्थानां वाचो धर्मार्थसंहिताः ॥ धृतराष्ट्रमुखाः सर्वे ययूराजसभां
शुभाम् ३ सुधावदातां विस्तीर्णां कनकाजिरभूषिताम् ॥ चंद्रप्रभां सुरचिरांसिक्तां चंदनवारिणा ४ रुचिरैरासनैः स्तीर्णां कांचनैर्दारवैरपि ॥ अश्मसारमयैर्दा
तैः स्वास्तीर्णैः सोत्तरच्छदैः ५ भीष्मोद्रोणः कृपः शल्यः कृतवर्मा जयद्रथः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च सोमदत्तश्च बाह्लिकः ६ विदुरश्च महाप्राज्ञो युयुत्सुश्च महारथः ॥
सर्वे च संहिताः शूराः पार्थिवा भरतर्षभ ७ धृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य विविशुस्तां सभां शुभाम् ॥ दुःशासनश्चित्रसेनः शकुनिश्चापिसौबलः ८ दुर्मुखो दुःसहः कर्ण उलूखो
ऽथ विविंशतिः ॥ कुरुराजं पुरस्कृत्य दुर्योधनममर्षणम् ९ विविशुस्तां सभाराजन्सुराः शक्रसदो यथा ॥ आविशद्भिस्तदाराजन् शूरैः परिघबाहुभिः १० शुशुभे
सा सभाराजन्सिंहैरिव गिरेर्गुहा ॥ ते प्रविश्य महेश्वासाः सभां सर्वे महौजसः ११ आसनानि विचित्राणि भेजिरे सूर्यवर्चसः ॥ आसनस्थेषु सर्वेषु ते पुराजसु भारत १२

शोभनं मनो दिव्यं चक्षुर्मायाख्यं अतीतादिसर्वप्रकाशकं यस्य । 'मनोऽस्य दैवं चक्षुः' इति श्रुतेः । स सुमनाः एतेन सगुणरूपमुक्तं । सर्वभूतेषु जाग्रति अंतर्त्यामिरूपेण जागर्ति शपोऽलुगाः गुणाभा
वश्च । पितरं अर्थाद्विद्यदादीनां जरायुजादीनां च । सर्वदेहेषु पुष्करे हृदयपुंडरीके निहितं स्थितं विदुर्ब्राह्मणा जानंति । एवं गुणविशिष्टं प्रत्यगात्मानं हृदयो विचिंतनेन साक्षात्कृत्य कृतकृत्यो
भवतीत्यर्थः २९ ॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणज्ञमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंस श्रीगोविंदसूरिसूतोः श्रीनीलकण्ठस्य कृतो उद्योगपर्वणि भारतभावदीपे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥
प्रासंगिकमध्यात्मसमाप्य प्रस्तुतां कथां मेवानुसंधत्ते एवं सनत्सुजातेनेत्यादिना कथयतः कामिति शेषः १ सूतस्य संजयस्य २ । ३ कनकमयेन अजिरेण भंगनेन भूषिता ४ अश्मसारमयैः
रत्नसंचितैः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१२ उपेयाय उपजगाम प्रस्कंद्य उत्तीर्य १४ यथावयः वयसोऽनुरूपम् १५ । १६ । १७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठे भारते भावदीपे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ७ ॥
११ उपेयाय उपजगाम प्रस्कंद्य उत्तीर्य १४ यथावयः वयसोऽनुरूपम् १५ । १६ । १७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठे भारते भावदीपे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ७ ॥
पृच्छामीति १ । २ अन्वत्रस्त इत्यनुशब्दस्य अवोचदित्यनेन संबन्धः । व्यवहिताश्चेति धातुपसर्गयोः क्त्वा दसं व्यवहितत्वं । विद्वान् जानन् उपह्वरे समीपे कुरूणां मध्ये धार्तराष्ट्रं ब्रूयाद्
त्यन्वबोचदितिसंबन्धः ३ । ४ पांडवायोधनाय पांडवैः सह युद्धाय ५ । ६ । ७ कर्मपापं अनिवर्षं अनुपभुक्तं अश्विभ्यां अश्विपुत्राभ्याम् ८ अपध्यानात् अपकारचित्तनमात्रात् गां पृथगीय
द्वाः स्थो निवेदयामास सूतपुत्रमुपस्थितम् ॥ अयं सरथ आयातियोऽयासीत् पांडवान् प्रति १३ दूतोन स्तूर्णमायातः संधवैः साधुवाहिभिः ॥ उपेयाय सतुक्षिप्रं रथा
त्प्रस्कंद्य कुंडली ॥ प्रविवेश सभां पूर्णामहीपालैर्महात्मभिः १४ ॥ संजय उवाच ॥ प्राप्तोऽस्मि पांडवान् गत्वा तं विजानीत कौरवाः ॥ यथावयः कुरून्सर्वान् प्रति
नंदंति पांडवाः १५ अभिवादयंति वृद्धांश्च वयस्यांश्च वयस्य वत् ॥ दूनश्चाभ्यवदन् पार्थाः प्रति पूज्य यथावयः १६ यथाऽहं धृतराष्ट्रेण शिष्टः पूर्वमितो गतः ॥ अ
ब्रुवं पांडवान् गत्वा तन्निबोधत पार्थिवाः १७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि संजयप्रत्यागमने षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ पृच्छामित्वां संजयराज मध्ये किमब्रवीद्वाक्यमदीनसत्त्वः ॥ धनं जयस्तात युधां प्रणेता दुरात्मनां जीवितच्छिन्महात्मा १ ॥ संजय उवाच ॥
दुर्योधनो वाचमिमां शृणोतु यदब्रवीदजुनो योत्स्यमानः ॥ युधिष्ठिरस्यानुमते महात्मा धनं जयः शृण्वतः केशवस्य २ अन्वत्रस्तो बाहुवीर्यं विदान उपह्वरे वासुदेवस्य
धीरः ॥ अवोचन्मां योत्स्यमानः किरीटीमध्ये ब्रूयाधार्तराष्ट्रं कुरूणाम् ३ संश्रुण्वतस्तस्य दुर्भाषिणो वै दुरात्मनः सूतपुत्रस्य सूत ॥ यो यो बुमाशंसति मांसदैवमंदप्रज्ञः
कालपक्वोऽतिमूढः ४ ये वै राजनः पांडवायोधनाय समानीताः शृण्वतां चापितेषां ॥ यथासमं वचनं मयोक्तं सहामात्यं श्रावयेथानृपंतत ५ यथानूनं देवराजस्य
देवाः शुश्रूषते वज्रहस्तस्य सर्वे ॥ तथाऽशृण्वन् पांडवाः मृजयाश्च किरीटिना वाचमुक्ता समर्थी ६ इत्यब्रवीदजुनो योत्स्यमानो गांडीवधन्वा लोहितपद्मनेत्रः ॥ न
चेद्वाज्यं मुंचति धार्तराष्ट्रो युधिष्ठिरस्याजमोदस्य राज्ञः ७ अस्ति नूनं कर्मकृतं पुरस्तादनिर्विष्टं पापकं धार्तराष्ट्रैः ॥ येषां युद्धं भीमसेनार्जुनाभ्यां तथाऽश्विभ्यां वासुदे
वेन चैव ८ शैने येन ध्रुवमात्ता युधेन घृष्टयुग्मेनाथ शिखंडिना च ॥ युधिष्ठिरेणैककल्पेन चैव योऽपध्यानात् निर्दहेद्वा दिवंच ९ तैश्च द्यौर्दुमन्यते धार्तराष्ट्रो निर्वृतोऽर्थः स
क्लः पांडवानाम् ॥ मातृकार्षीः पांडवस्यार्थहेतोरुपैहियुद्धं यदिमन्यसे त्वम् १० यांतां वने दुःखशय्यामवासीत् प्रवाजितः पांडवो धर्मचारी ॥ आप्नोत तां दुःखतरा
मनर्थामं त्याग्य धार्तराष्ट्रं परासुः ११ हियाज्ञानेन तपसा दमेन शौर्येणाथो धर्मगुप्त्या धनेन ॥ अन्यायवृत्तिः कुरुपांडवेयानध्यातिष्ठद्धारतराष्ट्रो दुरात्मा १२

१ निर्वृतः सिद्धः सकल इत्ययुद्धपक्षेऽर्थस्यैवार्थस्य लाभो भवेत्स चानभिमत इति सूचितं । तत्र रात्र्यार्धदानं माकार्षीः पांडवस्य अर्थहेतोः हितार्थम् १० दुःखशय्यां दुःखवासं अंत्याशय्यां युद्धे
मरणं प्राप्तः सन् ११ त्वं एतावत्कुर्वित्याह चिन्थेति यावत् लोकान् अन्यायवृत्तिधार्तराष्ट्रोऽध्यतिष्ठत्तान् १२ प्रभृतिभिर्गुणैरुपलक्षितेषां देवैश्च नृपैश्च कुरु । दुर्योधनेन ह्येव प्रजानामस्मद
भिमुखीकरणं त्वत्कार्यं न तु तेन सह अस्माकंसंधानमिति भावः १२

माय याकपटेन उपधीयंते उपस्थाप्यंते मायोपधाऽल्लवादाः तान् मायोपधः । आतोधातो रिति द्वितीया बहुवचने परे आलोपः । प्रतिपन्नः प्राप्तः प्रणिपातादिभिरुपेतः सत्यं ब्रुवंश्च अति
 वेलं क्लिश्यमानोऽपि तितिक्षमाणश्चास्ते इति शेषः १३ क्रोधं अवस्रष्टा उत्स्रक्ष्यति । उद्धृतं क्रोधाक्रान्तं चेतो यस्य सः उद्धृतचेताः । जन्मना सुवृत्तचेता अपिसन् । अन्वतप्स्यत् शोचिष्यति ।
 आर्षोलकारव्यत्ययः १४ कृष्णवत्मा दाहेन कृष्णकृतमूभाग इति प्राञ्चः । वस्तुतस्तु अग्निहात्रे वस्वादिसप्तसप्तपञ्चमिः श्रूयते यदग्निमुद्धरतीत्यनुवाके । तत्र कृष्णवत्मेत्यन्वर्थसंज्ञातो
 धूमायनरौद्रोऽग्निश्च्यते । ज्वलित इति किञ्चित्पदीप्तः । समिद्ध इति सर्वशोदीप्तः दग्धाधक्ष्यति १५ । १६ दंशितं सन्नद्धं स्वालक्षणं स्वीयानामपि अलक्षणं नास्ति लक्षणं सम्यगवलोकनं
 यस्य तं स्वालक्षणं । रणे आवेशवशात् स्वरपि दुर्दर्शमित्यर्थः । यतः अंतकसन्निकाशं वचनस्य वचनम् १७ । १८ नाः वः इवेति च्छेदः वः युष्यान् ग्राह्य १९ । २० कैकयेन शिष्यसदृशेन

मायोपधः प्रणिपातार्जवाभ्यां तपोदमाभ्यां धर्मगुण्याबलेन ॥ सत्यं ब्रुवन् प्रतिपन्नो नृपो नस्ति तितिक्षमाणः क्लिश्यमानोऽतिवेलम् १३ यदा ज्येष्ठः पांडवः संशिता
 त्माक्रोधं यत्तं वर्षपूगान्सुधोरम् ॥ अवस्रष्टा कुरुषूद्धृतचेतास्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् १४ कृष्णवत्मेव ज्वलितः समिद्धो यथा दहेत्कक्षमग्निर्निदाघे ॥ एवं
 दग्धा धार्तराष्ट्रस्य सेनां युधिष्ठिरः क्रोधदीप्तोऽन्ववेक्ष्य १५ यदा द्रष्टा भीमसेनं रथस्थं गदाहस्तं क्रोधविषं वमंतम् ॥ अमर्षणं पांडवं भीमवेगं तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्व
 तप्स्यत् १६ सेनाग्रं दंशितं भीमसेनं स्वालक्षणं वीरहणं परेषाम् ॥ घ्नंतं च मृतकसन्निकाशं तदा स्मर्ता विचनस्यातिमानी १७ यदा द्रष्टा भीमसेनेन नागान् नि
 पातितान् गिरिकूटप्रकाशान् ॥ कुंभैरिवामृगवमतो भिन्नकुंभास्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् १८ महासिंहो गाव इव प्रविश्य गदापाणिर्धार्तराष्ट्रानुपेत्य ॥ यदा
 भीमो भीमरूपो निहंता तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् १९ महाभये वीतभयः कृतास्त्रः समागमेश्च बलावमर्दी ॥ सकृद्रथेनाप्रतिमान् रथौघान् पदातिसंघान् गद
 याऽभिनिघ्नत् २० शैक्येन नागांस्तरसाविगृह्णन् यदा छेत्ता धार्तराष्ट्रस्य सैन्यम् ॥ छिदन् वनं परशुनेव शूरस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २१ तृणप्रायं ज्वल
 नेनैव दग्धं ग्रामं यथा धार्तराष्ट्रान् समीक्ष्य ॥ पकंसं स्थं वैद्युतेनैव दग्धं परासिक्तं विपुलं स्वं बलौघम् २२ हतप्रवीरं विमुखं भयार्तं पराङ्मुखं प्रायशोऽष्टष्टयोधम् ॥
 शस्त्रार्चिषा भीमसेनेन दग्धं तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २३ उपासंगानां च रेदक्षिणेन वरांगानां न कुलश्चित्रयोधी ॥ यदा रथाश्च योरथिनः प्रचेता तदा युद्धं धार्त
 राष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २४ सुखोचितो दुःखशय्यां वनेषु दीर्घकालं न कुलोयामशेत ॥ आशीविषः कुद्ध इवोद्धमन् विषंतं तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २५ त्यक्तात्मा
 नः पार्थिवा यो धनाय समादिष्टा धर्मराजेन सूत ॥ रथैः शुभ्रैः सैन्यमभिद्रवंतो दृष्ट्वा पश्चात् तप्स्यते धार्तराष्ट्रः २६

पाशेन नागान् विगृह्णन् वैपरीत्येन गृह्णन् ।

गले पादे वा पाशं दत्वा मृतवत्सवत्कर्षन् नित्यर्थः । अन्ये तु विमृशन्ति पाठांतरं कल्पयित्वा शैक्येन खड्गेनेति व्याचख्युः २१ तृणप्रायं तृणमृहमयं ग्रामं परासिक्तं दूरे निरस्तम् २२ अष्टष्टयोधं
 अप्रगल्भयोधं २३ उपेति वरांगानां शिरसां उपासंगान् उच्चयान् दक्षिणेन कुशलेन अनायासेनेति यावत् आचरेत्कुर्यात् रथिनः यो धान् प्रचेता कूटी करिष्यति । पाठांतरे उपासंगेन निपंगेण
 दक्षिणभागस्थेन शतात्परं आचरन् तत्र रथैः शताधिकैः शैर्युध्यन् वामहस्तेनापिशरप्रक्षेपस्य अभ्यस्तत्वात् । दुःखशय्यामशेत्युत्तरस्मादपकृष्यते अतएव दुःखाद्रथिनः प्रचेतेति पूर्ववत्
 २४ दुःखशय्यां अशेत्युत्तरं तां यदा स्मरिष्यतीति शेषः । अतएव दुःखात् रथिनः प्रचेतेति पूर्वस्मादनुकृष्यते २५ हे पार्थिव आयोधनाय यद्वाय समादिष्टाः सैन्यं तावकं दृष्ट्वा तानिति शेषः २६

शिशून् द्रौपदीपुत्रान् प्रतिविध्यादीन् आद्रवंतः आद्रवतः २७ गतो द्वाहं अपगतो दृष्टमतिं अनुकूलगतिमित्यर्थः । अकूजनो निःशब्दोऽज्ञो यस्य तं सुवर्णस्य तारो दीर्घतंतुः । अतिवेगादलातचक्रव
 स्तुवर्णरेखा तुल्यमित्यर्थः दातैः विनीतैः अश्वैरित्यर्थात् २८ विवर्तमानं विविधैर्मंडलेर्वर्तमानं चरंतं २९ गांधारिं शकुनिं आच्छेन्न गच्छन् ३० आयतः आगच्छतः ३१ विगाहिता अभिमविष्यति
 ३२ । ३३ क्षेप्तारः क्षेप्स्यंति ३४ । ३५ । ३६ मम तरेभृशं मम प्राप्तीति ममत् यच्छृणुतां किं तत्तत्स्तरं बलवत्तरे । ममदिति निपातो बलवद्वाचको वा संग्रामे इत्यर्थः । सहोत्तर इत्याधुनिकाः

शिशून् कृतास्त्रान् शिशुप्रकाशान् यदा द्रष्टा कौरवः पंचशूरान् ॥ त्यक्ता प्राणान् कौरवानाद्रवंतस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २७ यदा गतो द्वाहमकूजनाशं सुव
 र्णतारं रथमाततायी ॥ दातैर्युक्तं सहदेवोऽधिहूढः शिरांसिराज्ञाक्षेप्स्यते मार्गणौघैः २८ महाभये संप्रवृत्ते रथस्थं विवर्तमानं समरे कृतास्त्रम् ॥ सर्वादिशः संपतंतं
 समीक्ष्य तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २९ हीनिषेवो निपुणः सत्यवादी महाबलः सर्वधर्मोपपन्नः ॥ गांधारिमाच्छेत्तुमुलेक्षिप्रकारीक्षेता जनान् सहदेवस्तरस्वी ॥
 ३० यदा द्रष्टा द्रौपदेयान् महेशूरां कृतास्त्रान् रथयुद्धकोविदान् ॥ आशीविषान् घोरविषानिवाय तस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३१ यदाऽभिमन्युः पर
 वीरघाती शरैः परान्मेघइवाभिवर्षन् ॥ विगाहिता कृष्णसमः कृतास्त्रस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३२ यदा द्रष्टा बालमबालवीर्यद्विषच्चमूं मृत्युमिवोत्पतंतम् ॥
 सौभद्रमिन्द्रप्रतिमं कृतास्त्रं तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३३ प्रभद्रकाः शीघ्रतरायुवानो विशारदाः सिंहसमानवीर्याः ॥ यदा क्षेप्तारो धार्तराष्ट्रान्सैन्यांस्तदा युद्धं
 धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३४ वृद्धैर्विराट्द्रुपदौ महारथौ पृथक् क्रमूभ्यामभिवर्तमानौ ॥ यदा द्रष्टारौ धार्तराष्ट्रान्सैन्यांस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३५ यदा कृ
 तास्त्रोद्रुपदः प्रचिन्वन् शिरांसि यूनानां समरे रथस्थः ॥ कुद्धः शरैश्छेत्स्यति चापमुक्तैस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३६ यदा विराटः परवीरघाती मम तरे शत्रुच
 मूं प्रवेष्टा ॥ मत्स्यैः सार्धं मनुशंसरूपैस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३७ ज्येष्ठमात्स्यमनुशंसरूपं विराट्पुत्रं रथिनं पुरस्तात् ॥ यदा द्रष्टा दंशितं पांडवार्थं त
 दा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३८ रणे हते कौरवाणां प्रवीरे शिखंडिना सतमेशांतनूजे ॥ नजातुनः शत्रवो धारयेयुरसंशयं सत्यमेतद्वीर्यमि ३९ यदा शिखंडी रथिनः
 प्रचिन्वन् भीष्मं रथेनाभियातावरूथी ॥ दिव्यैर्हयैरवमृद्वन्नरथौघास्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ४० यदा द्रष्टा मंजयानामनीकेष्टुष्टुमं प्रमुखे रोचमानम् ॥
 अस्त्रयस्मै गुह्यमुवाच धीमान् द्रोणस्तदा तप्स्यति धार्तराष्ट्रः ४१ यदा स सेनापतिरप्रमेयाः परामृद्वन्निषुभिर्धार्तराष्ट्रान् ॥ द्रोणं रणेश्च सहोऽभियाता तदा युद्धं
 धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ४२ हीमान् मनीषी बलवान् मनस्वी सलक्ष्मीवान् सोमकानां प्रवर्हः ॥ नजातुतं शत्रवोऽन्ये सहेरन्येषां सस्यादग्रणीर्दृष्टिर्गिहः ४३ इदं
 च ब्रूयामावृणीष्वेतिलोके युद्धेऽद्वितीयं सचिवं रथस्थम् ॥ शिनेर्न सारं प्रवृणीमसात्य किं महाबलं वीतभयं कृतास्त्रम् ४४

पठंति ३७ । ३८ शांतनूजेर्दधर्मार्षधारयेयुः जीवेयुः ३९ वरूथी रथगुप्तिमान् ४० । ४१ । ४२ । ४३ इदं चेति सन्निहितं युद्धमूलमुच्यते राज्यं च मावृणीष्वमाप्रार्थयस्व इति ब्रूयाः दुर्योधनं
 प्रतीत्यर्थात् यतः वयं युद्धेऽद्वितीयं सहायं सात्यकिं प्रवृणीमवृतवतः । तस्मिन्नवृत्ते तु कदाचित्तवजयोऽपि सभावेयेति भावः ४४

४५ । ४६ अस्मात्तल्यलोपेपंचमी एनंप्राप्यसंचेष्टेइतस्ततोभ्रमंति ४७।४८ चित्रःविस्मयकृत् सूक्ष्मःदुर्लभः शृङ्गणइतिपाठेरमणीयः । शूराणामुत्साहकरत्वात्सुकृतःसुशिखितः । अस्त्रयो गोऽस्त्रलाभः । वृष्णिर्हिंस्यकृष्णस्ययथाविधंयादृक्प्रकारंयोगमाहुःतैःसर्वैर्गुणैःसात्यकिरूपेतः ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ सुपुंत्वान्यदाद्रष्टेति द्वयोःसंबंधः ५४ आददानान्नसमानान् ५५

महोरस्कोदीर्घबाहुःप्रमाथीयुद्धेऽद्वितीयःपरमास्त्रवेदी ॥ शिनेर्नसातालमात्रायुधोऽयंमहारथोवीतमयःकृतास्त्रः ४५ यदाशिनीनामधिपोमयोक्तःशरैःपरान्मेघ इवप्रवर्षन् ॥ प्रच्छादयिष्यत्यरिहायोधमुख्यास्तदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ४६ यदाघृतिकुरुतेयोत्स्यमानःसदीर्घबाहुर्दधन्वामहात्मा ॥ सिंहस्येवगंध माघ्रायगावःसंचेष्टंतेशत्रवोऽस्माद्रणाग्रे ४७ सदीर्घबाहुर्दधन्वामहात्माभिद्याद्विरीन्सहरेत्सर्वलोकान् ॥ अस्त्रेकृतीनिपुणःक्षिप्रहस्तोदिविस्थितःसूर्यइवाभिभा ति ४८ चित्रःसूक्ष्मःसुकृतोयादवस्यअस्त्रयोगोवृष्णिर्हिंस्यभूयान् ॥ यथाविधंयोगमाहुःप्रशस्तंसर्वैर्गुणैःसात्यकिस्तैरुपेतः ४९ हिरण्मयंश्वेतहयैश्चतुर्भिर्य दायुक्तंस्यंदनंमाधवस्य ॥ द्रष्टायुद्धेसात्यकेर्घातंराष्ट्रस्तदातप्स्यत्यकृतात्मासमंदः ५० यदारथंहेममणिप्रकाशंश्वेताश्वयुक्तवानरकेतुमुग्रम् ॥ दृष्ट्वाममाप्या स्थितकेशवेनतदातप्स्यत्यकृतात्मासमंदः ५१ यदामौर्व्यास्तलानिष्पेषमुग्रंमहाशब्दंवज्रनिष्पेषतुल्यम् ॥ विधूयमानस्यमहारणेमयासगांडिवस्यश्रोष्यति मंदबुद्धिः ५२ तदामूढोघृतराष्ट्रस्यपुत्रस्तसायुद्धेदुर्मतिर्दुःसहायः ॥ दृष्ट्वासैन्यंबाणवर्षाधिकारेप्रभज्यंतंगोकुलवद्रणाग्रे ५३ बलाहकादुच्चरतःसुभीमान्वियुत्स्फु लिंगानिवधोरूपान् ॥ सहस्रघ्नान्द्विषतांसंगरेषुअस्थिच्छिदोर्मर्मभिदःसुपुंत्वान् ५४ यदाद्रष्टाज्यामुखाद्वाणसंधानगंडीवमुक्तानापततःशिताग्रान् ॥ हया नृगजान्वर्मिणश्चाददानास्तदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५५ यदामंदःपरबाणान्विमुक्तान्मेषुभिर्हियमाणान्प्रतीपम् ॥ तिर्यग्विध्याच्छिद्यमानान्पृषत्कै स्तदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५६ यदाविपाठामहुजविप्रमुक्तादिजाःफलानीवमहीरुहाग्रात् ॥ प्रचेतारउत्तमांगानियूनांतदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५७ यदाद्रष्टापततःस्यंदनेभ्योमहायजेभ्योऽश्वगतान्सुयोधनान् ॥ शरैर्हतान्पातितांश्चैवरंगेतदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५८ असंप्राप्तानस्त्रपथंपरस्य यदाद्रष्टानश्यतोघातंराष्ट्रान् ॥ अकुर्वतःकर्मयुद्धेसमंतातदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५९ पदातिसंधानरथसंधानसमंताद्व्याताननःकालइवाततेषुः ॥ प्रणोत्स्यामिज्वलितैर्बाणवर्षैःशतैस्तदातप्स्यतिमंदबुद्धिः ६० सर्वादिशःसंपततारथेनरजोध्वस्तंगांडिवेनप्रकृतम् ॥ यदाद्रष्टास्वबलंसंप्र मूढंतदापश्चात्तप्स्यति मंदबुद्धिः ६१ कादिग्भूतंछिन्नगात्रंविसंज्ञंदुर्धनोद्रक्ष्यतिसर्वसैन्यम् ॥ हताश्ववीराग्र्यनरेद्रनागंपिपासितंश्रांतपत्रंभयार्तम् ६२

शिक्ष्यमानान्यदाद्रष्टेतिपूर्वेणान्वयः ५६ विपाठाःविस्तृतबाणाः प्रचेतारःराक्षीकरिष्यन्ति ५७ । ५८ अस्त्रपथंअसंप्राप्तान्अर्द्धदृष्ट्वेवमनश्यत्इत्यर्थः युद्धेकर्मअकुर्वतःमयेनैवकृत्वात् ५९ आतताः संवताःअविच्छिन्नधाराःइषवोयस्य प्रणोत्स्यामिदूरीकरिष्यामि ६० रजोध्वस्तंरजसाव्याकुलीभूयस्याविभ्यःपतितं प्रकृतंछिन्नं ६१ कादिग्भूतंभयेनपलायितं श्रांतपत्रंश्रांतवाहनम् ६२ तिर्यक् विद्यचविध्वा पृषत्कै

प्रजापतेःकर्मयथेति यथावाजपेयेप्रजापतिदेवत्याःसप्तदशपशवोविशस्यंते तद्वद्ब्रह्ममिहापिबिशसन्नंकृतं तेनबीभर्तस्त्वंलक्ष्यते । अर्थः स्वर्गोराज्यं च तदर्थंनिष्ठितंसंजातानिश्चयम् ११ दे वदत्तंअर्जुनस्यशस्त्रम् ६४ दस्युसंधान् । न्यायतः प्रदेयस्यराज्यस्याप्रदानादस्यवोधातंराष्ट्राः । 'यथाकथाचपरप्रतिग्रहमभिमन्यतेस्तेनोभवाति'इतिस्मृतेः । युगातिशयपूर्णासंहारेजातेसति अन्यद्वृग्धर्मप्रधानंकालंप्रवर्तयन् । 'राजाकालस्यकारणम्'इतिस्मृतेः ६५ दर्पस्यअंतेनाशे ६६ उदकातेसंध्यावेदनाचमनाते ६७ पुरस्तात्तुद्रोरक्षतुइत्यपकृत्यते ६८ । ६९ । ७०

आर्तस्वरंहन्यमानंहतंचविकीर्णकेशास्थिकपालसंघम् ॥ प्रजापतेःकर्मयथार्थनिष्ठितंतदादृष्ट्वातप्स्यतिमंदबुद्धिः ६३ यदारथेगांडिवंवासुदेवंदिव्यंशंखंपांच जन्यंहयांश्च ॥ तूणावक्ष्यौदेवदत्तंचमांचदृष्ट्वायुद्धेघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ६४ उद्धर्तयन्दस्युसंधानसमेतान्प्रवर्तयन्युगमन्ययुगांते ॥ यदाधक्ष्याम्याग्रिक्तौ रवेयास्तदातसाघृतराष्ट्रःसपुत्रः ६५ सभ्रातावैसहसैन्यःसभृत्योभ्रष्टैश्चर्यःक्रोधवशांस्त्वचेताः ॥ दर्पस्यांतेनिहतोवेषवानःपश्चान्मदंस्तप्स्यतिघातंराष्ट्रः ६६ पूर्वाह्णेमांस्तजप्यंकदाचिद्विप्रःप्रोवाचोदकांतेमनोज्ञम् ॥ कर्तव्यंतेदुष्करंकर्मपार्थयोद्धव्यंतेशत्रुभिःसव्यसाचिन् ६७ इंद्रोवातेहरिवान्वज्रहस्तःपुरस्ताद्या तुसमरेऽरीवविनिघ्नन् ॥ सुग्रीवयुक्तेनरथेनवातेपश्चात्कृष्णोरक्षतुवासुदेवः ६८ ववेचाहंवज्रहस्तान्महेंद्रादस्मिन्युद्धेवासुदेवंसहायम् ॥ समेलब्धोदस्युवधा यकृष्णोमन्येचैतद्विहितंदैवतैर्मै ६९ अयुद्धयमानोमनसाऽपियस्यजयंकृष्णःपुरुषस्याभिर्नंदेत् ॥ एवंसर्वान्सव्यतीयादमित्रान्सेंद्रान्देवान्मानुषेनास्तिचिं ता ७० सबाहुभ्यांसागरमुत्तितीर्षेन्महोदधिसलिलस्याप्रमेयम् ॥ तेजस्विनंकृष्णमत्यंतशूरंयुद्धेनयोवासुदेवंजिगीषेत् ७१ गिरियइच्छेतुतलेनभेतुंशिलोच्च यंश्वेतमतिप्रमाणम् ॥ तस्यैवपाणिःसनखोविशार्येन्नचापिक्वचित्सगिरेस्तुकुर्यात् ७२ अग्रिसमिद्धंशमयेहुजाभ्यांचंद्रंमूर्यंचनिवारयेत् ॥ हरेदेवानाममृ तंप्रसह्ययुद्धेनयोवासुदेवंजिगीषेत् ७३ योरुक्मिणीमेकरथेनभोजानुत्साद्यरात्रःसमरेप्रसह्य ॥ उवाहभार्यायशसाज्वलंतीयस्यांजज्ञे रौक्मिणेयोमहात्मा ७४ अयंगंधारांस्तरसासंप्रमथ्यजित्वापुत्रान्नग्नजितःसमग्रान् ॥ बद्धंमुमोचविनदंतंप्रसह्यसुदर्शनंवैदेवतानाललामम् ७५ अयंकपाटेनजघानपांक्ष्यंतथाकलिं गा नदंतकूरेममर्दं ॥ अनेनजग्धावर्षपूगान्विनाथावारणसीनगरीसंबभूव ७६ अयंरमयुद्धेमन्यतेऽन्यैरजेयंतमेकलव्यंनामनिषादराजम् ॥ वेगेनैवशैलमभिहत्य जंभःशेतेसकृष्णेनहतःपरासुः ७७ ततोऽग्रसेनस्यसुतंसुदुष्टवृष्ण्यंधकानांमध्यगतंसभास्थम् ॥ अपातयद्रुतदेवद्वितीयोहत्वाददौचोग्रसेनायराज्यम् ७८

सागरंसगरेर्वदितंसलिलस्यमहोदधिजलसमुद्रं अप्रमेयंअनंतत्वात् ७१ तलेनचपेटिकया शिलोच्चयमितिकाठिन्यप्रदर्शनार्थविशेषणं श्वेतकैलासं बलवदाश्रितत्वमनेनसूचितम् ७२ । ७३ सुदर्शनंनामराजानं नम्राजितःपुत्रैर्बद्धंमुमोच देवतानाललामंरत्नभूतं देवैरपिशिरसाधार्यमित्यर्थः ७५ कपाटेनवक्षस्तटाघातेन दंतकूरेसंग्रामे अन्येतु कपाटेनिजघानेतिपाठंप्रकल्प्यकपा टेनगरे एवंदंतकूरेचेतिव्याचख्युः । अनाथासंबभूवेतियोज्यम् ७६ अयंकृष्णः तयुद्धेमन्यते युद्धार्थप्रार्थयते सर्वदेव सः इदानींतेनैवकृष्णेनहतः शेते । यथाजंभोदैत्यः शैलवेगेनअभिहत्य शैलाघातात्स्थंकृतात् हतःशेतेतद्वत् ७७ ततोऽग्रसेनस्येति संधिरार्थः तथेतिवापाठः ७८

खरथैचरं विभीषणनिर्मयं शतघ्नीशक्तिशाल्वेनाक्षितां दोभ्यापाणिभ्यांकंदुकवत्प्रत्यगृह्णात् ७९ भौमोभूमिपुत्रः ८० शेकुजंतुमितिशेषः ८१ प्रकृतिस्वभावं दस्युहननशीलतां प्रतिशुश्राव
अंगीचकार सिद्धिपुकार्यसिद्धिपुस्थितासु ऐश्वर्यवान्सामर्थ्यवान् ८२ निर्मोचनेनगरे क्षरांतान्तीक्ष्णधारान् लोहमयानित्यर्थः ओघसंज्ञरक्षः ८३ । ८४ । ८५ वराणिवरान् अददन्वदत्त
वतः क्रमःगतिः ८६ । ८७ तर्कयतेबद्धंयतते ८८ प्रसह्यपर्यागतं हठात्प्राप्तंमन्यतेवांछति अस्मासुभिन्नभेदंप्रार्थयतेइत्यर्थः । तेनचपांडवानांकृष्णेममत्वंअस्मदीयत्वं हर्तुंशक्यमितिमन्यते
अयंसौभयोधयामासखस्थंविभीषणमाययाशाल्वराजम् ॥ सौभद्वारिप्रत्यगृह्णाच्छतघ्नीदोभ्यांकणुनंविषहेतमर्थः ७९ प्राग्ज्योतिषनामबभूवदुर्गपुरंधोरम
सुराणामसह्यम् ॥ महाबलोनरकस्तत्रभौमोजहारादित्यामणिकुंडलेशुभे ८० नतंदेवाःसहशक्रेणशेकुःसमागतायुधिष्ठिरभीताः ॥ दृष्ट्वाचतंविक्रमंकेशवस्य
बलंतथैवास्त्रमवारणीयम् ८१ जानंतोऽस्यप्रकृतिकेशवस्यन्ययोजयन्दस्युवधायकृष्णम् ॥ सतत्कर्मप्रतिशुश्रावदुष्करमैश्वर्यवान्सिद्धिपुत्रासुदेवः ८२ निर्मो
चनेषट्सहस्राणिहत्वासंचिच्छपाशान्सहस्राक्षरांतान् ॥ मुरंहत्वाविनिहत्यौघरक्षोनिमोचनंचापिजगामवीरः ८३ तत्रैवतेनास्यबभूवयुद्धंमहाबलेनातिबलस्य
विष्णोः ॥ शेतेसकृष्णेनहतःपरासुर्वातेनेवमथितःकर्णिकारः ८४ आहत्यकृष्णोमणिकुंडलेतेहत्वाचभौमंनरकंमुरंच ॥ श्रियावृतोयशसाचैवविद्वान्प्रत्याजगा
माप्रतिमप्रभावः ८५ अस्मैवराण्यददंस्तत्रदेवाहृष्ट्वाभीमंकर्मकृतरणेत्तत् ॥ श्रमश्चतेयुद्धयमानस्यनस्यादाकाशेचाप्सुचतेक्रमःस्यात् ८६ शस्त्राणिगात्रेन
चतेकमेरन्नित्येवकृष्णश्चततःकृतार्थः ॥ एवंरूपेवासुदेवेऽप्रमेयेमहाबलेगुणसंपत्सदैव ८७ तमसह्यंविष्णुमनंतवीर्यमाशंसतेधार्तराष्ट्रोविजेतुम् ॥ सदाह्येनंतर्क्य
तेदुरात्मातच्चाप्ययंसहतेऽस्मान्समीक्ष्य ८८ पर्यागतंममकृष्णस्यचैवयोमन्यतेकलहंसंप्रसह्य ॥ शक्यंहर्तुंपांडवानांममत्वंतद्वेदितासंयुगंतत्रगत्वा ८९ नम
स्कृत्वाशांतनवायराज्ञेद्रोणायाथोसहपुत्रायचैव ॥ शारद्वतायाप्रतिद्वंद्विनेचयोत्स्याम्यहंराज्यमभीप्समानः ९० धर्मेणाप्तंनिधनंतस्यमन्येयोयोत्स्यतेपांड
वैःपापबुद्धिः ॥ मिथ्याग्लहेनिर्जितावेनृशंसैःसंवत्सरान्वैद्वादशराजपुत्राः ९१ वासःकृच्छ्रोविहितश्चाप्यरण्येदीर्घकालंचैकमज्ञातवर्षम् ॥ तेहिकस्माज्जीवतां
पांडवानानंदिष्यंतधार्तराष्ट्राःपदस्थाः ९२ तेचेदस्मान्युद्धयमानानजयेयुर्देवैर्महेंद्रप्रमुखैःसहायैः ॥ धर्मादधर्मश्चरितोगरीयांस्ततोधुवंनास्तिकृतंचसाधु
९३ नचेदिदंपुरुषंकर्मबद्धंनचेदस्मान्मन्यतेऽसौविशिष्टान् ॥ आशंसेहंवासुदेवद्वितीयोदुर्योधनंसानुबंधंनिहतुम् ९४ नचेदिदंकर्मनरेद्रवंध्यनचेद्वेसुकृतं
निष्फलंवा ॥ इदंचतच्चाभिसमीक्ष्यनूनंपराजयोधार्तराष्ट्रस्यसाधुः ९५ प्रत्यक्षंव.कुरवोयद्रवीमियुध्यमानाधार्तराष्ट्रानसंति ॥ अन्यत्रयुद्धात्कुरवोयदिस्युर्नयुद्धे
वैशेषइहास्तिकाश्चित् ९६ हत्वात्वहंधार्तराष्ट्रान्सकर्णात्राज्यंकुरुणामवजेतासमग्रम् ॥ यद्वःकार्यतत्कुरुध्वंयथास्वमिष्टान्दाराणात्मभोगान्भजध्वम् ९७

तत्तत्रकुरुक्षेत्रेसंयुगंतत्वाप्राप्य वेदिताज्ञास्यति ८९ । ९० । ९१ । ९२ साधुकृतंसत्कर्मनास्ति निष्फलत्वात् वृथैवधर्मइत्यर्थः ९३ नचेदिति यदिकर्मबद्धःपुरुषोनस्यात् यदिवारयंतंभ्यः
श्रेष्ठाःनस्याम तर्हितस्यैवजयोभविष्यतीत्यर्थः ९४ इदंराज्यस्याप्रदानं इदानींतनं । तच्चराज्यात्तनिःसारणंतदानींतनं । अभिसमीक्ष्यआलोच्य पापवशात्पराजयएवतस्येत्यर्थः ९५।९६।९७

९८ दिव्याअनागतार्थज्ञापकाःमृगचक्राः चक्राणिसर्वतोभद्राक्षीनिशैवागमप्रसिद्धानि मृगयंतेकिंनक्षत्रंकेनग्रहेणविद्वमिति विचारयंति । सदसत्फलकयनार्थतेचक्रमृगाः पूर्वनिपातार्थः मृगा
णिमार्गितानिचक्राणियैस्तेइतिवा ९९ संशययुद्धेजयपराजयविषयेनपश्यति यत्तःअपरोक्षविद्यः दिव्यदृष्ट्याऽतीतानागतादिकंपश्यन् १०० पुराणीयोगप्रभाववती नव्ययतेनतिरस्कृता
अप्येवंनोब्राह्मणाःसंतिवृद्धाबहुश्रुताःशीलवंतःकुलीनाः ॥ सांवत्सराज्योतिषिचाभियुक्तानक्षत्रयोगेषुचनिश्चयज्ञाः ९८ उच्चावचंदैवयुक्तंरहस्यंदिव्याःप्रश्नामृग
चक्रामुहूर्ताः ॥ क्षयंमहांतकुरुमृजयानानिवेदयंतपांडवानांजयंच ९९ यथाहिनोमन्यतेऽजातशत्रुःसंसिद्धार्थोद्विषतानिग्रहाय ॥ जनादनश्चाप्यपरोक्षविद्यो
नसंशयंपश्यतिवृष्णिंसिंहः १०० अहंतथैवंखलुभाविहृष्यंमिबुद्ध्यास्वयमप्रमतः ॥ दृष्टिश्चमेनव्यथतेपुराणीसंयुध्यमानाधार्तराष्ट्रानसंति १ अना
लब्धजंभतिगांडिवंधनुरनाहताकंपतिमेधनुर्ज्या ॥ बाणाश्चमेतूणमुखाद्विमृत्युमुहुर्मुहुर्गुंतुमुशंतिचैव २ खड्गःकोशाग्निःसरतिप्रसन्नोहृत्स्वजोर्णामुरगस्त्वचं
स्वाम् ॥ ध्वजेवाचोरौद्ररूपाभवंतिकदारथोयोक्ष्यतेतेकिरीटिन् ३ गोमायुसंधाश्चनदंतिरात्रौरक्षांस्यथोनिष्पतंत्यंतरिक्षात् ॥ मृगाःशृगालाःशितिकंठा
श्चकाकागृध्रावकाश्चैवतरक्षवश्च ४ सुवर्णपत्राश्चपतंतपिपश्चाद्दृष्ट्वाथश्चेतहयप्रयुक्तम् ॥ अहंहेकःपार्थिवान्सर्वयोधान्शरान्वर्षन्मृत्युलोकंनयेयम् ५ समाद
दानःपृथगस्त्रमार्गान्यथाग्निरिद्धोहहनंनिदाघे ॥ स्थूणाकर्णपाशुपतंमहास्त्रंब्राह्मंचास्त्रयच्चशक्रोऽप्यदान्मे ६ वधेष्टतोवेगवतःप्रमुंचन्नाहंप्रजाःकिंचिदिहाव
शिष्ये ॥ शांतिलप्स्येपरमोहोषभावःस्थिरोममब्रूहिगावल्गनेतान् ७ येवैजय्याःसमरेसूतलब्ध्वादेवानपींद्रप्रमुखान्समेतान् ॥ तैर्मन्यतेकलहंसंप्रसह्यस
धार्तराष्ट्रःपश्यतमोहमस्य ८ वृद्धोभीष्मःशांतनवःकृपश्चद्रोणःसपुत्रोविदुरश्चधीमान् ॥ एतेसर्वेयद्रदंततदस्तु आयुष्मंतःकुरवःसंतुसर्वे १०१ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिअर्जुनवाक्यनिवेदनेऽष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ समवेतेषुसर्वेषुतेपुराजसुभारत ॥ दुर्योधनमिदं
वाक्यंभीष्मःशांतनवोऽब्रवीत् १ बृहस्पतिश्चोशनाचब्रह्माणंपर्युपस्थितौ ॥ मरुतश्चसहेंद्रेणवसवश्चाग्निनासह २ आदित्याश्चैवसाध्याश्चयेचसप्तर्षयोदिवि ॥
विश्वावसुश्चगंधर्वाःशुभाश्वप्सरसांगणाः ३ नमस्कृत्योपजग्मुस्तेलोकवृद्धपितामहम् ॥ परिवार्यचविश्वेशंपर्यासतदिवौकसः ४ तेषामनश्चतेजश्चाप्याददा
नाविवौजसा ॥ पूर्वदेवौव्यतिक्रांतौनरनारायणावृषी ५ बृहस्पतिस्तुपप्रच्छब्रह्माणंकाविमाविति ॥ भवंतंनोपतिष्ठेतेतौनःशंसपितामह ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
यावेतौपृथिवीर्धांचभासयंतौतपस्विनौ ॥ ज्वलंतौरोचमानौचव्याप्यातीतौमहाबलौ ७ नरनारायणावेतौलोकल्लोकंसमास्थितौ ॥ ऊर्जितौस्वेनतपसामहासत्त्व
पराक्रमौ ८ एतौहिकर्मणालोकंनंदयामासतुर्धुवम् ॥ द्विधाभूतौमहाप्राज्ञौविद्विब्रह्मनपरंतपौ ॥ असुराणांविनाशायदेवगंधर्वपूजितौ ९

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ वधेष्टतःवधार्थसज्जः वेगवतःबाणान् ७ विजयःकर्मयेषांतेवैजय्याः देवानपिलब्ध्वाविजयवतएवेत्यर्थः ८ । १०१ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभा
वदीपेअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ समवेतेष्विति १ । २ । ३ पर्यासतपरिवार्यतस्तुः ४ । ५ । ६ । ७ लोकात्मानुषात् लोकं ब्रह्मम् ८ । ९

१० अयाचतइन्द्रः ११ सहस्राहाय्यम् १२ । १३ । १४ धातेअस्थिरेऽपिरथे लक्ष्यात्तनव्यपेतीत्याश्रयम् १५ आरुजत् पीडितवान् १६ । १७ भूयसोबहून् १८ । १९ सत्संभुद्विसत्त्वं एक
एवदेवोयोगप्रभावाद्रूपद्वयेनवर्ततेइत्यर्थः २० अशुवातेव्याप्तः २१ कर्मयुद्धं कर्तव्यं तयोरिति शेषः आचष्टआख्यातवान्नारदएव । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८
॥ वैशंपायनउवाच ॥ जगामशक्रस्तच्छ्रुत्वायत्रतौतेपतुस्तपः ॥ सार्धं देवगणैः सर्वैर्वृहस्पतिपुरोगमैः १० तदा देवासुरेयुद्धेभयेजातेदिवौकसाम् ॥ अयाच
तमहात्मानौ नरनारायणौवरम् ॥ ११ तावब्रूतां वृणीष्वेति तदा भरतसत्तम ॥ अथैतावब्रवीच्छक्रः सहानः क्रियतामिति १२ ततस्तौ शक्रमब्रूतां करिष्यावो
यदिच्छसि ॥ ताभ्यांचसहितः शक्रो विजिग्येदैत्यदानवान् १३ नरइन्द्रस्य संग्रामेहत्वाशत्रून्परंतपः ॥ पौलोमान्कालखंजांश्चसहस्राणिशतानिच १४ एष
भ्रातरथेतिष्ठनभलेनापाहराच्छिरः ॥ जंभस्यग्रसमानस्यतदाह्यर्जुनआहवे १५ एषपारेसमुद्रस्यहिरण्यपुरमारुजत् ॥ जित्वाषष्टिसहस्राणिनिवातकवचात्रणे
१६ एषदेवान्सहेंद्रेणजित्वापरपुरंजयः ॥ अतर्पयन्महाबाहुरर्जुनोजातवेदसम् १७ नारायणस्तथैवात्रभूयसोऽन्यानजघानह ॥ एवमेतौमहावीर्यौतौपश्य
तसमामतौ १८ वासुदेवार्जुनौवैरौसमवेतौमहारथौ ॥ नरनारायणौदेवौपूर्वदेवाविति श्रुतिः १९ अजेयौमानुषेलोकेसेद्रेऽपिसुरासुरैः ॥ एषनायणः कृष्णः
फाल्गुनश्चनरः स्मृतः ॥ नारायणो नरश्चैव सत्त्वमेकं द्विधाकृतम् २० एतौ हि कर्मणालोकानभुवातेऽक्षयान्भुवान् ॥ तत्रतत्रैवजायेतेयुद्धकालेपुनःपुनः २१
तस्मात्कर्मैवकर्तव्यमितिहोवाचनारदः ॥ एतद्विसर्वमाचष्टवृष्णिचक्रस्यवेदवित् २२ शंखचक्रगदाहस्तंयदाद्रक्ष्यसिकेशवम् ॥ पर्याददानंचास्त्राणिभीमध
न्वानमर्जुनम् २३ सनातनोमहात्मानोऽकृष्णावेकरथेस्थितौ ॥ दुर्योधनतदातातस्मर्ताऽसि वचनंमम २४ नोचेदयमभावः स्यात्कुरूणांप्रत्युपस्थितः ॥ अ
र्थाच्चतातधर्माच्चतवबुद्धिरुपप्लुता २५ नचेद्ब्रह्मीष्यसेवाक्यंश्रोताऽसिबुबहून्हतान् ॥ तवैवहिमतंसर्वेकुरवःपर्युपासते २६ त्रयाणामेवचमतंतत्त्वमेकोऽनुम
न्यसे ॥ रामेणचैवशतस्यकर्णस्यभरतर्षभ २७ दुर्जातेःमृतपुत्रस्यशकुनेःसौबलस्यच ॥ तथाक्षुद्रस्यपापस्यभ्रातुर्दुःशासनस्यच २८ ॥ कर्णउवाच ॥
नैवमायुष्मतावाच्यंयन्मामात्थपितामह ॥ क्षत्रधर्मेस्थितोह्यस्मिस्वधर्मादनपेयिवान् २९ किंचान्यन्मयिदुर्वृत्तंयेनमांपरिगर्हसे ॥ नहिमेवजिनंकिंचिद्वार्त
राष्ट्राविदुःकचित् ३० नाचरंवृजिनंकिंचिद्वार्तराष्ट्रस्यनित्यशः ॥ अहं हि पांडवान्सर्वान्हनिष्यामिरणेस्थितान् ३१ प्राग्विरुद्धैः शमंसाद्भिः कथंवाक्रियतेपुनः ॥
राज्ञोहिधृतराष्ट्रस्यसर्वकार्यप्रियंमया ॥ तथादुर्योधनस्यापिसहिराज्येसमाहितः ३२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कर्णस्यतुवचःश्रुत्वाभीष्मःशांतनवःपुनः ॥
धृतराष्ट्रंमहाराजसंभाष्येदंब्रवीत् ३३ यदयंकथ्यतेनित्यंहंताऽहंपांडवानिति ॥ नायंकलाऽपिसंपूर्णापांडवानांमहात्मनाम् ३४ अनयोयोऽयमागंतापु
त्राणांतिदुरात्मनाम् ॥ तदस्यकर्मजानीहिमृतपुत्रस्यदुर्मतेः ३५ एतमाश्रित्यपुत्रस्तेमंदबुद्धिःसुयोधनः ॥ अवामन्यततान्शिरान्देवपुत्रानरिदमान् ३६
२९ । ३० । ३१ सहिराज्येइति अस्यवचनंमयानकर्तव्यं किंतुराज्ञपरोतिभावः ३२ । ३३ कलाऽपिषोडशाशोऽपि । ३४ । ३५ । ३६

३७ । ३८ । ३९ न्हियतेयद्यदा वृषायते वृषवन्नर्दति ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ ॥ इति श्रीमहाभारतेउद्योगप० नी० मारत० ऊनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥
किंचाप्येतेनतत्कर्मकृतपूर्वसुदुष्करम् ॥ तैर्यथापांडवैःसर्वैरेकैकेनकृतंपुरा ३७ दृष्ट्वाविराटनगरेभ्रातरंनिहतंप्रियम् ॥ धनंजयेनविक्रम्यकिमनेनतदाकृतम्
३८ सहितान्हिकुरून्सर्वानभियातोधनंजयः ॥ प्रमथ्यचाच्छिनद्वासःकिमयंप्रोषितस्तदा ३९ गंधर्वैर्घोषयात्रायांहियतेयत्सुतस्तव ॥ कृतदासूतपुत्रोऽभू
द्यदानींवृषायते ४० ननुतत्रापिभीमेनपार्थेनचमहात्मना ॥ यमाभ्यामेवसंगम्यगंधर्वास्तेपराजिताः ४१ एतान्यस्यमृषोक्तानिबहूनिभरतर्षभ ॥ विक
त्थनस्यभद्रंतेसदाधर्मार्थलोपिनः ४२ भीष्मस्यतुवचःश्रुत्वाभारद्वाजोमहामनाः ॥ धृतराष्ट्रमुवाचेदंराजमध्येऽभिपूजयन् ४३ यदाहभरतश्रेष्ठोभीष्मस्त
क्रियतांनृप ॥ नकाममर्थालिप्सूनांवचनंकर्तुमर्हसि ४४ पुरायुद्धात्साधुमन्येपांडवैःसहसंगतम् ॥ यद्वाक्यमर्जुनेनोक्तंसंजयेननिवेदितम् ४५ सर्वतदपिजा
नामिकरिष्यतिचपांडवः ॥ नह्यस्यत्रिषुलोकेषुसदृशोऽस्तिधनुर्धरः ४६ अनाहत्यतुतद्वाक्यमर्थवद्गोणभीष्मयोः ॥ ततःसंसंजयंराजापर्यपृच्छतपांडवान्
४७ तदैवकुरवःसर्वेनिराशाजीवितेऽभवन् ॥ भीष्मद्रोणौयदाराजानसम्यगनुभाषते ४८ ॥ इति श्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसं० भीष्मद्रोणवाक्येऊनपं
चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ किमसौपांडवोराजाधर्मपुत्रोऽभ्यभाषत ॥ श्रुत्वेहबहुलाःसेनाःप्रीत्यर्थंनःसमागताः १ किमसौचेष्टेसू
तयोत्स्यमानोयुधिष्ठिरः ॥ केवाऽस्यभ्रातृपुत्राणांपश्यंत्याज्ञेप्सवोमुखम् २ केस्विदेनंवारयंतियुद्धाच्छाम्येतिवापुनः ॥ निकृत्याकोपितंमंदैर्धर्मज्ञधर्मचा
रिणम् ३ ॥ संजयउवाच ॥ राज्ञोमुखमुदीक्षंतेपांचालाःपांडवैःसह ॥ युधिष्ठिरस्यभद्रंतेसर्वाननुशास्तिच ४ पृथग्भूताःपांडवानांपांचालानारथवजाः ॥
आर्यातमभिनंदंतिकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ५ नमःसूर्यमिवोद्यंतंकौंतेयंदीप्ततेजसम् ॥ पांचालाःप्रतिनंदंतितेजोराशिभिवोदितम् ६ आगोपालाविपालाश्चनं
दमानायुधिष्ठिरम् ॥ पांचालाःकेक्यामत्स्याःप्रतिनंदंतिपांडवम् ७ ब्राह्मण्योराजपुत्र्यश्चविशादुहितरश्चयाः ॥ क्रीडंत्योऽभिसमायांतिपार्थसन्नद्धमीक्षितम्
८ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ संजयाचक्ष्वयेनास्मान्पांडवाअभ्ययुंजत ॥ धृष्टद्युम्नस्यसैन्येनसोमकानांबलेनच ९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गावल्गणिस्तुतत्
पृष्ठःसभायांकुरुसंसदि ॥ निःश्वस्यसुभृशंदीर्घमुदुःसंचितयन्निव १० तत्रानिमित्ततोदैवात्सूतंकश्मलमाविशत् ॥ तदाचक्षेविदुरःसभायांराजसंसदि ११
संजयोऽयंमहाराजमूर्छितःपतितोभुवि ॥ वाचंनमृजतेकांचिद्धीनप्रज्ञोऽल्पचेतनः १२ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ अपश्यत्संजयोनूनंकुंतीपुत्रान्महारथान् ॥ तै
रस्यपुरुषव्याघ्रैर्भृशमुद्वेजितंमनः १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ संजयश्चेतनालब्ध्वाप्रत्याश्वस्येदमब्रवीत् ॥ धृतराष्ट्रंमहाराजसभायांकुरुसंसदि १४ ॥ सं
जयउवाच ॥ दृष्टवानस्मिराजेंद्रकुंतीपुत्रान्महारथान् ॥ मत्स्यराजगृहावासनिरोधेनावकर्शितान् १५

किमसाविति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ येनसहायेनअस्मानालक्ष्य अभ्ययुंजतसंनद्धाअभूवन् ९ कुरवःसंसीदंत्यस्यांसभायां १० । ११ । १२ १३ । १४ । १५

वस्ते वः युष्मान्तेपांडवाः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ सिंधुराजो जयद्रथः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ विजयेन अर्जुनेन २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५
 शृणुयैर्हि महाराज पांडवा अभ्ययुंजत ॥ धृष्ट द्युम्नेन वीरेण युद्धे वस्ते अभ्ययुंजत १६ योनैव रोषात्त्रभयान्नलोभान्नार्थकारणात् ॥ न हेतुवादाद्धर्मात्मासत्यं जह्यात्क
 दाचन १७ यः प्रमाणं महाराज धर्मधर्मभृतावरः ॥ अजातशत्रुणा तेन पांडवा अभ्ययुंजत १८ यस्य बाहुबले तुल्यः पृथिव्यानां स्तिकश्चन ॥ यो वै सर्वान्महीपाला
 न्वशेच क्रेधनुर्धरः ॥ यः काशीनंगमगधान्कलिगांश्च युधाऽजयत् १९ तेन वोभीमसेनेन पांडवा अभ्ययुंजत ॥ यस्य वीर्येण सहसा चत्वारो भुवि पांडवाः २० निः
 सृत्य जतु गेहा द्वैहि डिंवात्पुरुषादकात् ॥ यश्चैषामभवद्द्वीपः कुंतीपुत्रो वृकोदरः २१ याज्ञसेनीमथो यत्र सिंधुराजोऽपकृष्टवान् ॥ तत्रैषामभवद्द्वीपः कुंतीपुत्रो वृको
 दरः २२ यश्च तान्संगतान्सर्वान्पांडवान् वारणावते ॥ दह्यतो मोचयामास तेन वस्ते अभ्ययुंजत २३ कृष्णायां चरता प्रीतियेन क्रोधवशाहताः ॥ प्रविश्य विषमं
 घोरं पर्वतं गंधमादनम् २४ यस्य नागायुतैर्वीर्यैर्भुजयोः सारमर्षितम् ॥ तेन वोभीमसेनेन पांडवा अभ्ययुंजत २५ कृष्णाद्वितियो विक्रम्य तुष्टचर्थं जातवेदसः ॥ अ
 जयद्यः पुरा वीरो युध्यमानं पुरंदरम् २६ यः स साक्षान् महादेवं गिरिशं शूलपाणिनम् ॥ तोषयामास युद्धेन देवदेवमुमापतिम् २७ यश्च सर्वान्वशेच क्रेलोकपालान्
 धनुर्धरः ॥ तेन वो विजयेनाजौ पांडवा अभ्ययुंजत २८ यः प्रतीचीं दिशं च क्रेवशे म्लेच्छगणायुताम् ॥ स तत्र न कुलो योद्धा चित्रयोधी व्यवस्थितः २९ तेन वो द
 र्शनीयेन वीरेणातिधनुर्भृता ॥ माद्रीपुत्रेण कौरव्य पांडवा अभ्ययुंजत ३० यः काशीनंगमगधान्कलिगांश्च युधाऽजयत् ॥ तेन वः सहदेवेन पांडवा अभ्ययुंजत ॥
 ३१ यस्य वीर्येण सदृशाश्चत्वारो भुवि मानवाः ॥ अश्वत्थामा धृष्टकेतू रुक्मी प्रद्युम्न एव च ३२ तेन वः सहदेवेन युद्धं राजन्महात्ययम् ॥ यवीयसान् वीरेण माद्रीनंदि
 करेण च ३३ तपश्च चारया घोरं काशिकन्यापुरासती ॥ भीष्मस्य वधमिच्छंती प्रेत्यापि भरतर्षभ ३४ पांचालस्य सुता जज्ञं देवाच्च स पुनः पुमान् ॥ स्त्रीपुंसोः पुरुष
 व्याघ्रयः स वेदगुणा गुणान् ३५ यः कलिगान्समापेदे पांचालयो युद्धदुर्मदः ॥ शिखंडिनावः कुरवः कृतास्त्रेणाभ्ययुंजत ३६ यं यक्षः पुरुषं च क्रेभीष्मस्य निधनेच्छ
 या ॥ महेष्वासेन रौद्रेण पांडवा अभ्ययुंजत ३७ महेष्वासाराज पुत्राभ्रातरः पंचकेकयाः ॥ आमुक्तकवचाः शूरास्तैश्च वस्ते अभ्ययुंजत ३८ यो दीर्घबाहुः क्षिप्रस्त्रो
 घृतिमान् सत्यविक्रमः ॥ तेन वो वृष्णि वीरेण युधुधानेन संग्रः ३९ य आसीच्छरणं काले पांडवानां महात्मनाम् ॥ रणे तेन विराटेन भविता वः समागमः ४० यः
 सकाशिपती राजा वाराणस्यां महारथः ॥ स तेषामभवद्योद्धा तेन वस्ते अभ्ययुंजत ४१ शिशुभिर्दुर्जयैः संख्येद्रौपदेयैर्महात्माभिः ॥ आशीविषसमस्पर्शैः पांडवा
 अभ्ययुंजत ४२ यः कृष्णसदृशो वीर्येयुधिष्ठिरसमोदमे ॥ तेनाभिमन्युना संख्ये पांडवा अभ्ययुंजत ४३ यश्चैवाप्रतिमो वीर्येष्टकेतुर्भहायशाः ॥ दुःसहः सम
 रेकुद्धः शैशुपालिर्महारथः ४४

३५ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ करकर्षेण करकर्षसंज्ञेन भ्रात्रा ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति उ० नी० भा० भावदीपे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ सर्वेति १

तेन वः श्वेदिराजेन पांडवा अभ्ययुंजत ॥ अक्षौहिण्यापरिवृतः पांडवान्योऽभिसंश्रितः ४५ यः संश्रयः पांडवानां दिवानामिव वासवः ॥ तेन वो वासुदेवेन पांडवा अभ्ययुंजत ४६ तथा चेदिपतेर्भ्राता शरभो भरतर्षभ ॥ करकर्षेण सहितस्ताभ्यां वस्ते अभ्ययुंजत ४७ जारासंधिः सहदेवो जयत्सेनश्च ताबुभौ ॥ युद्धे प्रतिरथे वी
 रौ पांडवा र्थे व्यवस्थितौ ४८ द्रुपदश्च महातेजा बलेन महता वृतः ॥ त्यक्त्वात्मा पांडवार्थाय योत्स्यमानो व्यवस्थितः ४९ एते चान्ये च बहवः प्राच्यो दीच्या महीक्षि
 तः ॥ शतशोऽयानुपाश्रित्य धर्मराजो व्यवस्थितः ५० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि संजयवाक्ये पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥
 ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सर्व एते महोत्साहा ये त्वया परिकीर्तिताः ॥ एकतस्त्वेव ते सर्वे समेता भीम एकतः १ भीमसेनाद्धिमेभूयोभयं संजायते महत् ॥ कुद्धादमर्षणा
 तात व्याघ्रादिव महारुरोः २ जागर्मिरात्रयः सर्वा दीर्घमुष्णचनिःश्वसन् ॥ भीतो वृकोदरात्तातसिंहात्पशुरिवापरः ३ न हितस्य महाबाहोः शक्रप्रतिमतेजसः ॥
 सैन्येऽस्मिन् प्रतिपश्यामि एनं विषहेद्युधि ४ अमर्षणश्च कौतेयो दृढवैरश्च पांडवः ॥ अनर्महासी सोन्मादस्तिर्यक् प्रेक्षीमहास्वनः ५ महावेगो महोत्साहो महाबा
 हुर्महाबलः ॥ मंदानां मम पुत्राणां युद्धेनांतं करिष्यति ६ उरुग्राहगृहीतानां गदां विभ्रद्वृकोदरः ॥ कुरूणा मृषभो युद्धे दंडपाणि रिवान्तकः ७ अष्टास्त्रिमायसी घो
 रांगदाकांचनभूषणाम् ॥ मनसाऽहंप्रपश्यामि ब्रह्मदंडमिवोद्यतम् ८ यथा मृगाणां यूथेषु सिंहो जातबलश्चरेत् ॥ मामकेषु तथा भीमो बलेषु विचरिष्यति ९ सर्वे
 षां मम पुत्राणां स एकः क्रूरविक्रमः ॥ बह्वाशी विप्रतीपश्च बाल्येऽपि रभसः सदा १० उद्धेपते मे हृदयं ये मे दुर्योधनादयः ॥ बाल्येऽपि तेन युद्धं च तो वारणेनेव मर्दिताः
 ११ तस्य वीर्येण संक्लिष्टानित्यमेव सुता मम ॥ स एव हेतुर्भेदस्य भीमो भीमपराक्रमः १२ ग्रसमानमनीकानि न रवारणवाजिनाम् ॥ पश्यामीवाग्रतो भीमं क्रोधमूर्च्छि
 तमाहवे १३ अस्त्रेद्रोणार्जुनसमं वायुवेगसमं जवे ॥ महेश्वरसमं क्रोधे को हन्याद्भीममाहवे १४ संजया चक्ष्वमे शूरं भीमसेनममर्षणम् ॥ अतिलाभं तु मन्ये हं यतेन रिपुघा
 तिना १५ तदैव न हताः सर्वे पुत्रा मम मनस्विना ॥ येन भीमबलाय क्षाराक्षसाश्च पुरा हताः १६ कथं तस्य रणे वेगं मानुषः प्रसहिष्यति ॥ न स जातु वशेत स्थौममबाल्येऽ
 पिसंजय १७ किंपुनर्भमदुष्पुत्रैः क्लिष्टः संप्रति पांडवः ॥ निष्ठुरो रोषणोऽत्यर्थं भज्येतापि न संनमेत् ॥ तिर्यक् प्रेक्षी संहतभूः कथं शाम्ये दृकोदरः १८ शूरस्तथाऽप्रतिबलो
 गौरस्ताल इवोन्नतः ॥ प्रमाणतो भीमसेनः प्रादेशेनाधिकोऽर्जुनात् १९ जवेन वाजिनोऽत्येतिबलेनात्येति कुंजरान् ॥ अव्यक्तजल्पी मध्वक्षो मध्यमः पांडवो बली २०

महारुरोः महामृगस्य २ । ३ । ४ अनर्महासी नर्मवृथोपहासः तदन्योहासः सत्यमेव कृत्वा शत्रून् पृहसतीत्यर्थः ५ । ६ उरुग्राहः महानिर्बलस्तेन गृहीतानां वशीकृतानाम् ७
 ८ । ९ रभसः वेगवान् १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ संहते क्रोधेन ग्रथिते भुवौ यस्य संहतभूः १८ । १९ । २०

१२ । १४ अस्ताःक्षिप्ताः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ कुरूणांप्रकारान् छेदभेदपलायनादीनावसथेगृहे श्रोताऽस्मिन्प्रोष्यामि २० ॥ इतिउ० नी०भा०भा०द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥
यथैवेति अभिसराःपुरोगाः १ । २ जगतःस्रष्टाकृष्णः ३ । ४ । ५ । ६ जालंअस्त्रं अंतरासैन्यमध्ये ७ । ८ युद्धयोजकैःयुद्धोद्योगिभिः ९ नैभृत्येनमंत्रगुह्या १० । ११ तंअभिमुखः
युगपञ्चीणितेजांसिसमेतान्यनुशुश्रुम् ॥ नैवास्तिनोधनुस्तादृक्नयोद्धानचसारथिः १३ तच्चमंदानजानंतिदुर्योधनवशानुगाः ॥ शेषयेदशनिर्दीप्तोविपतन्मू
घ्निसंजय १४ नतुशेषंशरास्तातकुर्युरस्ताःकिरीटिना ॥ अपिचास्यन्निवाभातिनिघ्ननिवधनंजयः १५ उद्धरन्निवकायेभ्यःशिरांसिशरवृष्टिभिः ॥ अपिवा
णमयंतेजःप्रदीप्तमिवसर्वतः १६ गांडीवोत्थंदहेताजौपुत्राणाममवाहिनीम् ॥ अपिसारथघोषेणभयार्तासव्यसाचिनः १७ वित्रस्ताबहुधासेनाभारतीप्रतिभा
तिमे ॥ यथाकक्षंमहानग्निःप्रदहेत्सर्वतश्चरन् ॥ महार्चिरनिलोद्धूतस्तद्वद्भक्ष्यतिमामकान् १८ यदोद्धमन्निशितान्बाणसंधास्तानाततायसिमरोकिरीटी ॥ सृष्टो
ऽतकःसर्वहरोविधात्रायथाभवेत्तद्वदपारणीयः १९ यदाह्यभीक्ष्णंसुबहुन्प्रकारान्श्रोताऽस्मितानावसथेकुरूणाम् ॥ तेषांसमंताच्चतथारणाग्रेक्षयःकिलायंभरता
नुपैति २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिधृतराष्ट्रवाक्येद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ यथैवपांडवाःसर्वेपराक्रां
ताजिगीषवः ॥ तथैवाभिसरास्तेषांत्यक्तात्मानोजयेधृताः १ त्वमेवहिपराक्रांतानाचक्षीथाःपरान्मम ॥ पंचालान्केकयान्मत्स्यान्मागधान्वत्सभूमिपान् २
यश्चसैद्रानिमांल्लोकानिच्छन्कुर्याद्विशेबली ॥ सस्रष्टाजगतःकृष्णःपांडवानांजयेधृतः ३ समस्तामर्जुनाद्विद्यांसात्यकिःक्षिप्रमात्तवान् ॥ शैनेयःसमरेस्थातावी
जवत्प्रवपन्नशरान् ४ धृष्टद्युम्नश्चपांचाल्यःक्रूरकर्माह्वारथः ॥ मामकेषुरणंकर्तविलेपुपरमास्त्रवित् ५ युधिष्ठिरस्यचक्रोधादर्जुनस्यचविक्रमात् ॥ यमाभ्यांभी
मसेनाच्चभयंमेतातजायते ६ अमानुषंमनुष्येद्रैर्जालंविततमंतरा ॥ नमेसैन्यास्तरिष्यंतिततःक्रोशामिसंजय ७ दर्शनयोमनस्वीचलक्ष्मीवान्ब्रह्मवर्चसी ॥
मेधावीसुकृतप्रज्ञोधर्मात्मापांडुनंदनः८मित्रामात्यैःसुसंपन्नःसंपन्नोयुद्धयोजकैः॥ भ्रातृभिःश्वशुरैर्वीरैरुपपन्नोमहारथैः९ धृत्याचपुरुषव्याघ्रोनैभृत्येनचपांडवः॥अ
नृशंसोवदान्यश्चहीमान्सत्यपराक्रमः १० बहुश्रुतःकृतात्माचवृद्धसेवीजितेंद्रियः ॥ तंसर्वगुणसंपन्नंसमिद्धमिवपावकम् ११ तपंतमभिकोमंदःपतिष्यतिपतं
गवत् ॥ पांडवाग्रिमनावार्यमुमूर्षुर्नष्टचेतनः १२ तनुरुद्धःशिखीराजामिथ्योपचरितोमया ॥ मंदानांममपुत्राणांयुद्धेनांतंकरिष्यति १३ तैरयुद्धंसाधुमन्येकु
रवस्तन्निबोधत॥युद्धेविनाशःकृत्स्नस्यकुलस्यभविताध्रुवम् १४ एषामेपरमाबुद्धिर्ययाशाम्यतिमेमनः॥ यदित्वयुद्धमिष्टंवोवयंशांत्यैयतामहे १५ नतुनःक्लिश्यमा
नानामुपेक्षेतयुधिष्ठिरः॥जुगुप्सतिह्यधर्मेणमामेवोदिश्यकारणम् १६॥इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिधृतराष्ट्रवाक्येद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥५३॥
पतिष्यति १२ तनुरुद्धइतिपाठेऽपितनुःराज्यापहारादल्पः स्वतस्तुउच्चैरेव शिखीदहिरिववाह्निः १३ । १४ । १५ क्लिश्यमानानांकर्मणिषष्ठी अस्मान्नउपेक्षेतमाभेवअधर्मेणकलहस्य कारणं
उदिश्यजुगुप्सतिनिदति सकथंप्रार्थितःसन्नकलहंकरिष्यतीतिभावः १६ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥

एवमिति १ । २ एषकालः एषाकलनाबुद्धिस्तवनैवस्थास्याति ३ प्रणिहितात्मवान् सावधानचित्तः ४ स्मयसेतुष्यसे ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ अस्यतांवाणान्क्षिपतांमध्ये १२ । १३
॥ संजयउवाच ॥ एवमेतन्महाराजयथावदसिभारत ॥ युद्धेविनाशःक्षत्रस्यगांडीवेनप्रदृश्यते १ इदंतुनाभिजानामितवधोरस्यनित्यशः ॥ यत्पुत्रवशमाग
च्छेस्तत्त्वज्ञःसव्यसाचिनः २ नैषकालोमहाराजतवशश्चतकृतागसः ॥ त्वयाह्येवादितःपार्थानिकृताभरतर्षभ ३ पिताश्रेष्ठःसुहृद्यश्चसम्यक्प्रणिहितात्म
वान् ॥ आस्थेयंहिहितंतेननद्रोग्धागुरुच्यते ४ इदंजितमिदंलब्धमितिश्रुत्वापराजितान् ॥ द्यूतकालेमहाराजस्मयसेस्मकुमारवत् ५ पुरुषाण्युच्यमा
नांश्चपुरापार्थानुपेक्षसे ॥ कृत्स्नंराज्यंजयंतीतिप्रपातंनानुपश्यसि ६ पित्र्यंराज्यंमहाराजकुरवस्तेसजांगलाः ॥ अथवीरैर्जितामुर्वीमखिलांप्रत्यपद्यथाः ७
बाहुवीर्यार्जिताभूमिस्तवपार्थिर्निवेदिता ॥ मयेदंकृतमित्येवमन्यसेराजसत्तम ८ ग्रस्तान्गंधर्वराजेनमज्जतोह्यप्लवंभसि ॥ आनिनायपुनःपार्थःपुत्रांस्तेरा
जसत्तम ९ कुमारवच्चस्मयसेद्यूतेविनिकृतेषुयत् ॥ पांडवेषुवनेराजन्प्रवजत्सुपुनःपुनः १० प्रवर्षतःशरव्रातानर्जुनस्यशितान्बहून् ॥ अप्यणवाविशुष्येयुः
किंपुनर्मांसयोनयः ११ अस्यतांफालगुनःश्रेष्ठोगांडीवंधनुषावरम् ॥ केशवःसर्वभूतानामायुधानांसुदर्शनम् १२ वानरोरोचमानश्चकेतुःकेतुमतावरः ॥ ए
वमेतानिसरथोबहून्श्वेतहयोरणे १३ क्षपयिष्यतिनोराजन्कालचक्रमिवोद्यतम् ॥ तस्याद्यवसुधाराजन्निखिलाभरतर्षभ १४ यस्यभीमार्जुनौयोधौसराजा
राजसत्तम ॥ तथाभीमहतप्रायामज्जंतीतववाहिनीं १५ दुर्योधनमुखादृष्ट्वाक्षयंयास्यंतिकौरवाः ॥ नभीमार्जुनयोर्भीतालप्स्यंतेविजयंविभो १६ तवपुत्रा
महाराजराजानश्चानुसारिणः ॥ मत्स्यास्त्वामद्यनार्चंतिपंचालाश्चसकेकयाः १७ शाल्वेयाःशूरसेनाश्चसर्वेत्वामवजानते ॥ पार्थह्येतेगताःसर्वेवीर्यज्ञास्तस्य
धीमतः १८ भक्त्याह्यस्यविरुद्धयंतेतवपुत्रैःसदैवते ॥ अनर्हानेवतुवधेधर्मयुक्तान्विकर्मणा १९ योऽक्लेश्यत्पांडुपुत्रान्योविद्वेष्टचघुनाऽपिवै ॥ सर्वोपायै
र्नियंतव्यःसानुगःपापपूरुषः २० तवपुत्रोमहाराजनानुशोचितुमर्हसि ॥ द्यूतकालेमयाचोक्तंविदुरेणचधीमता २१ यदिदंतेविलपितंपांडवान्प्रतिभारत ॥
अनीशेनेवराजेंद्रसर्वमेतन्निरर्थकम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५४ ॥
दुर्योधनउवाच ॥ नभेतव्यंमहाराजनशोच्याभवतावयम् ॥ समर्थाःस्मपरान्जेतुंबलिनःसमरेविभो १ वनेप्रवाजितान्पार्थान्यदाऽस्यान्मधुसूदनः ॥ महता
बलचक्रेणपरराष्ट्रावमर्दिना २ केकयाधृष्टकेतुश्चधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ राजानश्चान्वयुःपार्थान्बहवोऽन्येऽनुयायिनः ३ इंद्रप्रस्थस्यचादूरात्समाजग्मुर्महा
रथाः ॥ व्यगर्हयंश्चसंगम्यभवंतंकुरुभिःसह ४ तेयुधिष्ठिरमासीनमजिनैःप्रतिवासितम् ॥ कृष्णप्रधानाःसंहत्यपर्युपासंतभारत ५ प्रत्यादानंचराज्यस्य
कार्यमूमुचुर्नराधिपाः ॥ भवतःसानुबंधस्यसमुच्छेदंचिकीर्षवः ६

७।८ ममत्संबंधिनः ९।१० प्रणिपातोवासंध्यर्थः पलायनवालज्जया ११। १२। १३ प्रणिपातेदोषोवंशक्षयकृतोनास्ति किंतुसंधिरेवभवति तथापिमयुद्धमेवरोचतेइत्याशयेनाह पितरमिति १४ हेनरोत्तमवृतराष्ट्र तत्रपुत्रैःअस्माभिः १५ प्रतिकरिष्यंति प्रतियातयिष्यंति १६ ततइति पूर्ववृत्तांतकथनम् १७ नःअस्माभिःपरेचेत्यद्यपि अभिदुग्धाःद्रोहविषयनीताःत श्रुत्वाचैवंमयोक्तास्तुभीष्मद्रोणकृपास्तदा ॥ ज्ञातिक्षयभयाद्राजन्भीतेनभरतर्षभ ७ ततःस्थास्यंतिसमयेपांडवाइतिमेमतिः ॥ समुच्छेदंहीनःकृत्स्नंवासु देवश्चिकीर्षति ८ ऋतेचविदुरात्सर्वेयूयंवध्यामतामम ॥ घृतराष्ट्रस्तुधर्मज्ञोनवध्यःकुरुसत्तमः ९ समुच्छेदंचकृत्स्नंनःकृत्वातातजनार्दनः ॥ एकराज्यंकुरु णांस्मचिकीर्षतियुधिष्ठिरे १० तत्रकिंप्राप्तकालंनःप्रणिपातःपलायनम् ॥ प्राणान्वासंपरित्यज्यप्रतियुद्धयामहेपरान् ११ प्रतियुद्धेतुनियतःस्यादस्माकंप राजयः ॥ युधिष्ठिरस्यसर्वोहिपार्थिवावशवर्तिनः १२ विरक्तराष्ट्राश्चवयमित्राणिकुपितानिनः ॥ धिक्कृताःपार्थिवैःसर्वैःस्वजनेनचसर्वशः १३ प्रणिपातेनदोषो स्तिसंधिर्नःशाश्वतीःसमाः ॥ पितरंत्वेवशोचामिप्रज्ञानेत्रंजनाधिपम् १४ मत्कृतेदुःखमापन्नंक्लेशं प्राप्तमनंतकम् ॥ कृतंहितवपुत्रैश्चपरेषामवरोधनम् ॥ म त्प्रियार्थंपुरैवैतद्विदितंतेनरोत्तम १५ तेराज्ञोघृतराष्ट्रस्यसामात्यस्यमहारथाः ॥ वैरंप्रतिकरिष्यंतिकुलोच्छेदेनपांडवाः १६ ततोद्रोणोऽब्रवीद्भीष्मःकृपोद्रौ णिश्चभारत ॥ मत्वामांमहर्षीचिंतामास्थितंव्याधितोद्विगम् १७ अभिदुग्धाःपरेचेन्नोनभेतव्यंपरंतप ॥ असमर्थाःपरेजेतुमस्मान्युधिसमास्थितान् १८ ए कैकशःसमर्थाःस्मोविजेतुंसर्वपार्थिवान् ॥ आगच्छंतुविनेष्यामोदर्पमेषांशितैःशरैः १९ पुरैकेनहिभीष्मेणविजिताःसर्वपार्थिवाः ॥ मृतेपितर्यतिकुद्धोरथेनैकेन भारत २० जघानसुबहूंस्तेषांसंरब्धःकुरुसत्तमः ॥ ततस्तेशरणंजग्मुर्देववतमिमंभयात् २१ समीष्मःसुसमर्थोऽयमस्माभिःसहितोरणे ॥ परान्विजेतुंतस्मा तेव्येतुभीर्भरतर्षभ २२ इत्येषानिश्चयोह्यासीत्कालेशमिततेजसाम् ॥ पुरापरेषांपृथिवीकृत्स्नाऽऽसीद्वशवर्तिनी २३ अस्मान्पुनरर्मानाद्यसमर्थाजेतुमाह वे ॥ छिन्नपक्षाःपरेह्यद्यवीर्यहीनाश्चपांडवाः २४ अस्मत्संस्थाचपृथिवीवर्ततेभरतर्षभ ॥ एकार्थाःसुखदुःखेषुसमानीताश्चपार्थिवाः २५ अप्यग्निंप्रविशंयुस्ते समुद्रंवापरंतप ॥ मदर्थंपार्थिवाःसर्वेतद्विद्विकुरुसत्तम २६ उन्मत्तमिवचापित्वांप्रहसंतीहदुःखितम् ॥ विलपंतंबहुविधंभीतंपरविकथने २७ एषांह्येकैकशो राज्ञांसमर्थःपांडवान्प्रति ॥ आत्मानंमन्यतेसर्वोव्येतुतेभयमागतम् २८ जेतुंसमग्रांसेनांमेवासवोऽपेनशकुयात् ॥ हंतुमक्षय्यरूपेयंब्रह्मणोपिस्वयंभुवः २९ युधिष्ठिरःपुरंहित्वापंचग्रामान्सयाचति ॥ भीतोहिमामकात्सैन्यात्प्रभावाच्चैवमेविभो ३० समर्थमन्यसेयच्चकुंतीपुत्रवृकोदरम् ॥ तन्मिथ्यानहिमेकृत्स्नंप्रभावं वेत्तिभारत ३१ मत्समोहिगदायुद्धेपृथिव्यानास्तिक्वश्चन ॥ नासीत्क्वश्चिदतिक्वांतोभवितानचक्वश्चन ३२ युक्तोदुःखोषितश्चाहंविद्यापारगतस्तथा ॥ त स्मान्भीमानान्येभ्योभयमेविद्यतेकाचित् ३३

थाऽपिनभेतव्यम् १८।१९।२०।२१।२२।२३

२४ समानीताः मयेतिशेषः २५। २६ परविकथनेपरेषांगुणाख्याने २७। २८ ब्रह्मणोऽपिअक्षय्यरूपाहंतुमशक्या २९। ३०। ३१। ३२ युक्तोऽभियोगवान् दुःखोषितःगुरुकुले ३३

उपवासंशिष्यत्वेनपर्यवरम् ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३ पार्थिवीपृथ्वासंबंधिनी पार्थिवानाराज्ञांवा ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१ दुर्योधनसमोनास्तिगदायामितिनिश्चयः ॥ संकर्षणस्यभद्रंतेयतदैनमुपावसम् ३४ युद्धेसंकर्षणसमोबलेनाभ्यधिकोभुवि ॥ गदाप्रहारंभीमोमेनजातुविषहे युधि ३५ एकंप्रहारंयंदद्यांभीमायरुषितोनृप ॥ सएवैनंनयेद्धोरःक्षिप्रंवैवस्वतक्षयम् ३६ इच्छेयंचगदाहस्तंराजन्द्रष्टुवृकोदरम् ॥ सुचिरंप्रार्थितोह्येषमम नित्यंभनोरथः ३७ गदयानिहतोह्याजौमयापार्थोवृकोदरः ॥ विशीर्णगात्रःपृथिवीपरासुःप्रपतिष्यति ३८ गदाप्रहाराभिहतोहिमवानपिपर्वतः ॥ सकृन्मया विदीर्येतगिरिःशतसहस्रधा ३९ सचाप्येतद्विजानातिवासुदेवार्जुनौतथा ॥ दुर्योधनसमोनास्तिगदायामिमितिनिश्चयः ४० ततेवृकोदरमयंभयंव्येतुमहाह वे ॥ व्यपनेष्याम्यहंहेनंमाराजन्विमनाभव ४१ तस्मिन्मयाहतेक्षिप्रमर्जुनंबहवोरथाः ॥ तुल्यरूपाविशिष्टाश्चक्षेप्स्यंतिभरतर्षभ ४२ भीष्मोद्रोणःकृपोद्रौ णिःकर्णोभूरिश्रवास्तथा ॥ प्राग्ज्योतिषाधिपःशल्यःसिंधुराजोजयद्रथः ४३ एकैकएषांशक्तस्तुहंतुंभारतपांडवान् ॥ समेतास्तुक्षणेनैतान्नेष्यंतियमसादनम् ॥ समग्रापार्थिवीसेनापार्थमेकंधनंजयम् ४४ कस्मादशक्तानिर्जेतुमितिहेतुर्नविद्यते ॥ शरव्रातैस्तुभीष्मेणशतशोनिचितोऽवशः ४५ द्रोणद्रौणिकृपैश्चैवगंतापा र्थीयमक्षयम् ॥ पितामहोऽपिगंगेयःशांतनोरधिभारत ४६ ब्रह्मर्षिसदृशोज्ञेदेवैरपिसुदुःसहः ॥ नहंताविद्यतेचापिराजन्भीष्मस्यक्वश्चन ४७ पित्राद्युक्तः प्रसन्नेननाकामस्त्वंमरिष्यासि ॥ ब्रह्मर्षेश्वभरद्वाजाद्रोणोद्रोण्यामजायत ४८ द्रोणाज्ज्ञेमहाराजद्रौणिश्चपरमास्त्रवित् ॥ कृपश्चाचार्यमुख्योऽयमहर्षेर्गौतमा दपि ४९ शरस्तंबोद्भवःश्रीमानवध्यइतिमेमतिः ॥ अयोनिजास्त्रयोह्येतेपितामाताचमातुलः ५० अश्वत्थामोमहाराजसचशूरःस्थितोमम ॥ सर्वएतेमहाराज देवकल्पामहारथाः ५१ शक्रस्यापिव्यथांकुर्युःसंयुगेभरतर्षभ ॥ नैतेषामर्जुनःशक्तएकैकंप्रतिवीक्षितुम् ५२ सहितास्तुनरव्याघ्राहनिष्यंतिधनंजयम् ॥ भी ष्मद्रोणकृपाणांचतुल्यःकर्णोमतोमम ५३ अनुज्ञातश्चरामेणमत्समोसीतिभारत ॥ कुंडलेरुचिरेचास्तांकर्णस्यसहजेशुभे ५४ तेशच्यर्थमहेंद्रेणयाचितःस परंतपः ॥ अमोघयामहाराजशक्त्यापरमभमिया ५५ तस्यशक्त्योपगूढस्यकस्माज्जीवेद्धनंजयः ॥ विजयोमेधुवंराजन्फलंपाणाविवाहितम् ५६ अभि व्यक्तःपरेषांचकृत्स्नोभुविपराजयः ॥ अन्हाह्येकेनभीष्मोऽयंप्रयुतंहंतिभारत ५७ तत्समाश्वमहेष्वासाद्रोणद्रौणिकृपाअपि ॥ संशप्तकानांघृदानिक्षत्रियाणां परंतप ५८ अर्जुनंवयमस्मान्वानिहन्त्यात्कपिकेतनः ॥ तंचालमितिमन्यंतेसव्यसाचिवधेघृताः ५९ पार्थिवाःसमवांस्तेभ्योह्यकस्माद्व्यथतेकथम् ॥ भीम सेनेचनिहतेकोऽन्योयुध्येतभारत ६० परेषांतन्ममाचक्ष्वयदिवेत्थपरंतप ॥ पंचतेभ्रातरःसर्वेघृष्टयुग्राऽथसात्यकिः ६१ परेषांसप्तथेराजन्योधाःसारंबलंम तम् ॥ अस्माकंतुविशिष्टायेभीष्मद्रोणकृपादयः ६२

५२। ५३। ५४ शक्त्यामूल्यभूतया ते कुंडलेयाचितः ५५ तस्यपुरतइतिशेषः ५६। ५७। ५८ तंअर्जुनम् ५९ तेभ्यःपांडवेभ्यः ६०। ६१। ६२

६३ । ६४ । ६५ त्रिगुणतरुयंशेनहीनं त्रिगुणाज्यंशेनाधिका ६६ । ६७ । ६८ विविक्तुःविज्ञातुमिच्छुः प्राप्तकालानिकर्माणि ६९ ॥ इतिउद्योप० नीलकंठीयेभारतभावदीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ अक्षौहिणीरिति १ । २ मंत्रंअस्त्रप्रयोजकं जिज्ञासमानः परीक्षितुमिच्छन् ३ । ४ तथाअवेमीतिच्छेदः ५१ भौमनोविश्वकर्मा धाताप्रजापतिः ७ तत्त्वष्टशक्रधातारः
द्रौणिर्विकर्तनःकर्णःसोमदत्तोऽथबाहिकः ॥ प्राग्ज्योतिषाधिपःशल्यआवंत्यौचजयद्रथः ६३ दुःशासनोदुर्मुखश्चदुःसहश्चविशांपते ॥ श्रुतायुश्चित्रसेनश्चपु
रुमित्रोविविंशतिः ६४ शलोभूरिश्रवाश्चैवविकर्णश्चतवात्मजः ॥ अक्षौहिण्योहिमेराजन्दशैकाचसमाहताः ६५ न्यूनाःपरेषांसतैवकस्मान्मेस्यात्पराजयः ॥
बलंत्रिगुणतोहीनंयोध्यंप्राहबृहस्पतिः ॥ परेभ्यस्त्रिगुणाचेयंममराजन्ननीकिनी ६६ गुणहीनंपरेषांचबहुपश्यामिभारत ॥ गुणोदयंबहुगुणमात्मनश्चविशांपते
६७ एतत्सर्वसमाज्ञायबलाज्यंममभारत ॥ न्यूनतांपांडवानांचनमोहंमहर्षि ६८ इत्युक्त्वासंजयंभूयःपर्यपृच्छतभारत ॥ विविक्तुःप्राप्तकालानिज्ञात्वाप
रपुरंजयः ६९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिग्यानसंधिपर्वणिदुर्योधनवाक्येपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अक्षौहिणीःसप्तलब्ध्वा
राजभिःसहसंजय ॥ किंस्विदिच्छतिकौंतेयोयुद्धप्रेप्सुर्युधिष्ठिरः १ ॥ संजयउवाच ॥ अतीवमुदितोराजनयुद्धप्रेप्सुर्युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौचोभौयमावपिन
विभ्यतः २ रथंतुदिव्यंकौंतेयःसर्वाविभ्राजयन्नदिशः ॥ मंत्रंजिज्ञासमानःसन्वीभत्सुःसमयोजयत् ३ तमपश्यामसन्नद्धमेघंविद्युद्युतंयथा ॥ समंतात्समाभिध्याय
हृष्यमाणोऽभ्यभाषत ४ पूर्वरूपमिदंपश्यवयंजेष्यामसंजय ॥ बीभत्सुर्मर्यादोवाचतथाऽवैम्यहमप्युत ५ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ प्रशंसस्यभिर्नंदंस्तान्पार्था
नक्षपराजितान् ॥ अर्जुनस्यरथेब्रूहिकथमश्वाःकथंध्वजाः ६ ॥ संजयउवाच ॥ भौमनःसहशक्रेणबहुचित्रंविशांपते ॥ रूपाणिकल्पयामासत्वष्टाधातासदा
विभो ७ ध्वजेहितास्मिन्रूपाणिचक्रुस्तेदेवमायया ॥ महाधनानिदिव्यानिमहांतिचलघूनिच ८ भीमसेनानुरोधायहनूमान्मारुतात्मजः ॥ आत्मप्रतिकृतिं
तस्मिन्ध्वजआरोपयिष्यति ९ सर्वादिशोयोजनमात्रमंतरंसतिर्यगूर्ध्वंचरुरोधैध्वजः ॥ नसंसज्जत्यसौतरुभिःसंवृतोऽपितथाहिमायाविहिताभौमनेन १०
यथाऽऽकाशेशक्रधनुःप्रकाशतेनचैकवर्णनघवेद्भिकिनुतत् ॥ तथाध्वजोविहितोभौमनेनबह्वाकारंदृश्यतेरूपमस्य ११ यथाग्निधूमोदिवमेतिरुद्धावर्णान्बिभ्रतै
जसांश्चित्ररूपान्॥तथाध्वजोविहितोभौमनेननचेद्भारोभवितानोतरोधः१२श्वेतास्तस्मिन्वातवेगाःसदश्चादिव्यायुक्ताश्चित्ररथेनदत्ताः ॥ भुव्यंतरिक्षेदिविवानरं
द्रयेषांगतिर्हीयतेनात्रसर्वा ॥ शतंयत्तत्पूर्यतेनित्यकालंहतंहतंदत्तवरंपुरस्तात् १३ तथाराज्ञोदंतवर्णाबृहतोरथेयुक्ताभांतितद्दीर्यतुल्याः ॥ ऋक्षप्रख्याभीमसेन
स्यवाहारथेवायोस्तुल्यवेगाबभूवुः १४ कल्माषांगास्तितिरिचित्रपृष्ठाभ्रात्रादत्ताःप्रीयताफाल्गुनेन ॥ भ्रातुर्वीरस्यस्वैस्तुरंगैर्विशिष्टामुदायुक्ताःसहदेवंवहंति १५
रूपाणिचक्रुः ८ । ९ रुरोधस्वतेजसेतिशेषः १० । ११ भारोरथे रोधःद्वारादौ द्वयमपिनभवेत् १२ यत्तत्तज्ज्वलानांशतंहतं पुनःपुनःकतिपयाश्वहननेऽपि दिव्यप्रभावात्शतंपूर्यते यतःपुरस्ता
दत्तवरम् १३ तथाअमराः राज्ञोदंतवर्णाःश्वेताः रथेयुक्ताश्चाभांति ऋक्षप्रख्याः सप्तर्षितुल्यतेजसः । ऋक्षाइतिहस्मैपुरासप्तऋषीनाचक्षते इतिशतपथश्रुतेः॥पाठांतरेऋष्योमृगभेदः१४१५

१६ देवदत्ताःचित्ररथेनदत्ताः १७ ॥ इतिश्रीउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ कांस्तत्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५

माद्रीपुत्रंनकुलंत्वाजमीढमहेन्द्रदत्ताहरयोवाजिमुख्याः ॥ समावायोर्बलवंतस्तरस्विनोवहंतिवरिंवृत्रशत्रुयथेन्द्रम् १६ तुल्यांश्चैभिर्वयसाविक्रमेणमहाजवाश्चित्र
रूपाःसदश्वाः ॥ सौभद्रादीनद्रौपदेयान्कुमारानवहंयश्चादेवदत्ताबृहतः १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिग्यानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येषट्पंचाशत्तमो
ऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ कांस्तत्रसंजयापश्यःपीत्यथेनसमागतान् ॥ येयोत्स्यंतेपांडवार्थेपुत्रस्यममवाहिनीम् १ ॥ संजयउवाच ॥
मुख्यमंधकवृष्णीनामपश्यंकृष्णमागतम् ॥ चेकितानंचतत्रैवयुयुधानंचसात्यकिम् २ पृथगक्षौहिणीभ्यांतुपांडवानभिसंश्रितौ ॥ महारथौसमाख्याताबुभौ
पुरुषमानिनौ ३ अक्षौहिण्याऽथपांचाल्योदशभिस्तनयैर्वृतः ॥ सत्यजित्प्रमुखैर्वीरैर्घृष्टयुग्नपुरोगमैः ४ द्रुपदोवर्धयन्मानंशिखंडिपरिपालितः ॥ उपायात्स
र्वसैन्यानांप्रतिच्छाद्यतदावपुः ५ विराटःसहपुत्राभ्यांशंखेनैवोत्तरेणच ॥ सूर्यदत्तादिभिर्वीरैर्मदिराक्षपुरोगमैः ६ सहितःपृथिवीपालोभ्रात्राभिस्तनयैस्तथा ॥
अक्षौहिण्यैवसैन्यानांवृतःपार्थसमाश्रितः ७ जारासंधिर्मागधश्चधृष्टकेतुश्चचेदिराट् ॥ पृथक्पृथगनुप्राप्तौपृथगक्षौहिणीवृतौ ८ केकयाभ्रातरःपंचसर्वेलोहित
कध्वजाः ॥ अक्षौहिणीपरिवृताःपांडवानभिसंश्रिताः ९ एतानेतावतस्तत्रतानपश्यंसमागतान् ॥ येषांडवार्थेयोत्स्यंतिधार्तराष्ट्रस्यवाहिनीम् १० योवेद
मानुषंयूहंदैवंगांधर्वमासुरम् ॥ सतत्रसेनाप्रमुखेघृष्टयुग्नोमहारथः ११ भीष्मःशांतनवोराजनभागःऋक्षःशिखंडिनः ॥ तंविराटोऽनुसंयातासार्धमस्स्यैःप्रहारि
भिः १२ ज्येष्ठस्यपांडुपुत्रस्यभागोमद्राधिपोबली ॥ तौतुतत्राब्रुवन्केचिद्विषमौनोमताविति १३ दुर्योधनःसहसुतःसार्धंभ्रातृशतेनच ॥ प्राच्याश्चदाक्षिणा
त्याश्चभीमसेनस्यभागतः १४ अर्जुनस्यतुभागेनकर्णोविकर्तनोमतः ॥ अश्वत्थामाविकर्णश्चसैधवश्चजयद्रथः १५ अशक्याश्चैवयेकेचित्पृथिव्यांशूरमानिनः ॥
सर्वास्तानर्जुनःपार्थःकल्पयामासभागतः १६ महेश्वासाराजपुत्राभ्रातरःपंचकेकयाः ॥ केकयानेवभागेनकृत्वायोत्स्यंतिसंयुगे १७ तेषामेवकृतोभागोमाल
वाःशाल्वकास्तथा ॥ त्रिगर्तानांचवैमुख्यौयौतौसंशप्तकाविति १८ दुर्योधनसुताःसर्वेतथादुःशासनस्यच ॥ सौभद्रेणकृतोभागोराजाचैवबृहलः १९ द्रौपदे
यामहेष्वासाःसुवर्णविकृतध्वजाः ॥ घृष्टयुग्नमुखाद्रौणमभियास्यंतिभारत २० चेकितानःसोमदत्तंदैरथेयोदुमिच्छति ॥ भोजंतुकृतवर्माणयुयुधानोयुयुत्स
ति २१ सहदेवस्तुमाद्रेयःशूरःसंकंदनोयुधि ॥ स्वमंशंकल्पयामासश्यालंतैसुबलात्मजम् २२ उलूकंचैवकैतव्यंचसारस्वतागणाः ॥ नकुलःकल्पयामासभागं
माद्रवतीसुतः २३ येचान्येपार्थिवाराजनप्रत्युद्यास्यंतिसंगरे ॥ समाह्वानेनतांश्चापिपांडुपुत्राअकल्पयन् २४

अकालिकंकालविलंबविना २९ । २६ प्रोक्षिताःपशुवत्त्वधार्मिकसंस्कृताःकालधर्मणायजमानेनवा २० । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

एवमेषामनीकानिप्रविभक्तानिभागशः ॥ यत्तेकार्यसंपुत्रस्यक्रियतांतदकालिकम् २९ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ नसंतिसर्वेषुत्रामेमूढादुर्युतदेविनः ॥ येषांयुद्धं बलवताभीमेनरणमूर्धनि २६ राजानःपार्थिवाःसर्वेप्रोक्षिताःकालधर्मणा ॥ गांडीवाग्निप्रवेक्ष्यतिपतंगाद्वपावकम् २७ विदुतांवाहिनीमन्येकृतवैर्महात्मभिः ॥ तारणेकेऽनुयास्यंतिप्रभग्रांपांडवैर्युधि २८ सर्वेह्यतिरथाःशूराःकीर्तिमंतःप्रतापिनः ॥ सूर्यपावकयोस्तुल्यास्तेजसासमितिजयाः २९ येषांयुधिष्ठिरोनेतागो ताचमधुसूदनः ॥ योधौचपांडवौवीरौसव्यसाचिवृकोदरौ ३० नकुलःसहदेवश्चघृष्टयुग्मश्चपार्षतः ॥ सात्यकिर्दुपदश्चैवघृष्टकेतुश्चसानुजः ३१ उत्तमौजाश्चपां चाल्योयुधामन्युश्चदुर्जयः ॥ शिखंडीक्षत्रदेवश्चतथावैराटिरुत्तरः ३२ काश्यपश्चैवमत्स्याःसर्वेचसृजयाः ॥ विराटपुत्रोबभ्रुश्चपांचालाश्चप्रभद्रकाः ३३ ये पामिंद्रोऽप्यकामानानहरेत्पृथिवीमिमाम् ॥ वीराणारणधीराणांयेभिद्युःपर्वतानपि ३४ तान्सर्वगुणसंपन्नानमनुष्यप्रतापिनः ॥ क्रोशतोममदुष्टपुत्रोयोद्धुमिच्छ तिसंजय ३५ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ उभौस्वएकजातीयौतथोभौभूमिगोचरौ ॥ अथकस्मात्पांडवानामेकतोमन्यसेजयम् ३६ पितामहंचद्रोणंचकृपंकर्णंचदु र्जयम् ॥ जयद्रथंसोमदत्तमश्चत्थामानमेवच ३७ सुतेजसोमहेष्वासानिंद्रोऽपिसहितोऽपरैः ॥ अशक्तभमरेजेतुंकिंपुनस्तातपांडवाः ३८ सर्वेचपृथिवीपाला मदर्थेतातपांडवान् ॥ आर्याःशस्त्रभृतःशूराःसमर्थाःप्रतिबाधितुम् ३९ नमामकान्पांडवास्तेसमर्थाःप्रतिवीक्षितुम् ॥ पराक्रांतोह्यहंपांडुनसपुत्रान्योद्धुमाहवे ४० मत्प्रियंपार्थिवाःसर्वेयेचिकीर्षतिभारत ॥ तेतानावारयिष्यंतिऐणेयानिवतंतुना ४१ महतारथवंशेनशरजालैश्चमामकैः ॥ अभिदुताभविष्यंतिपांचालाः पांडवैःसह ४२ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ उन्मत्तइवमेपुत्रोविलपत्येषसंजय ॥ नहिशक्नोरेजेतुंधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ४३ जानातिहियथाभीष्मःपांडवानांयशस्वि नाम् ॥ बलवतांसपुत्राणांधर्मज्ञानांमहात्मनाम् ४४ यतोनारोचयदयंविग्रहंतेर्महात्मभिः ॥ किंतुसंजयमेब्रूहिपुनस्तेषांविचेष्टितम् ४५ कस्तांस्तरास्विनो भूयःसंदीपयतिपांडवान् ॥ अर्चिष्मतोमहेष्वासान्हविषापावकानिव ४६ ॥ संजयउवाच ॥ घृष्टयुग्मःसदैवैतान्संदीपयतिभारत ॥ युद्धयध्वमितिमामैष्टयुद्धा द्ररतसत्तमाः ४७ येकेचित्पार्थिवास्तत्रधार्तराष्ट्रेणसंवृताः ॥ युद्धेसमागमिष्यंतिमुलेशस्त्रसंकुले ४८ तान्सर्वानाहवेकुद्धान्सानुबंधान्समागतान् ॥ अहमेकःस मादास्येतिभिर्मत्स्यानिबोदकात् ४९ भीष्मद्रोणंकृपंकर्णद्रौणिश्लयंसुयोधनम् ॥ एतांश्चापिनिरास्स्यामिवेलेवमकरालयम् ५० तथाब्रुवंतंधर्मात्माप्राहरा जायुधिष्ठिरः ॥ तवधैर्यंचवीर्यंचपांचालाःपांडवैःसह ५१ सर्वेसमधिरूढाःस्मसंग्रामात्रःसमुद्धर ॥ जानामित्वांमहाबाहोक्षत्रधर्मेव्यवस्थितम् ५२

३७ । ३८ । ३९ । ४० ऐणेयान्हरिणशावान् तंतुनापाशेन ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२

५३ । ५४ । ५५ ५६ । ५७ शरद्वतःआयुष्मतः विरुद्धलक्षणयागतायुषहत्यर्थ ५८ । ५९ दृष्टं दत्त ६० । ६१ कर्तृकुरुध्वं ६२ ॥ ॥ इतिउद्यो० प० नी० भा० भा० सप्तपंचाशत्तमोऽ ध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ क्षत्रेति १ । २ । ३ । ४ जातएषतवाभावइत्यत्र शमएवमहच्छेयइत्याधुनिकःपाठः । तराभ्यावइतिपाठे तराणामश्वादीनांरेगवतांवाहनाना समर्थमेकंपर्याप्तकौरवाणांविनिग्रहे ॥ पुरस्तादुपयातानांकौरवाणांयुयुत्सताम् ५३ भवतायद्विधातव्यंतन्नःश्रेयःपरंतप ॥ संग्रामादपयातानांभग्राणांशरणे षिणाम् ५४ पौरुषंदर्शयन्नशूरोयस्तिष्ठेदग्रतःपुमान् ॥ क्रीणीयातंसहस्रेणइतिनीतिमतांमतम् ५५ सत्वंशूरश्चवीरश्चविक्रांतश्चनरर्षभ ॥ भयार्तानांपरित्रा तासंयुगेपुनसंशयः५६ एवंब्रुवतिकौंतेयेधर्मात्मनियुधिष्ठिरे ॥ घृष्टयुग्मउवाचेदंमांवचोगतसाध्वसम् ॥ सर्वानजनपदान्सूतयोधादुर्योधनस्यये ५७ सवा ह्मिकान्कुरून्ब्रूयाःप्रातिपेयान्शरद्वतः ॥ सूतपुत्रंतथाद्रोणंसहपुत्रंजयद्रथम् ५८ दुःशासनंविकर्णंचतथादुर्योधनंचपम् ॥ भीष्मंचब्रूहिगत्वात्वमाशुगच्छ चमाचिरम् ५९ युधिष्ठिरःसाधुनैवाभ्युपेयोमावोऽवधीर्जुनोदेवगुप्तः ॥ राज्यंदद्धंधर्मराजस्यतूर्णयाचध्वं पांडवलोकवीरम् ६० नैतादृशोहियोधोऽस्ति पृथिव्यामिहकश्चन ॥ यथाविधःसव्यसाचीपांडवःसत्यविक्रमः ६१ देवैर्हिंसृतोदिव्योरथोगांडीवधन्वनः ॥ नमजेयोमनुष्येणमास्मकृद्धंमनोयुधि ६२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ क्षत्रतेजाब्रह्मचारीकौमारादपिपां डवः ॥ तेनसंयुगमेष्यंतिमंदाविलपतोमम १ दुर्योधननिवर्तस्वयुद्धाद्ररतसत्तम ॥ नहियुद्धंप्रशंसंतिसर्वावस्थमरिंदम २ अलमर्धंपृथिव्यास्तेसहामात्यस्य जीवितुम् ॥ प्रयच्छपांडुपुत्राणांयथोचितमरिंदम ३ एतद्विकुरवःसर्वेमन्यंतेधर्मसंहितम् ॥ यत्त्वंप्रशंतिमन्येथाःपांडुपुत्रैर्महात्मभिः ४ अंगेमांसमवेक्षस्व पुत्रस्वामेववाहिनीं ॥ जातएषतवाभावस्त्वंतुमोहान्नबुद्धयसे ५ नत्वंयुद्धमिच्छामिनैतदिच्छतिबाह्लिकः ॥ नचभीष्मोचद्रोणोनाश्वत्थामानसंजयः ६ नसोमदत्तो नशलो नकृपोयुद्धमिच्छति ॥ सत्यव्रतःपुरुमित्रोजयोभूरिश्रवास्तथा ७ येषुसंप्रतितिष्ठेयुःकुरवःपीडिताःपरैः ॥ तेयुद्धंनाभिनंदंतितत्तुभ्यंतात रोचताम् ८ नत्वंकरोषिकामेनकर्णःकारयितातव ॥ दुःशासनश्चपापात्माशकुनिश्चापिसौबलः ९ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ नाहंभवतिनद्रोणेनाश्वत्थामिनसं जये ॥ नभीष्मेनचकांबोजेनकृपेनचबाह्लिके १० सत्यव्रतेपुरुमित्रेभूरिश्रवासिवापुनः ॥ अन्येषुवातावकेषुभारंकृत्वासमाह्वयम् ११ अहंचतातकर्णश्चरणयज्ञं वितत्यैव ॥ युधिष्ठिरंपशुकृत्वादीक्षितौभरतर्षभ १२ रथोवेदीसुवःखड्गोगदासुक्कवचंसदः ॥ चातुर्होत्रंचधुर्यामेशरादर्भाहविर्यशः १३ आत्मयज्ञेनचप तेइष्टावैवस्वतरणे ॥ विजित्यचसमेष्ट्यावोहतामित्रौश्रियावृतौ १४ अहंचतातकर्णश्चभ्रातादुःशासनश्चमे ॥ एतेवयंहरिष्यामःपांडवान्समरेत्रयः १५ मभ्यावः सर्वतःखादनंकंदूरोगाद्युपद्रवइतियावत् । अवरक्षणगतिकांतीत्यादेः खादनार्थात्तद्यत् । आस्त्रावइतिपाठे आस्त्रावःक्षतं यानेषूपद्रवःपराजयलक्षणमितिभावः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ १० । ११ । १२ चातुर्होत्रंचतुर्णांहोतृणांऋत्विजां कर्म १३ । १४ । १५

१६ । १७ । १८ । १९ रूपाभिव्येत्त कुरूणां लाटभाषयाअजानामिति पाठोक्तः । पक्षेकुरूणांमध्येवरानवरान् व्याघ्राद्वेति योजना २० भारतीसेनास्त्रीरूपकेननिर्दिष्टा २१ धनं
अहं हि पांडवानहत्वाप्रशास्तापृथिवीमिमाम् ॥ मांवाहत्वापांडुपुत्राभोक्तारःपृथिवीमिमाम् १६ त्यक्तमेजीवितंराज्यं धनं सर्वं च पार्थिव ॥ न जातु पांडवैः सार्धं वसेय
महमच्युत १७ यावद्विसूच्यास्तीक्ष्णायाविध्येदग्रेणमारिष ॥ तावदप्यपरित्याज्यं भूमेर्नः पांडवान् प्रति १८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सर्वान्वस्तातशोचामित्य
क्तोदुर्योधनो मया ॥ येमंदमनुयास्यध्वंयातं वैवस्वतक्षयम् १९ रूपाभिव्येत्त कुरूणां प्रहरतां वराः ॥ वरान्वरान् हनिष्यंति समेतायुधिपांडवाः २० प्रती
पमिव मेभातियुयुधानेन भारती ॥ व्यस्तासीमंतिनीग्रस्ताप्रमृष्टादिर्घबाहुना २१ संपूर्णपूरयन्भूयो धनं पार्थस्य माधवः ॥ शैनेयः समरे स्थाता बीजवत्प्रवपन्
शरान् २२ सेनामुखे प्रयुद्धानां भीमसेनो भविष्यति ॥ तं सर्वे संश्रयिष्यंति प्राकारमकुतोभयम् २३ यदा द्रक्ष्यसि भीमेन कुंजरान्विनिपातितान् ॥ विशीर्णदंता
न गिर्याभानभिन्नकुंभान्सशोणितान् २४ तानभिप्रेक्ष्य संग्रामे विशीर्णानिवपर्वतान् ॥ भीतो भीमस्य संस्पर्शास्मर्ताऽसिवचनस्य मे २५ निर्दग्धं भीमसेनेन सैन्यं
थहयद्विपम् ॥ गतिमग्रे विप्रेक्ष्य स्मर्ताऽसिवचनस्य मे २६ महद्बोभयमागामिनचेच्छाम्यथ पांडवैः ॥ गदया भीमसेनेन हताः शममुपैष्यथ २७ महावनमिवाच्छि
न्नं यदा द्रक्ष्यसि पातितम् ॥ बलंकुरूणां भीमेन तदा स्मर्ताऽसिमेव चः २८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतावदुक्त्वा राजा तु सर्वांस्तान् पृथिवीपतीन् ॥ अनुभाष्य म
हाराज पुनः प्रच्छ संजयम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिप० धृतराष्ट्रवाक्ये षष्ठपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यदब्रूतां महा
त्मानो वासुदेव धनं जयौ ॥ तन्मे ब्रूहि महाप्राज्ञ शुश्रूषे वचनं तव १ ॥ संजय उवाच ॥ शृणु राजन्यथा दृष्टौ मया कृष्ण धनं जयौ ॥ ऊचतुश्चापियद्वीरौ तत्ते वक्ष्यामि भा
रत २ पादांगुलीरभिप्रेक्षन् प्रयतोऽहं कृतांजलिः ॥ शुद्धांतं प्राविशं राजन्नाख्यातुं नरदेवयोः ३ नैवाभिमन्युर्नयमौ तं देशमभियातिवै ॥ यत्र कृष्णौ च कृष्णा च सत्यभा
मा च भामिनी ४ उभौ मध्वासवक्षी बाबुभौ चंदनरूपितौ ॥ स्रग्मिणौ वरवस्त्रौ तौ दिव्याभरणभूषितौ ५ नैकरत्नविचित्रं तु कांचनं महदासनम् ॥ विविधास्तरणाकी
र्णयत्रासातामरिंदमौ ६ अर्जुनोत्संगौ पादौ केशवस्योपलक्ष्ये ॥ अर्जुनस्य च कृष्णायां सत्यायां च महात्मनः ७ कांचनं पादपीठं तु पार्थो मे प्रादिशत् तदा ॥ तद
हं पाणिना स्पृष्ट्वा ततो भूमावुपावेशम् ८ ऊर्ध्वरेखा तलौ पादौ पार्थस्य शुभलक्षणौ ॥ पादपीठादपहृतौ तत्रापश्यमहं शुभौ ९ श्यामौ बृहंतौ तत्तलौ शालस्कंधावि
वोदृतौ ॥ एकासनगतौ दृष्ट्वा भयं मां महदाविशत् १० इंद्रविष्णुसमावेतौ मंदात्मानावबुद्धयते ॥ संश्रयाद्गोणभीष्माभ्यां कर्णस्य च विकथनात् ११ निदेशस्था
विभौ यस्य मानसस्तस्य सेत्स्यते ॥ संकल्पो धर्मराजस्य निश्चयो मे तदाऽभवत् १२

लम् २२ प्राकारमिव भीमं संश्रयिष्यंति २१ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ इति उद्योगप० नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥
यदब्रूतामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ आसातामुपविष्टौ ६ । ७ । ८ । ९ । १० द्रोणभीष्माभ्यां द्रोणभीष्मयोः ११ मानसः संकल्पः सेत्स्यते १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ऋणमिति वस्त्रापहरणकाले गोविंदेति चुक्रोश तद्वस्त्रप्रदानमात्रेण तस्या क्रोशस्य ऋणं न परिहृतं किंतु कौरवाणामुच्छेदं विना तत्
हृदयात्रापसर्पतीत्यर्थः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ बलं शरीरं । वीर्यमानसोत्साहः । तेजः शौर्यं । शीघ्रता शीघ्रं कार्यवबोधः । लघुहस्ततावेगेन बाणप्रक्षेपता २९ । ३०
सत्कृतश्चान्नपानाभ्यामासीनो लब्धसक्रियः ॥ अंजलिं मूर्ध्नि संधाय तौ संदेशमचोदयम् १३ धनुर्गुणाकिणां केन पाणिना शुभलक्षणम् ॥ पादमानमयन्पार्थः केशवं
समचोदयत् १४ इंद्रकेतुरिवोत्थाय सर्वाभरणभूषितः ॥ इंद्रवीर्योपमः कृष्णः संविष्टो माभ्यभाषत १५ वाचं सवदतां शिष्टो ह्लादिर्नो विचनक्षमाम् ॥ त्रासेर्नीधा
र्तराष्ट्राणां मृदुपूर्वासुदारुणाम् १६ वाचं तां विचनार्हस्य शिक्षाक्षरसमन्विताम् ॥ अश्रौषमहमिष्टार्थापश्चाद्दयहारिणीम् १७ ॥ वासुदेव उवाच ॥ संजयेदं व
चो ब्रूयाद् धृतराष्ट्रं मनीषिणम् ॥ कुरुमुख्यस्य भीष्मस्य द्रोणस्यापि च शृण्वतः १८ आवये विचनत्सूतज्येष्ठानप्यभिवादयन् ॥ यवीयसश्च कुशलं पश्चात्पृष्ट्वैव
मुत्तरम् १९ यजध्वं विविधैर्यज्ञैर्विप्रेभ्यो दत्तदक्षिणाः ॥ पुत्रैर्दारैश्च मोदध्वं महद्बोभयमागतम् २० अर्थस्त्यजतपात्रेभ्यः सुतान् प्राप्नुत कामजान् ॥ प्रियं प्रियेभ्य
श्चरतराजा हित्वरते जये २१ ऋणमेतत्प्रवृद्धं मे हृदयात्रापसर्पति ॥ यद्गोविंदेति चुक्रोश कृष्णामां दूरवासिनम् २२ तेजोमयं दुराधर्षं गांडीवंयस्य कार्मुकम् ॥ म
द्वितीयेन तेनेह वैरं वः सव्यसाचिना २३ मद्वितीयं पुनः पार्थकः प्रार्थयितुमिच्छति ॥ योनिकालपरीतो वाऽप्यपि साक्षात्पुनरंदरः २४ बाहुभ्यामुद्वहेहृमिंदहेतुकुद्ध
इमाः प्रजाः ॥ पातयेन्निदिवा देवान्योऽर्जुनं समरे जयेत् २५ देवासुरमनुष्येषु यक्षगंधर्वभोगिषु ॥ न तं पश्याम्यहं युद्धे पांडवं योऽभ्ययाद्रण २६ यत्तद्विराटनग
रेश्च यते महदुत्तमम् ॥ एकस्य च बहूनां च पर्याप्तं तन्निदर्शनम् २७ एकेन पांडुपुत्रेण विराटनगरे यदा ॥ भग्नाः पलायत दिशः पर्याप्तं तन्निदर्शनम् २८ बलं वीर्यं च
तेजश्च शीघ्रता लघुहस्तता ॥ अविषादश्च धैर्यं च पार्थान्नान्यत्र विद्यते २९ इत्यब्रवीद्दृषीकेशः पार्थमुद्धर्षयन् गिरा ॥ गर्जन्तमयवर्षावगगने पाकशासनः ३०
केशवस्य वचः श्रुत्वा किरीटी श्वेतवाहनः ॥ अर्जुनस्तन्महद्वाक्यमब्रवीद्रोमहर्षणम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणिसंजयेन श्रीकृष्णवा
क्यकथने एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ संजयस्य वचः श्रुत्वा प्रज्ञाचक्षुर्जनेश्वरः ॥ ततः संख्यातुमारेभे तद्बोधो गुणदोषतः १ प्रसंख्याय च सौक्ष्म्येण
गुणदोषान्विचक्षणः ॥ यथावन्मतितत्त्वेन जयकामः सुतान् प्रति २ बलाबलं विनिश्चित्य याथातथ्येन बुद्धिमान् ॥ शक्तिसंख्यातुमारेभे तदा वैमनुजाधिपः ३ देवमानुषयोः
शक्त्या तेजसा चैव पांडवान् ॥ कुरूनशक्त्याऽल्पतरया दुर्योधनमथाब्रवीत् ४ दुर्योधने यंचितामेशश्चन्नव्युपशाम्यति ॥ सत्यं ह्येतदहं मन्ये प्रत्यक्षं नानुमानतः ५
आत्मजे पुपरस्त्रे हं सर्वभूतानि कुर्वते ॥ प्रियाणि चैषां कुर्वीते यथा शक्तिर्हितानि च ६ एवमेवोपकर्तृणां प्रायशो लक्ष्यामहे ॥ इच्छंति बहुलं संतः प्रतिकर्तुं महत्प्रियम् ७
३१ ॥ इति उद्योगप० नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ संजयस्येति १ । २ । ३ वचस एव गुणान् दोषान् विनिश्चित्य स्वेषां
परेषां बलाबलं निश्चित्याह देवेति पांडवेषु देवं मानुषं च बलमस्ति अस्माकं तु केवलं मानुषमेवास्तीत्यर्थः शक्त्या परिच्छिद्योतिशेषः ४ । ५ । ६ । ७

देवबलाधिक्यपांडवेष्टुदर्शयतिभग्निरिति भीमभयंकरे ८ जातिगृह्याजन्मग्रहणाद्धेतोः युधिष्ठिरादीनां पितरो धर्मादयोऽपितेषां सहायाः सन्ति ९ रिरक्षिषंतः रक्षितुमिच्छंतः संरंभंक्रोधं १० ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ २३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥ पितुरिति १ । २

अग्निः साचिव्यकर्ता स्यात्पांडवे तत्कृतं स्मरन् ॥ अर्जुनस्यापि भीमेऽस्मिन् कुरुपांडुसमागमे ८ जातिगृह्याभिपन्नाश्च पांडवानामनेकशः ॥ धर्मादयः समेष्यं तिसमाहूतादिवौकसः ९ भीष्मद्रोणकृपादीनां भयादशनिसन्निभम् ॥ रिरक्षिषंतः संरंभं मिष्यंतीति मेमतिः १० ते देवैः सहिताः पार्थानशक्याः प्रतिवीक्षितुम् ॥ मानुषेण नरव्याघ्रावीर्यवंतोऽस्त्रपारगाः ११ दुरासदं यस्य दिव्यं गांडीवं धनुस्तम् ॥ दारुणौ चाक्षयौ दिव्यौ शरपूर्णौ महेषुधौ १२ वानरश्च ध्वजे दिव्यो निःसंगो धूमवद्गतिः ॥ रथश्च चतुरंतायां यस्य नास्ति समः क्षितौ १३ महामेघनिभश्चापि निर्घोषः श्रूयते जनेः ॥ महाशनिसमः शब्दः शात्रवाणां भयंकरः १४ यंचाति मानुषं वीर्ये कृत्स्नो लोको व्यवस्यति ॥ देवानामपि जेतारं यं विदुः पार्थिवारणे १५ शतानि पंचचैवेषून् यो गृह्णन्नैव दृश्यते ॥ निमेषांतरमात्रेण मुंचन द्रं च पातयन् १६ यमाह भीष्मो द्रोणश्च कृपो द्रौणिस्तथैव च ॥ मद्राजस्तथा शल्यो मध्यस्थायै च मानवाः १७ युद्धायावस्थितं पार्थ पार्थिवैरतिमानुषैः ॥ अशक्यं रथशार्दूलं पराजितुमरिदमम् १८ क्षिपत्येकेन वेगेन पंचबाणशतानि यः ॥ सदृशं बाहुवीर्येण कर्तुं वीर्यस्य पांडवम् १९ तमर्जुनं महेश्वासं महेंद्रोपेन्द्रविक्रमम् ॥ निघ्नंतमिव पश्यामि विमर्देऽस्मिन् महहावे २० इत्येवं चिंतयन् कृत्स्नमहोरात्राणि भारत ॥ अनिद्रो निःसुखश्चास्मि कुरूणां शमंचितया २१ क्षयो दयोऽयं सुमहान् कुरूणां प्रत्युपस्थितः ॥ अस्य चेत्कलहस्यांतः शमादन्योन विद्यते २२ शमो मेरोचते नित्यं पार्थैस्तात न विग्रहः ॥ कुरुभ्यो हि स दामन्ये पांडवान शक्तिमतरान् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि धृतराष्ट्रविवेचने षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पितुरेतद्वचः श्रुत्वा धार्तराष्ट्रोऽत्यमर्षं णः ॥ आधाय विपुलं क्रोधं पुनरेवेदमब्रवीत् १ अशक्या देवमचिवाः पार्था स्युरित्यद्वान् ॥ मन्यते तद्व्यव्येतुं भवतो राजसत्तम २ अकामद्वेषसंयोगालोभाद्ब्रो हाच्च भारत ॥ उपेक्षया च भावानां देवादेवत्वमाप्नुवन् ३ इति द्वैपायनो व्यासो नारदश्च महातपाः ॥ जामदग्न्यश्च रामो नः कथामकथयत्पुरा ४ नैव मानुषवद्देवाः प्रवर्तते कदाचन ॥ कामाक्रोधात्तथा लोभाद्द्वेषाच्च भरतर्षभ ५ यदा ह्यग्निश्च वायुश्च धर्मइंद्रोऽश्विनावपि ॥ कामयोगात्प्रवर्तते रत्नपार्था दुःखमाप्नुयुः ६ तस्मान्न भवता चिंता कार्येषां स्यात्कथंचन ॥ देवेषु पेक्षका ह्येतेश्च द्वावेषु भारत ७ अथ चेत्कामसंयोगाद्ब्रूलोभश्च लक्ष्यते ॥ देवेषु दैवप्रामाण्यान्नैषां ताद्विक्रमिष्यति ८ मया भिमं त्रितः शश्वज्जातवेदाः प्रशाम्यति ॥ दिधक्षुः सकलं लोकान्परिक्षिप्य समंततः ९ यद्वा परमं कंते जोयेन युक्ता दिवौकसः ॥ ममाप्यनुपमं भूयो देवैर्व्योविद्धि भारत १०

अकामेति कामद्वेषयोरसंयोगात् ३ । ४ । ५ । ६ । देवेष्विति एते देवादयः देवेषु भावेषु शमदमादिषु शब्दपेक्षका अपेक्षमाणाः न तु आसुरेषु भावेषु कामक्रोधादिषु तस्माद्देवाः पांडवानां साहाय्यं न कीरयन्तीति भावः ७ अथेति दैवप्रामाण्यात्तदेव प्रामाण्यात्कामादिमत्ताकृतमनिष्फलं भविष्यतीत्यर्थः ८ दैवं बलमप्यस्तीत्याह मयाऽभीति ९ । १०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । इतीति इति एवं दुर्योधनोक्तं धृतराष्ट्रः संजयं प्रति उवाच प्राप्तकालं पूर्वं प्रस्तुतं अर्जुनमाहात्म्यमेव अष्टच्छतम् । इदं मत्पुत्रस्य बलं ज्ञात्वा पांडवबलं च त्वं ब्रूहीत्यर्थः । युयुत्सोः वेश्यापुत्रस्य पांडवेष्वनुरक्तस्य कार्यणि ज्ञात्वा । एतेषां सर्वेषां विना विदीर्यमाणान् सुधांगिरीणां शिखराणि च ॥ लोकस्य पश्यतो राजन् स्थापयाम्यभिमंत्रणात् ११ चेतनाचेतनस्यास्य जंगमस्थावरस्य च ॥ विनाशाय समुत्पन्नं महं घोरं महास्वनम् १२ अश्मवर्षं च वायुं च शमयामीह नित्यशः ॥ जगतः पश्यतोऽभीक्ष्णं भूतानामनुकंपया १३ स्तंभितास्वप्सु गच्छंति मयारथपदातयः ॥ देवासुराणां भावानामहमेकः प्रवर्तिता १४ अक्षौहिणीभिर्या न देशान्यामि कार्येण केनचित् ॥ तत्राश्वमे प्रवर्तते यत्र यत्राभिकामये १५ भयानकानि विषये व्याला दीनिन संति मे ॥ मंत्रगुप्तानि भूतानि न हि संति भयंकराः १६ निकामवर्षी पर्जन्यो राजन् विषयवासिनाम् ॥ धर्मिष्ठाश्च प्रजाः सर्वा इति यश्च न संति मे १७ अश्विनावथ वाय्वग्नीमरुद्भिः सह वृत्रहा ॥ धर्मश्चैव मया द्विष्टा न्नोत्सहंतेऽभिरक्षितुम् १८ यदि ह्येतैः समर्थाः स्युर्मद्विषस्त्रा तु मंजसा ॥ न स्म त्रयोदशसमाः पार्था दुःखमाप्नुयुः १९ नैव देवानं गंधर्वा नासुरान च राक्षसाः ॥ शक्तास्त्रा तु मया द्विष्टं सत्यमेतद्ब्रवीमि ते २० यदा भिध्याम्यहं शश्वच्छुभं वायुदिवाऽशुभम् ॥ नैतद्विपन्नपूर्वमे मित्रेष्वरिषु चोभयोः २१ भविष्यतीदमिति वायद्ब्रवीमि परंतप ॥ नान्यथा भूतपूर्वं च सत्यवागिति मां विदुः २२ लोकसाक्षिकमेतन्मे माहात्म्यं दिक्षु विश्रुतम् ॥ आश्वासनार्थं भवतः प्रोक्तं न श्लाघयानृप २३ न ह्यहं श्लाघनो राजन् भूतपूर्वः कदाचन ॥ असदा चरितं ह्येतद्यदात्मानं प्रशंसति २४ पांडवांश्चैव मत्स्यांश्च पांचालान् केकयैः सह ॥ सात्यकिं वासुदेवं च श्रोताऽसि विजितान् मया २५ सरितः सागरं प्राप्य यथानश्यंति सर्वशः ॥ तथैव ते विनश्यंति मामासाद्य सहान्वयाः २६ पराबुद्धिः परं ते जीवीर्यं च परमं मम ॥ पराविद्यापरोयोगो मम तेभ्यो विशिष्यते २७ पितामहश्च द्रोणश्च कृपः शल्यः शलस्तथा ॥ अस्त्रेषु यत्प्रजानंति सर्वे तन्मयि विद्यते २८ इत्युक्त्वा संजयं भूयः पर्यपृच्छ तं भारत ॥ ज्ञात्वा युयुत्सोः कार्याणि प्राप्तकालमरिदमः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि दुर्योधनवाक्ये षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा तु पृच्छं तमतीव पार्थिवैश्चित्रवीर्यं तमंचितयित्वा ॥ उवाच कर्णो धृतराष्ट्रपुत्रं प्रहर्षयन् संसदिकौरवाणाम् १ मिथ्या प्रतिज्ञाय मया यदस्त्रं रामात्कृतं ब्रह्ममयं पुरस्तात् ॥ विज्ञाय ते नास्मि तदैव मुक्तः स्तेनां त काले प्रतिभाऽस्यतीति २ महापराधे ह्यपि यन्न तेन महर्षिणाऽहं गुरुणा च शप्तः ॥ शक्तः प्रदग्धुं ह्यपि तिग्मतेजाः स सागरामप्यवनिमर्षिः ३ प्रसादितं ह्यस्य मयामनोऽभूच्छुभ्रूषया स्वेन च पौरुषेण ॥ तदस्ति शास्त्रं न सावशेषं तस्मात्समर्थोऽस्मि ममैष भारः ४

शेनतस्यैव राज्याभिरूपाणि कार्याणि भविष्यंतीति ज्ञात्वेत्यर्थः २९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ तथोति पार्थपृच्छं तं वैश्चित्रवीर्यं अंचितयित्वेति संबधः १ हे स्तेन अंतकाले प्रतिभा अस्त्रसृष्टिः अस्यातिक्षिपति त्वां त्यक्ष्यतीत्यर्थः २ । ३ सावशेषं ममायुरस्ति अतोऽत कालस्यानुपस्थितत्वात्तदस्त्रं मास्तीति अहं समर्थोऽस्मि अर्जुनं जेतुमित्यर्थः ४

प्रपत्त्येप्रापयिष्ये ५ । ६ प्रधानेस्वयिह तेसातिसर्वेहताःस्युरत आत्मानं गोपायेत्युपहासः ७ आत्मानो नियंतुं युक्तः अर्जुनद्वेषादुपरमः कर्तव्यस्तस्य दुर्जयत्वं ज्ञात्वेति भावः ८ । ९ । १० । ११ । १२ मांकुतविजयं सभायां द्रक्ष्यति अयं भावः । यद्यहं योत्स्येतर्हि एतस्य जीवं न भविष्यति तन्मा भूदतोऽयं निःसारो भ्रियतामिति १३ । १४ सत्यप्रतिज्ञः पूर्वभादावेव योत्स्य इत्युक्ता इदानीं मयि स निमेषमात्रात्तृपेः प्रसादमवाप्य पांचालकृष्णमत्स्यान् ॥ निहत्य पार्थान्सहपुत्रपौत्रैर्लोकानहं शस्त्रजितान् प्रपत्स्ये ५ पितामहस्तिष्ठतु ते समीपे द्रोणश्च सर्वे च न रेंद्रमुख्याः ॥ यथा प्रधानेन बलेन गत्वा पार्थान् हनिष्यामि ममैष भारः ६ एवं ब्रुवंतं तमुवाच भीष्मः किं कथं सेकालपरीतबुद्धे ॥ न कर्णजानासि यथा प्रधाने हते हताः स्युर्धृतराष्ट्रपुत्राः ७ यत्त्वां डवं दाहयता कृतं हि कृष्णद्वितीयेन धनं जयेन ॥ श्रुत्वाैव तत्कर्म नियंतुमात्मा युक्तस्त्वया वै सहबांधवेन ८ यांचापि शक्तिं त्रिदशाधिपस्ते ददौ महात्मा भगवान्महेंद्रः ॥ भस्मीकृतांतां समरे विशीर्णा चक्राहतां द्रक्ष्यसि केशवेन ९ यस्तेशरः सर्पमुखो विभातिसदाऽऽश्रमाल्यैर्महितः प्रयत्नात् ॥ स पांडुपुत्राभिहतः शरैर्वैः सह त्वया यास्यति कर्णनाशम् १० बाणस्य भौमस्य च कर्णहंता किरीटिनं रक्षति वासुदेवः ॥ यस्त्वा दृशानां च वरीयसां च हंता रिपूणां तु मुले प्रगाढे ११ ॥ कर्ण उवाच ॥ असंशयं वृष्णिपतिर्यथोक्तस्तथा च भूयांश्च ततो महात्मा ॥ अहं यदुक्तः परुषं तु किंचित्पितामहस्तस्य फलं शृणोतु १२ न्यस्यामि शस्त्राणि न जातु संख्येपितामहो द्रक्ष्यति मां सभायाम् ॥ त्वयि प्रशंसितुममप्रभावं द्रक्ष्यंति सर्वे भूविभूमिपालाः १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येव मुक्त्वा समहाधनुष्मान् हि त्वासभां स्वं भवनं जगाम ॥ भीष्मस्तु दुर्योधनमेव राजन्मध्ये कुरूणां प्रहसन्नुवाच १४ सत्यप्रतिज्ञः किल सूतपुत्रस्तथा सभारं विषहेत कस्मात् ॥ व्यूहं प्रति व्यूहा शिरांसि भित्त्वालोकक्षयं पश्यत भीमसेनात् १५ आवंत्य कालिं गजयद्रथेषु चेदिध्वजेतिष्ठति बाह्ये च ॥ अहं हनिष्यामि सदा परेषां सहस्रशश्चायुतशश्च योधान् १६ यदैव राभे भगवत्यनिद्ये ब्रह्मब्रुवाणः कृतवांस्तदस्त्रम् ॥ तदैव धर्मश्च तपश्च नष्टं वै कर्तनस्याधमपूरुषस्य १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथोक्तवाक्येनृपतीं द्रभीष्मे निक्षिप्य शस्त्राणि गते च कर्णे ॥ वैचित्रवीर्यस्य सुतोऽल्पबुद्धिर्दुर्योधनः शांतनवं वभाषे ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसांधिपर्वणि कर्णभीष्मवाक्ये द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ सदृशानां मनुष्येषु सर्वेषां तुल्यजन्मनाम् ॥ कथमेकांतस्तेषां पार्थानां मन्यसे जयम् १ वयं च ते पितुल्यवैवीर्येण च पराक्रमैः ॥ समेन वयसा चैव प्रातिभेन श्रुतेन च २ अस्त्रेण योधयुग्या च शीघ्रत्वे कौशले तथा ॥ सर्वे स्म समजातीयाः सर्वे मानुष्यो नयः ३ पितामहविजानीषे पाथेषु विजयं कथम् ॥ नाहं भवति न द्रोणेन कृपेन च बाह्ये ४ अन्येषु च न रेंद्रपुपराक्रम्य समारभे ॥ अहं वै कर्तनः कर्णो भ्राता दुःशासनश्च मे ५ पांडवान्समरे पंचह निष्यामः शितैः शरैः ॥ ततो राजन्महायज्ञैर्विविधैर्भूरिदाक्षिणैः ६

तिनयोत्स्य इति वदति मज्जीवनपर्यंतं त्वत्क्षयमुपेक्षते सकथं मित्रमिति भावः १५ । १६ ब्रह्मब्रुवाणः ब्राह्मणोऽहमिति वदन् १७ । १८ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठे भारते भावदीपे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ सदृशानां मिति १ प्रातिभेन समयस्फूर्त्या २ योधयुग्याश्चरसमृद्ध्या युजेरौणादिकः किं कुत्वमर्थ ३ । ४ । ५ । ६

तरित्रानौरक्षकाः कर्णधारादयः तद्रहितान् जलं यथा परिहरति आवर्तेषु पातयति । अचरित्रानिति पाठे अरिप्रके निपातनं भाचालनदंडस्तद्रहितानित्यर्थः तद्वत्त्वमामकास्तान् रणे बाहुभ्यां परि हरिष्यंति ७ । ८ अदातोऽयं कुलक्षयं करिष्यतीति वक्ष्यन् दममेव प्रशंसन् विदुर उवाच इहेति कितन्निःश्रेयसं कल्याणं ब्राह्मणस्य ब्रह्मजिज्ञासोः दम एव सनातनोऽनादिर्मुख्यो धर्मः ९ तस्य पुंसः दानं क्षमासिद्धिर्मांश्च उपपद्यते कस्यस्य दमः दानादीन् अनुवर्तते । दांतः सन्नयो दानादिकं करोति सदानं फलं क्षमासिद्धिचप्राप्नोतीत्यर्थः १० विदते लभते दमेन महद्ब्रह्म ११ । १२ समुदयः उदयहे तुः १३ तान्येवाह क्षमापरेभ्यस्ताडनादिप्राप्तावपि सतापानुदयः । घृतिः कामादिभिरनुतसता । अहिंसावाङ्मनःशरीरेः परस्परपीडाया अकरणं । समताशत्रुमित्रादौ तुल्यत्वं । सत्यं यथार्थभाषणं । आर्जवमकौटिल्यं । इन्द्रियाणां जयः धैर्यं अत्यंतापद्यपि मनसोऽवेष्टव्यं । मादवं प्रियवादिता । शीरकार्यां विवृतिः । अचापलं स्थैर्यं वाङ्मनःकायानां एते दां ब्राह्मणां स्तर्पयिष्यामि गोभिरश्वैर्धनेन च ॥ यदा परिकरिष्यंति ऐणेयानि वतंतु ना ॥ अतरित्रानि वजले बाहुभिर्मामकारणे ७ पश्यंतस्ते परांस्तत्र रथनागसमा कुलान् ॥ तदा दर्पविमोक्षयंति पांडवाः सच केशवः ८ ॥ विदुर उवाच ॥ इह निःश्रेयसं प्रादुर्तुद्धानि श्वितदंशिनः ॥ ब्राह्मणस्य विशेषेण दमो धर्मः सनातनः ९ तस्य दानं क्षमासिद्धिर्यथा वदुपपद्यते ॥ दमो दानं तपो ज्ञानमधीतं चानुवर्तते १० दमस्ते जो वर्धयति पवित्रं दम उत्तमम् ॥ विपाप्मा वृद्धते जास्तु पुरुषो विदते म हत् ११ क्रव्याद्व्यवभूतानामदांतेभ्यः सदा भयम् ॥ येषां च प्रतिषेधाथं क्षत्रं मृष्टं स्वयं भुवा १२ आश्रमेषु च तुर्ष्वाहुर्दममेवोत्तमं व्रतम् ॥ तस्य लिङ्गं प्रवक्ष्यामि येषां समुदयो दमः १३ क्षमाघृतिरहिंसा च समता सत्यमार्जवम् ॥ इन्द्रियाभिजयो धैर्यं मादवं हीरचापलम् १४ अकार्पण्यमसंभ्रं संतोषः श्रद्धा नता ॥ एता नियस्य राजेंद्र सदांतः पुरुषः स्मृतः १५ कामोलोभश्च दर्पश्च मन्युर्निद्रा विकथनम् ॥ मान ईर्ष्या च शोकश्च नैतदांता निषेवते ॥ अजिह्मशठं शुद्धमेतदांत स्य लक्षणम् १६ अलोलुपस्तथाऽल्पेप्सुः कामानामविचिंतिता ॥ समुद्रकल्पः पुरुषः सदांतः परिकीर्तितः १७ सुवृत्तः शीलसंपन्नः प्रसन्नात्माऽऽत्मविद्वधः ॥ प्राप्येह लोके संमानं सुगतिं प्रेत्य गच्छति १८ अभयं यस्य भूतेभ्यः सर्वेषामभयं यतः ॥ स वै परिणतप्रज्ञः प्रख्यातो मनुजोत्तमः १९ सर्वभूतहितो भैरस्तस्मात्त्रो द्विजते जनः ॥ समुद्र इव गंभीरः प्रजावृत्तः प्रशाम्यति २० कर्मणाऽऽचरितं पूर्वं सद्विराचरितं च यत् ॥ तदेवास्थाय मोदंते दांताः शमपरायणाः २१ नैष्कर्म्यं वा समास्थाय ज्ञानवृत्तौ जितेन्द्रियः ॥ कालाकांक्षी च रंछो के ब्रह्मभूयाय कल्पते २२ शकुनीनामिवाकाशे पदं नैवोपलभ्यते ॥ एवं प्रज्ञानवृत्तस्य मुनेर्वर्त्मन दृश्यते २३

तानां गुणाः १४ । १५ काम इति कामादिमत्वा दयमदांत इत्यर्थः अजिह्ममकुटिलं अशठं सुशीलं शुद्धं मनसा १६ अलोलुपः आशाहीनः । कामानां रुपादीनां अविचिंतिता ध्यानमकुर्वन् । समुद्रकल्पः गंभीराशयः १७ प्रसन्नात्मा शुद्धचित्तः अतएवात्मवित्तबुधः ज्ञातज्ञेयः प्रेत्यमृत्वा १८ । १९ । २० कर्मणेति दैवदत्तं भोगैः सदाचारेण च ये युक्तास्ते दांतास्त एव च मोदंते २१ नैष्कर्म्यं वाङ्मनःशरीराणां सर्वात्मना अप्रवृत्तिः निर्विकल्पकावस्था तत्र हेतुः ज्ञानवृत्तः श्रवणमनन जेनापरोक्षज्ञानेन नृत्तः रागद्वेषादौ तत्रापि हेतुः जितेन्द्रियः कालाकांक्षी सर्वत्र ममता शून्यः ब्रह्मभूयाय ब्रह्मभावाय कल्पते योग्यो भवति २२ ब्रह्मभूय फलमाह शकुनीनामिति । 'न तस्य प्राणा उत्क्रामंत्यत्रैव समवनीयंते ब्रह्मैव सन्न ब्रह्माप्येति' इति श्रुतेर्ब्रह्मविदोऽनुपाख्यं रूपं गतस्य गगनव द्विभवापि नोगत्यभावात्स्वर्गाणां भिन्नतस्य मार्गो न दृश्यते २३

केवलसंन्यासात्क्रममुक्तिस्थानामाह उत्सृज्येति मोक्षमोक्षाश्रमं शाश्वताः पुनरावृत्तिशून्याः २४ ॥ इति उद्योगपर्वणेनीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥
 दमस्यश्रेष्ठं प्रतिपाद्यादांतयोः कलहं कुर्वतो द्वयोरपि नाश इति प्रतिपादयन्नाख्यायिकामुखेनाह शकुनीनामिति पूर्वेषामुक्तात् १ । २ विहाय संव्योम ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ अमित्रे
 उत्सृज्यैव गृहान्यस्तु मोक्षमेवाभिमन्यते ॥ लोकास्तेजोमयास्तस्य कल्पं तेशाश्वतादिवि २४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वण्यनसंधिपर्वणिविदुरवाक्ये त्रि
 षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ विदुरउवाच ॥ शकुनीनामिहार्थाय पाशं भूमावयोजयत् ॥ कश्चिच्छाकुनिकस्तात पूर्वेषामिति शुश्रुम १ तस्मिंस्तौ श
 कुनौ बद्धौ युगप्रसहचारिणौ ॥ तावुपादाय तं पाशं जग्मतुः खचरावुभौ २ तौ विहाय समाक्रांतौ दृष्ट्वा शाकुनिकस्तदा ॥ अन्वधावदनिर्विण्णो येन येन स्मगच्छतः
 ३ तथा तमनुधावंतं मृगयुं शकुनार्थिनम् ॥ आश्रमस्थो मुनिः कश्चिद्दर्शयत् कृतान्हिकः ४ तावन्तरिक्षगौशीघ्रमनुयातं महीचरम् ॥ श्लोकेनानेन कौरव्यपप्र
 च्छसमुनिस्तदा ५ विचित्रमिदमाश्चर्यं मृगहन्प्रतिभाति मे ॥ प्लवमानौ हि खचरौ पदातिरनुधावसि ६ ॥ शाकुनिकउवाच ॥ पाशमेकमुभावेतौ सहितौ हरतौ
 मम ॥ यत्र वै विवदिष्येते तत्र मे वशमेष्यतः ७ ॥ विदुरउवाच ॥ तौ विवादमनुप्राप्तौ शकुनौ मृत्युसंधितौ ॥ विगृह्य च सुदुर्बुद्धौ पृथिव्यां सनिपेततुः ८ तौ यु
 द्धमानौ संरब्धौ मुत्तुपाशवशानुगौ ॥ उपमृत्या परिज्ञातो जग्राह मृगहातदा ९ एवं ये ज्ञातयोऽर्थेषु मिथो गच्छन्ति विग्रहम् ॥ तेऽमित्रवशमायांति शकुनाविव
 विग्रहात् १० संभोजनं संकथनं संप्रश्नोऽथ समागमः ॥ एतानि ज्ञातिकायाणि निविरोधः कदाचन ११ ये स्मकाले सुमनसः सर्वे वृद्धानुपासते ॥ सिंहगुप्तमिवारण्य
 मप्रघृष्या भवंति ते १२ येऽर्थसंततमासाद्य दीना इव समासते ॥ श्रियंते संप्रयच्छति द्विष्यो भरतर्षभ १३ धूमायं ते व्यपेतानि ज्वलन्ति सहितानि च ॥ घृतरा
 श्लेष्मुकानीव ज्ञातयो भरतर्षभ १४ इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि यथा दृष्टं गिरौ मया ॥ श्रुत्वा तदपि कौरव्ययथाश्रेयस्तथा कुरु १५ वयं किरातैः सहिता गच्छामो गिरिमु
 तरम् ॥ ब्राह्मणैर्देवकल्पैश्च विद्याजंभकवार्तिकैः १६ कुंजभूतं गिरिं सर्वमभितोगंधमादनम् ॥ दीप्यमानौषधिगणं सिद्धगंधर्वसेवितम् १७ तत्रापश्याम वै सर्वे
 मधुपीतकमाक्षिकम् ॥ मरुप्रपाते विषमे निविष्टं कुंभसंमितम् १८ आशीविषैरक्षयमाणं कुबेरदायितं भृशम् ॥ यत्प्राप्य पुरुषो मर्त्योऽप्यमरत्वं नियच्छति १९
 अचक्षुर्लभते च क्षुर्वृद्धो भवति वै युवा ॥ इति ते कथयंति स्म ब्राह्मणा जंभसाधकाः २० ततः किरातास्तदृष्ट्वा प्रार्थयन्तो महीपते ॥ विनेशुर्विषमे तस्मिन् ससर्पे गिरिगह्वरे
 २१ तथैव तव पुत्रोऽयं पृथिवीमेक इच्छति ॥ मधुपश्याति संमोहात् प्रपातं नानुपश्याति २२ दुर्योधनो यो दुमनाः समरे सव्यसाचिना ॥ न च पश्यामि ते जोऽस्य विक्रमं
 वा तथा विधम् २३ एकेन रथमास्थाय पृथिवीयेन निर्जिता ॥ भीष्मद्रोणप्रभृतयः संत्रस्ताः साधुयायिनः २४ विराटनगरे भग्राः किं तत्र तव दृश्यताम् ॥ प्रतीक्षमा
 णो यो वीरः क्षमते वीक्षितं तव २५ तिच्छेदः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ विद्याजंभकवार्तिकाः विद्यामंत्रयंत्रादिरूपा जंभकौषधिसाधनानितद्वार्ताप्रियाः विद्याजंभकवा
 र्तिकाः १६ कुंजभूतं सर्वतो लताभिः परिवृतम् १७ पीतकमाक्षिकं सुवर्णमाक्षिकं धातुविशेषः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ तव दृश्यतां त्वया द्रष्टव्यं बलमिति शेषः यो वीरः कर्णादिः २५

युद्धयतोरन्यतरस्य नाशोऽपि त्वन्नाश इति भावः २७ ॥ इति उद्योगपर्वणीं भारतभाष्यतुः षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ दुर्योधनेति उत्पथं अमार्गमेव मार्गमन्यसे १ । २ परांगतिं मरणं असंप्रेत्य
 अप्राप्य मरिष्यस्येवेत्यर्थः ३ । ४ । ५ नशातयेत न चिच्छेद्यात् ६ । ७ प्रतिमानेन तुल्यत्वेन ८ । ९ । १० भीष्मं तितिक्षस्व तद्वाक्यं गृहाणेत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ वृत्त्याराज्यार्थं
 द्रुपदो मत्स्यराजश्च संक्रुद्धश्च धनं जयः ॥ न शेषयेयुः समरे वायुयुक्ता इवाग्रयः २६ अंके कुरुष्व राजानं घृतराष्ट्रयुधिष्ठिरम् ॥ युध्यतोर्हि द्वयोर्युद्धेनैकांतेन भवे
 जयः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वण्यनसंधिपर्वणिविदुरवाक्ये चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ दुर्योधनविजा
 नीहियत्त्वां वक्ष्यामि पुत्रक ॥ उत्पथं मन्यसे मार्गमनमिज्ञ इवाध्वगः १ पंचानां पांडुपुत्राणां यतेजः प्रजिहीर्षसि ॥ पंचानामिव भूतानां महतां लोकधारिणाम् २
 युधिष्ठिरं हि कौंतेयं परं धर्ममिहास्थितम् ॥ परांगतिमसंप्रेत्य न त्वं जेतुमिहार्हसि ३ भीमसेनं च कौंतेयं स्यनास्ति समो बले ॥ रणांतकं तर्जयसे महावातामिव द्रुमः
 ४ सर्वशस्त्रभृतां श्रेष्ठं मे रुंशिखारिणामिव ॥ युधिगांडीवधन्वानं को नु युद्धयेत बुद्धिमान् ५ घृष्ट्युग्रश्च पांचाल्यः कमिवाद्यनशातयेत् ॥ शत्रुमध्ये शरान्मुंचन देव
 राडशनीमिव ६ सात्यकिश्चापि दुर्धर्षः संमतोऽधकवृष्णिषु ॥ ध्वंसयिष्यति ते सेनां पांडवेयहिते रतः ७ यः पुनः प्रतिमानेन त्रीन् लोकानतिरिच्यते ॥ तं कृष्णं पुं
 डरीकाक्षं को नु युद्धयेत बुद्धिमान् ८ एकतो ह्यस्य दाराश्च ज्ञातयश्च सबांधवाः ॥ आत्मा च पृथिवी च ये मे कतश्च धनं जयः ९ वासुदेवोऽपि दुर्धर्षो यतात्मा यत्र पां
 डवः ॥ अविषह्यं पृथिव्याऽपि तद्वलं यत्र केशवः १० तिष्ठता तसतां वाक्ये सुहृदामर्थवादिनाम् ॥ वृद्धं शांतं नवं भीष्मं तितिक्षस्व पितामहम् ११ मां च ब्रुवाणं
 शुश्रूष कुरूणामर्थदर्शिनम् ॥ द्रोणं कृपं विकर्णं च महाराजं च बाह्लिकम् १२ एते ह्यपि यथैवाहं मृतुमर्हसि तांस्तथा ॥ सर्वे धर्मविदो ह्येते तुल्यस्नेहाश्च भारत १३ यतद्विरा
 टनगरे सहभ्रातृभिरग्रतः ॥ उत्सृज्य गाः सुसंत्रस्तं बलं ते समशीर्यत १४ यच्चैव नगरे तस्मिन् श्रूयते महदद्भुतम् ॥ एकस्य च बहूनां च पर्याप्तं तन्निर्दर्शनम् १५ अर्जुन
 स्तत्तथाऽकार्षीत् किंपुनः सर्वेषु वते ॥ स भ्रातृनभिजानीहि वृत्त्या तं प्रतिपादय १६ ॥ इति श्रीमहा० उद्योगपर्वण्यनसंधिपर्वणिविदुरवाक्ये पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वा महाप्राज्ञो घृतराष्ट्रः सुयोधनम् ॥ पुनरेव महाभागः संजयं पर्यपृच्छत १ ब्रह्मसंजययच्छेपं वासुदेवादनंतरम् ॥ यदर्जुन उवाचत्वां
 परं कौतूहलं हि मे २ ॥ संजयउवाच ॥ वासुदेववचः श्रुत्वा कुंतीपुत्रो धनं जयः ॥ उवाच काले दुर्धर्षो वासुदेवस्य श्रृण्वतः ३ पितामहं शांतं नवं घृतराष्ट्रं च संजय ॥ द्रोणं
 कृपं च विकर्णं च महाराजं च बाह्लिकम् ४ द्रौणिचसोमदत्तं च शकुनिं चापि सौबलम् ॥ दुःशासनं शलं चैव पुरुमित्रं विविशतिम् ५ विकर्णं चित्रसेनं च जयत्सेनं च पार्थिवम् ॥
 विद्वानुविदावावंत्यौ दुर्मुखं चापि कौरवम् ६ सैधवं दुःसहं चैव भूरिश्रवसमेव च ॥ भगदत्तं च राजानं जलसंधं च पार्थिवम् ७ ये चाप्यन्ये पार्थिवास्तत्र योद्धुंसमागताः कौर
 वाणां प्रियार्थम् ॥ सुमूर्ध्वः पांडवाग्रौ प्रदीप्ते समानीता धार्तराष्ट्रेण होतुम् ८ यथान्यायं कौशलं वंदनं च समागतामद्वचनेन वाच्याः ॥ इदं ब्रूयाः संजय राजमध्ये सुयोधनं
 पापकृतां निधानम् ९ दानेन प्रतिपादय संभावय १६ ॥ ॥ इति उ० नी० भा० भा० पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० लोहितांते आयत्तेच अक्षिणीयस्यसलोहितांतायताक्षः ११ । १२ शराणांमिथःसन्निपातजोमिस्तस्यधूमोयस्मिन् यज्ञेहतिशेषः रथध्वनिरेवमंत्रस्थाने धनुःस्रुवेणअस्त्रबलेनप्रसरति शास्त्र
बलेनेवयज्ञः १३ । १४ चतुर्भुजमितिसंजयस्यापियोगिदृश्यंभगवतश्चतुर्भुजंरूपंसदादृष्टिगोचरमासीदित्यनुमीयते १५ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठित
मोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुर्योधनेइति १ । २ परेषांतटस्थानां ३ । ४ युद्धयमानानसंतिउदासीनाइत्यर्थः ५ असूयामयिदोषदृष्टिःपितरंव्यासम् ६ । ७ । ८ । ९

अमर्षणंदुर्मतिराजपुत्रंपापात्मानंधार्तराष्ट्रंसुलुब्धम् ॥ सर्वमैतद्वचनंसमग्रंसहामात्यंसंजयश्रावयेथाः १० एवंप्रतिष्ठाप्यधनंजयोमांततोऽर्थवद्गमवच्चापि
वाक्यम् ॥ प्रोवाचेदंवासुदेवंसमीक्ष्यपार्थोधीमाल्लोहितांतायताक्षः ११ यथाश्रुतंतेवदतोमहात्मनोमधुप्रवीरस्यवचःसमाहितम् ॥ तथैववाच्यंभवताहिमद्र
चःसमागतेषुक्षितिपेषुसर्वशः १२ शराग्निधूमेरथनेमिनादितेधनुःस्रुवेणास्त्रबलप्रसारिणा ॥ यथानहोमःक्रियतेमहासृधेसमेत्यसर्वेप्रयतध्वमादताः १३ नचे
त्प्रयच्छध्वममित्रघातिनोयुधिष्ठिरस्यांशमभीप्सितंस्वकम् ॥ नयामिवःसाश्वपदातिकुंजरान्दिशंपितृणामग्निवांशितैःशरैः १४ ततोऽहमामंयतदाधनंजयं
चतुर्भुजंचैव नमस्यसत्वरः ॥ जवेनसंप्राप्तइहामरयुतेतवांतिकंप्रापयितुंवचोमहत् १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येष्टषष्टि
तमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दुर्योधनेधार्तराष्ट्रेतद्वचोनाभिर्नंदति ॥ तूष्णींभूतेषुसर्वेषुसमुत्स्थुर्नरर्षभाः १ उत्थितेषुमहाराजपृथि
व्यांसर्वराजसु ॥ रहितेसंजयराजापरिप्रष्टुंप्रचक्रमे २ आशंसमानोविजयंतेषांपुत्रवशानुगः ॥ आत्मनश्चपरेषांचपांडवानांचनिश्चयम् ३ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥
गावल्गणेबृहिनःसारफल्गुस्वसेनायांयावदिहास्ति किंचित् ॥ त्वंपाण्डवानानिपुणंवेत्थसर्वंकिमेषांज्यायःकिमुतेषांकनीयः ४ त्वमेतयोःसारवित्सर्वदर्शीधर्मार्थयो
र्निपुणोनिश्चयज्ञः ॥ समेष्टःसंजयबृहिसर्वयुध्यमानाःकतरेऽस्मिन्नसंति ५ ॥ संजयउवाच ॥ नत्वांब्रूयारहितेजातुकिंचिदसूयाहिवांप्रविशेतराजन् ॥ आन
यस्वपितरंमहाव्रतंगांधारीचमहिषीमाजमीढ ६ तौतेऽसूयांविनयेतानरेन्द्रधर्मज्ञौतौनिपुणौनिश्चयज्ञौ ॥ तयोस्तुत्वांसन्निधौतद्वदेयंरुत्संमतंकेशवपार्थयोर्यत् ७
॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तेनचगांधारीव्यासश्चात्राजगामह ॥ आनीतौविदुरेणेहसभांशीघ्रंप्रवेशितौ ८ ततस्तन्मतमाज्ञायसंजयस्यात्मजस्यच ॥ अभ्यु
पेत्यमहाप्राज्ञःकृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ९ ॥ व्यासउवाच ॥ संपृच्छतेधृतराष्ट्रायसंजयआचक्ष्वसर्वयावदेषोऽनुयुक्ते ॥ सर्वयावद्वेत्थतस्मिन्यथावद्याथातथ्यंवा
सुदेवेऽर्जुनेच १० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणिव्यासगांधार्यागमने सप्तषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
अर्जुनोवासुदेवश्चधन्विनौपरमार्चितौ ॥ कामादन्यत्रसंभूतौसर्वभावायसंभितौ १

अनुयुक्तेपृच्छति १० ॥ ॥ इति उ० नी० भा० भा० सप्तषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अर्जुनइति कामादितिकामपूर्वकं कर्मोच्यते अकर्मजंतयोर्जन्मलोकानुग्रहार्थं

सूर्यवदाविर्भावमात्रमित्यर्थः सर्वभावायब्रह्मभावाय संभितौतुल्यौ उनावपिसाक्षाद्ब्रह्मरूपावित्यर्थः १

व्यामांतरंप्रसारितयोर्हस्तयोर्वावांस्वित्सारःपंचहस्तमितःतावत्अंतरंमध्यप्रमाणयस्यतद्व्यामांतरं यथामुक्तंयथायथारूपंयावत्प्रमाणंचितितंतावत्प्रमाणंभूतयायत्मुक्तंभवतिमाययादुर्लक्ष्यरूपे
णेत्यर्थः २ सापह्नवंसंहारंअतएवपांडवानांसुसंमतं १ । ४ मनसैवसंकल्पमात्रेणविशिष्टात्माश्रेष्ठरूपः वशीऐश्वर्यवान् १।१।७।८।९ विचेष्टयतिचालयति यतोभूतात्मासर्वेषांभूतानामंतरात्मा
१० सप्रमिष । 'सत्रमाच्छादनेयज्ञेसदादानेचकैतवे'इतिविश्वः संमोहयन्आत्मनोजगरकर्तृत्वेऽपिअकर्तृत्वंदर्शयन् ११कालचक्रंसंस्तरात्मकं जगच्चक्रंजगतोजन्मस्थितिलयप्रवाहं युगचक्रं कर्म
चक्रं कृतंयत्रधर्मश्चतुष्पात् । त्रेतायांत्रिपादधर्मपुरुषार्थः । द्वापरेऽर्धधर्मोऽर्धधर्मः । कलौत्रिपात्पापंएकपादधर्मइति । तदिदं कर्मचक्रं पुनः पुनर्जन्ममरणयोर्हेतुभूतं पुनः कर्मपुनः संसारः पुनः कर्म
त्येवंरूपं आत्मयोगेनचैतन्यसंबंधेन नहिसंस्तरादिकेकेवलजडाश्रयंभवितुमर्हति सर्वस्यचिदेकप्रकाश्यत्वात् १२ कालःआयुःपरिच्छेदकर्त्रीदेवता मृत्युर्देहप्राणयोर्वियोगकर्त्री ईशतेईष्टे १३

व्यामांतरंसमास्थाययथामुक्तंमनस्विनः ॥ चक्रंतद्वासुदेवस्यमाययावर्ततेविभो २ सापह्नवंकौरवेषुपांडवानांसुसंमतम् ॥ सारासारबलंज्ञातुंतेजःपुंजावभासे
तम् ३ नरकंशंबरंचैवकंसंचैद्यंचमाधवः ॥ जितवानघोरसंकाशान्कीडान्निवमहाबलः ४ पृथिवीचांतरिक्षंचद्यांचैवपुरुषोत्तमः ॥ मनसैवविशिष्टात्मानयत्या
त्मवशंवशी ५ भूयोभूयोहियद्वाजन्पृच्छसेपांडवान्प्रति ॥ सारासारबलंज्ञातुंतत्समासेनमेष्टु ६ एकतोवाजगत्कृत्स्नमेकतोवाजनार्दनः ॥ सारतो जगतःकृ
त्स्नादतिरिक्तोजनार्दनः ७ भस्मकुर्याज्जगदिदंमनसैवजनार्दनः ॥ नतुकृत्स्नजगच्छक्तंभस्मकर्तुंजनार्दनम् ८ यतःसत्यंयतोधर्मोयतोहीरार्जवंयतः ॥ ततोभ
वतिगोविंदोयतःकृष्णस्ततोजयः ९ पृथिवीचांतरिक्षंचदिवंचपुरुषोत्तमः ॥ विचेष्टयतिभूतात्माक्रिडन्निवजनार्दनः १० सकृत्पांडवान्सत्रलोकंसंमोहयन्निव
अधर्मनिरतान्मूढान्दग्धुमिच्छतितेसुतान् ११ कालचक्रंजगच्चक्रंयुगचक्रंचकेशवः ॥ आत्मयोगेनभगवान्परिवर्तयतेऽनिशम् १२ कालस्यचहिमृत्योश्चजंग
मस्थावरस्यच ॥ ईशतेभगवानेकःसत्यमेतद्वर्णीमते १३ ईशन्नपिमहायोगसिर्वस्यजगतोहरिः ॥ कर्माण्यारभतेकर्तुंकीनाशइववर्धनः १४ तेनवंचयतेलोका
न्मायायोगेनकेशवः ॥ येतमेवप्रपद्यंतेनतेमुह्यंतिमानवाः १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥
॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ कथंत्वंमाधवंवेत्थसर्वलोकमहेश्वरम् ॥ कथमेनंनवेदाहंतन्ममाचक्ष्वसंजय १ ॥ संजयउवाच ॥ शृणुराजन्नतेविद्याममविद्यानहीयते ॥
विद्याहीनस्तमोऽध्वस्तोनाभिजानातिकेशवम् २ विद्यायातातजानामित्रियुगंमधुमुदनम् ॥ कर्तारमकृतंदेवंभूतानांप्रभवाप्ययम् ३

ईशन्नपिईशानोऽपिशपोऽल्लुक्परस्मैपदंचार्थ कीनाशःकर्षकः वर्धनःधान्यादिवृद्धिकृत् यद्वाकीनाशोयमवर्धनःदेहादेःछेत्ता १४ तेनरानमुह्यंति १५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाव
दीपेअष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ कथंकेनप्रकारेणकानिज्ञानसाधनानिकानिवाज्ञानप्रतिबंधकानीतिप्रश्नार्थः १ विद्यातत्त्वमस्यादिवाक्यजंज्ञानंतेनहीनोयःसतमोऽध्वस्तस्तमसास्वस्वरूपात्
निर्विषयानंदमात्रात्च्युतः २ विद्यायातमोविरोधिन्या त्रियुगंत्रीणिस्थूलसूक्ष्मकारणशरीराणियुष्यंतेरज्जूरगवत्संबध्यंतेयस्मिन्अधिष्ठानभूतेतंत्रियुगं अज्ञानकल्पितस्यावस्थात्रयस्यविद्याया
बाधेसतिनिरुपाधिप्रत्यगात्मरूपंज्ञायतइत्यर्थः कर्तारंविश्वस्यनिमित्तकारणं । अकृतंकर्मभिरसाध्यंनित्यसिद्धत्वात् । भूतानांविद्यदादीनांप्रभवउत्पत्तिस्थानं । अप्ययोलयस्थानम् ३

भक्तिः आराध्यत्वेन ज्ञानं तच्च कीदृशं किमेवेन राजवत्तदस्थतया भगवान्ध्येयउत्प्रत्यगात्मत्वेनेति भावः ४ मायापुत्रकलत्राद्याकारेण परिणतामविद्यां न सेवे । वृथा धर्मभगवदर्पणं विनान चरा
मि । शुद्धभावं मनसः कामक्रोधादिराहित्येनैर्मल्यंगतः प्राप्तः भक्त्या ध्यानेन । शास्त्रात् तत्त्वमसीत्यागमात् । जनार्दनं जगल्लयाधिष्ठानं ज्ञानमात्रव्यवहितं ब्रह्म । नास्मि संसारी ब्रह्मैवा
स्मीतितत्त्वालोचनात्मकेन ज्ञानेनैव प्राप्यते । नायं स पोरज्जुरेवेयमिति वत् । न तु कीदृशं गन्ध्यायेन भावनादित्यर्थः ५ । ६ अर्जुने विशुद्धे कामक्रोधादिमलशून्ये सरुयं वदन् भगवानस्ति अ
द्य कामाद्याक्रांतदशायां नाहं गच्छेन प्राप्नुयां आसुरो भावो न मया त्यक्तुं शक्योऽतो न मे तत्प्राप्तिर्भावनाऽपीत्यर्थः ७ अवाक् अधो न रकमित्यर्थः श्रेयसां साधूनां वचनातिगः उपदेशावमानी ८
९ । १० । ११ एकाग्रं शुश्रूषमाणं सेवमानं त्वां मोक्षयते मोक्षयिष्यति १२ सिताः बद्धाः पाशैः कामादिभिः १३ अंधो नेता येषां ते अंधनेत्राः १४ एषः ज्ञानमार्गः एकायनः एकस्य ब्रह्म
धृतराष्ट्र उवाच ॥ गावल्गणेऽत्र काभक्तिर्याते नित्या जनार्दने ॥ यया त्वमभिजानासि त्रियुगं मधुसूदनम् ४ ॥ संजय उवाच ॥ मायां न सेवे भद्रं तेन वृथा धर्ममाच
रे ॥ शुद्धभावं गतो भक्त्या शास्त्राद्विजनां दर्शनम् ५ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ दुर्योधन हृषीकेशं प्रपद्यस्व जनार्दनम् ॥ आसोनः संजयस्तात शरणं गच्छ केशवम् ६
दुर्योधन उवाच ॥ भगवान् देवकीपुत्रो लोकांश्चेन्निहानिष्यति ॥ प्रवदन्नर्जुने सरुयं नाहं गच्छेऽद्य केशवम् ७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अवाग्गांधारिपुत्रस्ते गच्छत्येष
सुदुर्मतिः ॥ ईर्षुर्दुरात्मा मानचि श्रेयसां वचनातिगः ८ ॥ गांधार्युवाच ॥ ऐश्वर्यं कामदुष्टात्मन वृद्धानां शासनातिग ॥ ऐश्वर्यजीविते हि त्वापि तरं मां च बालिश
९ वधयन् दुर्हृदां प्रीतिं मां च शोकेन वर्धयन् ॥ निहतो भीमसेनेन स्मर्तां स विचनं पितुः १० ॥ व्यास उवाच ॥ प्रियोऽसिराज नृकृष्णस्य धृतराष्ट्रनिबोधमे ॥ यस्य
ते संजयो दूतो यस्त्वां श्रेयसि योक्ष्यते ११ जानात्येष हृषीकेशं पुराणं यच्च वै परम् ॥ शुश्रूषमाणमैकाग्रं मोक्षयते महतो भयात् १२ वैचित्रवीर्यपुरुषाः क्रोधहर्षसमा
वृताः ॥ सिता बहुविधैः पाशैर्येन तुष्टाः स्वकैर्धनैः १३ यमस्य वशमायां तिकाममूढाः पुनः पुनः ॥ अंधनेत्रायैवांधानीयमानाः स्वकर्मभिः १४ एष एकायनः पंथा
येन यांति मनीषिणः ॥ तं दृष्ट्वा मृत्युमत्येति महं स्तत्र न सज्जति १५ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अंगं संजय मे शंसं पंथानमकुतोभयम् ॥ येन गत्वा हृषीकेशं प्राप्नुयां सिद्धि
मुत्तमाम् १६ ॥ संजय उवाच ॥ नाकृतात्मा कृतात्मानं जातु विद्याज्जनार्दनम् ॥ आत्मनस्तु क्रियोपायो नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् १७ इन्द्रियाणां मुदीर्णानां काम
त्यागोऽप्रमादतः ॥ अप्रमादोऽविहिंसा च ज्ञानयोनिरसंशयम् १८ इन्द्रियाणां यमेयतो भवराज तत्र तद्रितः ॥ बुद्धिश्च ते माच्यवतु नियच्छैनान्यतस्ततः १९ एत
ज्ज्ञानं विदुर्विप्रा ध्रुवमिन्द्रियधारणम् ॥ एतज्ज्ञानं च पंथाश्च येन यांति मनीषिणः २०

णः प्रापकः तं दृष्ट्वा तं मार्गं ज्ञात्वा मृत्युसंसारं अत्येति अतिक्रम्य गच्छति । अभ्येतीति पाठे आत्मत्वेन मृत्युरप्येनं प्रविशतीत्यर्थः तथाच श्रुतिः । 'तस्य हन देवाश्चनामृत्या ईशत आत्मा ह्येषां समव
ति' इति देवाश्च न देवा अपि तत्र संसारे महान्न सज्जति सको न भवति १५ सिद्धिमोक्षं १६ अकृतात्मा अजितमनाः कृतात्मानं नित्यसिद्धं प्रत्यगात्मानं । आत्मनः स्वस्य इन्द्रियनिग्रहादन्यत्र इन्द्रि
यनिग्रहं विना क्रियायागादिरूपउपायः प्राप्त्युपायो नास्ति १७ इन्द्रियाणां अप्रमादतः अवहिततया कामत्यागः अप्रमादः अविहिंसेति च्छेदः ज्ञानस्य योनिः कारणं १८ माच्यवतु तत्त्वात् प्र
च्युतामाभूत् यतस्ततः सर्वेभ्य आतरेभ्यो बाह्येभ्यश्च विषयेभ्यो नियच्छ निगृहीष्व १९ इन्द्रियाणां समनस्कानां धारणं निग्रहणम् २०

आगमाधिगमात् शास्त्रयुक्तयोर्लोभात् योगात् चित्तवृत्तिनिरोधात् वशी ईश्वरः तत्त्वे स्वयाथात्म्ये विषये प्रसीदति ज्ञानदानेन अनुगृह्णाति २१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे ऊनसप्त
तितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ भूय इति नाम्नां कर्मणां च अर्थवित्तभूत्वा १ यावदभिजानेतावत्तव दामोति शेषः वस्तुतस्तु सः अप्रमेयो वाचा मगोचरः २ वस्ते आच्छादयति मायया आवृणोतीति वा
वस्यति स्तभ्रातिभुवनमिति वा वसत्यस्मिन् भुवनमिति वा वासुः सचासौ देवो द्योतमानश्चासुदेवः वसंति देवा अस्मिन्निति वा करणग्रामस्योद्भवप्रलयस्थानमित्यर्थः । ब्रह्मत्वाद्वापकत्वात् वेद्येष्टिव्या
प्रोतिसर्वमिति विष्णुः ३ मौनात् ध्यानाच्च योगाच्चेति माधीवृत्तिः तां स्वस्य उपाधिभूतां मौनादिभिः धवयति दूरीकरोतीति माधवः मौनं मुनेः कर्ममननं शास्त्रतोऽनुकृतं श्रुतत्वालोचनं ध्यानं निश्चिते तत्त्वे च
तसः प्रणिधानं योगस्तस्यैव चेतसो निरोधः । मधुसूदनो मधोदैत्यस्य नाशकः श्रीकृष्णः सर्वाणि चतुर्विंशतिसंख्यानि तत्त्वानि तन्मयत्वात् तत्प्रधानत्वात् मधुहा मधूनि पृथिव्यादीनि हंतिसंहरति गच्छं
ति वा एनमिति मधुहा । इयं पृथिवी सर्वेषां भूतानां मध्वस्यै पृथिव्यै सर्वाणि भूतानि मध्विति श्रुत्या पृथिव्यादितत्त्वजातस्य मधुशब्देनैव निर्देशात् ४ कृषिः कर्षत्यात्मनि सर्वसंहरतीति कृषिः सर्वप्रपंच
बाधावधिभूतं सत्तामात्रं भूवाचकः भवतीति भूः सत्तातद्वाचकः कृषिरिति शब्दः णश्च निर्वृतिः सुखं विष्णुस्तद्वावयोर्धात्वर्थयोर्गोत्रकृष्णः सन्मात्रानंदरूपो भवतीत्यर्थः ५ पुंडरीकं श्वेतपद्मं तत्सदृशं

अप्राप्यः केशवो राजन्निद्रियैरजितैर्नृभिः ॥ आगमाधिगमाद्योगाद्वशीतत्त्वे प्रसीदति २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उ० यानसं० संजयवाक्ये ऊनसप्ततितमो
ऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भूयो मे पुंडरीकाक्षं संजया चक्ष्वपृच्छतः ॥ नाम कर्मार्थवित्तात् प्राप्नुयां पुरुषोत्तमम् १ ॥ संजय उवाच ॥ श्रुतं मे वा
सुदेवस्य नाम निर्वचनं शुभम् ॥ यावत्तत्राभिजानेऽहमप्रमेयो हिकेशवः २ वसनात् सर्वभूतानां वसुत्वाद्देवयोनिः ॥ वासुदेवस्ततो वेद्यो ब्रह्मत्वाद् विष्णुरुच्यते ३
मौनाद् ध्यानाच्च योगाच्च विद्धि भारतमाधवम् ॥ सर्वतत्त्वमयत्वाच्च मधुहामधुसूदनः ४ कृषिर्भूवाचकः शब्दो णश्च निर्वृतिर्वाचकः ॥ विष्णुस्तद्वावयोर्गोत्रकृष्णो
भवतिसात्वतः ५ पुंडरीकं परं धाम नित्यमक्षयमव्ययम् ॥ तद्वावात् पुंडरीकाक्षो दस्युत्रासाज्जनार्दनः ६ यतः सत्त्वान्न च्यवते यच्च सत्त्वान्न हीयते ॥ सत्त्वतः सात्वत
स्तस्मादार्षभादृषभेक्षणः ७ न जायते जनित्राऽयमजस्तस्मादनीकजित् ॥ देवानां स्वप्रकाशत्वाद्दामादामोदरो विभुः ८ हर्षात्सुखात्सुखैश्वर्याद्दृषीकेशत्वमशु
ते ॥ बाहुभ्यां रोदसी विभ्रन्महाबाहुरिति स्मृतः ९ अधो न क्षीयते जातु यस्मात्तस्मादधोक्षजः ॥ नराणामयनाच्चापिततो नारायणः स्मृतः १०

पुंडरीकमिव पुंडरीकं दृढयकमलं धाम वासस्थानं तत्र सत्रपि अक्षो न क्षीयते हन्यते वेति पुंडरीकाक्षः । तथाच श्रुतिः 'नास्य जरयैतज्जीर्यति न वधेनास्य हन्यते' इति । हृत्पद्मदोषैर्जरानाशादिभिः परमात्मनो
ऽस्पृष्टत्वमाह । दस्युत्रासात् जनं दस्युजनं अर्दयति पीडयतीति जनार्दन इत्यर्थः ६ सत्त्वमबाधितत्वमस्यास्तीति सत्त्वतः । तत्पर्वमरुद्भ्यामिति स्मृतो मत्वर्थीयस्तत्प्रत्ययो बाहुलकात् सत्त्वशब्दा
दपि बोध्यः । अत्र सत्त्वेन अत्याज्यः सत्त्वचयस्य अत्याज्यसत्त्वतः सत्त्वत एव सात्वतः । राक्षसवायसादिवत्स्वार्थतद्वितः । आर्षवेदस्तेन भातीत्यर्षभ औपनिषदः पुरुषः उपनिषद्वेद्यत्वाद्योगात् वृषभे
क्षणः । तथाचायं योगः वृषधर्ममासयतीति वृषभो वेदस्तदेव ईक्षणं चक्षुरिव ज्ञापकं यस्य सः वृषभेक्षण इति ७ न जायत इत्यजः अनीकजित्सेनाजित्कृष्णः देवानां इन्द्रियाणां मध्ये स्वप्रकाशत्वात् ऋगता
वित्यस्मादुत्पूर्वात् अण् । उत्तरकर्षेण ऋच्छति प्रकाशत इति उदरः दमोऽस्यास्तीति दामः दामश्चासावदरश्चेति दामोदरः । दामादिति पाठे दम एव दामस्तस्मात् ८ हर्षादिति हृष्यत्यनेनेति हर्षी
कं वृत्तिसुखं सुखं स्वरूपानंदः ईश ईशानवान् अतो हर्षीकेशः ९ अधो न क्षीयते जातु इति विग्रहवाक्ये उत्तरपदावयवलोपेन अधोक्षजः सततोर्ध्वरूपः संसारधर्मेणास्पृष्ट इत्यर्थः १०

पूरयतीतिपुरुः सीदेत्यस्मिन्नितिसः तस्मात्पुरुषः सचासाउत्तमश्चपुरुषोत्तमः असतःकारणस्य सतःकार्यस्यप्रभवाप्ययावत्प्रतिप्रलयस्थानत्वात् ११ सत्येधमे १२ सत्यात्प्रधानात् तफलात्तद्वल्लोकावधेरपि सत्यंअबाधितं अतःसत्योऽपिनामतः । विशेषेणस्तौति विस्त्रवते गच्छतीतिविष्णुरित्यर्थः । एवंजयतीतिजिष्णुः १३ शाश्वतत्वात्शश्वद्रवत्वात् गवांश्रिया णावेदनात्तलाभात्प्रकाशाद्वागोविंदः अतत्त्वमिथ्याभूतंजगत्तत्त्वसत्यमिवस्वीयसत्तास्फूर्तिप्रदानेनकरोतिहेतुनालोकान्मोहयति १४ धर्मेनित्यंसन्निधानात्प्रधानमित्यः आगताआग मिष्यति आनृशंस्यार्थं कुरुणांक्षयोमाभूदितिकृपाकर्तुम् १५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ चक्षुष्मतांभाग्यायस्पृहया

पूरणात्सदनाच्चापिततोऽसौपुरुषोत्तमः ॥ असतश्चसतश्चैवसर्वस्यप्रभवाप्ययावत् ११ सर्वस्यचसदाज्ञानात्सर्वमेतंप्रचक्षते ॥ सत्येप्रतिष्ठितःकृष्णःसत्यमत्रप्र तिष्ठितम् १२ सत्यात्सत्यंतुगोविंदस्तस्मात्सत्योऽपिनामतः ॥ विष्णुर्विक्रमणादेवोजयनाज्जिष्णुरुच्यते १३ शाश्वतत्वादनंतंश्वगोविंदोवेदनाद्भवाम् ॥ अ तत्त्वंकुरुतेतत्त्वेनमोहयतेप्रजाः १४ एवंविधोधर्मानित्योभगवान्मधुसूदनः ॥ आगताहिमहाबाहुराष्ट्रस्यार्थमच्युतः १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्व णियानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ चक्षुष्मतांवेस्पृहयामिसंजयद्रक्ष्यंतियेवासुदेवंसमीपे ॥ वि भ्राजमानंवपुषापरेणप्रकाशयंतंप्रदिशोदिशश्च १ ईरयंतंभारतींभारतानामभ्यर्चनीयांशंकरींमृजयानाम् ॥ बुभूषद्भिर्ग्रहणीयामर्निद्यांपरासूनामग्रहणीयहू पाम् २ समुद्यंतंसात्वतमेकवीरंप्रणेतारमृषभयादवानाम् ॥ निहतारंक्षोभणंशात्रवाणामुचंतंचद्विषतांवैयशांसि ३ द्रष्टारोहिकुरवस्तंसमेतामहात्मानंशत्रुहणं वरेण्यम् ॥ ब्रुवंतंवाचमनृशंसंरूपांष्टृष्णिश्रेष्ठमोहयंतंमदीयान् ४ ऋषिसनातनतमंविपश्चितंवाचःसमुद्रंकलशंयतीनाम् ॥ अरिष्टनेमिंगरुडंसुपर्णहर्षिप्रजानां भुवनस्यधाम ५ सहस्रशीर्षिपुरुषंपुराणमनादिमध्यांतमनंतकीर्तिम् ॥ शुक्रस्यधातारमजंचनित्यंपरंपरेषांशरणंप्रपद्ये ६ त्रैलोक्यनिर्माणकरंजनित्रदेवासुरा णामथनागरक्षसाम् ॥ नराधिपानांविदुषांप्रधानमिंद्रानुजंतंशरणंप्रपद्ये ७ ॥ इति० उ० यानसं० घृतराष्ट्रवाक्येएकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ७१ ॥ ७१ ॥ ॥समाप्तंचयानसंधिपर्व ॥ अथभगवद्यानपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ संजयेप्रतियातेतुधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ अभ्यभाषतदाशार्हमृषभंसर्वसात्वताम् १ अयंसकालः संप्राप्तोमित्राणांमित्रवत्सल ॥ नचत्वदन्यंपश्यामियोनआपत्सुतारयेत् २ त्वांहिमाधवमाश्रित्यनिर्भयामोघदर्पितम् ॥ धार्तराष्ट्रंसहामात्यंस्वयंसमनुयुक्ष्महे ३

मि धन्याश्चक्षुष्मंतइत्यर्थः चक्षुष्मतांज्ञानवतांवा परेणचिन्मात्रेणवपुषास्वरूपेण १ भारतानांपांडवानांभारतींवाचंईरयंतंअस्मत्समायांकथयंतं शंकरींकल्याणकरीं बुभूषद्भिःऐश्वर्यमिच्छद्भिः परासूनांमृतानां २ उद्यंतंप्रकटीभवंतंदेहहूपेणेत्यथातशाश्वतंनित्यम् ३ वरेण्यंवरेणीयम् ४ ऋषिमुख्यनारायणं । विपश्चितंआत्मज्ञं । यतीनांसंन्यासिनांकलशमिवकलशंकरग्राह्यं । समुद्रं योगमुद्रयोपेतं । अरिष्टःअहिंसितःनेमिःपादोयस्यसःअरिष्टनेमिरितिप्राञ्चः अरिष्टनेमिर्नामतः अहिंसितमर्यादः नेमिरिवनेमिर्मर्यादा । गरुडंजातितः । सुपर्णशोभनपक्षं हरिहर्तारम् ५ आदिःकारणं । शुक्रस्यकर्मजन्यस्यबीजभूतस्यपुण्यादेः धातारंप्रतिभूरूपं । परेषांविराडादीनांपरंश्रेष्ठम् ६ निर्माणरचना जनिभ्रंजनयितारम् ७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ संजयेइति १ । २ मोघदर्पितंस्य अनुयुक्ष्महे प्रार्थयामहे ३

४ । ५ । ६ विवृतांतरःप्रकाशितभावः ७ । ८ । छद्मनाअज्ञानचर्यया ९ स्थातास्यास्यति नःअस्माकं तरिमनचतुर्दशेवर्षेस्वराज्यंगृहीतेत्यस्मिन् नअहास्मनत्यक्तवंतोवयं १० । ११ । १२ मातरंसंविधातुंसम्यक्पोषयितुं ततःतत्रस्थामित्यर्थः मित्राणांकर्मणिषष्ठी मातुरितिपाठेअंततोऽन्येषांवाणिक्रममृतीनांनगरिकाणांपरित्यागेऽपिमातरंमित्राणिचविदुरादीनिसंविधातुमितिप्रा ष्वत् १३ काशिभिःराजभिः नाथेननाथवता भवदनुग्रहात्शक्तेनापीत्यर्थः १४ अवसीयतेसंस्थीयतेऽस्मिन्नित्यवसानंयावज्जीवनंवासस्थानं १५ नःअस्माकंकृतेभरताःभरतवंश्याभीष्मादयः यथाहिसर्वास्वापत्सुपासितृष्णीनरिंदम ॥ तथातेपांडवारक्ष्याःपाह्यस्मान्महतोभयात् ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अयमस्मिमहाबाहोब्रूहियतेविवक्षितम् ॥ क रिष्यामिहितस्वर्वयत्त्वंक्षयसिभारत ५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ श्रुतंतेधार्तराष्ट्रस्यसपुत्रस्यचिकीर्षितम् ॥ एतद्विसकलंकृष्णसंजयोर्मायदब्रवीत् ६ तन्मतंघृ तराष्ट्रस्यसोऽस्यात्माविवृतांतरः ॥ यथोक्तंदूतआचष्टेवध्यःस्यादन्यथाब्रुवन् ७ अप्रदानेनराज्यस्यशांतिमस्मासुमार्गति ॥ लुब्धःपापेनमनसाचरन्नसममा त्मनः ८ यतद्वादशवर्षाणिवनेषुह्युषितावयम् ॥ छद्मनाशरदंचैकांघृतराष्ट्रस्यशासनात् ९ स्थातानःसमयेतस्मिन्घृतराष्ट्रइतिप्रभो ॥ नाहास्मसमयंकृष्ण तद्विनोब्राह्मणाविदुः १० गृद्धोराजाघृतराष्ट्रःस्वधर्मनानुपश्याति ॥ वश्यत्वात्पुत्रगृह्णित्वान्मदंस्थान्वेतिशासनम् ११ सुयोधनमतेतिष्ठनराजाऽस्मासुजना र्देन ॥ मिथ्याचरतिलुब्धःसन्नचरन्निहप्रियमात्मनः १२ इतोदुःखतरंकिंनुयदहंमातरंततः ॥ संविधातुंनशक्रोमिमित्राणांवाजनार्दन १३ काशिभिश्चेदिपांचा लैर्मत्स्यैश्चमधुसूदन ॥ भवताचैवनाथेनपंचग्रामावृतामया १४ अविस्थलंवृकस्थलंमाकंदीवारणावतम् ॥ अवसानंचगोविंदकिंचिदेवात्रपंचमम् १५ पंचन स्तातदीयंतांग्रामावानगराणिवा ॥ वसेमसहितायेषुमाचनोभरतानशन् १६ नचतानापिदुष्टात्माधातराष्ट्रोऽनुमन्यते ॥ स्वाम्यमात्मनिमत्वाऽसावतोदुः खतरंनुकिम् १७ कुलेजातस्यवृद्धस्यपरवित्तेषुगृह्यतः ॥ लोभःप्रज्ञानमाहंतिप्रज्ञाहंतिहताहियम् १८ हीर्हताबाधतेधर्मधर्मोहंतिहतःश्रियम् ॥ श्रीर्हता पुरुषंहंतिपुरुषस्याधनंवधः १९ अधनाद्धिनिवर्ततेज्ञातयःसुहृदोद्विजाः ॥ अपुष्पादफलादृक्षाद्यथाकृष्णपतत्रिणः २० एतच्चमरणंतातयन्मतःपतिता दिव ॥ ज्ञातयोविनिवर्ततेप्रेतसत्त्वादिवासवः २१ नातःपापीयसीकांचिदवस्थांशंबरोऽब्रवीत् ॥ यत्रनैवाद्यनप्रातर्भोजनंप्रतिदृश्यते २२ धनमाहुः परंधर्मधनेसर्वंप्रतिष्ठितम् ॥ जीवन्तिधनिनोलोकेमृतायेत्वधनानराः २३ येधनादपकर्षेतिनरंस्वबलमास्थिताः ॥ तेधर्ममर्थकामंचप्रमथंतिनरंचतम् २४ एतामवस्थांप्राप्यैकेमरणंवविरेजनाः ॥ ग्रामायैकेवनायैकेनाशायैकेप्रव्रजुः २५ उन्मादमेकेपुण्यंतियांत्यन्योद्विषतांवशम् ॥ दास्यमेकेचग च्छंतिपरेषामर्थहेतुना २६

मानशन् मानश्यंतु १६ तानपिभरतानपि १७ कुलेइतिद्वाभ्यागर्वजादोषसंततिरुक्ता १८ । १९ द्विजाःअर्थिनः २० प्रेतसत्त्वात्प्रगतबुद्धेतादित्यर्थः २१ । २२ धर्मधर्मकारणंसर्वय ज्ञदानादि येअधनास्तेमृताएव २३ । २४ एतांनिर्धनताख्यां एकेनागरिकाः ग्रामायकुग्रामवासार्थं वनायास्मदादयः नाशायमरणाय २५ । २६

आपत्पदार्थमाह श्रियोविनाशइति तद्विशीर्हि २० धर्म्यदेहस्वभावात्प्राप्तं ननुदारिद्र्याद्यपराधजं मरणंतच्छाश्वतं अनिमित्तमित्यर्थः समंतात्सर्वत्र अपरिहार्यमिति शेषः नात्येति नातिक्राम
ति २८ । २९ तदासंपत्काले आत्मापराधेन चित्तदोषेण रागादिना नात्मानं चेत्यस्य न चात्मानमित्यर्थः ३० अस्य व्यसनस्य निवर्हणे नाशनिमित्तम् ३१ तत्तदासर्वदेत्यर्थः मनुः क्रोधः सत
द्वाभेदेत्यर्थः मुह्यतिकार्याकार्येन जानाति ३२ ३३ एवं श्रिया युक्तानां नरकप्राप्तिमुक्तातेषामुद्धारोपायमाह तस्येति तस्य श्रीमतः अविद्यया निद्राणस्य प्रज्ञाविवेकः स एव प्रबोधो जागरणं यतः प्रज्ञा

आपदेवास्य मरणात्पुरुषस्य गरीयसी ॥ श्रियोविनाशस्तद्व्यस्य निमित्तं धर्मकामयोः २७ यदस्य धर्म्यं मरणं शाश्वतं लोकवर्त्मतत् ॥ समंतात्सर्वभूतानां न तद
त्येतिकश्चन २८ न तथा बाध्यते कृष्णप्रकृत्या निर्धनो जनः ॥ यथा भद्रां श्रियं प्राप्य तया हीनः सुखैर्धितः २९ स तदाऽत्मापराधेन संप्राप्तो व्यसनं महत् ॥ सेंद्रान्ग
हयते देवान्नात्मानं च कथंचन ३० न चास्य सर्वशास्त्राणि प्रभवन्ति निवर्हणे ॥ सोभिकुद्व्यतिभृत्यानां सुहृदश्चाभ्यसूयति ३१ तत्तदामन्युरेवैतिसमूयः संप्रमुह्य
ति ॥ समो हवशमापन्नः क्रूरं कर्म निषेवते ३२ पापकर्म तया चैव संकरं तेन पुण्यति ॥ संकरो नरकायैव साकाशात्पापकर्मणाम् ३३ न चेत्प्रबुद्धते कृष्णनरकायैव
गच्छति ॥ तस्य प्रबोधः प्रज्ञैव प्रज्ञाचक्षुस्तारिष्यति ३४ प्रज्ञालाभे हि पुरुषः शास्त्राण्येवान्वेक्षते ॥ शास्त्रनिष्ठः पुनर्धर्मं तस्य हीरंगमुत्तमम् ३५ हीमान् हि पा
पं प्रद्वेष्टितस्य श्रीरभि वर्धते ॥ श्रीमान् स यावद्भवति तावद्भवति पुरुषः ३६ धर्मनित्यः प्रज्ञां तात्मा कार्ययोगवहः सदा ॥ नाधर्मे कुरुते बुद्धिर्न च पापे प्रवर्तते ३७ अ
हीको वा विमूढो वा नैव स्त्रीन पुनः पुमान् ॥ नास्याधिकारो धर्मो स्ति यथा शूद्रस्तथैव सः ३८ हीमानवति देवांश्च पितृनात्मानमेव च ॥ तेनामृतत्वं व्रजति साकाशा
पुण्यकर्मणाम् ३९ तदिदं मयिते दृष्टं प्रत्यक्षं मधुसूदन ॥ यथाराज्यात्परिभ्रष्टो वसामिव सतीरिमाः ४० ते वयं न श्रियं हातुमलं न्यायेन केनचित् ॥ अत्र नो यतमा
नानां वधश्चेदपि साधुतत् ४१ तत्र नः प्रथमः कल्पो यद्वयं ते च माधव ॥ प्रज्ञां ताः शमभूताश्च श्रियं तामश्नुवीमहि ४२ तत्रैषा परमाकाष्ठारौद्रकर्मक्षयोदया ॥ यद्वयं
कौरवान् हत्वा तानि राष्ट्राण्यवाप्तुमः ४३ ये पुनः स्युरसंबद्धा अनार्याः कृष्णशत्रवः ॥ तेषामप्यवधः कार्यः किं पुनर्ये स्युरीदृशाः ४४ ज्ञातयश्चैव भूयिष्ठाः सहाया गु
रवश्चनः ॥ तेषां वधोऽतिपापीयान् किं नु युद्धेऽस्ति शोभनम् ४५ पापः क्षत्रियधर्मोऽयं वयं च क्षत्रबंधवः ॥ सनः स्वधर्मोऽधर्मो वा वृत्तिरन्या विगर्हिता ४६
शूद्रः करोति शुश्रूषां वैश्यावैपण्यजीविकाः ॥ वयं वधेन जीवामः कपालं ब्राह्मणैर्वृतम् ४७

चक्षुः पुमान् तारिष्यति अविद्यामिति शेषः ३४ तरणे क्रममाह प्रज्ञेति धर्मकरोतीति शेषः तस्य धर्मस्य हीरकार्यकरणात्त्रिवृत्तिहेतुश्चेतोवृत्तिविशेषः । हीहीनेन कृतो धर्मोऽप्यधर्म एवेति भावः ३५
३६ । ३७ अहीकः तिर्यक्स्थावरतुल्यो न मनुष्य इत्यर्थः ३८ । ३९ इदं हीमत्त्वं ते त्वयामयि दृष्टम् ४० अत्र श्रीनिमित्तं नः अस्माकम् ४१ प्रथमः कल्पः मुख्यः पक्षः स भूताः निर्वैरत्वं गताः ४२ रौ
द्रकर्म रौद्रकर्मणां सुपां सुलुगितिसप्तम्याश्च लुक् क्षयोदया क्षयपूर्वक उदयोदयास्ता रौद्रकर्मणां परमाकाष्ठेति संबंधः ४३ असंबद्धाः अबांधवाः अवधः वधविरुद्धपालनं ईदृशा इति बांधवा आर्याभिश
त्रवश्चेतेषां वधः कार्य इति किमाश्चर्यमित्यर्थः ४४ तदेवाह ज्ञातय इति भूयिष्ठाः अतिमहांतः ४५ । ४६ कपालं भिक्षापात्रम् ४७

यथा येन प्रकारेण आगतः कुलपरंपरया प्राप्तस्तं पश्येति योजना ३८ बलमिति नीतिमेव बलं कृत्वा युध्येयोत्स्ये जयपराजयौ तु आत्मच्छंदेन स्वेच्छया न भवतः तथा तद्वत्भूतानां जीवितं मरणं च स्वेच्छया
नस्तः ४९ । ५० । ५१ पराजयमया ह्यपयाने पलायनेऽपि अपचयः क्षयव्ययौ च दृष्टौ भवत एव अपचयो दीनता क्षयो मरणं तत्र हेतुः व्ययः द्रव्यादेर्नाशः ५२ । ५३ विजयोऽप्यजयः पराजय एव दृष्टज
ननाशादित्याह यस्येति ५४ दयितं पुत्रादि हेतुं बलहीनस्य जातिबलहीनस्य ५५ । ५६ यवीयान् कनिष्ठः अनुशयः पश्चात्तापः ५७ अनुबंधो दोषोत्पादः स च पापः कष्टप्रदः शेषः शत्रोः
शेषस्त्वस्य ५८ । ५९ । ६० अनिर्वृत्तेन अस्वस्थेन ६१ । ६२ । ६३ अत इति यतः अंतरं छिद्रं नित्यं अपरिहार्यं अतो हेतोः अंततोऽन्यथा स्वस्य शत्रोर्वा नाशं विनाशांतिर्नास्ति ६४ अयं

क्षत्रियः क्षत्रियं हंति मत्स्यो मत्स्येन जीवति ॥ श्वाश्वानं हंति दाशार्हपश्यधर्मो यथागतः ४८ युद्धे कृष्णकालिर्नित्यं प्राणाः सीदंति संयुगे ॥ बलं तु नीतिमाधाय यु
द्धे जयपराजयौ ४९ नात्मच्छंदेन भूतानां जीवितं मरणं तथा ॥ नाप्यकाले सुखं प्राप्य दुःखं वापि यदूतम् ५० एको ह्यपि बहून् हंति घ्नं त्येकं बहवोऽप्युत ॥ शूरं
कापुरुषो हंति अयशस्वीयशस्विनम् ५१ जयो नैवोभयोर्दृष्टो नोभयोश्च पराजयः ॥ तथैवापचयो दृष्टो व्यपयाने क्षयव्ययौ ५२ सर्वथा वृजिनं युद्धं को घ्नन्न प्रतिह
न्यते ॥ हतस्य च हृषीकेशसमौ जयपराजयौ ५३ पराजयश्च मरणान्मन्ये नैव विशिष्यते ॥ यस्य स्याद्विजयः कृष्णतस्याप्यपचयो ध्रुवम् ५४ अंततो दायि
तं घ्नं तिकेचिदप्यपरे जनाः ॥ तस्यां गबलहीनस्य पुत्रान् भ्रातृन् पश्यतः ५५ निर्वेदो जीविते कृष्णसर्वतश्चोपजायते ॥ ये ह्येव धीराहीमंत आर्याः करुणवेदिनः
५६ त एव युद्धे हन्यंते यवीयान्मुच्यते जनः ॥ हत्वाऽप्यनुशयो नित्यं परानपि जर्नादन ५७ अनुबंधश्च पापोत्र शेषश्चाप्यवशिष्यते ॥ शेषो हि बलमासाद्य न शेषम
नुशेषेत् ५८ सर्वोच्छेदे च यतते वैरस्यांतविधित्तया ॥ जयो वैरं प्रसृजति दुःखमास्ते पराजितः ५९ सुखं प्रज्ञातः स्वपिति हित्वा जयपराजयौ ॥ जातवैरश्च पु
रुषो दुःखं स्वपिति नित्यदा ६० अनिर्वृत्तेन मनसा स सर्प इव वेश्मनि ॥ उत्सादयति यः सर्वं यशसा स विमुच्यते ६१ अकीर्तिं सर्वमूतेषु शाश्वती स नियच्छति ॥ न
हिवैराणि शाम्यंति दीर्घकालघृतान्यपि ६२ आरुयातारश्च विद्यंते पुमांश्चेद्विद्यते कुले ॥ न चापि वैरं वैरेण केशवव्युपशाम्यति ६३ हविषाग्निं यथा कृष्णभूय ए
वाभिवर्धते ॥ अतोऽन्यथानास्ति शांतिर्नित्यं मंतरमंतरतः ६४ अंतरं लिप्समानानामयं दोषो निरंतरः ॥ पौरुषेयो हि बलवानाधिर्हृदयबाधनः ॥ तस्य त्यागे
न वाशांतिर्भरणेनापि वा भवेत् ६५ अथवा मूलघातेन द्विषतां मधुसूदन ॥ फलनिर्वृत्तिरिद्धा स्यान्न नृशंसतरं भवेत् ६६ या तु त्यागेन शांतिः स्यात्तद्वदेव धृ
वसः ॥ संशयाच्च समुच्छेदाद्विषतामात्मनस्तथा ६७ न च त्यक्तुं तदिच्छामो न चेच्छामः कुलक्षयम् ॥ अत्र या प्राणिपातेन शांतिः सैव गरीयसी ६८

दोषः नाशारुयः अंतत इत्येतद्व्याचष्टे पौरुषेय इति सार्धेन ६५ द्विषतां मूलघातेन फलनिर्वृत्तिः निष्कंदकराज्यप्राप्तिः इद्धाप्रदीप्ता स्यात्तावता च नृशंसतरं न भवेत् नृशंसंतु भवेदेवेत्यर्थः अतः शम एव श्रे
यानिति भावः ६६ त्यागेन राजस्येति शेषः तद्वदेवाज्यं विना द्विषतां संशयात् किं शत्रवश्चिद्वेदप्रहरिष्यंति उत उपेक्षां करिष्यंतीत्येवं रूपात् आत्मनः प्रभृतीकस्य सद्यः समुच्छेदात् नाशसंभवात्
अतो राजस्यत्यागेन युक्त इति भावः ६७ सिद्धांतमाह नचेति ६८

सर्वथासामदानभेदैः राज्यार्थयतमानानामयुद्धप्रसिद्धं अवश्यं कर्तव्यमित्यर्थः ननु अपराक्रमः कृत्वित्वं युक्त इति शेषः ६९ दारुणं युद्धं तच्छुनामिव निन्द्यमित्यर्थः ७० दृष्टान्तं विवृणोति लांगूलेति अत्र लांगूलेन ध्वज उपमीयते क्षेपेण ध्वनिकौटिल्यं परस्पर छिद्रान्वेषणं प्रतिवाचः परस्पर निंदा स्वशंसा च विवर्तनं भूमौ लुठनं दंतदर्शनं मुखस्य व्यादानेन आरावः भक्षणं पक्षे सिंहनादः ७१ । ७२ सर्वथे

सर्वथायतमानानामयुद्धमभिकांक्षताम् ॥ सांख्ये प्रतिहते युद्धं प्रसिद्धं नापराक्रमः ६९ प्रतिघातेन सांख्यस्य दारुणं संप्रवर्तते ॥ तच्छुनामिव संपाते पांडितैरुपलक्षितम् ७० लांगूलचालनं क्षेपेण प्रतिवाचो विवर्तनम् ॥ दंतदर्शनं मारावस्ततो युद्धं प्रवर्तते ७१ तत्र यो बलवान् कृष्णजित्वा सो तितदा मिषम् ॥ एवमेव मनुष्येषु विशेषो नास्ति कश्चन ७२ सर्वथा त्वेतदुचितं दुर्बलेषु बलीयसाम् ॥ अनादरो विरोधश्च प्रणिपाती हि दुर्बलः ७३ पिताराजा च वृद्धश्च सर्वथामानमर्हति ॥ तस्मान्मान्यश्च पूज्यश्च धृतराष्ट्रो जनार्दन ७४ पुत्रस्नेहश्च बलवान् धृतराष्ट्रस्य माधव ॥ स पुत्रवशमापन्नः प्रणिपातं प्रहास्यति ७५ तत्र किं मन्यसे कृष्ण प्राप्तकालमनं तरम् ॥ कथमर्थान् च धर्माच्च न हीयेमहिमाधव ७६ ईदृशेऽत्यर्थं कृच्छ्रोऽस्मिन् कमन्यमं धुसूदन ॥ उपसंप्रष्टुमर्हामित्वा मृते पुरुषोत्तम ७७ प्रियश्च प्रियकामश्च गतिज्ञः सर्वकर्मणाम् ॥ को हि कृष्णास्ति नस्त्वाहं सर्वानि श्रयं वित्सुहृत् ७८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच धर्मराजं जनार्दनः ॥ उभयोरेवामर्थेयास्यामि कुरुसंसदम् ७९ शमंतत्रलभेयं चेद्युष्मदर्थमहापयन् ॥ पुण्यं मे सुमहद्राजं श्रितं स्यान्महाफलम् ८० मोचयेयं धृत्युपाशात् संरब्धान् कुरुसंजयान् ॥ पांडवान् धार्तराष्ट्रांश्च सर्वांश्च पृथिवीमिमाम् ८१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नममैतन्मतं कृष्ण यत्त्वं यायाः कुरुन्प्रति ॥ सुयोधनः सूक्तमपि न कारिष्यति तेवचः ८२ समेतं पार्थिवं क्षत्रं दुर्योधनवशानुगम् ॥ तेषां मध्यावतरणं तव कृष्ण न रोचये ८३ न हिनः प्रीणयेद्द्रव्यं न देवत्वं कुतः सुखम् ॥ न च सर्वाभैरैश्वर्यं तव द्रोहेण माधव ८४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ जानाम्येतां महाराज धार्तराष्ट्रस्य पापताम् ॥ अवाच्यास्तु भविष्यामः सर्वलोके महीक्षिताम् ८५ न चापि मम पर्याप्ताः सहिताः सर्वपार्थिवाः ॥ कुद्वस्य संयुगे स्थातुं सिंहस्येवेतरे मृगाः ८६ अथ चेत्ते प्रवर्तंतमयि किंचिदसांप्रतम् ॥ निर्देहेयं कुरुन्सर्वानिति मेधीयते मतिः ८७ न जातु गमनं पार्थ भवेत्तत्र निरर्थकम् ॥ अर्थप्राप्तिः कदाचित् स्यादंततो वाप्यवाच्यता ८८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यत्तुभ्यं रोचते कृष्ण स्वस्ति प्राप्तुहि कौरवान् ॥ कृतार्थं स्वस्ति मंतं त्वां द्रक्ष्यामि पुनरागतम् ८९ विष्वक्सेन कुरुनृगत्वा भरतान् शमयन् प्रभो ॥ यथा सर्वे सुमनसः सहस्याम सुचेतसः ९० भ्राता चासि सखा चासि बीभत्सोर्मम च प्रियः ॥ सौहृदेनाविशंक्योऽसि स्वस्ति प्राप्तुहि भूतये ९१ अस्मान्वेत्थ परान्वेत्थ वेत्थार्थान्वेत्थ भाषितुम् ॥ यद्यदस्मद्वितं कृष्ण तत्तद्वाच्यः सुयोधनः ९२

ति अनादरे राजस्य प्राप्तिः युद्धे कुलक्षयः प्रणिपाते तु दौर्बल्यप्रसिद्धिः ७१ अंत्यः पक्षोऽपि न सेत्स्यतीत्याह पितेति द्वाभ्यां ७४ प्रहास्यति न स्वीकरीष्यति ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२

यदीति अधर्मेण सांख्यं नो राज्यार्वाहर्णापंचग्रामदानेन । अधर्मेण इतरत्तु न वराज्यप्रत्यादानं । बृहदश्वदक्षहृदयस्य प्राप्तत्वात् । यद्यदधर्मेण तिसत्यं वेति च पाठे त्वनृतस्य धर्मसंयुक्तत्वमहिंसाप्राधान्येन बोध्यम् ९३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ संजयस्योति १ । २ नैष्ठिकं कर्म यावज्जीवं ब्रह्मचर्यं पारिव्राज्यं च विहितमिति शेषः ३ कार्पण्यं ग्रामपंचकं देहीति दीनवचनम् ४ वृत्तिः जीविका कर्तुमिति शेषः ५ अतिगृद्धाः अत्यंतलुब्धाः ६ पर्याय उपायः यद्येन बलवतां स्वस्येति शेषः ७ । ८ अनुक्रोशात्

यद्यधर्मेण संयुक्तमुपपद्येद्वितं वचः ॥ तत्तत्केशवभाषेथाः सांख्यं वायदिवेतरत् ९३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि युधिष्ठिरकृतकृष्णप्रेरणे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ संजयस्य श्रुतं वाक्यं भवतश्च श्रुतं मया ॥ सर्वजानाम्यभिप्रायं तेषां च भवतश्च यः १ तव धर्माश्रिता बुद्धिस्तेषां वैराश्रयामतिः ॥ यद्युद्धेन लभ्येत तत्ते बहुमतं भवेत् २ न चैवं नैष्ठिकं कर्म क्षत्रियस्य विशांपते ॥ आदुराश्रमिणः सर्वे न भैक्षं क्षत्रियश्चरेत् ३ जयो वधो वा संग्रामे धात्रादिष्टः सनातनः ॥ स्वधर्मः क्षत्रियस्यैष कार्पण्येन प्रशस्यते ४ न हि कार्पण्यमास्थाय शक्या वृत्तिर्युधिष्ठिर ॥ विक्रमस्वमहाबाहो जहि शत्रून् परंतप ५ अतिगृद्धाः कृतस्नेहा दीर्घकालं सहोषिताः ॥ कृतमित्राः कृतबला धार्तराष्ट्राः परंतप ६ न पर्यायोऽस्ति यत्साम्यं त्वयि कुर्युर्विशांपते ॥ बलवतां हि मन्यते भीष्मद्रोणकृपादिभिः ७ यावच्च मार्दवेनैतात्राजं उपचरिष्यसि ॥ तावदेते हरिष्यन्ति तव राज्यमरिंदम ८ नानुक्रोशान्न कार्पण्यान्न च धर्मार्थकारणात् ॥ अलंकर्तुं धार्तराष्ट्रास्तव काममरिंदम ९ एतदेव निमित्तं तेषां पांडवास्तु यथा त्वयि ॥ नान्वतप्यंत कौपीनं तावत्कृत्वाऽपि दुष्करम् १० पितामहस्य द्रोणस्य विदुरस्य च धीमतः ॥ ब्राह्मणानां च साधूनां राज्ञश्च नगरस्य च ११ पश्यतां कुरुमुख्यानां सर्वेषां मेव तत्त्वतः ॥ दानशीलं मृदुं दातं धर्मशीलं मनुव्रतम् १२ यत्त्वामुपधिना राजन्यूते वंचितवांस्तदा ॥ न चापत्रपते तेन नृशंसः स्वेन कर्मणा १३ तथा शीलसमाचारे राजन्मा प्रणयं कृथाः ॥ वध्यास्ते सर्वलोकस्य किंपुनस्तव भारत १४ वाग्मिस्त्वप्रतिरूपाभिरतुदत्त्वां सहानुजम् ॥ श्लाघमानः प्रहृष्टः सन् भ्रातृभिः सह भाषते १५ एतावत्पांडवानां हि नास्ति किंचिदिह स्वकम् ॥ नामधेयं च गोत्रं च तदप्येषां न शिष्यते १६ कालेन महता चैषां भविष्यति पराभवः ॥ प्रकृतिं ते भजिष्यन्ति नष्टप्रकृतयो मयि १७ दुःशासनेन पापेन तदा यूते प्रवर्तिते ॥ अनाथवत् दादेवी द्रौपदी सुदुरात्मना १८ आकृष्य केशे रुदती सभायां राजसंसदि ॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतो गौरिति व्याहृता मुहुः १९ भवता वारिताः सर्वे भ्रातरो भीमविक्रमाः ॥ धर्मपाशनिबद्धाश्च न किंचित्प्रतिपेदिरे २० एताश्चान्याश्च परुषावाचः सप्तमुदीरयन् ॥ श्लाघते ज्ञातिमध्ये स्मत्त्वयि प्रव्रजिते वनम् २१

भवत्सुकृपातः कार्पण्यात् स्वस्य दैन्यात् अलंकर्तुं पूर्णकर्तुं न समर्थाः ९ निमित्तं अशमे कारणं हेपांडव त्वयि कौपीनं धारयति सति ते कौरवाः नान्वतप्यंत पश्चात्तापं न कृतवन्तः तावत्वनवासोऽपि १० पितामहादीनां नादृत्य उपधिना छलेन त्वां यूते वंचितवानिति सार्धद्वयसंबंधः ११ । १२ । १३ । १४ अनुदत्तपीडितवान् १५ । १६ प्रकृतिं पंचतां मयि मत्समीपे नष्टा प्रकृतिः शौर्यादिरूपः स्वभावो येषाम् १७ । १८ गौरिव सर्वभोग्येत्युपहासो गौरीरिति १९ । २० । २१

२२ । २३ । २४ । २५ ईषः कार्यः अनायाससाध्यः प्रस्कंदेन चक्राकारयावेदिकया । 'कुंदश्चक्रमेमेघे' इति विश्वः पारस्करादित्वात्सुट । प्रस्कंदेनेति पाठे मध्यमशिक्षयेति प्राश्नः २६ । २७ २८
 द्विधाभावः अयं साधुरसाधुर्वेति संशयः २९ प्रातिपौरुषिकान्सर्वपुरुषसाधारणान् ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ हते निश्चयतयानष्टप्राये ३५ यात्वा गत्वा ३६ निशम्य आलोच्य ३७ । ३८
 येतत्रासन्समानितास्ते दृष्ट्वा त्वामनागसम् ॥ अश्रुकंठारुदंतश्च सभायामासते सदा २२ नचैनमभ्यनंदं स्तेराजानो ब्राह्मणैः सह ॥ सर्वे दुर्योधनं तत्र निदंति स्म
 सभासदः २३ कुलीनस्य च यानि दावधोवाऽमित्रकर्शन ॥ महागुणो वधो राजत्रुनिदाकुजीविका २४ तदैवानिह तोराजन्यदैवानिरपत्रपः ॥ निदितश्च महा
 राजपृथिव्यां सर्वराजभिः २५ ईषत्कार्यो वधस्तस्य यस्य चारित्र्यमीदृशम् ॥ प्रस्कंदेन प्रातिस्तब्धाश्छिन्नमूल इव दुमः २६ वध्यः सर्प इवानार्यः सर्वलोकस्य दुर्मतिः ॥
 जह्येनं त्वममित्रघ्नमाराजन्विचिकित्सिथाः २७ सर्वथा त्वत्क्षमं चैतद्रोचते च ममानघ ॥ यत्त्वं पितरिभोष्मे च प्रणिपातं समाचरेः २८ अहंतु सर्वलोकस्य गत्वा छे
 त्स्यामि संशयम् ॥ येषामस्ति द्विधाभावो राजन् दुर्योधनं प्रति २९ मध्ये राज्ञामहंतत्र प्रातिपौरुषिकान् गुणान् ॥ तव संकीर्तयिष्यामि ये च तस्य व्यतिक्रमाः ३०
 ब्रुवतस्तत्र मेवाक्यं धर्मार्थसहितं हितम् ॥ निशम्य पार्थिवाः सर्वे नानाजनपदेश्वराः ३१ त्वयि संप्रति पत्स्यंते धर्मात्मा सत्यवागिति ॥ तस्मिंश्चाधिगमिष्यांति
 यथा लोभादवर्तत ३२ गर्हायिष्यामि चैवैनं पौरजानपदेष्वपि ॥ वृद्धबालानुपादाय चातुर्वर्ण्ये समागते ३३ शमं वैयाचमानस्त्वं नाधर्मं तत्र लप्स्यसे ॥ कुरुन्वि
 गर्हायिष्यांति घृतराष्ट्रं च पार्थिवाः ३४ तस्मिन् लोकपरित्यक्ते किं कार्यं मवाशिष्यते ॥ हते दुर्योधने राजन्यदन्यक्रियतामिति ३५ यात्वा चाहं कुरुन्सर्वान्युष्म
 दर्थमहापयन् ॥ यतिष्ये प्रशमं कुतलक्षयिष्ये च चेष्टितम् ३६ कौरवाणां प्रवृत्तिं च गत्वा युद्धाधिकारिकाम् ॥ निशम्य विनिवर्तिष्ये जयाय तव भारत ३७ सर्वथा
 युद्धमेवाहमाशंसामि परैः सह ॥ निमित्तानि हि सर्वाणि तथा प्रादुर्भवन्ति मे ३८ मृगाः शकुन्ताश्च वदन्ति घोरं हस्त्यश्च मुख्येषु निशामुखेषु ॥ घोराणि रूपाणि तथैव
 चाग्निर्वर्णान्वहन् पुष्यति घोररूपान् ३९ मनुष्यलोकक्षयकृत्सु घोरो नो चेदनुप्राप्त इहांतकः स्यात् ॥ शस्त्राण्यंत्रं कवचारथांश्च नागान् हयांश्च प्रतिपादयित्वा ४०
 योधाश्च सर्वे कृतनिश्चयास्ते भवन्तु हस्त्यश्च रथेषु यताः ॥ सांग्रामिकं ते युद्वपार्जनीयं सर्वसमग्रं कुरुत नरेन्द्र ४१ दुर्योधनो न ह्यलमद्य दातुं जीवं स्तवैतन्नृपते कथंचित् ॥
 यत्ते पुरस्तादभवत्समृद्धं द्यूते हतं पांडवमुख्यराज्यम् ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कृष्णवाक्ये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥
 ॥ भीम उवाच ॥ यथायथैव शांतिः स्यात्कुरुणां मधुसूदन ॥ तथा तथैव भाषेथामास्म युद्धेन भीषयेः १ अमर्षी जातसंरंभः श्रेयो द्वेषी महामनाः ॥ नोग्रं दुर्योध
 नो वाच्यः सांभ्रैवैनं समाचरेः २

१९ चेदिहांतकोऽनुप्राप्तो नो स्यात्तर्हि एतन्न स्यादिति शेषः यंत्रंगोलकोत्क्षेपणं कवचाकचानिवर्माणि सुपांसुलुगिति सुपोडादेशः नांतपाठे पुंस्त्वमार्षं प्रतिपादयित्वा सज्जीकृत्य ४० । ४१ । ४२
 ॥ इति उद्योगप० नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ यथेति शांतिबाधकं मयंतेषां माकुर्वित्याह तथेति १ महामनाः स्तब्धः समाचरेः प्रागपि समाहितवानसि २

१ निष्पूरी निष्ठुरवाक् क्षेप्तानिंदकः अनेयः शिक्षयितुमयोग्यः १ । ५ अवाचीनो विपरीतः १ । ७ । ८ । ९ । १० ज्ञातीन्सगोत्रान् सुहृदः मित्राणि बांधवान् श्यालश्च शुरादीन् ११ पर्यायकाले ध
 र्मात्काले १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ कामानुबद्धं बहुलं बाहुल्येन तस्य चित्तानुसारि १९ । २० अनयः कुलक्षयकृतो दोषः २१ । २२ प्रशंसति शममेवेति शेषः २३ ॥ इति उद्योगप
 प्रकृत्या पापसत्त्वश्च तुल्यचेतास्तुदस्युभिः ॥ ऐश्वर्यमदमतश्च कृतवैरश्च पांडवैः ३ अदीर्घदर्शीनिष्ठुराक्षेप्ताकूरपराक्रमः ॥ दीर्घमन्युरनेयश्च पापात्मानिक
 तिप्रियः ४ प्रियेतापिन भज्येत नैव जह्यात्स्वकं मतम् ॥ तादृशेन शमः कृष्णमन्ये परमदुष्करः ५ सुहृदामप्यवाचीनस्य क्तधर्माप्रियानृतः ॥ प्रतिहंयैव सुहृदां
 वाचश्चैव मनांसि च ६ समन्युवशमापन्नः स्वभावं दुष्टमास्थितः ॥ स्वभावात्पापमभ्येतितृणैश्छिन्न इवोरगः ७ दुर्योधनो हियसेनः सर्वथा विदितस्तव ॥ यच्छो
 लोयस्त्वभावश्च यद्वलोयत्पराक्रमः ८ पुराप्रसन्नाः कुरवः सहपुत्रास्तथावयम् ॥ इंद्रज्येष्ठा इवाभूममोदमानाः सर्वांधवाः ९ दुर्योधनस्य क्रोधेन भरतामधुसू
 दन ॥ धक्ष्यंते शिशिरापायेवनानि बहुताशनैः १० अष्टादशे मेराजानः प्रख्यातामधुसूदन ॥ ये समुच्चिच्छिदुर्ज्ञातीन्सुहृदश्च सर्वांधवान् ११ असुराणां समृ
 द्धानां ज्वलतामिव तेजसा ॥ पर्यायकाले धर्मस्य प्राप्ते कलिरजायत १२ हैहयानां मुदावर्तोनीपानां जनमेजयः ॥ बहुलस्तालजंघानां कृमीणामुद्धतो वसुः १३
 अजबिंदुः सुवीराणां सुराष्ट्राणां रुषद्विकः ॥ अर्कजश्च बलीहानां चीनानां धौतमूलकः १४ हयग्रीवो विदेहानां वरयुश्च महौजसाम् ॥ बाहुः सुंदरवंशानां दीप्ताक्षा
 णां पुरुरवाः १५ सहजश्चेदिमत्स्यानां प्रवीराणां वृषध्वजः ॥ धारणश्चंद्रवत्सानां मुकुटानां विगाहनः १६ शमश्च नंदिवेगानामित्येते कुलपांसनाः ॥ युगांतैक
 ण्संभूता कुले कुपुरुषाधमाः १७ अप्ययं नः कुरुणां स्याद्युगांतैकालसंभृतः ॥ दुर्योधनः कुलांगारो जघन्यः पापपूरुषः १८ तस्मान्मृदुशनैर्ब्रूयाधर्मार्थं सहितं
 हितम् ॥ कामानुबद्धं बहुलं नोग्रमुग्रपराक्रम १९ अपि दुर्योधनं कृष्णसंवेयमधश्चराः ॥ नीचैर्भूत्वाऽनुयास्यामो मास्मनो भरतानशन २० अप्युदासीनवृत्तिः
 स्याद्यथानः कुरुभिः सह ॥ वासुदेवतथाकार्येन कुरुननयः स्पृशेत् २१ वाच्यः पितामहो वृद्धो ये च कृष्णसभासदः ॥ भ्रातृणामस्तु सौभ्रात्रंधार्तराष्ट्रः प्रशाम्यताम्
 २२ अहमेतद्ब्रवीम्येवं राजा चैव प्रशंसति ॥ अर्जुनो नैव युद्धार्थी भूयसी हि दयार्जुने २३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि भीमवाक्ये चतुःसप्त
 तितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा महाबाहुः केशवः प्रहसन्निव ॥ अभूतपूर्वं भीमस्य मार्दवोपहितं वचः १ गिरेरिव ल
 घुत्वं तच्छीतत्वमिव पावके ॥ मत्वारामानुजः शौरिः शार्ङ्गधन्वा वृकोदरम् २ संतेजयं स्तदावाग्भिर्मातरि श्वेव पावकम् ॥ उवाच भीममासीनं कृपयाऽभिपरिहृतम्
 ३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्वमन्यदा भीमसेन युद्धमेव प्रशंससि ॥ वधाभिनंदिनः कूरान् धार्तराष्ट्रान् मिमर्दिषुः ४ नच स्वपिषि जागर्षिन् युजः शेषे परंतप ॥ घोरा
 मशांतां रुषतीं सदावाचं प्रभाषसे ५ निःश्वसन्नग्नितेन संतप्तः स्वेन मन्युना ॥ अप्रशान्तमना भीमसधू मइव पावकः ६

७ आरुज्यभङ्गा ८ अस्मिन्वनेनेनवाहणसमूहेनक्षिपसिनयसिकालमितिशेषः ९ । १० । ११ शुक्रंतेजः निर्मुक्तोऽस्तंगतः ध्रुवनिश्चलं पुनःपर्यंतिमेरुपुनःपुनःप्रदक्षिणीकरोति १२ नियमेनहं
एकांतेनिःश्वसनशेषभारार्तद्वदुर्बलः ॥ आपित्वाकोचिदुन्मत्तमन्यंतेतद्विदो जनाः ७ आरुज्यवृक्षान्निर्मूलानगजःपरिरुजन्निव ॥ निघ्नन्पद्भिःक्षितिभीमनिघ्न
न्परिधावसि ८ नास्मिन्जनेनरमसेरहःक्षिपसिपांडव ॥ नान्यंनिशिदिवाचापिकदाचिदभिर्नंदसि ९ अकस्मात्स्मयमानश्चरहस्यास्सेरुदन्निव ॥ जान्वोर्भूर्धा
नमाधायचिरमास्सेप्रमीलितः १० भुकुटिचपुनःकुर्वन्नोष्ठौचविदशन्निव ॥ अभीक्ष्णंदृश्यसेभीमसर्वतन्मन्युकारितम् ११ यथापुरस्तात्सवितादृश्यतेशुक्रमु
च्चरन् ॥ यथाचपश्चान्निर्मुक्तोध्रुवंपर्यंतिरश्मिवान् १२ तथासत्यंब्रवीम्येतन्नास्ति तस्यव्यतिक्रमः ॥ हंताऽहंगदयाऽभ्येत्यदुर्योधनममर्षणम् १३ इतिस्मम
ध्येभ्रातृणांसत्येनालभसेगदाम् ॥ तस्यतेप्रशमेबुद्धिर्धियतेऽद्यपरंतप १४ अहोयुद्धाभिकांक्षाणांयुद्धकालउपस्थिते ॥ चेतांसिविप्रतीपानियत्त्वांभीर्भीमविंदति
१५ अहोपार्थानिमित्तानिविपरीतानिपश्यसि ॥ स्वप्नांतेजागरांतेचतस्मात्प्रशममिच्छसि १६ अहोनाशंससेकिंचित्पुंस्त्वंक्रीबइवात्मानि ॥ कश्मलेनाभिप
न्नोऽसितेनतेविकृतमनः १७ उद्वेपतेतेहृदयमनस्तेप्रतिसीदति ॥ ऊरुस्तंभगृहीतोऽसितस्मात्प्रशममिच्छसि १८ अनित्यंकिलमर्त्यस्यपार्थचित्तंचलाचलम् ॥
वातवेगप्रचलिताअष्टीलाशाल्मलेरिव १९ तवैषाविकृताबुद्धिर्गवांगिवमानुषी ॥ मनांसिपांडुपुत्राणामज्जयत्युल्लवानिव २० इदंमेमहदाश्चर्यंपर्वतस्येवसर्प
णम् ॥ यदीदृशंप्रभाषेथाभीमसेनासमंवचः २१ सदृष्ट्वास्वानिकर्माणिकुलेजन्मचभारत ॥ उत्तिष्ठस्वविषादंमाकृथावीरस्थिरोभव २२ नचैतदनुरूपंतेयतेग्ला
निररिंदम ॥ यदोजसानलभतेक्षत्रियोनतदश्नुते २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिभीमोत्तेजकश्रीकृष्णवाक्येपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥
॥ ७५ ॥ ७६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथोक्तोवासुदेवेनानित्यमन्युरमर्षणः ॥ सदश्वत्समाधावद्भभाषेतदनंतरम् १ ॥ भीमसेनउवाच ॥ अन्यथामांचिकी
र्षतमन्यथामन्यसेऽच्युत ॥ प्रणीतभावमत्यर्थयुधिसत्यपराक्रमम् २ वेत्सिदाशार्हसत्यंमेदार्धकालंसहोषितः ॥ उतवामांनजानासिप्लवनहृदइवाप्लवे ३ तस्मा
दनभिरूपाभिर्वाग्भिर्मांस्त्वंसमर्छसि ॥ कथंहीमोमसेनंमांजानन्कश्चनमाधव ४ ब्रूयादप्रतिरूपाणियथामांस्त्वमर्हसि ॥ तस्मादिदंप्रवक्ष्यामिवचनंवृष्णिनंदन ५
आत्मनःपौरुषंचैवबलंचनसंपरैः ॥ सर्वथानार्यकर्मैतत्प्रशंसास्वयमात्मनः ६ अतिवादापविद्धस्तुवक्ष्यामिबलमात्मनः ॥ पश्येमेरोदसीकृष्णययोरासन्निमाः
प्रजाः ७ अचलेचाप्रतिष्ठेचाप्यनंतसर्वमातरौ ॥ यदिमेसहसाकुद्वेसमेयातांशिलेइव ८ अहमेतेनिगृहीयांवाहुभ्यांसचराचरे ॥ पश्यैतदंतरंबाह्वोर्महापरिधयोरिव ९

ताजस्मीतिशेषः १३ । १४ । १५ निमित्तानिमहिषारोहणवामनेत्रस्फुरणादीनि स्वप्नांतेस्वप्ने जागरांतेजागरे १६ । १७ । १८ अष्टीलाफलांतर्ग्रथिः साचशाल्मलेकेवलंतूलमयीभवति १९ । २०
२१ । २२ । २३ इतिउद्योगपर्वणी०भा०मावदीपेपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ तथोक्तइति समाधावत् तीव्रवेगंयथास्यात्तथा १ । २ । १ । ४ । ५ । ६ रोदसीद्यावामूमी ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ संवाधेसंकीर्णे १४ वैशसेविशसनवति १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ भावमिति विवक्षया
स्वयास्वरूपवक्तव्यमितीच्छया प्रागेवतस्यज्ञातत्वात् १ वेदवेत्ति २ । ३ । ४ कुतस्तर्हिमांनिदितवानसीत्याशंक्याह जिज्ञासंतइति देवमानुषयोर्धर्मस्यपर्यायमितिसंबंधः । देवधर्मस्यमा
विनःपुण्यपापफलस्यपर्यायंपर्यंतदेवज्ञादेःसकाशाजिज्ञासंतोज्ञातुमिच्छंतोऽपिनाध्यवस्यंतिननिश्चिन्वन्ति । कदाचिदेवज्ञाद्युक्तावपिविस्वादर्शनात् । तथामानुषधर्मस्यपुरुषकारस्य
पर्यायंबलावलनिर्णयइतिपूर्ववत् । शूरस्यापिकदाचित्क्रीबवदृष्टेरितिभावः ९ सएवधर्मपुत्रसंदिग्धसंदिग्धफलं ६ परिदृष्टानिकर्तव्यत्वेननिश्चितानिकायाणि ७ सुनीतंसम्यगनुष्ठितम्
यएतत्प्राप्यमुच्येतनतंपश्यामिपुरुषम् ॥ हिमवांश्चसमुद्रश्चवज्रीवाबलमित्स्वयम् १० मयाऽभिपन्नंत्रायेरन्बलमास्थायनत्रयः ॥ युद्धार्हान्क्षत्रियान्सर्वान्पा
ण्डवेष्वततायिनः ११ अधःपादतलेनैतानधिष्ठास्यामिभूतले ॥ नहित्वंनाभिजानासिममविक्रममच्युत १२ यथामयाविनिर्जित्यराजानोवशागाःकृताः ॥
अथचेन्मांनजानासिसूर्यस्येवोद्यतःप्रभाम् १३ विगाढेयुधिसंवाधेवेत्स्यसेमांजनार्दन ॥ परुषैराक्षिपसिक्विवणंपूतिमिवोन्नयन् १४ यथामतिब्रवीम्येतद्विद्वि
मामधिकंततः ॥ द्रष्टाऽसियुधिसंवाधेप्रवृत्तेवैशसेऽहनि १५ मयाप्रणुन्नान्मातंगान्त्रयिभःसादेनस्तथा ॥ तथानरानभिकुद्वंनिघ्नंतंक्षत्रियर्षभान् १६ द्रष्टामां
त्वंचलोकश्चविकर्षतंवरान्वरान् ॥ नमेसीदंतिमज्जानोनममोद्वेपतेमनः १७ सर्वलोकादभिकुद्वान्नभयंविद्यतेमम ॥ किंतुसौहृदमेवैतत्कृपयामधुमूदन ॥ स
र्वींस्तितिक्षेसंक्लेशान्मास्मनोभरतानशन १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिभीमसेनवाक्येपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥
॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भावंजिज्ञासमानोऽहंप्रणयादिदमब्रुवम् ॥ नचाक्षेपान्नपांडित्यान्नक्रोधान्नविवक्षया १ वेदाहंतवमाहात्म्यमुततेवेदयद्वलम् ॥ उततेवेदक
र्माणित्वांपरिभवाम्यहम् २ यथाचात्मनिकल्याणंसंभावयसिपांडव ॥ सहस्रगुणमप्येतत्त्वयिसंभावयाम्यहम् ३ यादृशेचकुलेजन्मसर्वराजाभिपूजिते ॥
बंधुभिश्चसुहृद्भिश्चभीमत्वमसितादृशः ४ जिज्ञासंतोहिधर्मस्यसंदिग्धस्यवृकोदर ॥ पर्यायनाध्यवस्यंतिदेवमानुषयोर्जनाः ५ सएवहेतुर्भूत्वाहिपुरुषस्यार्थसि
द्धिषु ॥ विनाशेऽपिसएवास्यसंदिग्धकर्मपौरुषम् ६ अन्यथापरिदृष्टानिकविभिर्दोषदर्शिभिः ॥ अन्यथापरिवर्तितेवेगाइवनभस्वतः ७ सुमंत्रितंसुनीतंचन्या
यतश्चोपपादितम् ॥ कृतमानुष्यकर्मदेवेनापिविरुद्धयते ८ दैवमप्यकृतकर्मपौरुषेणविहन्यते ॥ शीतमुष्णंतथावर्षक्षुत्पिपासेचभारत ९ यदन्यदिष्टभाव
स्यपुरुषस्यस्वयंकलम् ॥ तस्मादनुपरोधश्चविद्यतेतत्रलक्षणम् १०

विरुध्यतेनिष्फलंक्रियते ८ अकृतमोगायानारब्धकर्मपुण्यादिकमागामिदुःखंदेवज्ञादिभिरुपदिष्टयानिश्चितसद्भावंपौरुषेणविहन्यते । तेनकाम्यकर्मणामपिफलवत्त्वमस्त्येवेतिसिद्धं । यद्वाअ
कृतंकालस्वभावजंकर्मअनुभूयमानंशीतोष्णादितत्पौरुषेणप्रावरणादिसंपादनेननिवार्यतइत्यर्थः ९ यदन्यदिति दिष्टःफलमोगायआज्ञप्तःभावः सत्तायस्यतत्तदिष्टभावंप्रारब्धकर्मपंचम्यर्थेऽपि
प्रारब्धादन्यदित्यर्थः । पुरुषस्यपुरुषेणसंचितंयत्स्वयंकृतंकर्मतस्मादनुपरोधोजन्मांतरेनिरोधोनास्ति । तत्रज्ञानेनप्रायश्चित्तेनवासंचितपापानांशोलेक्षणंज्ञापकंश्रुतिस्मृतिजातंविद्यते । 'क्षी
तेचास्यकर्माणितास्मिन्दृष्टेपरावरे । धर्मेणपापमपनुदति । ज्ञानाग्निःसर्वकर्माणिमस्मसात्कुरुतेतथा'इति । भावःप्रारब्धकर्म । यद्वा अकृतात्तदेवात्शीतादेरन्यत्स्वयंकृतंदेवं देहांतःक-

रणसंतापहेतुः । तस्मादपि उपरोधोऽत्रैवनास्ति यतस्तत्रापिलक्षणं चिकित्साविवेकहेतुः शास्त्रं प्रवर्तते । सर्वेष्वपि पौरुषकर्तव्यमिति भावः १० एतदेवाहलोकस्येति कर्मणोऽन्यत्र पुरुषां विना अन्यतएकस्माद्देवादेववृत्तिर्जीविकानास्ति । एवं बुद्धिः ईदृक्ज्ञानवान्स्मन्प्रवर्तते तपुरुषकारं कुर्यात् । तथा सति उभयान्वये देवपौरुषयोः संबंधे फलं भवति नान्यतरत इत्यर्थः ११ यइति यथा कर्षकः कर्म कृत्वा देवानुकूल्यात्फलं लब्ध्वाऽपि न हृष्यति अनाकस्मिकत्वात्फलस्य । देवप्राप्तिकूल्यादलब्ध्वाऽपि न व्यथते अनुचितस्याकरणात् । तद्वदत्रापि ह्येयमित्याशयः १२ तं प्रकृत्यो जयति तत्रेति अनुमात्रावधारणं निश्चय इत्यर्थः 'मात्रं कात्स्न्येऽवधारणे' इति कोशः लिंगव्यत्ययार्थः १३ प्रहीणरश्मिः निष्प्रभः (भावः प्रारब्धकर्म) अच्छेतप्राप्नुयात् १४ । १५ १६ ते कुरव इति संबंधः १७ अस्मिन्निति रथोपमो भीमः अश्वोपमोऽर्जुनः १८ अहमिति युद्धकामोऽप्यहं अर्जुनप्रीत्यै सारथ्यं करिष्यामीत्यर्थः १९ । २० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये

लोकस्य नान्यतो वृत्तिः पांडवान्यत्र कर्मणः ॥ एवं बुद्धिः प्रवर्तते तत्फलं स्यादुभयान्वये ११ य एवं कृतं बुद्धिः सकर्मस्वेव प्रवर्तते ॥ नासिद्धौ व्यथते तस्य न सिद्धौ हर्षमश्रुते १२ तत्रेयमनुमात्रमेभीमसेन विवक्षिता ॥ नैकांता सिद्धिर्कव्याश्रुभिः सह संयुगे १३ नातिप्रहीणरश्मिः स्यात्तथाभावविपर्यये ॥ विषादमच्छेद्गला निवाऽप्येतमर्थं ब्रवीमि ते १४ श्वोभूते घृतराष्ट्रस्य समीपं प्राप्य पांडव ॥ यतिष्ये प्रशमं कर्तुं युष्मदर्थं महापयम् १५ शमं चेत्ते करिष्यंति ततोऽनंतं यशो मम ॥ भवतां च कृतः कामस्तेषां च श्रेय उतमम् १६ ते चेदाभिनिवेक्ष्य तेनाभ्युपैष्यंति मेव च ॥ कुरवो युद्धमेवात्र घोरं कर्म भविष्यति १७ अस्मिन् युद्धे भीमसेन त्वयि भारः स माहितः ॥ धूर्जुनेन धार्या स्याद्बोद्धव्य इतरो जनः १८ अहं हियं तावीभत्सोर्भविता संयुगे सति ॥ धनं जयस्यैष कामो न हि युद्धं न कामये १९ तस्मादाशंकमानोऽहं वृकोदर मतिं तव ॥ गदतः क्लीबया वाचा तेजस्ते समदीदिपम् २० ॥ इति श्रीमहाभा० उ० प० भगवद्गीतान प० कृष्णवाक्ये सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ नैव प्रशममत्र त्वं मन्यसे सुकरं प्रभो ॥ लोभाद्वा घृतराष्ट्रस्य दे अर्जुन उवाच ॥ उक्तं युधिष्ठिरेणैव यावद्वाच्यं जनार्दन ॥ तव वाक्यं तु मे श्रुत्वा प्रतिभाति परंतप १ नैव प्रशममत्र त्वं मन्यसे सुकरं प्रभो ॥ लोभाद्वा घृतराष्ट्रस्य दे न्याद्वासमुपस्थितात् २ अफलं मन्यसे वापि पुरुषस्य पराक्रमम् ॥ न चांतरेण कर्माणि पौरुषेण बलोदयः ३ तदिदं भाषितं वाक्यं तथा च न तथैव तत् ॥ न चैत देवं द्रष्टव्यमसाध्यमपि किंचन ४ किंचैतन्मन्यसे कृच्छ्रमस्माकमवसादकम् ॥ कुर्वंति तेषां कर्माणि येषां नास्ति फलोदयः ५

भारतभावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ उक्तमिति १ दैन्याद्वा अस्मदीयात् २ पराक्रमं सर्वेषां रक्षणे यत्नं कर्माणि जीवनबीजानि प्राक्तनानि तदभावात् दलद्वया हि तार्थकृतोऽपि यत्नो निष्फल इति मत्वा शममेवेच्छसीत्यर्थः ३ मंत्रकारणमाह तदिदमिति न हि युद्धं न कामये इति यत्नव्याभाषितं तथा च न तथापि च न शब्दोऽप्यर्थे यद्यपि ममैतदनिष्टं तथापि त्वया यद्भाषितं तत्तथैव भविष्यतीत्यर्थः । परंतु शमोऽपि तव नासाध्योऽस्तीत्याह न च इति ४ एतत्कृच्छ्रं युद्धं संकटं मन्यसेऽङ्गीकरोषि अस्माकं कुरुपांडवानां शमां संभवाद्युद्धमिच्छसीत्याह कुर्वंतीति येषां पुंसां फलोदयो नास्ति तेषां कर्माणि क्रियमाणान्यपि सामादीनि कुर्वंति कृष्णांति हिंसंति कृहिंसायामित्यस्य स्वादिगणस्य स्वरूपं तनादित्वमस्यार्थं लेखकप्रमादजं वा । चतुर्थोपाय साध्येतुरिषोसां त्वमपक्रियेत्यभिप्रेत्युक्तो कर्त्तव्योऽस्तीत्याह न च इति ५

एवं जानन्नपि सामैव चेन्मन्यसे तत्राह संपाद्येति यत्कर्म सम्यक्संपाद्यमानं भवेत्तत्सफलं स्यादिति संबंधः । प्रभो इत्यनेन असाध्यसाधनसामर्थ्यमस्य दर्शयति फलितमाह सइति ६ । ७ निरामयं कुशलं ८ कार्यतां औचित्यं कार्यकर्म ९ । १० शर्मैति कृष्णास्त्वस्य व्यवहारतो भेदान्मतभेदमुक्तात्त्वमाह विचार्यमाण इति गुरुः उपदेष्टा । 'प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्च श्रुतश्रोत्रस्य श्रोत्रं मनसो ये मनो विदुस्ते निचिक्युर्ब्रह्मपुराणमर्थ' इति श्रुतेरस्मन्मनसोपि मनस्त्वमतस्तवयः कामः स एवास्मत्कामस्य प्रवर्तक इति भावः । वस्तुतस्तु तवैव कामो युक्त इत्याह न स इत्यादिना ११ धर्मिष्ठं युद्धादिकं १२ हताश्रीः १३ समाहूतो द्यूतार्थं १४ निर्गतः निश्चयेन प्राप्तः कथंचन कथमपि मुख्या फलवती मृदुना साम्रा इतरेण युद्धेन १५ । १६ । १७ नाम निश्चितं संपादये संपाद्यमानं सम्यक् स्यात्कर्मसफलं प्रभो ॥ स तथा कृष्णवर्तस्वयथा शर्म भवेत्परैः ६ पांडवानां कुरूणां च भवान्नः प्रथमः सुहृत् ॥ सुराणामसुराणां च यथा वीरप्रजापतिः ७ कुरूणां पांडवानां च प्रतिपत्स्वनिरामयम् ॥ अस्मद्विमतमनुष्ठानं मन्येत वनदुष्करम् ८ एवं च कार्यतामेति कार्यं तव जनार्दन ॥ गमनादेव मेव त्वं करिष्यसि जनार्दन ९ चिकीर्षितमथान्यत्ते तस्मिन् वीरदुरात्मनि ॥ भविष्यति च तत्सर्वं यथा तव चिकीर्षितम् १० शर्मतैः सहवानोऽस्तु तव वायञ्चिकीर्षितम् ॥ विचार्यमाणो यः कामस्तव कृष्णस नो गुरुः ॥ न स नार्हति दुष्टात्मा वधं स सुतवांधवः ११ येन धर्मसुते दृष्टान सा श्रीरुपमर्षिता ॥ यच्चाप्यपश्यतो पायं धर्मिष्ठं मधुसूदन ॥ १२ उपायेन नृशंसेन हता दुर्युतदेविना ॥ कथं हि पुरुषो जातः क्षत्रियेषु धनुर्धरः १३ समाहूतो निवर्तते प्राणत्यागेऽप्युपस्थिते ॥ अधर्मेण जितान्दृष्ट्वा वने प्रव्रजितांस्तथा १४ वध्यतां मम वार्ष्णेय निर्गतोऽसौ सुयोधनः ॥ न चैतदुद्धृतं कृष्णमित्रार्थं यच्चिकीर्षसि ॥ क्रिया कथंच मुख्या स्यान्मृदुना चेतरेण वा १५ अथ वामन्यसे ज्यायान्वधस्तेषामनंतरम् ॥ तदेव क्रियतामाशु न विचार्य मतस्त्वया १६ जानासि हियथैतेन द्रौपदी पापबुद्धिना ॥ परिक्रिष्टा स भामध्ये तच्च तस्योपमर्षितम् १७ स नाम सम्यग्वर्तते पांडवेष्विति माधव ॥ न मे संजायते बुद्धिर्बीजमुत्तमिवोषरे १८ तस्माद्यन्मन्यसे युक्तं पांडवानां हितं च यत् ॥ तथाऽऽशुकुरुवाण्येयन्नः कार्यमनंतरम् १९ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतान पर्वणि अर्जुनवाक्ये षष्ठसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि पांडव ॥ पांडवानां कुरूणां च प्रतिपत्स्ये निरामयम् १ सर्वं त्विदं ममायतं बीभत्सो कर्मणोर्द्वयोः ॥ क्षेत्रं हि रसवच्छुद्धं कर्मणैवोपपादितम् २ ऋते वर्षा न्नकोंते यजातु निर्वर्तयेत्फलम् ॥ तत्रैव पौरुषं ब्रूयुरासेकं यत्र कारितम् ३ तत्र चापि ध्रुवं पश्येच्छोषणं देवकारितम् ॥ तदिदं निश्चितं बुद्ध्या पूर्वैरपि महात्मभिः ४ दैवे च मानुषे चैव संयुक्तं लोककारणम् ॥ अहं हितं करिष्यामि परं पुरुषकारतः ५ दैवं तु न मया शक्यं कर्म कर्तुं कथंचन ॥ सहिधर्मं च लोकं च त्यक्त्वा चरति दुर्मतिः ६

पुसम्यग्वर्ततेति बुद्धिर्मेन संजायते नोत्पद्यते १८ । १९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७८ ॥ एवमिति १ द्वयोः कर्मणोः शमयुद्धयोर्मध्ये इदं अनामयं सर्वकृत्स्नं मम दूतस्यायतं अधीनं तथापि देवानुकूल्यमत्रापेक्षितमित्याह क्षेत्रमिति कर्मणा कर्षणेन वाप्यादिजलदानेन च शुद्धं मूदोषहीनं रसवदार्यं च उपपादितं कृतं तत् कदाचिद्वर्षा विनाऽपि फलप्रदं भवेत् २ अत्र केवलं पौरुषस्यैव श्रैष्ठ्यं दृष्टमित्याह तत्रोति ३ एतदपि देवाधीनमेवेत्याह तत्र चापीति शोषणं वाप्यादेः सर्वथा दृष्ट्यभावे यथान फलनिष्पत्तिस्तद्वद्वैवाभावेपीत्यर्थः ४ संयुक्तं आहितं लोककारणं लोकहितसाधनं ५ दैवं कर्म प्राक्तनं कर्म कर्तुं अन्यथा कर्तुं ६

७ पुरुषकाराच्छमोऽप्यत्रदुःसंपादइत्याह सहीति त्यागेनदानेन ८ सानुबंधःसपरिवारः नचेति एकोराज्यंयत्कतुनेच्छतिपरोदातुनेच्छतीत्यर्थः ९ शासनंपंचग्रामान्देहीतितवनवकव्यः
दैन्यद्योतकत्वादितिभावः अफलत्वाच्चनैवंसवाच्यइत्याह उक्तमिति प्रयोजनंशमम् १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अभिशंकसेमांशममनिच्छंतमिवमन्यसे १६ दिव्यविधानंभूभा
रापहःरार्थस्वर्गादिनामवतरणम् १७ आशंसेसंभावयामि १८ कथमिति भीष्मेणएतच्छर्मयाच्यमानोऽपिसःहितकथंनोक्तःअपितुक्तउपदिष्टएवदुयोधनस्तथापिनृहीतवानितिभावः

नहिसंतप्यतेतेनतथारूपेणकर्मणा ॥ तथापिबुद्धिपापिष्ठावर्धयंत्यस्यमंत्रिणः ७ शकुनिःसूतपुत्रश्चभ्रातादुःशासनस्तथा ॥ साहित्यागेनराज्यस्यनशमंसमुपै
ष्यति ८ अंतरेणवधंपार्थसानुबंधःसुयोधनः ॥ नचापिप्राणिपातेनव्यक्तुमिच्छतिधर्मराट् ॥ याच्यमानश्चराज्यंसनप्रदास्यतिदुर्मतिः ९ नतुमन्येसतद्वा
च्योयद्युधिष्ठिरशासनम् ॥ उक्तंप्रयोजनंयत्तुधर्मराजेनभारत १० तथापापस्तुतत्सर्वेनकरिष्यतिकौरवः ॥ तस्मिन्वाक्रियमाणेऽमौलोकेवध्योभविष्यति ११
ममचापिसवध्योहिजगतश्चापिभारत ॥ येनकौमारकेयूसर्वेविप्रकृताःसदा १२ विप्रलुप्तंचवोराज्यंनृशंसेनदुरात्मना ॥ नचोपशा यतेपापःश्रियंदृष्ट्वायुधि
ष्ठिरे १३ असकृच्चाप्यहंतेनत्वत्कृतेपार्थभेदितः ॥ नमयातद्दृष्टीतंचपापंतस्यचिकीर्षितम् १४ जानासिहिमहाबाहोत्वमप्यस्यपरंमतम् ॥ प्रियंचिकीर्षमा
णंचधर्मराजस्यमामपि १५ संजानंस्तस्यचात्मानंममचैवपरंमतम् ॥ अजानन्निवर्माकस्मादर्जुनाद्याभिशंकसे १६ यच्चापिपरमंदिव्यतच्चाप्यनुगतंत्वया ॥
विधानंविहितंपार्थकथंशर्मभवेत्परैः १७ यत्तुवाचामयाशक्यंकर्मणावापिपांडव ॥ करिष्येतदहंपार्थनत्वाशंसेशमंपरैः १८ कथंगोहरणेतुक्तोनैतच्छर्मंतथाहि
तम् ॥ याच्यमानोहिभीष्मेणसंवत्सरगतेध्वनि १९ तदैवतेपराभूतायदासंकलिपतास्त्वया ॥ लवशःक्षणशश्चापिनचतुष्टयःसुयोधनः २० सर्वथातुमयाकार्यं
धर्मराजस्यशासनम् ॥ विभाव्यंतस्यभूयश्चकर्मपापंदुरात्मनः २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिश्रीकृष्णवाक्येऊनाशीतितमोऽध्यायः
॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ नकुलउवाच ॥ उक्तंबहुविधंवाक्यंधर्मराजेनमाधव ॥ धर्मज्ञेनवदान्येनश्रुतंचैवहितत्त्वया १ मतमाज्ञायराज्ञश्चभीमसेनेनमाध
व ॥ संशमोबाहुवीर्यंचरुयापितंमाधवात्मनः २ तथैवफाल्गुनेनापियदुक्तंतत्त्वयाश्रुतम् ॥ आत्मनश्चमतंविरकथितंभवतासकृत् ३ सर्वमेतदतिकम्यश्रु
त्वापरमतंभवान् ॥ यत्प्राप्तकालंमन्येथास्तत्कुर्याःपुरुषोत्तम ४ तस्मिन्स्तस्मिन्निमित्तेहिमतंभवतिकेशव ॥ प्राप्तकालंमनुष्येणक्षमंकार्यमरिंदम ५

संवत्सरगतेगतसंवत्सरे १९ संकलिपताः वध्यत्वेननिश्चिताः लवशःक्षणशः लवःशः क्षणःस्वीकारः राज्यलेशस्यस्वीकारेऽपिनसंतुष्टइत्यर्थः क्रमेणषष्ठ्यर्थेसप्तम्यर्थेचशस्प्रत्ययः २०
विभाव्यंविचारणीयम् २१ ॥ इतिउद्योगप० नीलकंठीयेभारतभावदीपे ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ उक्तमिति १ राज्ञोमतंआज्ञाय संशमःसम्यक्शमः रुश
पितः हेमाधवमधुदेशज आत्मनःमतंआज्ञायबाहुवीर्यंरुयापितं हेमाधवलक्ष्मणपिते २ । ३ । ४ तस्मिन्निति निमित्तभेदान्मतभेदोभवति कुलधुर्यस्ययुधिष्ठिरस्यमतं कुलोच्छेदोभाभादिति
केशाकर्षणाक्लिष्टायाःद्रौपद्यामतंशत्रवोनिर्मूलंउन्मूलनीयाइति तत्रकालानुरूपंयत्क्षमंयोग्यंतत्त्वयाकार्यमित्यर्थः ५

अनित्यानाशवतीमतिर्येषांते ६ नकेवलंव्याक्तिभेदान्मतभेदः किंतुव्यक्त्यैक्येऽपिअवस्थाभेदान्मतभेदोभवतीत्याह अन्यथेत्यादिना अदृश्येष्विति अज्ञातवासकालेकथमनावृताश्चरिष्याम
इत्येवमनोरथआसीत् दृश्येषुइदानींअव्येषुअस्मासु कदाराज्यंप्राप्स्यामइत्यस्तीतिभावः ७ प्रणयआदरः ८ नव्यथेतत्कुद्वेत् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अर्थ
अन्यथार्चितितोह्यर्थःपुनर्भवतिसोऽन्यथा ॥ अनित्यमतयोलोकेनराःपुरुषसत्तम ६ अन्यथाबुद्धयोह्यासन्नस्मासुवनवासिषु ॥ अदृश्येष्वन्यथाकृष्णदृश्ये
षुपुनरन्यथा ७ अस्माकमपिवाष्णैर्यवनेविचरतांतदा ॥ नतथाप्रणयोराज्येयथासंप्रतिवर्तते ८ निवृत्तवनवासान्नःश्रुत्वावीरसमागताः ॥ अक्षौहिण्योहिस
सेमास्त्वत्प्रसादाज्जनार्दन ९ इमान्हिपुरुषव्याघ्रानर्चित्यबलपौरुषान् ॥ आतशस्त्रानरणेदृष्ट्वानव्यथेदिहकःपुमान् १० सभवान्कुरुमध्येतंसांत्वपूर्वभयोत्त
रम् ॥ ब्रूयाद्वाक्यंयथामंदोनव्यथेतसुयोधनः ११ युधिष्ठिरंभीमसेनंबीभत्सुंचापराजितम् ॥ सहदेवंचमांचैवत्वांचरामंचकेशव १२ सात्यकिंचमहावीर्यंवि
राटंचसहात्मजम् ॥ द्रुपदंचसहामात्यंचष्टष्टुभ्रंचमाधव १३ काशिराजंचविक्रांतंचष्टकेतुंचचेदिपम् ॥ मांसशोणितभृन्मर्त्यःप्रतियुध्येतकोयुधि १४ सभवान्
गमनादेवसाधयिष्यत्यमंशयम् ॥ इष्टमर्थमहाबाहोधर्मराजस्यकेवलम् १५ विदुरश्चैवभीष्मश्चद्रोणश्चसहबाह्लिकः ॥ श्रेयःसमर्थाविज्ञातुमुच्यमानास्त्वया
ऽनघ १६ तेचैनमनुनेष्यंतिष्टतरांजनाधिपम् ॥ तंचपापसमाचारंसहामात्यंसुयोधनम् १७ श्रोताचार्यस्यविदुरस्त्वंचवक्ताजनार्दन ॥ कमिवार्थनिवर्त
तंस्थापयेतांनवर्तनि १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिनकुलवाक्येअशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ सहदेवउवाच ॥ यदेतत्कथितंरा
ज्ञाधर्मेषुसनातनः ॥ यथाचयुद्धमेवस्यातथाकार्यमरिंदम १ यदिप्रशममिच्छेयुःकुरवःपांडवैःसह ॥ तथापियुद्धंदाशार्हयोजयेथाःसहैवतैः २ कथंनुदृष्ट्वा
पांचालींतथाकृष्णसभागताम् ॥ अवधेनप्रशम्येतमममन्युःसुयोधने ३ यदिभीमार्जुनौकृष्णधर्मराजश्चधार्मिकः ॥ धर्ममुत्सृज्यतेनाहंयोद्धुमिच्छासिसंयु
गे ४ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ सत्यमाहमहाबाहोसहदेवोमहामतिः ॥ दुर्योधनवधेशांतिस्तस्यकोपस्यमेभवेत् ५ नजानासियथादृष्ट्वाचीराजिनधरान्वने ॥ त
वापिमन्युरुहूतोदुःखितान्प्रेक्ष्यपांडवान् ६ तस्मान्माद्रीसुतःशूरोयदाहरणकर्कशः ॥ वचनंसर्वयोधानांतन्मतंपुरुषोत्तम ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवं
वदतिवाक्यंतुयुयुधानेमहामतौ ॥ सुभीमःसिंहनादोऽभूद्योधानांतत्रसर्वशः ८ सर्वेहिसर्वशोवीरास्तद्वचःप्रत्यपूजन् ॥ साधुसाध्वितिशैनेयंहर्षयंतोयुयुत्स
वः ९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि सहदेवसात्यकिवाक्येएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
॥ राज्ञस्तुवचनंश्रुत्वाधर्मार्थसहितंहितम् ॥ कृष्णादाशार्हमासीनमब्रवीच्छोककर्शिता १

प्रयोजनं निवर्ततंभ्रश्यंतम् १८ ॥ इतिउद्योगप० नीलकंठीयेभारतभावदीपे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ यदेतदिति १ । २ । ३ यदियद्यपिभीमादयोधार्मिकाःस्युः तथापिअहंधर्ममुत्सृ
ज्यतेनसहयोद्धुमिच्छामि ४ महाबाहोहेकृष्ण ५ । ६ । ७ । ८ । ९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ राज्ञस्त्विति १

स्वसितायतमूर्धजा अतिकृष्णादीर्घाश्चकेशायाः २ । ३ । ४ मंत्रंशमप्रधानं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० प्रतिसमासितुं प्रतिपक्षतयास्थातुं ११ कश्चन अर्थः शमोपायः शक्यः कर्तुमिति शेषः

सुताद्रुपदराजस्य स्वसितायतमूर्धजा ॥ संपूज्य सहदेवं च सात्यकिं च महारथम् २ भीमसेनं च संशान्तिं दृष्ट्वा परमदुर्मनाः ॥ अश्रुपूर्णे क्षणावाक्यमुवाचे दं मनस्विनी
३ विदितं ते महाबाहो धर्मज्ञमधुसूदन ॥ यथानिकृतिमास्थाय भ्रंशिताः पांडवाः सुखात् ४ धृतराष्ट्रस्य पुत्रेण सामात्येन जनार्दन ॥ यथा च संजयो राज्ञामंत्रं रहसि
श्रावितः ५ युधिष्ठिरस्य दाशार्हतश्चापि विदितं तव ॥ यथोक्तः संजयश्चैव तच्च सर्वं श्रुतं त्वया ६ पंचनस्तात दीयतां ग्रामा इति महाद्युते ॥ अविस्थलं तृकस्थलं मा
कंदी वारणावतम् ७ अवसानं महाबाहो कंचिदेकं च पंचमम् ॥ इति दुर्योधनो वाच्यः सुहृदश्चास्य केशव ८ न चापि ह्यकरोद्वाक्यं श्रुत्वा कृष्णसुयोधनः ॥ युधिष्ठि
रस्य दाशार्हं श्रीमत्संधिमिच्छतः ९ अप्रदानेन राज्यस्य यदिकृष्णसुयोधनः ॥ संधिमिच्छेन्न कर्तव्यं तत्र गत्वा कथंचन १० शक्यंति हि महाबाहो पांडवाः संजयैः
सह ॥ धार्तराष्ट्रबलं घोरं क्रुद्धं प्रतिसमासितुम् ११ न हि सामानदानेन शक्योऽर्थस्तेषु कश्चन ॥ तस्मात्तेषु न कर्तव्या कृपा ते मधुसूदन १२ साम्रादानेन वा कृष्ण
येन शाम्यंति शत्रवः ॥ योक्तव्यस्तेषु दंडः स्याज्जीवितं परिरक्षता १३ तस्मात्तेषु महादंडः क्षेप्तव्यः क्षिप्रमच्युत ॥ त्वया चैव महाबाहो पांडवैः सह संजयैः १४ एत
त्समर्थं पार्थानां तव चैव यशस्करम् ॥ क्रियमाणं भवेत्कृष्णक्षत्रस्य च सुखावहम् १५ क्षत्रियेण हि हंतव्यः क्षत्रियो लोभमास्थितः ॥ अक्षत्रियो वा दाशार्हं स्वधर्ममनु
तिष्ठता १६ अन्यत्र ब्राह्मणा तात सर्वपापेष्ववस्थितात् ॥ गुरुर्हि सर्ववर्णानां ब्राह्मणः प्रसूताग्रभुक् १७ यथाऽवध्यवध्यमाने भवेद्दोषो जनार्दन ॥ सवध्यस्यावधे
दृष्टइति धर्मविदो विदुः १८ यथा त्वानं स्पृशेदेष दोषः कृष्णतथा कुरु ॥ पांडवैः सह दाशार्हैः संजयैश्च सैनिकैः १९ पुनरुक्तं च वक्ष्यामि विश्रंभेण जनार्दन ॥ का तु
सीमंतिनीमादृक् पृथिव्यामस्ति केशव २० सुताद्रुपदराजस्य वेदिमध्यात्समुत्थिता ॥ धृष्टद्युम्नस्य भगिनी तव कृष्णप्रिया सखी २१ आजमिदं कुलप्राप्ता स्नुषापां
डोर्भहात्मनः ॥ महिषी पांडुपुत्राणां पंचेन्द्रसमवर्चसाम् २२ सुतामे पंचभिर्वीरैः पंचजातामहारथाः ॥ अभिमन्युर्यथा कृष्णतथा ते तव धर्मतः २३ साऽहं केशग्रहं
प्राप्ता परिक्रिष्टा सभागता ॥ पश्यतां पांडुपुत्राणां त्वयि जीवितिकेशव २४ जीवत्सु पांडुपुत्रेषु पंचालेष्वथ वृष्णिषु ॥ दासीभूताऽस्मि पापानां सभामध्ये व्यवस्थिता
२५ निरमर्षेष्वचेष्टेषु प्रेक्षमाणेषु पांडुषु ॥ पाहि मामिति गोविंद मनसा चिंतितोऽसि मे २६ यत्र मां भगवान्राजाश्वशुरो वाक्यमब्रवीत् ॥ वरं वृणोष्वपांचालिवरा
र्हाऽसि मतामम २७ अदासाः पांडवाः संतु सरथाः सायुधा इति ॥ मयोक्ते यत्र निर्मुक्ता वनवासाय केशव २८ एवं विधानां दुःखानामभिज्ञोऽसि जनार्दन ॥ प्रायस्व
पुंडरीकाक्ष स भर्तृजातिबांधवान् २९ नन्वहं कृष्णभीष्मस्य धृतराष्ट्रस्य चोभयोः ॥ स्नुषाभवामि धर्मेण साहं दासीकृता बलात् ३०

११ । १२ । १३ समर्थयुक्तं १५ । १६ प्रसूतं प्रदत्तं चतुर्दशं च तस्य भोक्ता प्रसूताग्रभुक् पूज्य इत्यर्थः १० । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

३१ । ३२ मृदुसंहारं वेणीरूपेण समाहृतमपि मृदुं वृजिना ग्रंथितलाग्रं केशवत्सूक्ष्माग्रं वा । 'वृजिनः कुटिलेऽन्यवत्' इति विश्वः सुदर्शनं रमणीयं ३३ । १४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९
४० हे भीमशत्रुभयंकरकृष्ण योऽयं भवान् ४१ । ४२ अत्युष्णं वह्निं ४३ । ४४ रीत्यतिरोदिष्यंति ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भार
विकपार्थस्य धनुष्मतां भीमसेनस्य धिग्वलम् ॥ यत्र दुर्योधनः कृष्णसुहृत्तमपि जीवाति ३१ यदितेऽहमनुग्राह्या यदिते स्तिरुपामयि ॥ धार्तराष्ट्रेषु वै कोपः सर्वः कृ
ष्णविधीयताम् ३२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा मृदुसंहारं वृजिना ग्रंथितं सुदर्शनम् ॥ सुनीलमसितापांगी सर्वगंधाधिवासितम् ३३ सर्वलक्षणसंपन्नं महाभुजग
वर्चसम् ॥ केशपक्षं वरारोहा गृह्यवामेन पाणिना ३४ पद्माक्षीं पुंडरीकाक्षमुपेत्य गजगामिनी ॥ अश्रुपूर्णे क्षणाकृष्णा कृष्णवचनमब्रवीत् ३५ अयं ते पुंडरीकाक्ष
दुःशासनकरोद्धतः ॥ स्मर्तव्यः सर्वकार्येषु परेषां संधिमिच्छता ३६ यदि भीमार्जुनौ कृष्णरूपणौ संधिकामौ ॥ पितामेयोत्स्यते वृद्धः सह पुत्रैर्महारथैः ३७ पंच
चैव महाविर्याः पुत्रामे मधुसूदन ॥ अभिमन्युं पुरस्कृत्य योत्स्यंते कुरुभिः सह ३८ दुःशासनभुजं श्यामं संचिन्नं पांसुगुंठितम् ॥ यद्यहं तु न पश्यामि काशांतिर्हृदय
स्य मे ३९ त्रयोदशहिवर्षाणि प्रतीक्षं त्यागता निमे ॥ विधाय हृदये मन्युं प्रदीप्तमिव पावकम् ४० विदीर्य ते मे हृदयं भीमवाक्शल्यपीडितम् ॥ योऽयमद्य महाबा
हो धर्ममेवानुपश्यति ४१ इत्युक्त्वा बाष्परुद्धेन कंठेनायतलोचना ॥ रुरोद कृष्णा सोत्कंपं सस्वरं पाष्पगद्गदम् ४२ स्तनौ पीनाय तश्चोणी सहिता वभिवर्षति ॥
द्रवीभूतमिवात्युष्णं मुंचती वारिनेत्रजम् ४३ तामुवाच महाबाहुः केशवः परिमां त्वय न् ॥ अचिराद् द्रक्ष्यसे कृष्णे रुदतीर्भरतस्त्रियः ४४ एवं ताभीरुरोत्स्यंति निहत
ज्ञातिबांधवाः ॥ हतमित्राहतबलायेषां कुद्धाऽसि भामिनी ४५ अहं च तत्करिष्यामि भीमार्जुनयमैः सह ॥ युधिष्ठिरनियोगेन देवाच्च विधिनिर्मितात् ४६ धार्तरा
ष्ट्राः कालपक्वानचेच्छृण्वंति मे वचः ॥ शेष्यं ते निहता भूमौ श्वसृगालादनीकृताः ४७ चलेद्दिहिमवान् शैलो मेदिनी शतधा फलेत् ॥ द्यौः पतेच्च स नक्षत्रानमेमो घंवचो
भवेत् ४८ सत्यं ते प्रतिजानामि कृष्णे बाष्पो निगृह्यताम् ॥ हता मित्रान् श्रिया युक्तान् चिराद् द्रक्ष्यसे पतीन् ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्व
णि द्वौपदी कृष्णसंवादे द्वयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ४४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कुरूणामद्य सर्वेषां भवान्सुहृदनुत्तमः ॥ संबंधी दयितो नित्यमुभयोः पक्षयोरपि
१ पांडवैर्धातृराष्ट्राणां प्रतिपाद्यमनामयम् ॥ समर्थः प्रशमं चैव कर्तुमर्हसि केशव २ त्वमितः पुंडरीकाक्षसुयोधनममर्षणम् ॥ शांत्यर्थं भ्रातरं ब्रूयाय तद्वाच्यमपि
ब्रह्म ३ त्वया धर्मार्थयुक्तं चेदुक्तं शिवमनामयम् ॥ हितं नादास्यते बालो दिष्टस्य वशमेप्यति ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ धर्म्यमस्मद्वितं चैव कुरूणां यदनामयम् ॥
एष यास्यामि राजानं धृतराष्ट्रमभीप्सया ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो व्यपेततमसि सूर्ये विमलवद्भते ॥ भैत्रे सुहृते संप्राप्ते मृद्वर्चिषि दिवाकरे ६
तभावदीपे द्वयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ४४ ॥ कुरूणामिति १ प्रतिपाद्यं संपाद्यं अनामयं कुशलं १ । ३ । ४ यास्यामि तदेव कर्तुमिति शेषः अभीप्सया प्राप्नुमिच्छ
या ५ विमलवद्भते निर्भलाकाशगे भैत्रे जन्मक्षादष्टमतारायां दूतस्य हि स्वाभिबलेनैव बलवत्त्वमित्यर्थः ६

कौमुदेकार्तिकेरेवत्या अर्जुनस्यफाल्गुनीजातस्वरेवतीभैरवाराभवतीतिप्रसिद्धं ७।८।९।१० प्रतिज्ञायअनुस्मृत्य ११।१२।१३।१४ आकाशगःसूर्यः आकाशमिवचेतिपाठेजंगमाका
 कौमुदेमासिरेवत्याशरदंतेहिमागमे ॥ स्फीतसस्यसुखेकालेकल्पःसत्ववर्तावरः ७ मंगल्याःपुण्यनिर्घोषावाचःशृण्वंश्चसूत्रताः ॥ ब्राह्मणानांप्रतीतानामृषी
 णामिववासवः ८ कृत्वापौर्वाहिकं कृत्यंस्नातःशुचिरलंकृतः ॥ उपतस्थेविवस्वतं पावकंचजनार्दनः ९ ऋषभं पृष्ठालभ्यब्राह्मणानभिवाच्य ॥ अग्निप्रदक्षिणं
 कृत्वापश्यन्कल्याणमग्रतः १० तत्प्रतिज्ञायवचनं पांडवस्यजनार्दनः ॥ शिनेर्नस्तारमासीनमभ्यभाषतसात्यकिम् ११ रथारोप्यतांशंखश्चक्रं चगदयासह ॥
 उपासंगाश्चशक्त्यश्वसर्वप्रहरणानिच १२ दुर्योधनश्चदुष्टात्माकर्णश्चसहसौबलः ॥ नचशत्रुरवज्ञेयोदुर्बलोऽपिबलीयसा १३ ततस्तन्मतमाज्ञायकेशवस्यपुरः
 सराः ॥ प्रससुर्योजयिष्यंतोरथं चक्रगदाभृतः १४ तं दीप्तमिवकालाग्निमाकाशगमिवाशुगम् ॥ सूर्यचंद्रप्रकाशाभ्यांचक्राभ्यांसमलंकृतम् १५ अर्धचंद्रैश्चचंद्रै
 श्वमत्स्यैःसमृगपक्षिभिः ॥ पुष्पैश्चविविधैश्चित्रमणिरत्नैश्चसर्वशः १६ तरुणादित्यसंकाशंबृहंतंचारुदर्शनम् ॥ मणिहेमविचित्रांगंसुध्वजंसुपताकिनम् १७
 सूपस्करमनाघृष्यंवैयाघ्रपरिवारणम् ॥ यशोग्रप्रत्यमित्राणांयदूनानंदिवर्धनम् १८ वाजिभिःशैव्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकैः ॥ स्नातैःसंपादयामासुःसंपन्नैःसर्व
 संपदा १९ महिमानंतुकृष्णस्यभूयएवाभिवर्धयन् ॥ सुवोषःपतंगेद्रेणध्वजेनयुयुजेरथः २० तं मेरुशिखरप्रख्यंमेघदुंदुभिनिःस्वनम् ॥ आरुरोहरथंशौरिर्वि
 मानमिवकामगम् २१ ततःसात्यकिमारोप्यप्रययौपुरुषोत्तमः ॥ पृथिवीचांतरिक्षंचरथघोषेणनादयन् २२ व्यपोढाभ्रस्ततःकालःक्षणेनसमपद्यत ॥ शिव
 श्वानुववौवायुःप्रशांतमभवद्रजः २३ प्रदक्षिणानुलोमाश्चमंगल्यामृगपक्षिणः ॥ प्रयाणेवासुदेवस्यबभूवुरनुयायिनः २४ मंगल्यार्थप्रदैःशब्दैरन्ववर्तंतसर्वशः ॥
 सारसाःशतपत्राश्चहंसाश्चमधुसूदनम् २५ मंत्राहुतिमहाहोमैर्हूयमानश्चपावकः ॥ प्रदक्षिणमुखोभूत्वाविधूमःसमपद्यत २६ वसिष्ठोवामदेवश्चभुरिष्टमोगयःक्रथः
 शुक्रनारदबाल्मीकामरुतःकुशिकोभृगुः २७ देवब्रह्मर्षयश्चैवकृष्णयदुसुखावहम् ॥ प्रदक्षिणमवर्तंतसहितावासवानुजम् २८ एवमेतैर्भहाभागैर्महर्षिगणसाधु
 भिः ॥ पूजितःप्रययौकृष्णःकुरूणांसदनंप्रति २९ तंप्रयांतमनुप्रायात्कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौचोभौमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ३० चेकितानश्चविकां
 तोदृष्टकेतुश्चवेदिपः ॥ दुपदःकाशिराजश्चशिखंडीचमहारथः ३१ धृष्टद्युम्नःसपुत्रश्चविराटःकेकयैःसह ॥ संसाधनार्थंप्रययुःक्षत्रियाःक्षत्रियर्षभम् ३२ ततो
 ऽनुव्रज्यगोविंदं धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ राज्ञांसकाशेद्युतिमानुवाचेदंवचस्तदा ३३ योवैनकामात्रभयात्रलोभात्रार्थकारणात् ॥ अन्यायमनुवर्तंतस्थिरबुद्धिरलोलुपः ३४
 धर्मज्ञोद्युतिमान्प्राज्ञःसर्वभूतेषुकेशवः ॥ ईश्वरःसर्वभूतानां देवदेवःसनातनः ३५ तंसर्वगुणसंपन्नंश्रीवत्सकृतलक्षणम् ॥ संपरिष्वज्यकौंतेयःसंदेष्टुमुपचक्रमे ३६
 शतुल्यमित्यर्थः विशालत्वादनक्षत्रोपमरत्नरचितत्वाच्च तदेवाह सूर्येति १५।१६।१७ सूपस्करंशोभनेरुपकरणैरुपेतं १८ संपादयामासुःसज्जीकृतवतः १९।२०।२१।२२।२३
 २४ मंगल्यार्थप्रदैःविजयीभवेत्यादिभंगलावहैः २५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।संसाधनार्थकार्यनिष्पत्त्यर्थं ३२।३३।३४।३५।३६

१७।३८।३९।४०।४१ उदात्तविवाहात् यद्वा । 'ऊढस्तद्वित्तबालयोः'इतिविश्वः बाल्यादित्यर्थः उभयत्रमावप्रधानोनिर्देशः ४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०

युधिष्ठिरउवाच ॥ यासांबाल्यात्प्रभृत्यस्मान्पर्यवर्धयताबला ॥ उपवासतपःशीलासदास्वस्त्ययनेरता ३७ देवतातिथिपूजासुगुरुशुश्रूषणेरता ॥ वत्सला
 प्रियपुत्राचप्रियाऽस्माकंजनार्दन ३८ सुयोधनभयाद्यानोऽत्रायतामित्रकर्शन ॥ महतोमृत्युसंवाधादुद्धरेन्नौरिवार्णवात् ३९ अस्मत्कृतेचसतंतययादुःखानि
 माधव ॥ अनुभूतान्यदुःखार्हातांस्मपृच्छेरनामयम् ४० भृशमाश्वासयेश्चैनांपुत्रशोकपरिहृताम् ॥ अभिवाद्यस्वजेथास्त्वंपांडवान्परिकीर्तयन् ४१ ऊढा
 त्प्रभृतिदुःखानिश्चशुराणामरिंदम ॥ निकारानतदर्हाचपश्यंतीदुःखमश्रुते ४२ अपिजातुसकालःस्यात्कृष्णदुःखविपर्ययः ॥ यदहंमातरंक्लिष्टांसुखंदयामरिं
 दम ४३ प्रव्रजंतोऽनुधावंतीकृपणांपुत्रगृहिणीम् ॥ रुदतीमुपहायैनामगच्छामवयंवनम् ४४ ननूनंम्रियतेदुःखैसाचेज्जीवतिकेशव ॥ तथापुत्राधिभिर्गाढमा
 त्ताह्वानतंसत्कृत ४५ अभिवाद्याऽथसाकृष्णत्वयामद्वचनादिभो ॥ घृतराष्ट्रश्चकौरव्योराजानश्चवयोधिकाः ४६ भीष्मद्रोणंकृपंचैवमहाराजंचवाह्निकम् ॥
 द्रौणिचसोमदत्तंचसर्वाश्चभरतान्प्रति ४७ विदुरंचमहाप्राज्ञंकुरूणामंत्रधारिणम् ॥ अगाधबुद्धिमर्मज्ञंस्वजेथामधुसूदन ४८ इत्युक्त्वाकेशवंतत्रराजमध्येयुधि
 ष्ठिरः ॥ अनुज्ञातोनिवृत्तेकृष्णंकृत्वाप्रदक्षिणम् ४९ व्रजन्नेवतुबीभत्सुःसखायंपुरुषर्षभम् ॥ अब्रवीत्परवीरग्रंदाशार्हमपराजितम् ५० यदस्माकंविभोवृत्तंपु
 रावैमंत्रनिश्चये ॥ अर्धराज्यस्यगोविंदविदितंसर्वराजसु ५१ तच्चेदद्यादसंगेनसत्कृत्याऽनवमन्यच ॥ प्रियंमेस्यान्महाबाहोमुच्येरन्महतोभयात् ५२ अतश्चे
 दन्यथाकर्ताधार्तराष्ट्रोऽनुपायवित् ॥ अंतनूनंकरिष्यामिक्षत्रियाणांजनार्दन ५३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तेपांडवेनसमहृष्यदृकोदरः ॥ मुहुर्मुहुःक्रोधव
 शात्प्रावेपतचपांडवः ५४ वेपमानश्चकौंतेयःप्राक्रोशन्महतोरवान् ॥ धनंजयवचःश्रुत्वाहर्षोत्सिक्तमनाभृशम् ५५ तस्यतंनिनदंश्रुत्वासंप्रावेपंतधन्विनः ॥
 वाहनानिचसर्वाणिशकृन्मूत्रेप्रसुसुबुः ५६ इत्युक्त्वाकेशवंतत्रतथाचोक्त्वाविनिश्चयम् ॥ अनुज्ञातोनिवृत्तेपरिष्वज्यजनार्दनम् ५७ तेषुराजसुसर्वेषुनिवृत्तेषुज
 नार्दनः ॥ तूर्णमभ्यगमदृष्टःशैव्यसुग्रीववाहनः ५८ तेहयावासुदेवस्यदारुकेणप्रचोदिताः ॥ पंथानमाचेमुखिग्रसमानाह्वांवरम् ५९ अथापश्यन्महाबाहुर्कृ
 नध्वनिकेशवः ॥ ब्राह्मयाश्रियादीप्यमानान्स्थितानुमयतःपथि ६० सोऽवतीर्यरथातूर्णमभिवाद्यजनार्दनः ॥ यथावृत्तानृषीन्सर्वानभ्यभाषतपूजयन् ६१ क
 च्छिलोकेषुकुशलंकच्चिद्धर्मःस्वनुष्ठितः ॥ ब्राह्मणानांत्रयोवर्णाःकच्चित्तिष्ठंतिशासने ६२ तेभ्यःप्रयुज्यतांपूजांप्रोवाचमधुसूदनः ॥ भगवंतःकंसंसिद्धाःकावीथी
 भवतामिह ६३ किंवाकार्यंभगवतामहंकिंकरवाणिवः ॥ केनार्थेनोपसंप्राप्ताभगवंतमिहितलम् ६४ तमब्रवीज्जामदग्न्यउपेत्यमधुसूदनम् ॥ परिष्वज्यचगोविंदं
 सुरासुरपतेःसखा ६५

६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेऽयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ अ ॥ ॥ प्रयातमिति १ । २ । ३ देवानिशकुनानि औत्पा
देवर्षयःपुण्यकृतोब्राह्मणाश्वबहुश्रुताः ॥ राजर्षयश्चदाशार्हमानयंतस्तपस्विनः ॥ देवासुरस्यद्रष्टारःपुराणस्यमहामते ६६ समेतंपार्थिवंक्षत्रंदिदक्षंतश्चसर्व
तः ॥ सभासदश्चराजानस्त्वांचसत्यंजनार्दनम् ६७ एतन्महत्प्रेक्षणीयंद्रष्टुंच्छामकेशव ॥ धर्मार्थसहितावाचःश्रोतुमिच्छाममाधव ६८ त्वयोच्यमानाःकुरु
पुराजमध्येपरंतप ॥ भीष्मद्रोणादयश्चैवविदुरश्चमहामतिः ६९ त्वंचयादवशादूलसभायांवैसमेष्यथ ॥ तववाक्यानिदिव्यानि तथातेषांचमाधव ७० श्रोतु
मिच्छामगोविंदसत्यानिचहितानिच ॥ आपृष्टोऽसिमहाबाहोपुनर्द्रक्ष्यामहेवयम् ७१ याह्यविघ्नेनवैवरिद्रक्ष्यामस्त्वासभागतम् ॥ आसीनमासनेदिव्येवलते
जःसमाहितम् ७२ ॥ इतिश्रीमहाभा० उ० प० भगवद्यानप० श्रीकृष्णप्रस्थानेऽयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रयातंदेवकी
पुत्रंपरवीररुजोदश ॥ महारथामहाबाहुमन्वयुःशस्त्रपाणयः १ पदातीनांसहस्रंचसादिनांचपरंतप ॥ भोज्यंचविपुलंराजनप्रेष्याश्चशतशोपरे २ ॥ जनमेजय
उवाच ॥ कथंप्रयातोदाशाहोमहात्माधुसूदनः ॥ कानिवाव्रजतस्तस्यनिमित्तानिमहौजसः ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यप्रयाणेतान्यासन्निमित्तानिमहा
त्मनः ॥ तानिमेऽष्टाणुसर्वाणिदेवान्यौत्पातिकानिच ४ अनभ्रेऽग्निनिर्घोषःसविद्युत्समजायत ॥ अन्वगेवचपर्जन्यःप्रावर्षाद्विघ्नेभृशम् ५ प्रत्यगूहुर्महानद्यःप्रा
ङ्मुखाःसिंधुसप्तमाः ॥ विपरीतादिशःसर्वानप्राज्ञायतकिंचन ६ प्राज्वलन्नग्रयोराजनपृथिवीसमकंपत ॥ उदपानाश्चकुंभाश्चप्रासिंचनशतशोजलम् ७ तमः
संवृतमप्यासीत्सर्वजगदिदंतथा ॥ नदिशोनादिशोराजनप्रज्ञायंतस्मरेणुना ८ प्रादुरासीन्महाच्छब्दःखेशरीरंनट्टयते ॥ सर्वेपुराजन्देषुतदुतमिवाभवत्
९ प्रामश्चास्तिनपुरंवातोदक्षिणपश्चिमः ॥ आरुजनगणशोवृक्षानपरुषोऽग्निनिःस्वनः १० यत्रयत्रचवाष्ण्योवर्ततेपथिभारत ॥ तत्रतत्रसुखोवायुःसर्व
चासीत्प्रदक्षिणम् ११ ववर्षपुष्पवर्षंचकमलानिचभूरिशः ॥ समश्चपंथानिर्दुखोव्यपेतकुशकंटकः १२ संस्तुतोब्राह्मणैर्गोभिस्तत्रतत्रसहस्रशः ॥ अर्च्यतेमधु
पर्कैश्चवसुभिश्चवसुप्रदः १३ तंकिरंतिमहात्मानंवन्यैःपुष्पैःसुगंधिभिः ॥ स्त्रियःपथिसमागम्यसर्वभूतहितेरतम् १४ सशालिभवनरम्यसर्वसस्यसमाचितम् ॥
सुखंपरमधर्मिष्ठमभ्यगाद्भरतर्षभ १५ पश्यन्बहुपशून्ग्रामान्रम्यान्तद्वदयतोषणान् ॥ पुराणिचव्यतिक्रामन्नाश्राणिविविधानिच १६ नित्यंहृष्टाःसुमनसोभारतै
रभिरक्षिताः ॥ नोद्विग्नाःपरचक्राणांव्यसनानामकोविदाः १७ उपप्लव्यादथागम्यजनाःपुरनिवासिनः ॥ पथ्यतिष्ठंतसहिताविष्वक्सेनदिदक्षया १८ तेतुसर्वे
समायांतमाग्निमिदमिवप्रभुम् ॥ अर्चयामासुरर्चाहंदेशातिथिमुपस्थितम् १९ वृकस्थलंसमासाद्यकेशवःपरवीरहा॥प्रकीर्णरश्मावादित्येव्योभिर्वैलोहितायति २०
तिकानिशकुनानि ४ । ५ प्रत्यक्प्रतीपंउडुःप्रवाहंकृतवत्यः ६ । ७ । ८ । खेशरीरंछायापुरुषशरीरं ९ दक्षिणपश्चिमःनिर्ऋतिदेशः १० औत्पातिकान्युक्तादेवान्याह यत्रयत्रेति ११
१२ । १३ । १४ भवंतिअस्मिन्नितिभवनंक्षेत्रं १५ । १६ । १७ उपप्लव्यात्ग्रामात् १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ तथादूतैरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७
अवतीर्यरथातूर्णैकत्वाशौचंयथाविधि ॥ रथमोचनमादिश्यसंध्यामुपविवेशह २१ दारुकोपिहयान्मुक्त्वापरिचर्यचशास्त्रतः ॥ सुमोचसर्वयोक्त्रादिमुक्त्वाचैतान
वासृजत् २२ अभ्यतीत्यतुतत्सर्वमुवाचमधुसूदनः ॥ युधिष्ठिरस्यकार्यार्थमिहवत्स्यामहेक्षपाम् २३ तस्यतन्मतमाज्ञायचकुरावसथंनराः ॥ क्षणेनचात्रपा
नानिगुणवंतिसमार्जयन् २४ तस्मिन्ग्रामेप्रधानास्तुयआसन्ब्राह्मणानृप ॥ आर्याःकुलीनाहोमंतोब्राह्मणैर्वृत्तिमनुष्ठिताः २५ तेऽभिगम्यमहात्मानंहृषीकेशम
रिंदमम् ॥ पूजांचकुर्यथान्यायमाशीर्मंगलसंयुताम् २६ तेपूजयित्वादाशार्हसर्वलोकेषुपूजितम् ॥ न्यवेदयंतवेश्मानिरत्नवंतिमहात्मने २७ तान्प्रभुःकृत
मित्युक्त्वास्तुत्यचयथार्हतः ॥ अभ्येत्यचैषांवेश्मानिपुनरायात्सहैवतैः २८ सुमृष्टंभोजयित्वाचब्राह्मणांस्तत्रकेशवः ॥ भुक्त्वाचसहतैःसर्वैरवसतांक्षपांसुखम् ॥
२९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिश्रीकृष्णप्रयाणेचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथादूतैःसमाज्ञायप्रयातंम
धुसूदनम् ॥ घृतराष्ट्रोऽब्रवीद्भीष्ममर्चयित्वामहाभुजम् १ द्रोणंचसंजयंचैवविदुरंचमहामतिम् ॥ दुर्योधनंसहामात्यंहृष्टरोमाऽब्रवीदिदम् २ अहुतंमहदाश्च
यंश्रूयतेकुरुनंदन ॥ स्त्रियोबालाश्चवृद्धाश्चकथयंतियुगहेगृहे ३ सत्कृत्याचक्षतेचान्येतथैवान्येसमागताः ॥ पृथग्वादाश्चवर्ततेचत्वरेषुसभासुच ४ उपायास्य
तिदाशार्हःपांडवार्थेपराक्रमी ॥ सनोमान्यश्चपूज्यश्चसर्वथामधुसूदनः ५ तस्मिन्हियात्रालोकस्यभूतानामीश्वरोहिसः ॥ तस्मिन्धृतिश्चवीर्यंचप्रज्ञाचौजश्च
माधवे ६ समान्यतानरश्रेष्ठःसाहिधर्मःसनातनः ॥ पूजितोहिसुखायस्यादसुखःस्यादपूजितः ७ सचेत्तुष्यतिदाशार्हउपचारैररिंदमः ॥ कृष्णात्सर्वानभिप्रा
यान्प्राप्स्यामःसर्वराजसु ८ तस्यपूजार्थमद्यैवसंविधत्स्वपरंतप ॥ सभाःपथिवेधीयंतांसर्वकामसमन्विताः ९ यथाप्रीतिर्महाबाहोत्वयिजायेततस्यवै ॥ तथा
कुरुष्वगांधारेकथंवाभीष्ममन्यसे १० ततोभीष्मादयःसर्वेघृतराष्ट्रंजनाधिपम् ॥ ऊचुःपरममित्येवंपूजयंतोऽस्यतद्वचः ११ तेषामनुमतंज्ञात्वा राजादुर्योधनस्त
दा ॥ सभावास्तूनिरम्याणिप्रदेष्टुमुपचक्रमे १२ ततोदेशेषुदेशेषुरमणीयेषुभागशः ॥ सर्वरत्नसमाकीर्णाःसभाश्चकुरनेकशः १३ आसनानिविचित्राणियुतानि
विविधैर्गुणैः ॥ स्त्रियोगंधानलंकारान्सूक्ष्माणिवसनानिच १४ गुणवंत्यन्नपानानिभोज्यानिविविधानिच ॥ माल्यानिचसुगंधीनितानिराजाददौततः १५
विशेषतश्चवासार्षसभांग्रामेवृकस्थले ॥ विदधेकौरवोराजाबहुरत्नांमनोरमाम् १६ एतद्विधायवैसर्वदेवार्हमतिमानुषम् ॥ आचरुयौघृतराष्ट्रायराजादुर्योधन
स्तदा १७ ताःसभाःकेशवःसर्वारत्नानिविविधानिच ॥ असमीक्ष्यैवदाशार्हउपायात्कुरुसन्नतत् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिमार्गे
समानिर्माणेपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

अभिप्रायान्मनोरथान् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ अ ॥

उपप्लव्यादिति १ । २ प्रपितामहः पितामहस्यब्रह्मणोऽपि पिता ३ । ४ । ५ । ६ ईषालांगलदंडस्तत्सदृशदंतान् अष्टौ अनुवराः यस्य गजस्य ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४
 ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ उपप्लव्यादिहक्षतरुपाया तो जनार्दनः ॥ वृक्षस्थले निवसति स च प्रातरिहैष्यति १ आहुकानामधिपतिः पुरोगः सर्वसात्वताम् ॥ महामना
 महावीर्यो महासत्त्वो जनार्दनः २ स्फीतस्य वृष्णि राष्ट्रस्य भर्ता गोप्ता च माधवः ॥ त्रयाणामपि लोकानां भगवान् प्रपितामहः ३ वृष्ण्यंधकाः सुमनसो यस्य प्रज्ञासु
 पासते ॥ आदित्यावसवोरुद्रायथा बुद्धिं बृहस्पतेः ४ तस्मै पूजां प्रयोक्ष्यामि दाशार्हाय महात्मने ॥ प्रत्यक्षं तव धर्मज्ञतां मे कथयतः शृणु ५ एकवर्णैः सुकृतगैर्वा
 हिजातैर्हयोत्तमैः ॥ चतुर्युक्तान् रथांस्तस्मै रौक्मानदास्यामि षोडश ६ नित्यप्रभित्रान्मातंगानीषादंतान् प्रहारिणः ॥ अष्टानुचरमेकैकमष्टौ दास्यामि कौरव
 ७ दासीनामप्रजातानां शुभानां रुक्मवर्चसाम् ॥ शतमस्मै प्रदास्यामि दासानामपितावताम् ८ आविकंच सुखस्पर्शं पार्वतीयैरुपाहृतम् ॥ तदप्यस्मै प्रदास्या
 मिसहस्राणि दशाष्टच ९ अजिनानां सहस्राणि चीनदेशोद्भवानि च ॥ तान्यप्यस्मै प्रदास्यामि यावदहंतिकेशवः १० दिवारात्रौ च भाव्येषु ते जाविमलोमणिः ॥
 तमप्यस्मै प्रदास्यामि तमर्हतिहिकेशवः ११ एकेनाभिपतत्यह्वा योजनानि चतुर्दश ॥ यानमश्वतरीयुक्तं दास्ये तस्मै तदप्यहम् १२ यावन्ति वाहनान्यस्य यावन्तः पु
 रुषाश्च ते ॥ ततोऽष्टगुणमप्यस्मै भोज्यं दास्याम्यहं सदा १३ मम पुत्राश्च पौत्राश्च सर्वे दुर्योधनादृते ॥ प्रत्युद्यास्यंति दाशार्हैरथैर्मृष्टैः स्वलंकृताः १४ स्वलंकृताश्च क
 ल्याण्यः पादैरेव सहस्रशः ॥ वारमुख्या महाभागं प्रत्युद्यास्यंति केशवम् १५ नगरादपियाः काश्चिद्गमिष्यंति जनार्दनम् ॥ द्रष्टुं कन्याश्च कल्याण्यस्ताश्च यास्यं
 त्यनावृताः १६ सस्त्रीपुरुषबालंच नगरं मधुसूदनम् ॥ उदीक्षतां महात्मानं भानुमंतं मिव प्रजाः १७ महाध्वजपताकाश्चक्रियंतां सर्वतोदिशः ॥ जलावसिक्तो वि
 रजाः पंथास्तस्येति चान्वशात् १८ दुःशासनस्य च गृहं दुर्योधनगृहाद्वरम् ॥ तदद्य क्रियतां क्षिप्रं सुसंमृष्टमलंकृतम् १९ एतद्विरुचिराकारैः प्रासादैरुपशोभि
 तम् ॥ शिवंचरमणीयंच सर्वतु सुमहाधनम् २० सर्वमस्मिन् गृहे रत्नं मम दुर्योधनस्य च ॥ यद्यदहंति वाष्ण्यस्तत्ते देयमसंशयम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्यो
 गपर्वणि भगवद्यानपर्वणि घृतराष्ट्रावक्येषु षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ राजन् बहुमतश्चासि त्रैलोक्यस्यापि सत्तमः ॥ संभावि
 तश्च लोकस्य संमतश्चासि भारत १ यत्त्वमेवंगते ब्रूयाः पश्चिमेव यसि स्थितः ॥ शास्त्राद्वासुप्रतर्काद्वासुस्थिरः स्थविरो ह्यसि २ लेखाशशिनिभाः सूर्यमहोर्भिरिव सा
 गरे ॥ धर्मस्त्वयितथाराज त्रिति व्यवसिताः प्रजाः ३ सदैव भावितो लोको गुणौघैस्तव पार्थिव ॥ गुणानां रक्षणे नित्यं प्रयतस्व सर्वाधवः ४ आर्जवं प्रतिपद्यस्व मा
 बाल्याद्बहुनीनशः ॥ राजन् पुत्रांश्च पौत्रांश्च सुहृदश्चैव सुप्रियान् ५ यत्त्वमिच्छसि कृष्णाय राज त्रतिथय बहु ॥ एतदन्यच्च दाशार्हः पृथिवीमपि चार्हति ६ न तु त्वं
 धर्ममुद्दिश्य तस्य वा प्रियकारणात् ॥ एतद्विस्सि कृष्णाय सत्येनात्मानमालभे ७ १९ । १६ । १७ । १८ । १९ सर्वतु सर्वं कृतवलयुगपदस्मिन् संतीतितथा २० । २१ ॥ इ० उ०
 नी० भा० भा० षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ॥ ॥ राजत्रिति १ । २ । ३ भावितः दृष्टः ४ मानिनीनशः हेतुमणिश्च मानां प्राप्नुहि ५ । ६ । ७

माया इन्द्रजालं छद्मवचनं ८ । ९ विभेत्स्यसि शल्यवत्पृथक् करिष्यसि १० । ११ वेदवेदि १२ नैवेक्ष्यति नैवांगी करिष्यति २३ आतिथ्यं शमरूपं १४ उपाकुरु अर्पय १५ । १६ । १७ ॥ इ० उ०
 नी० भा० भा० सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ यदाहेति असंहार्यः हर्तुमशक्यः १ । २ देश इति यद्यपि केशवोऽर्चामर्हत्येव तथाऽपि अर्चायां देशः कालश्चायुक्त इत्यर्थः तदेवाह मंस्यतीति
 मायेपासत्यमेवैतच्छब्देन दूरिदक्षिण ॥ जानामित्वन्मतं राजन् गूढं बाह्येन कर्मणा ८ पंचपंचैवालिप्स्यंति ग्रामकान्पांडवानृप ॥ न च दित्ससितेभ्यस्तांस्तच्छ
 मं न करिष्यसि ९ अर्थेन तु महाबाहुं वाष्ण्यं त्वं जिहीषसि ॥ अनेन चाप्युपायेन पांडवेभ्यो विभेत्स्यसि १० न च वित्तेन शक्योऽसौ नोद्यमेन न गहया ॥ अन्यो धनं
 जयात्कर्तुमेतत्तत्त्वब्रवीमि ते ११ वेदकृष्णस्य माहात्म्यं वेदास्यदृढभक्तिताम् ॥ अत्याज्यमस्य जानामि प्राणैस्तुल्यं धनं जयम् १२ अन्यत्कुंभादपां पूर्णोदन्य
 त्पादावसेचनात् ॥ अन्यत्कुशलसंप्रश्नान्निवेक्ष्यति जनार्दनः १३ यत्त्वस्य प्रियमातिथ्यं मानार्हस्य महात्मनः ॥ तदस्मै क्रियतां राजन् मानार्होऽसौ जनार्दनः १४
 आशंसमानः कल्याणं कुहूनभ्येतिकेशवः ॥ येनैव राजत्रयेन तदेवास्मा उपकुरु १५ शममिच्छति दाशार्हस्तव दुर्योधनस्य च ॥ पांडवानां च राजेन्द्र तदस्य वचनं
 कुरु १६ पितासिराजन् पुत्रास्ते वृद्धस्त्वं शिशवः परे ॥ वर्तस्व पितृवतेषु वर्तते ते हि पुत्रवत् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्यानपर्वणि विदुरवाक्ये स
 प्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ यदाह विदुरः कृष्णे सर्वं तत्सत्यमच्युते ॥ अनुरक्तो ह्यसंहार्यः पार्थान् प्रति जनार्दनः १ यत्तत्सत्कारसंयुक्तं
 देयं वसु जनार्दने ॥ अनेकरूपं राजेन्द्र न तदेयं कदाचन २ देशः कालस्तथाऽयुक्तो न हि नार्हति केशवः ॥ मंस्यत्यधोक्षजो राजन् भयादर्चति मामिति ३ अवमान
 श्वयत्रस्यात्क्षत्रियस्य विशापते ॥ न तत्कुर्याद्बुधः कार्यमिति मे निश्चितामतिः ४ सहिपूज्यतमो लोके कृष्णः पृथुलोचनः ॥ त्रयाणामपि लोकानां विदितं मम सर्वं
 था ५ न तु तस्मै प्रदेयं स्यात्तथा कार्यगतिः प्रभो ॥ विग्रहः समुपारब्धो न हि शम्यत्यविग्रहात् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भीष्मः कुरुपितामहः ॥
 वैचित्रवीर्यराजानमिदं वचनमब्रवीत् ७ सत्कृतोऽसत्कृतो वाऽपि न कुद्वेचेत जनार्दनः ॥ नालमेनमवज्ञातुं नावज्ञेयो हिकेशवः ८ यत्तु कार्यं महाबाहो मनसा कार्यतां
 गतम् ॥ सर्वोपायैर्न तच्छक्यं केनचित्कर्तुमन्यथा ९ सयद्व्यान्महाबाहुस्तत्कार्यमविशंकया ॥ वासुदेवेन तीर्थेन क्षिप्रं संशम्य पांडवैः १० धर्म्यमर्थ्यं च वर्मा
 त्माधुर्ववक्ता जनार्दनः ॥ तस्मिन्वाच्याः प्रियावाचो भवता वांधवैः सह ११ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ न पर्यायोऽस्ति यद्वा जन्मश्रियं निष्केवलमहम् ॥ तैः सह मामु
 पाश्रीयां यावज्जीवं पितामह १२ इदं तु सुमहत्कार्यं शृणु मे यत्समर्थितम् ॥ परायणं पांडवानां नियच्छामि जनार्दनम् १३ तस्मिन्बद्धे भविष्यंति वृष्णयः पृथिवी
 तथा ॥ पांडवाश्च विधेयामे स च प्रातरिहैष्यति १४ अत्रोपायान्यथा सम्यङ्न बुद्धयेत जनार्दनः ॥ न चापायो भवेत्कश्चित्द्रवान् प्रब्रवीतु मे १५

३ । ४ । ५ कार्यगतिः कर्तव्यरीतिः अविग्रहात् आतिथ्यमात्रेण ६ । ७ नालं न पर्याप्तोऽसि ८ । ९ तीर्थेन अवतरणवर्त्मना संशम्य शांतिं भव १० । ११ पर्यायः प्रकारांतरं निष्केवलं कृत्स्नां
 पांडवान्यथा दासवद्वासयेयं तथा प्रकारो नास्तीत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ ।

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इ०उ०प०नी०भा०भा०अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ प्रातरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा धीरं कृष्णाभिसंहितम् ॥ धृतराष्ट्रः सहामात्यो व्यथितो विमनाऽभवत् १६ ततो दुर्योधनमिमं धृतराष्ट्रोऽब्रवीद्वचः ॥
 मैवं वोचः प्रजापालनैष धर्मः सनातनः १७ दूतश्च हि हृषीकेशः संबंधी च प्रियश्च नः ॥ अपापः कौरवेयेषु सकथं बंधमर्हति १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ परीतस्तव पु
 त्रोऽयं धृतराष्ट्रसुमंदधीः ॥ वृणोत्यनर्थं नैवार्थं याच्यमानः सुहृज्जनैः १९ इममुत्पथिवर्तंतं पापं पापानुबन्धिनम् ॥ वाक्यानि सुहृदां हित्वा त्वमप्यस्यानुवर्तसे ॥
 २० कृष्णमक्लिष्टकर्मणि मासाद्यायं सुदुर्मतिः ॥ तव पुत्रः सहामात्यः क्षणेन न भविष्यति २१ पापस्यास्य नृशंसस्य त्यक्तधर्मस्य दुर्मतेः ॥ नोत्सहेऽनर्थसंयुक्ताः
 श्रोतुं वाचः कथंचन २२ इत्युक्त्वा भरतश्रेष्ठो वृद्धः परममन्युमान् ॥ उत्थाय तस्मात्प्रातिष्ठद्भीष्मः सत्यपराक्रमः २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि
 भगवद्यानपर्वणि दुर्योधनवाक्ये अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रातरुत्थाय कृष्णस्तु कृतवान्सर्वमान्दिकम् ॥
 ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञातः प्रययौ नगरं प्रति १ तं प्रयांतं महाबाहुमनुज्ञाप्य महाबलम् ॥ पर्यवर्तते सर्वे वृकस्थलनिवासिनः २ धार्तराष्ट्रास्तमायां तं प्रत्युज्जग्मुः स्व
 लंकृताः ॥ दुर्योधनादृते सर्वे भीष्मद्रोणकृपादयः ३ पौराश्वबहुलाराज नृहृषीकेशं दिदृक्षुः ॥ यानैर्बहुविधैरन्ये पद्भिरेव तथा परे ४ सर्वे पथिसमागम्य भीष्मेणा
 क्लिष्टकर्मणा ॥ द्रोणेन धार्तराष्ट्रैश्च तैर्वृतो नगरं ययौ ५ कृष्णसंमाननार्थं च नगरं समलंकृतम् ॥ बभूव राजमार्गं श्वबहुरत्नसमाक्षितः ६ न च काश्चिद्दृष्ट्वा राजंस्त
 दाऽसीद्भरतर्षभ ॥ न स्त्रीन वृद्धो न शिशुर्वासुदेवादिदृक्षया ७ राजमार्गेन रास्तास्मिन्संस्तुवंत्यवनिंगताः ॥ तस्मिन्काले महाराज हृषीकेश प्रवेशने ८ आवृतानि
 वरस्त्रीभिर्गृहाणिसुमहांत्यपि ॥ प्रचलंती वभारेण दृश्यंते स्म महीतले ९ तथा च गतिमंतस्ते वासुदेवस्य वाजिनः ॥ प्रनष्टगतयोऽभूव न राजमार्गे न रैर्वृते १० स
 गृहं धृतराष्ट्रस्य प्राविशच्छत्रुकर्शनः ॥ पांडुरं पुंडरीकाक्षः प्रासादैरुपशोभितम् ११ तिस्रः कक्ष्याव्यतिक्रम्य केशवो राजवेश्मनः ॥ वैचित्रवीर्यराजानमभ्यग
 च्छदरिदमः १२ अभ्यागच्छति दाशार्हं प्रज्ञाचक्षुर्नराधिपः ॥ सहैव द्रोणभीष्माभ्यामुदतिष्ठन् महायशाः १३ कृपश्च सोमदत्तश्च महाराजश्च बाह्लिकः ॥ आस
 नेभ्योऽचलन् सर्वे पूजयंतो जनार्दनम् १४ ततो राजानमासाद्य धृतराष्ट्रं यशस्विनम् ॥ समीपं पूजयामास वाष्णे यो वाग्भिरंजसा १५ तेषु धर्मानुपूर्वीतां प्रयुज्य
 मधुसूदनः ॥ यथावयः समीयाय राजभिः सह माधवः १६ अथ द्रोणं सबाह्वीकं सपुत्रं च यशस्विनम् ॥ कृपं च सोमदत्तं च समीयाय जनार्दनः १७ तत्रासीद्बुजितं
 मृष्टं कंचनं महादासनम् ॥ शासनाद् धृतराष्ट्रस्य तत्रोपाविश दच्युतः १८ अथ गामधुपकं चाप्युदकं च जनार्दने ॥ उपजहृर्यथान्यायं धृतराष्ट्रपुरोहिताः १९
 कृतातिथ्यस्तु गोविंदः सर्वान् परिहसन्कुरु ॥ आस्ते सांबंधिकं कुर्वन्कुरुभिः परिवारितः २०

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ मृष्टशोधितम् १८ । १९ परिहसन् नर्मकुर्वन् सांबंधिकं च नजयादिसंबंधहेतुकं व्यवहारम् २०

पूजितः स्तुतः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ विदुरः पांडवानां विचेष्टितं तस्य तं कृष्णं प्रति जपच्छदित्यन्वयः सार्धं श्लोक एकं वाक्यं अपृच्छादिति पूर्वस्मादनुकृत्यते प्रीयमाणस्येत्यादिषष्ठ्या
 सोर्चितो धृतराष्ट्रेण पूजितश्च महायशाः ॥ राजानं समनुज्ञाप्य निरक्राम दरिदमः २१ तैः समेत्य यथान्यायं कुरुभिः कुरुसंसदि ॥ विदुरावसथं रम्यमुपातिष्ठत माध
 वः २२ विदुरः सर्वकल्याणैरभिगम्य जनार्दनम् ॥ अर्चयामास दाशार्हं सर्वकामैरुपस्थितम् २३ यामे प्रीतिः पुष्कराक्षस्त्वदर्शनसमुद्रवा ॥ साकिमाख्यायते तुभ्य
 मंतरात्माऽसिदेहिनाम् २४ कृतातिथ्यं तु गोविंदं विदुरः सर्वधर्मवित् ॥ कुशलं पांडुपुत्राणामपृच्छन् मधुसूदनम् २५ प्रीयमाणस्य सुहृदो विदुरो बुद्धिसत्तमः ॥
 धर्मार्थनित्यस्य सतोगतरोषस्य धीमतः २६ तस्य सर्वसंविस्तारं पांडवानां विचेष्टितम् ॥ क्षत्रुराचष्टदाशार्हः सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उ
 द्योगपर्वणि भगवद्यानपर्वणि धृतराष्ट्रगृहप्रवेशपूर्वकं श्रीकृष्णस्य विदुरगृहप्रवेशे एकोननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथोपगम्य
 विदुरमपराह्णे जनार्दनः ॥ पितृष्वसारं सपृथामभ्यगच्छदरिदमः १ सादृष्ट्वा कृष्णमायां तं प्रसन्नादित्यवर्चसम् ॥ कंठे गृहीत्वा प्राक्रोशत्स्मरंती तनयान् पृथा २ तेषां
 सत्त्ववतां मध्ये गोविंदं सहचारिणम् ॥ चिरस्य दृष्ट्वा वाष्णे यं बाष्पमाहारयत् पृथा ३ साऽब्रवीत्कृष्णमासीनं कृतातिथ्यं युधांपतिम् ॥ बाष्पगद्गदपूर्णेन मुखेन परिशु
 ष्यता ४ ये ते बाल्यात्प्रभृत्येव गुरुशुश्रूषणे रताः ॥ परस्परस्य सुहृदः संमताः समचेतसः ॥ निकृत्या भ्रंशिताराज्याज्जनार्हानिर्जनंगताः ५ विनीतक्रोधहर्षाश्च
 ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ॥ त्यक्त्वा प्रियसुखे पार्थारुदतीमपहाय माम् ६ अहर्षुश्च वनं यातः समूलं हृदयं मम ॥ अतदर्हामहात्मानः कथं केशव पांडवाः ७ ऊर्ध्वमहाव
 नेता तसिंहव्याघ्रगजाकुले ॥ बालाविहीनाः पित्राते मया सततलालिताः ८ अपश्यंतश्च पितरौ कथमूषुर्भहावने ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषैर्मृदंगैर्वेणुनिःस्वनैः ९ पां
 डवाः समबोध्यंत बाल्यात्प्रभृतिकेशव ॥ ये स्म वारणशब्देन हयानां हिषितेन च १० रथनेमिनिनादैश्च व्यबोध्यंत तदा गृहे ॥ शंखभेरीनिनादेन वेणुवीणानुनादि
 ना ११ पुण्याहघोषमिश्रेण पूज्यमाना द्विजातिभिः ॥ वस्त्रैरत्नैरलंकारैः पूजयंतो द्विजन्मनः १२ गीर्भिर्भगलयुक्ता भर्त्रा ब्रह्मणानां महात्मनाम् ॥ अर्चितैरर्चनार्है
 श्वस्तुवद्भिरभिनंदिताः १३ प्रासादग्रेष्वबोध्यंत रां कवाजिनशायिनः ॥ कूरंचनिनदं श्रुत्वा श्वापदानां महावने १४ न स्मोपयांति निद्रांति न तदर्हानां जनार्दन ॥
 भेरीमृदंगनिनदैः शंखवैणवनिःस्वनैः १५ स्त्रीणां गीतनिनादैश्च मधुरैर्मधुसूदन ॥ बंदिमागधसूतैश्च स्तुवद्भिर्बोधिताः कथम् १६ महावनेष्वबोध्यंत श्वापदानां
 रुतेन च ॥ ह्रीमान्सत्यधृतिर्दातो भूतानामनुकंपिता १७ कामद्रेषौ वशे कृत्वा सतां वर्मानुवर्तते ॥ अंबरीषस्य मां धातुर्ययाते न दुषस्य च १८ भरतस्य दिली
 पस्य शिबेरौ शीनरस्य च ॥ राजर्षीणां पुराणानां धुरंधते दुरुद्धहाम् १९ शीलवृत्तोपसंपन्नो धर्मज्ञः सत्यसंगरः ॥ राजा सर्वगुणोपेतस्त्रैलोक्यस्यापियो भवेत् २०
 द्वितीयार्थे ॥ २७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये एकोननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ प्रियं राज्यादि सुखं भोगोत्थं आल्हादः
 ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ धुरंभारं १९ । २०

प्रियोदर्शोदर्शनयस्य दर्शोदिश्राद्धकर्मवायस्य २१ सामर्षत्वादेवपांडवः पांडुरेवपांडवः स्वायंतद्वितः यद्वापांडवः पांडुपुत्रः । 'पांडुः कुंतीपतीसित' इति विश्वः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७
 अजातशत्रुर्धर्मात्मा शुद्धजांबूनदप्रभः ॥ श्रेष्ठः कुरुषु सर्वेषु धर्मतः श्रुतवृत्ततः ॥ प्रियोदर्शो दीर्घभुजः कथं कृष्णयुधिष्ठिरः २१ यः सनागायुतप्राणो वातरं हामहाबलः ॥
 सामर्षः पांडवो नित्यं प्रियो भ्रातुः प्रियंकरः २२ कीचकस्य तु सजातेर्यो हंता मधुसूदन ॥ शूरः क्रोधवशानां च हिडिंबस्य बकस्य च २३ पगक्रमेश क्रसमो मातरि श्व
 समो बले ॥ महेश्वरसमः क्रोधे भीमः प्रहरतांवरः २४ क्रोधं बलममर्षं च यो निधाय परंतपः ॥ जितात्मा पांडवोऽमर्षी भ्रातुस्तिष्ठति शासने २५ तेजोराशिं महात्मा
 नं वरिष्ठममितीजसम् ॥ भीमं प्रदर्शनेनापि भीमसेनं जनार्दन २६ तं माचक्ष्ववाष्णेयकथमद्य वृकोदरः ॥ आस्ते परिषवाहुः समध्यमः पांडवो बली २७ अर्जुने
 नार्जुनो यः स कृष्णवाहु महसिणा ॥ द्विबाहुः स्पर्धते नित्यमतीतेनापि केशव २८ क्षिपत्येकेन वेगेन पंचबाणशतानियः ॥ इष्वस्त्रे सदृशो राज्ञः कार्तवीर्यस्य पांडवः ॥
 २९ तेजसाऽऽदित्य सदृशो महर्षि सदृशो दमे ॥ क्षमया पृथिवी तुल्यो महेंद्रसमविक्रमः ३० आधिराज्यं महदीपं प्रथितं मधुसूदन ॥ आहृतं येन वीर्येण कुरूणां सर्वरा
 जसु ३१ यस्य बाहुबलं सर्वेषां पांडवाः पर्युपासते ॥ स सर्वरथिनां श्रेष्ठः पांडवः सत्यविक्रमः ३२ यंगत्वाऽभिमुखं संख्येन जीवन् कश्चिदाव्रजेत् ॥ योजेता सर्वभूतानां
 मजे योजिष्णुरच्युत ३३ योपाश्रयः पांडवानां देवानां भिववासवः ॥ स ते भ्राता सत्वाच्चैव कथमद्य धनं जयः ३४ दयावान्सर्वभूतेषु हीनिषेवो महास्त्रवित् ॥ मृदुश्च
 सुकुमारश्च धार्मिकश्च प्रियश्च मे ३५ सहदेवो महेष्वासः शूरः समिति शोभनः ॥ भ्रातृणां कृष्णशुश्रूषुर्धर्मार्थकुशलो युवा ३६ सदैव सहदेवस्य भ्रातरो मधुसूदन ॥
 वृत्तं कल्याणवृत्तस्य पूजयंति महात्मनः ३७ ज्येष्ठोपचायिनं वरिं सहदेवं युधां पतिम् ॥ शुश्रूषुं मवाष्णेयमाद्रीपुत्रं प्रचक्ष्व मे ३८ सुकुमारो युवा शूरो दर्शनीयश्च पां
 डवः ॥ भ्रातृणां चैव सर्वेषां प्रियः प्राणो बहिश्चरः ३९ चित्रयोधी च न कुलो महेष्वासो महाबलः ॥ कञ्चित्सकुशली कृष्णवत्सो मसुखैधितः ४० सुखोचितमदुःखा
 हं सुकुमारं महारथम् ॥ अपि जातु महाबाहो पश्येयं न कुलं पुनः ४१ पक्ष्मसंपातजे कालेन कुलेन विना कृता ॥ नलभामिष्टतिं वीरसाद्य जीवामि पश्य माम् ४२ सर्वैः
 पुत्रैः प्रियतराद्रौ पदी मे जनार्दन ॥ कुलीनारूपसंपन्ना सर्वैः समुदिता गुणैः ४३ पुत्रलोकात्पतिलोकं वृण्वानासत्यवादिनी ॥ प्रियान् पुत्रान्परित्यज्य पांडवानुरु
 ध्यते ४४ महाभिजनसंपन्ना सर्वकामैः सुपूजिता ॥ ईश्वरी सर्वकल्याणी द्रौपदी कथमच्युत ४५ पतिभिः पंचभिः शूरैरग्निकल्पैः प्रहारिभिः ॥ उपपन्नामहेष्वासे
 द्रौपदी दुःखभागिनी ४६ चतुर्दशमिदं वर्षं यन्नापश्यमरिंदम ॥ पुत्रादिभिः परित्युनां द्रौपदी सत्यवादिनीम् ४७ ननूनं कर्मभिः पुण्यैरभुते पुरुषः सुखम् ॥
 द्रौपदी चेत्तथा वृत्तानां श्रुते सुखमव्ययम् ४८

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ज्येष्ठोपचायिनं ज्येष्ठानां भाववृद्धिकरं ३८ । ३९ । ४० । ४१ पक्ष्मणोः संपातजे निमेषमात्रे इत्यर्थः ४२ । ४३ पुत्रलोकात्पुत्रस
 त्रिकर्षित्यक्त्वा पतिलोकं पतिसंनिधिं वृण्वाना ४४ । ४५ । ४६ । ४७ तथा वृत्तापुण्यशीला ४८

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ कञ्चिदितिका का सुखावहत्वं नास्तीति व्यज्यते एषां मत्पुत्रमर्त्रादीनां ५६ नकुशलं मरणं ५७ । ५८ अवरोधः राज्याप्रदानरूपो वृत्तिनिरोधः ५९ य
 दिसुखं पुण्यक्षयरूपं अर्थादुःखं पापक्षयरूपं तर्हि दुःखात्पापक्षयहेतोस्तत्सुखं न अस्माकं स्यात् तथा च न वयं दुःखाद्भयं प्राप्नुम इत्यर्थः ६० अस्मात् भाविनः कुरुपांडवसंग्रामात् गोत्रकलहे विषमधिया
 मेवावमर्दः समबुद्धीनां तु सुखमेवेति भावः ६१ सर्वं वृत्तं एषां पांडवानां तथा विधं अविषमं ६२ वृत्तैर्वदान्यत्वेन खयातैर्धनं यथा अक्लेशो नाप्येतद्वत्तयेनाहमपिता । 'वृत्तोऽस्तीति वृद्धे खयाते' इति विश्वः
 न प्रियो मम कृष्णाया बीभत्सुर्न युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनो यमौवापियदपश्यं सभागताम् ४९ न मे दुःखतरं किंचिद्भूतपूर्वततोऽधिकम् ॥ स्त्रीधर्मिणीं द्रौपदीं च दृ
 शुणां समीपगाम् ५० आनायिता मनायेण क्रोधे लभो नुवर्तिना ॥ सर्वे प्रैक्षंत कुरुव एकवस्त्रां सभागताम् ५१ तत्रैव घृतराष्ट्रश्च महाराजश्च बाह्लिकः ॥ कृपश्च सा
 मदत्तश्च निर्विण्णा कुरुवस्तथा ५२ तस्यां संसदिसर्वेषां क्षतारं पूजयाम्यहम् ॥ वृत्तेन हि भवत्यायोनधनेन न विद्यया ५३ तस्य कृष्णमहाबुद्धेर्गभीरस्य महात्मनः ॥
 क्षतुः शीलमलंकारो लोकान्विष्टम्यतिष्ठति ५४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सा शोका र्ता च हृष्टा च दृष्ट्वा गोविंदमागतम् ॥ नानाविधानि दुःखानि सर्वाण्येवाकीर्तयत् ॥
 ५५ पूर्वैराचारितं यत्तत्कुराजभिररिंदम ॥ अक्षयूतं मृगवधः कञ्चिदेषां सुखावहम् ५६ तन्मांदहतियत्कृष्णा सभायां कुरुमन्निधौ ॥ धार्तराष्ट्रैः परिक्षिप्यथानकु
 शलं तथा ५७ निर्वासनचनगरात् प्रव्रज्या च परंतप ॥ नानाविधानां दुःखानां भिजाऽस्मि जनार्दन ५८ अज्ञातचर्या बालानां मवरोधश्च माधव ॥ न मे क्लेशत
 मंतस्स्यात्पुत्रैः सह परंतप ५९ दुर्योधनेन निकृता वर्षमद्य चतुर्दश ॥ दुःखादपि सुखं न स्याद्यदि पुण्यफलक्षयः ६० न मे विशेषो जात्वासीत् धार्तराष्ट्रेषु पांडवैः ॥
 तेन सत्येन कृष्णत्वाहता मित्रांश्रिया वृत्तम् ॥ अस्माद्विमुक्तं संग्रामात्पश्येयं पांडवैः सह ६१ नैव शक्याः पराजितुं सर्वे ह्येषां तथा विधम् ॥ पितरं त्वेव गहं यं नात्मानं न
 सुयोधनम् ६२ येनाहं कुंतिभोजाय धनं वृत्तैरिवार्पिता ॥ बालां मामार्यकस्तुभ्यं क्रीडंतीं कंदुहस्तिकाम् ६३ अदात्तकुंतिभोजाय सखासख्ये महात्मने ॥ साऽहं
 पित्राच निकृताश्च शूरैश्च परंतप ॥ अत्यंतदुःखिता कृष्णा किं जीवितफलं मम ६४ यन्मां वागव्रवीन्नक्तं मृतके सव्यसाचिनः ॥ पुत्रस्ते पृथिवीं जेता यशश्चास्य दिवं
 स्पृशेत् ६५ हत्वा कुरून्महाजन्येराज्यं प्राप्य धनं जयः ॥ भ्रातृभिः सह कौतेयस्त्रीन्मेधानां हरिष्यति ६६ नाहंता मभ्यसूया भिनमोधर्मार्थवेधसे ॥ कृष्णाय महतो नि
 त्यं धर्मो धारयति प्रजाः ६७ धर्मश्चेदस्ति वाष्णेयथा वागभ्यभाषत ॥ त्वंचापि तत्तथा कृष्ण सर्वसंपादयिष्यसि ६८ न मां माधव वैधव्यं नार्थनाशो न वैरता ॥ तथा शो
 काय दहतियथा पुत्रैर्विना भवः ६९ याऽहं गांडीवधन्वानं सर्वशस्त्रभृतां वरम् ॥ धनं जयं न पश्यामि काशांतिर्हृदयस्य मे ॥ इतश्चतुर्दशं वर्षं यन्नापश्यं युधिष्ठिरम् ७०

घृतेरिवेत्यपपाठः आर्यकः पितामहः तुभ्यंतव ६३ श्वशुरैर्भीष्मादिभिः घृतराष्ट्रोऽपि भर्तुं ज्येष्ठत्वात् श्वशुरएव ६४ । ६५ महाजन्ये महायुद्धे मेधान् अश्वमेधान् ६६ अभ्यसूयाभिनिंदा
 मि वेधसे विश्वकर्त्रे महते इति कृष्णस्येश्वरस्य निंदार्थमुपहासः कर्मण एव प्राबल्यं धर्मपदस्यार्थदर्शनेनाह धर्मइति धारयतीति धर्मइति व्युत्पत्त्या धर्म एव कर्ता धारयिता ईश्वराराधनं तु त्वयै
 ति भावः ६७ धर्मश्चेदिति धर्मेऽपि संशयं दर्शयति सतोऽपीश्वरस्या किंचित्करत्वमाह त्वंचेति ६८ । ६९ । ७०

७१ । ७२ । ७३ । ७४ अतिक्रमिष्यति अयुद्धेनेत्यर्थः ७५ सुमृशंसं अत्यंतवीमस्सम् ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२
 धनं जयं च गोविंदयमौतं च वृकोदरम् ॥ जीवनाशं प्रनष्टानां श्राद्धं कुर्वति मानवाः ७१ अर्थतस्ते मम मृतास्तेषां चाहं जनार्दन ॥ ब्रूयामाधव राजानं धर्मात्मानं यु
 धिष्ठिरम् ७२ भूयांस्ते हीयते धर्मो मा पुत्रक वृथा कृथाः ॥ पराश्रया वासुदेव या जीवति धिगस्तुताम् ७३ वृत्तेः कार्पण्यलब्धाया अप्रतिष्ठैव ज्यायसी ॥ अथोधनं ज
 यं ब्रूयानित्यो युक्तं वृकोदरम् ७४ यदर्थं क्षत्रियास्तु ते तस्य कालोऽयमागतः ॥ अस्मिंश्चेदागते काले मिथ्या चातिक्रमिष्यति ७५ लोकसंभाविताः संतः सुमृशंसं क
 रिष्यथ ॥ नृशंसेन च वीर्ययुक्तास्त्यजेयं शाश्वतीः समाः ७६ कालो हि समनुप्राप्तेत्यक्तव्यमपि जीवनम् ॥ माद्री पुत्रौ च वक्तव्यौ क्षत्रधर्मरतौ सदा ७७ विक्रमेणार्जि
 तान् भोगान् वृणीतं जीवितादपि ॥ विक्रमाधिगता ह्यर्थाः क्षत्रधर्मेण जीवतः ७८ मनोमनुष्यस्य सदा प्रीणंति पुरुषोत्तम ॥ गत्वा ब्रूहि महाबाहो सर्वं शस्त्रभृतां वरम्
 ७९ अर्जुनं पांडवं वीरं द्रौपद्याः पदवीं चर ॥ विदितौ हि तवाव्यंतं क्रुद्धौ तौ तु यथांस्तौ ८० भीमार्जुनौ न येतां हि देवानपि परांगतिम् ॥ तयोश्चैतदवज्ञानं यत्सा
 कृष्णासभांगता ८१ दुःशासनश्च कर्णश्च परुषाण्यभ्यभाषताम् ॥ दुर्योधनो भीमसेनमभ्यगच्छन् मनस्विनम् ८२ पश्यतां कुरुमुख्यानां तस्य द्रक्ष्यति यत्फ
 लम् ॥ न हि वैरं समासाद्य प्रशाम्यति वृकोदरः ८३ सुचिरादपि भीमस्य न हि वैरं प्रशाम्यति ॥ यावदंतं न नयति शात्रवाञ्छुर्कर्मणः ८४ न दुःखं राज्यहरणं न च
 द्यूते पराजयः ॥ प्रवाजनं तु पुत्राणां न मेतदुःखकारणम् ८५ यत्तु सा बृहती श्यामा एकवस्त्रासभांगता ॥ अशृणोत् परुषावाचः किं नु दुःखं तं रततः ८६ स्त्रीधर्मिणी
 वरारोहा क्षत्रधर्मरता सदा ॥ नाभ्यगच्छत दानां कृष्णानां थवती सती ८७ यस्याममस पुत्रायास्त्वं नाथो मधुसूदन ॥ रामश्च बालिनां श्रेष्ठः प्रद्युम्नश्च महारथः ८८
 साऽहमेवं विधं दुःखं सहेयं पुरुषोत्तम ॥ भीमे जीवति दुर्धर्षे विजये चापलायिनि ८९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत आश्वासयामास पुत्राधिभिरभिभुताम् ॥ पितृष्व
 सारं शोचंतीं शौरिः पार्थ सखः पृथाम् ९० ॥ वासुदेव उवाच ॥ कातुसीमंतिनी त्वाहं क्लोकेष्वस्ति पितृष्वसः ॥ शूरस्य राज्ञो दुहिता आजमीढकुलंगता ९१ म
 हाकुलीना भवती हृदा हृदमिवागता ॥ ईश्वरी सर्वकल्याणी भर्त्रा परमपूजिता ९२ वीरसूरी रपत्नी त्वंसर्वैः समुदिता गुणैः ॥ सुखदुःखमहाप्राज्ञे त्वाहं शीतोदुर्मह
 ति ९३ निद्रातं द्रेको धर्षोऽपि पासे हि मातपौ ॥ एतानि पार्थानि जित्यनित्यं वीरसुखं रताः ९४ त्यक्तग्राम्यसुखाः पार्थानित्यं वीरसुखप्रियाः ॥ न तु खलपे
 न तुष्येयुर्महोत्साहामहाबलाः ९५ अंतर्धीरानिषेवं ते मध्यग्राम्यसुखप्रियाः ॥ उत्तमांश्च परिक्रेशान् भोगांश्चातीव मानुषान् ९६ अंतरेषु रेमिरे धीरान्ते
 मध्येषु रेमिरे ॥ अंतप्राप्तिं सुखामाहुर्दुःखमंतरमेतयोः ९७

९३ । ९४ । ९५ अंतराज्यं वा वनं वा मध्यं अल्पैश्चर्य अंतपदं व्याचष्टे उत्तमानिति उत्तमान् तीव्रवैराग्यजान् परिक्रेशान् शीतवादीन् ९६ अंतरेषु अंतयोः परब्रह्मानंदेषु सुखौवा उभयत्रैव द्वैतादर्श
 नात्सुखमस्ति एतयोर्तरं जाग्रत्स्वप्नौ दुःखं दुःखरूपं स्वयमात्मा निर्दुःखश्च जाग्रत्स्वप्नयोस्तु पादिसंभवात्तत्र भासमानं दुःखं आगमापायित्वा तव पुत्राः सहंते त्वंच स हस्वेति भावः ९७

९८ । ९९ अबुद्धिजं अज्ञानजं तमोविपर्ययज्ञानं अनात्मनि देहादात्माभिमानरूपम् १०० । १ अनिकृत्या अच्छलेन २ त्वमेवेति भगवतः सावार्त्त्यं सर्वाधिष्ठानस्त्वं प्रोक्तम् ३ । ४ । १०५
 ॥ इति उद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाष्ये दीपे नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पृथामिति तामामं ज्येति पूर्वश्लोकेन प्रस्थानमात्रमुक्ता पृथामामं ज्येत्यत्र तु तदर्थानुवादपूर्वकं
 अभिवादयंति भवतीं पांडवाः सहकृष्णया ॥ आत्मानं च कुशलिनं निवेद्या हुरनामयम् ९८ अरोगान् सर्वसिद्धार्थान् क्षिप्रं द्रक्ष्यसि पांडवान् ॥ ईश्वरान् सर्वलोकस्य
 हतामित्रान् श्रिया वृत्तान् ९९ एवमाश्वासिता कुंती प्रत्युवाच जनार्दनम् ॥ पुत्राधिभिरभिध्वस्तानि गृह्या बुद्धिजंतमः १०० ॥ कुंत्युवाच ॥ यद्यतेषां महाबा
 हो पथ्यं स्यान्मधुसूदन ॥ यथा यथा त्वमन्यथाः कुर्याः कृष्ण तथा तथा १०१ अविलोपेन धर्मस्य अनिकृत्या परंतप ॥ प्रभावज्ञाऽस्मिते कृष्णसत्यस्याभिजनस्य
 च १०२ व्यवस्थायां च मित्रेषु बुद्धिविक्रमयोस्तथा ॥ त्वमेव नः कुले धर्मस्त्वं सत्यं त्वंतपो महत् १०३ त्वं त्राता त्वमहं ब्रह्मत्वयि सर्वं प्रातिष्ठितम् ॥ यथैवात्थ तथै
 वै तत्त्वयि सत्यं भविष्यति १०४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तामामं ज्ये च गोविंदः कृत्वा चाभिप्रदाक्षिणम् ॥ प्रातिष्ठत महाबाहुर्दुर्योधनगृहान् प्रति १०५ ॥ इति श्री
 महा० उ० प० भगवद्गीतानप० कृष्णकुंतीसंवादे नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पृथामामं ज्ये गोविंदः कृत्वा चाभिप्रदाक्षि
 णम् ॥ दुर्योधनगृहं शौरिभ्यगच्छदरिदमः १ लक्ष्म्या परमया युक्तं पुरंदरगृहोपमम् ॥ विचित्रैरासनैर्युक्तं प्राविवेश जनार्दनः २ तस्य कक्ष्या व्यतिक्रम्यति स्रो
 द्वाः स्थैरवारितः ॥ ततोऽभ्रघनसंकाशं गिरिकूटमिवोच्छ्रितम् ३ श्रिया ज्वलंतं प्रासादमारुरोह महायशः ॥ तत्र राजसहस्रैश्च कुरुभिश्चाभिसंवृतम् ४ धार्त
 राष्ट्रं महाबाहुं ददर्शासीनमासने ॥ दुःशासनं च कर्णं च शकुनिं चापि सौबलम् ५ दुर्योधनसमीपे तानासनस्थान् ददर्श सः ॥ अभ्यागच्छति दाशाह धार्तराष्ट्रो महाय
 शाः ६ उदतिष्ठत्सहामात्यः पूजयन्मधुसूदनम् ॥ समेत्य धार्तराष्ट्रेण सहामात्येन केशवः ७ राजभिस्तत्र वाष्णैः समागच्छद्यथावयः ॥ तत्र जांबूनदमयपयंकं
 सुपरिष्कृतम् ८ विविधास्तरणास्तीर्णमभ्युपाविश दच्युतः ॥ तस्मिन्गामधुपकं चाप्युदकं च जनार्दने ९ निवेदयामास तदा गृहान् राज्यं च कौरवः ॥ तत्र गोवि
 दमासीनं प्रसन्नादित्यवर्चसम् १० उपासां च क्रिरे सर्वे कुरवो राजभिः मह ॥ ततो दुर्योधनो राजा वाष्णैर्यजयतां वरम् ११ न्यमंत्रयद्भोजनेन नाभ्यनंद च केशवः ॥
 ततो दुर्योधनः कृष्णमब्रवीत् कुरुसंसदि १२ मृदुपूर्वं शठोदकं कर्णमाभाष्य कौरवः ॥ कस्मादन्नानि पानानि वासांसि शयनानि च १३ त्वदर्थमुपनीतानि नाग्रहीस्त्वं
 जनार्दन ॥ उभयोश्च दत्ता ह्यमुभयोश्च हितेरतः १४ संबन्धी दयितश्चासि घृतराष्ट्रस्य माधव ॥ त्वंहि गोविंद धर्माथैवेत्थ तत्त्वेन सर्वशः ॥ तत्र कारणमिच्छामि
 श्रोतुं चक्रगदाधर १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ स एव मुक्तो गोविंदः प्रत्युवाच महामनाः ॥ उद्यन्मेघस्वनः काले प्रगृह्या विपुलं भुजम् १६

दुर्योधनगृहपतिरुच्यत इत्यपौनरुक्त्यम् १ । २ अभ्रघनः सजलो मेघः सहिसविद्युत् तत्साहस्येन महेंद्रनीलमणिमयत्वं सुवर्णमयत्वं च सूचितं । अन्येतु अभ्रघनः आकाशमात्रवर्तिघनः सहिश
 रस्तंबंधाद्वल इति व्याचरुयुः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ शठोदकं शठचपयवसानं आभाष्य संबोधनेनोन्मुखीकृत्य १३ । १४ तत्र अन्नादेरग्रहणे १५ प्रगृह्य उद्यम्य १६

अलघूकृतप्रयत्नशैथिल्यहीनकरणं । पाठांतरे अनंशकृतं अनिष्टीवनं अनन्यकृतमित्यपि पठति । अग्रस्तं अलुप्तान्नं । अनिरस्तं स्थानग्रंशरहितं । असंकुलं असंकीर्णवर्णं १७ । १८ असांप्रतं प्रति पतुं अयुक्तं कर्तुं १९ । २० । २१ वैरं द्वेषः विग्रहो युद्धं २२ । २३ संरंभात्क्रोधात् हेतुवादात्कपटात् २४ । २५ द्वेषिभवान् २६ । २७ । २८ विरुत्सति विरोधं कर्तुमिच्छति २९ मोहात् अदुष्टे अलघूकृतमग्रस्तमनिरस्तमलंकुलम् ॥ राजीवनेत्रो राजानं हेतुमद्वाक्यमुत्तमम् १७ कृतार्थं भुंजते दूताः पूजां गृह्णन्ति चैव ह ॥ कृतार्थं मांसहामात्यं समर्चिष्यसि भारत १८ एवमुक्तः प्रत्युवाच धार्तराष्ट्रोजनार्दनम् ॥ न युक्तं भवताऽस्मासु प्रतिपत्तुमसांप्रतम् १९ कृतार्थं वाऽकृतार्थं च त्वां वयं मधुसूदन ॥ यतामहे पूजयितुं दाशार्दनचक्रम् २० न च तत्कारणं विद्मो यस्मिन्मोघसूदन ॥ पूजां कृतां प्रीयमाणैर्नामंस्थाः पुरुषोत्तम २१ वैरं नो नास्ति भवता गोविंदनचविग्रहः ॥ स भवान्प्रसमीक्ष्यैतन्नेदं शंक्नुमर्हति २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच धार्तराष्ट्रजनार्दनः ॥ अभिवीक्ष्य सहामात्यं दाशार्हः प्रहसन्निव २३ नाहं कामात्रसंरंभाद्वेषाच्चार्थकारणात् ॥ न हेतुवादा लोभाद्वाधर्मजह्यां कथंचन २४ संप्रीतिभोज्यान्यन्नानि आपद्भोज्यानि वा पुनः ॥ न च संप्रीयसे राजन्न चैवापद्रतावयम् २५ अकस्माद्द्वेषि वैराजन्मजन्मप्रभृति पांडवान् ॥ प्रियानुवर्तिनो भ्रातृन्सर्वैः समुदितान्गुणैः २६ अकस्माच्चैव पार्थानां द्वेषणं नो पपद्यते ॥ धर्मस्थिताः पांडवेयाः कस्तान् किं वक्तुमर्हति २७ यस्तान् द्वेषिमां द्वेषिस्ताननुसमामनु ॥ ऐकान्त्यं मां गतं विद्धि पांडवैर्धर्मचारिभिः २८ कामक्रोधानुवर्ती हियो मोहाद् विरुत्सति ॥ गुणवंतं च यो द्वेषितमाहुः पुरुषाधमम् २९ यः कल्याणगुणान्न ज्ञाती न मोहा लोभाद् द्विषते ॥ सोऽजितात्माऽजितक्रोधो न चिरं तिष्ठति श्रियम् ३० अथ यो गुणसंपन्नान् हृदयस्याप्रियानपि ॥ प्रियेण कुरुते वश्यांश्चिरं यशसि तिष्ठति ३१ सर्वमेतन्न भोक्तव्यमन्नं दुष्टाभिसंहितम् ॥ क्षत्रुरेकस्य भोक्तव्यमिति मेधीयते मतिः ३२ एवमुक्ता महाबाहुदुर्योधनममर्षणम् ॥ निश्चक्राम ततः शुभ्राद्वार्तराष्ट्रनिवेशनात् ३३ निर्याय च महाबाहुर्वासुदेवो महामनाः ॥ निवेशाय ययौ वैश्वदेवमहात्मनः ३४ तमभ्यगच्छद्गोणश्च कृपो भीष्मोऽथ बाह्लिकः ॥ कुरवश्च महाबाहुं विदुरस्य गृहे स्थितम् ३५ त ऊचुर्माधव वीरं कुरवो मधुसूदनम् ॥ निवेदयामो वाष्पेयसरत्नांस्ते गृहान्वयम् ३६ तानुवाच महातेजाः कौरवान्मधुसूदनः ॥ सर्वं भवं तो गच्छंतु सर्वामेव पचितिः कृता ३७ यातेषु कुरुषु क्षता दाशार्ह मपराजितम् ॥ अभ्यर्चयामास तदा सर्वकामैः प्रयत्नवान् ३८ ततः क्षताऽन्नपानानि शुचीनि गुणवंति च ॥ उपाहरदने कानिकेशवाय महात्मने ३९ तैस्तर्पयित्वा प्रथमं ब्राह्मणान्मधुसूदनः ॥ वेदविद्योददौ कृष्णः प्रथमं द्रविणान्यपि ४० ततोऽनुयायिभिः सार्धं मरुद्भिरिव वासवः ॥ विदुरान्नानि बुभुजे शुचीनि गुणवंति च ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानपर्वणि श्रीकृष्णदुर्योधनसंवादे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तं भुक्तवंत माश्वस्तं निशायां विदुरोऽब्रवीत् ॥ नेदं सम्यगव्यवसितं केशवागमनंतव १ दुष्टबुद्धिर्माहः लोभः परकीयधनापहारेच्छा अजितक्रोध इति छेदः ३० । ३१ । ३२ शुभ्रात्तानानारजमयत्वेन प्रदीप्तात् शुभ्रं प्रदिशेधवलेऽप्रकेच इति विश्वः ३३ । ३४ । ३५ । ३६ अपचितिः पूजा ३७ । ३८ । ३९ ४० । ४१ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ तं भुक्तवंतमिति १

१ अग्रहं निर्बन्धं अत्यंताभिनिवेशमित्यर्थः अनेयः अप्रापणीयः श्रेयसां कर्मणि षष्ठी ३ सवशं किता सर्वत्र विश्वासहीनः ४ । ५ । ६ वृत्तिर्जीविका एते युदेन महाराज्यं दास्यंतीत्याशयेत्यर्थः ७ । ८ अर्थधर्मातिगोमंदः संरंभो च जनार्दन ॥ मानघोमानकामश्च वृद्धानां शासनातिगः २ धर्मशास्त्रातिगो मूढो दुरात्मा अग्रहंगतः ॥ अनेयः श्रेयसां मोदो धार्तराष्ट्रोजनार्दन ३ कामात्मा प्राज्ञमानी च मित्रधुक् सर्वशंकिता ॥ अकर्ता चाकृतज्ञश्च त्यक्तधर्मा प्रियानृतः ४ मूढश्चाकृतबुद्धिश्च इंद्रियाणामनीश्वरः ॥ कामानुसारी कृत्येषु सर्वेष्वकृतनिश्चयः ५ एतैश्चान्यैश्च बहुभिर्दोषैरेव समन्वितः ॥ त्वयोच्यमानः श्रेयोऽपि संरंभान्न गृहीष्यति ६ भीष्मेद्रोणे कृपे कर्णेद्रोणे पुत्रे जयद्रथे ॥ भूयसीवर्तते वृत्तिं शमे कुरुते मनः ७ निश्चितं धार्तराष्ट्राणां सकर्णानां जनार्दन ॥ भीष्मेद्रोणमुखांस्पर्थांश्च न शक्ताः प्रतिवीक्षितुम् ८ सेनासमुदयं कृत्वा पार्थिवं मधुसूदन ॥ कृतार्थं मन्यते बालात्मानमविचक्षणः ९ एकः कर्णः परान्जेतुं समर्थ इति निश्चितम् ॥ धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धेः स शमं नोपयास्याति १० संविच्च धार्तराष्ट्राणां सर्वेषामेव केशव ॥ शमे प्रयतमानस्य तव सौभ्रात्रकांक्षिणः ११ न पांडवानामस्माभिः प्रतिदेयं यथोचितम् ॥ इति व्यवसितास्तेषु वचनं स्यान्निरर्थकम् १२ यत्र सूतं दुरुक्तं च सयं स्यान्मधुसूदन ॥ न तत्र प्रलपेत्प्राज्ञो बधिरेष्विव गायनः १३ अविजानत्सु मूढेषु निर्मर्यादेषु माधव ॥ न त्वं वाक्यं बुवन् युक्तश्चांडालेषु द्विजो यथा १४ सोऽयं बलस्थो मूढश्च न करिष्यति तेवचः ॥ तस्मिन्निरर्थकं वाक्यमुक्तं संपत्स्यते तव १५ तेषां समुपविष्टानां सर्वेषां पापचेतसाम् ॥ तव मध्यावतरणं मम कृष्णनरोचते १६ दुर्बुद्धीनामशिष्टानां बहूनां दुष्टचेतसाम् ॥ प्रतीपं वचनं मध्येतव कृष्णनरोचते १७ अनुपासितवृद्धत्वाच्छ्रयोदर्पाच्च मोहितः ॥ वयोदर्पादमर्षाच्च न ते श्रेयो गृहीष्यति १८ बलं बलवदप्यस्य यदि वक्ष्यसि माधव ॥ त्वय्यस्य महती शंका न करिष्यति तेवचः १९ नेदमद्युधाशक्यमिद्रेणापि सहामरैः ॥ इति व्यवसिताः सर्वे धार्तराष्ट्रजनार्दन २० तेष्वेव मुपपन्नेषु कामक्रोधानुवर्तिषु ॥ समर्थमपि ते वाक्यमसमर्थं भाविष्यति २१ मध्येतिष्ठन् हस्त्यनीकस्य मंदोरथाश्च युक्तस्य बलस्य मूढः ॥ दुर्योधनो मन्यते वीतभीतिः कृत्स्नामयेयं पृथिवी जितेति २२ आशंसते वैष्टराष्ट्रस्य पुत्रो महाराज्यमसपत्नं पृथिव्याम् ॥ तस्मिन् शमः केवलोनोपलभ्यो बद्धं संतं मन्यते लब्धमर्थम् २३ पर्यस्तेयं पृथिवी कालपक्वादुर्योधनार्थं पांडवान् योद्धुकामाः ॥ समागताः सर्वयोधाः पृथिव्याराजानश्च क्षितिपालैः समेताः २४ सर्वे दैते कृतवैराः पुरस्तात् त्वयाराजानो हतसाराश्च कृष्ण ॥ तवोद्दिगात्संश्रिता धार्तराष्ट्रान्सुसंहताः सहकर्णेन वीराः २५ त्यक्तात्मानः सह दुर्योधनेन हृष्टा योद्धुं पांडवान्सर्वयोधाः ॥ तेषां मध्ये प्रविशेथायादित्वं न तन्मतं मम दाशार्ह वीर २६ तेषां समुपविष्टानां बहूनां दुष्टचेतसाम् ॥ कथं मध्यं प्रपद्येथाः शत्रूणां शत्रुकर्शन २७ सर्वथा त्वं महाबाहो देवैरपि दुरुत्सहः ॥ प्रभावं पौरुषं बुद्धिं जानामितव शत्रुहन् २८ यामे प्रीतिः पांडवेषु भूयः सा त्वयि माधव ॥ प्रेम्णा च बहुमानाच्च सौहृदाच्च ब्रवीम्यहम् २९ पार्थिवं पृथ्वीसंबन्धिनं ९ । १० । ११ प्रतिदेयं परावृत्त्यदेयं व्यवसिताः निश्चिताः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ तत्त्वतः १८ । १९ । २० । २१ । २२ बद्धं भवदीयत्वेन प्रतिबद्धमपि लब्धमेव मन्यते २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ यथांति १।१। १।४ पर्यस्तांअन्यथाभूतां ५ यतन्नयतमानः ६।७।८। ९ तद्वृक्षसंजनयो
यामेप्रीतिःपुष्कराक्षत्वदर्शनसमुद्भवा ॥ साकिमाख्यायतेतुभ्यमंतरात्माऽसिदेहिनाम् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिश्रीकृष्णविदुरसं
वादेद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यथाब्रूयान्महाप्राज्ञोयथाब्रूयाद्विचक्षणः ॥ यथावाच्यस्त्वद्विधेनभवतामद्विधःसुहृत् १ धर्मा
र्थयुक्तंतथ्यंचयथावच्युपपद्यते ॥ तथावचनमुक्तोऽस्मिन्त्वयेतत्पितृमातृवत् २ सत्यंप्राप्तंचयुक्तंवाऽप्येवमेवयथाऽऽस्थमाम् ॥ शृणुष्वागमनेहेतुंविदुरावहितोभव ३
दौरात्म्यंधार्तराष्ट्रस्यक्षत्रियाणांचवैरताम् ॥ सर्वमेतदहंजानन्नक्षतःप्राप्तोऽद्यकौरवान् ४ पर्यस्तांपृथिवींसर्वांसाश्चांसरथकुंजराम् ॥ योमोचयेन्मृत्युपाशात्प्रा
प्तुयाद्धर्ममुत्तमम् ५ धर्मकार्ययतनशक्त्यानोचेत्प्राप्नोतिमानवः ॥ प्राप्तोभवतितत्पुण्यमत्रमेनास्ति संशयः ६ मनसाचितयन्पारंपर्यकर्मणानातिरोचयन् ॥ नप्रा
प्नोतिफलंतस्येत्येवंधर्मविदोविदुः ७ सोऽहंयतिष्येप्रशमंक्षतःकर्तुममायया ॥ कुरूणामंजयानांचसंग्रामेविनाशिष्यताम् ८ सेयमापन्महाघोराकुरुष्वेवसमुत्थि
ता ॥ कर्णदुर्योधनकृतासर्वेह्येतदन्वयाः ९ व्यसनेह्यिदमनंहियोमित्रनाभिपद्यते ॥ अनर्थाययथाशक्तितद्वृक्षसंविदुर्बुधाः १० आकेशग्रहणान्मित्रमकार्या
त्संनिवर्तयन् ॥ अवाच्यःकस्यचिद्भवतिकृतयन्नोयथाबलम् ११ तत्समर्थंशुभंवाक्यंधर्मार्थसाहितंहितम् ॥ धार्तराष्ट्रःसहामात्योग्रहीतुंविदुरार्हति १२ हितंहि
धार्तराष्ट्राणांपाण्डवानांतथैवच ॥ पृथिव्यांक्षत्रियाणांचयतिष्येऽहममायया १३ हितेप्रयतमानंमांशंकेदुर्योधनोयदि ॥ हृदयस्यचमेप्रीतिरानृण्यंचमविष्यति
१४ ज्ञातीनांहिमिथोभेदेयन्मित्रनाभिपद्यते ॥ सर्वयत्नेनमाध्यस्थंनतन्मित्रंविदुर्बुधाः १५ नमांब्रूयुरधर्मिष्ठामूढाह्यसुहृदस्तथा ॥ शक्तोनावारयत्कृष्णःसर
ब्धान्कुरुपांडवान् १६ उभयोःसाधयन्नर्थमहमागतइत्युत ॥ तत्रयत्नमहंकृत्वागच्छेयंनृषवाच्यताम् १७ ममधर्मार्थयुक्तंहिश्रुत्वावाक्यमनामयम् ॥ नचेदादा
स्यतेबालोदिष्टस्यवशमेप्यति १८ अहापयन्पांडवार्थयथावच्छमंकुरूणांयदिचाचरेयम् ॥ पुण्यंचमेस्याच्चरितंमहात्मन्मुच्येरंश्चकुरवोमृत्युपाशात् १९ अपिवा
चंभाषमाणस्यकाव्यांधर्मारामार्थवतीमहिम्नाम् ॥ अवक्षेरन्धार्तराष्ट्राःशमार्थमांचप्राप्तंकुरवःपूजयेयुः २० नचापिममपर्याप्ताःसहिताःसर्वपार्थिवाः ॥ कुद्व
स्यप्रमुखेस्थातुंसिंहस्येवेतरेमृगाः २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येवमुक्त्वावचनंवृष्णीनामृषभस्तदा ॥ शयनेसुखसंपर्शेशिश्येयदुसुखावहः २२ ॥ इतिश्री
महाभारतेउद्योगपर्वणिभ० प० श्रीकृष्णवाक्येत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथाकथयतोरैवतयोर्बुद्धिमतोस्तदा ॥ शिवानक्ष
त्रसंपन्नासाव्यतीयायशर्वरी १ धर्मार्थकामयुक्ताश्चविचित्रार्थपदाक्षराः ॥ शृण्वतोविविधावाचोविदुरस्यमहात्मनः २
यविदुरितिसंबंधः अनुनीयेत्यपिपाठः १०।११।१२ हितंकर्तुमितिशेषः १३।१४ नाभिपद्यतेनोपकरोति १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये
भारतभावदीपे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ॥ नक्षत्रसंपन्ना शरदिनिरधस्तात् १।२

३।४।५ उदकंस्तानाचमनादि अनुजप्यसंध्योपासनादि तेउभेकृतेयेनसःकृतोदकानुजप्यः १ तिष्ठंतंउपासीनम् ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८
कथाभिरनुरूपाभिःकृष्णस्यामिततेजसः ॥ अकामस्येवकृष्णस्यसाव्यतीयायशर्वरी ३ ततस्तुस्वरसंपन्नावहवःसूतमागधाः ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषैःकेशवं
प्रत्यबोधयन् ४ ततउत्थायदाशार्हंऋषभःसर्वसात्वताम् ॥ सर्वमावश्यकंचक्रेप्रातःकार्यजनार्दनः ५ कृतोदकानुजप्यःसहुताग्निःसमलंकृतः ॥ ततश्चादित्य
मुद्यंतमुपातिष्ठतमाधवः ६ अथदुर्योधनःकृष्णंशकुनिश्चापिसौबलः ॥ सध्यांतिष्ठंतमभ्येत्पदाशार्हमपराजितम् ७ आचक्षेतांतुकृष्णस्यधृतराष्ट्रसभागतम् ॥
कुरूंश्चभीष्मप्रमुखानराज्ञःसर्वांश्चपार्थिवान् ८ त्वामर्थयंतगोविंदादिविशक्रमिवामराः ॥ तावभ्यनंदद्गोविंदःसाम्रापरमवलगुना ९ ततोविमलआदित्येब्राह्मणे
भ्योजनार्दनः ॥ ददौहिरण्यंवासांसिगाश्चाश्वाश्चपरंतपः १० विसृज्यबहुरत्नानिदाशार्हमपराजितम् ॥ तिष्ठंतमुपसंगम्यवदंसारथिस्तदा ११ ततोरथेन
शुभ्रेणमहताकिंकिणीकिना ॥ हयोत्तमयुजाशघ्रिमुपातिष्ठतदारुकः १२ तमुपस्थितमाज्ञायथंदिव्यंमहामनाः ॥ महाभ्रघननिर्घोषंसर्वरत्नविभूषितम् १३
अग्निप्रदक्षिणंकृत्वाब्राह्मणांश्चजनार्दनः ॥ कौस्तुभंमणिमामुच्यश्रियापरमयाज्वलन् १४ कुरुभिःसंवृतःकृष्णोवृष्णिभिश्चाभिरक्षितः ॥ आतिष्ठतरथंशौरिः
सर्वयादवनंदनः १५ अन्वारुरोहदाशार्हंविदुरःसर्वधर्मवित् ॥ सर्वप्राणभृतांश्रेष्ठंसर्वबुद्धिमतांवरम् १६ ततोदुर्योधनःकृष्णंशकुनिश्चापिसौबलः ॥ द्वितीयेन
रथेनैनमन्वयातांपरंतपम् १७ सात्यकिःकृतवर्माचवृष्णीनांचापरेरथाः ॥ पृष्ठतोऽनुययुःकृष्णंगजैरश्वैरथैरपि १८ तेषांहिमपरिष्कारैर्युक्ताःपरमवाजिभिः ॥
गच्छतांघोषिणश्चित्ररथाराजान्विरोजिरे १९ संमृष्टसंसिक्तरजःप्रतिपेदेमहापथम् ॥ राजर्षिचरितंकालेकृष्णोधीमानाश्रियाज्वलन् २० ततःप्रयातेदाशार्हंप्रा
वाद्यंतैकपुष्कराः ॥ शंखाश्चदध्मिरेतत्रवाद्यान्यन्यानिनानिच २१ प्रवीराःसर्वलोकस्ययुवानःसिंहविक्रमाः ॥ परिवार्यरथंशौरैरगच्छंतपरंतपाः २२ ततो
ऽन्येबहुसाहस्राविचित्राद्रुतवाससः ॥ असिप्रासायुधधराःकृष्णस्यासन्पुरःसराः २३ गजाःपंचशतास्तत्ररथाश्चासन्सहस्रशः ॥ प्रयांतमन्वयुर्वीरंदाशार्हम
पराजितम् २४ पुरंकुरूणांसंवृतंद्रष्टुकामंजनार्दनम् ॥ सवालवृद्धंसखीकंरथ्यागतमरिदम् २५ वेदिकामाश्रिताभिश्चसमाक्रांतान्यनेकशः ॥ प्रचलंती
वभारेणयोषिर्द्धिर्भवनान्युत २६ सपूज्यमानःकुरुभिःसंशृण्वन्मधुराःकथाः ॥ यथार्हप्रतिसत्कुर्वन्प्रेक्षमाणःशनैर्ययौ २७ ततःसर्मासमासाद्यकेशवस्यानुया
यिनः ॥ सशंखैर्वेणुनिर्घोषैर्दिशःसर्वाव्यनादयन् २८ ततःसासमितिःसवाराज्ञाममिततेजसाम् ॥ संप्राकंपतहर्षेणकृष्णागमनकाक्षया २९ ततोऽभ्याशग
तेकृष्णेसमहृष्यन्नराधिपाः ॥ श्रुत्वातरथनिर्घोषंपर्जन्यनिनदोपमम् ३० आसाद्यतुसभाद्वारमृषभःसर्वसात्वताम् ॥ अवतीर्यरथाच्छौरिःकैलासशिखरोप
मात् ३१ नवमेघप्रतीकाशांज्वलंतीमिवतेजसा ॥ महेंद्रसदनप्रख्यांप्रविवेशमर्भाततः ३२

चित्राश्चतेरथाश्च १९ संमृष्टदूरीकृतं संसिक्तंजलेनाष्टावितंचरजोयस्मात् अविभाजिकंपदम् २० एकपुष्कराःकाहलाः २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

पाणौगृहीत्वाविदुरंसात्यकिंचमहायज्ञाः ॥ ज्योतीष्यादित्यवद्राजनकुलं प्राच्छादयन्श्रिया ३३ अग्रतोवासुदेवस्यकर्णदुर्योधनावुभौ ॥ वृष्णयःकृतवर्मा
चाप्यासन्नकृष्णस्यपृष्ठतः ३४ घृतराष्ट्रपुरस्कृत्यभीष्मद्रोणादयस्ततः ॥ आसनेभ्योऽवलम्ब्यैषूजयंतोजनार्दनम् ३५ अभ्यागच्छतिदाशाहंप्रज्ञाचक्षुर्न
रेश्वरः ॥ सहैवद्रोणभीष्माभ्यामुदतिष्ठन्महायज्ञाः ३६ उत्तिष्ठतिमहाराजेघृतराष्ट्रेजनेश्वरे ॥ तानिराजसहस्राणिसमुत्स्थुःसमंततः ३७ आसनं सर्वतोभद्रं
जांबूनदपरिष्कृतम् ॥ कृष्णाथैकलिपितं तत्रघृतराष्ट्रस्यशासनात् ३८ स्मयमानस्तुराजानंभीष्मद्रोणौचमाधवः ॥ अभ्यभाषतधर्मात्पाराज्ञश्चान्यान्यथा
वयः ३९ तत्रकेशवमानर्चुःसम्यगभ्यागतंसभाम् ॥ राजानःपार्थिवाःसर्वेकुरवश्चजनार्दनम् ४० तत्रतिष्ठन्सदाशाहोराजमध्येपरंतपः ॥ अपश्यदंतरिक्ष
स्थानृषीन्परपुरंजयः ॥ ततस्तानभिसेप्रेक्ष्यनारदप्रमुखानृषीन् ४१ अभ्यभाषतदाशाहोभीष्मंशातनवंशनैः ॥ पार्थिवीसमितिद्रुष्टुमृषयोऽभ्यागतानृप
४२ निमंयंतामासनेश्वसत्कारेणचभूयसा ॥ नैतेष्वनुपविष्टेषुशक्यंकेनचिदासितुम् ४३ पूजाप्रयुज्यतामाशुमुनीनांभावितात्मनाम् ॥ ऋषीन्शातनवो
दृष्ट्वासभाद्वारमुपस्थितान् ४४ त्वरमाणस्ततोभृत्यानासनानीत्यचोदयत् ॥ आसनान्यथपृष्ठानिमहांतिविपुलानिच ४५ मणिकांचनचित्राणिसमाजन्दुस्त
तस्ततः ॥ तेषुतत्रोपविष्टेषुगृहीतार्घेषुभारत ४६ निषसादासनेकृष्णोराजानश्चयथासनम् ॥ दुःशासनःसात्यकयेददावासनमुत्तमम् ४७ विविंशतिर्ददौपी
ठकांचनंकृतवर्मणे ॥ अविदूरेतुकृष्णस्यकर्णदुर्योधनावुभौ ४८ एकासनेमहात्मानौनिषीदतुरमर्षणौ ॥ गांधारराजःशकुनिर्गांधारैरभिरक्षितः ४९ निषसा
दासवेराजासहपुत्रोविशांपते ॥ विदुरोमणिपीठेतुशुकस्पृध्याजिनोतरे ५० संस्पृशन्नासनंशौरेर्महामतिरुपाविशत् ॥ चिरस्यदृष्ट्वादाशाहोराजानःसर्वएवते
५१ अमृतस्येवनाटप्यनप्रेक्षमाणजनार्दनम् ॥ अतसीपुष्पसंकाशःपीतवासाजनार्दनः ५२ व्यभ्राजतसभामध्येहेम्नीवोपहितोमणिः ५३ ततस्तूष्णीं सर्व
मासीदोविंदगतमानसम् ॥ नतत्रकश्चित्किंचिद्वाव्याजहारपुमान्कचित् ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्यानप० श्रीकृष्णसभाप्रवेशे
चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेष्वासीनेषुसर्वेषुतूष्णींभूतेपुराजसु ॥ वाक्यमभ्याददेकृष्णःसुदंष्ट्रोदुंढुभि
स्वनः १ जीमूतइवधर्मातिसर्वासंश्रावयन्सभाम् ॥ घृतराष्ट्रमभिप्रेक्ष्यसमभाषतमाधवः २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कुरूणांपांडवानांचशमःस्यादितिभारत ॥
अप्रणाशेनवीराणामेतद्याचितुमागतः ३ राजन्नान्यत्प्रवक्तव्यंतवनेऽश्रेयसंवचः ॥ विदितं ह्येव ते सर्वं वेदितव्यमरिंदम ४ इदं ह्यद्यकुलं श्रेष्ठं सर्वराजसुपार्थिव ॥
श्रुतवृत्तोपसंपन्नं सर्वैः समुदितं गुणैः ५

भावदीपे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ तेष्विति १ । २ आगतोऽस्मीतिशेषः ३ । ४ । ५

कृपापरस्यसुखार्थेयत्नः । अनुकंपा परदुःखदर्शनेत्रासः । कारुण्यं परदुःखप्रहाणार्थोयत्नः । आनृशंस्यं परदुःखाप्रदानं ६ असांप्रतंकृपादिभ्योविपरीतं परस्यदुःखार्थोयत्नः । परदुःखदर्शनेआह्ला
दः । परस्यसुखनाशार्थोयत्नः । परस्यदुःखसंपादनंकौटिल्यादिकंच तच्चायुक्तं ७ बाह्येषुयुतादिषु आभ्यंतरेषुजगुहादिषु ८ । ९ । १० कुरुष्वेवभवत्स्वेव नतुपांडवेषु ११ नदि

कृपाऽनुकंपाकारुण्यमात्रशंस्यंचभारत ॥ तथार्जवंक्षमासत्यंकुरुष्वेतद्विशिष्यते ६ तस्मिन्नेवंविधेराजनकुलेमहतितिष्ठति ॥ त्वन्निमित्तंविशेषेणनेहयुक्तमसां
प्रतम् ७ त्वंहिधारयिताश्रेष्ठःकुरूणांकुरुसत्तम ॥ मिथ्याप्रचरतांतातबाह्येष्वभ्यंतरेषुच ८ तेषुप्रास्तवकौरव्यदुर्योधनपुरोगमाः ॥ धर्मार्थौपृष्ठतःकृत्वाप्रच
रन्तिनृशंसवत् ९ अशिष्टागतमर्यादालोभेनहतचेतसः ॥ स्वेषुबंधुषुमुख्येषुतद्वेत्थपुरुषर्षभ १० सेयमापन्महाघोराकुरुष्वेवसमुत्थिता ॥ उपेक्ष्यमाणाकौर
व्यपृथिवीघातयिष्यति ११ शक्याचेयंशमयितुंनचेदित्ससिभारत ॥ नदुष्करोह्यत्रशमोमतोमेभरतर्षभ १२ त्वय्यधीनःशमोराजन्मायिचैवविशांपते ॥ पुत्रा
न्स्थापयकौरव्यस्थापयिष्याम्यहंपरान् १३ आज्ञातवाहिराजेंद्रकार्यापुत्रैःसहान्वयैः ॥ हितंबलवदप्येषांतिष्ठतांतवशासने १४ तवचैवहितंराजन्पांडवानाम
थोहितम् ॥ शमेप्रयतमानस्यममशासनकांक्षिणः १५ स्वयंनिष्फलमालक्ष्यसंविद्यस्वविशांपते ॥ सहायभूताभरतास्तवैवस्युर्जनेश्वर १६ धर्मार्थयोस्तिष्ठ
राजन्पांडवैरभिरक्षितः ॥ नहिशक्यास्तथाभूतायत्नादपिनराधिप १७ नहिक्वांपांडवैर्जेतुरक्ष्यमाणंमहात्मभिः ॥ इन्द्रोपिदेवैःसहितःप्रसहेतकुतोवृषाः १८
यत्रभीष्मश्चद्रोणश्चरुपःकर्णोविविंशतिः ॥ अश्वत्थामाविकर्णश्चसोमदत्तोऽथबाह्लिकः १९ सैधवश्चकलिंगश्चकांबोजश्चसुदक्षिणः ॥ युधिष्ठिरोभीमसेनःसव्यसा
चीयमौतथा २० सात्यकिश्चमहातेजायुयुत्सुश्चमहारथः ॥ कोनुतान्विपरीतात्मायुद्धयेतभरतर्षभ २१ लोकस्येश्वरतांभूयःशत्रुमिश्राप्यघृष्यताम् ॥ प्राप्स्य
सित्वममित्रघ्नसहितःकुरुपांडवैः २२ तस्यतेपृथिवीपालास्त्वत्समाःपृथिवीपते ॥ श्रेयांसश्चैवराजानःसंधास्यंतपरंतप २३ सत्त्वंपुत्रैश्चपौत्रैश्चपिताभिर्प्रांताभि
स्तथा ॥ सुहृद्भिःसर्वतोगुप्तःसुखंशक्यसिजीवितुम् २४ एतानेवपुरोधायसत्कृत्यचयथापुरा ॥ अखिलांभोक्ष्यसेसर्वांपृथिवींपृथिवीपते २५ एतैर्हिसहितः
सर्वैःपांडवैःस्वैश्चभारत ॥ अन्यान्विजेष्यसेशत्रूनेषःस्वार्थस्तवाखिलः २६ तैरेवोपाजितांभूमिंभोक्ष्यसेचपरंतप ॥ यदि संपत्स्यसेपुत्रैःसहामात्यैर्नराधिप ॥
२७ संयुगेवैमहाराजदृश्यतेसुमहानक्षयः ॥ क्षयेचोभयतोराजनकंधर्ममनुपश्यसि २८ पांडवैर्निहतैःसंख्येपुत्रैर्वाऽपिमहाबलैः ॥ यद्विदेथाःसुखंराजंस्तद्रूहि
भरतर्षभ २९ शूराश्चहिकृतास्त्राश्चसर्वेयुद्धाभिकांक्षिणः ॥ पांडवास्तावकाश्चैवतान्नक्षमहतोभयात् ३०

त्ससिकुलंनृतेतुमिच्छसि खंचेदिच्छसीतिपाठेकुरुस्थापयितुमिच्छसितर्हिशमोनुदुष्करः १२ । १३ बलवत्अस्यंतंपपामेव अपिशब्दपवाये १४ शासनकांक्षिणःपुत्रान्शासितुमिच्छत
स्तव १५ निष्फलंनैवसंविद्यस्वशमंकुरु १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ पांडवैःसहसंधास्यंतैर्भिरक्षिप्यंति २३ । २४ अखिलानिष्कंटका २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

३१ । ३२ प्रकृतिसत्त्वगुणं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ हादंप्रीतिः आसीत्पूर्वाल्हे ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ स्थातास्थास्याति ४२ । ४३ । ४४ गुरोःगुरौ ४५ । ४६ परिषद्वर्षमज्ञसमा पुनः
नपश्येमकुरुन्सर्वान्पांडवांश्चैवसंयुगे ॥ क्षीणानुभयतः शूरात्रिधिनोरथिभिर्हतान् ३१ समवेताः पृथिव्याहिराजानोराजसतम ॥ अमर्षवशमापन्नानाशयेयुरि
मा प्रजाः ३२ त्राहिराजत्रिमलोकं न नश्येयुरिमा प्रजाः ॥ त्वयिप्रकृतिमापन्नैशेषः स्यात्कुरुनंदन ३३ शुक्लावदान्याहीमंत आर्याः पुण्याभिजातयः ॥ अन्यो
न्यसाचिवाराजस्तान्पाहिमहतोभयात् ३४ शिवेनेमेभूमिपालाः समागम्यपरस्परम् ॥ सहभुक्ताचपीत्वाचप्रतियांतुयथाग्रहम् ३५ सुवाससः स्रग्विणश्चसत्क
ताभरतर्षभ ॥ अमर्षचनिराकृत्यवैराणिचपरंतप ३६ हादंयत्पांडवेष्वासीत्प्राप्तेऽस्मिन्नायुषःक्षये ॥ तदेवतेभवत्वयसंधत्स्वभरतर्षभ ३७ बालाविहीनाः पि
त्रातेत्वयैवपरिवर्धिताः ॥ तान्पालययथान्यायंपुत्रांश्चभरतर्षभ ३८ भवतैवहिरक्ष्यास्तेव्यसनेषुविशेषतः ॥ मातेधर्मस्तथैवार्थोनश्येतभरतर्षभ ३९ आहु
स्त्वां पांडवाराजत्रभिवाद्यप्रसाद्यच ॥ भवतः शासनाहुः खमनुभूतंसहानुगैः ४० द्वादशेमानिवर्षाणिवनेनिर्व्युषितानिनः ॥ त्रयोदशंतथाऽज्ञातैः सजनेपरिव
त्सरम् ४१ स्थातानः समयेतस्मिन्पितेतिकृतनिश्चयाः ॥ नाहास्मसमयंताततच्चनोब्राह्मणाविदुः ४२ तास्मिन्नः समयेतिष्ठस्थितानांभरतर्षभ ॥ नित्यंसंके
शिताराजन्स्वराज्यांशलभेमाहे ४३ त्वंधर्ममर्थसंजानन्सम्यङ्नस्त्रातुमर्हसि ॥ गुरुत्वंभवतिप्रेक्ष्यबहून्केशांस्तितीक्ष्महे ४४ सभवान्मातृपितृवदस्मासुप्रति
पद्यताम् ॥ गुरोर्गंरीयसीवृत्तिर्याचशिष्यस्यभारत ४५ वर्तमानेत्वयिचतार्वचवर्तस्वनस्तथा ॥ पित्रास्थापयितव्याहिवयमुत्पथमास्थिताः ४६ संस्थापय
पथिष्वस्मांस्तिष्ठधर्मसुवर्तमाने ॥ आहुश्चेमां परिषदंपुत्रास्तेभरतर्षभ ४७ धर्मज्ञेषुसभासत्सुनेहयुक्तमसांप्रतम् ॥ यत्रधर्मोह्यधमणसत्यंयत्रानृतेनच ४८
हन्यतेप्रेक्षमाणानांहतास्तत्रसभासदः ॥ विद्वोधर्मोह्यधमैणसभांयत्रप्रपद्यते ४९ नचास्यशल्यंकृतंतिविद्धास्तत्रसभासदः ॥ धर्मएतानारुजतियथानयनुकूल
जान् ५० येधर्ममनुपश्यंतस्तूष्णींध्यायंत आसते ॥ तेसत्यमाहुर्धर्म्यचन्याय्यंचभरतर्षभ ५१ शक्यंकिमन्यद्वक्तुंतेदानादन्यज्जनेश्वर ॥ भुवंतुतेमहीपालाः
सभायांयेसमासते ५२ धर्मार्थोसंप्रधायैवयदिसत्यंब्रवीम्यहम् ॥ प्रमुंचेमान्मृत्युपाशात्क्षत्रियान्पुरुषर्षभ ५३ प्रशाम्यभरतश्रेष्ठमामन्युवशमन्वगाः ॥ पित्र्यं
तेभ्यःप्रदायांशंपांडवेभ्योयथोचितम् ५४ ततःसपुत्रःसिद्धार्थोभुंक्ष्वभोगान्परंतप ॥ अजातशत्रुजानीषेस्थितंधर्मसतांसदा ५५ सपुत्रेत्वयिवृत्तिचवर्ततेयां
नराधिप ॥ दाहितश्चनिरस्तश्चत्वामेवोपाश्रितः पुनः ५६ इंद्रप्रस्थंत्वयैवासौसपुत्रेणधिवासितः ॥ सतत्रनिवसन्सर्वान्वशमानयिपार्थिवान् ५७ त्वन्मुखानक
रोद्राजत्रचत्वामत्यवर्तत ॥ तस्यैववर्तमानस्यसौबलेनजिहीर्षता ५८ राष्ट्राणिधनधान्यंचप्रयुक्तःपरमोपधिः ॥ सतामवस्थांसंप्राप्यकृष्णांप्रेक्ष्यसभागताम् ५९
पांडवाः ४७ । ४८ । ४९ आरुजतिहिनास्ति अनुकूलजान्कूलकूलमनुसृत्यजातान्ब्रह्मादीन् ५० येषांढवाःतूष्णींमासतेकालंनिर्वाह्यभवद्भयोरारज्यांशलब्धुभिच्छतितेसत्यंधर्म्यन्याय्यंकाहुः ५१
५२ । ५३ । ५४ । ५५ दाहितःजतुगृहे निरस्तोयूतेनराज्यादुरीकृतः ५६ । ५७ । ५८ परमोपधिःमहच्छत्र ५९

६० । ६१ । ६२ । ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ तस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० वेदप्रत्ययदर्शिनः
क्षत्रधर्मादमेयात्मानाकंपतयुधिष्ठिरः ॥ अहंतुतवतेषांचश्रेयइच्छामिभारत ६० धर्मादर्थान्मुखाच्चैवमाराजत्रीनशःप्रजाः ॥ अनर्थमर्थमन्वानोऽप्यर्थवानर्थ
मात्मनः ६१ लोभेऽतिप्रमृतान्पुत्रान्निगृहीष्वविशंपते ॥ स्थिताःशुश्रूषितुंपार्थास्थितायोडुमरिंदमाः ॥ यत्तेपथ्यतमंराजंस्तस्मिंस्तिष्ठपरंतप ६२
वैशंपायनउवाच ॥ तद्वाक्यंपार्थिवाःसर्वेहृदयैःसमपूजयन् ॥ नतत्रकाश्चिद्वक्तुंहिवाचंप्राक्रामदग्रतः ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिश्री
कृष्णवाक्येपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्नभिहितेवाक्येकेशेनमहात्मना ॥ स्तिमिताहृष्टरोमाणआसनसर्वेसभासदः
१ कश्चिदुत्तरमेतेषांवक्तुंनोत्सहतेपुमान् ॥ इतिसर्वेमनोभिस्तेचितयंतिस्मपार्थिवाः २ तथातेषुचसर्वेषुतूष्णींभूतेपुराजसु ॥ जामदग्न्यइदंवाक्यमब्रवीत्कुरुसं
सदि ३ इमामेसोपमांवाचंशृणुसत्यामशंकितः ॥ तांश्चुत्वाश्रेयआदत्स्वयदिसाध्वितिमन्यसे ४ राजादंभोद्भवोनामसार्वभौमःपुराऽभवत् ॥ अखिलांबुभुजेसर्वापृ
थिवीमितिनःश्रुतम् ५ सस्मनित्यंनिशापायेप्रातरुत्थायवीर्यवान् ॥ ब्राह्मणान्क्षत्रियांश्चैवपृच्छन्नास्तेमहारथः ६ अस्तिकश्चिद्विशिष्टोवामद्विधोवाभवेद्युधि ॥
शूद्रोवैश्यःक्षत्रियोवाब्राह्मणोवाऽपिशस्त्रभृत् ७ इतिभुवन्नन्वचरत्सराजापृथिवीमिमाम् ॥ दर्पेणमहतामत्तःकंचिदन्यमचितयन् ८ तंचवेद्याअकृपणाब्राह्मणाः
सर्वतोऽभयाः ॥ प्रत्यषेधंतराजानंश्लाघमानंपुनःपुनः ९ निषिध्यमानोऽप्यसकृत्पृच्छत्येवसवैद्विजान् ॥ अतिमानंश्रियामतंतमूषुब्राह्मणास्तदा १० तप
स्विनोमहात्मानोवेदप्रत्ययदर्शिनः ॥ उदीर्यमाणंराजानंक्रोधदीप्ताद्विजातयः ११ अनेकजयिनोसंख्येयौवैपुरुषसत्तमौ ॥ तयोस्त्वंनसमोराजनभविता
ऽसिकदाचन १२ एवमुक्तःसराजातुपुनःपप्रच्छतामद्विजान् ॥ कतौवीरौक्वजम्मानौक्विकर्माणौचकौचतौ १३ ॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ नरोनारायणश्चैवतापसावि
तिनःश्रुतम् ॥ आयातौमानुषेलोकेताभ्यांयुद्धयस्वपार्थिव १४ श्रूयतेतौमहात्मानोनरनारायणाबुभौ ॥ तपोधोरमनिर्देश्यंतप्यतेगंधमादने १५ सराजाम
हतींसेनांयोजयित्वाषडंगिनीम् ॥ अधृष्यमाणःसंप्रायाद्यत्रतावपराजितौ १६ सगत्वाविषमंधोरंपर्वतंगंधमादनम् ॥ मृगयाणोऽन्वगच्छतौतापसौवनमाश्रि
तौ १७ तौदृष्ट्वाक्षुत्पिपासाभ्यांकुशौधमनिसंततौ ॥ शोतवातातपैश्चैवकशितौपुरुषोत्तमौ १८ अभिगम्योपसंगृह्यपर्यपृच्छदनामयम् ॥ तमर्चित्वाभूलकलै
रासनेनोदकेनच १९ न्यमंत्रयेताराजानंकिंकार्यंक्रियतामिति ॥ ततस्तामानुपूर्वीसपुनरेवान्मकीर्तयत् २० बाहुभ्यामेजिताभूमिर्निहताःसर्वशत्रवः ॥ भव
ज्यांयुद्धमाकांक्षन्पयातोऽस्मिपर्वतम् २१ आतिथ्यंदीयतामेतत्कांक्षितंमेचिरंप्रति ॥ नरनारायणावूचतुः ॥ अपेतक्रोधलोभोऽयमाश्रमोराजसतम २२

वेदजःप्रत्ययोब्रह्मात्मैक्यापरोक्ष्यंतदेवद्रष्टुंशीलंयेषांति ११ । १२ । १३ । १४ तप्यतेताभ्यामितिशेषः १५ षडंगिनीं रथनागाश्चपादातशकवोष्ट्वर्ता १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२२। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१ काकुदीकामित्यादयोऽष्टावस्त्रजातयः येनास्त्रेणामिभूतारथगजादीनांकुद्येवशेरतेतत्काकुदीकंप्रस्वापनं नाम । येनशुकनलिकान्यायेनअभयेऽपिभयदर्शिनोहयथादिपादेषुगाढंश्लिष्यंतितत्शुकंमोहनं नाम । येनस्वर्गनगरं पश्यतितन्नाकंउन्मादनं नाम । नह्यास्मिन्नाश्रमेयुद्धं कुतः शस्त्रं कुतोऽनृजुः ॥ अन्यत्रयुद्धमाकाक्षबहवः क्षत्रियाः क्षितौ २३ ॥ रामउवाच ॥ उच्यमानस्तथाऽपिस्मभूयएवाभ्यभाषत ॥ पुनः पुनःक्षम्यमाणः सांख्यमानश्चभारत २४ दंभोद्भवोयुद्धमिच्छन्नाह्वयत्येवतापसौ ॥ ततो नरास्त्वषीकाणांमुष्टिमादायभारत २५ अब्रवीदेहियुद्धयस्वयुद्धका मुकक्षत्रिय ॥ सर्वशस्त्राणिचादस्वयोजयस्वचवाहिनीम् २६ अहंहितेविनेष्यामियुद्धश्रद्धामितः परम् ॥ दंभोद्भवउवाच ॥ यद्येतदस्त्रमस्मासुयुक्तंतापसमन्यसे २७ एतेनापित्वयायोत्स्येयुद्धार्थीह्यहमागतः ॥ रामउवाच ॥ इत्युक्त्वाशरवर्षेणसर्वतः समवाकिरत् २८ दंभोद्भवस्तापसंतांजिघांसुः सहसैनिकः ॥ तस्यतानस्यतोघोरानिषूतपरतनुच्छिदः २९ कदर्थीकृत्यसमुनिरिषीकाभिः समार्पयत् ॥ ततोऽस्मैप्राप्तमृजद्वोरमेषोकमपराजितः ३० अस्त्रमप्रतिसंधेयंतदुतमिवाभवत् ॥ तेषामक्षीणिकर्णाश्चनासिकाश्चैवमायया ३१ निमित्तवेधासमुनिरिषीकाभिः समार्पयत् ॥ सदृष्ट्वाश्वेतमाकाशमिषीकाभिः समाचितम् ३२ पादयोर्न्यपतद्राजास्वस्तिमेस्त्वितिचाब्रवीत् ॥ तमब्रवीन्नरोराजनशरण्यः शरणैषिणाम् ३३ ब्रह्मण्योभवधर्मात्मापाचस्मैवपुनः कथाः ॥ नैतादृक्पुरुषोराजनक्षत्रधर्ममनुस्मरन् ३४ मनसानृपशार्दूलभवेत्परपुरंजयः ॥ माचदर्पसमाविष्टः क्षेप्सीः कांश्चित्कथंचन ३५ अल्पीयांसंविशिष्टंवातत्तेराजन्समाहितम् ॥ कृतप्रज्ञोवीतलोभोनिरहंकारआत्मवान् ३६ दांतः क्षांतोमृदुः सौम्यः प्रजाः पालयपार्थिव ॥ मास्मभूयः क्षिपेः कंचिदविदित्वाबलाबलम् ३७ अनुज्ञातः स्वास्तिगच्छमैवभूयः समाचरे ॥ कुशलं ब्राह्मणान्पृच्छेरावयोर्वचनामृशम् ३८ ततोराजातयोः पादावभिवाद्यमहात्मनोः ॥ प्रत्याजगामस्वपुरंधर्मचैवाचरदृशम् ३९ सुमहच्चापितत्कर्मयन्त्रेणकृतंपुरा ॥ ततो गुणैः सुबहुभिः श्रेष्ठो नारायणोऽभवत् ४० तस्माद्यावद्धनुः श्रेष्ठेगांढीवेऽन्नंयुज्यते ॥ तावत्स्वमानमुत्सृज्यगच्छराजन धनंजयम् ४१ काकुदीकंशुकं नाकमाक्षिसंतर्जनंतथा ॥ संतानंनर्तकंघोरमास्यमोदकमष्टमम् ४२ एतैर्विद्धाः सर्वेष्वमरणंयांतिमानवाः ॥ कामक्रोधौलोभमोहौमदमानौतथैवच ४३ मात्सर्याहं कृतीचैवक्रमादेतउदाहृताः ॥ उन्मत्ताश्चविचेष्टंतेनष्टसंज्ञाविचेतसः ४४ स्वपंतिचप्लवंतेचच्छर्दयंतिचमानवाः ॥ मूत्रयत्तेचसततंरुदंतिचहसंतिच ४५ निर्मातासर्वलोकानामीश्वरः सर्वकर्मवित् ॥ यस्यनारायणोऽबधुरर्जुनोदुःसहोयुधि ४६ कस्तमुत्सहतेजेतुंत्रिषुलोकेषुभारत ॥ वीरंकपिध्वजंजिष्णुंयस्यनास्तिसमोयुधि ४७ असंख्येयागुणाः पार्थेतद्विशिष्टोजनार्दनः ॥ त्वमेवभूयोजानासिकुंतीपुत्रंधनंजयम् ४८

येनक्षिप्तमात्रेणानुविद्धास्त्रासादृशकृन्मूत्रंस्त्रवंतितत् अक्षिसंतर्जनं प्रासनं नाम । संतानंअविच्छेदेनशस्त्राणावृष्टिकरं ऐन्द्रादिदिव्यं । मर्तकंनर्तनकरं पेशाचं । घोरंकदनकरंराक्षसं । आस्यमोदकं येनाभिहताभ्युक्षेसापाणंदत्वा मरणार्थमेवप्रतिष्ठंतेतत्प्राप्त्यर्थं नाम । अत्रैवउन्मत्ताश्चेतिश्लोकोक्तादोषायायोग्यसंबन्धीयाः ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८

४९। ५०। ५१। ५२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीये षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ जामदग्न्येति १ अव्ययः अपचयशून्यः २ प्रभवत्यस्मादितिप्रभुजंगतउपादानकारणंघटस्येवमृत्पिण्डः ३ निमित्तमरणादिति नाशवंतइत्यर्थः पाठांतरेनिमित्तकारणानि चक्रवीवरकुलालादिस्थानीयानि ४। ५। ६ तरुणादिति भोगकालेषुद्धेनमरणंमाप्राप्नुवतीत्यर्थः ७ नरनारायणौयौतौतावेवार्जुनकेशवौ ॥ विजानीहिमहाराजप्रवीरौपुरुषोत्तमौ ४९ यद्येतदेवंजानासिनचमामभिशंकसे ॥ आर्यामर्तिसमास्थायशाम्यभारत पांडवैः ५० अथचेन्मन्यसेश्रेयो नमेभेदोभवेदिति ॥ प्रशाम्यभरतश्रेष्ठमाचयुद्धेमनः कथाः ५१ भवतांचकुरुश्रेष्ठकुलंबहुमतंभुवि ॥ ततथैवास्तुभद्रंतेस्वार्थमेवोपचितय ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिदंभोद्भवोपाख्यानेषण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जामदग्न्यवचः श्रुत्वाकण्वोऽपिभगवानृषिः ॥ दुर्योधनमिदंवाक्यमब्रवीत्कुरुसंसदि १ ॥ कण्वउवाच ॥ अक्षयश्चाव्ययश्चैवब्रह्मालोकपितामहः ॥ तथैवभगवंतौतौनरनारायणावृषी २ आदित्यानांहिसर्वेषांविष्णुरेकः सनातनः ॥ अजय्यश्चाव्ययश्चैवशाश्वतः प्रभुरीश्वरः ३ निमित्तमरणाश्चान्येचंद्रसूर्यौमहीजलम् ॥ वायुरग्निस्तथाऽकाशंग्रहास्तारागणास्तथा ४ तेचक्षयंतिजगतोहित्वालोकत्रयंसदा ॥ क्षयंगच्छंतिवैसर्वेसृज्यंतेचपुनःपुनः ५ मुहूर्तमरणास्त्वन्येमानुषामृगपक्षिणः ॥ तैर्यग्योन्यश्चयेचान्येजीवलोकचरास्तथा ६ भूयिष्ठेनतुराजानः श्रियंभुक्ताऽऽयुषःक्षये ॥ तरुणाःप्रतिपद्यंतेभोक्तुंसुकृतदुष्कृते ७ सभवानधर्मपुत्रेणशमं कर्तुमिहार्हति ॥ पांडवाःकुरुवश्चैवपालयंतुवसुंधराम् ८ बलवानहमित्येवनमतव्यंसुयोधन ॥ बलवंतोबालिभ्योहिदृश्यंतेपुरुषर्षभ ९ नबलंबलिनामध्येबलं भवतिकौरव ॥ बलवंतोहितेसर्वेपांडवादेवविक्रमाः १० अत्राप्युदाहरंतीमामितिहासंपुरातनम् ॥ मातलेर्दातुकामस्यकन्यामृगयतोवरम् ११ मतस्त्रिलोकराजस्यमातलिर्नामसारथिः ॥ तस्यैकैवकुलेकन्यारूपतोलोकविश्रुता १२ गुणकेशीतिविख्यातानाम्नासादेवरूपिणी ॥ श्रियाचवपुषाचैवस्त्रियोऽन्याः साऽतिरिच्यते १३ तस्याःप्रदानसमयंमातलिःसहभार्यया ॥ ज्ञात्वाविमृशोराजंस्तत्परःपरिचितयन् १४ धिक्खल्वलघुशीलानामुच्छ्रितानांयशस्विनाम् ॥ नराणांमृदुसत्वानांकुलेकन्याप्ररोहणम् १५ मातुःकुलंपितृकुलंयत्रचैवप्रदीयते ॥ कुलत्रयंसंशयितंकुरुतेकन्यकासताम् १६ देवमानुषलोकौद्वौमानुषेणैवचक्षुषा ॥ अवगाह्यैवविचितौनचमेरोचतेवरः १७ ॥ कण्वउवाच ॥ नदेवान्नैवादितिजान्नगंधर्वान्मानुषान् ॥ अरोचयद्रुतेतथैवबहुलानृषीन् १८ भार्ययाऽनुसंसंभ्यसहरात्रौ सुधर्मया ॥ मातलिर्नागलोकायचकारगमनेमतिम् १९ नमेदेवमनुष्येषुगुणकेश्याःसमोवरः ॥ रूपतोदृश्यतेकश्चिन्नागेषुभविताभुवम् २० इत्यामंयसुधर्मांसकृत्वा चाभिप्रदक्षिणम् ॥ कन्यांशिरस्युपाग्रायप्रविवेशमहीतलम् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिमातलिवरान्वेषणेसप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥

८। ९ बलंमैत्र्यं बलिनांऔरसबलवतां बलंसामर्थ्यंनभवति १० मातलेरितिहासमितिबंधः ११। १२। १३। १४ उच्छ्रितानांमहत्तयाख्यातानाम् १५। १६ चक्षुषाज्ञानेनविचितौ अन्वेषितौ १७। १८। १९। २०। २१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीये सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥

मातलिरिति १।२।३।४।५।६।७।८ यंतुःपंतारंमातलिंप्रति ९।१० गोपतेःवारिपतेः। 'भूवाग्वारिपुगौर्मता'इतिविश्वः ११।१२ द्वितीयांसोमपुत्री तयाआदित्याः पुत्रःसूर्यःश्रेष्ठःकृतःभर्ताकृतः १३ वारुण्यंवारुण्यासुरायाःइदंवारुण्यं सुरावियतेयेषांतेसुराः १४।१५ विवर्ततेप्रक्षिप्तान्यपिपुनःपुनःप्रहर्तुर्हस्तमायाति १६ जात्यःजातीयाःपूर्वदेवतानिपूर्वदेवाः दैत्याः सर्वेतिपाठेनिर्भिताःनिश्चयेनप्रक्षिताः १७ अग्निरिति हविष्मताऽग्निनाआविद्धंरुद्धं विष्णुचक्रजमप्यत्रभयंनास्तीत्यर्थः १८ गांडीसङ्गारुयःपशुविशेषः तस्यविकारोगांडीमयः तस्यहिप

कण्वउवाच ॥ मातलिस्तुवजन्मार्गेनारदेनमहर्षिणा ॥ वरुणंमच्छताद्रुं समागच्छद्यहच्छया १ नारदोऽथाब्रवीदेनंक्रमवानगंतुमुद्यतः ॥ स्वेनवासूतकार्येण शासनाद्वाशतकतोः २ मातलिर्नारदेनैवंसंपृष्टःपथिगच्छता ॥ यथावत्सर्वमाचष्टस्वकार्येनारदंप्रति ३ तमुवाचाथसमुनिर्गच्छावःसहिताविति ॥ सलिलेशादि दक्षार्थमहमप्युद्यतोदिवः ४ अहंतेसर्वमारुण्यास्येदर्शयन्वसुधातलम् ॥ दृष्ट्वातत्रवरंकांचिद्रोचयिष्यावमातले ५ अवगाह्यतुतौभूमिमुभौमातलिनारदौ ॥ दृष्ट्वा शान्तेमहात्मानौलोकपालमपांपतिम् ६ तत्रदेवर्षिसदृशीं पूजां संप्रापनारदः ॥ महेंद्रसदृशीचैवमातलिःप्रत्यपद्यत ७ तावुभौप्रोतमनसौकार्यवंतौनिवेद्यह ॥ वरुणेनाभ्यनुज्ञातौनागलोकंविचेरतुः ८ नारदःसर्वभूतानामंतर्भूमिनिवासिनाम् ॥ जानंश्चकारव्याख्यानंयंतुःसर्वमशेषतः ९ ॥ नारदउवाच ॥ दृष्ट्वास्तेवरु णःसूतपुत्रपौत्रसमावृतः ॥ पश्योदकपतेःस्थानं सर्वतोभद्रमृद्धिमत् १० एषपुत्रोमहाप्राज्ञोवरुणस्येहगोपतेः ॥ एषवैशीलवृत्तेनशौचेनचविशिष्यते ११ ए षोऽस्यपुत्रोऽभिमतःपुष्करःपुष्करेक्षणः ॥ रूपवान्दर्शनीयश्चसोमपुत्र्यावृतःपतिः १२ ज्योःस्नाकालीतियामाहुर्द्वितीयांरूपतःश्रियम् ॥ अदित्याश्चैवयःपुत्रौ ज्येष्ठःश्रेष्ठःकृतःस्मृतः १३ भवनंपश्यवारुण्यंयदेतत्सर्वकांचनम् ॥ यत्प्राप्यसुरतांप्राप्ताःसुराःसुरपतेःसखे १४ एतानिहतराज्यानादैतेयानांस्ममातले ॥ दीप्यमानानिदृश्यंतेसर्वप्रहरणान्युत १५ अक्षयाणिकिलैतानिविवर्तंतेस्ममातले ॥ अनुभावप्रयुक्तानिसुरैरवजितानिह १६ अत्रराक्षसजात्यश्चदैत्यजात्य श्चमातले ॥ दिव्यप्रहरणाश्चासन्पूर्वदेवतनिर्भिताः १७ अग्निरेषमहाचिष्मानजागर्तिवारुणेहृदे ॥ वैष्णवंचक्रमाविद्धंविभूमेनहविष्मता १८ एषगांडीमयश्चा पोलोकसंहारसंभृतः ॥ रक्ष्यतेदैवतैर्नित्यंयतस्तद्गांडिवंधनुः १९ एषकृत्येसमुत्पन्नेतत्तद्वारयतेबलम् ॥ सहस्रशतसंख्येनप्राणेनसततंध्रुवः २० अशास्यान पिशास्त्येषरक्षोबंधुपुराजसु ॥ सृष्टःप्रथमतश्चंडोब्रह्मणाब्रह्मवादिना २१ एतच्छस्त्रंनरैर्द्राणांमहचक्रेणभासितम् ॥ पुत्राःसलिलराजस्यधारयंतिमहोदयम् २२ एतत्सलिलराजस्यच्छत्रंछत्रगृहेस्थितम् ॥ सर्वतःसलिलंशीतंजीमूतइववर्षति २३

मूनांवापृष्टवंशस्यधनुःकर्तुंशक्यं यतःगांडीमयत्वादेवतत्तद्गांडीवंनामधनुरभूत् गांडीशब्दाद्विकारायोवप्रत्ययःकल्प्यतइतिभावः गांडीवज्रप्रथिस्तन्मयइत्यन्ये १९ एषचापःकृत्येजमेद्यमेदने तत्तत्तावतावत्प्राणेनबलेन सर्वदालक्षचापतुल्यबलोऽप्ययंचापःकार्यकालेऽधिकबलोऽपिमवतीत्यनंतबलइत्यर्थः २० रक्षोबंधुपुरक्षस्तुल्येषु २१ एतच्छस्त्रंधनुः चक्रेणचक्रादपि एतच्छस्त्रंनरै र्द्राणांमहचक्रेणभासितमितिपाठे नीतिशास्त्रं शुक्रेणकाव्येन छत्रेणेतिवापाठः २२।२३

मूर्ध्निअभिभूतंआवृतमितियावत् येनहेतुमाजनोऽस्यदर्शनंभाच्छंतिनप्राप्नोति १४।१५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येअष्टनवतितमोऽध्यायः ॥१८॥ ॥ ७ ॥ एतदिति १ अग्निःसमंप्राप्ताःजलवोःनानीताः २ व्यापारेणयत्नेनष्टाःमर्यादायांस्थापितः अन्यथासद्यःकृत्स्नंसमुद्रलोकंआदहेत् आत्मानंनिबद्धंदेवेरितिशेषः समबुध्यतअग्निरित्यर्थः धृतास्मेतिसंधिरार्षः ३ निहितंस्थापितंअतःसोमस्येति कंदुकाकारंभूगोलंप्रदक्षिणीकुर्वतःसूर्यस्यसोमस्यवाकेमचिद्गोलप्रवेशेनआवरणात्कदाचिददर्शनंभवति सैवतेषांरात्रिः। येतुगोलस्यशिरसिअधस्ताच्चतिष्ठंति ते सर्वदेवसूर्यादीन्पश्यंति तत्रजलमयंचंद्रमंडलंसूर्यरश्मिस्तैजसैःप्रकाश्यते तयोश्चयथायथाविप्रकर्षःतथातथाऽधिकंचंद्रोऽवभासते। यथायथासन्निकर्षःतथातथाऽधिकंसूर्यपुरोवर्तिभिरप्यादिभिर्दे वताभिस्तिरोधीयतेऽस्मद्दृष्ट्या। एतदेवाभिलक्ष्य'प्रथमांपिबतेव'इतिद्वितीयांपिबतेरविः'इत्यादिशास्त्रंप्रवृत्तं। पानंचेहसान्निध्यादाप्यायममात्रं पातालनाभिस्थानांतुमेरुशिखरस्थानाभिवसवं एतच्छत्रात्परिभ्रष्टंसलिलंसोमनिर्मलम् ॥ तमसामूर्ध्निभातियेननाच्छंतिदर्शनम् २४ बहून्यहुतरूपाणिद्रष्टव्यानीहमातले ॥ तवकार्यावरोधस्तुतस्माद् दृष्ट्वावमाचिरम् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्वा०मातलिवरान्वेषणेऽष्टनवतितमोऽध्यायः ॥१८॥ ॥ नारदउवाच ॥ एतत्तुनागलोकस्यनाभि स्थानेस्थितंपुरम् ॥ पातालमिति विख्यातंदैत्यदानवसेवितम् १ इदमग्निःसमंप्राप्तायेकेचेद्भुविजंगमाः ॥ प्रविशंतोमहानादनंदांतिभयपीडिताः २ अत्रासु रोऽग्निःसततंदीप्यतेवारिभोजनः ॥ व्यापारेणधृतात्मानंनिबद्धंसमबुध्यत ३ अत्रासृतंसुरैःपीत्वानिहितंनिहतारिभिः ॥ अतःसोमस्यहानिश्चवृद्धिश्चैवप्र दृश्यते ४ अत्रादित्योहयाशिराःकालेपर्वणिपर्वणि ॥ उत्तिष्ठतिसुवर्णारुण्यंवाग्भिरापूरयन्जगत् ५ यस्मादलंसमस्तास्ताःपतंतिजलमूर्तयः ॥ तस्मात्पाताल मित्येवरुणायतेपुरमुत्तमम् ६ ऐरावणोऽस्मात्सलिलंगृहीत्वाजगतोहितः ॥ मेघेष्वामुंचतेशीतंयन्महेंद्रःप्रवर्षति ७ अत्रनानाविधाकारास्तिमयोनेकहूपिणः ॥ अप्सुसोमप्रभांपीत्वावसंतिजलचारिणः ८ अत्रसूर्याशुभिर्भिन्नाःपातालतलमाश्रिताः ॥ मृताहिदिवसेमृतपुनर्जीवंतिवैनिशि ९ उदयन्नित्यशश्चात्रचंद्रमार शिमबाहुभिः ॥ अमृतंस्पृश्यसंस्पर्शात्संजीवयतिदेहिनः १० अत्रतेधर्मनिरताबद्धाःकालेनपीडिताः ॥ दैतेयानिवसंतिस्मवासवेनहतश्रियः ११ अत्रभूतप तिर्नामसर्वभूतमहेश्वरः ॥ भूतयेसर्वभूतानामचरत्तपउत्तमम् १२ अत्रगोवतिनोविप्राःस्वाध्यायाग्रायकशीताः ॥ त्यक्तप्राणाजितस्वर्गानिवसंतिमहर्षयः १३ यत्रतत्रशयोनित्यंयेनकेनचिदाशितः ॥ येनकेनचिदाच्छन्नःसगोवतइहोच्यते १४ ऐरावणोनागराजोवामनःकुमुदोऽंजनः ॥ प्रमृताःसुप्रतीकस्यवंशेवारण सत्तमाः १५ पश्ययद्यत्रतेकश्चिद्रोचतेगुणतोवरः ॥ वरयिष्यामितंगत्वायत्नमास्थायमातले १६

दासंपूर्णवचंद्रोऽवभासते। तद्दृश्यप्रदेशेऽध्यायावरणमावात्अतःस्थानात्चंद्रस्यह्रासवृद्धीप्रदृश्येतेइतिविरुद्धलक्षणयानदृश्येतेइत्यर्थः। नदृश्यतेइत्येवपाठोलेखकप्रमादाद्भट्टोवा ४ आदित्योऽदितेःपुत्रोविष्णुर्हयग्रीवरूपीसुवर्णारुण्यंजगत्वेदरूपीनामात्मकःप्रपंचः। 'नामवाक्कवेदः'इत्यादिश्रुतेः तंवाग्भिरापूरयन्उत्तिष्ठतिवेदाध्यायिनांध्वमिउपबृंहयितुमाविर्भवतीत्यर्थः ५ जलमूर्तयश्चंद्राद्याःपतंतिचंद्रकांतवज्रलंघयंतिअतोऽयंपतजलइतिवक्तव्येपातालइत्यर्थः ६।७।८ प्रदेशांतरंगत्वाऽह अत्रसूर्याशुभिरिति दिवसेऽस्मदीयरात्रौ निशिअस्मदीयदिवसे ९।१०।११।१२ स्वाध्यायाग्रायोवेदपाठः १३ गोवतंव्याचष्ट्यत्रेति १४।१५।१६

आप्रजानानिसर्गात्प्रजोत्पत्तिमारभ्य १७ जार्तिजन्म निसर्गस्वभावं तत्पूर्वमुत्पन्नस्यकस्याचिदभावात् १८ । १९ । २० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेऊनशततमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ हिरण्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० शैलानिशिलामयानि ११ । १२ । १३ आक्रीडान्क्रीडास्थानानि १४ । १५ । १६ । १७ । १८ आत्मानंअ
अंडमेतज्जलेन्यस्तंदीप्यमानमिवश्रिया ॥ आप्रजानानिसर्गादैनोद्विद्यतिनसर्पति १७ नास्यजार्तिनिसर्गवाक्यमानंशृणोमिवै ॥ पितरंमातरंचापिनास्य
जानातिकश्चन १८ अतःकिलमहानाग्रिरंतकालेसमुत्थितः ॥ धक्ष्यतेमातलेसर्वत्रैलोक्यंसचराचरम् १९ मातलिस्त्वब्रवीच्छ्रुत्वानारदस्याथभाषितम् ॥
नमोऽत्ररोचतेकश्चिदन्यतोवजमाचिरम् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्याप० मातलिवरान्वेषणेऊनशततमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ नारद
उवाच ॥ हिरण्यपुरमित्येतत्ख्यातंपुरवरंमहत् ॥ दैत्यानांदानवानांचमायाशतविचारिणाम् १ अनल्पेनप्रयत्नेननिर्मितंविश्वकर्मणा ॥ मयेनमनसामृष्टपा
तालतलमाश्रितम् २ अत्रमायासहस्राणिविकुर्वाणामहोजसः ॥ दानवानिवसंतिस्मशूरादत्तवराःपुरा ३ नैतेशक्रेणनान्येनयमेनवरुणेनवा ॥ शक्यंतेवशमा
नेतुंतथैवधनदेनच ४ असुराःकालखंजाश्चतथाविष्णुपदोद्भवाः ॥ नैर्ऋतायातुधानाश्चब्रह्मपादोद्भवाश्चये ५ दंष्ट्रिणोभीमवेगाश्चवातवेगपराक्रमाः ॥ माया
वीर्योपसंपन्नानिवसंत्यत्रमातले ६ निवातकवचानामदानवायुद्धदुर्मदाः ॥ जानासिचयथाशक्रोनैतान्शक्रोतिबाधितुम् ७ बहुशोमातलेत्वंचतवपुत्रश्चगोमु
खः ॥ निर्भगोदेवराजश्चसहपुत्रःशचीपतिः ८ पश्यवेश्मानिरौक्माणिमातलेराजतानिच ॥ कर्मणाविधियुक्तेनयुक्तान्युपगतानिच ९ वैदूर्यमणिचित्राणि
प्रवालरुचिराणिच ॥ अर्कस्फटिकशुभ्राणिवज्रसारोज्ज्वलानिच १० पार्थिवानीवचाभांतिपद्मरागमयानिच ॥ शैलानीवचदृश्यंतेदारवाणीवचाप्युत ११ सूर्य
रूपाणिचाभांतिदीप्ताग्निसदृशानिच ॥ मणिजालविचित्राणिप्रांशूनिनिबिडानिच १२ नैतानिशक्यंनिर्देष्टुंरूपतोद्रव्यतस्तथा ॥ गुणतश्चैवासिद्धानिप्रमाणगु
णवंतिच १३ आक्रीडान्पश्यदैत्यानांतथैवशयनान्युत ॥ रत्नवंतिमहार्हाणिभाजनान्यासनानिच १४ जलदाभांस्तथाशैलांस्तोयप्रस्रवणानिच ॥ कामपुष्प
फलांश्चापिपादपान्कामचारिणः १५ मातलेकश्चिदत्रापिरुचिरस्तेवरोभवेत् ॥ अथवाऽन्यादिशंभूभेर्गच्छावयादिमन्यसे १६ मातलिस्त्वब्रवीदेनंभाषमाणं
तथाविधम् ॥ देवर्षेनैवमेकार्यंविप्रियंत्रिदिवौकसाम् १७ नित्यानुषक्तवैराहिभ्रातरोदेवदानवाः ॥ परपक्षेणसंबंधरोचयिष्याम्यहंकथम् १८ अन्यत्रसाधु
गच्छावद्रष्टुंनार्हामिदानवान् ॥ जानामितवचात्मानंहिंसात्मकमनंतथा १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि मातलिवरान्वेषणेशततमो
ऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ अयंलोकःसुपर्णानांपक्षिणांपन्नगाशिनाम् ॥ विक्रमेगमनेभारेनैषामस्तिपरिश्रमः १

हिंसापरंजानामि हिंसात्मनांतथाहिंसात्मकमनं हिंसाप्रधानानादैत्यानांकमनंअपेक्षणीयंचाहिंसोदकंतयाजानामि अन्येतुदित्सात्मकमलंतथेतिपाठंप्रकल्प्य दित्सात्मकंदानेच्छाप्रचुरंअलं
अत्यथैवइतिव्याचक्षते १९ ॥ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेऊनशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ अयमिति १

२ प्रसृत्याप्रकृष्टगत्या जवेनदृढिमंतीत्यर्थः ३ । ४ । ५ निर्घृणाःनिर्दयाः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये
भारतभावदीपेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ॥ इदंरसातलमिति १ । २ वदनात्मुखादुदतिष्ठत्तेनमुखजेनब्राह्मणेनतस्याएककुलत्वं यथोक्तं 'ब्राह्मणाश्चैवगावश्च
वैनतेयसुतैःसूतषड्भिस्ततमिदंकुलम् ॥ सुमुखेनसुनाम्नाचसुनेत्रेणसुवर्चसा २ सुरुचापक्षिराजेनसुबलेनचमातले ॥ वर्धितानिप्रसृत्यावैविनताकुलकर्तृ
भिः ३ पक्षिराजाभिजात्यानांसहस्राणिशतानिच ॥ कश्यपस्यततोवंशेजातैर्भूतिविवर्धनैः ४ सर्वेह्येतेश्रियायुक्ताःसर्वेश्रवित्सलक्षणाः ॥ सर्वेश्रियमभीप्संतो
धारयंतिबलान्युत ५ कर्मणाक्षत्रियाश्चैतेनिर्घृणाभोगिभोजिनः ॥ ज्ञातिसंक्षयकर्तृत्वाद्ब्राह्मण्यंनलभंतिवै ६ नामानिचैषांवक्ष्यामियथाप्राधान्यतःशृणु ॥
मातलेश्चाध्यमेतद्विकुलंविष्णुपरिग्रहम् ७ दैवतंविष्णुरेतेषांविष्णुरेवपरायणम् ॥ हृदिचैषांसदाविष्णुर्विष्णुरेवसदागतिः ८ सुवर्णचूडोनागाशीदारुगश्चंडतुं
डकः ॥ अनिलश्चानलश्चैवाविशालाक्षोऽथकुंडली ९ पंकजिद्वज्रविष्कंभोवैनतेयोऽथवामनः ॥ वातवेगोदिशाचक्षुर्निमेषोऽनिमिषस्तथा १० त्रिरावःसप्तराव
श्चवालमीकिर्दीपकस्तथा ॥ दैत्यद्वीपःसरिद्वीपःसारसःपद्मकेतनः ११ सुमुखश्चित्रकेतुश्चचित्रवर्हस्तथाऽनघः ॥ मेषहत्कुमुदोदक्षःसर्पातःसोमभोजनः १२
गुरुभारःकपोतश्चमूर्यनेत्रश्चिरांतकः ॥ विष्णुधर्माकुमारश्चपरिवर्होहरिस्तथा १३ सुस्वरोमधुपर्कश्चहेमवर्णस्तथैवच ॥ मालयोमातरिश्वाचनिशाकरदिश
करौ १४ एतेप्रदेशमात्रेणमयोक्तागरुडात्मजाः ॥ प्राधान्यतस्तेयशसाकीर्तिताःप्राणिनश्चये १५ यद्यत्रनरुचिःकाचिदेहिगच्छावमातले ॥ तंनयिष्यामि
देशंत्वावरंयत्रोपलप्स्यसे १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि मातलिवरान्वेषणेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ नारदउवाच॥
इदंरसातलंनामसप्तमंपृथिवीतलम् ॥ यत्रास्तेसुरभिर्मातागवाममृतसंभवा १ क्षरंतीसततंक्षीरंपृथिवीसारसंभवम् ॥ षण्णारसानांसारेणरसभेकममुत्त
मम् २ अमृतेनाभितृप्तस्यसारमुद्गिरतःपुरा ॥ पितामहस्यवदनादुदतिष्ठदनिदिता ३ यस्याःक्षीरस्यधारायानिपतंत्यामहीतले ॥ हृदःकृतःक्षीरनिधिःप
वित्रंपरमुच्यते ४ पुष्पितस्येवफेनेनपर्यंतमनुवेष्टितम् ॥ पिबंतोनिवसंत्यत्रफेनपासुनिसत्तमाः ५ फेनपानामतेख्याताःफेनाहाराश्चमातले ॥ उपेतयासिव
तंतेयेषांविभ्यतिदेवताः ६ अस्याश्चतस्रोधेन्वाऽन्यादिशुसर्वासुमातले ॥ निवसंतिदिशांपालयोधारयंत्योदिशःस्मताः ७ पूर्वादिशंधारयतेसुखपानामसौ
रभी ॥ दक्षिणांहंसिकानामधारयत्यपरादिशम् ८ पश्चिमावारुणीदिक्धारयतेवैसुभद्रया ॥ महानुभावयानित्यंमातलेविश्वरूपया ९ सर्वकामदुधानामवेनु
धारयतेदिशम् ॥ उत्तरांमातलेधर्म्यांतथैलविलसंजिताम् १० आसांतुपयसामिश्रंपयोनिर्मथ्यसागरे ॥ मंथानंभंदरंकृत्वादेवैरसुरसंहितैः ११ उद्धृतावारु
णीलक्ष्मीरमृतंचापिमातले ॥ उच्चैःश्रवाश्चाश्वराजोमणिरत्नंचकौस्तुभम् १२ कुलभेकंद्विधाकृतमिति ३ । ४ फेनेनपुष्पितस्येवश्चेतस्यास्यपर्यंततीरप्रदेशंफेनेनैवानुवे
ष्टितंपिबंतःसादरमवलोकयंतपववसंति तेनैवफेनपाइत्युच्यते ५ एतेभ्योऽन्येफेनाहाराश्चेत्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ इलविलस्येमांसेलविलसंजिताम् १० असुरसंहितैः असुरसंहितैः ११ । १२

सुधेति सर्पपितृदेवानांतत्तद्योग्याहाररूपंपयःक्षरतीत्यर्थः सुधासर्पस्यभोजनं स्वधाभोजिनःपितरः अमृताशेषुदेवेषु ११ । १२ परिवासःनिवासः सुखःसुखकरः १५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनी
सुधाहारेषुचसुधांस्वधाभोजिषुचस्वधाम् ॥ अमृतंचामृताशेषुसुरभोक्षरतेपयः १३ अत्रगाथापुराणोत्तरसातलनिवासिभिः ॥ पौराणीश्रूयतेलोकेगीयतेया
मनापिभिः १४ ननागलोकेनस्वर्गेनविमानेत्रिविष्टपे ॥ परिवासःसुखस्तादृग्रसातलतलेयथा १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि मात
लिवरान्वेषणेद्व्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ नारदउवाच ॥ इयंभोगवतीनामपुरीवासुकिपालिता ॥ यादृशीदेवराजस्यपुरीवर्याऽमरावती १ एषशेषः
स्थितोनागोयेनेयंधार्यतेसदा ॥ तपसालोकमुख्येनप्रभावसहितामहो २ श्वेताचलनिभाकारोदिव्याभरणभूषितः ॥ सहस्रधारयन्मूर्ध्नाज्वालाजिह्वोमहाबलः
३ इहनानाविधाकारानानाविधविभूषणाः ॥ सुरसायाःसुतानागानिवसंतिगतव्यथाः ४ मणिस्वस्तिकचक्रांकाःकमंडलुकलक्षणाः ॥ सहस्रसंख्याबलिनःस
र्वैरौद्राःस्वभावतः ५ सहस्रशिरसःकेचित्केचित्पंचशताननाः ॥ शतशीर्षास्तथाकेचित्केचित्रिशिरसोऽपिच ६ द्विपंचशिरसःकेचित्केचित्सप्तमुखास्तथा ॥
महाभोगामहाकायाःपर्वताभोगभोगिनः ७ बहूनीहसहस्राणिप्रयुतान्यर्बुदानिच ॥ नागानामेकवंशानांयथाश्रेष्ठंतुमेशृणु ८ वासुकिस्तक्षकश्चैवकर्कोटकधनं
जयौ ॥ कालीयोनहुषश्चैवकंबलाश्वतराबुभौ ९ बाह्यकुंडोमणिर्नागस्तथैवापूरणःखगः ॥ वामनश्चैलपत्रश्चकुकुरःकुकुणस्तथा १० आर्यकोनंदकश्चैवतथा
कलशपोतकौ ॥ कैलासकःपिंजरकोनागश्चैरावतस्तथा ११ सुमनोमुखोदधिमुखःशंखोनंदोपनंदकौ ॥ आतःकोटरकश्चैवशिखोनिहूरिकस्तथा १२ तित्तिरि
हंस्तिभद्रश्चकुमुदोमाल्यपिंडकः ॥ द्वौपद्मौपुंडरीकश्चपुष्पोमुद्गरपर्णकः १३ करवीरःपीठरकःसंवृतोवृत्तएवच ॥ पिंडारोबिल्वपत्रश्चमूषिकादःशिरीषकः १४
दिलोपःशंखशीर्षश्चज्योतिष्कोऽथापराजितः ॥ कौरव्योघृतराष्ट्रश्चकुदुरःलशकस्तथा १५ विरजाधारणश्चैवसुबाहुर्मुखरोजयः ॥ बाधिरांधौविशुंडिश्चविरसः
सुरसस्तथा १६ एतेचान्येचबहवःकश्यपस्यात्मजाःस्मृताः ॥ मातलेपश्ययद्यत्रकश्चित्तेरोचतेवरः १७ ॥ कण्वउवाच ॥ मातलिस्त्वेकमव्यग्रःसततंसंनि
रीक्ष्यवै ॥ पप्रच्छनारदंतत्रप्रीतिमानिवचाभवत् १८ ॥ मातलिरुवाच ॥ स्थितोयएषपुरतःकौरव्यस्यार्यकस्यतु ॥ युतिमानदर्शनीयश्चकस्यैषकुलनंदनः१९
कःपिताजननीचास्यकतमस्यैषभोगिनः ॥ वंशस्यकस्यैषमहान्केतुभूतइवस्थितः २० प्रणिधानेनधैर्येणरूपेणवयसाचमे ॥ मनःप्रविष्टोदेवर्षेणुणकेश्याःपति
र्वरः २१ ॥ कण्वउवाच ॥ मातलिंप्रीतमनसंदृष्ट्वासुमुखदर्शनात् ॥ निवेदयामासतदामाहात्म्यंजन्मकर्मच २२ ॥ नारदउवाच ॥ ऐरावतकुलेजातःसुमुखो
नामनागराट् ॥ आर्यकस्यमतःपौत्रोदौहित्रोवामनस्यच २३ एतस्यहिपितानागश्चिकुरोनाममातले ॥ नचिराद्वैनतेयेनपंचत्वमुपपादितः २४

लंकेंठीये भारतभावदीपे द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ ॥ इयमिति १ । २ । ३ । ४ कर्मण्डलुकलक्षणाः पानपात्रसदृशचिह्नाः ५
६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमभावंदेषिन्ध्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ॥ सुतइति १ । २

ततोऽब्रवीत्प्रीतमनामातलिर्नारदंवचः ॥ एषमेरुचितस्तातजामाताभुजगोत्तमः २५ क्रियतामत्रयत्नोवैप्रीतिमानस्म्यनेनवै ॥ अस्मैनागायवैदातुंप्रियांदुहि
तरंमुने २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि मातलिवरान्वेषणेऽधिकाशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ नारदउवाच ॥ सूतोऽयंमातलिर्ना
मशक्रस्यदयितःसुहृत् ॥ शुचिःशीलगुणोपेतस्तेजस्वीवीर्यवान्वली १ शक्रस्यायंसखाचैवमंत्रीसाराथिरेवच ॥ अल्पांतरप्रभावश्चवासवेनरणेरणे २ अयंह
रिसहस्रेणयुक्तंजैत्रंरथोत्तमम् ॥ देवासुरेषुयुद्धेषुमनसैवनियच्छति ३ अनेनविजितानश्वैर्दोभ्यांजयतिवासवः ॥ अनेनबलमित्पूर्वंप्रहृतेप्रहरत्युत ४ अस्य
कन्यावरारोहारूपेणासदृशीभुवि ॥ सत्यशीलगुणोपेतागुणकेशीतिविश्रुता ५ तस्यास्ययत्नाच्चरतस्त्रैलोक्यममरद्युते ॥ सुमुखोभवतःपौत्रोरोचतेदुहितुःपतिः
६ यदितेरोचतेसम्यग्भुजगोत्तममाचिरम् ॥ क्रियतामार्यकक्षिप्रंबुद्धिःकन्यापरिग्रहे ७ यथाविष्णुकुलेलक्ष्मीर्यथास्वाहाविभावसोः ॥ कुलेतवतथैवास्तुगुणके
शीसुमध्यमा ८ पौत्रस्याथभवांस्तस्माद्गुणकेशींप्रतीच्छतु ॥ सदृशींप्रतिरूपस्यवासवस्यशचीमिव ९ पितृहीनमपिह्येनंगुणतोवरयामहे ॥ बहुमानाच्चभवत
स्तथैवैरावतस्यच १० सुमुखश्चगुणैश्चैवशीलशौचदमादिभिः ॥ अभिगम्यस्वयंकन्यामयंदातुंसमुद्यतः ११ मातलिस्तस्यसमानंकर्तुमर्होभवानपि ॥ कण्व
उवाच ॥ सतुदीनःप्रहृष्टश्चप्राहनारदमार्यकः १२ व्रियमाणेतथापौत्रेपुत्रेचनिधनंगते ॥ कथमिच्छामिदेवर्षेगुणकेशींस्तुषांप्रति १३ ॥ आर्यकउवाच ॥ न
मेनैतद्बहुमतंमहर्षेवचनंतव ॥ सखाशक्रस्यसंयुक्तःकस्यायनेप्सितोभवेत् १४ कारणस्यतुदौर्बल्याच्चितयामिमहामुने ॥ अस्यदेहकरस्तातममपुत्रोमहायु
ते १५ भक्षितोवैनतेयेनदुःखार्तास्तेनवैवयम् ॥ पुनरेवचतेनोक्तंवैनतेयेनगच्छता ॥ मासेनान्येनसुमुखंभक्षयिष्यइतिप्रभो १६ ध्रुवंतथातद्भविताजानी
मस्तस्यनिश्चयम् ॥ तेनहर्षःप्रनष्टोमेसुपर्णवचनेनवै १७ ॥ कण्वउवाच ॥ मातलिस्त्वब्रवीदेनंबुद्धिरत्रकृतामया ॥ जामातृभावेनवृतःसुमुखस्तवपुत्रजः
१८ सोऽयंमयाचसहितोनारदेनचपन्नगः ॥ त्रिलोकेशंसुरपतिंगत्वापश्यतुवामवम् १९ शेषेणैवास्यकार्येणप्रज्ञास्याम्यहमायुषः ॥ सुपर्णस्यविधातेचप्रयति
ष्यामिसत्तम २० सुमुखश्चमयासार्धंदेवेशमभिगच्छतु ॥ कार्यसंसाधानार्थायस्वस्तितेऽस्तुभुजंगम २१ ततस्तेसुमुखंगृह्यसर्वेष्वमहौजसः ॥ दृष्टुःशक्रमा
सीनंदेवराजंमहायुतिम् २२ संगत्यातत्रभगवान्विष्णुरासीच्चतुर्भुजः ॥ ततस्तत्सर्वमाचख्योनारदोमातलिंप्रति २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःपुरंदरंवि
ष्णुरुवाचभुवनेश्वरम् ॥ अमृतंदीयतामस्मैक्रियताममरैःसमः २४ मातलिर्नारदश्चैवसुमुखश्चैववासव ॥ लभंतांभवतःकामात्काममेतंयथेप्सितम् २५

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

॥९१॥

उद्यो. ५

अ०

॥९०॥

॥९१॥

पुरंदराऽथसंचित्यवैनतेयपराक्रमम् ॥ विष्णुमेवाब्रवीदेनंभवानेवददात्विति २६ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ईशस्त्वंसर्वलोकानांचराणामचराश्वये ॥ त्वयादत्तमदत्तं कः कर्तुमुत्सहतेविभो २७ प्रादाच्छक्रस्ततस्तस्मैपत्रागायायुरुतमम् ॥ नत्वेनममृतप्राशंचकारबलवृत्रहा २८ लब्ध्वावरंतुसुमुखःसुमुखःसंबभूवह ॥ कृतदा रोयथाकामंजगामचष्टहान्प्रति २९ नारदस्त्वार्यकश्चैवकृतकार्यौमुदायुतौ ॥ अभिजग्मतुरभ्यर्च्यदेवराजमहायुतिं ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभ गवद्यानप० मातलिवरान्वेषणेचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ कण्वउवाच ॥ गरुडस्तत्रशुश्रावयथावृत्तंमहाबलः ॥ आयुःप्रदानंशक्रेगकृतंनाग स्यभारत १ पक्षवातेनमहतारुद्धात्रिभुवनंखगः ॥ सुपर्णःपरमक्रुद्धोवासवंसमुपाद्रवत् २ ॥ गरुडउवाच ॥ भगवन्किमवज्ञानाद्वृत्तिःप्रतिहतामम ॥ काम कारवरंदत्वापुनश्चलितवानसि ३ निसर्गात्सर्वभूतानांसर्वभूतेश्वरेणमे ॥ आहारोविहितोधात्राकिमर्थंवार्यतेत्वया ४ वृत्तश्चैषमहानागःस्थापितःसमयश्चमे ॥ अनेनचमयादेवभर्तव्यःप्रसवोमहान् ५ एतस्मिस्तुतथाभूतेनान्यांहिसितुमुत्सहे ॥ क्रीडसेकामकारेणदेवराजयथेच्छकम् ६ सोऽहंप्राणान्विमोक्षयामितथाप रिजनोमम ॥ येचभृत्याममगृहेप्रीतिमात्रभववापव ७ एतच्चैवाहमर्हामिभूयश्चबलवृत्रहन ॥ त्रैलोक्यस्येश्वरोयोऽहंपरभृत्यत्वमागतः ८ त्वयितिष्ठतिदेवेश नविष्णुःकारणमम ॥ त्रैलोक्यराजराज्यंहित्वयिवासवशाश्वतम् ९ ममापिदक्षस्यसुताजननीकश्यपःपिता ॥ अहमप्युत्सहेलोकान्समंताद्बोद्धुमंजसा १० असह्यंसर्वभूतानांममापिविपुलंबलम् ॥ मयापिसुमहत्कर्मकृतंदैतेयविग्रहे ११ श्रुतश्रीःश्रुतसेनश्चविवस्वात्रोचनामुखः ॥ प्रसृतःकालकाक्षश्चमयापिदिति जाहताः १२ यत्तुध्वजस्थानगतोयत्नात्परिचराम्यहम् ॥ वहामिचैवानुजंतेतेनमामवमन्यसे १३ कोऽन्योभारसहाह्यस्तिकोऽन्योस्तिबलवतरः ॥ मयायोऽहंविशिष्टःसन्वहामिमंसांधवम् १४ अवज्ञायतुयतेहंभोजनाद्वपरोपितः ॥ तेनमेगौरवंनष्ट्वत्तश्चास्माच्चवासव १५ अदित्यायइमेजाताबलविक्रमशा लिनः ॥ त्वमेपांकिलसर्वेषांबलेनबलवतरः १६ सोऽहंपक्षैकदेशेनवहामित्वांगतकुमः ॥ विमृशत्वंशनैस्तातकोन्वत्रबलवानिति १७ ॥ कण्वउवाच ॥ स तस्यवचनंश्रुत्वाखगस्योदकंदारुणम् ॥ अक्षोभ्यंक्षोभयंस्ताक्षर्यमुवाचरथचक्रभृत् १८ गरुत्मन्मन्यसेऽऽत्मानंबलवंतंसुदुर्बलम् ॥ अलमस्मत्समंतेस्तो तुमात्मानमंडज १९ त्रैलोक्यमपिमैकस्त्रमशक्तंदेहधारणे ॥ अहमेवात्मनाऽऽत्मानंवहामित्वांचधारये २० इमंतावन्ममैकंत्वंबाहुंसव्येतरंवह ॥ यद्येनं धारयस्येकंसफलंतेविकथितम् २१ ततःसभगवांस्तस्यस्कंधेबाहुंसमासजत् ॥ निपपातसभारतौविहिलोनष्टचेतनः २२ यावानाहिभारःकृत्स्नायाः पृथिव्याःपर्वतैःसह ॥ एकस्यादेहशाखायास्तावद्भारममन्यत २३

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेपंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ अनर्थेइति परार्थेपरस्वनिमित्तं ११२ भगवान्पितामहोव्यासोननुभीष्मः उत्तरेतस्यपृथग्पादानातउक्तमित्यस्यावृत्तिदर्शनाच्च ३ । ४ सुहृत्प्रत्युपकारमनपेक्ष्यउपकर्तामादृशः तदीयवाक्यस्यश्रोतासुहृच्छ्रोता मूढोऽर्थाहितमप्यु नत्वेनपीडयामासचलेनबलवतरः ॥ ततोहिजीवितंतस्यनव्यनीनशदच्युतः २४ व्यातास्यःस्रस्तकायश्चविचेताविह्वलःखगः ॥ सुमोचपत्राणितदागुरुभारप्र पीडितः २५ सविष्णुंशिरसापक्षाप्रणम्यविनतासुतः ॥ विचेताविह्वलोदीनःकिंचिद्वचनमब्रवीत् २६ भगवन्लोकसारस्यसदृशेनवपुष्पता ॥ भुजेनस्वैरमु क्तेननिष्पिष्टोस्मिमहीतले २७ क्षंतुमर्हसिमेदेवविह्वलस्याल्पचेतसः ॥ बलदाहविदग्धस्यपक्षिणोध्वजवासिनः २८ नाहिज्ञातंबलंदेवमयातेपरमंविभो ॥ तेन मन्याम्यहंवीर्यमात्मनोनसमंपरैः २९ ततश्चक्रेसभगवान्प्रसादंवैगरुत्मतः ॥ मैवंभूयइतिस्रेहातदाचैनमुवाचह ३० पादांगुष्ठेनाचिक्षेपसुमुखंगरुडोरासि ॥ ततःप्रभृतिराजेंद्रसहस्रपेणवर्तते ३१ एवंविष्णुबलाकांतोर्गवनाशमुपागतः ॥ गरुडोबलवान्राजन्वैनतेयोमहायशः ३२ ॥ कण्वउवाच ॥ तथात्वमपिगांधा रेयावत्पांडुसुतात्रणे ॥ नासादयसितान्वीरांस्तावज्जीवसिपुत्रक ३३ भीमःप्रहरतांश्रेष्ठोवायुपुत्रोमहाबलः ॥ धनंजयश्चंद्रसुतोहन्त्यातांतुकरणे ३४ विष्णु र्वायुश्चशक्रश्चधर्मस्तौचाश्विनावुभौ ॥ एतेदेवास्त्वयाकेनहेतुनावीक्षितुंक्षमाः ३५ तदलंतेविरोधेनशमंगच्छन्नुपात्मज ॥ वासुदेवेनतीर्थेनकुलंराक्षेपुमर्हसि ३६ प्रत्यक्षदर्शीसर्वस्यनारदोऽयमहातपाः ॥ माहात्म्यस्यतदाविष्णोःसोऽयंचक्रगदाधरः ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दुर्योधनस्तुतच्छ्रुत्वानिःश्वसन्भुकुटी मुखः ॥ राधेयमभिसंप्रेक्ष्यजहासस्वनवतदा ३८ कदर्थीकृत्यतद्वाक्यमृषेःकण्वस्यदुर्मतिः ॥ ऊरुंगजकराकारंताडयन्निदमब्रवीत् ३९ यथैवेश्वरसृष्टोऽस्मिद्य द्धावियाचमेगतिः ॥ तथामहर्षेवर्तामिंकिंप्रलापःकरिष्यति ४० ॥ इतिश्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्यानपर्वणि मातलिवरान्वेषणेपंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ जनमेजयउवाच ॥ अनर्थेजातनिर्बंधंपरार्थेलोभमोहितम् ॥ अनार्यकैष्वाभिरतंमरणेकृतनिश्चयम् १ ज्ञातीनांदुःखकर्तारिबंधूनांशोकव र्धनम् ॥ सुहृदक्लेशदातारंदिषतांहर्षवर्धनम् २ कथंनैनंविमार्गस्थंवारयंतीहबांधवाः ॥ सौहृदाद्वासुहृत्स्निग्धोभगवान्वापितामहः ३ वैशंपायनउवाच ॥ उक्तंभगवतावाक्यमुक्तंभीष्मेणयत्क्षमम् ॥ उक्तंवहुविधंचैवनारदेनापितच्छृणु ४ ॥ नारदउवाच ॥ दुर्लभोवैसुहृच्छ्रोतादुर्लभश्चहितःसुहृत् ॥ तिष्ठते हिसुहृद्यत्रनबंधुस्तत्रतिष्ठते ५ ॥ श्रोतव्यमपिपश्यामिसुहृदांकुरुनंदन ॥ नकर्तव्यश्चनिर्बंधोनिर्बंधोहिसुदारुणः ६ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरात नम् ॥ यथानिर्बंधतःप्राप्तोगालवेनपराजयः ७ विश्वामित्रंतपस्यंतंधर्मोजेज्ञासयापुरा ॥ अभ्यगच्छत्स्वयंभूत्वावसिष्ठोभगवानृषिः ८ सप्तर्षीणामन्यतमंवे षमास्थायभारत ॥ बुभुक्षुःक्षुधितोराजन्नाश्रमंकौशिकस्यतु ९ तंनश्रोष्यतीतिभावः तिष्ठतेस्थिरोभवतियत्रमहासंकटेतत्रबंधुःउपकारमपेक्ष्योपकर्ताकर्णादिःनतिष्ठतेनप्रकाशते। प्रकाशनस्थेयारुययोश्चैर्युभयत्रतः । बंधुतोऽपिसुहृद्वचःश्रेयस्करमित्यर्थः ९ श्रोतव्यंश्रोतुंयुक्तं निर्बंधःसत्यपिबलवद्वाधकेतत्रैवाग्रहः सुदारुणोनाशकारी६।०वसिष्ठमृत्याधर्मोऽभ्यागच्छत् ८।९

नप्रत्यपालयत् अत्रासिद्धिपर्यंतं प्रतीक्षितवान् १० तेन वसिष्ठेन उपागमत्तवसिष्ठसमीपं १११२ मूर्धाबाहुभ्यांचपरिगृह्य अभ्याशे समीपे आश्रमस्य १३ गौरवात् गुरुत्वात् बहुमानात् लोकपूज्यत्वात्
तद्वादेन प्रीत्या १४ । १५ । १६ । १७ । १८ शुश्रूषया सेवया भक्त्या आराध्यत्वज्ञानेन १९ । २० गुरुकर्मणि ब्रह्मचर्यव्रतसमाप्तिस्तथा २१ मानवमिति पाठे सिध्यति सिद्धं कृतं करोतीत्यर्थः
एतदेवाह दक्षिणानामिति अपवर्गेण फलप्राप्त्या २२ क्रतुफलं दक्षिणाप्रद एव प्राप्नोति । 'हतो यज्ञस्त्वदक्षिणः' इति स्मृतेरदक्षिणस्य क्रतोर्हतत्वेनाफलत्वात् शांतिः सर्वोपद्रवहारिणी उच्यते वेदेन । दक्षि

विश्वामित्रोऽथ संभ्रांतः श्रपयामास वै चरुम् ॥ परमात्रस्य यत्नेन न च तं प्रत्यपालयत् १० अत्र तेन यदा भुक्तं मन्यैर्दत्तं तपस्विभिः ॥ अथ गृह्यान्मृत्युष्णं विश्वामित्रो
ऽप्युपागमत् ११ भुक्तं मेतिष्ठतावत्त्वमित्युक्त्वा भगवान्ययौ ॥ विश्वामित्रस्ततो राजन् स्थित एव महाद्युतिः १२ भक्तं प्रगृह्य मूर्धा विबाहुभ्यां संशितव्रतः ॥ स्थि
तः स्थाणुरिवाभ्याशे निश्चेष्टो मारुताशनः १३ तस्य शुश्रूषणे यत्नमकरोद्बालवो मुनिः ॥ गौरवाद्बहुमानाच्च द्वादेन प्रियकाम्यया १४ अथ वर्षशते पूर्णधर्मः पुनरुपाग
मत् ॥ वासिष्ठं वेषमास्थाय कौशिकं भोजनेप्सया १५ सहृद्वा शिरसाभक्तं ध्रियमाणं महर्षिणा ॥ तिष्ठतावायुभक्षेण विश्वामित्रेण धीमता १६ प्रतिगृह्यततो धर्मस्त
थैवोष्णं तथानवम् ॥ भुक्त्वा प्रीतोऽस्मि विप्रर्षेत मुक्त्वा समुनिर्गतः १७ क्षत्रभावादपगतो ब्राह्मणत्वमुपागतः ॥ धर्मस्य वचनात्प्रीतो विश्वामित्रस्तथाऽभवत् १८
विश्वामित्रस्तु शिष्यस्य गालवस्य तपस्विनः ॥ शुश्रूषया च भक्त्या च प्रीतिमानित्युवाच ह १९ अनुज्ञातो मया वत्स यथेष्टं गच्छ गालव ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचे दंगल
वो मुनिसत्तमम् २० प्रीतो मयुरयावाच विश्वामित्रं महाद्युतिम् ॥ दक्षिणाः काः प्रयच्छामि भवते गुरुकर्मणि २१ दक्षिणाभिरुपेतं हि कर्म सिद्धयति मानद ॥ दक्षि
णानां हि दाता वै अपवर्गेण युज्यते २२ स्वर्गे क्रतुफलं तद्धि दक्षिणाशांतिरुच्यते ॥ किमाहरामि गुर्वर्थं ब्रवीतु भगवानिति २३ जानानस्तेन भगवान् जितः शुश्रूषणे
न वै ॥ विश्वामित्रस्तमसकृद्गच्छगच्छेत्यचोदयत् २४ असकृद्गच्छगच्छेति विश्वामित्रेण भाषितः ॥ किंददानीति बहुशो गालवः प्रत्यभाषत २५ निबधतस्तु
बहुशो गालवस्य तपस्विनः ॥ किंचिदागतं संरंभो विश्वामित्रोऽब्रवीदिदम् २६ एकतः श्यामकर्णानां हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ अष्टौ शतानि मे देहि गच्छ गालवमा
चिरम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्यानपर्वणि गालवचरिते षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्तस्तदा तेन विश्वामि
त्रेण धीमता ॥ नास्तेन शेतेनाहारं कुरुते गालवस्तदा १ त्वगस्थिभूतो हरिणश्चिता शोकपरायणः ॥ शोचमानोऽतिमात्रं सदह्यमानश्च मन्युना ॥ गालवो दुःखि
तो दुःखाद्विललाप सुयोधन २ कुतः पुष्टानि मित्राणि कुतोऽर्थः संचयः कुतः ॥ हयानां चंद्रशुभ्राणां शतान्यष्टौ कुतो मम ३

णां कर्मकृणुते विजानन्निति २३ जानानः शुश्रूषणेनैव दक्षिणा कर्म समाप्तिरिति । स जानंस्तेनेति पाठे तेन गालवेन शुश्रूषणेनैव जितो वशीकृतोऽस्मीति जानान्नित्यन्वयः २४ । २५ । २६ श्यामो
हरितः एकतः बहिः प्रदेशे एव श्यामाः कर्णा ये पां एकतः श्यामकर्णानां २७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति १ हरि
णः पांडुरः मन्युना दैन्येन दह्यमानश्चिताग्निना २ । ३

४ परंपरात् दूरादपि दूरं आत्मानं देहं ५ अनीहया अनुद्यमेन ६ ईप्सितं प्रणयंकृत्वा ईप्सितं दास्यामीति विश्वासमुत्पाद्य । 'प्रणयः प्रेम्णि विस्रंभे' इति विश्वः । ७ एतदेवाह प्रतिश्रुत्येति करिष्येतीति
संधिरापः ८ अन्तस्य सत्यहीनस्य रूपं स्वरूपं जीवने वसतु इत्यर्थः ९।१० तत्रणं कुटुंबधारणं पाठांतरे मंत्रणं इष्टेः सह विचारणं अविश्वसनीयत्वादित्यर्थः ११ तत्र भाषितमिति संबंधः १२ अनुत्तमं
यत्नं अधमोपायं विषोद्वं वनादिरूपं कृत्वा प्राणान्मोक्षयामीत्यर्थः अर्थितायाञ्चा १३ अहंस्त्विति अत्राहमिति पदस्य द्विरावृत्तिर्वक्तुर्वैकल्याददोषः १४ भोगाः भोग्यवर्गो वियदादिः प्रतिष्ठंते निःसरंति
बीजादिवृक्षाः १५ तस्य विष्णुदासत्वेन सखानुपूर्वोपकारादिना १६ सुहृदां विश्वं विष्णुरिति बुद्ध्या सर्वलोकमित्राणां १७ वासवादवरजो विष्णुः उक्तः अहं गालवस्य साहाय्यं कर्तुमिच्छामीति प्रा

कुतो मे भोजने श्रद्धासुखश्रद्धा कुतश्च मे ॥ श्रद्धामे जीवितस्यापि छिन्ना किं जीवितेन मे ४ अहं पारे समुद्रस्य पृथिव्यावा परंपरात् ॥ गत्वाऽऽत्मानं विमुंचामि किं फलं
जीवितेन मे ५ अधनस्या कृतार्थस्य त्यक्तस्य विविधैः फलैः ॥ ऋणधारयमाणस्य कुतः सुखमनीहया ६ सुहृदां हि धनं भुक्त्वा कृत्वा प्रणयमीप्सितम् ॥ प्रतिकर्तुम
शक्तस्य जीवितान्मरणं वरम् ७ प्रतिश्रुत्य करिष्येति कृतव्यंतदकुर्वतः ॥ मिथ्यावचनदग्धस्य इष्टापूर्ते प्रणश्यति ८ न रूपमनृतस्यास्ति नानृतस्यास्ति संत
तिः ॥ नानृतस्याधिपत्यं च कुत एव गतिः शुभा ९ कुतः कृतघ्नस्य यशः कुतः स्थानं कुतः सुखम् ॥ अश्रद्धेयः कृतघ्नो हितघ्नेनास्ति निष्कृतिः १० न जीवत्यध
नः पापः कुतः पापस्य तत्रणम् ॥ पापो ध्रुवमवाप्नोति विनाशनाशयन्कृतम् ११ सोऽहं पापः कृतघ्नश्च रूपणश्चानृतोऽपि च ॥ गुरोर्यः कृतकार्यः संस्तत्करोमि न भा
षितम् १२ सोऽहं प्राणान्विमोक्षयामि कृत्वा यत्नमनुत्तमम् ॥ अर्थितानमया काचित्कृतपूर्वा दिवौकसाम् १३ मानयंति च मां सर्वे त्रिदशायज्ञसंस्तरे ॥ अहंतु विडु
धश्चेष्टं देवं त्रिभुवनेश्वरम् ॥ विष्णुं गच्छाम्यहं कृष्णं गतिं गतिमतां वरम् १४ भोगाय स्मात्प्रतिष्ठंते व्याप्य सर्वानसुरासुरान् ॥ प्रणतो द्रष्टुमिच्छामि कृष्णं योगिनम
व्ययम् १५ एवमुक्ते सखा तस्य गरुडो विनतात्मजः ॥ दर्शयामास तं प्राह संहृष्टः प्रियकाम्यया १६ सुहृद्भवान्मम मतः सुहृदां च मतः सुहृत् ॥ ईप्सितेनाभिलाषे
ण योक्तव्यो विभवे सति १७ विभवश्चास्ति मे विप्रवासवावरजो द्विज ॥ पूर्वमुक्तस्त्वदर्थं च कृतः कामश्च तेन मे १८ स भवानेतु गच्छावनयिष्ये त्वां यथा सुखम् ॥
देशं पारं पृथिव्यावा गच्छ गालवमाचिरम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्यानपर्वणि गालवचरिते षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥
॥ सुपर्ण उवाच ॥ अनुशिष्टोऽस्मि देवेन गालवज्ञानयोनिना ॥ ब्रह्मिकामंतुकां यामिद्रष्टुं प्रथमतो दिशम् १ पूर्वां दक्षिणां वाऽहमथवा पश्चिमां दिशम् ॥ उत्तरां
वा द्विजश्रेष्ठ कुतो गच्छामि गालव २ यस्यामुदयते पूर्वः सर्वलोकप्रभावनः ॥ सविता यत्र संध्यायां साध्यानां वर्तते तपः ३

र्थितः तेन विष्णुना १८ देशं पृथिव्यंतर्गतमेव पृथिव्याः पारः समुद्रः १९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ७ ॥ अनुशिष्ट आज्ञापितः
ज्ञानयोनिना धीप्रवर्तकेन विष्णुना पाठांतरे अज्ञातयोनिना सर्वादिस्वात् अज्ञातः रूपादिहीनत्वाच्चात्तादृशोऽपि योनिः जगदुदयप्रलयस्थानं तेन कामं यथेष्टं १ । २ साध्यानां देवताविशेषाणां
तपआलोचनं वर्तते अनुवर्तते । साध्या देवा इह ध्यायंतः सत्यकामा बभूवुरित्यर्थः ३

मतिर्बुद्धिः याताप्राप्ता प्रातःसंध्यायांसवितुः प्रसादात्प्रथमं यत्र धीप्राप्तिर्भवति । गायत्र्यासवितुर्धोप्रवर्तकवदशनादित्यर्थः । चक्षुषी आज्यभागाख्ये अग्नीषोमदैवत्ये धर्मस्य यज्ञस्य यंत्रवैयंत्रणार्थं यंत्र यते स्तुमर्थे तवैप्रत्ययो वैदिकस्तकारलोपश्च ४ तदेवाह कृतं संस्कृतं हव्यं यतो हुतं ययोर्मध्ये हुतं सत् तदाज्यभागावतरेणाहुतीः प्रतिपादयेत् इति श्रुतेर्यज्ञस्य रक्षणं भवति । अन्यप्रगतं त्वर्याद्धर्भनाशकं भवतीति भावः अध्वनः देवयानस्य पितृयाणस्य वा ५ दाक्षायण्यः अदितिर्दितिर्दनुः काष्ठा इत्यादयः प्रजाः लोकान् ६।७।८ पूर्वपूर्वसंस्थानि सुखमीप्सतासुखाद्यर्थिना ९।१० यजुषि दत्तानियाज्ञवल्क्या येति शेषः ११ स्वांयोनिं सोमाज्यपय आदिरूपं जलं १२ पूर्वमित्रावरुणयोर्यज्ञकाले पौराणस्य पुराणस्य स्वार्थे तद्धितः निधनं निमिशापात्स्थूलदेहवियोगः सूतिः कुंभात्तस्मिन्नेव यज्ञे १३ दश

यस्यां पूर्वमतिर्यातायया व्याप्तमिदं जगत् ॥ चक्षुषी यत्र धर्मस्य यंत्रवैसुप्रतिष्ठिते ४ कृतं यतो हुतं हव्यं सर्पते सर्वतो दिशम् ॥ यत्तद्वारं द्विजश्रेष्ठ दिवसस्य तथाऽध्व नः ५ अत्र पूर्वप्रसूता वैदाक्षायण्यः प्रजाः स्त्रियः ॥ यस्यां दिशि प्रवृद्धाश्च कश्यपस्यात्मसंभवाः ६ अतो मूलं सुराणां श्रियं यत्र शक्रोऽभ्यषिच्यत ॥ सुरराज्येन विप्र षेदे वैश्वात्रतपश्चितम् ७ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मन्पूर्वत्येषादिगुच्यते ॥ यस्मात्पूर्वतरे काले पूर्वमेवावृता सुरैः ८ अत एव च सर्वेषां पूर्वमाशां प्रचक्षते ॥ पूर्वसर्वा णिकार्याणि देवानि सुखमीप्सता ९ अत्र वेदान् जगौ पूर्वभगवान्लोकभावनः ॥ अत्रैवोक्तं । सवित्राऽऽसीत्सावित्री ब्रह्मवादिषु १० अत्र दत्तानि सूर्येण यजुषि द्विजस तम ॥ अत्र लब्धवरः सोमः सुरैः क्रतुषु पीयते ११ अत्र तृता हुतवहाः स्वांयोनिमुपभुंजते ॥ अत्र पातालमाश्रित्य वरुणः श्रियमापच १२ अत्र पूर्ववसिष्ठस्य पौरा णस्य द्विजर्षभ ॥ सूतिश्चैव प्रतिष्ठाच निधनं च प्रकाशते १३ ओंकारस्यात्र जायंते मृतयो दशतीर्दश ॥ पिबंति मुनयो यत्र हविर्धूमं स्मधूमपाः १४ प्रोक्षिता यत्र ब हवो वराहाद्यामृगावने ॥ शक्रेण यज्ञभागार्थं देवतेषु प्रकल्पिताः १५ अत्राहिताः कृतघ्नाश्च मानुषाश्चासुराश्च ये ॥ उदयंस्तान् हि सर्वांश्चैकौ धाद्वंति विभावसुः १६ एतद्वारं त्रिलोकस्य स्वर्गस्य च सुखस्य च ॥ एष पूर्वो दिशां भागो विशावोऽत्र यदीच्छसि १७ प्रियं कार्यं हि मे तस्य यस्यास्मि वचने स्थितः ॥ ब्रूहि गालवया स्यामि शृणु चाप्यपरां दिशम् १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगव्यानपर्वणि गालवचरिते अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ सुपर्ण उवाच ॥ इयं विवस्वता पूर्वश्रौतेन विधिना किल ॥ गुरवे दक्षिणा दत्ता दक्षिणे त्युच्यते च दिक् १ अत्र लोकत्रयस्यास्य पितृपक्षः प्रतिष्ठितः ॥ अत्रोष्मपाणां देवानां निवासः श्रूयते द्विज २ अत्र विश्वे सदा देवाः पितृभिः सार्धमासते ॥ इज्यमानाः स्मलोके पुंसप्राप्तास्तुल्यभागताम् ३

शतीशब्दस्य पृषोदरादिशकारलोपेन दशतीशब्दः सहस्रवाची सृतयोर्मार्गाः 'ओंकारो वै सर्वावाह' इति श्रुतेर्बेदस्य शास्त्राप्रशाखादिभेदोऽत्रैव जात इत्यर्थः १४ । १५ ये मानुषाः कृतघ्नाः ये वासुरा स्तान् अत्रैवोदयनं हन्ति तेषामागुरल्पीकरोतीत्यर्थः १६ विशावः प्रविशावः १७ । १८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ इयमिति स्त्रौवेणेति पाठे ह्रस्वेण ह्रूयतेऽस्मिन्निति स्त्रौवो विधिर्यज्ञः गुरवे कश्यपाय १ उष्मपाणां उष्णान्नभोजिनां । 'यावदुष्णं भवत्यन्नं पितरस्तावदश्नंति' इति स्मृतेः २ विश्वे त्रयोदश भितोगणः ३

द्वितीयं देवस्य धर्मस्य द्वारं पूर्वादिकप्रथमं तदपेक्षया पित्र्यस्य धर्मस्य द्वारमिदं द्वितीयं । 'प्राक्संस्थानि देवानि कर्माणि दक्षिणसंस्थानि पित्र्याणि' इति स्मृतेः ४ । ५ कर्मपुण्यापुण्यरूपं निगद्यते प्रका श्यते चित्रगुप्तादिभिः अवसायिनामृतानां कर्मनिग्रहानुग्रहरूपं ६ सर्वः मुमुर्षुमात्रः वृताच्छ्रान्न अनवबोधेन तमसा पुण्यवान् पापीवामरणकाले अत्यंतमूढत्वात् दुःखे वसन्नेतां दिशं चच्छतीत्यर्थः । कृत्वा त्वनवरोधेनेति पाठे अनवः प्राक्संचितेन कर्मणा उपस्थितो रोधो मोहस्तेन सर्वः कृत्वाकर्ता पुरुषः । अतो मनिन्कनिब्वनिपश्चेति सूत्रात् कनिबित्यनुवर्तमानेऽन्येभ्योऽपि दृश्यंति इति कृजः कर्तरि कनिप् ७ चित्तंच बुद्धिश्च तयोर्हराः योगिनां तत्त्वानुसंधानं प्रपंचमिध्यात्वनिश्चयं च हरंतीत्यर्थः ९ गाथाः वर्णमय्योमंत्राद्याः सामानितदाश्रयाणि गीतानि श्रुत्वाऽस्तीतं कालमजानन्मूलोके आगत्य

एतद्वितीयं वेदस्य द्वारमाचक्षते द्विज ॥ वृटिशोलवशश्चापि गण्यते कालनिश्चयः ४ अत्र देवर्षयो नित्यां पितृलोकं र्षयस्तथा ॥ तथाराजर्षयः सर्वे निवसंति गतव्य थाः ५ अत्र धर्मश्च सत्यं च कर्म चात्र निगद्यते ॥ गतिरेषा द्विजश्रेष्ठ कर्मणामवसायिनाम् ६ एषा दिक् सा द्विजश्रेष्ठ यां सर्वः प्रतिपद्यते ॥ वृता त्वनवबोधेन सुखं तेन न गम्यते ७ नैर्ऋतानां सहस्राणि बहून्यत्र द्विजर्षभ ॥ सृष्टानि प्रतिकूलानि द्रष्टव्या न्यकृतात्मभिः ८ अत्र मंदरकुंजेषु विप्रर्षिसदनेषु च ॥ गायंति गाथां गंधर्वाश्च तद्बुद्धिहरा द्विज ९ अत्र सामानि गाथाभिः श्रुत्वा गीतानि रैवतः ॥ गतदारोगतामात्योगतराज्यो वनंगतः १० अत्र सावर्णिना चैव यवक्रीतात्मजेन च ॥ मर्यादास्था पिता ब्रह्मन्यां सूर्यो नातिवर्तते ११ अत्र राक्षसराजेन पौलस्त्येन महात्मना ॥ रावणेन तपश्चीर्त्वा सुरेभ्योऽमरता वृता १२ अत्र वृत्तेन वृत्रोऽपि शक्यश्च त्वमीयिवान् ॥ अत्र सर्वासवः प्राप्ताः पुनर्गच्छंति पंचधा १३ अत्र दुष्कृतकर्माणो नराः पच्यंति गालव ॥ अत्र वैतरणीनाम नदी वितरणैर्वृता १४ अत्र गत्वा सुखस्यांतं दुःखस्यां तंप्रपद्यते ॥ अत्र वृत्तो दिनकरः सुरसंक्षरते पयः १५ काष्ठां चासाद्य वासिष्ठां हिममुत्सृजते पुनः ॥ अत्राहं गालवपुराक्षुधार्तः परिचितयन् १६ लब्धवान्युध्य मानौ द्वौ बृहंतौ गजकच्छपौ ॥ अत्र चक्रधनुर्नाम सूर्याज्जातो महानृषिः १७ विदुर्यं कपिलं देव्येनार्ताः सगरात्मजाः ॥ अत्र सिद्धाः शिवानाम ब्राह्मणा वेदपारगाः १८ अधीत्य सकलान्वेदां लोभिरमोक्षमक्षयम् ॥ अत्र भोगवतीनाम पुरीवासुकिपालिता १९ तक्षक्रेण च नागेन तथैवैरावतेन च ॥ अत्र निर्याणकालेऽपि तमः संप्राप्य ते महत् २० अभेद्यं भास्करेणापि स्वयं वा कृष्णवर्धना ॥ एष तस्यापि ते मार्गः परिचार्यस्य गालव ॥ ब्रूहि मे यदितं व्यंप्रतीचीं शृणु चापराम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगव्यानपर्वणि गालवचरिते नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ॥

द्वारान्नष्टान्नात्वा वनंगत इति पौराणीकथा १० सावर्णिनामनुना मर्यादासूर्यरथस्य वीथीनां वाहकानां देवतानां च नियमः ११ । १२ सर्वासवः सर्वेषां प्राणा अत्र प्राप्ताः संतः पुनः पंचधा गच्छंति देहं प्राप्नुवं ति प्राणापानादिभेदेनेत्यर्थः १३ वितरणैः वैतरणीनदी संज्ञकनरकगामिभिः १४ सुखस्यांतं नरकं दुःखस्यांतं स्वर्गं सुखं आवृत्तः कर्कष्यनगतः । तदा हि प्रायेणाद्रानक्षत्रं भवति तच्च वर्षाकालस्यादिभूतं प्र सिद्धं १५ वासिष्ठां काष्ठां उदीचीं वासिष्ठोपलक्षितसप्तर्षिभिरधिष्ठिता । धानिष्ठीमिति पाठेऽतिशयेन धनवान् धानिष्ठः कुबेरस्तदीया उत्सृजतेत्यजति १६ । १७ । १८ । १९ निर्याणकाले मरणकाले तमः आध्यं २० तस्य ते तत्र परिचार्यस्य सेव्यस्य २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥

गोपतेःसूर्यस्यप्रतिष्ठेति संबंधः १ एतदेवाह षष्ठादहइति अहःपश्चाद्भागो गाःरश्मीन्विसर्जयतिअतएवपश्चिमांतिमेत्यर्थः २ । ३ । ४ पश्चात्कृताःविमुखीकृताः संयताःसन्नद्धाःसंतः ५ । ६ अर्धआयुषोहर्तुनिद्रयाव्ययीकर्तुमित्यर्थः ७ । ८ मंदरंमुद्रेममं एतेनहिमवन्मूलस्यसमुद्रजलस्यचाप्रमेयत्वमुक्तम् ९ कांचनमयानिअंबुरुहाणियत्र तस्यउदधेःसमुद्रतुल्यस्यसरसः १० । ११ सुवर्णशिरसोमुनेःहरिरोम्णः अपलितस्यनित्यतरुणस्येत्यर्थः १२ हरिभेषोमुनेःकुमारी तिष्ठतिष्ठेति सूर्यस्यशासनात् १३ अत्रवायुरिति वाय्वादयोऽत्रदुःखदंशीतोष्णस्पर्शविमुंचति सदासु खसंस्पर्शाएवेत्यर्थः १४ अतःप्रभृतीति मेरुप्रदक्षिणीकुर्वन्सूर्यःसर्वदातिर्यगातिरेवसन् लोकदृष्ट्याउपर्यधश्चगच्छतीत्येवभाति । अतःपरंलोकदृष्ट्यभावात्तिर्यगेवावर्ततइत्यर्थः । आदित्यमंडलं

॥ सुपर्णउवाच ॥ इयंदिग्दयिताराज्ञोवरुणस्यतुगोपतेः ॥ सदासलिलराजस्यप्रतिष्ठाचादिरेवच १ अत्रपश्चादहःसूर्योविसर्जयतिगाःस्वयम् ॥ पश्चिमेत्यभि विख्यातादिगियंदिजसत्तम २ यादसामत्रराज्येनसलिलस्यचगुप्तये ॥ कश्यपोभगवानदेवोवरुणस्माभ्यषेचयत् ३ अत्रपीत्वासमस्तान्वैवरुणस्यरसांस्तुषट् ॥ जायतेतरुणःसोमःशुक्लस्यादौतमिस्रहा ४ अत्रपश्चात्कृतादैत्यावायुनासंयतास्तदा ॥ निःश्वसंतोमहावातैरर्दिताःसुषुपुर्दिज ५ अत्रसूर्यप्रणयिनंप्रतिगृह्णाति पर्वतः ॥ अस्तोनामयतःसंध्यापश्चिमाप्रतिसर्पति ६ अतोरात्रिश्चनिद्राचनिर्गतादिवसक्षये ॥ जायतेजीवलोकस्यहर्तुमर्धमिवायुषः ७ अत्रदेवीदितिसुतामात्म प्रसवधारिणीम् ॥ विगर्भामकरोच्छक्रोयत्रजातोमरुद्गणः ८ अत्रमूलंहिमवतोमंदरंयातिशाश्वतम् ॥ अपिवर्षसहस्रेणनचास्यातोऽधिगम्यते ९ अत्रकांचनशैल स्यकांचनांबुरुहस्यच ॥ उदधेस्तीरमासाद्यसुरभिःक्षरतेपयः १० अत्रमध्येसमुद्रस्यकबंधःप्रतिदृश्यते ॥ स्वर्भानोःसूर्यकल्पस्यसोमसूर्यौजिघांसतः ११ सुवर्ण शिरसोऽप्यत्रहरिरोम्णःप्रगायतः ॥ अदृश्यस्याप्रमेयस्यश्रूयतेविपुलोध्वनिः १२ अत्रध्वजवतीनामकुमारीहरिमेघसः ॥ आकाशेतिष्ठतिष्ठेततस्थौसूर्यस्य शासनात् १३ अत्रवायुस्तथावहिरापःखंचापिगालव ॥ आह्निकंचैवनैशंचदुःखंस्पर्शविमुंचति १४ अतःप्रभृतिसूर्यस्यतिर्यगावर्ततेगतिः ॥ अत्रज्योतीं पिसर्वाणिविशंत्यादित्यमंडलम् १५ अष्टाविंशतिरात्रंचचक्रम्यसहभानुना ॥ निष्पतंतिपुनःसूर्यात्सोमसंयोगयोगतः १६ अत्रनित्यंस्त्रवंतीनांप्रभवःसागरो दयः ॥ अत्रलोकत्रयस्यापास्तिष्ठंतिवरुणालये १७ अत्रपन्नगराजस्याप्यनंतस्यनिवेशनम् ॥ अनादिनिधनस्यात्रविष्णोःस्थानमनुत्तमम् १८ अत्रानल सखस्यापिपवनस्यानिवेशनम् ॥ महर्षेःकश्यपस्यात्रमारीचस्यनिवेशनम् १९ एषतेपश्चिमोमार्गोदिग्द्वारेणप्रकीर्तितः ॥ ब्रह्मिगालवगच्छावोबुद्धिःकादिज सत्तम २० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि गालवचरितेदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

कर्तुं ज्योतींष्यद्यादीन्विशति । 'आदित्योवाअस्तंयन्नभिमनुप्रविशति'इतिश्रुतेः । नक्षत्रादीन्पिअम्मयत्वादप्रकाशानिआदित्यप्रभयैवभासंतेरात्रौ दिवातुतयेवतिरोभवंतीतिप्रसिद्धिः १५ अष्टेति अष्टाविंशतितमेदिने एकैकंनक्षत्रंभानुनाचंद्रेणसहसंक्रम्य एकोनत्रिंश्रारात्रौनिष्पततिबहिर्निर्गच्छति चंद्रादेवेपुनस्तद्वत्सोमसंयोगसदृशेनयोगेनसंबंधेनसूर्येणसहापिसंक्रम्यकालोनिष्पतं तीत्यर्थः । एवंचंद्रवत्सर्वेषामपिनक्षत्राणांमहर्षेःप्रयोगस्तुल्यः १६ स्त्रवंतीनांदीनां सागरस्यउदयःपूर्तिर्येनतादृशःप्रभवः १७ । १८ । १९ दिग्द्वारेणसंक्षेपप्रकारेण तेतव २० ॥ इतिउ द्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावादीपे दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यस्मादिति उत्तरेणपथागतानांहिपापनाशःस्वर्गप्राप्तिश्चभवतीतियोगादुत्तराउत्कृष्टतराइयंदिगित्यर्थः १ परिवापःस्थानं हिरण्यस्यनिधीनामित्यर्थः उत्तरंयन्निधिस्थानंततःस्वर्गमार्गःदिग्भ्यामुपल क्षितोमध्यमोज्ञेयइतिभावः २ अविधेयात्माअजितचित्तः ३ । ४ प्रकृत्याउमया ५ नसमायाविष्टोऽपिनदृश्योदर्शनार्हःकिमुतमायारहितःशुद्धचिन्मात्रः ६ सहस्रशिरसइत्यकारां तःशब्दः माययाउपेतमितिशेषः वस्तुतोऽस्यप्रत्यगात्मत्वेनद्रष्टृदृश्यभावस्याभावादितिभावः सगुणब्रह्मभावप्राप्तिपूर्विकैर्निर्गुणप्राप्तिरितिप्रवृत्त्यर्थः यथोक्तं । 'सोपाधिर्निरुपाधिश्चद्वेधाबद्ध विदुच्यते ॥ सोपाधिकःस्यात्सर्वात्मानिरुपाख्योऽनुपाधिकः'इति । एतच्चसम्यग्भुत्पादितमस्माभिर्वेदांतकतके ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ शाद्वलंजंबालं देवताभेदः कदलीवैजयंतीपताका

॥ सुपर्णउवाच ॥ यस्मादुत्तार्यतेपापायस्मान्निःश्रेयसोऽश्रुते ॥ अस्मादुत्तारणबलादुत्तरेत्युच्यतेद्विज १ उत्तरस्यहिरण्यस्यपरिवापश्चगालव ॥ मार्गःपश्चिम पूर्वाभ्यांदिग्भ्यांवैमध्यमःस्मृतः २ अस्यांदिशिवरिष्ठायामुत्तरायांद्विजर्षभ ॥ नासौम्योनाविधेयात्मानाधर्मोवसतेजनः ३ अत्रनारायणःकृष्णोजिष्णुश्चैव न रौत्तमः ॥ बदर्यामाश्रमपदेतथाब्रह्माचशाश्वतः ४ अत्रवैहिमवत्पृष्ठेनित्यमास्तेमहेश्वरः ॥ प्रकृत्यापुरुषःसार्धंयुगांताग्रेसमप्रभः ५ नसदृश्योमुनिगणैस्तथादे वैःसवासैः ॥ गंधर्वयक्षसिद्धैर्वानरनारायणादृते ६ अत्रविष्णुःसहस्राक्षःसहस्रचरणोऽव्ययः ॥ सहस्रशिरसःश्रीमानेकःपश्यतिमायया ७ अत्रराज्येनविप्रा णांचंद्रमाश्चाभ्यषिच्यत ॥ अत्रगंगांमहादेवःपतंतीगगनाश्च्युताम् ८ प्रतिगृह्णददौलोकेमानुषेब्रह्मवित्तम् ॥ अत्रदेव्यातपस्तप्तंमहेश्वरपरीप्सया ९ अत्रका मश्चरोषश्चैलश्चोमाचसंबभूः ॥ अत्रराक्षसयक्षाणांगंधर्वाणांचगालव १० आधिपत्येनकैलासेधनदोऽप्यभिषेचितः ॥ अत्रचैत्ररथंरम्यमत्रवैखानसाश्रमः ॥ ११ अत्रमंदाकिनीचैवमंदरश्चद्विजर्षभ ॥ अत्रसौगंधिकवनंनैर्ऋतैरभिरक्ष्यते १२ शाद्वलंकदलीस्कंधमत्रसंतानकानगाः ॥ अत्रसंयमनित्यानांसिद्धानांस्यै रचारिणाम् १३ विमानान्यनुरूपानिकामभोग्यानिगालव ॥ अत्रतेऋषयःसप्तदेवीचारुंधतीतथा १४ अत्रतिष्ठतिवैस्वातिरत्रास्याउदयःस्मृतः ॥ अत्रय ज्ञंसमासाद्यध्रुवंस्थातापितामहः १५ ज्योतींषिचंद्रसूर्यौचपरिवर्तंतिनित्यशः ॥ अत्रगंगामहाद्वारंरक्षंतिद्विजसत्तम १६ धामानाममहात्मानोमुनयःसत्यवा दिनः ॥ नतेषांज्ञायतेमूर्तिर्नीलातिर्नतपश्चितम् १७ परिवर्तःसहस्राणिकामभोज्यानिगालव ॥ यथायथाप्रविशतितस्मात्परतरंनरः १८ तथातथाद्विजश्रेष्ठ प्रविलीयतिगालव ॥ नैतत्केनचिदन्येनगतपूर्वद्विजर्षभ १९ ऋतेनारायणंदेवंनरंवाजिष्णुमव्ययम् ॥ अत्रकैलासमित्युक्तंस्थानमैलविलस्यतत् २० अत्रवि द्युत्प्रभानामजज्ञिरेऽप्सरसोदश ॥ अत्रविष्णुपदंनामक्रमताविष्णुनाकृतम् २१ त्रिलोकविक्रमेब्रह्मबुत्तरांदिशमाश्रितम् ॥ अत्रराज्ञामरुतेनयज्ञेनेष्टद्विजोत्तम २२

तस्याःस्कंधवदुच्छ्रितं । 'अथकदलीपताकामृगभेदयोः'इतिमेदिनी । नगाःवृक्षाःकल्पद्रुमाः संयमोधारणाध्यानादिभिर्नित्योन्त्याज्योयेषांतेषां १३ । १४ । १५ गंगामहाद्वारमित्यत्रगा यंतिकाद्वारमितिपाठेगायंतिकाबिलविशेषः १६ मूर्तिःपिंडः आकृतिःसंस्थानविशेषः १७ परिवर्तंगतागतं सहस्राणि सत्रेऽन्नपरिवेषणपात्राणि कामभोज्यानिचनज्ञायंतेस्थूलदृष्टिभिरित्यर्थः तस्मात्तहिमस्थानात् १८ प्रविलीयतिहिमेननश्यति १९ ऐलविलस्यकुबेरस्य २० । २१ । २२

उशीरबीजेस्थाने २३ कनकाकरः जीमूतस्यउपसमीपेतस्थेप्रकाशंगतः । प्रकाशनस्थेयाख्ययोश्चेदित २४ वनेब्राह्मणेभ्यः मन्नामकमेतदास्ति २५ उत्तराउत्कृष्टतरा २६ । २७ । २८ ॥ इतिउद्योगप० नी० भा० भा० एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ॥ ॥ गरुत्मन्निति पूर्वेणपूर्वस्यांदिशि चक्षुषीअग्नीषोमी १ । २ समागंतुंएकीभवितुं ३ । ४ सहस्रांशोर्वि

उशीरबीजेविप्रर्षेयत्रजांबूनदंसरः ॥ जीमूतस्यात्रविप्रर्षेरुपतस्थेमहात्मनः २३ साक्षाद्विमवतःपुण्योविमलःकनकाकरः ॥ ब्राह्मणेषुचयत्कृत्स्नंस्वंतंकृत्वाधनं महत् २४ वनेधनंमहर्षिःसजैमूतंतद्वनंततः ॥ अत्रनित्यंदिशांपालाःसायंप्रातर्दिजर्षम २५ कस्यकार्यंकिमितिवैपरिक्रोशंतिगालव ॥ एवमेषाद्विजश्रेष्ठगुणै रन्यैर्दिगुतरा २६ उत्तरेतिपरिख्यातासर्वकर्मसुचोतरा ॥ एताविस्तरशस्तातवसंकीर्तितादिशः २७ चतस्रःक्रमयोगेनकामाशांगंतुमिच्छसि ॥ उद्यतो ऽहंदिजश्रेष्ठतवदर्शयितुंदिशः ॥ पृथिवींचाखिलांब्रह्मंस्तस्मादारोहमांदिज २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिगालवचरिते एकादशाधिक शततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ॥ ॥ गालवउवाच ॥ गरुत्मनभुजगेंद्रारेसुपर्णविनतात्मज ॥ नयमांताक्ष्यपूर्वेणयत्रधर्मस्यचक्षुषी १ पूर्वमेतांदि शंगच्छयापूर्वपरिकीर्तिता ॥ देवतानांहिसान्निध्यमत्रकीर्तितवानसि २ अत्रसत्यंचधर्मश्चत्वयासम्यक्प्रकीर्तितः ॥ इच्छेयंतुसमागंतुंसमस्तैर्देवतैरहम् ॥ भूयश्चतान्सुरान्द्रष्टुमिच्छेयमरुणानुज ३ ॥ नारदउवाच ॥ तमाहविनतामूनुरारोहस्वेतिवैद्विजम् ॥ आरुरोहाथसमुनिर्गुरुङ्गालवस्तदा ४ ॥ गालव उवाच ॥ क्रममाणस्यतेरूपंदृश्यतेपन्नगाशन ॥ भास्कस्येवपूर्वाह्नेसहस्रांशोर्विवस्वतः ५ पक्षवातप्रणुन्नानांवृक्षाणामनुगामिनाम् ॥ प्रस्थितानामिवसमं पश्यामीहगतिंखग ६ ससागरवनासुर्वसैलवनकाननाम् ॥ आकर्षन्निवचाभासिपक्षवातेनखेचर ७ समीननागनक्रंचखमिवारोप्यतेजलम् ॥ वायुनाचैव महतापक्षवातेनचानिशम् ८ तुल्यरूपाननान्मत्स्यांस्तथातिमितिमिगिलान् ॥ नागाश्चनरवक्रांश्चपश्याम्युन्मथितानिव ९ महार्णवस्यचरवैःश्रोत्रेमेव धिरेकृते ॥ नशृणोमिनपश्यामिनात्मनोवैभिकारणम् १० शनैःसतुभवान्यातुब्रह्मवध्यामनुस्मरन् ॥ नदृश्यतेरविस्तातनदिशोनचखंखग ११ तमेवतु पश्यामिशरीरंतेनलक्षये ॥ मणीवजात्यौपश्यामिचक्षुषीतेऽहमंडज १२ शरीरंतुनपश्यामितवचैवात्मनश्चह ॥ पदेपदेतुपश्यामिशरीरादग्निमुत्थितम् १३ समेनिर्वाप्यसहसाचक्षुषीशाम्यतेपुनः ॥ तन्नियच्छमहावेगंगमनेविनतात्मज १४ नमेप्रयोजनंकिंचिद्गमनेपन्नगाशन ॥ संनिवर्तमहाभागनवेगंविषहामिते १५ गुरवेसंश्रुतानीहशतान्यष्टौहिवाजिनाम् ॥ एकतःश्यामकर्णानांशुभ्राणांचंद्रवर्चसाम् १६ तेषांचैवापवर्गायमार्गंपश्यामिनांडज ॥ ततोऽयंजीवित त्यागेदृष्टोमार्गोमयाऽऽत्मनः १७

वस्वतहातिपक्षवातानुगामिनांगुरुङ्गप्रभयाऽवभासितानां वृक्षाणामंशुसाम्यंनिरावरणत्वंचाभिप्रेत्यविशेषणद्वयं एतच्चवाक्यशेषाद्वयकंमविष्यति । वसआच्छादनेऽस्मात्किपिवःवस्त्रादितद्वानवस्वान्तद्विपरीतोविवस्त्रानित्यर्थः ५ । ६ । ७ खमिवारो प्यतेखेवस्थाप्यतइव ८ । ९ रवैःशब्दैः कारणंप्रयोजनमपिनेवैन्नस्मरामि १० । ११ तेतवमणीवेति इत्यर्थेवशब्द १२ । १३ निर्वाप्यमंदीकृत्य १४ संनिवर्तनिवर्तस्व १५ । १६ । १७

१८ । १९ योऽऽत्मानंसंधिरार्षः कृत्रिमःस्वेच्छासंपाद्यः कालोपृथुः २० । २१ निवर्तिष्यावेत्यार्षस्तदोऽभावः २२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये मारतभावदीपेद्वादशाधिकशततमो नैवमेऽस्तिधनंकिंचिन्नधनेनान्वितःसुहृत् ॥ नचार्थेनापिमहताशक्यमेतद्व्यपोहितम् १८ ॥ नारदउवाच ॥ एवंबहुचदीनंचब्रुवार्णगालवंतदा ॥ प्रत्युवाच वज्रैवप्रहसन्विनतात्मजः १९ नातिप्रज्ञोऽसि विप्रर्षेयोऽऽत्मानंत्यक्तुमिच्छसि ॥ नचापिकृत्रिमःकालःकालोहिपरमेश्वरः २० किमहंपूर्वमेवेहभवतानाभिचो दितः ॥ उपायोऽत्रमहानस्तियेनैतदुपपद्यते २१ तदेषऋषभोनामपर्वतःसागरांतिके ॥ अत्रविश्रमभुक्त्वाचनिवर्तिष्यावगालव २२ ॥ इतिश्रीमहाभारते उद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि गालवचरितेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ऋषभस्यततःशृंगंनिपत्यद्विजय क्षिणौ ॥ शांडिलींब्राह्मणीतत्रदृष्टातेतपोन्विताम् १ अभिवाद्यसुपर्णस्तुगालवश्चाभिपूज्यताम् ॥ तथाचस्वागतेनोक्तौविष्टेरसन्निषीदतुः २ सिद्धमंत्रं तयादत्तंबलिमंत्रोपबृंहितम् ॥ भुक्त्वातृप्ताबुभौभूमौसुप्तौतावनुमोहितौ ३ मुहूर्ताप्रतिबुद्धस्तुसुपर्णो गमनेप्सया ॥ अथभ्रष्टतनूजांगमात्मानंददृशेखगः ४ मांसपिंडोपमोऽभूत्समुखपादान्वितःखगः ॥ गालवस्तंतथादृष्ट्वाविमनाःपर्यपृच्छत ५ किमिदंभवताप्राप्तमिहागमनजंफलम् ॥ वासोऽयमिहकालंतुकिर्यंत नौमविष्यति ६ किंतुतेमनसाध्यातमशुभंधर्मदूषणम् ॥ नह्ययंभवतःस्वल्पोव्यभिचारोभविष्यति ७ सुपर्णोऽथाब्रवीद्विप्रंप्रध्यातंवैमयाद्विज ॥ इमांसेद्धा मितोनेतुंतत्रयत्रप्रजापतिः ८ यत्रदेवोमहादेवोयत्रविष्णुःसनातनः ॥ यत्रधर्मश्चयज्ञश्चतत्रेयंनिवसेदिति ९ सोऽहंभगवतीयाचेप्रणतःप्रियकाम्यया ॥ मयै तन्नामप्रध्यातंमनसाशोचताकिल १० तदेवंबहुमानातेमयेहानीप्सितंतुतम् ॥ सुकृतंदुष्कृतंवात्वंमाहात्म्यात्क्षंतुमर्हसि ११ सातौतदाऽब्रवीत्तुष्टापतंगेंद्रद्विज र्षभौ ॥ नभेतव्यंसुपर्णोऽसिसुपर्णत्यजसंभ्रमम् १२ निदिताऽस्मित्वयावत्सनचनिंदाक्षमाम्यहम् ॥ लोकेभ्यःसपदिभ्रश्येद्योमांनिदेतपापकृत् १३ हीनया ऽलक्षणेःसर्वैस्तथाऽनिदितयामया ॥ आचारंप्रतिगृह्णत्यासिद्धिःप्राप्तेयमुत्तमा १४ आचारःफलतेधर्ममाचारःफलतेधनम् ॥ आचाराच्छ्रयमाप्नोतिआचा रोहंत्यलक्षणम् १५ तदायुष्मन्खगपतेयथेष्टंगम्यतामितः ॥ नचतेगर्हणीयाऽहंगर्हितव्याःस्त्रियःकाचित् १६ भवितासियथापूर्वबलवीर्यसमन्वितः ॥ बभूव तुरततस्तस्यपक्षौद्रविणवत्तरौ १७ अनुज्ञातस्तुशांडिल्यायथागतमुपागमत् ॥ नैवचासादयामासतथारूपांस्तुरंगमान् १८ विश्वामित्रोऽथतंदृष्ट्वागालवं चाध्वनिस्थितः ॥ उवाचवदतांश्रेष्ठोवैनतेयस्यसन्निधौ १९ यस्त्वयास्वयमेवार्थःप्रतिज्ञातोममाद्विज ॥ तस्यकालोऽपवर्गस्ययथावामन्यतेभवार् २० प्रती क्षिप्याम्यहंकालमेतावंतंतथापरम् ॥ यथासंसिद्धयतेविप्रसमार्गस्तुनिशम्यताम् २१ सुपर्णोऽथाब्रवीदीनंगालवंभृशदुःखितम् ॥ प्रत्यक्षंखल्विदानीमेवि श्वामित्रोयदुक्तवान् २२

॥११२॥ ॥ ॥ ॥ ऋषभस्येति ॥ १२ । ३ भ्रष्टतनूजांछिन्नपक्षमंगंयस्यतंभ्रष्टतनूजांगं ४ । ५ । ६ व्यभिचारोधर्माति

क्रमः ७ । ८ । ९ शोचताकथमियमन्नवसतीति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ द्रविणवत्तरौबलवत्तरौ १७ । १८ । १९ अपवर्गस्यफलप्राप्तेः २० निशम्यतांविचार्यतां २१ । २२

आसितुं स्यात् २३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ हिरण्यपदप्रवृत्तिनिमित्तमाह निर्मितमिति भूम्यंतर्गतमेव पार्थिवेषु पांशुषु वह्निना धर्म्यमानेषु व्यक्तीभवतीति वह्निना निर्मितं वायुनावह्निमुद्गीपयता विशोधितं वायुनावर्धितमित्यपि पाठः सर्वजगत् हिरण्यमयं हिरण्यप्रधानं तेन भूमेः सारत्वात् शुद्धत्वात् सर्वजगन्मोहकं वाच हिरण्यमित्युच्यते इत्यर्थः १ धत्ते पुष्पाति धारयते जीवयति २ नित्यमिति प्रोष्ठपदाभ्यामिति तृतीया मूलेनावाहयेद्देवीमिति वत्सस्य यः । तेन तस्मिन् ब्रह्मज्ञानेन शुक्रेण वासरेतद्योगे सति शुक्रेऽग्निः धनपतौ

तदा गच्छद्विजश्रेष्ठमंत्रयिष्यावगालव ॥ नादत्वा गुरवेशक्यं कृत्स्नमर्थं त्वयाऽऽसितुम् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गालवचरिते त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ अथाह गालवंदीनं सुपर्णः पततां वरः ॥ निर्मितं वह्निना भूमौ वायुना शोधितं तथा ॥ यस्माद्विरण्मयं सर्वं हिरण्यं तेन चोच्यते १ धत्ते धारयते चेदमेतस्मात्कारणाद्धनम् ॥ तदेतन्निष्ठुलोकेषु धनं तिष्ठति शाश्वतम् २ नित्यं प्रोष्ठपदाभ्यां च शुक्रे धनपतौ तथा ॥ मनुष्येभ्यः समादत्ते शुक्रे चित्तार्जितं धनम् ३ अजैकपादहिर्बुध्न्यैरक्षयते धनदेन च ॥ एवं न शक्यते लब्धुमलब्धव्यं द्विजर्षभ ॥ ऋते च धनमश्वानां नावाप्तिर्विद्यते तव ४ सत्वं याचात्र राजानं कंचिद्राजर्षिवंशजम् ॥ अपीत्य राजा पौरान् हियो नौ कुर्यात्कृतार्थिनौ ५ अस्तिसोमान्वाये मेजातः कश्चिन्नृपः सखा ॥ अभिगच्छा वहेतं वै तस्यास्ति विभवो भुवि ६ ययातिर्नाम राजर्षिर्नाहुषः सत्यविक्रमः ॥ सदा स्यति मया चोक्तो भवता चार्थितः स्वयम् ७ विभवश्चास्य सुमहानासिद्धिर्न पतेरिव ॥ एवं गुरुधनं विद्वन्दानेनैव विशोधय ८ तथा तौ कथयंतौ च चिंतयंतौ च यत्क्षमम् ॥ प्रतिष्ठानेन रपतिययाति प्रत्युपस्थितौ ९ प्रतिगृह्य च सत्कारैरर्घ्यपाद्यादिकं वरम् ॥ पृष्ठश्चागमने हेतुमुवाच विनतासुतः १० अयं मेनाहुषः सखा गालवस्तपसो निधिः ॥ विश्वामित्रस्य शिष्योऽभूद्वर्षाण्ययुतशो नृप ११ सोऽयं तेनाभ्यनुज्ञात उपकारेभ्यः प्राद्विजः ॥ तमाह भगवान्काले ददानि गुरुदक्षिणाम् १२ असकृतेन चोक्तेन किंचिदागतमन्युना ॥ अयमुक्तः प्रयच्छेति जानता विभवलघु १३ एव तः श्यामकर्णानां शुभ्राणां शुद्धजन्मनाम् ॥ अष्टौ शतानि मे देहि हयानां च द्रवर्चसाम् १४ गुर्वथो दीयतामेष यदि गालवमन्यसे ॥ इत्येवमाह सक्रोधो विश्वामित्रस्तपोधनः १५ सोऽयं शोकेन महता तप्यमानो द्विजर्षभः ॥ अशक्तः प्रतिकर्तुं तद्भवंतं शरणगतः १६ प्रतिगृह्य न रव्याघ्रत्वतो भिक्षां गतव्यथः ॥ कृत्वाऽपवर्गं गुरवे चरिष्यति महत्तपः १७ तपसः संविभागेन भवंतमपि योक्ष्यते ॥ स्वेन राजर्षितपसा पूर्णत्वात् पूरयिष्यति १८ यावन्ति रोमाणि हये भवन्तीह नरेश्वर ॥ तावन्तो वाजिनो लोकान् प्राप्नुवन्ति महीपते १९

कुबेरस्य वृद्धार्थं मनुष्येभ्यः संप्रदानेभ्यः धनं दत्ते ददाति शुक्रे चित्तार्जितमित्यनेन वारिते तत्स्वतः स्वयंप्रदयते । 'शुक्रः काण्डेऽनलेऽप्येष्टे' इति विश्वः । धनार्थोऽप्युक्तः सत्वारयोगे बन्धिप्रार्थयेत् तच्च धनं यागादिद्वारा भूमौ निखननेन वा सर्वकुबेरं प्रत्येव गच्छतीति भावः १ अजेति अजैकपादपूर्वप्रोष्ठपदादेवता अहिर्बुध्न्युत्तरप्रोष्ठपदादेवता धनदश्च तदध्यक्षस्तस्मादेतानि प्रार्थयता धनं लब्धुं शक्यं नान्यथेत्यर्थः ४ याचयाचस्व यः राजा नौ आवा ५ । ६ । विशोधय परिहर ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

२० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ॥ एवमुक्त इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ हताशोऽतिथिरिति शेषः ८ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ हर्यश्व इति पात्रं प्रतिग्रहस्यायं दातुं पात्रं तथा भवान् ॥ शंखेक्षीरमिवासक्तं भवत्वेतत्तथोपमम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गालवचरिते चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्तः सुपर्णेन तथ्यं वचनमुत्तमम् ॥ विमृश्यावहितो राजानिश्चित्य च पुनः पुनः १ यष्टा क्रतुसहस्राणां दाता दानपतिः प्रभुः ॥ ययातिः सर्वकाशीश इदं वचनमब्रवीत् २ दृष्ट्वा प्रियसखं ताक्ष्यं गालवं च द्विजर्षभम् ॥ निदर्शनं च तपसोभिक्षां श्लाघ्यां च कीर्तिताम् ३ अतीत्य च नृपानन्यानां दिव्यकुलसंभवान् ॥ मत्सकाशमनुप्राप्तावेतां बुद्धिमवेक्ष्य च ४ अद्य मे सफलं जन्मतारितं चाद्यमेकुलम् ॥ अद्यायं तारितो देशो मम ताक्ष्यं त्वयाऽनघ ५ वक्तुमिच्छामि तु सखे यथा जानासि मां पुरा ॥ न तथा वित्तवानस्मि क्षीणं वित्तं च मे सखे ६ न च शक्तोऽस्मिते कर्तुं मोघमागमनं खग ॥ न चाशामस्य विप्रर्षेर्वितथी कर्तुं मुत्सहे ७ तत्तु दास्यामि त्कार्यमिदं संपादयिष्यति ॥ अभिगम्य हताशो हि निवृत्तो दहतकुलम् ८ नातः परं वै न ते यकिंचित्पापिष्ठमुच्यते ॥ यथाऽऽज्ञानाशनाल्लोके देहिनास्तीति वावचः ९ हताशो ह्यलुतार्थः स न हतः संभावितो नरः ॥ हिनास्ति तस्य पुत्रांश्च पौत्रांश्च कुर्वतो हितम् १० तस्माच्चतुर्णीं वंशानां स्थापयित्री सुतामम् ॥ इयं सुरसुतप्रख्या सर्वधर्मोपचायिनी ११ सदा देवमनुष्याणामसुराणां च गालव ॥ कांक्षितारूपतो बालासुता मे प्रतिगृह्यताम् १२ अस्याः शुल्कं प्रदास्यांति नृपाराज्यमपि ध्रुवम् ॥ किंपुनः श्यामकर्णानां हयानां द्विचतुःशते १३ स भवान्प्रतिगृह्णातु ममैतां माधवीं सुताम् ॥ अहं दौहित्रवान्स्यां वै वर एष मम प्रभो १४ प्रतिगृह्य च तां कन्यां गालवः सहपक्षिणा ॥ पुनर्द्रक्ष्याव इत्युक्त्वा प्रतस्थे सहकन्यया १५ उपलब्धमिदं द्वारमश्वानामिति चांडजः ॥ उक्त्वा गालवमापृच्छ च जगाम भवनं स्वकम् १६ गते पतगराजे तु गालवः सहकन्यया ॥ चिंतयानः क्षमदाने राजा वै शुल्कतोऽगमत् १७ सोऽगच्छन् मनसे क्ष्वाकुं हर्यश्वं राजसत्तमम् ॥ अयोध्यायां महावीर्यं चतुरंगबलान्वितम् १८ कोशधान्यबलोपेतं प्रियपौरं द्विजप्रियम् ॥ प्रजाभिकामं शाभ्यंतं कुर्वाणं तप उत्तमम् १९ तमुपागम्य विप्रः सहर्षं श्वं गालवोऽब्रवीत् ॥ कन्येयं मम राजेंद्र प्रसवैः कुलवर्धिनी २० इयं शुल्केन भार्या र्थं हर्यश्वं प्रतिगृह्यताम् ॥ शुल्कं ते कीर्तयिष्यामि तच्छ्रुत्वा संप्रधार्यताम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गालवचरिते पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ नारद उवाच ॥ हर्यश्वस्त्वब्रवीद्राजा विचिंत्य बहुधा ततः ॥ दीर्घमुष्णं च निःश्वस्य प्रजाहेतोर्नृपोत्तमः १ उन्नतेषु नृपापदसु सूक्ष्मासूक्ष्मेषु सप्तसु ॥ गंभीरात्रिषु गंभीरेष्वियं रक्ताचपंचसु २

१ पदसु करपृष्ठयोः पादपृष्ठयोः कुचयोश्च । स्तनयोर्नितंबयोश्च श्रोत्रयोश्चेति प्राञ्चः । 'वक्षःकुक्ष्यलकस्कंधकरवक्त्रपदुन्नतम्' इति काशीखंडोक्तिः । सप्तसु सूक्ष्मा त्वक्केशदशनेषु करांशुलिषु पादांशुलिषु तदुभयपर्वसु च सूक्ष्मा । त्रिषु स्वरसत्त्वनाभिषु गंभीरा । पंचसु पाणितले नेत्रांते तालुनिजिह्वायां अधरोष्ठे च रक्ता २

बहुभिर्देवैरसुरैश्चलोकयितुं योग्या बहुदेवासुरालोका गंधर्वाणां दर्शनं शास्त्रांगीतादिविद्यायस्यासा तथा ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७
 बहुदेवासुरालोका बहुगंधर्वदर्शना ॥ बहुलक्षणसंपन्ना बहुप्रसवधारिणी ३ समर्थेयं जनयितुं चक्रवर्तिनमात्मजम् ॥ ब्रूहि शुल्कं द्विजश्रेष्ठ समीक्ष्य विभवं मम ४ ॥ गा
 लव उवाच ॥ एकतः श्यामकर्णानां शतान्यष्टौ प्रयच्छ मे ॥ हयानां चंद्रशुभ्राणां देशजानां वपुष्मताम् ५ ततस्तव भवित्रीयं पुत्राणां जननी शुभा ॥ अरणी बहुता
 शानां यो निरायतलोचना ६ ॥ नारद उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वचो राजा हर्यश्वः काममोहितः ॥ उवाच गालवंदी नो राजर्षिर्ऋषिसत्तमम् ७ द्वे मे शते संनिहिते हया
 नां यदि धास्तव ॥ एष्टव्याः शतशस्त्वन्ये चरंति मम वाजिनः ८ सोऽहमेकमपत्यं वै जनयिष्यामि गालव ॥ अस्यामेतं भवान्कामं संपादयतु मे वरम् ९ एतच्छ्रुत्वा
 तु सा कन्या गालवं वाक्यमब्रवीत् ॥ मम दत्तो वरः कश्चित्केन चिद्ब्रह्मवादिना १० प्रसूत्यंते प्रसूत्यंते कन्येव त्वं भविष्यसि ॥ सत्वं ददस्व मां राज्ञे प्रतिगृह्य ह्योत्तमान्
 ११ नृपेभ्यो हि चतुर्भ्यस्ते पूर्णान्यष्टौ शतानि मे ॥ भविष्यंति तथा पुत्राममचत्वार एव च १२ क्रियतामुपसंहारो गुर्वर्थं द्विजसत्तम ॥ एषा तावन्मम प्रज्ञायथा वामन्य
 सो द्विज १३ एवमुक्तस्तु समुनिः कन्यया गालवस्तदा ॥ हर्यश्वं पृथिवीपालमिदं वचनमब्रवीत् १४ इयं कन्या नरश्रेष्ठ हर्यश्वप्रतिगृह्यताम् ॥ चतुर्भागेन शुल्कस्य
 जनयस्वैकमात्मजम् १५ प्रतिगृह्य सतां कन्यां गालवं प्रतिनय च ॥ समये देशकाले च लब्धवान्सुतमीप्सितम् १६ ततो वसुमनानामवसुभ्यो वसुमतरः ॥ वसु
 प्रस्थो नरपतिः सबभूव वसुप्रदः १७ अथ काले पुनर्धीमान् गालवः प्रत्युपस्थितः ॥ उपसंगम्य चोवाच हर्यश्वं प्रीतमानसम् १८ जातो नृपसुतस्तेऽयं बालो भास्कर
 संनिभः ॥ कालो गंतुं नरश्रेष्ठ भिक्षार्थमपरं नृपम् १९ हर्यश्वः सत्यवचने स्थितः स्थित्वा च पौरुषे ॥ दुर्लभत्वाद्दयानां च प्रददौ माधवी पुनः २० माधवी च पुनर्दी
 सां परित्यज्य नृपश्रियम् ॥ कुमारी कामतो भूत्वा गालवं पृष्ठतोऽन्वयात् २१ त्वय्येव तावतिष्ठंतु हया इत्युक्तवान् द्विजः ॥ प्रययौ कन्यया सार्धं दिवोदासं प्रजेश्वरम्
 २२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गालवचरिते षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ महावीर्यो
 महीपालः काशीनामीश्वरः प्रभुः ॥ दिवोदास इति ख्यातो भैमसे निर्नराधिपः १ तत्र गच्छावहे भद्रेश नैरागच्छ माशुचः ॥ धार्मिकः संयमे युक्तः सत्ये चैव जनेश्वरः
 २ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ तमुपागम्य समुनिर्न्यायतस्तेन सत्कृतः ॥ गालवः प्रसवस्यार्थं तं नृपं प्रत्यचोदयत् ३ ॥ ॥ दिवोदास उवाच ॥ ॥ श्रुतमे
 तन्मया पूर्वा किमुक्त्वा विस्तरं द्विज ॥ कांक्षितो हि मयैषोऽर्थः श्रुत्वैव द्विजसत्तम ४ एतच्च मे बहुमतं यदुत्तमृज्य नराधिपान् ॥ मामेवमुपयातोऽसि भावि चैतदसंशयम्
 ५ स एव विभवोऽस्माकमश्वानामपि गालव ॥ अहमप्येकमेवास्यां जनयिष्यामि पार्थिवम् ६

१८ । १९ । २० कामतश्च छया योगबलेन कुमारी भूत्वा यौवनं परित्यज्येत्यर्थः २१ । २२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ अ ॥
 महावीर्य इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥

तथेत्युक्त्वा द्विजश्रेष्ठः प्रादात्कन्यामहीपते ॥ विधिपूर्वां च ताराजा कन्यां प्रतिगृहीतवान् ७ रे मे सतस्यां राजर्षिः प्रभातस्यां यथारविः ॥ स्वाहायां च यथा वह्निर्यथा
 शच्यां च वासवः ८ यथा चंद्रश्च रोहिण्यां यथा धूमोऽर्जुन्यायमः ॥ वरुणश्च यथा गौर्यां यथा च धर्माधिनेश्वरः ९ यथानारायणो लक्ष्म्यां जाह्नव्यां च यथोदधिः ॥ यथा
 रुद्रश्च रुद्राण्यां यथा वेद्यां पितामहः १० अदृश्यं त्यां च वासिष्ठो वसिष्ठश्चाक्षमालया ॥ च्यवनश्च सुकन्यायां पुलस्त्यः संध्यायथा ११ अगस्त्यश्चापिवेदभ्यां सा
 वित्र्यां सत्यवान्यथा ॥ यथा भृगुः पुलोमायामदित्यां कश्यपो यथा १२ रेणुकायां यथा चोहो वैभवत्यां च कौशिकः ॥ बृहस्पतिश्च तारायां शुक्रश्च शतपर्वणा १३
 यथा भूम्यां भूमिपतिरुर्वश्यां च पुरूरवाः ॥ ऋचीकः सत्यवत्यां च सरस्वत्यां यथामनुः १४ शकुंतलायां दुष्यंतो दृष्ट्यां धर्मश्च शाश्वतः ॥ दमयंत्यां नलश्चैव सत्यव
 त्यां च नारदः १५ जरत्कारुर्जरत्कार्वाणुलस्त्यश्च प्रतीच्यया ॥ मेनकायां यथोर्णायुस्तुंबुरुश्चैव रंभया १६ वासुकिः शतशीर्षायां कुमार्यां च धनंजयः ॥ वैदेह्यां च
 यथारामो रुक्मिण्यां च जनार्दनः १७ तथा तुरममाणस्य दिवोदासस्य भूपते ॥ माधवी जनयामास पुत्रमेकं प्रतर्दनम् १८ अथाजगाम भगवान् दिवोदासं स गालवः ॥
 समये समनुप्राप्ते वचनं चेदमब्रवीत् १९ निर्यातयतु मे कन्यां भवांस्तिष्ठंतु वाजिनः ॥ यावदन्यत्र गच्छामि शुल्कार्थं पृथिवीपते २० दिवोदासोऽथ धर्मात्मा समये गाल
 वस्यताम् ॥ कन्यां निर्यातयामास स्थितः सत्ये महीपतिः २१ ॥ इति श्रीम. भा. उ. प. भगवद्वाचनप. गालवचरिते सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ तथैव तां श्रियं त्यक्त्वा कन्या भूत्वा यशस्विनी ॥ माधवी गालवं विप्रमभ्ययात्सत्यसंगरा १ गालवो विप्रश्चैव स्वकार्यगतमानसः ॥ जगाम भोजन
 गरं द्रष्टुमौशीनरं नृपम् २ तमुवाचाथ गत्वा स नृपतिं सत्यविक्रमम् ॥ इयं कन्या सुतौ द्वौ ते जनयिष्यति पार्थिवौ ३ अस्यां भवानवाप्तार्थो भविता प्रेत्य चेह च ॥ सोमा
 र्कप्रतिसंकाशौ जनयित्वा सुतौ नृप ४ शुल्कं तु सर्वधर्मज्ञ हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ एकतः श्यामकर्णानां देयं महां चतुःशतम् ५ गुर्वर्थोऽयं स मारं भोन हयैः कृत्यमास्ति
 मे ॥ यदि शक्यं महाराज क्रियतामविचारितम् ६ अनपत्योऽसिराजर्षे पुत्रौ जनय पार्थिव ॥ पितृन् पुत्रप्लवेन त्वमात्मानं चैव तारय ७ न पुत्रफलभोक्ता हिराजर्षे
 पात्यते दिवः ॥ नयाति नरकं घोरं यथा गच्छं त्यनात्मजाः ८ एतच्चान्यच्च विविधं श्रुत्वा गालवभाषितम् ॥ उशीनरः प्रतिवचोददौ तस्य नराधिपः ९ श्रुतवान्
 स्मिते वाक्यं यथा वदसि गालव ॥ विधिस्तु बलवान् ब्रह्मन प्रवणं हि मनोमम १० शते द्वे तु ममाश्वानामीदृशानां द्विजोत्तम ॥ इतरेषां सहस्राणि सुबहूनि चरंति मे ११
 अहमप्येकमेवास्यां जनयिष्यामि गालव ॥ पुत्रं द्विजगतं मार्गं गमिष्यामि परैरहम् १२ मूल्येनापि समं कुर्यात्तवाहं द्विजसत्तम ॥ पौरजानपदार्थं तु ममार्थो नात्मभोगतः १३

तथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ प्रवर्णपुत्रोत्पत्तौ तत्परं १० । ११ । १२ । १३

कामतोहिधनं राजा पारक्यं यः प्रयच्छति ॥ न स धर्मेण धर्मात्मन्युज्यते यशसान च १४ सोऽहं प्रतिग्रहीष्यामि ददात्वेतां भवान्मम ॥ कुमारी देवगर्भाभिः मेकपुत्रमवायमे
१५ तथा तु बहुधा कन्यामुक्तं तं नराधिपम् ॥ उशीनरं द्विजश्रेष्ठो गालवः प्रत्यपूजयत् १६ उशीनरं प्रतिग्राह्य गालवः प्रययौ वनम् ॥ रे मे सतां समासाद्य कृतपुण्य
इव श्रियम् १७ कंदरेषु च शैलानां नदीनां निर्दरेषु च ॥ उद्यानेषु विचित्रेषु वनेषु पवनेषु च १८ हर्म्येषु रमणीयेषु प्रासादां शिखरेषु च ॥ वातायनविमानेषु तथा गर्भ
गृहेषु च १९ ततोऽस्य समये जज्ञे पुत्रो बालरविप्रभः ॥ शिविर्नाम्नाऽभिविख्यातो यः स पार्थिव स तमः २० उपस्थाप्य स तं विप्रो गालवः प्रतिगृह्य च ॥ कन्यां प्रयात
स्तं राजन दृष्टवान् विनतात्मजम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाणपर्वणि गालवचरिते अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥
नारद उवाच ॥ गालवं वैनतेयोऽथ प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ दिष्ट्या कृतार्थं पश्यामि भवं तमिह वै द्विज १ गालवस्तु वचः श्रुत्वा वैनतेयेन भाषितम् ॥ चतुर्भागावशिष्टं
तदा च ख्यौ कार्यमस्य हि २ सुपर्णस्त्वब्रवीदेनं गालवं वदतां वरः ॥ प्रयत्नस्तेन कर्तव्यो नैष संपत्स्यते तव ३ पुरा हि कान्यकुब्जे वै गाधेः सत्यवती सुताम् ॥ भार्या र्थे
वरयत्कन्यामृचीकस्तेन भाषितः ४ एकतः श्यामकर्णानां हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ भगवन्दीयतां मह्यं सहस्रमिति गालव ५ ऋचीकस्तु तथेव्युक्त्वा वरुणस्यालयं
गतः ॥ अश्वती र्थे हयानलब्ध्वा दत्तवान् पार्थिवाय वै ६ इह ते पुंडरीकेण दत्ताराज्ञा द्विजातिषु ॥ तेभ्यो द्वे द्वे शतैः क्रीत्वा प्राप्ते तैः पार्थिवैस्तदा ७ अपराण्यापि च त्वा
रिशतानि द्विजसत्तम ॥ नीयमानानि सन्तरे हतान्या स न वितस्तया ८ एवं न शक्यमप्राप्यं प्राप्नुं गालव कर्हि चित् ॥ इमामश्वशताभ्यां वै द्वाभ्यां तस्मै निवेदय ९
विश्वामित्राय धर्मात्मन षडभिरश्वशतैः सह ॥ ततोऽसि गत संमोहः कृतकृत्यो द्विजोत्तम १० गालवस्तं तथेव्युक्त्वा सुपर्णसहितस्ततः ॥ आदायाश्चांश्च कन्यांच वि
श्वामित्रमुपागमत् ११ अश्वानां कांक्षितार्थानां षडिमानि शतानि वै ॥ शतद्वयेन कन्येयं भवता प्रतिगृह्यताम् १२ अस्यां राजर्षिभिः पुत्रा जाता वै धार्मिकास्तयः
चतुर्थे जनयत्वेकं भवानपिनरोत्तमम् १३ पूर्णान्वेवं शतान्यष्टौ तु रगाणां भवन्तु ते ॥ भवतो ह्यनृणो भूत्वा तपः कुर्याद्यथा सुखम् १४ विश्वामित्रस्तु तं दृष्ट्वा गालवं सह प
क्षिणा ॥ कन्यांच तां वरारोहाभिदमित्यब्रवीद्वचः १५ किमियं पूर्वमेवेह न दत्ताम गालव ॥ पुत्रामैव च त्वारो भवेयुः कुलभावनाः १६ प्रतिगृह्णामि ते कन्यामेकपुत्रफ
लाय वै ॥ अश्वाश्चाश्रममासाद्य चरंतु मम सर्वशः १७ स तयारममाणोऽथ विश्वामित्रो महाद्युतिः ॥ आत्मजं जनयामास माधवी पुत्रमष्टकम् १८ जातमात्रं सुतं तं च
विश्वामित्रो महामुनिः ॥ संयोज्यार्थैस्तथा धर्मैरश्वैस्तैः समयोजयत् १९ अथाष्टकः पुरं प्रायात्तदा सोमपुरप्रभम् ॥ निर्यात्य कन्यां शिष्याय कौशिकोऽपिवनं ययौ २०

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । संतरे मार्गे ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । निर्यात्य प्रत्यर्घ्यं शिष्याय गालवाय २०

२१ । २२ । २३ । २४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ सतुराजा आश्रमपदमुपगम्य कर्तुं कामः अभूदिति शेषः १ पर्यधावतां वरान्वेषणा
गालवोऽपि सुपर्णेन सह निर्यात्य दक्षिणाम् ॥ मनसाऽतिप्रतीतेन कन्यामिदमुवाच ह २१ जातो दानपातिः पुत्रस्त्वया शूरस्तथा परः ॥ सत्यधर्मरतश्चान्यो यज्वा
चापितथा परः २२ तदा गच्छ वरारोहेतारितस्तेपितासुतैः ॥ चत्वारश्चैव राजानस्तथा चाहं सुमध्यमे २३ गालवस्त्वभ्यनुज्ञाय सुपर्णं पन्नगाशनम् ॥ पितुर्निर्या
त्यतां कन्यां प्रययौ वनमेव ह २४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाणपर्वणि गालवचरिते एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ नारद उवाच ॥
सतुराजा पुनस्तस्याः कर्तुं कामः स्वर्ग्यवरम् ॥ उपगम्याश्रमपदं गंगायमुनसंगमे १ गृहीतमाल्यदामां तारिधमारोप्य माधवीम् ॥ पूर्य दुश्चमग्निनीमाश्रमे पर्यधावतां
२ नागयक्षमनुष्याणां गंधर्वमृगपक्षिणाम् ॥ शैलदुमवनौकानामासीत्तत्र समागमः ३ नाना पुरुषदे श्यानामीश्वरैश्च समाकुलम् ॥ ऋषिभिर्ब्रह्मकल्पैश्च समं तादा
वृतं वनम् ४ निर्दिश्यमानेषु तु सावरेषु वरुणिनी ॥ वरानुक्कम्य सर्वास्तान् वरं वृत्तवती वनम् ५ अवतीर्य रथात्कन्यानमस्कृत्य च बंधुषु ॥ उपगम्य वनं पुण्यं तप
स्तेपेययातिजा ६ उपवासैश्च विविधैर्दीक्षाभिर्नियमैस्तथा ॥ आत्मनो लघुतां कृत्वा बभूव मृगचारिणी ७ वैदूर्याकुरकल्पानि मृदूनि हरितानि च ॥ चरंती श्ल
क्ष्णशष्पाणितिकानि मधुराणि च ८ स्रवंतीनां च पुण्यानां सुरसानि शुचीनि च ॥ पिबंती वारिमुख्यानि शीतानि विमलानि च ९ वनेषु मृगराजेषु व्याघ्रविप्रोषिते
षु च ॥ दावाग्निविप्रयुक्तेषु शून्येषु गहनेषु च १० चरंती हरिणैः सार्धं मृगीव वनचारिणी ॥ चचार विपुलं धर्मं ब्रह्मचयणं संवृतम् ११ ययातिरपि पूर्वेषां राज्ञां वृतम
नुष्ठितः ॥ बहुवर्षसहस्रायुर्युज्ये कालधर्मणा १२ पूर्य दुश्चमद्वौ वंशे वर्धमानौ नरोत्तमौ ॥ ताभ्यां प्रतिष्ठितो लोके परलोके च नाहुषः १३ महीपते नरपतिर्यया
तिः स्वर्गमास्थितः ॥ महर्षि कल्पोत्पतिः स्वर्गाय फलभुग्निभुः १४ बहुवर्षसहस्राख्ये काले बहुगुणे गते ॥ राजर्षिषु निषण्णेषु महीयः सुमहर्षिषु १५ अवमेने
नरान्सर्वान् देवान् ऋषिगणांस्तथा ॥ ययातिर्मूढविज्ञानो विस्मया विष्टचेतनः १६ ततस्तं बुधुधेदेवः शक्रो बलनिषूदनः ॥ ते च राजर्षयः सर्वे धिग्विगित्येव मनुजान्
१७ विचारश्च समुत्पन्नो निरीक्ष्य नहुषात्मजम् ॥ कोन्वयं कस्य वाराज्ञः कथं वा स्वर्गमागतः १८ कर्मणा केन सिद्धोऽयं क्वाऽनेन तपश्चितम् ॥ कथं वा ज्ञायते स्वर्गे
केन वा ज्ञायतेऽप्युत १९ एवं विचारयंतस्ते राजानं स्वर्गवासिनः ॥ दृष्ट्वा पप्रच्छुरन्योन्यं ययातिं नृपतिं प्रति २० विमानपालाः शतशः स्वर्गद्वाराभिरक्षिणः ॥
पृष्ठा आसनपालाश्च नजानीमेत्यथाब्रुवन् २१ सर्वे ते ह्यावृतज्ञानानाभ्यजानंतं तं नृपम् ॥ समुहूर्ता दधन्तु पोहतौ जाश्चाभवत्तदा २२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योग
पर्वणि भगवद्वाणपर्वणि गालवचरिते ययातिमोहे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥

येत्यर्थः १ । ३ । ४ वनं वनवासं ५ । ६ । आत्मनः चित्तस्य उषुतां रागद्वेषादिमलराहित्येन सूक्ष्मार्थभेदेनेशीघ्रता ७ । ८ । ९ व्याघ्राणां विप्रोषितं पर्यटनं येषु १० । ११ युज्ये योगं प्राप्तवान् कालध
र्मणामृत्युना १२ नाहुषः ययातिः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥

अथेति १।२।३ धर्मसूयणं पुण्यनाशकं ४।५।६।७ प्रज्ञायसेहीनते जस्त्वेन अपकाशत्वात् ८।९ शिबिरौशीनरइत्येकः १०।११ एकइवशब्दः पादपूरयार्थः गंगां नदीभिर्वधूननवीलेखामा
 ॥ नारद उवाच ॥ अथ प्रचलितः स्थानादासनाच्च परिच्युतः ॥ कंपितेनेव मनसा धर्षितः शोकवन्निना १ म्लानस्रग्भ्रष्टविज्ञानः प्रभ्रष्टमुकुटांगदः ॥ विधूर्गन्स्र
 स्तसर्वांगः प्रभ्रष्टाभरणांबरः २ अदृश्यमानस्तान्पश्यन्नपश्यंश्च पुनः पुनः ॥ शून्यः शून्येन मनसा प्रपतिष्यन्महीतलम् ३ किंमयामनसा ध्यातमशुभं धर्मदू
 षणम् ॥ येनाहंचलितः स्थानादितिराज्यचिंतयत् ४ ते तु तत्रैव राजानः सिद्धाश्चाप्सरसस्तथा ॥ अपश्यंत निरालंबं तं ययातिं परिच्युतम् ५ अथैत्यपु
 रुषः कश्चित्क्षीणपुण्यनिपातकः ॥ ययातिमब्रवीद्राजन् देवराजस्य शासनात् ६ अतीव मदमतस्त्वं न कंचिन्नावमन्यसे ॥ मानेन भ्रष्टः स्वर्गस्तेनार्हस्त्वं पार्थिवा
 त्मज ७ न च प्रज्ञायसे गच्छतस्वेतितमब्रवीत् ॥ पतेयं सत्स्विति वचस्त्रिरुक्त्वा न दुषात्मजः ८ पतिष्यंश्चितयामास गतिं गतिमतां वरः ॥ एतस्मिन्नेव काले तु
 नैमिषे पार्थिव वर्षभान् ९ चतुरोऽपश्यत्तत्पस्तेषां मध्ये पपात ह ॥ प्रतर्दनो वसुमनाः शिबिरौशीनरोऽष्टकः १० वाजपेयेन यज्ञेन तर्पयति सुरेश्वरम् ॥ तेषाम
 ध्वरजं धूमं स्वर्गद्वारमुपस्थितम् ११ ययातिरुपजिघ्रन् नैनिपपात महीं प्रति ॥ भूमौ स्वर्गे च संबद्धां नदीं धूममयीमिव ॥ गंगां गामिव गच्छंतीं मालंब्य जगती पातिः
 १२ श्रीमत्स्ववभृथाग्रेषु चतुर्षु प्रतिबंधुषु ॥ मध्ये निपतितो राजालोकपालोपमेषु सः १३ चतुर्षु दुतकलेषु राजसिंहमहागिषु ॥ पपात मध्ये राजर्षिर्ययातिः
 पुण्यसंक्षये १४ तमाहुः पार्थिवा सर्वे दीप्यमानमिव श्रिया ॥ कोभवान्कस्य बांधुदेशस्य नगरस्य वा १५ यक्षो वाऽप्यथ वा देवो गंधर्वो राक्षसोऽपि वा ॥ न हि मानु
 षरूपोऽसि को वाऽर्थः कांक्षयते त्वया १६ ॥ ययातिरुवाच ॥ ययातिरस्मिन् राजर्षिः क्षीणपुण्यश्च्युतो दिवः ॥ पतेयं सत्स्विति ध्यायन् भवत्सु पतितस्ततः १७
 ॥ राजान ऊचुः ॥ सत्यमेतद्भवतु ते कांक्षितं पुरुषर्षभ ॥ सर्वेषां नः क्रतुफलं धर्मश्च प्रतिगृह्यताम् १८ ॥ ययातिरुवाच ॥ नाहं प्रतिग्रहधनो ब्राह्मणः क्षत्रियो ह्य
 हम् ॥ न च मे प्रवणा बुद्धिः परपुण्यविनाशने १९ ॥ नारद उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तु मृगचर्या क्रमागताम् ॥ माधवीं प्रेक्ष्य राजानस्तेऽभिवाद्येदमब्रुवन् २०
 किमागमनकृत्यं ते किं कुर्मः शासनं तव ॥ आज्ञाप्याहिवयं सर्वं तव पुत्रास्तपोधने २१ तेषां तद्भाषितं श्रुत्वामाधवी परया मुदा ॥ पितरं समुपागच्छ ययातिं साववं
 दच २२ स्पृष्ट्वा मूर्धनितान् पुत्रांस्तपसा वाक्यमब्रवीत् ॥ दौहित्रास्तव राजेन्द्र मम पुत्रान्ते पराः २३ इमे त्वां तारयिष्यंति दृष्टमेतत्पुरातने ॥ अहं ते दुहितारा
 जन्माधवीमृगचारिणी २४ मयाऽप्युपचितो धर्मस्ततोऽर्धं प्रतिगृह्यताम् ॥ यस्माद्राजन्नराः सर्वे अपत्यफलभाजिनः २५ तस्मादिच्छंति दौहित्रान्यथा त्वं
 सुधाधिप ॥ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे शिरसा जननीं तदा २६ अभिवाच्य नमस्कृत्य मातामहमथाब्रुवन् ॥ उच्चैरनुपमैः स्निग्धैः स्वरैरापूर्य मे दिनीम् २७

लंब्य निपपातेतिसंबंधः १२ प्रतिबंधुषु दौहित्ररूपेषु १३।१४ बंधुः पालयिता १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ पुरातने अनादिकालप्रवृत्तेर्वदे २४।२५।२६।२७

अष्टभागेन अष्टमांशेन २८ ॥ इति उ० नी० भा० एकविंशति अधिकांशतमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ प्रत्यभिज्ञातेति १।२।३।४ आधाने अद्याधानोपलक्षिते श्रौतधर्मे ५।६।७ वैहायेषु
 मातामहं नृपतयस्तारयंतो दिवश्च्युतम् ॥ अथ तस्मादुपगतो गालवोऽप्याह पार्थिवम् ॥ तपसो मेऽष्टभागेन स्वर्गमारोहतां भवान् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते उ
 द्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गालवचरिते ययातिस्वर्गभ्रंशे एकविंशति अधिकांशतमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ प्रत्यभिज्ञातमात्रोऽयसद्विस्तै
 र्नरपुंगवः ॥ समारोहं नृपतिरस्पृशन्वसुधातलम् ॥ ययातिर्दिव्यसंस्थानो बभूव विगतज्वरः १ दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्याभरणभूषितः ॥ दिव्यगंधगुणो
 पेतो न पृथ्वीमस्पृशत्पदा २ ततो वसुमनाः पूर्वमुच्चैरुच्चारयन्वचः ॥ ख्यातो दानपतिर्लोकैर्व्याजहार नृपंतदा ३ प्राप्तवानस्मि यल्लोके सर्ववर्णेष्वगर्हया ॥ तद
 प्यथ च दास्यामितेन संयुज्यतां भवान् ४ यत्फलं दानशीलस्य क्षमाशीलस्य यत्फलम् ॥ यच्च मे फलमाधाने तेन संयुज्यतां भवान् ५ ततः प्रतर्दनोऽप्याह वाक्यं
 क्षत्रियपुंगवः ॥ यथा धर्मरतिर्नित्यं नित्यं युद्धपरायणः ६ प्राप्तवानस्मि यल्लोके क्षत्रवंशोद्भवं यशः ॥ वीरशब्दफलं चैव तेन संयुज्यतां भवान् ७ शिबिरौशीनरो
 धीमानुवाच मधुरांगिरम् ॥ यथा बालेषु नारीषु वैहायेषु तथैव च ८ संगरेषु निपातेषु तथा तद्व्यसनेषु च ॥ अनृतं नोक्तपूर्वमेतेन सत्येन खंवज ९ यथा प्राणांश्च रा
 ज्यं च राजन्कामसुखानि च ॥ त्यजेयं पुनः सत्यं तेन सत्येन खंवज १० यथा सत्येन मे धर्मो यथा सत्येन पावकः ॥ प्रीतः शतक्रतुश्चैव तेन सत्येन खंवज ११ अष्ट
 कस्त्वथ राजर्षिः कौशिको माधवीसुतः ॥ अनेकशतयज्वानं नानादुषं प्राप्य धर्मवित् १२ शतशः पुंडरीकामेगो सवाश्चरिताः प्रभो ॥ क्रतवो वाजपेयाश्च तेषां फलम
 वाप्नुहि १३ न मे रत्नानि न धनं न तथाऽन्ये परिच्छदाः ॥ क्रतुष्वनुपयुक्तानि तेन सत्येन खंवज १४ यथा यथा हि जल्पंति दौहित्रास्तं नराधिपम् ॥ तथा तथा वसु
 मतीत्यक्त्वा राजा दिवं ययौ १५ एवं सर्वे समस्तैस्ते राजानः कुतस्तदा ॥ ययातिस्वर्गतो भ्रष्टं तारयामासुरं जसा १६ दौहित्राः स्वेन धर्मेण यज्ञदानकृतेन वै ॥ चतु
 र्पुराजवंशेषु संभूताः कुलवर्धनाः ॥ मातामहं महाप्राज्ञं दिवमारोपयंतते १७ ॥ राजान ऊचुः ॥ राजधर्मगुणोपेताः सर्वधर्मगुणान्विताः ॥ दौहित्रास्ते वयं राजन्
 दिवमारोह पार्थिव १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गालवचरिते ययातिस्वर्गारोहणे द्वाविंशत्यधिकांशतमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ सद्गिरारोपितः स्वर्गं पार्थिवैर्भूरिदक्षिणैः ॥ अभ्यनुज्ञाय दौहित्रान्ययातिर्दिवमास्थितः १ अभिवृष्टश्च वर्षेण नाना पुष्पसुगंधिना ॥ परिष्व
 क्तश्च पुण्येन वायुना पुण्यगंधिना २ अचलं स्थानमासाद्य दौहित्रफलनिर्जितम् ॥ कर्मभिः स्वैरुपचितो जज्वाल परया श्रिया ३ उपगीतो पनृतश्च गंधर्वाप्सरसां
 गणैः ॥ प्रीत्या प्रतिगृहीतश्च स्वर्गे दुंदुभिनिःस्वनैः ४ अभिषुतश्च विविधैर्देवराजर्षिचारणैः ॥ अर्चितश्चोत्तमार्घेण देवतैरभिर्नंदितः ५ प्राप्तः स्वर्गफलं चैव तमु
 वाचपितामहः ॥ निर्वृतं शांतमनसं चोभिस्तर्पयन्निव ६ परिहासेन लालनीयेषु स्यालसंबंध्यादिषु ८ आपत्सु संकटेषु व्यसनेषु यूतादिषु खंस्वर्ग ९।१०।११।१२।१३।१४
 १५।१६।१७।१८ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्वाविंशत्यधिकांशतमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ अ० ॥ सद्गिरिति १ वर्षेण वृष्ट्या २।३।४।५।६

चतुष्पादः तपोयज्ञज्ञानदानवान् । अहिंसासत्यमस्तेयमानृष्यंचोविवादाः ७ सुकृतेनसम्यक्संवादिनेनकर्मणा मयासमोऽन्योनास्तीतिवाक्यप्रयोगेणतमसाक्रोधेन ८ नामिजानंतिश्रेष्ठोयमिति नांगीकुर्वति ततोहेतोः अज्ञातः अकीर्त्यातिरोभूतः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ शास्त्रविश्वासघातः मायाअद्भुतार्थप्रदर्शनरंजनपूर्वकपरवचनम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ चतुष्पादस्त्वयाधर्मश्चित्तो लोकेनकर्मणा ॥ अक्षयस्तवलोकोऽयंकीर्तिश्चैवाक्षयादिवि ७ पुनस्त्वयैवराजषंसुकृतेनविधातितम् ॥ आवृतंतमसाचेतःसर्वेषां स्वर्गवासिनाम् ८ येनत्वांनाभिजानंतितनोऽज्ञातोऽसिपातितः ॥ प्रीत्यैवचासिदौहित्रैस्तारितस्त्वमिहागतः ९ स्थानंचप्रतिपन्नोऽसिकर्मणास्वेननिर्जितम् ॥ अचलंशाश्वतंपुण्यमुत्तमंध्रुवमव्ययम् १० ॥ ययातिरुवाच ॥ भगवन्संशयोमेऽस्तिकश्चित्तंछेतुमर्हसि ॥ नह्यन्यमहमर्हामिप्रष्टुंलोकापितामह ११ बहुवर्षसहस्रांतंप्रजापालनवर्धितम् ॥ अनेकक्रतुदानौघैरर्जितंमेमहत्फलम् १२ कथंतदल्पकालेनक्षीणंयेनास्मिपातितः ॥ भगवन्वेत्थलोकांश्चशाश्वतान्ममनिर्मितान् ॥ कथंनुममत्सर्वविप्रनष्टमहाद्युते १३ ॥ पितामहउवाच ॥ बहुवर्षसहस्रांतंप्रजापालनवर्धितम् ॥ अनेकक्रतुदानौघैर्यत्त्वयोपार्जितंफलम् १४ तदनेनैवदोषेणक्षीणंयेनासिपातितः ॥ अभिमानेनराजेंद्राधिकृतःस्वर्गवासिभिः १५ नायंमानेनराजषेनबलेननर्हिसया ॥ नशास्त्रेननमायाभिर्लोकोभवतिशाश्वतः १६ नावमान्यास्त्वयाराजत्रयमोक्तृष्टमध्यमाः ॥ नहिमानप्रदग्धानांकाश्चिदस्तिशमःकाचित् १७ पतनारोहणमिदंकथयिष्यंतियेनराः ॥ विषमाप्यपितेप्राप्तास्तरिप्यंतिसंशयः १८ ॥ नारदउवाच ॥ एषदोषोऽभिमानेनपुराप्राप्तोययातिना ॥ निर्वध्रताऽतिमात्रंचगालवेनमहीपते १९ श्रोतव्यंहितकामानांसुहृदांहितमिच्छताम् ॥ नकर्तव्योहिनिर्बधोनिर्बधोहिक्षयोदयः २० तस्मात्त्वमपिगांधारेमानंक्रोधंचवर्जय ॥ संधत्स्वपांडवैर्वीरसंभंत्यजपार्थिव २१ ददातियत्पार्थिवयत्करोतियद्वातपस्तप्यतियज्जुहोति ॥ नतस्यनाशोऽस्तिनचापकर्षोऽन्यस्तदश्रातिसएवकर्ता २२ इदंमहाख्यानमनुत्तमंहितंबहुश्रुतानांगतरौषरागिणाम् ॥ समीक्ष्यलोकेबहुधाप्रधारितंत्रिवर्गदृष्टिःपृथिवीमुपाश्रुते २३ ॥ इतिश्रीम० उ० प० भ० प० गालवचरितेत्रयोर्विशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ भगवन्नेवमेवैतद्यथावदसिनारद ॥ इच्छामिचाहमप्येवंनत्वीशोभगवन्नहम् १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वाततःकृष्णमभ्यभाषतकौरवः ॥ स्वर्ग्यलोक्यंचमामात्यधर्म्यन्याय्यंचकेशव २ नत्वहंस्ववशस्तातक्रियमाणंनमेप्रियम् ॥ अंगदुर्योधनंकृष्णमंदशास्त्रातिगंमम ३ अनुनेतुंमहाबाहोयतस्वपुरुषोत्तम ॥ नशृणोतिमहाबाहोवचनंसाधुभाषितम् ४ गांधार्याश्चहृषीकेशविदुरस्यचधीमतः ॥ अन्येषांचैवसुहृदांभीष्मादीनांहितैषिणाम् ५ सत्त्वंपापमार्तिकूरंपापाचित्तमचेतनम् ॥ अनुशाधिदुरात्मानंस्वयंदुर्योधनंनृपम् ६ सुहृत्कार्यंतुसुमहत्कृतंतेस्याज्जनार्दन ॥ ततोऽभ्यावृत्त्यवाष्ण्योदुर्योधनममर्षणम् ७ अब्रवीन्मधुरावाचंमर्वधमार्थतत्त्वावित् ॥ दुर्योधननिबोधेदमद्राक्यंकुरुसत्तम ८

पापिष्ठत्वेनस्वत्कृतंपापंत्वयैवभोक्तव्यं ननुभ्रात्रादिभिरित्याशयेनाह वदातीति किंतुकर्तव्यतदामोति २२ बहुधानानाशास्त्रयुक्त्यादिभिः प्रधारितंनिश्चितम् २३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाकदीपेत्रयोर्विशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ॥ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ अभ्यावृत्त्यपुनःपुनः ७ । ८

१ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ शास्त्रेशासने १९ । २० । २१ किंपाकंमहाकालफलम् २२ । २३ निःश्रेयसंकल्याणम् २४ अर्थकामस्यइष्टार्थिनः २५ । २६ । २७ शर्मार्थेतिविशेषणसानुबंधस्यभारत ॥ महाप्रज्ञकुलेजातःसाध्वेतत्कर्तुमर्हसि ९ श्रुतवृत्तोपसंपन्नःसर्वैःसमुदितोगुणैः ॥ दौष्कुलेयादुरात्मानोऽनृशंसानिरपत्रपाः १० तएतदीदृशंकुर्युर्यथात्वंतातमन्यसे ॥ धर्मार्थयुक्तालोकेऽस्मिन्प्रवृत्तिर्लक्ष्यतेसताम् ११ असतांविपरीतातुलक्ष्यतेभरतर्षभ ॥ विपरीतात्विद्यंयतिरसकलक्ष्यतेत्वयि १२ अधर्मश्चानुबंधोऽत्रघोरःप्राणहरोमहान् ॥ अनिष्टश्चानिमित्तश्चनचशक्यश्चभारत १३ तमनर्थपरिहरन्नात्मश्रेयःकरिष्यसि ॥ भातृणामधभृत्यानांमित्राणांचपरंतप १४ अधर्म्योदयशस्याच्चकर्मणस्त्वंप्रमोक्ष्यसे ॥ प्राज्ञैःशूरैर्महोत्साहैरात्मवाद्भिर्बहुश्रुतैः १५ संधत्स्वपुरुषव्याघ्रपांड्वैर्भरतर्षभ ॥ तद्धितंचप्रियंचैवधृतराष्ट्रस्यधीमतः १६ पितामहस्यद्रोणस्यविदुरस्यमहामतेः ॥ कृपस्यसोमदत्तस्यबाह्लीकस्यचधीमतः १७ अश्वत्थामोविकर्णस्यसंजयस्यविंशतेः ॥ ज्ञातीनांचैवभूयिष्ठमित्राणांचपरंतप १८ शमेशर्मभवेतातसर्वस्यजगतस्तथा ॥ होमानसिकुलेजातःश्रुतवाननृशंसवान् ॥ तिष्ठतातपितुःशास्त्रेमातुश्चभरतर्षभ १९ एतच्छ्रेयोहिमन्यंतेपितायच्छास्तिभारत ॥ उत्तमापद्गतःसर्वःपितुःस्मरतिशासनम् २० रोचतेतेपितुस्तातपांडवैःसहसंगमः ॥ सामात्यस्यकुरुश्रेष्ठतनुभ्यंतातरोचताम् २१ श्रुत्वायःसुहृदांशास्त्रमर्त्योऽनप्रतिपद्यते ॥ विपाकांतेदहत्येनांकिंपाकमिवभाक्षितम् २२ यस्तुनिःश्रेयसंवाक्यंमोहान्नप्रतिपद्यते ॥ सदीर्घमूत्रोहीनार्थःपश्चात्तापेनयुज्यते २३ यस्तुनिःश्रेयसंश्रुत्वाप्राक्तदेवाभिपद्यते ॥ आत्मनोमतमुत्सृज्यसलोकेसुखमेधते २४ योऽर्थकामस्यवचनंप्रातिकूल्यान्नमृष्यते ॥ शृणोतिप्रतिकूलानिद्विषतांवशमेतिसः २५ सतांमतमातिक्रम्ययोऽसतांवर्ततेमते ॥ शोचंतेव्यसनेतस्यसुहृदोऽनविवादिव २६ मुख्यानमात्यानुत्सृज्ययोनिहीनान्निषेवते ॥ सघोरामापदंप्राप्यनोत्तारमधिगच्छति २७ योऽसत्सेवीवृथाचारोनेश्रोतासुहृदांसताम् ॥ परान्वृणीतेस्वान्द्वेष्टितंगौस्त्यजतिभारत २८ सत्त्वंविरुद्धयतैर्वीरैरन्येभ्यस्त्राणमिच्छसि ॥ अशिष्टेभ्योऽसमर्थेभ्योमूढेभ्योभरतर्षभ २९ कोहिशक्रसमानज्ञातीनति क्रम्यमहारथान् ॥ अन्येभ्यस्त्राणमाशंसेत्त्वदन्योभुविमानवः ३० जन्मप्रभृतिर्कौतेयानित्यंविनिर्मुक्तास्त्वया ॥ नचतेजातुकुप्यंतिधर्मात्मानोहिपांडवाः ३१ मिथ्योपचरितास्तातजन्मप्रभृतिबाधवाः ॥ त्वयिसम्यङ्महाबाहोप्रतिपन्नायशस्विनः ३२ त्वयाऽपिप्रतिपतव्यंतथैवभरतर्षभ ॥ स्वेषुबंधुषुमुल्लेखेषुमामन्युवशमन्वगाः ३३ त्रिवर्गयुक्तःप्राज्ञानामारंभोभरतर्षभ ॥ धर्मार्थावनुरुद्धयंतेत्रिवर्गासंभवेनराः ३४ पृथक्काविनिविष्टानांधर्मधीरोऽनुरुध्यते ॥ मध्यमोऽर्थकलिबालःकाममेवानुरुद्धयते ३५ इंद्रियैःप्राकृतोलोभाद्धर्मविप्रजहातियः ॥ कामार्थावनुपायेनलिप्समानोविनश्यति ३६ कामार्थोलिप्समानस्तुधर्ममेवादि तश्चरेत् ॥ नहिधर्मादपैत्यर्थःकामोवाऽपिकदाचन ३७ २८ । २९ । ३० । ३१ उपचरिताःप्रतारिताः ३२ । ३३ । ३४ अर्थकलिकलहहेतुम् ३५ अनुपायेनहीनोपायेन ३६ । ३७

३८ । १९ छिद्यात्लोभादिनादूपयेत् ४० । ४१ । ४२ छिद्यतेप्रमाणमार्गात्तुच्युतोभवतीत्यर्थः प्रमाणंलोकवेदप्रसिद्धं दुर्जनात्संगिनःपांडवैःसंगतंश्रेयः ४३ निर्मितावशीकरणेनोत्पादिता ४४
उपायधर्ममेवाहुस्त्रिवर्गस्यविशंपते ॥ लिप्समानोहितेनाशुकक्षेऽग्निरिववर्धते ३८ सत्वंतातानुपायेनलिप्ससेभरतर्षभ ॥ आधिराज्यमहदीप्तंप्रार्थितंसर्वराजसु
३९ आत्मानंतक्षतिहोषवनंपरशुनायथा ॥ यःसम्यग्वर्तमानेषुमिथ्याराजन्प्रवर्तते ॥ नतस्यहिमर्तिछिद्याद्यस्यनेच्छेत्पराभवम् ४० अविच्छिन्नमतेर
स्यकल्याणेधीयतेमतिः ॥ आत्मवान्नावमन्येतत्रिषुलोकेषुभारत ४१ अप्यन्यंप्राकृतंकिंचित्किमुतान्पांडवर्षभान् ॥ अमर्षवशमापन्नोनाकिंचिद्बुद्धयतेजनः ४२
छिद्यतेह्याततंसर्वंप्रमाणंपश्यभारत ॥ श्रेयस्तेदुर्जनात्तातपांडवैःसहसंगतम् ४३ तौर्हिसंप्रीयमाणस्त्वंसर्वान्कामानवाप्स्यसि ॥ पांडवैर्निर्मिताभूमिभुंजानो
राजसत्तम ४४ पांडवान्पृष्ठतःकृत्वात्राणमाशंससेऽन्यतः ॥ दुःशासनेदुर्विषहेकर्णेचापिससौबले ४५ एतेष्वैश्वर्यमाधायभूतिमिच्छसिभारत ॥ नचैतेतवप
र्याप्ताज्ञानेधर्मार्थयोस्तथा ४६ विक्रमेचाप्यपर्याप्ताःपांडवान्प्रतिभारत ॥ नहीमेसर्वराजानःपर्याप्ताःसहितास्त्वया ४७ कुद्वस्यभीमसेनस्यप्रेक्षितुंमुखमाहवे ॥
इदंसंनिहितंतातसमग्रंपार्थिवंबलम् ४८ अयंभीष्मस्तथाद्रोणःकर्णश्चायंतथाकृपः ॥ भूरिश्रवाःसौमदतिरश्वत्थामाजयद्रथः ४९ अशक्ताःसर्वेएवैतेप्रतियो
हुंधनंजयम् ॥ अजेयोह्यर्जुनःसंख्येसर्वैरपिसुरासुरैः ॥ मानुषैरपिगंधर्वैर्मयुद्धेचेतआधिथाः ५० दृश्यतांवापुमानकश्चित्समग्रेपार्थिवेबले ॥ योऽर्जुनंसमरेप्राप्य
स्वस्तिमानाव्रजेदृहान् ५१ कितेजनक्षयेणेहकृतेनभरतर्षभ ॥ यस्मिन्जितेजितंतस्यात्पुमानेकःसदृश्यताम् ५२ यःसदेवान्संगंधर्वान्सयक्षासुरपन्नगान् ॥
अजयत्खांडवप्रस्थेकस्तंयुद्धयेतमानवः ५३ तथाविराटनगरेभूयतेमहदद्भुतम् ॥ एकस्यचबहूनांचपर्याप्तंतन्निदर्शनम् ५४ युद्धेयेनमहादेवःसाक्षात्संतो
षितःशिवः ॥ तमजेयमनाधृष्यंविजेतुंजिष्णुमच्युतम् ॥ आशंससीहसमरेवीरमर्जुनमूर्जितम् ५५ मद्द्वितीयपुनःपार्थकःप्रार्थयितुमर्हति ॥ युद्धेप्रतीपमायां
तमपिसाक्षात्पुरंदरः ५६ बाहुभ्यामुद्धहेहूमिंदहेत्कुद्वइमाःप्रजाः ॥ पातयेन्निदिवादेवान्योऽर्जुनंसमरेजयेत् ५७ पश्यपुत्रांस्तथाभ्रातृनृजातीन्संबन्धिनस्तथा ॥
त्वत्कृतेनविनश्येयुरिमेभरतसत्तमाः ५८ अस्तुशेषंकौरवाणांमापराभूदिदंकुलम् ॥ कुलग्नइतिनोच्येथानष्टकीर्तिर्नराधिप ५९ त्वामेवस्थापयिष्यंतियौवरा
ज्येमहारथाः ॥ महाराज्येऽपिपितरंघृतराष्ट्रंजनेश्वरम् ६० मातातश्चियमायांतीमवमंस्थाःसमुद्यताम् ॥ अर्धंप्रदायपार्थेभ्योमहर्तोश्रियमामुहि ६१ पांडवैः
संशमंकृत्वाकृत्वाचसुहृदांवचः ॥ संप्रीयमाणोमित्रैश्चचिरंभद्राण्यवाप्स्यसि ६२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि भगवद्राक्येचतुर्विंशाधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःशांतिनवोभीष्मोदुर्योधनममर्षणम् ॥ केशवस्यवचःश्रुत्वाप्रोवाचभरतर्षभ १

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ यस्मिन्नर्जुनेजितेसतितेतवजितंजयःस्यात् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये
भारतभाषदीपेचतुर्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति १

२ । १ मानीनशःमानाशयः १ । ५ । ६ । ७ कुलग्नोमाभूरितिशेषः ८ । ९ । १० । ११ । १२ एतेकर्णादयः कृत्यायजयाय परेषांअस्मदादीनां १३ माऽजीवनःमाधातय यत्रतान्मजेयान्विद्धि
कृष्णेनवाक्यमुक्तोऽसिसुहृदांशममिच्छता ॥ अन्वपद्यस्वततातमामन्युवशमन्मगाः २ अकृत्वावचनंतातकेशवस्यमहात्मनः ॥ श्रेयोनाजातुनसुखंनकल्याण
मवाप्स्यसि ३ धर्म्यमर्थ्यमहाबाहुराहत्वांतातकेशवः ॥ तदर्थमभिपद्यस्वमाराजत्रीनशःप्रजाः ४ ज्वलितांत्वमिमालक्ष्मींभारतींसर्वराजसु ॥ जीवतोघृतराष्ट्र
स्यदौरात्म्याद्भ्रंशयिष्यसि ५ आत्मानंचसहामात्यंसपुत्रभ्रातृबांधवम् ॥ अहमित्यनयाबुद्ध्याजीविताद्भ्रंशयिष्यसि ६ अतिक्रामन्केशवस्यतथ्यंवचनमर्थ
वत् ॥ पितुश्चभारतश्रेष्ठविदुरस्यचधीमतः ७ माकुलग्नःकुपुरुषोदुर्मतिःकापथंगमः ॥ मातरंपितरंचैवमामज्जीःशोकसागरे ८ अथद्रोणोऽब्रवीत्तत्रदुर्योधन
मिदंवचः ॥ अमर्षवशमापन्ननिःश्वसंतपुनःपुनः ९ धर्मार्थयुक्तंवचनमाहत्वांतातकेशवः ॥ तथाभीष्मःशांतनवस्तज्जुषस्वनराधिप १० प्राज्ञौभेधाविनौदांताव
र्थकामौबहुश्रुतौ ॥ आहतुस्त्वांहितंवाक्यंतज्जुषस्वनराधिप ११ अनुतिष्ठमहाप्राज्ञकृष्णभीष्मौयदूचतुः ॥ माधवंशुद्धिमोहेनमाऽवमंस्थाःपरंतप १२ येषां
प्रोत्साहयंत्येतैनैतेकृत्यायकहिंचित् ॥ वरंपरेषांप्रीवायांप्रतिमोक्षयंतिसंयुगे १३ माऽजीवनःप्रजाःसर्वाःपुत्रान्भ्रातृस्तथैवच ॥ वासुदेवार्जुनौयत्रविद्वच्चजेया
नलंहितान् १४ एतच्चैवमंतसत्यंसुहृदोःकृष्णभीष्मयोः ॥ यदिनादास्यसेतातपश्चात्तप्स्यसिभारत १५ यथोक्तंजामदभ्येनभूयानेषततोऽर्जुनः ॥ कृष्णोहि
देवकीपुत्रोदेवैरपिसुदुःसहः ॥ कितेसुखाप्रियेणेहप्रोक्तेनभरतर्षभ १६ एतत्तेसर्वमाख्यातंयथेच्छसितथाकुरु ॥ नहित्वामुत्सहेवक्तुंभूयोभरतसत्तम १७
॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्वाक्यांतरेवाक्यंक्षताऽपिविदुरोऽब्रवीत् ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्यधार्तराष्ट्रममर्षणम् १८ दुर्योधननशोचामित्वामहंभरतर्षभ ॥ इमौ
तुवृद्धौशोचामिगांधारीपितरंचते १९ यावनाथौचरिष्येतेत्वयानाथेनदुर्हंदा ॥ इतमिहतामात्यौलूनपक्षाविवांडजौ २० भिक्षुकौविचरिष्येतेशोचंतौपृथिवी
मिमाम् ॥ कुलग्नमीदृशंपांपजनयित्वाकूपूरुषम् २१ अथदुर्योधनंराजाघृतराष्ट्रोऽभ्यभाषत ॥ आसीनंभ्रातृभिःसार्धंराजभिःपरिवारितम् २२ दुर्योधननिबो
धेदंशौरिणोक्तंमहात्मना ॥ आदत्स्वशिवमत्यंतंयोगक्षेमवदव्ययम् २३ अनेनहिसहायेनकृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ इष्टान्सर्वानभिप्रायान्प्राप्स्यामःसर्वराजसु
२४ सुसंहतःकेशवेनतातगच्छयुधिष्ठिरम् ॥ चरस्वस्त्ययनंकृत्स्नंभरतानामनामयम् २५ वासुदेवेनतीर्थेनतातगच्छस्वसंशमम् ॥ कालप्राप्तमिदंमन्येमात्वंदु
र्योधनातिगाः २६ शमंचेद्याचमानंत्वंप्रत्याख्यास्यसिकेशवम् ॥ त्वदर्थमभिजल्पंतंनतवास्त्यपराभवः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यान
पर्वणिभीष्मादिवाक्येपंचविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥

१४ । १५ सुलंहितावहंप्रियंचन्यायोपेतत्वात्तत्सुखाप्रियेणप्रोक्तेनवचनेनतवभूदस्यार्थः नक्रिमपीत्यर्थः १५ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ सुसंहतःसुष्टुर्कीभूतः २५ तीर्थेनउ
पायेन २६ अपराभवोजयः २७ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभाषदीपे पंचविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥

धृतराष्ट्रवच इति १ मेधाग्रौसंग्रामाग्रौ मेधोयज्ञः 'यान्येवसंग्रामनामानितानियज्ञनामानि' इति यास्कः २ वैशंपायनं ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ उरस्तुनिपात्यंत इति उत्तरेण संबन्धः १० ११ १२ १३ रत्नयुक्तौषधिवद्वेष्टयतीति रत्नौषधिरत्नांगुलीयकं । रत्नाब्धसमेतेनेति पाठः स्वच्छः । 'आबन्धोद्वर्त्तवेस्यात्प्रेमालंकारयोरपि' इति विश्वः रत्नालंकारेण रत्नैः प्रेम्णा च वासमेतैनेति भावः रत्न ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धृतराष्ट्रवचः श्रुत्वा भीष्मद्रोणौ समव्यथौ ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यमुचतुः शासनातिगम् १ यावत्कृष्णावसन्नद्वौ यावत्तिष्ठातिगांडिवम् ॥ यावद्धौम्योन मेधाग्रौ जुहोतीह द्विषद्वलम् २ यावन्नप्रेक्षते कुद्भः सेनांतव युधिष्ठिरः ॥ ह्रीनिषेधोमहेष्वासस्तावच्छाम्यतु वैशसम् ३ यावन्नदृश्यते पार्थः स्वप्यनीके व्यवस्थितः ॥ भीमसेनोमहेष्वासस्तावच्छाम्यतु वैशसम् ४ यावन्नचरते मार्गात् पृतनामभिघर्षयन् ॥ भीमसेनो गदापाणिस्तावत्संशाम्य पांडवैः ५ यावन्नशतयत्याजौ शिरांसि गजयोधिनाम् ॥ गदया वीरघातिन्या फलानीव वनस्पतेः ६ कालेन परिपक्वानितावच्छाम्यतु वैशसम् ॥ नकुलः सहदेवश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ७ विराटश्च शिखंडी च शैथुपालिश्च दंशिताः ॥ यावन्नप्रविशंत्येतेन काङ्क्षमहार्णवम् ८ कृतास्त्राक्षिप्रमस्यंतस्तावच्छाम्यतु वैशसम् ॥ यावन्नसुकुमारेषु शरीरेषु महीक्षिताम् ॥ गार्ध्रपत्राः पतंत्युग्रास्तावच्छाम्यतु वैशसम् ९ चंदनागुरुदिग्धेषु हारनिष्कधरेषु च ॥ नोरः सुयावद्योधानां महेष्वासैर्महेषवः १० कृतास्त्राक्षिप्रमस्यद्भिर्दूरपातिभिरायसाः ॥ अभिलक्ष्यैर्निपात्यंतस्तावच्छाम्यतु वैशसम् ११ अभिवादयमानं त्वां शिरसाराजकुंजरः ॥ पाणिभ्यां प्रतिगृह्णातु धर्मराजो युधिष्ठिरः १२ ध्वजांकुशपताकांकंदक्षिणं ते सुदक्षिणः ॥ स्कंधे निक्षिपतां बाहुं शांतये भरतर्षभ १३ रत्नौषधिसमेतेन रत्नांगुलितलेन च ॥ उपविष्टस्य पृष्ठं ते पाणिना परिमार्जतु १४ शालस्कंधो महाबाहुस्त्वांस्वजानो वृकोदरः ॥ साम्राजमिव दतां चापि शांतये भरतर्षभ १५ अर्जुनेन यमाभ्यां च त्रिभिस्तैरभिवादितः ॥ मूर्ध्नि तान्समुपाघ्राय प्रेम्णा भिवद पार्थिव १६ दृष्ट्वा त्वां पांडवैर्वीरैर्भ्रातृभिः सह संगतम् ॥ यावदानंदजाश्रूणि प्रमुंचंतु नराधिपाः १७ घुष्यतां राजधानीषु सर्वसंपन्नमहीक्षिताम् ॥ पृथिवीभ्रातृभावेन भुज्यतां विज्वरो भव १८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि भीष्मद्रोणवाक्येषु द्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा दुर्योधनो वाक्यमप्रियं कुरुसंसदि ॥ प्रत्युवाच महाबाहुं वासुदेवं यशस्विनम् १ प्रसमीक्ष्य भवानेतद्ब्रह्ममर्हति केशव ॥ मामेव हि विशे षेण विभाष्य परिगर्हसे २ भक्तिवादेन पार्थानामकस्मान्मधुसूदन ॥ भवान्गर्हयते नित्यं किं समीक्ष्य बलाबलम् ३ भवान्क्षताचरा जावाऽप्याचार्यो वापितामहः ॥ मामेव परिगर्हते नान्यं कंचन पार्थिवम् ४ न चाहं लक्ष्ये कंचिद्व्यभिचारमिहात्मनः ॥ अथ सर्वे भवंतो मां विद्विषंति सराजकाः ५ न चाहं कंचिदत्यर्थमपराधमरिंदम ॥ विचिंतयन् प्रपश्यामि सुसूक्ष्ममपि केशव ६ प्रियाभ्युपगते द्यूते पांडवामधुसूदन ॥ जितांश्च कुनिनाराज्यंतत्र किं मम दुष्कृतम् ७

वदारकानिअंगुलितलानियस्यतेनरत्नांगुलितलेन १४ स्वजानःवक्षसिभिलितः । स्वजपरिष्वंगो १५ । १६ । १७ सर्वसंपत्परस्परंप्रीतिः १८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीये
पङ्क्तिशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ श्रुत्वेति १ प्रसमीक्ष्यविचार्य विभाष्यपरुषमुक्ता २ । ३ । ४ त्वमिभारंअन्यादयं ५ । ६ प्रियाभ्युपगतेप्रीत्यास्वीकृते ७

1190211

८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८ उद्यच्छेदेव उद्यमं कुर्यादेव अपर्वणि अपस्तावे । 'पर्वस्यादुत्सवे ग्रंथो प्रस्तावे लक्षणांतरे' इति विश्वः १९ मातंगमुनिः २०। २१ यत्पुनर्द्रविणं किंचित्त्राजीयंत पांडवाः ॥ तेभ्य एवाभ्यनुज्ञातं ततदामधुसूदन ८ अपराधो न चास्माकं यत्ते ह्यक्षैः पराजिताः ॥ अजेया जयतां श्रेष्ठपार्थाः प्रवाजिता वनम् ९ केन वाऽप्यपवादेन विरुद्धं त्यरिभिः सह ॥ अशक्ताः पांडवाः कृष्णप्रहृष्टाः प्रत्यमित्रवत् १० किमस्माभिः कृतं तेषां कस्मिन्वा पुनरागसि ॥ धार्तराष्ट्रान् जिघांसंति पांडवाः मृजयैः सह ११ न चापि वयमुग्रेण कर्मणा वचनेन वा ॥ प्रभ्रष्टाः प्रणमामेह भयादपिशतक्रतुम् १२ न च तं कृष्णपश्यामि क्षत्रधर्ममनुष्ठितम् ॥ उत्सहेत युधाजेतुं योनः शत्रुनिर्बह्ण १३ नहि भीष्मकपट्टोणाः सकर्णामधुसूदन ॥ देवैरपि युधाजेतुं शक्याः किमु तपांडवैः १४ स्वधर्ममनुपश्यंतो यदि माधव संयुगे ॥ अस्त्रेण निधनं काले प्राप्स्यामः स्वर्ग्यमेव तत् १५ मुख्यश्चैवैष नो धर्मः क्षत्रियाणां जनार्दन ॥ यच्छयीमहि संग्रामेश रतलपगता वयम् १६ ते वयं वीरशयनं प्राप्स्यामो यदि संयुगे ॥ अप्रणम्यैव शत्रूणां न नस्तप्स्यंति माधव १७ कश्च जातु कुले जातः क्षत्रधर्मेण वर्तयन् ॥ भयाद्वृत्तिसमीक्ष्यैव प्रणमेदिह कर्हं चित् १८ उद्यच्छेदे वननमेदुद्यमो ह्येव पौरुषम् ॥ अप्यपर्वणि भज्येत न न मेदिह कर्हं चित् १९ इति मातंगवचनं परीप्स्यंति हितेप्सवः ॥ धर्माय चैव प्रणमेद्ब्राह्मणेभ्यश्च मद्रिधः २० अर्चितयन् कंचिदन्यथा वज्जिवंतथाऽचरेत् ॥ एष धर्मः क्षत्रियाणां मतमेतच्च मे सदा २१ राज्यांश्चाभ्यनुज्ञातो यो मे पित्रापुराऽभवत् ॥ न स लभ्यः पुनर्जातु मयि जीवति केशव २२ यावच्च राजा प्रियतेष्टतराष्ट्रोजनार्दन ॥ न्यस्तशस्त्रा वयं ते वाऽप्युपजीवाम माधव ॥ अप्रदेयं पुरादत्तं राज्यं परवतो मम २३ अज्ञानाद्वा भयाद्वापि मयि बाले जनार्दन ॥ न तदद्य पुनर्लभ्यं पांडवैर्दृष्टिना दन २४ प्रियमाणे महाबाहौ मयि संप्रतिकेशव ॥ यावद्वितीक्षणया सूच्या विध्येदग्रेण केशव ॥ तावदप्यपरित्याज्यं भूमेर्नः पांडवान् प्रति २५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि दुर्योधनवाक्ये सप्तविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रशम्य दाशार्हः क्रोधपर्याकुलेक्षणः ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यमब्रवीत् कुरुसंसदि १ लप्स्यसे वीरशयनं काममेतदवाप्स्यासि ॥ स्थिरो भव सहामात्यो विमर्दो भविता महान् २ यच्चैवं मन्यसे मूढन मे कश्चिद्व्यतिक्रमः ॥ पांडवेष्विति तत्सर्वं निबोध तनराधिपाः ३ श्रिया संतप्यमानेन पांडवानां महात्मनाम् ॥ त्वया दुर्भित्तं द्यूतं सौबलेन च भारत ४ कथंच ज्ञातयस्तां त्रेयांसः साधुसंमताः ॥ अथान्याय्यमुपस्थातुं जिह्मेना जिह्मचारिणः ५ अक्षयूतं महाप्रज्ञसतां माति विनाशनम् ॥ असतां तत्र जायंते भेदाश्च व्यसनानि च ६ तदिदं व्यसनं घोरं त्वया द्यूतमुखं कृतम् ॥ असमीक्ष्य सदाचारैः सार्धं पापानुबन्धनैः ७ कश्चान्यो भ्रातृभार्यावै विप्रकर्तुं तथाऽर्हति ॥ आनीय च सभां व्यक्तं यथोक्ता द्रौपदी त्वया ८ कुलीनाशीलसंपन्ना प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ॥ महिषी पांडुपुत्राणां तथा विनिर्मुक्ता त्वया ९ १२ न्यस्तशस्त्राः त्यक्तक्षत्रियधर्माः उपजीवामाभिरुक्वत्सिद्धमंत्रं मोक्ष्याम इत्यर्थः २३। १४। २५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावद्दीपे सप्तविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ तत इति प्रशम्य विचार्य १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९

जानांतिकुरवः सर्वे यथा कुरुसंसदि ॥ दुःशासनेन कौतेयाः प्रवर्जतः परंतपाः १० सम्यग्वृत्तेष्वलुब्धेषु सततं धर्मचारिषु ॥ स्वेषु बंधुषु कः साधुश्चरेदेवमसांप्रतम् ११ नृशंसानामनार्याणां पुरुषाणां च भाषणम् ॥ कर्णदुःशासनाभ्यां च त्वया च बहुशः कृतम् १२ सहमात्राप्रदं धुंतां बालकान् वारणावते ॥ आस्थितः परमं यत्नं न सष्टद्वंचततव १३ ऊषुश्च सुचिरं कालं प्रच्छन्नाः पांडवास्तदा ॥ मात्रासहैकचक्रायां ब्राह्मणस्य निवेशने १४ विषेण सर्पबंधैश्च यतिताः पांडवास्त्वया ॥ सर्वोपायैर्विनाशाय न सष्टद्वंचततव १५ एवं बुद्धिः पांडवेषु मिथ्यावृत्तिः सदाभवान् ॥ कथं तेनापराधोऽस्ति पांडवेषु महात्मसु १६ यच्चैभ्यो याचमानेभ्यः पित्र्यमंशं न दिक्ष्मसि ॥ तच्च पापप्रदाताऽसि भ्रष्टैश्चर्योनिपातितः १७ कृत्वा बहून्यकार्याणि पांडवेषु नृशंसवत् ॥ मिथ्यावृत्तिरनार्यः सन्नयविप्रतिपद्यसे १८ मातापितृभ्यां भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च ॥ शाम्येति मुहुर्कृतोऽसि न च शाम्यसि पार्थिव १९ शमेहि सुमहाह्वंभस्तव पार्थस्य चोभयोः ॥ न च रोचयसे राजन् किमन्यद्बुद्धिं लाघवात् २० न शर्मप्राप्त्यसे राजन् कुक्कुटसुहृदां वचः ॥ अधर्म्यमयशस्यं च क्रियते पार्थिव त्वया २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवति दाशार्हे दुर्योधन मम र्षणम् ॥ दुःशासन इदं वाक्यमब्रवीत् कुरुसंसदि २२ न चेत्संधास्यसे राजन् स्वेन कामेन पांडवैः ॥ बध्वा किल त्वां दास्यंति कुंतीपुत्राय कौरवाः २३ वैकर्तनं त्वां चर्माचत्रीने तान्मनुजर्षभ ॥ पांडवेभ्यः प्रदास्यंति भीष्मो द्रोणः पिताचते २४ भ्रातरे तद्वचः श्रुत्वा धार्तराष्ट्रः सुयोधनः ॥ क्रुद्धः प्रातिष्ठतोत्थाय महानाग इव श्वसन् २५ विदुरं धृतराष्ट्रं च महाराजं च बाह्लिकम् ॥ कृपं च सोमदत्तं च भीष्मं द्रोणं जनार्दनम् २६ सर्वानेतान् नादृत्य दुर्मतिर्निरपन्नपः ॥ अशिष्टवदमर्यादो मानीमान्यावमानिता २७ तं प्रस्थितमभिप्रेक्ष्य भ्रातरो मनुजर्षभम् ॥ अनुजग्मुः साहामात्यारान् जानश्चापि सर्वशः २८ सभायामुत्थितं क्रुद्धं प्रस्थितं भ्रातृभिः सह ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्य भीष्मः शांतनवोऽब्रवीत् २९ धर्मार्थावभिसंत्यज्य संरंभं योऽनुमन्यते ॥ हसंति व्यसने तस्य दुर्हृदो न चिरादिव ३० दुरात्मारज पुत्रोऽयं धार्तराष्ट्रोऽनुपायकृत् ॥ मिथ्या भिमानी राज्यस्य क्रोधलो भवशानुगः ३१ कालपक्रमिदं मन्ये सर्वक्षत्रं जनार्दन ॥ सर्वे ह्यनुमृता मोहात् पार्थिवाः सहमंत्रिभिः ३२ भीष्मस्याथ वचः श्रुत्वा दाशार्हः पुष्करेक्षणः ॥ भीष्मद्रोणमुखान् सर्वानभ्यभाषत वीर्यवान् ३३ सर्वेषां कुरुवृद्धानां महानयमतिक्रमः ॥ प्रसह्यमंदमैश्वर्येन नियच्छत यन्नृपम् ३४ तत्र कार्यमहं मन्ये कालप्राप्तमरिदमाः ॥ क्रियमाणे भवेच्छ्रेयस्तत्सर्वं शृणु तानघाः ३५ प्रत्यक्षमेतद्वदतां यद्वक्ष्यामि हितं वचः ॥ भवतामानुकूलेन यदि रोचेत भारताः ३६ भोजराजस्य वृद्धस्य दुराचारो ह्यनात्मवान् ॥ जीवतः पितुरैश्वर्यं हृत्वा घृत्युवशंगतः ३७ उग्रसेन सुतः कंसः परित्यक्तः सर्वांधवैः ॥ ज्ञातीनां हितकामेन मया शस्तो महापृथ्वे ३८

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ भविष्यंति जेष्मंति ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये अष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥

आहुकः पुनरस्माभिर्ज्ञातिभिश्चापि सत्कृतः ॥ उग्रसेनः कृतो राजा भोजराजन्यवर्धनः ३९ कंसमेकं परित्यज्य कुलार्थं सर्वयादवाः ॥ संभूय सुखमेधं ते भारतां धकृष्णयः ४० अपि चाप्यवदद्राजन् परमेष्ठी प्रजापतिः ॥ व्यूढे देवासुरेभ्युद्धेऽभ्युद्यतेष्वायुधेषु च ४१ द्वैधीभूतेषु लोकेषु विनश्यत्सु च भरात ॥ अब्रवीत् सृष्टिमान् देवो भगवान्लोकभावनः ४२ पराभविष्यं त्यसुरादैते यादानवैः सह ॥ आदित्यावसवोरुद्राभविष्यंति दिवौ कसः ४३ देवासुरमनुष्याश्च गंधर्वो रगराक्षसाः ॥ अस्मिन् युद्धे सुसंकुद्धा हनिष्यांति परस्परम् ४४ इति मत्वाऽब्रवीद्धर्मपरमेष्ठी प्रजापतिः ॥ वरुणाय प्रयच्छेत्तान् बद्धादैते यदानवान् ४५ एवमुक्तस्ततो धर्मो नियोगात् परमेष्ठिनः ॥ वरुणाय ददौ सर्वान् बद्धादैते यदानवान् ४६ तान् बद्धा धर्मपाशैश्च स्वैश्च पाशैर्जलेश्वरः ॥ वरुणः सागरे यतो नित्यं रक्षति दानवान् ४७ तथा दुर्योधनं कर्णं कुनिचापिसौबलम् ॥ बद्धा दुःशासनं चापि पांडवेभ्यः प्रयच्छत् ४८ त्यजेत्कुलार्थं पुरुषं ग्रामस्यार्थं कुलं त्यजेत् ॥ ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मां पृथिवीं त्यजेत् ४९ राजन् दुर्योधनं बद्धा ततः संशाम्य पांडवैः ॥ त्वत्कृतेन विनश्येयुः क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ ५० ॥ इति श्रीम० उ० भ० कृष्णवाक्ये अष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृष्णस्य तु वचः श्रुत्वा धृतराष्ट्रो जनेश्वरः ॥ विदुरं सर्वधर्मज्ञं त्वरमाणोऽभ्यभाषत १ गच्छता तमहाप्राज्ञां गांधारीं दीर्घदर्शिनीम् ॥ आनयेह तया सार्धं मनुनेष्यामि दुर्मतिम् २ यदिसाऽपि दुरात्मानं शमयेद्बुधचेतसम् ॥ अपि कृष्णस्य सुहृदस्तिष्ठे मवचने वयम् ३ अपिलोभाभिभूतस्य पंथानमनुदर्शयेत् ॥ दुर्बुद्धेर्दुःसाहायस्य शमार्थं ब्रुवती वचः ४ अपिनो व्यसनं धारं दुर्योधनकृतं महत् ॥ शमयेच्चिरात्त्राययोगक्षेमवदव्ययम् ५ राज्ञस्तु वचनं श्रुत्वा विदुरो दीर्घदर्शिनीम् ॥ आनयामास गांधारीं धृतराष्ट्रस्य शासनात् ६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एष गांधारिपुत्रस्ते दुरात्मा शासनातिगः ॥ ऐश्वर्यलोभादैश्चर्यं जीवितं च प्रहास्यति ७ अशिष्टवदमर्यादः पापैः सह दुरात्मवान् ॥ सभायानिर्गतां मुढो व्यतिक्रम्य सुहृद्वचः ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सा भर्तृवचनं श्रुत्वा राजपुत्री यशस्विनी ॥ अन्विच्छंति महच्छ्रेयो गांधारी वाक्यमब्रवीत् ९ ॥ गांधार्युवाच ॥ आनायय सुतं क्षिप्रं राज्यकामुकमातुरम् ॥ न हिराज्यमशिष्टेन शक्यं धर्मार्थलोपिना १० आसुमांसं तथा पीदमविनीतेन सर्वथा ॥ त्वं ह्येवात्र भृशं गह्वोर्धृतराष्ट्रसुतप्रियः ११ योजानन्पापतामस्य तत्प्रज्ञामनुवर्तसे ॥ स एष काममन्युभ्यां प्रलब्धो लोभमास्थितः १२ अशक्योऽद्य त्वयाराजन् विनिवर्तयितुं बलात् ॥ राष्ट्रप्रदाने मुढस्य बालिशस्य दुरात्मनः १३ दुःसाहायस्य लुब्धस्य धृतराष्ट्रोऽश्रुते फलम् ॥ कथं हि स्वजने भेदमुपेक्षेत महीपतिः १४ भिन्नं हि स्वजनेन त्वां प्रहासिष्यंति शत्रवः १५ या हि शक्यामहाराज सा प्राभेदेन वा पुनः ॥ निस्तर्तुमापदः स्वेषु दंडं कस्तत्र पातयेत् १६

कृष्णस्येति १ । २ । ३ । ४ चिररात्राय योगक्षेमवत् बहुकालं अप्राप्तस्य सुखस्य प्राप्तिः प्राप्तस्य संरक्षणं च निर्बुद्धेदित्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६ । १७ । १८ आयत्यापरिणामे १९ । २० अपचितिः पूजा २१ । २२ । दीर्घमंतरं चिरकालं २३ । २४ । २५ महद्राज्यं । 'महद्राज्यं विशालयोः' इति विश्वः २६ अविधेयानि भवशीकृता ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शासनादृष्टतराष्ट्रस्य दुर्योधनममर्षणम् ॥ मातुश्च वचनाक्षतासभां प्रावेशयत्पुनः १६ समातुर्वचनाकांक्षीं प्राविवेशपुनः सभाम् ॥ अमिताप्रेक्षणः क्रोधान्निःश्वसन्निवपन्नगः १७ तं प्रविष्टमभिप्रेक्ष्य पुत्रमुत्पथमास्थितम् ॥ विगर्हमाणानां धारीशमार्थं वाक्यमब्रवीत् १८ दुर्योधननिबोधेदं वचनं मम पुत्रक ॥ हितं ते सानुबन्धस्य तथाऽऽयत्यां सुखोदयम् १९ दुर्योधनयदाहत्वापिताभरतसतम् ॥ भीष्मोद्गोणः कृपः क्षतासुहृदां कुरुतद्वचः २० भीष्मस्य तुपितुश्चैव मम चापचितिः कृता ॥ भवेद्गोणमुखानां च सुहृदां शाम्यतात्वया २१ नहिराज्यं महाप्राज्ञस्वेन कामेन शक्यते ॥ अवाप्तुं रक्षितुं वापि भोक्तुं भरतसतम् २२ न ह्यवश्यं द्रियो राज्यमश्रीयाद्दोषमंतरम् ॥ विजितात्मा तु मेधावी स राज्यमभिपालयेत् २३ कामक्रोधौ हि पुरुषमर्थेभ्यो व्यपकर्षतः ॥ तौ तु शत्रूनि निर्जित्य राजा विजयते महीं २४ लोकेश्वरप्रभुत्वाद्देहमहदेतदुरात्मभिः ॥ राज्यं नामेप्सितं स्थानं न शक्यमभिरक्षितुम् २५ इंद्रियाणि महत्प्रेप्सुर्नियच्छेदर्थं धर्मयोः ॥ इंद्रियैर्नियतैर्बुद्धिर्वर्धतेऽग्निरिवेधनैः २६ अविधेयानि हीमानि व्यापादयितुमप्यलम् ॥ अविधेया इवादांता हयाः पथिकुसारथि २७ अविजित्य य आत्मानममात्या निविजिगीषते ॥ अमित्रान्वाऽजितामात्यः सोऽवशः परिहीयते २८ आत्मानमेव प्रथमं द्वेष्यरूपेण योजयेत् ॥ ततोऽमात्यान् मित्रांश्च न मोघं विजिगीषते २९ वश्यं द्रियं जितामात्यं घृतदंडं विकारिषु ॥ परीक्ष्य कारिणं धीरमत्यर्थं श्रीर्निषेवते ३० क्षुद्राक्षेणेव जालेन झषावपि हिता बुभौ ॥ कामक्रोधौ शरीरस्थौ प्रज्ञानंतौ विपुलुपतः ३१ याभ्यां हि देवाः स्वर्गातुः स्वर्गस्यापि दधुर्मुखम् ॥ विभ्यतोऽनुपरागस्य कामक्रोधौ स्ववर्धितौ ३२ कामक्रोधं च लोभं च दंभं च पर्षं च भूमिपः ॥ सम्यग् विजेतुं यो वेद समहीमभिजायते ३२ सततं निग्रहे युक्तं इंद्रियाणां भवेन्नृपः ॥ ईप्सन्नर्थं च धर्मं च द्विषतां च पराभवम् ३४ कामाभिभूतः क्रोधाद्वायो मिथ्या प्रतिपद्यते ॥ स्वेषु चान्येषु वा तस्य न सहाय भवंत्युत ३५ एकीभूतैर्महाप्राज्ञैः शूरैररिर्निबर्हणैः ॥ पांडवैः पृथिवीं तात भोक्ष्यसे सहितः सुखी ३६ यथा भीष्मः शांतनवोद्गोणश्चापिमहारथः ॥ आहतुस्तात तत्सत्यमजे यौ कृष्णपांडवौ ३७ प्रपद्यस्व महाबाहुं कृष्णमक्लिष्टकारिणम् ॥ प्रसन्नो हि सुखाय स्यादुभयोरेव केशवः ३८ सुहृदामर्थकामानां यो न तिष्ठति शासने ॥ प्राज्ञानां कृतविज्ञानां स नरः शत्रुनंदनः ३९ न युद्धे तात कल्याणं न धर्मायैकुतः सुखम् ॥ न चापि विजयो नित्यं मायुद्धे चेत आधिथाः ४० भीष्मेण हि महाप्राज्ञपित्रा ते बाह्लिकेन च ॥ दत्तोऽंशः पांडुपुत्राणां भेदाद्रीतैररिदम ४१ तस्य चैतत्प्रदानस्य फलमद्यानुपश्यसि ॥ यदुक्षे पृथिवीं कृत्स्नां शूरैर्निहतकंटकाम् ४२ प्रयच्छ पांडुपुत्राणां यथोचितमरिदम् ॥ यदीच्छसि सहामात्यो भोक्तुमर्थं प्रदीयताम् ४३

नि व्यापादयितुं हंतुं २७ । २८ । २९ । ३० क्षुद्राक्षेण सूक्ष्मच्छिद्रेण ३१ अनुपरागस्य अनासक्तस्यापि कामक्रोधौ स्वर्गनिरोधकावित्यर्थः ३२ अभिजायते शास्तीत्यर्थः ३३ । ३४ यः कामेन अभिभूतः क्रोधाद्वा अभिभूतः मिथ्या कपटेन वा अभिभूतः प्रतिपद्यते ईप्सितार्थादीन् तस्य सहायानमवन्तीत्यर्थः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० अंशः भागः ४१ । ४२ । ४३

४४ । ४५ । ४६ निवारः अपकारः समावर्षाणि ४७ यः त्वं पार्थानां अर्थं अभीप्ससि स एष त्वं न शक्तः तदर्थं पहरायेत्यर्थः नापि सूतपुत्रादयः शक्ताः ४८ । ४९ मागमत् मागच्छतु ५० । ५१ । ५२

अलमर्थं पृथिव्यास्ते सहामात्यस्य जीवितम् ॥ सुहृदां वचनेति घ्नयशः प्राप्स्यसि मारत ४४ श्रीमद्भिरात्मवद्विस्तैर्बुद्धिमद्भिर्जितैर्द्रियैः ॥ पांडवैर्विग्रहस्तात भ्रंशयेन्महतः सुखात् ४५ निगृह्य सुहृदामन्युं शाधिराज्यं यथोचितम् ॥ स्वमंशं पांडुपुत्रेभ्यः प्रदाय भरतर्षभ ४६ अलमंगनिकाग्रेऽयं भ्रयो दशसमाकृतः ॥ शमयेनं महाप्राज्ञकामक्रोधसमेधितम् ४७ न चैष शक्तः पार्थानां यस्त्वमर्थमभीप्ससि ॥ सूतपुत्रो हृदक्रोधो भ्राता दुःशासनश्च ते ४८ भीष्मेद्गोणे कृपे कर्णे भीमसेने धनं जये ॥ घृष्टयुग्मे च संकुद्धेन स्युः सर्वाः प्रजाधुवम् ४९ अमर्षवशमापन्नो माकुर्वंस्तु तात जीधनः ॥ एषा हि पृथिवी कृत्स्ना माऽगमस्वत्कृते वधम् ५० यच्च त्वमन्यसे मूढभीष्मद्गोणकृपादयः ॥ योत्स्यंते सर्वशक्त्येति नैतदद्योपपद्यते ५१ समं हिराज्यं प्रीतिश्च स्थानं हि विदितात्मनाम् ॥ पांडवेष्वथ युष्मासु धर्मस्त्वभ्यधिकस्ततः ५२ राजपिंडमया देतेयदिहास्यं तिजीवितम् ॥ न हि शक्यं तिराजानं युधिष्ठिरमुदीक्षितम् ५३ न लोभादर्थसंपातिर्न राणां मिह दृश्यते ॥ तदलं तात लोभेन प्रशाम्य भरतर्षभ ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गांधारीवाक्ये ऊनत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततु वाक्यमनादृत्य सोऽर्थं जन्मादृभाषितम् ॥ पुनः प्रतस्थे संरंभात् सकाशमकृतात्मनाम् १ ततः सभायानिर्गम्य मंत्रयामास कौरवः ॥ सौबलेन मताक्षेण राजा शकुनिना सह २ दुर्योधनस्य कर्णस्य शकुनेः सौबलस्य च ॥ दुःशासनचतुर्थानां मिदमासीद्विचेष्टितम् ३ पुराऽयमस्मान् गृह्णाति क्षिप्रकारी जनार्दनः ॥ सहितो घृतराष्ट्रेण राजा शांतनवेन च ४ वयमेव हृषीकेशं निगृह्णीमबलादिव ॥ प्रसह्य पुरुषव्याघ्रमिद्रे विरोचनीयथा ५ श्रुत्वा गृहीतं वाष्णेयं पांडवाहतचेतसः ॥ निरुत्साहा भविष्यंति भग्नदंष्ट्रा इवोरगाः ६ अयं ह्येषां महाबाहुः सर्वेषां शर्मवर्म च ॥ अस्मिन् गृहीते वरदे कृषभे सर्वसात्वताम् ७ निरुद्य मा भविष्यंति पांडवाः सोमकैः सह ॥ तस्माद्वयमिहैव न केशवं क्षिप्रकारिणम् ८ क्रोशतो घृतराष्ट्रस्य बद्धा योत्स्यामहे रिपून् ॥ तेषां पापमभिप्रायं पापानां दुष्टचेतसाम् ९ इंगेतज्ञः कविः क्षिप्रमन्वबुद्धयत सात्यकिः ॥ तदर्थं मभिनिष्क्रम्य हार्दिक्येन सहास्थितः १० अब्रवीत्कृतवर्माणं क्षिप्रं योजयवाहिनीम् ॥ व्यूढानीकः सभाद्वारमुपातिष्ठ स्वदंशितः ११ यावदाख्याम्यहं चैतत्कृष्णाया क्लिष्टकारिणे ॥ सप्रविश्य सभां वीरः सिंहो गिरिगुहामिव १२ आचष्टतमभिप्रायं केशवाय महात्मने ॥ घृतराष्ट्रं ततश्चैव विदुरं चान्वभाषत १३ तेषामेतमभिप्रायमाचक्षेस्मयन्निव ॥ धर्मादर्थं च कामाच्च कर्मसाधुविगर्हितम् १४ मंदाः कर्तुमिहेच्छंति न चानाप्यंकथं च न ॥ पुराविकुर्वते मूढाः पापात्मानः समागताः १५

५३ । ५४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे ऊनत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ४४ ॥ तत्त्विति १ । २

१ । ४ वैरोचनिबलि ५ । ६ । ७ केशवं बद्धा रिपून् योत्स्यामहे इत्युत्तरश्लोकेनान्वयः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ कर्मदूतनिग्रहाख्यं १४ विकुर्वते विकारं कलहार्थं कुर्वते १५

१६ । १७ । १८ अशक्यं न च कर्तुं शक्यं १९ वासवानुजाविष्णुत्रिविक्रममिष्यथः २० न भविष्यति मरिष्यति २१ । २२ । २३ । २४ । २५ पांडवाय पांडवधने लुभ्यंतः लोभकुर्वतः २६ । २७ इदं धर्षिताः काममन्युभ्यां क्रोधलोभवशानुगाः ॥ इमं हि पुंडरीकाक्षं जिघृक्षंत्यल्पचेतसः १६ पटेनाग्निप्रज्वलितं यथा बालायथाजडाः ॥ सायकेस्तद्वचः श्रुत्वा विदुरो दीर्घदर्शिवान् १७ घृतराष्ट्रमहाबाहुमब्रवीत् कुरुसंसदि ॥ राजन परीतकालास्ते पुत्राः सर्वे परंतप १८ अशक्यमयं शस्यं च कर्तुं कर्मसमुद्यताः ॥ इमं हि पुंडरीकाक्षमभिभूय प्रसह्य च १९ निग्रहीतुं किलेच्छंति स हि ता वासवानुजम् ॥ इमं पुरुषशार्दूलमप्रघृष्यं दुरासदम् २० आसाद्य न भविष्यति पतंगा इव पावकम् ॥ अयमिच्छन् हि तान्सर्वान्युद्धयमानान् जनार्दनः २१ सिंहो नागानिव क्रुद्धो गमयेद्यमसादनम् ॥ न त्वयं निर्दितं कर्म कुर्यात्पार्पकथंचन २२ न च धर्मादपक्रामेदभ्युतः पुरुषोत्तमः ॥ विदुरेणैव मुक्ते तु केशवो वाक्यमब्रवीत् २३ घृतराष्ट्रमभिप्रेक्ष्य सुहृदां शृण्वतां मिथः ॥ राजन्नेते यदि कुद्मानी निघृहीयुरोजसा २४ एते वामामहं वै नाननुजानीहि पार्थिव ॥ एतान् हि सर्वान्संरब्धान् त्रियं तु महमुत्सहे २५ न त्वहं निर्दितं कर्म कुर्यात्पार्पकथंचन ॥ पांडवार्थं हि लुभ्यंतः स्वार्थान् महास्यंति ते सुताः २६ एते चेदेवमिच्छंति कृतकार्यो युधिष्ठिरः ॥ अद्यैव ह्यहमेनां श्वये चैनाननुभारत २७ निघृह्य राजन्पार्थिव्यो दद्यां किं दुष्कृतं भवेत् ॥ इदं तु न प्रवर्तेयं निर्दितं कर्म भारत २८ सन्निधौ ते महाराज क्रोधजं पापमुद्विजम् ॥ एष दुर्योधनो राजन्यथेच्छति तथाऽस्तु तत् २९ अहं तु सर्वास्तनयाननुजानामितेक्ष्ण ॥ एतच्छ्रुत्वा तु विदुरं घृतराष्ट्रोऽभ्यभाषत ॥ क्षिप्रमानय तं पार्पराज्यलुब्धं सुयोधनम् ३० सह मित्रं सहा मात्यं ससोदर्यं सहानुगम् ॥ शक्र्याय दिपंथानमवतारयितुं पुनः ३१ ततो दुर्योधनं क्षत्तापुनः प्रावेशयत्सभाम् ॥ अकामं भ्रातृभिः सार्धं राजभिः परिवारितम् ३२ अथ दुर्योधनं राजा घृतराष्ट्रोऽभ्यभाषत ॥ कर्णदुःशासनाभ्यां च राजभिश्चापि संवृतम् ३३ नृशंसपापभूयिष्ठं दुर्कर्मसहायवान् ॥ पापैः सहायैः संहत्य पार्पकर्मचिकीर्षसि ३४ अशक्यमयं शस्यं च सन्निधौ विगर्हितम् ॥ यथा त्वादृशको मूढो व्यवस्येत् कुलपासनः ३५ त्वमिमं पुंडरीकाक्षमप्रघृष्यं दुरासदम् ॥ पापैः सहायैः संहत्य निग्रहीतुं किलेच्छसि ३६ योनशक्यो बलात्कर्तुं देवैरपि सवासवैः ॥ तत्त्वं प्रार्थयसे मंदबालश्चंद्रमसं यथा ३७ देवैर्मनुष्यैर्गंधर्वैरसुरैरुग्रैश्च यः ॥ न सोऽकुं समेशक्यस्तं न बुद्धयसि केशवम् ३८ दुर्ग्राह्यः पाणिना वायुर्दुस्पर्शः पाणिना शशी ॥ दुर्धरा पृथिवीमूर्ध्ना दुर्ग्राह्यः केशवो बलात् ३९ इत्युक्ते घृतराष्ट्रेण क्षत्ताऽपि विदुरोऽब्रवीत् ॥ दुर्योधनमभिप्रेत्य धार्तराष्ट्रममर्षणम् ४० ॥ विदुर उवाच ॥ दुर्योधननिबोधेदं वचनं मम सांप्रतम् ॥ सौभद्वारेवानरैर्द्रोदिविदोनामनामतः ॥ शिलावर्षेण महता छादयामास केशवम् ४१ ग्रहीतुकामो विक्रम्य सर्वयत्नेन माधवम् ॥ ग्रहीतुं नाशकञ्चैनं तत्त्वं प्रार्थयसे बलात् ४२ प्राग्ज्योतिषगतं शौरिनरकः सहदानवैः ॥ ग्रहीतुं नाशकतत्र तत्त्वं प्रार्थयसे बलात् ४३

तु कर्मकर्तुमिति शेषः २८ । २९ । ३० पंथानं अवतारयितुं सत्पथे निवेशयितुं ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ निर्मोचनेन मरविशेषे ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ अ ॥

अनेकयुगवर्षायुर्निहत्य नरकं मृधे ॥ नीत्वा कन्यासहस्राणि उपयेमे यथाविधि ४४ निर्मोचने षट्सहस्राः पाशैर्बद्धा महासुराः ॥ ग्रहीतुं नाशकं चैनं तत्त्वं प्रार्थयसे बलात् ४५ अनेन हि हता बाल्ये पूतनाशकुनी तथा ॥ गोवर्धनोधारितश्च गवार्थे भरतर्षभ ४६ अरिष्टो धेनुकश्चैव चाणूरश्च महाबलः ॥ अश्वराजश्च निहतः कंसश्च रिष्टमाचरन् ४७ जरासंधश्च वक्रश्च शिशुपालश्च वीर्यवान् ॥ बाणश्च निहतः संख्येराजानश्च निघृदिताः ४८ वरुणो निर्जितो राजा पावकश्चामितौजसा ॥ पारिजातं च हरताजितः साक्षाच्छचीपतिः ४९ एकार्णवे च स्वपतानिहतौ मधुकैटभौ ॥ जन्मान्तरमुपागम्य हयग्रीवस्तथा हतः ५० अयं कर्तानक्रियते कारणं चापि पौरुषे ॥ यद्यदिच्छेदयं शौरिस्तत् कुर्यादयत्नतः ५१ तं न बुध्यसि गोविंदं घोरविक्रममच्युतम् ॥ आशीविषमिव क्रुद्धं तेजो राशिमनिदितम् ५२ प्रधर्षयन् महाबाहुं कृष्णमक्लिष्टकारिणम् ॥ पतंगोऽग्निमिवासाद्य सामात्यो न भविष्यसि ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते उ० भग० विदुरवाक्ये त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विदुरेणैव मुक्तस्तु केशवः शत्रुपूगहा ॥ दुर्योधनं धार्तराष्ट्रमभ्यभाषत वीर्यवान् १ एकोहमिति यन्मोहान् मन्यसे मां सुयोधन ॥ परिभूय सुदुर्बुद्धे ग्रहीतुं मां चिकीर्षसि २ इहैव पांडवाः सर्वे तथैवांधकवृष्णयः ॥ इहादित्याश्च रुद्राश्च वसवश्च महर्षिभिः ३ एवमुक्त्वा जहासोच्चैः केशवः परवीरहा ॥ तस्य संस्मयतः शौरेर्विदुद्रूपामहात्मनः ४ अंगुष्ठमात्रास्त्रिदशामुमुक्षुः पावकार्चिषः ॥ अस्य ब्रह्माललाटस्थो रुद्रो वक्षसि चाभवत् ५ लोकपालाभुजेष्वासन्नगिरास्यादजायत ॥ आदित्याश्चैव साध्याश्च वसवोऽथाश्विनावपि ६ मरुतश्च सहेंद्रेण विश्वेदेवास्तथैव च ॥ बभूवुश्चैक रूपाण्यक्षगंधर्वरक्षसाम् ७ प्रादुरास्तां तथा दोभ्यां संकर्षणधनंजयौ ॥ दक्षिणेऽथार्जुनो धन्वी हलीरामश्च सव्यतः ८ भीमो युधिष्ठिरश्चैव माद्रीपुत्रौ च पृष्ठतः ॥ अंधकावृष्णयश्चैव प्रद्युम्नप्रमुखास्ततः ९ अग्रे वभूवुः कृष्णस्य समुद्यतमहायुधाः ॥ शंखचक्रगदाशक्तिशार्ङ्गलांगलनंदकाः १० अदृश्यं तोद्यतान्येव सर्वप्रहरणानि च ॥ नानाबाहुषु कृष्णस्य दीप्यमानानि सर्शः ११ नेत्राभ्यां नस्ततश्चैव श्रोत्राभ्यां च समंततः ॥ प्रादुरासन् महारौद्राः सधूमाः पावकार्चिषः १२ रोमकूपेषु च तथा सूर्यस्येव मरीचयः ॥ तं दृष्ट्वा घोरमात्मानं केशवस्य महात्मनः १३ न्यमीलयंत नेत्राणिराजानस्त्रस्तचेतसः ॥ ऋतेद्रोणं च भीष्मं च विदुरं च महामतिम् १४ संजयं च महाभागमृषींश्चैव तपोधनान् ॥ प्रादातेषां स भगवान् दिव्यं च क्षुर्जनार्दनः १५ तदृष्ट्वा महदाश्चर्यमाधवस्य सभातले ॥ देवदुंदुभयो नेदुःपुष्पवर्षपपात च १६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ त्वमेव पुंडरीकाक्ष सर्वस्य जगतो हितः ॥ तस्मात्त्वं यादवश्रेष्ठ प्रसादं कर्तुमर्हसि १७ भगवन्मम नेत्राणामंतर्धानं वृणे पुनः ॥ भवंतं द्रष्टुमिच्छामि नान्यं द्रष्टुमिहोत्सहे १८

विदुरेणेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ महामतिं घृतराष्ट्रं १४ । १५ । १६ । १७ । १८

अदृश्यमाने इतरैरिति शेषः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ वरुणिनारथगुप्तिमता २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ मंदोदुर्योधनः ३७ । ३८

ततोऽब्रवीन्महाबाहुर्धृतराष्ट्रं जनार्दनः ॥ अदृश्यमानेनेत्रे द्वेभवेतां कुरुनंदन १९ तत्राहुतं महाराज धृतराष्ट्रश्चक्षुषी ॥ लब्धवान्वासुदेवाच्च विश्वरूपदिद
क्षया २० लब्धचक्षुषमासीनं धृतराष्ट्रं नराधिपाः ॥ विस्मिताः ऋषिभिः मार्धुतुष्टुर्मधुसूदनम् २१ च चालचमर्हत्स्नासागरश्चापि बुभुभे ॥ विस्मयं परमं ज
ग्मुः पार्थिवा भरतर्षभ २२ ततः स पुरुष व्याघ्रः संजहार वपुः स्वकम् ॥ तां देव्यामहुतां चित्राष्टिमतामरिदमः २३ ततः सात्यकिमादाय पाणौ हार्दिक्यमेव च ॥
ऋषिभिस्तैरनुज्ञातो निर्ययौ मधुसूदनः २४ ऋषयोऽर्हि ताजग्मुस्ततस्तेनारदादयः ॥ तस्मिन्कोलाहले वृत्ते तदहुतामिवाभवत् २५ तं प्रस्थितमभिप्रेक्ष्य
कौरवाः सह राजभिः ॥ अनुजग्मुर्नरव्याघ्रं देवा इव शतक्रतुम् २६ अर्चितयन्त्रमेयात्मा सर्वतद्राजमंडलम् ॥ निश्चक्राम ततः शौरिः स धूम इव पावकः २७ ततो र
थेन शुभ्रेण महता किंकिणीकिना ॥ हेमजालविचित्रेण लघुना मेघनादिना २८ सूपस्करेण शुभ्रेण वैयाघ्रेण वरुणिना ॥ शैब्यसुग्रीवयुक्तेन प्रत्यदृश्यत दारुकः
२९ तथैव रथमास्थाय कृतवर्मा महारथः ॥ वृष्णीनां समतो वीरो हार्दिक्यः समदृश्यत ३० उपस्थितरथं शौरिं प्रयास्यंतमरिदमम् ॥ धृतराष्ट्रो महाराजः पुनरे
वाभ्यभाषत ३१ यावद्वलं मे पुत्रेषु पश्यतस्ते जनार्दन ॥ प्रत्यक्षं तेन तोकिं चित्परोक्षं शत्रुकर्शन ३२ कुरूणां शममिच्छंतं यतमानं च केशव ॥ विदित्वैतामव
स्थामेनाभिंशंकितुमर्हसि ३३ न मे पापोऽस्त्यभिप्रायः पांडवान्प्रतिकेशव ॥ ज्ञातमेव हितं वाक्यं यन्मयोक्तः सुयोनः ३४ जानंति कुरवः सर्वे राजानश्चैव पार्थिवाः ॥
शमे प्रयतमानं मां सर्वयत्नेन माधव ३५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽब्रवीन्महाबाहुर्धृतराष्ट्रं जनार्दनः ॥ द्रोणं पितामहं भीष्मक्षतारं बाह्लिकं कृपम् ३६ प्रत्यक्ष
मेतद्भवतां यद्वृत्तं कुरुसंसदि ॥ यथाचाशिष्ठवन्मंदोरोषादयः समुत्थितः ३७ वदत्यनीशमात्मानं धृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ आपृच्छे भवतः सर्वान्गमिष्यामियुधि
ष्ठिरम् ३८ आमंत्र्य प्रस्थितं शौरिं रथस्थं पुरुषर्षभ ॥ अनुजग्मुर्महेश्वासाः प्रवीरा भरतर्षभाः ३९ भीष्मो द्रोणः कृपः क्षता धृतराष्ट्रोऽथ बाह्लिकः ॥ अश्वत्थामा वि
कर्णश्च युयुत्सुश्च महारथः ४० ततो रथेन शुभ्रेण महता किंकिणीकिना ॥ कुरूणां पश्यतां द्रष्टुं स्वसारं सपितुर्ययौ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वा
नपर्वणि विश्वरूपदर्शने एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रविश्याथ गृहं तस्याश्चरणावभिवाद्य च ॥ आच
र्य्यौ तत्समासेन यद्वृत्तं कुरुसंसदि १ ॥ वासुदेव उवाच ॥ उक्तं बहुविधं वाक्यं ग्रहणीयं सहेतुकम् ॥ ऋषिभिश्चैव च मयानचासौ तद्ब्रूहीतवान् २ कालपक्वमिदं सर्वं
सुयोधन वशानुगम् ॥ आपृच्छे भवतीं शीघ्रं प्रयास्ये पांडवान्प्रांते ३ किंवाच्याः पांडवेयास्ते भवत्यावचनान्मया ॥ तद्ब्रूहि त्वं महाप्रज्ञे शुभ्रैव च नंतव ४

३९ । ४० किंकिणीं कुरुष्वं टिकाजालं तद्वतां किंकिणीकिना ४१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावंदीये एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ प्रविश्येति १ । २ । ३ । ४

भूयान्पृथ्वीपालनजोधर्मः ५ श्रोत्रियस्य वेदाध्यायिनः । मंदकस्य अर्थज्ञानशून्यस्य । अनुवाकेन अत्यंतवेदाक्षरावृत्त्या । हतानष्टा ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ दंडनीतिः
स्वामिना प्रयुक्तेति संबंधः धर्मेभ्यः धर्मार्थनियच्छातिनिर्बंधकरोति दंडनीतिरेव १४ । १५ राजाधर्ममधर्मवाप्रवर्तयन् कृतत्रेतादियुगस्य कालस्य कारणं । एवं च सर्वस्मिन्नपि काले धर्मादितारत

॥ कुंत्युवाच ॥ ब्रूयाः केशव राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ भूयांस्ते हीयते धर्मो मापुत्रकृत्तथा कृथाः ५ श्रोत्रियस्येव ते राजन्मंदकस्याविपश्चितः ॥ अनुवाकहता
बुद्धिर्धर्ममेवैकमीक्षते ६ अंगावेक्षस्व धर्मं त्वं यथा सृष्टः स्वयं भुवा ॥ बाहुभ्यां क्षत्रियाः सृष्टा बाहुवीर्योपजीविनः ७ क्रूराय कर्मणे नित्यं प्रजानां परिपालने ॥ शृणु
चात्रोपमामेकां यावद्वेभ्यः श्रुतामया ८ मुचुकुंदस्य राजपरदत्तपृथिवीमिमाम् ॥ पुरा वैश्रवणः प्रीतो न चासौ तद्ब्रूहीतवान् ९ बाहुवीर्यार्जितं राज्यमश्रीयामिति
कामये ॥ ततो वैश्रवणः प्रीतो विस्मितः समपद्यत १० मुचुकुंदस्ततो राजा सोमवशासद्रसुंधराम् ॥ बाहुवीर्यार्जितां सम्यक्क्षत्रधर्ममनुवतः ११ यां हि धर्मं चरंती
ह प्रजाराज्ञा सुरक्षिताः ॥ चतुर्थं तस्य धर्मस्य राजा विदेत भारत १२ राजा चरति चेद्धर्मं देवत्वायैव कल्पते ॥ स चेद्धर्मं चरति नरकायैव गच्छति १३ दंडनीतिश्च
धर्मेभ्यश्चातुर्वर्ण्यं नियच्छति ॥ प्रयुक्ता स्वामिना सम्यग्धर्मेभ्यश्च नियच्छति १४ दंडनीत्यां यदाराजा सम्यक्कात्स्न्येन वर्तते ॥ तदा कृतयुगं नाम कालः श्रेष्ठः प्र
वर्तते १५ कालो वा कारणं राज्ञो राजा वा कालकारणम् ॥ इति ते संशयो मा भूद्राजा कालस्य कारणम् १६ राजा कृतयुगस्य त्रेतायाद्वा परस्य च ॥ युगस्य च चतुर्थ
स्य राजा भवति कारणम् १७ कृतस्य करणाद्राजा स्वर्गमत्यंतमश्नुते ॥ त्रेतायाः करणाद्राजा स्वर्गनात्यंतमश्नुते १८ प्रवर्तनाद्वा परस्य यथा भागमुपाश्नुते ॥
कलेः प्रवर्तनाद्राजा पापमत्यंतमश्नुते १९ ततो वसति दुष्कर्मानरकेशाश्च तीः समाः ॥ राजदोषेण हि जगत्स्पृश्यते जगतः सच २० राजधर्मानवेक्षस्व पितृपैता
महांचितान् ॥ नैतद्राजर्षिर्वृत्तं हियत्र त्वं स्थातुमिच्छसि २१ न हि वैकुण्ठसंस्पृष्टानृशंस्यव्यवस्थितः ॥ प्रजापालनसंभूतं फलं किंच न लब्धवान् २२ न ह्येता
माशिर्षपांडुर्न चाहं न पितामहः ॥ प्रयुक्तवंतः पूर्वते यथा चरसि मेधया २३ यज्ञोदानंतपः शौर्यं प्रज्ञासंतानमेव च ॥ माहात्म्यं बलमोजश्च नित्यमाशंसितं मया २४
नित्यं स्वाहास्वधानित्यंद्युर्मानुषदेवताः ॥ दीर्घमायुर्धनं पुत्रान्सम्यगाराधिताः शुभाः २५ पुत्रेष्वशासते नित्यं पितरो देवतानि च ॥ दानमध्ययनं यज्ञः प्रजा
नां परिपालनम् २६ एतद्धर्ममधर्मवाजन्मनैवाभ्यजायथाः ॥ ते तु वैद्याः कुलेजाता अवृत्त्या तातपीडिताः २७ यत्र दानपतिं शूरं क्षुधिताः पृथिवीचराः ॥ प्रा
प्य तुष्टाः प्रतिष्ठंते धर्मः कोऽभ्यधिकस्ततः २८ दानेनान्यंबलेनान्यंतथा सूनृतया परम् ॥ सर्वतः प्रतिगृहीयाद्राज्यं प्राप्येह धार्मिकः २९

म्याद्युगचतुष्टयमस्तीति भावः १६ । १७ । १८ । १९ जगतः दोषेण सच राजा स्पृश्यते २० । २१ फलं न लब्धवान्प्राप्तवान् असीति शेषः २२ । २३ । २४ नित्यामिति मानुषाश्च देवताश्च
सम्यगाराधिताः सत्यः इह लोके आधुरादीनि परलोकसाधनानि स्वधादीनि सत्कर्मणि च दद्युः २५ । २६ एतद्धर्ममधर्ममधर्ममधर्मयुक्तं अधर्मं वा जन्मनैव स्वभावत एव अभ्यजायथाः अभिजानीवे
हेकुण्ठ । ते तु पांडवास्तु वैद्याः विद्यावंतः २७ दानपतिं पालनाधिकारिणं देवपालने अस्य रूपं २८ । २९

दिष्टभावंमरणं प्रजासंततिः प्रियं पुत्रादि सुखं तत्परिष्कादेजोहर्षः ३० । ३८ मामपश्यंस्यास्तेष्टयिव्याकिमितिसंबंधः ३९ किमद्याकिंभोक्तव्यामैतियोचितं तंतिनिधनास्तेषां किमद्यकानां यद्वा । किमद्यत्वरयाश्वरवशत्रूनजेष्यामइति विलंबशीलानां हन्यमानस्येति पाठे अनुवृत्तस्य । अग्रहंतिर्गस्यर्थः । अनाहतानामिति पाठे शस्त्रैरक्षतानां । अनाहतानामिति पाठे अलसानां निर्मन्युकानामिति पाठः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठोपे भारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ सहायोपचितिसहायसंपत्तिः

दिष्टभावंगतस्यापि विषये मोदते प्रजा ॥ य आत्मनः प्रियं सुखे हित्वा भृगयते श्रियम् ३७ अमात्यानामथो हर्षमादधात्यचिरेण सः ३८ ॥ पुत्र उवाच ॥ किं नु ते मा मपश्यंत्याः पृथिव्या अपि सर्वया ॥ किमाभरणकृत्यं ते किं भोगैर्जीवितेन वा ३९ ॥ मातोवाच ॥ किमद्यकानां येलोका द्विषंतस्तानवाप्नुयुः ॥ ये स्वाहतात्मनां लोकाः सुहृदस्तानवजंतुनः ४० भृत्यैर्विहीयमानानां परपिंडोपजीविनाम् ॥ कृपणानामसत्त्वानां मातृतिमनुवर्तिथाः ४१ अनुत्वातातजीवितुं ब्राह्मणाः सुहृदस्तथा ॥ पर्जन्यमिव भूतानि देवा इव शतक्रतुम् ४२ यमाजीवन्ति पुरुषं सर्वभूतानि संजय ॥ पकुंदुममिवासाद्यतस्य जीवितमथैव ४३ यस्य शूरस्य विक्रांतैरेधंते बाधवाः सुखम् ॥ त्रिदशा इव शक्रस्य साधुतस्येह जीवितम् ४४ स्वबाहुबलमाश्रित्य योऽभ्युज्जीवति मानवः ॥ स लोके लभते कीर्तिं परत्र च शुभांगतिम् ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि विदुलापुत्रानुशासने त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ विदुलोवाच ॥ अथैतस्यामवस्थायां पौरुषं हातुमिच्छसि ॥ निहीनसेवितं मार्गं गमिष्यस्यचिरादेव १ यो हिते जोयथाशक्ति न दर्शयति विक्रमात् ॥ क्षत्रियो जीविताकांक्षीस्तेन इत्येव तां विदुः २ अर्थं वंत्युपपन्नानि वाक्यानि गुणवन्ति च ॥ नैव संप्राप्नुवन्ति त्वामुमूर्धुमिव भेषजम् ३ संति वै सिंधुराजस्य संतुष्टान तथा जनाः ॥ दौर्बल्यादासते मूढा व्यसनौघप्रतीक्षिणः ४ सहायोपचितिं कृत्वा व्यवसायतस्ततः ॥ अनुदुष्येयुरपरे पश्यंतस्तव पौरुषम् ५ तैः कृत्वा सह संघातं गिरिदुर्गालयं चर ॥ काले व्यसनमाकांक्ष नैवायमजरामरः ६ संजयो नाम तश्च त्वं न च पश्यामि तच्च यि ॥ अन्वर्थनामा भवमे पुत्रमाव्यर्थनामकः ७ सम्यग्दृष्टिर्महाप्राज्ञो बालत्वां ब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥ अयं प्राप्य महत्कृच्छ्रं पुनर्द्विगमिष्यति ८ तस्य स्मरंती वचनमाशंसे विजयतव ॥ तस्मात्तात ब्रवीमि त्वां वक्ष्यामि च पुनः पुनः ९ यस्य ह्यर्थं भिनिवृत्तौ भवंत्याप्यायिताः परे ॥ तस्यार्थसिद्धिर्नियतानयेष्वर्थानुसारिणः १० समृद्धिरसमृद्धिर्वापूर्वेषाममसंजय ॥ एवं विद्वान्युद्धमना भवमाप्रत्युपाहरः ११

कृत्वापि अपरे स्वकीयास्तव पौरुषमपश्यंतो यत्ननैष्फल्यादनुदुष्येयुः शत्रुपक्षं श्रयेयुरित्यर्थः ५ स्वीयानां संग्रहे उपायमाह तैरिति तैः स्वीयैः संघातं ऐक्यं व्यसनं परस्य अयं तव शत्रुः १ । ७ मेमहं ब्राह्मणोऽब्रवीदिति संबन्धः ८ । ९ अर्थं भिनिवृत्तौ प्रयोजननिष्पत्तौ परेतत्संबन्धिनः तेनार्थेन आप्यायिता भवन्ति तस्य तद्वाग्यादेवार्थसिद्धिः नयेषु गीतिमार्गेषु १० पूर्वेषाममच्युद्धे समृद्धिरसमृद्धिर्वा वश्यं भाविनीत्येवं विद्वान्युद्धमना भवः लाभालाभौ रमौ कृत्वा दुःखं स्वेति भावः । माप्रत्युपाहरः प्रत्युपाहारं युद्धोपसंहारं माकर्षीरित्यर्थः ११

अयुध्यतो दारिद्र्यं स्यात्तच्चानिष्टमित्याह नातइति १२ पर्यायमरणं दारिद्र्यं नामांतरेण मरणमेवेत्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ अस्मान्प्रजहतः अस्मत्प्रागं दुर्वृतः १७ कृत्यं कर्तव्यं पराक्रमम् १८ १९ श्रोतारः पराज्ञायाः । पाठांतरे श्रोतार आश्रयितारः २० । २१ शक्याः जेतुमिति शेषः सहा इति पाठे सहनीयाः २२ निर्विण्णात्मा विरक्तचित्तः यतो हतमनानष्टसंकल्पः विश्रुतिरुत्थार्ति २३ ग्रहं सोमपात्रं ग्रहमिति पाठे नियमनं नियंतृत्वमित्यर्थः । 'ग्रहश्चतुर्लसूत्रे बंधानियमने भुजे' इति विश्वः २४ । २५ । २६ कापुरुषाः जनाः रणे आत्मानं देहं त्यक्त्वा रणे दक्षशूरं समृद्धिभिस्तर्प

नातः पापीयसी कांचिदवस्थां शंबरोऽब्रवीत् ॥ यत्र नैवाद्यनप्रातर्भोजनं प्रतिदृश्यते १२ पतिपुत्रवधादेतत्परमं दुःखमब्रवीत् ॥ दारिद्र्यमिति यत्प्रोक्तं पर्यायमरणं हितम् १३ अहं महाकुले जाता हृदा द्रुममिव गता ॥ ईश्वरी सर्वकल्याणी भर्त्रा परमपूजिता १४ महार्हमाल्याभरणां सुमृष्टां वरवाससम् ॥ पुरा हृष्टः सुहृद्गो मामपश्यत्सुहृदताम् १५ यदामां चैव भार्या च द्रष्टाऽसि भृशदुर्बलाम् ॥ न तदा जीवितेनार्थं भविता तव संजय १६ दासकर्मकरान् भृत्यानां चार्यं त्विक्पुरोहितान् ॥ अदृत्वाऽस्मान्प्रजहतो दृष्ट्वा किं जीवितेन ते १७ यदि कृत्यं न पश्यामि तवाद्याहं यथापुरा ॥ श्लाघनीयं यशस्यं च काशांतिर्हृदयस्य मे १८ नेति चेद्ब्राह्मणं ब्रूयादर्थे तद्दयं मम ॥ न ह्यहं न च मे भर्तानेति ब्राह्मणमुक्तवान् १९ वयमाश्रयणीयाः स्मनश्चोतारः परस्य च ॥ साऽन्यमासाद्य जीवन्ति परित्यक्ष्यामि जीवितम् २० अपारं भवनः पारमहं भवनः प्लवः ॥ कुरुष्वस्थानमस्थाने मृतान्संजीवयस्वनः २१ सर्वतेशत्रवः शक्या न चेज्जीवितुमर्हसि ॥ अथ चेदीदृशीं वृत्तिं क्लिबामभ्युपपद्यसे २२ निर्विण्णात्मा हतमना मुंचेतां पापजं विकामम् ॥ एकशत्रुवधेनैव शूरो गच्छति विश्रुतिम् २३ इन्द्रो वृत्रवधेनैव महेंद्रः समपद्यत ॥ माहेंद्रं च गृहं लेभे लोकानां चेश्वरोऽभवत् २४ नाम विश्वावयै संख्येशत्रूनां हूयं दंशितान् ॥ सेनाग्रं चापि विद्राव्य हत्वा वापुरुषं वरम् २५ यदैव लभते वीरः सुयुद्धेन महद्यशः ॥ तदैव प्रव्यथंतेऽस्य शत्रवो विनमंति च २६ त्यक्त्वाऽऽत्मानं रणे दक्षं शूरं कापुरुषा जनाः ॥ अवशास्तर्पयन्ति स्म सर्वकामसमृद्धिभिः २७ राज्यं चाप्युग्रविभ्रंशं संशयो जीवितस्य वा ॥ न लब्धस्य हि शत्रो वै शेषं कुर्वीत साधवः २८ स्वर्गद्वारोपमं राज्यमथ वाऽप्यमृतोपमम् ॥ रुद्धमेकायनं मत्वा पतोलमुकहवारिषु २९ जहि शत्रून् रणे राजन् स्वधर्ममनुपालय ॥ मात्वा दशं सुकृपणं शत्रूणां भयवर्धनम् ३० अस्मदीयैश्च शोचद्भिर्न दद्भिश्च परैर्वृतम् ॥ अपि त्वानां पश्येयं दीनादीनामिवास्थितम् ३१ हृष्यसौ वीरकन्याभिः श्लाघस्वार्थैर्यथापुरा ॥ माचै संधवकन्यानामवसन्नो वंशंगमः ३२ युवारूपेण संपन्नो विद्ययाऽभिजनेन च ॥ यत्त्वा दशो वि कुर्वीत यशस्वी लोकविश्रुतः ३३

यतिस्मेतिसंबन्धः २७ उग्रविभ्रंशं महाप्रातं जीवितस्य संशयो मरणं लब्धस्य जितस्य शेषं पुनः स्वल्पेन विभवेनावस्थापनम् २८ रुद्धं प्रस्तम्भत्वा एकायनं स्वर्गराज्ययोर्मध्ये एकं मार्गं पतगच्छ २९ मात्वेति शत्रूणां भयवर्धनं भयच्छेदनम् अनुग्रहत्वात् सुकृपणं दीनं त्वात्वा मादृशं माद्राक्षं दशमिति माहयोगादहं भावे इति तवेत्यहं पक्षे दशिरेक्षणेऽस्य लुद्धुत्तमैकवचनं । पाठांतरं तु पूढजन कल्पितं नादरणीयम् ३० । ३१ हृष्यहर्षप्राप्नुहि सौवीरकन्याभिः स्वदारैः माचेति संधवकन्यानां शत्रुदेशजकन्यानां ३२ विकुर्वीत अपसरणं कुर्वीत ३३

अधुर्यवत् अदांतवृषभवत् अनङ्गनिवेत्यपिपाठः तत् विकारकरणम् १४ । ३९ वेदवेत्ति परिशाश्वतं सर्वयैवैकरूपं अक्षीणमित्यर्थः ३५ पूर्वैः स्ववंशजैः परैरन्यवंशीयैः परतरैर्वृद्धैः अव्ययं अक्षयहीनं क्षत्रहृदयं प्रोक्तमिति पूर्वेषां संबंधः ३७ आज्ञातः सम्यग्जातः कुलेजात इत्यर्थः य आज्ञातः समयात्कस्याचित्रनभेत् वृत्तिसमीक्षो वृत्तिसमीक्षमाणो वाननमेत् ३८ उद्यच्छेद उद्यमं कुर्यात् अपर्धणि अकांक्षे वृथाऽपीत्यर्थः ३९ परीयात् पर्यटनं कुर्यात् ४० दुष्कृतः पापिष्ठान् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कृष्णाय सस्यलोहस्य संहत्यपिंडीकृत्य १ । २ एकजं अघ्रातृकं ३ । ४ सर्वावस्थागार्हस्थ्यदिक्कृपा सर्वाभिरादिति पाठांतरं तावेव धर्मार्थविवे

अधुर्यवच्चोद्वेगमन्ये मरणमेव तत् ॥ यदित्वा मनुष्यामिपरस्याप्रियवादिनम् ३४ पृष्ठतोऽनुव्रजतं वा काशांतिर्हृदयस्य मे ॥ नास्मिन् जातु कुले जातोगच्छे द्योऽन्यस्य पृष्ठतः ३५ न त्वं परस्यानुचरस्तात जीवितुमर्हसि ॥ अहां हि क्षत्रहृदयं वेदयत्परिशाश्वतम् ३६ पूर्वैः पूर्वतरैः प्रोक्तं परैः परतरैरपि ॥ शाश्वतं चाव्य यंचैव प्रजापतिविनिर्मितम् ३७ यो वै कश्चिदिहा जातः क्षत्रियः क्षत्रधर्मवित् ॥ भयाद्वृत्तिसमीक्षो वाननमेदिह कस्यचित् ३८ उद्यच्छेदे वाननमेदुद्यमो ह्येव पौरुषम् ॥ अप्यपर्वणि भज्येत ननमेतेह कस्यचित् ३९ मातंगो मतइव च परीयात्स महामनाः ॥ ब्राह्मणेभ्यो न मेन्नित्यंधर्मार्थैव च संजय ४० नियच्छन्नितरान्वर्णान्विनिघ्नं सर्वं दुष्कृतः ॥ सहायोऽसहायो वा यावज्जीवं तथा भवेत् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि विदुला पुत्रानुशासने चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ पुत्र उवाच ॥ कृष्णाय सस्येव च ते संहत्यहृदयं कृतम् ॥ मम मातस्त्वकरुणैव प्रज्ञेह्यमर्षणे १ अहो क्षत्रसमाचारो यत्र मामितरं यथा ॥ नियोजयसि युद्धाय परमातेव मां तथा २ ईदृशं वचनं ब्रूयाद्भवती पुत्रमेकजम् ॥ किं नु ते मामपश्यंत्याः पृथिव्या अपि सर्वया ३ किमाभरणकृत्येन किं भोगैर्जीवितेन वा ॥ मायि वासं गहरते प्रिय पुत्रे विशेषतः ४ ॥ मातोवाच ॥ सर्वावस्था हि विदुषां तात धर्मार्थकारणात् ॥ तावेवाभिसमीक्ष्याहं संजयत्वामचूचुदम् ५ ससमीक्ष्य क्रमोपेतो मुख्यः कालोऽयमागतः ॥ अस्मिन् श्वेदागते काले कार्यं न प्रतिपद्यसे ६ असंभावितरूपस्त्वमा नृशंस्यं करिष्यसि ॥ तं त्वामयशसा स्पृष्टं न ब्रूयादिसंजय ७ खरीवात्सल्य माहुस्तान्निःसामर्थ्यमहेतुकम् ॥ सद्भिर्विगर्हितं मार्गं त्यजसूखं निषेवितम् ८ अविद्यावैमहत्या स्तियामिमांसां श्रिताः प्रजाः ॥ तव स्याद्यदिसद्वृत्तं तेन मे त्वं प्रियो भवेः ९ धर्मार्थगुणयुक्तेन तेन तरेण कथंचन ॥ दैवमानुषयुक्तेन सद्भिराचरितेन च १० यो ह्येवमविनीतेन रमते पुत्रनमृणा ॥ अनुत्थानवता चापि दुर्विनीतेन दुर्धिया ११

अचूचुदं प्रेरितवत्यस्मि ५ समीक्ष्य क्रमोपेतः द्रष्टुं योग्येन पराक्रमेण युक्तः अस्मिन्काले चेत्यर्थः कर्तव्यं युद्धं न प्रतिपद्यसे ६ आनृशंस्यं शत्रुषु स्वदेहे वा दयां कारिष्यसि तां हि त्वं असंभावितरूपस्ति ररुत रूपो भविष्यसीति संबंधः ७ खरीति उभयलोकानुपयुक्तेऽपि पुत्रे वृथा वात्सल्यं खरीकरोति तद्वदहमपि स्यामित्यर्थः ८ अविद्या अनात्मनि देहे आत्मबुद्धिः सायदितव स्यात्तर्हि स तस मीची नंतवदेहनाशादात्मनां पश्यतो वृत्तं शीलं उपहासार्थमिदमुच्यते तेन देहात्मभावेन मम देहादन्यमात्मानं पश्यंत्याः प्रियो भवेः अयमप्युपहासः । देहात्मवादी दुर्वृत्तो मम द्वेष्यश्च भविष्य सित्यर्थः ९ धर्मायति त्वया भाव्यमिति शेषः १० । ११

१२ । १३ । १४ निकृतेन अपकृतेनापिशून्प्रातिजिगीषया प्रस्थातव्यमेवेति शेषः १५ । १६ स्वल्पमैश्वर्यं अप्रियमनिष्टं च्छातिमन्यते प्राज्ञः यस्य तु अल्पमेवैश्वर्यं प्रियं तस्य ध्रुवं निश्चितं तदेवा लंप्रियत्वेन गृहीतं अप्रियमनर्थकरं स्यात् तेन राज्ञाऽल्पसंतुष्टेन न भवितव्यमित्यर्थः १७ अभावं नाशं १८ कारुण्यमेव पश्यद्विहितत्वेनेति शेषः १९ अतो वचनात् मेममभूयसीनां दिः समृद्धिः भवितेति शेषः यत्तत्पुंकारुण्यं देहे कृपां अनुपश्यसि हितत्वेन एवं सस्यपित्वमेव चोद्यं पूर्वपक्षं चोदयसि प्रेरयसि कारुण्यं कुर्विते अथापि वृद्धदयाऽहं ते तुभ्यं चोदयामि २० सैधवान् हत्वा कृच्छ्रेण भावितं ते तव विजयं ददापश्यामि द्रक्ष्यामि अथत्वा पूजयिष्यामीति योजना २१ एतां अवस्थां दारुणामात्मनि आत्मना स्वयं विदित्वा मेममभावश्चित्राज्या त्रिद्वित्युत्तरेण संबंधः २२ । २३ । २४

रमते यस्तु पुत्रेण मोघं तस्य प्रजाफलम् ॥ अकुर्वतो हि कर्माणि कुर्वतो निर्दिता निच १२ सुखं नैवेहनामुत्र लभंते पुरुषा धमाः ॥ युद्धाय क्षत्रियः सृष्टः संजयेह जयाय च १३ जयन्वावध्यमानो वा प्राप्नोति त्रिसलोकनाम् ॥ न शक्र भवने पुण्ये दिवित द्विद्यते सुखम् ॥ यदमित्रान्वशे कृत्वा क्षत्रियः सुखमेधते १४ मन्युना दह्यमानेन पुरुषे ण मनस्विना ॥ निकृतेनेह बहुशः शून्प्रातिजिगीषया १५ आत्मानं वापरित्यज्य शत्रुं वा विनिपात्य च ॥ अतो न्येन प्रकारेण शांतिरस्य कुतो भवेत् १६ इह प्राज्ञो हि पुरुषः स्वल्पमप्रियमिच्छति ॥ यस्य स्वल्पं प्रियं लोके ध्रुवं तस्याल्पमप्रियम् १७ प्रियाभावाच्च पुरुषे नैव प्राप्नोति शोभनम् ॥ ध्रुवं चाभावमभ्येति गत्वा गंगे वसा गरम् १८ ॥ पुत्र उवाच ॥ नेयं मतिस्त्वया वाच्या मातः पुत्रे विशेषतः ॥ कारुण्यमेवात्र पश्य भूत्वेह जडमूकवत् १९ ॥ मातोवाच ॥ अतो मे भूयसीनां दिदं देवमनु पश्यसि ॥ चोद्यं मां चोदयस्येत शूशं चोदयामि ते २० अथत्वा पूजयिष्यामि हत्वा वै सर्वसैधवान् ॥ अहं पश्यामि विजयं कृच्छ्रं भावितमेव ते २१ ॥ पुत्र उवाच ॥ अकोशस्यासहायस्य कुतः सिद्धिर्जयो मम ॥ इत्यवस्थां विदित्वा मात्मनात्मनि दारुणाम् २२ राज्याद्भावो निवृत्तो मे त्रिदिवा दिव दुष्कृतः ॥ ईदृशं भवती किंचिदुपाय मनुपश्यति २३ तन्मे परिणत प्रज्ञे सस्य कप्रहृष्टं पृच्छते ॥ करिष्यामि हितं सर्वं यथा वदनुशासनम् २४ ॥ मातोवाच ॥ पुत्रनात्माऽवमंतव्यः पूर्वाभिरसमृद्धि भिः ॥ अभूत्वा हि भवंत्यर्था भूत्वा नश्यंति चापरे ॥ अमर्षेणैव चाप्यर्थानारब्धव्याः सुबालिशैः २५ सर्वेषां कर्मणां तात फले नित्यमनित्यता ॥ अनित्यमिति जानंतो न भवंति भवंति च २६ अथ येनैव कुर्वन्ति नैव जानु भवंति ते ॥ ऐकगुण्यमनीहायामभावः कर्मणां फलम् २७ अथ द्वैगुण्यमीहायां फलं भवति वानवा ॥ यस्य प्रागेव वि दिता सर्वार्थानामनित्यता २८ नुदेहृद्विसमृद्धी सप्रतिकूले नृपात्मज ॥ उत्थातव्यं जायतव्यं योक्तव्यं भूतिकर्मसु २९ भविष्यतीत्येव मनः कृत्वा सततमव्यथैः ॥ मंगलानि पुरस्कृत्य ब्राह्मणांश्चैश्वरैः सह ३० प्राज्ञस्य नृपतेराशुवृद्धिर्भवति पुत्रक ॥ अभिवर्ततिलक्ष्मिस्तं प्राचीमिव दिवाकरः ३१ अर्थाः धर्माद्याः बालिशैरमर्षेणैव नारब्धव्याः पंडितैस्तु आदरेण आरब्धव्या एवेति भावः २९ अनित्यमिति जानंतः पंडिता आरममाणान भवंति कदाचिदैश्वर्यं न लभंते भवंति च कदाचित्सिद्धयर्थाः २६ अकुर्वन्प्राप्तिदति अथेति अनीहायां चेष्टाया अभावे ऐकगुण्यं एकगुणमेव फलं यत्कर्मणां मीप्सिततमानामभावोऽप्राप्तिः २७ ईहायां तु द्वैगुण्यं गुणद्वयं यत्फलं भवति वानवेति अभावनिश्चयापेक्षया पाक्षिकफलसद्भाववती प्रवृत्तिरेव श्रे ष्ठेत्यर्थः २८ वृद्धिः पीडा वृद्धिहायामित्यस्य रूपं समृद्धिरैश्वर्यं ते उभे नुदेह दूरीकुर्यात् आत्मनः पीडा परस्थैश्वर्यं च नुदेदित्यर्थः योक्तव्यं सज्जीभवितव्यम् २९ ईश्वरैर्देवैः ३० । ३१

नारब्धव्याः पंडितैस्तु आदरेण आरब्धव्या एवेति भावः २९ अनित्यमिति जानंतः पंडिता आरममाणान भवंति कदाचिदैश्वर्यं न लभंते भवंति च कदाचित्सिद्धयर्थाः २६ अकुर्वन्प्राप्तिदति अथेति अनीहायां चेष्टाया अभावे ऐकगुण्यं एकगुणमेव फलं यत्कर्मणां मीप्सिततमानामभावोऽप्राप्तिः २७ ईहायां तु द्वैगुण्यं गुणद्वयं यत्फलं भवति वानवेति अभावनिश्चयापेक्षया पाक्षिकफलसद्भाववती प्रवृत्तिरेव श्रे ष्ठेत्यर्थः २८ वृद्धिः पीडा वृद्धिहायामित्यस्य रूपं समृद्धिरैश्वर्यं ते उभे नुदेह दूरीकुर्यात् आत्मनः पीडा परस्थैश्वर्यं च नुदेदित्यर्थः योक्तव्यं सज्जीभवितव्यम् २९ ईश्वरैर्देवैः ३० । ३१

उद्धर्षणानिप्रोत्साहकानि अनुदर्शितरूपलोकनृतांतोयस्मैतथा । ३२ । ३३ । ३४ तेषांक्रुद्धादीनांअग्रप्रदायीभक्तवेतनंचसर्वेभ्यःप्रथमंदेयं नचेत्सद्यःकुपितास्तेत्यजेयु रित्यर्थः ३५ त्यक्त जीवितयुद्धेजीवितनिराकांक्षशत्रुजीविताकांक्षीउद्धृजते ३६ तमिति तंशत्रुंपराक्रांतपराक्रमवंतंविदित्वा अशक्तयावशेस्वाज्ञायांयदिनकरोतिताहिंसेननिर्वादेःपरिनिष्ठितदूतैर्निर्वदेत्परिनिष्ठां पा पयेत् । साम्राजानेनवातंपर्यवस्थापयेदित्यर्थः । 'निर्वादेःस्यात्परीवादेपरिनिष्ठितवादयोः'इति विश्वः । अंततःफलतःतदशत्रोर्वशीकरणंभाविष्यति ३७ तत्रोपायमाहनिर्वादादिति एवंपरि निष्ठिततयाआस्पदस्थानंप्राप्तंचेतश्शत्रुणाऽनुपद्रुतस्यधनवृद्ध्यादिकंसर्वस्यस्यतीत्यर्थः ३८ स्वलितार्थंयुतधनं नआश्वसंतेइतिच्छेदः विश्वातंनकुर्वतीत्यर्थः ३९ संभाव्यमेवैतादित्युपहासः

निदर्शनान्युपायांश्चबहून्युद्धर्षणानिच ॥ अनुदर्शितरूपोऽसिपश्यामिकुरुपौरुषम् ३२ पुरुषार्थमभिप्रेतंसमाहर्तुमिहार्हसि ॥ क्रुद्धानलुब्धानपरिक्षीणानव लिप्तान्विमानितान् ३३ स्पर्धिनश्चैवयेकेचित्तान्युक्तउपधारय ॥ एतेनत्वंप्रकारेणमहतोभेत्स्यसेगणान् ३४ महावेगइवोद्धृतोमातरिश्वाबलहकान् ॥ तेषा मग्रप्रदायीस्याःकल्पोत्थायीप्रियंवदः ॥ तेषांप्रियंकरिष्यांतिपुराधोस्यांतिचध्रुवम् ३५ यदैवशत्रुर्जानीयात्सपत्न्यक्तजीवितम् ॥ तदैवास्मादुद्धृजतेसर्पाद्वे श्मगतादिव ३६ तंविदित्वापराक्रांतंवशेनकुरुतेयदि ॥ निर्वादैर्निर्वदेदेनमतस्तद्विष्यति ३७ निर्वादादास्पदंलब्धाधनवृद्धिर्भाविष्यति ॥ धनवंतं हिमित्राणिभजंतेचाश्रयंतिच ३८ स्वलितार्थंपुनस्तानिसंत्यजंतिचबांधवाः ॥ अप्यस्मिन्नाश्वसंतेचजुगुप्संतेचतादृशम् ३९ शत्रुंक्रुत्वायःसहायंविश्वासमु पगच्छति ॥ अतःसंभाव्यमेवैतद्यद्राज्यंप्राप्नुयादिति ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिविदुलापुत्रानुशासने पंचत्रिंशदधिकशततमोऽ ध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ ॥ ॥ मातोवाच ॥ नैवराज्ञादरःकार्योजातुकस्यांचिदापदि ॥ अथचेदपिदीर्णःस्यान्नैववर्तेतदीर्णवत् १ दीर्णोहेहद्वाराजानं सर्वमेवानुदीर्यते ॥ राष्ट्रंवलममात्याश्चपृथक्कुर्वतितेमतीः २ शत्रूनेकेप्रपद्यंतेप्रजहत्यपरेपुनः ॥ अन्येतुप्रजिहीर्षीतिपुनस्तद्विमानिताः ३ यएवात्यंतसुहृ दस्तएनंपर्युपासते ॥ अशक्तयःस्वस्तिकामाबद्धवत्साइलाइव ४ शोचंतमनुशोचंतिपतितानिवबांधवान् ॥ अपितेपूजिताःपूर्वमपितेसुहृदोमताः ५ येरा एमभिमन्यंतेराज्ञोव्यसनभीयुषः ॥ मादीदरस्त्वंसुहृदोमात्वादीर्णंप्रहासिषुः ६ प्रभावंपौरुषंबुद्धिंजिज्ञासंत्यामयातव ॥ विदधत्यासमाश्वासमुक्तंतेजोविवृद्धये ७ यदेतत्संविजानासियदिसम्यग्ब्रवीम्यहम् ॥ कृत्वाऽसौम्यमिवात्मानंजयायोतिष्ठसंजय ८ अस्तितनःकोशनिचयोमहान्हिविदितस्तव ॥ तमहंवेदनान्य स्तमुपसंपादयामिते ९ संतिनैकतमाभूयःसुहृदस्तवसंजय ॥ सुखदुःखसहावीरसंग्रामादनिवर्तिनः १०

असंभावितमेतत् यच्छत्रौविश्वासंक्रुत्वाऽपिराज्यंप्राप्नुयादिति ४० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ ॥ ॥ दरोभयं जातु कदाचित् दीर्णोभीतः १ महीभितिपाठे महीस्थानलोकान् २ अपरेस्त्रीयाःप्रजिहीर्षीतिप्रहर्तुतादितुमिच्छंति ३ इलाधेनवः इलाधेनुःसहवत् । नआगादितिभंत्रवर्णात् ४ तेतनापिसुहृदःसंति ५ येराष्ट्रेअस्मदीयमिदंअस्माभीरक्षणीयं राजाचव्यसनादुद्धर्तव्यइतिअभिमन्यंतेअभिमानवंतः मादीदरःमापिदारय ६ समाश्वासयेय ७ । ८ । ९ । १०

११ स्वल्पचेतसोऽपितस्यतमोऽपागमदितिसंबंधः १२ उदकेमर्ज्जतीवभूः पित्र्यराज्यं धूरितिपाठेऽपिसपवार्यः इयंमयाधार्या ममंराज्यंवाउद्धर्तव्यं प्रवणेप्रपातेवापुद्गाख्येवामर्तव्यं नतुएवमेव निर्व्यापारेणस्येयं नेत्रीशिक्षयित्री १३ अपरापरंअपरमपरंउत्तरोत्तरमितियावत् प्रतिबद्धप्रतिकूलंवदन् आयसंहृदयंतवेतिपुत्रेभिःस्नेहासीत्यादि १४ बांधवात्बंधुतः उद्यच्छामिउद्यमं

तादृशाहिसहायावैपुरुषस्यबुभूषतः ॥ इष्टंजिहीर्षतःकिंचित्सचिवाःशत्रुकर्शन ११ यस्यास्त्वीदृशंकवाक्यंश्रुत्वाऽपिस्वल्पचेतसः ॥ तमस्त्वपागमतस्यसुचि त्रार्थपदाक्षरम् १२ ॥ पुत्रउवाच ॥ उदकेभूरियंधार्यामर्तव्यंप्रवणेमया ॥ यस्यमेभवतीनेत्रीभाविष्यदूतिदर्शिनी १३ अहंहिवचनंत्वतःशुश्रूषुरपरापरम् ॥ किंचित्किंचित्प्रतिवदंस्तूष्णीमासंमुहुर्मुहुः १४ अतृप्यन्नमृतस्येवकृच्छ्राल्लब्धस्यबांधवात् ॥ उद्यच्छाम्येषशत्रूणानियमार्थंजयायच १५ ॥ कुंत्युवाच ॥ स दश्वइवसक्षितःप्रणुन्नोवाक्यसायकैः ॥ तच्चकारतथासर्वेयथावदनुशासनम् १६ इदमुद्धर्षणंभीमंतेजोवर्धनमुत्तमम् ॥ राजानंश्रावयेन्मन्त्रीसीदंतंशत्रुपीडितम् १७ जयोमानेतिहासोऽयंश्रोतव्योविजिगीषुणा ॥ महीविजयतेक्षिप्रंश्रुत्वाशत्रूंश्चमर्दति १८ इदंपुंसवनंचैववीराजननमेवच ॥ अभीक्ष्णंगर्भिणीश्रुत्वाध्रुवंवरं प्रजायते १९ विद्याशूरंतपःशूरंदानशूरंतपस्विनम् ॥ ब्राह्म्याश्रियादीप्यमानंसाधुवादेचसंमतम् २० अर्चिष्मंतंबलोपेतंमहाभागंमहारथम् ॥ घृतिमं तमनाधृष्यंजेतारमपराजितम् २१ नियंतारमसाधूनांगोत्तारंधर्मचारिणाम् ॥ ईदृशंक्षत्रियासूतेवीरंसत्यपराक्रमम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि भग०विदुलापुत्रानुशासनसमाप्तौषट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ कुंत्युवाच ॥ अर्जुनंकेशवब्रूयास्त्वयिजातेस्मसूतके ॥ उपोपविष्टानारी भिराश्रमेपरिवारिता १ अर्थातरिक्षेवागासीद्विव्यरूपामनोरमा ॥ सहस्राक्षसमःकुंतिमविष्यत्येषतेसुतः २ एषजेप्यतिसंग्रामेकुरुस्सर्वान्समागतान् ॥ भीमसे नद्वितीयश्चलोकमुद्धर्तयिष्यति ३ पुत्रस्तेपृथिवीजेतायशश्चास्यादेवंस्पृशेत् ॥ हत्वाकुरुंश्चसंग्रामेवासुदेवसहायवान् ४ पित्र्यमंशंप्रनष्टंचपुनरप्युद्धरिष्यति भ्रातृभिःसहितःश्रीमांस्त्रीन्मेधानाहरिष्यति ५ ससत्यसंधोबीभत्सुःसव्यसाचीयथाऽच्युत ॥ तथात्वमेवजानासिबलवंतंदुरासदम् ६ तथातदस्तुदाशार्हयथा वागभ्यभाषत ॥ धर्मश्चेदास्तवाष्णेयतथासत्यंभाविष्यति ७ त्वंचापिततथाकृष्णसर्वसंपादयिष्यसि ॥ नाहंतदभ्यमूयाभियथावागभ्यभाषत ८ नमोधर्मा यमहतेधर्मोधारयतिप्रजाः ॥ एतद्धनंजयोवाच्योनिन्योयुक्तोवृकोदरः ९ यदर्थंक्षत्रियासूतेतस्यकालोऽयमागतः ॥ नहिवैरंसमासाद्यसीदंतिपुरुषर्षभाः १० विदितातेसदाबुद्धिर्भीमस्यनसशाम्याते ॥ यावदंतंनकुरुतेशत्रूणांशत्रुकर्शन ११ सर्वधर्मविशेषज्ञांस्तुषांपांडोर्महात्मनः ॥ ब्रूयामाधवकल्याणी कृष्णकृष्णायशस्विनीम् १२

करोमि नियमार्थंनिग्रहार्थं बांधवानितिपाठेउद्यच्छामिधारयामि १९ । २० । २१ । २२ पुंसवनंपुत्रप्रसवकरं वीराणांआजननं

येनतद्वीराजननं प्रजायतेजनयति १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे षट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ॥ ॥ अर्जुनमिति १ । २ उद्धर्तयिष्यतिआकुलीकरिष्यति लोकंशत्रुजनम् ३ । ४ मेयान् अश्वमेधान् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

११ । १२ । १५ धर्मोपचायिनां धर्मवर्धनशीलानां ११ । १० । १८ । १९ पदवीचरमार्गमनुसर शत्रुक्षीणवैद्यवार्धयतस्वेत्यर्थः २० परांगतिमरणं २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७
 युक्तमेतन्महाभागेकुलेजातेयशस्विनि ॥ यन्मेपुत्रेषु सर्वेषु यथावच्चमवर्तिताः १३ माद्रीपुत्रौ च वक्तव्यौ क्षत्रधर्मरताबुभौ ॥ विक्रमेणाजितान्भोगान्मृगीतंजी
 वितादपि १४ विक्रमाधिगताह्यर्थाः क्षत्रधर्मेण जीवितः ॥ मनोमनुष्यस्य सदाप्रीणंति पुरुषोत्तम १५ यच्च वः प्रेक्षमाणानां सर्वधर्मोपचायिनाम् ॥ पांचालोपह
 षाण्युक्ता को नु तत्सं तुमर्हति १६ नराज्यहरणं दुःखं द्यूते चापि पराजयः ॥ प्रवाजनं सुतानां वानमेतदुःखकारणम् १७ यत्र सावृहती श्यामा सभायां रुदती तदा ॥
 अश्रीषीत्पुरुषावाचस्तन्मे दुःखतरं महत् १८ स्त्रीधर्मिणी वरारोहा क्षत्रधर्मरता सदा ॥ नाध्यगच्छत दानार्थं कृष्णानाथवती सती १९ तं वै ब्रूहि महाबाहो सर्वशस्त्र
 भृतां वरम् ॥ अर्जुनं पुरुषव्याघ्रं द्रौपद्याः पदवीचर २० विदितं हितवाक्यं तं कुद्वा विवयमांतकौ ॥ भीमार्जुनौ न येतां हि देवानपि परांगतिम् २१ तयोश्चैतदवज्ञा
 नं यत्सा कृष्णा सभागता ॥ दुःशासनश्च यद्भीमं कटुकान्यभ्यभाषत २२ पश्यतां कुरुवीराणां तच्च संस्मारयेः पुनः ॥ पांडवान् कुशलं पृच्छेः स पुत्रान् कृष्णया सह २३
 मां च कुशलिनीं दूयास्तेषु भूयोजनार्दन ॥ अरिष्टं गच्छ पंथानं पुत्रान् मे प्रतिपालय २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अभिवाद्याथ तां कृष्णः कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥
 निश्चक्राम महाबाहुः सिंहखेलगतिस्ततः २५ ततो विसर्जयामास भीष्मादीन् कुरुपुंगवाम् ॥ आरोप्याथ रथे कर्णं प्रायात्सात्यकिना सह २६ ततः प्रयाते दाशार्हे कु
 रवः संगता मिथः ॥ जजल्पुर्महदाश्चर्यं केशवे परमाहुतम् २७ प्रमूढा पृथिवी सर्वा मृत्युपाशवशीकृता ॥ दुर्योधनस्य बालिश्या नैतदस्तीति चाब्रुवन् २८ ततो
 निर्याय नगरात्प्रययौ पुरुषोत्तमः ॥ मंत्रयामास च तदा कर्णेन सुचिरं सह २९ विसर्जयित्वा राधेयं सर्वयादवनंदनः ॥ ततो जवेन महता तूर्णमश्वान चोदयत् ३० ते
 पिबंत इवाकाशं दारुकेण प्रचोदिताः ॥ हयाजग्मुर्महावेगामनोमारुतरंहसः ३१ ते व्यतीत्य महाध्वानं क्षिप्रं शयेना इवाशुगाः ॥ उच्चैर्जग्मुरुपप्लव्यं शार्ङ्गधन्यान्मा
 वहन् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कुंतीवाक्ये सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कुंत्यास्तु वचनं
 श्रुत्वा भीष्मद्रोणौ महारथौ ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यमुचतुः शासनातिगम् १ श्रुतं ते पुरुषव्याघ्रं कुंत्याः कृष्णस्य संनिधौ ॥ वाक्यमर्थवद्व्युग्रमुक्तं धर्म्यमनुत्तमम् २
 तत्करिष्यंति कैतेया वासुदेवस्य संमतम् ॥ न हिते जातु शाम्येरन्न ते राज्येन कौरव ३ क्लेशिता हित्वया पार्था धर्मपाशसितास्तदा ॥ सभायां द्रौपदी चैव तैश्च तन्मर्षितं तव
 ४ कृतास्त्रं ह्यर्जुनं प्राप्य भीमं च कृतनिश्चयम् ॥ गांडीवं च पुथीचैव रथं च ध्वजमेव च ५ न कुलं सह देवं च बलवीर्यसमन्वितौ ॥ सहायं वासुदेवं च न क्षंस्यति युधिष्ठिरः ६
 प्रत्यक्षं ते महाबाहो यथापार्थेन धीमता ॥ विराटनगरे पूर्वसर्वे स्मयुधिनिर्जिताः ७ दानवाघोरकर्माणो निवातकवचायुधि ॥ रौद्रमस्त्रं समादाय दग्धा वानरकेतुना ८
 नेतवस्तिरामिति शेषः २८ निर्याय निर्गत्य २९ । ३० । ३१ उपप्लव्यं विराटनगरं ३२ ॥ इति उ० नी० भा० सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ कुंत्या इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥

प्रशाम्य प्रशमं कुरु १ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ आश्विने यो आश्विनोः पुत्रौ न कुलसहदेवौ २७ । २८ । २९ वारणं प्रतिवेधम् २० । २१ । २२ । २३ दीप्तादिशमिति विग्दा
 कर्णप्रभृतयश्चैव त्वंचापि कवचीरथी ॥ मोक्षितो घोषयात्रायां पर्याप्तं तन्निर्दर्शनम् ॥ प्रशाम्य भरतश्रेष्ठ भ्रातृभिः सह पांडवैः ९ रक्षेमां पृथिवीं सर्वां मृत्योर्दंष्ट्रातरंग
 ताम् ॥ ज्येष्ठो भ्राता धर्मशीलो वत्सलः श्रुक्ष्णवाक्कायः १० तं गच्छ पुरुषव्याघ्रं व्यपनीये ह किलिबषम् ॥ दृष्ट्वा त्वं पांडवेन व्यपनीतशरासनः ११ प्रशांतशुक्र
 टिः श्रीमान् कृताशांतिः कुलस्य नः ॥ तमभ्येत्य सहामात्यः परिष्वज्य नृपात्मजम् १२ अभिवादय राजानं यथा पूर्वमर्हदम् ॥ अभिवादयमानं त्वां पाणिभ्यां भीम
 पूर्वजः १३ प्रतिगृह्णातु सौहार्दात्कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ सिंहस्कंधो रुबाहुस्त्वां वृत्ताय तमहाभुजः १४ परिष्वजतु बाहुभ्यां भीमः प्रहरतां वरः ॥ कंबुग्रीवो गुडाकेश
 स्ततस्त्वां पुष्करेक्षणः १५ अभिवादयतां पार्थः कुंतीपुत्रो धनंजयः १६ आश्विने यौ नरव्याघ्रौ रूपेणाप्रतिमौ भुवि ॥ तौ च त्वां गुरुवत्प्रेम्णा पूजया प्रत्युदीयताम्
 १७ मुंचं त्वानंदजा शूणि दाशार्हं प्रमुखा नृपाः ॥ संगच्छ भ्रातृभिः सार्धं मानं संत्यज्य पार्थिव १८ प्रशाधि पृथिवीं कृत्स्नां ततस्त्वं भ्रातृभिः सह ॥ समाहित्य च हर्षे
 ण नृपायां तु परस्परम् १९ अलं युद्धेन राजेंद्र सुहृदां शृणु वारणम् ॥ ध्रुवं विना शोयुद्धे हि क्षत्रियाणां प्रदृश्यते २० ज्योतींषि प्रतिकूलानि दारुणा मृगपक्षिणः ॥
 उत्पाता विविधा वीरदृश्यंते क्षत्रनाशनाः २१ विशेषत इहास्माकं निमित्तानि निवेशने ॥ उल्काभिर्हि प्रदीप्ताभिर्बाध्यते पृतना तव २२ बाहनान्यप्रहृष्टानिरुद्धं
 तीव्रविशंपते ॥ गृध्रास्ते पथ्युपासंते सैन्यानि च समंततः २३ नगरं न यथा पूर्वतथा राजनिवेशनम् ॥ शिवाश्चाशिवानि घोषादीनां सेवति वैदिशम् २४ कुरुश
 क्यं पितुर्मातुरस्माकं च हितैषिणाम् ॥ त्वय्यायतो महाबाहो शमो व्यायाम एव च २५ न चेत्करिष्यसि वचः सुहृदामरिर्कशन ॥ तत्स्यसे वाहिनीं हृष्ट्वा पार्थवाण प्र
 पीडिताम् २६ भीमस्य च महानादं न दतः शुष्मिणो रणे ॥ श्रुत्वा स्मर्तां ऽसिमेवाक्यं गांडीवस्य च निःस्वनम् ॥ यद्येतदपसव्यं ते वचो मम भाविष्यति २७ ॥
 ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि भीष्मद्रोणवाक्ये अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु विम
 नास्तिर्यग्दृष्टिरधोमुखः ॥ संहत्य च भ्रुवोर्मध्यं किंचिद्वाजहारह १ तं वै विमनसं दृष्ट्वा संप्रेक्ष्यान्योन्यमंतिकात् ॥ पुनरेवोत्तरं वाक्यमुक्त्वा तौ नरर्षभौ २
 ॥ भीष्म उवाच ॥ शुश्रूषु मनसूयं च ब्रह्मण्यं सत्यवादिनम् ॥ प्रतियोत्स्यामहे पार्थमतो दुःखतरं नु किम् ३ ॥ द्रोण उवाच ॥ अश्वत्थाम्नि यथा पुत्रेभूयो मम वचनं
 जये ॥ बहुमानः परो राजन् सन्नतिश्च कपिध्वजे ४ तं च पुत्रात्प्रियतमं प्रतियोत्स्ये धनंजयम् ॥ क्षात्रधर्ममनुष्ठाय धिगस्तु क्षत्रजीविकाम् ५ यस्य लोके समो ना
 स्ति कश्चिदन्यो धनुर्धरः ॥ मत्प्रसादात्सर्वो भूत्सुः श्रेयानन्यैर्धनुर्धरैः ६ मित्रभृद्गुह्यभावश्च नास्ति कोऽथानृजुः शठः ॥ न सत्सु लभते पूजां यज्ञे मुखं इवागतः ७
 हाव्य उत्पात उक्तः २४ । २५ । २६ शुष्मिणः बालिनः अपसव्यं विपरीतं यदि निर्घातसदृशमिति पाठे निर्घातसदृशं वज्रपाततुल्यं २७ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे
 अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥

८ एतेपांडवास्त्वयामिधोपचरिताभपिअनुपश्वात्प्रियेवर्तमानादिप्रसिद्धं तवपुदोषाःद्वेषादयःअहितत्वायवेरभावायकल्पते १।१० उष्णगेउष्णातिगमेवर्षाकाले ११ वासएवेतिपांडवासगृहे पाठां
तरेत्यक्तंवाभोवस्त्रंपरकीयंस्वीयमितिमन्यसेइतियोज्यं १२ ११ ऐलविलंकुबेरंआसाद्यरणेप्राप्य १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेमार
वार्यमाणोऽपिपापेभ्यःपापात्मापापमिच्छति ॥ चोद्यमानोऽपिपापेनशुभात्माशुभमिच्छति ८ मिथ्योपचरिताह्येतेवर्तमानाह्यनुप्रिये ॥ अहितत्वायकल्पते
दोषाभरतसतम ९ त्वमुक्तःकुरुवृद्धेनमयाचविदुरेणच ॥ वासुदेवेनचतथाश्रेयोनैवाभिमन्यसे १० अस्तिमेवलमित्येवसहसात्वंतितीर्षसि ॥ सग्राहनक्रमकरं
गावेगमिवोष्णगे ११ वाससैवयथाहित्वंप्रावृण्वानोऽभिमन्यसे ॥ स्रजंत्यक्तमिवप्राप्यलोभाद्यौघिष्ठिरीश्रियम् १२ द्रौपदीसहितंपार्थसायुधैर्भ्रातृभिर्वृतम् ॥
वनस्थमपिराज्यस्थःपांडवंकोविजेष्यति १३ निदेशेयस्यराजानःसर्वेतिष्ठंतिकिंकराः ॥ तमैलविलमासाद्यधर्मराजोव्यराजत १४ कुबेरसदनंप्राप्यततोर्त्ना
न्यवाप्यच ॥ स्फीतमाक्रम्यतेराष्ट्राज्यमिच्छंतिपांडवाः १५ दत्तंहुतमधीतंचब्राह्मणास्तर्पिताधनैः ॥ आवयोगतमायुश्चकृतकृत्यौचविद्विनौ १६ त्वंतुहि
त्वासुखंराज्यंमित्राणिचधनानिच ॥ विग्रहंपांडवैःकृत्वामहद्व्यसनमाप्स्यसि १७ द्रौपदीयस्यचाशास्तेविजयंसत्यवादिनी ॥ तपोघोरव्रतादेवीकथंजेप्यसिपां
डवम् १८ मंत्रीजनार्दनोयस्यभ्रातायस्यधनंजयः ॥ सर्वशस्त्रभृतांश्रेष्ठःकथंजेप्यसिपांडवम् १९ सहायाब्राह्मणायस्यघृतिमंतोजितेंद्रियाः ॥ तमुग्रतपसंवी
रंकथंजेप्यसिपांडवम् २० पुनरुक्तंचवक्ष्यामियत्कार्यंभूतिमिच्छता ॥ सुहृदामज्जमानेषुसुहृत्सुव्यसनार्णवे २१ अलंयुद्धेनतैर्वीरैःशान्त्यत्वंकुरुवृद्धये ॥ मा
गमःससुतामात्यःसबलश्चपराभवम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिभीष्मद्रोणवाक्येएकोनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९
धृतराष्ट्रउवाच ॥ राजपुत्रैःपरिवृतस्तथाभृत्यैश्चसंजय ॥ उपारोप्यरथेकर्णनिर्यातोमधुसूदनः १ किमब्रवीदमेयात्मारधेयंपरवीरहा ॥ कानिसांत्वानिगोर्वि
दःसूतपुत्रेप्रयुक्तवान् २ उद्यन्मेघस्वनःकालेकृष्णःकर्णमथाब्रवीत् ॥ भृदुवायदिवातीक्ष्णंतन्ममाचक्ष्वसंजय ३ ॥ संजयउवाच ॥ आनुपूर्व्येणवाक्यानिती
क्ष्णानिचमृदूनिच ॥ प्रियाणिधर्मयुक्तानिसत्यानिचहितानिच ४ हृदयग्रहणीयानिराधेयंमधुसूदनः ॥ यान्यब्रवीदमेयात्मातानिमेशृणुभारत ५ ॥ वासुदेवउ
वाच ॥ उपासितास्तेराधेयब्राह्मणावेदपारगाः ॥ तत्त्वार्थंपरिपृष्टाश्चनियतेनानसूयया ६ त्वमेवकर्णजानासिवेदवादान्सनातनान् ॥ त्वमेवधर्मशास्त्रेषुसूक्ष्मेषु
परिनिष्ठितः ७ कानीनश्चसहोदश्चकन्यायांयश्चजायते ॥ वोढारंपितरंतस्यप्राहुःशास्त्रविदोजनाः ८ सोऽसिर्कर्णतथाजातःपांडोःपुत्रोऽसिधर्मतः ॥ निग्रहा
द्धर्मशास्त्राणामेहिराजाभविष्यसि ९ पितृपक्षेचतेपार्थमातृपक्षेचवृष्णयः ॥ द्रौपक्षावभिजानीहित्वमेतौपुरुषर्षभ १० मयासार्द्धमितोयातमद्यत्वांतातपांडवाः ॥
अभिजानंतुकौतेयंपूर्वजातंयुधिष्ठिरात् ११ पादौतवग्रहीष्यंतिभ्रातरःपंचपांडवाः ॥ द्रौपदेयास्तथापंचसौभद्रश्चापराजितः १२ तभावदीपेएकोनचत्वारिंशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ राजपुत्रैरिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१० कानीनोद्विविधः सहोदःविवाहादूर्ध्वजातः विवाहाप्राग्जातश्चतन्मातुर्वोढारंतस्यापितरंप्राहुः ८।९।१०।११।१२

१३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाव

राजानोराजपुत्राश्चपांडवार्थेसमागताः ॥ पादौतवग्रहीष्यंतिर्वेचांधकवृष्णयः १३ हिरण्मयांश्चतेकुंभात्राजतान्पार्थिवांस्तथा ॥ ओषध्यःसर्वबीजानिसर्व
त्नानिवीरुधः १४ राजन्याराजकन्याश्चाप्यानयंत्वाभिषेचनम् ॥ षष्ठत्वांचतथाकालेद्रौपद्युपगमिष्यति १५ अग्निंजुहोतुवैधौम्यःसंशितात्माद्रिजोत्तमः ॥
अद्यत्वामभिषिंचंतुचातुर्वैद्याद्रिजातयः १६ पुरोहितःपांडवानांब्रह्मकर्मण्यवस्थितः ॥ तथैवभ्रातरःपंचपांडवाःपुरुषर्षभाः १७ द्रौपदेयास्तथापंचपंचाला
श्चदयस्तथा ॥ अहंचत्वाऽभिषेक्ष्यामिराजानंपृथिवीपतिम् १८ युवराजोऽस्तुतेराजाधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ गृहीत्वाव्यजनंश्चेतंधर्मात्मासंशितव्रतः १९ उ
पान्वारोहतुरथंकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ छत्रंचतेमहाश्चेतंभीमसेनोमहाबलः २० अभिषिक्तस्यकौंतेयोधारयिष्यतिमूर्धनि ॥ किकिगीशतनिर्घोषंवैयाघ्रपरिवा
रणम् २१ रथंश्चेतहयैर्युक्तमर्जुनोवाहयिष्यति ॥ अभिमन्युश्चतेनित्यंप्रत्यासन्नोभविष्यति २२ नकुलःसहदेवश्चद्रौपदेयाश्चपंचये ॥ पंचालाश्चानुयास्यं
तिशिखंडीचमहारथः २३ अहंचत्वाऽनुयास्यामिसर्वेचांधकवृष्णयः ॥ दाशार्हाःपरिवारास्तेदाशार्णाश्चविशांपते २४ भुंक्ष्वराज्यंमहाबाहोभ्रातृभिःसहपांडवैः ॥
जपैर्होमैश्चसंयुक्तोमंगलैश्चपृथग्विधैः २५ पुरोगमाश्चतेसंतुद्रविडाःसहकुंतलैः ॥ आंध्रास्तालचराश्चैवचूचुपावेणुपास्तथा २६ स्तुवंतुत्वांचबहुभिःस्तुतिभिः
सूतमागधाः ॥ विजयंवसुषेणस्यघोषयंतुचपांडवाः २७ सत्वंपरिवृतःपार्थैर्नक्षत्रैरिवचंद्रमाः ॥ प्रशाधिराज्यंकौंतेयकुंतींचप्रतिनंदय २८ मित्राणितेप्रहृष्यं
तुव्यथंतुरिपवस्तथा ॥ सौभ्रात्रंचैवतेऽद्यास्तुभ्रातृभिःसहपांडवैः २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिभीष्मद्रोणवाक्येचत्वारिंशदधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ३० ॥ कर्णउवाच ॥ असंशयंसौहृदान्मेप्रणयाच्चात्थकेशव ॥ सख्येनचैववाष्णेयश्रेयस्कामतयैवच १ सर्वेचैवाभिजानामिपांडोःपुत्रो
ऽस्मिधर्मतः ॥ निग्रहाद्धर्मशास्त्राणांयथात्वंकृष्णमन्यसे २ कन्यागर्भसमाधतभास्करान्मांजनार्दन ॥ आदित्यवचनाच्चैवजातंमांसाव्यसर्जयत् ३ सोऽस्मिंकृष्ण
तथाजातःपांडोःपुत्रोऽस्मिधर्मतः ॥ कुंत्यात्वहमपाकीर्णोयथानकुशलंतथा ४ सूतोहिमामधिरथोद्वैद्वैवाभ्यानयद्बृहान् ॥ राधायाश्चैवमांप्रादात्सौहार्दान्मधु
सूदन ५ मत्स्नेहाच्चैवराधायांसद्यःक्षीरमवातरत् ॥ सामेमूत्रंपुरीषंचप्रतिजग्राहमाधव ६ तस्याःपिंडव्यपनयंकुर्यादस्मद्विधःकथम् ॥ धर्मविद्धर्मशास्त्राणां
वणेसततंरतः ७ तथामामभिजानातिसूतश्चाधिरथःसूतम् ॥ पितरंचाभिजानामितमहंसौहृदात्सदा ८ सहमेजातकर्मादिकारयामासमाधव ॥ शास्त्रदृष्टेनवि
धिनापुत्रप्रीत्याजनार्दन ९ नामवैवसुषेणेतिकारयामासवैद्विजैः ॥ भार्याश्चोढाममप्राप्तेयौवनेतत्परिग्रहात् १०

११ । १२ । १३ आवाहाःकुलधर्माः आवापाइतिपाठेऽपिसर्वार्थः १४ मांविप्रमितिशेषः शस्त्रसमुद्यमःयुद्धोत्साहः १५ । १६ वधाववर्धप्राप्तापि बंधात्तन्निर्बन्धात्कुंतीसंबन्धाद्वा मयात् पराजयमयात् १७ उभयोरपिअकीर्तिःउभाभ्यामप्यन्योन्यवधस्यप्रतिज्ञातत्वात् १८ ब्रूयास्त्वंपांडवाभ्यन्तरीतिशेषः त्वद्वाशित्वात्त्वमेववशीनियामकोयेषांतेषांभावस्तत्त्वतः १९ मंत्रस्य कर्णःकुंतीसुतइत्येवंविधस्य आवयोर्गुप्तपरिभाषणस्यनियमंगोपनंयुधिष्ठिरेऽप्रकाशनमितियावत् २० अन्यथाबाधकमाह यदीति २१ इष्टापतिमाशंक्याह प्राप्तेति अधर्मिष्ठस्यदुर्योधन

तासुपुत्राश्चपौत्राश्चममजाताजनार्दन ॥ तासुमेहृदयंकृष्णसंजातंकामबंधनम् ११ नपृथिव्यासकलयानसुवर्णस्यराशिभिः ॥ हर्षाद्भयाद्वागोर्विदमिथ्याकर्तुं तदुत्सहे १२ घृतराष्ट्रकुलेकृष्णदुर्योधनसमाश्रयात् ॥ मयात्रयोदशसमाभुक्तंराज्यमकंटकम् १३ इष्टं च बहुभिर्यज्ञैःसहसूतैर्मयाऽसकृत् ॥ आवाहाश्चविवाहाश्च सहसूतैर्मयाकृताः १४ मांचकृष्णसमासाद्यकृतःशस्त्रसमुद्यमः ॥ दुर्योधनेनवाष्ण्येयविग्रहश्चापिपांडवैः १५ तस्माद्रणेद्वैरथेमांप्रत्युद्यातारमच्युत ॥ वृत्तवा न्परमंकृष्णप्रतीपंसव्यसाचिनः १६ वधादंधाद्भयाद्वाऽपिलोभाद्वापिजनार्दन ॥ अनृतंनोत्सहेकर्तुं धार्तराष्ट्रस्यधीमतः १७ यदिह्यद्यनगच्छेयंद्वैरथंसव्यसाचिना ॥ अकीर्तिःस्याद्दृषीकेशममपार्थस्यचोभयोः १८ असंशयंहितार्थायब्रूयास्त्वमधुसूदन ॥ सर्वंचपांडवाःकुर्युस्त्वद्वाशित्वान्नसंशयः १९ मंत्रस्यनियमंकुर्यास्त्वमत्रमधुसूदन ॥ एतदत्रहितंमन्येसर्वयादवनंदन २० यदिजानातिमाराजाधर्मात्मासंयतोद्विजः ॥ कुंत्याःप्रथमजंपुत्रंनसराज्यंग्रहीष्यति २१ प्राप्यचापि महद्राज्यंतदहंमधुसूदन ॥ स्फीतंदुर्योधनायैवसंप्रदद्यामरिंदम २२ स एवराजाधर्मात्माशाश्वतोऽस्तुयुधिष्ठिरः ॥ नेतायस्यहृषीकेशोयोद्धायस्यधनंजयः २३ पृथिवीतस्यराष्ट्रंचयस्यभीमोमहारथः ॥ नकुलःसहदेवश्चद्रौपदेयाश्चमाधव २४ घृष्टद्युम्नश्चपांचाल्यःसात्यकिश्चमहारथः ॥ उत्तमौजायुधामन्युःसत्यधर्मा चसौमकिः २५ चैद्यश्चचेकितानश्चशिखंडीचापराजितः ॥ इंद्रगोपकवर्णाश्चकेकयाभ्रातरस्तथा ॥ इंद्रायुधसवर्णश्चकुंतिभोजोमहामनाः २६ मातुलोभीमसे नस्यइयेनजिच्चमहारथः ॥ शंखःपुत्रोविराट्स्यनिधिस्त्वंचजनार्दन २७ महानयंकृष्णकृतःक्षत्रस्यसमुदानयः ॥ राज्यंप्राप्तमिदंदीप्तंप्रथितंसर्वराजसु २८ धार्तराष्ट्रस्यवाष्ण्येयशस्त्रयज्ञोभविष्यति ॥ अस्ययज्ञस्यवेत्तात्वंभविष्यसिजनार्दन २९ आध्वर्यवंचतेकृष्णक्रतावस्मिन्भविष्यति ॥ होताचैवात्रबीभत्सुः सन्नद्धःसकपिध्वजः ३० गांडीवंसुकृतथाचाऽज्यंवीर्यं पुंसांभविष्यति ॥ ऐंद्रपाशुपतंब्राह्मंस्थूणाकर्णंचमाधव ॥ मंत्रास्तत्रभविष्यंतिप्रयुक्ताःसव्यसाचिना ३१

स्यराज्यंलोकनाशकरमितिभावः २२ । २३ । २४ । २५ इंद्रगोपकःवर्षाःसुप्रचलनरक्तजंतुस्तद्वर्णास्ताम्राइत्यर्थः इंद्रायुधंइंद्रधनुः २६ निधिस्त्वंचजनार्दन निधिःरिवाक्षयःकामपूरकः २७ समुदानयःसमुदायीकरणं २८ अस्ययज्ञस्यवेत्ताउपद्रष्टा २९ आध्वर्यवंयज्ञस्यनेतृत्वं लोकेहिउपद्रष्टाऽन्योऽध्वर्युरन्योऽह्यते अत्रतुत्वमेवईश्वररूपेणकर्ताब्रह्मरूपेणसाक्षीचेतिभावः ३० । ३१

अनुयातोऽनुगतःपितृसमइत्यर्थः गीतंस्तोत्रंमंगतिमंत्रंप्रसाध्यास्तुतिं उद्गातृकर्मैत्यर्थः तत्तसौभद्रःभविष्यतिअनुभविष्यतिकरिष्यतीत्यर्थः ३२ । ३३ कारयिष्यतिस्वार्थेणिच् करिष्यतीत्यर्थः ३४ नादपुवसुब्रह्मण्योयुद्धयज्ञेभोक्तुःकालस्यावाहनकर्ता ३५ शामित्रंक्षत्रियपशूनांभारणं ३६ कल्माषदंडाश्चित्रध्वजाः ३७ कर्णिप्रभृतयोवत्सदंताताःउपबृंहणाःअध्वर्योःसोमाहुतिपक्षेपका लेसहायाश्चमसाध्वर्यवइत्यर्थः । सोमकलशाःसोमरसग्रहणपात्राणि तोमराःतोमरच्छायाः पवित्राणिसोमोत्पवनसाधनानिबाणोत्क्षेपणसाम्यात्धनूंषि ३८ कपालानिशिरःपुरोडाशपाचकानि स्वर्परशकलानि । हविःसोमाज्यपयोरूपं ३९ इध्माःअग्निसमिधनार्थाः समिधःशक्तयः परिधयःअग्नेःपरितःआहुतिरक्षणार्थस्थापितानिकाष्ठानिगदाः ४० परिस्तोमाःसोमचमसादयः ४१ प्रतिप

अनुयातश्चपितरमधिकोवापराक्रमे ॥ गीतंस्तोत्रंससौभद्रःसम्यक्तत्रभविष्यति ३२ उद्गाताऽत्रपुनर्भीमःप्रस्तोतासुमहाबलः ॥ विनदन्सनरव्याघ्रोनागा नीकांतकृद्रे ३३ सचैवतत्रधर्मात्माशश्वद्राजायुधिष्ठिरः ॥ जपैहोमैश्वसंयुक्तोब्रह्मत्वंकारयिष्यति ३४ शंखशब्दाःसमुज्जभेर्यश्चमधुसूदन ॥ उत्कृष्टसिंह नादश्चसुब्रह्मण्योभविष्यति ३५ नकुलःसहदेवश्चमाद्रौपत्रौयशस्विनौ ॥ शामित्रंतौमहावीर्यौसम्यक्तत्रभविष्यतः ३६ कल्माषदंडागोर्विदविमलारथपंतयः ॥ यूपाःसमुपकल्पंतामस्मिन्यज्ञेजनार्दन ३७ कर्णिनालीकनाराचावत्सदंतोपबृंहणाः ॥ तोमराःसोमकलशाःपवित्राणिधनूंषिच ३८ असयोऽत्रकपालानिपुरोडा शाःशिरांसिच ॥ हविस्तुरुधिरंकृष्णतस्मिन्यज्ञेभविष्यति ३९ इध्माःपरिधयश्चैवशक्तयोविमलागदाः ॥ सदस्याद्रोणशिष्याश्चरूपस्यचशरद्वतः ४० इषवो ऽत्रपरिस्तोमामुक्तागांडीवधन्वना ॥ महारथप्रयुक्ताश्चद्रोणद्रौणिप्रचोदिताः ४१ प्रतिप्रास्थानिकंकर्मसात्यकिस्तुकरिष्यति ॥ दीक्षितोधार्तराष्ट्रोऽत्रपत्नी चास्यमहाचमूः ४२ घटोत्कचोऽत्रशामित्रंकरिष्यतिमहाबलः ॥ अतिरात्रेमहाबाहोविततेयज्ञकर्मणि ४३ दक्षिणात्वस्ययज्ञस्यघृष्टद्युम्नःप्रतापवान् ॥ वैतानि केकर्ममुखेजातोयत्कृष्णपावकात् ४४ यदब्रुवमहंकृष्णकदुकानिस्मर्पांडवान् ॥ प्रियार्थं धार्तराष्ट्रस्यतेनतप्येह्यकर्मणा ४५ यदाद्रक्ष्यसिमांकृष्णनिहतंसव्यसा चिना ॥ पुनश्चित्तिस्तदाचास्ययज्ञस्याथभविष्यति ४६ दुःशासनस्यरुधिरंयदापास्यतिपांडवः ॥ आनर्दनर्दतःसम्यक्तदासूयंभविष्यति ४७ यदाद्रोणं चभीष्मंचपांचाल्यौपातयिष्यतः ॥ तदायज्ञावसानंतद्विष्यतिजनार्दन ४८ दुर्योधनंयदाहंताभीमसेनोमहाबलः ॥ तदासमाप्स्यतेयज्ञोधार्तराष्ट्रस्यमाधव ४९ स्नुषाश्चप्रस्नुषाश्चैवघृतराष्ट्रस्यसंगताः॥हतेश्वरानष्टपुत्राहतनाथाश्चकेशवः० रुदंत्यःसहगांधार्याश्चघृष्टकुरराकुले॥सयज्ञेऽस्मिन्नवभृथोभविष्यतिजनार्दन ५१

स्थाताऽध्वर्योस्तद्वितीयः तस्यकर्मप्रतिप्रास्थानिकं ४२ अतिरात्रेकतौ श्लेपेणनिशीथेचघटोत्कचःरात्रिचरत्वात्शामित्रंकरिष्यति ४३ वैतानिकेवितानोऽधीनांविस्तरःतत्रविदितेवैतानिकेश्रौ तयज्ञे कर्ममुखेकर्मप्रभवेद्वारेकर्मैवमुखंनिर्गमद्वारंयस्मिन्नृत्योनिःतस्मिन् ४४ पांडवेषुस्नेहंदर्शयति यदब्रुवामिति ४५ पुनश्चित्तिर्यज्ञानंतरंचयनारंभोयज्ञविशेषपूतः ४६ आनर्दमहानादनर्दतःगमूलं तंपूर्वपदं सूयंसोमाभिषवः राजसूयसूर्येतिनिपातनात् उपपदयोगस्त्वनित्यःआषौवा तदभावेऽपिसुजःक्यपदीर्घश्च सत्यमित्यपिपठति ४७ यज्ञावसानंयज्ञस्यमध्येमध्येविरम्यावस्थानं ४८ । ४९ प्रस्नुषाःस्नुषाणामपिस्नुषाः संगतापकीभूताः हतेश्वराःईश्वरोराजा नाथःपतिः ५० स्नुषादयोयद्वुदंत्योऽश्रुभिरार्द्रदेहाःसंपवार्द्राभावोऽवभृथइत्यर्थः ५१

इदं युद्धं श्रेय एवेत्याह विद्योति वृथा अयुद्धेन ५२ । ५३ । ५४ । ५५ समागमेषु संग्रामेषु यशोजयः पराक्रमेण मृत्युर्वातदेवक्षत्रियाणां धनं ५६ । ५७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमा
वदीपे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ कर्णस्येति १ राज्यलंभोपपादनं राज्यप्राप्त्युपायस्त्वांलभेत् न स्पृशेत्ततं स्वीयं मन्यसे इत्यर्थः २ । ३ भीमनेन विश्वकर्मेणा दृश्यंति
पश्यंति । स्वार्थयगंतोऽयं कंठादेराकृतिगणत्वात् अत्र ध्वजे ४ । ५ अग्निमारुते आग्नेयं मारुतं च ६ नतदेति कृते हि सर्वैकतकृत्या एवेति न त्रिवर्गकश्चिदपेक्षते । प्रेतायां तु धर्मप्राधान्येनार्थकामा

विद्यावृद्धावयोवृद्धाः क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ ॥ वृथामृत्युं न कुर्वीरं स्वत्कृते मधुसूदन ५२ शस्त्रेण निधनं गच्छेत्समृद्धं क्षत्रमंडलम् ॥ कुरुक्षेत्रे पुण्यतमे त्रैलोक्यस्य
पिकेशव ५३ तदत्र पुंडरीकाक्षविधत्स्वयदभीप्सितम् ॥ यथाकात्स्न्येन वाष्णेयक्षत्रं स्वर्गमवाप्नुयात् ५४ यावत्स्थास्यंति गिरयः सरितश्च जनार्दन ॥ तावत्की
र्तिभयः शब्दः शाश्वतोऽयं भविष्यति ५५ ब्राह्मणाः कथयिष्यंति महाभारतमाहवम् ॥ समागमेषु वाष्णेयक्षत्रियाणां यशोधनम् ५६ समुपानयकौ ते ययुद्वायममके
शव ॥ मंत्रसंवरणं कुर्वन्नित्यमेव परंतप ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कर्णोपनिवादे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥
संजय उवाच ॥ कर्णस्य वचनं श्रुत्वा केशवः परवीरहा ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यं स्मितपूर्वमिदं यथा १ श्रीभगवानुवाच ॥ अपित्वांलभेत्कर्णराज्यलंभोपपादनम् ॥
मया दत्तां हि पृथिवीं न प्रशासितुमिच्छसि २ ध्रुवोजयः पांडवानामितीदं न संशयः कश्चन विद्यतेऽत्र ॥ जयध्वजो दृश्यते पांडवस्य समुच्छ्रितो वानरराज उग्रः ३ दि
व्यामाया विहिता भौमनेन समुच्छ्रिता इंद्रकेतुप्रकाशा ॥ दिव्यानि भूतानि जयावहानि दृश्यंति चैवात्र भयानकानि ४ न सज्जते शैलवनस्पतिभ्य ऊर्ध्वं तीर्यग्योजन
मात्ररूपः ॥ श्रीमान् ध्वजः कर्णधनं जयस्य समुच्छ्रितः पावकतुल्यरूपः ५ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे श्वेताश्वं कृष्णसारथिम् ॥ ऐंद्रमसं विकुर्वाणमुभे चाप्यग्निमारुते ६
गांडीवस्य च निर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च ७ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ जपहोमसमायुक्तं स्वारक्षंतं महा
चमूम् ८ आदित्यमिव दुर्धर्षं तपंतं शत्रुवाहिनीम् ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च ९ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे भीमसेनं महाबलम् ॥ दुःशासनस्य रुधिरं पीत्वा
नृत्यंतं माहवे १० प्रभिन्नमिव मातंगं प्रतिद्विरदधाति नम् ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च ११ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे द्रोणं शांतनवं कृपम् ॥ सुयोधनं च रा
जानं सैधवं च जयद्रथम् १२ युद्धायापततस्तूर्णं वारितान् सव्यसाचिना ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च १३ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे माद्रीपुत्रीमहाबलौ ॥
वाहिनीं धार्तराष्ट्राणां क्षोभयंतौ गजाविव १४ विगाढे शस्त्रसंपाते परवीररथारुजौ ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च १५ द्रूपाः कर्ण इतो गत्वा द्रोणं शांतनवं कृ
पम् ॥ सौम्योऽयं वर्तते मासः सुप्रापयवसे धनः १६

वानुषंगिकत्वेन चापेक्षते । द्वापरे तु अर्थकामो प्राधान्येन धर्मचतुर्दशत्वेन । तत्र कृतं न भवितेति मोक्षार्थं शङ्कः । न त्रेतेति धर्मार्थं शङ्कः । सच दुर्योधनादीनामस्त्वेष । द्वापरं न भवितेति तेषा
मर्थकामावपिन भविष्यतो युद्धेन मरणस्यावश्यं भावादित्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ रथारुजौ रथभंजकौ १५ सौम्यः चंद्रिकया अभिरामः १६

१७ संग्रामः संग्रामसाधनकलापः युज्यतां एकीभूयावतिष्ठतां संग्रामारंभस्तु दिनांतरे एवेति वक्ष्यते १८ । १९ । २० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्विचत्वारिंशदधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १४२ ॥ केशवस्येति शुभं राज्यं आहितः प्रवेशितः प्रलीभित इत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ प्राजापत्यं रोहिणीनक्षत्रं प्रजानां पतिर्दुर्योधनस्तदीयं नाम नक्षत्रं उत्तरा
भाद्रपदाख्यमिति वा तेन पत्युः पीडया प्राणिनामपि पीडित्युक्तं । यद्वा पृथ्वीकूर्मोदरस्थारोहिणीं शनैश्चरः पीडयति तेन महान्क्षयो राज्ञो नाशश्चेति भावः ८ कृत्वा चेति ज्येष्ठां अप्राप्य यदि मौमो व
सर्षोषधिवनस्फीतः फलवानल्पमक्षिकः ॥ निष्पंकोरसवतो यो नात्युष्णशिशिरः सुखः १७ सप्तमाच्चापि दिवसादमावास्या भविष्यति ॥ संग्रामो युज्यतां तस्यां
तामाहुः शक्रदेवताम् १८ तथाराज्ञो वदेः सर्वानये युद्धायाभ्युपागताः ॥ यद्वो मनीषितं तद्वै सर्वसंपादयाम्यहम् १९ राजानो राजपुत्राश्च दुर्योधनवशानुगाः ॥
प्राप्य शस्त्रेण निधनं प्राप्स्यंति गतिमुत्तमाम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कर्णोपनिवादे भगवद्वाक्ये द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्या
यः ॥ १४२ ॥ संजय उवाच ॥ केशवस्य तु तद्वाक्यं कर्णः श्रुत्वाऽऽहितः शुभम् ॥ अब्रवीदभिसंपूज्य कृष्णं तं मधुसूदनम् १ जानन्मां किं महाबाहो समोहायेतुमि
च्छसि ॥ योऽयं पृथिव्याः कात्स्न्येन विनाशः समुपस्थितः २ निमित्तं तत्र शकुनिरहं दुःशासनस्तथा ॥ दुर्योधनश्च नृपतिर्धृतराष्ट्रसुतोऽभवत् ३ असंशयमिदं
कृष्णमहद्युद्धमुपस्थितम् ॥ पांडवानां कुरूणां च घोरं रुधिरकर्मम् ४ राजानो राजपुत्राश्च दुर्योधनवशानुगाः ॥ रणशस्त्राग्निना दग्धाः प्राप्स्यंति यमसादनम् ५
स्वप्राहिबहवो घोरादृश्यं ते मधुसूदन ॥ निमित्तानि च घोराणि तथोत्पाताः सुदारुणाः ६ पराजयधार्तराष्ट्रे विजयं च युधिष्ठिरे ॥ शंसंत इव वाष्णेयविविधारोमहर्ष
णाः ७ प्राजापत्यं हि नक्षत्रं ग्रहस्तीक्ष्णो महायुतिः ॥ शनैश्चरः पीडयति पीडयन् प्राणिनोऽधिकम् ८ कृत्वा चांगारको वक्रं ज्येष्ठायां मधुसूदन ॥ अनुराधां प्रार्थय
ते मैत्रं संगमयन्निव ९ नूनं महद्भयं कृष्णकुरूणां समुपस्थितम् ॥ विशेषेण हि वाष्णेयचित्रां पीडयते ग्रहः १० सोमस्य लक्ष्मव्यावृत्तं राहुरर्कमुपैति च ॥ दिवश्चोल्काः
पतंत्येताः सनिर्घाताः सकंपनाः ११ निष्ठनंति च मातंगां मुचंत्य श्रूणि वाजिनः ॥ पानीयं यवसंचापि नाभिर्न दंति माधव १२ प्रादुर्भूतेषु च ते भुभयमाहुरपस्थितम् ॥
निमित्तेषु महाबाहो दारुणं प्राणिनाशनम् १३ अल्पेभुक्ते पुरीषं च प्रभूतमिह दृश्यते ॥ वाजिनां वारणानां च मनुष्याणां च केशव १४ धार्तराष्ट्रस्य सैन्येषु सर्वेषु
मधुसूदन ॥ पराभवस्य तल्लिगमिति प्राहुर्मनीषिणः १५ प्रहृष्टं वाहनं कृष्णपांडवानां प्रचक्षते ॥ प्रदक्षिणां मृगाश्चैव तत्तेषां जयलक्षणम् १६ अपसव्या मृगाः
सर्वे धार्तराष्ट्रस्य केशव ॥ वाचश्चाप्यशरीरिण्यस्तत्पराभवलक्षणम् १७

क्रीभवेत्तर्हि ज्येष्ठस्थराज्ञो येभिन्नभूतास्ते सर्वे नश्येयुरिति भावः । मैत्रं मित्रसमूहं संगमयन् नानाशयन् । वैवस्वतं संगमनं जनानामित्यादौ संपूर्वस्य गभैरारणार्थत्वं दर्शनात् ९ चित्रां ग्रहो महापाताख्यो
ज्योतिःशास्त्रप्रसिद्धः तेन राकारस्य वेधाद्राजजातीयानां क्षयो भवितेति भावः १० लक्ष्मव्यावृत्तं क्षीणत्वादमावास्यासाम्निध्यात्क्षीणचंद्रोऽपि पाप एव । तस्मिंश्चामावास्यायामर्केण युक्ते
उभयोः शत्रुः सदावक्रो राहुरर्क उपैति चेदयं कर्तरीयोगः सोमवंश्यानां सूर्यवंश्यानां च राज्ञां भयकर इत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

पुण्यशकुनाहंसादय एव पाठांतरेपुष्पशकुनाः कुकुटाः जीवजीविकाः पक्षिविशेषाः ये जीवजीवित्येव शब्दं कुर्वन्ति तेषां संघाश्च कोरादयः १८ पाठांतरे बलाकाकाः १९ । २० उदपानाः कृपाद्योजलाशयाः २१ । २२ गंधर्वनगरं संप्राकारं परिघः परिवेशः तत्राकाशे गंधर्वनगरोपर्येव २३ शिवाक्रोशी वाशते शब्दं करोति २४ एकपक्षाक्षिचरणाः पक्षिणो महाराष्ट्रभाषायां 'पाकोळी' इति प्रसिद्धाः

मयूराः पुण्यशकुनाहंसारसचातकाः ॥ जीवजीवकसंघाश्चाप्यनुगच्छन्ति पांडवान् १८ गृध्राः कंकाबकाः श्येनायातुधानास्तथावृकाः ॥ मक्षिकाणां च संघाता अनुधावन्ति कौरवान् १९ धार्तराष्ट्रस्य सैन्येषु भेरीणां नास्ति निःस्वनः ॥ अनाहताः पांडवानां न दन्ति पटहाः किल २० उदपानाश्च नर्दन्ति यथा गोवृषभास्तथा ॥ धार्तराष्ट्रस्य सैन्येषु तत्पराभवलक्षणम् २१ मांसशोणितवर्षं च वृष्टं देवेन माधव ॥ तथा गंधर्वनगरं भानुमत्समुपस्थितम् २२ संप्राकारं सपरिखं सवप्रंचारुतोरणम् ॥ कृष्णश्च परिघस्तत्र भानुमावृत्त्यतिष्ठति २३ उदयास्तमने संध्ये वेदयंती महद्भयम् ॥ शिवाच वाशते घोरं तत्पराभवलक्षणम् २४ एकपक्षाक्षिचरणाः पक्षिणो मधुसूदन ॥ उत्सृजन्ति महद्घोरं तत्पराभवलक्षणम् २५ कृष्णग्रीवाश्च शकुनारक्तपादाभयानकाः ॥ संध्यामभिमुखायां तितत्पराभवलक्षणम् २६ ब्राह्मणान्प्रथमं द्वेष्टि गुरुं श्वमधुसूदन ॥ भृत्यान् भक्तिमतश्चापि तत्पराभवलक्षणम् २७ पूर्वादिग्लोहिताकाराश्च वर्णाचदक्षिणा ॥ आमपात्रप्रतीकाशापश्चिमा मधुसूदन ॥ उत्तराशंखवर्णाभादिशं वर्णा उदाहृताः २८ प्रदीप्ताश्च दिशः सर्वा धार्तराष्ट्रस्य माधव ॥ महद्भयं वेदयंति तस्मिन्नुत्पातदर्शने २९ सहस्रपादं प्रासादं स्वप्नान्ते स्म युधिष्ठिरः ॥ अधिरोहन्मया दृष्टः सहस्राट्भिरच्युत ३० श्वेतोष्णीषाश्च दृश्यन्ते सर्वे वैशुकुवाससः ॥ आसनानि च शुभ्राणि सर्वेषामुपलक्ष्ये ३१ तव चापिमया कृष्णस्वप्नान्ते रुधिराविला ॥ अंत्रेण पृथिवी दृष्टापरिक्षिता जनार्दन ३२ अस्थिसंचयमारूढश्चामितौ जायुधिष्ठिरः ॥ सुवर्णपात्र्यां संहृष्टो भुक्तवान् घृतपायसम् ३३ युधिष्ठिरो मया दृष्टो ग्रसमानो वसुंधराम् ॥ त्वया दत्तामि मां व्यक्तं भोक्ष्यते स वसुंधराम् ३४ उच्चपर्वतमारूढो भीमकर्मा वृकोदरः ॥ गदापाणिर्नरव्याघ्रो ग्रसन्निव महीमिमाम् ३५ क्षपयिष्यति नः सर्वानसुव्यक्तं महारणे ॥ विदितं मे हृषीकेश यतो धर्मस्ततो जयः ३६ पांडुरंग जमारूढो गांडीवी स धनंजयः ॥ त्वया सार्धं हृषीकेश श्रिया परमया ज्वलन् ३७ यूयं सर्वे वधिष्यध्वंतत्र मेनास्ति संशयः ॥ पार्थिवान्समरे कृष्णदुर्योधनपुरोगमान् ३८ नकुलः सहदेवश्च सात्यकिश्च महारथः ॥ शुक्रकेयूरकंठत्राः शुक्रमाल्यावरावृताः ३९ अधिरूढानरव्याघ्रानरवाहनमुत्तमम् ॥ त्रय एते मया दृष्टाः पांडुरच्छत्रवाससः ४० श्वेतोष्णीषाश्च दृश्यन्ते सर्वे माधव पार्थिवः ४१ उत्रय एते जनार्दन ॥ धार्तराष्ट्रेषु सैन्येषु तान्विजानीहि केशव ४२ अश्वत्थामा कृपश्चैव कृतवर्मा च सात्वतः ॥ रक्तोष्णीषाश्च दृश्यन्ते सर्वे माधव पार्थिवः ४३ द्रुपयुक्तमारूढो भीष्मद्रोणौ महारथौ ॥ मया सार्धं महाबाहो धार्तराष्ट्रेण वा विभो ४४

घोरं बीत्सं मलमूत्रादिकमित्यर्थः १९ । २६ । २७

२८ । २९ सहस्रपादं सहस्रस्तंभं ३० । ३१ तव पृथिवी तिसंबंधः त्वच्छरीरमित्यर्थः ॥ परिक्षिताः परिवेष्टिता ३२ वसुंधरां ग्रसमानो मद्रक्षणं कुर्वन् ३३ । ३४ । १५ । ३६ । २७ । ३८ शुक्रानिमौक्तिकमयत्वात् केयूराणि बाहुभूषणानि कंठत्राणि कंठपूरकाशानि शिरोदेशमारभ्य अंसपर्यंतं बमानानि कंठावरणानि येषां ते शुक्रकेयूरकंठत्राः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ । ४५ तव हृदयं कर्तुं मम वचनोपैति नां गीकरोति ४६ । ४७ । ४८ । ४९ पीडितं यथा स्यात्तथा गाढं परिष्वज्येत्यर्थः ५० । ५१ । ५२ ॥ इतिकरणे कर्णोपनिवादः कर्णस्य भेदनम् ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावं द्वीपे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ असिद्धानुनये विफलविनये १ क्रोशत इत्यनादरेष्वपी २ । ३ उपप्लव्ये विराटनगरे ४ विधर्मे धर्महीने ५ । ६ अधर्मेणेति हियस्मात् येषां अधर्मेण कृतमपि वैकार्यविकारजनकं वैरं ईदृशं चतुर्दशे वर्षे स्वराज्यं प्राप्स्यथेति प्रतिज्ञाया अयथाकरणरूपं धर्मिष्ठं धर्मयुक्तमेव भवति ये अगस्त्यशास्तां च दिशं प्रयाताः स्म जनार्दन ॥ अचिरैरेव कालेन प्राप्स्यामो यमसादनम् ४४ अहं चान्ये च राजानो यच्च तत्क्षत्रमंडलम् ॥ गांडीवाग्निप्रवेक्ष्याम इति मे नास्ति संशयः ४५ ॥ कृष्ण उवाच ॥ उपस्थितविनाशेयं नूनमद्य वसुंधरा ॥ यथा हि मे वचः कर्णेनोपैति हृदयंतव ४६ सर्वेषां तात भूतानां विनाशे प्रत्युपस्थिते ॥ अनयोनयसंकाशो हृदयात्त्रापसर्पति ४७ ॥ कर्ण उवाच ॥ अपित्वां कृष्ण पश्याम जीवंतोऽस्मान् महारणात् ॥ समुत्तीर्णमहाबाहो वीरक्षत्रविनाशनात् ४८ अथवासंगमः कृष्णस्वर्गे नो भविता ध्रुवम् ॥ तत्रेदानीं समेष्यामः पुनः सार्धं त्वया जनघ ४९ ॥ संजय उवाच ॥ इत्युक्त्वा माधवं कर्णः परिष्वज्य च पीडितम् ॥ विसर्जितः केशवे नरथोपस्थादवातरत् ५० ततः स्वरथमास्थाय जांबूनदविभूषितम् ॥ सहास्माभिर्निवृत्तेराधेयो दीनमानसः ५१ ततः शीघ्रतरं प्रायात्केशवः सहसात्यकिः ॥ पुनरुच्चारयन् वर्णायाहियाहीतिसाराथिम् ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कर्णोपनिवादे कृष्णकर्णसंवादे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ असिद्धानुनये कृष्णे कुरुभ्यः पांडवानगते ॥ अभिगम्य पृथांशताशनैः शोचन्निवाब्रवीत् १ जानासि मे जीवपुत्रिभावं नित्यमविग्रहे ॥ क्रोशतो न च गृहीते वचनं मे सुयोधनः २ उपपन्नो ह्यसौराजा चेदिपांचालकेकयैः ॥ भीमार्जुनाभ्यां कृष्णेन युयुधानयमैरपि ३ उपप्लव्ये निविष्टोऽपि धर्ममेव युधिष्ठिरः ॥ कांक्षते ज्ञाति सौहार्दाद्बलवान् दुर्बलो यथा ४ राजा तु घृतराष्ट्रेऽयं वयोवृद्धो न शाम्यति ॥ मत्तः पुत्रमदेनैव विधर्मे पथिवर्तते ५ जयद्रथस्य कर्णस्य तथा दुःशासनस्य च ॥ सौबलस्य च दुर्बुद्ध्या मिथो भेदः प्रपत्स्यते ६ अधर्मेण हि धर्मिष्ठं कृतं वै कार्यमीदृशम् ॥ येषां तेषामयं धर्मः सानुबंधो भविष्यति ७ क्रियमाणे बलाद्धर्मे कुरुभिः को न संज्वरेत् ॥ अस्मान्ना केशवे याते समुद्योक्ष्यंति पांडवाः ८ ततः कुरुणामनयो भविता वीरनाशनः ॥ चिंतयन्नलभे निद्रामहः सुचनिशा सुच ९ श्रुत्वा तु कुंती तद्वाक्यमर्थकामेन भाषितम् ॥ सानिः श्वसंती दुःखार्ता मनसा विममर्शह १० धिगस्त्वर्थयः कृतेयं महान्ज्ञातिवधः कृतः ॥ वर्त्स्यते सुहृदां चैव युद्धे स्मिन्वै पराभवः ११ पांडवाश्चेदिपंचालाया दवाश्च समागताः ॥ भारतैः सहयोत्स्यंति किं नु दुःखमतः परम् १२

षामधर्मकृतमेवैवं धर्मवद्भातीत्यर्थः तेषां अयं विकृतो धर्मः सानुबंधः सफलो भविष्यति अधर्मफलं विनाशस्तेषां भविष्यत्येवेत्यर्थः ७ बलाद्धर्मे पालंढिनां पारदार्यं उभयसंतोषकरभितिद्वयोरपि धर्महेतुरिति बलात्कल्पनाशास्त्रबहिर्भूता तद्वदयमपीत्यर्थः ८ । ९ अर्थकामेन हितकामेन १० कृतः निश्चितत्वात्कृत इव ११ । १२

पश्येपश्यामि आर्षमात्मनेपदं अयुद्धेयुद्धामावे १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ तल्लब्ध्वाभ्रं प्रप्य आचरं तेन मंत्रेण देवतावाहनाख्यं कार्यं कृतवती आसा
 दयं लब्धवती २४ पुत्रवत्परिरक्षित इत्यत्र कामं च परिवासित इति पाठो वेच्छया त्यक्त इत्यर्थः २५ कार्यार्थं अवश्यं कर्तव्यं प्रयोजनं २६ घृणिनः दयालोः सत्यसंगिनः सत्यरतस्य २७ । २८ उत्तरां
 पश्येदोषं ध्रुवं युद्धे तथाऽयुद्धे पराभवम् ॥ अधनस्य मृतं श्रेयो न हि ज्ञातिक्षयोजयः १३ इति मेचितं यस्या वै हृदि दुःखं प्रवर्तते ॥ पितामहः शांतनव आचार्यश्च युधांप
 तिः १४ कर्णश्च धार्तराष्ट्रार्थं वर्धयंति भयं मम ॥ नाचार्यः कामवान् शिष्यैर्द्रोणो युद्धे घतजा तु चित् १५ पांडवेषु कथं हार्दं कुर्यान्न च पितामहः ॥ अयं त्वेको वृथा दृष्टिर्धार्तरा
 ष्टस्य दुर्मतेः १६ मोहानुवर्तसिततपापो द्रोष्टिचपांडवान् ॥ महत्यनर्थे निर्बधी बलवांश्च विशेषतः १७ कर्णः सदा पांडवानां तन्मेदहति संप्रति ॥ आशंसे त्वद्य कर्णस्य
 मनोऽहं पांडवान् प्रति १८ प्रसादयितुमासाद्य दर्शयंतीयथा तथम् ॥ तोषितो भगवान्यत्र दुर्वासामेवरंददौ १९ आह्वानं मंत्रसंयुक्तं वसंत्याः पितृवैश्रमणि ॥ साह
 मंतः पुरे राज्ञः कुंती भोजपुरस्कृता २० चितयंती बहुविधं हृदयेन विदूयता ॥ बलाबलं च मंत्राणां ब्राह्मणस्य च वाग्बलम् २१ स्त्रीभावाद्बालभावाच्च चितयं
 ती पुनः पुनः ॥ धात्र्या विस्त्रव्या गुप्ता सखी जनवृता तदा २२ दोषं परिहरंती च पितुश्चारिः परक्षिणी ॥ कथं नु सुकृतं मे स्यान्नापराधवती कथम् २३ भवेयमि
 तिसंचिन्म ब्राह्मणं तेन मस्य च ॥ कौतूहलात्तु तं लब्ध्वा बालिश्यादाचरंतदा ॥ कन्यासती देवमर्कमासादय मंहततः २४ योऽसौ कानीन गर्भो मे पुत्रवत्परिर
 क्षितः ॥ कस्मान्न कुर्याद्वचनं पथ्यं भ्रातृहितं तथा २५ इति कुंती विनिश्चित्य कार्यं निश्चयमुत्तमम् ॥ कार्यार्थं मभिनिश्चित्य ययौ भागीरथीं प्रति २६ आत्मज
 स्य ततस्तस्य घृणिनः सत्यसंगिनः ॥ गंगातीरे पृथाऽश्रौषो द्वे दाध्ययननिःस्वनम् २७ प्राङ्मुखस्योर्ध्वबाहोः सा पर्येतिष्ठत पृष्ठतः ॥ जप्यावसानं कार्यार्थं प्रती
 क्षंती तपस्विनी २८ अतिष्ठत्सूर्यतापार्ता कर्णस्योत्तरवाससि ॥ कैरव्यपत्नी वाष्णेयी पद्ममालेव शुष्यती २९ आपृष्ठतापाज्जम्बासपरिवृत्त्ययतवतः ॥ दृष्ट्वा कुं
 तीमुपातिष्ठदभिवाद्य कृतांजलिः ३० यथान्यायं महातेजामानीधर्मभृतां वरः ॥ उत्स्मयन् प्रणतः प्राह कुंती वै कर्तनो वृषः ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व
 णि भगवद्वाचनपर्वणि कुंती कर्णसमागमे चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ कर्ण उवाच ॥ राधेयोऽहमाधिरथिः कर्णस्त्वामाभे
 वादये ॥ प्राप्ता किमर्थं भवती बृहिकिरवाणिते १ ॥ कुंत्युवाच ॥ कैतेयस्त्वं न राधेयो न तवाधिरथः पिता ॥ नासि मूतकुले जातः कर्णतद्विद्विमेव चः २ कानीन
 स्त्वं मया जातः पूर्वजः कुक्षिणाघृतः ॥ कुंतिराजस्य भवने पार्थस्त्वमसि पुत्रक ३ प्रकाशकर्मा तपनो योऽयं देवो विरोचनः ॥ अजीजनत्त्वं मद्येष कर्णशस्त्रभृतां वरम्
 ४ कुंडलीबद्धकवचो देवगर्भः श्रियावृतः ॥ जातस्त्वमसि दुर्धर्मया पुत्रपितुर्गृहे ५ सत्वं भ्रातृन् संबुद्धय मोहाद्यदुपसेवसे ॥ धार्तराष्ट्रान्न तद्युक्तं त्वयि पुत्रविशेषतः ६
 ससि उत्तरीयवस्त्रच्छायायां २९ आपृष्ठतापादपराह्णपर्वतमित्यर्थः ३० उत्स्मयन् उन्नतचित्तः ३१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठे भारतमावदीपे चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमो
 अध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ राधेय इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

एकं पुत्रमेव स्नेहेन पश्यंती एकदर्शिनी ७ । ८ संनमंतां प्रह्वामवंतु ९ भवेतां वर्धेतां संहितात्मनोः मिलितचेतसोः १० । ११ । सूतपुत्रेति शब्दो माभूदिति शेषः १२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठे
 भारतमावदीपे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ तत इति ॥ १ । २ । ३ ॥ नम्रहृदयैर्कर्तव्यत्वेन मनस्ये धर्मद्वारं धर्मापगमद्वारं तव नियोगकरणं त्वदाज्ञसायां
 नुष्ठानं ४ सुमहात्ययं सुमहान् अत्ययोजातिभ्रं शाख्यो विनाशो यस्मात् अपाकीर्णस्त्यक्तः यशोमाहात्म्यख्यातिः कीर्तिः सन्निस्तस्याः कीर्तनं ५ त्वत्कृते त्वत्सुखार्थं कानीनो गर्भः प्रकटो माभूदिति हे
 एतद्धर्मफलं पुत्रनराणां धर्मनिश्चये ॥ यत्तु प्यंत्यस्य पितरो माताचाप्येकदर्शिनी ७ अर्जुने नार्जितां पूर्वहृतां लोभादसाधुभिः ॥ आच्छिद्य धार्तराष्ट्रेभ्यो भुङ्क्ष्वयौ
 धिष्ठिरीश्रियम् ८ अद्य पश्यंति कुरुः कर्णार्जुनसमागमम् ॥ सौभ्रात्रेण समालक्ष्य संनमंतामसाधवः ९ कर्णार्जुनौ वै भवेतां यथारामजनार्दनौ ॥ असाध्यं किं नु
 लोके स्याद्युवयोः संहितात्मनोः १० कर्णशोभिष्यसे नूनं पंचभिर्भ्रातृभिर्वृतः ॥ देवैः परिवृतो ब्रह्मावेद्यामिव महाध्वरे ११ उपपन्नो गुणैः स वै ज्यैष्ठ्यः श्रेष्ठेषु बंधुषु ॥
 सूतपुत्रेति माशब्दः पार्थस्त्वमसि वीर्यवान् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कुंती कर्णसमागमे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ १४५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ वैशंपाय उवाच ॥ ततः सूर्यान्निश्चरितां कर्णः शुश्राव मारती ॥ दुरत्ययां प्रणयिनीं पितृवद्भास्करे रिताम् १ सत्यमाह पृथावाक्यं
 कर्णमाह वचः कुरु ॥ श्रेयस्ते स्यान्न रव्याग्रसर्वमाचरतस्तथा २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्य मात्राचस्वयं पित्राच भानुना ॥ चचाल नैव कर्णस्य मतिः स
 त्यघृतेस्तदा ३ ॥ कर्ण उवाच ॥ न चैतच्छ्रद्धेवाक्यं क्षत्रिये भाषितं त्वया ॥ धर्मद्वारं ममैतत्स्यान्नियोगकरणं तव ४ अकरोन्मयि यत्पापं भवती सुमहात्ययम् ॥
 अपाकीर्णोऽस्मि यन्मातस्तद्यशः कीर्तिनाशनम् ५ अहं चेत्क्षत्रियोजातो न प्राप्तः क्षत्रसत्क्रियाम् ॥ त्वत्कृते किं नु पापीयः शत्रुः कुर्यान्ममाहितम् ६ क्रियाकाले
 त्वनुक्रोशमकृत्वा त्वमिमं मम ॥ हीनसंस्कारसमयमद्यमां समचूचुदः ७ न वै मम हितं पूर्वमाह वच्चेष्टितं त्वया ॥ सामां संबोधयस्यद्य केवलात्महितैषिणी ८ कृष्णे
 न संहितात्को वै न व्यथेत धनं जयात् ॥ कोऽद्य भीतं न मां विद्यात्पार्थानां समितिं गतम् ९ अभ्राता विदितः पूर्वयुद्धकाले प्रकाशितः ॥ पांडवान्यदि गच्छामि किं मां
 क्षत्रं वा दिष्यति १० सर्वकामैः संविभक्तः पूजितश्च यथा सुखम् ॥ अहं वै धर्तराष्ट्राणां कुर्यात्तदफलं कथम् ११ उपनह्य परैर्वैरं ये मां नित्यमुपासते ॥ नमस्कुर्वंति च
 सदा वसवो वासवं यथा १२ मम प्राणेन येशू नृशक्ताः प्रतिसमासितुम् ॥ मन्यंते ते कथं तेषां महं छिद्यां मनोरथम् १३ मया ह्यनेन संग्रामं तितीर्षंति दुरत्ययम् ॥ अ
 पारे पारकामायेत्यजेयं तानहं कथम् १४ अयं हि कालः संप्राप्तो धार्तराष्ट्रोपजीविनाम् ॥ निर्वेष्टव्यं मया तत्र प्राणानपरिरक्षता १५ कृतार्थाः सुभृता ये हि
 कृत्यकाले ह्युपस्थिते ॥ अनवेक्ष्य कृतं पापाविकुर्वंत्यनवस्थिताः १६

तोरहं क्षत्रसत्क्रियां चेन्न प्राप्तस्तर्हित्वदन्यः कः शत्रुः किं माहितं पापीय इति हतोऽपि पापतरं कुर्यान्न कोपीत्यर्थः ६ क्रियाकाले क्षत्रियोचितसंस्कारकाले अनुक्रोशं दयां समचूचुदः स्वकार्यार्थमेरितव
 त्यसि ७ । ८ । ९ । १० । ११ उपनह्य बद्ध्वा १२ प्रतिसमासितुं जेतुं १३ । १४ निर्वेष्टव्यं भुक्तस्य तदन्नादेराण्यं कर्तव्यं १५ । १६

१७ । १८ । १९ वध्यान्ववाहान् विषह्यान्वहंतुंशक्यान्पीत्यर्थः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ साचसचतौ धर्माधर्मौ नत्यजतो धर्माधर्मैकसंश्रयो प्रार्थितावपि पित्राद्यैः कर्णद्वयोर्ध
नाधिवेति कृत्स्नाख्यायिकातात्पर्यम् २७ ॥ ३० ३० ५० नी० भा० भा० षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ आगम्येति पांडवानां पुरइति शेषः १ । २ । ३ । ४ नामपुरंहा
राजकिल्बिषिणां तेषां भर्तृपिंडापहारिणाम् ॥ नैवायं न परो लोको विद्यते पापकर्मणाम् १७ घृतराष्ट्रस्य पुत्राणामथेयोऽस्यामिते सुतैः ॥ बलं च शक्तिं चास्थायन
वैत्वय्यनृतं वदे १८ आनृशं स्यमथो वृत्तरक्षन्सत्पुरुषोचितम् ॥ अतोऽर्थं कर्मप्येतन्न करोम्यद्यतेवचः १९ न च तेऽयं समारंभो मयि मोघो भविष्यति ॥ वध्या
न्विषह्यान्संग्रामेन हनिष्यामि ते सुतान् २० युधिष्ठिरं च भीमं च यमौ चैवार्जुनाद्वते ॥ अर्जुनेन समं युद्धमपि यौधिष्ठिरेवले २१ अर्जुनं हि निहत्याजौ संप्राप्तं स्यात्क
लं मया ॥ यशसा चापि युज्येयं निहतः सव्यसाचिना २२ न ते जातु न शिष्यंति पुत्राः पंचयशस्विनि ॥ निरर्जुनाः सकर्णावासा र्जुनावाहते मयि २३ इति कर्णवचः
श्रुत्वा कुंती दुःखात् प्रवेपती ॥ उवाच पुत्रमाश्लिष्य कर्णं धैर्यादकंपनम् २४ एवं वै भाव्यमेतेन क्षयं यास्यति कौरवाः ॥ यथा त्वं भाषसे कर्णं देवैर्बलवत्तरम् २५ त्वया
चतुर्णां भ्रातृणामभयं शत्रुकर्शनम् ॥ दत्तं तत्प्रतिजानीहि संग्रामप्रतिमोचनम् २६ अनामयं स्वस्ति चेति पृथाऽथो कर्णमब्रवीत् ॥ तां कर्णोऽथ तथेत्युक्त्वा ततस्तौ जग्म
तुः पृथक् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कुंती कर्णसमागमे षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपाय
न उवाच ॥ आगम्य हास्तिनपुरादुपप्लव्य मरिदमः ॥ पांडवानां यथावृत्तं केशवः सर्वमुक्तवान् १ संभाष्य सुचिरं कालं मंत्रयित्वा पुनः पुनः ॥ स्वमेव भवनं शौरिर्वि
श्रामार्थं जगाम ह २ विमृज्य सर्वां नृपतीन् विराटप्रमुखांस्तदा ॥ पांडवाभ्रातरः पंचभानावस्तंगते सति ३ संध्यामुपास्य ध्यायंतस्तमेव गतमानसाः ॥ आना
य्य कृष्णं दाशार्हं पुनर्मंत्रममंत्रयन् ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ त्वयानागपुरंगत्वा सभायां घृतराष्ट्रजः ॥ किमुक्तः पुंडरीकाक्षतनूः शंसितुमर्हसि ५ ॥ वासुदेव उवाच ॥
मयानागपुरंगत्वा सभायां घृतराष्ट्रजः ॥ तथ्यं पथ्यं हितं चोक्तो न च गृह्णाति दुर्मतिः ६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तस्मिन्नुत्पथमापन्ने कुरुवृद्धः पितामहः ॥ किमुक्तवा
न्हृषीकेशद्वयोर्धनममर्षणम् ७ आचार्यो वामहाभाग भारद्वाजः किमब्रवीत् ॥ पितावा घृतराष्ट्रस्तं गांधारीवा किमब्रवीत् ८ पिताय वीयानस्माकं क्षताधर्मविदां
वरः ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तः किमाह घृतराष्ट्रजम् ९ किंच सर्वे नृपतयः सभायां ये समासते ॥ उक्तवन्तो यथा तत्त्वं तद्ब्रूहि त्वं जनार्दन १० उक्तवान् हि भवान्सर्ववचनं कु
रुमुख्ययोः ॥ धार्तराष्ट्रस्य तेषां हि वचनं कुरुसंसदि ११ कामलोभाभिभूतस्य मंदस्य प्राज्ञमानिनः ॥ अप्रियं हृदये मद्यं तन्न तिष्ठति केशव १२ तेषां वाक्यानि गो
विंदश्चोतुमिच्छाम्यहं विभो ॥ यथा च नाभिपद्येत कालस्तात तथा कुरु ॥ भवान्निनो गतिः कृष्ण भवान्नाथो भवान्गुरुः १३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ शृणुराज न्यथा
वाक्यमुक्तो राजा सुयोधनः ॥ मध्ये कुरूणां राजेन्द्र सभायां तन्निबोध मे १४

स्तिनपुरम् ५ पथ्यं न्यायोपेतं हितं उभयत्र जयावहम् ६ । ७ । ८ । ९ । १० कुरुमु

ख्ययोः भीष्मघृतराष्ट्रयोः तेषां राज्ञां वचनं यच्च भवानुक्तवान्वचनं मद्यं तन्न तिष्ठति द्वयोः संबंधः ११ । १२ नाभिपद्येत नातिक्रामेत नोऽस्माकम् १३ । १४

१५ । १६ । १७ । १८ कालीं सत्यवतीम् १९ प्रतीतिः सुष्टः २० । २१ । २२ । २३ विप्रवासितः दूरे स्थापितः राममया स्वयंपलायनेन प्रजाभिस्तदीयशिविरस्य शून्यताकरणात् २४ । २५
मया विश्राविते वाक्ये जहास घृतराष्ट्रजः ॥ अथ भीष्मः सुसंकुद्ध इदं वचनमब्रवीत् १५ दुर्योधननिबोधेदं कुलार्थेयद्वीमिते ॥ तच्छ्रुत्वा राजशार्दूलस्वकुलस्य हितं
कुरु १६ मम तातापिताराज नृशांतनुर्लोकविश्रुतः ॥ तस्याहमेक एवासं पुत्रः पुत्रवतां वरः १७ तस्य बुद्धिः समुत्पन्ना द्वितीयः स्यात्कथं सुतः ॥ एकपुत्रमपुत्रं वै प्र
वदंति मनीषिणः १८ न चोच्छेदं कुलं यायाद्विस्तीर्यै च कथं यशः ॥ सस्याहमीप्सितं बुद्ध्या कालीमातरमावहम् १९ प्रतिज्ञां दुष्करां कृत्वा पितुरर्थे कुलस्य च ॥
अराजा चोर्ध्वरेताश्च यथा सुविदितं तव ॥ प्रतीतो निवसाम्येष प्रतिज्ञामनुपालयन् २० तस्यां जज्ञे महाबाहुः श्रीमान् कुरुकुलोद्बहः ॥ विचित्रवीर्यो धर्मात्मा कनीया
न्मम पार्थिव २१ स्वर्ग्यतेऽहं पितरितं स्वराज्ये सन्न्यवेशयम् ॥ विचित्रवीर्यं राजानं भृत्यो भूत्वा ह्यधश्चरः २२ तस्याहं सदृशान् दारान् राजेन्द्र समुपाहरम् ॥ जित्वा
पार्थिवसंघातमपि ते बहुशः श्रुतम् २३ ततो रामेण समरे द्रं द्रयुद्धमुपागमम् ॥ सहिरामभयादेभिर्नगरैर्विप्रवासितः २४ दारेष्वप्यतिसकश्च यक्षमाणं समपद्यत ॥
यदा त्वराजकेराष्ट्रेन वर्षसुरेश्वरः ॥ तदाऽभ्यधावन्मामेव प्रजाः क्षुद्रयपीडिताः २५ ॥ प्रजा ऊचुः ॥ उपक्षीणाः प्रजाः सर्वाराजा भवभयायनः ॥ ईतीः प्रणुदम
द्रं तेषां तनोः कुलवर्धन २६ पीड्यंते ते प्रजाः सर्वा व्याधिभिर्भृशदारुणैः ॥ अल्पावशिष्टा गंगेयताः परित्रातुमर्हसि २७ व्याधनि प्रणुदवीरत्वं प्रजाधर्मेण पालय ॥
त्वयि जीवति माराष्ट्रं विनाशमुपगच्छतु २८ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ जानातोऽहं तानि वै नैवाक्षम्यते मे मनः ॥ प्रतिज्ञां रक्षमाणस्य सद्रुतं स्मरतस्तथा ॥ ततोऽप्यो
पपन्नराजमातापती च मे शृणु २९ भृत्याः पुरोहिताचार्या ब्राह्मणाश्च बहुश्रुताः ॥ माम्बुधैश्च संतप्ता भवराजोऽसि संततम् ३० प्रतीपराक्षितं राष्ट्रां प्राप्य विन
शिष्यति ॥ सत्वमस्मद्वितार्थं वैराजा भवमहामते ३१ इत्युक्तः प्रांजलिर्भूत्वा दुःखितो भृशमातुरः ॥ तेभ्यो न्यवेदयंतं प्रतिज्ञां पितृगौरवात् ३२ ऊर्ध्वरेता ह्यरा
जाचकुलस्यार्थे पुनः पुनः ॥ विशेषतस्त्वदर्थं च धुरिमामां नियोजय ३३ ततोऽहं प्रांजलिर्भूत्वा मातरं संप्रसादयम् ॥ नां वशांतनुना जातः कौरवं वंशमुद्बहन् ३४
प्रतिज्ञां वितथा कुर्यामिति राजन् पुनः पुनः ॥ विशेषतस्त्वदर्थं च प्रतिज्ञां कृतवानहम् ३५ अहं प्रेष्यश्च दासश्च तवाद्यसुतवत्सले ॥ एवतामनुनीयाहं मातरं जनमेव च
३६ आयाचं भ्रातृदारेषु तदा व्यासं महामुनिम् ॥ सहमात्रामहाराज प्रसाद्य तमृषितदा ३७ अपत्यार्थं महाराज प्रसादं कृतवांश्चसः ॥ त्रीन्सपुत्रान् जनयतदा भर
तसत्तम ३८ अंधः करणहीनत्वा न्न वैराजापिता तव ॥ राजा तु पांडुरभवन्महात्मा लोकविश्रुतः ३९ सराजातस्य ते पुत्राः पितुर्दायाद्यहारिणः ॥ माता त कलहं कार्षी
राज्यस्यार्धं प्रदीयताम् ४० मयि जीवति राज्यं कः संप्रसासेत्पुमानिह ॥ मावमं स्थावचो मद्यं शममिच्छामि वः सदा ४१ न विशेषोऽस्ति मे पुत्रत्वयितेषु च पार्थिव ॥
मतमेतत्पितुस्तुभ्यं गांधार्या विदुरस्य च ४२

ईतीः अनादृष्ट्यादिरूपाः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

४३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ भीष्मेणोक्तइति १ । २ । ३ ज्येष्ठोऽधत्वादनर्हः क्षतावियोनित्वादनर्हइतिसूचयन् यथाज्येष्ठा
 श्रोतव्यंखलुवृद्धानानाभिर्शंकीर्वचोमम ॥ नाशयिष्यसिमासर्वमात्मानंपृथिवीतथा ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवानपर्वणिभगवद्वाक्येसप्तच
 त्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ भीष्मेणोक्तेततोद्रोणोदुर्योधनमभाषत ॥ मध्येनृपाणांभद्रंतेवचनंवचनक्षमः १ प्रातीपःशांत
 नुस्तातकुलस्यार्थेयथास्थितः ॥ यथादेवव्रतोभीष्मःकुलस्यार्थेस्थितोऽभवत् २ तथापांडुर्नरपतिःसत्यसंधोजितेंद्रियः ॥ राजाकुरूणांधर्मात्मासुवतःसुसमा
 हितः ३ ज्येष्ठायराज्यमदददृतराष्ट्रायधीमते ॥ यवीयसेतथाक्षत्रेकुरूणांवंशवर्धनः ४ ततःसिंहासनेराजन्स्थापयित्वैनमच्युतम् ॥ वनंजगामकौरव्योभार्या
 म्यांसहितोऽनृपः ५ नीचैःस्थित्वातुविदुरउपास्तेस्मविनीतवत् ॥ प्रेष्यवत्पुरुषव्याघ्रोवालव्यजनमुत्क्षिपन् ६ ततःसर्वाःप्रजास्तातघृतराष्ट्रंजनेश्वरम् ॥
 अन्वपद्यंतविधिवद्यथापांडुंजनाधिपम् ७ विसृज्यघृतराष्ट्रायराज्यंसविदुरायच ॥ चचारपृथिवीपांडुःसर्वापरपुरंजयः ८ कोशसंवननेदानेभृत्यानांचान्ववेक्षणे॥
 भरणेचैवसर्वस्यविदुरःसत्यसंगरः ९ संधिविग्रहसंयुक्तोराज्ञासंवाहनक्रियाः ॥ अवैक्षतमहातेजाभीष्मःपरपुरंजयः १० सिंहासनस्थोनृपतिर्घृतराष्ट्रोमहाबलः ॥
 अन्वास्यमानःसततंविदुरेणमहात्मना ११ कथंतस्यकुलेजातःकुलभेदंव्यवस्यसि ॥ संभूयभ्रातृभिःसार्धंभुंक्ष्वभोगान्जनाधिप १२ ब्रवीम्यहंनकार्पण्यान्नार्थ
 हेतोःकथंचन ॥ भीष्मेणदत्तमिच्छामिनत्वयाराजसत्तम १३ नाहंत्वतोऽभिकाक्षिष्येवृत्त्युपायंजनाधिप ॥ यतोभीष्मस्ततोद्रोणोयद्भीष्मस्त्वाहत्कुरु १४
 दीयतांपांडुपुत्रेभ्योराज्यार्धमरिकर्शन ॥ सममाचार्यकंतातवतेषांचमेसदा १५ अश्वत्थामायथामह्यंतथाश्वेतहयोमम ॥ बहुनार्किंप्रलापेनयतोधर्मस्ततो
 जयः १६ ॥ वासुदेवउवाच ॥ एवमुक्तेमहाराजद्रोणेनामिततेजसा ॥ व्याजहारततोवाक्यंविदुरःसत्यसंगरः ॥ पितुर्वदनमन्वीक्ष्यपरिवृत्त्यचधर्मवित् १७
 विदुरउवाच ॥ देवव्रतनिबोधेदंवचनंममभाषतः ॥ प्रनष्टःकौरवोवंशस्त्वयाऽयंपुनरुद्धतः १८ तन्मेविलपमानस्यवचनंसमुपेक्षसे ॥ कोऽयंदुर्योधनोनामकुले
 स्मिन्कुलपांसनः १९ यस्यलोभाभिभूतस्यमार्तिसमनुवर्तसे ॥ अनार्यस्याकृतज्ञस्यलोभेनहृतचेतसः २० अतिक्रामतियःशास्त्रंपितुर्धर्मार्थदर्शिनः ॥ एते
 नश्यंतिकुरवोदुर्योधनकृतेनैव २१ यथातेनप्रणश्येयुर्महाराजतथाकुरु ॥ मांचैवघृतराष्ट्रंचपूर्वमेवमहामते २२ चित्रकारइवालेख्यंलुत्वास्थापितवानसि ॥
 प्रजापतिःप्रजाःसृष्ट्वायथासंहरतेतथा २३ नोपेक्षस्वमहाबाहोपश्यमानःकुलक्षयम् ॥ अथतेऽद्यमतिर्नष्टाविनाशेप्रत्युपस्थिते २४

याददत्ततथाक्षत्रेविदुरायापिन्यासभूतमददादितिभावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ संवननमात्मीयताकरणं ९ संवाहनक्रियाः संवाहनसंप्रापणंदानोपदानादिकंताएवक्रियाः १० । ११
 १२ कार्पण्याद्युद्धमयात् १३ । १४ । १५ । १६ पितुर्भीष्मस्य १७ । १८ । १९ । २० शास्त्रंआज्ञां दुर्योधनकृतेन दुर्योधनकर्मणः २१ । २२ । २३ । २४

वनंगच्छेति तावतात्वयात्वदनुगामिनाद्रोणेनचत्यकोऽयंहिनपक्षोदुर्योधनःपांडवेभ्योभयंप्राप्स्यतीत्याज्ञायः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इतिउ
 वनंगच्छमयासार्धंघृतराष्ट्रेणचैवह ॥ बद्धावानिकृतिप्रज्ञंधार्तराष्ट्रसुदुर्मतिम् २५ शाधींदराज्यमद्याशुपांडवैरभिरक्षितम् ॥ प्रसीदराजशार्दूलविनाशोदृश्यते
 महान् २६ पांडवानांकुरूणांचराज्ञाममिततेजसाम् ॥ विररामैवमुक्त्वातुविदुरोदीनमानसः ॥ प्रध्यायमानःसतदानिःश्वसंश्चपुनःपुनः २७ ततोऽथराज्ञांभु
 बलस्यपुत्रीधर्मार्थयुक्तंकुलनाशभीता ॥ दुर्योधनंपापमतिंनृशंसंराज्ञांसमक्षंसुतमाहकोपात् २८ येषार्थिवाराजसभाप्रविष्टाब्रह्मर्षयोयेचसभासदोऽन्ये ॥ शृण्वं
 तुवक्ष्यामितवापराधंपापस्यसामात्यपरिच्छदस्य २९ राज्यंकुरूणामनुपूर्वभोज्यंक्रमागतोनःकुलधर्मेषुः ॥ त्वंपापबुद्धेऽतिनृशंसकर्मनराज्यंकुरूणामनया
 द्विहंसि ३० राज्येस्थितोघृतराष्ट्रोमनीषीतस्यानुजोविदुरोदीर्घदर्शी ॥ एतावतिक्रम्यकथंनृपत्वंदुर्योधनप्रार्थयसेऽद्यमोहात् ३१ राजाचक्षताचमहानुभावौ
 भीष्मेस्थितेपरवंतौभवेताम् ॥ अयंतुधर्मज्ञतयामहात्मानकामयेद्योनृवरोनदीजः ३२ राज्यंतुपांडोरिदमप्रघृष्यंतस्याद्यपुत्राःप्रभवंतिनान्ये ॥ राज्यंतदेत
 त्रिखिलंपांडवानांपैतामहंपुत्रपौत्रानुगामि ३३ यद्वैब्रूतेकुरुमुख्योमहात्मादेवव्रतःसत्यसंधोमनीषी ॥ सर्वतदस्माभिरहत्यकार्यंराज्यंस्वधर्मान्परिपालयाद्भिः ॥
 ३४ अनुज्ञयाचाथमहाव्रतस्यब्रूयानृपोऽयंविदुरस्तथैव ॥ कार्यंभवेत्तत्सुहृद्भिर्नियोज्यधर्मपुरस्कृत्यसुदीर्घकालम् ३५ न्यायागंतराज्यमिदंकुरूणांयुधिष्ठिरःशा
 स्तुवैधर्मपुत्रः ॥ प्रचोदितोघृतराष्ट्रेणराज्ञापुरस्कृतःशांतनवेनचैव ३६ ॥ इतिश्रीम० उ० भग० कृष्णवाक्येअष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥
 ॥ वासुदेवउवाच ॥ एवमुक्तेतुर्गांधार्या घृतराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ दुर्योधनमुवाचेदंराजमध्येजनाधिप १ दुर्योधननिबोधेदंयत्त्वांवक्ष्यामिपुत्रक ॥ तथातत्कुरुभद्रं
 तेयद्यस्तिपितृगौरवम् २ सोमःप्रजापतिःपूर्वंकुरूणांवंशवर्धनः ॥ सोमाद्भूवषष्ठोऽयंययातिर्नहुषात्मजः ३ तस्यपुत्रावभूवुर्हिपंचराजर्षिसत्तमाः ॥ तेषांय
 दुर्महातेजाज्येष्ठःसमभवत्प्रभुः ४ पूरुर्यवीर्याश्वततोयोऽस्माकंवंशवर्धनः ॥ शर्मिष्ठयासंप्रसूतोदुहित्रावृषपर्वणः ५ यदुश्चभरतश्रेष्ठदेवयान्याःसुतोऽभवत् ॥
 दौहित्रस्तातशुक्रस्यकाव्यस्यामिततेजसः ६ यादवानांकुलकरोबलवान्वीर्यसंमतः ॥ अवमेनेसतुक्षत्रंदर्पपूर्णःसुमंदधीः ७ नचातिष्ठत्पितुःशास्त्रेबलदर्पविमो
 हितः ॥ अवमेनेचपितरंभ्रातृंश्राप्यपराजितः ८ पृथिव्यांचतुरंतायांयदुरेवाभवद्वली ॥ वशेकृत्वासनृपतीन्वयसन्नागसाह्वये ९ तंपितापरमकुद्वोययातिर्नहु
 षात्मजः ॥ शशापपुत्रंगांधारेराज्याच्चापिव्यरोपयत् १० येचैनमन्ववर्तंतभ्रातरोबलदर्पिताः ॥ शशापतानभिकुद्वोययातिस्तनयानथ ११ यवीयांसंततः
 पूरुपुत्रंस्ववशवर्तिनम् ॥ राज्येनिवेशयामासविधेयंनृपसत्तमः १२ एवंज्येष्ठोऽप्यथोत्सिक्तोनराज्यमभिजायते ॥ यवीयांसोऽपिजायंतैराज्यंवृद्धोपसेवया १३
 तथैवसर्वधर्मज्ञःपितुर्ममपितामहः ॥ प्रतीपःपृथिवीपालस्त्रिपुलोकेषुविश्रुतः १४

उद्योगपर्वणिनी०भा०अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ अ ॥ एवमुक्तइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ अभिजायतेप्राप्नोति जायंतेलभंते १३ । १४

१५ । १६ त्वग्दोषीकुष्ठी १७ । १८ । १९ । २० वृद्धःप्रतीपः २१ । २२ आत्मजदेवार्पि २३ । २४ । २५ । २६ राज्यं त्यक्त्वा मातुलकुलं समाश्रित इति संबंधः २७ अकारयत् अकरोत् २८ । २९ तस्य पार्थिवसिंहस्य राज्यं धर्मेण शासतः ॥ त्रयः प्रजज्ञिरे पुत्रा देवकल्पाय शस्विनः १५ देवापिरभवच्छ्रेष्ठो बाह्लीकस्तदनंतरम् ॥ तृतीयः शांतनुस्तातघृतिमा न्मेपितामहः १६ देवापिस्तु महातेजास्त्वग्दोषी राजसत्तमः ॥ धार्मिकः सत्यवादी च पितुः शुश्रूषणे रतः १७ पौरजानपदानां च समतः साधुसत्कृतः ॥ सर्वेषां बालवृद्धानां देवापि हृदयंगमः १८ वदान्यः सत्यसंधश्च सर्वभूतहिते रतः ॥ वर्तमानः पितुः शास्त्रे ब्राह्मणानां तथैव च १९ बाह्लीकस्य प्रियो भ्राता शांतनोश्च महात्मनः ॥ सौभ्रात्रं च परं तेषां सहितानां महात्मनाम् २० अथ कालस्य पर्याये वृद्धो नृपतिस्ततः ॥ संभारानभिषेकार्थं कारयामास शास्त्रतः २१ कारयामास सर्वाणि मंगलार्थानि वैविधुः ॥ तं ब्राह्मणाश्च वृद्धाश्च पौरजानपदैः सह २२ सर्वे निवारयामासु देवापेरभिषेचनम् ॥ सतच्छ्रुत्वा तु नृपतिरभिषेकनिवारणम् ॥ अश्रुकंठोऽभवद्वा जापर्यशो च तचात्मजम् २३ एवं वदान्यो धर्मज्ञः सत्यसंधश्च सोऽभवत् ॥ प्रियः प्रजानामपि सत्स्वग्दोषेण प्रदूषितः २४ हीनां गंपृथिवीपालं नाभिर्नंदति देवताः ॥ इति कृत्वा नृपश्च प्रत्येषेन द्विजर्षभाः २५ ततः प्रव्यथितां गोऽसौ पुत्रशोकसमन्वितः ॥ निवारितं नृपं दृष्ट्वा देवापि संश्रितो वनम् ॥ बाह्लीको मातुलकुलं त्यक्त्वा राज्यं समाश्रितः ॥ पितृभ्रातृन्परित्यज्य प्राप्तवान्परमर्धिमत् २७ बाह्लीकेन त्वनुज्ञातः शांतनुलो कविश्रुतः ॥ पितर्युपरते राजन राजाराज्यमकारयत् २८ तथैवाहं मतिमतापरिचित्येह पांडुना ॥ ज्येष्ठः प्रभंशितो राज्याद्धीनां गइति भारत २९ पांडुस्तु राज्यं संप्राप्तः कनीयानपि स नृपः ॥ विनाशे तस्य पुत्राणां मिदं राज्यमरिंदम् ३० मय्यभागि निराज्याय कथं त्वं राज्यमिच्छसि ॥ अराजपुत्रो ह्यस्वामी परस्वहर्तुमिच्छसि ३१ युधिष्ठिरो राजपुत्रो महात्मान्यायागतं राज्यमिदं च तस्य ॥ सकौरवस्यास्य कुलस्य भर्ता प्रशासिता चैव महानुभावः ३२ ससत्यसंधः स तथाऽप्रमत्तः शास्त्रे स्थितो बंधुजनस्य साधुः ॥ प्रियः प्रजानां सुहृदानुकंपी जितेन्द्रियः साधुजनस्य भर्ता ३३ क्षमाति तिक्षादमार्जवं च सत्यव्रतत्वं श्रुतमप्रमादः ॥ भूतानुकंपा ह्यनुशासनं च युधिष्ठिरे राजगुणाः समस्ताः ३४ अराजपुत्रस्त्वमनार्यवृत्तोलुब्धः सदा बंधुषु पापबुद्धिः ॥ क्रमागतं राज्यमिदं परेषां हर्तुं कथं शक्यसि दुर्वीनति ३५ प्रयच्छ राज्यार्धमपेतमोहः स वाहनं त्वं सपरिच्छदं च ॥ ततोऽवशेषं तव जीवितस्य सहानुजस्यैव भवेन्नरेन्द्र ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि घृतराष्ट्रवाक्यकथने एकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ एवमुक्ते तु भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च ॥ गांधार्या घृतराष्ट्रेण नैव मंदोऽन्वबुध्यत १ अवधूयोत्थितो मंदः क्रोधसरत्कलोचनः ॥ अन्वद्रवंतं तं पश्चाद्वा जानस्त्यक्तजीविताः २

३० । ३१ । ३२ आसमंतात् अनुकंपी दयावान् ३३ । ३४ । ३५ । ३६ इति श्री उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ एवमुक्ते इति १ । २

पुण्योऽयेति पुण्यनक्षत्रं हि अश्विन्याः पौर्णमास्या उपरि अष्टम्यां भवति पूर्वमपि सप्तमादिव सावर्ध्वममावस्या भविष्यति संग्रामं योजयेत् स्यामित्युक्तत्वात् ३ । ४ । ५ । ६ । ७ साम्प्रं साम्रोभावः सामेति यावत् ८ पुनर्भेदश्च कर्णेन सहोपसंवादेन ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ पंचग्राममात्रस्वीकारेण कृत्स्नराज्यसमर्पणरूपं दानमपि प्रयुक्तम् १७ दंडपत्रोपायो नान्यइत्याह आज्ञापय च राज्ञस्तान् पार्थिवान्नष्टचेतसः ॥ प्रयाध्वं वै कुरुक्षेत्रं पुण्योऽयेति पुनः पुनः ३ ततस्ते पृथिवीपालाः प्रययुः सह सेनिकाः ॥ भीष्मसेनापतिं कृत्वा सहृष्टाः कालचोदिताः ४ अक्षौहिण्यो दशैकाचकौरवाणां समागताः ॥ तासां प्रमुखतो भीष्मस्तालके तु व्यरोचत ५ यदप्रयुक्तं प्राप्तं च तद्विधत्स्व विशांपते ॥ उक्तं भीष्मेण यद्वाक्यं द्रोणेन विदुरेण च ६ गांधार्या घृतराष्ट्रेण समक्षं मम भारत ॥ एतत्ते कथितं राजन्यद्वृतं कुरुसंसदि ७ साम्यमादौ प्रयुक्तं मे राजन्सौ भ्रात्रमिच्छता ॥ अभेदायास्य वंशस्य प्रजानां च विवृद्धये ८ पुनर्भेदश्च मे युक्तो यदा सामन गृह्यते ॥ कर्मानुकीर्तनं चैव देवमानुषसंहितम् ९ यदानाद्रियते वाक्यं सामपूर्वसु योधनः ॥ तदामया समानीय भेदिताः सर्वपार्थिवाः १० अद्भुतानि च घोराणि दारुणानि च भारत ॥ अमानुषाणिकर्माणि दर्शितानि मया विभो ११ निर्भर्त्सयित्वा राज्ञस्तां स्तृणी कृत्य सुयोधनम् ॥ राधेयं भीषयित्वा च सौबलं च पुनः पुनः १२ द्यूततो धार्तराष्ट्राणां निंदां कृत्वा तथा पुनः ॥ भेदयित्वा नृपान्सर्वान्वाग्भिर्मन्त्रेण चासकृत् १३ पुनः सामाभिसंयुक्तं संप्रदानमथानुवम् ॥ अभेदात् कुरुवंशस्य कार्ययोगात् तथैव च १४ तेशूरा घृतराष्ट्रस्य भीष्मस्य विदुरस्य च ॥ तिष्ठेयुः पांडवाः सर्वे हित्वा मानमधश्चराः १५ प्रयच्छंतु च ते राज्यमनीशास्ते भवंतु च ॥ यथाऽऽहराजा गंगियो विदुरश्च हितं तव १६ सर्वं भवतु ते राज्यं पंचग्रामान्विसर्जय ॥ अवश्यं भरणीया हि पिनुस्ते राजसत्तम १७ एवमुक्तोऽपि दुष्टात्मानैव भागं व्यमुंचत ॥ दंडं चतुर्थं पश्यामि तेषु पापेषु नान्यथा १८ निर्याताश्च विनाशाय कुरुक्षेत्रं न राधिपाः ॥ एतत्ते कथितं राजन्यद्वृतं कुरुसंसदि १९ न ते राज्यं प्रयच्छंति विना युद्धेन पांडव ॥ विनाशहेतवः सर्वे प्रत्युपस्थित मृत्यवः २० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कृष्णवाक्ये पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ समाप्तं च भगवद्वाचनपर्व ॥ ॥ अथ सैन्यनिर्याणपर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जनार्दन वचः श्रुत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ भ्रातृनुवाच धर्मात्मा समक्षं केशवस्य ह १ श्रुतं भवद्विर्यद्वृतं सभायां कुरुसंसदि ॥ केशवस्यापि यद्वाक्यं तत्सर्वमवधारितम् २ तस्मात्सेनाविभागं भेद कुरुध्वं न रसत्तमाः ॥ अक्षौहिण्यश्च सत्तैताः समेता विजयाय वै ३ तासां ये पतयः सप्त विख्यातास्तां निबोधत ॥ दुपदश्च विराटश्च दृष्टयुग्नश्च खंडिनौ ४ सात्यकिश्चेकितानश्च भीमसेनश्च वीर्यवान् ॥ एते सेनाप्रणेतारो वीराः सर्वे तनुत्यजः ५ सर्वे वेदविदः शूराः सर्वे सुचरितव्रताः ॥ ह्रीमंतो नीतिमतश्च सर्वे युद्धविशारदाः ६ इष्वस्त्रकुशलाः सर्वे तथा सर्वास्त्रयोधिनः ॥ सप्तानामपि योनेता सेनानां प्रविभागवित् ७ यः सहेतुरणे भीष्मं शरार्चिः पावकोपमम् ॥ तं तावत्सह देवात्र प्रब्रूहि कुरुनंदन ॥ स्वमतं पुरुषव्याघ्रकोनः सेनापतिः क्षमः ८ ॥ सह देव उवाच ॥ संयुक्त एकदुःखश्च वीर्यवांश्च महीपतिः ॥ यं समाश्रित्य धर्मज्ञं स्वमंशमनुयुंज्महे ९ दंडमिति १८ । १९ । २० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ जनार्दनेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ संयुक्तः संबंधी ९

१० । ११ कुलेनवंशेन अभिजनेन स्वजनसमूहेन १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अंगिरसोद्गोणस्य १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०
 मत्स्योविराटोबलवानकृतास्त्रोयुद्धदुर्मदः ॥ प्रसहिष्यतिसंग्रामेभीष्मंतांश्चमहारथान् १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथोक्तेसहदेवेनवाक्येवाक्यविशारदः ॥ नकु
 लोऽनंतरंतस्मादिदं वचनमाददे ११ वयसाशास्त्रतोषैर्यातकुलेनाभिजनेनच ॥ हीमान्बलान्वितःश्रीमान्सर्वशास्त्रविशारदः १२ वेदचास्त्रंभरद्वाजादुर्धर्षःस
 त्यसंगरः ॥ योनित्यंस्पर्धतेद्रोणंभीष्मंचैवमहाबलम् १३ श्लाघ्यःपार्थिववंशस्यप्रमुखेवाहिनीपतिः ॥ पुत्रपौत्रैःपरिवृतःशतशाखइवकुम्भः १४ यस्तताप
 तपोघोरंसदारःपृथिवीपतिः ॥ रोषाद्द्रोणविनाशायवीरःसमितिशोभनः १५ पितेवास्मान्समाधत्तेयःसदापार्थिवर्षभः ॥ श्वशुरोद्गुपदोऽस्माकंसेनाग्रसंप्रक
 र्षतु १६ सद्रोणभीष्मावायातौसहेदितिमतिर्मम ॥ सहिदिव्यास्त्रविद्राजासखाचांगिरसोऽनुपः १७ माद्रीसुताभ्यामुक्तेतुस्वमतेकुरुनंदनः ॥ वासविर्वासस
 मःसव्यसाच्यब्रवीद्वचः १८ योऽयंतपःप्रभावेनऋषिसंतोषणेनच ॥ दिव्यःपुरुषउत्पन्नोऽज्वालावर्णोमहाभुजः १९ धनुष्मान्कवचोऽखड्गिरथमारुग्रदंशितः ॥
 दिव्यैर्हयवरैर्युक्तमग्निकुंडात्समुत्थितः २० गर्जन्निवमहामेघोरधधोषेणवीर्यवान् ॥ सिंहसंहननोवीरःसिंहतुल्यपराक्रमः २१ सिंहोरस्कःसिंहभुजःसिंहवक्षामहा
 बलः ॥ सिंहप्रगर्जनोवीरःसिंहस्कंधोमहाद्युतिः २२ सुभ्रूःसुदंष्ट्रःसुहनुःसुबाहुःसुमुखोऽकृशः ॥ सुजत्रःसुविशालाक्षःसुपादःसुप्रतिष्ठितः २३ अभेद्यःसर्वश
 स्त्राणांप्रभिन्नइववारणः ॥ जज्ञेद्रोणविनाशायसत्यवादीजितेंद्रियः २४ घृष्टयुग्नमहंमन्येसहेद्भीष्मस्यसायकान् ॥ वज्राशनिसमस्पर्शान्दीप्तास्यानुरगानिव
 २५ यमदूतसमान्वेगेनेपातेपावकोपमान् ॥ रामेणाजौविषहितान्वज्रनिष्पेषदारुणान् २६ पुरुषंतनपश्यामियःसहेतमहाव्रतम् ॥ घृष्टयुग्नमृतेगजान्नितिमेधी
 यतेमतिः २७ क्षिप्रहस्तश्चित्रयोधोमतःसेनापतिर्मम ॥ अभेद्यकवचःश्रीमान्मातंगइवयूथपः २८ ॥ भीमसेनउवाच ॥ वधार्थेयःसमुत्पन्नःशिखंडोद्गुपदा
 त्मजः ॥ वदंतिसिद्धाराजेन्द्रऋषयश्चसमागताः २९ यस्यसंग्राममध्येतुदिव्यमस्त्रंप्रकुर्वतः ॥ रूपंद्रक्ष्यंतिपुरुषारामस्येवमहात्मनः ३० नतंयुद्धेप्रपश्यामि
 योभिद्यातुशिखंडिनम् ॥ शस्त्रेणसमरेराजनसन्नद्धंस्वदनेस्थितम् ३१ द्वैरथेसमरेनान्योभीष्मंहन्यान्महाव्रतम् ॥ शिखंडिनमृतेवीरंसेनापतिर्मतः ३२
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सर्वस्यजगतस्तातसारासारंबलाबलम् ॥ सर्वजानातिधर्मात्मातमेषांचकेशवः ३३ यमाहकृष्णोदाशार्हःसोऽस्तुसेनापतिर्मम ॥ क
 तास्त्रोऽप्यकृतास्त्रोवावृद्धोवायदिवायुवा ३४ एषनोविजयेमूलमेषतातविपर्यये ॥ अभ्रप्राणाश्चराज्यंचभावाभावौसुखासुखे ३५ एषधाताविधाताचसिद्धि
 रत्रप्रतिष्ठिता ॥ यमाहकृष्णोदाशार्हःसोऽस्तुनोवाहिनीपतिः ३६ ब्रवीतुवदतांश्रेष्ठोनिशासमभिवर्तते ॥ ततःसेनापतिंकृत्वाकृष्णस्यवशवर्तिनः ३७ रात्रेः
 शेषेव्यतिक्रान्तिप्रयास्यामोरणाजिरम् ॥ अधिवासितशस्त्राश्चकृतकौतुकमंगलाः ३८

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ शस्त्राणामधिवासनंगंधाद्यैःपूजनं कौतुकंक्षाबंधनं संगलंस्वस्तिवाचनम् ३८

धनंजयमवेक्ष्येत्यनेनार्जुनाभिमतोघृष्टयुग्नःसेनापतिरितिस्वाशयंप्रदर्शयत्यर्थः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ अस्माकंबलंकर्तुं धार्तराष्ट्रबलंकर्म ४८ । ४९ योगोयुद्धाय
 सज्जीभवन् । 'द्रव्योपायसन्नहनेष्वपियोगः'इतिविश्वः ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ शकटाअनांसि आपणोवणिग्वीथ्युपलसिर्विक्रेयद्रव्यं वेशोवेश्याजनाश्रयःपटगृहाणि ।

॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाधर्मराजस्यधीमतः ॥ अब्रवीत्पुंडरीकाक्षोधनंजयमवेक्ष्यह ३९ ममाप्येतेमहाराजभवद्विर्यउदाहृताः ॥ ने
 तारस्तवसेनायामताविक्रांतयोधिनः ४० सर्वएवसमर्थाहितवशं प्रबाधितुं ॥ इन्द्रस्यापिभयंहेतेजनयेयुर्महाहवे ४१ किंपुनर्धातिराष्ट्राणांलुब्धानांपापचे
 तसाम् ॥ मयापिहिमहाबाहोत्वत्प्रियार्थमहाहवे ४२ कृतोयत्नोमहांस्तत्रशमःस्यादितिभारत ॥ धर्मस्यगतमानृप्यंनस्मवाच्याविवक्षतां ४३ कृतास्त्रंमन्यते
 बालआत्मानमविचक्षणः ॥ धार्तराष्ट्रोबलस्थंचपश्यत्यात्मानमातुरः ४४ युज्यतांवाहिनीसाधुवधसाध्याहिमेमताः ॥ नधार्तराष्ट्राःशक्ष्यंतिस्थातुंदृष्ट्वाधनं
 जयं ४५ भीमसेनंचसंकुद्वयमौचापियमोपमौ ॥ युयुधानद्वितीयंचघृष्टयुग्नममर्षणं ४६ अभिमन्युंद्रौपदेयान्विराट्गुपदावापि ॥ अक्षौहिणीपतींश्चान्वात्ररं
 द्रान्भीमविक्रमान् ४७ सारवद्वलमस्माकंदुष्प्रधर्षदुरासदं ॥ धार्तराष्ट्रबलंसंख्येहानिष्यतिनसंग्रयः ४८ घृष्टयुग्नमहंमन्येसेनापतिमरिंदम् ॥ वैशंपायनउवाच॥
 एवमुक्तेतुकृष्णेनसंप्राहृष्यन्नरोत्तमाः ४९ तेषांप्रहृष्टमनसांनादःसमभवन्महान् ॥ योगइत्यथसैन्यानांत्वरतांसंप्रधावताम् ५० हयवारणशब्दाश्चनोमेघोषाश्च
 सर्वतः ॥ शंखदुंदुभिघोषाश्चतुमुलाःसर्वतोऽभवन् ५१ तदुग्रंसागरनिभंक्षुब्धंबलसमागमम् ॥ रथपातिगजोदग्रंमहोर्मिभिरिवाकुलम् ५२ धावतामाह्वयानानां
 तनुत्राणिचबध्नताम् ॥ प्रयास्यतांपांडवानांससैन्यानांसमंततः ५३ गमेवपूर्णादुर्धर्षासमदृश्यतवाहिनी ॥ अग्रानीकेभीमसेनोमाद्रीपुत्रौचदंशितौ ५४ सौ
 भद्रौद्रौपदेयाश्चघृष्टयुग्नश्चपार्षतः ॥ प्रभद्रकाश्चपंचालाभीमसेनमुखाययुः ५५ ततःशब्दःसमभवत्समुद्रस्येवपर्वणि ॥ हृष्टानांसंप्रयातानांघोषोदिवमिश्र
 स्पृशत् ५६ प्रहृष्टादंशितायोधाःपरानीकविदारणाः ॥ तेषांमध्येययौराजाकुंतोपुत्रोयुधिष्ठिरः ५७ शकटापणवेशाश्चयानयुग्यंचसर्वशः ॥ कोशंयंत्रायुधं
 चैवयेचवैद्याश्चिकित्सकाः ५८ फल्गुयच्चबलंकिंचिद्यच्चापिकुशदुर्बलम् ॥ तत्संगृह्यययौराजायेचापिपरिचारकाः ५९ उपप्लव्यतुपांचालीद्रौपदीसत्यवादिनी ॥
 सहस्रीभिर्निवृत्तेदासीदाससमावृता ६० कृत्वामूलप्रतीकारंगुल्मैःस्थावरजंगमैः ॥ स्कंधावारेणमहताप्रययुःपांडुनंदनाः ६१ ददतोगांहिरण्यंचब्राह्मणैरभिसंवृ
 ताः ॥ स्तूयमानाययूराजनरथैर्मणिविभूषितैः ६२ केकयाघृष्टकेतुश्चपुत्रःकाश्यस्यचाभिभुः ॥ श्रेणिमान्वसुदानश्चशिखंडीचापराजितः ६३ हृष्टास्तुष्टाःकव
 चिनःसशस्त्राःसमलंकृताः ॥ राजानमन्वयुःसर्वेपरिवार्ययुधिष्ठिरम् ६४ जघनार्धेविराटश्चयाज्ञसेनिश्चसौमकिः ॥ सुधर्माकुंतिभोजश्चघृष्टयुग्नस्यचात्मजाः ६५

यानयुग्यंयानेषुयुग्यंयुगमर्हतीतिरथादि । शकटमुपस्करादिमारवहंयुग्यं । इदंतुकेवलं प्रयाणार्हंयुग्यं । युग्यंचपत्रेइतिनिपातनात् । कोशंधनचयं यंत्रायुधंगोलकप्रक्षेपणं नालइत्युच्यतेलोके चिकित्स
 काःशस्त्रवैद्याः ५८।५९।६० मूलप्रतीकारं धनदाररक्षां गुल्मैःस्थावरैःप्राकाररूपैः जंगमैःपरितःस्थानेस्थानेनूरसंयैः स्कंधावारेणसैन्येन ६१ गांभूमिं धेनुंवा ६२।६३।६४ जघनार्धेपश्चिमाधे ६५

६६ । ६७ । ६८ । ६९ । महुष्यंतरोमांचितानि ७० । ७१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ततश्च १ । मधुरेमनोहरे १ । ४
 रथायुतानिचत्वारिहयाःपंचगुणास्तथा॥पत्तिसैम्यंदशगुणंगजानामयुतानिषट् ६६ अनाधृष्टिश्चेकितानोधृष्टकेतुश्चसात्यकिः ॥ परिवार्यययुःसर्वेवासुदेवधनंजयौ
 ६७ आसाद्यतुकुरुक्षेत्रंयूढानीकाःप्रहारिणः ॥ पांडवाःसमदृश्यंतनर्दतोवृषभाइव ६८ तेऽवगाह्यकुरुक्षेत्रंशंखानदध्मुररिदमाः ॥ तथैवदध्मतुःशंखवासुदेवधनं
 जयौ ६९ पांचजन्यस्यनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ निशम्यसर्वसैन्यानिममहुष्यंतसर्वशः ७० शंखदुंदुभिसंहृष्टःसिंहनादस्तरस्विनाम् ॥ पृथिवीचांतरि
 क्षंचसागरांश्चान्वनादयत् ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिकुरुक्षेत्रप्रवेशेएकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ ६५ ॥
 वैशंपायनउवाच ॥ ततोदेशेसमेस्त्रिगधेप्रभूतयवसेधने ॥ निवेशयामासतदासेनाराजायुधिष्ठिरः १ परिहृत्यश्मशानानिदेवतायतनानिच ॥ आश्रमांश्चम
 हर्षाणांतीर्थान्यायतनानिच २ मधुरानूपरेदेशेऽथचौपुण्येमहामतिः ॥ निवेशंकारयामासकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ३ ततश्चपुनरुत्थायसुखीविश्रांतवाहनः ॥ प्र
 ययौपृथिवीपालैर्वृतःशतसहस्रशः ४ विद्राव्यशतशोगुल्मानधार्तराष्ट्रस्यसैनिकान् ॥ पर्यक्रामत्समंताच्चपार्थेनसहकेशवः ५ शिबिरंमापयामासधृष्टद्युम्नश्चपार्थ
 तः ॥ सात्यकिश्चरथोदारोयुयुधानश्चवीर्यवान् ६ आसाद्यसरितं पुण्यांकुरुक्षेत्रेहिरण्वतीम् ॥ सूपतीर्थांश्चिजलांशर्करापंकवर्जिताम् ७ खानयामासपरिखांके
 शवस्तत्रभारत ॥ गुप्त्यर्थमपिचादिश्यबलंतत्रन्यवेशयत् ८ विधिर्यःशिविरस्यासीत्पांडवानांमहात्मनाम् ॥ तद्विधानिनरेन्द्राणांकारयामासकेशवः ९ प्रभूत
 तरकाष्ठानिदुराधर्षतराणिच ॥ भक्ष्यभोज्यान्नपानानिशतशोऽथसहस्रशः १० शिविराणिमहार्हाणिराज्ञांतत्रपृथक्पृथक् ॥ विमानानीवराजेंद्रनिविष्टानिम
 हीतले ११ तत्रासन्नशिल्पिनःप्राज्ञाःशतशोदत्तवेतनाः ॥ सर्वोपकरणैर्युक्तावैद्याःशास्त्रविशारदाः १२ ज्याधनुर्वर्मशस्त्राणांतथैवमधुसर्पिषोः ॥ ससर्जरसपांमू
 नाराजयःपर्वतोपमाः १३ बहूदकंसुयवसंतुषांगारसमन्वितम् ॥ शिविरोशिबिरेराजासंचकारयुधिष्ठिरः १४ महायंत्राणिनाराचास्तोमराणिपरश्वधाः ॥ धनूंषि
 क्वचादीनिऋष्टयस्तूणसंयुताः १५ गजाःकंटकसन्नाहलोहवर्मोत्तरच्छदाः ॥ दृश्यंतेतत्रगिर्याभाःसहस्रशतयोधिनः १६ निविष्टान्पांडवांस्तत्रज्ञात्वामित्रा
 णिभारत ॥ अभिससुर्यथादेशंसबलाःसहवाहनाः १७ चरितब्रह्मचर्यास्तेसोमपाभूरिदक्षिणाः ॥ जयायपांडुपुत्राणांसमाजग्मुर्महीक्षितः १८ ॥ ॥ इतिश्री
 महाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिशिबिरादिनिर्माणेद्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥

गुल्मानसैनिकसंघान् ९ । ६ सूपतीर्थांशोभनोपकंठां ७ । ८ तद्विधानिशिविराणि ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ कंटकसन्नाहाः येषांस्पर्शमात्रादपिगजांतराणांकंटवेधोभवतितादृशाः
 सन्नाहाःक्वचानि कंटकैःक्वचैःसन्नहनंयेषामितिप्राञ्चः १६ अभिससुरभ्याजग्मुः १७ । १८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ६५ ॥

युधिष्ठिरमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ आसन्नजलाःकोष्ठाःकक्ष्यायेषुतानितथा अच्छेद्यःशत्रुभिरनिर्वार्यआहारआहारणंस्तूनांमार्गाश्चयेषु
 जनमेजयउवाच ॥ युधिष्ठिरंसहानीकमुपायांतंयुयुत्सया ॥ सान्निविष्टंकुरुक्षेत्रेवासुदेवेनपालितम् १ विराट्द्रुपदाभ्यांचसपुत्राभ्यांसमन्वितम् ॥ केकयैर्द्रुणि
 मिश्चैवपार्थिवैःशतशोवृतम् २ महेंद्रमिवचादित्यैरभिगुप्तंमहारथैः ॥ श्रुत्वादुर्योधनोराजाकिंकार्यंप्रत्यपद्यत् ३ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणमहामते ॥ संभ्र
 मेतुमुलेतस्मिन्यदासीत्कुरुजांगले ४ व्यथयेयुरिमेदेवान्सेंद्रानपिसमागमे ॥ पांडवावासुदेवश्चविराट्द्रुपदौतथा ५ धृष्टद्युम्नश्चपांचाल्यःशिखंडीचमहारथः ॥
 युधामन्युश्चविक्रांतोदेवैरपिदुरासदः ६ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणतपोधन ॥ कुरूणांपांडवानांचयद्यदासीद्विचोष्टितम् ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रति
 यातेतुदाशाहोराजादुर्योधनस्तदा ॥ कर्णदुःशासनंचैवशकुनिंचाम्रवीददम् ८ अकृतेनैवकार्येणगतःपार्थानधोक्षजः ॥ सएनान्मन्युनाऽऽविष्टोधुवंधक्ष्यत्यसंशयं
 ९ इष्टोहिवासुदेवस्यपांडवैर्ममविग्रहः ॥ भीमसेनार्जुनौचैवदाशार्हस्यमतेस्थितौ १० अजातशत्रुरत्यर्थंभीमसेनवशानुगः ॥ निकृतश्चमयापूर्वसहस्रैःसहोदरैः
 ११ विराट्द्रुपदौचैवकृतवैरौमयासह ॥ तौचसेनाप्रणेतारौवासुदेववशानुगौ १२ भविताविग्रहःसोऽयंतुमुलोलोमहर्षणः ॥ तस्मात्सांग्रामिकंसर्वकारयध्वमतं
 द्रिताः १३ शिविराणिकुरुक्षेत्रक्रियंतांवसुधाधिपाः ॥ स्वपर्याप्तावकाशानिदुरादेयानिशत्रुभिः १४ आसन्नजलकोष्ठानिशतशोऽथसहस्रशः ॥ अच्छेद्याहा
 रमार्गाणिबंधोच्छ्रयचितानिच १५ विविधायुधपूर्णानिपताकाध्वजवंतिच ॥ समाश्वतेषापंधानःक्रियंतांगराद्वाहिः १६ प्रयाणंघुष्यतामद्यश्चोभूतइतिमा
 चिरम् ॥ तेतथेतिप्रतिज्ञायश्चोभूतेचक्रिरेतथा १७ हृष्टरूपामहात्मानोनिवासायमहीक्षिताम् ॥ ततस्तेपार्थिवाःसर्वेत्तच्छ्रुत्वारजशासनम् १८ आसनेभ्यो
 महाहैभ्यउदतिष्ठन्नमर्षिताः ॥ बाहून्परिघसंकाशान्संस्पृशंतःशनैःशनैः १९ कांचनांगददीप्तांश्चंदनागुरुभूषितान् ॥ उष्णीषाणिनियच्छंतःपुंडरीकनिभैः
 करैः ॥ अंतरीयोत्तरीयाणिभूषणानिचसर्वशः २० तेरथानुराथिनःश्रेष्ठाहयांश्चहयकोविदाः ॥ सज्जयंतिस्मनागांश्चनागशिक्षास्वनुष्ठिताः २१ अथवर्माणिवि
 त्राणिकांचनानिवहानिच ॥ विविधानिचशस्त्राणिचक्रुःसर्वाणिसर्वशः २२ पदातयश्चपुरुषाःशस्त्राणिविविधानिच ॥ उपाजन्तुःशरीरेषुहेमविप्राण्यनेकशः ॥
 २३ तदुत्सवइवोदग्रंसंप्रहृष्टनरावृतम् ॥ नगरंधार्तराष्ट्रस्यभारतासीत्समाकुलम् २४ जनौघसलिलावतोरथनागाश्वमीनवान् ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषःकोशसं
 चयरत्नवान् २५ चित्राभरणवर्मोर्मिःशस्त्रनिर्मलफेनवान् ॥ प्रासादमालाद्रिभृतोरथ्यापणमहाहृदः २६ योधचंद्रोदयोद्भूतःकुरुराजमहार्णवः ॥ व्यदृश्यतत
 दाराजंश्चंद्रोदयइवोदधिः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिकुरुक्षेत्रेनसैन्यसज्जकरणेत्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥
 तानिअच्छेद्याहारमार्गाणि १५ । १६ । १७ । १८ । १९ अंतरीयंपरिवानीयं उत्तरीयंप्रावरणवस्त्रं २० । २१ । २२ उपाजन्तुःपरिधानंकृतवंतः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इतिउद्योग
 पर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ ६५ ॥

वासुदेवेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२। युक्तसंयुक् १३ नक्त्याणं अक्त्याणं पापं अक्त्याणं च स्वदीयेष्वविद्यमानं सर्वतस्मिन् दुर्योधने प्रतिष्ठितं १४ परित्यागेन राजस्योपेक्षया १५।१६ योगयुद्धोद्योगम् १७।१८।१९ यदर्थयन्निवृत्त्यर्थं अनर्थः कुलक्षयः प्रयत्नतो बलात् २० तस्मिन्निति तस्मिन्नर्थे निमित्ते सति यत्नस्तत्परिहारार्थ उपायः सद्यः

वैशंपायन उवाच ॥ वासुदेवस्य तद्वाक्यमनुस्मृत्य युधिष्ठिरः ॥ पुनः प्रपच्छवाण्येयं कथं मंदोऽब्रवीदिदम् १ अस्मिन्नभ्यागते काले किंच नः क्षममच्युत ॥ कथं वर्तमाना वै स्वधर्माश्च ये महि २ दुर्योधनस्य कर्णस्य शकुनेः सौबलस्य च ॥ वासुदेवमतज्ञोऽसिममसम्राट् कस्य च ३ विदुरस्यापि तद्वाक्यं श्रुतं भीष्मस्य चोभयोः कुंत्याश्च विपुलप्रज्ञाकास्त्र्येन ते श्रुता ४ सर्वमेतदतिक्रम्य विचार्य च पुनः पुनः ॥ क्षमं यन्नो महाबाहो तद्ब्रवीह्य विचारयन् ५ श्रुत्वेतद्धर्मराजस्य धर्मार्थसाहितं वचः ॥ मेघदुंदुभिनिर्घोषः कृष्णो वाक्यमथाब्रवीत् ६ ॥ कृष्ण उवाच ॥ उक्तवानस्मि यद्वाक्यं धर्मार्थसाहितं हितम् ॥ न तु तन्निकृतिप्रज्ञे कौरव्ये प्रतिष्ठति ७ न च भीष्मस्य दुर्मेधाः शृणोति विदुरस्य वा ॥ मम वाभाषितं किंचित्सर्वमेवातिवर्तते ८ नैष कामयते धर्मं नैष कामयते यशः ॥ जितं समन्यते सर्वं दुरात्मा कर्णमाश्रितः ९ बंधमाज्ञापयामास मम चापि सुयोधनः ॥ न च तं लब्धवान् कामं दुरात्मा पापनिश्चयः १० न च भीष्मो न च द्रोणो युक्तं तत्राह तुर्वचः ॥ सर्वे तमनुवर्तते ऋते विदुरमच्युत ११ शकुनिः सौबलश्चैव कर्णदुःशासनावपि ॥ त्वय्युक्तान्यभाषंतं मूढा मूढमवर्षणम् १२ किंच तेन मयोक्तेन यान्यभाषत कौरवः ॥ संक्षेपेण दुरात्माऽसौ न युक्तं त्वयि वर्तते १३ पार्थिवे पुन सर्वेषु यद्मेतव सैनिकाः ॥ यत्पापं यन्नक्त्याणं सर्वतस्मिन् प्रतिष्ठितम् १४ न चापि वयमत्यर्थं परित्यागेन कर्हिंचित् ॥ कौरवैः शममिच्छामस्तत्र युद्धमनंतरम् १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा पार्थिवाः सर्वे वासुदेस्य भाषितम् ॥ अब्रुवंतो मुखं राज्ञः समुदैक्षंत भारत १६ युधिष्ठिरस्त्वभिप्रायमभिलक्ष्य महीक्षिताम् ॥ योगमाज्ञापयामास भीमार्जुनयमैः सह १७ ततः किल किलाभूतमनीकं पांडवस्य ह ॥ आज्ञापिते तदा योगे समहृष्यंत सैनिकाः १८ अवधानां वधं पश्यन् धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ निःश्वसन् भीमसेनं च विजयं चेदमब्रवीत् १९ यदर्थं न वासश्च प्राप्तुं दुःखं च यन्नया १ सोऽयमस्मानुपैत्येव परोऽनर्थः प्रयत्नतः २० तस्मिन् यत्नः कृतोऽस्माभिः स नो हीनः प्रयत्नतः ॥ अकृते तु प्रयत्नेऽस्मानुपावृत्तः कलिर्महान् २१ कथं ह्यवध्येः संग्रामः कार्यः सहभावेप्यति ॥ कथं ह्यवागुरुनृद्वान्विजयो नो भविष्यति २२ तच्छ्रुत्वा धर्मराजस्य सव्यसाची परंतपः ॥ यदुक्तं वासुदेवेन श्रावयामास तद्वचः २३ उक्तवान् देवकीपुत्रः कुंत्याश्च विदुरस्य च ॥ वचनं तत्त्वयाराज त्रिखिलेनावधारितम् २४ न च तौ वक्ष्यतोऽधर्ममिति मे नैष्ठिकी मतिः ॥ नापि युक्तं च कौंतेय निवर्तितुमयुध्यतः २५ तच्छ्रुत्वा वासुदेवोऽपि सव्यसाचिवचस्तदा ॥ स्मयमानोऽब्रवीद्वाक्यं पार्थमेवमिति ब्रुवन् २६

शत्रुवधरूपो भीमस्य द्यूतकाले संमतः स नोऽस्माकं अस्माभिः क्षमां कुर्वद्भिः प्रयत्नतो बलाद्धीनोऽव्यर्थः कृतः अकृते तु अकृतेऽपि प्रयत्ने युद्धार्थं युद्धो गे तथापि अस्मान् कलिरुपावृत्त आगतः २१।२२। २३।२४ तौ कुंती विदुरौ अधर्ममितिच्छेदः अयुद्धतस्तव निवर्तितुमपि न युक्तं २५।२६

२७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ व्युष्टायां व्यतीतायाम् १ सारंपुरीगामि मध्यमं मध्यमं फल्गुपाश्चात्यम् २ सा नुकर्षा इत्यादीनि नानामणि विभूषिता इत्यंतानि चित्रानीकानां विशेषणानि अनुकर्षः युद्धविमर्दयस्य कस्यचिद्वावयवस्य नष्टस्य प्रतिसमाधानार्थं यत्र तस्याधोदाहृतं च ते तत् । 'अनुकर्षा रथाधः स्थदा रुणि' इति मेदिनी । तूणीरोरथवाह्यो बाणकोशः महान् निषंग इति यावत् । वरुणोरथगुप्तिर्व्याघ्रादिचर्ममयी । तोमराः हस्तक्षेप्याः सशल्पादंडाः । उपासंगाः हयगजवाह्यास्तूणाः । निषंगः पतिवाह्यः स एव । शक्तिर्लोहदंडः । ऋष्टिर्गुह्यतरः काष्ठदंडः ३ शरासनतोमराः धनुःप्रक्षेप्यास्तोमराः स्थूलबाणाः । पाशाः समीपागतस्य गले प्रक्षेपार्थं । परिच्छदा आस्तरणादीनि । परिस्तरा इति पाठे आस्तरणमेव ४ कचग्रहविक्षेपः कचेषु गृहीत्वा येन शत्रुर्विक्षिप्यते तादृशः कलविक्रमहतुल्यश्चक्रणव्रव्याजिताग्रो वृद्धविशेषः । करग्रहेति पाठे अंकुशविशेषः । तैलादयः प्रतप्ताः शत्रूणां मुप रिक्षिप्यन्ते । साशीविषघटाः सप्तर्षाः कुंभाः । सर्जरसोरालव्रव्यमयुद्धीपकम् ५ सचंडानि फलकानि शस्त्राणि येषां ते सचंडफलकाः घंटासहितं चर्मस्य न्ये । अयोसिखड्गपट्टिशच्छुरिकादीनि शुद्धजलं

ततस्तेष्टुतसंकल्पायुद्धाय सहसैनिकाः ॥ पांडवेयामहाराज तारत्रि सुखमावसन् २७ ॥ इति श्रीमहामारते उद्योगपर्वणि सैन्यनिर्याणपर्वणि युधिष्ठिरार्जुनसंवादे चतुःपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ व्युष्टायां वैरजन्यां हिराजा दुर्योधनस्ततः ॥ व्यभजतान्यनीकानि दशचैकं च भारत १ नरहस्तिरथाश्वानां सारं मध्यं च फल्गुच ॥ सर्वेष्वेतेष्वनीकेषु संदिदेश नराधिपः २ सानुकर्षाः सतूणीराः सवरूथाः सतोमराः ॥ सोपासंगाः शशक्तीकाः सनिषंगाः सहर्षयः ३ सध्वजाः सपाताकाश्च सशरासनतोमराः ॥ रज्जुभिश्च विचित्राभिः सपाशाः सपरिच्छदाः ४ सकचग्रहविक्षेपाः सतैलगुडवालुकाः ॥ साशीविषघटाः सर्वे ससर्जरसर्पांसवः ५ सघंडफलकाः सर्वे सायोगुडजलोपलाः ॥ सशालभिदिपालाश्च समधूच्छिष्टमुद्राः ६ सकांडदंडकाः सर्वे ससीरविषतोमराः ॥ सशूर्पपिठकाः सर्वे सदात्रांकुशतोमराः ७ सकीलकवचाः सर्वे वाशीवृक्षादनान्विताः ॥ व्याघ्रचर्मपरीवाराद्वीपिचर्मवृताश्च ते ८ सहर्षयः सशृंगाश्च सप्रासविविधायुधाः ॥ सकुठाराः सकुदालाः सतैलक्षौमसर्पिषः ९ रुक्मजालप्रतिच्छन्नानानामणि विभूषिताः ॥ चित्रानीकाः सुवपुषोऽजलिता इव पावकाः १०

तप्तं उपलायं ब्रक्षेप्यागोलाः । शालतेकरथते शब्दं करोतीति शालः सचासौभिदिपालो गोफलकः । सशूलेति गोडपाठः । मधूच्छिष्टं मयनं तद्विद्रवीकृत्य गुडजलवत्प्रक्षेप्यं । मुद्राः मुशलतुल्योदंडः ९ कांडबाणफलकं तद्व्युक्तोदंडः कांडदंडः कंटकदंड इति यावत् । दंडकंटक इति पाठे स एवार्थः । सीरं लंगलं । विषं प्रसिद्धं तेन युक्तास्तोमरा विषतोमराः । शूर्पाणि तस्य गुडादिप्रक्षेपार्थानि । पिठकास्तदाश्रयामंजूषाः अस्त्ररोधनार्था वा । दात्रं परशुभृति । अंकुशतोमराः बदरीकंटकतुल्यलोहकंटकोपेतास्तोमराः । येषां मंतः प्रविष्टानां बहिर्निःसरणे अत्राप्यपि बहिर्निःसरंति ७ कीलकवचवान् हि परेण मुष्टियुद्धे जेतुमशक्यः । सकीलककचा इति पाठे स दंतं करपत्रं येन तक्षाकाष्ठपाटयति । वाशीकाष्ठप्रच्छन्नं शस्त्रं । वास्येति वासीति वा पाठेऽपि स एवार्थः । वृक्षादनाः लोहकंटककीलादीन्युपकरणानि व्याघ्रचर्मणा द्वीपीचित्रव्याघ्रचर्मणा च परितृतारया एव ८ ऋष्टिः ब्रविष्ठेषु प्रसिद्धं हस्तक्षेप्यं वक्रं काष्ठफलकं शृंगसाहचर्यात् शृंगं दाघातेन नष्टस्य रक्तस्य मोक्षणार्थं विमूत्रोत्सर्जनस्थानं वा । प्रासाः भक्ताः । तैलक्षौमानि तैलाकवस्त्रविशेषा येषां मस्ममहारस्थले दीयते । सर्पिश्च पुरातनं तदर्थमेव ९ चित्राश्चेत अनीकाश्च चित्रानीकाश्च चित्राणि सैन्यानि । 'अनीकोऽस्त्रीरणे सैन्ये' इति मेदिनी १०

विनिवेशितायेपुत्र्येतिशेषः ११ बद्धानिअरिष्टानिअशुभहराणित्रोषधादीनियेषुतेबद्धारिष्टाः 'रिष्टक्षेमाशुभाभावे'इतिमेदिनी । बद्धकक्षाःबद्धाःकक्षाः स्पर्धापदानितुरगादिशिरासिघटा
मालामौक्तिकगुच्छादीन्यतिशयविद्योतीनिविदुदानियेषु । 'कक्षास्यादन्तरीयस्यपश्चादंचलपल्लवे । स्पर्धापदेनादोर्मूले'इतिमेदिनी । बद्धानिआभरणानिक्षुद्रघंटिकादीनिनिर्यूहाःशिखराणिच
येषु । 'निर्यूहःशिखरेद्वारे'इतिमेदिनी १२ । १३ चतुर्युजइत्येतद्व्याचष्टे धुर्ययोरिति धुर्ययोःधूःपन्निहितयोः पार्णिसारयीचक्ररक्षौ १४ । १५ । १६ अंकुशधरौगजनियंतारौ । उत्तमधनुर्धरौ
दूरस्थानप्रहर्तु । असिधरौसमीपस्थान् । शक्तिपिनाकधरौमध्यस्थानपिनाकःत्रिशूलं । 'पिनाकोऽस्त्रीरुद्रचापेपांशुवर्षत्रिशूलयोः'इतिमेदिनी १७ । १८ सादिभिःअश्वारोहैः १९ संग्राहःबृहदु
द्रंगः हेपणपूर्वकमप्रपादाभ्यामुत्तरनमितियावत् तद्रहिताःअसंग्राहाः । 'संग्राहोबृहदुद्रंग'इतिविश्वः यतःसुसंपन्नाःसम्यक्शिक्षिताः मांडंअश्वभरणंतेनपरिच्छदःपरिष्कारोयेषांते । 'मांडंभू

तथाकवचिनःशूराःशस्त्रेषुकृतनिश्चयाः ॥ कुलीनाहययोनिज्ञाःसारथ्येविनिवेशिताः ११ बद्धारिष्टाबद्धकक्षाबद्धध्वजपताकिनः ॥ बद्धाभरणनिर्यूहाबद्धचर्मा
सिपाट्टिशाः १२ चतुर्युजोरथाःसर्वसर्वेचोत्तमवाजिनः ॥ सप्रासक्रष्टिकाःसर्वेसर्वेशतशरासनाः १३ धुर्ययोर्हययोरेकस्तथान्यौपार्णिसारथी ॥ तौचापिरथि
नांश्रेष्ठारथीचहयवितथा १४ नगराणिविगुप्तानिदुराधर्षाणिशत्रुभिः ॥ आसन्नरथसहस्राणिहेममालीनिसर्वशः १५ यथारथास्तथानागाबद्धकक्षाःस्वलंकृताः ॥
बभूवुःसप्तपुरुषारत्नवंतइवाद्रयः १६ द्वावंकुशधरौतत्रद्वावुत्तमधनुर्धरौ ॥ द्वौवरासिधरौराजन्नकःशक्तिपिनाकधृक् १७ गजैर्मतैःसमाकीर्णसर्वमायुधकोशकैः ॥
तद्भववबलंराजनकौरव्यस्यमहात्मनः १८ आमुक्तकवचैर्युक्तैःसपताकैःस्वलंकृतैः ॥ सादिभिश्चोपपन्नास्तुतथाचायुतशोहयाः १९ असंग्राहासुसंपन्नाहेमभा
डपरिच्छदाः ॥ अनेकशतसाहस्राःसर्वेसादिवशेस्थिताः २० नानारूपविकाराश्चनानाकवचशस्त्रिणः ॥ पदातिनोनरास्तत्रबभूवुर्हेममालिनः २१ रथस्यासन्न
दशगजागजस्यदशवाजिनः ॥ नरादशहयस्यासन्नपादरक्षाःसमततः २२ रथस्यनागाःपंचाशन्नागस्यासन्नशतंहयाः ॥ हयस्यपुरुषाःसप्तभिन्नसंधानकारिणः
२३ सेनापंचशतंनागारथास्तावंतएवच ॥ दशसेनाचपृतनापृतनादशवाहिनी २४ सेनाचवाहिनीचैवपृतनाध्वजिनीचमूः ॥ अक्षौहिणीतेपर्या
यैर्निरुक्ताचवह्निनी २५

षाश्वभूषयोः'इतिविश्वः २० रूपविकाराः रक्तकृष्णहयमुखत्वादयः २१ रथस्येति एकस्यरथस्ययथोक्तविभागेन दशगजाः शतंअश्वाः सहस्रंपदातयश्चपरिवारइत्यर्थः २२ पञ्चांतरमाहरथस्ये
ति एकस्यरथस्यपंचाशद्गजाः पंचसहस्रंअश्वाः पंचत्रिंशत्सहस्रंपदातयः परिवारइत्यर्थः २३ अत्ररथादीनांप्राधान्याप्राधान्याभिप्रायेणपरिवारःलपत्वबहुत्वेज्ञेये । साधारणीतुसंख्याआदिप
र्वण्युक्ता । 'एकोरथोगजस्त्वेकोनराःपंचपदातयः । त्रयश्चतुरगास्तज्ज्ञैःपतिरित्यभिधीयते'इत्यादिना । ताभेवानुसरतिसेनेति तत्रगजानारथानांचतुल्यसंख्यायुक्तिः पूर्वोक्तसंख्यापलक्षणार्था तेनपं
चविंशतिशतानिमनुष्याः पंचदशशतंतुरगाइत्यभिज्ञेयं । पृतनायांतुपंचसहस्रंनागास्तावंतोरथाः पंचविंशतिसहस्रंनराः पंचदशसहस्रंअश्वाः । वाहिन्यांपंचाशत्सहस्रंनागास्तावंतोरथाः सार्धल
क्षद्वयंनराः सार्धलक्षंअश्वाइतिज्ञेयं २४ एवमपिपूर्वोक्ताक्षौहिणीसंख्याविसंशदएवेत्याशंक्याह सेनेति सेनादयःशब्दाःपर्यायाः नतुसंख्येयानांसंख्याभेदमात्रेणनानार्थाः । एकस्मिन्नपिभी
मसेनेदशनागसहस्रबलत्वस्मरणात् । एवंचबलस्यैवेयंप्रकादशसप्तेतिसंख्यानसंख्येयस्येतिभावः । पांडवानांहीनबलत्वेऽपिअसंख्येयंवासुदेवबलंतत्रसहाधीभूतमितिजयोऽभूदितिद्रष्टव्यम् २५

२६ । २७ नराणांमिति अयुतशइत्यनेननराणामंतोनास्तीतिदर्शितम् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठेये भारतमावदीपे पंचपंचाशदधिक

एवंव्यूढान्यनीकानिकौरवेयेणधीमता ॥ अक्षौहिण्योदशैकाचसंख्याताःसप्तचैवह २६ अक्षौहिण्यस्तुसप्तैवपांडवानामभूद्वलम् ॥ अक्षौहिण्योदशैकाचकौ
रवाणामभूद्वलम् २७ नराणांपंचपंचाशदेषापतिर्विधीयते ॥ सेनामुखंचतिस्रस्तागुल्मइत्यभिज्ञाब्दितम् २८ त्रयोगुल्मागणस्त्वासीद्गणास्त्वयुतशोऽभव
न् ॥ दुर्योधनस्यसेनासुयोत्स्थमानाःप्रहारिणः २९ तत्रदुर्योधनोराजाशूरानबुद्धिमतोन्नरा ॥ प्रसमीक्ष्यमहाबाहुश्चक्रेसेनापतींस्तदा ३० पृथगक्षौहिणी
नांचप्रणेतृन्नरसत्तमान् ॥ विधिवत्पूर्वमानियपार्थिवानभ्यभाषत ३१ कृपद्रोणंचशल्यंचसैधवंचजयद्रथम् ॥ सुदाक्षिणंचकांबोजंकृतवर्माणमेवच ३२ द्रोण
पुत्रंचकर्णंचभूरिश्रवसमेवच ॥ शकुनिंसौबलंचैवबाह्लीकंचमहाबलम् ३३ दिवसेदिवसेतेषांप्रतिवेलंचभारत ॥ चक्रंसविविधाःपूजाःप्रत्यक्षंचपुनःपुनः ३४
तथाविनियताःसर्वेयेचतेषांपदानुगाः ॥ बभूवुःसैनिकाराज्ञांप्रियंराज्ञश्चिकीर्षवः ३५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणि दुर्यो
धनसैन्यविभागे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततःशांतनवंभीष्मंप्रांजलिर्दृ
तराष्ट्रजः ॥ सहस्रवैर्महीपालैरिदंवचनमब्रवीत् १ ऋतेसेनाप्रणेतारंपृतनासुमहत्यपि ॥ दीर्यतेयुद्धमासाद्यपिपीलिकपुटंयथा २ नहिजातुद्वयोर्बुद्धिः
समाभवतिकर्हिचित् ॥ शौर्यंचबलनेतृणांस्पर्धतेचपरस्परम् ३ श्रूयतेचमहाप्राज्ञहैहयानमितौजसः ॥ अभ्ययुर्बाह्वणाःसर्वेसमुच्छ्रितकुशध्वजाः ४
तानभ्ययुस्तदावैश्याःशूद्राश्चैवपितामह ॥ एकतस्तुत्रयोवर्णाएकतःक्षत्रियर्षभाः ५ ततोयुद्धेष्वभज्यंतत्रयोवर्णाःपुनःपुनः ॥ क्षत्रियाश्चजयंत्ये
वबहुलंचैकतोबलम् ६ ततस्तेक्षत्रियानेवप्रच्छुर्द्विजसत्तमाः ॥ तेभ्यःशशंसुर्धर्मज्ञायाथातथ्यंपितामह ७ वयमेकस्यशृण्वानामहाबुद्धिमतोरणे ॥ भवंतस्तु
पृथक्सर्वेस्वबुद्धिवशवर्तिनः ८ ततस्तेब्राह्मणाश्चकुरेकंसेनापतिंद्विजम् ॥ नयेसुकुशलंशूरमजयन्क्षत्रियांस्ततः ९ एवंयेकुशलंशूरंहितेप्सितमकल्मषम् ॥
सेनापतिंप्रकुर्वीतितेजयंतिरणेरिपून् १० भवानुशनसातुल्योहितैषीचसदामम् ॥ असंहार्यःस्थितोधर्मसनःसेनापतिर्भव ११ रश्मिवतामिवादित्योवीरुधामि
वचंद्रमाः ॥ कुबेरइवयक्षाणांदेवानामिववासवः १२ पर्वतानांयथामेरुःसुपर्णःपक्षिणांयथा ॥ कुमारइवदेवानांविष्णुनामिवहव्यवाट् १३ भवताहिवयंगुप्ताःशक्रे
णेवदिवौकसः ॥ अनाष्टृष्याभविष्यामस्त्रिदशानामपिध्रुवम् १४ प्रयातुनोभवानग्रेदेवानामिवपावकिः ॥ वयंत्वामनुयास्यामःसौरभेयाइवर्षभम् १५

शततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० उशनसाशुक्रेण असंहार्यःपितुर्भरदानात् कालेनापिसंहर्तुमशक्यः ११ । १२
कुमारः कार्तिकेयः १३ । १४ पावकिः कार्तिकेयएव १५

१६ । १७ । १८ विवृतोविस्पष्टोभूत्वेत्यर्थः १९ । २० नमेमयाउत्सादनीयाःनाशयितुंशक्याः सदाप्रत्यहं २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

॥ भीष्मउवाच ॥ एवमेतन्महाबाहोयथावदसिभारत ॥ यथैवहिभवन्तोमेतथैवममपांडवाः १६ अपिचैवमयाश्रेयोवाच्यंतेषांनराधिप ॥ संयोद्धव्यंतवार्थायय
थामेसमयःकृतः १७ नतुपश्यामियोद्धारमात्मनःसदृशंभुवि ॥ ऋतेतस्मान्नरव्याघ्रात्कुंतीपुत्राद्धनंजयात् १८ सहिवेदमहाबुद्धिर्दिव्यान्यस्त्राप्यनेकशः ॥
नतुमांविवृतोयुद्धेजातुयुध्येतपांडवः १९ अहंचैवक्षणेनैवनिर्मनुष्यमिदंजगत् ॥ कुर्यांश्चबलेनैवससुरासुरराक्षसम् २० नत्वेवोत्सादनीयामेपांडोःपुत्राजना
धिप ॥ तस्माद्योधानहनिष्यामिप्रयोगेणायुतंसदा २१ एवमेषांकरिष्यामिनिधनंकुरुनंदन ॥ नचेतेमांहनिष्यंतिपूर्वमेवसमागमे २२ सेनापतिस्त्वहंराजन्
समयेनापरेणते ॥ भविष्यामियथाकामंतन्मेश्रोतुमिहार्हसि २३ कर्णोवायुध्यतांपूर्वमहंवापृथिवीपते ॥ स्पर्धतेहिसदाऽत्यर्थंमृतपुत्रोमयारणे २४ ॥ कर्णउवाच ॥
नाहंजीवतिगांगेराजनयोत्स्येकथंचन ॥ हतेभीष्मेतुयोत्स्यामिसहगांडीवधन्वना २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसेनापतिंचक्रेविधिवद्भूरिदक्षिणम् ॥ घृत
राष्ट्रात्मजोभीष्मसोऽभिषिक्तोव्यरोचत २६ ततोभेरीश्वशंखांश्चशतशोऽथसहस्रशः ॥ वादयामासुरव्यग्रावादकाराजशासनात् २७ सिंहनादाश्चविविधावाह
नानांचनिःस्वनाः ॥ प्रादुरासन्ननभ्रेचवर्षरुधिरकर्दमम् २८ निर्घाताःपृथिवीकंपागजहं हितनिःस्वनाः ॥ आसंश्चसर्वयोधानांपातयंतोमनांस्युत २९ वाच
श्चाप्यशरीरिण्योदिवश्चोल्काःप्रपेदिरे ॥ शिवाश्चभयवेदिन्योनेदुर्दीप्ततराभृशम् ३० सेनापत्येयदाराजागंगेयमभिषिक्तवान् ॥ तदैतान्युग्ररूपाणिबभूवुःश
तशोत्प ३१ ततःसेनापतिंकृत्वाभीष्मपरबलार्दनम् ॥ वाचयित्वाद्रिजश्रेष्ठानगोभिर्निष्कैश्चभूरिशः ३२ वर्धमानोजयाशीर्भिर्निर्ययौसैनिकैर्दृतः ॥ आपगेयंपु
रस्कृत्यभ्रातृभिःसहितस्तदा ३३ स्कंधावारेणमहताकुरुशेत्रंजगामह ३४ परिक्रम्यकुरुक्षेत्रंकर्णेनसहकौरवः ॥ शिबिरंमापयामाससमेदेशेजनाधिप ३५
मधुरानूपरेदेशेप्रभूतयवसंधने ॥ यथैवहास्तिनपुरंतद्वाच्छिबिरमाबभौ ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिभीष्मसैनापत्येषद्वपंचाशदधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ ध ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ आपगेयंमहात्मानंभीष्मंशस्त्रभृतांवरम् ॥ पितामहंभारतानांध्वजंसर्वमहीक्षिताम्
१ बृहस्पतिसमंबुद्ध्याक्षमयापृथिवीसमम् ॥ समुद्रमिवगांभीर्येहिमवंतमिवस्थिरम् २ प्रजापतिमिवौदार्येतेजसाभास्करोपमम् ॥ महेंद्रमिवशत्रूणांध्वंसनंशरवृ
ष्टिभिः ३ रणयज्ञेप्रविततेसुभीमेलोमहर्षणे ॥ दीक्षितांचिररात्रायश्रुत्वातत्रयुधिष्ठिरः ४

पातयंतःमूर्च्छितानिकुर्वतः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति उद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे षट्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥
आपगेयमिति १ । २ । ३ । ४

१ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ इद्धात्प्रदीप्तात् १४ । १५ महात्ययंअत्यंतक्षयकरं १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ रौहिणेयोबलरामः

किमब्रवीन्महाबाहुःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ भीमसेनार्जुनौवापिकृष्णोवाप्रत्यभाषतं ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आपद्धर्मार्थकुशलोमहाबुद्धियुधिष्ठिरः ॥ सर्वान्भ्रा
तृन्समानीयवासुदेवंचशाश्वतम् ६ उवाचवदतांश्रेष्ठःसांत्वपूर्वमिदंवचः ॥ पर्याकामतसैन्यानियतास्तिष्ठतदंशिताः ७ पितामहेनवोयुद्धंपूर्वमेवभविष्यति ॥
तस्मात्सप्तसुसेनासुप्रणेतन्ममपश्यत ८ ॥ कृष्णउवाच ॥ यथाऽहंतिभवान्वक्तुमस्मिन्कालेद्युपस्थिते ॥ तथेदमर्थवद्वाक्यमुक्तंतेभरतर्षभ ९ रोचतेमेमहाबाहो
क्रियतांयदनंतरम् ॥ नायकास्तवसेनायांक्रियंतामिहसप्तवै १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोदुपदामनाय्यविराटंशिनिपुंगवम् ॥ धृष्टद्युम्नंचपांचाल्यंधृष्टके
तुंचपार्थिव ११ शिखंडिनंचपांचाल्यंसहदेवंचमागधम् ॥ एतान्सप्तमहाभागान्वीरान्युद्धाभिकांक्षिणः १२ सेनाप्रणेतृन्विधिवदभ्यर्षिंचयुधिष्ठिरः ॥ सर्वसे
नापतिंचात्रधृष्टद्युम्नंचकारह १३ द्रोणांतहेतोरुत्पन्नोयइद्धाज्जातवेदसः ॥ सर्वेषामेवतेषांतुसमस्तानांमहात्मनाम् १४ सेनापतिपतिंचक्रेगुडाकेशंधनंजयम् ॥
अर्जुनस्यापिनेताचसंयंताचैववाजिनाम् १५ संकर्षणानुजःश्रीमान्महाबुद्धिर्जनार्दनः ॥ तद्दृष्ट्वापस्थितंयुद्धंसमासन्नमहात्ययम् १६ प्राविशद्भवन्नराजन्पांड
वानांहलायुधः ॥ सहाक्रूरप्रभृतिभिर्गदसांबोद्धवादिभिः १७ रौक्मिणेयाहुकसुतैश्चारुदेष्णपुरोगमैः ॥ वृष्णिमुख्यैरधिगतैर्व्याघ्रैरिवबलोत्कटैः १८ अभिगु
प्तोमहाबाहुर्मरुद्भिरिववासवः ॥ नीलकौशेयवसनःकैलासशिखरोपमः १९ सिंहखेलगतिःश्रीमान्मदरक्तांतलोचनः ॥ तंद्दृष्ट्वाधर्मराजश्चकेशवश्चमहाद्युतिः २०
उदतिष्ठततःपार्थोभीमकर्मावृकोदरः ॥ गांडीवधन्वायेचान्येराजानस्तत्रकेचन २१ पूजयांचक्रिरेतेवैसमायांतंहलायुधम् ॥ ततस्तंपांडवोराजाकरेपस्पर्श
पाणिना २२ वासुदेवपुरोगास्तंसर्वेपुत्राभ्यवादनम् ॥ विद्युद्वृष्टदौवृद्धावभिवाद्यहलायुधः २३ युधिष्ठिरेणसहितउपाविशदरिंदमः ॥ ततस्तेषूपविष्टेषुपार्थि
वेषुसमंततः ॥ वासुदेवमभिप्रेक्ष्यरौहिणेयोऽभ्यभाषत २४ भविताऽयंमहारौद्रोदारुणःपुरुषक्षयः ॥ दिष्टमेतद्भुवंमन्येनशवयमतिवर्तितुम् २५ तस्माद्युद्धा
त्समुत्तीर्णानपिवःससुहृज्जनान् ॥ अरोगानक्षतैर्देहैर्द्रष्टाःस्मीतिमतिर्मम २६ समेतंपार्थिवंक्षत्रंकालपक्रमसंशयम् ॥ विमर्दश्चमहान्भावीमांसशोणितकर्दमः ॥
२७ उक्तोमयावासुदेवःपुनःपुनरुपह्वरे ॥ संबधिषुसमावृत्तिवर्तस्वमधुसूदन २८ पांडवाहियथाऽस्माकंतथादुर्योधनोत्प ॥ तस्यापिक्रियतांसाहंसपर्येति
पुनःपुनः २९ तच्चमेनाकरोद्वाक्यंत्वदर्थेमधुसूदनः ॥ निर्विष्टःसर्वभावेनधनंजयमवेक्ष्यह ३० ध्रुवोजयःपांडवानामितिमेनिश्चितामतिः ॥ तथाह्यभिनिवेशो
ऽयंवासुदेस्यभारत ३१ नचाहमुत्सहेकृष्णमृतेलोकमुदीक्षितुम् ॥ ततोऽहमनुवर्तामिकेशवस्याचिकीर्षितम् ३२

३३ । ३४ । ३५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ एतस्मिन्निति साक्षात्पुत्रइति संबन्धः १ आकूतीनां संकल्पानां सत्यसंक
उभौशिष्यौहिमेवीरौगदायुद्धविशारदौ ॥ तुल्यस्नेहोऽस्म्यतोभीमेतथादुर्योधनेनृपे ३३ तस्माद्यास्यामितीर्थानिसरस्वत्यानिषेवितुम् ॥ नहिशक्ष्यामिकौ
रव्यान्नश्यमानानुपेक्षितुम् ३४ एवमुक्तामाहाबाहुरनुज्ञातश्चपांडवैः ॥ तीर्थयात्राययौरामोनिर्वर्त्यमधुसूदनम् ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसै
न्यनिर्याणपर्वणि बलरामतीर्थयात्रागमनेसप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुभीष्मकस्य
महात्मनः ॥ हिरण्यरोम्णोनृपतेःसाक्षादिद्रसखस्यवै १ आकूतीनामाधिपतिर्भोजस्यातियशस्विनः ॥ दाक्षिणात्यपतेःपुत्रोदिक्षुरुक्मीतिविश्रुतः २ यःकिंपु
रुषसिहस्यगंधमादनवासिनः ॥ कृत्स्नंशिष्योधनुर्वेदंचतुष्पादमवाप्तवान् ३ योमार्हेद्रंधनुर्लेभेतुल्यगंडीवतेजसा ॥ शाङ्गेणचमहाबाहुःसम्मितंदिव्यलक्षणम्
४ त्रीण्येवैतानिदिव्यानिधनूंषिदिविचारिणाम् ॥ वारुणगंडिवंतत्रमार्हेद्रंविजयंधनुः ॥ शाङ्गंतुवैष्णवंप्राहुर्दिव्यंतेजोमयंधनुः ५ धारयामासतत्कृष्णःपर
सेनाभयावहम् ॥ गंडीवंपावकालेभेखांडवेपाकशासनिः ६ हुमाद्रुक्मीमहातेजाविजयंप्रत्यपद्यत ॥ संचिद्यमौरवानपाशान्निहत्यसुरुमोजसा ७ निर्जित्य
नरकंभौममाहृत्यमणिकुंडले ॥ षोडशस्त्रीसहस्राणिस्तनानिविविधानिच ८ प्रतिपेदेहृषीकेशःशाङ्गंचधनुरुत्तमम् ॥ रुक्मीतुविजयंलब्ध्वाधनुर्मैधानिभस्व
नम् ९ विभीषयन्निवजगत्पांडवानभ्यवर्तत ॥ नामृष्यतपुरायोऽसौस्वबाहुबलगर्वितः १० रुक्मिण्याहरणंवीरोवासुदेवेनधीमता ॥ कृत्वाप्रतिज्ञानाहृत्यानि
वर्तिष्येजनार्दनम् ११ ततोऽन्वधावद्वाष्णैयंसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ सेनयाचतुरंगिण्यामहत्यादूरपातया १२ विचित्रायुधवर्मिण्यांगंयेवप्रवृद्धया ॥ ससमासा
द्यवाष्णैययोगानामीश्वरंप्रभुम् १३ व्यंसितोब्रिडितोराजन्नाजगामसंकुंडिनम् ॥ यत्रैवकृष्णेनरणेनिर्जितःपरवीरहा १४ तत्रभोजकटंनामकृतंनगरमुत्त
मम् ॥ सैन्येनमहतातेनप्रभूतगजवाजिना १५ पुरंतद्विविख्यातंनाम्नाभोजकटंनृप ॥ समोजराजःसैन्येनमहतापरिवारितः १६ अक्षौहिण्यामहावीर्यःपां
डवानक्षिप्रमागमत् ॥ ततःसकवचीधन्वीतलीखङ्गीशरासनी १७ ध्वजेनादित्यवर्णेनप्रविवेशमहाचमूम् ॥ विदितःपांडवेयानांवासुदेवप्रियेप्सया १८ युधि
ष्ठिरस्तुतंराजाप्रत्युद्गम्याभ्यपूजयन् ॥ सपूजितःपांडुपुत्रैर्यथान्यायंसुसंस्तुतः १९ प्रतिगृह्यतुतान्सर्वांन्विश्रांतःसहसैनिकः ॥ उवाचमध्येवीराणांकुंतीपु
त्रंधनंजयम् २० सहायोऽस्मिस्थितोयुद्धेयदिभीतोऽसिपांडव ॥ करिष्यामिरणेसाह्यमसह्यंतवशत्रुभिः २१ नहिमेविक्रमेतुल्यःपुमानस्तीहकश्चन ॥ हनि
ष्यामिरणेभागंयन्मेदास्यसिपांडव २२ अपिद्रोणरुपौवीरौभीष्मकर्णवथोपुनः ॥ अथवासर्वएवैतेतिष्ठंतुवसुधाधिपाः २३ निहत्यसमरेशत्रंस्तवदास्यामि
मेदिनी ॥ इत्युक्तोधर्मराजस्यकेशवस्यचसन्निधौ २४ शृण्वतांपार्थिवेद्राणामन्येषांचैवसर्वशः ॥ वासुदेवमभिप्रेक्ष्यधर्मराजंचपांडवम् २५

लपइत्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ मौरवान्आत्रतांतिमयान् धैरिदानींशाङ्गंवनुविज्याक्रियते ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ द्रोणंअयंममगुरुरितिव्यपदिशन्नकथयन् २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ उपजीव्यभाराध्य रणेशुद्धनिर्मितं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनी
लकंठीयेभारतभावदीपे अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ तथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनी
उवाचधीमानकौतेयःप्रहस्यसखिपूर्वकम् ॥ कौरवाणांकुले जातःपांडोःपुत्रोविशेषतः २६ द्रोणंव्यपदिशन्नाशिष्योवासुदेवसहायवान् ॥ भीतोऽस्मीतिकथंभूयांद
धानोगांडिवंधनुः २७ युध्यमानस्यमेवीरगंधर्वैःसुमहाबलैः ॥ सहायोघोषयात्रायांकस्तदासीत्सखामम् २८ तथाप्रतिभयेतस्मिन्देवदानवसंकुले ॥ खांडवेयु
ध्यमानस्यकःसहायस्तदाभवत् २९ निवातकवचैर्युद्धेकालकेयैश्चदानवैः ॥ तत्रमेयुद्धघमानस्यकःसहायस्तदाभवत् ३० तथाविराटनगरेकुरुभिःसहसंगरे ॥
युध्यतोबहुभिस्तत्रकःसहायोऽभवन्मम ३१ उपजीव्यरणेरुद्रंशक्रंयैश्रवणंयमम् ॥ वरुणंपावकंचैवकृपद्रोणंचमाधवम् ३२ धारयन्गंडिवंदिव्यंधनुस्तेजोमयं
दृढम् ॥ अक्षय्यशरसंयुक्तोदिव्यास्त्रपरिबृंहितः ३३ कथमस्मद्विधोभूयाद्भीतोऽस्मीतियशोहरम् ॥ वचनंनरशार्दूलवज्रायुधमपिस्वयम् ३४ नास्मिभीतोम
हाबाहोसहायार्थश्चनास्तिमे ॥ यथाकामंयथायोगंगच्छवाऽन्यत्रतिष्ठवा ३५ विनिवर्त्यततोरुक्मीसेनांसागरसंनिभाम् ॥ दुर्योधनमुपागच्छतथैवभरतर्षभ ॥
३६ तथैवचाभिगम्येनमुवाचवसुधाधिपः ॥ प्रत्याख्यातश्चतेनापिसतदाश्रुमानिना ३७ द्वावेवतुमहाराजतस्माद्युद्धादपेयतुः ॥ रौहिणेयश्चवाष्णैयोरु
क्मीचवसुधाधिपः ३८ गतेरामेतीर्थयात्रांभीष्मकस्यसुतेतथा ॥ उपाविशन्पांडवेयामंत्रायपुनरेवच ३९ समितिर्धर्मराजस्यसापार्थिवसमाकुला ॥ शुशुभेता
रकैश्चित्राद्यौश्वंद्रेणेवभारत ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिरुक्मिप्रत्याख्यानेअष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ध ॥
॥ जनमेजयउवाच ॥ तथाव्यूढेष्वनीकेषुकुरुक्षेत्रेद्विजर्षभ ॥ किमकुर्वंश्चकुरवःकालेनाभिप्रचोदिताः १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथाव्यूढेष्वनीकेषुयत्तेषुभर
तर्षभ ॥ घृतराष्ट्रोमहाराजसंजयंवाक्यमब्रवीत् २ एहिसंजयसर्वमेवाचक्ष्वानवशेषतः ॥ सेनानिवेशेयदृत्तंकुरुपांडवसेनयोः ३ दिष्टमेवपरमन्येपौरुषंचाप्यन
र्थकम् ॥ यदहंबुद्धयमानोऽपियुद्धदोषान्क्षयोदयान् ४ तथापिनिष्ठतिप्रज्ञंपुत्रंदुर्युतदेविनम् ॥ नशक्रोमिनियंतुंवाकर्तुंवाहितमात्मनः ५ भवत्येवहिमेसूतबुद्धि
दोषानुदर्शिनी ॥ दुर्योधनंसमासाद्यपुनःसापरिवर्तते ६ पृवंगतेवैयद्रावितद्वविष्यतिसंजय ॥ क्षत्रधर्मभिलरणेतनुत्यागेहिपूजितः ७ ॥ संजयउवाच ॥
त्वयुक्तोयमनुप्रश्नोमहाराजयथेच्छसि ॥ नतुदुर्योधनेदोषमिममाधातुमर्हसि ८ शृणुष्वानवशेषेणवदतोममपार्थिव ॥ यआत्मनोदुश्चरितादशुभंप्राप्नुयान्नरः ॥
नसकालंनवादेवानेनसागंतुमर्हति ९ महाराजमनुष्येषुनिर्दयःसर्वमाचरेत् ॥ सवध्यःसर्वलोकस्यनिर्दितानिसमाचरम् १०

५ । ६ । ७ । ८ एनसादोषेणदेवान्कालंवागंतुंउपालब्धुनार्हति । इष्टेसंभवत्यदृष्टकल्पनायाअन्याप्यत्वाद्दृष्टापराधमावेदेवस्यकालस्यवाउपालंभःकर्तुमुचितोननुतस्मिन्सतीत्यर्थः ।
नसकालंनवादेवंवक्तुमेतदिहार्हतीतिपाठेऽप्ययमेवार्थः ९ । १०

निकाराःतिरस्काराः । ११ । वैशसंवरं समरेनिमिते १२ । १३ । १४ । १५ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेउनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ७ ॥ हिरण्यव्यामिति
 १ गुल्मान् सैन्यान् २ आरक्षस्यरक्षणीयस्यद्रव्यादेःविधिर्रक्षाविधानं । 'आरक्षरक्षणीयेस्यात्'इतिविश्वः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ कथ्यनावाक्यंआत्मप्रशंसनं ८ । ९ संप्रतिज्ञा
 निकारामनुजश्रेष्ठपांडवैस्त्वत्प्रतीक्षया ॥ अनुभूताःसहामात्यैर्निकृतैराधिदेवने ११ हयानांचगजानांचराज्ञांचामिततेजसाम् ॥ वैशसंसमरेष्टतंयतन्मेशृणुसर्व
 शः १२ स्थिरोभूत्वामहाप्राज्ञसर्वलोकक्षयोदयम् ॥ यथाभूतंमहायुद्धेभूत्वाचैकमनाभव १३ नह्येवकर्तापुरुषःकर्मणोःशुभपापयोः ॥ अस्वतंत्रोहिपुरुषःका
 र्यतेदारुयंत्रवत् १४ केचिदीश्वरनिर्दिष्टाःकेचिदेयदृच्छया ॥ पूर्वकर्मभिरप्यन्येत्रैधमेतत्प्रदृश्यते ॥ तस्मादनर्थमापन्नःस्थिरोभूत्वानिशामय १५ ॥ इति
 श्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिसंजयवाक्येऊनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ७ ॥ समाप्तंचसैन्यनिर्याणपर्व ॥ अथउलूकदूता
 गमनपर्व ॥ संजयउवाच ॥ हिरण्यव्यानिविष्टेषुपांडवेषुमहात्मसु ॥ न्यविशंतमहाराजकौरवेयायथाविधि १ तत्रदुर्योधनोराजानिवेश्यबलमोजसा ॥ संमान
 यित्वानृपतीत्यस्यगुल्मांस्तथैवच २ आरक्षस्यविधिं कृत्वायोधानांतत्रभारत ॥ कर्णदुःशासनंचैवशकुनिंचापिसौबलम् ३ आनाय्यनृपतिस्तत्रमंत्रयामासभा
 रत ॥ तत्रदुर्योधनोराजाकर्णेनसहभारत ४ संभाषित्वाचकर्णेनभ्रात्रादुःशासनेनच ॥ सौबलेनचराजेंद्रमंत्रयित्वानरर्षभ ५ आहूयोपहरेराजुलूकमिदमब्रवी
 त् ॥ उलूकगच्छकैतव्यपांडवान्सहसोमकान् ६ गत्वाममवचोब्रूहिवासुदेवस्यशृण्वतः ॥ इदंतस्मनुप्राप्तंवर्षपूर्वाभिचिंतितम् ७ पांडवानांकुरूणांचयुद्धंलो
 कभयंकरम् ॥ यदेतत्कथ्यनावाक्यंसंजयोमहदब्रवीत् ८ वासुदेवसहायस्यगर्जतःसानुजस्यते ॥ मध्येकुरूणांकौंतेयतस्यकालोऽयमागतः ९ यथावःसंप्रतिज्ञातं
 तत्सर्वंक्रियतामिति ॥ ज्येष्ठंतथैवकौंतेयंब्रूयास्त्वंवचनान्मम १० भ्रातृभिसहितःसर्वैःसोमकैश्चसकेकयैः ॥ कथंवाधार्मिकोभूत्वात्वमधर्मेनःकथाः ११ यइच्छ
 सिजगत्सर्वंनश्यमानंनृशंसवत् ॥ अभयंसर्वभूतेभ्योदातात्वमितिमेमतिः १२ श्रूयतेहिपुरागीतःश्लोकोऽयंभरतर्षभ ॥ प्रहादेनाथमद्रंतेहतेराज्येतुदैवतैः १३
 यस्यधर्मध्वजो नित्यंसुराध्वजइवोच्छ्रितः ॥ प्रच्छन्नानिचपापानिबैडालं नामतद्गतम् १४ अत्रतेवर्तयिष्यामिआख्यानमिदमुत्तमम् ॥ कथितंनारदेनहपितुर्भ
 मनराधिप १५ मार्जारःकिलदुष्टात्मानिश्रेष्ठःसर्वकर्मसु ॥ ऊर्ध्वबाहुःस्थितोराजनगंगातीरेकदाचन १६ सवैकत्वामनःशुद्धिप्रत्ययार्थंशरीरिणाम् ॥ करोमि
 धर्ममित्याहसर्वानिवशरीरिणः १७ तस्यकालेनमहताविश्रंभंजमुरंजजाः ॥ समेत्यचप्रशंसंतिमार्जारंतंविशंपते १८ पूज्यमानस्तुतैःसर्वैःपक्षिभिःपक्षिभोजनः ॥
 आत्मकार्यकृतंमेनेचर्यायाश्चकृतंफलम् १९ अथदीर्घस्यकालस्यतंदेशंमूषिकाययुः ॥ ददृशुस्तंचतेतत्रधार्मिकंव्रतचारिणम् २०
 तदुःशासनरुधिरपानादि २० भ्रातृभिसहितःकथमधर्मेनःकथाइतिसंबन्धः २१ दातादास्यसिपारिवाज्यंकरीष्यसीत्यर्थः २२ । २३ भोसुराइतिदेवान्प्रहादःसंबोधयति यस्यव्रतस्य
 धर्मध्वजो धर्मचिह्नं धर्मविप्रपाणित्वादि उच्छ्रितःसर्वलोकविदितः २४ । २५ । २६ मनःशुद्धिर्हिंसातोनिवृत्ति २७ विश्रंभंविश्वासं २८ । २९ । ३०

२१ बहवश्चेमिप्राणिचेतिबहुभिप्राः । बहुभिप्राइत्यपिपाठः । वृद्धाश्चबालाश्चतेषांसमाहारोवृद्धबालंतस्य २१ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

कार्येणमहतायुक्तंदंभयुक्तेनभारत ॥ तेषामतिरियंराजन्नासीत्तत्रविनिश्चये २१ बहुमित्रावयंसर्वेतेषांनोमातुलोह्यम् ॥ रक्षांकरोतुसततंवृद्धबालस्यसर्वशः २२
 उपगम्यतुतेसर्वेविडालमिदमब्रुवन् ॥ भवत्प्रसादादिच्छामश्चतुंचैवयथासुखम् २३ भवान्नो गतिरव्यग्राभवान्नःपरमःसुहृत् ॥ तेवयंसहिताःसर्वेभवंतंशरणंगताः
 २४ भवान्धर्मपरोनित्यंभवान्धर्मेव्यवस्थितः ॥ सनोरक्षमहाप्राज्ञत्रिदशानिववज्रभृत् २५ एवमुक्तस्तुतैःसर्वैर्मूषिकैःसविशंपते ॥ प्रत्युवाचततःसर्वान्मूषिका
 न्मूषिकांतकृत् २६ द्वयोर्योगंनपश्यामितपसोरक्षणस्यच ॥ अवश्यंतुमयाकार्यवचनंभवतांहितम् २७ युष्माभिरपिकर्तव्यंवचनंममनित्यशः ॥ तपसा
 ऽस्मिपरिश्रान्तोदृढंनियममास्थितः २८ नचापिगमनेशक्तिकांचित्पश्यामिचितयन् ॥ सोऽस्मिनेयःसदातातानदीकूलमितःपरम् २९ तथेतितंप्रतिज्ञायमू
 षिकाभरतर्षभ ॥ वृद्धबालमथोसर्वमार्जारायन्यवेदयन् ३० ततःसपापोदुष्टात्मानामूषिकानथभक्षयन् ॥ पीवरश्चसुवर्णश्चदृढबंधश्चजायते ३१ मूषिकाणांगण
 आत्रभृशंसंक्षीयतेऽथसः ॥ मार्जारोवर्धतेचापितेजोबलसमन्वितः ३२ ततस्तेमूषिकाःसर्वेसमेत्यान्योन्यमब्रुवन् ॥ मातुलोवर्धतेनित्यंवयंक्षायामहेभृशम् ॥
 ३३ ततःप्राज्ञतमःकश्चिड्डिंडिकोनाममूषिकः ॥ अब्रवीद्वचनंराजन्मूषिकाणामहागणम् ३४ गच्छतांनदीतीरंसहितानांविशेषतः ॥ पृष्ठतोऽहंगमिष्यामि
 सहैवमातुलेनतु ३५ साधुसाध्वितितेसर्वेपूजयांचक्रिरेतदा ॥ चक्रुश्चैवयथान्यायंडिंडिकस्यवचोऽर्थवत् ३६ अविज्ञानाततःसोथडिंडिकं ह्युपभुक्तवान् ॥ तत
 स्तेसहिताःसर्वेमंत्रयामासुरंजसा ३७ तत्रवृद्धतमःकश्चिक्कोलिकोनाममूषिकः ॥ अब्रवीद्वचनंराजन्नातिमध्मेयथातथम् ३८ नमातुलोधर्मकामइच्छन्नमात्रं
 कृताशिखा ॥ नमूलफलभक्षस्यविष्ठाभवतिलोमशा ३९ अस्यगात्राणिवर्धतेगणश्चपरिहीयते ॥ अद्यसप्ताष्टदिवसान्डिंडिकोऽपिनदृश्यते ४० एतच्छ्रुत्वाव
 चःसर्वेमूषिकाविप्रदुर्बुधः ॥ विडालोऽपिसदुष्टात्माजगामैवयथागतम् ४१ तथात्वमपिदुष्टात्मनवैडालंव्रतमास्थितः ॥ चरसिज्ञातिषुसदाविडालोमूषिकेष्विव ॥
 ४२ अन्यथाकिलतेवाक्यमन्यथाकर्मदृश्यते ॥ दंभनार्थायलोकस्यवेदाश्चोपशमश्चते ४३ त्यक्त्वाछद्मत्विदंराजन्क्षत्रधर्मसमाश्रितः ॥ कुरुकार्याणिसर्वाणिध
 मिष्ठोऽसिनरर्षभ ४४ बाहुवीर्येणपृथिवीलब्ध्वाभरतसत्तम ॥ देहिदानंद्विजातिभ्यःपितृभ्यश्चयथोचितम् ४५ क्लिष्टायावर्षपूर्णांश्चमातुर्मातृहितेस्थितः ॥
 प्रमार्जार्शुरणेजित्वासंमानंपरमावह ४६ पंचग्रामावृतायत्नान्नास्माभिरपवर्जिताः ॥ युध्यामहेकथंसंख्येकोपयेमचपांडवान् ४७

३५ । ३६ । ३७ । ३८ शिखाशाखा अभिप्रस्यापिभिन्नभावरूपपक्षांतरकृतास्वीकृता । 'शिखाशाखावर्हिर्बुधेति शाखापक्षांतरेबाहौ'इतिचमेदिनी ३९ गणश्चमूषिकाणां ४० । ४१ । ४२ । ४३
 इदंछद्मजगतशत्रुत्वरूपं धर्मिष्ठोऽसीत्युपहासः ४४ । ४५ प्रमार्जप्रमार्जय ४६ । ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ इंद्रजालं प्रसिद्धं मायाछलं कुहकाकृत्या प्रतिगर्जनाः विपरीतं कोपं वहति प्रापयति न तु भयं जनयतीत्यर्थः । 'गर्जनं निनदे कोपे' इति मेदिनी ५५ । ५६ पर्यायतः पर्यायोभयप्रदर्शनादिरूपः प्रकारस्तेन सिद्धिः स्वस्य न तु भवति तथापरोऽपितेन बुद्धिमानुषीमया रिमकान् प्राप्नोति ५७ यतो मनसैव ईश्वरेणैव वयं वशे कर्तव्या न त्वाद्दृष्टौ विभीषिक्येति भावः । पूर्वश्लोकेन त्वित्यत्र नन्विति पाठे पर्यायतः क्रमतः भावस्तु स एव । 'पर्यायः प्रकारेव सरे क्रमे' इति मेदिनी ५८ आचक्षे आरुशतवान् ५९ । ६० । ६१ । ६२ सङ्गकाः

त्वत्कृते दुष्टभावस्य संस्था गोविदुरस्य च ॥ जातुषे च ग्रेहदाहं स्मरतं पुरुषो भव ४८ यच्च कृष्णमवोचस्त्वमायां तं कुरु संसदि ॥ अयमस्मि स्थितो राजन शमाय समराय च ४९ तस्यायमागतः कालः समरस्य नराधिप ॥ एतदर्थं मया सर्वकृतमेतद्युधिष्ठिर ५० किं नु युद्धात्परं लाभं क्षत्रियो बहु मन्यते ॥ किंच त्वं क्षत्रियकुले जातः संप्राथितो भुवि ५१ द्रोणादस्त्राणि संप्राप्य कृपाच्च भरतर्षभ ॥ तुल्ययो नौ समबले वासुदेवं समाश्रितः ५२ ब्रूयास्त्वं वासुदेवं च पाण्डवानां समीपतः ॥ आत्मार्षं पाण्डवार्थं च यतो मां प्रति योधय ५३ सभामध्ये च यद्रूपं मायया कृतवानसि ॥ तत्तथैव पुनः कृत्वा सार्जुनो मामभिद्रव ५४ इंद्रजालं च मायां वै कुहकावापि भीषणा ॥ आतशस्त्रस्य संग्रामे वहंति प्रतिगर्जनाः ५५ वयमप्युत्सहे मद्यास्त्रं च गच्छेम मायया ॥ रसातलं विशामोऽपि ऐंद्रवापुरमेव तु ५६ दर्शयेम च रूपाणि स्वशरीरे बहू न्यपि ॥ न तु पर्यायतः सिद्धिर्बुद्धिमाप्नोति मानुषीम् ५७ मनसैव हि भूतानि धातैव कुरुते वशे ॥ यद्ब्रवीषि च वाष्णे य धार्तराष्ट्रान् हरणे ५८ घातयित्वा प्रदास्यामि पार्थेभ्यो राज्यमुत्तमम् ॥ आचक्षे च मे सर्वं संजयस्तव भाषितम् ५९ मद्वितीयेन पार्थेन वै रवं सव्यसाचिना ॥ ससत्यसंगरो भूत्वा पाण्डवार्थं पराक्रमी ६० युद्धं स्वस्वचरणेन यतः पश्यामः पुरुषो भव ॥ यस्तु शत्रुमभिज्ञाय शुद्धं पौरुषमास्थितः ६१ करोति द्विषतां शोकं स जीवति सुजीवितम् ॥ अकस्माच्चैव ते कृष्ण ख्यातं लोके महद्यशः ६२ अद्येदानीं विजानीमः संति पंडाः सङ्गकाः ॥ मद्विधो नापि नृपतिस्त्वयि युक्तः कथंचन ६३ सत्राहं संयुगे कर्तुं कंसभृत्ये विशेषतः ॥ तंचतूबरकं बालं बह्माशिनमविद्यकम् ६४ उलूकमद्वचो ब्रूहि असकृद्भीमसेनकम् ॥ विराटनगरे पार्थयस्त्वं सूदोह्यभूः पुरा ६५ बलवो नाम विख्यातस्तन्ममैव हि पौरुषम् ॥ प्रातिज्ञातं सभामध्ये न तन्मिथ्या त्वया पुरा ६६ दुःशासनस्य रुधिरं पीयतां यदि शक्यते ॥ यद्ब्रवीषि च कौंतेय धार्तराष्ट्रान् हरणे ६७ निहनिष्यामि तरसा तस्य कालोऽयमागतः ॥ त्वं हि भोज्ये पुरस्कार्यो भक्ष्ये पेये च भारत ६८ कयुद्धं कचभोक्तव्यं युध्यस्व पुरुषो भव ॥ शयिष्यसे हतो भूमौ गदामालिङ्ग्य भारत ६९

गंपुंस्त्वचिह्नं इमं अलत्वलिङ्गवत्त्वादिकं तत्सहिताः पंडाः निर्वीर्याः संतियेषु तव शौर्यं प्रख्यातमिति भावः ६३ तूबरकं तूबरः प्रौढशृंगोऽनृत्ततुल्यं तूपर इति पाठेऽपि स एवार्थः अश्मश्रु पुरुषमित्यन्ये । 'तूबरोऽश्मश्रु पुरुषे प्रौढशृंगान् ब्रूयिषि' इति मेदिनी तेषां भीमसेनो निःश्मश्रुक इति कल्पना भवति । अश्वोऽजस्तूपरो गोगृग इति प्राजापत्या इति श्रुतौ अश्वदिसाहचर्यात् तूपरोऽपि पशुरेव अविद्यकं मूढं ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९

७० । ७१ । ७२ नदृष्टेति भर्तारः राजानः ७३ अर्थपतिभिराजामिः यतः कालात् तत आरभ्येत्यर्थः मृदायुगं मयि गुणवति स्वाभिनिन संतुष्टा स्थ मूढश्च युधिष्ठिरो भवदादिषु निर्गुणेष्वपि तुल्यतीति भावः ७४ । तत्तस्माद्वेतोर्ममवधार्य च प्रयुज्यस्व मिति संबन्धः ७५ । ७६ पापं कर्म कुरु गुरुवधारणं स्वार्थमिति पाठे दुष्करपदादेवायमर्थो ज्ञेयः स सुहृत्पार्थमिति पाठे तु क्रियाविशेषणमिदं सुहृद्भिः पार्थैश्च सहितं यथा स्यात् तथा युद्धं स्वेत्यर्थः अयमेव मूलपाठ इति भाति ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ राज्यमाक्रम्य मादृश इति शेषः ८५ अकर्मणा अयुद्धेन कथितेन स्वप्रशं

तद्वथा च सभामध्ये वलितं ते वृकोदर ॥ उलूकनकुलं ब्रूहि वचनान्मम भारत ७० युद्धं स्वस्वचरणेन यतः पश्यामः पौरुषम् ॥ युधिष्ठिरानुरागं च द्वेषं च मयि भारत ७१ कृष्णायाश्च परिक्लेशं स्मरेदानीं यथा तथम् ७२ ब्रूयास्त्वं सहदेवं च राजमध्ये वचो मम ॥ युद्धे दानीं रणे यतः क्लेशान् स्मर च पाण्डव ७३ विराट् दुपदौ चोभौ ब्रूयास्त्वं वचनान्मम ॥ नदृष्टपूर्वा भर्तारो भृत्यैरपि महागुणैः ७४ तथार्थपतिभिर्भृत्या यतः मृष्टाः प्रजास्ततः ॥ अश्लाघ्योऽयं नरपतिर्युवयोरिति चागतम् ७५ ते यूयं सहता भूत्वा तद्वधार्तं ममापि च ॥ आत्मार्षं पाण्डवार्थं च प्रयुज्यस्व ध्वं मया सह ७६ दृष्टयुष्मं च पांचालं ब्रूयास्त्वं वचनान्मम ॥ एष ते समयः प्राप्नो लब्धव्यश्च त्वयाऽपि सः ७७ द्रोणमासाद्य समरे ज्ञास्यसे हितमुत्तमम् ॥ युद्धं स्वसुहृत्पापं कुरु कर्म सुदुष्करम् ७८ शिखंडिनमथो ब्रूहि उलूकवचनान्मम ॥ स्त्रीतिमत्वामहाबाहुर्न हनिष्यति कौरवः ७९ गंगेयो धन्विनां श्रेष्ठो युद्धे दानीं सुनिर्भय ॥ कुरु कर्म रणे यतः पश्यामः पौरुषं तव ८० एवमुक्त्वा ततो राजा प्रहस्यो लूकमब्रवीत् ॥ धनं जयं पुनर्ब्रूहि वासुदेवस्य शृण्वतः ८१ अस्मान्वा त्वं पराजित्य प्रशाधि पृथिवीमिमाम् ॥ अथवा निर्जितोऽस्माभीरणे वीरशयिष्यसि ८२ रात्रां निर्वसनं क्लेशं वनवासं च पाण्डव ॥ कृष्णायाश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ८३ यदर्थं क्षत्रियासूते सर्वं तददिदमागतम् ॥ बलं वीर्यं च शौर्यं च परंचाप्यस्त्रलाघवम् ८४ पौरुषं दर्शयन् युद्धे कोपस्य कुरु निष्कृतिम् ॥ परिक्लिष्टस्य दीनस्य दीर्घकालोपितस्य च ॥ हृदयं कस्य न स्फोटैदृश्वर्याद्भ्रंशितस्य च ८५ कुले जातस्य शूरस्य परवित्तेष्वगृध्यतः ॥ आस्थितं राज्यमाक्रम्य कोपं कस्य न दीपयेत् ८६ यत्तु कर्म महद्वाक्यं कर्मणा तद्विभाव्यताम् ॥ अकर्मणा कथितेन संतः कुपुरुषं विदुः ८७ अमित्राणां वशे स्थानं राज्यं च पुनरुद्धर ॥ द्वावार्थौ युद्धकामस्य तस्मात्तत्कुरु पौरुषम् ८८ पराजितोऽसि शूतेन कृष्णाचानायिता सभाम् ॥ शक्यो मर्षो मनुष्येण कर्तुं पुरुषमानिना ८९ द्वादशैव तु वर्षाणि वने धिषण्या दिवासितः ॥ संवत्सरं विराटस्य दास्यमास्था यचोषितः ९० रात्रां निर्वसनं क्लेशं वनवासं च पाण्डव ॥ कृष्णायाश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ९१ अप्रियाणां च वचनं प्रब्रूवत्सु पुनः पुनः ॥ अमर्षं दर्शयस्व त्वममर्षो ह्येव पौरुषम् ९२ क्रोधो बलं तथा वीर्यं ज्ञानयोगोऽस्त्रलाघवम् ॥ इह ते दृश्यतां पार्थ युद्धं स्वपुरुषो भव ९३

सामात्रेण ८६ स्थानं स्थितिं तत्स्थानं राज्यं यो रुद्धरणं पौरुषं पुरुषं कुरु ८७ । ८८ विष्णुणा दृष्टात् ८९ । ९० अप्रियाणां शत्रूणां वक्तुं योगं वचनं गौरीः न संति पतयो भद्रे बलं तिलापते इत्यादि कर्मप्रवृत्तदुःशासनादिषु अमर्षकोपं दर्शय ९१ । ९२

लोहाभिसारःशस्त्राणां नीराजनादिकं तेषुमंत्रेणदेवतावाहनादिकंच अर्कदमामितियुद्धयोग्यत्वंभूमेरुक्तम् ९३ । ९४ । ९५ । ९६ वेदयोःश्रुतिधनुर्वेदयोःअंतर्गपारगम् ९७ । ९८ युगंकालचक्रम् ९९ । १०० आभ्याद्रोणभीष्माभ्यां अभिध्यातोहंतव्यत्वेननिश्चितः दारुणेनभया नकेनअस्त्रादिना पदामूमिमितिमर्त्यउक्तः १०१ दुर्योधनंभूकः १०२ । १०३ नागबलस्यहस्तिसेनस्य १०४

लोहाभिसारोनिर्वृतःकुरुक्षेत्रमर्कदमम् ॥ पुष्टास्तेऽश्वाभृतायोधाःश्वोयुद्धयस्वसकेशवः ९३ असमागम्यभीष्मेणसंयुगेकिंविकथ्यसे ॥ आरुरुक्षुर्धृतामंदःपर्वतं गंधमादनम् ९४ एवंकथमिकौतेयअकथन्पुरुषोभव ॥ सूतपुत्रंसुदुर्ध्वंशल्यंचबलिनावरम् ९५ द्रोणंचबलिनांश्रेष्ठंशचीपतिसंयुधि ॥ आजित्वासंयुगे पार्थराज्यंकथमिहेच्छसि ९६ ब्राह्मेधनुषिचाचार्यवेदयोरंतर्गदयोः ॥ युधिधुर्यमविशोभ्यमनीकचरमच्युतम् ९७ द्रोणंमहाद्युतिपार्थजेतुमिच्छसितन्मृषा ॥ नहिशुश्रुमवातेनमेरुमुन्मथितंगिरिम् ९८ अनिलोवाऽवहेन्मेरुद्वौर्वाऽपिनिपतेन्महीम् ॥ युगंवापरिवर्तेतयद्येवंस्याद्यथाऽऽस्थमाम् ९९ कोह्यस्तिजोविताकां क्षीप्राप्येममरिमर्दनम् ॥ पार्थोवाइतरोवापिकोऽन्यःस्वस्तिमृहान्नवजेत् १०० कथमाभ्यामभिध्यातःसंसृष्टोदारुणेनवा ॥ रणेजीवन्प्रमुच्येतपदामूमिमुप स्पृशन् १ किंदुरःकूपशयोयथेमान्बुध्यसेराजचमूं समेताम् ॥ दुराधर्षादेवचमूपकाशां गुप्तानरैर्द्रैस्त्रिदशैरिवद्याम् २ प्राच्यैःप्रतीच्यैरथदाक्षिणात्यैरुदीच्यकां बोजशक्वैस्वशैश्च ॥ शाल्वैःसमत्स्यैःकुरुमध्यदेश्यैर्मल्लैःपुलिदैर्द्रविडांघ्रकांच्यैः १०३ नानाजनौघंयुधिसंप्रवृद्धं गंगयथावेगमपारणीयम् ॥ मांचस्थितं नागबलस्यमध्येयुयुत्ससेमंदकिमल्पबुद्धे १०४ अक्षय्याविषुधीचैवअग्निदत्तंचतेरथम् ॥ जानीमोहिरणेपार्थकेतुं दिव्यंचभारत १०५ अकथमानोयुद्धय स्ववत्थसेऽर्जुनकिंबहु ॥ पर्यायात्सिद्धिरेतस्यनैतत्सिध्यतिकथनात् १०६ यदीदंकथनाल्लोकेसिध्येत्कर्मधनंजय ॥ सर्वंभवेयुःसिद्धार्थाकथनेकोहिदुर्गतः १०७ जानामितेवासुदेवंसहायंजानामितेगां दिवं तालमात्रम् ॥ जानाम्यहंत्वाद्दशोनास्तियोद्वाजानानस्तेराज्यमेतद्भरामि १०८ नतुपर्यायधर्मेणसिद्धिप्राप्नोतिमानवः ॥ मनसैवानुकूलानिधातैवकुरुतेवशे १०९ त्रयोदशसमाभुक्तंराज्यंविलपतस्तव ॥ भूयश्चैवप्रशासिष्येत्वांनिहत्यसर्वाधवम् ११० कतदागांढिवं तेऽभूद्यत्त्वंदासपणैर्जितः ॥ कतदाभीमसेनस्यबलमासीच्चफाल्गुन १११ सगदाद्रीमसेनाद्वाफाल्गुनाद्वासगांढिवात् ॥ नवैमोक्षस्तदायोऽभूद्विनाकृष्णान निदिताम् ११२ सावोदास्येसमापन्नान्मोचयामासपार्षती ॥ अमानुष्यंसमापन्नान्दासकर्मण्यवस्थितान् ११३ अवोचंयत्पंडितानहंवस्तथ्यमेवतत् ॥ घृताहिवेणीपार्थेनविराटनगरेतदा ११४

१०५ पर्यायात्युद्धप्रकारात् १०६ । १०७ । १०८ पर्यायधर्मेणउपधर्मेणमायादिना । अन्येतुराजपुत्रोऽयंराज्याहंतिप्रक्रमवर्भस्तेननकिंतुशौर्येणैवसिद्धिमाप्नोतीत्यर्थः मनसासंकल्पेनधा तैवकुरुतेनतुमनुष्यः १०९ । ११० हेदासवासवइतिपाठेद्रुपुत्र १११ । ११२ अमानुष्यंभीममनुष्यत्वं अलवणायवागूरितिबद्धत्वाथोऽन्ननञ् ११३ । ११४

११५ वेणीकृत्वाषंडवेषःकन्यानांतिवतानसीत्येतस्मात्परं श्रोण्यांश्रेण्यांचकक्ष्यांचसंयुगेयःपलायते इत्यर्थदृश्यते तस्यार्थः यःषंडवेषः अस्त्रीअपिस्त्रीविषभृत् श्रोणिकक्षावेण्युपलक्षितेषुरक्तयवमर्दंशान स्थानेषुसंयुगेस्मर युद्धेउपस्थितेसतिपलायते स्त्रीत्वस्मिन्संयुगेस्थिरीभवाति अयंतुततोऽप्यधमइतिभावः । कक्षायामित्यपेक्षितेआकारलोपआर्षः ११६ । ११७ नमायेतिव्याख्यातपृथक्श्लोकः ११८ । ११९ भीष्मेणमह संग्रामः गिरौशिराभेदनादिवत्स्वनाशकरइत्यर्थः १२० उद्धेलोवृद्धिः १२१ । १२२ ओघःप्रवाहः पुरुमिन्द्रोद्योधनभ्राता सपवगाधोगांभीर्यस्यपर्यंतोयस्मिन् ।

सूदकर्मणिचश्रांतंविराटस्यमहानसे ॥ भीमसेनेनकौतेययत्तुतन्ममपौरुषम् ११५ एवमेवसदादंडंक्षत्रियाःक्षत्रियेदधुः ॥ वेणीकृत्वाषंडवेषःकन्यानांतिवतानसि १६ नभयाद्वासुदेवस्यनचापितवफाल्गुन ॥ राज्यंप्रतिप्रदास्यामियुद्धयस्वसहकेशवः १७ नमायाहीद्रजालंवाकुहकावापिभीषणा ॥ आतशस्त्रस्यसंग्रामेव हंतिप्रतिगर्जनाः १८ वासुदेवसहस्रंवाफाल्गुनानांशतानिवा ॥ आसाद्यमाममोघेपुंद्रविष्यंतिदिशोदश १९ संयुगंगच्छभीष्मेणभिधिवाशिरसागिरिम् ॥ त रस्ववायहागाधंबाहुभ्यांपुरुषोदाधिम् १२० शारद्वतमहामीनंविंशतिमहोरगम् ॥ बृहद्वलमहोद्वलंसौमदतितिमिगिलम् २१ भीष्मवेगमपर्यंतद्रोणग्राहदुरा सदम् ॥ कर्णशल्यद्वेषावर्तैर्कांबोजवडवासुखम् २२ दुःशासनौघंशलशल्यमत्स्यंसुषेणचित्रायुधनागनक्रम् ॥ जयद्रथाद्रिपुरुमित्रगांधुर्मर्षणोदंशकुनिप्रपा तम् २३ शस्त्रौघमक्षय्यमभिप्रवृद्धंयदाऽवगाह्यश्रमनष्टचेताः ॥ भविष्यसिखंहतसर्वबांधवस्तदामनस्तेपरितापमेष्यति २४ तदामनस्तेत्रिदिवादिवाशुचे निवर्तितापार्थमहीप्रशासनात् ॥ प्रशाम्यराज्याहिसुदुर्लभंत्वयाभूषितःस्वर्गइवातपस्विना १२५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिउलूकदूतागमनपर्वणि दुर्योधनवाक्येषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ संजयउवाच ॥ सेनानिवेशंसंप्राप्तःकैतव्यःपांडवस्यह ॥ समागतःपांडवेयैर्युधिष्ठिरमभाषत १ अभि ज्ञोदूतवाक्यानांयथोक्तंश्रुत्वतोमम ॥ दुर्योधनसमादेशंश्रुत्वानक्रोद्धमर्हसि २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उलूकनभयंतेऽस्तिब्रूहिंविगतज्वरः ॥ यन्मतंधार्तराष्ट्र स्यलुब्धस्यादीर्घदर्शिनः ३ ततोद्युतिमतांमध्येपांडवानांमहात्मनाम् ॥ संजयानांचमत्स्यानांकृष्णस्यचयशस्विनः ४ द्रुपदस्यसपुत्रस्यविराटस्यचसंनिधौ ॥ भूमिपानांचसर्वेषांमध्येवाक्यंजगादह ५ ॥ उलूकउवाच ॥ इदंत्वामब्रवीद्राजाधार्तराष्ट्रोमहामनाः ॥ शृण्वतांकुरुवीराणांतन्निबोधयुधिष्ठिर ६ पराजितोऽसिद्यूतेन कृष्णाचानायितासभाम् ॥ शक्योऽमर्षोमनुष्येणकर्तुंपुरुषमानिना ७ द्वादशैवतुवर्षाणिवनेधिष्यन्नाद्विवासितः ॥ संवत्सरंविराटस्यदास्यमास्थाप्यचोषितः ८ अ मर्षराज्यहरणंवनवासंचपांडव ॥ द्रौपद्याश्चपरिक्लेशंसंस्मरन्पुरुषोभव ९ अशक्तेनचयच्छर्तंभीमसेनेनपांडव ॥ दुःशानसस्यरुधिरंपीयतांयदिशक्यते १०

गाढमितिपाठेतेनगाढदुष्प्रवेशं दुर्योधनोदंशुर्मर्षणोदकं सोपिदुर्योधनभ्रातैव १२३ । १२४ निवर्तितानिबर्तिष्यति प्रशाम्यशांतोभव । प्रशास्येतिपाठे प्रशास्यंचतद्राज्यंचेतिसमासः भूषितः प्राप्नुमिष्टः अतपस्विनास्वर्गइवत्वयाराज्यदुर्लभंलब्धुमशक्यम् १२५ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ॥ सेनेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ शप्तं शपथाकृतः १०

लोहाभिसारोनिर्वृत्तः कुरुक्षेत्रमकर्मदम् ॥ समः पंथाभृतास्तेऽश्वाः श्वोयुध्यस्वसकेशवः ११ आसमागम्यभीष्मेणसंयुगे किं विक्थसे ॥ आरुरुक्षुर्धामंदः पर्वतं
गंधमादनम् १२ एवं कथसि कांतेय अकथन्पुरुषोभव ॥ सूतपुत्रं सुदुर्धर्षं शल्यं च बलिनां वरम् १३ द्रोणं च बलिनां श्रेष्ठं शचीपतिसंयुधि ॥ अजित्वासंयुगे
पार्थराज्यं कथमिहेच्छसि १४ ब्राह्मेधनुषि चाचार्यैवेदयोरंतगंद्वयोः ॥ युधिधुर्यमविशोभ्यमनीकचरमच्युतम् १५ द्रोणं महाद्युतिपार्थजे तु मिच्छसितन्मृषा ॥
न हि श्श्रुमवातेन मे रुन्मथितं गिरिम् १६ अनिलोवावहेन्मे रुं द्यौर्वापि निपतेन्महीम् ॥ युगं वा परिवर्तेत यद्येवं स्याद्यथाऽऽस्थमाम् १७ को ह्यस्ति जीवितार्का
क्षीप्राप्येममरिमर्दनम् ॥ गजोवाजीरथोवापि पुनः स्वस्ति गृहान्वजेत् १८ कथमाभ्यामभिध्यातः संस्पृष्टो दारुणेन वा ॥ रणे जीवन् विमुच्येत पदाभूमिमुपस्पृशन्
१९ किंदर्दुरः कूपशयो यथेमान् बुध्यसे राजचमूं समेताम् ॥ दुराधर्षादेव च मूपकाशां गुप्तान् रैद्वैस्त्रिदशैरिव द्याम् २० प्राच्यैः प्रतीच्यैरथ दक्षिणात्यै रुद्रीयकां बो
जशकैः खशैश्च ॥ शाल्वैः समत्स्यैः कुरुमुख्यदेश्यैः मल्लैश्चैः पुलिंदैर्द्रविडांश्चैः २१ नानाजनौघं युधिसं प्रवृद्धं गंगं यथावेगमपारणीयम् ॥ मां च स्थितं नाग
बलस्य मध्ये युयुत्ससे मंदकिमल्पबुद्धे २२ इत्येवमुक्त्वा राजानं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ अभ्यावृत्त्यपुनर्जिष्णुमुलूकः प्रत्यभाषत २३ अकथमानो युद्धयस्व कथसे
ऽर्जुन किं बहु ॥ पर्यायात्सिद्धिरेतस्य नैतत्सिद्धयति कथनात् २४ यदीदं कथनाल्लोके सिद्धयेत्कर्मधनं जय ॥ सर्वमेवेयुः सिद्धार्थाः कथने को हि दुर्गतः २५ जाना
मिते वा सुदेवं सहायं जानामिते गांडिवं तालमात्रम् ॥ जानाम्येतत्त्वाद्दशो नास्ति यो द्वाजानानस्ते राज्यमेतद्वरामि २६ न तु पर्यायधर्मेण राज्यं प्राप्नोति मानुषः ॥
मनसैवानुकूलानि विधाता कुरुते वशे २७ त्रयोदश समाभुक्तं राज्यं विलपतस्तव ॥ भूयश्चैव प्रशासिष्ये निहत्य त्वां सर्वाध्वम् २८ कतदा गांडिवं तेऽभूयत्त्वं दास
पणैर्जितः ॥ कतदा भीमसेनस्य बलमासीच्चिफाल्गुन २९ सगदा द्भीमसेना द्वापार्था द्वाऽपि स गांडिवात् ॥ न वै मोक्षस्तदा वोऽभूद्दिना कृष्णामनिदिताम् ३० सा वो
दास्ये समापन्नान् मोक्षयामास पार्षती ॥ अमानुष्यं समापन्नान् दासकर्मण्यवस्थितान् ३१ अवोचं यत्पंडितान् हं वस्तथ्यमेव तत् ॥ घृताहिवेणी पार्थेन विराटनगरे
तदा ३२ सूदकर्मणि च श्रांतं विराटस्य महानसे ॥ भीमसेनेन कैतेय यच्च तन्मम पौरुषम् ३३ एवमेतत्सदा दंडं क्षत्रियाः क्षत्रिये दधुः ॥ वेणीकृत्वा षड्वेषः कन्यां
नर्तितवानसि ३४ न भयाद्वासुदेवस्य न चापितव फाल्गुन ॥ राज्यं प्रति प्रदास्यामि युद्धयस्व सहकेशवः ३५ न माया हीद्रजालं वा कुहका वापि भीषणा ॥ आत
शस्त्रस्य मे युद्धे वहंति प्रतिगर्जनाः ३६ वासुदेवसहस्रं वा फाल्गुनानां शतानि वा ॥ आसाद्य माममोघे पुं द्रविष्यंति दिशो दश ३७ संयुगं गच्छ भीष्मेण भिंधि वा शिर
सा गिरिम् ॥ तरे भवामहागाधं बाहुभ्यां पुरुषोदधिम् ३८ शारद्वतमहामीनं विविशति महोरगम् ॥ बृहद्बलमहोद्वेलं सौमदतिति मिगिलम् ३९

व्याख्यातएवायमध्यायः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकषष्ठयुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ७ ॥ उलूकस्त्विति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

भीष्मवेगमपर्यंतं द्रोणग्राहदुरासदम् ॥ कर्णशल्यझषावर्तकां बोजव डवामुखम् ४० दुःशासनौघं शल्यमत्स्यं सुषेणचित्रायुधनागनक्रम् ॥ जयद्रथाद्रिपुरु
मित्रगाधं दुर्मर्षणोदंशकुनिप्रपातम् ४१ शस्त्रौघमक्षय्यमतिप्रवृद्धं यदाऽऽवगाह्य श्रमनष्टचेताः ॥ भविष्यसि त्वंहत सर्वबांधवस्तदा गनस्ते परितापमेष्यति ४२
तदामनस्ते त्रिदिवादिवाशुचेर्निर्वृतिता पार्थमहीप्रशासनात् ॥ प्रशाम्यराज्यं हि सुदुर्लभं त्वया बुभुषितः स्वर्गं इवातपस्विना ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व
णि उलूकदूतगमनपर्वणि उलूकवाक्ये एकषष्ठयुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ उलूकस्त्वर्जुनं भूयो यथोक्तं वाक्यमब्रवीत् ॥ आशीविष
मिव कुद्वंदुदन्वाक्यशलाकया १ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा रुषिताः पांडवाभृशम् ॥ प्रागेव भृशं संक्रुद्धाः कैतव्येनापि धर्षिताः २ आसनेषूदतिष्ठंत बाहूंश्चैव प्राचक्षिपुः ॥
आशीविषा इव कुद्धा वीक्षां च क्रुः परस्परम् ३ अवाक्शिराभीमसेनः समुदैक्षत केशवम् ॥ नेत्राभ्यां लोहितां ताभ्यामाशीविष इव श्वसन ४ आर्तिवातात्मजं दृष्ट्वा क्रोधेना
भिहतं भृशम् ॥ उत्स्मयन्निव दाशार्हः कैतव्यं प्रत्यभाषत ५ प्रयाहिशीघ्रं कैतव्य ब्रूयाश्चैव सुयोधनम् ॥ श्रुतं वाक्यं गृहीतोऽर्थो मतं यत्ते तथास्तु तत् ६ एमुक्त्वा म
हाबाहुः केशवो राजसत्तम ॥ पुनरेव महाप्राज्ञं युधिष्ठिरमुदैक्षत ७ मृजयानां च सर्वेषां कृष्णस्य च यशस्विनः ॥ द्रुपदस्य सपुत्रस्य विराटस्य च संनिधौ ८ भूमिपानां च
सर्वेषां मध्ये वाक्यं जगाद ह ॥ उलूकोऽप्यर्जुनं भूयो यथोक्तं वाक्यमब्रवीत् ९ आशीविषमिव कुद्वंदुदन्वाक्यशलाकया ॥ कृष्णादींश्चैव तान्सर्वान् यथोक्तं वाक्यमब्रवीत्
त् १० उलूकस्य तु तद्वचनं पापं दारुणमीरितम् ॥ श्रुत्वा विचुक्षुभे पार्थोललाटं चाप्यमार्जयत् ११ तदवस्थं तदा दृष्ट्वा पार्थसासमितिर्नृप ॥ नामृष्यंतमहाराज
पांडवानां महारथाः १२ अधिक्षेपेण कृष्णस्य पार्थस्य च महात्मनः ॥ श्रुत्वा ते पुरुषव्याघ्राः क्रोधाज्ज्वलुरच्युत १३ घृष्टयुग्मः शिखंडी च सात्याकिश्च महारथः ॥
केकया भ्रातरः पंचराक्षसश्च घटोत्कचः १४ द्रौपदेयामिमन्युश्च घृष्टकेतुश्च पार्थिवः ॥ भीमसेनश्च विक्रांतो यमजौ च महारथौ १५ उत्पेतुरासनात् सर्वे क्रोधं संरक्तलो
चनाः ॥ बाहून्प्रगृह्य रुचिरान् रक्तचंदनरूपितान् १६ दंतान्दंतेषु निष्पिष्य मृक्किणीपरिलोलेहन् ॥ तेषामाकारभाव
ज्ञः कुंतीपुत्रो वृकोदरः १७ उदतिष्ठत्सवेगेन क्रोधेन प्रज्वलन्निव ॥ उद्धृत्य सहस्रानेत्रे दंतान् कटकटाद्यच १८ हस्तं हस्तेन निष्पिष्य उलूकं वाक्यमब्रवीत् ॥ अश
क्तानामिवास्माकं प्रोत्साहननिमित्तकम् १९ श्रुतं ते वचनं मूर्खयत्त्वां दुर्योधनोऽब्रवीत् ॥ तन्मे कथय तोमं दशगुणं वाक्यं दुरासदम् २०

८ । ९ । १० । ११ सभितः सभा १२ । १३ । १४ द्रौपदेयैः सहितोऽभिमन्युः द्रौपदेयामिमन्युः १५ परिहार्यैः परितो हारायेषां ते परिहाराः सौक्तिकगुच्छाः सौक्तिकादिजालानि वातएव
परिहार्याणि स्वार्थेष्वत्र १६ । १७ । १८ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ यश्चेति इह दुःशासनरुधिरपानकालेमामां अभियास्यति २८ आत्मानं आलभेति २९ अस्माभिः प्रीतिकामैस्तु भ्रातृज्यैष्ठस्य नित्यशः ॥ मर्षितं ते दुराचारतत्त्वं न बहु मन्यसे २२ प्रेषितश्च हर्षाकेशः शमाकांक्षी कुरुन्प्रति ॥ कुलस्य हितकामेन धर्मराजेन धीमता २३ त्वंकालचोदितो नूनं गंतुकामो यमक्षयम् ॥ गच्छ स्वाहव मस्माभिस्तच्च शोभविता ध्रुवम् २४ मयाऽपि च प्रतिज्ञातो वधः स भ्रातृकस्यते ॥ स तथा भविता पापनात्रकार्या विचारणा २५ वेला मतिक्रमे सद्यः सागरो वरुणा लयः ॥ पर्वताश्च विशीर्येयुर्मयोक्तं नृषां भवेत् २६ सहायस्ते यदियमः कुबेरो रुद्र एव वा ॥ यथा प्रतिज्ञं दुर्बुद्धे प्रकरिष्यंति पांडवाः ॥ दुःशासनस्य रुधिरं पाताचा स्मियथेप्सितम् २७ यश्चेह प्रतिसंरब्धः क्षत्रियो मां अभियास्यति ॥ अपि भीष्मं पुरस्कृत्य तं नेष्यामि यमक्षयम् २८ यच्चैतदुक्तं वचनं मया क्षत्रस्य संसदि ॥ यथै तद्वितासत्यंतथैवात्मानमालभे २९ भीमसेन वचः श्रुत्वा सहदेवोऽप्यमर्षणः ॥ क्रोधसंरक्तनयनस्ततो वाक्यमुवाच ह ३० शौटीरशूरसदृशमनीकजनसंसदि ॥ शृणु पापवचोमह्यं द्वाच्यो हि पिता त्वया ३१ नास्माकं भविता भेदः कदाचित् कुरुभिः सह ॥ घृतराष्ट्रस्य संबधो यदि न स्यात्त्वया सह ३२ त्वं तु लोकविनाशाय घृतराष्ट्रकुलस्य च ॥ उत्पन्नो वैरपुरुषः स्वकुलघ्नश्च पापकृत् ३३ जन्मप्रभृतिचास्माकं पिता ते पापपुरुषः ॥ अहितानि वृशंसानि नित्यशः कर्तुमिच्छति ३४ तस्यै व रानुषंगस्य गताऽस्म्यंतं सुदुर्गमम् ॥ अहमादौ निहत्य त्वां शकुनेऽप्रपश्यतः ३५ ततोऽस्मिंश्च कुनिहंतामिषतां सर्वधन्विनाम् ॥ भीमस्य वचनं श्रुत्वा सहदेवस्य चोभयोः ३६ उवाच फाल्गुनो वाक्यं भीमसेनं स्मयन्निव ॥ भीमसेन न ते संति येषां वैरं त्वया सह ३७ मंदाग्रहेषु सुखिनो मृत्युपाशवशंगताः ॥ उलूकश्च न ते वाच्यः परुषं पुरुषोत्तम ३८ दूताः किमपराध्यंते यथोक्तस्यानुभाषिणः ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्भीमं भीमपराक्रमम् ३९ घृष्टमुग्रमुखान्वीरान्सुहृदः समभाषत ॥ श्रुतं वस्तस्य पापस्य धार्तराष्ट्रस्य भाषितम् ४० कुत्सनं वा सुदेवस्य मम चैव विशेषतः ॥ श्रुत्वा भवंतः संरब्धा अस्माकं हितकाम्यया ४१ प्रभावाद्वासुदेवस्य भवतां च प्रयत्नतः ॥ समग्रं पार्थिवं क्षत्रं सर्वं न गणयाम्यहम् ४२ भवद्भिः समनुज्ञातो वाक्यमस्य यदुत्तरम् ॥ उलूके प्रापयिष्यामि यद्वक्ष्यति सुयोधनम् ४३ श्वोभूते कथि तस्यास्य प्रतिवाक्यं च मूमुखे ॥ गांडीवेनाभिधास्यामि क्लीबां हि वचनोत्तराः ४४ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे प्रशंसं सुर्धनं जयम् ॥ तेन वाक्योपचारेण विस्मिताराजस तमाः ४५ अनुनीय च तान्सर्वान्यथामान्यं यथावयः ॥ धर्मराजं तदा वाक्यं तत्प्राप्यं प्रत्यभाषत ४६

त्यर्थः २९।३० शौटीरः सगर्वः शूरो विक्रांतः शौट्कगर्वेशूरविक्रांतो इति धातू अनीकजनः सैन्यवासी जनः हे पापमह्यं मम ३१ नास्माकमिति घृतराष्ट्रदोषादेवैरजातं अन्यथा तेन बाल्ये एव त्वयित्यक्ते सति तन्नस्यादिति भावः ३२ ३३ तेन पिता अस्माकं अहितानि कर्तुमिच्छतीति संबंधः ३४ ३५ भीमसेनस्येति प्राचीनपाठेभ्यस्त्यध्याहारः ३६।३७ । २८ ३९। ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ पांडवेष्विति हे पाप पांडवेषु त्वयोक्तं वैदालव्रतरूपं जिह्मं प्रवर्तत इति तुष्यतु दुर्जन्यायेनांगीकरोति प्रवर्तत इति पाठे तु स्पष्टो र्थः पूरयन् वाक्यं तदर्थानुष्ठानेन समर्थयन् ५२ मान्याः भीष्मद्रोणादयः अमान्याः पुत्राः लक्ष्मणादयः बालवृद्धनाशमाकांक्षी रित्यर्थः ५३ । ५४ नपुंसकं नपुंसकत्वं तव ५५ परेषां कर्णादीनां ५६ । ५७ । ५८ जघन्यकालं चरमकालेऽपि आत्मानमवमन्वानो न हि स्यात्पार्थिवोत्तमः ॥ तत्रोत्तरं प्रवक्ष्यामि तव शुश्रूषणे रतः ४७ उलूकं भरतश्रेष्ठसामपूर्वमथोजितम् ॥ दुर्योधनस्य तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभः ४८ अतिलोहितनेत्राभ्यामाशी विषद्वश्वसन् ॥ स्मयमान इव क्रोधात् मृक्किणीपरिसंलिहन् ४९ जनार्दनमभिप्रेक्ष्य भ्रातृं श्वेदेदमब्रवीत् ॥ अभ्यभाषत कैतव्यं प्रगृह्य विपुलं भुजम् ५० उलूकगच्छ कैतव्य ब्रूहि तात सुयोधनम् ॥ कृतघ्नं वैरपुरुषं दुर्मतिकुलपांसनम् ५१ पांडवेषु सदा पापनित्यं जिह्मं प्रवर्तते ॥ स्ववीर्याद्यः पराक्रम्य पाप आह्वयते परान् ॥ अभीतः पूरयन् वाक्यमेष वै क्षत्रियः पुमान् ५२ स पापः क्षत्रियो भूत्वा अस्मानाह्वयसंयुगे ॥ मान्यामान्यान् पुरस्कृत्य युद्धं मागाः कुलाधम ५३ आत्मवीर्यं समाश्रित्य भृत्यवीर्यं च कौरव ॥ आह्वयस्वरणे पार्थान्सर्वथा क्षत्रियो भव ५४ परवीर्यं समाश्रित्य यः समाह्वयते परान् ॥ अशक्तः स्वयमादातुमेतदेव नपुंसकम् ५५ सत्वं परेषां वीर्येण आत्मानं बहु मन्यसे ॥ कथमेवमशक्तस्त्वमस्मान्समभिगर्जसि ५६ ॥ कृष्ण उवाच ॥ मद्वचश्चापि भूयस्ते वक्तव्यः सुयोधनः ॥ श्वइदानीं प्रपद्येथाः पुरुषो भवदुर्मते ५७ मन्यसे यच्च मूढत्वं न योत्स्यति जनार्दनः ॥ सारथ्येन वृतः पार्थैरिति त्वं न बिभेषि च ५८ जघन्यकालमप्येतन्न भवेत्सर्वपार्थिवान् ॥ निर्दहेयमहं क्रोधात् नृणानीव दुताशनः ५९ युधिष्ठिरनियोगात् फाल्गुनस्य महात्मनः ॥ करिष्ये युध्यमानस्य सारथ्यं विजितात्मनः ६० यद्युत्पतसिलोकां स्त्रीनयद्या विशसि भूतलम् ॥ तत्र तत्रार्जुनरथं प्रभाते द्रक्ष्यसे पुनः ६१ यच्चापि भीमसेनस्य मन्यसे मोघभाषितम् ॥ दुःशासनस्य रुधिरं पीतमद्यावधारय ६२ नत्वां समीक्षते पार्थोनापिराजा युधिष्ठिरः ॥ न भीमसेनो न यमौ प्रतिकूलप्रभाषिणम् ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि उलूकदूताभिगमनपर्वणि कृष्णादिवाक्ये द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ दुर्योधनस्य तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभ ॥ नेत्राभ्यामतिताम्नाभ्यां कैतव्यं समुदैक्षत १ स केशवमभिप्रेक्ष्य गुडाकेशो महायशः ॥ अभ्यभाषत कैतव्यं प्रगृह्य विपुलं भुजम् २ स्ववीर्यं यः समाश्रित्य समाह्वयति वै परान् ॥ अभीतो युध्यते शत्रून् सर्वपुरुष उच्यते ३ परवीर्यं समाश्रित्य यः समाह्वयते परान् ॥ क्षत्रबंधुरशक्तत्वालोके स पुरुषाधमः ४ सत्वं परेषां वीर्येण मन्यसे वीर्यमात्मनः ॥ स्वयं कापुरुषो मूढपरांश्च क्षेपुमिच्छसि ५ यस्त्वं वृद्धं सर्वराज्ञां हितबुद्धिजितेंद्रियम् ॥ मरणाय महाप्रज्ञं दीक्षयित्वा विकथसे ६ भावस्ते विदितोऽस्माभिर्दुर्बुद्धेकुलपांसन ॥ न ह निष्यंति गां गेयं पांडवा घृणयेति हि ७

एतन्न भवेन्माभूत् एतदेवाह सर्वेत्यादिना श्लोकशेषेण ५९ । ६० । ६१ । ६२ समीक्षते गणयति ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीये मा० द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ दुर्योधनस्येति समुदैक्षत गुडाकेश इति संबंधः १ । २ पूरणात् पुरुष इति पुरुषशब्दनिवर्चनं अन्यथा त्वपुरुष एवेत्यर्थः ३ क्षत्रबंधुः क्षत्रजातिरेव न तु क्षत्रकर्मैत्यर्थः ४ । ५ वृद्धं बालीकं भीष्मं च ६ । ७

१६ । ५७ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचित्रपट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ उलूकस्येति १ । २ । ३ । ४ रथिनःराजन्यान्वृष्टयुग्नःसमुपादिशदि
तिसंबंधः त्वमनेनयुध्यस्त्वमनेनेत्येवंतत्तदंशव्यवस्थांचकोरत्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ अंशंअकल्पयत्स्वकीयमितिशेषः १० । ११ । १२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिनीलकंठीये
ततःकर्णसमादिष्टादूताःसंत्वरितारथैः ॥ उष्ट्रवामीभिरप्यन्येसदश्वैश्चमहाजवैः ५६ तूर्णपरिययुःसेनांकृत्स्नांकर्णस्यशासनात् ॥ आज्ञापयंतोराज्ञश्चयोगःप्रा
गुदयादिति ५७ ॥ इतिश्रीम० उ० उलूकदूतागमनप० उलूकापयानेचित्रपट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ७ ॥ संजयउवाच ॥ उलूकस्यवचःश्रुत्वा
कुंतीपुत्रोद्युष्टिधिरः ॥ सेनानिर्यापयामासधृष्टद्युम्नपुरोगमाम् १ पदातिर्नीनागवतीरथिनीमश्वहृदिनीम् ॥ चतुर्विधबलांभीमामकंपांष्ट्रिणीमेव २ भीमसे
नादिभिर्गुप्तांसारुर्जनैश्चमहारथैः ॥ धृष्टद्युम्नवशां दुर्गासागरस्तिमितोपमाम् ३ तस्यास्त्वग्रेमहेष्वासःपांचालयोयुद्धदुर्मदः ॥ द्रोणप्रेप्सुरनीकानिधृष्टद्युम्नोव्यक
र्षत ४ यथाबलंयथोत्साहंरथिनःसमुपादिशत् ॥ अर्जुनंमृतपुत्रायभीमंदुर्योधनायच ५ धृष्टकेतुंचशलयायगौतमायोत्तमौजसम् ॥ अश्वत्थाम्नेचनकुलशैब्यंच
कृतवर्मणे ६ सैंधवायचवाष्णेयंयुयुधानंसमादिशत् ॥ शिखंडिनंचभीष्मायप्रमुखेसमकल्पयत् ७ सहदेवंशकुनयेचेकितानंशलायवै ॥ द्रौपदेयांस्तथापंचत्रि
गतेभ्यःसमादिशत् ८ वृषसनायसौभद्रंशेषाणांचमहीक्षिताम् ॥ सप्तमर्थहितंमेनेपार्थादभ्यधिकरणे ९ एवंविभज्ययोधांस्तानपृथक्सहचैवह ॥ ज्वालावर्णो
महेष्वासोद्रोणमंशमकल्पयत् १० धृष्टद्युम्नोमहेष्वासःसेनापतिपतिस्ततः ॥ विधिवद्ब्रह्ममेधावीयुद्धायधृतमानसः ११ यथोद्दिष्टानि सैन्यानिपांडवानामयो
जयत् ॥ जयायपांडुपुत्राणांयत्तस्तस्थौरणाजिरे १२ ॥ इतिश्रीम० उलूकदूतागमनप० सेनापतिनियोगेचतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ७ ॥
॥ समाप्तंचोलूकदूतागमनपर्व ॥ अथरथातिरथसंख्यानपर्व ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ प्रतिज्ञातेफाल्गुनेनवधेभीष्मस्यसंयुगे ॥ किमकुर्वतमेमंदाःपुत्रादुर्योधनाद
यः १ हतमेवहिपश्यामिगंगियंपितरंरणे ॥ वासुदेवसहायेनपार्थेनदृढधन्वना २ सचापरिमितप्रज्ञस्तच्छ्रुत्वापार्थभाषितम् ॥ किमुक्तवान्महेष्वासोभीष्मःप्रह
रतांवरः ३ सैनापत्यंचसंप्राप्यकौरवाणांधुरंधरः ॥ किमचेष्टतंगंगियोमहाबुद्धिपराक्रमः ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तत्संजयस्तस्मैसर्वमेवन्यवेदयत् ॥
यथोक्तंकुरुवृद्धेनभीष्मेणामिततेजसा ५ ॥ संजयउवाच ॥ सैनापत्यमनुप्राप्यभीष्मःशांतनवोवृष ॥ दुर्योधनमुवाचेदंवचनंहर्षयन्निव ६ नमस्कृत्यकुमाराय
सेनान्येशक्तिपाणये ॥ अहंसेनापतिस्तेऽद्यभविष्यामिनसंशयः ७ सेनाकर्मण्यभिज्ञोऽस्मिब्यूहेषुविधिवेषुच ॥ कर्मकारयितुंचैवभृतानप्यभृतांस्तथा ८ या
त्रायानेचयुद्धेचतथाप्रशमनेषुच ॥ भृशंवेदमहाराजयथावेदबृहस्पतिः ९ ब्यूहानांचसमार्भान्दैवगांधर्वमानुषान् ॥ तैरहंमोहयिष्यामिपांडवानव्येतुतेज्वरः १०
भारतभावदीपेचतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ७ ॥ ॥ प्रतिज्ञातेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ मृतान्वेतनभक्षकान् अभृतान्मयासमागतान् ८
यात्रार्थयानेप्रयाणेयुद्धेप्रशमनेषुपरास्त्राणांप्रतीकोरेषुविषयेषुवेदवेद्मि वेदवेति ९ । १०

तत्त्वेनअकापट्येन ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ रथोदारःरथेष्वेवउदारोनुमहारथस्तादृशाएवदुःशासनादयइतिभावः १९ । २० । २१ । २२ । २३
सोऽहंयोत्स्यामितत्त्वेनपालयंस्तववाहिनीम् ॥ यथावच्छास्त्रतोराजनव्येतुतेमानसोज्वरः ११ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ विद्यतेमेनगंगियभयंदेवासुरेष्वपि ॥ सम
स्तेषुमहाबाहोसत्यमेतद्ब्रवीमि १२ किंपुनस्त्वयिदुर्धर्षेसैनापत्येव्यवस्थिते ॥ द्रोणेचपुरुषव्याघ्रेस्थितेयुद्धाभिनंदिनि १३ भवद्भ्यांपुरुषाभ्यांस्थिता
भ्यांविजयोमम ॥ नदुर्लभंकुरुश्रेष्ठदेवराज्यमपिध्रुवम् १४ रथसंख्यांतुकात्स्न्येनपरेषामात्मनस्तथा ॥ तथैवातिरथानांचवेतुमिच्छामिकौरव १५ पिताम
होहिकुशलःपरेषामात्मनस्तथा ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहंसर्वैःसहैर्भिर्वसुधाधिपैः १६ ॥ भीष्मउवाच ॥ गांधारेशृणुराजेंद्ररथसंख्यांस्वकेवले ॥ येरथाःपृथिवीपा
लतथैवातिरथाश्चये १७ बहूनीहसहस्राणिप्रयुतान्यर्बुदानिच ॥ रथानांतवसेनायांयथामुख्यंतुमेशृणु १८ भवानग्रेरथोदारःसहस्रैःसहोदरैः ॥ दुःशासनप्रभृ
तिभिर्भ्रातृभिःशतसंमितैः १९ सर्वैरुत्तप्रहरणाच्छेदभेदविशारदः ॥ रथोपस्थेगजस्कंधेगदाप्रासासिचमणि २० संयंतारःप्रहतरिःकृतास्त्राभारसाधनाः ॥
इष्वस्त्रेद्रोणशिष्याश्चकृपस्यचशरद्वतः २१ एतेहनिष्यंतिरणेपंचालान्युद्धदुर्मदान् ॥ कृतकिल्विषाःपांडवेयैर्धार्तराष्ट्रामनास्विनः २२ तथाऽहंभरतश्रेष्ठसर्व
सेनापतिस्तव ॥ शत्रून्विध्वंसयिष्यामिकदर्थीकृत्यपांडवान् २३ नत्वात्मनोगुणानवक्तुमर्हामिविदितोऽस्मि ॥ कृतवर्मात्वतिरथोभोजःशस्त्रभृतांवरः २४
अर्थसिद्धितवरणेकरिष्यतिनसंशयः ॥ शस्त्रविद्धिरनाघृष्योदूरपातीदृढायुधः २५ हनिष्यतिचमूतेषांमहेंद्रोदानवानिव ॥ मद्वराजोमहेष्वासःशल्योमेऽतिर
थोमतः २६ स्पर्धतेवासुदेवेननित्यंयोवैरणेरणे ॥ भागिनेयान्निजांस्त्यक्त्वाशल्यस्तेऽतिरथोमतः ॥ एषयोत्स्यतिसंग्रामेपांडवांश्चमहारथान् २७ सागराभि
समैर्बाणैःप्लावयन्निवशात्रवान् ॥ भूरिश्रवाःकृतास्त्रश्चतवचापिहितःसुहृत् २८ सौमदतिर्महेष्वासोरथयूथपयूथपः ॥ बलक्षयममित्राणांसुमहांतंकरिष्यति २९
सिंधुराजोमहाराजमतोमेद्विगुणोरथः ॥ योत्स्यतेसमरेराजनविक्रांतोरथसत्तमः ३० द्रौपदीहरणेरान्नपरिक्लिष्टश्चपांडवैः ॥ संस्मरंस्तंपरिक्लेशंयोत्स्यतेपरवीर
हा ३१ एतेनहितदाराजंस्तप आस्थायदारुणम् ॥ सुदुर्लभोवरोलब्धःपांडवान् योद्धुमाहवे ३२ सएषरथशार्दूलस्तद्वैरंसंस्मरन्रणे ॥ योत्स्यतेपांडवैस्तात
प्राणांस्त्यक्त्वासुदुस्त्यजान् ३३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिरथातिरथसंख्यानपर्वणि पंचषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ७ ॥ ॥
॥ भीष्मउवाच ॥ सुदक्षिणस्तुकांबोजोरथएकगुणोमतः ॥ तवार्थसिद्धिमाकांक्षन्योत्स्यतेसमरेपरैः १ एतस्यरथसिंहस्यतवार्थेराजसत्तम ॥ पराक्रमंयथे
द्रस्यद्रक्ष्यंतिकुवोरयुधि २ एतस्यरथवंशेहितिग्मवेगप्रहारिणः ॥ कांबोजानांमहाराजशलभानामिवायतिः ३

नत्वात्मनइतिस्वस्यासंख्येयत्वंसूचितं २४ । २५ । २६ । २७ । २८ रथयूथपामहारथाःतेषांयूथपोऽतिरथः २९ सिंधुराजोपद्रव्योद्विरथः ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ ॥ इतिउ०
प० नी० भा० भा० पंचषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ सुदक्षिणइति १ । २ ३

रथवंशेनरथसंघेनसहितइतिशेषः । 'वंशःपुंसिकुलेष्वेणौपृष्ठावयववर्गयोः' इतिमेदिनी ४।१।५।७।८।९ समुद्रततरंगिणीउच्छिन्नतपताकांसेनां उच्छिन्नतरंगवर्तीगंगां च १० सत्यरथोनाम

नीलोमाहिष्मतीवामीनीलवर्मारथस्तव ॥ रथवंशेनकदनंशत्रूणांवैकरिष्यति ४ कृतवैरःपुराचैवसहदेवेनमारिष ॥ योत्स्यतेसततराजंस्तवार्थेकुरुनंदन ५ वि
दानुविदावावंत्यौसंतौरथसत्तमौ ॥ कृतिनौसमरेतातदृढवीर्यपराक्रमौ ६ एतौतौपुरुषव्याघ्रौरिपुसैन्यंप्रधक्ष्यतः ॥ गदाप्रासासिनाराचैस्तोमरैश्चकरच्युतैः
७ युद्धाभिकामौसमरेक्रीडंताविवयूथपौ ॥ यूथमध्येमहाराजविचरंतौकृतांतवत् ८ त्रिगर्ताभ्रातरःपंचरथोदारामतामम ॥ कृतवैराश्चपार्थैस्तेविराटनगरेत
दा ९ मकराद्वराजेंद्रसमुद्रततरंगिणीम् ॥ गंगांविशोभयिष्यंतिपार्थानांयुधिवाहिनीम् १० तेरथाःपंचराजेंद्रयेषांसत्यरथोमुखम् ॥ एतेयोस्त्यंतिसंग्रामेसं
स्मरंतःपुराकृतम् ११ व्यलीकंपांडवेयेनभीमसेनानुजेनह ॥ दिशोविजयताराजनश्चेतवाहेनभारत १२ तेहनिष्यंतिपार्थानांतानासाद्यमहारथान् ॥ वरान्व
रान्महेष्वासानक्षत्रियाणांधुरंधरान् १३ लक्ष्मणस्तवपुत्रश्चतथादुःशासनस्यच ॥ उभौतौपुरुषव्याघ्रौसंग्रामेष्वपलायिनौ १४ तरुणौसुकुमारौचराजपुत्रौतर
स्विनौ ॥ युद्धानांचविशेषज्ञौप्रणेतारौचसर्वशः १५ रथौतौकुरुशार्दूलमतौमेरथसत्तमौ ॥ क्षत्रधर्मरतौवीरौमहत्कर्मकरिष्यतः १६ दंडधारोमहाराजरथएको
नरर्षभ ॥ योत्स्यतेतवसंग्रामेस्वेनसैन्येनपालितः १७ बृहद्वलस्तथाराजाकौसल्योरथसत्तमः ॥ रथोमममतस्तातमहावेगपराक्रमः १८ एषयोत्स्यतिसंग्रामे
मेस्वान्वंधून्संप्रहर्षयन् ॥ उग्रायुधोमहेष्वासोधातैराष्टहितेरतः १९ कृपःशारद्वतोरानरथयूथपयूथपः ॥ प्रियान्प्राणान्परित्यज्यप्रधक्ष्यतिरिपूंस्तव २०
गौतमस्यमहर्षेर्यआचार्यस्यशरद्वतः ॥ कार्तिकेयइवाजेयःशरस्तंवात्सुतोऽभवत् २१ एषसेनाःसुबहुलाविविधायुधकार्मुकाः ॥ आग्निवत्समरेतातचरिष्यति
विनिर्दहन २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यागपर्वणि षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ भीष्मउवाच ॥ शकुनिर्मातुलस्तेऽ
सौरथएकोनराधिप ॥ प्रयुज्यपांडवैर्योत्स्यतेनात्रसंशयः १ एतस्यसेनादुर्धर्षासमरेप्रतियायिनः ॥ विहृतायुधभूयिष्ठावायुवेगसमाजवे २ द्रोणपुत्रोमहे
ष्वासःसर्वानेवातिधन्विनः ॥ समरेचित्रयोधीचट्टास्त्रश्चमहारथः ३ एतस्यहिमहाराजयथागांडीवधन्वनः ॥ शरासनविनिर्मुक्ताःसंसक्तायांतिसायकाः ४ नैषश
क्योमयावीरःसंख्यातुरथसत्तमः॥निर्देहदपिलोकांस्त्रीनिच्छत्रेषमहारथः ५ क्रोधस्तेजश्चतपसासंभृतोऽश्रमवासिनाम् ॥ द्रोणेनानुगृहीतश्चदिव्यैरस्त्रैरुदारधीः६
दांषस्त्वस्यमहानेकोयेनैवभरतर्षभ ॥ नमेरथोनातिरथोमतःपार्थिवसत्तम ७ जीवितंप्रियमत्यर्थमायुष्कामःसदाद्विजः ॥ नह्यस्यसदृशःकश्चिदुभयोःसेनयोरपि ८

पंचानामुल्लेखः ११ व्यलीकंअप्रियं १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इतिश्रीउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेषट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १६६ ॥ शकुनिरिति १ विहृतानिनानाविधानिआयुधानितैर्भूयिष्ठा २।३।४।५ आश्रमवासिनामूषीणांक्रोधस्तेजश्चतयोःसमुदायरूपइत्यर्थः आश्रमेत्याकारस्यपूर्वरूपमर्ष ६।७।८

९।१० पृष्ठशेषं ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० सत्यश्रवाःसत्यकीर्तिः २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३० उत्स्मयमहद्भयन्

हन्यादेकरथेनैवदेवानामपिवाहिनीम् ॥ वपुष्मांस्तलघोषेणस्फोटयेदपिपर्वतान् ९ असंख्येयगुणोवीरःप्रहंतादारुणद्युतिः ॥ दंडपाणिरिवासह्यःकालवत्प्रच
रिष्यति १० युगांताग्निसमःक्रोधात्सिंहग्रीवोमहाद्युतिः ॥ एषभारतयुद्धस्यपृष्ठसंशमयिष्यति ११ पितात्वस्यमहातेजावृद्धोऽपियुवभिर्वरः ॥ रणेकर्ममहत्क
र्ताअत्रमेनास्ति संशयः १२ अस्त्रवेगानिलोद्भूतःसेनाकर्षेधनोत्थितः ॥ पांडुपुत्रस्यसैन्यानिप्रधक्ष्यतिरणेधृतः १३ रथयूथपयूथानांयूथपोऽयंनरर्ष
भः ॥ भारद्वाजात्मजःकर्ताकर्मतविहितंतव १४ सर्वमूर्धाभिषिक्तानामाचार्यःस्थविरोगुरुः ॥ गच्छेदंतंमृजयानांप्रियस्त्वस्यधनंजयः १५ नैषजातुमहेष्वासः
पार्थमक्लिष्टकारिणम् ॥ हन्यादाचार्यकंदीप्तं संसृत्यगुणनिर्जितम् १६ श्लाघतेऽयंसदावीरपार्थस्यगुणविस्तारैः ॥ पुत्रादभ्याधिकंचैनंभारद्वाजोऽनुपश्यति
१७ हन्यादेकरथेनैवदेवगंधर्वमानुषान् ॥ एकीभूतानपिरणेदिव्यैरस्त्रैःप्रतापवान् १८ पौरवोराजशार्दूलस्तवराजन्महारथः ॥ मतोममरथोदारःपरवीररथा
रुजः १९ स्वेनसैन्येनमहताप्रतपन्शत्रुवाहिनीम् ॥ प्रधक्ष्यतिसपंचालान्कक्षमाग्निगतिर्यथा २० सत्यश्रवारथस्त्वेकोराजपुत्रोबृहद्वलः ॥ तवराजनरिपुबले
कालवत्प्रचरिष्यति २१ एतस्ययोधाराजेंद्रविचित्रकवचायुधाः ॥ विचरिष्यंतिसंग्रामेनिघ्नंतःशात्रवांस्तव २२ वृषसेनोरथस्तेऽग्रयःकर्णपुत्रोमहारथः ॥
प्रधक्ष्यतिरिपूणांतेबलंतुबलिनांवरः २३ जलसंधोमहातेजाराजनरथवरस्तव ॥ त्यक्ष्यतेसमरेप्राणान्माधवःपरवीरहा २४ एषयोत्स्यतिसंग्रामेगजस्कंधाविशार
दः ॥ रथेनवामहाबाहुःक्षपयन्शत्रुवाहिनीम् २५ रथेषमहाराजमतोमेराजसत्तम ॥ त्वदर्थेत्यक्ष्यतेप्राणान्सहसैन्योमहारणे २६ एषविक्रांतयोधीचचित्रयो
धीचसंगरे ॥ वीतभीश्चापितेराजनशत्रुभिःसहयोत्स्यते २७ बाह्लीकोऽतिरथश्चैवसमरेचानिवर्तनः ॥ ममराजन्मतोयुद्धेशूरोवैवस्वतोपमः २८ नह्येषसमं
प्राप्यनिवर्तेतकथंचन ॥ यथासततगोराजनसहिह्न्यात्परानरणे २९ सेनापतिर्महाराजसत्यवांस्तेमहारथः ॥ रणेष्वहुतकर्मचरथोपररथारुजः ३० एत
स्यसमरंदृष्ट्वानव्यथाऽस्तिकथंचन ॥ उत्स्मयन्नुत्पतत्येषपरानरथपथेस्थितान् ३१ एषचारिषुविक्रांतःकर्मसत्पुरुषोचितम् ॥ कर्ताविमर्देसुमहत्त्वदर्थेपुरु
षोत्तमः ३२ अलंबुपोराक्षसेन्द्रःकूरकर्मामहारथः ॥ हनिष्यतिपरानराजनपूर्ववैरमनुस्मरन् ३३ एषराक्षससैन्यानांसर्वेषारथसत्तमः ॥ मायावीदृढवैरश्चसमरे
विचरिष्यति ३४ प्राग्ज्योतिषाधिपोवीरोभगदत्तःप्रतापवान् ॥ गजांकुशधरश्चेष्ठोरथेचैवविशारदः ३५ एतेनयुद्धमभवत्पुरागांडीवधन्वनः ॥ दिवसान्सु
बहून्राजन्नुभयोर्जयद्विजिनोः ३६ ततःसखायंगांधारेमानयन्पाकशासनम् ॥ अकरोत्संविदंतेनपांडवेनमहात्मना ३७

३८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे सप्तपष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ७ ॥ अचलइति १ । २ । ३ । ४ विचेतनःमूर्खः ५ घृणीनिंदकः ६ का
पानांसहजकवचादीनां ७ । ८ प्रमादीस्त्रीयंकल्पनावाक्यविस्मरति ९ । १० । ११ । १२ भवान्कर्णोऽर्धरथोमह्यममतइति गांगेयोवदेतन्नष्टेति सर्वस्यजगतोमतइतिसंबंधः

एषयोत्स्यतिसंग्रामेजस्कंधविशारदः ॥ ऐरावतगतोराजादेवानामिववासवः ३८ ॥ इतिश्रीम.भा०उ०प०रथातिरथसंख्यानप०सप्तपष्ठ्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अचलोवृषकश्चैवसहितौभ्रातराबुभौ ॥ रथौतवदुराधेषांशून्विध्वंसयिष्यतः १ बलवंतौनरव्याघ्रौद
दक्रौधौप्रहारिणौ ॥ गांधारमुख्यौतरुणौदर्शनीयौमहाबलौ २ सखातेदयितो नित्यंयएषरणकर्कशः ॥ उत्साहयतिराजंस्त्वाविग्रहेपांडवैःसह ३ परुषःकथ
नोनीचःकर्णोवैकर्तनस्तव ॥ मंत्रीनेताचबंधुश्चमानीचात्यंतमुच्छ्रितः ४ एषनैवरथःकर्णो नचाप्यतिरथोरणे ॥ वियुक्तःकवचेनैषसहजेनविचेतनः ५ कुंड
लाभ्यांचदिव्याभ्यांवियुक्तःसततंघृणी ॥ अभिशापाच्चरामस्यब्राह्मणस्यचभाषणात् ६ करणानां वियोगाच्चतेनमेऽर्धरथोमतः ॥ नैषफालगुनमासाद्यपुनर्जी
वन्विमोक्ष्यते ७ ततोऽब्रवीत्पुनर्द्रोणःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ एवमेतद्यथाऽऽत्यत्वंनमिष्यास्तिकदाचन ८ रणेरणेऽभिमानीचविमुखश्चापिदृश्यते ॥ घृणीकर्णःप्र
मादीचतेनमेऽर्धरथोमतः ९ एतच्छ्रुत्वातुराधेयःक्रोधादुत्फाल्यलोचने ॥ उवाचभीष्मंराधेयस्तुदन्वाग्भिःप्रतोदवत् १० पितामहयथेष्टमांवाक्शरैरुपकं
तसि ॥ अनागसंसदाद्वेषादेवमेवपदेपदे ११ मर्षयामिचतत्सर्वदुर्योधनकृतेनवै ॥ त्वंतुमामन्यसेमंदंयथाकापुरुषंतथा १२ भवानर्धरथोमह्यमतोवैनात्रसं
शयः ॥ सर्वस्यजगतश्चैवगांगेयोनमृषावदेत् १३ कुरूणामहितो नित्यंनचराजाऽवबुध्यते ॥ कोहिनामसमानेषुराजसूदारकर्मसु १४ तेजोवधमिमंकुर्याद्विमे
दयिषुराहवे ॥ यथात्वंगुणविद्वेषादपरागंचिकीर्षसि १५ नहायनैर्नपलितैर्नवितैर्नचबंधुभिः ॥ महारथत्वंसंख्यातुशक्यंक्षत्रस्यकौरव १६ बलज्येष्ठंस्मृतंक्ष
त्रंमंत्रज्येष्ठाद्विजातयः ॥ धनज्येष्ठाःस्मृतावैश्याःशूद्रास्तुवयसाधिकाः १७ यथेच्छकंस्वयंब्रूयारथानतिरथास्तथा ॥ कामद्वेषसमायुक्तोमोहात्प्रकुरुतेभ
वान् १८ दुर्योधनमहाबाहोसाधुसम्यगवेक्ष्यताम् ॥ त्यज्यतांदुष्टभावोऽयंभीष्मःकिल्बिषकृतव १९ भिन्नाहिसेनानृपतेदुःसंधेयामवत्युत ॥ मौलाहिपुरुष
व्याघ्रकिमुनानासमुत्थिताः २० एषांद्वैधंसमुत्पन्नयोधानांयुधिभारत ॥ तेजोवधोनःक्रियतेप्रत्यक्षेणविशेषतः २१ रथानांक्वचिज्ज्ञानंक्वचभीष्मोऽल्पचे
तनः ॥ अहमावारयिष्यामिपांडवानामनीकिनी २२ आसाद्यमाममोघेषुंगमिष्यंतिदिशोदश ॥ पांडवाःसहपंचालाःशार्दूलवृषभाइव २३

त्वद्वाक्यात्सर्वेऽपिमावमंस्त्यंतइतिभावः १२ । १४ विभेदयिषुर्भेदंकर्तुमिच्छुः अपरागंद्वेषं १५ । १६ । १७ प्रकुरुतेप्रकारंभेदंकुरुते । प्रकारस्तुल्यभेदयोःइतिश्वः १८ । १९
मौलाः पारंपर्यागताः तेऽपिभिन्नाःसंतोदुःसंधेयामवन्ति किमुनानापृथक्भूताःसंतएककार्यार्थसमुत्थिताइति २० । २१ । २२ । २३

क्वचेति युद्धेद्वेदोमंत्रेषुमुख्यश्चअशक्तत्वान्नष्टबुद्धित्वाच्चायोग्यइतिभावः २४ । २५ येऽतिवृद्धास्तेपुनर्बालाएवमेमतास्तादृशश्चायंभीष्मइत्यर्थः २६ । २७ त्वयिहंतारिःकुतोभीष्मंयशोगमिष्यतीत्या
शंक्याहकृतइति २८ । २९ । ३० । ३१ नहिछिंद्यामित्यन्वयः भेदमयादेवाहंत्वद्वधंनकुर्वामित्यर्थः आशंकार्यालंकारः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ रथा

क्वचयुद्धंविमर्दोवामंत्रेसुव्याहृतानिच ॥ क्वचभीष्मोगतवयामंदात्माकालचोदितः २४ एकाकीस्पर्धतेनित्यंसर्वेणजगतासह ॥ नचान्यंपुरुषंकंचिन्मन्यतेमो
घदर्शनः २५ श्रोतव्यंखलुवृद्धानामितिशास्त्रनिर्दर्शनम् ॥ नत्वेवह्यतिवृद्धानांपुनर्बालाहितेमताः २६ अहमेकोहनिष्यामिपांडवानामनीकिनीम् ॥ सुयुद्धे
राजशार्दूलयशोभीष्मंगमिष्यति २७ कृतःसेनापतिस्त्वेषत्वयाभीष्मोनराधिप ॥ सेनापतौयशोगंतानतुयोधान्कथंचन २८ नाहंजीवतिगांगेयेयोत्स्येराज
न्कथंचन ॥ हतेभीष्मेतुयोद्धाऽस्मिसर्वैरेवमहारथैः २९ ॥ भीष्मउवाच ॥ समुद्यतोऽयंभारोमेसुमहान्सागरोपमः ॥ धार्तराष्ट्रस्यसंग्रामेवर्षपूगाभिचितितः ३०
तस्मिन्नभ्यागतेकालेप्रतप्तलोमहर्षणे ॥ मिथोभेदोनमेकार्यस्तेनजीवसिसूतज ३१ नह्यहंत्वद्यविक्रम्यस्थविरोऽपिशिशोस्तव ॥ युद्धश्रद्धामहंछिंद्यांजीवित
स्यचसूतज ३२ जामदग्न्येनरामेणमहास्त्राणिविमुचता ॥ नमेव्यथाकृताकाचित्वंतुमेकिंकरिष्यसि ३३ कामंनैतत्प्रशंसंतिसंतःखबलसंस्तवम् ॥ वक्ष्यामितुत्वां
संतप्तोनिहीनकुलपांसन ३४ समेतंपार्थिवंक्षत्रंकाशिराजस्वयंवरे ॥ निर्जित्यैकरथेनैवयाक्मन्यास्तरसाहताः ३५ ईदृशानांसहस्राणिविशिष्टानामथोपुनः ॥
मयैकेननिरस्तानिससैन्यानिरणाजिरे ३६ त्वांप्राप्यवैरपुरुषंकुरूणामनयोमहान् ॥ उपस्थितोविनाशाययतस्वपुरुषोभव ३७ युध्यस्वसमरेपार्थयेनविस्पर्ध
सेसह ॥ द्रक्ष्यामित्वांविनिर्मुक्तमस्माद्युद्धात्सुदुर्मते ३८ तमुवाचततोराजाधार्तराष्ट्रःप्रतापवान् ॥ मांसमीक्षस्वगांगेयकार्यंहिमहदुद्यतम् ३९ चित्यतामिदमे
काग्रंममनिःश्रेयसंपरम् ॥ उभावपिभवंतौमेमहत्कर्मकरिष्यतः ४० भूयश्चश्रोतुमिच्छामिपरेषारथसत्तमान् ॥ येचैवातिरथास्तत्रयेचैवरथयूथपाः ४१ बला
बलमभिन्नाणांश्रोतुमिच्छामिकौरव ॥ प्रभातायारजन्यावैदंयुद्धंमविष्यति ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यानपर्वणिभीष्मकर्णसंवादेअष्ट
पष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतेरथास्तवाख्यातास्तथैवातिरथानृप ॥ येचाप्यर्द्धरथाराजनपांडवानामतःशृणु १ य
दिकौतूहलंतेऽद्यपांडवानांबलेनृप ॥ रथसंख्यांशृणुष्वत्वंसहैभिर्वसुधाधिपैः २ स्वयंराजारथोदारःपांडवःकुंतिनंदनः ॥ अग्निवत्समरेतातचरिष्यतिनसंशयः ३
भीमसेनस्तुराजेंद्ररथोऽष्टगुणसंमितः ॥ नतस्यास्तिसमोयुद्धेगदयासायकैरपि ४ नागायुतबलोमानीतेजसानसमानुषः ॥ माद्रीपुत्रौचरथिनौद्वावेवपुरुषर्ष
भौ ५ अश्विनाविवरूपेणतेजसाचसमन्वितौ ॥ एतेचमुमुखगताःस्मरंतःक्लेशमुत्तमम् ६

दिसंख्यातात्पर्यंतु भीष्मद्रोणौसमर्थावपिपांडवान्नहनिष्यतः कर्णोपिकुंतीविरदानात्भीमादीन्हंतुंशकोपिनहाड्यति अर्जुनस्त्वनेनदुर्जयपवेतिपांडवानामेवजयइति ४२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनी
लकंठीयेभारतभावदीपे अष्टपष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ७ ॥ एतेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ उद्यतां उद्रच्छतां क्षिपतामिति यावत् उद्यंतुमिति पाठांतरं भोज्ये कौटिल्ये मर्मपीडने इति यावत् भुजकौटिल्येऽस्य रूपं । पांसुविकर्षणे पांसुविकर्षणे भूमौ मुष्टिमुदे रुद्रवत्प्रचरिष्यंति तत्र मेनास्ति संशयः ॥ सर्व एव महात्मानः शालस्तंभा इवोद्गताः ७ प्रादेशेनाधिकाः पुंभिरन्यैस्ते च प्रमाणतः ॥ सिंहसंहननाः सर्वे पांडुपुत्राम हावलाः ८ चरितब्रह्मचर्याश्च सर्वे ताततपस्विनः ॥ हीमंतः पुरुषव्याघ्राव्याघ्राइव बलौकटाः ९ जवे प्रहारे समर्धे सर्व एवातिमानुषाः ॥ सर्वैर्जितामहीपालादि रजये भरतर्षभ १० न चैषां पुरुषाः केचिदायुधानि गदाः शरान् ॥ विषहंति सदा कर्तुमधिज्यान्यापेकौरव ११ उद्यतां वागदागुर्वीः शरान्वाक्षे सुमाहवे ॥ ज्वेलक्ष्यस्य ह रणे भोज्ये पांसुविकर्षणे १२ बालैरपि भवंतस्तेः सर्व एव विशेषिताः ॥ एतत्सैन्यं समासाद्य सर्व एव बलौकटाः १३ विध्वंसयिष्यंति रणे मास्मतेः सह संगमः ॥ एकै कश्चस्ते समर्धे हन्युः सर्वान्महीक्षितः १४ प्रत्यक्षं तव राजेंद्र राजसूये यथाऽभवत् ॥ द्रौपद्याश्च परिक्लेशं यूते च पुरुषागिरः १५ ते स्मरंतश्च संग्रामे चरिष्यंति च रुद्रवत् ॥ लोहिताक्षो गुडाकेशो नारायण सहायवान् १६ उभयोः सेनयोर्वीरोरथो नास्तीति तादृशः ॥ न हि देवेषु वा पूर्वमनुष्येषु रणे १७ राक्षसेष्वथ यक्षे पुनरेषुकुत एव तु ॥ भूतोऽथ वा भविष्यो वा रथः कश्चिन्मया श्रुतः १८ समायुक्तो महाराज रथः पार्थस्य धीमतः ॥ वासुदेवश्च संगता योद्धा चैव धनंजयः १९ गांडीवं च धनुर्दिव्यं ते चाश्वावातरं हसः ॥ अभेद्यं कवचं दिव्यमक्षय्यौ च महेषुधी २० अस्त्रग्रामश्च माहेंद्रो रौद्रः कौबेर एव च ॥ याम्यश्च वारुणश्चैव गदाश्चोग्रप्रदर्शनाः २१ वज्रादीनि च मुख्यानि नानाप्रहरणानि च ॥ दानवानां सहस्राणि हिरण्यपुरवासिनाम् २२ हतान्येकरथेनाजौ कस्तस्य सदृशो रथः ॥ एष हन्याद्वि संरंभी बलवान् सत्यविक्रमः ॥ २३ तव सेनां महाबाहुः स्वांचैव परिपालयन् ॥ अहंचैनं प्रत्युदियामाचार्यो वा धनंजयम् २४ न हृतीयोऽस्ति राजेंद्र सेनयोरुभयोरपि ॥ य एनं शरवर्षाणि वर्षतमुदि याद्रथी ॥ २५ जीमूत इव धर्माति महाबात समीरितः ॥ समायुक्तस्तु कौंतेयो वासुदेव सहायवान् ॥ तरुणश्च कृती चैव जीर्णावावा मुभावापि २६ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु भीष्मस्य राज्ञां दध्वांसिरेतदा ॥ कांचनां गदिनः पीनाभुजाश्च दनरूषिताः २७ मनोभिः सह संवेगेः संसृज्य च पुरातनम् ॥ सामर्थ्यं पांडवेयानां यथा प्रत्यक्षदर्शनात् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते उ० रथातिरथसंख्यानप० पांडव रथातिरथसंख्यायामून सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ भीष्म उवाच ॥ द्रौपदेयामहाराज सर्वे पंचमहारथाः ॥ वैराटिरुत्तरश्चैव रथोदारो मतो मम १ अभिमन्युर्महाबाहूरथयूथपयूथपः ॥ समः पार्थेन समरे वासुदेवेन चारिहा २ लघ्व स्त्रश्चित्रयोधी च मनस्वी च दृढव्रतः ॥ संस्मरन्वै परिक्लेशं स्वपितुर्विक्रमिष्यति ३ सात्यकिर्मधवः शूरो रथयूथपयूथपः ॥ एष वृष्णिप्रवीराणाममर्षी जितसाध्वसः ४ उत्तमौजास्तथाराज नरथोदारो मतो मम ५ युधामन्युश्च विक्रांतोरथोदारो मतो मम ६

इत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ प्रत्युदियां युद्धे संमुखः स्यात् २४ । २५ । २६ दध्वांसिरे विगलिताः २७ २८ ॥ इति श्रीउद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे ऊनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ अ ॥ द्रौपदेया इति १ । २ । ३ । ४ । ५

६ । ७ । ८ वीरगते वीरैरनुसृते ९ सितौ बद्धौ १० । ११ एकायनगतौ मरणं करशरणां घटितारौ वदनसंघटं करिष्यतः १२ । १३ त्यक्तात्मानौ त्यक्तदेहौ १४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये एतेषां बहुसाहस्रारथानां गाह्यास्तथा ॥ योत्स्यंते ते तनूस्त्यक्त्वा कुंतीपुत्रप्रियेप्सया ६ पांडवैः सह राजेंद्र तव सेना सुभारत ॥ अग्निमारुतवद्राजन्नाह्वयंतः परस्परम् ७ अजेयौ समरे वृद्धौ विराट्पुत्रौ तथा ॥ महारथौ महावीरौ मतो मे पुरुषर्षभौ ८ वयो वृद्धावपि हितौ क्षत्रधर्मपरायणौ ॥ यतिष्येते परं शक्त्या स्थितौ वी रगते पथि ९ संबंधकेन राजेंद्र तौ तु वीर्यबलान्वयात् ॥ आर्यवृत्तौ महेश्वासौ स्नेहवीर्यसिताबुधौ १० कारणं प्राप्य तु नराः सर्व एव महाभुजाः ॥ शूरावाकातरावाऽपि भवंति कुरुपुंगव ११ एकायनगतावेतौ पार्थिवौ दृढधन्विनौ ॥ प्राणांस्त्यक्त्वा परं शक्त्या घटितारौ परंतप १२ पृथगक्षौ हि णिभ्यां ताबुधौ संयतिदारुणौ ॥ संवं धिभावरं क्षंतौ महत्कर्म करिष्यतः १३ लोकवीरौ महेश्वासौ त्यक्तात्मानौ च भारत ॥ प्रत्ययं परिरक्षंतौ महत्कर्म करिष्यतः १४ ॥ इति श्रीमहाभा० उ० रथातिरथसं ख्यानपर्वणि सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ भीष्म उवाच ॥ पंचालराजस्य सुतो राजन्परपुरंजयः ॥ शिखंडीरथमुख्यो मे मतः पार्थस्य भारत १ एष योत्स्यति संग्रामेनाशयन् पूर्वसंस्थितम् ॥ परं यशो विप्रथयंस्तव सेना सुभारत २ एतस्य बहुलाः सेनाः पंचालाश्च प्रभद्रकाः ॥ तेनासौरथवंशेन महत्कर्म करिष्यति ३ घृष्टयुग्मश्च सेनानीः सर्वसेना सुभारत ॥ मतो मेऽतिरथो राजन्द्रो णशिष्यो महारथः ४ एष योत्स्यति संग्रामे स्रूयन्वै परानरणे ॥ भगवानिव संकुद्धः पिनाकीयुगसंशये ५ एतस्य तद्रथानीकं कथयंति रणप्रियाः ॥ बहुत्वात्सागरप्रख्यं देवानामिव संयुगे ६ क्षत्रधर्मातुरा जेंद्रमतो मेऽर्थरथो नृप ॥ घृष्टयुग्मस्य तनयो बाल्यान्नातिकृतश्रमः ७ शिशुमालसुतो वीरश्चेदिराजो महारथः ॥ घृष्टकेतुर्महेश्वासः संबंधी पांडवस्य ह ८ एष चेदिपतिः शूरः सहपुत्रेण भारत ॥ महारथानां सुकरं महत्कर्म करिष्यति ९ क्षत्रधर्मरतो मह्यं मतः परपुरंजयः ॥ क्षत्रदेवस्तुरा जेंद्रपांडवेषुरथोत्तमः १० जयंतश्चामितौ जाश्च सत्यजिच्च महारथः ॥ महारथामहात्मानः सर्वे पांचालसतमाः ११ योत्स्यंते समरे तात संरब्धा इव कुंजराः ॥ अजो भोजश्च विक्रांतौ पांडवार्थे महारथौ १२ योत्स्येते बलिनौ शूरो परं शक्त्या क्षायेष्यतः ॥ शीघ्रास्त्राश्चित्रयोद्धा रः कृतिनो दृढविक्रमाः १३ केकयाः पंचराजेंद्र भ्रातरो दृढविक्रमाः ॥ सर्वे चैव रथोदाराः सर्वे लोहितकध्वजाः १४ काशिकः सुकुमारश्च नीलोयश्चापरो नृप ॥ सूर्यदत्तश्च शंखश्च मदिराश्च श्वनामतः १५ सर्व एव रथोदाराः सर्वे चाहवलक्षणाः ॥ सर्वास्त्रविदुषः सर्वे महात्मानो मता मम १६ वार्धक्षेमिर्महाराज मतो मम महारथः ॥ चित्रायुधश्च नृपतिर्मतो मे रथसत्तमः १७ सहिसंग्रामशोभी च भक्तश्चापिकिरीटिनः ॥ चेकितानः सत्यघृतिः पांडवानां महारथौ ॥ द्वाविमौ पुरुषव्याघ्रौ रथोदा रौ मतो मम १८ व्याघ्रदत्तश्च राजेंद्रचंद्रसेनश्च भारत ॥ मतो मम रथोदारौ पांडवानां संशयः १९

भारतभावदीपे सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ पंचालेति १ नाशयन् पूर्वसंस्थितं प्राचीनं स्त्रीत्वेनावस्थानं अदर्शयन् पौरुषं दर्शयन्नित्यर्थः यद्वा पूर्वसंस्थितं पूर्वव्यूहसंस्थानं नाशयन् सैन्यानि विद्रावयन्नित्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ क्षयिष्यतः सामर्थ्यं दर्शयिष्यतः । ऐश्वर्यार्थोऽयं क्षयतिः १३ । १४ । १५ विदुषः विद्वान् १६ । १७ । १८ । १९

सेनाविदुश्चराजेंद्रक्रोधहंताचनामतः ॥ यःसमोवासुदेवेनभीमसेनेनवाविभो २० सयोत्स्यतिहिविक्रम्यसमरेतवसैनिकैः ॥ माचद्रोणंकुपंचैवयथासंमन्यतेभ
वान् २१ तथासमरश्लाघीमंतव्योरथसतमः ॥ काश्यःपरमशीघ्रास्त्रःश्लाघनीयोनरोत्तमः २२ रथएकगुणोमहंज्ञेयःपरपुरंजयः ॥ अयंचयुधिविक्रांतोमंत
व्योऽष्टगुणोरथः २३ सत्यजित्समरश्लाघीद्वपदस्यात्मजोयुवा ॥ गतःसोऽतिरथवंहिष्टष्टष्टुमेनसंमितः २४ पांडवानांयशस्कामःपरंकर्मकरिष्यति ॥ अनुर
क्तश्चशूरश्चरथोऽयमपरोमहान् २५ पांड्यराजोमहावीर्यःपांडवानांधुरंधरः ॥ दृढधन्वामहेष्वासःपांडवानांमहारथः २६ श्रेणिमानकौरवश्रेष्ठवसुदानश्चपार्थि
वः ॥ उभावेतावतिरथौमतौपरपुरंजयौ २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यानपर्वणि एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥
भीष्मउवाच ॥ रोचमानोमहाराजपांडवानांमहारथः ॥ योत्स्यतेऽमरवत्संख्येपरसैन्येषुभारत १ पुरुजित्कुंतिभोजश्चमहेष्वासोमहाबलः ॥ मातुलोभीमसेनस्य
सचमेऽतिरथोमतः २ एषवीरोमहेष्वासःकृतीचनिपुणश्चह ॥ चित्रयोधीचशक्तश्चमतोमेरथपुंगवः ३ सयोत्स्यतिहिविक्रम्यमघवानिवदानवैः ॥ योधायेचा
स्यविख्याताःसर्वेयुद्धविशारदाः ४ भागिनेयकृतेवीरःसकरिष्यतिसंगरे ॥ सुमहत्कर्मपांडूनांस्थितःप्रियहितेरतः ५ भीमसेनिर्महाराजहैडिंबोराक्षसेश्वरः ॥
मतोमेवदुमायावीरयूथपयूथपः ६ योत्स्यतेसमरेतातमायावीसमरप्रियः ॥ येचास्यराक्षसावीराःसचिवावशवर्तिनः ७ एतेचान्येचबहवोनानाजनपदेश्व
राः ॥ समेताःपांडवास्यार्थेवासुदेवपुरोगमाः ८ एतेप्राधान्यतोरान्नपांडवस्यमहात्मनः ॥ रथाश्चातिरथाश्चैवयेचान्येऽर्धरथानृप ९ नेष्यंतिसमरेसेनांभी
मांयौधिष्ठिरानृप ॥ महेन्द्रेणैववीरेणपाल्यमानांकिरीटिना १० तैरहंसमरेवीरमायाविद्विर्जयैषिभिः ॥ योत्स्यामिजयमाकाक्षन्नथवानिधनंरणे ११ वासुदेवंच
पार्थचचक्रगांडीवधारिणौ ॥ संध्यागताविवाकैःदूसमेष्येतेरथोत्तमौ १२ येचैवतेरथोदाराःपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ॥ सहसैन्यानहंतांश्चप्रतीयारणमूर्धनि १३ एते
रथाश्चातिरथाश्चतुभ्यंयथाप्रधानंनृपकीर्तितामया ॥ तथाऽपरेयेऽर्धरथाश्चेकचित्तेवतेषामपिकौरवेन्द्र १४ अर्जुनंवासुदेवंचयेचान्येतत्रपार्थिवाः ॥ सर्वा
स्तान्वारयिष्यामियावद्वक्ष्यामिभारत १५ पांचाल्यंतुमहाबाहोनाहंहन्त्यांशिखंडिनम् ॥ उद्यतेषुमथोदृष्ट्वाप्रतियुध्यंतमाहवे १६ लोकस्तंवेदयदहंपितुः
प्रियचिकीर्षया ॥ प्राप्तंराज्यंपरित्यज्यब्रह्मचर्यव्रतेस्थितः १७ चित्रांगदंकौरवाणामाधिपत्येऽभ्यषेचयम् ॥ विचित्रवीर्यंचशिशुंयौवराज्येऽभ्यषेचयम् १८

स्येति क्रोधोदीनार्थभीमसेनसाम्यार्थेवाविशेषणम् २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ रथोत्तमोत्तमोऽभिदत्तोरथोयथोस्तौ । आहिताभ्यादित्वाहुतमपदस्यपरानिपा
तः । सद्धारथेरथयुद्धेउत्तमोत्तमोऽभ्युत्तमो १२ । १३ । १४ पाठांतरेधक्षामिशक्तिधारयामि १५ । १६ । १७ । १८

देवव्रतत्वंब्रह्मचारिव्रतवत्त्वं स्त्रीसंमुखेगमनेहिदृष्टिमेथुनंस्यात् स्त्रीपूर्वदर्शनेऽपिमनसातदीयस्त्रीभावस्मरणेनविकाराःस्यादितिभावः १९ । २० । २१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारत
देवव्रतत्वंविज्ञाप्यपृथिवींसर्वराजसु ॥ नैवहन्त्यांस्त्रियंजातुनस्त्रीपूर्वकदाचन १९ सहिस्त्रीपूर्वकोराजन्शिखंडीयदितेश्रुतः ॥ कन्याभूत्वापुमान्जातोनयोत्स्ये
तेनभारत २० सर्वास्त्वन्याहनिष्यामिपार्थिवान्भरतर्षभ ॥ यान्समेष्यामिसमरेनतुकुंतीसुतानृप २१ ॥ इ० श्रीम० भा० उ० प० रथातिरथसंख्यानप०
द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ रथातिरथसंख्यानपर्वसमाप्तम् ॥ अर्थावोपाख्यानपर्व ॥ दुर्योधनउवाच ॥ किमर्थंभरतश्रेष्ठनैवहन्त्यांशिखंडि
नम् ॥ उद्यतेषुमथोदृष्ट्वासमरेष्वाततायिनम् १ पूर्वमुक्तामहाबाहोपांचालान्सहसोमकैः ॥ हनिष्यामीतिगांयेतन्मेब्रूहिपितामह २ ॥ भीष्मउवाच ॥ शृ
णुदुर्योधनकथांसहैभिर्वसुधाधिपैः ॥ यदर्थंयुधिसंप्रेक्ष्यनाहंहन्त्यांशिखंडिनम् ३ महाराजोममपिताशांतनुलोकविश्रुतः ॥ दिष्टांतमापधर्मात्मासमयेभरतर्षभ
४ ततोऽहंभरतश्रेष्ठप्रतिज्ञांपरिपालयन् ॥ चित्रांगदंभ्रातरंैवमहाराज्येऽभ्यषेचयम् ५ तस्मिंश्चनिधनंप्राप्तेसत्यवत्यामतेस्थितः ॥ विचित्रवीर्यंराजानभ्यर्षि
चंयथाविधि ६ मयाऽभिषिक्तोराजेंद्रयवीयानपिधर्मतः ॥ विचित्रवीर्योधर्मात्मासममेवसमुदैक्षत ७ तस्यदारक्रियांतातचिकीर्षुरहमप्युत ॥ अनुरूपादिवकु
लादित्येवचमनोदधे ८ तथाऽश्रौषंमहाबाहोतिस्रःकन्याःस्वयंवराः ॥ रूपेणाप्रतिमाःसर्वाःकाशिराजसुतास्तदा ॥ अंबांचैवांबिकांचैवतथैवांबालिकामपि ९
राजानश्चसमाहूताःपृथिव्यांभरतर्षभ ॥ अंबाज्येष्ठाऽभवतासामंबिकात्वथमध्यमा १० अंबालिकाचराजेंद्रराजकन्यायवीयसी ॥ सोऽहमेकरथेनैवगतःकाशि
पतेःपुरीम् ११ अपश्यंतामहाबाहोतिस्रःकन्याःस्वलंकृताः ॥ राज्ञश्चैवसमाहूतानपार्थिवान्पृथिवीपते १२ ततोऽहंतानृपान्सर्वानाहूयसमरेस्थितान् ॥ र
थमारोपयांचक्रेकन्यास्ताभरतर्षभ १३ वीर्यशुल्काश्चताज्ञात्वासमारोप्यरथंतदा ॥ अवोचंपार्थिवान्सर्वानहंतत्रसमागतान् ॥ भीष्मःशांतनवःकन्याहरती
तिपुनःपुनः १४ तेयतध्वंपरंशक्त्यासर्वेमोक्षायपार्थिवाः ॥ प्रसह्यहिहराम्येषमिषतांवनरर्षभाः १५ ततस्तेपृथिवीपालाःसमुत्पेतुरुदायुधाः ॥ योगोयोगइ
तिकुद्धाःसारथीनभ्यचोदयन् १६ तेरथैर्गजसंकाशैर्गजैश्चगजयोधिनः ॥ पुष्टैश्चाश्वैर्महीपालाःसमुत्पेतुरुदायुधाः १७ ततस्तेमामहीपालाःसर्वेएवविशंपते ॥
रथव्रातेनमहतासर्वतःपर्यवारयन् १८ तानहंशरवर्षेणसमंतात्पर्यवारयम् ॥ सर्वानृपांश्चाप्यजयंदेवराडिवदानवान् १९ अपातयंशरैर्दीप्तैःप्रहसनभरतर्षभ ॥
तेषामापततांचित्रान्ध्वजानहेमपरिष्कृतान् २० एकैकेनहिबाणेनभूमौपातितवानहम् ॥ हयांस्तेषांगजांश्चैवसारथींश्चाप्यहंरणे २१ तेनिवृताश्चभग्नाश्चदृष्ट्वा
तल्लाघवंमम ॥ अथाहंहास्तिनपुरमायांजित्त्वामहीक्षितः २२

भावदीपेद्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ किमर्थमिति १ । २ । ३ दिष्टांतंमरणम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ मिततांप
श्यतां अनादरेपृष्टी १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

१३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भा० त्रिसप्तत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ ततोऽहमिति मातरं उपसंगृह्य पादयोः पतित्वा १ वीर्यशुल्काः वीर्यमेव शुल्कं मौल्यं यासां ताः २ ॥ ततोऽहंताश्च कन्यावैभ्रातुरर्थाय भारत ॥ तच्च कर्म महाबाहो सत्यवत्यै न्यवेदयम् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणिकन्याहरणे त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ध ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततोऽहं भरत श्रेष्ठ मातरं वीरमातरम् ॥ अभिगम्योपसंगृह्य दाशेयीमिदमब्रुवम् १ इमाः काशिपतेः कन्यामयानिर्जित्य पार्थिवान् ॥ विचित्रवीर्यस्य कृते वीर्यशुल्का हता इति २ ततो मूर्धन्युपघ्राय पर्यश्रुनयनानृप ॥ आह सत्यवती हृष्टादिष्ट्या पुत्रजितं त्वया ३ सत्यवत्यास्त्वनुमते विवाहे समुपस्थिते ॥ उवाच वाक्यं स व्रीडाज्येष्ठा काशिपतेः सुता ४ भीष्मत्वमसि धर्मज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ श्रुत्वा च वचनं धर्म्यं मह्यं कर्तुमिहार्हसि ५ मया शाल्वपतिः पूर्वमनसा भिवृतो वरः ॥ तेन चास्मि घृतापूर्वरहस्यविदिते पितुः ६ कथं मामन्यकामां त्वं राजधर्ममतीत्य वै ॥ वासयेथा गृहे भीष्मकौ रवः सन्विशेषतः ७ एतद्बुद्ध्या विनिश्चित्य मनसा भरतर्षभ ॥ यत्क्षमं ते महाबाहो तदिहारब्धुमर्हसि ८ समां प्रतीक्षते व्यक्तं शाल्वराजो विशांपते ॥ तस्मान्मां त्वंकुरु श्रेष्ठ समनुज्ञातुमर्हसि ९ कृपां कुरु महाबाहो मायि धर्मभृतां वर ॥ त्वं हि सत्यव्रतो वीरपृथिव्याभितिनः श्रुतम् १० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि अंबावाक्ये चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ध ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततोऽहं समनुज्ञाप्य कालीं गंधवतीं तदा ॥ मंत्रिणश्च त्विजश्चैव तथैव च पुरोहितान् १ समनुज्ञासिषं कन्यामं बां ज्येष्ठानराधिप ॥ अनुज्ञाता ययौ सा तु कन्या शाल्वपतेः पुरम् २ वृद्धौर्द्विजातिभिर्गुप्ता धात्र्या चानुगता तदा ॥ अतीत्य च तमध्वानमासाद्य नृपतिं तथा ३ सा तमासाद्य राजानं शाल्वं वचनमब्रवीत् ॥ आगताऽहं महाबाहो त्वामुदिश्य मम मते ४ तामब्रवीच्छाल्वपतिः स्मयन्निवविशांपते ॥ त्वयाऽन्यपूर्वयानाहं भार्यार्थी वरवर्णिनि ५ गच्छ भद्रे पुनस्तत्र सकाशं भीष्मकस्य वै ॥ नाहमिच्छामि भीष्मेण गृहीतां त्वां प्रसह्य वै ६ त्वं हि भीष्मेण निर्जित्य नीता प्रीतिमतीतदा ॥ परामृश्य महायुद्धे निर्जित्य पृथिवीपतीन् ७ नाहं त्वय्यन्यपूर्वायां भार्यार्थी वरवर्णिनि ॥ कथमस्मद्विधो राजा परपूर्वां प्रवेशयेत् ८ नारीं विदितविज्ञानः परेषां धर्ममादिशत् ॥ यथेष्टं गम्यतां भद्रे मात्वा कालोऽप्यगादयम् ९ अंबा तमब्रवीद्राजन्न नंगशरपीडिता ॥ नैवं वदमहीपाल नैतदेवं कथंचन १० नास्मि प्रीतिमतीनीता भीष्मेणामित्रकर्शन ॥ बलान्नीतास्मि रुदती विद्राव्य पृथिवीपतीन् ११ भजस्व मां शाल्वपते भर्ता बालामनागसम् ॥ भक्तानां हि परित्यागो न धर्मेषु प्रशस्यते १२ साऽहमामं च्यगां गेयं समरेष्वनिवर्तिनम् ॥ अनुज्ञाता च ते नैव ततोऽहं भृशमागता १३ न स भीष्मो महाबाहुर्मां मिच्छति विशांपते ॥ भ्रातृहेतोः समारंभो भीष्मस्येति श्रुतं मया १४ भगिन्यौ मम ये नीते अंबिकां ज्वालिकेनृप ॥ प्रादाद्विचित्रवीर्याय गां गेयो हियवीयसे १५ ४ । मह्यं मम ५ । ६ । ७ । ८ । ९ सत्यव्रतो नित्यं ह्यब्रूवती १० ॥ इति ० उ० प० नी० भा० भा० चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ तत इति ॥ १ समनुज्ञासिषं समनुज्ञातवान् अडभावार्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ परामृश्य हस्ते धृत्वा नीता ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ संतःसाधवः गतयःरक्षितारःसंतु २२ करुणंवीनंयथास्यातथापरिदेवतींशोधर्ती २३ । २४ अदीर्घदर्शनेतिशाल्वस्याधर्मःसूचितः २५ । २६ वारणे
यथाशाल्वपतेनान्यंवरंध्यामिकथंचन ॥ त्वामृतेपुरुषव्याघ्रतथामूर्धानमालभे १६ नचान्यपूर्वाराजेंद्रत्वामहंसमुपस्थिता ॥ सत्यंब्रवीमिशाल्वैतत्सत्ये
नात्मानमालभे १७ भजस्वमांविशालाक्षस्वयंकन्यामुपस्थिताम् ॥ अनन्यपूर्वाराजेंद्रत्वत्प्रसादाभिकाक्षिणीम् १८ तामेवंभाषमाणानुशाल्वःकाशिपतेःसु
ताम् ॥ अत्यजद्भरतश्रेष्ठजीर्णांत्वचमिवोरगः १९ एवंबहुविधैर्वाक्यैर्याच्यमानस्तयानृपः ॥ नाश्रद्धच्छाल्वपतिःकन्यायांभरतर्षभ २० ततःसामन्युनाऽ
ऽविष्टाज्येष्ठाकाशिपतेःसुता ॥ अब्रवीत्साश्रुमयनाबाष्पविकृतयागिरा २१ स्वयात्यक्तागमिष्यामियत्रतत्रविशंपते ॥ तत्रमेगतयःसंतुसंतःसत्यंयथाधुवम्
२२ एवंतांभाषमाणानुकन्यांशाल्वपतिस्तदा ॥ परितत्याजकौरव्यकरुणंपरिदेवतीम् २३ गच्छगच्छेतितांशाल्वःपुनःपुनरभाषत ॥ बिभेमिभीष्मात्सुश्रो
णित्वंचभीष्मपरिग्रहः २४ एवमुक्तातुसातेनशाल्वेनादीर्घदर्शना ॥ निश्चक्रामपुराहीनारुदतीकुरीयथा २५ ॥ भीष्मउवाच ॥ निष्क्रामंतीतुनगराञ्चि
तयामासदुःखिता ॥ पृथिव्यांनास्तियुवतिर्विषमस्थतरामया २६ बंधुभिर्विप्रहीणाऽस्मिशाल्वेनचनिराकृता ॥ नचशक्यंपुनर्गंतुंमयावारणसाक्ष्यम् २७
अनुज्ञातातुभीष्मेणशाल्वमुद्दिश्यकारणम् ॥ किनुगर्हाम्यथात्मानमथभीष्मंदुरासदम् २८ अथवापितरंमूढंयोमेऽकार्षीत्स्वयंवरम् ॥ मयाऽयंस्वकृतोदोषोयाऽहं
भीष्मरथातदा २९ प्रवृत्तेदारुणयुद्धेशाल्वार्थंनपतंपुरा ॥ तस्येयंपलनिर्घृतिर्यदापन्ना सिमूढवत् ३० धिग्भीष्मंधिक्क्रमेमदंपितरंमूढचेतसम् ॥ येनाहंवी
र्यशुल्केनपण्यस्त्रीवप्रचोदिता ३१ धिङ्मांधिक्शाल्वराजानंधिग्घातारमथापिवा ॥ येषांतुर्नीतभावेनप्राप्ताऽस्म्यापदमुत्तमाम् ३२ सर्वथाभागधेयानिस्वा
निप्राप्नोतिमानवः ॥ अनयस्यास्यतुमुखंभीष्मःशान्तनवोमम ३३ साभीष्मेप्रतिकर्तव्यमहंपश्यामिसांप्रतम् ॥ तपसावायुधावापिदुःखहेतुःसमेमतः ३४
कोनुभीष्मयुधाजेतुमुत्सहेतमहीपतिः ॥ एवंसापरिनिश्चित्यजगामनगराद्बहिः ३५ आश्रमंपुण्यशीलानांतापसानांमहात्मनाम् ॥ ततस्तामवसद्भ्रात्रिताप
सैःपरिवारिता ३६ आचर्यौचयथावृत्तंसर्वमात्मनिभारत ॥ विस्तरेणमहाबाहोनिखिलेनशुचिस्मिता ॥ हरणंचविसर्गंचशाल्वेनचविसर्जनम् ३७ तत
स्तत्रमहानासीद्ब्राह्मणःसंशितव्रतः ॥ शैखावत्यस्तपोवृद्धःशास्त्रेचारण्यकेगुरुः ३८ आर्तातामाहसमुनिःशैखावत्योमहातपाः ॥ निःश्वपंतोसतींबालांदुःखशोक
परायणाम् ३९ एवंगतेतुकिंभद्रेशक्यंकर्तुंतपस्विभिः ॥ आश्रमस्थैर्महाभागेतपोयुक्तैर्महात्मभिः ४० सात्वेनमब्रवीद्राजत्रक्रियतांमदनुग्रहः ॥ प्राव्राज्यमह
मिच्छामितपरतप्स्यामिदुश्चरम् ४१ मयैवयानिकर्माणिपूर्वदेहेतुमूढया ॥ कृतानिनूनंपापानितेषामेतत्फलंध्रुवम् ४२

महस्तिनासमानाह्वयंसमानाख्यंहस्तिनापुरं २० । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ शैखावत्यः शिखावान्वान्हिस्तत्साध्यानिश्रौतस्मार्तकर्माणिशैखावतानितेषु
साधुःशैखावत्यः कर्मणिनिष्णातः अरण्यकेउपनिषद्विगुरुः स्रद्धाविदित्यर्थः ३८ । ३९ । ४० प्रात्राज्यं प्रव्रज्यासंन्यासस्तत्रोचितं कर्मप्रात्राज्यम् ४१ । ४२

४३ तापस्यंतपसहितं धर्मजातं ४४ दृष्टांतोलौकिकोदाहरणं आगमो वेदः हेतुर्गुणस्तेः प्रारब्धकर्मभोगस्यापरिहार्यत्वं ज्ञात्वा समाश्रयता भवेत्पुण्येति तस्यार्थः ४५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभा
नोत्सहेतु पुनर्गंतुं स्वजनं प्रतितापसाः ॥ प्रत्याख्यातानिरानंदाशाल्वेन च निराकृता ४३ उपदिष्टमिहेच्छामितापस्यं वीतकल्मषाः ॥ युष्माभिर्देवसंकाशैः कृपा
भवतु वो मयि ४४ सतामाश्रयस्य कन्या दृष्टांतागमहेतुभिः ॥ सांत्वयामास कार्यं च प्रतिजज्ञे द्विजैः सह ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानप० शैखा
वत्यां वासंवादे पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्ते तापसाः सर्वे कार्यवन्तोऽभवन्स्तदा ॥ तां कन्यां चिंतयन्तस्ते किं कार्यमिति धर्मिणः १
केचिदाहुः पितुर्वैश्मनीयतामिति तापसाः ॥ केचिदस्मदुपालंभे मतिं च कुर्वतापसाः २ केचिच्छाल्वपतिं गत्वानियोज्यमिति मे निरे ॥ नेतिकेचिद्व्यवस्यंति प्रत्या
ख्याताहितेन सा ३ एवं गते तु किं शक्यं भद्रे कर्तुं मनीषिभिः ॥ पुनरुचुश्च तां सर्वे तापसाः संशितव्रताः ४ अलं प्रव्रजितेनेह भद्रे शृणु हितं वचः ॥ इतो गच्छ स्वभद्रं ते
पितुरेव निवेशनम् ५ प्रतिपत्स्यति राजा सपिता ते यदनंतरम् ॥ तत्र वत्स्यसि कल्याणि सुखं सर्वगुणान्विता ६ न च ते न्यागतिर्न्याय्या भवेद्भद्रे यथापिता ॥ पति
र्वापि गतिर्नार्याः पिता वा वरवर्णिनि ७ गतिः पतिः समस्थाया विषमे च पिता गतिः ॥ प्रव्रज्या हि सुदुःखेयं सुकुमार्या विशेषतः ८ राजपुत्र्याः प्रकृत्या च कुमार्यास्तव
भामिनि ॥ भद्रे दोषा हि विद्यन्ते बहवो वरवर्णिनि ९ आश्रमे वै वसंत्यास्ते न भवेयुः पितुर्गृहे ॥ ततस्त्वन्येऽब्रुवन्वाक्यं तापसास्तं तापस्विनीम् १० त्वामिहैकाकि
नीं दृष्ट्वा निजने गहने वने ॥ प्रार्थयिष्यंति राजानस्तस्मान्मैवं मनःकृताः ११ ॥ अंबोवाच ॥ न शक्यं काशिनगरं पुनर्गंतुं पितुर्गृहान् ॥ अवज्ञाता भविष्यामि बांध
वानां न संशयः १२ उषिताऽस्मि तथा बाल्ये पितुर्वैश्मनीयतापसाः ॥ नाहं गमिष्ये भद्रं वस्तत्र यत्र पिता मम ॥ तपस्तप्तुमभीप्सामितापसैः परिरक्षिता १३ यथा
परेऽपि मे लोके न स्यादेवं महात्ययः ॥ दौर्भाग्यं तापस श्रेष्ठास्तस्मात्तपस्याम्यहंतपः १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येवं तेषु विप्रेषु चिंतयत्सु यथा तथम् ॥ राजर्षिस्त
द्धनं प्राप्तस्तपस्वी होत्रवाहनः १५ ततस्ते तापसाः सर्वे पूजयन्ति स्म तं नृपम् ॥ पूजाभिः स्वागताद्याभिरासनेनोदकेन च १६ तस्योपविष्टस्य सतो विश्रांतस्योप
शृण्वतः ॥ पुनरेव कथां च कुः कन्यां प्रति वनौकसः १७ अंबायास्तां कथां श्रुत्वा काशिराज्ञश्च भारत ॥ राजर्षिः समहाते जाबभूवो द्विग्रमानसः १८ तां तथावादिनीं
श्रुत्वा दृष्ट्वा च समहातपाः ॥ राजर्षिः कृपयाऽऽविष्टो महात्मा होत्रवाहनः १९ सवेपमान उत्थाय मातुस्तस्याः पिता तदा ॥ तां कन्यामं कमारोप्यपर्यश्वासयत प्रभो ॥
२० सतामपृच्छत्कात्स्न्येन व्यसनोत्पत्तिमादितः ॥ सा च तस्मै यथावृत्तं विस्तरेण न्यवेदयत् २१ ततः सराजर्षिरभूदुःखशोकसमन्वितः ॥ कार्यं च प्रतिपेदे
तन्मनसा सुमहातपाः २२ अब्रवीद्वेपमानश्च कन्यामाती सुदुःखितः ॥ माऽगाः पितुर्गृहं भद्रे मातुस्ते जनको ह्यहम् २३

भावदीपे पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । ये दोषा विद्यन्ते आश्रमे प्रव्रज्या यति दोषाः पितुर्गृहे न भवेयुः सुंदरीं तरुणीं च त्वां दृष्ट्वा मुनयो वा
सोऽहं प्राप्स्यंति त्वं बांधवाः सौख्यं लिप्स्यसीति भावः १० । ११ । १२ । १३ महात्ययः सुखनाशः । 'महउद्धवउत्सव' इति कोशः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ तं विचित्रवीर्यं वैवाहिकं

दु खं छिद्यामहं ते वै मयि वर्तस्व पुत्रिके ॥ पर्याप्तं ते मनो वत्सेय देवं परिशुष्यसि २४ गच्छ मद्रचनाद्रामं जादय्यंतपस्विनम् ॥ रामस्ते सुमहदुःखं शोकं चैवापनेष्य
ति २५ हनिष्यति रणे भीष्मं न करिष्यति चेद्वचः ॥ तं गच्छ भार्गव श्रेष्ठं कालाग्रिसमतेजसम् २६ प्रतिष्ठापयिता सत्त्वां समेपथि महातपाः ॥ ततस्तु सुस्वरं बाष्प
मुत्सृजन्ती पुनः पुनः २७ अब्रवीत्पितरं मातुः सा तदा होत्रवाहनम् ॥ अभिवादयित्वा शिरसा गमिष्ये तव शासनात् २८ अपि नामाद्यपश्येयमार्थं तं लोकविश्रुतम् ॥
कथंचती वंदुःखं मे नाशयिष्यति भार्गवः ॥ सुतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं यथायास्यामि तत्र वै २९ ॥ होत्रवाहन उवाच ॥ रामं द्रक्ष्यसि भद्रे त्वं जामदग्न्यं महावने ॥ उग्रत
पसि वर्तंतं सत्यसंधं महाबलम् ३० महेंद्रं वै गिरिश्रेष्ठं रामो नित्यमुपास्तिह ॥ ऋषयो वेदविद्वांसो गंधर्वाप्सरसस्तथा ३१ तत्र गच्छ स्वभद्रं ते ब्रूयाश्चैनं वचो मम ॥
अभिवाद्य च तं मूर्ध्ना तपो वृद्धं दृढव्रतम् ३२ ब्रूयाश्चैनं पुनर्भद्रे यत्ते कार्यं मनीषितम् ॥ मयि संकीर्तिते रामः सर्वतत्ते करिष्यति ३३ मम रामः सत्त्वावत्से प्रीतियुक्तः सु
हृच्च मे ॥ जमदग्निसुतो वीरः सर्वशस्त्रभृतां वरः ३४ एवं ब्रुवति कन्यां तु पार्थिवे होत्रवाहने ॥ अकृतव्रणः प्रादुरासीद्रामस्यानुचरः प्रियः ३५ ततस्ते मुनयः सर्वे समु
त्स्थुः सहस्रशः ॥ सच राजा वयोवृद्धः मृजयो होत्रवाहनः ३६ ततो दृष्ट्वा कृतातिथ्यमन्योन्यं ते वनौकसः ॥ सहिता भरतश्रेष्ठ निषेदुः परिवार्यतम् ३७ ततस्ते
कथयामासुः कथास्तास्ता मनोरमाः ॥ धन्या दिव्याश्च राजेंद्र प्रीतिर्हर्षमुदायुताः ३८ ततः कथां ते राजर्षिर्माहात्मा होत्रवाहनः ॥ रामं श्रेष्ठं महर्षीणामपृच्छ दकृत
व्रणम् ३९ कसं प्रति महाबाहो जामदग्न्यः प्रतापवान् ॥ अकृतव्रण शक्यो वै द्रष्टुं वेदविदां वर ४० ॥ अकृतव्रण उवाच ॥ भवंतमेव सततं रामः कीर्तयति प्रभो ॥ सृज
यो मे प्रिय सखो राजर्षिरिति पार्थिव ४१ इहरामप्रभाते शोभवितेति मतिर्मम ॥ दृष्ट्वाऽस्येन मिहायां तं तव दर्शनकाक्षया ४२ इयंच कन्याराजर्षे किमर्थं वनमागता ॥
कस्य चेयं तव च काभवती च्छामिवेदितुम् ४३ ॥ होत्रवाहन उवाच ॥ दौहित्रीयं मम विभो काशिराज सुता प्रिया ॥ ज्येष्ठा स्वयं वरेत स्थौ भगिनीभ्यां सहानघ ४४
इयमं वेति विख्याता ज्येष्ठा काशिपतेः सुता ॥ अंबिकां बालिके कन्ये कनीयस्यौ तपोधन ४५ समेतं पार्थिवं क्षत्रं काशिपुर्गीततोऽभवत् ॥ कन्यानिमित्तां विप्रैर्धेतत्रा
सीदुःखो महान् ४६ ततः किल महावीर्यो भीष्मः शांतनवो नृपान् ॥ अधिक्षिप्य महातेजास्तिस्रः कन्याजहार ताः ४७ निर्जित्य पृथिवीपालानथ भीष्मो गजाह्वयम् ॥
आजगाम विशुद्धात्मा कन्याभिः सह भारतः ४८ सत्यवत्ये निवेद्याथ विवाहं समनंतरम् ॥ भ्रातुर्विचित्रवीर्यस्य समाज्ञापयत प्रभुः ४९ तंतु वैवाहिकं दृष्ट्वा कन्येयं समु
पार्जितम् ॥ अब्रवीत्तत्र गंगेयं मंत्रिमध्ये द्विजर्षभ ५० मया शाल्वपतिर्वीरो मनसाऽमिष्टतः पतिः ॥ नमामर्हसि धर्मज्ञदातुं भ्रात्रेऽन्यमानसाम् ५१

विवाहार्थमुद्यतं समुपार्जितं अभ्यंगकौतुकबंधादिना संस्कृतं दृष्ट्वा इयं कन्या गंगेयमब्रवीदिति योजना ५० । ५१

५२ । ५३ । ५४ । ५५ उत्पत्तिकारणं ५६ । ५७ । ५८ । ५९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पद्मसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ दुःखद्वयं दुःखकर
द्वयं भीष्मशाल्वाख्यं यद्वा । निर्भर्तृकत्वमेकं दुःखं त्वच्छत्रोर्वधश्चेति तापसानां दुःखद्वयं तथाऽपि शत्रुद्वयमध्ये कतरस्य कं प्रतिकर्तव्यं हंतुं यत्नं चिकीर्षसि यद्वा । एकैकस्य गतिद्वानिर्भरणं वेति दुःख
तच्छ्रुत्वा वचनं भीष्मः संमंथ्य सहमंत्रिभिः ॥ निश्चित्य विससर्जे मांसं त्यक्त्वा मते स्थितः ५२ अनुज्ञाता तु भीष्मेण शाल्वं सौभर्तिततः ॥ कन्येयमुदिता तत्र काले
वचनमब्रवीत् ५३ विसर्जिताऽस्मि भीष्मेण धर्ममां प्रतिपादय ॥ मनसाऽभिवृत्तः पूर्वमया त्वं पार्थिवर्षभ ५४ प्रत्याचख्यौ च शाल्वोऽस्याश्चारित्रस्याभिर्शंकितः ॥
सेयं तपोवनं प्राप्ता तापस्येऽभिरताभृशम् ५५ मया च प्रत्यभिज्ञातावंशस्य परिकीर्तनात् ॥ अस्य दुःखस्य चोत्पत्तिं भीष्ममेवेह मन्यते ५६ ॥ अंबोवाच ॥ भग
वन्नेवमेवेह यथाऽऽह पृथिवीपतिः ॥ शरीरकर्ता मातुर्मसृजयो होत्रवाहनः ५७ न ह्युत्सहेस्वनगरं प्रतियातुं तपोवन ॥ अपमानभयाच्चैव व्रीडया च महामुने ५८
यत्तु मां भगवान् रामो वक्ष्यति द्विजसत्तम ॥ तन्मे कार्यं तमं कार्यमिति मे भगवन्मतिः ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि होत्रवाहनां वासंवादे
पद्मसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ अकृतव्रण उवाच ॥ दुःखद्वयमिदं भद्रे कतरस्य चिकीर्षसि ॥ प्रतिकर्तव्यमबले तत्त्वं वत्सेवदस्व मे १ यदि सौभर्तित
र्भद्रे नियोक्तव्यो मतस्तव ॥ नियोक्ष्यति महात्मा सरामस्त्वद्धितकाम्यया २ अथापगेयं भीष्मं त्वं रामेणेच्छसि धीमता ॥ रणे विनिर्जितं द्रष्टुं कुर्यात्तदपि भार्गवः ३
सृजयस्य वचः श्रुत्वा तव चैव शुचिस्मिते ॥ यदत्र ते भृशं कार्यं तदद्यैव विचिंत्यताम् ४ ॥ अंबोवाच ॥ अपनीताऽस्मि भीष्मेण भगवन्नविजानता ॥ नाभिजानाति
मे भीष्मो ब्रह्मन् शाल्वगतं मनः ५ एतद्विचार्य मनसा भवानेतद्विनिश्चयम् ॥ विचिनोतु यथान्यायं विधानं क्रियतां तथा ६ भीष्मे वा कुरुशार्दूलेशाल्वराजेऽथ
वा पुनः ॥ उभयोरेव ब्रह्मन् युक्तं यत्तत्समाचर ७ निवेदितं मया ह्येतद् दुःखमूलं यथा तथम् ॥ विधानं तत्र भगवन् कर्तुमर्हसि युक्तिः ८ ॥ अकृतव्रण उवाच ॥
उपपन्नमिदं भद्रे यदेवं रवर्णिनि ॥ धर्मं प्रतिवचो ब्रूयाः शृणु चेदं वचो मम ९ यदित्वा मापगे यो वै न नयेद्भजसाह्वयम् ॥ शाल्वस्त्वां शिरसा भीरुगृह्णीयाद्रामचो
दितः १० तेन त्वं निर्जिता भद्रे यस्मात्प्राप्ताऽसि भाविनि ॥ संशयः शाल्वराजस्य तेन त्वयि सुमध्यमे ११ भीष्मः पुरुषमानी च जितकाशी तथैव च ॥ तस्मात्प्र
तिक्रियायुक्ता भीष्मे कारयितुं तव १२ ॥ अंबोवाच ॥ ममाप्येष सदा ब्रह्मन् हृदिकामोऽभिवर्तते ॥ घातयेयं यदिरणे भीष्ममित्येव नित्यदा १३ भीष्मं वा
शाल्वराजं वा यं वा दोषेण गच्छसि ॥ प्रशाधितं महाबाहो यत्कृतेऽहं सुदुःखिता १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवं कथयता मे वते पांसदिवसो गतः ॥ रात्रिश्च भरतश्रेष्ठ सुख
शीतोष्णमारुता १५ ततो रामः प्रादुरासीत् प्रज्वलन्निव तेजसा ॥ शिष्यैः परिवृतो राजन् जटाचरि धरो मुनिः १६
द्वयं ज्ञेयम् १ नियोक्तव्यस्तव पाणिग्रहणार्थमिति शेषः २ भीष्मस्य तु सत्यप्रतिज्ञस्य त्वत्सुखाय जयमात्रं कर्तव्यं न तु जावता तव हितमित्याशयेनाह अयेति ३ । ४ । ५ विधानं प्रतीकारं ६ । ७
८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ आसातां लङ्घिद्विवचनम् २० । २१ । २२ परमंतव विवक्षितं यत्तन्मेऽहं वक्तव्यमित्यर्थः २३ शिरसौ श्रेष्ठौ । 'शिरःप्रधाने सेनाग्रे' इति मेदिनी पुंस्त्वमार्थम् २४ । २५ सृजयस्य

धनुष्पाणिरदीनात्मा खड्गं विभ्रत्परश्वधी ॥ विरजाराजशार्दूलसृजयसोऽभ्ययानृपम् १७ ततस्तं तापसादृष्ट्वा सचराजामहातपाः ॥ तस्थुः प्रांजलयो राजन्साच
कन्यातपस्विनी १८ पूजयामासुरव्यग्रामधुपकेण भार्गवम् ॥ अर्चितश्च यथान्यायं निषसाद सहैव तैः १९ ततः पूर्वव्यतीतानि कथयंतौ स्मता बुभौ ॥ आसातां
जामदग्न्यश्च सृजयश्चैव भारत २० तथा कथां ते राजर्षिर्भृगुश्रेष्ठं महाबलम् ॥ उवाच मधुरं काले रामं वचनमर्थवत् २१ रामेयं मम दौहित्री काशिराजसुता प्रभो ॥ अ
स्याः शृणु यथा तत्त्वं कार्यं कार्यविशारद २२ परमं कथ्यतां चित्तिरामः प्रत्यभाषत ॥ ततः साऽभ्यवदद्रामं ज्वलन्तामिव पावकम् २३ ततोऽभिवाद्य चरणौ रामस्य
शिरसौ शुभौ ॥ स्पृष्ट्वा पद्मदलाभाभ्यां पाणिभ्यामग्रतः स्थिता २४ रुरोद सा शोकवती बाष्पश्याकुललोचना ॥ प्रपदेशरणं चैव शरणं भृगुनंदनम् २५ ॥ राम उ
वाच ॥ यथा त्वं सृजयस्यास्य तथा मे त्वं नृपात्मजे ॥ ब्रूहि यत्ते मनो दुःखं करिष्ये वचनं तव २६ ॥ अंबोवाच ॥ भगवन् शरणं त्वाद्यप्रपन्नाऽस्मि महाव्रतम् ॥ शोकपंका
र्णवान्मग्रांघोरादुद्धर मां विभो २७ ॥ भीष्म उवाच ॥ तस्याश्च दृष्ट्वा रूपं च वपुश्चाभिनवपुनः ॥ सौकुमार्यं परंचैव रामश्चित्तापरोऽभवत् २८ किमियं वक्ष्यती
त्येवं विममर्श भृगूद्वहः ॥ इति दध्यौ चिरं रामः कृपयाऽभिपरिभुतः २९ कथ्यतामिति सा भूयो रामेणोक्ता शुचिस्मिता ॥ सर्वमेव यथा तत्त्वं कथयामास भार्गवे ३०
तच्छ्रुत्वा जामदग्न्यस्तुराजपुत्रावचस्तदा ॥ उवाच तां वरारोहां निश्चित्यार्थं विनिश्चयम् ३१ ॥ राम उवाच ॥ प्रेषयिष्यामि भीष्माय कुरुश्रेष्ठाय भाविनि ॥ क
रिष्यति वचो महां श्रुत्वा च सनराधिपः ३२ न चेत्करिष्यति वचो मयोक्तं जाम्बवीसुतः ॥ वक्ष्याम्यहं रणे भद्रे सामात्यं शस्त्रतेजसा ३३ अथवा ते मातिस्तत्र राजपुत्रे
न वर्तते ॥ यावच्छाल्वपतिं वीरं योजयाम्यत्र कर्मणि ३४ ॥ अंबोवाच ॥ विसर्जिताऽहं भीष्मेण श्रुत्वेव भृगुनंदन ॥ शाल्वराजगर्तं भावं मम पूर्वमनीषितम् ३५
सौभराजमुपेत्याहमवोचं दुर्वचं वचः ॥ न च मां प्रत्यगृह्णास्य चारित्र्यपरिर्शंकितः ३६ एतत्सर्वं विनिश्चित्य स्वबुद्ध्या भृगुनंदन ॥ यदत्रौपयिकं कार्यं तच्चित्तयितुमर्हसि
३७ ममतु व्यसनस्यास्य भीष्णो मूलं महाव्रतः ॥ येनाहं वशमानीता समुत्क्षिप्य बलात्तदा ३८ भीष्मं जहि महाबाहो यत्कृते दुःखमीदृशम् ॥ प्राप्ताऽहं भृगुशार्दूलच
राम्यप्रियमुत्तमम् ३९ सहिलुब्धश्च नीचश्च जितकाशी च भार्गव ॥ तस्मात्प्रतिक्रिया कर्तुं युक्ता तस्मै त्वयाऽनघ ४० एष मे क्रियमाणाया भारतनेन तदा
विभो ॥ अभवद्भृदिसंकल्पो घातयेयं महाव्रतम् ४१

दौहित्रीति शेषः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ लुब्धो यतो मां हतवान् नीचो यतो मम दंभीकारं स्वयं न कृतवान् अकामुकस्य कन्याहरणं दो
ष इति भावः ४० क्रियमाणायाः बलादाहरणेन हिंस्यमानायाः कृदिसायां स्वादिः ४१

१२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमिति १ काश्येकाशिराजकन्ये २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

तस्मात्कामंममाद्येमंरामसंपादयानघ ॥ जहिभीष्ममहाबाहोयथावृत्रपुरंदरः ४२ ॥ इतिश्रीम० उद्योगप० अंबोपा० रामांबासंवादेसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तस्तदारामोजहिभीष्ममितिप्रभो ॥ उवाचरुदतीकन्यांचोदयतीपुनःपुनः १ काश्ये नकामंमृण्मिश्रंवेवरवर्णिनि ॥ ऋतेब्रह्मविदाहेतोःकिमन्यत्करवाणिते २ वाचाभीष्मश्चशाल्वश्चममराज्ञिवशानुगौ ॥ भविष्यतोऽनवद्यांगितत्कारिष्मामिमा शुच ३ नतुशस्त्रंहीष्यामिकथंचिदापेभाविनि ॥ ऋतेनियोगाद्विप्राणामेषमेसमयःकृतः ४ ॥ अंबोवाच ॥ ममदुःखंभगवताव्यपनेयंयतस्ततः ॥ तच्चभीष्मप्रसूतंमेतंजहीश्वरमाचिरम् ५ ॥ रामउवाच ॥ काशिकन्येपुनर्ब्रूहिभीष्मस्तेचरणाम्भौ ॥ शिरसावंदनार्होऽपिग्रहीष्यतिगिरामम् ६ ॥ अंबोवाच ॥ जहिभीष्मरणेरामगर्जेतमसुरंयथा ॥ समाहूतोरणेराममचेदिच्छसिप्रियम् ॥ प्रतिश्रुतंचयदपितत्सत्यंकर्तुमर्हसि ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ तयोःसंवदतोरिवरा जनरामांबयोस्तदा ॥ ऋषिःपरमधर्मात्माइदंवचनमब्रवीत् ८ शरणागतामहाबाहोकन्यांनत्यक्तुमर्हसि ॥ यदिभीष्मोरणेरामसमाहूतस्त्वयामृधे ९ निर्जितोऽस्मीतिवाब्रूयात्कुर्याद्वावचनंतव ॥ कृतमस्याभवेत्कार्यंकन्यायाभृगुनंदन १० वाक्यंसत्यंचतेवोरभविष्यतिकृतंविभो ॥ इयंचापिप्रतिज्ञातेतदाराममहामुने ११ जित्वावैक्षत्रियान्सर्वान्ब्राह्मणेषुप्रतिश्रुता ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रश्चैवरणेयदि १२ ब्रह्मद्विज्ज्वितातंवेहनिष्यामीतिभार्गव ॥ शरणार्थंप्रपन्नानांभी तानांशरणार्थिनाम् १३ नशक्यामिपरित्यागंकर्तुंजीवन्कथंचन ॥ यश्चकृत्स्त्ररणेक्षत्रंविजेष्यतिसमागतम् १४ दीप्तात्मानमहंतंचहनिष्यामीतिभार्गव ॥ स एवंविजयीरामभीष्मःकुरुकुलोद्बहः ॥ तेनयुध्यस्वसंग्रामेसमेत्यभृगुनंदन १५ ॥ रामउवाच ॥ स्मराम्यहंपूर्वकृतांप्रतिज्ञामृषिसतम् ॥ तथैवचचरिष्यामियथासा मैवलप्स्यते १६ कार्यमेतन्महद्ब्रह्मकाशिकन्यामनोगतं ॥ गमिष्यामिस्वयंतत्रकन्यामादाययत्रसः १७ यदिभीष्मोरणश्लाघीनकरिष्यतिमेवचः ॥ हनिष्याम्येन मुद्रितमितिमेनिश्चितामतिः १८ नहिवाणामयोत्सृष्टाःसज्जंतीहशरीरिणाम् ॥ कायेषुविदितंतुभ्यंपुराक्षत्रियसंगरे १९ एवमुक्ताततोरामःसहैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ प्रयाणायमर्तित्वासमुत्स्थौमहातपाः २० ततस्तेतामुषित्वातुरजनीतत्रतापसाः ॥ हुताग्रयोजसज्ज्याःप्रतस्थुर्मज्जिर्वासया २१ अभ्यगच्छततोरामःसहैर्ब्रह्मवा दिभिः ॥ कुरुक्षेत्रंमहाराजकन्ययासहभारत २२ न्यविशंतततःसर्वेपरिगृह्यसरस्वती ॥ तापसास्तेमहात्मानोभृगुश्चेष्टपुरस्कृताः २३ भीष्मउवाच ॥ ततस्त्व तीयेदिवसेसंदिदेशव्यवस्थितः ॥ कुरुप्रियंसमेराजन्प्राप्तोऽस्मीतिमहाव्रतः २४ तमागतमहंश्रुत्वाविषयांतंमहाबलम् ॥ अभ्यगच्छंजवेनाशुप्रीत्यातेजोनिधिंप्रभुं २५

ऋषिः अकृतव्रणः पाठांतरेतुस्पष्टमेवसंकीर्त्यते ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ अवलिसस्यदस्य ४८ । ४९ । ५० । ५१

गांपुरस्कृत्यराजेंद्रब्राह्मणैःपरिवारितः ॥ ऋत्विग्भिर्देवकल्पैश्चतथैवचपुरोहितैः २६ समामभिगतं दृष्ट्वाजामदभ्यःप्रतापवान् ॥ प्रतिजग्राहतां पूजां वचनंचेद मब्रवीत् २७ ॥ रामउवाच ॥ भीष्मकांबुद्धिमास्थायकाशिराजसुतातदा ॥ अकामेनत्वयाऽऽनीतापुनश्चैवाविसर्जिता २८ विभ्रंशितात्वयाहीयंधर्मादास्तेयश स्विनी ॥ परामृष्टांत्वयाहीमांकोहिगंतुमिहार्हति २९ प्रत्याख्याताहिशाल्वेनत्वयानीतेतिभारत ॥ तस्मादिमामन्नियोगात्प्रतिगृह्णीष्वमभारत ३० स्वधर्मं पुरुषव्याघ्रराजपुत्रीलभत्वियम् ॥ नयुक्तस्त्ववमानोऽयंराज्ञांकर्तुंत्वयाऽनघ ३१ ततस्तंवेविमनसमुदीक्ष्याहमथाब्रुवम् ॥ नाहमेनापुनर्दद्यांब्रह्मन्भ्रात्रेकथंच न ३२ शाल्वस्याहमितिप्राहपुरामामेवभार्गव ॥ मयाचैवाभ्यनुज्ञातागतेयंनगरंप्रति ३३ नभयान्नाप्यनुक्रोशान्नार्थलोभान्नकाम्यया ॥ क्षात्रधर्ममहंजह्यामि तिमेवतमाहितम् ३४ अथमामब्रवीद्रामःक्रोधपर्याकुलेक्षणः ॥ नकरिष्यसिचेदेतद्वाक्यमेनरपुंगव ३५ हनिष्यामिसहामात्यंत्वामद्येतिपुनःपुनः ॥ संरंभाद ब्रवीद्रामःक्रोधपर्याकुलेक्षणः ३६ तमहंगीर्भिरिष्टाभिःपुनःपुनरर्दिम ॥ अयाचंभृगुशार्दूलंनचैवप्रशशामसः ३७ प्रणम्यतमहंसूत्राभूयोब्राह्मणसत्तमम् ॥ अब्रुवंकारणंकिंतद्यत्वंयुद्धंमयेच्छसि ३८ इष्वस्त्रंममबालस्यभवतैवचतुर्विधम् ॥ उपदिष्टंमहाबाहोशिष्योऽस्मितवभार्गव ३९ ततोमामब्रवीद्रामःक्रोधसंरक्त लोचनः ॥ जानीषेमांगुरुंभीष्मगृह्णासीमानंचैवह ४० सुतांकाश्यस्यकौरव्यमप्रियार्थमहामते ॥ नहितेविद्यतेशांतिरन्यथाकुरुनंदन ४१ गृहाणेमांमहाबा होरक्षस्वकुलमात्मनः ॥ त्वयाविभ्रंशिताहीयंमर्तारंनाधिगच्छति ४२ तथाब्रुवंतंतमहंरामंपरपुरंजयम् ॥ नैतदेवंपुनर्भाविब्रह्मर्षेकिंश्रमेणते ४३ गुरुत्वंत्वयि संप्रेक्ष्यजामदभ्यपुरातनम् ॥ प्रसादयेत्वांभगवंस्त्यक्तैषातुपुरामया ४४ कोजातुपरभावांहिनारीव्यालीमिवस्थिताम् ॥ वासयेतगृहेजाननस्त्रीणांदोषोमहात्य यः ४५ नभयाद्वासवस्यापिधर्मंजह्यामहाव्रत ॥ प्रसीदमावायद्वातेकार्यतत्कुरुमाचिरम् ४६ अयंचापिविशुद्धात्मन्पुराणेश्रूयतेविभो ॥ मरुतेनमहाबुद्धेगीतः श्लोकोमहात्मना ४७ गुरोरप्यवलिसस्यकार्याकार्यमजानतः ॥ उत्पथप्रतिपन्नस्यपरित्यागोविधीयते ४८ सत्वंगुरुरितिप्रेण्णामयासंमानितोभृशम् ॥ गुरुवृ त्तिनजानीषेतस्माद्योत्स्यामिवैत्वया ४९ गुरुंनहन्यांसमरेब्राह्मणंचविशेषतः ॥ विशेषतस्तपोवृद्धमेवंक्षांतंमयातव ५० उद्यतेषुमथोदृष्ट्वाब्राह्मणंक्षत्रबंधुवत् ॥ योहन्यात्समरेकुट्टंयुध्यंतमपलायिनम् ५१ ब्रह्महत्यानतस्यस्यादितिधर्मेषुनिश्चयः ॥ क्षत्रियाणांस्थितोधर्मक्षत्रियोऽस्मितपोधन ५२ योयथावर्ततेयस्मिं स्तस्मिन्नेवप्रवर्तयन् ॥ नाधर्मसमवाप्नोतिनचाश्रेयश्चविंदति ५३

ननुत्वामर्थप्रवर्तयन्नहं त्वयि प्रीतिमेव करोमीत्याशंक्याहर्षेवेति अर्थे गुरुवाक्याद्वारकरणे धर्मेऽपि प्रीत्यर्थं स्वीकृते ब्रह्मचर्ये विषये देशकालानुसारेण समर्थो विवेककुशलः तत्र धर्मलोपेन गुरुवाक्यात् प्राप्यमाणोऽर्थः श्रेयानुत्तरेत्यर्थे संशयवानुत्तरे गुरुवाक्यविरोधेनापि पाल्यमानो धर्मः श्रेयानुत्तरेति धर्मसंशयवान् । एतयोर्मध्ये अर्थे संशयमापन्नोऽर्थमनुत्तिष्ठन्नश्रेयान् परिशेषात् धर्मे तु निःसंशयो धर्ममेवानुत्तिष्ठन्नश्रेयानित्यर्थः १४ अथान्यायमितिच्छेदः न्यायातिक्रमेण मां प्रवर्तयसे १५ बाहुवीर्यवाणप्रक्षेपादौ एवं गते एवं स्थिते त्वयि ५१ । ५० । ५८ । ५९ अपियत्रेति पितृवद्गुरुम

अर्थे वायदिवाधर्मे समर्थो देशकालवित् ॥ अर्थसंशयमापन्नः श्रेयान्निःसंशयो नरः ५४ यस्मात्संशयितेऽप्यर्थेऽयथान्यायं प्रवर्तसे ॥ तस्माद्योस्यामि सहितस्त्वयाराममहाहवे ५५ पश्यमेवाहुवीर्यं च विक्रमं चातिमानुषम् ॥ एवं गतेऽपि तु मया यच्छक्यं भृगुनंदन ५६ तत्कारिष्ये कुरुक्षेत्रे योत्स्ये विप्रत्वया सह ॥ द्वंद्वरामयथेष्टं मे सज्जीभव महायुते ५७ तत्र त्वं निहतो राम मया शरशतादितः ॥ प्राप्स्यसे निर्जितां लोकान् शस्त्रपूतो महारणे ५८ सगच्छावेति वर्तस्व कुरुक्षेत्रं रणप्रिय ॥ तत्रैष्यामि महाबाहो युद्धाय त्वांतपोधन ५९ अपियत्र त्वयारामकृतं शौचं पुरापितुः ॥ तत्राहमपि हत्वा त्वां शौचं कर्ताऽस्मि भार्गव ६० तत्र राम समागच्छ त्वरितं युद्धदुर्मद ॥ व्यपनेष्यामि ते दर्पं पौराणं ब्राह्मणब्रुवः ६१ यच्चापिकथंसे राम बहुशः परिवत्सरे ॥ निर्जिताः क्षत्रिया लोके मयैकेनेति तच्छृणु ६२ न तदा जातवान् भीष्मः क्षत्रियो वाऽपि मद्भिधः ॥ पश्चाज्जातानि ते जांसि तृणेषु ज्वलितं त्वया ६३ यस्ते युद्धमयं दर्पकामं च व्यपनाशयेत् ॥ सोऽहं जातो महाबाहो भीष्मः परपुरंजयः ॥ व्यपनेष्यामि ते दर्पं युद्धे राम न संशयः ६४ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो मामब्रवीद्रामः प्रहसन्निव भारत ॥ दिष्ट्या भीष्ममया सार्धं योद्धुमिच्छामि संगरे ६५ अयं गच्छामि कौरव्यकुरुक्षेत्रं त्वया सह ॥ भाषितं ते करिष्यामि तत्रागच्छ परंतप ६६ तत्र त्वानिहतं मातामया शरशताचितम् ॥ जान्हवी पश्यतां भीष्ममृध्रकं कवलाशनम् ६७ कृपणं त्वामभिप्रेक्ष्य सिद्धचारणसेविता ॥ मया विनिहतं देवीरोदतामद्य पार्थिव ६८ अतदर्हामहाभाग भगीरथ सुतानघा ॥ यात्वामजीजनन्मदं युद्धकामुकमातुरम् ६९ एहि गच्छ मया भीष्मयुद्धकामुकदुर्मद ॥ गृहाण सर्वं कौरव्यरथादिभरतर्षभ ७० इति ब्रुवाणं तमहं रामं परपुरंजयम् ॥ प्रणम्य शिरसाराममेवमस्त्वित्यथा ब्रुवम् ७१ एवमुक्त्वा ययौरामः कुरुक्षेत्रं युयुत्सया ॥ प्रविश्य नगरं चाहं सत्यवत्यै न्यवेदयम् ७२ ततः कृतस्वस्त्ययनो मात्राचप्रतिनंदितः ॥ द्विजातीन्वाच्यपुण्याहं स्वस्ति चैव महायुते ७३ रथमास्थाय रुचिरं राजतं पांडुरैर्हयैः ॥ सूपस्करं स्वधिष्ठानं वैयाघ्रपरिवारणम् ७४ उपपन्नं महाशस्त्रैः सर्वोपकरणान्वितम् ॥ तत्कुलीनेन वीरेण हयशास्त्रविदारणे ७५ यत्तं मूतेन शिष्टेन बहुशो दृष्टकर्मणा ॥ दांशितः पांडुरेणाहं कवचेन वपुष्मता ७६ पांडुरं कामुकं गृह्य प्रायां भरत सतम ॥ पांडुरेणातपत्रेणाघ्रियमाणेन मूर्धनि ७७

रणेऽप्याशौचप्राप्तौ सत्यांतत्रैव तीर्थे शौचं सचैलस्नानादिना दशमेऽह्नि शुद्धिं स्वस्य करिष्यामीत्यर्थः शौचं रुधिरांजलिदानमित्यर्वाचीनः ६० पौराणं पुराकृतं ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ६६ बलाकाकाः तेषामशनं अन्नभूतं ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ सूपस्करं स्वंगं स्वधिष्ठानं सुचक्रं वैयाघ्रं व्याघ्रचर्मतदेव परिवारणं आच्छादनं यस्य तं ७४ । ७५ । ७६ । ७७

७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ भार्गवस्य रामस्य ८५ देवीगंगा ८६ । ८७ । ८८ क्षत्रियहणः क्षत्रियहंता ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलपांडुरैश्चापिव्यजनैर्वीज्यमानो नराधिप ॥ शुक्रवासाः सितोष्णीषः सर्वशुक्लविभूषणः ७८ स्तूयमानो जयाशीर्भिर्निष्क्रम्य गजसहयात् ॥ कुरुक्षेत्रं रणक्षेत्रमुपायांभरतर्षभ ७९ तेहयाश्चोदितास्तेन सूतेन परमाहवे ॥ अवहन्मां भृशं राजन् मनोमारुतं रंहसः ८० गत्वाऽहं तत्कुरुक्षेत्रं सच रामः प्रतापवान् ॥ युद्धाय सहसाराजन्पराक्रांतौ परस्परम् ८१ ततः संदर्शनेऽतिष्ठं रामस्यातितपस्विनः ॥ प्रगृह्य शंखं प्रवरंततः प्राधममुत्तमम् ८२ ततस्तत्र द्विजाराजं स्तापसां श्वनौकसः ॥ अपश्यंतरणं दिव्यं देवाः सेंद्रगणास्तदा ८३ ततो दिव्यानि माल्यानि प्रादुरासंस्ततस्ततः ॥ वादित्राणि च दिव्यानि मेघघृदानि चैव ह ८४ ततस्ते तापसाः सर्वे भार्गवस्यानुयायिनः ॥ प्रेक्षकाः समपद्यंत परिवार्य रणाजिरम् ८५ ततो मामब्रवीद्देवी सर्वभूतहितेऽपिणी ॥ मातास्वरूपिणी राजन् किमिदं ते चिकीर्षितम् ८६ गत्वाहं जामदग्न्यंतु प्रयाचिष्ये कुरुद्रह ॥ भीष्मेण सह मायोत्सीः शिष्येणेति पुनः पुनः ८७ मामैव पुत्रनिर्बंधं कुरु विप्रेण पार्थिव ॥ जामदग्न्येन समरे योद्धुमिच्छेयमर्त्सयत् ८८ किं न वै क्षत्रियहणो हरतुल्यपराक्रमः ॥ विदितः पुत्ररामस्ते यतस्तं योद्धुमिच्छसि ८९ ततोहमब्रुवं देवीमभिवाच्य कृतांजलिः ॥ सर्वतद्भरत श्रेष्ठ यथावृत्तं स्वयंवरे ९० यथाचरामो राजेंद्रमया पूर्वं प्रचोदितः ॥ काशिराजसुतायाश्च यथा कर्मपुरातनम् ९१ ततः साराममभ्येत्य जननी मे महानदी ॥ मदर्थं तदृषिं वीक्ष्य क्षमयामास भार्गवम् ९२ भीष्मेण सह मायोत्सीः शिष्येणेति वचोऽब्रवीत् ॥ सचतामाहया चर्तं भीष्ममेव निवर्तय ॥ न च मे कुरुते काममित्यहं तमुपागमम् ९३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो गंगासुतस्त्रेहाद्रीष्मं पुनरुपागमत् ॥ न चास्याश्वाकरोद्वाक्यं क्रोधपर्याकुलेक्षणः ९४ अथादृश्यत धर्मात्मा भृगुश्रेष्ठो महातपाः ॥ आह्वयामास च तदा युद्धाय द्विजसतमः ९५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि परशुरामभीष्मयोः कुरुक्षेत्रावतरणे अष्टसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ तमहं स्मयन्निवरणे प्रत्यभाषं व्यवस्थितम् ॥ भूमिष्ठं नोत्सहे योद्धुं भवंतं रथमास्थितः १ आरोहस्यंदनं वीरकवचं च महाभुज ॥ बधानसमरे रामयदियोद्धुं मयेच्छसि २ ततो मामब्रवीद्रामः स्मयमानो रणाजिरे ॥ रथो मे मेदिनी भीष्मवाहा वेदाः सदश्ववत् ३ सूतश्च मातरि श्वावैकवचं वेदमातरः ॥ सुसंवीतो रणेताभिर्योत्स्येऽहं कुरुनंदन ४ एवं ब्रुवाणो गांधारे रामो मांसत्यविक्रमः ॥ शरवातेन महता सर्वतः प्रत्यवारयत् ५ ततोऽपश्यं जामदग्न्यं रथमध्ये व्यवस्थितम् ॥ सर्वायुधवरे श्रीमत्यद्भुतोपमदर्शने ६ मनसा विहिते पुण्ये विस्तीर्णेन गरोपमे ॥ दिव्याश्च युजिसन्नद्धे कांचनेन विभूषिते ७ कवचेन महाबाहो सोमार्ककृतलक्षणा ॥ धनुर्धरो बद्धतूणो बद्धगोधांगुलित्रवान् ८

कंठीये भारत भावदीपे अष्टसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥

ताभिति स्मयन्निवद्वयन्निव १ । २ । ३ वेदमातरोगायत्रीसावित्रीसरस्वत्यः ४ सव्यतिक्रम इति पाठे लंघितक्रमः ५ अद्भुतोपमं जभूतोपमं दर्शनं यस्य तस्मिन् ६ । ७ । ८

९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६ ननु तेजयमाशासेइत्युक्तिर्भूतिमिच्छतात्त्वयाप्रागेवमदभिन्दनस्यजयहेतोःकृतत्वादितिभावः तच्चैवमेतत्कुरुश्रेष्ठकर्तव्यभूतिमिच्छतेत्यनेनसूचितं१७

सारथ्यंकृतवांस्तत्रयुयुत्सोरकृतव्रणः ॥ सखावेदविदत्यंतदयितोभार्गवस्यह ९ आह्वयानःसमायुद्धेमनोहर्षयतीवमे ॥ पुनःपुनरभिक्रोशन्नभियाहीतिभार्गवः
१० तमादित्यमिवोद्यंतमनाष्टुष्यमहाबलम् ॥ क्षत्रियांतकरंराममेकमेकःसमासदम् ११ ततोऽहंवाणपातेषुत्रिषुवाहात्रिगृह्यै ॥ अवतीर्यधनुर्न्यस्यपदाति
क्रंषिसतमम् १२ अभ्यागच्छंतदाराममर्चिष्यन्दिजसतमम् ॥ अभिवाद्यचैनंविधिवदब्रुवाक्यमुत्तमम् १३ योत्स्येत्वयारणेराममदृशेनाधिकेनवा ॥ गुरु
णाधर्मशीलेनजयमाशास्वमेविभो १४ ॥ रामउवाच ॥ एवमेतत्कुरुश्रेष्ठकर्तव्यभूतिमिच्छता ॥ धर्मोह्येषमहाबाहोविशिष्टैःसहयुध्यताम् १५ शपेयंत्वांनवे
देवमागच्छेथाविशंपते ॥ युध्यस्वत्वंरणेयतोधैर्यमालंब्यकौरव १६ ननु तेजयमाशासेवांविजेतुमहंस्थितः ॥ गच्छयुध्यस्वधर्मेणप्रीतोऽस्मिचरितेनते १७ त
तोऽहंतंनमस्कृत्यरथमारुह्यसत्वरः ॥ प्राध्मापयंरणेशंखंपुनर्हेमपरिष्कृतम् १८ ततोयुद्धंसमभवन्मतस्यचभारत ॥ दिवसान्सुबहून्राजनपरस्परजिगीषया
१९ समेतस्मिनरणेपूर्वप्राहरत्कंकपत्रिभिः ॥ षष्ठ्याशतैश्चनवाभिःशराणांनतपर्वणाम् २० चत्वारस्तेनमेवाहाःसूतश्चैवविशंपते ॥ प्रतिकृद्धास्तथैवाहंसमरे
दंशितःस्थितः २१ नमस्कृत्यचदेवेभ्योब्राह्मणेभ्योविशेषतः ॥ तमहंसमयन्निवरणेप्रत्यभाषंयवस्थितम् २२ आचार्यतामानितामेनिर्मर्यादेह्यपित्वयि ॥
भूयश्चशृणुमेब्रह्मसंपदंधर्मसंग्रहे २३ येतेवेदाःशरीरस्थाब्राह्मण्यंयज्ञतेमहत् ॥ तपश्चतेमहत्तप्तनतेभ्यःप्रहराम्यहम् २४ प्रहारेक्षत्रधर्मस्ययंत्वंरामसमाश्रितः ॥
ब्राह्मणःक्षत्रियत्वंहियातिशस्त्रसमुद्यमात् २५ पश्यमेधनुषोवीर्यपश्यबाह्वोर्बलंमम ॥ एषतेकार्मुकंवीरच्छिनन्निनिशितेषुणा २६ तस्याहंनिशितंभलंक्षिपे
भरतर्षभ ॥ तेनास्यधनुषःकोटिंछित्वाभूमावपातयम् २७ तथैवचपृषत्कानांशतानिनतपर्वणाम् ॥ चिक्षेपकंकपत्राणांजामदम्यरथंप्रति २८ कायेविषकास्तु
तदावायुनासमुदीरिताः ॥ चेलुःक्षरंतोरुधिरंनगाइवचतेशराः २९ क्षतजोक्षितसर्वांगःक्षरन्सरुधिरंरणे ॥ बभौरामस्तदाराजनमेरुर्धातुमिवोत्सृजन् ३० हे
मंतांतेऽशोकइवरक्तस्तवकमंडितः ॥ बभौरामस्तथाराजनप्रफुल्लइवकिंशुकः ३१ ततोऽन्यद्वनुरादायरामःक्रोधसमन्वितः ॥ हेमपुंखान्सुनिशितान्शरांस्ता
नहिववर्षसः ३२ तेसमासाद्यमरौद्राबहुधामर्भमेदिनः ॥ अकंपयन्महैवेगाःसर्पानलविषोपमाः ३३ तमहंसमवष्टभ्यपुनरात्मानमाहवे ॥ शतसंख्यैः
शरैःकुद्धस्तदाराममवाकिरम् ३४ सतैरभ्यर्कसंकाशैःशरैराशीविषोपमैः ॥ शितैरभ्यर्दितोरामोमंदचेताइवाभवत् ३५ ततोऽहंकृपयाऽऽविष्टोविष्टभ्या
त्मानमात्मना ॥ धिग्धिगित्यब्रुवंयुद्धंक्षत्रधर्मचभारत ३६

१८।१९।२०।२१।२२ मेमयामानिता २३।२४।२५।२६ चिक्षेपेतिपारोक्ष्यार्थेलिङ्प्रयोगोहेलयाकृतत्वसूचनार्थः २७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६

३७।३८।३९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे ऊनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ आत्मनइति १ स्नातापट्टतैः स्नातैःपराट्टचैश्च २।३।४।५ सुतेजितान्सुपु
असकृच्चब्रुवराजनशोकवेगपरिभुतः ॥ अहोवतकृतंपापंमयेदंक्षत्रधर्मणा ३७ गुरुर्दिजातिर्धर्मात्मायदेवंपीडितःशरैः ॥ ततोऽनप्राहरंभूयोजामदम्यायभारत
३८ अथावताप्यपृथिवीपूषादिवससंक्षये ॥ जगामास्तंसहस्रांशुस्ततोयुद्धमुपारमत ३९ ॥ इतिश्रीम० उद्यो० अंबो० रामभीष्मयुद्धेऊनाशीत्यधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ आत्मनस्तुततःसूतोहयानांचविशंपते ॥ ममचापनयामासशल्यान्कुशलसंमतः १ स्नातापट्टतैस्तुरगैर्ल
ब्धतोयैरविह्वलैः ॥ प्रभातेचोदितेसूर्येततोयुद्धमवर्तत २ दृष्ट्वामातूर्णमायांतदंशितंस्थंदनेस्थितम् ॥ अकरोद्रथान्यर्थंरामःसज्जंप्रतापवान् ३ ततोऽहं
राममायांतदृष्ट्वासमरकाक्षिणम् ॥ धनुःश्रेष्ठंसमुत्सृज्यसहसाऽवतरंरथात् ४ अभिवाद्यतथैवाहंरथमारुह्यभारत ॥ युयुत्सुर्जामदम्यस्यप्रमुखेवीतभीःस्थितः ५
ततोऽहंशरवर्षेणमहतासमवाकिरम् ॥ सचमांशरवर्षेणवर्षंतंसमवाकिरत् ६ संक्रुद्धोजामम्यस्तुपुनरेवसुतेजितान् ॥ संप्रैषीन्मेशरानघोरान्दीप्तास्यानुरगानि
व ७ ततोऽहंनिशितैर्भलैःशतशोऽथसहस्रशः ॥ अच्छिदंसहसाराजन्नंतरिक्षेपुनःपुनः ८ ततस्त्वस्त्राणिदिव्यानिजामदम्यःप्रतापवान् ॥ मयिप्रयोजयामा
सतान्यहंप्रत्यषेधयम् ९ अस्त्रैरेवमहाबाहोचिकीर्षन्नधिकांकियाम् ॥ ततोदिविमहान्नादःप्रादुरासीत्समततः १० ततोऽहमस्त्रंवायव्यंजामदम्येप्रयुक्तवान् ॥
प्रत्याजघ्रेचतद्रामोमुह्यकालेणभारत ११ ततोऽहमस्त्रमाग्रेयमनुमंत्र्यप्रयुक्तवान् ॥ वारुणेनैवतद्रामोवारयामासमेविभुः १२ एवमस्त्राणिदिव्यानिरामस्याहम
वारयम् ॥ रामश्चममतेजस्वीदिव्यास्त्रविदर्दिदमः १३ ततोमांसव्यतोरारामःकुर्वन्दिजोत्तमः ॥ उरस्यविध्यत्संकुद्धोजामदम्यःप्रतापवान् १४ ततोऽहं
भरतश्रेष्ठसंन्यषीदंरथोत्तमे ॥ ततोमांसमलाविष्टंसूतस्तूर्णमुदावहत् १५ ग्लायंतंभरतश्रेष्ठरामबाणप्रपीडितम् ॥ ततोमामपयातंवैभृशंविद्धमचेतसम् १६
रामस्यानुचराहृष्टाःसर्वेदृष्टाविचुक्रुशुः ॥ अकृतव्रणप्रभृतयःकाशिकन्याचभारत १७ ततस्तुलब्धसंज्ञोऽहंज्ञात्वासूतमथाब्रुवम् ॥ याहिमूतयतोरामःसज्जो
ऽहंगतवेदनः १८ ततोमामवहत्सूतोहयैःपरमशोभितैः ॥ नृत्याद्भिरिवकौरव्यमारुतप्रतिभैर्गतौ १९ ततोऽहंराममासाद्यबाणवर्षैश्चकौरव ॥ अवाकिरंसुसंर
ब्धःसंरब्धंचजिगीषया २० तानापततएवासौरामोबाणानजिह्वगान् ॥ बाणैरेवाच्छिन्नतूर्णमेकैकंत्रिभिराहवे २१ ततस्तेसूदिताःसर्वेममबाणाःसुसंशिताः ॥
रामबाणैर्दिधाच्छिन्नाःशतशोऽथसहस्रशः २२ ततःपुनःशरंदीप्तंमुप्रभंकालसंमितम् ॥ असृजंजामदम्यायरामायाहंजिघांसया २३ तेनत्वमिहतोगाढंबाणवेगवर्श
गतः ॥ सुमोहसमरेरामोभूमौचानिपपातह २४ ततोहाहाकृतंसर्वैरामेभूतलमाश्रिते ॥ जगद्भारतसंविग्रयथार्कपतनेभवेत् २५ ततएनंसमुद्दिग्वाःसर्वेएवाभिदुःखुः ॥
तपोधनास्तेसहसाकाश्याचकुरुनंदन २६

वीक्षणीकृतान् ६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६

२० । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ ७ ॥ ॥

तत एनं परिष्वज्य शनैराश्वासयंस्तदा ॥ पाणिभिर्जलशीतैश्च जयाशीर्भैश्च कौरव २७ ततः सविह्वलं वाक्यं राम उत्थाय चाब्रवीत् ॥ तिष्ठ भीष्महतोऽसीति बाणं
संघायकार्मुके २८ समुक्तो न्यपततूर्णसव्ये पार्श्वे महाहवे ॥ येनाहं भृशमुद्विग्नो व्याघ्रिणितद्विभुः २९ हत्वा हयंस्ततो रामः शीघ्रास्त्रे गमहाहवे ॥ अवाकिरन्मां
विस्त्रब्धो बाणैस्तैर्लोमवाहिभिः ३० ततोऽहमपि शीघ्रास्त्रं समरप्रतिवारणम् ॥ अवा मूर्जं महाबाहो तं स्तराधिष्ठिताः शराः ३१ रामस्य मम चैवाशुव्योमावृत्य समं
ततः ॥ नस्मसूर्यः प्रतपति शरजालसमावृतः ३२ मातरिश्वातस्तस्मिन् मेघरुद्ध इवाभवत् ॥ ततो वायोः प्रकंपाच्च सूर्यस्य च गभस्तिभिः ३३ अभिघातप्रभा
वाच्च पावकः समजायत ॥ तेशराः स्वसमुत्थेन प्रदीप्ताश्चित्रभानुना ३४ भूमौ सर्वतदाराजन् भस्मभूताः प्रपदिरे ॥ तदा शतसहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ३५ अ
युतान्यथ खर्वाणि निखर्वाणि च कौरव ॥ रामः शराणां संकुद्धो मयितूर्णन्यपातयत् ३६ ततोऽहं तान्पिरणेशरैराशीविषोपमैः ॥ संचिद्य भूमौ नृपते पातयेयं न गानिव
३७ एवं तदभवद्युद्धं तदा भरतसत्तम ॥ संध्याकाले व्यतीते तु व्यपायात्सचमे गुरुः ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि रामभीष्मयुद्धे
अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ समागतस्य रामेण पुनरेवातिदारुणम् ॥ अन्ये युस्तु मुलं युद्धं तदा भरतसत्तम १
ततो दिव्यास्त्रविच्छूरो दिव्यानस्त्राण्यनेकशः ॥ अयोजयत्सधर्मात्मा दिवसे दिवसे विभुः २ तान्यहंत प्रतीघातैरस्त्रैस्त्राणि भारत ॥ व्यधमंतु मुले युद्धे प्राणांस्त्य
क्त्वासु दुस्त्यजान् ३ अस्त्रैस्त्रेषु बहुधा हतेष्वेव च भारत ॥ अकुध्यत महातेजास्त्यक्तप्राणः संयुगे ४ ततः शक्तिप्राहिणोद्दोरूपामस्त्रे रुद्धे जामदग्न्यो महात्मा ॥ का
लोत्सृष्टां प्रज्वलितामिवोल्कां संदीप्ताग्रं तेजसा व्याप्य लोकम् ५ ततोऽहं तामिषुभिर्दीप्यमानां समायांती मंतकालार्कदीप्ताम् ॥ छित्वा त्रिधा पातयामास भूमौ त
तो ववोपवनः पुण्यगंधिः ६ तस्यां छिन्नायां क्रोधदीप्तोऽथ रामः शक्तीर्घोराः प्राहिणोद्वादशान्याः ॥ तासां रूपं भारत नो तशक्यं तेजस्वित्वा लाघवाच्चैव वक्तुम् ७
किं त्वेवाहं विह्वलः संप्रदृश्यदिग्भ्यः सर्वास्तामहोल्का इवाग्नेः ॥ नानारूपास्तेजसो ग्रेण दीप्ता यथाऽऽदित्याद्वादशलोकसंक्षये ८ ततो जालं बाणमयं विवृतं संप्रदृश्यभि
त्वा शरजालेन राजन् ॥ द्वादशेषून् प्राहिणवरेण संहंततः शक्तीरप्यधमं घोररूपाः ९ ततो राजन् जामदग्न्यो महात्मा शक्तीर्घोरा व्याक्षिपद्धेमदंडाः ॥ विचित्रिताः
कांचनपट्टनद्वायथामहोल्का ज्वलितास्तथा ताः १० ताश्चाप्युग्राश्चर्मणा वारयित्वा खड्गेनाजौ पातयित्वानरेन्द्र ॥ बाणैर्दिव्यैर्जामदग्न्यस्य संख्ये दिव्यानश्वा
नभ्यवर्षं ससूतान् ११ निर्मुक्तानां पन्नगानां सरूपा द्वादशक्तीर्हं मच्चित्रानि कृताः ॥ प्रादुश्चक्रे दिव्यमस्त्रं महात्मा क्रोधाविष्टो हृहयेश प्रमाथी १२

समागतस्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ निरुक्ताः छिन्नाः हृहयेश प्रमाथी कार्त्तवीर्यस्य हंता १२ ॥ १४४ ॥

१३ शरकृतः बाणैश्छिन्नः १४ । १५ अस्तं महीध्रं अस्ताचलं १६ ॥ इति श्री उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ तत इति १ अत्रांते मेघमंडलस
ततः श्रेण्यः शलभानामिवोग्राः समापेतुर्विशिखानां प्रदीप्ताः ॥ समाचिनोच्चापिभृशं शरीरं हयान्मूतं सरथं चैव मद्यम् १३ रथः शरैर्मे निचितः सर्वतोऽभूत्तथावाहाः
सारथिश्चैव राजन् ॥ युगं रथेषां च तथैव चक्रे तथैवाक्षः शरकृतोऽथ भग्नः १४ ततस्तस्मिन् बाणवर्षे व्यतीतेशरौघेण प्रत्यवर्षं गुरुतम् ॥ सविक्षतो मार्गणैर्ब्रह्मराशि
देहादसक्तं मुमुचे भूरिरक्तम् १५ यथारामो बाणजालाभितस्ततथैवाहं सुभृशं गाढविद्धः ॥ ततो युद्धं व्यरमच्चापराण्डे भानावस्तं प्रतियाते महीध्रम् १६ ॥ इति
श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः प्रभाते राजेन्द्रसूर्ये विमलतांगते ॥ भार्गव
स्य मया सार्धं पुनर्युद्धमवर्तत १ ततो भ्रांते रथे तिष्ठन् रामः प्रहरतां वरः ॥ वर्षशरजालानि मयि मेघ इवाचले २ ततः सूतो मम सुहृच्छरवर्षेण ताडितः ॥ अपया
तोरथोपस्थान्मनोममविषादयन् ३ ततः सूतो ममात्यर्थं कश्मलं प्राविशन्महतम् ॥ पृथिव्यां च शराघातान्निपापातमुमोह च ४ ततः सूतोऽजहात् प्राणां न रामवा
णप्रपीडितः ॥ मुहूर्तादिव राजेन्द्रमां च भीराविशतदा ५ ततः सूते हते तस्मिन् क्षिपतस्तस्य मेशरान् ॥ प्रमत्तमनसो रामः प्राहिणोन्मृत्युसंमितम् ६ ततः सूत
व्यसनितं विवृतं मां स भार्गवः ॥ शरेणाभ्यहनद्वाढं विकृष्य बलवद्धनुः ७ समेभुजांतरे राजन्निपत्य रुधिराशनः ॥ मयैव सह राजेन्द्रजगाम वसुधातलम् ८ मत्वा तु
निहतं रामस्ततो मां भरतर्षभ ॥ मेघवद्विननादोच्चैर्जहृषे च पुनः पुनः ९ तथा तु पतिते राजन्मयिरामो मुदा युतः ॥ उदक्रोशन्महानादं सह तैरनुयायिभिः १० म
मतन्नामवन्नेतुकुरवः पार्श्वतः स्थिताः ॥ आगता अपि युद्धं तज्जनास्तत्र दिदृक्षुः ॥ आर्तिपरमिकां जग्मुस्ते तदा पतिते मयि ११ ततो पश्यं पतितो राजसिंह
द्विजानघौ सूर्यदुताशनाभान् ॥ ते मां समं तात्परिवार्य तस्थुः स्वबाहुभिः परिधार्याजिमध्ये १२ रक्ष्यमाणश्च तैर्विप्रेनाहं भूमिमुपास्पृशम् ॥ अंतरिक्षे घृतो ह्यस्मि
तैर्विप्रेर्बाधिवैरिव १३ श्वसन्निवांतरिक्षे च जलबिंदुभिरुक्षितः ॥ ततस्ते ब्राह्मणाराजन्नुपारिगृह्णामां १४ माभैरितिसमं सर्वे स्वस्तितेऽस्त्विति चासकृत् ॥ ततस्ते
षामहं वाग्भिस्तर्पितः सहसोत्थितः ॥ मातरं सरितां श्रेष्ठामपश्यं रथमास्थिताम् १५ हयाश्च मे संपृहीतास्तयाऽऽसन्महानद्यासंयतिकौरवेन्द्र ॥ पादौ जनन्याः प्रति
गृह्यचाहंतथापितुर्णारथमभ्यरोहम् १६ ररक्षसामां सरथं हयांश्चोपस्कराणि च ॥ तामहं प्राजलिभूत्वा पुनरेव व्यसर्जयम् १७ ततोऽहं स्वयमुद्यम्य हयांस्तान्वातरं
हसः ॥ अयुध्यं जामदग्न्येन निवृत्तेऽहनि भारत १८ ततोऽहं भरतश्रेष्ठे गवंतं महाबलम् ॥ अमुंचं समरे बाणं रामाय हृदयच्छिदम् १९ ततो जगाम वसुधां मम बाणप्र
पीडितः ॥ जानुभ्यां धनुस्तृज्यरामो मोहवशंगतः २० ततस्तस्मिन् निपतिते रामे भूरि स हसदे ॥ आवबुर्जलदाव्योमक्षरं तोरुधिरं बहु २१ उल्काश्च शतशः पेतुः सानि
घाताः सकंपनाः ॥ अर्कचसहसादीप्तं स्वर्भानुरभिसंनृणोत् २२ मयि २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ द्विजान् ब्राह्मणरूपधरान् वसून् १२ । १३ । १४ । १५
१६ । १७ । १८ । १९ । २० भूरि स हसदे स्वर्णसहस्राणां दातारि । भूरिर्नावासु देवे च हरे च परमोष्ठिनि । नृपसंकुश्वर्णे च प्राज्ये स्याद्वाच्यलिंगके इति मेदिनी २१ सकंपनाः सविद्युतः २२

बलाः बलाकाः २३ । २४ । २५ विह्वलः व्याकुलः क्रोधावेशादेवद्विगतः २६ बलसंनिभं गंकरसवत् । ' बलंगंधरसकूपे' इति मेदिनी मयिमन्त्रिमितं आवदानेशरमितिशेषः शरं व्यावदानामि
ति पाठांतरम् २७ मेमयि अहरतसंहतवान्मुनीनां वाक्यादित्यर्थः २८ मंत्रमयाः मरीचयोर्मंडलं च यस्य स तथा । तथा च श्रुतिः । ' सैषात्रयैव निद्यातपतीति' । प्रत्यवहारयावः समाप्तं कृतं तौ आवाभि

वबुधवाताः परुषाश्चलिताचवसुंधरा ॥ गृध्राबलाश्चकंकाश्चपरिपेतुर्मुदायुताः २३ दीप्तायां देशिगोमायुर्दार्ढ्यं मुहुर्नदत् ॥ अनाहतादुदुभयोविनेदुर्भृशानिः
स्वनाः २४ एतदौत्पातिकं सर्वघोरमासीद्भयंकरम् ॥ विसंज्ञकल्पेधरणीगतेरामे महात्मनि २५ ततो वै स ह सोत्थाय रामो मामभ्यवर्तत ॥ पुनर्युद्धाय कौरव्य
विह्वलः क्रोधमूर्छितः २६ आददानो महाबाहुः कर्मुकं बलसंनिभम् ॥ ततो मया ददानं तं राममेव न्यवारयन् २७ महर्षयः कृपायुक्ताः क्रोधाविष्टोऽथ भार्गवः ॥ स
मेऽहरदमेयात्मा शरं कालानलोपमम् २८ ततो रविर्मंत्रमरीचिमंडलोजगामास्तं पांसुपुंजावगूढः ॥ निशाव्यगाहसुखशीतमारुताततो युद्धं प्रत्यवहारयावः २९
एवं राजन्नवहारो बभूव ततः पुनर्विमलेऽभूत्सुघोरम् ॥ कल्यंकल्यं विंशतिं वै दिनानि तथैव चान्यानि दिनानि त्रीणि ३० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबो
पाख्यानपर्वणि रामभीष्म युद्धेऽश्वीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततोऽहं निशिराजेंद्रप्रणम्य शिरसा तदा ॥ ब्राह्म
णानां पितृणां च देवतानां च सर्वशः १ नक्तं चराणां भूतानां राजन्यानां विशांपते ॥ शयनं प्राप्य रहिते मनसा समचित्तयम् २ जामदग्न्येन मे युद्धमिदं परमदारुणम् ॥
अहानि च बहून्यद्यवर्तते सुमहात्म्यम् ३ न च रामं महावीर्यं शक्रो मिरणमूर्धनि ॥ विजेतुं समरे विप्रं जामदग्न्यं महाबलम् ४ यदि शक्यो मया जेतुं जामदग्न्यः प्रताप
वान् ॥ दैवतानि प्रसन्नानि दर्शयंतु निशाम ५ ततो निशि चराजेंद्रप्रसुप्तः शरविक्षतः ॥ दक्षिणे नेह पार्श्वे न प्रभातसमये तदा ६ ततोऽहं विप्रमुख्यैस्तैर्यैस्मि
पतितो रथात् ॥ उत्थापितो धृतश्चैव माभैरिति च सांत्वितः ७ तएव मां महाराज स्वप्नदर्शनमेत्यवै ॥ परिवार्या ब्रुवन्वाक्यं तन्निबोध कुरूद्वह ८ उत्तिष्ठ माभैर्गंगिय न भ
यं तेऽस्ति किंचन ॥ रक्षामहेत्वां कौरव्यस्वशरीरं हि नो भवान् ९ न त्वां रामो रणे जेता जामदग्न्यः कथंचन ॥ त्वमेव समरे रामं विजेता भरतर्षभ १० इदमस्त्रं सुदयितं
प्रत्यभिज्ञास्यते भवान् ॥ विदितं हितवाप्येतत्पूर्वस्मिन् देहधारणे ११ प्राजापत्यं विश्वकृतं प्रस्वापं नाम भारत ॥ नदीदं वेद रामोऽपि पृथिव्या वा पुमान् क्वचित् १२
तत्स्मरस्व महाबाहो भृशं संयोजयस्व च ॥ उपस्थास्यति राजेंद्र स्वयमेव तवानघ १३ येन सर्वान् महावीर्यान् प्रशासिष्यसि कौरव ॥ न च रामः क्षयं गंताते नास्त्रे गन
राधिप १४ एनसान्तु संयोगं प्राप्स्यते जातु मानद ॥ स्वप्स्यते जामदग्न्योऽसौ त्वद्वाणबलपीडितः १५ ततो जित्वा त्वमेवेनं पुनरुत्थापयिष्यसि ॥ अस्त्रे ग
दयितेनाजौ भीष्मसंबोधनेन वै १६ एवं कुरुष्व कौरव्यप्रभाते रथमास्थितः ॥ प्रसुप्तं वा मृतं वेतितुल्यं मन्यामहे वयम् १७

तिशेषः २९ विमले दिवसे वितमसीत्यर्थः कल्यंकल्यं प्रातः प्रातः ३० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्षीये अश्वीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ॥ ॥ ॥ ततोऽहमिति १
रहिते पांते २ । ३ । ४ निशानिशि दर्शयंतु आत्मानं प्रकाशयंतु ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० प्रत्यभिज्ञापरिचयस्तं प्राप्स्यसे पूर्वस्मिन् देहधारणे ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ ॥ इति उद्योगप० नीलकंठीये० भा० भा० अश्वीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ धिष्यं नक्षत्रं । ' धिष्यं स्थानाभि

न च रामेण मर्तव्यं कदाचिदपि पार्थिव ॥ ततः समुत्पन्नमिदं प्रस्वापं युज्यतामिति १८ इत्युक्त्वाऽतर्हिताराजन् सर्व एव द्विजोत्तमाः ॥ अष्टौ सदृशरूपास्ते सर्वे भासुर
मूर्तयः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि भीष्मप्रस्थापनास्त्रलाभेऽश्वीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो रा
त्रौ व्यतीतायां प्रतिबुद्धोऽस्मि भारत ॥ ततः संचिंत्य वै स्वप्नं वापं हर्षमुत्तमम् १ ततः समभवद्युद्धं मम तस्य च भारत ॥ तुमुलं सर्वभूतानां लोमहर्षणमद्भुतम् २
ततो बाणमयं वर्षं वर्षमयि भार्गवः ॥ न्यवारय महंतं च शरजालेन भारत ३ ततः परमसंकुद्धः पुनरेव महातपाः ॥ ह्यस्तनेन च कोपेन शक्तिं वै प्राहिणोन्मायि ४
इंद्राशनिसमस्पर्शीयमदंडसमप्रभाम् ॥ ज्वलंती मग्निवत्संख्येलेलिहानां समंततः ५ ततो भरतशार्दूलधिष्यमाकाशगंयथा ॥ सामामभ्यवधीतूर्णजन्तुदेशे कुरू
द्वह ६ अथास्त्रमस्त्रवद्भोरं गिरं गैरिकधातुवत् ॥ रामेण सुमहाबाहो क्षतस्य क्षतजेक्षण ७ ततोऽहं जामदग्न्याय भृशं क्रोधसमन्वितः ॥ चिक्षेप मृत्युसंकाशं बाणं सर्प
विषोपमम् ८ स तेनाभिहतो वीरो ललाटे द्विजसत्तमः ॥ अशोभत महाराज स शृंग इव पर्वतः ९ स संरब्धः समावृत्य शरं कालांतकोपमम् ॥ संदधे बलवत्कृष्यघो
रं शत्रुनिबर्हणम् १० स वक्षसि पपातो ग्रः शरो व्याल इव श्वसन ॥ महीं राजंस्ततश्चाहमगमं रुधिराविलः ११ संप्राप्य तु पुनः संज्ञां जामदग्न्याय धीमते ॥ प्राहिणं
विमलां शक्तिं ज्वलंती मज्जनामिव १२ सा तस्य द्विजमुख्यस्य निपपात भुजांतरे ॥ विह्वलश्चाभवद्वाज्रवपथुश्चैनमाविशत् १३ तत एनं परिष्वज्य सखाविप्रो म
हातपाः ॥ अकृतव्रणः शुभैर्वाक्यैराश्वासयदनेकधा १४ समाश्वस्तस्ततो रामः क्रोधामर्षसमन्वितः ॥ प्रादुश्चेक्रेतदा ब्राह्मणं परमास्त्रं महाव्रतः १५ ततस्तत्पति
घातार्थं ब्राह्ममेवास्त्रमुत्तमम् ॥ मया प्रयुक्तं ज्वालयुगांतमिव दर्शयत् १६ तयोर्ब्रह्मास्त्रयोरासीदंतरा वै समागमः ॥ असंप्राप्यैव रामं च मां च भारत सत्तम १७ त
तो व्योमि प्रादुरभूते ज एव हिकेवलम् ॥ भूतानि चैव सर्वाणि जग्मुरातिं विशांपते १८ ऋषयश्च संगंधर्वा देवताश्चैव भारत ॥ संतापं परमं जग्मुरस्त्रतेजोभिपीडिताः
१९ ततश्च चालपृथिवी सपर्वतवनद्रुमा ॥ संतप्तानि च भूतानि विषादं जग्मुरुत्तमम् २० प्रज्वालनभो राजन्धूमायं ते दिशो दश ॥ न स्थातुं तारिक्षे च शेकुरा
काशगास्तदा २१ ततो हाहा कृतलोके स देवासुरराक्षसे ॥ इदमंतरमित्येवं मोक्तुकामोऽस्मि भारत २२ प्रस्वापमस्त्रं त्वारंतो वचनाद्ब्रह्मवादिनाम् ॥ विचित्रं
च तदस्त्रं मे मनसि प्रत्यभातदा २३ ॥ इति श्रीम० उद्यो० अंबोपाख्यानपर्वणि परस्परब्रह्मास्त्रप्रयोगे चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ ॥ ॥

सद्यसु ॥ शक्तावृक्षे च इति मेदिनी जन्तुदेशे कंडकक्षयो रंतराले ६ अस्त्रं शोणितं पाठांतरेऽसृगपितदेव ७ । ८ । ९ कृष्य आकृष्य १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९
२० । २१ । २२ । २३ ॥ इति उद्योगप० नीलकंठीये भारतमा० चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तत इति दिविदेवानामिति शेषः १।२।३।४।५।६ चक्रेकृतवानहं ७ हेभीष्म सुमंदबुद्धिरहं जितोऽस्मीति संबन्धः ८।९।१०।११।१२।१३।१४ देवैर्निवारित
 ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो हलहलाशब्दोदिविराजन्महानभूत् ॥ प्रस्वापंभीष्ममास्त्राक्षीरितिकौरवनंदन १ अयुंजमेवचैवाहंतदस्त्रंभृगुनंदने ॥ प्रस्वापंमां प्रयुंजा
 नं नारदो वाक्यमब्रवीत् २ एते वियतिकौरव्यदिविदेवगणाः स्थिताः ॥ तेष्वानिवारयंत्यद्यप्रस्वापंमां प्रयोजय ३ रामस्तपस्वी ब्रह्मण्यो ब्राह्मणश्च गुरुश्च ते ॥ त
 स्यावमानं कौरव्यमास्मकापीः कथंचन ४ ततोऽपश्यं दिविष्ठान्वैतानष्टौ ब्रह्मवादिनः ॥ तेषां स्मयंतो राजेंद्रशनैरिदमब्रुवन् ५ यथाऽऽह भरत श्रेष्ठ नारदस्तत्
 था कुरु ॥ एताद्विपरमं श्रेयो लोकानां भरतर्षभ ६ ततश्च प्रतिसंहृत्य तदस्त्रं स्वापनं महत् ॥ ब्रह्मास्त्रं दीपयांचक्रे तस्मिन् युधियथाविधि ७ ततो रामो हृषितो राजर्षि
 हृद्घातदस्त्रं विनिवर्तितं वै ॥ जितोऽस्मि भीष्मेण सुमंदबुद्धिरित्येव वाक्यं सहसा व्यमुंचत् ८ ततोऽपश्यत्पितरं जामदग्न्यः पितुस्तथा पितरं चास्यमान्यम् ॥ ते तत्र
 चैनं परिवार्य तस्थु रूचुश्चैनं सांत्वयन् पूर्वतदानीम् ९ ॥ पितर ऊचुः ॥ मास्मै वंसाहं सतात पुनः कपीः कथंचन ॥ भीष्मेण संयुगं गंतुं क्षत्रियेण विशेषतः १० क्षत्रिय
 स्य तु धर्मोऽयं युद्धं भृगुनंदन ॥ स्वाध्यायो व्रतचर्याऽथ ब्राह्मणानां परं धनम् ११ इदं निमित्ते कस्मिंश्चिदस्माभिः प्रागुदाहृतम् ॥ शस्त्रधारणमत्युग्रं तच्चाकार्यं क
 तं त्वया १२ वत्स पर्याप्तमेतावद्भीष्मेण सह संयुगे ॥ विमर्दस्ते महाबाहो व्यपयाहिरणादितः १३ पर्याप्तमेतद्भद्रं ते तव कार्मुकधारणम् ॥ विसर्जयेत्तु दुर्धर्षतपस्तप्य
 स्वभार्गव १४ एष भीष्मः शांतनवो देवैः सर्वैर्निवारितः ॥ निवर्तस्व रणादस्मादिति चेव प्रसादितः १५ रामेण सह मायोत्सीर्गुरुणेति पुनः पुनः ॥ नहिरामोरणे जेतुं त्व
 यान्याय्यः कुरुद्रह १६ मानं कुरुष्व गंगेय ब्राह्मणस्य रणाजिरे ॥ वयंतु गुरुवस्तुभ्यं तस्मात्त्वां वारयामहे १७ भीष्मो वसूनामन्यतमो दिष्ट्या जीवासे पुत्रक ॥ गां
 गेयः शांतनोः पुत्रो वसुरेषमहायशाः १८ कथं शक्यस्त्वया जेतुं निवर्तस्वेह भार्गव ॥ अर्जुनः पांडव श्रेष्ठः पुरंदर सुतो बली १९ नरः प्रजापतिर्वीरः पूर्वदेवः सनातनः ॥
 सव्यसाचीति विख्यातस्त्रिषु लोकेषु वीर्यवान् ॥ भीष्ममृत्युर्यथा कालं विहितो वै स्वयं भुवा २० ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः स पितृभिः पितृनरामोऽब्रवीदिदम् ॥
 नाहं युधिनिवर्तयामि तमेव तमाहितम् २१ न निवर्तितं पूर्वश्च कदाचिद्रणमूर्धनि ॥ निवर्त्यतामपगेयः कामं युद्धात्पितामहाः २२ न त्वहं विनिवर्तिष्ये युद्धाद
 स्मात्कथंचन ॥ ततस्ते मुनयो राजवृचीकप्रमुखास्तदा २३ नारदेनैव सहिताः समागम्येदमब्रुवन् ॥ निवर्तस्व रणात्तातमानयस्व द्विजोत्तमम् २४ इत्यत्रोचमहं
 तांश्चक्षत्रधर्मव्यपेक्षया ॥ मम व्रतमिदं लोके नाहं युद्धात्कदाचन २५ विमुखो विनिवर्तयं पृष्ठतोऽभ्याहतः शरैः ॥ नाहं लोभान्नकार्पण्यान्न भयान्नार्थकारणात् २६
 त्यजेयं शाश्वतं धर्ममिति मे निश्चितामतिः ॥ ततस्ते मुनयः सर्वे नारदप्रमुखान् २७ भागीरथी च मे मातारणमध्यं प्रपेदिरे ॥ तथैवातशरो धन्वी तथैव दृढनिश्चयः ॥
 स्थिरोऽहमाहवेयो दुंततस्ते राममब्रुवन् २८ इत्येतदेवाहुः निवर्तस्वेति १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८

शांभ्यशांतो भव २९।३० न्यासयांचक्रिरेत्याजितवन्तः ३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठे भारते भावदीपे पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥
 समेत्य सहिताभूयः समरे भृगुनंदनम् ॥ नावनीतं हि हृदयं विप्राणां शांभ्यभार्गव २९ रामराम निवर्तस्व युद्धादस्माद्विजोत्तम ॥ अवध्यो वै त्वया भीष्मस्त्वं च भीष्म
 स्य भार्गव ३० एवं ब्रुवंतस्ते सर्वे प्रतिरुद्धचरणाजिरम् ॥ न्यासयांचक्रिरे शस्त्रं पितरो भृगुनंदनम् ३१ ततोऽहं पुनरेवाथ तानष्टौ ब्रह्मवादिनः ॥ अद्राक्षं दीप्य
 मानान्वैग्रहानष्टाविवोदितान् ३२ तेषां सप्रणयं वाक्यमब्रुवन् समरे स्थितम् ॥ प्रहिरामं महाबाहो गुरुं लोकहितं कुरु ३३ दृष्ट्वा निवर्तितं रामं सुहृद्राक्येन तेन वै ॥
 लोकानां च हितं कुर्वन्नहमप्याददेवचः ३४ ततोऽहं राममासाद्य वंदे भृशविश्रुतः ॥ रामश्चाभ्युत्सम्य न प्रेम्णामा मुवाच महातपाः ३५ त्वत्समो नास्ति लोकेऽस्मि
 न क्षत्रियः पृथिवीचरः ॥ गम्यतां भीष्मयुद्धे स्मिंस्तो पितोऽहं भृशं त्वया ३६ मम चैव समक्षं तां कन्यामाहूय भार्गवः ॥ उक्तवान् दीनया वाचामध्ये तेषां महात्म
 नाम् ३७ ॥ इति श्रीम० भा० उ० प० अंबोपाख्यानप० युद्धनिवृत्तौ पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ ॥ ॥ राम उवाच ॥ प्रत्यक्षमे
 तल्लोकानां सर्वेषामेव भाविनि ॥ यथा शक्त्या मया युद्धं कृतं वै पौरुषं परम् १ न चैवमपिशक्रो मिभीष्मं शस्त्रभृतां वरम् ॥ विशेषयितुमर्ह्यमुत्तमास्त्राणि दर्शयन् २
 एषामेपरमाशक्तिरेतन्मे परमं बलम् ॥ यथेष्टं गम्यतां भद्रे किमन्यद्वा करोमि ते ३ भीष्ममेव प्रपद्यस्वन तेऽन्याविद्यते गतिः ॥ निजितो ह्यस्मि भीष्मेण महास्त्रा
 णि प्रमुंचता ४ एवमुक्त्वा ततो रामो विनिःश्वस्य महामनाः ॥ तूष्णीमासीत् ततः कन्याप्रोवाच भृगुनंदनम् ५ भगवन्नेवमेवैतद्यथाऽऽह भगवांस्तथा ॥ अजेयो यु
 धिभीष्मोऽयमपि देवैरुदारधीः ६ यथा शक्तियथोत्साहं मम कार्यं कृतं त्वया ॥ अनिवार्यं रणे वीर्यमस्त्राणिविविधानि च ७ न चैव शक्यते युद्धे विशेषयितुं ततः ॥ न
 चाहमेनं यास्यामि पुनर्भीष्मं कथंचन ८ गमिष्यामि तु तत्राहं यत्र भीष्मं तपोधन ॥ समरे पातयिष्यामि स्वयमेव भृगूद्रह ९ एवमुक्त्वा ययौ कन्यारोषव्याकुललो
 चना ॥ तापस्येष्टतसंकल्पासामेचितयतीवधम् १० ततो मर्हेन्द्रं सहितैर्मुनिभिर्भृगुसतम् ॥ यथागतं तथा सोऽग्न्यान्मामुपासंभ्य भारत ११ ततो रथं समारुह्य स्तू
 यमानो द्विजातिभिः ॥ प्रविश्य नगरं मात्रे सत्यवत्यै न्यवेदयम् १२ यथावृत्तं महाराज साचमां प्रत्यनंदत ॥ पुरुषांश्चादिशं प्राज्ञान् कन्यावृत्तांतकर्मणि १३ दिव
 से दिवसे ह्यस्या गतिजल्पितचेष्टितम् ॥ प्रत्याहरंश्च मे युक्ताः स्थिताः प्रियहिते सदा १४ यदैव हि वनं प्रायात्सा कन्या तपसेष्टता ॥ तदैव व्यथितो दीनो गतचेता इवाभ
 वम् १५ नहि मां क्षत्रियः कश्चिद्वीर्येण व्यजयत्युधि ॥ ऋते ब्रह्मविदस्तातपसा संशितव्रतात् १६ अपि चैतन्मयाराजन्नारदेशपि निवेदितम् ॥ व्यासे चैव तथा
 कार्यतौ चोभौ मामवोचताम् १७ न विषादस्त्वया कार्यो भीष्मकाशिसुतां प्रति १८ देवं पुरुषकारेण को निवर्तितुमुत्सहेत् ॥ सा कन्या तु महाराज प्रविश्याश्रम
 मंडलम् ॥ यमुनातीरमाश्रित्य तपस्तेपेऽतिमानुषम् १९

निराहाराकृशाकृशाजटिलामलपंकिनी ॥ षण्मासान्वायुभक्षाचस्थाणुभूतातपोधना २० यमुनाजलमाश्रित्यसंवत्सरमथापरम् ॥ उदवासंनिराहारापारया
मासभाविनी २१ शीर्णपर्णेनचैकेनपारयामाससापरम् ॥ संवत्सरंतीव्रकोपापादांगुष्ठाग्रधिष्ठिता २२ एवंद्वादशवर्षाणितापयामासरोदसी ॥ निवर्त्यमानाऽ
पिचसाज्ञातिभिर्नैवशक्यते २३ ततोऽगमद्वत्सभूमिसिद्धचारणसेविताम् ॥ आश्रमं पुण्यशीलानां तापसानां महात्मनाम् २४ तत्र पुण्येषु तीर्थेषु साऽऽश्रुतांगी
दिवानिशम् ॥ व्यचरत्काशिकन्यासायथाकामविचारिणी २५ नंदाश्रमे महाराजतथोत्कृष्टाश्रमेशुभे ॥ च्यवनस्याश्रमे चैव ब्रह्मणः स्थान एव च २६ प्रयागे
देवयजने देवारण्येषु चैव ह ॥ भोगवत्यां महाराजकौशिकस्याश्रमे तथा २७ मांडव्यस्याश्रमे राजनदिलोपस्याश्रमे तथा ॥ रामहृदे च कौरव्यपैलगर्गस्य चाश्रमे
२८ एतेषु तीर्थेषु तदा काशिकन्याविशंपते ॥ आप्लावयत गात्राणि व्रतमास्थाय दुष्करम् २९ तामब्रवीच्चकौरव्यमममाताजले स्थिता ॥ किमर्थं क्लिश्यसे भद्रे
तथ्यमेव वदस्व मे ३० सैन्यामथाब्रवीद्राजकृतां जलिरनिदिता ॥ भीष्मेण समरे रामो निर्जितश्चारुलोचने ३१ कोऽन्यस्तमुत्सहेज्जेतुमुद्यतेषु महीपतिः ॥ साऽ
हं भीष्मविना शायतपस्तप्स्ये सुदारुणम् ३२ विचरामि महीं देवियथाह्न्यामहं नृपम् ॥ एतद्रतफलं देवि परमस्मिन् यथाहि मे ३३ ततोऽब्रवीत्सागरगाजिह्व
रसिभाविनि ॥ नैष कामोऽनवद्यां गिशक्यः प्राप्तुं त्वयाऽबले ३४ यदि भीष्मविना शयकाश्ये चरसि वैव्रतम् ॥ व्रतस्था च शरीरं त्वं यदि नाम विमोक्ष्यसि ३५ नदी
भविष्यति शुभे कुटिला वार्षिकोदका ॥ दुस्तीर्थाननुविज्ञेया वार्षिकीनाष्टमासिकी ३६ भीमग्राहवती घोरा सर्वभूतभयंकरी ॥ एवमुक्त्वा ततो राजन काशिकन्या
न्यवर्तत ३७ मातामम महाभाग स्मयमानेव भाविनी ॥ कदाचिदष्टमे मासिकदाचिदशमे तथा ॥ न प्राश्रीतो दकमपि पुनः सावरवर्णिनी ३८ सावत्सभूमिकौर
व्यतीर्थलोभात्ततस्ततः ॥ पतिता परिधावन्ती पुनः काशिपतेः सुता ३९ सानदीवत्सभूम्यां तु प्रथितां वेति भारत ॥ वार्षिकी ग्राहबहुला दुस्तीर्था कुटिला तथा ४०
साकन्यातपसा तेन देहाधेनव्यजायत ॥ नदीचराज नवसेषुकन्या चैवाभवत्तदा ४१ ॥ इति श्रीम० उ० अंबोपाख्यानपर्वणि अंबातपस्यायां षडशीत्यधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्ते तापसाः सर्वे तपसेष्टतनिश्चयाम् ॥ दृष्ट्वा न्यवर्तयंस्ता तर्किकार्यमिति चाब्रुवन् १ तानुवाच ततः कन्यातपो
वृद्धा नृपीस्तदा ॥ निराकृताऽस्मि भीष्मेण भ्रंशितापतिधर्मतः २ वधार्थं तस्य दीक्षामेन लोकार्थं तपोधनाः ॥ निहत्य भीष्मं गच्छेयं शांतिमित्येव निश्चयः ३ यत्कृते
दुःखवसतिमिमां प्राप्ताऽस्मि शाश्वती ॥ पतिलोकाद्विहीना च नैव स्त्रीनपुमानिह ४ नाहत्वा युधिगांगेयं निवर्तिष्येतपोधनाः ॥ एषमेव हिदिसंकल्पो यदिदं कथितं मया ५

४० । ४१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५

४ । ७ । ८ । ९ जातं शौर्यं धर्मरहितं १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ यमुनामभितः यमुनाद्वीपे इत्यर्थः १९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्ताशीत्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ७ ॥ कथं शिखंडीति १ । २ । ३ । ४ । स्त्रीपुमान्पूर्वस्त्रीसि वपश्चात्पुमान्पूर्वकाले कसर्वेति समासः ५ । ६ । ७ । ८ वृषदं प्रवि
स्त्रीभावे परिनिर्विण्णापुंस्त्वार्थे कृतनिश्चया ॥ भीष्मे प्रतिचिकीर्षामि नास्मि वार्येति वैपुनः ६ तां देवो दर्शयामास शूलपाणिरुमापतिः ॥ मध्ये तेषां महर्षीणां स्वे
न रूपेण तापसां ७ छंद्यमाना वरेणाथ सावरेमत्पराजयम् ॥ हनिष्यसीति तां देवः प्रत्युवाच मनस्विनी ८ ततः सा पुनरेवाथ कन्यारुद्रमुवाच ह ॥ उपपद्येत्कथं
देवस्त्रियायुधिजयो मम ९ स्त्रीभावेन च मे गाढमनः शांतमुमापते ॥ प्रतिश्रुतश्च भूतेशत्वया भीष्मपराजयः १० यथासत्यो भवति तथा कुरुष्व भवज ॥ यथाह
न्यां समागम्य भीष्मं शांतनवं युधि ११ तामुवाच महादेवः कन्यां किल वृषध्वजः ॥ न मे वागनृतं ग्राहस्यं भद्रे भविष्यति १२ हनिष्यसि रणे भीष्मं पुरुषत्वं च ल
प्स्यसे ॥ स्मरिष्यसि च तत्सर्वं देहमन्यं गतासती १३ द्रुपदस्य कुले जाता भविष्यसि महारथः ॥ शीघ्रास्त्रिभ्रयोधी च भविष्यसि सुसंततः १४ यथोक्तमेव क
ल्याणिसर्वमेतद्विष्यति ॥ भविष्यसि पुमान्पश्चात्कस्माच्चित्कालपर्ययात् १५ एवमुक्त्वा महादेवः कपर्दी वृषभध्वजः ॥ पश्यतामेव विप्राणां तत्रैवांतरधीयत
१६ ततः सा पश्यतां तेषां महर्षीणामनिदिता ॥ समाहृत्य वनात्तस्मात्काष्ठानि वरवर्णिनी १७ चितां कृत्वा सुमहतीं प्रदाय च द्रुताशनम् ॥ प्रदीप्तेऽग्नौ महाराज
रोषदीप्तेन चेतसा १८ उक्त्वा भीष्मवधायेति प्रविवेश द्रुताशनम् ॥ ज्येष्ठा काशिसुताराज नयमुनामभितो नदी १९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपा
ख्यानपर्वणि अंबादुताशनप्रवेशे सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ कथं शिखंडीगांगेयकन्याभूत्वा पुरातदा ॥ पुरुषो
ऽभूद्युधिष्ठिरं तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ भार्या तु तस्य राजेन्द्र द्रुपदस्य महीपतेः ॥ महिषी दयिता ह्यासीदपुत्राच विशंपते २ एतस्मिन्नेव काले तु
द्रुपदो वै महीपतिः ॥ अपत्यार्थं महाराज तोषयामास शंकरम् ३ अस्मद्वधार्थं निश्चित्य तपोघोरं समास्थितः ॥ ऋते कन्यां महादेव पुत्रो मे स्यादिति ब्रुवन् ४
भगवन्पुत्रमिच्छामि भीष्मं प्रतिचिकीर्षया ॥ इत्युक्तो देवदेवेन स्त्रीपुमांस्ते भविष्यति ५ निवर्तस्व महीपाल नैतज्जात्वन्यथा भवेत् ॥ सतु गत्वा च नगरं भार्यामिदं
मुवाच ह ६ कृतो यत्नो महादेवस्तपसाऽऽराधितो मया ॥ कन्याभूत्वा पुमान्भावी इति चोक्तोऽस्मि शंभुना ७ पुनः पुनर्याच्यमानो दिष्टमित्यब्रवीच्छिवः ॥ न त
दन्यच्च भविता भवितव्यं हिततथा ८ ततः सानियता भूत्वा ऋतुकाले मनस्विनी ॥ पत्नी द्रुपदराजस्य द्रुपदं प्रविवेश ह ९ लेभे गर्भं यथा कालं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥
पार्षतस्य महीपाल यथामानारदोऽब्रवीत् १० ततो दधार सा देवी गर्भं राजीवलोचना ॥ तां सराजा प्रियां भार्यां द्रुपदः कुरुनंदन ११ पुत्रस्ते हान्महाबाहुः सुखं
पर्यचरत्तदा ॥ सर्वानभिप्रायकृतान् भार्याऽलभत कौरव १२

वेशहतेन सह मिथुनीभावं जगाम ९ विधिदृष्टेन शास्त्रदृष्टेन कर्मणा गर्भाधानाख्येन पार्षतस्य गर्भं दधार इति उत्तरेण संबन्धः १० । ११ अभिप्रायकृतान् वासनानिर्मितान् दोहदानीत्यर्थः १२

अपुत्रस्यसतोराज्ञोदुपदस्यमहिपतेः ॥ यथाकालं तुसादेवीमहिषीदुपदस्यह १३ कन्याप्रवररूपांतुप्राजायतनराधिप ॥ अपुत्रस्यतुराज्ञःसादुपदस्यमनस्वि
नी १४ ख्यापयामासराजेंद्रपुत्रोह्येपममेतिवै ॥ ततःसराजादुपदःप्रच्छन्नायानराधिप १५ पुत्रवत्पुत्रकार्याणिसर्वाणिसमकारयत् ॥ रक्षणंचैवमंत्रस्यमहिषी
दुपदस्यसा १६ चकारसर्वयत्नेनब्रुवाणापुत्रइत्युत ॥ नचतावेदनगरेकश्चिदन्यत्रपार्षतात् १७ श्रद्धधानोहितद्राक्यंदेवस्याच्युततेजसः ॥ छादयामासतां
कन्यांपुमानितिचसोऽब्रवीत् १८ जातकर्माणिसर्वाणिकारयामासपार्थिवः ॥ पुंवद्विधानयुक्तानिशिखंडीतिचतांविदुः १९ अहमेकस्तुचारेणवचनान्नारदस्य
च ॥ ज्ञातवान्देववाक्येनअंबायास्तपसातथा २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिशिखंडयुत्पत्तावष्टाशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १८८ ॥ ध ॥ भीष्मउवाच ॥ चकारयत्तदुपदःसुतायाःसर्वकर्मसु ॥ ततोलेख्यादिषुतथाशिलेषुचपंरतप १ इष्वस्त्रेचैवराजेंद्रद्रोणशिष्योबभूवह ॥ तस्य
भातामहाराजराजानंवरवर्णिनी २ चोदयामासभार्यार्थिकन्यायाःपुत्रवत्तदा ॥ ततस्तांपार्षतोदृष्ट्वाकन्यांसंप्राप्तयौवनां ॥ स्त्रियंमत्वाततश्चितांप्रपेदेसहभार्यया ३
॥ दुपदउवाच ॥ कन्याममेयंसंप्राप्तयौवनंशोकवर्धिनी ॥ मयाप्रच्छादिताचेयंवचनाच्छूलपाणिनः ४ ॥ भार्योवाच ॥ नतन्मिथ्यामहाराजभविष्यतिकथंच
न ॥ त्रैलोक्यकर्ताकस्माद्विदुषावक्तुमिहार्हति ५ यदितेरोचतेराजनवक्ष्यामिशृणुमेवचः ॥ श्रुत्वेदानींप्रपद्येथाःस्वामतिपृषतात्मज ६ क्रियतामस्ययत्नेनवि
धिवद्धारसंग्रहः ॥ भवितातद्वचःसत्यमितिमेनिश्चितामतिः ७ ततस्तौनिश्चयंकृत्वातस्मिन्कार्येऽथदंपती ॥ वरयांचक्रतुःकन्यांदशार्णाधिपतेःसुतां ८ ततो
राजादुपदोराजसिंहःसर्वानराज्ञकुलतःसन्निशाम्य ॥ दाशार्णकस्यनृपतेस्तनूजांशिखंडिनेवरयामासदारान् ९ हिरण्यवर्मेतिनृपोयोऽसौदाशार्णकःस्मृतः ॥
सचप्रादान्महीपालःकन्यांतस्मैशिखंडिने १० सचराजादशार्णेपुमहानासीत्सुदुर्जयः ॥ हिरण्यवर्मादुर्ध्वोमहासेनोमहामनाः ११ कृतेविवाहेतुतदासाकन्यारा
जसत्तम ॥ यौवनंसमनुप्राप्तासाचकन्याशिखंडिनी १२ कृतदारःशिखंडीचकांपिलयंपुनरागमत् ॥ ततःसावेदतांकन्यांकंचित्कालंस्त्रियंकिल ॥ हिरण्यवर्मणः
कन्याज्ञात्वातांतुशिखंडिनीम् १३ धात्रीणांचसखीनांचव्रीडयानान्यवेदयत् ॥ कन्यांपंचालराजस्यसुतांतवैशिखंडिनीम् १४ ततस्ताराजशार्दूलधात्र्यो
दाशार्णिकास्तदा ॥ जग्मुरार्तिपरांप्रेष्याःप्रेषयामासुरेवच १५ ततोदशार्णाधिपतेःप्रेष्याःसर्वान्यवेदयन् ॥ विप्रलंभंयथावृत्तंसचक्रुकोधपार्थिवः १६

युक्तःपाणिःशूलपाणिःसोस्यास्तीतिशूलपाणीतस्यशूलपाणिनः व्रीह्यादित्वान्मत्वर्थीयइतिः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ धात्रीणांपितृगृहादागतानांसखीनांच १४
ताएवधात्र्यःस्वाःप्रेष्यादासींप्रेषयामासुःदशार्णपतिमितिशेषः । १५ । विप्रलंभंचना । १६ ।

१७ । १८ । १९ उत्सार्थनीत्वा २० अभिषंगात्पराभवात् २१ । २२ उद्धराभिउच्छेत्स्यामि २३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥
शिखंडयपिमहाराजपुंवद्राजकुलेतदा ॥ विजहारमुदायुक्तःस्त्रीत्वंनैवातिरोचयन् १७ ततःकतिपयाहस्यतच्छुत्वाभरतर्षभ ॥ हिरण्यवर्माराजेंद्रोषादार्तिज
गामह १८ ततोदाशार्णकोराजातीव्रकोपसमन्वितः ॥ दूतंप्रस्थापयामासदुपदस्यनिवेशनम् १९ ततोदुपदमासाद्यदूतःकांचनवर्मणः ॥ एकएकांतमुत्सार्थर
होवचनमब्रवीत् २० दाशार्णराजोराजंस्त्वामिदंवचनमब्रवीत् ॥ अभिषंगात्प्रकुपितोविप्रलब्धस्त्वयाऽनघ २१ अवमन्यसेमानृपतेनूनंदुर्मित्रितंतव ॥ यन्मे
कन्यांस्वकन्यार्थेमोहाद्याचितवानसि २२ तस्याद्यविप्रलंभस्यफलंप्राप्नुहिदुर्मते ॥ एषत्वासजनामात्यमुद्धरामिस्थिरोभव २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगप
र्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिहिरण्यवर्मदूतागमनेऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तस्यदूतेनदुपदस्यतदानृप ॥ चोरस्ये
वगृहीतस्यनप्रावर्ततभारती १ सयत्नमकरोत्तीव्रसंबन्धिन्यनुमानने ॥ दूतैर्मधुरसंभाषैर्नतदस्तीतिसंदिशन् २ सराजाभूयएवाथज्ञात्वातत्त्वमथागमत् ॥ क
न्येतिपांचालसुतांत्वरमाणोविनिर्ययौ ३ ततःसंप्रेषयामासभिन्नाणाममितौजसाम् ॥ दुहितुर्विप्रलंभंतंधात्रीणांचचनातदा ४ ततःसमुदयंकृत्वावलानाराजस
त्तमः ॥ अभियानेमर्तिचक्रेदुपदंप्रतिभारत ५ ततःसंमंत्रयामासमंत्रिभिःसमहीपतिः ॥ हिरण्यवर्माराजेंद्रपांचालयंपार्थिवंप्रति ६ तत्रवैनिश्चितंतेषामभूद्रा
ज्ञांमहात्मनाम् ॥ तथ्यंभवतिचेदेतत्कन्याराजनशिखंडी ७ बद्धापंचालराजानमानयिष्यामहेगृहम् ॥ अन्यंराजानमाधायपंचालेषुनरेश्वरम् ८ घातयिष्याम
नृपतिपांचालसशिखंडिनम् ९ तत्तदाऽनृतमाज्ञायपुनर्दूतान्नराधिपः ॥ प्रास्थापयत्पार्षतायनिहन्मीतिस्थिरोभव १० ॥ भीष्मउवाच ॥ सहिप्रकृत्यावैभी
तःकिलिषीचनराधिपः ॥ भयंतीवमनुप्राप्तोदुपदःपृथिवीपतिः ११ विमृज्यदूतान्दाशार्णेदुपदःशोकमूर्छितः ॥ समेत्यभार्यारहितेवाक्यमाहनराधिपः १२
भयेनमहताऽऽविष्टोहृदिशोकेनचाहतः ॥ पांचालराजोदयितामातरंवैशिखंडिनः १३ अभियास्यतिमांकोपात्संबन्धीसुमहाबलः ॥ हिरण्यवर्मानृपतिःकर्षमा
णोवरुथिनीम् १४ किमिदानींकरिष्यावोमूढौकन्यामिमांप्रति ॥ शिखंडीकिलपुत्रस्तेकन्येतिपरिशंकितः १५ इतिसंचित्ययत्नेनसमित्रःसबलानुगः ॥ वंचितो
ऽस्मीतिमन्वानोमांकिलोद्धर्तुमिच्छति १६ किमत्रतथ्यंसुश्रोणिमिथ्याकिंब्रूहिशोभने ॥ श्रुत्वात्त्वतःशुभंवाक्यंसंविधास्याम्यहंतथा १७ अहंहिसंशयंप्राप्तोबाला
चेयंशिखंडिनी ॥ त्वंचराज्ञिमहच्छूंसंप्राप्तावरवर्णिनि १८ सात्वंसर्वविमोक्षायतत्त्वमाख्याहिपृच्छतः ॥ तथाविदध्यांसुश्रोणिकृत्यमाशुशुचिस्मिते १९

भार्याया अदंष्ट्रत्वं जानन्नस्वस्य निर्दोषतां रूपापयितुमुभयकृतमप्यपराधं लोकमध्यवर्त्यामेवासंजयितुमाह शिखंडिनीति यद्यप्यहं शिखंड्येति त्वया शिखंडिन्याचवं चितस्तथाऽपि त्वं माभिः शिखंडिनि विषये विधास्येयुवयोर्धारणं पोषणं च करिष्ये न तु हिंसां विषये इत्यर्थः यद्वा । हे शिखंडिनि त्वं माभिः हे वरारोहे मायैस्त्वं च माभिरिति द्वयोरपि अभयं दत्त्वा जनमध्येषु च्छति १० मयेति विधास्येकारिष्ये ११ परस्य शत्रोर्लोकस्य च १२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपेन वस्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ७ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ संबंधकंसमर्थं युक्तमेवसां

शिखंडिनि च माभिस्त्वं विधास्येतत्र तत्त्वतः ॥ कृपयाऽहं वरारोहे वंचितः पुत्रधर्मतः २० मया दाशार्णको राजा वंचितः समहीपतिः ॥ तदा चक्षुमहाभागे विधास्ये तत्रयद्वितम् २१ जानता हि नरेन्द्रेण रूपापनार्थं परस्य वै ॥ प्रकाशं चोदिता देवी प्रत्युवाच महीपतिम् २२ ॥ इति श्रीमहाभारते उ० प० अंबोपाख्यानपर्वणि द्वादशपदप्रश्नेन वस्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः शिखंडिनो माता यथा तत्त्वं नराधिप ॥ आचक्षुमहाबाहो भर्त्रे कन्यां शिखंडिनीं १ अपुत्रयामयाराजनसपत्नीनां भयादिदम् ॥ कन्या शिखंडिनी जाता पुरुषो वै निवेदिता २ त्वया चैव नरश्रेष्ठ तन्मे प्रीत्याऽनुमोदितम् ॥ पुत्रकर्मकृतं वैव कन्यायाः पार्थिवर्षभ ३ भार्या चोढा त्वयाराजन दशार्णाधिपतेः सुता ॥ मया च प्रत्यभिहितं देववाक्यार्थदर्शनात् ॥ कन्या भूत्वा पुमान् भावीत्येवं चैतदुपेक्षितम् ४ एतच्छ्रुत्वा द्रुपदो यज्ञसेनः सर्वतत्त्वं मंत्रविज्ञो निवेद्य ॥ मंत्रराजामंत्रयामास राजन्यथा युक्तरक्षणे वै प्रजानाम् ५ संबंधकं चैव समर्थं तस्मिन् दाशार्णके वै नृपतौ नरेन्द्र ॥ स्वयंकृत्वा विप्रलभं यथा वन्मंत्रैकाग्रो निश्चयं वै जगाम ६ स्वभावगुप्तं नगरमापत्काले तु भारत ॥ गोपयामास राजेन्द्र सर्वतः समलंकृतम् ७ आर्तिच परमाराजजगाम सह भार्यया ॥ दशार्णपतिना सार्धं विरोधे भरतर्षभ ८ कथं संबंधिना सार्धं न मे स्याद्विग्रहो महान् ॥ इति संचित्य मनसा देवतामर्चयत्तदा ९ तंतुदृष्ट्वा तदाराजन देवी देवपरंतदा ॥ अर्चो प्रयुज्जानमथो भार्या वचनमब्रवीत् १० देवानां प्रतिपत्तिश्च सत्यं साधुमतासताम् ॥ किमु दुःखार्णवं प्राप्य तस्मादर्चयतां गुरुन् ११ देवता निच सर्वाणि पूज्यं तां भूरिदक्षिणम् ॥ अग्रयश्चापि हूयं तां दाशार्णप्रतिषेधने १२ अयुद्धेन निवृत्तिं च मनसा चिंतय प्रभो ॥ देवतानां प्रसादेन सर्वमेतद्गविष्यति ॥ १३ मंत्रिभिर्मंत्रितं सार्धं त्वया पृथुलोचन ॥ पुरस्यास्या विनाशाय च राजंस्तथा कुरु १४ देवं हि मानुषोपेतं भृशं सिद्धयति पार्थिव ॥ परस्परविरोधाद्वि सिद्धिरस्ति न चैतयोः १५ तस्माद्विधाय नगरे विधानं सचिवैः सह ॥ अर्चय स्वयथा कामं देवतानि विशांपते १६ एवं संभाषमाणौ तु दृष्ट्वा शोकपरायणौ ॥ शिखंडिनी तदा कन्या व्रीडिते धतपस्विनी १७ ततः सार्चितयामास नत्कृतैः दुःखिता बुभौ ॥ इमाविति ततश्चक्रमतिं प्राणविनाशने १८ एवं सानिश्चयं कृत्वा भृशं शोकपरायणा ॥ निर्जगाम गृहं त्यक्त्वा गहनं निर्जनं वनम् १९ यक्षेण द्विमताराजनस्थूणाकर्णेन पालितम् ॥ तद्गयादेव च जनो विस्मयति तद्वनम् २०

बधिकं मया कृतं न प्रतारणा कृतेति उपपाद्य ६ । ७ । ८ । ९ देवीराज्ञी १० साधुमता कल्याणवतापि देवानां प्रतिपत्तिः पूजानित्यं कर्तव्येति शेषः किमु दुःखार्णवं प्राप्य कर्तव्येति तस्मात्प्रभवान् गुरुन् देवाराधनार्थं ब्राह्मणान् अर्चयतां पूजयतु ११ भूरिदक्षिणं यथा स्यात्तथा प्रतिषेधने परावृत्त्यर्थं १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

सुधामृत्तिकलेपनं सुधासूत्रं सैव मृत्तिका तालेपनं यस्य लाजोल्लापिकः लाजा निउशीराणि उल्लापयति सूत्रं यतीति लाजोल्लापिकः उशीरपरिमलयुक्तधूम्राद्यमित्यर्थः । 'उशीरे लाजमुद्दिष्टम्' इति विश्वः ११ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ७ ॥ शिखंडीति चित्यचितयित्वा १

तत्र च स्थूणभवनं सुधामृत्तिकलेपनम् ॥ लाजोल्लापिकधूम्राद्यमुच्चप्राकारतोरणम् २१ तत्प्रविश्य शिखंडी सा द्रुपदस्यात्मजानृप ॥ अनश्राना बहुतिथं शरीरमुदशोषयत् २२ दर्शयामास तां यक्षः स्थूणो मार्दवसंयुतः ॥ किमर्थो यंतवारंभः करिष्ये ब्रूहि माचिरम् २३ अशक्यमिति सायक्षं पुनः पुनरुवाच ह ॥ करिष्यामीति वैक्षिप्रं प्रत्युवाचाथ गृह्यकः २४ धनेश्वरस्यानुचरो वरदोऽस्मिन् नृपात्मजे ॥ अदेयमपि दास्यामि ब्रूहि यत्ते विवक्षितम् २५ ततः शिखंडी तत्सर्वमखिलेन न्यवेदयत् ॥ तस्मै यक्षप्रधानाय स्थूणाकर्णाय भारत २६ ॥ शिखंड्युवाच ॥ अपुत्रो मे पिता यक्षनचिरान्नाशमेष्यति ॥ अभियास्यतिसक्रोधो दशार्णाधिपतिर्हितम् ॥ २७ महाबलो महोत्साहः सह मे कवचो नृपः ॥ तस्माद्रक्षस्व मायक्षमातरं पितरंच मे २८ प्रतिज्ञातो हि भवता दुःखप्रतिशमो मम ॥ भवेयं पुरुषो यक्षत्वप्रसादादनिदितः २९ यावदेव स राजा वै नोपयाति पुरं मम ॥ तावदेव महायक्षप्रसादं कुरु गृह्यक ३० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि स्थूणाकर्णसमागमे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ शिखंडिवाक्यं श्रुत्वाऽथ स यक्षो भरतर्षभ ॥ प्रोवाच मनसा चित्यदैवेनोपनिषीदितः १ भवितव्यं तथा तद्विमदुःखाय कौरव ॥ भद्रे कामं करिष्यामि समयं तु निबोध मे २ किंचित्कालांतरे दास्ये पुल्लिङ्गं स्वमिदं तव ॥ आगंतव्यं त्वया काले सत्यं वैव दस्व मे ३ प्रभुः संकल्पसिद्धोऽस्मि कामचारी विहंगमः ॥ मत्प्रसादात्पुरं चैव त्राहि बंधूंश्च केवलम् ४ स्त्रीलिङ्गधारयिष्यामि तवेदं पार्थिव आत्मजे ॥ सत्यं मे प्रतिजानीहि करिष्यामि प्रियंतव ५ ॥ शिखंड्युवाच ॥ प्रतिपादास्यामि भगवन् पुल्लिङ्गं तव सुव्रत ॥ किंचित्कालांतरं स्त्रीत्वं धारयस्व निशाचर ६ प्रतियाते दशार्णो तु पार्थिवे हे मवर्मणि ॥ कन्यैव हि भाविष्यामि पुरुषस्त्वं भाविष्यसि ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्त्वा समयं तत्र चक्राते ता बुभौ नृप ॥ अन्योन्यस्याभिसंदेहे तौ संक्रामयतां ततः ८ स्त्रीलिङ्गधारयामास स्थूणायक्षोऽथ भारत ॥ यक्षरूपं च तदीप्तं शिखंडी प्रत्यपद्यत् ९ ततः शिखंडी पांचाल्यः पुंस्त्वमासाद्य पार्थिव ॥ विवेश नगरं हृष्टः पितरंच समासदत् १० यथावृत्तं तु तत्सर्वमाचख्यौ द्रुपदस्य तत् ॥ द्रुपदस्तस्य तच्छ्रुत्वा हर्षमाहारयत्परम् ११ सभार्यस्तच्च सस्मार महेश्वरवचस्तदा ॥ ततः संप्रेषयामास दशार्णाधिपतेर्नृपः १२ पुरुषोऽयं मम सुतः श्रद्धतां भवानिति ॥ अथ दाशार्णको राजा सह साऽभ्यागमत्तदा १३ पंचालराजं द्रुपदं दुःखशोकसमन्वितः ॥ ततः कां पिल्यमासाद्य दशार्णाधिपतिस्ततः १४ प्रेषयामास सत्कृत्य दूतं ब्रह्मविदां वरम् ॥ ब्रूहि मद्रचना दूतपांचाल्यं तं नृपाधमम् १५

२ । ३ विहंगमः आकाशगामी ४ । ५ । ६ । ७ समयं शपथं संदेहेल्लिङ्गे सम्यग्दिह्यते उच्यते तैरतिकाले प्रयेते इति व्युत्पत्तेः । अभिसंदेहे इति पाठेऽपि संदुह्यते प्रजा आभ्यामिति व्युत्पत्त्याते एव ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

यन्मेकन्यांस्वकन्याथेष्टतवानसिदुर्मते ॥ फलंतस्यावलेपस्यद्रक्ष्यस्यद्यनसंशयः १६ एवमुक्तश्चतेनासौब्राह्मणोराजसत्तम ॥ दूतः प्रयातो नगरं दाशार्णनृपचो
दितः १७ तत आसादयामास पुरोधामुपदंपुरे ॥ तस्मै पांचालकोराजागमर्ष्यचसुसक्तम् १८ प्रापयामास राजेन्द्रसहतेन शिखंडिना ॥ तां पूजां नान्यनंदत्स
वाक्यं चेदमुवाच १९ यदुक्तं तेन वीरेण राजा कांचनवर्मणा ॥ यत्तेऽहमधमाचारदुहित्राऽस्म्यभिर्वंचितः २० तस्य पापस्य करणात्फलं प्राप्नुहिदुर्मते ॥ देहियुद्धं
नरपते ममाद्यरणमूर्धनि २१ उद्धरिष्यामि ते सद्यः सामात्यसुतबांधवम् ॥ तदुपालंभसंयुक्तं श्रावितः किल पार्थिवः २२ दशार्णपतिना चोक्तो मां त्रिमध्ये पुरोधसा ॥
अभवद्भरतश्चेष्टदुपदः प्रणयानतः २३ यदाह मां भवान्ब्रह्मन्संबंधिबचनाद्वचः ॥ अस्योत्तरं प्रतिवचोदूतोरान्नेव दिष्यति २४ ततः संप्रेषयामास दुपदोऽपि महा
त्मने ॥ हिरण्यवर्मणे दूतं ब्राह्मणं वेदपारगम् २५ तमागम्य तुराजानंदशार्णाधिपतिं तदा ॥ तद्वाक्यमाददे राजन् यदुक्तं दुपदेन ह २६ आगमः क्रियतां व्यक्तः कु
मारोऽयं सुतो मम ॥ मिथ्यैतदुक्तं केनापि तदश्रद्धेयमिच्छुत २७ ततः सराजा दुपस्य श्रुत्वा विमर्षयुक्तो युवतोर्वरिष्ठाः ॥ संप्रेषयामास सुचारुरूपाः शिखंडिनं स्त्री
पुमान्वेति वेतुम् २८ तां प्रेषितास्तत्त्वभावं विदित्वा प्रीत्या राज्ञे तच्छं सुहिसर्वम् ॥ शिखंडिनं पुरुषं कौरवैर्द्रदाशार्णराजाय महानुभावम् २९ ततः कृत्वा तुराजास
आगमं प्रीतिमानथ ॥ संबन्धिना समागम्य हृष्टो वासमुवास ह ३० शिखंडिने च मुदितः प्रादाद्विजने श्वरः ॥ हस्तिनोश्चांश्च गाश्चैव दास्योऽथ बहुलास्तथा ३१
पूजितश्च प्रतिययौ निर्भर्त्स्य तनयां किल ॥ विनीतकिलिबषे प्रीते हेमवर्मणि पार्थिवे ३२ प्रतियाते दशार्णे तु हृष्टरूपा शिखंडिनी ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य कुबेरो न
रवाहनः ॥ लोकयात्रां प्रकुर्वाणः स्थूणस्यागात्रिवेशनम् ३३ सतद्बृहस्योपरिवर्तमान आलोकयामास धनाधिगोप्ता ॥ स्थूणस्य यक्षस्य विवेशे श्वेदमस्वलंकृतं मा
ल्यगुणैर्विचित्रैः ३४ लाज्यैश्च गंधैश्च तथा वितानैरभ्यर्चितं धूपनधूपितं च ॥ ध्वजैः पताकाभिरलंकृतं च भक्ष्यान्नपेयामिषदंतहोमम् ३५ तत्स्थानं तस्य दृष्ट्वा तु सर्व
तः स्वमलंकृतम् ॥ मणिरत्नसुवर्णानां मालाभिः परिपूरितम् ३६ नानाकुसुमधाव्यंसितं समृष्टशोभितम् ॥ अथाब्रवीद्यक्षपतिस्तान्यक्षाननुगांस्तदा ३७
स्वलंकृतमिदं श्वेदमस्थूणस्यामितविक्रमाः ॥ नोपसर्पति मां चैव कस्मादद्य समंदधीः ३८ यस्माज्जानन्समंदात्मा मामसौ नोपसर्पति ॥ तस्मात्तस्मै महादंडो धार्यः
स्यादिति मे मतिः ३९ ॥ यक्षा ऊचुः ॥ दुपदस्य सुताराज न राज्ञो जाता शिखंडिनी ॥ तस्यानिमित्ते कस्मिंश्चित्प्रादात्पुरुषलक्षणम् ४०

भक्ष्यं लक्ष्मिदं दंडादिदंतव्यापारग्राह्यं । अन्नं अदनीयं ओदनपायसखंडशर्करादिभोज्यं लेह्यरूपं । पेयं सुरासवादि । आमिषं मांसं अभ्यर्हितत्वादस्य भक्ष्यात्पृथक्करणं एतान्मेव दंतहोमादंतैर्हृतं इति
व्युत्पत्त्याऽभ्यवहार्याणि यस्मिन्तं भक्ष्यान्नपेयामिषदंतहोमं । आमिषमभ्येयमिति पाठस्तु मूलकल्पितः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०

तिष्ठते गृहे पवस्थिरोऽस्ति ४१ स्वाऽद्य त्वामय ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० चतुष्पादं ग्रहणधा

अग्रहीलक्षणं स्त्रीणां स्त्रीभूतो तिष्ठते गृहे ॥ नोपसर्पति तेनासौ सत्रीडः स्त्रीसरूपवान् ४१ एतस्मात्कारणाद्राजन्स्थूणो न त्वाद्यसर्पति ॥ श्रुत्वा कुरुयथान्यायां वि
मानमिहातिष्ठताम् ४२ आनीयतां स्थूण इति ततो यक्षाधिपोऽब्रवीत् ॥ कर्ताऽस्मिन्निग्रहंतस्य प्रत्युवाच पुनः पुनः ४३ सोऽभ्यगच्छ तयर्क्षेद्रमाहूतः पृथिवीप
ते ॥ स्त्रीसरूपो महाराज तस्थौ व्रीडा समन्वितः ४४ तं शशापाथसंकुद्धो धनदः कुरुनंदन ॥ एवमेव भवत्वद्य स्त्रीत्वं पापस्य गुह्यकाः ४५ ततोऽब्रवीद्यक्षपतिर्महा
त्मा यस्माददास्त्ववमन्ये हयक्षान् ॥ शिखंडिनो लक्षणं पापबुद्धेः स्त्रीलक्षणं चाग्रहीः पापकर्मन् ४६ अप्रवृत्तं सुदुर्बुद्धेयस्मादेतत्त्वया कृतम् ॥ तस्मादद्य प्रभृत्येव स्त्री
त्वं सा पुरुषस्तथा ४७ ततः प्रसादयामासुर्यक्षा वैश्रवणं किल ॥ स्थूणस्याथे कुरुष्वानं शापस्येति पुनः पुनः ४८ ततो महात्मा यक्षेन्द्रः प्रत्युवाचानुगामिनः ॥ सर्वान्
यक्षगणांस्तातशापस्यांतचिकीर्षया ४९ शिखंडिनि हते यक्षाः स्वरूपं प्रतिपत्स्यते ॥ स्थूणो यक्षो निरुद्धे गोभवत्विति महामनाः ५० इत्युक्त्वा भगवान् देवो य
क्षराजः सुपूजितः ॥ प्रययौ सहितः सर्वैर्निमेषांतरचारिभिः ५१ स्थूणस्तु शार्पसंप्राप्य तत्रैव न्यवसत्तदा ॥ समये चागमत्तूर्णं शिखंडी तं क्षपाचरम् ५२ सोऽ
भिगम्या ब्रवीद्वाक्यं प्राप्तोऽस्मि भगवन्निति ॥ तमब्रवीत्ततः स्थूणः प्रीतोऽस्मीति पुनः पुनः ५३ आर्जवेनागतं दृष्ट्वा राजपुत्रं शिखंडिनम् ॥ सर्वमेव यथावृत्तमाच
चक्षे शिखंडिने ५४ ॥ यक्ष उवाच ॥ शप्तो वैश्रवणेनाहं त्वत्कृते पार्थिवात्मज ॥ गच्छेदानीं यथाकामं चर लोकान्यथा सुखम् ५५ दिष्टमेतत्पुरामन्येन शक्यम्
तिवर्तितुम् ॥ गमनं तव चेतोहि पौलस्त्यस्य च दर्शनम् ५६ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः शिखंडी तु स्थूणयक्षेण भारत ॥ प्रत्याजगाम नगरं हर्षेण महतावृतः ५७
पूजयामास विविधैर्गंधमाल्यैर्महाधनैः ॥ द्विजार्तान् देवताश्चैव चैत्यानथ चतुष्पथान् ५८ दुपदः सह पुत्रेणासिद्धार्थेन शिखंडिना ॥ मुदं च परमालेभे पांचाल्यः सह
बांधवैः ५९ शिष्यार्थं प्रददौ चाथ द्रोणाय कुरुपुंगव ॥ शिखंडिनं महाराज पुत्रं स्त्रीपूर्विणं तथा ६० प्रतिपेदे चतुष्पादं धनुर्वेदं नृपात्मजः ॥ शिखंडी सह युष्माभि
र्घृष्टयुग्मश्च पार्षतः ६१ मम त्वेतच्च रास्तात यथावत्प्रत्यवेदयन् ॥ जडां धवधिराकाराये मुक्तादुपदे मया ६२ एवमेष महाराज स्त्रीपुमान्दुपदात्मजः ॥ स संभूतः
कुरुश्रेष्ठ शिखंडी रथसत्तमः ६३ ज्येष्ठाकाशीपतेः कन्या अंबानामेति विश्रुता ॥ दुपदस्य कुले जाता शिखंडी भरतर्षभ ६४ नाहमेनं धनुष्पाणि युयुत्सुं समुपस्थि
तम् ॥ मुहूर्तमपि पश्येयं प्रहरेयं न चाप्युत ६५ व्रतमेतन्मम सदा पृथिव्यामपि विभुतम् ॥ स्त्रियां स्त्रीपूर्वके चैव स्त्रीनां स्त्रीसंरूपिणि ६६ न मुंचेयमहं बाणमिति
कौरवनंदन ॥ न हन्यामहमेतेन कारणेन शिखंडिनम् ६७ एतत्तत्त्वमहं वेदजन्मतात शिखंडिनः ततो नैनं हानिष्यामि समरेष्वाततायिनम् ६८ यदि भीष्मः स्त्रियं
हन्यात्संतः कुर्युर्विगर्हणम् ॥ नैनं तस्माद्धनिष्यामि दृष्ट्वापि समरे स्थितम् ६९

युक्तस्त्रीषुअनुद्धमितिशेषः ७० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे द्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ प्रभातायाप्रिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० ।
 वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुकौरव्योराजादुर्योधनस्तदा ॥ मुहूर्तमिवसंध्यात्वाभीष्मेयुक्तममन्यत ७० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यान
 पर्वणिशिखंडिपुंस्त्वप्राप्तौद्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ प्रभातायांतुशर्व्यापुनरेवसुतस्तव ॥ मध्येसर्वस्यसैन्यस्यापिताम
 हमपृच्छत १ पांडवेयस्यगांगेयदेतसैन्यमुद्यतम् ॥ प्रभूतनरनागाश्वमहाराथसमाकुलम् २ भीमार्जुनप्रभृतिभिर्महेश्वरैर्महाबलैः ॥ लोकपालसमैर्गुप्तंष्टष्ट
 दुम्रपुरोगमैः ३ अप्रघृष्यमनावार्यमुद्धतमिवसागरम् ॥ सेनासागरमक्षोभ्यमपिदेवैर्महाहवे ४ केनकालेनगांगेयक्षपयेथामहायुते ॥ आचार्योवामहेश्वरःकृपो
 वाऽशुमहाबलः ५ कर्णोवासमरश्चाधीद्रौणिर्वादिजसतमः ॥ दिव्यास्त्रविदुषःसर्वेभवंतोहिबलेमम ६ एतदिच्छाम्यहंज्ञातुंपरंकौतूहलंहिमे ॥ हृदिनेत्यमहा
 बाहोवक्तुमर्हसितन्मम ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ अनुरूपंकुरुश्रेष्ठत्वय्येतत्पृथिवीपते ॥ बलाबलमभिप्राणातिषांयदिहपृच्छसि ८ शृणुराजन्ममरणेयाशक्तिःपर
 माभवेत् ॥ शस्त्रवीर्येणयच्चभुजयोश्चमहाभुज ९ आर्जवेनैवयुद्धेनयोद्धव्यइतरोजनः ॥ मायायुद्धेनमायावीड्येतद्धर्मनिश्चयः १० हन्यामहंमहाभागपांड
 वानामनीकिनीम् ॥ दिवसेदिवसेकृत्वाभागंप्रागान्हिकंमम ११ योधानांदशसाहस्रंरुत्वाभागंमहायुते ॥ सहस्रंरथिनामेकमेषभागोमतोमम १२ अनेनाहंवि
 धानेनसन्नद्धःसततोत्थितः ॥ क्षपयेयमहसैन्यंकालेनानेनभारत १३ मुंचेयंयदिवास्त्राणिमहांतिसमरेस्थितः ॥ शतसाहस्रघातीनीहन्यामसेनभारत १४
 ॥ संजयउवाच ॥ श्रुत्वाभीष्मस्यतद्वाक्यंराजादुर्योधनस्ततः ॥ पर्यपृच्छतराजेंद्रद्रोणमंगिरसावरम् १५ आचार्यकेनकालेनपांडुपुत्रस्यसैनिकान् ॥ नि
 हन्याइतितंद्रोणःप्रत्युवाचहसन्निव १६ स्थविरोऽस्मिमहाबाहोमंदप्राणविचेष्टितः ॥ शस्त्राग्निनानिर्दहेयंपांडवानामनीकिनीम् १७ यथार्भीष्मःशांतनवोमा
 सेनेतिमतिर्मम ॥ एषामेपरमाशक्तिरेतन्मेपरमंबलम् १८ द्वाभ्यामेवतुमासाभ्यांरूपःशारद्वतोब्रवीत् ॥ द्रौणिस्तुदशरात्रेणप्रतिजज्ञेबलक्षयम् १९ कर्णस्तु
 पंचरात्रेणप्रतिजज्ञेमहास्त्रवित् ॥ तच्छ्रुत्वासूतपुत्रस्यवाक्यंसागरगासुतः २० जहाससस्वनंहासंवाक्यंचेदमुवाचह ॥ नहियावद्रणेपार्थिवाणशंखधनुर्धरम्
 २१ वासुदेवसमायुक्तंरथेनायांतमाहवे ॥ समागच्छसिराधेयतेनैवमभिमन्यसे ॥ शक्यमेवंचभूयश्चत्वयावक्तुंयथेष्टतः २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्व
 णि अंबोपाख्यानपर्वणिभीष्मादिशक्तिकथने त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुकौ
 तेयःसर्वान्भ्रातृनुपहरे ॥ आहूयभरतश्रेष्ठइदंवचनमब्रवीत् १ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ धार्तराष्ट्रस्यसैन्येषुयेचारपुरुषामम ॥ तेप्रवृत्तिं
 प्रयच्छंतिममेमांव्युषितानिशाम् २

१८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ध ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वेति १ व्युषितानिशांप्रभातकाले २

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० भूतमुत्पन्नंमव्यमुत्पाद्यमानं अनयोर्बीजभूतयोर्नाशिबीजाभावाद्दिव्यस्यापिनाशोमैवकर्तव्यइत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ वेदांताव
 दुर्योधनःकिलापृच्छदापगेयंमहाव्रतम् ॥ केनकालेनपांडूनांहन्याःसैन्यमितिप्रभो ३ मासेनेतिचतेनोक्तोधार्तराष्ट्रःसुदुर्मतिः ॥ तावताचापिकालेनद्रोणो
 ऽपिप्रतिजज्ञिवान् ४ गौतमोद्विगुणंकालमुक्तवानितिनःश्रुतम् ॥ द्रौणिस्तुदशरात्रेणप्रतिजज्ञेमहास्त्रवित् ५ तथादिव्यास्त्रवित्कर्णःसंपृष्टःकुरुसंसदि ॥ पं
 चभिर्दिवसैर्हंतुंसैन्यंप्रतिजज्ञिवान् ६ तस्मादहमपीच्छामिश्रोतुमर्जुनतेवचः ॥ कालेनक्रियताशस्त्रनक्षपयेरितिफाल्गुन ७ एवमुक्तोगुडाकेशःपार्थिवेनधनं
 जयः ॥ वासुदेवंसमीक्ष्येदंवचनंप्रत्यभाषत ८ सर्वएतेमहात्मानःकृतास्त्राश्चित्रयोधिनः ॥ असंशयंमहाराजहन्युरेवसंशयः ९ अपैतुतेमनस्तापोयथास
 त्यंब्रवीम्यहम् ॥ हन्यामेकरथेनैववासुदेवसहायवान् १० सामरानपिलोकांस्त्रीन्सर्वान्स्थावरजंगमान् ॥ भूतंभव्यंभविष्यंचनिमेषादितिमेमतिः ११ यतद्रो
 रंपशुपतिःप्रादादस्त्रमहन्मम ॥ कैरातेद्रंद्रयुद्धेतुतदिदंमायिवर्तते १२ यद्युगांतेपशुपतिःसर्वभूतानिसंहरन् ॥ प्रयुक्तेपुरुषव्याघ्रतदिदंमायिवर्तते १३ तन्न
 जानातिगांगेयोनद्रोणोनचगौतमः ॥ नचद्रोणसुतोराजन्कुतएवतुसूतजः १४ नतुयुक्तरणेहंतुंदिव्यैरस्त्रैःपृथग्जनम् ॥ आर्जवेनैवयुद्धेनविजेष्यामोवयंपरान्
 १५ तथेमेपुरुषव्याघ्राःसहायास्तवपार्थिव ॥ सर्वेदिव्यास्त्रविद्वांसःसर्वेयुद्धाभिकाक्षिणः १६ वेदांतावभृथस्त्राताःसर्वएतेऽपराजिताः ॥ निहन्युःसमरेसेनां
 देवानामपिपांडव १७ शिखंडीयुयुधानश्चष्टष्टयुम्रश्चपार्षतः ॥ भीमसेनोयमौचोभौयुधामन्यूतमौजसौ १८ विराट्दुपदौचोभौभीष्मद्रोणसमौयुधि ॥ शंखश्चैव
 महाबाहुर्हैडिबश्चमहाबलः १९ पुत्रोऽस्यांजनपर्वानुमहाबलपराक्रमः ॥ शैनेयश्चमहाबाहुःसहायोरणकोविदः २० अभिमन्युश्चबलवान्द्रौपद्याःपंचचात्मजाः ॥
 स्वयंचापिसमर्थोऽसित्रैलोकयोत्सादनेऽपिच २१ क्रोधाद्यंपुरुषंपश्येस्तथाशक्रसमद्युते ॥ सक्षिप्रंनभवेद्यत्कमितित्वांवेद्विकौरव २२ ॥ इतिश्रीमहाभारते
 उद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणि अर्जुनवाक्येचतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रभातेविमलेधार्तराष्ट्रेणचोदिताः ॥
 दुर्योधनेनराजानःप्रययुःपांडवान्प्रति १ आग्राव्यशुचयःसर्वेस्रग्विणःशुक्लवाससः ॥ गृहीतशस्त्राध्वजिनःस्वस्तिवाच्यदुताग्रयः २ सर्वेब्रह्मविदःशूराःसर्वेसुच
 रितव्रताः ॥ सर्वेकामकृतश्चैवसर्वेचाहवलक्षणाः ३ आह्वेषुपरौल्लोकानजिगीषंतोमहाबलाः ॥ एकाग्रमनसःसर्वेश्वरधानाःपरस्परम् ४ विद्वानुविदावावंत्यौ
 केकयाबाह्लिकैःसह ॥ प्रययुःसर्वएवैतेभारद्वाजपुरोगमाः ५ अश्वत्थामाशांतनवःसैधवोऽथजयद्रथः ॥ दाक्षिणात्याःप्रतीच्याश्चपार्वतीयाश्चयेनृपाः ६ गां
 धारराजःशकुनिःप्राच्योदीच्याश्चसर्वशः ॥ शकाःकिरातायवनाःशिवयोऽथवसातयः ७

भृथस्त्राताः वेदग्रहणांतएवदारक्रिययासहैवयागकृतवतइत्यर्थः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेचतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥
 ततःप्रभातेइति १ आग्राव्यस्नात्वा २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

८।१।१०।११।१२।१३।१४ उत्सृज्यउत्कषेणसृष्ट्वा पंचयोजनवर्तुलंपरिधिं कृत्वेत्यर्थः सेनानिवेशासैनिकाः वणिक्शूराश्वादायः १५।१६।१७।१८।१९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनी

स्वैःस्वेरनीकैःसहिताःपरिवार्यमहारथम् ॥ एतेमहारथाःसर्वोद्वेतीयेनिर्ययुर्बले ८ कृतवर्मासहानीकस्त्रिगर्तश्चमहारथः ॥ दुर्योधनश्चनृपातिभ्राताभिःपरिवारितः
९ शलोभूरिश्रवाःशल्यःकौसल्योऽथबृहद्रथः ॥ एतेपश्चादनुगताधार्तराष्ट्रपुरोगमाः १० तेसमेत्ययथान्यायंघातंराष्ट्रमहाबलाः ॥ कुरुक्षेत्रस्यपश्चाद्धैव्यवा
तिष्ठंतदंशिताः ११ दुर्योधनस्तुशिविरंकारयामासभारत ॥ यथैवहास्तिनपुरंद्वितीयंसमलंकृतम् १२ नविशेषंविजानंतिपुरस्यशिविरस्यवा ॥ कुशलाअ
पिराजेंद्रनरानगरवासिनः १३ तादृशान्येवदुर्गाणि राज्ञामपिमहीपतिः ॥ कारयामासकौरव्यःशतशोऽथसहस्रशः १४ पंचयोजनमुत्सृज्यमंडलंतद्रणाजि
रम् ॥ सेनानिवेशास्तेराजन्नाविशञ्छतसंघशः १५ तत्रतेपृथिवीपालायथोत्साहंयथाबलम् ॥ विविशुःशिविराण्यत्रद्रव्यवन्तिसहस्रशः १६ तेषांदुर्योधनोरा
जाससैन्यानामहात्मनाम् ॥ व्यादिदेशसबाह्यानांभक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् १७ सनागाश्वमनुष्याणांयेचशिल्पोपजीविनः ॥ येचान्येऽनुगतास्तत्रभूतमागध
बंदिनः १८ वणिजोगणिकाश्चारायेचैवप्रेक्षकाजनाः ॥ सर्वास्तान्कौरवोराजाविधिवत्प्रत्यवैक्षत १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणि
कौरवसैन्यानिर्याणे पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथैवराजाकौतेयोधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ दृष्ट्युग्रमुखा
न्वोरांश्चोदयामासभारत १ चेदिकाशिकरूपाणानितारंदृढविक्रमम् ॥ सेनापतिममित्रघ्नंघृष्टकेतुमथादिशत् २ विराटंद्रुपदंचैवयुयुधानंशिखंडिनम् ॥ पांचा
ल्यौचमहेष्वासौयुधामन्यूतमौजसौ ३ तेशूराश्चित्रवर्माणस्तसकुंडलधारिणः ॥ आज्यावसित्ताज्वलिताधिष्ण्येष्विवहुताशनाः ४ अशोभंतमहेष्वासाग्रहाःप्र
ज्वलिताइव ॥ अथसैन्यंयथायोगंपूजयित्वानरर्षभः ५ दिदेशतान्यनीकानिप्रयाणायमहीपतिः ॥ तेषांयुधिष्ठिरोराजाससैन्यानामहात्मनाम् ६ व्यादिदे
शसबाह्यानांभक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् ॥ सगजाश्वमनुष्याणांयेचशिल्पोपजीविनः ७ अभिमन्युबृहंतंचद्रौपदेयांश्चसर्वशः ॥ दृष्ट्युग्रमुखानेतान्प्राहिणोत्पांडुर्न
दनः ८ भीमंचयुयुधानंचपांडवंचधनंजयम् ॥ द्वितीयंप्रेषयामासबलस्कंधंयुधिष्ठिरः ९ भांडंसमारोपयतांचरतांसंप्रधावताम् ॥ हृष्टानांतत्रयोधानांशब्दो
दिवमिवास्पृशत् १० स्वयमेवततःपश्चाद्विराटद्रुपदान्वितः ॥ अथापरैर्महीपालैःसहप्रायान्महीपतिः ११ भीमधन्वायनीसेनादृष्ट्युग्रेनपालिता ॥ गंगेवपू
र्णास्तिमितास्यंदमानाव्यदृश्यत १२ ततःपुनरनीकानिन्ययोजतबुद्धिमान् ॥ मोहयन्नृधृतराष्ट्रस्यपुत्राणांबुद्धिनिश्चयम् १३ द्रौपदेयान्महेष्वासानभिम
न्युंचपांडवः ॥ नकुलंसहदेवंचसर्वांश्चैवप्रभद्रकान् १४

लंकंडीयेभारतभावदीपे पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ ॥ तथैवेति
१।२।३।४।५।६।७।८ बलस्कंधसैन्यसमुदायं ९ भांड्युद्रोपकरणं १०।११ भीमधन्वानःअयंतेप्रचरंत्यस्यामितिभीमधन्वायनी १२।१३।१४

१५।१६।१७ कृतप्रहरणाः कृतयुद्धाः १८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ शकटाभांडवन्तिअनासि आपणोवणिकसमुदायः वेशोवेद्याजनः यानंयुद्धयोग्यंवाहनं युग्यंकेव

दशचाश्वसहस्राणिद्विसहस्राणिदंतिनाम् ॥ अयुतंचपदातीनारथाःपंचशतंतथा १५ भीमसेनस्यदुर्धर्षप्रथमंप्रादिशद्वलम् ॥ मध्यमेचविराटंचजयत्सेनंच
पांडवः १६ महारथौचपांचाल्यौयुधामन्यूतमौजसौ ॥ वीर्यवंतौमहात्मानौगदाकार्मुकधारिणौ १७ अन्वयातांतदामध्येवासुदेवधनंजयौ ॥ बभूवुरितिमंर
ब्धाःकृतप्रहरणानराः १८ तेषांविंशतिसाहस्राहयाःशूरैरधिष्ठिताः ॥ पंचनामसहस्राणिस्थवंशाश्वसर्वशः १९ पदातयश्चयेशूराःकार्मुकासिगदाधराः ॥ सह
स्रशोऽन्वयुःपश्चादग्रतश्चसहस्रशः २० युधिष्ठिरोयत्रसैन्येस्वयमेवबलार्णवे ॥ तत्रतेपृथिवीपालाभूयिष्ठंपर्यवस्थिताः २१ तत्रनागसहस्राणिहयानामयुता
निच ॥ तथारथसहस्राणिपदातीनांचभारत २२ चेकितानःस्वसैन्येनमहतापार्थिवर्षभ ॥ घृष्टकेतुश्चवेदीनांप्रणेतापार्थिवोययौ २३ सात्यकिश्चमहेष्वासो
वृष्णीनांप्रवरोरथः ॥ वृतःशतसहस्रेणरथानांप्रणुदन्बली २४ क्षत्रदेवब्रह्मदेवौरथस्थौपुरुषर्षभौ ॥ जघनंपालयंतौचपृष्ठतोऽनुप्रजग्मतुः २५ शकटापणवे
शाश्वयानंयुग्यंचसर्वशः ॥ तत्रनागसहस्राणिहयानामयुतानिच ॥ फल्गुसर्वकलत्रंचयत्किंचित्कृशदुर्बलम् २६ कोशसंचयवार्हाश्चकोष्ठागारंतथैवच ॥
गजानीकेनसंगृह्यशनैःप्रायाद्युधिष्ठिरः २७ तमन्वयात्सत्यधृतिःसौचितिर्युद्धदुर्मदः ॥ श्रेणिमान्वसुदानश्चपुत्रःकाश्यस्यवाविभुः २८ रथाविंशतिसाहस्राये
तेषामनुयायिनः ॥ हयानांदशकोट्यश्चमहतांकिकिणीकिनाम् २९ गजाविंशतिसाहस्राईषादंताःप्रहारिणः ॥ कुलीनाभिन्नकरटामेघाइवविसर्पिणः ३० षष्टि
र्नागसहस्राणिदशान्यानिचभारत ॥ युधिष्ठिरस्ययान्यासन्युधिसेनामहात्मनः ३१ क्षरंतइवजीमूताःप्रभिन्नकरटामुखाः ॥ राजानमन्वयुःपश्चाच्चलंतइवप
र्वताः ३२ एवंतस्यबलंभीमंकुंतीपुत्रस्यधीमतः ॥ यदाश्रित्याथयुयुधेघातंराष्ट्रंसुयोधनम् ३३ ततोऽन्येशतशःपश्चात्सहस्रायुतशोनराः ॥ नर्दंतःप्रययु
स्तेषामनीकानिसहस्रशः ३४ तत्रभेरीसहस्राणिशंखानामयुतानिच ॥ न्यवादयंतसंहृष्टाःसहस्रायुतशोनराः ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपा
ख्यानपर्वणिपांडवसेनानिर्याणे षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ समाप्तमुद्योगपर्व ॥ ॥ अस्यानंतरंभीष्मपर्वमविष्यति तस्यायमाद्यः
श्लोकः ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंयुयुधिरेवीराःकुरुपांडवसोमकाः ॥ पार्थिवाःसुमहात्मानोनानादेशसमागताः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

लंवाहनं फल्गुबालादिकं कलत्रंरुयादिकं २६ कोशोधनं कोष्ठोधान्यादिसामग्री संगृह्यपकीकृत्य २७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५ ॥ इतिश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणम
र्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशवर्तसगोविंदसूरिसूनोः श्रीनीलकंठस्यकृतौ भारतभावदीपे षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते भीष्मपर्व प्रारभ्यते ॥

भीष्मपर्व

॥ अथ श्रीमहाभारते भीष्मपर्व प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीलक्ष्मणार्थगुरवेजडर्जतुचक्षुर्विधापनोदनमृतेनहिरोचतेऽन्यत् ॥ पादावर्जजनमुखाऽपचितिस्ततस्तुश्रीभीष्मपर्वणिविद्वमहिभावदीपम् ॥ १ ॥ पूर्वस्मिन्पर्वणिभगवद्भक्तः
सत्यपिसामर्थ्यैःसत्यपालयत्यैश्वर्यचनप्रकाशयतिकालेप्राप्तेऽन्यस्मैउपकरोतिचेतिपांडवाचारप्रदर्शनव्याजेनदर्शितं तमेवभूतस्वयंभगवान्निर्दिष्टोपदेशेनानुगृह्णातिदीयाप्रतिष्ठापस्वप्रतिज्ञाभाधेनै
वसत्याकरोतीत्यर्जुनोपदेशेनभीष्मवधार्थभगवतःशस्त्रधारणेनचदर्शयिष्यन्भीष्मपर्वारभते । पूर्वत्रयुद्धोद्योगंश्रुत्वायुद्धंश्रोतुकामोजनमेजयउवाच कथंयुधिरेवीराइति १ तपःक्षेत्रेइति खड्गवारा

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतींचैवततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥
कथंयुधिरेवीराःकुरुपांडवसोमकाः ॥ पार्थिवाःसुमहात्मानोनानादेशसमागताः १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यथायुधिरेवीराःकुरुपांडवसोमकाः ॥ कुरुक्षेत्रे
तपःक्षेत्रेशृणुत्वंपृथिवीपते २ तेऽवतीर्यकुरुक्षेत्रंपांडवाःसहसोमकाः ॥ कौरवाःसमवर्तंतजिगीषंतोमहाबलाः ३ वेदाध्ययनसंपन्नाःसर्वेयुद्धाभिर्नंदिनः ॥ आशं
संतोजयंयुद्धेबलेनाभिमुखारणे ४ अभियायचदुर्धर्षाधार्तराष्ट्रस्यबाहिनीम् ॥ प्राङ्मुखाःपश्चिमेभागेन्यविशंतसैनिकाः ५ समंतपंचकाद्बाह्यांशिविराणिसहस्र
शः ॥ कारयामासविधिवत्कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ६ शून्याचपृथिवीसर्वाबालवृद्धावशेषिता ॥ निरश्वपुरुषेवासीद्रथकुंजरवर्जिता ७ यावत्तपतिस्मूर्योहिजंबूद्वीप
स्यमंडलम् ॥ तावदेवसमायातंबलंपार्थिवसत्तम ८ एकस्थाःसर्ववर्णास्तेमंडलंबहुयोजनम् ॥ पर्याक्रामंतदेशांश्चनदीःशैलान्वनानिच ९ तेषांयुधिष्ठिरोराजा
सर्वेषांपुरुषर्षभ ॥ व्यादिदेशसबाह्यानांभक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् १० शय्याश्चविविधास्ताततेषारात्रौयुधिष्ठिरः ॥ एवंवेदीवेदितव्यःपांडवेयोऽयमित्युत ११
अभिज्ञानानिसर्वेषांसंज्ञाश्चाभरणानिच ॥ योजयामासकौरव्योयुद्धकालउपस्थिते १२ दृष्ट्वाध्वजाग्रं पार्थस्यधार्तराष्ट्रोमहामनाः ॥ सहस्रैर्महीपालैःप्रत्यव्यूह
तपांडवम् १३ पांडुरेणातपत्रेणधियमाणेनमूर्धनि ॥ मध्येनागसहस्रस्यभ्रातृभिःपरिवारितः १४ दृष्ट्वादुर्योधनंहृष्टाःपंचालायुद्धनंदिनः ॥ दध्मुःप्रीतामहा
शंखान्भेर्यश्चमधुरस्वनाः १५ ततःप्रहृष्टांतांसेनामभिवीक्ष्याथपांडवाः ॥ बभूवुर्हृष्टमनसोवासुदेवश्चवीर्यवान् १६ ततोहर्षसमागम्यवासुदेवधनंजयौ ॥
दध्मतुःपुरुषव्याघ्रौदिव्यौशंखौरथेस्थितौ १७ पांचजन्यस्यनिर्घोषंदेवदत्तस्यचोभयोः ॥ श्रुत्वातुनिनंदयोधाःशकृन्मूत्रंप्रसुस्रुवुः १८ यथासिंहस्यनदतःस्व
नंश्रुत्वेतरेमृगाः ॥ त्रसेयुर्निनंदंश्रुत्वातथासीदततद्वलम् १९ उदतिष्ठद्रजोभैमंनप्राज्ञायतर्किंचन ॥ अस्तंगतइवादित्यंसैन्येनसहसाऽऽवृत्ते २० ववर्षतत्र
पर्जन्योमांसशोणितवृष्टिमान् ॥ दिक्षुसर्वाणिसैन्यानि तदद्भुतमिवाभवत् २१

तीर्थेऽस्मिन्स्नानमत्यु

चितमितिभावः २ जिगीषंतोऽन्योन्यंजेतुमिच्छंतः ३ । ४ अभियायअभ्येत्य न्यविशंतपांडवीबाह्यतिशेषः ५ बाह्यांवाहिः ६ । ७ यावत्तपतिसूर्यइत्यनेनकृत्स्नं सप्तद्वीपात्मकंभूवलजंबूद्वीपशब्दे
नोच्यते लिंगसमवायाच्छत्रिणोगच्छंतीतिवत् ८ । ९ सबाह्यानांकेवर्तस्लेच्छांध्रादिप्रांत्यदेशवासिनोबाह्यास्तत्सहितानां १० भक्ष्यादिदानफलमाह एवमिति एवंवेदीविद्वान्इतिअन्यैःपांड
वेयोज्ञातव्यइत्येतदर्थमित्यर्थः ११ अभिज्ञानानिस्वकीयचिह्नानि स्वीयाएवस्वीयान्मानिहन्पुरित्येतदर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ शकृन्मूत्रं१८ असीदतअवसन्नमभूत् १९ । २० । २१

म.भा.टी.
॥ १ ॥

शर्कराःस्थूलबालुकाःकर्षयतीति तथा विनिघ्नशर्कराभिरित्यर्थः २२ सागरक्षुभितोपमेक्षुभितसागरोपमे २३ । २४ । २५ । २६ धर्मोन् पराङ्मुखस्त्यक्तशस्त्रः शरणागतोऽन्येनसंयुक्तश्चनहं
तव्यइत्यादीन् २७ धर्मसंस्थापनमेवाहयथापरमिति यथायोगंतुल्ययोयोगस्यानतिक्रमणंयथायेनप्रकारेणअपरंअनुत्कृष्टंअन्याय्यमित्यर्थः । तथानकस्यचित्तुल्ययोगातिक्रमःस्यादितिभावः २८
वायुस्ततःप्रादुरभून्नीचैःशर्करकर्षणः ॥ विनिघ्नस्तान्यनीकानिशतशोऽथसहस्रशः २२ उभेसैन्येचराजेंद्रयुद्धायमुदितेभृशम् ॥ कुरुक्षेत्रेस्थितेयत्तेसागरक्षु
भितोपमे २३ तयोस्तुसेनयोरासीदद्भुतःसतुसंगमः ॥ युगांतिसमनुप्राप्तेद्वयोःसागरयोरिव २४ शून्याऽऽसीत्पृथिवीसर्वावृद्धबालावशेषिता ॥ निरश्वपुरुषेवा
सिद्धथकुंजरवर्जिता २५ तेनसेनासमूहेनसमानीतेनकौरवैः ॥ ततस्तेसमयंचक्रुःकुरुपांडवसोमकाः २६ धर्मोन्संस्थापयामासुर्युद्धानांभरतर्षभ ॥ निवृत्तेवि
हितेयुद्धेस्यात्प्रातिर्नःपरस्परम् २७ यथापरंयथायोगंनचस्यात्कस्यचित्पुनः ॥ वाचायुद्धप्रवृत्तानांवाचैवप्रतियोधनम् ॥ निष्क्रांताःपृतनामध्यान्नहंत
व्याःकदाचन २८ रथीचरथिनायोध्योगजेनगजधूर्गतः ॥ अश्वेनाश्वीपदातिश्वपादातेनैवभारत २९ यथायोगंयथाकामंयथोत्साहंयथाबलम् ॥ समाभाष्य
प्रहर्तव्यंनविश्वस्तेनविह्वले ३० एकेनसहसंयुक्तःप्रपन्नोविमुखस्तथा ॥ क्षीणशस्त्रोविवर्माचनहंतव्यःकदाचन ३१ नसूतेषुनघुर्येषुनचशस्त्रोपनायिषु ॥ नभे
रीशंखवादिषुप्रहर्तव्यंकथंचन ३२ एवंतेसमयंकृत्वाकुरुपांडवसोमकाः ॥ विस्मयंपरमंजग्मुःप्रेक्षमाणाःपरस्परम् ३३ निर्विश्यचमहात्मानस्ततस्तेपुरुषर्ष
भाः ॥ हृष्टरूपाःसुमनसोवभूवुःसहसैनिकाः ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिजंबूखंडविनिर्माणपर्वणिसैन्यशिक्षणेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततःपूर्वापरैसैन्येसमीक्ष्यभगवानृषिः ॥ सर्ववेदविदांश्रेष्ठोव्यासःसत्यवतीसुतः १ भविष्यतिरणेघोरेभरतानांपितामहः ॥ प्रत्यक्षदर्शीभग
वान्भूतभव्यभविष्यवित् २ वैचित्रवीर्यराजानंसरहस्यंब्रवीदिदम् ॥ शोचंतमार्तंध्यायंतंपुत्राणामनयंतदा ३ ॥ व्यासउवाच ॥ राजन्परीतकालास्तेपुत्रा
श्चान्येचपार्थिवाः ॥ तेहिंसंतीवसंग्रामेसमासाद्येतरैतरम् ४ तेषुकालपरीतेषुविनश्यत्स्वेवभारत ॥ कालपर्यायमाज्ञायमास्मशोकेमनःकृथाः ५ यदिचेच्छसि
संग्रामेद्रष्टुमेतानविशंपते ॥ चक्षुर्ददानितेपुत्रयुद्धंतत्रनिशामय ६ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ नरोचयेज्ञातिवधंद्रष्टुंब्रह्मर्षिसत्तम ॥ युद्धमेतत्त्वशेषेणशृणुयांतवतेज
सा ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतस्मिन्नेच्छतिद्रष्टुंसंग्रामंश्रोतुमिच्छति ॥ वराणाभीश्वरोव्यासःसंजयायवरंददौ ८ एषतेसंजयोराजन्युद्धमेतद्वदिष्यति ॥
एतस्यसर्वसंग्रामेनपरोक्षंभविष्यति ९ चक्षुषासंजयोराजनदिव्येनैवसमन्वितः ॥ कथयिष्यतितेयुद्धंसर्वज्ञश्चभविष्यति १० प्रकाशंवाऽप्रकाशंवादिवावायदिवा
निशि ॥ मनसाचितितमपिसर्वैवेत्यतिसंजयः ११ नैनंशस्त्राणिछेत्स्यंतिनैनंवाधिष्यतेश्रमः ॥ गावल्गणिरयंजीवनयुद्धादस्माद्विमोक्षयति १२
गजधूर्गतःगजस्कंधगतः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ततइति १ भविष्यतिभाविनि १ । ३ हिंसंतीवनाश
यिष्यत्येव ४ पर्यायंवेपरीत्यं ५ निशामयपश्य ६ नपरोक्षमितिपाठेप्रत्यक्षं ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

भीष्म. ६
अ.
॥ २ ॥

॥ १ ॥

१३ । १४ । १५ । १६ नगाग्रेषुवृक्षाग्रेषुसंपतितिक्रीभूयसंपतति समवायान्संवान् १७ अभ्यग्रंसमीपं क्रव्यादामांसभक्षकाःसृगालकाकादयः १८ वाशंतःशब्दंकुर्वतः १९ । २० परिघाःपरिवेधाः
कृष्णग्रीवाः श्वेतलोहितपर्यंताश्च मध्येकृष्णस्ततोबहिःश्वेतास्ततोबहिलांहिताइतित्रिवर्णाः संधौसंध्यायां अवारयन्अवेष्टयन् २१ निर्विशेषदिनक्षयं अहोरात्रंनिश्चयेनविगतःशेषोयस्यतस्य
दिनस्यतिथेःक्षयोयस्मिन् सूर्योदयद्वयास्पर्शनीक्षयतिथिर्यस्मिन्अहोरात्रे तन्मयादृष्टं तदेवविशिनष्टि ज्वलितेति अर्केद्वोर्नक्षत्रममावास्यायामुभाभ्यामाक्रांतंनक्षत्रंतदेवज्वलितंपापग्रहाक्रांतं य
अहंतुकीर्तिमेतेषांकुरूणांभरतर्षभ ॥ पांडवानांचसर्वेषांप्रथयिष्यामिमाशुचः १३ दिष्टमेतन्नरव्याघ्रनाभिशोचितुमर्हसि ॥ नचैवशक्यंसंयंतुंयतोधर्मस्ततो
जयः १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वासभगवान्कुरूणांप्रपितामहः ॥ पुनरेवमहाभागोधृतराष्ट्रमुवाचह १५ इहयुद्धेमहाराजभविष्यतिमहानक्षयः ॥ त
थेहचनिमित्तानिभयदान्युपलक्षये १६ इयेनागृधाश्चकाकाश्चकंकाश्चसहितावकैः ॥ संपतंतिनगाग्रेषुसमवायांश्चकुर्वते १७ अभ्यग्रंचप्रपश्यंतियुद्धमानंदिनो
द्विजाः ॥ क्रव्यादाभक्षयिष्यंतिमांसानिगजवाजिनाम् १८ निर्दयंचाभिवाशंतोभैरवाभयवेदिनः ॥ कंकाःप्रयांतिमध्येनदक्षिणामभितोदिशम् १९ उभेपूर्वा
परेसंध्येनित्यंपश्यामिभारत ॥ उदयास्तमनेसूर्यंकबंधैःपरिवारितम् २० श्वेतलोहितपर्यंताःकृष्णग्रीवाःसवियुतः ॥ त्रिवर्णाःपरिघाःसंधौभानुमंतमवारयन्
२१ ज्वलितार्केदुनक्षत्रंनिर्विशेषदिनक्षयम् ॥ अहोरात्रंमयादृष्टंतद्रयायभविष्यति २२ अलक्ष्यःप्रभयाहीनःपौर्णमासींचकार्तिकीम् ॥ चंद्रोऽभूदग्निवर्णश्चप
द्मवर्णेनभस्तले २३ स्वप्स्यंतिनिहतावीराभूमिमावृत्यपार्थिवाः ॥ राजानोराजपुत्राश्चशूराःपरिघवाहवः २४ अंतरिक्षेवराहस्यवृषदंशस्यचोभयोः ॥ प्रणा
दंयुद्धयतोरात्रौरौद्रंनित्यंप्रलक्षये २५ देवताप्रतिमाश्चैवकंपंतिचहसंतिच ॥ वमंतरुधिरंचास्यैःखिद्यंतिप्रपतंतिच २६ अनाहतादुंदुभयःप्रणदंतिविशंपते ॥
अयुक्ताश्चप्रवर्तंतेक्षत्रियाणांमहारथाः २७ कोकिलाःशतपत्राश्चचाषाभासाःशुकास्तथा ॥ सारसाश्चमयूराश्चवाचोमुंचंतिदारुणाः २८ गृहीतशस्त्राःक्रोशंति
चर्मिणोवाजिपृष्ठगाः ॥ अरुणोदयेप्रदृश्यंतेशतशःशलभवजाः २९ उभेसंध्येप्रकाशंतेदिशोदाहसमन्विते ॥ पर्जन्यःपांसुवर्षींचमांसवर्षींचभारत ३० याचै
षाविश्रुताराजस्त्रैलोक्येसाधुसंमता ॥ अरुंधतीतयाऽप्येषवसिष्ठःपृष्ठतःकृतः ३१ रोहिणीपीडयन्नेषस्थितोराजनश्चनैश्वरः ॥ व्यावृत्तंलक्ष्मसोमस्यभविष्यति
महद्भयम् ३२ अनभेचमहाघोरस्तनितःश्रूयतेस्वनः ॥ वाहनानांचरुदतानिपतंत्यश्रुविंदवः ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिजंबूखंडविनिर्माणपर्वणि
श्रीवेदव्यासदर्शनेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ स्मिन्दर्शयतिथिःतन्नक्षत्रेषुपापग्रहइत्ययंमहान्दुर्योगइत्यर्थः १२ पद्मवर्णेनरक्तपद्मवर्णे । 'लोहिनीचौर्भवतियथामंजिष्ठा'इतिश्रुतेर्दिवो
रक्तत्वमशुभसूचकं २३ । २४ वराहोगृहकोलो वृषदंशोमार्जारस्तयोर्भूचरयोरप्यंतरिक्षेउत्प्लुत्ययुद्धयतोःप्रणादं २५ । २६ अयुक्ताअश्वैरयोजिताअपिप्रवर्तंतेचलंति महंतोरथामहारथाः २७ । २८
गृहीतशस्त्राःआत्तलोहालोहतुंडाइतियावत् । 'शस्त्रमायुधलोहयोः'इत्यमरः चर्मिणोभृंगरितिसंज्ञाःकृष्णशलभविशेषाः । 'चर्मिणोभृंगरितिसंज्ञाःकृष्णशलभविशेषाः' इतिमेदिनी तेषांजिपृष्ठगाअश्वानां
स्तुदंतोदृश्यंतइत्यर्थः २९ । ३० । ३१ व्यावृत्तंनष्टं लक्ष्महीनश्चंद्रोदृश्यतइत्यर्थः ३२ स्तनितःस्वनो गर्जितरूपःशब्दः ३३ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्येद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

खराः प्रजायन्ते मिथुनी भवन्ति उत्पद्यन्त इति वा १ क्रव्यादाः सारमेयादयः २ । १ विषाणिनः शुभं वेतस्तर्ह्यपि ३ । ५ वडवा अश्वः श्वशुरी करभो मृगविशेषः । 'करभः कलभो वाष्टापदे प्रोको मृगां तरे' इति विश्वः ६ प्रजायन्ते जनयन्ति ७ पृथग्जनस्य नीचजनस्य संबंधिनः क्षुद्रकाः व्यंगाः चंडालादिपुजाताः काणकुजादय इत्यर्थः । 'क्षुद्रा व्यंगानटी' इत्यादि मेदिनी ८ । ९ नगराणि कुत्रिमाणि शिशव एवावमृद्वांति पञ्चानि महांति उत्पलानि क्षुद्राणीति भेदः कुमुदानि चंद्रोदयविकासीनि तान्येव १० वर्तते वर्तयति दीप्यत इत्यर्थः नित्यं दावदा हो भवतीति यावत् कल्पत इति पाठेऽपि स एवार्थः का तिक्याः परं हि संग्रामारंभस्तत्र तुलास्थमर्करादुरुपैति ११ तदेतत् श्वेतो ग्रहः केतुश्चित्रा मतिक्रामति स्वाद्यादौ वर्तते नित्यं समसप्तकस्थो राहुः केतुदानीमेकराशिगतौ महानिष्ठसूचकाविति भावः १२ धूम केतुपग्रहविशेषः स पुष्यं क्षत्रियनक्षत्रमाक्रम्यतिष्ठति तथा वक्ष्यमाणरीत्या ज्येष्ठास्थेनापिकेतुना पुष्यो विद्वस्तथा च स्वनक्षत्रे कूराक्रांते कूरविद्वेच सत्यवश्यं क्षत्रियाणां नाशो भवतीत्यर्थः यथोक्तं । 'कृति व्यास उवाच ॥ खरागोषु प्रजायन्ते रमन्ते मातृभिः सुताः ॥ अनार्तवंपुष्पफलं दर्शयन्ति वनद्रुमाः १ गर्भिण्योऽजातपुत्राश्च जनयन्ति विभीषणान् ॥ क्रव्यादाः पक्षि भिश्चापि सहाश्रन्ति परस्परम् २ त्रिविषाणाश्चतुर्नेत्राः पंचपादादिमेहनाः ॥ द्विशीर्षाश्च द्विपुच्छाश्च दंष्ट्रिणः पशवोऽशिवाः ३ जायन्ते विवृतास्याश्च व्याहरन्तोऽशि वागिरः ॥ त्रिपदाः शिखिनस्ताक्ष्याश्चतुर्दंष्ट्राविषाणिनः ४ तथैवान्याश्च दृश्यन्ते स्त्रियो वै ब्रह्मवादिनाम् ॥ वैनतेयान् मयूरांश्च जनयन्ति पुरेतव ५ गोवत्सं वडवा सूतेऽस्यासृगालं महीपते ॥ कुकुरान्करभाश्चैव शुकाश्चाशुभवादिनः ६ स्त्रियः काश्चित्प्रजायन्ते चतस्रः पंचकन्यकाः ॥ जातमात्राश्च नृत्यन्ति गायन्ति च हसन्ति च ७ पृथग्जनस्य सर्वस्य क्षुद्रकाः प्रहसन्ति च ॥ नृत्यन्ति परिगायन्ति वेदयन्तो महद्भयम् ८ प्रतिमाश्चालिखन्त्येताः सशस्त्राः कालचोदिताः ॥ अन्योन्यमभिधावन्ति शिश वोदंडपाणयः ९ अन्योन्यमभिमुद्गन्ति नगराण्युद्युत्सवः ॥ पद्मोत्पलानि वृक्षेषु जायन्ते कुमुदानि च १० विष्वग्वाताश्च वांत्सु ग्राजो नाप्युपशाम्यति ॥ अभी क्ष्णं वर्तते भूमिरर्करादुरुपैति च ११ श्वेतो ग्रहस्तथा चित्रां समतिक्रम्यतिष्ठति ॥ अभावं हि विशेषेण कुरूणां तत्र पश्यति १२ धूमकेतुर्महाघोरः पुष्यं चाक्रम्यतिष्ठ ति ॥ सेनयोरशिवंधोरं करिष्यति महाग्रहः १३ मघास्वंगारको वक्रः श्रवणे च बृहस्पतिः ॥ भग्नक्षत्रमाक्रम्य सूर्यपुत्रेण पीडयते १४ शुक्रः प्रोष्ठपदे पूर्वैः समारुह्य विरो चते ॥ उत्तरे तु परिक्रम्य सहितः समुदीक्षते १५ श्वेतो ग्रहः प्रज्वलितः स धूम इव पावकः ॥ ऐंद्रं तेजस्विनक्षत्रं ज्येष्ठामाक्रम्यतिष्ठति १६ ध्रुवं प्रज्वलितो घोरमप सव्यं प्रवर्तते ॥ रोहिणीं पीडयत्येवमुभौ च शशिभास्करो ॥ चित्रा स्वात्यन्तरे चैव विष्ठितः परुषग्रहः १७ वक्रानुवक्रं कृत्वा च श्रवणं पावकप्रभः ॥ ब्रह्मराशिं समावृत्य लोहितांगो व्यवस्थितः १८

कायां तथा पुष्येरेवत्यां च पुनर्वसौ ॥ वेधे सति क्रमाद्वेधो वर्णेषु ब्राह्मणादिषु इति नरपतिविजये १३ भग्नक्षत्रं पूर्वाफल्गुनी श्रुतिमते तूत्तराफल्गुनी १४ पूर्वप्रोष्ठपदे पूर्वाभाद्रपदानक्षत्रं समारुह्य परिक्रम्य परिचारुय उपग्रहस्तेन सहितः उत्तरे उत्तराभाद्रपदानक्षत्रं उदीक्षते आक्रांतुमिच्छति १५ श्वेतो द्वितीय उपग्रहः केतुसंज्ञः ऐंद्रं ज्येष्ठानक्षत्रमिति योज्यं १६ ध्रुवमिति परुषग्रहो राहुः केनक्षत्रस्थो शशि भास्करो पीडयति अपसव्यं प्रवर्तते सर्वदा वकी सन् सर्वतो भद्रचक्रे वेधेन स्वातीस्थः सन्नरोहिणीनक्षत्रं च पीडयतीत्यर्थः १७ वक्रेति तत्रैव सर्वतो भद्रचक्रे मया स्थो लोहितांगो गारको वक्रानुवक्रं कृत्वा पुनः पुनर्वसुं भूय ब्रह्मणा बृहस्पतिनाऽऽक्रांतं राशिनक्षत्रं श्रवणं समावृत्य सम्यक् पूर्णं दृष्ट्वा निष्ठातिष्ठति १८

परिच्छन्ना आच्छादिता पंचशीर्षाणि शिबीसदृशान्येषां तेषां पंचशीर्षाः १९।२०। २१ । २२ शोणितमया आवर्ताः यस्या रक्तमवाहवतीत्यर्थः अतएव ध्वजा एव उडुपानि क्षुद्रनावस्तैः समाकुला वैशसे विरोधे २३ । २४ छर्दयन् श्रोतृणां क्लेशकरत्वेन रक्तवमनं कारयन्निव २५ शस्त्राणि प्रभया ज्वलन्तीव २६ संवत्सरेति पूर्वश्रवणस्यो बृहस्पतिर्भग्नक्षत्रस्थः सूर्यपुत्र इत्युक्तं तावुमौ विशाखा समीपेतिर्य ग्वेधेन शतपदे च के विशाखानक्षत्रं विध्यत इत्यर्थः तथा हि । तस्मिंश्चक्रे खेखो इति श्रवणां त्यपादत्रयं व्युत्क्रमेण विशाखा त्यपादत्रयेण तितुते इत्यनेन विद्वचते तृतीयेन चतुर्थो द्वितीयेन तृतीयः प्रथमेन द्वि तीय इति । तथा उत्तराफल्गुन्या अंत्यपादत्रयेण टोपापीत्यनेन क्रमेण तितुते इति विशाखा त्यपादत्रयं तत्रैव चक्रे विध्यत इति तच्चक्रविदां प्रत्यक्षं २७ चंद्रादित्याविति अपर्वणि पदं दर्शाख्यं पंचदशो ह्निमव ति एकतिथि वृद्धौ षोडशे वा एकतिथि क्षये चतुर्दशे वा ह्निमवति । तिथिद्वयक्षयस्तु लोकेऽत्यंतमप्रसिद्ध इत्यपर्वणीत्युक्तं ग्रहयातौ राहुणा ग्रहणं प्राप्तौ एतदेव प्रजासंक्षयहेतुत्वेन शास्त्रे दृष्टमित्याह प्रजेति २८ अशोभिता अमंगलाः २९ चित्रा स्वात्यन्तरस्यः परुषो ग्रहो रोहिणीं पीडयतीत्युक्तं तत्र चित्रां शोस्थित्वारोहिणीं भिष्टादशत्वेन सामुदायिकनक्षत्रं पीडयति स्वात्यं शोस्थित्वा कृत्तिकां षोडशत्वेन सां

सर्वस्य परिच्छन्ना पृथिवीसस्य मालिनी ॥ पंचशीर्षा यवाश्चापिशतशीर्षाश्च शालयः १९ प्रधानाः सर्वलोकस्य या स्वायत्तमिदं जगत् ॥ तागावः प्रस्रुता वत्सैः शो णितं प्रक्षरं त्युत २० निश्चरु रर्चिषश्चापात्स्रज्जाश्च ज्वलिता भृशम् ॥ व्यक्तं पश्यन्ति शस्त्राणि संग्रामं समुपस्थितम् २१ अग्निवर्णायथाभासः शस्त्राणामुदकस्य च ॥ कवचानां ध्वजानां च भविष्यति महाक्षयः २२ पृथिवी शोणिता वर्ताध्वजोडुप समाकुला ॥ कुरूणां वैशसे राजन्पांडवैः सह भारत २३ दिक्षु प्रज्वलिता स्याश्च व्या हरन्ति मृगद्विजाः ॥ अत्याहितं दर्शयन्ते वेदयन्ति महद्भयम् २४ एकपक्षाक्षि चरणः शकुनिः खचरो निशि ॥ रौद्रं वदति संख्यः शोणितं छर्दयन्निव २५ शस्त्राणि चै वराजं द्रमज्वलन्तीव संप्रति ॥ सप्तर्षीणामुदाराणां समवच्छाद्यते प्रभा २६ संवत्सरस्थायिनौ च ग्रहौ प्रज्वलिता बुभौ ॥ विशाखायाः समीपस्थौ बृहस्पतिश्च नैश्वरौ २७ चंद्रादित्या बुभौ ग्रस्ता वेकाह्ना हि त्रयोदशीम् ॥ अपर्वणि ग्रहयातौ प्रजासंक्षयमिच्छतः २८ अशोभिता दिशः सर्वाः पांसुवर्षैः समंततः ॥ उत्पातमेघारौ द्राश्च रात्रौ वर्षति शोणितम् २९ कृत्तिकां पीडयन्ती क्षणैर्नक्षत्रं पृथिवीपते ॥ अभोक्ष्यवातावायन्ते धूमकेतुमवस्थिताः ३० विषमं जनयन्त्येत आक्रंदजननं महत् ॥ त्रिषु सर्वे पुनक्षत्रनक्षत्रेषु विशांपते ॥ गृध्रः संपततेशीर्षं जनयन्भयमुत्तमम् ३१

घातिकनक्षत्रं पीडयति सर्वतो भद्रचक्रे तथा दर्शनात् तदेतदाह कृत्तिकाभित्यधेन तीक्ष्णैः क्रूरैः कर्मभिश्च पलक्षितो राहुरित्यर्थः धूमकेतुमुत्पातविशेषमनुलक्ष्यावस्थिताः ३० एते वायव्यविषमवैर्युद्धमिति यावत् त्रिविधं त्रिष्वपि च्छत्रेषु नरपतिविजयप्रोक्तेषु यथाऽश्विन्यादिभिर्नक्षत्रैर्नक्षत्रैरौदीच्यस्याश्च पतेच्छत्रे चामरं कलशो वीणा च्छत्रं दंडः पतद्गद्गासनं शीलं कंरज्जुरित्यवयवाः कल्पन्ते । एवं मवादिनवकेन प्राच्यस्य गजपतेः । तथामूलादिनवकेन दक्षिणस्य नरपतेः । एवं विषेषु त्रिष्वपि च्छत्रेषु तत्रापि सर्वेषु नक्षत्रेषु नास्ति क्षत्रमेभिरित्योगेन क्षत्रविरोधिषु नक्षत्रेषु नक्षत्राणि चतानि नक्षत्राणि भाने तेषु कूराक्रांतत्वादिना क्षत्रियाभावकरोषु नक्षत्रेषु गृध्रः पापग्रहः शीर्षं कलशस्थानं संपतते तेन च्छत्रत्रयस्य तदंतर्गतानामन्येषां च मांडलिकानां राज्ञां नाशः सूच्यते तत्रैवं सति मघासुकुजोऽस्ति तथा यदा भग्नक्षत्रं पूर्वाफल्गुनी तदा तत्रत्यः शनैश्चरोऽवश्यं युद्धादिना गजपतेर्महद्भयं करिष्यति यथोक्तं तत्रैव । 'कलशस्थे भवेद्युद्धं रणे रोमहृदयं ॥ घातपातादिकं सर्वजायते नात्र संशयः' इति कलशस्थे शनैश्चरो इति शेषः । तथा विशाखा ज्येष्ठे अप्यत्रैव च्छत्रे कूरविद्वेकूराक्रांतवर्तते इत्यवश्यं गजपतेश्च्छत्रभंगः । एवं प्रथमच्छत्रेऽपि कृत्तिकारोहिण्योः पुष्यस्य च पीडास्ति । तथा तिमच्छत्रे श्रवणप्रोष्ठपदयोर्बृहस्पतिश्चक्रौ वर्तते इति तथाऽपि तावनिष्ठफलावेव । एवं पूर्वस्य निरन्वयो नाशः ।

इतरयोश्चतुष्टयोरानाहोऽपितत्पुत्राणां चतुष्टयप्रतिस्तीतिविशेषः । तथाचमध्यमछत्रे मघासुभौमः स्वास्यासूर्यचंद्रराहवः पूर्वस्यामुत्तरस्यांवाफलगुन्यांशनैश्वरः विशाखायाविधेनबृहस्पतिश्चास्ति
तेपर्यंतं त्रैलोक्यं । 'कूरग्रहचतुष्टयचतुष्टयसंयुतं ॥ पूर्वच्छत्रविनाशायकयितुं पूर्वसूरिभिः' इति । तत्रसिंधुसागरसंगमाद्रोदावरीसागरसंगमपर्यंतमेकारेखा तदक्षिणेनरपतिः । ततएवकर्ण
प्रावरणपर्यंतं द्वितीया तदुत्तरेगजपतिः । तयोरेखयोर्मध्येऽश्वपतिः । हस्तिनापुरंतुईशानदेशस्थत्वाद्गंगाद्वारात्पूर्वभागेऽस्तीतिगजपतिच्छत्रांतर्गतमेव । हरिद्वारंतुदेहलीदीपन्यायेनाश्व
तिगजपत्योरंतर्गतमितितेनहस्तिनापुरस्थानांप्राच्यत्वादत्यंतक्षयस्तथैवपांचालादीनामपीति । एतच्चनरपतिविजयदर्शनांस्पष्टं ईशानदेशाःकूर्मचक्रप्रोक्ताः । 'रेवतीअश्विनीयाम्योपादेईशानगो
चरे ॥ गंगाद्वारंकुक्षेत्रंश्रीकंडहस्तिनापुरं ॥ अश्वकैकपादाश्चकर्णप्रावरणास्तथा ॥ विनश्यंतितेसर्वदेशास्वीशानगोचरे' इतिदिक् ३१ चंद्रादित्यासुभौग्रस्तावित्येतेनश्लोकेनोक्तमर्थवि
शदयतिद्विभ्या चतुर्दशीमिति त्रयोदशी त्रयोदशानामन्हांपूर्णा अमावास्या भूतपूर्वनाभिजानेनजानाभि अतिभूयसाकालेनायंदुयोगआगतइतिभावः एकमासीएकस्मिन्नेवमासेमवा पूर्वत्रयोद

चतुर्दशीपंचदशीभूतपूर्वाचषोडशीम् ॥ इमांतुनाभिजानेऽहममावास्यात्रयोदशीम् ॥ चंद्रसूर्यासुभौग्रस्तावेकमासीत्रयोदशीम् ३२ अपर्वणिग्रहेणैतौप्रजाः
संक्षयिष्यतः ॥ मांसवर्षपुनस्तीव्रमासीत्कृष्णचतुर्दशीम् ॥ शोणितैर्वक्रसंपूर्णाअट्टास्तत्रराक्षसाः ३३ प्रतिस्रोतोमहानद्यःसरितःशोणितोदकाः ॥ फेनाय
मानाःकूपाश्चकूर्दतिवृषभाइव ३४ पतंत्युल्काःसनिर्घाताःशक्राशनिसमप्रभाः ॥ अद्यचैवनिशांव्युष्टामनयंसमवाप्स्यथ ३५ विनिःसृत्यमहोल्काभिस्तिमि
रंसर्वतोदिशम् ॥ अन्योन्यमुपतिष्ठद्विस्तत्रचोक्तंमहर्षिभिः ३६ भूमिपालसहस्राणांभूमिःपास्यतिशोणितम् ॥ कैलासमंदराभ्यांतुतथाहिमवताविभो ३७
सहस्रशोमहाशब्दःशिखराणिपतंतित्च ॥ महाभूताभूमिकंपेचत्वारःसागराःपृथक् ॥ वेलासुद्धर्तयंतीवक्षोभयंतोवसुंधराम् ३८ वृक्षानुन्मथ्यवांत्युग्रावाताःशर्कर
कर्षिणः ॥ आभग्राःसुमहावातैरशनीभिःसमाहताः ३९ वृक्षाःपतंतित्चैत्याश्चग्रामेषुनगरेषुच ॥ नीललोहितपीतश्चभवत्यग्निर्दुतोद्विजैः ४० वामार्चिर्दुष्टगंध
श्चमुंचन्वैदारुणंस्वनम् ॥ स्पर्शागंधारसाश्चैवविपरीतामहीपते ४१ धूमध्वजाःप्रमुंचंतिकंपमानामुहुर्मुहुः ॥ मुंचंत्यंगारवर्षचमेयश्चपटहास्तथा ४२ शिखराणां
समृद्धानामुपरिष्ठात्समंततः ॥ वायसाश्चरुवंत्युग्रंवागमंडलमाश्रिताः ४३ पक्वापकेतिसुभृशंवावाश्यंतेवयांसिच ॥ निलीयंतेध्वजाग्रेषुक्षयायपृथिवीक्षिताम् ४४

इयंरात्रौपक्षसमाप्त्यासूर्यग्रहणमेवोक्तं इदानींतुएकस्मिन्मासेचंद्रःपूर्णमास्यांराहुणाग्रहेणग्रस्तः सूर्याऽमावास्यायां यदासूर्योग्रस्तस्तदाचंद्रोऽपिग्रस्तएव दर्शेतयोःसंहतत्वात् ३२ अपर्वणीति
लोकाप्रसिद्धपर्वणीतिपूर्ववत्ज्ञेयं ३३ प्रतिस्रोतसोमहानद्यःविपरीतप्रवाहाः विमक्तिलोपआर्षः विशेषणंविशेष्येणबहुलमितिसमासोवा क्रियाविशेषणवा कूपाजलाशयाः कूर्दतिक्रीडंतिवातैःक्षुभ्यंत
इत्यर्थः ३४ अनयंअनीतिफलं ३५ महोल्काभिःदीपाभावात्तृणाकाष्ठजालयारात्रौविनिःसृत्यगृहाद्गहिर्निर्गत्य ३६ । ३७ महाशब्दःक्रियतइतिशेषः महाभूतावृद्धीभूताः अभूततद्भावे
महच्छब्दाद्भवतौपरेडाच् मर्यादामुल्लंघितवंतइवेत्यर्थः ३८ अशनीभिःअशनिर्द्वयोरितिकोशात्स्त्रीत्वं ३९ । ४० । ४१ । ४२ शिखराणांद्रुमाग्राणां । 'शिखरोऽस्त्रीद्रुमाग्रेच' इतिमेदिनी
४३ पक्वापकेति विनाशामिमुखानांपरस्परंयुद्धमिति 'पक्वपरिणतेऽपिस्याद्विनाशामिमुखेत्रिपु' इतिमेदिनी पक्वापकेतिपक्षिरुतानुकरणं वावाश्यंतेअतिशयेनशब्दकुर्वति ४४

प्रकिरंतःशकुन्मूत्रमितिशेषः व्यालाःदुष्टहस्तिनःसलिलाश्रयाः अत्यंतप्रस्वेदयुक्ताः ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ मुनिःएवंतथेत्युक्तेतिसंबंधः घृतराष्ट्रेणहेतुनातदर्थमित्यर्थः ज्यामंचितां ५०
संक्षयतेक्षिणोति ५१ । ५२ धर्म्यधर्मादनपेतंपंथानंदेशयशिक्षय ५३ अयंदुर्योधनः ५४ सःधर्मः एनंधर्महंतारं शक्येऽनापदिसत्याकिमर्थमापदीवउन्मार्गामीभवसीत्यर्थः ५५ । ५६ परेणअ
ध्यायंतःप्रकिरंतश्चव्यालावेपथुसंयुताः ॥ दीनास्तुरंगमाःसर्ववारणाःसलिलाश्रयाः ४५ एतच्छ्रुत्वाभवानत्रप्राप्तकालंव्यवस्यताम् ॥ यथालोकःसमुच्छेदं
नायंगच्छेतभारत ४६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पितुर्वचोनिशम्यैतद्धृतराष्ट्रोऽब्रवीदिदम् ॥ दिष्टमेतत्पुरामन्येभविष्यतिनरक्षयः ४७ राजानःक्षत्रधर्मेण
यदिवध्यंतिसंयुगे ॥ वीरलोकंसामासाद्यसुखंप्राप्स्यंतिकेवलम् ४८ इहकीर्तिपरेलोकेदीर्घकालंमहत्सुखम् ॥ प्रप्स्यंतिपुरुषव्याघ्राःप्राणांस्त्यक्तामहाहवे ४९
॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंमुनिस्तथेत्युक्त्वाकवींद्रोराजसतम ॥ घृतराष्ट्रेणपुत्रेणध्यानमन्वगमत्परम् ५० समुहर्तंतथाध्यात्वापुनरेवाब्रवीद्वचः ॥ असंशयंपार्थिवं
द्रुकालःसंक्षयतेजगत् ५१ सृजतेचपुनर्लोकान्नेहविद्यतिशाश्वतम् ॥ ज्ञातीनांवैकुरुणांचसंबंधिसुहृदांतथा ५२ धर्म्यदेशयपंथानंसमर्थोह्यसिवारणे ॥ सुद्रंजा
तिवधंप्राहुर्माकुरुष्वममाप्रियम् ५३ कालोऽयंपुत्ररूपेणतवजातोविशांपते ॥ नवधःपूज्यतेवेदेहितंनैवकथंचन ५४ हन्यात्सएनंयोहन्यात्कुलधर्मस्विकान्तनुम् ॥
कालेनोत्पथगंताऽसिशक्येसतियथाऽऽपदि ५५ कुलस्यास्यविनाशायतथैवचमहीक्षिताम् ॥ अनर्थोराज्यरूपेणतवजातोविशांपते ५६ लुप्तधर्मापरेणासिधर्मं
दर्शयवैसुतान् ॥ किंतैराज्येनदुर्धर्षयेनप्राप्तोऽसिक्विलिषम् ५७ यशोधर्मचकीर्तंचपालयन्स्वर्गमाप्स्यसि ॥ लभंतांपांडवाराज्यंशमंगच्छंतुकौरवाः ५८ एवं
ब्रुवतिविप्रेद्रेघृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ आक्षिप्यवाक्यंवाक्यज्ञोवाक्यंचैवाब्रवीत्पुनः ५९ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ यथाभवान्वेतितथैववेताभावाभावौविदितौमेयथा
र्थौ ॥ स्वार्थेहिसंमुह्यतितातलोकोमांचापिलोकात्मकमेवविद्धि ६० प्रसादयेत्वामतुलप्रभावंत्वंनोगतिर्दर्शयिताचधीरः ॥ नचापितेमद्वशगामहर्षेनचाधर्मकर्तुमर्हा
हिमेमतिः ६१ त्वंहिधर्मप्रवृत्तिश्चयशःकीर्तिश्चभारती ॥ कुरुणांपांडवानांचमान्यश्चापिपितामहः ६२ ॥ व्यासउवाच ॥ वैचित्रवीर्यंनृपतेयतेमनसिवर्तते ॥
अभिधत्स्वयथाकामंछेताऽस्मितवसंशयम् ६३ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ यानिलिङ्गानिसंग्रामेभवंतिविजयिष्यताम् ॥ तानिसर्वाणिभगवञ्छ्रेतुमिच्छामितत्त्वतः
६४ ॥ व्यासउवाच ॥ प्रसन्नभाःपावकऊर्ध्वरश्मिःप्रदक्षिणावर्तशिखोविधूमः ॥ पुण्यागंधाश्चाहुतीनांप्रवांतिजयस्यैतद्भाविनोरूपमाहुः ६५ गंभीरघोषाश्चम
हास्वनाश्चशंखामृदंगाश्चनदंतियत्र ॥ विशुद्धरश्मिस्तपनःशशीचजयस्यैतद्भाविनोरूपमाहुः ६६ इष्टावाचःप्रमृतावायसानांसंप्रस्थितानांचगमिष्यतांच ॥ ये
पृष्ठतस्तेत्वरयंतिराजन्येचाग्रतस्तेप्रतिषेधयंति ६७ कल्याणवाचःशकुनाराजहंसाःशुकाःक्रौंचाःशतपत्राश्चयत्र ॥ प्रदक्षिणाश्चैवभवंतिसंख्येध्रुवंजयस्तत्रवदं
तिविप्राः ६८

तिशयेन ५७ । ५८ आक्षिप्यवाक्यंब्रुवतीतिसंबंधः ५९ वेताज्ञाताऽस्मीतिशेषः भावाभावौस्थितिर्विनाशौपरेषांस्वेषांच ६० गतिःपरायणं दर्शयिताउपदेष्टा ६१
त्वंहिधर्मादौहेतुरित्यर्थः ६२ । ६३ । ६४ रूपंगमकंचिह्नं ६५ । ६६ इष्टाहति येपृष्ठतोभाषमाणवायसास्तेगंतारंत्वरयंति सिद्धिभूचकाइत्यर्थः येपुरतोभाषमाणस्तेगमनंनिषेधंतीत्यर्थः ६७ । ६८

६९। ७० प्रविष्टस्य परसैन्यमिति शेषः इष्टामारितोमारितइति दक्षिणाः दाक्षययुक्ताहोसिहतोऽसीत्याद्याः पश्चादर्थपश्चात्प्रयोजनं जयारुखं संधारयंति निश्चिन्वन्ति याश्चाग्रे प्रातिषेधिका मायुद्धय स्वमरिष्यासीत्येवंजातीयकास्ता अपिमरणस्यैव सूचिकास्ताश्च दुर्योधनं प्रत्येव प्रवर्ततइति भावः ७१। ७२ अनुगाः अनुकूलाः ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८० उपायविजयंला भपूर्वकं जयं साम्राप्रार्थनया दानेन वा शत्रुणावाचाप्रार्थितस्य धनेन वा संतर्पितस्य मुख्यो जयः शत्रुं भेदयतो मध्यमः निघ्नतोऽधम इत्यर्थः ८१ सन्निपातो यो धानां संघर्षः व्यवधूताः दारादिघ्ननासक्ताः ८२ अलंकारैः कवचैः केतुभिश्च सुखप्रणोदहेषितैर्वा हयानाम् ॥ आजिष्मती दुष्प्रतिवीक्षणीयायेषां च मूर्ते विजयंति शत्रून् ६९ हृष्टावाचस्तथा सत्वं यो धानां यत्र भारत ॥ नम्लायंति स्रजश्चैव ते तरंति रणोदधिम् ७० इष्टावाचः प्रविष्टस्य दक्षिणाः प्रविविक्षतः ॥ पश्चात्संधारयंत्यर्थमग्रे च प्रतिषेधिकाः ७१ शब्दरूपरसस्पर्श गंधाश्चाविकृताः शुभाः ॥ सदा हर्षश्च यो धानां जयतामिह लक्षणम् ७२ अनुगावायवो वांति तथाऽप्राणि वयांसि च ॥ अनुप्लवंति मेघाश्च तथैवैन्द्रधनूंषि च ७३ एता निजयमानानां लक्षणानि विशांपते ॥ भवंति विपरीतानि मुमूर्षूणां जनाधिप ७४ अल्पायां वामहत्यां वा सेनायामिति निश्चयः ॥ हर्षो यो धमणस्यैको जयलक्षण मुच्यते ७५ एको दीर्णो दारयति सेनां सुमहतीमपि ॥ तां दीर्णां मनुदीर्यते यो धाः शूरतरा अपि ७६ दुर्निवर्त्या तदा चैव प्रभग्रामहती च मूः ॥ अपामिव महावेगास्त्र स्तामृगगणा इव ७७ नैव शक्या समाधातुं सन्निपाते महाचमूः ॥ दीर्णमित्येव दीर्यते सुविद्वांसोऽपि भारत ७८ भीतान् भग्नांश्च संप्रेक्ष्य भयं भूयोऽभिवर्द्धते ॥ प्रभ ग्रासहसाराजन्दिशो विद्रवते चमूः ७९ नैव स्थापयितुं शक्या शूरैरपि महाचमूः ॥ सक्त्यमहती सेनां चतुरंगामहीपतिः ॥ उपायपूर्वमेधावीयते तसततोत्थितः ८० उपायविजयं श्रेष्ठमाहुर्भेदेन मध्यमम् ॥ जघन्येषु विजयो यो युद्धेन विशांपते ८१ महान् दोषः सन्निपातस्तस्याद्यः क्षय उच्यते ॥ परस्परज्ञाः संहृष्टा व्यव धूताः सुनिश्चिताः ८२ अपि पंचाशतं शूरा मृद्रांति महतीं चमूम् ॥ अपि पापं च षट्सप्त विजयं त्यनिवर्तिनः ८३ नैनैते योगरूढः प्रशंसति महाजनम् ॥ दृष्ट्वा सु पर्णोऽपचितिं महत्या अपि भारत ८४ न बाहुल्येन सेनाया जयो भवति नित्यशः ॥ अधुबोहिजयो नाम देवं चात्र परायणम् ॥ जयवंतो हि संग्रामे कृतकृत्या भवंति हि ८५ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणप० निमित्ताख्याने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा ययौ व्यासो धृतराष्ट्राय धी मते ॥ धृतराष्ट्रोऽपि तच्छ्रुत्वा ध्यानमेवान्वपद्यत १ समुहूर्तमिव ध्यात्वा विनिःश्वस्य मुहुर्मुहुः ॥ संजयं संशितात्मानमपृच्छ द्रतरथं २ संजये मे महीपालाः शूरा यु द्धाभिनंदिनः ॥ अन्योन्यमभिनिघ्नंति शस्त्रैरुच्चावचैरिह ३ पार्थिवाः पृथिवीहेतोः समभित्यज्य जीवितम् ॥ न वा शाम्यंति निघ्नं तो वर्धयंति यमक्षयम् ४ भौममैश्व र्यमिच्छंती न मृष्यंते परस्परम् ॥ मन्ये बहुगुणा भूमिस्तन्ममाचक्ष्व संजय ५ बहूनि च सदस्त्राणि प्रयुतान्यर्धुदानि च ॥ कोट्यश्च लोकवीराणां समेता कुरुजांगले ६ ८३ शूराणां सहायसंपातिनां पोक्षिते तत्र दृष्टांताह नैनैते यइति महत्या अपि सेनाया अपचितिं मतिकारं नाशं वा एकेनैवात्मना कर्तुं शक्यं दृष्ट्वा आलोच्य सुपर्णः शोभनपतत्रो गुरुद्वानामतो वैनैते यो वि नतायाः पुत्रो महाजनै बहुजनसमूहं न प्रशंसति न कामयते इत्यर्थः । 'भवेदपचितिः पूजाव्ययनिष्कृतिहानिषु' इति मेदिनी शूराणां सहायापेक्षास्तीत्यज्ञां हिण्बिहल्यन्मत्प्राणां जयोऽवश्यं भा वीति त्वयानमंतव्यमिति भावः ८४। ८५ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ एवमुक्तेति १। २। ३ न वा शाम्यंति नैव शाम्यंति यमक्षयं यमलोकं ४। ५। ६

७ दिव्येति यथादीपेनांधकारेनाशिते चक्षुषा घटोदह्यते एवं धीवृत्त्या सर्वविषयावरकाज्ञानतमसिनाशिते सति चिदात्मरूपेण चक्षुषा सर्वप्रकाशत इत्यर्थः ८ शास्त्रचक्षुरिति यदाऽहं ब्रह्मास्मीति वा कयोत्थयाधियाऽऽत्मानं योगी पश्यति तदाऽधोऽप्यनंधो भवति तथा च श्रुतिः । 'तं वा एतं सेतुं तीर्त्वाऽधः सन्नंधो भवति' इति सेतुं मर्यादाविधारकं परमेश्वरं तीर्त्वा प्राप्येति श्रुतिपदयोरर्थः अनेनैवामिप्राये णावेक्षस्वेत्याह नमस्तइति विनयः स्वस्योपदेष्टृत्वा रणाय व्यासेनैवत्वमुपदिष्टोऽसीति भावः ९ त्रसानां जंगमानां यो निरुत्पत्तिस्थानं अंडजाः पक्षिसरीसृपाद्याः स्वेदजाः यूकालिक्षाद्याः ज रायुजाः मनुष्यपश्वाद्याः १० येषु चतुर्दशसु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः ते मानवास्त्रैर्वर्णिकाः पशवश्च गोऽजाद्या जरायुजानां मध्ये प्रवरा इति योजना ११। १२ ग्राम्याणां वक्ष्यमाणानां पशूनां मध्ये तथाऽरण्य वासिनामित्यपि । 'पुरुषं वै देवाः पशुमालभंत तस्मात्त्रयः पशूनां हस्तादानाः पुरुषो हस्ती मर्कट' इति त्रिधर्थावादादिषु पुरुषेऽपि पशुत्वमस्त्येवेति ग्राम्यपशुषु पुरुषस्य गणनम् १३ उद्भिजाः भूमिमु द्भिजाताः वृक्षा अश्वत्थादयः गुल्माः कुशकाशादिस्तंबाः लतावृक्षाद्या रूढा गुडूच्यादयः वल्लयो मृमिसारावर्षमात्रस्थायिन्यः कूष्मांड्याद्याः त्यक्तसारावेष्वादयः त एव वृणजातयो न तु वृक्षाः १४ देशानां च परीमाणं नगराणां च संजय ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वेन यत एते समागताः ७ दिव्यबुद्धिप्रदीपेन युक्तस्त्वं ज्ञानचक्षुषा ॥ प्रभावात्तस्य विप्रर्षेर्व्यासस्यामि ततेजसः ८ ॥ संजय उवाच ॥ यथा प्रज्ञं महाप्राज्ञ भौमान्वक्ष्यामि ते गुणान् ॥ शास्त्रचक्षुरेक्षस्वनमस्ते भरतर्षभ ९ द्विविधानीह भूतानि चराणि स्थावराणि च ॥ त्रसानां त्रिविधायो निरंडस्वेद जरायुजाः १० त्रसानां खलु सर्वेषां श्रेष्ठाराज न जरायुजाः ॥ जरायुजानां प्रवरामानवाः पशवश्च ये ११ नानारूपधरा राजं स्तेषां भेदाश्चतुर्दश ॥ वेदोक्ताः पृथिवीपालयेषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः १२ ग्राम्याणां पुरुषाः श्रेष्ठाः सिंहाश्चारण्यवासिनाम् ॥ सर्वेषामेव भूतानां मन्योन्येनोपजीव नम् १३ उद्भिजाः स्थावराः प्रोक्तास्तेषां पंचैव जातयः ॥ वृक्षगुल्मलतावल्लयस्त्वक्सारास्तृणजातयः १४ तेषां विंशतिरेको नामहाभूतेषु पंचसु ॥ चतुर्विंशति रुद्भिष्टागायत्रीलोकसंमता १५ य एतविदगायत्रीं पुण्यां सर्वगुणान्विताम् ॥ तत्त्वेन भरत श्रेष्ठ सलोकेन प्रणश्यति १६ अरण्यवासिनः सप्तसप्तैषां ग्रामवासिनः ॥ सिंहाव्याघ्रावराहाश्च महिषावारणास्तथा १७ क्रक्षाश्च वानराश्चैव सप्तरण्याः स्मृतानृप ॥ गौरजाविमनुष्याश्च अश्वाश्च तरगर्दभाः १८ एते ग्राम्याः समारुघाताः पशवः सप्तसाधुभिः ॥ एते वै पशवो राजन ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश १९ भूमौ च जायते सर्वं भूमौ सर्वं विनश्यति ॥ भूमिः प्रतिष्ठाभूतानां भूमिरेव सनातनम् २० यस्य भूमिस्तस्य सर्वं जगत्स्थावरजंगमम् ॥ तत्रातिष्ठद्द्वाराजानो विनिघ्नंती तरेतरम् २१ ॥ इति श्री भीष्मप० जंबूखंडविनिर्माणप० भौमगुणकथने चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ तेषामिति सप्तग्राम्याः पशवः सप्तरण्याः पंचोद्भिजा इत्येको न विंशति संख्यानां विकाराणां प्रकृतिभूतेषु पंचसु महाभूतेषु प्रक्षेपे सति चतुर्विंशत्यक्षरसंख्या साम्यात् प्रकृतिविकृत्यात्मिका गायत्री यं भव ति अत्र स्वेदजानां मुद्भिज्जेष्वंतर्भावः ते हि भूमिमुद्भिज्जजायंते स्वेदजास्तृजलमुद्भिज्जजायंते इति साम्यात् । तृतीयेनावरोधः संशोकजस्येति न्यायाच्च अंडजानामपि मैथुनजत्वसाम्याज्जरायुजेष्वेवां तर्भावः जरायुर्गर्भे वष्टनंतद्रूपस्य अंडस्यैव तत्र सत्त्वादित्याशयेन चतुर्विंशतिः तदिदं कार्यकारणसमुदायात्मकं गायत्र्याख्यं ब्रह्म । 'गायत्रीवा इदं सर्वभूतम्' इत्युपक्रम्य 'सेषा चतुष्पदा षड्विधा गायत्रीति देतृवाभ्यनूक्तं तावानस्य महिमा ततो ज्यायाश्च पुरुषः ॥ पादोऽस्य सर्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि' इति च्छांदोग्ये उपसंहारदर्शनात् १५। १६। १७। १८। १९। २० यस्य भूमिरिति रा जाहिसावर्भौमो राजसूयेनेष्टास्वाराज्यं प्राप्नोति अश्वमेवेनेष्टाक्रममुक्तिस्थानं प्राप्नोतीति यस्य कृत्स्ना भूमिस्तस्य इदं सर्वं यज्ञद्वारा वशे भवति तथा च वाजसनेयके श्रूयते । 'पुरुषो ह वै नारायणोऽक्रामय तात्प्रतिष्ठेयं सर्वाणि भूतान्यहमेवेदं सर्वस्यामीति स एतं पुरुषमेवं पंचरात्रयज्ञक्रतुमपश्यत्' इत्यादिना २१ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥

एवंवक्ष्यमाणमगवद्वीतोपनिषदर्थज्ञानाधिकारार्थकर्मणामनुष्ठेयत्वंप्रकारांतरेणोपपाद्याधिकृतानामुत्पन्नात्मविविदिषाणामपिसूक्ष्मतमात्मतत्त्वग्रहणयोग्यतासिद्धयर्थस्थूलेभगवतोरूपेकत्वंब्रह्मा
हात्मकेचित्तसंयमःकर्तव्यइत्याशयेनभुवनकोशवर्णयति नदीनांपर्वतानांचेत्यादिना तत्सर्वश्रुतवानसीत्यंतेनाध्यायाष्टकेन १ । २ तत्रतावत्पंचेमानिमहाराजेत्यादिना तदेषारूपमैश्वरामि
त्यंतेन सर्वविषयादिकंभगवदुपादानकत्वात्कुंडलकनकन्यायेनभगवत्पररूपमितिप्रतिपादयति महामूतानिष्ठविष्यादीनितान्येवजगतीकृत्स्नब्रह्मांडरूपाणिपिंडरूपाणिचतस्तथानिचसर्वाणिच
तन्यपदवाच्यानिसमानितुल्यान्येव बहुत्वमुपाधिभेदाभिप्रायेण नहि कुंभद्रोण्याद्युपाधिष्वाकाशस्येवमशक्यमतंगजादिशरीरेषुचैतन्यस्यस्वतोविषमत्वंदृश्यते तस्मात्सर्वाणिजगतीस्थानिसमान्येव
वक्ष्यतिचमवान् । 'पंडिताःसमदर्शिनः'इति ३ भूमिरिति वायोरग्निरितिश्रुतेरभिहेतुर्वायुरग्नेःपरोद्वृष्टयः गुणोत्तराणिपूर्वपूर्वापेक्षयाउत्तरमुत्तरमेकैकगुणाधिकं इदंच । 'आकाशाद्वायुर्वायो
रग्निरग्नेरापोद्भूयःपृथिवी'इतिश्रूयमाणजन्मक्रमाभिप्रायेणोक्तम् ४ शब्दादयोगुणाःप्रसिद्धाः ५ । ६ एतेपंचेति महामूतेषुपंचमहामूतात्मकेषुसर्वेषुलोकेषुभोग्यवस्तुषुशरीरादिवर्ततेषुएतेपंचगुणाः
संति एतेके । येषुगुणेषुभोक्तारोभूताःनित्यनिर्वृताश्चेतनाःपुरुषाःप्रतिष्ठिताः देहंद्रियादीन्भोग्यान्भिधाय चेतनाःशब्दादीन्भोग्यान्तराणिभुंजते देहादीनामपिभोगोपकरणत्वाद्भोग्यत्वमेव न

धृतराष्ट्रवाच ॥ नदीनांपर्वतानांचनामधेयानिसंजय ॥ तथाजनपदानांचयेचान्येभूमिमाश्रिताः १ प्रमाणंचप्रमाणज्ञपृथिव्याममसर्वतः ॥ निखिलेनस
माचक्ष्वकाननानिचसंजय २ ॥ संजयउवाच ॥ पंचेमानिमहाराजमहामूतानिसंग्रहात् ॥ जगतीस्थानिसर्वाणिसमाभ्याहुर्मनीषिणः ३ भूमिरापस्तथावायु
रग्निराकाशमेवच ॥ गुणोत्तराणिसर्वाणितेषांभूमिःप्रधानतः ४ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधश्चपंचमः ॥ भूमेरेतेगुणाःप्रोक्ताःअपिभिस्तत्त्वबोदेभिः ५ चत्वा
रोऽप्सुगुणाराजन्गंधस्तत्रनविद्यते ॥ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचतेजसोऽथगुणास्त्रयः ॥ शब्दःस्पर्शश्चवायोस्तुआकाशेशब्दएवतु ६ एतेपंचगुणाराजन्महामूतेषु
पंचसु ॥ वर्ततेसर्वलोकेषुयेषुभूताःप्रतिष्ठिताः ७ अन्योन्यंनाभिवर्ततेसाम्यंभवतिवैयदा ८ यदातुविषमीभावमाविशंतिपरस्परम् ॥ तदादेहैर्देहवंतोव्य
तिरोहंतिनान्यथा ९ आनुपूर्व्याविनश्यंतिजायंतेचानुपूर्वशः ॥ सर्वाण्यपरिमेयाणितदेषारूपमैश्वरम् १०

भोक्तृत्वमित्यर्थः ७ अन्योन्यमिति समस्यभावःसाम्यंब्रह्मभावः । 'समआत्मेतिविद्यात् निर्दोषंहिसमंब्रह्म'इतिश्रुतिस्मृत्योर्ब्रह्माणिसमशब्ददर्शनात् भोक्तृभोग्ययोर्यदासुषुप्तिप्रलयसमाधिमोक्षे
षुब्रह्मभावोभवतितदातेउभेअन्योन्यंनाभिवर्तते व्यवहारतोविद्यमानमपिभोग्यंभोक्तारंनोपसर्पति नापिभोक्ताऽलुप्तद्वगपिभोगायतनस्यदेहंद्रियादेरभावाद्भोग्यजातमुपसर्पतीत्यर्थः ८ यदा
त्विति भोगप्रदकमोद्भवकालेविषमीभावंसाम्यात्प्रच्युतिंआविशंतिप्रामुख्यंति तदातएवभोक्तारोभोग्यपदार्थाश्चदेहैःस्वस्वरूपैःदेहवंतःलब्धस्वरूपाभूत्वातैरेवस्वरूपैःपरस्परंव्यतिरोहंति भोक्तारो
भोग्येषुनिपतंति भोग्यार्थाश्चभोक्तरिसूक्ष्मरूपेणस्ववासानांजनयंतीत्यर्थः ९ आनुपूर्व्याभूम्यादिक्रमेणाविनश्यंति जायंतेचानुपूर्वशआकाशादिक्रमेण । विषययेणक्रमोऽतुपपद्यते
चेतिन्यायेनसृष्टिक्रमविपरीतत्वात्संहारक्रमस्य अतएवउत्पत्तिविनाशशीलत्वादेवसर्वाण्येतानिभोक्तृभोग्यान्परिमेयाणिअनंतानिमरीचिकोदकहृदतुल्यत्वात् । नहिमरीचिकोदकमियत्प्रमाण
मितिपरिमातुंशक्यं । यतएतान्यपरिमेयाणि तत्तस्माद्धेतोःएषारूपंरेश्वरमेव नतुभौतिकं नह्यध्यस्तस्याधिष्ठातादन्यद्रूपमस्ति । अतएव'सर्वस्वत्विदंब्रह्म आत्मेवेदंसर्वं ब्रह्मवेदंसर्वम्'इतिसर्व
स्यब्रह्मभावश्रवणमुपपद्यतेइत्यर्थः १०

अपरिमेयत्वमेवाह तत्रतत्रेति सिद्धाअपियत्रब्रह्मांडमित्यागच्छंतितत्रापित्रासनामयाधातवोव्यक्तयःपांचभौतिकादृश्यंतेऽतोऽपरिमेयाएवते । एवंसत्यपिमनुष्यागणकादयस्तर्केणसूर्यगत्यादे
शभेदेनदिनमानभेदपादच्छायाभेदादिनाचतेषांप्रमाणानि । एतच्चोपलक्षणंआकारभेदस्यापि तथाहि । केचित्कंदुकाकारं केचिच्चतुरस्त्रं केचिच्चक्राकारंचभूमिसंस्थानंकल्पयंति तथाप्र
माणभेदोऽपि जंबूद्वीपपरिणाहगणकाःतद्यासःकुभुजंमसायकमुत्रःसिद्धांशकेनाधिकाइतिवदंति । पंचदशशतान्येकाशीतियोजनानि योजनचतुर्विंशंशसहितानि । तथालक्षयोजनंतत्परिणाहइति
पुराणांतरेअत्रापिअष्टादशसहस्राणिषड्शतानिचेतिवक्ष्यति ११ कस्तर्ह्यत्रसिद्धांतइत्याशंक्यानिर्वचनीयएवायमर्थोनतर्केणसाधयितुंयोग्यइत्याह अर्चित्याइति येभावाःजगज्जन्मोपादाननिमित्त
परिमाणधर्माधर्मादयःपदार्थाश्चितयितुमयोग्यास्तात्रतर्केणसाधयेत् नहितेतर्केणसाधयितुंशक्यंते तर्कांतरेणतस्यबाधसंभवात्तर्काप्रतिष्ठानादितिन्यायाच्च अतएवास्यश्लोकस्योत्तरार्द्धमन्यत्रपठं
ति । 'नाप्रतिष्ठिततर्केणगंभीरार्थस्यनिश्चयः'इति तथाहि । कंदुकाकारेभुवनकोशेकल्पमानेयेकंदुकपृष्ठेकमठपृष्ठोपमेतिष्ठंति तेषांकियानपिदेशोजलपशुमनुष्याश्रययोग्योऽस्तीतिवक्तुंयुक्तंयुतत्रितंबे
तदधश्चवसंतितेषांगुरुत्ववतामर्थानामधस्तादाश्रयाभावेनावश्यंपतनंभवतीतितावान्देशोरिक्तएवास्तीतिवक्तव्यं । तथाचतदाश्रयातत्कृताद्वीपांतरकल्पनालोकदृष्टिविरुद्धेतिपामराअपिप्रतियंति ।
ननुयथाएयिव्याअंतरिक्षेऽवस्थानशक्तिर्दिगंबरादन्यैःसर्वैर्वादिभिःकल्प्यते तथावयमपितस्याआकर्षणशक्तिमन्यांकल्पयामहे । यथासर्वदिक्स्थाःप्राणिनःपृथिवीपादाधस्थामेवमन्यंतस्वोप
रिस्थमिति । तर्हिलोकदृष्टिविरुद्धकल्पनापेक्षयासर्वप्राणिप्रत्यक्षस्वप्रमाणेद्रजालादितुल्यतेवास्याःकुतो नकल्प्यते । ननुस्वप्नादिवदस्याबाधोनदृश्यतइतिचेत् प्राक्ब्रह्मात्मज्ञानात्मादर्शिकिन

तत्रतत्रहिदृश्यंतेधातवःपांचभौतिकाः ॥ तेषामनुष्यास्तर्केणप्रमाणानिप्रचक्षते ११ अर्चित्याःखलुयेभावानतांस्तर्केणसाधयेत् ॥ प्रकृतिभ्यःपरंयत्तुतदर्चि
त्यस्यलक्षणम् १२ सुदर्शनंप्रवक्ष्यामिद्वीपंतुकुरुनंदन ॥ परिमंडलोमहाराजद्वीपोऽसौचक्रसंस्थितः १३ नदीजलप्रतिच्छन्नःपर्वतैश्चाभ्रसन्निभैः ॥ पुरैश्च
विविधाकारैरन्यैर्जनपदैस्तथा १४ वृक्षैःपुष्पफलोपेतैःसंपन्नधनधान्यवान् ॥ लवणेनसमुद्रेणसमंतात्परिवारितः १५

नश्चिच्छंश्रुत्यातुज्ञातेद्वैतंनविद्यते । नेहनानाऽस्ति किंचनेत्यादिकयाब्रह्मदर्शनेनरज्जुदर्शनेनसर्पस्येवप्रपंचबाधआग्रायते । तथाचनिष्कलंकात्श्रुतिप्रमाणात्ब्रह्माद्वैतमेवादर्तव्यंनतुसकलंकातर्का
जगतोऽनिर्वचनीयत्वमितिमावः ११ तर्हिकिमस्यप्रमाणंकावाआकृतिस्तवाभिमतेत्याशंक्याह सुदर्शनमिति सुदर्शनोनामजंबूद्वीपविशेषस्तत्रामांकितोऽयंद्वीपःसुदर्शनद्वीपः कृत्स्नब्रह्मांडमित्यर्थः
तंप्रमाणतआकृतितश्चप्रकर्षेणवक्ष्यामि तुशब्दःपक्षांतरव्यावृत्त्यर्थः परिमंडलःपरमाणुमात्रंपरिमाणतोऽदुर्लक्ष्यइत्यर्थः । 'एषोऽणुरात्माचेतसावेदितव्यः'इत्यात्मवादितिभावः परिमंडलइत्यस्यसर्व
तोवृत्तरूपःकंदुकाकारइतिव्याख्यानेप्रागेवदोषउक्तः अथचक्राकारइत्युच्यतेचेत्त्र चिपिटाकारेतस्मिन्नपरिमंडलशब्दस्यायोगात् चक्रसंस्थितइत्यनेनचक्रवत्संस्थितंसंस्थानमाकारोऽस्येत्यनेनैव
सिद्धत्वाच्च । अयंहिशब्दस्तार्किकाणांपरमाणुपरिमाणेप्रसिद्धः । नचानेनपरिमाणेनोपेतंनिरंशवस्तुसिद्धयति यस्यकस्याप्यल्पपरिमाणस्य दशदिगवच्छेद्यप्रदेशभेदवत्त्वेनतस्यापिनिरंशत्वा
योगात् नहिपरिमाणोःपूर्वादिगवच्छिनोदेशःप्रतीच्याप्यवच्छिद्यतइतिवक्तुंशक्यं दृष्टविरोधात् तस्मात्परिमंडलशब्दोदुर्लक्ष्यसद्वस्तुमात्रवचनः तार्किकाणांपरमाणुरपितादृशएव तत्रपारिभाषि
कपरिमाणकल्पनंप्रस्थानभेदापादनार्थंन्यकारणतानिरासार्थंचेतिदिक् एंसुदर्शनद्वीपस्यपरिमाणमुक्ताआकारमाह चक्रसंस्थितइति परिदृश्यमानराष्ट्राकारइत्यर्थः । 'चक्रंराष्ट्राऽस्त्रयोरपि'इति
विश्वः ११ तदेवसंस्थानमाहब्रह्माभ्यां नदीति १४ । १५

उध्यायः ॥९॥ ॥ पिप्पलशशयोःस्वरूपश्रवणेस्वस्यानधिकारंपश्यन् स्थूलमेवतावत्भगवतोरूपंश्रोतुमिच्छन् घृतराष्ट्रवाच उक्तोद्वीपस्येति द्वीपस्यविस्तरमितिसंबंधः १ यावानिति शशलक्षणेपरमात्मनोज्ञापकेमायाशब्दलेहादेवह्यणि मायाकल्पितोभूम्यवकाशोयावान् व्यवहारदृष्ट्यासत्यवत्प्रतीयमानोयोगिवरदृश्यतेतस्यप्रमाणंप्रब्रूहि । ननुकारणमेवादोज्ञातव्यंयज्ज्ञानात्सार्वज्ञ्यंभवतीतिवेदप्रसिद्धं किंद्वीपज्ञानेनेत्याशंक्याह ततोवक्ष्यसिपिप्पलमिति शशंचवक्ष्यसीतिशेषः प्रागेवकारणज्ञानात्तत्तद्विभूतिकार्यमेववदेत्येतेनत्रात्यंतमादरोभवतीतिभावः २ प्रागायताः पूर्वपश्चिमसमुद्रस्पर्शिनः अत्रेयंशास्त्रानुभवयोरविरोधेन भूकल्पनाप्रतिभाति । यथाहस्तमात्रस्यचतुरस्रस्य चतुर्विंशत्यंगुलानिपरिणाहः षण्णवत्यंगुलापरिधिः किंचिन्मूनानिचतुस्त्रिंशदंगुलानिकर्णोभवति । एवंअष्टादशसहस्राणिषट्शतानिचजंबूर्वसंज्ञितायाभुवःप्रमाणमुक्तं तदेवात्रपरिधित्वेनकल्पितंतच्चतुर्थांशत्वेनचत्वारिसहस्राणिषट्शतानिपंचाशच्चयोजनान्येकैकोमुजइतितदेवसमचतुरस्रस्यविष्कंभप्रमाणं अस्यकर्णःशुल्वशास्त्रोक्तरीत्याषट्सहस्राणिपंचशतानिषट्सप्ततिश्चयोजनानितस्यास्यभूचतुरस्रस्यचतुर्भिःसमुद्रबंधितस्यकोणादिक्षुवर्तते तेनदक्षिणस्यादिशिरामसेतोद्वयोःसमुद्रयोःसंधिः एवमितरास्वपिदिक्षुसमुद्रसंधयोज्ञेयाः । यस्त्वत्रज्योतिर्विदांभूपरिधिःसप्तांगनंदाब्धिथोजन ४९६७ संमितोऽभिमतः सएवास्माकंचतुरस्रविष्कंभः खबाणरसवेदमितः ४६२० यत्तुपतयोरंतरंसंसेदुरामाः ३१७ तदपियजमानेनोर्ध्वबाहुनाप्रपदोच्छ्रितेन समपादस्थितेनवाउन्मितस्यसूत्रस्ययःपंचमोऽंशःसहस्तइतिविकल्पस्यकात्यायनादिभिरुक्तत्वाद्धस्तप्रमाण-

भेदकल्पनयायोजनबहुत्वाल्पत्ववचनेनसमाधेयं । तथाभूमेश्चतुरस्रत्वेऽपितन्मध्यस्थमत्युच्छ्रितंमेरुप्रदक्षिणीकुर्वतःसूर्यस्यमार्गोमंडलाकारोस्तीतिनबोद्धाभिमतंसूर्यद्वयंकल्प्यमवाति अन्य
त्सर्वयुक्तयविरुद्धंज्योतिर्विन्मतमेवात्रानुसर्तव्यं यत्पुराणेषंचाशत्कोटियोजनभूगोलप्रमाणमित्युक्ततदप्यचित्ताःखलुपेमात्रानतास्तर्केणसाधयेदित्यनेनैदप्रत्युक्तं । अव्यवस्थितत्वान्मतानाम
निर्वचनीयवादएवशरणीकरणीयइत्येवरं । यद्वा सर्वत्रयत्प्रमाणेदृष्टंतद्विशांशेन तद्वोध्यं तेनपंचाशत्कोटिस्थानेसार्द्धकोटिद्वयविस्ताराभूमिः । लक्षस्थानेपंचसहस्रविस्तारोजंबूद्वीपः । नवस
हस्रस्थानेसार्द्धचतुःशतयोजनायामंभरतखंडमिति । अस्मिन्नपक्षेउदाहरिष्यमाणवैष्णवादिवाक्येभ्योजंपूद्वीपश्चतुर्दलकमलाकारः तस्याश्रांतःपरिधिः षड्शताधिकान्यष्टादशयोजनसह
स्राणि । त्रयस्त्रिंशच्छतानिमध्यव्यामः । तेनफलतःपंचसहस्रव्यासताज्ञेया । एवंसतियदाप्रागायतोहिमाचलःपूर्वपश्चिमसमुद्रौस्पृष्टाऽस्ति तदायंभरतवर्षस्त्रिकोणोभवति तेनपृथिवीत्रिकोणे
तिलोकप्रवादोऽनुभवश्चानुवृत्तोभवति । अन्यथाभरतवर्षस्यधनुराकारत्वे भूमध्यरेखाया लंकातःसेतुमार्गेणप्रस्थितायाः । 'पुरीरक्षसांदेवकन्याऽथकांचीसितःपर्वतःपर्यलीवत्सगुलमं । पुरीचोज्ज
यिन्याह्वयागर्गराटंकुरुक्षेत्रमेषाभुवोभध्यरेखा'इतिस्मर्यमाणयामध्यरेखाकुरुक्षेत्रस्यरामसेतुःसन्निहितो द्वारकाचदूरेस्यात् । द्वारकासमीपेसेतुश्चदूरेइतिप्रत्यक्षमुपलभ्यते । भरतवर्षस्यत्रिकोण

हिमवाह्मेमकूटश्चनिषधश्चनगोत्तमः ॥ नीलश्चवैदूर्यमयःश्वेतश्चशशिसन्निभः ४ सर्वधातुविचित्रश्चशृंगवान्नामपर्वतः ॥ एतेवैपर्वताराजन्सिद्धचारणसेविताः
५ एषामंतरविष्कंभोयोजनानिसहस्रशः ॥ तत्रपुण्याजनपदास्तानिवर्षाणिभारत ६ वसंतितेषुसत्वानिनानाजातीनिसर्वशः ॥ इदंतुभारतंवर्षततोहैमवतं
परम् ७ हेमकूटात्परंचैवहरिवर्षंप्रचक्षते ॥ दक्षिणेनतुनीलस्यनिषधस्योत्तरेणतु ८ प्रागायतोमहाभागमाल्यवान्नामपर्वतः ॥ ततःपरंमाल्यवतःपर्वतोगंध
मादनः ९ परिमंडलस्तयोर्मध्येमेरुःकनकपर्वतः ॥ आदित्यतरुणाभासोविधूमइवपावकः १० योजनानांसहस्राणिचतुरशीतिरुच्छ्रितः ॥ अधस्ताच्चतुरशी
तिर्योजनानांमहीपते ११ ऊर्ध्वमधश्चतिर्यक्कलोकानावृत्यतिष्ठति ॥ तस्यपार्श्वेष्वमीद्रीपाश्चत्वारःसंस्थिताविभो १२ भद्राश्चःकेतुमालश्चजंबूद्वीपश्चभार
त ॥ उत्तराश्चैवकुरवःकृतपुण्यप्रतिश्रयाः १३ विहगःसुमुखोयस्तुसुपर्णस्यात्मजःकिल ॥ सवैविर्चितयामाससौवर्णान्वीक्ष्यवायसान् १४

त ॥ उत्तराश्वकुरवः कृतपुण्यप्रतिश्रयाः १३ विहगः सुमुखीयस्तु सुपगस्वात्मजनेल ॥ सप्तपविताः सप्तपविताः ॥
 त्वामित्येषैव कल्पनासाधीयसीतिदिक् ३ । ४ । ५ एवं दक्षिणादिशमारभ्य यावदुत्तरसमाप्ति षट्प्राक्पश्चिमायताः पर्वतास्तैश्च सप्तवर्षाणि भवन्ति मध्येमध्ये वासयोग्यानि स्थानानि भवन्ति तेषां
 स्थानानां वर्षाणि स्थानानां मंतरमाह एषामिति विष्कंभो विस्तारः सहस्रशः शब्द एष शतशः शब्द परः कर्तव्यः लंका हिमाचलयोरनेक सहस्रयोजनांतराभावात् षट्यधिकशतचतुष्कयोजनसंमितस्यै
 वांतरस्य प्रासिद्धेः । तत्रापिशतंसेतोः परतः षट्यधिकत्रिशतं योजनानि सेतुतो हिमालय इति प्रत्यक्षसिद्धं । वर्षाणि वर्षतिका मैः सिंचति पूरयंतीति वर्षाणि रम्यस्थानानि ६ वसंत्येषु तानि वर्षाणी
 त्रयोगांतरमाह वसंतीति हिमवतो हस्तिनेमारतं वर्षं उत्तरतो हिमवतं वर्षं द्वितीयम् ७ हेमकूटनिषधयोर्मध्ये हरिवर्षं निषधनीलयोर्मध्ये वर्षं विभागमाह दक्षिणेनेति दक्षिणेन दक्षिणतः समीप इत्यर्थः
 एवमुत्तरेणेत्यादौ ज्ञेयम् ८ नीलनिषधयोर्मध्ये मेरुस्तस्य प्राक्माल्यवान् पूर्वसमुद्रावधिः पश्चिमसमुद्रावधिर्गंधमादन इत्यर्थः ९ परिमंडलशब्दस्य पूर्वोक्त एवार्थः अत्याश्चर्यमयो मेरुः प्रतिक्षणं
 नवो नव इत्यर्थः आदित्यतरुणो बालादित्यः १० चतुरशीतिसहस्रस्थाने द्विचत्वारिंशच्छती उच्छ्रायो बोध्यः अधस्तात् भूमेर्गर्भे ११ तस्य पार्श्वेष्विवति पार्श्वेषु चतुर्दिक्षु द्वीपा इव द्वीपाः नद्यंतरत्वा
 दूर्वाणि १२ भद्राश्वादि साहचर्याज्जंबूद्वीपशब्दोऽत्र भरतवर्ष परतस्य तत्सारत्वज्ञापनार्थः तानेव स्तौति कृतपुण्यप्रतिश्रया इत्यादिना कृताविहिताः पुण्यैः पुण्यवद्भिः प्रतिश्रया आश्रमायेषु ते
 १३ तत्र सुमुखारूपेन पक्षिणा मेरुं त्यक्त्वा प्रश्रयः कृत इत्याह विहग इति द्वाभ्याम् १४

एनंत्यजामित्युक्ताउतरान्कुर्वन्नेवगच्छामीतिशेषः १५ तमेरुमादित्योऽनुपर्येतिप्रदक्षिणीकरोति १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ काव्यःकविश्रेष्ठःशुकोरमतइतिशेषः तस्यकाव्यस्य २२ तस्मात्काव्यात् ततःकुबेरात् कलांशपोडशभागस्यापिलेशं २३ कर्णिकाराराजवृक्षास्तेषावनं २४ । २५ । २६ । २७ क्षीरवत्श्वेताधारापस्याःसागंगा विश्वरूपाविश्वोविष्णुस्तद्रूपा तथाचस्म रंति । 'योऽसौसर्वमतोविष्णुश्चित्स्वरूपीनिरंजनः । सएवद्रवरूपेणगंगांभोनात्रसंशयः'इति २८ । २९ तयैवप्रवेगेनमेरुप्राकारात्पतनजनितबलेनस्वनंत्या सहदउत्पादितइतिसंबंधः ३० । ३१

मेरुतममध्यानामधमानांचपक्षिणाम् ॥ अविशेषकरोयस्मात्तस्मादेनंत्यजाम्यहम् १५ तमादित्योऽनुपर्येति सततं ज्योतिषांवरः ॥ चंद्रमाश्चसनक्षत्रोवायुश्चैवप्रदक्षिणः १६ सपर्वतोमहाराजदिव्यपुष्पफलान्वितः ॥ भवनैरावृतःसर्वैर्जांबूनदपरिष्कृतैः १७ तत्रदेवगणाराजगंधर्वासुरराक्षसाः ॥ अप्सरोगणसंयुक्ताःशैलेक्रीडन्ति सर्वदा १८ तत्रब्रह्माचरुद्रश्चशक्रश्चापिसुरेश्वरः ॥ समेत्यविविधैर्यज्ञैर्यजंतेऽनेकदाक्षिणैः १९ तुंबुरुर्नारदश्चैवविश्वविश्वामुहहृद्दहूः ॥ अभिगम्यामरश्रेष्ठास्तुष्टुविधैःस्तवैः २० सप्तर्षयोमहात्मानःकश्यपश्चप्रजापतिः ॥ तत्रगच्छन्तिभद्रंतेसदापर्वणिपर्वणि २१ तस्यैवमूर्धन्युशनाःकाव्योदैत्यैर्महीपते ॥ इमानितस्यरत्नानितस्येमेरुपर्वताः २२ तस्मात्कुबेरोभगवांश्चतुर्थभागमभ्रुते ॥ ततःकलांशवित्तस्यमनुष्येभ्यःप्रयच्छति २३ पार्श्वे तस्योत्तरेदिव्यं सर्वं तुकुसुमैश्चितम् ॥ कर्णिकारवनंरम्यंशिलाजालसमुद्गतम् २४ तत्रसाक्षात्पशुपतिर्दिव्यैर्भूतैःसमावृतः ॥ उमासहायोभगवान्रमतेभूतभावनः २५ कर्णिकारमयीमालाविभ्रत्पादावलंबिनीम् ॥ त्रिभिर्नैत्रैःकृतोद्योतस्त्रिभिःसूर्यैरिवोदितैः २६ तमुग्रतपसःसिद्धाःसुवताःसत्यवादिनः ॥ पश्यन्तिनहिदुर्वृतैःशक्योद्रष्टुं महेश्वरः २७ तस्यशैलस्यशिखराक्षीरधारानरेश्वर ॥ विश्वरूपापरिमिताभीमनिर्घातनिःस्वना २८ पुण्यापुण्यतमैर्जुष्टांगगामागीरथीशुभा ॥ प्लवंतीव प्रवेगेनहृदेचंद्रमसःशुभे २९ तयाह्युत्पादितःपुण्यःसहदःसागरोपमः ॥ ह्याधारयामासतदादुर्धरापर्वतैरपि ३० शतं वर्षसहस्राणांशिरसैवपिनाकवृक् ॥ मेरोस्तुपश्चिमपार्श्वेकेतुमालोमहीपते ३१ जंबूखंडेतुतत्रैवमहाजनपदोत्पन्नः ॥ आयुर्दशसहस्राणि वर्षाणां तत्र भारत ३२ सुवर्णवर्णाश्चनराःस्त्रियश्चाप्सरसोपमाः ॥ अनामयावीतशोकानित्यमुदितमानसाः ३३ जायंतेमानवास्तत्रनिष्ठस्तकनकप्रभाः ॥ गंधमादनशृंगेषुकुबेरःसहराक्षसैः ३४ संवृतोऽप्सरसांसंघैर्मोदतेगुह्यकाधिपः ॥ गंधमादनपार्श्वेतुपरेत्वपरगंडिकाः ३५ एकादशसहस्राणि वर्षाणां परमायुषः ॥ तत्रहृष्टानराराजंस्तेजोयुक्तामहाबलाः ॥ स्त्रियश्चोत्पलवर्णाभाः सर्वाःसुप्रियदर्शनाः ३६ नीलात्परतरंश्वेतंश्वेताद्वैरण्यकंपरम् ॥ वर्षमैरावतरंराजन्नानाजनपदावृतम् ३७

३२ । सुवर्णवर्णाःगौराः ३१ निष्ठसोति

पीतभास्वराइत्यर्थः ३४ अपरगंडिकाः अन्येगंधमादनस्यैवावयवभूताबुद्धोपमाःक्षुद्रशैलाः । 'गंडोभूषणबुद्धवे'इतिमोदिनी स्वार्थिकःकः ३५ उत्पलवर्णेनआभातिताः उत्पलवर्णाभाः३६ नीलात्परतरमिति नीलोत्पलधरमित्यपवादः । एवंहिमवतोदक्षिणेभरतवर्षं तदुत्तरेहैमवतं वर्षं हेमकूटादुत्तरेहरिवर्षं । निषादादुत्तरेनीलाच्चदक्षिणेमेरोःपरितइलावृतमेकमेवचतुर्थवर्षं । अत्रैवकेचिद्भद्राश्वकेतुमालयोर्वर्षातिरस्वंप्रकल्पनवर्षाणीत्याचक्षते । ततोनीलात्पर्वतादुत्तरतोहैरण्यकंवर्षपष्ठं । श्वेतात्पर्वतादुत्तरतोहैरण्यकंवर्षपष्ठं । ततः शृंगवत्पर्वतादैरावतंसप्तमंवर्षम् ३७

धनुःसंस्थेधनुष्कोटी संस्थाशब्दःसमासिवचनः । संतिष्ठतेऽग्निहोत्रमित्यादिप्रयोगदर्शनात् तेनमिश्रितधनुष्कोटिद्वयाकारेइत्यर्थः । शार्ङ्गस्यहिधनुषोद्वेकोटीएकीकृतेभवतस्तदामध्येकेचित्रतं त्रिकोणंभवतिअतएवरासेतौधनुष्कोटिशब्देनैववर्त्ताकरमहोदध्याख्यसमुद्रद्वयसंगमप्रदेशोव्यवहियते एवमाकारंदक्षिणेभरतवर्षमुत्तरेऐरावतंचमध्येपंचेतिसप्तवर्षाणि १८ । ३९ समन्वितानिभिर्ब्रभावेनसंगतानि ४० हेमेति हेमकूटएवकैलासस्तस्योत्तरेमैनाकस्तस्योत्तरतोहिरण्यशृंगः एतयोरेतरालेबिंदुसरोस्तीतिश्लोकत्रयार्थः ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ भूतपतीरुद्रः ४६ ४७ पावनीसरस्वतीत्येका ४८ प्रमोरीश्वरस्यैषसप्तनद्यात्मकःसंविधिःसभीचीनलोकोपकारार्थविधानं एषैवेतिसंधिरार्षः कारुण्यात्परमेश्वरेणपावनाःपदार्थानिर्मिताइत्यर्थः ४९ । ५० । ५१ श्वेतपर्वतःस्थानमितिशेषःगंधर्वावसंतीतिशेषः प्रतिसंचरःव्यवहारस्थानं ५२ इतीति वर्षाणितत्रउपनिविष्टानि गतिमंतिजंगमानि ध्रुवाणिस्थावराणिचसर्वाणिभूतान्येवसर्वदृश्यमाश्रयाश्रितरूपपांचभौ

धनुःसंस्थेमहाराजद्वेवर्षेदक्षिणोत्तरे ॥ इलावृतंमध्यमंतुपंचवर्षाणिचैवहि ३८ उत्तरोत्तरमेतेभ्योवर्षमुद्रिच्यतेगुणैः ॥ आयुःप्रमाणमारोग्यधर्मतःकामतोऽर्थतः ३९ समन्वितानिभूतानितेषुवर्षेषुभारत ॥ एवमेषामहाराजपर्वतैःपृथिवीचिता ४० हेमकूटस्तुसुमहान्कैलासोनामपर्वतः ॥ यत्रैवैश्वणोराजंगुह्यकैः सहमोदते ४१ अस्त्युत्तरेणकैलासंमैनाकंपर्वतंप्रति ॥ हिरण्यशृंगःसुमहान्दिव्योमणिमयोगिरिः ४२ तस्यपार्श्वेमहद्विव्यंशुभ्रंकांचनवालुकं ॥ रम्यं बिंदुसरो नामयत्रराजाभगीरथः ४३ दृष्ट्वाभागीरथींगंगामुवासबहुलाःसमाः ॥ यूपामणिमयास्तत्रचैत्याश्चापिहिरण्यमयाः ४४ तत्रेद्वातुगतःसिद्धिसहस्राक्षोमहायशः ॥ स्रष्टाभूतपतिर्यत्रसर्वलोकैःसनातनः ४५ उपास्यतेतिग्मतजायत्रभूतैःसमंततः ॥ नरनारायणौब्रह्मामनुःस्थाणुश्चपंचमः ४६ तत्रदिव्यात्रिपथगाप्रथमंतुप्रतिष्ठिता ॥ ब्रह्मलोकादपक्रांतासप्तधाप्रतिपद्यते ४७ वस्वौकसारानलिनीपावनीचसरस्वती ॥ जंबूनदीचसीताचगंगार्सिधुश्चसप्तमी ४८ अर्चित्यादिव्यसंकाशाप्रभोरेषैवसंविधिः ॥ उपासतेयत्रसत्रंसहस्रयुगपर्यये ४९ दृश्याऽदृश्याचभवतितत्रतत्रसरस्वती ॥ एतादिव्याःसप्तगंगास्त्रिषुलोकेषुविश्रुताः ५० रक्षांसि वै हिमवतिहेमकूटेतुगुह्यकाः ॥ सर्पानागाश्चनिषधेगोकर्णंचतपोवनम् ५१ देवासुराणांसर्वेषांश्वेतपर्वतउच्यते ॥ गंधर्वा निषधेनित्यं नीलेब्रह्मर्षयस्तथा ॥ शृंगवांस्तुमहाराज देवानांप्रतिसंचरः ५२ इत्येतानिमहाराजसप्तवर्षाणिभागशः ॥ भूतान्युपनिविष्टानिगतिमंतिध्रुवाणिच ५३ तेषामृद्धिर्बहुविधादृश्यतेदैवमानुषी ॥ अशक्यापरिसंख्यातुंश्रद्धेयातुभूषता ५४ यांतुपृच्छसिमांराजन्दिव्यामेतांशशाकृतिं ॥ पार्श्वेशस्यद्वेवर्षेउक्तेयेदक्षिणोत्तरे ॥ कर्णौतुनागद्वीपश्चकाश्यपद्वीपएवच ५५

तिकमेवेत्यर्थः ५१ बुभूषताश्रेयःप्राप्नुमिच्छताश्रद्धेया अदृष्टेष्वर्येषुश्रद्धावानहितप्राप्त्यर्थंचोदितानिकर्माणिकरोतिनत्वश्रद्धावानइत्यर्थः ५२ एवंभूतस्थानमुक्त्वाएतदेवपरमात्मनःशरीरमिति चिंतनीयमित्याशयेनाह यांत्विति दिविमायाशब्देनैवमादिव्यामायिकींशस्यचिदात्मनःआकृतिपिप्पलाख्या । ततोवक्ष्यामिपिप्पलमितिपूर्वत्वयैवोक्तत्वात्इदानींपृच्छसिअवसरंप्राप्यवक्ष्यामि वर्तमानसामीप्येवर्तमानवर्तिदेशः तामहंत्वयाऽपृष्टामपिवक्ष्यामीतिशेषः । तामेवाह पार्श्वेइति भुक्तस्यान्नादेःसंग्रहस्थानंपार्श्वेद्वयंयथाएवंकर्मसंचयस्थानंभरतवर्षमेकंपरमेश्वरस्यदक्षिणपार्श्वत्वेन ज्ञेयं । तथाऐरावतवर्षमपियोगसंचयस्थानमुत्तरपार्श्वत्वेनज्ञेयं । तत्रहिब्रह्मलोकच्युतायोगश्रद्धाविदेहप्रकृतिलयाख्याएवजायते तेचपूर्वसंस्कारात्पुनर्योगमभ्यस्यन्ति । भरतवर्षेतुकर्भयोगयोर्द्वयोरप्यनुष्ठानाययोग्यमितिदक्षिणकुक्षित्वेनाभ्यर्हितत्वमस्यसूचितं । यथालोकिकेशशरीरेकर्णावत्युच्छिन्नंस्थानंतुल्योपरमेश्वरशरीरेनागद्वीपकाश्यपद्वीपौ क्रमेणदक्षिणोत्तरी ।

अचिरादिमार्गप्राप्यः सत्यलोको योगिप्राप्यः । धूमादिमार्गप्राप्यो देवलोकः कर्मप्राप्यश्च विश्वकोशे । 'नागं तु सीसकैरंगे इत्युपक्रम्य श्रेष्ठस्यादुत्तरस्थिते' इति सर्वोपरिस्थे श्रेष्ठे हिरण्यगर्भे नागशब्दप्रयो
गदर्शनात्तस्य द्वीपद्वीपो लोक इतरैरगम्य इति नागद्वीपः सत्यलोकः । तथा कश्यपमयं सुरासो मादिरूपं मादकं क्रतुवैपिबतिते कश्यपाः कर्मिणस्तेषामयं काश्यपद्वीपः स्वर्गः । एवं शशस्य कुक्षि
कर्णानुसारेण ये ब्रह्मांडे उच्चप्रदेशास्ते कुक्ष्यपरिभागेन । ये वाधः प्रदेशास्ते कुक्षेरधोभागत्वेन च कल्पनीयाः तथा च श्रुतिः । 'अग्निर्भूद्वाचक्षुषी चंद्रसूर्यौ दिशः श्रोत्रे वाग्विवृताश्च वेदाः ॥ वायुः प्रा
णो हृदयं विश्वमस्य पद्भ्यां पृथिवी ह्येष सर्वभूतान्तरात्मा' इति । अत्रापि चंद्रसूर्यपदनकृष्णशुक्रमार्गविवृते । दिक्शब्देन च तत्प्राप्योऽशक्यं स्थानीयौ देशभेदाविति ज्ञेयं ५५ एवं शशस्य मायि
कंबाह्यं प्रथमं रूपमुक्तं तद्वासनोत्थं द्वितीयमांतरं रूपमाह तां प्रति रंजनात्मकत्वात् रंजस्ताम्रशब्दितं तत्प्रधानं मनोऽपि तां प्रमेव तन्मयानि पर्णोपलक्षितानि वस्त्रां पानफलपुष्पादीनि शिलोपल
ताम्रपर्णशिलोराजच्छ्रीमान्मलयपर्वतः ॥ एतद्वितीयं द्वीपस्य दृश्यते शशसंस्थितम् ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि भूम्यादि
परिमाणविवरणेषु अध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ मेरोरथोत्तरं पार्श्वं पूर्वं चाचक्ष्वसंजय ॥ निखिलेन महाबुद्धेर्माल्यवंतं च पर्वतम् १
॥ संजय उवाच ॥ दक्षिणेन तु नीलस्य मेरोः पार्श्वे तथोत्तरे ॥ उत्तराः कुरवो राजन् पुण्याः सिद्धनिषेविताः २ तत्र वृक्षामधुफलानित्यपुष्पफलोपगाः ॥ पुष्पाणि
च सुगंधीनि रसवंति फलानि च ३ सर्वकामफलस्तत्र केचिद्वृक्षा जनाधिप ॥ अपरे क्षीरिणो नाम वृक्षास्तत्र नराधिप ४ येषां रतिसदा क्षीरं षड्रसंचामृतोपमम् ॥
वस्त्राणि च प्रसूयंते फलेष्वाभरणानि च ५ सर्वा मणिमयी भूमिः सूक्ष्मकांचनवालुका ॥ सर्वतु सुखसंस्पर्शानिष्पंका च जनाधिप ॥ पुष्करिण्यः शुभास्तत्र सुखस्पर्शा
मनोरमाः ६ देवलोकच्युताः सर्वे जायंते तत्र मानवाः ॥ शुक्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे सुप्रियदर्शनाः ७ मिथुनानि च जायंते स्त्रियश्चाप्सरसोपमाः ॥ तेषां तैक्षीरिणां
क्षीरं पिबंत्यमृतसन्निभम् ८ मिथुनं जायते काले समंतच्च प्रवर्धते ॥ तुल्यरूपगुणोपेतं समवेष्टं तथैव च ९ एवमेवानुरूपं च चक्रवाकसमं विभो ॥ निरामयाश्च तेलो
कानित्यमुदितमानसाः १० दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च ॥ जीवंति ते महाराज न चान्योऽन्यं जहत्युत ११ भारुंडानामशकुनास्तीक्ष्णतुंडा महाबलाः ॥
तान्निर्हरंती हृष्टान्दरीषु प्रक्षिपंति च १२ उत्तराः कुरवो राजन् व्याख्यातास्ते समासतः ॥ मेरोः पार्श्वमहं पूर्वं वक्ष्याम्यथ यथा तथम् १३ तस्य मूर्धाभिषेकस्तु भ
द्राश्वस्य विशांपते ॥ भद्रसालवनं यत्र कालाश्वमहाहुमः १४

क्षितानि हर्म्यादीनि च यत्रासौ ताम्रपर्णशिलः अतएव श्रीमान्मलयपर्वतः मलयेषु आरामेषु पर्वत इव उच्छ्रितः श्रेष्ठतम आराम इत्यर्थः 'मलयो देश आरामः' इति विश्वः । 'आराममस्य पश्यंति न तं पश्यति
तिकश्चन' इति बृहदारण्यकपठे स्वाप्पप्रपंचे आरामपदप्रयोगदर्शनात् । एतत्तु मलयरूपं द्वीपस्य जंबूखंडस्य द्वितीयं वासनामयं शशसंस्थितं शशस्वरूपं । एतेन 'द्वे वा ब्रह्मणोरूपे मूर्तं चैवामूर्तं च' इति श्रु
तिप्रसिद्धे स्थूलसूक्ष्मे परमेश्वरस्य द्वेरूपे चित्तत्वेन दर्शिते । ते उभे घृतराष्ट्रेणापि चित्तनीये इति वक्तुराशयः ५६ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ५५ ॥
एवमुक्तेऽपि ध्यानमार्गे चित्तदोषेणानधिकारात् कर्मप्राप्याप्येव स्वर्गच्युतानां स्थानानि पृच्छति मेरोरिति १ । २ मधुफलाः स्वादुफलाः ३ । ४ । ५ । ६ शुक्लाभिजनो विष्णुमत्तजनस्ते
न संपन्नास्तत्संगिनः ७ । ८ । ९ चक्रवाकौ सहचरौ पक्षिद्वंद्वी १० न जहति सममेव द्वावपि शरीरं त्यजत इत्यर्थः ११ । १२ । १३ मूर्धाभिषेको मूर्धाभिषिक्तं मुख्यमिति यावत् १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० योजनानामिति अत्राप्येकादशशतार्थांश्चाऽप्यंशं च २१ एवं सति सार्धं सहस्रं द्वयमरत्नीनां तस्य परिणाहोयत्र तत्र सपादशतं अरत्नयः
फलपरिणाहोयुज्यते रसभेदिनां कर्कटीफलवत्पक्तादशायां भिदशीलानां २१ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ गंडिकाधुप्रपर्वतः २८ पंचषड्रसंचाचिकाः षट्पकावशेत्यर्थः महार
जतं कांचनं तत्संकाशाः २९ ब्रह्मलोकेति ये इतः कर्मणा ब्रह्मलोकं गतास्ते तत्तद्व्युताः संतो मा ल्यवतिपर्वते जन्मलब्ध्वा भूतानां रक्षणार्थं तपस्तप्त्वा दिवाकरं प्रविशंते तत्समीपं प्राप्नुवन्ति २० । २१

कालाश्वस्तु महाराज नित्यपुष्पफलः शुभः ॥ इमं श्वयोजनोत्सेधः सिद्धचारणसेवितः १५ तत्र ते पुरुषाः श्वेतास्ते जोयुक्ता महाबलाः ॥ स्त्रियः कुमुदवर्णाश्च सुंदर्यः
प्रियदर्शनाः १६ चंद्रप्रभाश्चंद्रवर्णाः पूर्णचंद्रनिभाननाः ॥ चंद्रशीतलगाश्च नृत्यगीतविशारदाः १७ दशवर्षसहस्राणि तत्रायुर्भरतर्षभ ॥ कालाश्वरसपी
तास्ते नित्यं संस्थितयौवनाः १८ दक्षिणेन तु नीलस्य निषधस्योत्तरेण तु ॥ सुदर्शनो नाम महामृजं ब्रूवृक्षः सनातनः १९ सर्वकामफलः पुण्यः सिद्धचारणसेवितः ॥
तस्य नाम्ना समाख्यातो जंबूद्वीपः सनातनः २० योजनानां सहस्रं च शतं च भरतर्षभ ॥ उत्सेधो वृक्षराजस्य दिवस्पृष्टमनुजेश्वर २१ अरत्नीनां सहस्रं च शतानि द
शपंच च ॥ परिणाहस्तु वृक्षस्य फलानां रसभेदिनाम् २२ पतमानानि तान्युर्वी कुर्वति विपुलं स्वनम् ॥ मुंचंति च रसं राजंस्तस्मिन् रजतसन्निभम् २३ तस्या जंबूवाः
फलरसो न दीप्तत्वा जनाधिप ॥ मेरुप्रदक्षिणं कृत्वा संप्रयात्युत्तरान्कुरुन् २४ तत्र तेषां मनः शांतिर्निर्पिपासा जनाधिप ॥ तस्मिन् फलरसे पीतेन जरा बाधते च तान्
२५ तत्र जांबूनं दं नाम कनकं देवभूषणम् ॥ इंद्रगोपकं संकाशं जायते भास्वरं तु तत् २६ तरुणादित्यवर्णाश्च जायंते तत्र मानवाः ॥ तथामाल्यवतः शृंगे दृश्यते ह
व्यवाट्सदा २७ नाम्ना संवर्तको नाम कालाग्निर्भरतर्षभ ॥ तथामाल्यवतः शृंगे पूर्वपूर्वानुगंडिका २८ योजनानां सहस्राणि पंचषण्माल्यवानथ ॥ महारजतसंका
शा जायंते तत्र मानवाः २९ ब्रह्मलोकच्युताः सर्वे सर्वे सर्वेषु साधवः ॥ तपस्तप्यंति ते तीव्रं भवंति ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ रक्षणार्थं तु भूतानां प्रविशंते दिवाकरम् ३० षष्टि
स्तानि सहस्राणि षष्टिरेव शतानि च ॥ अरुणस्याग्रतो याति परिवार्य दिवाकरम् ३१ षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिमेव शतानि च ॥ आदित्यतापतस्तस्ते विशंति शशि
मंडलम् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि माल्यवद्वर्णने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ वर्षाणां चैव नामानि पर्वता
नां च संजय ॥ आचक्ष्वमेयथा तत्त्वं ये च पर्वतवासिनः १ ॥ संजय उवाच ॥ दक्षिणेन तु श्वेतस्य निषधस्योत्तरेण तु ॥ वर्षैरमणकं नाम जायंते तत्र मानवाः २ शु
क्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे सुप्रियदर्शनाः ॥ निःसपत्नाश्च ते सर्वे जायंते तत्र मानवाः ३ दशवर्षसहस्राणि शतानि दशपंच च ॥ जीवंति ते महाराज नित्यमुदितमानसाः ४

तत्रापि आदित्यालोकेन कृत्वा विराट्पुरुषं बहुकालमुपास्य चंद्रमनसो धिष्टातारं प्रविशंति सूत्रात्मभावं प्राप्नुवंतीत्यर्थः ३२ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
वर्षाणामिति १ दक्षिणेन त्विति यथापि श्वेतस्य दक्षिणे नीलस्तस्य दक्षिणे निषधस्तथाऽपि निषधोत्तरं त्वमस्त्येवेत्यविरोधः । रमणकं यत्पूर्वनीलादुत्तरतः श्वेतादक्षिणतश्च श्वेतवर्षमित्युक्तं तस्यैव रमण
कमितिसंज्ञांतरं । दक्षिणेन तु नीलस्य नीलमाल्यवतो नीलगंधमादनयोश्च संधावित्यर्थः निषधस्योत्तरेण तथैव तयोरेव संधिद्वये इत्यर्थः २ । ३ । ४

५ । ६ । ७ शृंगाणिशृंगवतःषष्ठयवर्षवर्षतस्यसानुनि ८ । ९ शृंगस्यशृंगवतः १० शृंगशृंगवत् यस्मात्सर्वधातुविचित्रशृंगवात्रामपर्वतइत्युक्तमहिम्रापर्वतेनपरिच्छिन्नइदंरेरावताख्यवर्ष
तस्मात्ततःपूर्वोकाद्वर्षगणात्परंश्रेष्ठमिदं वर्षमित्यर्थः एतदेवाह नतत्रेत्यादिना ११ । १२ अनिष्यंदाअस्वेदाः देवतुल्याइत्यर्थः १३ । १४ आदित्यतापतसास्तेविशंतिशशिमंडलमिति
विराडावत्यक्कासूत्रात्मभावंगच्छंतीत्युक्तं थूलसूक्ष्मरूपकार्यद्वयं । इदानीं पिप्पलुवदिव्यसीत्युक्तः संजयोऽवसरंप्राप्यपिप्पलात्वंकारणमप्याह क्षीरोदस्येति तत्राधिदैवत्ववशेक्षुसुरासर्पिर्दधि
क्षीरशुद्धोदकानां सप्तसमुद्राणामुपांत्यः क्षीरोदः अध्यात्मं । अन्नमयः कोश आत्मा प्राणमयस्तुंद्रियमयप्राणमयभेदेनद्विविधइतिद्वौ चतुर्थो मनोमयः । पंचमो विज्ञानमयः । षष्ठ आनंदमयः ।
सर्वकारणभूतः सप्तमः । शुद्धब्रह्मेति । तत्रक्षीरोदात्परतोमहाविष्णोर्जगज्जन्मादिहेतोः स्थानमस्ति यदिदं वहराद्युपासकैः प्राप्यते । यत्रारण्यश्चार्णवीयत्रप्रभुविमितं हिरण्यं ये इमं यत्राश्वत्थः
सोमसवनइत्यादिचिन्हमुक्तं श्रुतिप्रसिद्धं सप्रमूर्तर्यामी हरिः सर्वसंहर्ता वैकुण्ठोऽकुण्ठितसामर्थ्यः शकटेशकटवदचेतनेकनकामयेकनकवज्रास्वरज्योतिर्वये अन्येभ्योऽपि दृश्यते इति दीर्घः चिन्मये

दक्षिणेनतुनीलस्यनिषधस्योत्तरेणतु ॥ वर्षहिरण्यमयं नामयत्रहैरष्वर्तानदी ५ यत्रचायं महाराजपक्षिराट्पतगोतमः ॥ यक्षानुगामहाराजधनिनः प्रियदर्शनाः
६ महाबलास्तत्रजनाराजन्मुदितमानसाः ॥ एकादशसहस्राणि वर्षाणां तेजनाधिप ७ आयुः प्रमाणं जीवन्ति शतानि दशपंचच ॥ शृंगाणि च विचित्राणि त्रीण्ये
वमनुजाधिप ८ एकं माणिमयं तत्र तथैकं रौक्ममद्भुतम् ॥ सर्वरत्नमयं चैकं भवनैरुपशोभितम् ९ तत्र स्वयं प्रभादेवी नित्यं वसति शांडिली ॥ उत्तरेण तु शृंगस्य स
मुद्रां तेजनाधिप १० वर्षभैरावतं नाम तस्माच्छृंगमतः परम् ॥ न तत्र सूर्यस्तपति न जयिते च मानवाः ११ चंद्रमाश्च सनक्षत्रो ज्योतिर्भूत इवावृतः ॥ पद्मप्रभाः
पद्मवर्णाः पद्मपत्रनिभेक्षणाः १२ पद्मपत्रसुगंधाश्च जायंते तत्र मानवाः ॥ अनिष्यंदा इष्ट गंधानिराहाराजितेन्द्रियाः १३ देवलोकच्युताः सर्वे तथा विरजसो नृप ॥
त्रयोदशसहस्राणि वर्षाणां तेजनाधिप १४ आयुः प्रमाणं जीवन्ति नरा भरतसत्तम ॥ क्षीरोदस्य समुद्रस्य तथैवोत्तरतः प्रभुः ॥ हरिर्वसति वैकुण्ठः शकटैकनकामये
१५ अष्टचक्रहितद्यानं भूतयुक्तं मनोजवम् ॥ अग्निवर्णं महातेजो जांबूनदविभूषितम् १६ सप्रभुः सर्वभूतानां विभुश्च भरतर्षभ ॥ संक्षेपो विस्तरश्चैव कर्ता कारयि
ता तथा १७ पृथिव्यापस्तथाकाशं वायुस्तेजश्च पार्थिव ॥ सयज्ञः सर्वभूतानां मास्यंतस्य हुताशनः १८

शरीरेवसति १५ अस्य वस्तुवस्त्याययपि चिन्मयत्वं तथापि हिलोकप्रसिद्धं अष्टचक्रं अष्टाभिर्भगवतनुभिरुत्तइति अष्टचक्रं यानं हल्लोकपरलोकगतिसाधनं । अष्टौ चक्राणि तु कर्मद्रियपंचकं
ज्ञानेन्द्रियपंचकं मनआदिचतुष्कं प्राणपंचकं सूक्ष्मभूतपंचकं अविद्या कामः कर्मचेति पुर्यष्टकात्मकं लिङ्गं शकटवदचेतनमचलमपि भूतयुक्तं भूतेन नित्यसिद्धेन ब्रह्मणा अनुप्रविष्टं सत् मनोजवंशीघ्रं
भवति प्राणनादिक्रियाः करोतीत्यर्थः । अतएव श्रूयते 'को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात्तय देव आकाश आनंदो न स्यात्' इति अग्निवर्णं अग्निवत् वर्णो वर्णनायस्य अत्यंतं संसारदुःखप्रदमित्यर्थः । महातेजः
अनेकविधज्ञानेन्द्रियप्रधानं । जांबूनदं दिव्यसुवर्णचेतोहरणं वासनाजालं तेन विभूषितं तन्मयमित्यर्थः अधिदैवं तु स्पष्टं पार्यः १६ सप्रभुरिति योऽस्मिन् शकटवसति स एव सर्वेषां जीवानां प्रभु
नियंता । विभुर्व्यापकः । संक्षेपः संहर्ता । विस्तरः सम्यक् विरचयिता । कर्ता जीवरूपेण कारयिता ईश्वररूपेण १७ एवमध्यात्मा विदैवरूपत्वमुक्ता अधिभूताधिपज्ञरूपत्वमपि तस्यै
वाह पृथिवीति सर्वेषां भूतानां संबंधीययाधिकारं निर्वर्त्यो यज्ञः स एव आस्यंतस्य हुताशनः विशेषतस्तु सयज्ञेनैव नृप्यतीति भावः १८

एवं संजयेन उक्तः उपदिष्टो धृतराष्ट्रो महामनाः महत्पिप्पलापरपर्याया विश्वरूपदर्शनयोग्यं मनो यस्य स एव भूतो ध्यानं स विकल्पसमाधिः अन्वगमत् संजयवाक्यश्रवणरुनुप्राप्तवान् १९ तत्र च य
थाऽज्जनेन विश्वरूपदर्शनकाले भावी क्षत्रक्षयो दृष्टस्तद्वत् सोऽपि नरनारायणाभ्यां क्रियमाणं सर्वज्ञप्रक्षयं दृष्ट्वा स्वपुत्रान् प्रतिविचिंत्य पुनरेवाब्रवीत् तदेव वचनमाह असंशयमिति २० इहलोकत्वदु
क्तेजंबूखंडे शाश्वतं शश्वद्भवं मेवादिकमपि नास्ति किंतु सर्वदृष्टनष्टस्वभावं संकल्पमात्रोत्थं । किं हि शाश्वतमस्ति नरो नारायणश्चेति जीवेश्वराविवशाश्वतौ नेत्याह उभयमिलित्वा एक एव सर्वज्ञः सर्वभू

वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः संजयेन धृतराष्ट्रो महामनाः ॥ ध्यानमन्वगमद्राजन् पुत्रान् प्रतिजनाधिप १९ सविचिंत्य महातेजाः पुनरेवाब्रवीद् द्वचः ॥ असंशयं मृतपु
त्रकालः संक्षिपते जगत् २० मृजते च पुनः सर्वं न ह विद्यति शाश्वतम् ॥ नरो नारायणश्चैव सर्वज्ञः सर्वभूतहृत् २१ देवा वैकुण्ठमित्याहुर्नरा विष्णुमिति प्रभुम् २२ ॥
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि धृतराष्ट्रवाक्येऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यदिदं भारतं वर्षं यत्रेदं मुच्छि
तं बलम् ॥ यत्रातिमात्रलुब्धोऽयं पुत्रो दुर्योधनो मम १ यत्र गृद्धाः पांडुपुत्राय त्रमे सज्जते मनः ॥ एतन्मे तत्त्वमाचक्ष्वत्वं हि मे बुद्धिमान्मतः २ ॥ संजय उवाच ॥
न तत्र पांडवा गृद्धाः शृणुराजन्वचो मम ॥ गृद्धो दुर्योधनस्तत्र शकुनिश्चापिसौ बलः ३ अपरेक्षत्रियाश्चैव नानाजनपदेश्वराः ॥ ये गृद्धा भारते वर्षेन मृष्यंति परस्पर
रम् ४ अत्र ते कीर्तयिष्यामि वर्षं भारत भारतम् ॥ प्रियमिंद्रस्य देवस्य मनोर्वैवस्वतस्य च ५ पृथोस्तुराजन्वैन्यस्य तथेक्ष्वाको महात्मनः ॥ ययातेरं बरीषस्य मां
धातुर्नहुषस्य च ६ तथैव मुचुकुंदस्य शिवेरौशीनरस्य च ॥ ऋषभस्य तथैलस्य नृगस्य नृपतेस्तथा ७ कुशिकस्य च दुर्द्वर्षगाधेश्वरमहात्मनः ॥ सोमकस्य च दु
र्द्वर्षदिलीपस्य तथैव च ८ अन्येषां च महाराज क्षत्रियाणां बलीयसाम् ॥ सर्वेषामेव राजे द्राप्रियं भारत भारतम् ९ तत्ते वर्षं प्रवक्ष्यामि यथा यथमरिंदम ॥ शृणु मे ग
दतो राजन् यन्मात्वं परिपृच्छसि १० महेंद्रो मलयः सहाः शुक्तिमान् नृक्षवानपि ॥ विंध्यश्च पारियात्रश्च सप्तैते कुलपर्वताः ११ तेषां सहस्रशो राजन्पर्वतास्ते समीप
तः ॥ अविज्ञाताः सारवंतो विपुलाश्चित्रसानवः १२ अन्येततोऽपरिज्ञाता ह स्वाहस्वोपजीविनः ॥ आर्याम्लेच्छाश्च कौरव्यतैर्मिश्राः पुरुषा विभो १३ नदी
पिबंति विपुलां गंगां सिंधुं सरस्वतीम् ॥ गोदावरी नर्मदा च बाहुदा च महानदीम् १४ शतद्रूचं द्रभागां च यमुनां च महानदीम् ॥ दृषद्वती विपाशां च विपापां स्थूलवा
लुकाम् १५ नदीं वेत्रवतीं चैव कृष्णवेणां च निम्नगाम् ॥ इरावती वितस्तां च पयोष्णीं देविकां च १६ वेदस्मृतां वेदवतीं त्रिदिवा मिश्रुलां च ॥ करीषिणीं
चित्रवाहां चित्रसेनां च निम्नगाम् १७ गोमतीं यूपपापां च वंदनां च महानदीम् ॥ कौशिकीं त्रिदिवां कृत्यां निचितां लोहितारणीम् १८

तद्वच्च तमेवेश्वरदेवा वैकुण्ठमाहुः अधिदैवं स एव वैकुण्ठाधिपतिरित्युच्यते इत्यर्थः नरा जीवास्तु तमेव विष्णुं अध्यात्मं अंतःप्रविष्टं जनानां शास्तारं अष्टचक्रस्य शकटस्य चालकमाहुः तथापि प्रभुं कृत्वाऽपि
लेपगम्यं अतईश्वरस्य चिकीर्षितः क्षत्रक्षयो नास्मद्दोषज इति भावः २१ । २२ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ यदिदमिति १ गृद्धाः लोभयुक्ताः एतत्
एतस्य मे मह्यं तत्त्वं यायार्थम् २ । १ । १ प्रियमिति कर्मभूमित्वादिद्रादीनामिदं प्रियम् ५ अग्रे स्पष्टार्थो ग्रंथः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

म.भा.टी. १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०
 ॥ १० ॥ रहस्यांशतकुंभांचसरयुंचतथैवच ॥ चर्मण्वर्तीवेत्रवर्तीहस्तिमोमांदिशंतथा १९ शरावर्तीपयोष्णीचवेणाभीमरथीमपि ॥ कावेरीचुलुकांचापिवाणीशतबला
 मपि २० नीवारामहितांचापिसुप्रयोगांजनाधिप ॥ पवित्रांकुंडलीसिंधुराजनीपुरमालिनी २१ पूर्वाभिरामांवीरांचभीमामोघवर्तीतथा ॥ पाशाशिनीपाप
 हरांमहेन्द्रांपाटलावर्ती २२ करोषिणीमसिकीचकुशचीरांमहानदी ॥ मकरीप्रवरामेनाहिमांघृतवर्तीतथा २३ पुरावतीमनुष्णाचशैव्याकापीचभारत ॥ सदा
 नीरामघृण्यांचकुशधारांमहानदी २४ सदाकांतांशिवांचैवतथावीरवतीमपि ॥ वस्त्रांसुवस्त्रांगौरीचकंपनांसहिरण्वती २५ वरावीरकरांचापिपंचमीचमहा
 नदी ॥ रथचित्रांज्योतिरथांविश्वामित्रांकर्पिजलाम् २६ उपेन्द्रांबहुलांचैवकुशीरामंभुवाहिनी ॥ विनदीपिंजलांवेणांतुंगवेणांमहानदी २७ विदिशांरुष्णवेणांच
 ताम्रांचकपिलामपि ॥ खलुसुवामांवेदाश्वांहिरावांमहापगाम् २८ शीघ्रांचपिच्छिलांचैवभारद्वाजोचनिमगाम् ॥ कौशिकीनिमगांशोणांबाहुदामथचंद्र
 माम् २९ दुर्गांचित्रशिलांचैवब्रह्मवेध्यांहृद्वती ॥ यवक्षामथरोहीचतथाजांबूनदीमपि ३० सुनसांतमसांदासीवसामन्यांवराणसी ॥ नीलांघृतवर्तीचैवपर्णा
 शांचमहानदी ३१ मानवीवृषभांचैवब्रह्ममेध्यांहृद्वती ॥ एताश्चान्याश्चबहुधामहानद्योजनाधिप ३२ सदानिरामयांरुष्णांमंदगांमंदवाहिनी ॥ ब्राह्मणीच
 महागौरीदुर्गामपिचभारत ३३ चित्रोपलांचित्ररथांमंजुलांवाहिनीतथा ॥ मंदाकिनीवैतरणीकोषांचापिमहानदी ३४ शुक्तिमतीमनंगांचतथैववृषसाह
 याम् ॥ लोहित्यांकरतोयांचतथैववृषकाह्वयाम् ३५ कुमारीमृषिकुल्यांचमारिषांचसरस्वती ॥ मंदाकिनीसुपुण्यांचसर्वांगंवांचभारत ३६ विश्वस्यमातरः
 सर्वाःसर्वाश्चैवमहाफलाः ॥ तथानद्यस्त्वप्रकाशाःशतशोऽथसहस्रशः ३७ इत्येताःसरितोराजन्समाख्यातायथास्मृति ॥ अत ऊर्ध्वंजनपदानिबोधगदतोमम
 ३८ तत्रमेकुरुपांचालाःशाल्वामाद्रेयजांगलाः ॥ शूरसेनाःपुलिंदाश्चबोधामालास्तथैवचः ३९ मत्स्याःकुशल्याःसौशल्याःकुंतयःकांतिकोसलाः ॥ चेदिम
 त्स्यकरूपाश्चभोजाःसिंधुपुलिंदकाः ४० उत्तमाश्चदशार्णाश्चमेकलाश्चोत्कलैःसह ॥ पंचालाःकोसलाश्चैवनेकपृष्ठाधुरंधराः ४१ गोधामद्रकालिगाश्चकाशयोऽ
 परकाशयः ॥ जठराःकुकुराश्चैवसदशार्णाश्चभारत ४२ कुंतयोऽवंतयश्चैवतथैवापरकुंतयः ॥ गोमंतामंडकाःसंडाविदर्भाःरूपवाहिकाः ४३ अश्मकाःपांडुरा
 द्राश्चगोपराष्ट्राःकरीतयः ॥ अधिराज्यकुशाद्यश्चमल्लराष्ट्रंचकेवलम् ४४ वारवास्यायवाहाश्चक्राश्चक्रातयःशकाः ॥ विदेहामगधाःस्वक्षामलजाविजयास्त
 था ४५ अंगावंगाःकालिगाश्चयल्लोमानएवच ॥ मल्लाःसुदेष्णाःप्रल्हादामाहिकाःशशिकास्तथा ४६ बाल्हिकावाटधानाश्चआभीराःकालतोयकाः ॥ अप
 रांताःपरांताश्चपंचालाश्चर्ममंडलाः ४७ अटवीशिखराश्चैवमेरुभूताश्चमारिष ॥ उपावृत्तानुपावृत्ताःस्वराष्ट्राःकेकयास्तथा ४८

४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

४२ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ यथागुणबलमिति यथागुणसत्त्वादिगुणान्त्र
 कुंदापरांतामाहेयाःकक्षाःसामुद्रनिष्कुटाः ॥ अंध्राश्चबहवोराजन्तर्गिर्यास्तथैवच ४९ बहिर्गिर्यांगमलजामगधामानवर्जकाः ॥ समंतराःप्रावृषेयाभार्गवाश्च
 जनाधिप ५० पुंड्राभर्गाःकिराताश्चसुदृष्टायामुनास्तथा ॥ शकानिषादानिषधास्तथैवानर्तनैर्ऋताः ५१ दुर्गालाःप्रतिमत्स्याश्चकुंतलाःकोसलास्तथा ॥
 तीरग्रहाःशूरसेनाईजिकाःकन्यकागुणाः ५२ तिलभारामसीराश्चमधुमंतःसुकंदकाः ॥ काश्मीराःसिंधुसौवीरागांधारादर्शकास्तथा ५३ अभीसाराउडूताश्च
 शैवलावाहिकास्तथा ॥ दार्वीचवानवादवीवातजामरथोरगाः ५४ बहुवाद्याश्चकौरव्यसुदामानःसुमल्लिकाः ॥ वध्राःकरीषकाश्चापिकुलिंदोपत्यकास्तथा ५५
 वनायवोदशापार्श्वरोमाणःकुशबिंदवः ॥ कच्छागोपालकक्षाश्चजांगलाःकुरुवर्णकाः ५६ किराताबर्बराःसिद्धावैदेहास्ताम्रलितकाः ॥ ओड्राम्लेच्छाःसैसिरिधाः
 पार्वतीयाश्चमारिष ५७ अथापरेजनपदादक्षिणाभरतर्षभ ॥ द्रविडाःकेरलाःप्राच्याभूषिकावनवासिकाः ५८ कर्णाटकामहिषकाविकल्पामूषकास्तथा ॥ झिल्लि
 काःकुंतलाश्चैवसौहृदानभकाननाः ५९ कौकुट्टकास्तथाचोलाःकोंकणामालवानराः ॥ समंगाःकरकाश्चैवकुकुरांगारमारिषाः ६० ध्वजिन्युत्सवसंकेतास्त्रिग
 र्ताःशाल्वसेनयः ॥ व्यूकाःकोकबकाःप्रोष्ठाःसमवेगवशास्तथा ६१ तथैवविध्यचुलिकाःपुलिंदावल्कलैःसह ॥ मालवाबल्लाश्चैवतथैवापरबल्लाः ६२ कुलिंदाः
 कालदाश्चैवकुंडलाःकरटास्तथा ॥ मूषकास्तनबालाश्चसनीपाघटमृजयाः ६३ अठिदाःपाशिवाटाश्चतनयाःसुनयास्तथा ॥ ऋषिकाविदभाःकाकास्तंगणाः
 परतंगणाः ६४ उत्तराश्चापरम्लेच्छाःक्रूराभरतसत्तम ॥ यवनाश्चीनकांबोजादारुणाम्लेच्छजातयः ६५ सकृद्ब्रह्माःकुलत्थाश्चहूणाःपारसिकैःसह ॥ तथैव
 मणाश्चीनास्तथैवदशमालिकाः ६६ क्षत्रियोपनिवेशाश्चवैश्यशूद्रकुलानिच ॥ शूद्राभीराश्चदरदाःकाश्मीराःपशुभिःसह ६७ खाशीराश्चांतचाराश्चपल्हवा
 गिरिगह्वराः ॥ आत्रेयाःसभरद्वाजास्तथैवस्तनपोषिकाः ६८ प्रोषकाश्चकालिगाश्चकिरातानांचजातयः ॥ तोमराहन्यमानाश्चतथैवकरभंजकाः ६९ एते
 चान्येजनपदाःप्राच्योदीच्यास्तथैवच ॥ उद्देशमात्रेणमयादेशाःसंकीर्तिताविभो ७० यथागुणबलंचापित्रिवर्गस्यमहाफलम् ॥ दुह्येतधेनुःकामधुकृष्णमिःस
 म्यगनुष्ठिता ७१ तस्यां गृह्यंतिराजानःशूराधर्मार्थकोविदाः ॥ तेत्यजंत्याहवेप्राणान्वसुगृह्णास्तस्विनः ७२ देवमानुषकायानां कामधूमिःपरायणम् ॥ अ
 न्योन्यस्याऽवलुपंतिसारमेयायथाऽऽमिषम् ७३ राजानोभरतश्रेष्ठभोक्तुकामावसुंधराम् ॥ नचापिदृष्टिःकामानांविद्यतेऽद्यापिकस्यचित् ७४ तस्मा
 त्परिग्रहेभूमेर्यतंतैकुरुपांडवाः ॥ साम्राभेदेनदानेनदंडेनैवचभारत ७५

नतिक्रम्य तद्वत्तथाबलंशौर्यवानतिक्रम्य त्रिवर्गस्यधर्मार्थकामात्मकस्य महाफलंउत्कृष्टफलंहेरण्यगर्भपद्मार्थं सम्यगनुष्ठितासम्यक्पालिताभूमिर्दुह्येतप्रप्रेतधेनुरिवकामान्अन्याश्चदुग्धेद
 तिकामधुः ७१ गृह्यंतिराजानां कुर्वति वसुगृह्णाः धनलुब्धाः ७२ देवकायानांयज्ञेनमानुषकायानामन्नप्रसेवेनभूमिःपरायणंशरणं ७३ । ७४ तस्मात्तत्प्राप्तत्वात् ७५

भीष्म. ६

अ०

॥ ९ ॥

॥ १० ॥

एवमाधिदेविकंभूमिजयफलमुक्तं अथाध्यात्मभूमिजयफलमाह पितेति अच्छिद्रं संपूर्णदर्शनं न्यस्याः साभूमिः योगमार्गरीत्याकाशस्थेन दृष्टासती पित्रादिविद्विहभौतिकेभ्यः आधातेभ्यः पाति वज्रकायत्वं प्रयच्छतीत्यर्थः खंखस्यं सूर्यादीनां पदं द्यौः स्वर्गपदं च संभवति तत्तत्प्रापयतीत्यर्थः ७६ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ भारतस्येति १ । २ तिष्यं कलियुगं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ प्रजायंते प्रजाजनयंति ८ । ९ वपुष्मंतः प्रशस्तदेहाः १० । ११ सर्ववर्णाः परस्परजयैषिणो जायंत इति संबंधः १२ । १३ इष्यां परोत्कर्षासहिष्णुत्वं । मानः स्वस्मिन्पूज्य

॥११॥

पिताभ्राताचपुत्राश्च खंखौश्च नरपुंगव ॥ भूमिर्भवति भूतानां सम्यगच्छिद्रदर्शना ७६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि भारतीयनदी देशादिनामकथनेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भारतस्यास्य वर्षस्य तथा हैमवतस्य च ॥ प्रमाणमायुषः सूतबलं चापिशुभाशुभम् १ अनागतमतिक्रान्तं वर्तमानं च संजय ॥ आचक्ष्वमे विस्तरेण हरिवर्षं तथैव च २ ॥ संजय उवाच ॥ चत्वारिभारते वर्षे युगानि भरतर्षभ ॥ कृतं त्रेता द्वापरं च तिष्यं च कुरुवर्द्धन ३ पूर्वकृतयुगं नाम तत्तत्स्रैतायुगं प्रभो ॥ संक्षेपाद्वापरस्याथ तत्तस्तिष्यं प्रवर्तते ४ चत्वारितुसहस्राणि वर्षाणां कुरुसत्तम ॥ आयुः स्रैतायुगे सख्याताराजसत्तम ५ तथा त्रीणि सहस्राणि त्रेतायां मनुजाधिप ॥ द्वे सहस्रे द्वापरे तु भुवितिष्ठंति संप्रतम् ६ न प्रमाणस्थितिर्ह्यस्ति तिष्येऽस्मिन् भरतर्षभ ॥ गर्भस्थाश्च भ्रियंतेऽत्र तथा जाता भ्रियंति च ७ महाबलामहासत्त्वाः प्रज्ञागुणसमन्विताः ॥ प्रजायंते च जाताश्च शतशोऽथ सहस्रशः ८ जाताः कृतयुगे राजन्धनिनः प्रियदर्शनाः ॥ प्रजायंते च जाताश्च मुनयो वै तपोधनाः ९ महोत्साहामहात्मानो धार्मिकाः सत्यवादिनः ॥ प्रियदर्शनावपुष्मंतो महावीर्या धनुर्धराः १० वराहायुधिजायंते क्षत्रियाः शूरसत्तमाः ॥ त्रेतायां क्षत्रियाराजसर्वे वै चक्रवर्तिनः ११ सर्ववर्णाश्च जायंते सदा चैव च द्वापरे ॥ महोत्साहावीर्यवंतः परस्परजयैषिणः १२ तेजसाल्पेन संयुक्ताः क्रोधनाः पुरुषानृप ॥ लुब्धा अनृतकाश्चैव तिष्ये जायंति भारत १३ इष्यामानस्तथा क्रोधो मायाऽसूया तथैव च ॥ तिष्ये भवति भूतानां रागोलोभश्च भारत १४ संक्षेपो वर्तते राजन् द्वापरेऽस्मिन्नराधिप ॥ गुणोत्तरं हैमवतं हरिवर्षं ततः परम् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि भारतवर्षकृताद्यनुरोधेनायुर्निरूपणे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ समाप्तं जंबूखंडविनिर्माणपर्व ॥ अथ भूमिपर्व ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ जंबूखंडस्त्वया प्रोक्तो यथावदिह संजय ॥ विष्कंभस्य प्रब्रूहि परिमाणं तु तत्त्वतः १ समुद्रस्य प्रमाणं च सम्यगच्छिद्रदर्शनम् ॥ शाकद्वीपं च मेव हिकुशद्वीपं च संजय २ शाल्मलिं चैव तत्त्वेन कौंचद्वीपं तथैव च ॥ ब्रूहि गवल्गणे सर्वराहोऽसौ मार्कयोस्तथा ३ ॥ संजय उवाच ॥ राजन् सुबहवो द्वीपा यैरिदं सतं तं जगत् ॥ सप्तद्वीपान् प्रवक्ष्यामि च द्रादित्यो ग्रहं तथा ४

तावुद्धिः । क्रोधोऽभिज्वलनं । माया कपटं । असूया परगुणेषु दोषाविष्करणं । रागो विषयेषु प्रीतिः । लोभस्तद्विप्ता १४ संक्षेपो गुणानामिति शेषः १५ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाव दीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ जंबूखंड इति १ । २ । ३ ग्रहराहुं ४

अष्टादशसहस्राणि षट्शतानि च योजनानि विष्कंभश्चतुर्दलकमलाकारस्य जंबूद्वीपस्य पञ्चातपरिधिः तादृशविस्तार एव पिंडप्रमाणमंतर्भाव्यपर्वताकृतित्वा जंबूपर्वत इत्युच्यते ५ लावणस्योति क्षेत्रफलतः पंचसहस्रायाम् त्वा जंबूद्वीपस्य तदुभयतः पंचपंचभिः सहस्रैः समुद्रस्य विष्कंभो विस्तारः । तेन समुद्रस्य द्वीपस्य पंचदशसहस्रयोजनो व्यासः । द्विगुणः दशसहस्रयोजनः परिमंडलश्चै दुभयतः समुद्रवेष्टनेन सह चत्वारिंशत्सहस्रः । एवं तृतीयोऽशीतिसहस्रः । चतुर्थः षष्टिसहस्राधिकं लक्षं । पंचमोलक्षत्रयं विंशतिसहस्राणि । षष्ठोलक्षपञ्चचत्वारिंशत्सहस्राणि । सप्तमो द्वादशलक्षान्यशीतिसहस्राणि । एतेषां संकलने पंचविंशतिलक्षाणि पंचत्रिंशत्सहस्राण्योजनानि सप्तानां द्वीपानां समुद्राणां विस्तारः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

अष्टादशसहस्राण्योजनानि विंशतिपते ॥ षट्शतानि च पूर्णानि विष्कंभो जंबुपर्वतः ५ लावणस्य समुद्रस्य विष्कंभो द्विगुणः स्मृतः ॥ नानाजनपदाकीर्णो मणिविद्रुमचित्रितः ६ नैकधातुविचित्रैश्च पर्वतैरुपशोभितः ॥ सिद्धचारणसंकीर्णः सागरः परिमंडलः ७ शाकद्वीपं च वक्ष्यामि यथावदिह पार्थिव ॥ शृणु मे त्वं यथान्यार्यब्रुवतः कुरुनंदन ८ जंबूद्वीपप्रमाणेन द्विगुणः स नराधिप ॥ विष्कंभेण महाराज सागरोऽपि विभागशः ९ क्षीरोदो भरतश्रेष्ठ येन संपरिवारितः ॥ तत्र पुण्याजनपदास्तत्र न भ्रियंते जनः १० कुत एव हि दुर्भिक्षमातेजोयुताहिते ॥ शाकद्वीपस्य संक्षेपो यथावद्भरतर्षभ ११ उक्त एष महाराज किमन्यत्कथयामिते ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ शाकद्वीपस्य संक्षेपो यथावदिह संजय १२ उक्तस्त्वयामहाप्राज्ञ विस्तरं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ संजय उवाच ॥ तथैव पर्वताराजन्सप्तात्रमणिभूषिताः १३ रत्नाकरास्तथानद्यस्तेषां नामानि मेशृणु ॥ अतीवगुणवत्सर्वतत्र पुण्यं जनाधिप १४ देवर्षिगंधर्वयुतः प्रथमो मेरु रुच्यते ॥ प्रागायतो महाराज मलयो नाम पर्वतः १५ ततो मेघाः प्रवर्तंते प्रभवन्ति च सर्वशः ॥ ततः परेण कौरव्यजलधारो महागिरिः १६ ततो नित्यमुपादत्ते वासवः परमं जलम् ॥ ततो वर्षं प्रभवति वर्षकाले जनेश्वर १७ उच्चैर्गिरिरैव तकोयत्र नित्यं प्रतिष्ठिता ॥ रेवती दिवि नक्षत्रां पितामहकृतो विधिः १८ उत्तरेण तुराजं द्रश्यामो नाम महागिरिः ॥ नवमेघप्रभः प्रांशुः श्रीमानुज्वलविग्रहः १९ यतः श्यामत्वमापन्नाः प्रजाजनपदेश्वर ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सुमहान्संशयो मेऽप्यप्रोक्तो यं संजय त्वया २० प्रजाः कथं सूतपूत्रसंप्राप्ताः श्यामतामिह ॥ संजय उवाच ॥ सर्वेष्वेव महाराज द्वीपेषु कुरुनंदन २१ गौरः कृष्णश्च पतंगस्तयोर्वर्णांतिरेनृप ॥ श्यामो यस्मात्प्रवृत्तो वै तस्माच्छ्यामो गिरिः स्मृतः २२ ततः परं कौरवेंद्र दुर्गशैलो महोदयः ॥ केसरः केसरयुतो यतो वातः प्रवर्तते २३ तेषां योजनविष्कंभो द्विगुणः प्रविभागशः ॥ वर्षाणितेषु कौरव्यसप्तोक्तानि मनीषिभिः २४ महामेरुर्महाकाशोजलदः कुमुदोत्तरः ॥ जलधारो महाराज सुकुमार इति स्मृतः २५ रेवतस्य तु कौमारः श्यामस्य मणिकांचनः ॥ केसरस्याथ मौदा कीपरेण तु महापुमान् २६

१४ । १५ । १६ । १७ रेवती ज्योतिर्मंडलरूपेणादिविविधम्यमाणाऽपि दिव्येन रूपेणात्रापि वर्तते एवं विधिर्मर्यादापितामहेन कृता १८ । १९ । २० । २१ पतंगवर्णव्याचष्टे तयो रिति मिश्रो वर्णः पतंग इत्यर्थः । कारणगुणाः कार्यगुणानां भूत इति न्यायेन श्यामपर्वतभवः श्यामवर्णः शाकाद्यन्नपरिणामेन मनुष्या अपि श्यामत्वं गता इत्यर्थः । यस्मात् श्यामो गिरिस्तस्मात् स्थानां श्यामो वर्णः प्रवृत्त इत्यर्थः २२ । २३ । २४ । २५ । २६

परिवार्यतु कौरव्यदैर्घ्यहस्वत्वमेव च ॥ जंबूद्वीपेन संख्यातस्तस्य मध्यमहाद्वयः २७ शाकोनाम महाराजप्रजातस्य सदानुगा ॥ तत्र पुण्याजनपदाः पूज्यते तत्र
शंकरः २८ तत्र गच्छंति सिद्धाश्च चारणादेव तानि च ॥ धार्मिकाश्च प्रजाराजं श्वत्वारोतीव भारत २९ वर्णाः स्वकर्मनिरतान् च स्तेनोऽत्र दृश्यते ॥ दीर्घायुषो म
हाराज जरा मृत्युविवर्जिताः ३० प्रजास्तत्र विवर्द्धते वर्षास्विवसमुद्रगाः ॥ नद्यः पुण्यजलास्तत्र गंगा च बहुधा गता ३१ सुकुमारी कुमारी च शीता शीवेणिका तथा ॥
महानदी च कौरव्यतथामणिजलानदी ३२ चक्षुर्वर्धनिका चैव नदी भरतसत्तम ॥ तत्र प्रवृत्ताः पुण्योदानद्यः कुरुकुलोद्बह ३३ सहस्राणां शतान्येव यतो वर्षति वासवः ॥
नतासां नाम धेयानि परिमाणं तथैव च ३४ शक्यं ते परिसंख्यातुं पुण्यास्ता हि सरिद्धराः ॥ तत्र पुण्याजनपदाश्च त्वारोलोकसंमताः ३५ मंगाश्च मशकाश्च मान
सामंदगास्तथा ॥ मंगा ब्राह्मणभूयिष्ठाः स्वकर्मनिरतान् ३६ मशकेषु तु राजन्या धार्मिकाः सर्वकामदाः ॥ मानसाश्च महाराजैवैश्वधर्मोपजीविनः ३७ सर्वकाम
समायुक्ताः शूरा धर्मार्थनिश्चिताः ॥ शूद्रास्तु मंदगानित्यं पुरुषा धर्मशीलिनः ३८ न तत्र राजा राजेन्द्र न दंडो न च दंडिकः ॥ स्वधर्मेणैव धर्मज्ञास्ते रक्षांति परस्परम्
३९ एतावदेव शक्यं तु तत्र द्वीपे प्रभाषितुम् ॥ एतदेव च श्रोतव्यं शाकद्वीपे महौजसि ४० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भूमिपर्वणि शाकद्वीपवर्णने एकादशो
ऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ उत्तरेषु च कौरव्यद्वीपेषु श्रूयते कथा ॥ एवं तत्र महाराज ब्रुवतश्च निबोध मे १ घृततोयः समुद्रोऽत्र दधि मंडोदकोऽपरः ॥
सुरोदः सागरश्चैव तथाऽन्योजलसागरः २ परस्परेण द्विगुणाः सर्वे द्वीपानराधिप ॥ पर्वताश्च महाराज समुद्रैः परिवारिताः ३ गौरस्तु मध्यमे द्वीपे गिरिर्मानः शिलो
महान् ॥ पर्वतः पश्चिमे लुण्णो नारायणसखो नृप ४ तत्र रत्नानि दिव्यानि स्वयं रक्षतिकेशवः ॥ प्रसन्नश्चाभवत्तत्र प्रजानां व्यदधत् सुखम् ५ कुशस्तंबः कुशद्वीपे म
ध्ये जनपदैः सह ॥ संपूज्यते शालमलिश्च द्वीपे शालमलिकेनृप ६ कौचद्वीपे महारौचो गिरिरत्नचयाकरः ॥ संपूज्यते महाराज चातुर्वर्ण्येन नित्यदा ७ गोमंतः पर्व
तो राजन्सु महान्सर्वधातुकः ॥ यत्र नित्यं निवसति श्रीमान् कमललोचनः ८ मोक्षिभिः संगतो नित्यं प्रभुर्नारायणो हरिः ॥ कुशद्वीपे तु राजेन्द्र पर्वतो विद्रुमैश्चितः ९
स्वनामनामा दुर्द्धर्षो द्वितीयो हेमपर्वतः ॥ युतिमान्नाम कौरव्यतृतीयः कुमुदो गिरिः १० चतुर्थः पुष्पवान्नाम पंचमस्तु कुशेशयः ॥ षष्ठो हरिगिरिर्नाम षड्देते पर्वतो
तमाः ११ तेषां मंतरविष्कंभो द्विगुणः सर्वभागशः ॥ औद्विदं प्रथमं वर्षं द्वितीयं वेणुमंडलम् १२ तृतीयं सुरथाकारं चतुर्थं कंबलं स्मृतम् ॥ घृतिमत्पंचमं व
र्षं षष्ठं वर्षं प्रभाकरम् १३ सप्तमं कापिलं वर्षं सप्तैते वर्षलंभकाः ॥ एतेषु देवगंधर्वाः प्रजाश्च जगतीश्वर १४

उत्तरेष्विति १ । २ । ३ मानः शिलो मनः शिलामयः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ चतुरस्रं चतुर्दलं कमलाकारं जंबूमंडलमिति शेषः तस्य पूर्वोऽप्रांतपरिधि रक्तः । अ
ष्टादशसहस्राणि शतानि च भारतेति । इह यत्र मध्यममंडलपरिधिस्त्रयस्त्रिंशच्छतयोजन इत्युच्यते । ततश्च पंचसहस्री तोयावान्यत्राग्रभागो बहिर्वृद्धस्तावानेव त्रयस्त्रिंशतोऽप्येव सहस्री
विहरंते रमंते च न तेषु प्रियतेजनः ॥ न तेषु दस्यवः संति म्लेच्छजात्योऽपि वानृप १५ गौरप्रायोजनः सर्वः सुकुमारश्च पार्थिव ॥ अवशिष्टेषु सर्वेषु वक्ष्यामि मनुजेश्वर
१६ यथा श्रुतं महाराज तदव्यग्रमनाः शृणु ॥ कौचद्वीपे महाराज कौचो नाम महागिरिः १७ कौचात्परो वामनको वामनादंधकारकः ॥ अंधकारात्परो राजन् मै
नाकः पर्वतो तमः १८ मैनाकात्परो राजन् गोविंदो गिरिरुत्तमः ॥ गोविंदात्परो राजन्निविडो नाम पर्वतः १९ परस्तु द्विगुणस्तेषां विष्कंभो वंशवर्द्धन ॥ देशास्त
त्र प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु २० कौचस्य कुशलो देशो वामनस्य मनोनुगः ॥ मनोनुगात्परो शोष्णो देशः कुरुकुलोद्बह २१ उष्णात्परो प्रावरकः प्रावारादंधकार
कः ॥ अंधकारकदेशात् मुनिदेशः परः स्मृतः २२ मुनिदेशात्परो श्वैव प्रोच्यते दुंदुभिस्वनः ॥ सिद्धचारणसंकीर्णो गौरप्रायोजनाधिप २३ एते देशा महाराज देवगंधर्वसे
विताः ॥ पुष्करे पुष्करो नाम पर्वतो मणिरत्नवान् २४ तत्र नित्यं प्रभवति स्वयं देवः प्रजापतिः ॥ तं पर्युपासते नित्यं देवाः सर्वे महर्षयः २५ वाग्भिर्मनोनुकूलाभिः
पूजयंतो जनाधिप ॥ जंबूद्वीपात्प्रवर्तते रत्नानि विविधान्युत २६ द्वीपेषु तेषु सर्वेषु प्रजानां कुरुसत्तम ॥ ब्रह्मचर्येण सत्येन प्रजानां हि दमेन च २७ आरो
ग्यायुः प्रमाणाभ्यां द्विगुणं द्विगुणं ततः ॥ एको जनपदो राजन् द्वीपेष्वेतेषु भारत ॥ उक्ता जनपदा येषु धर्मश्चैकः प्रदृश्यते २८ ईश्वरो दंडमुच्यम्य स्वयमेव प्रजाप
तिः ॥ द्वीपानेतां महाराज रक्षांस्तिष्ठति नित्यदा २९ सराजास शिवो राजन्सपिता प्रपितामहः ॥ गोपायति नरश्रेष्ठ प्रजाः सजडपंडिताः ३० भोजनं चात्र कौ
रव्यप्रजाः स्वयमुपस्थितम् ॥ सिद्धमेव महाबाहो तद्विभुं जंति नित्यदा ३१ ततः परं समानां दृश्यते लोकसंस्थितिः ॥ चतुरस्रं महाराज त्रयस्त्रिंशत्तु मंडलम् ३२
तत्र तिष्ठंति कौरव्यचत्वारोलोकसंमताः ॥ दिग्गजा भरतश्रेष्ठ वामनैरावतादयः ३३ सुप्रतीकस्तथाराजन् प्रभिन्नकरटामुखः ॥ तस्याहं परिमाणं तु न संख्यातुमि
होत्सहे ३४ असंख्यातः स नित्यं हितिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ तत्रैवायवो वांति दिग्भ्यः सर्वाभ्य एव हि ३५ असंबद्धा महाराज तान्निगृह्णंति ते गजाः ॥ पुष्करैः
पद्मसंकाशैर्विकसद्भिर्महाप्रभैः ३६ शतधा पुनरेवाश्रुते तान्मुचंति नित्यशः ॥ श्वसद्भिर्मुच्यमानास्तु दिग्गजैरिह मारुताः ३७ आगच्छंति महाराज ततास्तिष्ठंति वै
प्रजाः ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ परो वै विस्तरोऽत्यर्थं त्वया संजय कीर्तितः ३८ दर्शितं द्वीपसंस्थानमुत्तरं ब्रूहि संजय ॥ संजय उवाच ॥ उक्ता द्वीपामहाराज ग्रहं वै शृणु त
त्त्वतः ३९ स्वर्मानोः कौरवश्चैष्ठ्यावदेव प्रमाणतः ॥ परिमंडलो महाराज स्वर्मानुः श्रूयते ग्रहः ४०

तोगर्भे भागऊन इति ज्ञेयं ३२ तत्र पत्रसंधिस्थानेषु चतुर्षु ३३ तस्य गजचतुष्टयस्य पृथिव्या आश्रयभूतस्य तत्कस्यो परिवर्तते इति दुर्वचं तेन ईश्वरशक्त्यैव दिग्गजा ध्रियंत इति भावः ३४ सः गजसमूहः वा
तरज्जुभिर्गजाबद्धा इत्येतन्मतं तदपि दूषयति तत्रेति ३५ प्रत्युत वायोरेव निग्रहंते कुर्वतीत्याह तानिति पुष्करैः शृंगैः ३६ । ३७ । ३८ उत्तरं सूर्येदुराहुप्रमाणं ३९ । ४०

परिणाहेनपरिधिनाषट्त्रिंशत्सहस्राणि विपुलस्तेनस्ततोऽध्याधिक्येन इदमुत्तरान्वयि ४१ षष्टियोजनानिपरिणाहपवेत्यर्थः ४२ । ४३ । ४४ पतगःशीघ्रगः विभावसुःसूर्यः ४५ । ४६ । ४७
४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावादीपे भूमिपर्शार्थप्रकाशोद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ अथेति ॥ १ । २ । ३ ककुदराज्ञामध्येध्वजतुल्यं । 'ककुदोऽप्य'
योजनानांसहस्राणिविष्कंभोद्वादशास्यवै ॥ परिणाहेनषट्त्रिंशद्विपुलत्वेनचानघ ४१ षष्टिमाहुःशतान्यस्यबुधाःपौराणिकास्तथा ॥ चंद्रमास्तुसहस्राणिरा
जन्नेकादशस्मृतः ४२ विष्कंभेणकुरुश्रेष्ठत्रयस्त्रिंशत्तुमंडलम् ॥ एकोनषष्टिविष्कंभंशीतरश्मेर्महात्मनः ४३ सूर्यस्त्वष्टौसहस्राणिदेवान्येकुरुनंदन ॥ विष्कं
भेणततोराजन्मंडलंत्रिंशतासमम् ४४ अष्टपंचाशंतराजनविपुलत्वेनचानघ ॥ श्रूयतेपरमोदारःपतगोऽसौविभावसुः ४५ एतत्प्रमाणमर्कस्यनिर्दिष्टमिहभा
रत ॥ सराहुश्छादयत्येतौयथाकालंमहतया ४६ चंद्रादित्यौमहाराजसंक्षेपोऽयमुदाहृतः ॥ इत्येतत्तेमहाराजपृच्छतःशास्त्रचक्षुषा ४७ सर्वमुक्तंयथातत्त्वंत
स्माच्छममवासुहि ॥ यथोद्दिष्टमयाप्रोक्तंसनिर्माणमिदंजगत् ४८ तस्मादाश्वसकौरव्यपुत्रंदुर्योधनंप्रति ॥ श्रुत्वेदंभरतश्रेष्ठभूमिपर्वमनोनुगम् ४९ श्रीमा
नभवतिराजन्यःसिद्धार्थःसाधुसंततः ॥ आयुर्बलंचकीर्तिश्चतस्यतेजश्चवर्धते ५० यःशृणोतिमहीपालपर्वणीदंयतव्रतः ॥ प्रीयंतेपितरस्तस्यतथैवचपिता
महाः ५१ इदंतुभारतंवर्षयत्रवर्तमिहेवयम् ॥ पूर्वैःप्रवर्तितंपुण्यंतत्सर्वंश्रुतवानसि ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभूमिपर्वणि उत्तरद्वीपादिसंस्थानव
र्णनेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ समाप्तमिदंभूमिपर्व ॥ अथभगवद्गीतापर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथगावल्गणिर्विद्वान्संयुगादेत्यभारत ॥ प्रत्यक्षदर्शी
सर्वस्यभूतभव्यमविष्यवित् १ ध्यायतेधृतराष्ट्रायसहस्रोत्पत्यदुःखितः ॥ आचष्टनिहतंभीष्मंभरतानांपितामहम् २ ॥ संजयउवाच ॥ संजयोऽहंमहाराज
नमस्तेभरतर्षभ ॥ हतोभीष्मःशांतनवोभरतानांपितामहः ३ ककुदंसर्वयोधानांधामसर्वधनुष्मताम् ॥ शरतल्पगतःसोऽद्यशेतेकुरुपितामहः ४ यस्यवीर्यं
समाश्रित्यद्यूतंपुत्रस्तवाकरोत् ॥ सशेतेनिहतोराजन्संरूपेभीष्मःशिखंडिना ५ यःसर्वान्पृथिवीपालान्समवेतान्महामृधे ॥ जिगायैकरथेनैवकाशिपुर्यामहार
थः ६ जामदग्न्यरणेरामंयुध्यदपसंभ्रमः ॥ नहतोजामदग्न्येनसहतोऽद्यशिखंडिना ७ महेंद्रसदृशःशौर्यैस्थैर्यैचहिमवानिव ॥ समुद्रइवगामीर्यैसहिष्णुत्वेध
रासमः ८ शरदंश्लेषधनुर्वक्रःखड्गजिह्वोदुरासदः ॥ नरसिंहःपितातेऽद्यपांचाल्येननिपातितः ९ पांडवानांमहासैन्यंयदृष्टोद्यतमाहवे ॥ प्रावेपतमयोद्विग्रसिंहं
दृष्ट्वेवगोगणः १० परिरक्ष्यससेनांतेदशरात्रमनीकहा ॥ जगामास्तमिवादित्यःकृत्वाकर्मसुदुष्करम् ११ यःसशक्रइवाक्षोभ्योवर्षन्बाणान्सहस्रशः ॥ जघान
युधियोधानामर्बुदं दशभिर्दिनैः १२ सशेतेनिहतोभूमौवातभग्नइवहुमः ॥ तवदुर्मंत्रितेराजन्यथानार्हःसभारत १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्गी
तापर्वणि भीष्ममृत्युश्रवणेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥
६ अपसंभ्रमो निर्भवः ७ । ८ । ९ । १० । ११ अर्बुदं कोटिदशकं लक्षं वा पूर्वमयुतस्य प्रत्यहं प्रतिज्ञानात् १२ । १३ ॥ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३

स्त्रीवृषांगिराट्ध्वजेवरे'इतिमेदिनी । धामतेजः ४ । ५

कथमिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८ अस्यत्वमंतिस्थित्वा सर्वदृष्टवानसीति शेषः ९। १०। ११ प्रचिन्वंतं पुष्पवदाह्वानम् १२ समचेष्टतप्रियमाणपशुवद्वस्तपादविक्षेपकृतवत् १३ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं कुरूणामृषभो हतो भीष्मः शिखां डिना ॥ कथं रथास्त्वन्यपतत्पितामेवासवोपमः १ कथमाचक्ष्वमेयोधाहीनाभीष्मेण संजय ॥ बलिना देव कल्पेन गुर्वर्थे ब्रह्मचारिणा २ तस्मिन्हते महाप्राज्ञे महेष्वासमहाबले ॥ महासत्त्वेन रव्याघ्रे केमु आसीन्मनस्तव ३ आर्तिपरामाविशतिमनःशंससि मे हतम् ॥ कुरूणामृषभं वीरमकंपं पुरुषर्षभम् ४ केतं यातमनुप्राप्ताः केवाऽस्यासन्पुरोगमाः ॥ केतिष्ठन्केन्यवर्तंत केन्यवर्तंत संजय ५ केशुरारथशादूलमद्भुतं क्षत्रियर्षभम् ॥ तथाऽर्नाकंगाहमानं सहसा पृष्ठतोऽन्वयुः ६ यस्तमोर्के इवापोहन्परसैन्यमभिन्ना ॥ सहस्ररश्मिप्रतिमः परेषां भयमादधत् ७ अकरोदुष्करं कर्मरणे पांडुसुतेषु यः ॥ ग्रसमानमनीकानियणुनं पर्यवारयन् ८ कृतिनंतं दुराधर्षं संजयास्यत्वमंतिके ॥ कथं शांतनवं युद्धे पांडवाः प्रत्यवारयन् ९ निरुतंतं तमनीकानिशरदंष्ट्रं मनस्विनम् ॥ चापव्यात्ताननं घोरमसि जिह्वं दुरासदम् १० अनर्हं पुरुषव्याघ्रं ह्रीर्मतमपराजितम् ॥ पातयामास कौंतेयः कथं तमजितं युधि ११ उग्रधन्वानमुग्रेषु वर्तमानं रथोत्तमे ॥ परेषामुत्तमांगानि प्रचिन्वंतमथेषुभिः १२ पांडवानां महत्सैन्यं यद्वद्वोच्यत माहवे ॥ कालाग्रिमिव दुर्धर्षं समचेष्टत नित्यशः १३ परिकृष्य ससेनां तु दशरात्रमनीकहा ॥ जगामास्तमिवादित्यः कृत्वा कर्मसु दुष्करम् १४ यः सशक्र इवाक्षय्यं वर्षं शरमयं क्षिपन् ॥ जघान युधियो धानामर्बुदं दशभिर्दिनैः १५ सशेते निहतो भूमौ वातभुग्न इव द्रुमः ॥ मम दुर्मंत्रितेनाजौ यथानार्हति भारतः १६ कथं शांतनवं दृष्ट्वा पांडवानामनीकिनी ॥ प्रहर्तुमशक्तत्रभीष्मं भीमपराक्रमम् १७ कथं भीष्मेण संग्रामं प्राकुर्वन् पांडुनंदनाः ॥ कथंचना जयद्वीष्मो द्रोणे जीवति संजय १८ कृपे सन्निहिते तत्र भरद्वाजात्मजे तथा ॥ भीष्मः प्रहरतां श्रेष्ठः कथं सनिधनंगतः १९ कथंचातिरथस्तेन पांचाल्येन शिखां डिना ॥ भीष्मो विनिहतो युद्धे देवैरपि दुरासदः २० यः स्पृहते रणे नित्यं जामदग्न्यं महाबलम् ॥ अजितं जामदग्न्येन शक्रतुल्यपराक्रमम् २१ तंहतं समरे भीष्मं महारथकुलोदितम् ॥ संजयाचक्ष्वमेवीरं येन शर्मनविब्रहे २२ मामकाः केमहेष्वासानाजहुः संजयाच्युतम् ॥ दुर्योधनसमादिष्टाः केवीराः पर्यवारयन् २३ यच्छिखां डिमुखाः सर्वे पांडवाभीष्ममभ्ययुः ॥ कञ्चित्ते कुरवः सर्वे नाजहुः संजयाच्युतम् २४ अश्मसारमयं नूनं हृदयं सुदृढं मम ॥ यच्छ्रुत्वा पुरुषव्याघ्रं हतं भीष्मं नदीर्यते २५ यस्मिन्सत्यंच मेधाचनीतिश्च भरतर्षभे ॥ अप्रमेयाणि दुर्धर्षे कथं सनिहतो युधा २६ मौर्वी घोषस्तनयितुः पृषत्कपृषतो महान् ॥ धनुर्हादमहाशब्दो महामेघ इवोन्नतः २७ योऽभ्यवर्षत कौंतेयान्सपांचालान्समृजयान् ॥ निघ्नन्पररथान्वीरो दानवानिव वज्रभृत् २८ इष्यस्त्रसागरं घोरं बाणग्राहं दुरासदम् ॥ कार्मुकोर्मिणमक्षय्यमद्वीपंचलमप्लवम् २९

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ अजहुस्त्यक्तवतः २३ । २४ । २५ । २६ मौर्वीघोषेण स्तनयिस्नुर्गर्जन्मेघइव पृथक्पृथतोवाणर्विदुः धनुषैवहादरूपोमहाशब्दो
ऽज्ञानिध्वनिरूपोयस्य २७ । २८ कार्मुकोर्मिणंचापोर्मिमंतं अर्द्धीपंतिराश्रयं अष्टवंतरणोपायहीनस्य २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ अपासेधन्यवारयन् ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ यःप्रजापतेर्देवादेभरमेष्टीपरमेपदेतिष्ठतीतितथाहिरण्यगर्भद्वतस्मिन्निति शेषः ३९ । ४० । ४१ । ४२
 गदासिमकरावासं हयावर्तंगजाकुलम् ॥ पदातिमस्य कलिलं शंखदुं दुभिनिःस्वनम् ३० हयान्गजपदातींश्चरथांश्चतरसाबहून् ॥ निमज्जयंतं समरे परवीरा
 पहारिणम् ३१ विदद्यमानं कोपेन तेजसा च परंतपम् ॥ वेल्लेव मकरावासं केवीराः पर्यवारयन् ३२ भीष्मो यदकरोत्कर्म समरे संजयारिहा ॥ दुर्योधनहिता रथाय केत
 स्यास्य पुरोऽभवन् ३३ केरक्षन्दक्षिणं चक्रं भीष्मस्यामिततेजसः ॥ पृष्ठतः के परान्वीरानपासेधन्यतवताः ३४ केपुरस्तादवर्तत रक्षंतो भीष्ममंतिके ॥ केऽक्ष
 सुतरं चक्रं वीरावीरस्य युध्यतः ३५ वामे च क्रेवर्तमानाः केऽग्रन् संजयमृजयान् ॥ अग्रतोऽग्र्यमनीकेषु केऽभ्यरक्षन् दुरासदम् ३६ पार्श्वतः केऽभ्यरक्षंत गच्छंतो दु
 र्गमांगतिम् ॥ समूहे के परान्वीरान् प्रत्य युध्यंत संजय ३७ रक्ष्यमाणः कथं वीरैर्गोप्यमानाश्च तेन ते ॥ दुर्जयानामनीकानि नाजयं स्तरसायुधि ३८ सर्वलोकेश्वर
 स्येव परमेष्टी प्रजापतेः ॥ कथं प्रहर्तुमपि तेशेकुः संजय पांडवाः ३९ यस्मिन् द्वीपे समाश्रयस्य युध्यंत कुरवः परैः ॥ तं निमग्नं न रव्याघ्रं भीष्मं शंससि संजय ४० यस्य
 वीर्यं समाश्रित्य मम पुत्रो बृहद्वलः ॥ न पांडवान गणयत्कथं सनिहतः परैः ४१ यः पुरा विबुधैः सर्वैः सहाये युद्धदुर्मदः ॥ काक्षितो दानवान् प्राद्विः पितामम महाव्रतः ४२
 यस्मिन् जाते महावीर्यं शांतनुलोकविश्रुतः ॥ शोकं दैन्यं च दुःखं च प्राजहात् पुत्रलक्ष्मणि ४३ प्रोक्तं परायणं प्राज्ञं स्वधर्मनिरतं शुचिम् ॥ वेदवेदांगतत्त्वज्ञं कथं शंस
 सि मेहतम् ४४ सर्वास्त्रविनयोपेतं शांतं दानं मनस्विनम् ॥ हतं शांतनवं श्रुत्वा मन्ये शेषं हतं बलम् ४५ धर्मादधर्मो बलवान्संप्राप्त इति मेमतिः ॥ यत्र वृद्धं गुरुं हत्वा रा
 ज्यमिच्छंति पांडवाः ४६ जामदग्न्यः पुरारामः सर्वास्त्रविदनुत्तमः ॥ अंबार्थमुद्यतः संख्ये भीष्मेण युधिनिर्जितः ४७ तं भिद्रसमकर्माणं कुदं सर्वधन्विनाम् ॥
 हतं शंससि मे भीष्मं किं नु दुःखमतः परम् ४८ असकृत् क्षत्रियवाताः संख्येयेन विनिर्जिताः ॥ जामदग्न्येन वीरेण परवीरनिघातिना ४९ नहतो यो महाबुद्धिः सह तोऽय
 शिखंडिना ॥ तस्मान्नूनं महावीर्याद्वाग्विदुर्मुदात् ५० तेजो वीर्यबलैर्भूयान् शिखंडीद्विपदात्मजः ॥ यः शूरकृतिनं युद्धे सर्वशास्त्रविशारदम् ५१ परमास्त्रविदं वीरं
 जघान भरतर्षभम् ॥ केवीरास्तममित्रघ्नमन्वयुः शस्त्रसंसदि ५२ शंसमेतद्यथा चासीद्युद्धं भीष्मस्य पांडवैः ॥ योषेव हतवीरामेतेना पुत्रस्य संजय ५३ अगोपमिव चो
 द्भ्रांतं गोकुलं तद्वलं मम ॥ पौरुषं सर्वलोकस्य परं यस्मिन् महाहवे ५४ परासक्ते च वस्तस्मिन् कथमासीन् मनस्तदा ॥ जीवितेऽप्यद्य सामर्थ्यं किमिवास्मासु संजय ५५
 घातयित्वा महावीर्यं पितरं लोकधार्मिकम् ॥ अगाधे सलिले मग्नानां वदंश्चेव पारगाः ५६ भीष्मे हते भृशं दुःखान् मन्ये शोचंति पुत्रकाः ॥ अद्रिसारमयं नूनं हृदयं मम संजय ५७

पुत्रलक्ष्मणिपुत्रोत्तमे । 'लक्ष्मचिह्ने प्रधाने च' इति विश्वः ५३ प्रोक्तं लोके ख्यातम् ५४ सर्वास्त्रविनयोपेतं सर्वास्त्राशिक्षायुक्तं । 'विनया तु बलायां स्त्रीशिक्षायां प्रणतौ पुमान्' इति मेदिनी ५५ । ५६
 ४० । ४८ । ४९ । ५३ । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ परासक्ते परलोकप्रिये ५५ । ५६ । ५७

५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये मारुत
 यच्छ्रुत्वा पुरुषव्याघ्रं हतं भीष्मं नदीर्यते ॥ यस्मिन् नृत्वाणि मेधाचनीतिश्च पुरुषर्षभे ५८ अप्रमेयाणि दुर्धर्षे कथं सनिहतो युधि ॥ न चास्त्रेण न शौर्येण तपसा मेघयानच
 ५९ नष्ट्या न पुनस्त्यागान्मृत्योः कश्चिद्विमुच्यते ॥ कालो नूनं महावीर्यः सर्वलोकदुरत्ययः ६० यत्र शांतनवं भीष्मं हतं शंससि संजय ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तो महदुः
 खमचिंतयन् ६१ आशंसि हं परं त्राणं भीष्माच्छांतनुनंदनात् ॥ यदाऽऽदित्यमिवापश्यत्पतितं शुविसंजय ६२ दुर्योधनः शांतनवं किं तदा प्रत्यपद्यत ॥ नाहं स्वे
 षां परेषां बाबुद्वयासं जयचिंतयन् ६३ शेषं किंचित्प्रपश्यामि प्रत्यनीके महीक्षिताम् ॥ दारुणः क्षत्रधर्मोऽयमृषिभिः संप्रदर्शितः ६४ यत्र शांतनवं हत्वा राज्यमिच्छंति
 पांडवाः ॥ वयं वाराज्यमिच्छामो घातयित्वा महाव्रतम् ६५ क्षत्रधर्मो स्थिताः पार्थानां पराध्यंति पुत्रकाः ॥ एतदार्येण कर्तव्यं कृच्छ्रास्वापत्सु संजय ६६ पराक
 मः पराशक्तिस्तु तस्मिन् प्रतिष्ठितम् ॥ अनीकानि विनिघ्नंतं हीमंतं मपराजितम् ६७ कथं शांतनवं तातं पांडुपुत्रान्यवारयन् ॥ यथायुक्तान्यनीकानि कथं युद्धं
 महात्मभिः ६८ कथं वानिहतो भीष्मः पिता संजय मे परैः ॥ दुर्योधनश्च कर्णश्च शकुनिश्चापि सौबलः ६९ दुःशासनश्च कितवो हते भीष्मो किमबुवन् ॥ यच्छरीरैरु
 पास्तीर्णान् निवारणवाजिनाम् ७० शरशक्तिमहाखड्गतो मराक्षां महाभयाम् ॥ प्राविशन् कितवामंदाः सभां युद्धदुरासदाम् ७१ प्राणयूते प्रतिभये केऽदीव्यं तनर
 षभाः ॥ केजीयं ते जितास्तत्र कृतलक्ष्यानि पातिताः ७२ अन्ये भीष्माच्छांतनवात्तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ नहि मे शांतिरस्तीह श्रुत्वा देवव्रतं हतम् ७३ पितरं भी
 मकर्माणं भीष्ममाहवशो भिनम् ॥ आर्तिमेह दयेरूढां महतीं पुत्रहानिजाम् ७४ त्वं हि मे सपिषेवाग्निमुदीपयसि संजय ॥ महातं भारमुद्यम्य विश्रुतं सार्वलौकिकम्
 ७५ दृष्ट्वा विनिहतं भीष्मं मन्ये शोचंति पुत्रकाः ॥ श्रोष्यामितानि दुःखानि दुर्योधनकृतान्यहम् ७६ तस्मान्मे सर्वमाचक्ष्व यद्वृत्तं तत्र संजय ॥ यद्वृत्तं तत्र संग्रामे मं
 दस्या बुद्धिर्भवम् ७७ अपनीतं सुनीतं यत्तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ यत्कृतं तत्र संग्रामे भीष्मेण जयमिच्छता ७८ तेजोयुक्तं कृतास्त्रेण शंसत चाप्यशेषतः ॥ तथात
 दभवद्युद्धं कुरुपांडवसेनयोः ७९ क्रमेण येन यस्मिन्श्च काले यच्च यथाऽभवत् ८० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि छतराष्ट्रप्रश्ने चतुर्दशोऽ
 ध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ त्वयुक्तोऽयमनुप्रऽश्रोमहाराज यथाऽर्हसि ॥ न तु दुर्योधने दोषमिममासक्तुमर्हसि १ य आत्मनो दुश्चरितादशुभं
 प्राप्नुयान्नरः ॥ एनसातेन नान्यं स उपपाशं किं तुमर्हति २ महाराज मनुष्येषु निर्दयः सर्वमाचरेत् ॥ सवध्यः सर्वलोकस्य निर्दिता नि समाचरेत् ३ निकारो निरुतिप्रज्ञैः
 पांडवेस्त्वत्प्रतीक्षया ॥ अनुभूतः सहा मात्यैः शांतश्च सुचिरं वने ४ हयानां च गजानां च राज्ञां चामिततेजसाम् ॥ प्रत्यक्षं यन्मया दृष्टं दृष्टं योगबलेन च ५ शृणु तत्पृ
 थिवीपालमाचशोके मनःकथाः ॥ दिष्टमेतत्पुरा नूनमिदमेव नराधिप ६ नमस्कृत्वा पितुस्तेऽहं पाराशर्याय धीमते ॥ यस्य प्रसादादिव्यं तत्प्राप्तं ज्ञानमनुत्तमम् ७
 भावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ त्वयुक्त इति आसक्तुं आसंजयितुम् १ एनसापापेन २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

८ व्युत्थितस्य उच्छास्त्रवर्तिन उत्पत्तिः कारणतस्त्यविज्ञानम् ९ । १० व्यूढेषु व्यूहचमयास्थितेषु ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति भीष्मपर्वणिनील

दृष्टिश्चातीन्द्रियाराजन्दूराच्छूषणमेव च ॥ परचित्तस्य विज्ञानमतीतानागतस्य च व्युत्थितोत्पत्तिविज्ञानमाकाशे च गतिः शुभा ॥ अत्रैरसंगो युद्धेषु वरदानान्महात्मनः ११ शृणु मे विस्तरेणेदं विचित्रं परमाद्भुतम् ॥ भरतानामभूयुद्धं यथा तल्लोमहर्षणम् १० तेष्वनीकेषु यत्तेषु व्यूढेषु च विधानतः ॥ दुर्योधनो महाराज दुःशासनमथाब्रवीत् ११ दुःशासनरथास्तूर्णयुज्यतां भीष्मरक्षिणः ॥ अनीकानि च सर्वाणि शीघ्रं त्वमनुचोदय १२ अयं समामभिप्रासो वर्षपूगाभिर्चितः ॥ पांडवानां सैन्यानां कुरूणां च समागमः १३ नातः कार्यतमं मन्ये रणे भीष्मस्य रक्षणात् ॥ हन्याद्भुतो ह्यसौ पार्थान्सोमकांश्च समं जयान् १४ अब्रवीच्च विशुद्धात्माना हं हन्यां शिखंडिनम् ॥ श्रूयते स्त्री ह्यसौ पूर्वतस्माद्भयोरिणे मम १५ तस्माद्भीष्मो रक्षितव्यो विशेषेण ते मे मतिः ॥ शिखंडिनो वधेयताः सर्वेतिष्ठंतु मामकाः १६ तथा प्राच्याः प्रतीच्याश्च दाक्षिणात्योत्तरापथाः ॥ सर्वथाऽस्त्रेषु कुशलास्ते रक्षंतु पितामहम् १७ अरक्ष्यमाणं हिरुको हन्यात्सिंहं महाबलम् ॥ मासिंहं जंघुकेनेव घातयामः शिखंडिना १८ वामं चक्रं युधामन्युरुत्तमौजाश्च दाक्षिणम् ॥ गोसारौ फाल्गुनं प्रातौ फाल्गुनोऽपि शिखंडिनः १९ संरक्ष्यमाणः पार्थेन भीष्मेण च विवर्जितः ॥ यथान हन्याद्भाग्यं दुःशासनतथा कुरु २० ॥ इति श्रीम. भीष्मपर्वणि भगवद्गीता प० दुर्योधन दुःशासनसंवादे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततो रजन्या व्युष्टायां शब्दः समभवन्महान् ॥ क्रोशतां भूमिपालानां युज्यतां युज्यतामिति १ शंखदुंदुभिघोषैश्च सिंहनादैश्च भारत ॥ हयहेषितनादैश्च रथनेमिस्वनैस्तथा २ गजानां बृंहतां चैव योधानां चापि गर्जताम् ॥ क्ष्वेलितास्फोटितोत्कुष्टस्तुमुलं सर्वतोऽभवत् ३ उदतिष्ठन्महाराज सर्वयुक्तमशेषतः ॥ सूर्योदये महत्सैन्यं कुरुपांडवसेनयोः ४ राजेन्द्र तव पुत्राणां पांडवानां तथैव च ॥ दुष्प्रवृत्त्याणि चास्त्राणि सशस्त्रकवचानि च ५ ततः प्रकाशे सैन्यानि समदृश्यंत भारत ॥ त्वदीयानां परेषां च शस्त्रांतिमहांति च ६ तत्र नागरथाश्चैव जांबूनदपरिष्कृताः ॥ विभ्राजमाना दृश्यंते मेघा इव सविद्युतः ७ रथानीकान्यदृश्यंत नगराणीव भूरिशः ॥ अतीव शुभे तत्र पिता ते पूर्णचंद्रवत् ८ धनुर्भिर्ऋष्टिभिः खड्गैर्गदाभिः शक्तितोमरैः ॥ योधाः प्रहरणैः शुभ्रैस्तेष्वनीकेष्ववस्थिताः ९ गजाः पदातारथिनस्तुरगाश्च विशापते ॥ व्यतिष्ठन्वागुराकाराः शतशोऽथ सहस्रशः १० ध्वजा बहुविधाकारा व्यदृश्यंत समुच्छ्रिताः ॥ स्वेषां चैव परेषां च द्युतिमंतः सहस्रशः ११ कांचनामणिचित्रां गाज्वलंत इव पावकाः ॥ अर्चिष्मंतो व्यरोचंत गजारोहाः सहस्रशः १२ महेंद्रकेतवः शुभ्रामहेंद्रसदनोऽपि ॥ सन्नद्धास्ते प्रवीराश्च ददृशुर्दुःकाक्षिणः १३ उद्यतैरायुधैश्चित्रास्तलबद्धाः कलापिनः ॥ ऋषभाक्षामनुष्येन्द्राश्च मूमुखगतावभुः १४

कंठीये भारतभावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३

युक्तं सन्नद्धं अशेषतः सर्वप्रकारैः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ वागुराकाराः परेषां बंधनार्थमित्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ तलबद्धाः तलं जघात तत्राणं बद्धं ये स्ते कलापिनः तूणवंतः १४

१५ । १६ । १७ । १८ बद्धकृष्णाजिना इति युद्धे मरणदीक्षां कृतवन्त इत्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ तथाविधः संमर्द इति शेषः २७ ॥ इति भीष्मपर्वणिनील कंठीये भारतभावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ यथास इति १ मघाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यतेति मघाविष्यं नक्षत्रं तस्य विषयो देशः पितृलोकस्तद्गतः सोमः कुरुपांडवयुद्धारंभदिनमुक्तं भारतसावित्र्या । 'हमंते प्रथमे मासि शुक्लपक्षे त्रयोदशी ॥ प्रवृत्तं भारतं युद्धं नक्षत्रेयमदैवते' । प्रथमे मार्गशीर्षे अत्र त्रयोदशी शब्देन तद्युक्ता चतुर्दश्येव ग्राह्या । 'अर्जुनेन हतो भीष्मो माघमासेऽसिताष्टमी' इति 'त्रयोदश्यां तु मध्याह्ने भारद्वाजो निपातितः' इति तत्रैव युद्धस्य दशमे पंचदशे चाह्निहतयोर्भीष्मद्रोणयोरष्टमी त्रयोदशी संयोगदर्शनात् अत्र पौषेऽपि माघशब्दो मकरायनाभिप्रायेण तदानीं तत्संभवात् असिताष्टमीति च्छेदः अन्यथा सप्तमी द्वादशयोरेव तयोर्हर्तनं प्राप्नोति यत्तु अमावास्यायां दुर्योधनहननं तत्रैवोक्तं तत्राप्यमावास्याशब्द इष्टिदिने प्रतिपद्येव प्रयुक्तो वेदितव्यः । यमदैवते इति भ

शकुनिः सौबलः शल्यः आवंत्योऽथ जयद्रथः ॥ विंदानुविंदौ कैकेयाः कांवाजश्च सुदक्षिणः १५ भुतायुधश्च कालिं गोजयत्सेनश्च पार्थिवः ॥ बृहद्वलश्च कौशल्यः कृतवर्मा च सात्वतः १६ दशैते पुरुषव्याघ्राः शूराः परिघबाहवः ॥ अक्षौहिणीनां पतयो यज्वानो भूरिदक्षिणाः १७ एते चान्ये च बहवो दुर्योधनवशानुगाः ॥ राजानो राजपुत्राश्च नीतिमंतो महारथाः १८ सन्नद्धाः समदृश्यंत स्वेष्वनीकेष्ववस्थिताः ॥ बद्धकृष्णाजिनाः सर्वे बालिनो युद्धशालिनः १९ हृष्टा दुर्योधनस्यार्थे ब्रह्मलोका यदीक्षिताः ॥ समर्था दशवाहिन्यः परिगृह्य व्यवस्थिताः २० एकादशी धार्तराष्ट्रीकौरवाणां महाचमूः ॥ अग्रतः सर्वसैन्यानां यत्र शांतनवोऽग्रणीः २१ श्वेतोष्णी षंश्वेतहयं श्वेतवर्माणमच्युतम् ॥ अपश्याम महाराज भीष्मं चंद्रमिवोदितम् २२ हेमतालध्वजं भीष्मं राजते स्यंदनोऽस्थितम् ॥ श्वेताभ्र इव तीक्ष्णांशुं ददृशुः कुरुपांडवाः २३ संजयाश्च महेश्वासाष्टयुगप्रपुरोगमाः ॥ जंभमाणं महासिंहं दृष्ट्वा क्षुद्रमृगा यथा २४ घृष्टयुगमुखाः सर्वे समुद्रिविजिरे मुहुः ॥ एकादशैताः श्रीजुष्टावाहिन्यस्तव पार्थिव २५ पांडवानां तथा सप्त महापुरुषपालिताः ॥ उन्मत्तमकरावर्तं महाग्राहसमाकुलौ २६ युगांते समवेतौ द्वौ दृश्येते सागराविव ॥ नैव नस्तादृशो राजन् दृष्टपूर्वो न च श्रुतः ॥ अनीकानां समेतानां कौरवाणां तथाविधः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीता प० सैन्यवर्णने षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ यथा स भगवान्व्यासः कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ तथैव सहिताः सर्वे समाजग्मुर्महीक्षितः १ मघाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यत ॥ दीप्यमानाश्च संपेतुर्दिवि सप्त महाग्रहाः २

रणीन ग्राह्या किंतु युगमदैवतं मृगशीर्षमेव ग्राह्यं तस्य हि पूर्वदलं शुक्रदेवस्य त्वादासुरं उत्तरार्द्धं बुधदेवस्य त्वादैवं तेन तत्रासुराणामुपरमो देवानामभ्युदयश्च सिद्ध्यति किंच । 'चत्वारिंशदहान्यद्यद्वेच मे निःसृतस्य वै ॥ पुष्येण संप्रयातोऽस्मि श्रवणे पुनरागतः' इति युद्धारंभादष्टादशोऽह्नितीर्थयात्रात आगतस्य बलदेवस्य वचनात् श्रवणे युद्धसमाप्तिर्दृश्यते ततः प्राचीनेऽष्टादशक्षेममृगशीर्षे एव युद्धारंभः संभवात् न त्वेकविंशे मरणया अष्टादशदिनमध्ये नक्षत्रत्रयस्य कल्पयितुं युक्तत्वात् । कार्तिकी कृतिका योगानुपातेन चतुर्दश्यां मृगस्यैव संभावनाच्च एतेन युद्धारंभं प्रकृत्य मघाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यतेति भीष्मपर्वणि संजयवाक्यान्मघायां युद्धारंभ इत्यपि निरस्तं बलदेववाक्यविरुद्धत्वात् शब्दार्थस्तु मघापदेन तत्सहचराः पितरो लक्ष्यंते तेन युद्धे मृतानामुत्तमदेहप्रदानार्थं चंद्रस्तदापितृलोकं सन्निहितोऽभूदिति स्वर्गिणां दिव्यदेहलामश्वं द्राधीन इति शास्त्रप्रसिद्धेः । तथा द्वादश्यां रात्रि युद्धे चंद्रोदयकाले त्रिभागमात्रं शेषायां रात्रौ युद्धमवर्ततेत्युक्तं तत्र त्रिभागेत्यस्य त्रिमुहूर्तशेषायामित्यर्थः । तथा 'अष्टपंचाशतं रात्र्यः शयानस्याद्यमेगताः' इति भीष्मवचनं तु माघोऽयं समनुपासः त्रिभागमात्रः पक्षोऽयमिति वाक्यशेषानुसारात्-

अशतंशतहीनयथास्याचयाअष्टपंचअष्टपंचाशत्रयोव्यतीताइतिव्याख्येयं विलोमशोधनात्अष्टपंचाशदूनंशतरात्रयोद्वाचत्वारिंशत्रयोव्यतीताइत्यर्थः तथाचपौषकृष्णाष्टमीतोमाघ
शुक्लपंचम्यांतावतीदिनसंख्यापूर्यते पक्षस्यचतुर्थीयोभागोभवेति तत्राप्येकतिथिज्ञयात्पंचम्याःद्विचत्वारिंशत्तत्त्वज्ञेयं शेषोभविष्यतीत्यत्रकार्यशेषोदेहत्यागादिरेवशेषोनतुपक्षशेषइति
व्याख्याज्ञेया तत्रायंनिष्कर्षः कार्तिकशुक्लद्वादश्यारेवत्यां कृष्णप्रयाणंततोमार्गशीर्षकृष्णपंचम्यांपुष्येसेनयान्निर्माणं ततःपंचम्याउपरिषष्ठीमारभ्यसप्तदिनानिगणयित्वातदुपर्यष्टमेऽह्निजमावा
स्याभविष्यतीत्यनेन त्रयोदशदिनात्मकोऽयंकृष्णपक्षोमहोत्पातजनकइतिसूचितं क्षीणयोश्चतिथ्योःपक्षांतरेपुनर्दृष्ट्यासंख्यापूरणंभवतीतिमार्गशीर्षकृष्णपंचमीमारभ्यपौषशुक्लप्रतिपदद्विचत्वा
द्विधाभूतइवादित्यउदयेप्रत्यदृश्यत ॥ ज्वलंत्याशिखयाभूयोभानुमानुदितोरविः ३ ववाशिरेचदीप्तायांदिशिगोमायुवायसाः ॥ लिप्समानाःशरीराणिमांसशो
णितभोजनाः ४ अहन्यहनिपार्थानांवृद्धःकुरुपितामहः ॥ भरद्वाजात्मजश्चैवप्रातरुत्थायसंयतौ ५ जयोस्तुपांडुपुत्राणामित्यूचतुररिंदमौ ॥ युयुधानेतवा
र्थययथासमयःकृतः ६ सर्वधर्मविशेषज्ञःपितादेवव्रतस्तव ॥ समानीयमहीपालानिदंवचनमब्रवीत् ७ इदंवःक्षत्रियाद्वारंस्वर्गायापावृतंमहत् ॥ गच्छध्वंते
नशक्रस्यब्रह्मणःसहलोकताम् ८ एषवःशाश्वतःपंथाःपूर्वैःपूर्वतरैःकृतः ॥ संभावयध्वमात्मानमव्यग्रमनसोयुधि ९ नाभागोऽथययातिश्वमांघातानहुषोन्मगः ॥
संसिद्धाःपरमंस्थानंगताःकर्मभिरीदृशैः १० अधर्मःक्षत्रियस्यैषयद्वाधिमरणंयुहे ॥ यदयोनिधनंयातिसोऽस्यधर्मःसनातनः ११ एवमुक्तामहीपालाभीष्मेणभरत
र्षभ ॥ निर्ययुःस्वान्यनीकानिशोभयंतोरथोत्तमैः १२ सतुवैकर्तनःकर्णःसामात्यःसहबन्धुभिः ॥ न्यासितःसमरेशस्त्रभीष्मेणभरतर्षभ १३ अपेतकर्णाःपुत्रास्ते
राजानश्चैवतावकाः ॥ निर्ययुःसिंहनादेननादयंतोदिशोदश १४ श्वेतैश्छत्रैःपताकाभिर्ध्वजवारणवाजिभिः ॥ तान्यनीकानिशोभंतैर्गजैरथपदातिभिः १५
भेरीपणवशब्दैश्चदुंदुभीनांचनिःस्वनैः ॥ रथनेमिनिनादैश्चबभूवाकुलितामही १६ कांचनांगदकेयूरैःकार्मुकैश्चमहारथाः ॥ भ्राजमानाव्यराजंतसाग्रयःपर्वता
इव १७ तालेनमहताभीष्मःपंचतारेणकेतुना ॥ विमलादित्यसंकाशस्तस्थौकुरुचमूपरि १८ येत्वदीयामहेष्वासाराजानोभरतर्षभ ॥ अवर्तंतयथादेशंराजन्
शांतनवस्यते १९ सतुगोवासनःशैव्यःसहितःसर्वराजभिः ॥ ययौमातंगराजेनराजार्हेणपताकिना ॥ पद्मवर्णस्त्वनीकानांसर्वेषामग्रतःस्थितः २० अश्वत्था
माययौयतःसिंहलांगूलकेतुना ॥ श्रुतायुधश्चित्रसेनःपुरुमित्रोविविंशतिः २१ शल्योभूरिश्रवाश्चैवविकर्णश्चमहारथः ॥ एतेसप्तमहेष्वासाद्रोणपुत्रपुरोममाः ॥
२२ स्यंदनैर्वरवर्माणोभीष्मस्यासन्पुरोगमाः ॥ तेषामपिमहोत्सेधाःशोभयंतोरथोत्तमान् २३

रिंशतिथिर्भवतीतिबलदेववाक्योक्तादिनसंख्यानक्षत्रसंख्याचानुगृहीताभवति । यत्सप्तमात्रापिदिवसादमावास्याभविष्यति ॥ संग्रामंयोजयेत्तत्रतांद्वाष्टुःशक्रदेवता ॥ प्रयाध्वंवेकुरुक्षेत्रं
प्रपुष्योद्योतिपुनःपुनःइतिदुर्योधनवाक्यं तत्रसंग्राममित्यनेनसंग्रामेजयसाधनं धाराबंधादिकंतस्यांयोजयेदित्युक्तं । शक्रदेवतामित्यनेनतस्यांज्येष्ठानक्षत्रयोगउच्यते सचातिथिद्वयज्ञयातत्रासं
भवन्नपितत्रतिथिवदेवनक्षत्रज्ञयाद्वातिथिनक्षत्रयोरायंतयोगाद्वाज्ञेयं इतिसर्वसमंजसं महाग्रहाःराहुकेत्वोरुपग्रहत्वात्सप्तैव २ । ३ ववाशिरेशब्दंकृतवंतः ४ । ५ । ६ । ७ । ८
९ । १० अयोनिधनंअयसाशस्त्रेणमरणम् ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ तालेनध्वजभूतेन १८ । १९ गोवासनःतदेव्यः २० । २१ । २२ । २३

२४ । २५ । २६ । २७ अंगपतिनाकर्णेपुत्रेणवृषकेतुना २८ वराहेणकेतुमुख्येनेतिसंबंधः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ निष्केणकंठाभरणेन ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

भ्राजमानाव्यरोचंतजांबूनदमयाध्वजाः ॥ जांबूनदमयीवेदीकमंडलुविभूषिता २४ केतुराचार्यमुख्यस्यद्रोणस्यधनुषासह ॥ अनेकशतसाहस्रमनीकमनुक
र्षतः २५ महान्दुर्योधनस्यासीन्नागोमणिमयोध्वजः ॥ तस्यपौरवकार्लिंगकांबोजाःसमुदक्षिणाः २६ क्षेमधन्वाचशल्यश्चतस्थुःप्रमुखतोरथाः ॥ स्यंदनेन
महार्हेणकेतुनावृषभेणच ॥ प्रकर्षन्नेवसेनाग्रभागधस्यकृपोययो २७ तदंगपतिनागुप्तकृपेणचमनास्विना ॥ शारदाधुधरप्रख्यंप्राच्यानांसुमहद्वलम् २८ अनीक
प्रमुखेतिष्ठन्वराहेणमहायशाः ॥ शुशुभेकेतुमुख्येनराजतेनजयद्रथः २९ शतरथसहस्राणांतस्यासन्वशवर्तिनः ॥ अष्टौनागसहस्राणिसादिनामयुतानिषट् ३०
तरिंसधुपतिनाराज्ञापालितंध्वजिनीमुखम् ॥ अनंतरथनागाश्वमशोभतमहद्वलम् ३१ षष्ठ्यारथसहस्रैस्तुनागानामयुतेनच ॥ पतिःसर्वकलिंगानांययौकेतुमता
सह ३२ तस्यपर्वतसंकाशाव्यरोचंतमहागजाः ॥ यंत्रतोमरतूणीरैःपताकाभिःसुशोभिताः ३३ शुशुभेकेतुमुख्येनपावकेनकलिंगकः ॥ श्वेतच्छत्रेणनिष्केण
चामरव्यजनेनच ३४ केतुमानपिमातंगंविचित्रपरमांकुशम् ॥ आस्थितःसमरेराजम्मेघस्थइवभानुमान् ३५ तेजसादीप्यमानस्तुवारणोत्तममास्थितः ॥ भग
दतोययौराजायथावज्रधरस्तथा ३६ गजस्कंधगतावास्तांभगदत्तेनसंमितौ ॥ विंदावुविंदावावंयौकेतुमंतमनुवतौ ३७ सरथानीकान्बभूवुहोहस्त्यंगोन्पशीर्षवान्
॥ वाजिपक्षःपतव्युग्रःप्रहसन्सर्वतोमुखः ३८ द्रोणेनविहितोराजनराज्ञाशांतनवेनच ॥ तथैवाचार्यपुत्रेणबाल्हीकेनकृपेणच ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्व
णिभगवद्गीताप० सैन्यवर्णनेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ संजयउवाच ॥ ततोमुहूर्तात्तुमुलःशब्दोद्दयकंपनः ॥ अश्रूयतमहाराजयोधानांप्रयुयुत्सताम् १ शं
खदुंदुभिघोषैश्चवारणानांचबृंहितैः ॥ नेमिघोषैरथानांचदीर्यतीववसुंधरा २ हयानांहेषमाणानांयोधानांचैवगर्जताम् ॥ क्षणेनैवभोभूमिःशब्देनापूरितंतदा
पुत्राणांतवदुर्ध्वर्षपांडवानांतथैवच ॥ समकंपंतसैन्यानिपरस्परसमागमे ४ तत्रनागारथाश्चैवजांबूनदविभूषिताः ॥ भ्राजमानाव्यदृश्यंतमेघाइवसविद्युतः ५
ध्वजाबहुविधाकागस्तावकानानराधिप ॥ कांचनांगदिनोरेजुर्ज्वलिताइवपावकाः ६ स्वेषांचैवपरेषांचसमदृश्यंतभारत ॥ महेंद्रकेतवःशुभ्रामहेंद्रसदनेष्विव
७ कांचनैःकवचैर्वीराज्वलनार्कसमप्रभैः ॥ सन्नद्धाःसमदृश्यंतज्वलनार्कसमप्रभाः ८ कुरुयोधवराराजान्विचित्रायुधकार्मुकाः ॥ उद्यतैरायुधैश्चैवस्तलवद्धाः
पताकिनः ९ ऋषभाक्षामहेष्वासाश्चमूमुखगतावभुः ॥ पृष्ठगोपास्तुभीष्मस्यपुत्रास्तवनराधिप ॥ दुःशासनोदुर्विषहोदुर्मुखोदुःसहस्तथा १० विविंशतिश्चित्र
सेनोविकर्णश्चमहारथः ॥ सत्यव्रतःपुरुमित्रोजयोभूरिश्रवाःशलः ११ रथविंशतिसाहस्रास्तथैषामनुयायिनः ॥ अभीषाहाःशूरसेनाःशिवयोऽथवसातयः १२

॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३१४१५शतानामयुतानिषट् दशतान्ययुतगुणानिषष्टिलक्षणीतियावत् १५१७१८॥भी०भी०भा०भा०अ०ध्यायः॥१८॥अक्षौहिण्यइति११२३संहतानिति अल्पैःसंहत्यैवयोद्धव्यबहुभिस्तुवि
 शाल्वामत्स्यास्तथाब्रह्मैर्गर्ताःकेकयास्तथा ॥ सौवीराःकैतवाःप्राच्याःप्रतीच्योदीच्यवासिनः १३ द्वादशैतेजनपदाःसर्वेशूरास्तनुत्यजः ॥ महतारथवंशेन
 तेररक्षुःपितामहम् १४ अनीकं दशसाहस्रं कुंजराणां तरस्विनाम् ॥ मागधोयत्र नृपतिस्तद्रथानीकमन्वयात् १५ रथानांचक्ररक्षाश्चपादरक्षाश्चदंतिनाम् ॥
 अभवन्वाहिनीमध्ये शतानामयुतानिषट् १६ पादाताश्चाग्रतोऽगच्छन्धनुश्चर्मासिपाणयः ॥ अनेकशतसाहस्रानखरप्रासयोधिनः १७ अक्षौहिण्योदशैकाच
 तवपुत्रस्यभारत ॥ अदृश्यंतमहाराजगंगेवयमुनांतरा १८ ॥ इति श्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्गीतापर्वणि सैन्यवर्णनेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥
 ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अक्षौहिण्योदशैकाचव्यूढाद्व्यायुधिष्ठिरः ॥ कथमल्पेन सैन्येन प्रत्यव्यूहतपांडवः १ योवेदमानुषं व्यूहं दैवगांधर्वमासुरम् ॥ कथंभीष्मं
 सकौंतेयःप्रत्यव्यूहसंजय २ ॥ संजय उवाच ॥ धार्तराष्ट्राण्यनीकानिद्व्यव्यूढानिपांडवः ॥ अभ्यभाषतधर्मात्माधर्मराजोधनंजयम् ३ महर्षेर्वचनातात
 वेदयंतिबृहस्पतेः ॥ संहतान्योधयेदल्पान्कामंविस्तारयेद्बहून् ४ सूचीमुखमनीकंस्यादल्पानांबहुभिःसह ॥ अस्माकंचतथासैन्यमल्पीयःसुतरांपरैः ५ ए
 तद्वचनमाज्ञायमहर्षेर्व्यूहपांडव ॥ एतच्छ्रुत्वाधर्मराजंप्रत्यभाषतपांडवः ६ एषव्यूहामितेव्यूहंराजसत्तमदुर्जयम् ॥ अचलं नामवज्राख्यंविहितं वज्रपाणिना
 ७ यःसवातइवोद्धूतःसमरेदुःसहःपरैः ॥ सनःपुरोयोत्स्यतेवैभीमःप्रहरतावरः ८ तेजांसिरिपुसैन्यानामृद्रनपुरुषसत्तमः ॥ अग्रेऽग्रणीयोत्स्यतिनोयुद्धोपा
 यविचक्षणः ९ यंदृष्ट्वाकुरवःसर्वेदुर्योधनपुरोगमाः ॥ निवर्तिष्यंतिसंत्रस्ताःसिंहंक्षुद्रमृगायथा १० तंसर्वेसंश्रयिष्यामःप्राकारमकुतोभयाः ॥ भीमंप्रहरतांश्रेष्ठं
 देवराजमिवामराः ११ नहिसोऽस्तिपुमाल्लोकेयःसंकुद्वं वृकोदरम् ॥ द्रष्टुमत्युग्रकर्माणंविषहेतनरर्षभम् १२ एवमुक्त्वामहाबाहुस्तथाचक्रेधनंजयः ॥ व्यूह
 तानिबलान्याशुप्रययौफाल्गुनस्तथा १३ संप्रयातान्कुरून् दृष्ट्वापांडवानांमहाचमूः ॥ गंगेवपूर्णास्तिमितास्पंदमानाव्यदृश्यत १४ भीमसेनोऽग्रणीस्तंषां
 घृष्टद्युम्नश्चवीर्यवान् ॥ नकुलःसहदेवश्चघृष्टकेतुश्चपार्थिवः १५ विराटश्चततःपश्चाद्राजाऽथाक्षौहिणीवृतः ॥ भ्रातृभिःसहपुत्रैश्चसोऽभ्यरक्षतपृष्ठतः १६ चक्र
 क्षौतुभीमस्यमाद्रीपुत्रौमहाद्युती ॥ द्रौपदेयाःसप्तौभद्राःपृष्ठगोपास्तरस्विनः १७ घृष्टद्युम्नश्चपांचाल्यस्तेषांगोतामहारथः ॥ सहितःपृतनाशूरैरथमुख्यैःप्रभ
 द्रकैः १८ शिखंडीतुततःपश्चादर्जुनेनाभिरक्षितः ॥ यतोभीष्मविनाशायप्रययौभरतर्षभ १९ पृष्ठतोऽप्यर्जुनस्यासीद्युधानोमहाबलः ॥ चक्ररक्षौतुपांचाल्यौ
 युधामन्यूतमौजसौ २० कैकेयोघृष्टकेतुश्चचेकितानश्चवीर्यवान् ॥ भीमसेनोगदांबिभ्रद्वज्रसारमयीदृढाम् ॥ चरन्वेगेनमहतासमुद्रमपिशोषयेत् २१ एतेतिष्ठंति
 सामात्याःप्रेक्षंतस्तेजनाधिप ॥ धृतराष्ट्रस्यदायादाइतिबिभत्सुरब्रवीत् २२ भीमसेनंतदाराजन्दर्शयस्वमहाबलम् ॥ ब्रुवाणंतुतथापार्थसर्वसैन्यानिभारत २३
 शकलितैरपिषोऽंशक्यमित्यर्थः४॥५॥व्यूहव्यूहंकुरु ६॥७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥२०॥२१॥२२॥२३॥ धृतराष्ट्रस्यदायादाइत्यनेनतवेवेतेभागइतिसूचयति२४॥२५॥

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ वारणाराजानमन्वयुरितिसंबंधः अचलाःनिष्कंपाः ३० जीमूताःपर्वताःजीमूतोऽद्रा'इतिमेदिनी ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ प्रावात्प्रवर्तौ सपृषतःसर्वि
 दुः ३६ वाताःरुक्षावायवः ३७ आहत्यआस्फाल्य ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ मज्जानइति नोऽस्माकंयोधानांमज्जाःधातुविशेषान्प्रसंतइवेतियोज्यं ४४ भीमसेनंदृष्ट्वाव्यवस्थिता
 अपूजयंस्तदावाग्भिरनुकूलाभिराहवे ॥ राजातुमध्यमानीकेकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः २४ बृहद्विःकुंजरैर्मतैश्चलद्विरचलैरिव ॥ अक्षौहिण्याऽथपांचाल्यौयज्ञसेनो
 महामनाः ॥ विराटमन्वयात्पश्चात्पांडवार्थंपराक्रमी २५ तेषामादित्यचंद्राभाःकनकोत्तमभूषणाः ॥ नानाचित्रधरा राजत्रथेष्वसन्महाध्वजाः २६ समुत्सार्य
 ततःपश्चाद्घृष्टद्युम्नोमहारथः ॥ भ्रातृभिःसहपुत्रैश्चसोऽभ्यरक्षयुधिष्ठिरम् २७ त्वदीयानांपरेषांचरथेषुविपुलान्ध्वजान् ॥ अभिभूयार्जुनस्यैकोरथेतस्थौमहाक
 पिः २८ पदातास्वग्रतोऽगच्छन्नसिशत्तयष्टिपाणयः ॥ अनेकशतसाहस्राभीमसेनस्यरक्षिणः २९ वारणादशसाहस्राःप्रभिन्नकरटामुखाः ॥ शूराहेममयैर्जालै
 दीप्यमाना इवाचलाः ३० क्षरंतइवजीमूतामहार्हाःपद्मगंधिनः ॥ राजानमन्वयुःपश्चाज्जीमूताइववार्षिकाः ३१ भीमसेनोगदांभीमांप्रकर्षन्परिघोपमाम् ॥
 प्रचकर्षमहासैन्यंदुराधर्षोमहामनाः ३२ तमर्कमिवदुष्प्रेक्ष्यंतपंतमिववाहिनीं ॥ नशेकुःसर्वयोधास्तेप्रतिवीक्षितुमंतिके ३३ वज्रोनामेषसव्यूहोनिर्भयःसर्वतो
 मुखः ॥ चापविद्युद्धजोघोरोगुप्तोगांडीवधन्वना ३४ यंप्रतिव्यूह्यतिष्ठंतिपांडवास्तववाहिनीं ॥ अजेयोमानुषेलोकेपांडवैरभिरक्षितः ३५ संख्यांतिष्ठत्सु
 सैन्येषुसूर्यस्योदयनंप्रति ॥ प्रावात्सपृषतोवायुर्निरप्रेस्तनयितुमान् ३६ विष्वग्वाताश्चविववुर्नीचैःशर्करकर्षिणः ॥ रजश्चोद्भूयतमहतमआच्छादयज्जगत्
 ३७ पपातमहतीचोल्काप्राड्मुखीभरतर्षभ ॥ उद्यंतंसूर्यमाहत्यव्यशीर्यतमहास्वना ३८ अथसंनह्यमानेषुसैन्येषुभरतर्षभ ॥ निष्प्रभोऽभ्युद्ययौसूर्यःसवोषं
 भूश्चचालच ३९ व्यशीर्यतसनादाचभूस्तदाभरतर्षभ ॥ निर्घाताबहवोराजन्दिक्षुसर्वासुचाभवन् ४० प्रादुरासीद्रजस्तीव्रंनप्राज्ञायतर्किंचन ॥ ध्वजानांभू
 यमानानांसहसामातरिश्चना ४१ किंकिणीजालबद्धानांकांचनस्रग्गरांबरेः ॥ महतांसपताकानामादित्यसमतेजसाम् ४२ सर्वज्ञगङ्गणीभूतमासीत्तालवने
 ष्विव ॥ एवंपतेपुरुषव्याघ्राःपांडवायुद्धनंदिनः ४३ व्यवस्थिताःप्रतिव्यूह्यतवपुत्रस्यवाहिनीं ॥ प्रसंतइवमज्जानोयोधानांभरतर्षभ ४४ दृष्ट्वाऽग्रतोभीमसेनंग
 दापाणिमवस्थितम् ४५ ॥ इति श्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्गीतापर्वणि पांडवसैन्यव्यूहेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥
 सूर्योदयेसंजयकेतुपूर्वैर्युत्सवोदृष्ट्यमाणा इवासन् ॥ मामकावाभीष्मनेत्राःसमीपेपांडवावाभीमनेत्रास्तदानीम् १ केषांजघन्योसोमसूर्यौसवायूकेषांसेनांश्वापदा
 श्वाभषंत ॥ केषांयूनांमुखवर्णाःप्रसन्नाःसर्वमेत्वंब्रूहिमेवंयथावत् २ संजय उवाच ॥ उभेसेनेतुल्यमित्रोपयातेउभेव्यूहेदृष्टरूपेनैरंद्र ॥ उभेचित्रेवनराजिप्रका
 शेतथैवोभेनागरथाश्चपूर्णे ३ इतिसंबंधः ४५ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ भीष्मोनेतानिर्वोढायेषांतेभीष्मनेत्राः१
 मेवंपुष्कलंयथास्यात्तथाब्रूहि । मेवमितिभीवतेःपुष्ट्यर्थस्यघञिबाहुलकादुपधाहस्वेतसोगुणेरूपं । गौडास्त्वहपाठांतरंकल्पयति सर्वमेतद्ब्रूहिमेत्वंयथावदिति २ व्यूहेस्वेस्वेइतिशेषः ३

४।५।६।७।८।९।१० भूमिद्रवपर्वतद्वयप्रकल्पितवर्धः ११।१२।१३।१४ येनयत्रतेनत्र १५।१६।१७।१८।१९ अनंतरूपाबहीत्वदीया ननुपांडवानांसेनाबही त
 उभेसेनेबृहत्तयोभीमरूपेतथैवोभेभारतदुर्विषह्ये ॥ तथैवोभेस्वर्गजयायमृष्टेतथैवोभेसत्पुरुषोपजुष्टे ४ पश्चान्मुखाःकुरवोधातैराष्ट्राःस्थिताःपार्थाःप्राङ्मुखायो
 त्स्यमानाः ॥ दैत्यैद्रसेनेवचकौरवाणांदेवैद्रसेनेवचपांडवानाम् ५ चक्रेवायुःपृष्ठतःपांडवानांधातैराष्ट्रान्श्वापदाव्याहरंत ॥ गजेंद्राणामदगंधांश्चतीव्रान्नसे
 हिरेतवपुत्रस्यनागाः ६ दुर्योधनोहस्तिनंपद्मवर्णसुवर्णकक्षंजालवंतंप्रभिन्नम् ॥ समास्थितोमध्यगतःकुरूणांसंस्तूयमानोबंदिभिर्मागधैश्च ७ चंद्रप्रभंश्वेतम
 थातपत्रंसौवर्णस्रग्भ्राजतिचोत्तमांगे ॥ तंसर्वतःशकुनिःपार्वतीयैःसाद्वैगांधारैर्यातिगांधारराजः ८ भीष्मोऽग्रतःसर्वसैन्यस्यवृद्धःश्वेतच्छत्रःश्वेतधनुःसखद्गः ॥
 श्वेतोष्णीषःपांडुरेणध्वजेनश्वेतैरश्वैःश्वेतशैलप्रकाशैः ९ तस्यसैन्येधातैराष्ट्राश्चसर्वेबालहीकानामेकदेशःशलश्च ॥ येचांबष्टाःक्षत्रियायेचसिंधोस्तथासौवीराः
 पंचनदाश्चशूराः १० शोणैर्हयैरुक्मरथोमहात्माद्रोणोधनुष्पाणिरदीनसत्त्वः ॥ आस्तेगुरुःप्रायशःसर्वराज्ञापश्चाच्चभूमिद्रवामियाति ११ वार्द्धक्षत्रिःसर्वसै
 न्यस्यमध्येभूरिश्रवाःपुरुमित्रोजयश्च ॥ शाल्वामत्स्याःकेकयाश्चेतिसर्वेगजानीकैर्धातरोयोत्स्यमानाः १२ शारद्वतश्चोत्तरधूर्महात्मासोमहेष्वासोमश्वित्र
 योधी ॥ शकैःकिरातैर्यवनैःपलहवैश्चसार्धंचमूत्तरतोऽभियाति १३ महारथैर्वृष्णिभोजैःसुगुप्तसुराष्ट्रकैर्विहितैरातशस्त्रैः ॥ बृहद्वलंकृतवर्माभिगुप्तबलंत्वदीयंद
 क्षिणेनाभियाति १४ संशप्तकानामयुतरथानांमृत्युर्जयोवाऽर्जुनस्येतिमृष्टाः ॥ येनार्जुनस्तेनराजन्कृतास्त्राःप्रयातारस्तेत्रिगताश्चशूराः १५ साग्रंशतसहस्रं
 तुनागानांतवभारत ॥ नागेनागेरथशतंशतमश्वारथे १६ अश्वेऽश्वेदशधानुष्काधानुष्केशतचर्मिणः ॥ एवंव्यूढान्यनीकानिभीष्मेणतवभारत १७ संव्यू
 ह्यमानुषंव्यूहंदैवंगांधर्वमासुरम् ॥ दिवसेदिवसेप्राप्तेभीष्मःशांतनवोग्रणीः १८ महारथौघविपुलःसमुद्रइवघोषवान् ॥ भीष्मेणधातैराष्ट्राणांव्यूहःप्रत्यङ्मुखो
 युधि १९ अनंतरूपाध्वजिनीनरेद्रभीमात्वदीयाननुपांडवानाम् ॥ तांचैवमन्येबृहतीदुष्प्रधर्षीयस्यानेताकेशवश्चार्जुनश्च २० ॥ इतिश्रीम०भी०भ०सैन्यव
 र्णनेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजयउवाच ॥ बृहतीधातैराष्ट्रस्यसेनादृष्ट्वासमुद्यताम् ॥ विषादमगमद्राजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः १ व्यूहंभीष्मे
 णचाभेद्यंकल्पितंप्रेक्ष्यपांडवः ॥ अभेद्यमिवसंप्रेक्ष्यविवर्णोऽर्जुनमब्रवीत् २ धनंजयकथंशक्यमस्माभिर्योद्धुमाहवे ॥ धातैराष्ट्रैर्महाबाहोयेषांयोद्धापितामहः ३
 अक्षोभ्योऽयमभेद्यश्चभीष्मेणामित्रकर्षिणा ॥ कल्पितःशास्त्रदृष्टेनविधिनाभूरिवर्चसा ४ तेवयंसंशयंप्राप्ताःससैन्याःशत्रुकर्षण ॥ कथमस्मान्महाव्यूहादुत्था
 नंनोभविष्यति ५ अथार्जुनोऽब्रवीत्पार्थयुधिष्ठिरममित्रहा ॥ विषण्णमिवसंप्रेक्ष्यतवराजन्ननीकिनी ६ प्रज्ञयाऽभ्यधिकान्शूरान्गुणयुक्तान्बहूनापि ॥ जयंत्य
 लपतरयेनतन्निबोधविशंपते ७ तत्रतेकारणंराजन्प्रवक्ष्याम्यनसूयवे ॥ नारदस्तमृषिर्वेदभीष्मद्रोणौचपांडव ८
 यापिताबृहतीमेवमन्येद्वितिसंबंधः २० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ध ॥ ॥ बृहतीमिति १।२।३।४ उत्थानंजयः ५।६।७।८

९।१०।११।१२ गुणभूतोदासभूतः १३।१४ अकुंठसायकः अप्रतिहतायुवः १५।१६।१७ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ध ॥ ॥
 एनमेवार्थमाश्रित्ययुद्धेदेवासुरेऽब्रवीत् ॥ पितामहःकिलपुरामहेंद्रादीन्दिवीकसः ९ नतथाबलवीर्याभ्यांजयंतिविजिगीषवः ॥ यथासत्यानृशंस्याभ्यांधर्मेणै
 वोद्यमेनच १० ज्ञात्वाधर्ममधर्मचलोभंचोत्तममास्थिताः ॥ युद्धयध्वमनहंकारायतोधर्मस्ततोजयः ११ एवंराजन्विजानीहिध्रुवोऽस्माकरणेजयः ॥ यथातु
 नारदःप्राहयतःकृष्णस्ततोजयः १२ गुणभूतोजयःकृष्णेपृष्ठतोऽभ्येतिमाधवम् ॥ तद्यथाविजयश्चास्यसन्नतिश्चापरोगुणः १३ अनंततेजागोविंदःशत्रुपूगेषु
 निर्व्यथः ॥ पुरुषःसनातनमयोयतःकृष्णस्ततोजयः १४ पुराह्येषहरिर्भूत्वाविकुंठोऽकुंठसायकः ॥ सुरासुरानवस्फूर्जन्नब्रवीत्केजयंत्विति १५ कथंकृष्णजये
 मेतियैरुक्तंतत्रतैर्जितम् ॥ तत्प्रसादाद्विज्रैलोक्यंप्राप्तंशक्रादिभिःसुरैः १६ तस्यतेनव्यथाकांचिदिहपश्यामिभारत ॥ यस्यतेजयमाशास्तेविश्वभुक्त्रिदिवे
 श्वरः १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्गीताप० युधिष्ठिरार्जुनसंवादेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरो
 राजास्वासेनांसमनोदयत् ॥ प्रतिव्यूहन्ननीकानिभीष्मस्यभरतर्षभ १ यथोद्दिष्टान्यनीकानिप्रत्यव्यूहंतपांडवाः ॥ स्वर्गपरममिच्छंतःसुयुद्धेनकुरूद्वहाः २
 मध्येशिखंडिनोऽनीकिरक्षितंसव्यसाचिना ॥ घृष्टयुग्मश्चरन्नेभीमसेनेनपालितः ३ अनीकंदक्षिणंराजन्युयुधानेनपालितम् ॥ श्रीमतासात्वताग्र्येणशक्रेणैव
 धनुष्मता ४ महेंद्रयानप्रतिमंरथंतुसोपस्करंहाटकरत्नचित्रम् ॥ युधिष्ठिरःकांचनभांडयोक्त्रंसमास्थितोनागपुरस्यमध्ये ५ समुच्छ्रितंदंतशलाकमस्यसुपांडु
 रंछत्रमतीवभाति ॥ प्रदक्षिणंचैनमुपाचरंतमहर्षयःसंस्तुतिभिर्महेंद्रम् ६ पुरोहिताःशत्रुवधंवदंतोब्रह्मर्षिसिद्धाःश्रुतवंतएनम् ॥ जप्यैश्चमंत्रैश्चमहौषधीभिः
 समंततःस्वस्त्ययनंब्रुवतः ७ ततःसवस्त्राणितथैवगाश्चफलानिपुष्पाणितथैवनिष्कान् ॥ कुरूतमोब्राह्मणसान्महात्माकुर्वन्त्ययौशक्रइवामरेशः ८ सहस्रसूर्यःश
 तकिंकिणीकःपराद्धर्जंबूनदहेमचित्रः ॥ रथोऽर्जुनस्याग्निरिवार्चिमालीविभ्राजतेश्वेतहयःसुचक्रः ९ तमास्थितःकेशवसंग्रहीतंकापिध्वजोगांडिवबाणपाणिः ॥
 धनुर्धरोयस्यसमःपृथिव्यांनविद्यतेनोभविताकदाचित् १० उद्धर्तयिष्यंस्तवपुत्रसेनामतीवरौद्रंसविभतिरूपम् ॥ अनायुधोयःसुभुजोभुजाभ्यांनराश्वनागान्यु
 धिभस्मकुर्यात् ११ सभीमसेनःसहितोयमाभ्यांवृकोदरोवीररथस्यगोप्ता ॥ तंतत्रसिंहर्षभमतखेलंलोकेमहेंद्रप्रतिमानकल्पम् १२ समीक्ष्यसेनाग्रतंदुरासदंसं
 विव्यथुःपंकगतायथादिपाः ॥ वृकोदरंवारणराजदर्पयोधास्त्वदीयाभयविग्रसत्त्वाः १३ अनीकमध्येतिष्ठंतंराजपुत्रंदुरासदम् ॥ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठंगुडाकेशंज
 नार्दनः १४ ॥ वासुदेवउवाच ॥ यएषरोषात्प्रतपन्बलस्थोयोनःसेनांसिंहइवक्षतेच ॥ सएषभीष्मःकुरुवंशकेतुर्येनाहतास्त्रिशतंवाजिमेधाः १५

ततइति १।२।३।४ पुरस्यमध्येस्थितंइदानींमानीतामितिभावः ५।६।७।८ सहस्रसूर्यतुल्यान्यादर्शचक्राणियस्मिन्सहस्रसूर्यः ९।१०।११।१२।१३।१४ पाठांतरे योनः
 सेनायोभीष्मोऽनोऽस्मभ्यंअस्मत्तःसेनांस्वांआररक्ष अभेद्यव्यूहरचनयारक्षितवान् १५

गूहंतिपरिवारयन्ति भरतर्षभेणभीष्मेण १६ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ७ ॥ इदानींस्वस्यदिव्यंज्ञानमस्तीतिदर्शयन्संजयउवाच धार्तराष्ट्रबलमिति
हितार्थायहितश्चासावर्थश्चहितार्थोजयस्तदर्थं १ दुर्गायाःअसुरनिहंतृत्वेनप्रसिद्धायाःस्तोत्रंउदीरय असुरांशानांशत्रूणांपराजयाय २ संख्येसंग्रामे ३ हेसिद्धसेनानि सिद्धानांयोगिनांसेनासमु
दायस्तस्यनेत्रीपरमपदप्रापिकायोगसिद्धिकरीत्यर्थः। आर्ये ऋगतौअस्मात्ऋहलोर्ण्यत् प्राप्यब्रह्मस्वरूपेइत्यर्थः। मंदरेमंदरवनेवसतीति तथा कुमारिअविष्टुतब्रह्मचर्येजरादिहीनेइतिवा। कालि
कालशक्ते। कापालि कपालस्यायंपतिःकापालोरुद्रस्तत्पत्नि। कपिलःकृष्णपिंगलश्वर्णविशेषौतद्वाति ४ भद्रकल्याणंकालयतिभक्तान्प्रत्यानयतिसामद्रकाली। महतीचासौकालीचकालयि
त्रीसंहर्त्रीकालरूपामहाकाली। चंडिचंडस्यकालांतकस्यभार्ये। चंडेप्रगल्भे। तारिणिसंकटोत्तरणकर्त्रे। वरवर्णिनीसर्वसौभाग्यलक्षणोपेतास्त्रीतद्रूपे ५ कात्यायनिकतगोत्रोद्भवे। महाभागेअ

एतान्यनीकानिमहानुभावंगूहंतिमेघाद्वरश्चिमंतम् ॥ एतानिहत्वापुरुषप्रवीरकांक्षस्वयुद्धंभरतर्षभेण १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्गी०श्रीकृ
ष्णार्जुनसंवादेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ संजयउवाच ॥ धार्तराष्ट्रबलंदृष्ट्वायुद्धायसमुपस्थितम् ॥ अर्जुनस्यहितार्थायकृष्णोवचनमब्रवीत् १ ॥ श्रीभगवा
नुवाच ॥ शुचिर्भूत्वामहाबाहोसंग्रामाभिमुखेस्थितः ॥ पराजयायशत्रूणांदुर्गास्तोत्रमुदीरय २ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तोऽर्जुनःसंख्येवासुदेवेनधीमता ॥
अवतीरयथात्पार्थःस्तोत्रमाहकृतांजलिः ३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ नमस्तेसिद्धसेनानिआर्येमंदरवासिनि ॥ कुमारिकालिकापालिकपिलेकृष्णपिंगले ४ भद्रकालि
नमस्तुभ्यंमहाकालिनमोऽस्तुते ॥ चंडिचंडेनमस्तुभ्यंतारिणिवरवर्णिनि ५ कात्यायनिमहाभागेकरालिविजयेजये ॥ शिखिपिच्छध्वजधरेनानाभरणभूषिते
६ अट्टशूलप्रहरणेखड्गखेटकधारिणि ॥ गोपेन्द्रस्यानुजेज्येष्ठेनंदगोपकुलोद्भवे ७ महिषासृक्प्रियेनित्यंकौशिकिपीतवासिनि ॥ अट्टहासेकोकमुखेनमस्तेऽस्तुरण
प्रिये ८ उमेशाकंभरिश्चेतेकृष्णेकैटभनाशिनि ॥ हिरण्याक्षिविरूपाक्षिसुधूमाक्षिनमोऽस्तुते ९ वेदश्रुतिमहापुण्येब्रह्मण्येजातवेदसि ॥ जंबूकटकचैत्येषुनि
त्यंसन्निहितालये १० त्वंब्रह्मविद्याविद्यानांमहानिद्राचदेहिनाम् ॥ स्कंदमातर्भगवतिदुर्गेकांतारवासिनि ११ स्वाहाकारःस्वधाचैवकलाकाष्ठासरस्वती ॥ सा
वित्रिवेदमाताचतथावेदांतउच्यते १२ स्तुताऽसित्वंमहादेविविशुद्धेनांतरात्मना ॥ जयोभवतुमेनित्यंत्वत्प्रसादाद्रणाजिरे १३ कांतारभयदुर्गेभक्तानांचालये
षुच ॥ नित्यंवससिपातालेयुद्धेजयसिदानवान् १४

तिपूज्ये। करालिकूरे। विजयेविशिष्टोजयोययासा जयप्रदेइत्यर्थः। जयेजयस्वरूपे ६ अट्टशूलकटकशूलंतदेवप्रहरणमायुधयस्याः। खेटकंचर्म ७ कौशिकिकुशिककुलोत्पन्ने। अट्टहासेमशस्त
स्मिते। कोकंचक्रवत्तृत्वारक्तबीजवधेऽसुरादानशीलंवामुखंयस्याःसाकोकमुखा ८ श्वेतेमहेश्वररूपे। कृष्णेवासुदेवरूपे। हिरण्याक्षिपीतनेत्रे। विरूपाक्षिविविधरूपयुक्तेनेत्रेमनुष्यादौ। सुधूमा
क्षिमार्जारदौ। एतेनसार्वात्म्यमुक्तंभवति ९ ब्रह्मण्येयज्ञकर्मविप्रादिषुसाध्वीब्रह्मण्या। जातवेदसिअतीतज्ञेअतीतैज्ञातिवा। जंबूकटकेषुजंबूकीपराजधानीषु चैत्येषुदेवतालयेषु नित्यंस
न्निहितआलयःस्थानंयस्याःसातथा १० महानिद्राब्रह्मविद्याफलभूतामुक्तिः। स्कंदमातरितिसर्वदेवताकृपत्वोपलक्षणं ११ स्वाहेतिसर्वकर्मरूपत्वं। कलेतिसर्वस्थूलसूक्ष्मकालरूपत्वं।
सावित्रीतिसर्ववाङ्मयरूपत्वंउच्यते १२ रणाजिरेयुद्धांगे १३। १४

जंभनीतंद्रा। मोहिनीनिद्रा। मायाअद्भुतप्रदर्शनं। ह्रीर्लज्जयाचेतोवृत्तिःएतच्चकामादिवृत्तीनामप्युपलक्षणं। श्रीलक्ष्मीःविद्यातपोधनादिसमृद्धिरूपा। संध्यासंधौआदावंतेचमवा
संध्या सृष्टिप्रलयकर्त्रीत्यर्थः। प्रभावतीचंद्रसूर्यप्रभासुकाहोरात्ररूपा। सावित्रीसवितुःसूर्यस्यसंबन्धिनीप्रभाप्रकाशमशक्तिस्तद्रूपा। जननीमातृवत्पालयित्री १९ तुष्टिःसंतोषः। पुष्टिः
पचयः। घृतिर्घैर्यं। दीप्तिर्ज्योतिः। ययाकांत्याचंद्रादित्योर्बधेतेअत्यंतकांतिमतीभवतःवक्ष्यतिच। 'यदादित्यगततेजोजगद्भासयतेऽखिलं ॥ यच्चंद्रमसिपद्मातीततेजोविद्धिमात्मकम्'इति।
'येनसूर्यस्तपतितेजसेदः'इतिश्रुतिश्च परचिन्मात्रंब्रह्मैवेत्यर्थः। भूतिःऐश्वर्यभूतिमतामहेश्वरादीनां। 'एषाऽस्यपरमासंपत्'इतिभूतेर्ब्रह्मरूपैव। संख्येसंख्यकृत्यानांप्रकाशनंयत्रतस्मिन्नात्मानात्म
विवेकरूपेसमाधौसिद्धेर्जीवन्मुक्तेश्वारणैराजानसिद्धैश्चवीक्ष्यसेऽनुभूयसेप्रत्यगात्मत्वेन तदेवसाकारविशेषोपहितंब्रह्माभिध्यातंसत्सर्वामोक्षादवाचीनाराज्यविजयादिसिद्धीःप्रयच्छतीतिप्रदर्शितं
तदेववक्ष्यतिभगवान्। 'येऽप्यन्यदेवताभक्तायजंतेश्रद्धयान्विताः ॥ तेऽपिमामेवकौंतेययजंत्यविधिपूर्वकं ॥ लभंतेचततःकामाप्स्येवविहितान्हितान्'इतिच। तथामहतीविमोक्षाख्यासि

त्वंजंभनीमोहिनीचमायाहीःश्रीस्तथैवच ॥ संध्याप्रभावतीचैवसावित्रीजननीतथा १५ तुष्टिःपुष्टिर्घृतिर्दीप्तिश्चंद्रादित्यविवर्धिनी ॥ भूतिर्भूतिमतासंख्येवी
क्ष्यसेसिद्धचारणैः १६ ॥ संजयउवाच ॥ ततःपार्थस्यविज्ञायभक्तिमानववत्सला ॥ अंतरिक्षगतोवाचगोविंदस्याग्रतःस्थिता १७ ॥ देव्युवाच ॥ स्वल्पेनै
वतुकालेनशत्रून्जेयसिपांडव ॥ नरस्त्वमसिदुर्धर्षनारायणसहायवान् १८ अजेयस्त्वरणेऽरीणामपिवज्रभृतःस्वयम् ॥ इत्येवमुक्त्वावरदाक्षणेनांतरधीयत ॥
१९ लब्ध्वावरंतुकौंतेयोमेनेविजयमात्मनः ॥ आरुरोहततःपार्थोरथंपरमसंततम् २० कृष्णार्जुनावेकरथौदिव्यौशंखौप्रदध्मतुः ॥ यद्दंपठतेस्तोत्रंकलयउ
त्थायमानवः २१ यक्षरक्षःपिशाचेभ्योनभयंविद्यतेसदा ॥ नचापिरिपवस्तेभ्यःसर्पाद्यायेचदंष्ट्रिणः २२ नभयंविद्यतेतस्यसदाराजकुलादपि ॥ विवादेजयमाप्नो
तिबद्धोमुच्यतिबंधनात् २३ दुर्गतरतिचावश्यंतथाचोरेर्विमुच्यते ॥ संग्रामेविजयेन्नित्यंलक्ष्मींप्राप्नोतिकेवलाम् २४ आरोग्यबलसंपन्नोजीवेद्धर्षशतंतथा ॥
एतदृष्टंप्रसादात्तुमयाव्यासस्यधीमतः २५ मोहादेतौनजानंतिनरनारायणावृषी ॥ तवपुत्रादुरात्मानःसर्वेमन्युवशानुगाः २६ प्राप्तकालमिदंवाक्यंकालपाशे
नगुंठिताः ॥ द्वैपायनोनारदश्चकण्वोरामस्तथाऽनघः ॥ अवारयंस्तवसुतंनचासौतद्वृहीतवान् २७

द्विरपिसर्वाकारानुपहितब्रह्मज्ञानादेवभवतीतिप्रतिपादनायगीताशास्त्रमारीप्तमानेनतत्रविश्वासात्परमार्थस्यप्रत्ययकरंदेवीस्तोत्रंकुर्वितिनियुक्तोऽर्जुनोदेवींप्रत्यक्षतोदृष्ट्वाजातप्रत्ययोगीतास्वपि
श्रद्धावद्गीतादित्याशयवताभगवताएतदुक्तमितिप्रवृत्तकार्यः। एवमेववेदेऽपिकरीर्यादीनांसंयोज्यदृष्ट्यादिफलानांकर्मणांविधानमदृष्टार्थेषुकर्मसुश्रद्धोत्पादनार्थमेवेतिनिर्णीतपूर्वाचार्यैः १५ ततः
पार्थस्येति अंतरिक्षगतेत्यैश्वर्यप्रदर्शनार्थविशेषणं १७ नरस्त्वमित्यर्जुनायपूर्वनरनारायणात्मकंरूपंस्मारयति तेनचतस्मृत्येवसर्वभयानिवृत्तिर्भवति तद्विस्मरणादेवतुपराजयभयमित्यपिद
र्शितं। एवमयंगीताशास्त्रस्यवक्ष्यमाणस्योपोद्धातोदर्शितः १८। १९ कथामनुसंधत्तेलब्धेत्यादिना २० एतस्तोत्रपाठफलमाह यद्दमिति कस्येप्रभाते २१ तेभ्योनभयमिति
पूर्वेणसंबंधः २२। २३। २४। २५। २६। २७

यत्रोति धर्मफलं द्युतिप्रभृतयः तर्हि मत्पक्षेऽपि धर्मोऽस्त्येवेति मन्वानं प्रत्याह यत्र धर्मस्तत्र कृष्णः स्वपक्षे कृष्णाभावाद्भीमोऽपि नास्ति तत्फलभूताद्युत्यादयोऽपि न संतीत्यर्थः फलितमाह यतः कृष्णस्ततो जय इति २८ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ केषामित्यध्यायः स्वपक्षार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ ॥ इति श्रीमत्पद्माक्षप्रमाणज्ञमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूतोः श्रीनीलकंठस्य कृतौ भारतभावदीपे भीष्मपर्वणि जंभूतं निर्माणकात्यायनीस्तवांतर्ग्रथार्थप्रकाशे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ औनमो ब्रह्मादिभ्यो ब्रह्मविद्यासंप्रदायकर्तृभ्यो वंशकृषिभ्यो नमो गुरुभ्यः । प्रणम्य भगवत्पादान् श्रीधरादींश्च सद्गुरुन् ॥ संप्रदायानुसारेण गीताव्याख्यां समारभे ॥ १ ॥ भारते सर्ववेदार्थो भारतार्थश्च कृत्स्नज्ञः ॥ गीतायामस्ति तेनेयं सर्वशास्त्रमयी मता ॥ २ ॥ कर्मोपास्तिज्ञानभेदैः शास्त्रं कांडत्रयात्मकं ॥ अन्ये तूपासनाकांडास्तृतीयो नातिरिच्यते ॥ ३ ॥ तदेव ब्रह्म विद्धि त्वं नेदं यत्तदुपासते ॥ इति श्रुत्येव वेद्यस्य द्युपास्या

यत्र धर्मो द्युतिः कांतिर्यत्र हीः श्रीस्तथामतिः ॥ यतो धर्मस्ततः कृष्णो यतः कृष्णस्ततो जयः २८ ॥ इति श्रीम. भीष्मपर्वणि भगवद्गी. दुर्गास्तोत्रे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ केषां प्रहृष्टास्तत्राग्रेयो धायुध्यंति संजय ॥ उदग्रमनसः केवाकेवादीनां विचेतसः १ केषां पूर्वप्राहरंस्तत्र युद्धे हृदयकंपने ॥ मामकाः पांडवेयावातन्ममाचक्ष्व संजय २ कस्य सेनासमुदये गंधमाल्यसमुद्भवः ॥ वाचः प्रदक्षिणाश्चैव यो धानामभिगर्जताम् ३ ॥ संजय उवाच ॥ उभयोः सेनयोस्तत्र यो धाजहृषिरेतदा ॥ स्रजः समासुगंधानामुभयत्र समुद्भवः ४ संहतानामनीकानां व्यूढानां भरतर्षभ ॥ संसर्गात्समुदीर्णानां विमर्दः सुमहानभूत् ५ वादित्रशब्दस्तुमुलः शंखभेरीविमिश्रितः ॥ शूराणां रणशूराणां गर्जतामिदं तरेतरम् ६ उभयोः सेनयोराजन्महान् व्यतिकरोऽभवत् ॥ अन्योन्यं वीक्ष्यमाणानां यो धानां भरतर्षभ ॥ कुंजराणां च नदतां सैन्यानां च प्रहृष्यताम् ७ ॥ इ. म. भी. प. भगवद्गीता प. धृतराष्ट्र संजयसंवादे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ॥ मामकाः पांडवाश्चैव किमकुर्वत संजय १ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा तु पांडवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा ॥ आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् २ पश्यैतां पांडुपुत्राणामाचार्य महतीं चमूम् ॥ व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ३ अत्र शूरामहेश्वासाभीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ४ धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ॥ पुरुजित्कुंतिभोजश्च शैब्यश्च नरपुंगवः ५

दन्यते रिता ॥ ४ ॥ इयमष्टादशाध्यायी क्रमात्षट्कत्रिकेणाहि ॥ कर्मोपास्तिज्ञानकांडत्रितयास्मानि गद्यते ॥ ५ ॥ तत्र युद्धोद्यमं श्रुत्वा तस्य कथादिभिर्मृतान्तिं बुभुक्षुः धृतराष्ट्र उवाच धर्मक्षेत्र इति तत्र वेदे 'तेषां कुरुक्षेत्रं देवयजनमास' इति कर्मकांडप्रसिद्धं कुरुक्षेत्रमन्यत् । 'अविमुक्तं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम्' इत्यविमुक्ताख्यं ब्रह्मप्राप्तिस्थानभूतं कुरुक्षेत्रमन्यत् । ब्रह्मसदनत्वं चास्या त्रिजं तोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृती भूत्वा मोक्षी भवतीति वाक्यशेषेण व्युत्पादितं एतद्व्यावृत्त्यर्थं धर्मक्षेत्रे इति विशेषणं कुरुक्षेत्रांतरगतं हि कुरुक्षेत्रं धर्मक्षेत्रमेव न तु तत् ब्रह्मसदनं प्रवर्ग्य कांडितस्य धर्मक्षेत्रत्वं मात्र श्रवणात् तत्र समवेताः मिलिताः युयुत्सवो योद्धुमिच्छन्ः पांडवानां पृथग्ग्रहणं तेषु ममत्वाभावसूचनार्थम् १ व्यूढं व्यूह रचनया स्थितं आचार्यद्रोणं राजा दुर्योधनः राजा ब्रवीदित्येव सिद्धे वचनपदेन संक्षिप्तबह्वर्थत्वादिगुणवत्त्वं वाक्यस्य सूच्यते २ द्रुपदपुत्रेणेति पूर्ववैरसूचनेन क्रोधादीपनार्थं विशेषणम् ३ महेश्वासामहातइष्वासाः धनूंषि येषां युयुधानः सात्यकिः द्रुपदश्च महारथ इत्येकः ४ धृष्टकेत्वादयः षट् ५

युधामन्युतमौजसौ सौभद्रोऽभिमन्युः पंचद्रोपदेयाः प्रतिविंध्यादश्चेत्यष्टौ । चकारात् पांडवाघटोत्कचादयश्चातिप्रसिद्धा ग्राह्याः सर्वेऽपि महारथा एव तल्लक्षणं तु । 'एकादशसहस्राणि यो धेयस्तु धन्विना' ॥ शस्त्रशास्त्रप्रवीणश्च सर्वप्रोक्तो महारथः ॥ अमितान्यो धेयस्तु संप्रोक्तोऽतिरथस्तु सः ॥ रथस्त्वेकेन यो द्वास्यात इत्युनोर्धरथः स्मृतः इति ६ विशिष्टाः श्रेष्ठाः निबोधवुध्यस्व । मौवादि कस्य परस्मैपदिनो बहुवचनं संज्ञार्थं अस्मत्पक्षे पिशूराः संतीति ज्ञापनार्थं परेषु प्राबल्यं दृष्ट्वा ततोत्साहमंगोमाभूदित्यर्थः ७ विकर्णः स्वप्राता सौमदतिर्भूरिश्रवाः । जयत्रयपदस्थाने तथैव चेति क्वचित्पाठः ८ अन्ये शल्यकृतवर्मप्रभृतयः शस्त्राणि विदारकाणि खड्गादीनि प्रहरणानिकेवलं प्रहारार्थानि गदादीनि नानाविधानि येषां तेनानाशस्त्रप्रहरणाः ९ पर्याप्तं परित आसं परि वेष्टितं पांडवसैन्यं हि सप्ताक्षौ हिणीमितत्वा दल्पं बहुनैकादशाक्षौ हिणीमितेनास्मत्सैन्येन वेष्टयितुं शक्यं न तु तदीयेनास्मदीयमित्यर्थः एवं च पर्याप्तमित्यस्य पारणीयमित्यर्थः १० अयनेषु व्यूह रचनया स्थिते सैन्ये प्रवेशमाणेषु स्वेस्वे स्थाने स्थिता पूर्यं मध्यस्थं भीष्ममेवाभिरक्षंतु । अस्य सेनापतेश्चांचल्ये सर्वाऽपि सेना आकुली भवेत् तत्स्थैर्ये स्थिराचमवेदतः स एव रक्षय इत्यर्थः ११ तस्यैव युधामन्युश्च विक्रांत उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ॥ सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्व एव महारथाः ६ अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोध द्विजोत्तम ॥ नायकाममसैन्यस्य संज्ञार्थं तान् ब्रवीमि ते ७ भवान्भीष्मश्च कर्णश्च द्रुपश्च समितिजयः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदतिर्जयद्रथः ८ अन्ये च बहवः शूरामर्दयेत्यक्तजीविताः ॥ नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ९ अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् ॥ पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितम् १० अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ॥ भीष्ममेवाभिरक्षंतु भवंतः सर्व एव हि ११ तस्य संजनयन्हर्षं कुरुद्वः पितामहः ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः शंखं दध्मौ प्रतापवान् १२ ततः शंखाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ॥ सहसैवाभ्यहन्यंत स शब्दस्तुमुलोऽभवत् १३ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यंदने स्थितौ ॥ माधवः पांडवश्चैव दिव्यौ शंखौ प्रदध्मतुः १४ पांचजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनंजयः ॥ पौंड्रं दध्मौ महाशंखं भीमकर्मा वृकोदरः १५ अनंतविजयं राजा कुंतो पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ १६ काश्यपश्च परमेष्वासः शिखंडी च महारथः ॥ धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः १७ द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ॥ सौभद्रश्च महाबाहुः शखान्दध्मुः पृथक् पृथक् १८ स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत् ॥ नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन् १९ अथ व्यवस्थितान् दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान् कपिध्वजः ॥ प्रवृत्तेशस्त्रसंपाते धनुरुद्यम्य पांडवः २० हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाहमहीपते ॥ अर्जुन उवाच ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत ३१ यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुः कामानवस्थिताम् ॥ कैर्ण्यासहयोद्धव्यमस्मिन्नरणसमुद्यमे २२ योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धे र्दुद्वेप्रियचिकीर्षवः २३

वदतो दुर्योधनस्य संजयवाक्यमिदं सिंहनादमिति गुणलं तेन विनयेत्यस्यानुप्रयोगः कृपादित्वात् समूलकापकपातिस्मदेत्यानित्यादिवत् । कुरुद्वो भीष्मः प्राग्विराटनगरादौ दृष्टप्रभावान् पांडवान् दृष्ट्वा राज्ञोभयं माभूदिति शंखं दध्मौ हर्षं दृष्ट्वा तसाहं जनयन् हेत्वर्थं शतप्रत्ययः हर्षजननार्थमित्यर्थः १२ अभ्यहन्यंत अभिहताः कर्मकर्तरि प्रयोगः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ व्यवस्थितान् भयोद्धिप्रतयवैषम्येणावस्थितान् कपिध्वजपांडवपदाभ्यां भीषणध्वजत्वं शौर्यचमदइत्येते २० हृषीकेशं सर्वेषां मित्रियाणां प्रवर्तकत्वेन परचिताभिज्ञं वाक्यमेवाह न तु कंचिदर्थमिति द्योतनार्थं वाक्यपदं वाचयमेवाह सेनयोरिति २१ रथस्थापनप्रयोजनमाह यावदिति कैः सह प्रयायोद्धव्यं मया सह वा कैर्योद्धव्यमित्युभयत्र सहशब्दसंबंधः केवामाजितुं शतं तं मया वा के जेतव्या इत्यालोचनार्थमित्यर्थः २२ योत्स्यमानान् न तु शांतिकामान् यतो दुर्बुद्धेः प्रियचिकीर्षीति तेन तेषामपितुल्यत्वं सूचितम् २३

रथोत्तमस्यापयित्वा उवाचेति द्वयोः संबंधः २४ महीक्षितापृथिवीश्वराणाम् २५ पितृन् पिबृग्यादीन्भूरिश्रवणप्रभृतीन् पितामहान्भीष्मादीन् मातुलान्शल्यादीन् भ्रातृन्दुर्योधनादीन् पुत्रान्लक्ष्मणादीन् पौत्रान्लक्ष्मणादिपुत्रान् । सखीन्अश्वत्थामादीन् २६ सुहृदःकृतवर्मादीन् २७ कृपयास्नेहेन सचस्वजनमिति विशेषेण प्रदर्श्यते २८ सीदंतिनिश्चेष्टानिभवति रोमहर्षोरोमाचः २९ । ३० निमित्तानिलोकक्षयकराणिभूमिकंपादीनि ३१ । ३२ । ३३ स्याल्लाहति स्याल्लशब्दोदंत्यादिः । 'विजामातुलतवाचास्याल्लाह' इति मंत्रवर्णात् । स्याल्ला जानावपतीतिवालाजालाजतेःस्यंशूर्पस्यतेरितियास्कः ३४ हंतुंइच्छाऽपिममनभवति किमुतहंतृत्वमित्यर्थः महीकृतेपृथिव्यर्थे ३५ आततायिनः । 'अग्निदोगरदश्वेवशस्त्रपाणिधनापहः ॥ क्षेत्रदारहरश्चैवपडंतेआततायिनः ॥ आततायिनमायांतं हन्यादेवाविचारयन् ॥ नाततायिवधेदोषोहंतुर्भवतिकश्चन' इति यद्यप्येवं तथापि एतान्हत्वाअस्मान्पापमेव आश्रयेत् आततायिवधो हिअर्थशास्त्रविहितः । 'नहिस्यात्सर्वभूतानि'इति तु धर्मशास्त्रे तद्वत्पूर्वस्मात्प्रबलं यथोक्तं याज्ञवल्क्येन । 'स्मृत्योर्विराधेन्यायस्तु बलवान्व्यवहारतः ॥ अर्थशास्त्रात्बलवद्धर्मशास्त्रमिति स्थितिः'

॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा हर्षाकेशो गुडाकेशेन भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् २४ भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषांच महोक्षिताम् ॥ उवाच पार्थ पश्यैतान्समवेतान् कुरूनिति २५ तत्रापश्यत्स्थितान् पार्थः पितृन् तथा पितामहान् ॥ आचार्यान् मातुलान् भ्रातृन् पुत्रान् पौत्रान्सखींस्तथा २६ श्वशुरान्सुहृदश्चैव सेनयोरुभयोरपि ॥ तान्समीक्ष्य सकौंतेयः सर्वान् बंधून् वस्थितान् २७ कृपया परयाऽऽविष्टो विषीदन्निदमब्रवीत् ॥ अर्जुन उवाच ॥ दृष्ट्वे मंस्वजनं कृष्णयुयुत्सुं स मुपस्थितम् २८ सीदंति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति ॥ वेपथुश्च शरीरे रोमहर्षश्च जायते २९ गांडीवंसं स ते हस्ताश्चक्रैव परिदह्यते ॥ न च शक्नोम्यवस्था तुं भ्रमतीव च भेमनः ३० निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ॥ न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ३१ न कांक्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च ॥ किं नो राज्येन गोविंद किं भोगैर्जीवितेन वा ३२ येषामर्थे कांक्षितं नो राज्यं भोगाः सुखानि च ॥ तद्मेऽवस्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ३३ आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहः ॥ मातुलाः श्वशुराः पौत्राः स्यालाः संबंधिनस्तथा ३४ एतान्न हंतुमिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदन ॥ अपित्रैर्लोक्य राज्यस्य हेतोः किं नुम हीकृते ३५ निहत्य धार्तराष्ट्रान् काप्रीतिः स्याज्जनार्दन ॥ पापमेवाश्रयेदस्मान्हत्वा तानाततायिनः ३६ तस्मान्नाहं वयं हंतुं धार्तराष्ट्रान्सबांधवान् ॥ स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव ३७ यद्यप्येतेन पश्यंति लोभोपहतचेतसः ॥ कुलक्षयकृतं दोषं मित्रद्रोहे च पातकम् ३८ कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्नि वर्तितुम् ॥ कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन ३९ कुलक्षये प्रणश्यंति कुलधर्माः सनातनाः ॥ धर्मेनष्टं कुलं कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत ४०

इति । अस्मान्हत्वा एतान् आततायिनः पापमेवाश्रयेदित्यपरायोजना तथा च एतस्मात्स्वधेन नश्यंतु न तु वयमेतेषां वधेन न क्षयाम इति भावः २६ । २७ । २८ ननु 'आहूतो न निवर्तते द्यूतादपिरणा दपि' इति विजितं क्षत्रियस्येति च युद्धादिनिवृत्तिर्हि स्याच्चट्टिः क्षत्रियस्येष्टा तत्कथं युद्धादिनिवृत्तिमिच्छामीत्याशंक्याह कथमिति साहिलोभमूलिकास्मृतिः कुलक्षयदोषविधिना बाध्यते यथा । औदुंबरीं स्पृष्ट्वा द्रायेदिति स्पर्शनविधिना विरुद्धा सती औदुंबरी सर्ववेष्टयितव्येति सर्ववेष्टनस्मृतिर्बाध्यते लोभमूलकत्वात्तद्वत् । नहि विधिमात्राद्यत्किंचित्कर्तव्यं इयेनादीनामधर्मरूपाणामप्यवश्यं नुष्ठेयत्वापत्तेः तस्माद्यत्फलतो न दुष्प्रतिदेव विहितं धर्मरूपमनुष्ठेयं यथोक्तं । 'फलतोऽपि च यत्कर्म नानर्थेनानुबध्यते । केवलं प्रीतिहेतुत्वात्तद्धर्म इति कथ्यते' इति । इयेनादिवत्पापानुबधित्वात् युद्धं त्याज्यमेवत्यर्थः ३९ प्रणश्यंति अनुष्ठानां वृद्धानामभावात् अवशिष्टं बालादिरूपं वंशं धर्मलोपादधर्मोऽभिभवति ४०

दुष्टासु पुत्रार्थवर्णांतरमुपासीनासु ४१ कथं तर्हि जामदग्न्येन रामेण क्षत्रियेषु हतेषु तस्त्रियः पुनः पुनर्ब्राह्मणेभ्यः पुत्रान् जनयामासुरित्युपाख्यायते कथं वा श्रुतराष्ट्रादीनां असंकरजत्वमित्याशंक्याह पतंतीति हि शब्दो वैदिको प्रसिद्धोऽयमिति । सा हि 'न गोषोऽग्नेऽन्यजातमस्ति' इति श्रुतिः अन्यस्माज्जातं गोषोऽपत्यं नास्तीति तदर्थः । अन्योऽर्थो मनसाऽपि न मंतव्यो ममायं पुत्र इति यास्कवचनाच्च । येयजामह इति शास्त्रात् येवयं स्मस्तेवयं यजामह इत्यर्थकादृश्यमानस्य पित्रादेः संशयग्रस्तत्वादयं मम पितृवैति निश्चयस्य दुःसाध्यत्वात् मंत्रश्च योऽहमस्मि ससंन्यजे ब्राह्मणेऽर्थवादश्च । न चैतद्वि औब्राह्मणाः स्मो वयमब्राह्मणावेति । तस्माद्बीजपतेरेव पिंडादिमासिर्न तु क्षेत्रपतेरिति सुपिंडोदकक्रियत्वादवश्यं पितृणां पातो भवति क्षेत्रजपुत्रस्मृतिस्तु हल्लोके वंशस्थापनमात्रपरान्तु तेन क्षेत्रपतेः कश्चिदामुष्मिक उपकारोऽस्ति उदाहृतश्रुतिविरोधात् । अयं च संकरोऽस्माभिः स्वयंकृतश्चेदवश्यमस्मान्बाधियत इति भावः ४२ एतदेव विवृणोति द्वाभ्यां दोषैरिति ४३ । ४४ । ४५ ४६ संख्येसंग्रामे ४७ ॥ इति श्री नीलकण्ठीये भारतभाष्ये भीष्मपर्वप्रकाशे भगवद्गीतासु प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ पर्वणितुपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ अर्जुने युद्धादुपरते मत्पुत्रानि षकं टंकं राज्यं प्राप्स्यंतीत्याशावंतराजानं प्रति संजय उवाच तंतथेति तमर्जुनं तथा 'स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव' इत्युक्तप्रकारेण कृपयास्नेहेन न तु दयया परदुःखप्रहाणेच्छारूपया तस्याः

अधर्माभिभवात् कृष्णप्रदुष्यंति कुलस्त्रियः ॥ स्त्रीषु दुष्टासु वाष्णैर्यजायते वर्णसंकरः ४१ संकरो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च ॥ पतंति पितरो ह्येषां लुप्तपिंडोदक क्रियाः ४२ दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः ॥ उत्साद्यंते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः ४३ उत्सन्नकुलधर्माणामनुष्याणां जनार्दन ॥ नरके नियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुम ४४ अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम् ॥ यद्वाज्यसुखलोभेन हंतुं स्वजनमुद्यताः ४५ यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः ॥ धार्तराष्ट्रा रणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ४६ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वाऽर्जुनः संख्ये रथोपस्थ उपविशत् ॥ विमृज्य स शरं चापं शोकं संविग्रमानसः ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते श्रीमद्रगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादेऽर्जुनविषादयोगो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ पर्वणितुपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तंतथा कृपया विष्टमशुपूर्णकुलेक्षणम् ॥ विषीदंतमिदं वाक्यमुवाच मधुसूदनः १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कुतस्त्वा कश्मलमिदं विष मे समुपस्थितम् ॥ अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्तिकरमर्जुन २ क्लैब्यं मास्मगम पार्थ नैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ क्षुद्रं हृदयदौर्बल्यं त्यक्त्वोत्तिष्ठ परंतप ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥

कथं भीष्ममहं संख्येद्रोणं च मधुसूदन ॥ इषुभिः प्रतियोत्स्यामि पूजार्हा वारिसूदन ४ परदौर्बल्यनिश्चयोत्तरमाविन्याः अर्जुने यदिवानोजयेयुरिति स्वपराजयमाशंकमाने दुर्भणत्वात् । यानेव हत्वा न जिजीविषाम इति स्नेहातिशयसूचकवाक्यशेषविरोधाच्च आविष्टं व्याप्तं विषीदंतं सीदंति मम गात्राणीत्यादिना उक्तं विषादं प्राप्तुवंतं इदं वक्ष्यमाणं वाक्यं वचनीयं उवाच मधुसूदन इति दुष्टहंतृत्वादेवाऽर्जुनं निमितीकृत्य त्वत्पुत्रानपि हि निष्यत्येवेति त्वया जयाशानकार्योति भावः १ अर्जुनमुद्योजयन् श्रीभगवानुवाच कुत इति कश्मलं क्लैब्यं विषमे युद्धसंकटे अनार्यैर्भीरुभिर्जुष्टं सेवितं न तु त्वाद्दृशैः शूरैः न आर्यैर्जुष्टमिति वा यत्तु आर्यैरजुष्टमिति विग्रहो दर्शितस्तदर्थे क्येऽपि पदव्युक्रमदोषादुपेक्ष्य अतएवास्वर्ग्यमकीर्तिकरं च हे अर्जुन स्वच्छस्वभाव त्वनैतद्युक्तमिति भावः २ तदेवाह क्लैब्यमिति क्लैब्यं निर्वीर्यत्वं न च शक्नोम्यवस्थातुमित्युक्तं प्रागाः नैतत्त्वयिमहादेव प्रतिमद्युक्तं अतः क्षुद्रं तुच्छं हृदयकृतं सेवतवदौर्बल्यं न तु शक्तिसहायाद्यभावात् तत्तत्का उत्तिष्ठ युद्धाय परंतप शत्रुतापन ३ ननु शत्रवो वा स्वभावदुष्टा वा तापनीयाः न तु बांधवाः साधवश्चेत् अर्जुन उवाच कथमिति मधुसूदनारिसूदनेति संबोधयन् तवापि दुष्टानपिशत्रून्नेव तापयतः पूजार्होऽदुष्टौ गुरुच भीष्मद्रोणौ जहीति वक्तुमयुक्तमिति सूचयति समानार्थकमिदं संबोधनं नृपयुक्तः शोकेन विवृत्तत्वात् तपोनरुक्त्यदोषावहमित्यन्धे इषुभिरिति ताभ्यां सहवाचापि युद्धमशक्यं किमुत बाणैरिति भावः ४

ननुयुद्धोद्यतानां गुरुणामपि वधः श्रेयानित्याशंक्याह गुरुनिति यद्यपि त्वदुक्तं प्रशस्तमेव तथापि महानुभावान् गुरुमहत्वाभेक्षमेव भोक्तुं श्रेयः प्रशस्ततरं । एवंतर्हि गुरुं स्वयच्छादयौ धनादीनेव दुष्टान् जहीत्याशंक्याह अर्थकामानिति धनार्थिनो गुरवोऽवश्यं दुर्गो धनसाहाय्यं करिष्यन्ति तेन तद्वद्वोऽपि प्रसक्तप्रेत्यर्थः तु शब्दः पक्षांतरोपन्यासार्थः इहैव न तु परलोके भुंजीयेतिसंप्रभेलिङ्गं गुरुन हत्वाभेक्षः श्रेयः उत हत्वाभोगसंपादनं श्रेय इतिसंप्रभेस्वयमेवांत्यपक्षे दूषणमाह रुधिरप्रदिग्धानिति ५ एवंतर्हि भेक्षमेव तव श्रेय इत्याशंक्याह नचेतदिति यद्यप्यक्षत्रियस्य भेक्षमेवेष्टं तथापि नः अस्माकं क्षत्रियाणां भेक्षभोगयोर्मध्ये कतरत्त गरीय इति वचनविघ्नः । ननु कृत्युद्धमेव गरीय इति तत्राह यद्वेति यदि वा वयं जयेम शत्रून् यदि वानोऽस्मान् शत्रव एव जयेयुः इदमपि न विघ्नः अंत्यपक्षे पुनर्मरणमपार्थितं भेक्षमेव वाऽप्यत इति भावः । ननु मयि सहाये सति तव जय एव निश्चित इत्यत आह यानेवेति इष्टनाशाज्योऽपि पराजय रूपप्रेत्यर्थः । यत्तु निश्चितेऽपि भेक्षश्रेयस्त्वे पुनर्युद्धभेक्षयोः कतरत्त श्रेय इतिसंशयो नोचितः अतो नः अस्माकं मध्ये कतरत्त सैन्यं गरीय इति व्याख्येयमिति तदसत् । धर्मसंभूतचेता इति वाक्यशेषादुक्तसंशयस्यैवोचितत्वात् सैन्यनगरीयस्त्वसंशयेनैव जयसंशयेऽन्यथा सिद्धेऽन्यतरसंशयस्यैवैवार्थात् विशेषाध्याहारदोषाच्च ६ उक्तसंशयवानेव पृच्छति कार्पण्येति कार्पण्यं दीनत्वं स्वभावः शीर्यते जेष्टतिर्दाक्ष्यमित्यादिना वक्ष्यमाणलक्षणः शेषं स्पष्टम् ७

गुरुन हत्वा हि महानुभावान् श्रेयो भोक्तुं भैक्षमपीह लोके ॥ हत्वाऽर्थकामांस्तु गुरुनिहैव भुंजीय भोगान् रुधिरप्रदिग्धान् ५ न चैताद्विद्वः कतरन्नो गरीयो यद्वा जयेम यदि वानो जयेयुः ॥ यानेव हत्वा न जिजीविषामस्तेऽवस्थिताः प्रमुखे धार्तराष्ट्राः ६ कार्पण्यदोषोपहतस्वभावः पृच्छामि त्वां धर्मसंभूतचेताः ॥ यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मेशिष्यस्तेऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम् ७ न हि प्रपश्यामि मापनुद्याद्यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणाम् ॥ अवाप्य भूमावसपत्नमृद्धं राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यम् ८ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा हृषीकेशं गुडाकेशः परंतप ॥ न योत्स्य इति गोविंदमुक्त्वा तूष्णीं बभूव ह ९ तमुवाच हृषीकेशः प्रहसन्निव भारत ॥ सेनयो रुभयोर्मध्ये विषीदंतमिदं वचः १० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अशोच्यानन्व शोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ॥ गतासून गतासूंश्च नानुशोचंति पंडिताः ११

ननु युद्धं हृदयदोर्बल्यं त्यक्तोत्तिष्ठ परंतपेति युद्धमेव श्रेय इत्युक्तं किंपुनः पृच्छसीत्यत आह नहीति बंधुनाशनिमित्तः शोकीराज्यलाभेन स्वर्गाधिपत्यलाभेन वाननिवर्तयिष्यत इति युद्धादन्यं कंचित् न विदुः पक्षोपायं ब्रूहीत्याशयः अत्रार्जुनविषादव्याजेन ब्रह्मविद्याधिकारिविशेषणं भेक्षचर्या इहामुत्रार्थफलभोगविरागश्च दर्शितः ८ । ९ तमिति मूढोऽप्ययममूढवद्वदतीति प्रहसन्निव इदं वक्ष्यमाणं १० अर्जुनस्य देहनाशे आत्मनाशधीः स्वधर्मे युद्धे चाधर्मधीरिति मोहद्वयं । तत्राद्यं ब्रह्मविद्यासूत्रभूतैर्विशत्याश्लोकेरपनिनीषन् श्रीभगवानुवाच अशोच्यानन्व शोचस्त्वमिति । 'जीवापेतं वावकि लंघयितेन जीवो म्रियते' इति श्रुतेर्देहाद्युपाधिना शोऽप्याकाशवद्वाशरहितत्वेन अशोचनीयान् भीष्मादीनन्व शोचः कथमेते गुरवो मया हंतव्याः कथं वा तैर्विनाऽहं जीविष्यामीति शोकं कृतवानसि एवं मूढोऽपि त्वं प्रज्ञावादान् प्रज्ञावतां देहादन्यमात्मानं जानतां वादान् शब्दान् । नरके नियतं वासः पतंति पितरो ह्येषां मित्या दीन् भाषसे परं न तु प्रज्ञावानसि तत्र हेतुः गतासूनि गतासून गतमाणां देहानुशोचंति प्रत्युत निर्हरेत्येव एतेन प्राण एवेष्टो न तु देहः तथा च श्रुतिः । 'प्राणो ह पिता प्राणो माता प्राण आचार्यः' इत्यादिः अत एव स प्राणानेतान् वगणयंतं नरं पित्रादिहंतात्वं मसि धिक्का भितिवदंति उक्ता त प्राणान् हंतं मपि नैवं वदंतीति लोकवेदप्रसिद्धिः तस्मात् आत्मा देहादन्यः चेतनत्वात् व्यतिरेकेण घटवत् देहो न चेतनः दृश्यत्वात् घटवत् यदि देहश्चेतनः स्यात् मृतेऽपि तत्र चैतन्यमुपलभ्येत तस्मा देहनाशेनात्मनाशं मन्वानो मूर्ख एवासीत्यर्थः । यत्तु प्रज्ञानां पंडितानां अवादान् वक्तुमयोग्यान् भाषसे इति तार्किकव्याख्यानं तत्तदार्हार्थं यजो दुर्लभत्वात् विशेषाध्याहारसपेक्षत्वाच्चोपेक्ष्यम् ११

ननु देहादन्योऽपि देहनाशेन नश्यतां कोशकार इव कोशनाशेनेति तत्राह नत्वेवाहमिति त्वमहमिमेव सर्वे अनादयोऽनन्ताश्च स्मृत्यर्थः । जातुकदाचित् अहं न आसं इति न अपि तु आसमेव । तथा त्वमपि नासीरिति न अपि त्वासीरेव । इमे जनाधिपाः राजान इत्युपलक्षणं सर्वस्य जंतुजातस्य नासन्निति न अपि त्वासन्नेवेति योजना अनादित्वादनन्ताश्चेत्याह नचेति न भविष्याम इति नैव किंतु सर्वं भविष्याम एव । ननु देहस्यानात्मत्वे कथं तत्पीडयाऽयं पीडयत इति चेद्यक्षवत् दामिमानमात्रादिति ब्रूमः । यदा हि यक्षः परशरीरे विशति तदा तत्पीडया देहपतिर्न बाध्यते तस्य तदानीं देहाभिमानाभावात् । यक्षस्तु बाध्यतेऽभिमानसत्त्वादिति लोके प्रसिद्धं । किंच प्राचीनकर्मव्यतिरेकेण जीवनं नोपपद्यते कृतहानाकृताभ्यागमप्रसंगात् वृक्षादिष्वपि प्राक्कर्मास्तीत्यनुमेयं स्थावरजीविकाप्राक्कर्मपूर्विकाजीविकात्वात् पाकादिक्रियापूर्वकास्मदादिजीविकावत् । अपिच क्रियावैचित्र्यात् कार्यवैचित्र्यं दृष्टं घटशरावोदंचनादिषु तद्वदिहापि सुखदुःखादिवैचित्र्यं प्राक्कर्मवैचित्र्यादनुमेयं । तथा सद्यो जातस्य गोवत्सस्य स्तनपानादौ प्रवृत्तिर्जंतुमात्रस्य मरणान्नास्रश्च प्राग्मवीयानुमवजनि तसंस्कारजन्यौ भोजनादिप्रवृत्तिश्चोष्णासादिवदित्यतोऽस्ति प्राचीनकर्म । अपिच कौलिकशास्त्रप्रसिद्धमेतत् यथा देवदत्तः स्वशरीरे कंटकवेधेन खिद्यते एवं शत्रुकृतायां देवदत्तप्रतिमायां कंटकेन विद्धायां देवदत्तो व्यथते । तत्र व्यथाहेतुर्ना तरं घातुर्वैषम्यं नापि बाह्यं कंटकवेधादि किंतु केवलं प्राक्कर्ममात्रं । एवं च बीजांकुरन्यायेन कर्मतज्जन्य संस्कारपरंपरयाऽनादिः संसार इति न देहनाशादात्मनाशोऽस्तीति न भीष्मादयः शोचनीयाः । अत्र पूर्वस्मिन् श्लोके आत्मनो देहादन्यत्वमुक्तं गतासून देहानिति विशेषेण । अत्र तु सूक्ष्मशरीरविशिष्टस्यात्मनो व्यवहारदृष्ट्या नित्यत्वं साधितमिति भेदः १२ यद्यप्येवं तथापीष्ट देहवियोगजः शोको भवत्येवेत्याशंक्याह । देहिन इति । देहौ स्थूलसूक्ष्मौ विद्येते अस्य स देही चिदात्मा तस्य यथास्मिन् स्थूलशरीरे कौमाराद्यवस्थासु देहभेदेऽपि एक एवाहं बाल आसमिदानीं वृद्धोऽस्मीत्यभेदप्रत्यभिमानादिकं बालादिशरीरेभ्योऽन्यत्वं च । व्यावृत्तेभ्योऽनुवृत्तं

नत्वेवाहं जातु नासं त्वं न मे जनाधिपाः ॥ न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः परम् १२ देहि नोऽस्मि न्यथा देहे कौमारं यौवनं जरा ॥ तथा देहांतरप्राप्तिर्धीरस्तत्र न मुह्यति १३ मात्रास्पर्शास्तु कौंतेय शीतोष्णसुखदुःखदाः ॥ आगमापायिनोऽनित्यास्तांस्तितिक्षस्व भारत १४

तं भिन्नं कुसुमेभ्यः सूत्रमिवेति न्यायात् । एवं देहांतरप्राप्तिरपि स्थूलाच्छरीरादन्येषां लिङ्गशरीराणां सूक्ष्माणां स्थूलशरीरानुकारिणां प्राप्तिः अयमर्थः । यथा एकमपि स्थूलशरीरं कौमाराद्यवस्थाभेदादनेकरूपं एवं नित्यमपि लिङ्गशरीरं प्राणिकर्मभेदात् सुरनरतिर्यगाद्यवस्थाभेदादनेकं भवति । ततश्चोक्तन्यायेन स्थूलादिवत् सूक्ष्मादपि शरीरादात्माविविक्त एव एवं च शोकादि धर्मिणो लिङ्गादपि विभिन्नस्य तव इष्टवियोगजः शोकोऽपि न युक्तः । अत एव तत्र तस्मिन् विषये धीरो न मुह्यति । आभिमानिकी शोकमोहो देहद्वयाभिमानत्यागाद्रीरनबाधेते अतस्त्वमपि धीरो भवेति भावः । पूर्वश्लोकयोर्गतासूनि विवयमिति च बहुवचनं उपाधिभेदाभिप्रायं । अत्र तु देहिन इत्येकवचनं उपप्रेयचिदात्मैक्याभिप्रायमिति ज्ञेयं तथा च श्रुतिरेकस्यात्मनोऽपि पाधिकं भेदमाह । 'यथा ह्ययं ज्योतिरात्मा विवस्वानपो भिन्ना बहुधैकोऽनुगच्छन् ॥ उपाधिना क्रियते भेदरूपो देवः क्षेत्रे क्षेत्रे वमजोऽयमात्मा' इति । क्षेत्रेषु वक्ष्यमाणलक्षणेऽप्युत्थूलसूक्ष्मदेहद्वयात्मकेषु । 'एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतांतरात्मा' इति च एकत्वाच्च विभुत्वमप्यस्य सिद्धं तेन देहादीनामनित्यानामविभूनां च पराभिमतमात्मत्वं प्रस्थाप्य तं वेदितव्यं १३ ननु आत्मनो लिङ्गशरीरादन्यत्वेऽप्यहं दुःखीत्याद्यनुभवाद्दुःखादि धर्माश्रयत्वं दुर्वारं ततश्च भीष्मादिबंधुवर्गनाशे सति दुःखसंबंधो भवत्येवेत्याशंक्याह । मात्रास्पर्शा इति । मीर्यते विषया आभिस्ता मात्रा इन्द्रियवृत्तयः । यद्वा दशप्रज्ञा मात्राः भागादयः दशभूतमात्राः नामादयः कौपीतिक्रिसिद्धा इन्द्रियविषयरूपा ग्राह्याः तासां स्पर्शाः परस्परं विषयविषयिभावेन संबन्धा इति व्याख्येयं । यद्वा मात्राप्रमात्रा सह स्पर्शाः विषयैर्द्रियसंबन्धाः स्पर्शाशब्दस्य तद्वाचित्वं स्पर्शान्कृत्वा बहिर्बाह्या नित्यत्र दृष्टं तत्र स्पर्शपदेन तद्वतो विषयैर्द्रिययोरपि लाभः तेन प्रमातुः प्रमाणद्वारा प्रमेयेण सह संबन्धाः सर्वे शीतोष्णादिवद्वागमापायिन उत्पत्तिविनाशशीला अत एवा नित्याश्च-

तद्वदेवसुखदुःखदाश्च अतस्तान्तिक्षस्वसहस्र हेकौतैयभारतेत्युतमवश्यमेवधीरस्वमस्वसूचयति प्रमातृत्वादिरनयोऽपि सुतिसमाधिग्रहावेशादिव्यभावाज्जाग्रत्स्वमादौ भावाच्चकादाचित्क
तया आत्मनि प्रतीयमानोऽपि रज्जुरगादिवन्मिथ्याभूतः सन्नतद्धर्मत्वं भजते । यद्विद्यत्राभेदेन कदाचिद्वातिकदाचिन्नतत्राध्यस्तं रज्ज्वाभिवर्षः । प्रमात्रादिश्च प्रतीचिप्रत्यगभेदेन कदाचिद्वा
ति अतो मिथ्येति निश्चितं तेन प्रतीचिप्रमातृसंबंध एव नास्ति सत्यमिथ्यावस्तुनोर्वास्तवसंबंधायोगात् । प्रमातृधर्माणामुःखादीनां तु प्रतीचिसंबंधो दूरापेत एव । कथं तद्वा र्मनिदुःखित्वप्रत्ययः त
त्तदुपाधितादात्म्याद्व्यासादिति ब्रूमः अतएव जाग्रतिदृष्टदुःखं स्वमेनानुवर्तते स्वप्रदृष्टं वा जाग्रतिनदृश्यते तथा च श्रुतिः । 'सयत्तत्र पश्यति पुण्यं च पापं चान्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्ययं पुरुषः' इति ।
'कामः संकल्पो विचिकित्सा' इत्यादि श्रुतिरेतत्सर्वमन एवेति अभेदे निदेशात् कामादिसर्वविकारोपादानत्वं मनस एवाह तस्मात्स्वमह्वात्मनिदुःखित्वप्रतीतिर्भातिरेवेतीष्टवियोगजनितां तांतिक्षस्वेति
भावः १४ तितिक्षाफलं प्रत्यक्षमेवेत्याह यंहीति । एतेमात्रास्पर्शाः प्राकृत्याख्यातरीत्यात्रिविधा अपि यं जाग्रतिस्वमेऽसंज्ञातसमाधौ नान्यथयति स्वास्थ्यान्नप्रचयावयति । पुरुषं पृष्ठं अष्टासुत्र
सतीति पुरुषस्तं पुरश्च । 'कर्मेन्द्रियाणि खलु पंच तथा पराणि ज्ञानेन्द्रियाणि मन आदि चतुष्टयं च ॥ प्राणादिपंचकमयो विद्यदादिकं च कामश्च कर्म च तमः पुनरष्टमीपूः' इति प्रसिद्धाः । यद्वा स्थूलसूक्ष्मो
पाधिमध्ये एव इतरासां भवत्वात् पुरितितम एव ग्राह्यं तेन कारणोपाधेरप्यात्मनो विविक्षत्वं दर्शितं पुरुषर्षमेति स्वमप्येतदनुभवितुं योग्योऽसि सर्वपुरुषश्रेष्ठत्वादिति सूचयति उपाधिप्रत्ययाभावेन स
मेदुःखसुखेयस्यतं न हि समाधिस्थस्य सुखाय दुःखाय वा शीतोष्णस्पृशौ भवत इत्युक्तमस्य समदुःखसुखत्वं धीरंध्याधिनं योगिनेन न्यययंति सोऽमृतत्वाय सोऽक्षाय कल्पते योग्यो भवति १५ ननु सुप्ति
समाध्यादौ त्यक्तोपाधेरान्न मनः समदुःखसुखत्वेऽपि सोपाधिकदशायां तसायः पिच्छस्य दृष्टत्वमिव तस्य दुःखित्वं दुर्वारं । उपाधिश्च मूलमकृतं तेषां पिकायामात्रा रूप इति तस्त्वेतुन निर्मूलोच्छेदमहं

यं हि न व्यथयं त्येते पुरुषं पुरुषर्षभ ॥ समदुःखसुखं धीरसोऽमृतत्वाय कल्पते १५

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टोऽतस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिः १६

त्यतः सोऽमृतत्वाय कल्पत इत्युपपन्नमित्याशंक्याह नासत इति प्रमात्रादेरागमापाधित्वेन कादाचित्कत्वात् रज्जुरगादिवत् असतः भावः सत्ताकालत्रयेऽपि नास्ति । अयमर्थः प्रमात्रादिर्मूला
ज्ञानेन चिदात्मनिकल्पितः मूलज्ञानस्य चात्मज्ञानेन निवृत्तौ कारणाभावात् पुनः प्रमात्राद्युद्भवोऽस्तीति निष्प्रत्यूहममृतत्वं ज्ञानात्सिद्धयतीति । नन्वप्रतीतिमात्रात् प्रमात्रादेर्मिथ्यात्वोपगमे आ
त्मनोऽपि सुप्त्यादावप्रतीयमानत्वाविशेषान्मिथ्यात्वमस्तु उभयोर्वास्तवत्वमस्तु इत्याशंक्याह नाभावो विद्यते सत इति । सत्त्वस्तुनः अभावोऽसत्त्वं कदाचिदपि न विद्यते सुप्त्यादावप्यनुभूतयोः सुखाज्ञा
नयोः सुखमहमस्वाप्सनं किंचिद्वेदेषमित्युत्थाने परामर्शदर्शनात् तदनुभवमंतरेण तयोः परामर्शसंभवात् अतः सतोऽसत्त्वं नास्ति श्रुतिरपि सुप्तिकैवल्ययोः प्रमात्राद्यभावं दर्शयितुं च ।
'यद्वैतत्रयं पश्यति पश्यन् वैतत्रयं पश्यति न हि द्रष्टुं दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वात् तद्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्त्यपश्येदिति' । यदि प्रमात्रादिः सत्यस्तर्हि सतोऽर्थस्य सुप्त्यादावदर्शनं सांनि
ध्याभावाद्वा द्रष्टुं श्लोपाद्वा कथं । नाद्यः आत्मनि दृष्टेन दृष्टस्वभावस्यान्यत्र सद्भावकल्पनायोगात् । नात्यः उदाहृतया श्रुत्येव तन्निषेधात् तस्मादुभयोरपि सत्यत्वेन मिथ्यात्वेन वा साम्यं दुर्वचं ।
ननु सत आकाशादेः किंचिदपि देशकाले चाभावो यद्यपि नास्ति तथापि सत एव परमाणोर्देशांतरेऽभावोऽस्ति प्रागसतोऽपि घटादेर्भावश्च दृष्टः तत्कथमुच्यते नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सत इत्याशं
क्यविद्वदनुभवेन निरस्यति उभयोरपीति अंतोयाथात्म्यं । यथा स्वप्ने न भकुंभरज्जुरगादयो नित्यत्वा नित्यत्वसत्यत्वास्त्यत्वाविधर्मोपेततयानिश्चिता अपि प्रबोधेन बाध्यन्ते तद्वज्जाग्रदृष्टा अपि
पिते तत्त्वज्ञाने न बाध्यन्ते । ननु जाग्रद्व्यासनावशात् स्वप्नगत नम आदौ नित्यत्वादिनिश्चयेऽत्र भवति चेत् अनादिकालप्रवृत्तमागमवीयसंस्कारवशात् जाग्रद्व्यासनावशात् जाग्रद्व्यासनावशात् जाग्रद्व्यासनावशात् जाग्रद्व्यासनावशात्

नन्वेतस्यापि काम्यातः पातितयानित्याकरणजनितः प्रत्यवाय उत्पद्येते वसतुद्वन्द्वित्वसंबंधप्रहाणप्रत्यवायपरिहारात् फलद्वन्द्वहेतुत्वायोगादित्याशंक्याह प्रत्यवायो न विद्यत इति । 'तमेतं
वेदानुवचनेन ब्राह्मणाविविधं पतियज्ञेन दानेन तपसाऽनाशकेन' इति श्रुत्या संयोगपृथक्त्वन्यायेन दग्धेन्द्रियकामस्य जुहुयादित्यनेन नित्यस्य दग्धोर्वीर्यत्वमिव नित्यानामपि कर्मणां विविधैषार्थत्वं विनि
योगबलात्सिद्धयति । ततश्च काम्येनैव प्रयोगेन नित्यस्यापि सिद्धेर्न नित्याकरणनिमित्तो वाऽकाम्यत्वात्सर्वगानुपसंहारनिमित्तो वा प्रत्यवायो विद्यते नित्यानामेव विनियोगात् । नित्येषु च यथा
ज्ञातुपबंधस्यानुज्ञानात् वार्तिके तु काम्यानामप्यत्र विनियोगो दृष्टः यथा । 'वेदानुवचनादीनामेकात्म्यज्ञानजन्मने ॥ तमेतमिति वाक्येन नित्यानां वक्ष्यते विधिः ॥ यद्वा विविधैषार्थत्वं काम्या
नामपि कर्मणां ॥ तमेतमिति वाक्येन संयोगस्य पृथक्त्वतः' इति । अस्मिन्पक्षे काम्यानामपि तुल्यफलत्वात् नित्यवद्यथा शतयुपबंधो भविष्यतीति न सर्वगानुपसंहारजनितः प्रत्यवायो विद्यते
स्वल्पमपि अस्य योगधर्मस्यानुष्ठितं अनुपपुक्तबीजकल्पं । 'जन्मजन्मांतराभ्यस्तं दानमध्ययनंतपः ॥ तेनैवाभ्यासयोगेन तच्चैवाभ्यसते पुनः' इति स्मृतेरुत्तरोत्तरसंस्काराधानद्वारा स्वसजातीयबुद्धे
निमित्तं सत्कामादिदोषक्षपणद्वारामहतो भवात्संसारत्रायते । तस्मात्सांख्यानधिकारिणा कर्मयोग एवानुष्ठेय इति भावः ४० नत्वेवं सांख्ययोगोर्महाभयाज्जाग्रद्वैतुत्वं तुल्यं चेत्कोऽनयोर्विशेष इत्याशं
क्यसांख्यानपातशंकानास्ति योगिनां युगावद्विदेहकैवल्यपातशंकाऽस्तीत्याह व्यवसायात्मिकेति व्यवसायस्तत्त्वनिश्चयस्तदात्मिकात्वाकाराबुद्धिरंतःकरणवृत्तिः अहंब्रह्मास्मीति वाक्यजम्या
ब्रह्माकारांतःकरणवृत्तिर्ब्रह्मविद्याभिधाना समस्तवृत्त्यंतरबाधेन सम्यग्भ्युदिता एका एव । 'सकृद्विभातो ह्येष ब्रह्मलोकः' इति श्रुतेः ब्रह्मैवलोको ब्रह्मलोक इह ब्रह्मैव न हि सकृद्विज्ञाते ब्रह्मणि ज्ञातव्यं

व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनंदन ॥ बहुशाखा ह्यनंताश्च बुद्धयोऽव्यवसायिनाम् ४१ यामिमां पुष्पितां वाचं प्रवदं त्यविपश्चितः ॥

वेदवादरताः पार्थ नान्यदस्तीति वादिनः ४२ कामात्मानः स्वर्गपराजन्मकर्मफलप्रदाम् ॥ क्रियाविशेषबहुलां भोगैश्वर्यगतिं प्रति ॥

४३ भोगैश्वर्यप्रसक्तानां तयाऽपहृतचेतसाम् ॥ व्यवसायात्मिका बुद्धिः समाधौ न विधीयते ४४

कर्तव्यं वा किंचिदवशिष्यते कृतकृत्यत्वाद्ब्रह्मविदोऽतोऽस्य पातशंकानास्ति । अव्यवसायिनामज्ञानिनां तु बुद्धयोऽनंताः ताश्च प्रत्येकं बहुशाखा इति इदमेव मम श्रेय इति निश्चयस्य दुर्लभत्वात् कदा
चिदश्रेयस्यापि श्रेयो बुद्धौ सत्यां पातशंकास्तीति महं स्तर्यां विशेष इति भावः ४१ उत्तरार्धमेव विवृणोति यामिमां पुष्पितां पुष्पितदुमवदूरतोरमणीयां वाचं । 'अक्षयं ह वै चातुर्मास्यया
जिनः सुकृतं भवति अपामसो ममृता अभूम' इत्येवं रूपां प्रवदंति अविपश्चितः अव्यवसायिभ्यो मूढाः यतो वेदवादरताः वेदांतर्गतेषु अर्थवादिषु 'यस्य पर्णमयी जुहूर्भवविनपापश्छोकश्चृणोति' इत्येवमा
दि पुरताः बद्धश्रद्धाः अतएव कर्मणोऽन्यत् आत्मज्ञानं तत्फलं मोक्षश्च नास्तीति वादिनो वदन् शीलाः ४२ तथा भोगश्च ऐश्वर्यं च तयोर्गतिः प्राप्तिस्तं प्रति तदर्थः मित्यर्थः कामात्मानः कामग्रस्तचित्ताः
अतएव स्वर्गपराः कीदृशीं भोगैश्वर्यगतिं जन्मकर्मफलप्रदां । प्राप्तभोगैश्वर्यो हि पुरुषस्तद्वासनावासितः पुनर्भोगैश्वर्यप्राप्तये जन्मलभते तदर्थं कर्माणि च कुरुते फलं च ततो भोगादिकं प्राप्नोतीति चक्रम
निशमावर्तते तेन निष्ठातश्च्युतो भवतीत्यर्थः । किंच क्रियाविशेषबहुलां यथा यथा वितव्ययायासाद्याधिक्यं तथा तथा भोगैश्वर्यप्राप्तेरप्याधिक्यमित्यर्थः । एतेनात्यंतावाससाध्येष्वपि कर्मसु फललो
भात्सज्जंत इत्युक्तं भाष्ये भोगैश्वर्यगतिं प्रतिसाधनभूताः ये क्रियाविशेषा अग्निहोत्रादयः तद्बहुलां जन्मकर्मफलं तत्पदां च वाचमेवेति व्याख्यातं ४३ भोगेति तथा पुष्पितया वाचा अपहृतचेतसां पुं
सां बुद्धिः समाधौ समाधयनुष्ठानकाले व्यवसायात्मिका व्यवसायो ज्ञानं तदात्मिका बुद्धिर्विन्मात्राकारानविधीयते न भवति कर्मकर्तृरिलकारः । विरक्तस्य हि बुद्धिः समाधौ चिन्मात्राकारा भवति न तु भो
गाद्यासक्तस्येति स्पष्टमेव । भाष्ये तु समाधौ अंतःकरणे व्यवसायात्मिका बुद्धिर्न भवतीति व्याख्यातं । यद्वा समाधयनुष्ठानार्थमेव निश्चयात्मिका तेषां बुद्धिर्न भवतीति व्याख्येयम् ४४

कस्यतर्हि समाधौ बुद्धिर्भवतीत्यत आह त्रैगुण्येति त्रैगुण्यं गुणत्रयकार्बमूर्ध्वमध्याधोगातिरूपसंस्तरणतद्वेषप्रकाश्यत्वेनाविषयोपेक्षातादृशाः कर्मकांडपरवेदाः । त्वं तु निस्त्रैगुण्यो भव ऊर्ध्वगतावपि विरक्तो भवेत्यर्थः । वक्ष्यति च तत्तद्गुणप्रधानं गतित्रयं ऊर्ध्वगच्छंति सत्त्वस्या इति । दिव्येभ्योऽपि विषयेभ्यो विरक्तः समाधावधिक्रियत इति भावः । किंलक्षणोऽसौ निस्त्रैगुण्य इत्यत आह निर्द्वंद्व इति सुखदुःखे मानापमानौ शत्रुमित्रे शीतोष्णे इत्यादीनि द्वंद्वानि सप्रतिपक्षपदार्थरूपाणि तेभ्यो निर्गतो निर्द्वंद्वः सर्वत्र समबुद्धिरित्यर्थः । ननु बाधमानमुष्णादिकं कथं शीतादिवत् संतुं शक्यमत आह नित्यसत्त्वस्य इति नित्यं सर्वदा सत्त्वं धैर्यसत्त्वगुणो वा सदाश्रितो भूत्वा धीरो हि सर्वसो दुंशक्तः । सात्त्विको वा प्रारब्धकर्मापस्थापितमिदं दुःखमपरिहार्यं किमु तत्तयेति जानन्न सर्वसो दुंशक्तोऽत्येव । नन्वस्यंतदुःखं संक्षुभादिदुःखं कथं निस्त्रैगुण्येन सर्वथा प्रवृत्तिशून्येन सो दुंशक्यमत आह नियोगक्षेम इति अप्राप्तस्य प्राप्त्योगः प्राप्तसंरक्षणक्षेमः एतद्वयमपि प्रारब्धकर्माधीनमिति ततोऽपि निर्गत इत्यर्थः तत्र हेतुः यत आत्मवान् जितचित्तः । सहि सर्वास्वप्नापत्स्वनाकुलो नित्यतृप्तयानिरुद्धमश्वभवंतीति त्वमप्येतादृशो निस्त्रैगुण्यो भवेत्यर्थः ४५ नन्वात्मवत्त्वं चित्तशुद्धौ सत्यामेव भवति सा च सकलवेदोक्तकर्मानुष्ठानसाध्या अतो निस्त्रैगुण्यत्वं दुर्लभमित्याशंक्याह सावानिति सर्वतः संशुतो दके महति उदपामैजलाशये पुरुषस्य यावान् अर्थो यावत् ज्ञानपानादिकं प्रयोजनं कृत्वा जलनिर्वर्त्य भवति न कृत्स्नवेदार्थानुष्ठानं स्वसिद्धचर्यमपेक्षते एकेन जन्मना कृत्स्नवेदार्थानुष्ठानासंभवात् । ऐहि केन जन्मांतरि येन वाजपादिना चित्तशुद्धौ सत्यामुपनिषच्छ्रवणाभिस्त्रैगुण्यता संभवतीति भावः । बुद्धास्तु सर्वतः संशुतो दकस्यानीये आत्मज्ञाने पुरुषस्य तावानर्थः कृत्स्नोऽपि भवति यावान् अनेकपुरुष

त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्यो भवार्जुन ॥ निर्द्वंद्वो नित्यसत्त्वस्थो नियोगक्षेम आत्मवान् ४५ यावानर्थ उदपाने सर्वतः संशुतो दके ॥ तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजान्तः ४६ कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ॥ मा कर्मफलहेतुर्भूर्माते संगोऽस्त्वकर्मणि ४७ योगस्थः कुरु कर्माणि संगं त्यक्त्वा धनं जय ॥ सिद्धयसिद्धयोः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते ४८ दूरेण ह्यवरं कर्म बुद्धियोगाद्धनं जय ॥ बुद्धौ शरणमन्विच्छ कृपणाः फलहेतवः ४९

पोदपानस्थानीषेऽसकलवेदोक्तकर्मस्वनुष्ठितेषु भवति ब्रह्मानंदेऽनुष्ठानं दानां मंतर्भावात् । तथा च श्रुतिर्ज्ञाने सर्वकर्म फलांतर्भावं दर्शयति । यथा 'कृताया विजिताया घरेयाः संयंत्येव मेवैनं सर्वतदभिसमेति यत्किंच प्रजाः साधु कुर्वति यस्तद्वेदयत्सवेदेति' वक्ष्यति च । 'सर्वकर्मास्त्रिलंकार्यज्ञाने परिसमाप्यते' इति । गंगा तु लयज्ञानोदयात् प्रागेव कुपोपमानिकर्माणि कर्तव्यानीति भाव इति व्याचख्युः । अस्मिन्पक्षे पूर्वार्धे अनेकस्मिन्नयथा तथा भवतीति पदचतुष्टयाध्याहारः यावान् तावान् पदयोरनुबन्धश्च दाष्टाति केद्वष्टव्यः ४५ ननु माप्यौपनिषदात्मज्ञानार्थिनः शमप्रेष्टस्तत्कथं मायुदयस्वेति प्रेरयसीत्याशंक्याह कर्मण्येवेति कर्मण्येवाधिकारो न ज्ञाननिष्ठायां माफलेषु संगोऽस्त्वित्यपकृत्यते कर्मफलं स्वर्गपश्वादिहेतुः कर्मसु प्रवर्तकं यस्य तादृशो माभूः अकर्मणिकर्माकरणेऽपि तव संगो माऽस्तु ४७ एतदेव विवृणोति योगस्थ इति योगस्थः सन् संगं फलवृष्णां कर्तृत्वाभिमानं च त्यक्त्वा कर्माणि ज्ञानार्थं कुरु हे धनं जय सिद्धयसिद्धयोः कर्मफलस्य विविदिषादेः सिद्धावसिद्धौ वा समो हर्षविषादशून्यो भूत्वा कर्माणि कुर्वितिसंबंधः इदमेव सिद्धयसिद्धयोः समत्वं योग इत्युच्यते ४८ इममेव बुद्धियोगस्तौति दूरेणेति कर्मफलकामेनाक्रियमाणं बुद्धियोगात् पूर्वोक्तानिष्कामात्कर्मणः दूरेण हि प्रसिद्धं अवरं अत्यंतनिकृष्टं अतो बुद्धौ योगरूपायां तत्फलभूतायां सांख्यरूपायां वा तन्निमित्तं शरणं रक्षितारं आश्रयं वा ईश्वरं अन्विच्छ प्रार्थयस्व तस्मात्सर्वकर्मणि कुर्वित्यर्थः । यतः फलहेतवः फलमेव हेतुः प्रवर्तकं येषां तादृशाः फलवृष्णा वंतः कृपणा दीना भवंति । 'यो वा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वा स्माच्छोकास्मै तिसृषु पणः' इति श्रुतेः ४९

किंच बुद्धीति बुद्धियुक्तः समत्वबुद्धियुक्तो योगाय समत्वबुद्धियोगाय युज्यस्व एतत्त्व योगसिद्धयसिद्धयोः समत्वबुद्धिः कर्मसु बंधकेष्वपि कौशलं बंधनिवर्तकत्वं संपादनं । ननु बुद्धियुक्तः कर्मभिर्दुष्कृतं त्यजतु 'धर्मेण पापमपनुदति' इति श्रुतेः । सुकृतं तु सजातीयत्वात्तैर्दुष्परिहरमिति कथमुभे सुकृतदुष्कृते जहातीत्युच्यते । सत्त्वशुद्धिज्ञानोत्पत्तिद्वारेति प्राचः अर्वाश्चस्तु दुष्कृतस्यागमुक्तरीत्याऽभ्युपेक्ष्य फलत्यागात् सुकृतस्यागोऽपि कर्मयोगिनो भवति दुष्कृतफलवन्मोक्षप्रतिबंधकतत्फलस्यानुत्पादात् । यत्तु आपस्तंबोक्ता प्रवृक्षनिदर्शनेन नांतरीयकं सुकृतफलमुक्तं न तत्फलत्वेनोपपद्यते नांतरीयकत्वादेव तस्मात्फलद्वारामोक्षप्रतिबंधके क्रियमाणे एव सुकृतदुष्कृते कर्मयोगी जहाति ज्ञानी तु संचिते अपि ते जहातीति तयोर्विशेष इत्याहुः ५० एतदेवाह कर्मजमिति । बुद्धियुक्तः समत्वबुद्धियुक्तः क्रियमाणं कर्म जं फलं त्यक्त्वा मनीषिणो मनो निग्रहसमर्था भूत्वा जन्मरूपेण बंधेन मुक्ताः संतोऽनामयं निरुपद्रवपदं मोक्षारण्यं गच्छंति ५१ कदा मनीषिणो भवंतीत्यत आह यदेति ते तव मोहदृष्टानिष्टवियोगसंयोगजपरितापजन्यवैचित्त्यं तदेव कलिलमिव कलिलं कालुष्यं बुद्धिगतं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति व्यतिक्रमिष्यति बुद्धिः प्रसन्ना भविष्यति तदा श्रोत्रव्यस्यशास्त्रमागस्य श्रुतस्य च निर्वेदं वैराग्यं गताऽसि । अयं भावः । मलिनायां बुद्ध्या वसकृद्बृहीतस्यापि शास्त्रार्थस्यास्फुरणात् श्रोतव्यं श्रुतं कृत्यैव तद्वत्शुद्धायामपि बुद्धौ सद्यः शास्त्रार्थस्फुरणात् यो वै यथैव मित्युभयथाऽपि तन्न निर्वेद उचितः । प्रसन्ना च बुद्धिर्निग्रहीतुं योग्या भवतीति श्रवणादिकं त्यक्त्वा ध्याननिष्ठ एव भवेदिति ५२ ननु बुद्धिप्रसादोऽपि केन लिङ्गेन ज्ञेय इत्यत आह । श्रुतीति । श्रुतिभि

बुद्धियुक्तो जहातीह उभे सुकृतदुष्कृते ॥ तस्माद्योगाय युज्यस्व योगः कर्मसु कौशलम् ५० कर्मजं बुद्धियुक्ता हि फलं त्यक्त्वा मनीषिणः ॥ जन्मबंधविनिर्मुक्ताः पदं गच्छंत्यनामयम् ५१ यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति ॥ तदा गतासि निर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य च ५२ श्रुतिविप्रतिपन्ना ते यदा स्थास्यति निश्चला ॥ समाधावचला बुद्धिस्तदा योगमवाप्स्यसि ५३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ स्थितप्रज्ञस्य का भाषा समाधिस्थस्य केशव ॥ स्थितधीः किं प्रभाषेत किमासीत ब्रजेत किं ५४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रजहाति यदा कामान्सर्वान् पार्थ मनोगतान् ॥ आत्मन्येवात्मना तुष्टः स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ५५

नानाविधशास्त्रश्रवणैर्विप्रतिपन्ना आत्मानित्योऽनित्यो वा नित्योऽपि कर्ताऽकर्ता वा अकर्ताऽप्येकोऽनेको वेत्येवमादिसंशयग्रस्ता सती यदा असंभावना विपरीतभावनानिरासपूर्वकं श्रुतितात्पर्यविषयी भूते ब्रह्माद्वैते निश्चला पुनः कुतर्कैरनास्कंदनीयानि विचिकित्साऽपरोक्षनिश्चयवती भूत्वा समाधौ निर्विकल्पके प्रत्ययात्मनि अचलालयविक्षेपशून्या स्थायति स्थिरा भविष्यति तदा योगं विवेकप्रज्ञां प्राप्स्यसि । निश्चलसमाधिलाभ एव बुद्धिप्रसादलिङ्गमिति भावः ५३ लब्धसमाधेः स्थितप्रज्ञापरनामो लक्षणानि बुभुक्षुरर्जुन उवाच स्थितप्रज्ञस्येति स्थिता प्रत्यगात्मनि प्रतिष्ठिता प्रज्ञायस्य तस्य स्थितप्रज्ञस्य समाधिस्थस्य समाधौ स्थितस्य का भाषा भाषणं वचनं कथमसौ परं भाष्यते इत्येकः प्रश्नः । स्थितधीः स्थितप्रज्ञः अर्थाद्व्युत्थितः सन्न किं प्रभाषेत कथं वदति कथमास्ते कथं वा ब्रजति विषयान्मुक्ते इति प्रश्नत्रयं ५४ एतेषां क्रमेणोत्तराण्याह भगवान् प्रजहातीत्यादिना अत्रयान्येव कृतार्थलक्षणानि तानि ज्ञानसाधनानीति मत्वा उपदिश्यंते स्थितप्रज्ञलक्षणानि तेषामकृतार्थेषु यत्नसाध्यत्वात् कृतार्थेषु स्वाभाविकत्वात् यथोक्तं 'उत्पन्ना त्मप्रबोधस्य ह्यद्वैतत्वादयो मुणाः' भवंत्ययत्नतस्तस्य ननु साधककृपिणः' इति यदाऽयं योगी सर्वान् स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरभोग्यान् कामान् काम्यमानान् विषयान् प्रकर्षेण समूलं जहाति त्यजति कीदृशान् कामान् मनोगतान् मनस्येव संकल्पविकल्पात्मके स्थितान् ननु बहिः यथोक्तमक्षपादाचार्यैः । दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकता इति । तत्र स्थूलानां कामानां त्यागप्राप्तांसेवनमात्राद्वतीति सस्थवीयानेव विलीनकरणग्रामस्य समनस्कस्य जाग्रद्व्यासनामयाः स्वप्ने कामाः स्फुरन्ति तेषामपित्यागो भगवद्वचानादि

—रूपसद्भासनाभ्यासबलेनभवति येतूपसंद्धतकरणस्यसंप्रज्ञातसमाधिकालेदिश्याःकामाःसंकल्पसाधोपमतादहरविद्यादिषुप्रसिद्धास्तेषामपित्यागोऽसंप्रज्ञातसमाध्यासबलेनभवति । एवं त्रिविधान्कामानृत्यक्काआत्मन्येवाखंडैकरसेआत्मनास्वेनैवस्वरूपानंदेनतुष्टोवाह्यविषयनिरपेक्षोयदाभवतितदाऽयंस्थितप्रज्ञइत्युच्यते ५५ दुःखेषुशस्त्रपातादिषुदुःखसाधनेषुप्राप्तेष्वपिअनुद्विग्नमनाअचंचलमानाः वक्ष्यतिच । 'यस्मिन्स्थितोनदुःखेनगुरुणाऽपिविचाल्यते' इति सुखेषुसुखसाधनेषुस्रक्दनादिषुप्राप्तेष्वपिविगतस्पृहोनिर्द्वितिकत्वाद्भवति अतएववीताःरागभयक्रोधाद्यस्मात्सतया नहितस्यामवस्थायारागादयोदुःखादयोवासंभवन्ति एवंविधःसमाधिरस्थितधीःस्थितप्रज्ञउच्यते ५६ स्थितधीःकिंप्राप्तेत्यस्योत्तरमाह यःसर्वत्रेति सर्वेषुवनदारदेहजीवनादिषुअनभिस्नेहः अभिस्नेहवान्हिधनदारादिषुविकलेषुसकलेषुवाहमेवविकलःसकलोऽस्मीतिदैन्यदर्पोपेतःपूर्वापरानुसंधानरहितोजल्पति अंत्यतुनतयेतिभावः । तथाशुभंप्राप्यनाभिनंदतिसंतुष्टोभूत्वाशुभंप्रापयितारंनप्रशंसति तथाअशुभंप्राप्यनद्वेष्टिदुःखीभूत्वाअशुभंप्रापयितारंननिंदतियस्तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५७ किमासीतेत्यस्योत्तरमाह यदेति इंद्रियार्थेभ्यःशब्दादिविषयेभ्यःप्रारब्धकर्मवशेनव्युत्थितोऽपियोगीद्वैतदर्शनादुद्विग्नःसन्निरोधसंस्कारप्राबल्यात्प्रीत्यासमाधिमनुतिष्ठन्नेवास्तेइत्यर्थः शेषंस्पष्टं ५८ ननुविषयेभ्य इंद्रियाणांनिष्ठतिश्चेत्स्थितप्रज्ञताहेतुस्तर्हिमुच्यतेमूच्छालयग्रहावेशादावपिसास्तीतिसर्वोऽपिस्थितप्रज्ञएवेत्याशंक्याह विषयाइति सत्यंदेहिनोदेहाभिमानवतोमूढस्यसुख्यादौभिराहारस्यइंद्रियैर्विषयान

दुःखेष्वनुद्विग्नमनाःसुखेषुविगतस्पृहः ॥ वीतरागभयक्रोधःस्थितधीर्मुनिरुच्यते ५६ यःसर्वत्रानभिस्नेहस्तत्तत्प्राप्यशुभाशुभम् ॥ नाभिनंदतिनद्वेष्टितस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५७ यदासंहरतेचायंकूर्मोऽगानीवसर्वशः ॥ इंद्रियाणींद्रियार्थेभ्यस्तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५८ विषयाविनिवर्ततेनिराहारस्यदेहिनः ॥ रसवर्जसोऽप्यस्यपरं दृष्टानिवर्तते ५९ यततोह्यपिकौंतेयपुरुषस्यविपश्चितः ॥ इंद्रियाणिप्रमार्थीनिहरंतिप्रसभंमनः ६० तानिसर्वाणिसंथम्ययुक्तआसीतमत्परः ॥ वशेहियस्येंद्रियाणितस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ६१ ध्यायतोविषयान्पुंसःसंयस्तेषूपजायते ॥ संगत्संजायतेकामःकामाक्रोधोऽभिजायते ६२

नाहरतोऽभुजानस्यविषयाविनिवर्ततएवतथापिरसवर्जसोरागस्तद्वर्जनिवर्तते तदाऽपिसूक्ष्मरूपेणरामोऽस्ति रागमूलस्यात्मानस्यादाहान्नासौस्थितप्रज्ञइत्यर्थः अस्यैवपुनःपरं दृष्टाआत्मानं साक्षात्कृत्यनिराहारस्यशब्दादीनगृह्यतोरसोऽपिनिवर्ततेमूलान्नानवाहादित्यस्तिमुखादेःसमाधिरस्यस्यचमहान्विशेषइतिभावः । प्राश्नस्तुरोगिणःकाष्ठतपस्त्रिनोवामूढस्यापिविषयाननाहरतोरसवर्जविषयाविनिवर्ततेतस्यैवपरं दृष्टास्थितस्यरसोऽपिनिवर्ततइतिव्याचल्युः ५९ किंचसुखादेरिंद्रियाणिभ्रांत्यास्वयमेवलीयते समाहितेनतुतानिकूर्मेणागानीवस्वेच्छयासंहियंते एतज्जात्यंतायाससाभ्यमित्याह यततइति विपश्चितःशास्त्राचार्योपदेशवतोयततोऽपिसमाधिसिद्धयर्थवतमानस्यापिपुरुषस्यइंद्रियाणिकर्तृणिमनःप्रतीचिस्मिरीक्रियमाणंकर्मीभूतंहरंतिविषयप्रवणं कुर्वति यतःप्रमार्थीनि यथाबहवश्चोरावनेएकंपुरुषंप्रमथ्यतस्यवित्तंहरंति एवमिंद्रियाणियततोमनोहरंति यतःप्रसभमतिशयेनप्रमथनशीलानि ६० यद्यप्येवंतथाऽपितानिनिर्नयंतव्यान्येवान्यथास्थितप्रज्ञत्वस्यैवासिद्धेरित्याह तानीति संयम्यवशीकृत्ययुक्तःसंनद्धोमत्परःअहमेवसर्वेषांप्रत्यगात्मापरःरूपादिभ्योवाहोभ्योदेहेंद्रियादिभ्य आंतरेभ्यश्चउत्कृष्टःप्रियतमोयस्यसमत्परःसन्नासीत हियस्मात्तवशेआज्ञायां शेषंस्पष्टं ६१ 'यदापंचावतिष्ठंतज्ञानानिमनसासह ॥ बुद्धिश्चनविषेष्टतितामाहुःपरमां गतिम्' इतिश्रुतौइंद्रियमनोबुद्धीनानिग्रहेपरमपदप्राप्तिरित्युक्तं तत्रउपसंद्धतकरणस्यबाह्यान्शब्दादीनगृह्यतोमनोमात्रेणावस्थितस्ययोगिनोमनसोऽनिग्रहेकिंस्यादित्याह ध्यायतइतिद्व्याभ्यां विषयान्शब्दादीन्ध्यायतश्चित्तयतःपुंसःपुरुषस्यतेषुशब्दादिषुसंगः-

—संबंधोजायते । बाह्यार्थेभ्योनिगृहीतान्यपिइंद्रियाणिमनोदोषात्पुनर्बाह्यार्थान्गृह्णतीत्यर्थः । ततःसंगत्कामस्तस्मिन्विषयेऽभिलाषःसंजायते । कामात्कुतश्चिद्धेतोःप्रतिहतादभिज्वलनात्मात्क्रोधोऽभिजायते ६२ ततःक्रोधात्संमोहःकार्याकार्यविवेकाभावोभवति । ततःस्मृतिविभ्रमःशास्त्रार्थानुसंधानस्यविभ्रंशरूपंचलनंभवति । स्मृतिभ्रंशात्बुद्धिनाशःशास्त्रार्थस्यनिश्चितस्यापितीरोधानंभवति । तस्मिन्शास्त्रजेपरोक्षज्ञानेऽपिनेष्टेपुरुषोऽनश्यतिपुरुषार्थोयोग्योभवति योहितादृशःसनष्टएवेतिलोकेवदंति ६३ ननुविषयानध्यायतोऽपियोगिनोव्युत्थानेप्रमाणस्वाभावादिंद्रियाणांविषयेषुसंगोदुष्परिहरस्ततश्चोक्तीत्यातस्यापिनाशप्रसक्तिरित्याशंक्याह रागद्वेषेति विषेयात्माकिंकरीकृतमनास्तुआत्मवश्यैर्मनोऽधीनैरिंद्रियैःस्वामिनश्चित्तस्यकिंकरीकृतस्यकामक्रोधहीनत्वात्स्वयमापिरागद्वेषवियुक्तैःविषयान्नपथिपतितृणादीनीवानास्थयाचरन्पश्यन्नपिपुमान्तत्रकामाद्यनुदयात्प्रसादंसंकल्पविकल्पपंकलेपप्रक्षालनेनमनसःस्वाच्छब्दंअधिगच्छति । मनसःस्वाच्छब्दमेवप्रत्यगात्मनः स्वाच्छब्दयंतस्यतदुणसारत्वात् । अजितमनस्कमिजितमनस्कंविषयसंगोऽनोबाधतेऽतोमनोजयोऽन्यकं कर्तव्यइत्यर्थः ६४ किंच चित्तस्यप्रसादे हिअस्यपुंसःसर्वदुःखानांकाममूलकानांकामाभावात्तदहानिःपरिहारोजायते कामानुदयेहेतुमाह प्रसन्नेति हियस्मात्प्रसन्नचेतसःपुंसोबुद्धिर्ब्रह्मात्मैक्यनिश्चयआशुशीघ्रंपर्यवतिष्ठतेसुदृढोभवति

क्रोधाद्भवतिसंमोहःसंमोहात्स्मृतिविभ्रमः ॥ स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशोऽबुद्धिनाशात्प्रणश्यति ६३ रागद्वेषवियुक्तैस्तुविषयानिंद्रियैश्चरन् ॥ आत्मवश्यैर्विधेयात्माप्रसादमधिगच्छति ६४ प्रसादेसर्वदुःखानांहानिरस्योपजायते ॥ प्रसन्नचेतसोह्याशुबुद्धिःपर्यवतिष्ठते ६५ नास्तिबुद्धिरयुक्तस्यनचायुक्तस्यभावना ॥ नचाभावयतःशांतिरशांतस्यकुतःसुखम् ६६ इंद्रियाणांहिचरतांयन्मनोऽनुविधीयते ॥ तदस्यहरतिप्रज्ञांवायुर्नावमिवांभसि ६७ तस्माद्यस्यमहाबाहोनिगृहीतानिसर्वज्ञः ॥ इंद्रियाणींद्रियार्थेभ्यस्तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ६८

तस्मिन्विषयेतिप्राप्याभावान्नकामोदयइत्यर्थः ६५ समनस्कानामिंद्रियाणामनिग्रहेदोषउक्तः बुद्धेरपर्वस्थानेकोदोषइत्यतआह नास्तीति अयुक्तस्यश्रवणमननयोरनासक्तस्यबुद्धिर्ब्रह्मात्मैक्यनिश्चयोनास्ति प्रमाणविषयासंभावनायाःप्रमेयविषयासंभावनायाश्चानिरासात् । तथाअयुक्तस्यासमाहितमनसोभावनाब्रह्माकारांतःकरणवृत्तिप्रवाहोनास्ति मनसश्चाचल्येनबुद्धेरपिचांचल्यात् । अभावयतोऽध्यानमकुर्वतः शांतिःसर्वदुःखोपरमश्चनास्ति चेतसोऽनवस्थितत्वेनदुःखावश्यंभावात् । अशांतस्यानुपरतसर्वदुःखस्यसुखंप्रत्यगद्वयानंदात्मकंकुतोऽनुकुतश्चित्तदुःखित्वादेव । आद्यमयुक्तस्येतिपदंयुजियोगेइत्यस्यरूपं द्वितीययुजसमाधावित्यस्य तस्माद्बुद्धेःपर्यवस्थानमावश्यकम् ६६ तदभावेदोषमाह इंद्रियाणांहीति हियस्मादिंद्रियाणांचरतांस्वस्वविषयेप्रवर्तमानानां कर्मणिषष्टी यत्तरागादिककुपितंमनः तान्यनुलक्षीकृत्यविधीयतेप्रवर्त्यते कर्मकर्तरिलकारः प्रवर्ततइत्यर्थः तत्तद्विद्वानुसारिमनोऽस्यसाधकस्यप्रज्ञामात्मतत्त्वाविषयाबुद्धिहरति तस्यामनोनुसारित्वात् दृष्टांतःस्पष्टार्थः अन्येतुइंद्रियाणांमध्येयविंद्रियमनुलक्षीकृत्यमनःप्रवर्ततेतदिंद्रियमस्यसाधकस्यमनसोवाप्रज्ञाहरतीतियोजयंति आत्मविषयांप्रज्ञां हत्वा मनोविषयविषयां करोतीति भाष्यमप्यालोचनीयम् ६७ यततोह्यपीत्यत्रोपक्रांतमर्थंबहुधाउपपाद्यउपसंहरति तस्मादिति यस्मादिंद्रियाधीनंमनोमनोनुगाचप्रज्ञातस्मात्तदेमहाबाहोयस्यतेरिंद्रियाणिसर्वशःसर्वप्रकारेणस्वकारणेनमनसासहितानीतिवात् इंद्रियार्थेभ्यःशब्दादिभ्योनिगृहीतानिभवन्ति तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठितेतिविद्धि ६८

यदापंचावतिष्ठंतइत्युदाहृतश्रुतेस्तामाहुः परमां गतिमित्येतच्चतुर्थपादंव्याचष्टे यानिशेति सर्वेषामृतानामज्ञानांयानिशोवनिशायस्यांमध्यंदिनेउलूकाइवानंधाअप्यंघाएवसर्वेप्राणिनोमवंतितस्यांतस्मिन्प्रत्यग्ज्योतिषिसंयमींद्रियमनोबुद्धीनांनिग्रहणशीलोयोगीजागतिंद्रियादीनांदृक्शक्तिलोपेऽप्यनुपरतदृक्शक्तिरेवास्ते तथाचश्रुतिः । 'नहिद्रष्टृदृष्टेर्विपरिलोपोविद्यतेऽविनाशित्वात्' इति । यस्यामविद्याख्यायानिशायांक्रियाकारकादिवैतस्वप्रवर्तिकायांसर्वाणिमृतानिजाग्रतिनिशीथेउलूकाइवस्वस्वव्यापारेप्रवर्तते साअविद्यापश्यतोमुनेः आत्मदर्शनवतोयोगिनःप्रारब्धकर्मणा विदेहकैवल्यप्रतिबंधात्तेशतोऽनुवर्तमानाव्युत्थानकालेव्यवहरतोऽस्यगाढांधकारवशीनिशेवक्लेशकरीभवति अतिलुकुमाराहियोगिनोबाह्यव्यवहारादुद्विजंते नराइवगाढांधकारेसंचारात् यथोक्तं योगभाष्ये । अक्षिमात्रकल्पोहिविद्वानत्यल्पदुःखलेशेनाप्युद्विजतइति अत्रवार्तिकानि । 'कारकव्यवहारेहिशुद्धं वस्तु न वीक्ष्यते ॥ शुद्धे वस्तु निसिद्धे च कारकव्यापृतिस्तथा ॥ कालोलूकनिशेवायंसंसारोऽज्ञात्मवेदिनोः ॥ यानिशोसर्वभूतानामित्यवोचत्स्वयंहरिः' इति । 'बुद्धतत्त्वस्यलोकोऽयंजडोन्मत्तपिशाचवत् । बुद्धतत्त्वोऽपिलोकस्यजडोन्मत्तपिशाचवत्' इति । तदेवंकिमासीतेत्यस्योत्तरं यदासंहरतेचायमित्यादिना एतदंतेनग्रंथेनस्थितप्रज्ञःसदासमाधिमनुतिष्ठन्नपरमां गतिंप्राप्यास्तइत्युक्तं ६९ ननुप्रजहातियदाकामान्द्रियाणींद्रियार्थेभ्योनिगृहीतानीत्यादिनाऽसकृद्विषयाणां प्रहाणंतेभ्यश्चइंद्रियादीनांप्रत्याहरणमुक्तं तेनतेषामात्मनःपृथक्सत्त्वमस्तीतिसिद्धं नचनेहानानास्ति किंचनेत्यादिश्रुत्यातेषांबाधप्रतदस्तीतिवाच्यं इहेतिप्रतीच्येवतन्निषेधात् । नहिइहमूतलेघटोनास्तीत्युक्तेघटस्यस्वरूपंनिषिध्यते किंतुतस्यभूतलसंबंधमात्रं तस्मात्कामानांपृथक्सत्त्वमस्त्यतोनाद्वैतसिद्धिरित्याशंक्यसदृष्टांतंपरिहरति आपूर्यमाणमिति प्रविशंतीभिरज्जिरापूर्यमाणम

यानिशासर्वभूतानां तस्यां जागर्तिसंयमी ॥ यस्यां जाग्रति भूतानि सा निशा पश्यतो मुनेः ६९

आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशंति यद्वत् ॥ तद्वत्कामायं प्रविशंति सर्वे स शांतिमाप्नोति न कामकामी ७०

विहायकामान्यः सर्वान्पुमांश्चरतिनिःस्पृहः ॥ निर्ममोनिरहंकारः स शांतिमधिगच्छति ७१

प्यचलप्रतिष्ठमनुव्रिकं वृद्धिहीनत्वात् । एवंनिर्गच्छतीभिरद्वीरिच्यमानमप्यचलप्रतिष्ठमरिक्तंहासहीनत्वादित्यपिबोधयं । एवंविधंममद्रव्यद्वत्तात्मात्मप्रमवाआपःप्रविशंतिद्वयंयुपुरुषंकाभैरापूर्यमाणंहीयमानंवाअचलप्रतिष्ठंनिर्विकारंवृद्धिहासहीनत्वात्आत्मप्रमवाःसर्वेकामाःप्रविशंतिस्त्वशांतिमोक्षमात्यंतिकंदुःखोपरमंप्राप्नोतिननुकामकाभीविषयार्थी अयंभावः । कूटस्थादात्मनःसर्वस्योत्पत्तिस्तत्रैवचलयइतिसर्वश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं तेनकामानांप्रहाणंतेभ्यश्चंद्रियाणांप्रत्याहरणंस्मर्षमाणंनर्तृणांपरमार्थतःपृथक्सत्त्वंसाधयति बहुप्रमाणविरोधात् । किंतुपामरप्रसिद्धंपृथक्सत्त्वमभिप्रेत्यप्रहाणादिकमुक्तं प्रविलापनंत्वेवमेवव्याख्येयं । यथा‘अग्रयेपथिकृतेऽष्टाकपालंनिर्वपेत्’इत्यादौनिर्वपतिनायागउच्यतेननुश्रौतार्थमात्रंतद्वदिहापिज्ञेयं । नेहनानास्तीत्यपीहपरिदृश्यमानेप्रपंचेआत्मातिरिक्तंनानाकिमपिनास्तीत्येवंपरतयाव्याख्येयं तथाच । ‘आत्मैवेदंसर्वब्रह्मैवेदंसर्वसर्वस्विवंदब्रह्म’इत्यादयःश्रुतिवादाःसंगच्छंते आत्मनिकल्पितस्यास्यतत्रैवनिषेधेनान्यत्रसत्त्वानुपपत्तेर्नकामानांपृथक्सत्त्वमस्तीतिउक्तपुत्रसमुद्रदृष्टांतः । यत्तुसमुद्रात्पृथग्गंगायाःसत्त्वमस्तीति तत्र कार्यकारणसत्तातिरिक्तसत्तायाअभावात् वाचारंभणंविकारोनामधेयमितिकार्यस्यवागालंबनमात्रत्वश्रवणादित्यन्यत्रविस्तरः ७० प्रासंगिकीमाशंकांपरिदृश्यत्रजेतकिमित्यस्यप्रश्नस्योत्तरमाह विहायेति पूर्वोक्तत्रिविधान्कामान्विहाययश्चरतिविषयान्मुक्तेनिस्वृहश्चयतोनिर्ममः ममतावान् हिइदंममभूयादित्यन्यधनावर्थस्पृहांकरोति निर्ममोऽपि कुतः यतोनिरहंकारः नह्यहंकारशून्यस्यसुप्त्यादौममतादृष्टा तस्मादहंकारप्रविलयात्शांतिमोक्षंप्राप्नोति । अग्रयःसर्वज्ञानभिज्ञेहइति-

—सर्वत्रयच्छब्ददर्शनात्साधनविधिपरएवायं ग्रंथः अन्यथास्थितप्रज्ञस्यप्रकृतत्वात्तदनुवादाथोमच्छब्दोऽन्तर्यकः प्राप्नोति लोकेऽपि हि परस्वभावकथने स एव करोतीति तच्छब्द एव प्रयुज्यते न तु यच्छब्दः विधौ तु य एवं करोति स इदं प्राप्नोतीति द्वयोरपि प्रयोगो दृश्यते लक्षणकथनार्थत्वेऽपि तत्र तात्पर्याभावाद्ब्रह्मावेव पर्यवस्यतीति दिक् ७१ प्रतिपादितार्थं यो मप्राप्यां सान्वययोगनिष्ठां फलेन स्तुतुं नृपसंहरति एषेति एषा स्थितप्रज्ञ लक्षणप्रसंगात् कथिता ब्राह्मी ब्रह्मशब्देनात्र ब्रह्मविदुच्यते 'ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवति' इति श्रुतेः तस्येयं ब्राह्मी स्थितिर्निष्ठपूना निष्ठा प्राप्य नरो न विमुह्यति पुनर्मोहं न प्राप्नोति । अस्यामंतकालेऽपि स्थित्वेति सकृज्जाता पीयं फलवती न तूपासनावच्चिराभ्याससापेक्षेत्युक्तं । ब्रह्मकृच्छ्रति प्राप्नोति । किं लोकांतरवत् गति प्राप्य ब्रह्मनेत्याह निर्वाणमिति निर्गतं वा नंगमनं यस्मिन् प्राप्ये ब्रह्मणित निर्वाणं तथा च श्रुतिः । 'न तस्य प्राणा उत्क्रामंत्यत्रैव स मवनीयंते ब्रह्मैव स न ब्रह्माप्येति' इति गतिमंतरेण प्राणरूपोपाधिप्रविलयमात्रादघटाकाशस्य महाकाशत्वप्राप्तिवत् जीवस्य ब्रह्मप्राप्तिमाह अंतकालेऽपीत्यपि शब्दात्तयो ब्रह्मचर्यादारभ्या त्रतिष्ठतिस ब्रह्मनिर्वाणं कैमुतिकन्यायेन प्राप्नोतीति गम्यते । अस्याध्यायस्यार्थः संगृहीतो मधुसूदनश्रीपादैः 'ज्ञानं तत्साधनं कर्मसत्त्वशुद्धिश्च तत्फलं ॥ तत्फलज्ञाननिष्ठैव त्वध्यायेऽस्मिन् प्रकीर्तितम्' ७२ ॥ इति श्रीमत्पदवाक्य० मर्या० चतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नीलकण्ठस्य कृतो भार० भगवद्गीताप्रकाशे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ पर्वणि० ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पूर्वस्मिन् अध्याये एषातेऽभिहिता सांख्ये बुद्धिर्योगे त्विमांशृण्विति द्वे बुद्धीप्रदश्चैव्यवसायात्मिका बुद्धिरिति श्लोकेन सांख्ये

एषाब्राह्मीस्थितिःपार्थनैनांप्राप्यविमुह्यति ॥ स्थित्वाऽस्यामंतकालेऽपिब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ७२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिश्रीमद्भगवद्गीतासू०
संख्ययोगोनामद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ पर्वणितुषट्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ ज्यायसीचेत्कर्मणस्तेमतावु
द्विर्जनार्दन ॥ तत्किंकर्मणिघोरेमानियोजयसिकेशव १ व्यामिश्रेणेववाक्येनबुद्धिसोहयसीवमे ॥ तदेकंवदनिश्चित्ययेनश्रेयोऽहमाप्नुयाम् २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
लोकेऽस्मिन्नद्विविधानिष्ठापुराप्रोक्तामयाऽनघ ॥ ज्ञानयोगेनसंख्यानांकर्मयोगेनयोगिनाम् ३

निष्ठावतां पातशंका नास्ति कर्मयोगनिष्ठावतां तु साऽस्तीत्युक्त्वा यावानर्थ उदपाने इति सांख्यनिष्ठायां सर्वकर्मफलं तर्माश्रयणात्तामेव प्रशमात्मिकां स्वाशयानुकूलामन्वानोऽर्जुन उवाच ज्यायसीति हे जनाद न कर्मणो निष्कामकर्मयोगोपेक्षया बुद्धिः सांख्यनिष्ठा लक्षणं ज्ञानं ज्यायसी प्रशस्ततरा चेत्तदवमततत्तर्हि मां भिक्षयतु त्वयाऽपि तु ध्यंतं घोरे बंधुवधाख्ये कर्मणि किं कुतो हेतोर्नियोजयसि पुनः पुनर्युध्यस्वेति वदन् १ ननु तव ज्ञाननिष्ठायामनधिकारात्कर्मैव कुर्वितित्वां ब्रवीभीत्या शंकाह व्यामिश्रेणेति व्यामिश्रेण अविविक्तेन इव शब्दो विविक्तेषु बुद्धिदोषात् अविविक्तां गृह्णामीति सूचयति । ते भवाक्येन त्रैगुण्यविषयवेदानिस्त्रैगुण्यो भवाज्जनेति कश्चिद्वेदानिष्ठां त्याजयसि । कर्मण्येवाधिकारस्ते इति तां मेव च ग्राहयसि । तथा निर्वृद्धो नित्यसत्त्वस्थो नियोगक्षेम आत्मवान् भवेति निवृत्तिमार्गमुपादिशसि । धर्म्याद्विद्युद्धात् श्रेयोऽन्यत्क्षत्रियस्य न विद्यत इति प्रवृत्तिमप्युपादिशसि । न ह्येकेन मया पुण्डुपमयं स्थितिगतिवदनुष्ठातुं शक्यमतो मे मम बुद्धिर्मोहयसीव वस्तुतस्तु मम मोहं नाशयितुं प्रवृत्तोऽसीति इव शब्देनोच्यते । तत्तयोर्भध्ये यदेकं प्रधानं मद्योग्यं तन्न विश्वस्य वद येनानुष्ठितेनाहं श्रेयः कल्याणमाप्नुयात् २ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच लोकेऽस्मिन्निति पुरा पूर्वाध्याये मयानिष्ठा एकैव प्रोक्ता परंतु सा द्विविधा द्विप्रकारा एकस्या एव ब्रह्मनिष्ठायाः प्रकारद्वयमुक्तमधिकारिभेदेन न तु ब्रह्मप्राप्तये परस्परनिरपेक्षमार्गद्वयमुक्तमिति भावः । हेऽनघ विशुद्धांतःकरण मद्ब्रह्मनस्यार्थसम्यगालोचयेत्यर्थः तदेव प्रकारद्वयमाह ज्ञानयोगेनेति सांख्यानं प्रकृतिपुरुषयोर्विविक्तत्वं जानतामात्मानात्मविवेकज्ञानवतां ज्ञानार्थयुज्यते इति ज्ञानयोगः ज्ञानोपायो वेदांतश्रवणमनननिदिध्यासन आत्मकः-

—तेनज्ञानयोगेनब्रह्मणिनिष्ठापरिसमाप्तिंसांख्याःप्राप्नुवन्तीत्यर्थः । योगिनां'सिद्धयसिद्धयोःसमोभूत्वासमत्वंयोगउच्यते'इत्युक्तलक्षणयोगवतां कर्मयोगेनसंध्योपासनादिनिर्विकल्पसमाध्वनुष्ठानांत
मिहकर्मयोगपदार्थःतेनयोगिनोब्रह्मनिष्ठाप्राप्नुवन्तीत्यर्थः अयंभावः इहजन्मनिजन्मांतरैवाश्वर्यप्रीत्यर्थमनुष्ठितैःकर्मभिर्विशुद्धसत्त्वोविवेकवैराग्यशमादिषट्कोपेतोमुमुक्षुःप्रत्यक्प्रवणचित्तः
श्रवणमननाभ्यामेवकृतकृत्योभवति । सचेत्श्रवणादेःप्रागसमाहितचित्तस्तर्हिनिदिध्यासनमस्यापेक्षितं अतएवसहकार्यतरविधिःपक्षेणेति सूत्रकृतानिदिध्यासनस्यपाक्षिकत्वमुक्तं सोऽयं
सांख्यमार्गः । तथासर्वाणिकर्माणिपरमगुरावर्पयन्श्रवणमननात्मकंविचारमंतरेणैवकेवलंश्रद्धामात्रात्प्रतीचोनिर्विशेषब्रह्मरूपत्वंगुरुवाक्यतोनिश्चित्यासंभावनादिदोषरहितआचार्याभिगु
णब्रह्मोपास्तिप्रकारमधिगम्यकर्मच्छिद्रेषुसमाध्यभ्यासंकुर्वन्निष्कलंप्रत्यगात्मस्वरूपंसाक्षात्करोतिसोऽयंयोगमार्गः तेनऊहापोहकौशलंयेषामस्तितेसांख्याः । येषांतन्नास्तितेयोगिनइति
अतइयंदिप्रकारानिष्ठानतुद्वेनिष्ठेतिप्रमितव्यं यथोक्तंयसिष्ठेन । 'द्वोक्रमौचित्यनाशस्ययोगोज्ञानंचराधव ॥ योगोवृत्तिनिरोधोहिज्ञानंसम्यगवेक्षणं ॥ असाध्यःकस्यचिद्योगःकस्य
चित्तत्वनिश्चयः ॥ प्रकारौद्वैततोदेवोजगादपरमःशिवः'इति । चित्तादर्शनोपलक्षितस्यब्रह्मसाक्षात्कारस्यद्वौक्रमौ चित्तादेर्मिथ्यात्वपक्षेज्ञानमेवयथारज्जुरगादिसम्यगवेक्षणेनैवनश्यति
तद्वत् । तस्यसत्यत्वपक्षेयोगएव यथासत्यउरगोमंत्रादिनानिरुद्धप्रचारःस्वयमेवनश्यति तद्वच्चित्तमपियोगेननिरुद्धयमानंनश्यति तस्यनिरन्वयोच्छेदस्तुप्रारब्धकर्मतेपक्षद्वयेऽपितुल्य
इति ३ अनयोःप्रकारयोरंगांगिभावमाह नकर्मणामिति कर्मणायज्ञादीनामनारंभादननुष्ठानात् नैष्कर्म्यज्ञाननिष्ठानाश्रुतेनप्राप्नोति । विविदिषंतियज्ञेनेतिश्रुत्यायज्ञादीनांविद्यांगत्वे
नविधानात् । ननुसंप्रत्ययप्राधान्यात्कर्मणांविविदिषांगत्वमप्रगम्यते । तेनविविदिषायांयज्ञादिनासिद्धायाभेतमेवप्रवाजिनोलोकमिच्छंतःप्रव्रजन्तीतिश्रुतेःप्रव्रज्यारूपमेवैकैकर्ममिहज्ञा

नकर्मणामनारंभात्नैष्कर्म्यं पुरुषोऽश्नुते ॥ नचसंन्यसनादेवसिद्धिसमधिगच्छति ४ नहिकश्चित्क्षणमपिजातुतिष्ठत्यकर्मकृत् ॥ कार्यतेह्यवशःकर्मसर्वःप्रकृतिजैर्गुणैः ५

ननिष्ठासाधनंग्राह्यं । नज्ञानंनैष्कर्म्यसिद्धिपरमामित्यादाविवात्रतद्वाहकस्यपरमत्वविशेषणस्याभावात् । ननुकर्मयोगजनितचित्तशुद्धयभावेकेवलत्वंसाक्षात्सिद्धिसमधिगच्छतीतिथो
जनायांविप्रकृष्टयोजनानकर्मणोःसमुच्चयासंभवस्याभीष्टस्यसिद्धेः किमिति नैष्कर्म्यशब्देननिष्ठागृह्यतइतिचेत्सत्यं गुणैःकर्मकार्यतइतिवाक्यशेषात्रैगुण्यहेतुकमुत्पन्नज्ञानमेवहैकैकर्म्यपदार्थो
नतुप्रव्रज्या । विविदिषंतियज्ञेनेत्यत्रापिजिगमिषत्यश्वेनजिघांसत्यासिनेत्यादाविवृत्तीयांतस्यधात्वर्थेनैवान्वयादश्वादीनाममनादाविवयज्ञादीनांवेदनएवान्वयोज्ञेयः । एतमेवेतिश्रुति
स्तुविविदिषासंन्यासाभिप्रायेणप्रवृत्ता । एतंवैतमात्मानंविदित्वाब्राह्मणाःपुत्रैषणायाश्चित्तैषणायाश्चलोकैषणायाश्चव्युत्थायायभिक्षार्थचरंतीतिज्ञानपरिपाकार्यस्यजीवन्मुक्तिसुखार्थस्यवायाज्ञ
वल्क्यादिभिरनुष्ठितस्यविद्वत्संन्यासस्यापिशास्त्रेदर्शनात् । असंन्यासिनोज्ञानमेवतोत्पद्यतइतिप्राचामाग्रहोविशेषकर्मत्यागरूपसंन्यासविषयो नतुकायापरिधानमात्रविषयः । गर्गाव्या
धवासिष्ठादीनामतयाविधानामपिज्ञानोत्पत्त्यवगमादित्यास्तांतावत् । कर्मभिरशोधितचित्तस्यमंबुद्धेः रागद्वेषादिप्रस्तस्यात्मानात्मविवेकद्वाराचित्तरोधद्वारावैकर्म्यप्राप्तिर्नास्ती
तिपूर्वार्द्धार्थः । नन्वभयंसर्वभूतेभ्योदत्त्वा नैष्कर्म्यमाचरेदितिकेवलत्वंकर्मसंन्यासादपिनैष्कर्म्यसिद्धिःस्मर्यते तत्कथमुच्यतेनकर्मणामनारंभात्नैष्कर्म्यमस्तीतिप्रव्रज्या नचेति कर्मजचित्तशुद्धय
ति नहीति अवशःकर्मजशुद्धयभावादजितचित्तः कश्चिदपिजातुकदाचित्समाधिकालेऽपिज्ञानमपिअकर्मकृत्कर्मणिदुर्मनोरथादीनिअकुर्वन्निहसिद्धंनतिष्ठति । हियस्मात्सर्वोऽपिलोकः प्रकृ
तिजैर्गुणैः सत्त्वरजस्तमोभिः स्वभावप्रभवेः रागद्वेषादिभिर्वा कर्मकायिकंवाचिकंमानसिकंवाकार्यतेऽवश्यंतत्रप्रवर्त्यते ५

ननुसंन्यासपूर्वकंभ्यानेनैवाचित्तशुद्धिमपिसंपादायैव्यामिकिकर्मभिरित्याशंक्याह कर्मैन्द्रियाणीति । योविमूढात्मारगाद्याक्रांतचित्तः कर्मैन्द्रियाणिवागादीनिसंयम्यनिग्रह्यआस्तेएकांतेध्यानाप
देशेनोपविशतिसमिध्याचारः तस्यतदासननियमनादिकमाचरणंमिथ्याअलीकमेवनिष्फलत्वात् तत्रहेतुः इन्द्रियार्थान्मनसास्मरन्निति यतःइन्द्रियार्थान्शब्दादीन्श्रोत्रादिभिर्गृह्णातिमनसा
चस्मरतिअतोमिथ्याचारःसविषयाश्चित्तयन्योगनिष्ठामात्मनोलोकेऽभिव्यक्त्यतःकपटीत्यर्थः तस्मात्कर्मव्यतिरिक्तश्चित्तशुद्धयुगायोनास्तीतिभावः ६ यस्तुपूर्वस्मान्मिथ्याचाराद्विलक्षणःपुरु
षधौरेयइन्द्रियाणिमनसासहनियम्यरागद्वेषवियुक्तानिरुक्त्वाकर्मैन्द्रियैःकर्मयोगंआरभतेहे अर्जुनसःकर्मफलेस्वर्गादावैहिकेशब्दादावसक्तोऽनासक्तोऽतोविशिष्यते पूर्वस्मादधिकोभवतीत्यर्थः ७
नियतमिति यस्मादेवंतस्मात्त्वंनियतंसंध्योपासनादिकैर्वैवकुह । यद्वा नियतंनियमेनत्वंकर्मनित्यकाम्यसाधारण्यत्पापनिवर्तकस्वभावंतत्तदेवकुह हियस्मात्अकर्मणःसकलकर्मैन्द्रियनिग्रहेणत
दकरणात्चित्तजयशून्यात्कर्मैवज्यायःप्रशस्ततरम् । अपिचतेतवक्षत्रियस्यअकर्मणःसत्यामपिचित्तशुद्धौसर्वकर्मत्यागिनःशरीरयात्रादेहव्यवहारो नप्रसिद्धयेत् भैक्ष्यचर्यायामनधिकारात् । ब्राह्म
णाःपुत्रैषणायाश्चित्तैषणायाश्चलोकैषणायाश्चव्युत्थायायभिक्षार्थचरंतीतिसंन्यासविधायकेवाक्वेराजाराजसूयेनस्वाराज्यकामोयजेतेत्यत्रराजपदवद्ब्राह्मणपदस्यविवक्षितस्वार्थत्वात् 'चत्वार
आश्रमाब्राह्मणस्यत्रयोरारान्यस्यद्वैवैश्यस्य'इतिस्मृतेश्च । अन्यत्राप्युक्तंपारिव्राज्यंप्रकृत्य'मुखजानामयंधर्मोवैष्णवंलिंगधारणं॥बाहुजातोरुजातानानायंधर्मोविधीयते'इति ८ ननुकर्मणाबध्यते

कर्मैन्द्रियाणिसंयम्ययआस्तेमनसास्मरन् ॥ इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारःसउच्यते ६ यस्त्विन्द्रियाणिमनसानियम्यारभतेऽर्जुन ॥ कर्मैन्द्रियैःकर्मयोगम
सक्तःसविशिष्यते ७ नियतंकुरुकर्मत्वंकर्मज्यायोह्यकर्मणः ॥ शरीरयात्राऽपिचतेनप्रसिद्धयेदकर्मणः ८ यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्रलोकोऽयंकर्मबंधनः ॥ तदर्थंकर्म
कौंतेयमुक्तसंगःसमाचर ९ सहयज्ञाःप्रजाःमृद्वापुरोवाचप्रजापतिः ॥ अनेनप्रसविष्यध्वमेषोऽस्त्वष्टकामधुक् १० देवान्भावयताऽनेनतेदेवाभावयंतुवः ॥
परस्परंभावयंतःश्रेयःपरमवाप्स्यथ ११ इष्टान्भोगान्हिवोदेवादास्यंतैयज्ञभाविताः ॥ तैर्दत्तान्प्रदायैभ्योयोभुंक्तेस्तेनएवसः १२ यज्ञशिष्टाशिनःसंतो
मुच्यंतैर्वर्गैर्लिख्यैः ॥ भुंजतेतेत्वधंपापायेपचंत्यात्मकारणात् १३

जंतुरितिकर्मणाबंधकत्वस्मृतेःकथमुमुक्षुमांतत्रनियोजयसीत्याशंक्याह यज्ञार्थादिति यज्ञःपरमेश्वराराधनं । यजदेवपूजायाभितिधात्वर्थानुगमात् तदर्थ'यज्ञोवैविष्णुः'इतिश्रुतेर्विष्णुर्वातदाराधना
र्थयत्कर्मततोऽन्यत्रकर्मणिस्वर्गाद्यर्थेप्रवृत्तोऽयंलोकःकर्मबंधनःकर्मणाबध्यतेनत्वीश्वराराधनार्थंकर्मवर्णाश्रमोचितहेकौंतेयमुक्तसंगःफलाभिलाषशून्यःसन्नसमाचरसम्य
कुरु ९ एतदेवार्थवादेनद्रव्यति सहेति यज्ञःसहेतिसहयज्ञाः । वोपसर्जनस्येतिपक्षेसादेशाभावः कर्माधिकृताइतियावत् प्रजास्त्रैविणिकाः अनेनयज्ञेनप्रसविष्यध्वमेषोऽस्त्वष्टकामधुक्
वोयुष्माकमिष्टकामधुक्इष्टार्थपूरकोऽस्तु १० इष्टार्थपूरकत्वमेवाह देवानिति भावयततर्पयत अनेनदेवतापूजात्मकेनयज्ञेनवःयुष्मान्भावयंतुवृष्ट्यादिदानेनपरस्परंभावयंतोदेवाश्चयुधंश्रे
यःपरंप्राप्स्यथ ११ किंचइष्टान्पुत्रपश्वादीन् वःयुष्मभ्यं एभ्योदेवेभ्यस्तद्वतानेवव्रीहिपश्वाज्यादीन्अप्रदायअदत्त्वादेवतीहेशेनद्रव्यत्यागात्मकंयागंनित्यनैमिति कर्तुंपवैश्वदेवाभिहोत्रजाते
ष्ट्यादिरूपमकृत्वैत्यर्थः अदत्त्वायोभुंक्तेस्तेनएव १२ येतुयज्ञशिष्टाशिनःवैश्वदेवादिशेषात्रभोजनशीलाःसंतःऋणापाकरणात्तेमुच्यंतैर्वर्गैर्लिख्यैःप्रमादकृतैर्विहिताकरणनिमित्तैःपंचसूना
निमित्तैर्वा । येत्वात्मकारणात्स्वार्थमेवपचंतितनुंचमहायज्ञार्थेतेपापाःस्वयंपापकृपाएवसंतःपापमेवभुंजते तथाचस्मृतिः 'कंठनीपेषणीचुळीउदकुंभीचमार्जनी ॥ पंचसूनागृहस्यस्यताभिः—

स्वमनविदिति' इति 'पंचसूनाकृतं पारंपर्यं यज्ञैर्व्यपोहति' इति च । श्रुतिश्च 'इदमेवास्मत्सत्ताधारणमज्ञेयविदमयते सयत्तुपास्तेन सप्ताम्भनो व्यावर्तते मिश्रं होतविति' । मंत्रवर्णीऽपि 'मोघमंत्रं विदते अपचेताः सत्यं ब्रवीमि वध इत्तस्य ॥ नार्यमणं पुण्यतिनो सत्तायं केवलाधोभवति केवलादी' इति १३ अगच्छकप्रवृत्तिहेतुत्वादपि कर्मकर्तव्यमित्याह अत्रादिति अत्रादितोरूपेण परिणता भूतानि प्राणिशरीराणि भवन्ति अत्र च पर्जन्यात् एतत्प्रसिद्धमेव 'यज्ञाद्भवति पर्जन्यः । अग्नीमास्ताहुतिः सन्त्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याज्जायते वृष्टिर्दृष्टेरन्नंततः प्रजाः' इति स्मृतेः यज्ञो देवतारा धनजोधर्मः कर्मभ्यो यागहोमदानादिभ्यः समुद्भवतीति कर्मसमुद्भवः १४ कर्मब्रह्मोद्भवं वेदोद्भवं वेदएवधर्मप्रमाणं ननु पाखंडादिप्रणीतागमः ब्रह्मवेदोऽपि अक्षरसमुद्भवः । 'अस्य महतो भूतस्य निःश्वसितमेतद्यद्वेदो यजुर्वेदः' इत्यादि श्रुतेः साक्षात्परमेश्वरादेवोत्पन्नोऽनंतत्रयमविप्रलम्भकत्वाद्विदोपाकावपाखंडादिवाक्यवदप्रामाण्यशंकाऽस्तीति भावः । यस्मादेवं तस्मात्सर्वस्मिन्देशे काले च वर्तमानं ब्रह्मवेदः एतेन वेदस्य नित्यत्वं शब्दस्य विभुत्वं च दर्शितं नित्यं नियमेन यज्ञे प्रतिष्ठितं तात्पर्येण पर्यवसन्नं १५ भवत्वेवं ततः किं फलितमित्यत आह एवमिति भूतानामादौ वेदाधिगमस्ततः कर्मानुष्ठानंततो देवानां तृप्तिस्ततो वृष्टिस्ततोऽन्नंततो भूतानि तेषां वेदाधिगम इत्येवं रूपं चक्रमिव चक्रं निरंतरमावर्तमानं जगच्चात्रानिर्वाहकं नानुवर्तयति नानुतिष्ठति सः अघायुः पापजीवनः इन्द्रियारा मोनतुधर्माराम आत्मारामो वा मोघं व्यर्थं दंशमशकादिवत् जीवति यस्त्वेतदनुवर्तयति स जगदुपकारको धन्य इति भावः तथा च श्रुतिः । 'अथो अयं वा आत्मा सर्वेषां भूतानां लोकः स यजुहोति यद्य जते तेन देवानां लोकोऽप्ययदनुवृत्तेन कृषीणामथ यत्पितृभ्यो निपृणाति यत्प्रजाभिच्छ्रुतिनपितृणामथ यन्मनुष्यान् वा स यते यदेभ्योऽशनं ददाति तेन मनुष्याणामथ यत्पशुभ्यस्तृणोदकं विदति तेन पशू

अत्राद्भवन्ति भूतानि पर्जन्यादन्नसंभवः ॥ यज्ञाद्भवति पर्जन्यो यज्ञः कर्मसमुद्भवः १४ कर्मब्रह्मोद्भवं विद्विब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ॥ तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितम् १५ एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीह यः ॥ अघायुरिन्द्रियारामो मोघं पार्थस जीवति १६ यस्त्वात्मारतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च मानवः ॥ आत्मन्येव च संतुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते १७ नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनेह कश्चन ॥ न चास्य सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः १८

नायदस्य गृहेषु श्वापदावयास्यापि पीलिकाभ्य उपजीवति तेन तेषां लोकः' इति १९ एवमीश्वरेण वेदपक्षपूर्वकं जगच्चक्रं प्रवर्तितमज्ञैरधिकृतैरनुवर्तितव्यमित्युक्तं अस्याननुवर्तने च महान् प्रत्यवाय उक्तः स ब्रह्मविदमपि स्पृशेदिति संभाविता मांशं कां परिहरति यस्त्विति । आत्मन्येव रतिः प्रीतिर्यस्य न तु कुर्यादौ स तथा । नन्वात्मनि प्रीतिः प्राणिमात्रस्यानौपाधिकी अस्ति प्रत्युत तदर्थत्वेनैव कुर्यादपि प्रीतिर्भवतीत्यत उक्तं आत्मतृप्त इति आत्मनैव परमानंदरूपेण तृप्तो न भिष्टा ब्रह्मादिना । ननु मंदामिरपि कुर्यादौ न रमते नापि भिष्टा ब्रह्मेन तृप्यति अत उक्तं आत्मन्येव च संतुष्ट इति मंदामिर्हि धा तुष्टिर्जाठरो दीपनचकामयमान औषधाद्यर्थमितस्ततो धावति न त्वात्मन्येव तृप्यति विद्वांस्तुरति तृप्तिगुह्यीरात्मनैवानुभवति न रुयन्ननादिभिरितितस्य कार्यकर्तव्यं किमपि नास्ति क्रियाप्राप्त्यस्य कस्याचिदप्यर्थस्याभावात् १७ एतदेवाह नैवेति तस्यात्परतः कृतेन कर्मणा अर्थः प्रयोजनं नास्ति स्वर्गादौ लिप्ताभावात् मोक्षस्य चाक्रियासाध्यत्वात् 'नास्त्यकृतः कृतेन' इति श्रुतेः अकृतो मोक्षः कृतेन कर्मणा नास्तीति श्रुत्यर्थः । अकृतेन विरुद्धकर्मणाऽपि अर्थो न रकादिरस्य नास्ति अत्र कृताकृतशब्दौ भिन्ना भिन्नपदवत्परस्परविरुद्धार्थवाचितया पुण्यपापवचनौ ये तु अकृतेनोति मा वे निष्ठा नित्याकरणात् गार्हितस्वरूपो वा प्रत्यवाय प्राप्तिरूपो वा कश्चनार्थो विदुषो नास्तीति व्याचक्षते तेषामप्यभावात् भावोत्पत्तेरनभ्युपगमा न्नित्यानां काले यदन्यदविहितं क्रियते तत्तत्प्रत्यवायोत्पादोक्तव्य इति घट्टकट्यामिभातवृत्तात् आपद्यते । अत्रोपपत्तिमाह नचेति चोदेतौ यस्मात् आत्मरतेः सर्वभूतेषु चेतना चेतनेषु उत्तममध्यमाधमेषु कश्चिदपि अर्थव्यपाश्रयः सुखभोगात्मकमयो जनाभिसंबंधो नास्ति आत्मरतिस्वादेव निष्कामत्वाद्विदुषः पुण्यपापफलसंबंधो नास्तीत्यर्थः १८

यस्मात्त्रिष्कामस्य कर्मलोपो नास्ति तस्मात्त्वमपि असक्तः फलासक्तिशून्यः सततं सर्वदा कार्यं अवश्यकर्तव्यं कर्मनित्यनैमित्तिकं समाचर हियस्मात् असक्तः कर्माचरन् परं मोक्षं सत्त्वशुद्धिद्वारेणाप्नोति १९ अत्र शिष्टाचारं प्रमाणयति कर्मणेति कर्मणैव सहसंसिद्धिश्च वणादि साध्यां ज्ञाननिष्ठां गुं आस्थिताः प्रवृत्ताः जनकादयस्त्वाद्याः क्षत्रियाः ननु संन्यासेन । ननु शुद्धचित्तस्य मम नास्ति कर्मापेक्षेत्या शंक्याह लोकेति लोकस्य संग्रहः स्वधर्मप्रवर्तनं । ननु स्वप्रयोजनाभावेऽपि केवलं लोकसंग्रहार्थं चैतर्ककर्तव्यं तदा विदुषां ब्राह्मणानामपि संन्यासो न स्यात् यतीनेव संन्यासधर्मान् ग्राहयितुं तेषां संन्यास इति चेत् अर्जुनेऽपि न तदंवारितमस्ति । ननु क्षत्रियस्य संन्यासेऽधिकारो नास्तीति चेत् लिङ्गधारणेऽधिकाराभावेऽपि भरतः कृष्णमादिवा द्विषे कर्मत्यागमात्रेऽधिकारात् वार्तिके 'सर्वाधिकार विच्छेदो ज्ञाने चैव भूषयेत् ॥ कुतोऽधिकारनियमो व्युत्थाने क्रियते बलात्' इति विद्वत्संन्यासे क्षत्रियादेरपि अधिकारस्य साधितत्वात् अतो लोकसंग्रहेन मुख्यं कर्मप्रयोजनमिति चेत् सत्यं । न मे पार्था स्ति कर्तव्यमिति स्वदृष्टान्तेनाधिकारिकत्वाद् अर्जुनपुत्रं निनयो ज्यतेन क्षत्रियमात्रमिति तुष्यतु भवान् २० । २१ कर्मणि वर्ते एव अहं कर्म करोम्येवेत्यर्थः २२ यद्यहं कर्मणि न वर्तेयं तर्हि मनुष्याः ममैव वर्तमानुवर्तते अनुवर्तन्त कर्मन कुर्विरिति व्यर्थः अतं द्वितोऽनलसः सर्वशः सर्वप्रकारैः २३ ततश्च किमित्यत आह उत्सीदेयुरिति यद्यदाचरतीत्यादेरपरा योजना न केवलं लोकसंग्रहं पश्यन्

तस्मादसक्तः सततं कार्यं कर्म समाचर ॥ असक्तो ह्याचरन् कर्म परमाप्नोति पूरुषः १९ कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः ॥ लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन् कर्तुमर्हसि २० यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेव तरो जनः ॥ स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते २१ न मे पार्था स्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किंचन ॥ नानवाप्तमवाप्तव्यं वर्ते एव च कर्मणि २२ यदि ह्यहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतं द्रितः ॥ मम वर्त्मानुवर्तते मनुष्याः पार्थ सर्वशः २३ उत्सीदेयुरि मे लोकान् कुर्यात् कर्मचेदहम् ॥ संकरस्य च कर्ता स्यामुपहन्यामि माः प्रजाः २४ सक्ताः कर्मण्यविद्वांसो यथा कुर्वन्ति भारत ॥ कुर्याद्भिद्रांस्तथाऽसक्तश्चिकीर्षुर्लोकसंग्रहम् २५ न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसंगिनां ॥ जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन् २६ प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्ताऽहमिति मन्यते २७

कर्तुमर्हसि अपितु श्रेष्ठाचारत्वादपीत्याह यद्यदिति तथा च मम श्रेष्ठस्य यादृश आचारस्तथादृश एव यदनुवर्तिना त्वयाऽनुष्ठेयः न स्वातंत्र्येणान्यदित्यर्थः । कीदृशस्तवाचारो यो मयाऽनुवर्तनीय इत्याकांक्षायां न मे पार्थेत्यादिभिस्त्रिभिः श्लोकेस्तत्प्रदर्शनमिति मधुसूदनश्रीपादाः २४ यदि मादृश एव त्वं कृतायां सितया पि पुरा नुग्रहार्थं कर्माणि कुर्वित्याह सक्ता इति कर्मणि कर्मफले कुर्वति कर्माणीति शेषः असक्त इति च्छेदः २५ विद्वान् आज्ञानां कर्मस्वाप्तानां बुद्धिभेदं बुद्धेः शालनं न जनयेत् नोत्पादयेत् किंतु तान् सर्वाणि कर्माणि जोषयेत्सेवयेत् कथं युक्त आह तो भूत्वा समाचरन् २६ अविद्वान् कथं कर्मसु सज्जत इत्यत आह प्रकृतेरिति प्रकृतेः पारमेश्वर्याः सत्वरजस्तमोगुणात्मिकाया देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगुडा इति श्रुतिप्रसिद्धायाः शक्तेर्गुणैः कार्यकारणसंघातात्मकैः क्रियमाणानि कर्माणि अहंकारेण स्वस्मिन्नाध्यस्तेन विमूढः तदीयान् कर्तृत्वादीनां स्वधर्मत्वेन पश्यन् आत्मनश्च असंगानं वसं विवृणुताम पश्यन् आत्मा अहंकारेण विमूढ आत्माचेति विग्रहः अहं कर्माणि कर्मणां कर्तोति मन्यते कर्त्राध्यासेन । कर्ताऽहमिति तून्प्रत्ययस्तेन न लोकाव्ययनिष्ठा स्वार्थपुनामिति षष्ठीनिषेधः अन्यथा तु प्रत्यये कर्मणां कर्ताहमिति षष्ठ्याभाव्यं २७

एवंसक्तस्य कर्माचरणं प्रदर्शयति सक्तस्य तत्प्रदर्शयति तत्त्वविदिति गुणकर्मविभागयोः गुणविभागस्य कर्मविभागस्य च तत्त्वविदिति भाष्यं । नाहं गुणात्मक इति गुणेभ्य आत्मनो विभागः नाहं कर्मात्मक इति कर्मभ्यश्चात्मनो विभागः तयोर्गुणकर्मविभागयोस्तत्त्वं वेतीति श्रीधरः । मधुसूदनस्तु गुणाः देहेन्द्रियांतःकरणानि अहंकारास्पदानि कर्माणि च तेषां व्यापारभूतानि ममकारास्पदानि गुणकर्मैति द्वंद्वे कवद्भावः विभज्यते सर्वेषां जडानां भासकत्वेन पृथक् भवतीति विभागः स्वप्रकाशज्ञानरूपोऽहंकारात्मा गुणकर्मच विभागश्चेति द्वंद्वः तयोर्जडाजडयोस्तत्त्वं यो वेतिसः गुणाः करणात्मकाः गुणेषु विषयेषु वर्त्तते इति मत्त्वानसज्जते कर्तृत्वाभिनिवेशं करोतीत्यर्थः । गुणविभागस्य कर्मविभागस्य च तत्त्वविदिति पक्षे गुणकर्मणोरित्येव सिद्धे विभागपदं व्यर्थमिति । यद्वा यस्तत्त्ववित्तस्य गुणाः गुणेषु वर्त्तत इति मत्वा गुणविभागे कर्मविभागे च न सज्जते इति योजना गुणानां सत्त्वरजस्तमसां विभागो बुद्धयहंकारज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियविषयरूपेण विभज्यावस्थानंतस्मिन्नसज्जते इदमहमिति न मन्यते तथाहि । शरीरे गौरेऽहं गौरोऽस्मि हस्ताभ्यामात्मे मयेदमात्मेति चक्षुषा दृष्टे मयेदं दृष्टमिति अहंकारेणाभिमतं ममेदमित्यभिमतं मन्यते । बुद्धौ विक्रियमाणा यामहं सुखीति च सर्वेषु बुद्ध्यादिषु विभज्य गृह्यमाणेष्वपि प्रत्येकं प्रत्यक्त्वमध्यस्याहमिति ममेदं कर्मेति च मन्यते एतेन कर्मविभागोऽप्यावश्यकत्वेन व्याख्यातः । अन्यथा चिदात्मन्येव आदानादिकर्तृत्वं दुःखादिमत्त्वं चापतति अयं च कर्मविभागः श्रुत्यापि दर्शितः । 'अंधो मणिमविदत् तमनंगुलिरावयत् अग्नीवः प्रत्यमुंचत् तमजिह्वोऽसश्च त' इति । अंधः स्वयंप्रकाशहीनोऽपि चक्षुरादिभिरूपैर्वादिर्भविष्यमविदत्प्रकाशयति । अनंगुलिः काष्ठलोष्टादिवत् जडत्वात् स्वयं कर्मकर्तुमशक्तोऽपि पाण्यादिः आवयत् आसीत्यत्र विषयउपादत्ते । अग्नीवः छिन्नाशिरस्कवन्निर्जीवोऽहंकारस्तत्प्रत्यमुंचत् अग्नीवायां धारयति मयेदं लब्धमिति मन्यते । अजिह्वोऽधीधातुः जडत्वात्

तत्त्ववित्तमहाबाहो गुणकर्मविभागयोः ॥ गुणा गुणेषु वर्त्तत इति मत्त्वानसज्जते २८ प्रकृतेर्गुणसंमूढाः सज्जते गुणकर्मसु ॥ तान कृत्स्नविदो मंदान् कृत्स्नविन्नविचालयेत् २९ मयि सर्वाणिकर्माणि संन्यस्याध्यात्मचेतसा ॥ निराशीर्निर्ममो भूत्वा युध्यस्व विगतज्वरः ३० ये मे मतमिदं नित्यमनुतिष्ठंति मानवाः ॥ श्रद्धावंतो न स्युः ततो मुच्यंते तेऽपि कर्मभिः ३१

तत्त्वयं स्वगतसुखदुःखयोः पटवस्वगत रूपादेः प्रकाशने असमर्थोऽपि अहं सुखी दुःखीति चानुभवति । तथा च आत्मानात्मनोर्याथात्म्यज्ञो व्यावृत्तेष्वहंकारादिषु तत्कर्मसु चाभिमानादिषु कुतुमेषु सूत्रमि वानुवर्त्तमानमात्मानं तेभ्यः पृथक् भूतं जानन्न गुणाधी चक्षुरादयो गुणेषु दुःखरूपादिषु वर्त्तते न त्वात्मेति मत्त्वानसज्जतेऽहमेव हस्तादिसंघातरूपो ममेव दमादानादिकं कर्म तिनसक्तो भवतीत्यर्थः २८ एवं सक्ता सक्तयोः कर्माणि विभज्य सक्तकर्मानुवादपूर्वकं न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानाभित्युपक्रांतमुपसंहरति प्रकृतेरिति गुणैरहंकारादिभिः स्वस्मिन्नध्यस्तैः संमूढाः एकीभावेन अभेदाध्यासेन मूढास्तु प्रकृतेः प्रकृतिसंबंधिषु गुणेषु देहादिषु कर्मसु गमनादिषु च सज्जते अहमयं ब्राह्मणो ममेव दं यज्ञादिकं कर्म तिनसज्जते सक्ता भवति तान् मूढत्वात् अकृत्स्नविदः आत्मज्ञानहीनान् 'आत्मविद्विद्वत्त्ववित् । आत्मनो वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मत्या विज्ञानेन दंसर्वविदित' इति श्रुतेः मंदान् शास्त्रार्थग्रहणासमर्थान् कृत्स्नविद आत्मविन्नविचालयेत् कर्मनिष्ठातो न प्रच्यावयेत् तेषामुभयपृष्ठत्वापत्तेः प्रकृतेर्गुणैः संमूढाः गुणानां कर्मसु सज्जत इति प्राचा योजना २९ मयीति त्वं तु अज्ञो मुमुक्षुश्च मयि सर्वांतर्यामिणि सर्वाणिकर्माणि संन्यस्य स मर्ष्य अध्यात्मचेतसा आत्मानमधिकृत्य प्रवृत्तं शास्त्रं अध्यात्मतत्त्वप्रवणेन चेतसा शाकपाथिवा दिवन्मध्यमपदलोपी समासः आत्मानात्मा विवेकवर्त्तत्यर्थः ईश्वरप्रेरितोऽहं करोमीत्यनया बुद्ध्या निराशीः फलमनिच्छन् निर्भमो लब्धे ममत्वाभिमानशून्यश्च भूत्वा युध्यस्व विगतज्वरो विशोकः सन् ३० ये मे इति येऽन्येऽपि त्वाद्वाशाः मे मम तं असक्तया कर्मानुष्ठानं अनुतिष्ठंति अनुवर्त्तते मानवाः श्रद्धावंतः अनसूयतः अन्नदोषमपश्यंतः तेऽपि स्वकर्मभिर्धर्माधर्मौघैः मुच्यंते ३१

विपक्षे दोषमाह येस्विति सर्वशब्द ईश्वरवाची । 'सर्वसमाप्नोषिततोसि सर्वः' इति निर्वचनात् तस्य ज्ञाने विषये विशेषेण मूढान्पारोक्ष्येणापिते ईश्वरमजानंतो देहमात्रनिष्ठास्तान् नष्टान् स्वर्गापवर्गभ्रष्टान् अचेतसः विवेकशून्यान् २९ ननु ते चेत्तव मतं नानुतिष्ठंति तर्हि कथं तवांतर्यामित्वमित्यत आह सद्दशमिति स्वस्याः प्रकृतेः स्वकीयस्य प्रागभवीयधर्माधर्मसंस्कारस्य सदृशमनुरूपं ज्ञानवानपि चेष्टते किमु मूर्खः पश्चादिभिश्चाविशेषादिति न्यायात् तस्मात्प्रकृतियांति अनुसरंति भूतानि प्राणिनस्तत्र ममानि ग्रहः किं करिष्यति न किमपि अहमपि पूर्वकर्मापेक्षयैव तान् प्रवर्तयामीति भावः २३ एवंहि पुरुषस्य स्वातंत्र्याभावाद्भिन्नेष्वशास्त्रव्यर्थमित्याशंक्याह इन्द्रियस्येति इन्द्रियस्येन्द्रियस्येति द्विवचनं वीप्सायां प्रतीतिर्यस्येस्तेऽर्थशब्दादौ वचनादौ च विषये रागद्वेषौ अनुकूले रागः प्रतिकूले द्वेषश्च व्यवस्थितौ नित्यसंबद्धौ तत्र तयोर्वशनागच्छेदिति शास्त्रस्याभ्यनुज्ञा पुरुषस्य च तदनुष्ठाने स्वातंत्र्यमस्ति हि यतः तौरागद्वेषावेवास्य प्राणिनः परिपंथिनौ विरोधिनौ दृष्टद्वारेण प्रवर्तकत्वात् न तु प्रकृत्यनुसारी ईश्वरोऽस्य परिपंथी तस्य वैषम्यादिदोषापत्तेः अयं भावः । यथा ह्यस्तनेन स्वाज्ञोच्छेदनजेनापराधेन कुपितो राजाऽपराधिर्निहिनिगडादौ निग्रहीतुं स्वीयान् मटान् प्रवर्तयति स एवाद्यतनेन दानमानेन प्रसादित एव तेषामेव मटानामाधिपत्ये नियुक्ते । एवं पूर्वकर्मानुसारी ईश्वरो रागादिद्वारा पुरुषं बाधमानोऽपि विधिप्रतिषेधशास्त्रानुसारिणातेनैव भक्तिध्यानप्राधानेनावर्जितः एनं रागादिजये नियुक्ते तस्माद्विधिप्रतिषेधशास्त्रस्य नानर्थक्यं पुरुषस्य स्वातंत्र्यसत्त्वात् नापीश्वरे वैषम्यादिकं प्राणिकर्माय तत्त्वादिति ३४ यस्मादेवं तस्मात् श्रेयान् प्रशस्ततरः स्वधर्मः स्वस्य वर्णाश्रमानुरूप्येण ईश्वरेण विहितत्वात् विगुणो हि सादिमिश्रोऽपि किंचिदंगहीनोऽपि परधर्मात् हिंसादिदोषरहित परधर्मपेक्षया स्वनुष्ठितात् सर्वांगोपसंहारेण सम्यगनुष्ठितादपि स एव श्रेयान् स्वधर्मे युद्धादौ निधनं मरणमपि श्रेयः वि

येत्वेतदभ्यसूयंतो नानुतिष्ठंति मे मतम् ॥ सर्वज्ञानविमूढांस्तान् विद्धि नष्टान् चेतसः ३२ सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि ॥ प्रकृतियांति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति ३३ इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थरागद्वेषौ व्यवस्थितौ ॥ तयोर्न वशमागच्छेत्तौ ह्यस्य परिपंथिनौ ३४ श्रेयान् स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥ स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः ३५ अर्जुन उवाच ॥ ॥ अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पुरुषः ॥ अनिच्छन्नपि वाष्पेण य बलादिवनियो जितः ३६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः ॥ महाशनो महापाप्मा विद्ध्येनमिह वैरिणम् ३७

हितत्वात् परस्य धर्मो भैक्षचर्यादिर्भयावहः क्षत्रियस्य तव निषिद्धत्वात् । तस्मात्स्वतंत्रेण त्वया स्वधर्म एवानुष्ठेय इति भावः ३५ ईश्वरो धर्माधर्मौ रागद्वेषौ वा पुरुषस्य प्रवर्तकौ भवत इत्यात्मनोऽस्वातंत्र्यमन्वानोर्जुन उवाच अथ केनेति केन ईश्वरादीनामन्यतमेनान्येन वा प्रयुक्तः प्रवर्तितः सन्नयं पुरुषः पापमनिष्टं चरति करोति अनिच्छन्नित्यनेन रागद्वेषयोः प्रवर्तकत्वं निरस्तं सति हिरागे इच्छामवति अत इच्छाया अभावाद्वागाभावः रागस्याप्रवर्तकत्वे तन्मूलभूतसंस्कारहेत्वोर्धर्माधर्मयोरप्रवर्तकत्वं तत्तत्सापेक्षस्य ईश्वरस्यापीतिसर्वेषामाक्षेपः तस्मान्मुख्यं प्रवर्तकं यत्तद्वाच्यमित्यर्थः बलादिवनियो जितः विष्टिगृहीत इवेत्यर्थः ३६ अत्रोत्तरं काममय एवायं पुरुष इत्यादि श्रुतिसिद्धं भगवानुवाच काम एष इति एषमसिद्धः कामः 'सोऽकामयत जायामे स्यादयं प्रजायेयाथ वित्तं मे स्यादयं कर्म कुर्वीय' इति श्रुतेरिदं भूयादिदं भूयादिति तीव्राभिलाषहेतुभूतश्चेतसोऽनवस्थितत्वापादको वृत्तिविशेषः स च चेतारूप एव । कामः संकल्प इत्युपक्रम्यैतत्सर्वमन इत्युपसंहारात् स एष कामः केन चिन्मि तेन प्रतिहतः क्रोधरूपेण परिणमतेऽतः क्रोधो भिज्जलनात्माऽप्येष एव तमेन मिह शरीरेऽतः स्थितं वैरिणं विद्धि कुतो वैरी यतः रजोगुणसमुद्भवः रजो रजनात्मकः प्राकृतो गुणस्तस्य गुणो कार्यभूतो नृणां संगो तावैव उद्भवो यस्य सः रजः कार्यत्वात् दुःखैकफलोऽयमतो वैरी । यद्वा रजोगुणस्य लोभप्रवृत्त्यादिलक्षणस्य समुद्भवो यस्मात् । ननु विषयाभिलाषात्मकः कामो विषयार्पणेन शास्त्रम्यति विषयस्य दौर्लभ्यनिश्चये स्वतः पृथगानिवर्तते अंध इव रूपदर्शनाभिलाषादित्याशंक्याह महाशनो महापाप्मेति महत्पापं मपारणीयं अशनमस्य स तथा यथोक्तं । 'न जातुकामः कामानामुपभोगेन शास्त्रम्यति ॥ हविषा कृष्णवर्मे-

-वभूयस्वाभिवर्धते' इति । 'यत्पृथिव्यां व्रीहियं वंहिरण्यं पशवः स्त्रियः ॥ ज्ञालमेकस्य तत्सर्वमिति मत्वा शमं जेत' इति । तथा महापाप्मा अत्युग्रः सहस्रहस्तः प्रबोधितोऽपि निवर्तते तद्वदयमपि बुद्धिकित्स्यः महाशनस्वान्नायं वैरीदानसाध्यः नापि सामभेदसाध्यः अत्युग्रत्वात् अतो हंतव्य एवेति ३७ अस्य वैरित्वमेव विवृणोति धूमेनेत्यादिना उल्बेन गर्भेष्टनेन जरायुणा तेन कामेन इदं वक्ष्यमाणं ज्ञानमावृतं आवरणीयस्य त्रैविद्यत्वात्तदनुगुणं दृष्टान्तत्रयं ज्ञेयम् ३८ आवृतमिति ज्ञानं अंतःकरणसत्त्वं । 'हीर्षीर्भीरित्येतत्सर्वमन एव' इति श्रुतेः एतेन कामेन रजोगुणात्मकेन आवृतं ज्ञानिनः अंतःकरणविशिष्टस्य प्रमातुर्नित्यवैरिणा कामरूपेण दुष्पूरेण पूरयितुमयोग्येन । अयं हि पूर्यमाणोऽनर्थानेव प्रसवेत् अनलेन अथापि पूर्यते चेत् अनलः नास्त्यलं पर्याप्तिर्यस्य स तथा तेनानलेन न ह्यनलः काष्ठे स्तर्पयितुं शक्यः किंतु वर्धत एव तद्वदयमपीत्यर्थः अयं भावः । अंतःकरणसत्त्वं हि वह्निवत्प्रकाशात्मकं तत्सहजेन कामेन वह्निरिव धूमेनावृतं चेत् प्रमातारमनर्थे पातयति अन्यथा तदेव स्वभावशुद्धत्वात् विवेकवैराग्योपगंभूत्वात् मुद्धरेत् अतोऽयं कामो ज्ञानिनो नित्यवैरीति ३९ किंच इन्द्रियाणीति अयमर्थः इन्द्रियमनोबुद्धयो हिकामेनाधिष्ठिता बाह्यार्थप्रवणा भवन्ति तैश्च तथा भूतैरयं कामो ज्ञानं चिदाकाशरूपमादर्शतलप्रख्यं यत्र योगिनो व्यवहितं विप्रकृष्टमतीतमनागतं वापश्यन्ति यथोक्तमाचार्यैः । 'विश्वं दर्पणदृश्यमानं न गीतुल्यं निजातर्गतं पश्यं त्यात्मनि' इति निजातर्गतं शरीरांतर्गतं आत्मनि हादाकाशाख्ये ब्रह्मणि तत्तमलेनादर्शमिवावृत्य देहिनं देहाभिमानिनं विशेषेण मोहयति विशब्दात् देहाभिमानशून्ययोगिनमपि व्युत्थानावस्थायाम् किंचिन्मोहयतीति गम्यत इति अक्षरयोजना स्पष्टा ४० तस्मादिति यस्मादिन्द्रियाण्यस्याधिष्ठानं साभंतस्येव गिरिदुर्गादिकंतस्मात्तान्येव नित्यम्यवशीकृत्य एनं कामं हि निश्चयेन प्रजहि

धूमेनाव्रियते वह्निर्यथाऽऽदर्शो मलेन च ॥ यथोल्बेनावृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतम् ३८ आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यवैरिणा ॥ कामरूपेण कौंतेय दुष्पूरेणानलेन च ३९ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते ॥ एतैर्विमोहयत्येष ज्ञानमावृत्य देहिनम् ४० तस्मात्स्वमिन्द्रियाण्यादौ नित्यम्यभरतर्षभ ॥ पाप्मानं प्रजहि ह्येनं ज्ञानविज्ञाननाशनम् ४१ इन्द्रियाणि पराण्यादुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु सः ४२

प्रकर्षेण नाशय । गिरिदुर्गादीन् स्वायत्तीकृत्येव तत्स्थं समंतं प्रति राजानस्तद्वत् हंतव्यत्वे हेतुः पाप्मानमत्युग्रं तत्रापि हेतुः ज्ञानविज्ञाननाशनमिति ज्ञानस्य शास्त्राचार्योपदेशस्य परोक्षस्य विज्ञानस्य निदिध्यासनपरिपाकजस्यापरोक्षस्य च नाशनम् ४१ न केवलं बाह्येन्द्रियजयेनैव कृतार्थत्वं किंतु मनोबुद्धयोरपि जयः कर्तव्यः कामस्य समूलोच्छेदाय त्रिप्राकारदुर्गस्थस्य समंतस्येवाभ्यंतरप्राकारद्वयजयेन । अतो मनोबुद्धयोर्जयार्थयोगं दर्शयति इन्द्रियाणीति अत्र परत्वं सूक्ष्मत्वेन कारणत्वेन बाबोद्धयम् । इन्द्रियाणि चक्षुरादीनि पराणि स्वविषयेभ्यः पृथिव्यादिस्वाश्रयसहितेभ्यो गंधादिभ्यो वितपुत्रशरीरेभ्यश्च तेषां तत्कारणत्वात् तथा च कौपीतकिनः समामनंति ब्राह्मणे प्राणेभ्यो देवादेवेभ्यो लोका इति व्युच्चरंतीत्यनुषज्यते प्राणेभ्य इन्द्रियेभ्यो देवास्तदधिष्ठादयो देवता उत्पद्यन्ते देवेभ्यश्च लोका भूतभौतिका उत्पद्यन्ते इति श्रुत्यर्थः । इन्द्रियेभ्यः परं मनः 'मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोति' इति श्रुतेरिन्द्रियाणामनो विकारत्वात् । तेन बाह्यार्थेभ्य इन्द्रियाण्याकृष्य मनसि प्रविलापनीयानीति दर्शितम् । केवलं परत्वं मात्र प्रतिपादने प्रयोजनाभावात् मनसस्तु परा बुद्धिः । 'तस्माद्वा एतस्मान्मनो मया त्वान्योऽंतरात्मा विज्ञानमयः' इति श्रुतेः मनसः प्रविलापनं तत्कारणे बुद्धौ कर्तव्यमित्यर्थः समष्टिबुद्धेरप्यत्रैवातर्भावः यो बुद्धेः परतस्तु सः यस्तु तदुक्तं भास्यवर्गात् बुद्ध्या देर्भासकस्य ज्ञानस्यैवैलक्षण्यं गमयति यो बुद्धेरपि परतः स ज्ञानपदाभिधेयः कामेन उल्बेन गर्भे इव आवृत इति व्यवहितेन संबंधः तथा च श्रुतिः । 'यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञस्तद्यच्छेद्ज्ञानात्मानि ॥ ज्ञानमात्मानिमहति तद्यच्छेच्छांत आत्मानि' इति एतदुक्तं भवति वागादिबाह्येन्द्रिय-

-व्यापारमुत्सृज्य मनोमात्रेणावतिष्ठेत् मनोऽपि विषयविकल्पाभिमुखं ज्ञानात्मशब्दोदितायां बुद्धौ धारयेत् तामपि महत्यात्मनिसमष्टिबुद्धौ धारयेत् तत्तत्तमहात्मात्मानं शांतिनिष्कलेपरस्मिन् ज्योतिषिप्रत्यगात्मनि धारयेदिति ४२ योगफलमाह एवमिति आत्मानं मनः हादाकाशेऽपि तत्स्थान्नित्यान् कामान् कामयानं श्रूयते हि दहरविद्यायां हादाकाशं प्रकृत्य यच्चास्येहास्ति यच्च नास्ति सर्वतद्वग्नत्वाविदत इति तत्रत्यानां कामानां सत्त्वं तेषां च सत्यत्वं । 'तद्मे सत्याः कामाः' इति श्रुतेः आत्मानं मनः आत्मना मनसैव बुद्धयेव वा संस्तभ्य निर्वृतिं कृत्वा बुद्धेः परं परमात्मानं बुद्ध्या समूलघातं कामरूपं शशं शातयित्वा रंजहि नाशय हेमहाबाहो इति संबोधयंस्तत्राशेतव सामर्थ्यमस्तीति दर्शयति अयमर्थः यावत् काममूलस्या ज्ञानस्योच्छेद आत्मतत्त्वज्ञानेन क्रियते तावत्पर्यंतं कामस्य निर्मूलोच्छेदो न भवतीति बुद्धेः परं बुद्ध्या कामो नाशनीयः तस्मिन् अनेष्टे संसारानर्थोच्छेदो भवतीति । दुरासदं परबोधविना दुःखेनापि नाशयितुमशक्यम् । उपायः कर्मनिष्ठाऽत्र प्राधान्येनोपसंहृता ॥ उपेया ज्ञाननिष्ठा तु दुष्णत्वेन कीर्तिता ४३ ॥ इति नीलकण्ठीये भारतमावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ अध्यायद्वयोक्त्यर्थे प्रामाण्यशंका माभूदिति विद्यावंशसंप्रदायमात्मनश्च भ्रमविप्रलंभकत्वादि निरासायेश्वरत्वं सर्वज्ञत्वं च दर्शयति । इममित्यादिना इमं सांख्ययोगं कर्मयोगरूपोपायसहितम् । स संन्यासमिति भाष्यं इमं

एवं बुद्धेः परं बुद्ध्या संस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुरासदम् ४३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कर्मयोगो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ पर्वणितु सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानहमव्ययम् ॥ विवस्वान्मनवे प्राहमनुरिक्ष्वाकवेऽब्रवीत् १ एवं परंपराप्राप्तमिमं राजर्षयोऽविदुः ॥ सकालेनेह महता योगेन प्रोक्तः पुरातनः ॥ भक्तोऽसि मे सखा चेति रहस्यं ह्येतदुत्तमम् ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अपरं भवतो जन्म परं जन्म विवस्वतः ॥ कथमेतद्विजानीयां त्वमादौ प्रोक्तवानिति ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव चार्जुन ॥ तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परंतप ५

संध्योपासनादिनिर्विकल्पकसमाध्यनुष्ठानांतं कर्मयोगं ज्ञाननिष्ठोपसर्जनं पारिव्राज्यानधिकारिणाराज्ञाभेद्योगं । विवस्वते सूर्याय मंडलाभिमानिने सर्वेषां क्षत्रियाणामादिभूतायाहमादित्यांतर्यामी 'यत्पुंरादित्ये हिरण्यमयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यमश्रुर्हिरण्यकेश आप्रणखात्सर्वेष्वसृष्टं तस्य यथा कप्यासं पुंडरीकमेव मक्षिणी तस्योदिति नाम' इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धः प्रोक्तवान्पुरा अव्ययं अविच्छिन्नं संप्रदायं तेनानादित्वमपि मनवे स्वपुत्राय विवस्वान्प्राह इक्ष्वाकवे मनुः स्वपुत्राय ब्रवीत् १ एवमिति एवं परंपराप्राप्तमिक्ष्वाको निमिनाभागादिक्रमेण राजर्षयः जनकाजातशत्रुकैकेयप्रभृतयो राजानः ऋषयश्च सनकवसिष्ठाद्याः सूक्ष्मार्थदर्शिनस्ते राजान एव ऋषय इति वा अविदुर्ज्ञातवन्तः । सिजभ्यस्तविदिभ्यश्चेति लङोद्ग्रेज् । नष्टः अदर्शनं गतः २ स इति अद्य संप्रदायविच्छेदे सति भक्तः शरणागतः सखा प्रीतिविषयः रहस्यं गोप्यं अभक्तादिभ्यो न देयं अन्यथानिर्वीर्याविद्याभवेदित्यर्थः तथा च भगवणः । 'विद्याहव ब्राह्मणमाजगाम गोपाय माशेषधिष्टेऽहमस्मि ॥ असूयकाया नृजवेऽयताय नमा ब्रूयावीर्यवती तथास्याम्' इति ३ भगवद्देहस्य वसुदेवादुत्पत्तिमन्वानोऽर्जुन उवाच अपरमिति अपरं अर्वाकालिकं परं बहुकालिकं विजानीयात् । यद्यपि शब्दादयमर्थो ज्ञातस्तथाऽपि विरुद्धस्य वाक्यस्याबोधकत्वात् कथमेतद्विजानीयमित्युक्तं पदयोजना स्पष्टा ४ स्वदेहस्याजत्वं साधयितुं स्वस्य सर्वज्ञत्वं तावदाह बहूनीति स्पष्टार्थः श्लोकः ५

किं तर्हि योगिनां सर्वज्ञत्वप्रसिद्धेस्त्वं जातिस्मरो जीवोसीत्याशंक्याह अजइति देहाभिच्छृष्टस्याजत्वाव्ययत्वेन त्वेवाहं जानुना समित्यप्रसाधिते इह तु देहविशिष्टस्यैव ते उच्यते ईश्वरोऽपीत्यनेन देहाभिच्छृष्टस्यास्मदादेरपीश्वरत्वं तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मित्यादि श्रुतिप्रसिद्धमतो देहविशिष्टस्यैवाजत्वनित्यत्वे दृढीक्रियेतेऽन्यथाऽनीश्वरत्वप्रसंगात् । न ह्यादित्यांतर्यामिणः परमेश्वरस्य हिरण्य इमं श्रुत्वा दिवि शिष्टो देहो जन्मव्ययवानितिवक्तुं शक्यं अकर्मजत्वात्कर्मफलस्य हि पराकाष्ठाहैरण्यगर्भशरीरप्राप्तिः 'न च पुरुषो ह वै नारायणोऽकामयत अत्यतिष्ठेयं सर्वाणि भूतानि अहमेव दंसर्वं स्यामिति स एतं पुरुषमेधं पंचरात्रं यज्ञक्रतुमपश्यत्' इत्यादिना शतपथेनारायणारण्यस्य परमात्मनः 'सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ स भूमिं विश्वतो वृत्वाऽत्यतिष्ठदंशां गुलमिति पादोऽस्य सर्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि' इति च पुरुषसूक्तप्रतिपाद्यस्य सर्वाणि भूतान्यतिक्रम्य स्थितस्येश्वरस्यापिशरीरं पंचरात्रारण्यकर्मविशेषफलमिति श्रूयते इति वाच्यं तन्न नारायणशब्देन हिरण्यगर्भस्यैव विवक्षितत्वात् । न हि परमेश्वरस्य पूर्णकामस्य सर्वानतिक्रम्य स्थितस्य पुनरत्यतिष्ठेयं सर्वाणि भूतानीतिकामना भवति । ननु परमेश्वरेऽपि कामना दृष्टा 'सोऽकामयत बहुस्यां प्रजायेयेति' इति चेत् 'श्वाघनीयप्रज्ञो देवानां प्रियो यत आप्तकामस्य कास्पृहा' इति श्रुते लोकोक्तुलीला कैवल्यमिति न्यायाच्च निस्पृहस्य लीलैव ब्रह्मांडकोटीः सृजतो भगवतो राजगोपालस्य कर्मकिं करेण कर्मणा सार्वभौम्यं प्रार्थयतां साम्यमापादयति । तस्मान्न कर्मफलं भगवतः शरीरं अतएव न भौतिकं विराट्सूत्रात्मातिरिक्तस्य भौतिकस्याभावात् तस्माद्युक्तमजोऽपि सन्निति । ननु तर्हि भगवच्छरीरस्य किमुपादानमवित्येति चेन्न परमेश्वरे तदभावात् । जीवाविद्या चेन्न शुक्तिरजतादेरिव तुच्छत्वापत्तेः । चिन्मात्रं चेन्न चितः साकारत्वायोगात् तथा त्वेवातस्यातींद्रियत्वापत्तिः । तस्मा

अजोऽपि सन्न व्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् ॥ प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया ६

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ॥ अभ्युत्थानमधर्मस्य तदाऽऽत्मानं सृजाम्यहम् ७

परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ॥ धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ८

किं मालंबो भगवद्देहो देवकी गर्भप्रवेशजननबाल्यकौमारपौगंडयौवनादिप्रतीतिविषय इति चेत् शृणु प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया अयमर्थः । जीवात्मानो हि अनात्मभूतां प्रकृतिं तेजो ब्रह्मात्मिकां पंचभूतात्मिकां वा अधिष्ठाय संभवति जन्मादील्लभंते अहं तु स्वां प्रत्यगनन्यां प्रकृतिं प्रत्यकैतन्यमेवेत्यर्थः । तदेवाधिष्ठाय न तूपादानांतरं आत्ममायया स्वीयमायया संभवामि यथा कश्चिन्मायावी स्वयं स्वस्थानादप्रच्युतस्वभावोऽप्यदृश्यो भूत्वा स्थूलसूक्ष्मभूतान्यनुपादायैव कैवल्यमायया द्वितीयमायाविनस्वसदृशमेव सूत्रमार्गेण गगनमारोहंतं सृजति । एवमहंकूटस्था चिन्मात्रो ग्राह्यः स्वमायया चिन्मयमात्मनः शरीरं सृजामित्यबाल्याद्यवस्थाश्च सूत्रारोहणवदृश्यामि एतावांस्तु विशेषः लौकिकमायावीमाया मुपसंहरन्न द्वितीयमायाविनमप्युपसंहरति । अहं तु तामनुपसंहरन्न स्वविग्रहमपिनोपसंहरामीति । एवं हि सति हिरण्य इमं श्रुत्वा दिलक्षणविग्रहयोगिनश्चैतन्यस्य अंतस्तद्धर्मोपदेशादित्यादि न्यायसिद्धं विद्यदाद्युपादानत्वलक्षणं सर्वेश्वरत्वं युज्यते नान्यथेति । तस्मात्सिद्धं परमेश्वरस्य मायामयं शरीरं नित्यमित्येकेनैव देहेन विवस्वंतमुपदिश्यत्वा मप्युपदिशामीति । अभ्युत्थानमिति यैसा जगन्मूर्तिरिति सावधारणं प्रतिज्ञायते । 'देवानां कार्यसिद्धयर्थमाविर्भवति सायदा ॥ उत्पन्नेति तदालोके सानित्याप्यभिधीयते' इति नित्याया अप्याविर्भावापेक्षया सूर्यस्येव बाल्यादिकमुत्पत्त्याद्युपगम्यते । मायैतु स्वां प्रकृतिं वैष्णवीं त्रिगुणात्मिकां मायां अधिष्ठाय वहीकृत्य आत्ममायया संभवामि देहवान् जात इवात्मनो माययान परमार्थतो लोकोक्तवदिति व्याख्यातम् ९ कदा संभवसीत्यपेक्षायामाह यदेति ग्लानिर्हासः अभ्युत्थानं वृद्धिः ७ किमर्थमात्मानं मायया सृजसीत्यत आह । परित्राणयेति । दुष्कृतां दुष्टकर्मकुर्वतां पापिनां संभवामि आविर्भवामि ८

जन्ममायामयं कर्मसाधुत्राणंदिव्यं अप्राकृतयो वेतिसत्यत्वादेहं पुनः जन्मन प्राप्नोति किं तु मामेति मामेव प्राप्नोति । एतेन भगवतो जन्मानिकर्माणि च भगवत्प्राप्तिकामेन गेयानीति दर्शितं ९ एतस्यापि भगवत्प्राप्तेर्द्वारमाह वीतेति रागो विषयेषु प्रीतिः मयं स्वोच्छेदाशंका क्रोधः स्वपरपीडाहेतुरभिज्वलनं तत्र यो वीताः येभ्यस्ते वीतरागभयक्रोधाः अतएव मन्मथाः मदेकप्रधानाः । किं जारिणीयथा जारमपि भर्तारं चाश्रिता योगक्षेमार्थं तद्वन्नेत्याह मासुपाश्रिताः ज्ञानतपसा ज्ञानमयं तप आलोचनं मज्जन्मकर्मणोः स्वरूपस्य च निरंतरं चिंतनं 'यस्य ज्ञानमयं तपः' इति श्रुतिप्रसिद्धं ज्ञानतपः तेन पूताः संतो मद्भावं मत्तादात्म्यं प्राप्ता इत्यर्थः १० ननु साधवसाध्वोस्त्राणविनाशो कुर्वतस्तव वैषम्यनैर्घृण्येस्तोऽतः किं तवास्मदादितुल्यस्य जन्मकर्मस्वरूपाणां चिंतनेनेत्याशंक्याह येयथेति ये मनुष्याः मांसं सर्वं शरीरस्थं यथा येन प्रकारेण शत्रुत्वेन मित्रत्वेन वा प्रपद्यंते प्राप्नुवंति तांस्ते नैव प्रकारेणाहमपि भजामि अनुसरामि । ये तु मम वर्त्मभक्तिध्यानप्रणिधानात्मकमनुवर्तते तान् ममात्मभूतांस्तथैव सर्वशः सर्वैः प्रकारैरनुवर्तंस्त्वमित्योजना । ततश्च मद्भिर्भूते प्राणिजाते यथायः प्रीतिं द्वेषं वा करोति तस्मिन्मत्प्रतिबिम्बभूतेऽहमपि तथैव प्रीतिं द्वेषं च करोमि । बिम्बपूजापरिभवोपतिबिम्बे एव संकामतोऽतो न मम वैषम्यनैर्घृण्येस्तः । तस्मात्तु श्रेयोर्थिना सर्वस्य कल्याणायैव यतितव्यमिति भावः । मायैतु येयथा येन प्रकारेण येन प्रयोजनेन आर्ता जिज्ञासवोऽर्थार्थिनो ज्ञानिनो वा प्रतिपद्यंते तांस्तथैव पीडापरिहारेण ज्ञानदानेन अर्थदानेन भोक्षदानेन वाऽनुगृह्णामि । सर्वथा ते ममैव वर्तमानुवर्तत इति अन्यदेवताभक्ता इति चेत् तद्व्याचक्षते ११ कांक्षंत इति हियस्मात्मानुषेलोके कर्मसिद्धिः काम्यकर्मफलं पुत्रपश्वादिकं क्षिप्रं भवति न तु निष्कामकर्म जाचितं शुद्धिः । अतो ये कर्मणां सिद्धिं फलं ह्यैव क्षिप्रं कांक्षंतः कांक्षमाणाः देवताः इन्द्रादीन् यजंते तेऽपि ममैव वर्तमानुवर्तत इति पूर्वोक्तान्वयः । वक्ष्य

जन्मकर्मचमेदिव्यमेवं यो वेतितत्त्वतः ॥ त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोऽर्जुन ९ वीतरागभयक्रोधा मन्मयामासुपाश्रिताः ॥ बहवो ज्ञानतपसा पूता मद्भावमागताः १० येयथामां प्रपद्यंते तांस्तथैव भजाम्यहम् ॥ मम वर्तमानुवर्तते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ११ कांक्षंतः कर्मणां सिद्धिं यजंत इह देवताः ॥ क्षिप्रं हि मानुषे लोके सिद्धिर्भवति कर्मजा १२ चातुर्वर्ण्यमया सृष्टं गुणकर्मविभागशः ॥ तस्य कर्तारमपि मां विद्वद्यकर्तारमव्ययम् १३ न मां कर्माणि लिंपन्ति न मे कर्मफले स्पृहा ॥ इति मां योऽभिजानाति कर्मभिर्न संबध्यते १४

तिचेयं न्यदेवताभक्ता इत्यादि १२ अन्यदेवताभक्ता अपि कस्मात्पुनः कारणात्तवैव वर्तमानुवर्तते नान्यस्येत्यत आह चातुर्वर्ण्यमिति चतुर्णां वर्णानां हितं चातुर्वर्ण्यं गुणाश्च कर्माणि चेति गुणकर्म द्वंद्वकवद्भावः कर्माणि अग्निहोत्रादीनि गुणाश्च ब्रह्मदेवतादिरूपाः विभागशः साधारणा साधारणविभागेन तथा हि । दानजपादिकं सर्वसाधारणं । अग्निहोत्रादिकं त्रैवर्णिकस्यैव न गूढस्य । राजसूयादिकं राजपुत्रेणैव तरेषामिति विभागो दृश्यते । यतश्चातुर्वर्ण्यगुणकर्ममया सृष्टं ततोऽन्यदेवतानामपि मनुष्यत्वात्पुत्रप्रीत्यापि तुरितत्प्रीत्या ममैव तृप्तिरस्तीत्यर्थः । यद्वा गुणविभागशः कर्मविभागश इति योज्यं तथा हि । सत्त्वप्रधाना ब्राह्मणास्तेषां कर्मशमदमादिकं । सत्त्वोपसर्जनरजःप्रधानाः क्षत्रियास्तेषां कर्मशौर्यादि । तमउपसर्जनरजःप्रधाना वैश्यास्तेषां कर्मकुष्यादि । रजउपसर्जनतमः प्रधानाः शूद्रास्तेषां कर्मशूद्रपूषेति गुणकर्मविभागो दृश्यते । तदा चातुर्वर्ण्यमिति स्वार्थेऽप्यन्यं चत्वारो वर्णाः गुणकर्मविभागशो मया सृष्टा इत्यर्थः । अन्यदेवताभक्ता अपि मनुष्यकर्मकारित्वान्मद्भक्ता एवेति भावः । ननु यद्येवं स्वसंततितपणेन स्वाज्ञाकरणेन प्रीयसे तदर्थं च त्वया चातुर्वर्ण्यं सृष्टं तर्हि महान् संसारी त्वमसीत्याशंक्याह तस्येति कर्तारं मायायोगात् वस्तुतोऽकर्तारं अतएवाव्ययं अविकारिणं ११ ननु कर्तारपिकथमकर्तृत्वमत आह नमामिति कर्मलेपोऽपि कुतो नास्तीत्यत आह न मे इति यः कर्तृत्वाभिमानो न लिप्यते यस्तु फलेच्छुः स एवात्मनः कर्तृत्वं मनुत इति फलेच्छाभावादकर्ता अकर्तृत्वाच्च न लिप्यते इति मां योऽभिजानाति स कर्मफलस्पृहा इत्यागात् कर्मभिर्न संबध्यते १४

एतदेवशिष्टाचारप्रदर्शनपूर्वकंग्राहयति एवंज्ञात्वेति पूर्वतरंवेदोक्तत्वात् नत्वधुनाकेनचित्कल्पितमित्यर्थः पूर्वतरंप्रथमतःरक्तंअत्यावश्यकत्वादितिवार्थः १५ आवश्यकत्वेऽपिनकर्मणोगतानु
गतिकेतयाऽनुष्ठानकर्तव्यंकिंतुज्ञात्वाकर्माणिकुर्वेदितिवचनात्कर्माश्रितंकिंचिद्विशेषज्ञापयितुमुपोद्धातयति किंकर्मेति यतः कर्माकर्मणीकवीनामपिदुर्निरूपेततस्मात्तेतुभ्यंकर्मअकर्मचाकारप्रच्छे
पेणग्राह्यं तेउभेप्रवक्ष्यामियत्तद्वयंज्ञात्वाऽशुभात्संसारामोक्षयसे १६ एतज्ज्ञानमावश्यकमित्याह कर्मणइति तत्त्वंबोद्धव्यमस्तीतिस्थलत्रयेऽपितत्त्वमस्तीतिपदद्वयाध्याहारः कर्मणःशास्त्रविहि
तस्य विकर्मणःप्रतिषिद्धस्य अकर्मणस्तूष्णींभावस्थगहनाकर्मणइत्यत्रकर्मणइतित्रितयोपलक्षणं कर्मविकर्माकर्मणांगतिर्याथात्म्यंतत्त्वंगहनं १७ यत्कर्मादेस्तत्त्वंवक्ष्यामीतिप्रतिज्ञांततदाह कर्मणी
ति कर्माणिकर्माकर्मविकर्मात्मकेदेहेन्द्रियादिव्यापारेअविद्ययाप्रत्यगात्मनिआरोपितेसतितत्रअकर्मकर्माभावंनौस्थेनतीरतरौचलनेआरोपितेसतितत्त्वबुद्ध्यातत्रचलनाभावमिवयःपश्येत् । तथाचलं
गुणवृत्तमितिन्यायेनत्रिगुणात्मकेषुदेहेन्द्रियादिषुनित्यकर्मवत्सुयश्चंद्रतारकादौगत्यभावमिवतूष्णींभूतोऽहमस्मिनेकचित्करोमीत्यध्यस्तेअकर्मणिकर्माभावेकर्मतन्निग्रहाख्यप्रयत्नरूपयःपश्यति
समनुष्येषुबुद्धिमात्रतत्त्वदर्शी । आत्मनिभ्रातिजनितव्यापारस्यअनात्मनिचतादृशनिर्वापारत्वस्यबाधात्सएवचयुक्तोयोगीकृत्स्नकर्मकृच्चकर्मयोगफलस्यतत्त्वज्ञानस्यप्राप्तत्वादितिस्तुतिमात्रं ।
आत्मनोऽकर्तृत्वंसंघातस्थैवकर्तृत्वमितिभावयताकर्माणिकर्तृव्यानीत्यर्थः । यद्यप्येतद्बहुधाप्रपंचितंअव्यक्तोऽयमित्यादौतथापितत्त्वस्यदुर्ज्ञेयत्वात्पुनःपुनरुच्यतइतिप्रांचः । यत्तुकर्माणिनित्येपरमे
श्वरायेंऽनुष्ठीयमानेबंधहेतुत्वाभावादकर्मैदमितियःपश्येतथाऽकर्मणिनित्यकर्माकरणेप्रत्यवायहेतुत्वेनकर्मैदमितिचयःपश्येत्सबुद्धिमानितितदसंगतमेव । नित्यकर्मणिअकर्मैदमितिज्ञानस्याशु

एवंज्ञात्वाकृतंकर्मपूर्वरपिसुमुशुभिः ॥ कुरुकर्मैवतस्मात्त्वंपूर्वैःपूर्वतरंकृतम् १५ किंकर्मकिमकर्मेतिकवयोऽप्यत्रमोहिताः ॥

तत्तेकर्मप्रवक्ष्यामियज्ज्ञात्वामोक्ष्यसेऽशुभात् १६ कर्मणो ह्यपि बोद्धव्यं बोद्धव्यं च विकर्मणः ॥ अकर्मणश्च बोद्धव्यं गहनाकर्मणो

गतिः १७ कर्मण्यकर्मयः पश्येदकर्मणि च कर्मयः ॥ स बुद्धिमान्मनुष्येषु स युक्तः कृत्स्नकर्मकृत् १८

ममोक्षहेतुत्वाभावान्मिथ्याज्ञानत्वेन तस्यैवाशुभत्वाच्च । नचैतादृशं मिथ्याज्ञानं बोद्धव्यं तत्त्वं नाप्येतादृशज्ञाने बुद्धिमत्त्वादिस्तुत्युपपत्तिरिति दिक् । ये तु कर्मणि ज्ञानकर्मणि दृश्ये जडसद्रूपेण स्फुरणरूपेण वाऽनुस्यूतं सर्वभ्रमाधिष्ठानं अकर्म अवेद्यं स्वप्रकाशचैतन्यं परमार्थदृष्ट्या यः पश्येत् तथा अकर्मणि स्वप्रकाशे दृग्वस्तुनिकल्पितं कर्मदृश्यं मायामयं न परमार्थसदिति यः पश्यति स बुद्धिमानिति परमार्थदर्शित्वाद्वास्तवैरेव गुणैः स्तूयत इत्यपि व्याचख्युः तदप्यसंगतमेव कर्मकुरु कर्मप्रवक्ष्यामीत्यनुष्ठेयकर्मप्रस्तावे तत्त्वज्ञानानवसरात् । नापि कर्तुरीप्सिततमं कर्मैति पारिभाषिकया कर्मसंज्ञया दृश्यस्य कर्मशब्दार्थत्वं ग्रहीतुं शक्यं तस्याष्टादि संज्ञानाभिवागमार्थनिर्णयानर्हत्वादिति संक्षेपः । वस्तु तस्तु कर्मणो हीति श्लोके कर्मविकर्मकर्मणां गतिशब्दितं पर्यवसानं गहनत्वाद्वा द्वयमित्युपक्षिप्तं द्वाख्यायानं कर्मण्यकर्मयः पश्येत् समनुष्ठेयबुद्धिमानिति तथाहि कर्मणिकर्मकर्मविकर्मरूपे अकर्मतद्वैपरीत्यं शास्त्रतो दृश्यते यथा क्रतुः कर्मणि श्रद्धाहीनस्य कुतोऽप्यकुत एव भवतीत्यकर्मणि पर्यवस्यति । दामिकस्य तु विकर्मणि पर्यवस्यति यथोक्तं 'अश्रद्धया द्रुतं दत्तं तपस्तपस्कृतं च यत् । असदित्युच्यते पार्थ न च तत्प्रेत्यनो हह' इति 'चत्वारि कर्माण्यभयं करानि मयं प्रयच्छन्त्य यथाकृतानि ॥ मानाग्निहोत्रमुत मानमौनं मानेनाधीतमुत मानयज्ञः' इति च । एवमौदासीन्यमकर्मापिशक्तस्यार्तपरित्राणाभावात् विकर्मणि पर्यवस्यति । दीक्षितस्य भगवद्व्यानाद्यासक्तस्य वा स्वकाले पंचयज्ञाद्यकरणं दीक्षितो न ददातीत्यादिवचनात् सर्वधर्मात्परित्यज्येत्यादिवचनाच्च कर्मण्येव पर्यवस्यति । नित्यकर्मकाले प्रत्यवायहेतोरन्यस्याविहितस्याकरणात् । एवं विकर्मापि हिंसा'अमीषोमीयं पशु-

मालभेत' इतिवचनाद्यज्ञैकमेवभवति । सैववृथानष्टेपशौनकर्म विध्यर्थानिष्पत्तेः । नापिविकर्म कामकारेणाकृतत्वात्किंतुपरिशेषात्कृताऽप्यकृतैवेत्येकमणिपर्यवस्यति । एवंस्तेनप्रमोचनंतत्स
यूथ्यानां कर्मापिराज्ञोविकर्म । स्तेनः प्रमुक्तो राजनिपापंमार्ष्टीतिवचनात् तदेवयतनामुपेक्षणीयत्वादकर्म । एवंहिंसाफलकेसत्यादौदानफलकेअनृतादौचविकर्मत्वकर्मत्वेबोध्ये । तस्मात्कर्मा
कर्मविकर्मरूपेकर्मणिअकर्मतद्वैपरीत्यंयःपश्येत्सकार्याकार्यविभागज्ञोबोद्धव्यानामेषांप्रबोधात्बुद्धिमानित्युच्यते । तथाकिंकर्मेतिश्लोकेयत्रकवीनामपिमोहोस्तिथयोश्चज्ञानमश्रुमोक्षहेतुस्ते
कर्माकर्मणीप्रवक्ष्यामीत्युपक्षिप्तंतद्व्याख्यानमकर्मणिचकर्मयःपश्येत्सयुक्तइति । चकारोदर्शनद्वयसमुच्चयार्थः तेनयोबुद्धिमान्युक्तश्चसंप्रकृतस्त्रकर्मकृतनत्वेकैकइत्यपिज्ञेयं तथाहि । अकर्मणिस्त्वं
दशून्येकूटस्थेवस्तुनिकर्मसस्पंदंबाह्यंविद्यदादिआभ्यंतरंप्रमात्रादिकंचाधाराधेयभावेनवाउपादानोपादेयभावेनवाअधिष्ठानाध्यस्तभावेनवापश्यंतःशास्त्रविदःकर्माणिकुर्वति । तत्राद्यःसांख्यः
असंगेमपिसंघातधर्मपवसन्कर्त्रादिरविवेकात्स्फटिकलोहित्यमिवभातीतिमन्यते द्वितीयस्तुनककुंडलवदब्रह्मोद्भवंसर्वब्रह्मैवेतिकर्मतत्साधनादिकंअहंचब्रह्मैवेतिभावयन्नकरोति । एतौयुक्तावप्य
विबुद्धिमानप्ययुक्तःकरोतितस्यसर्वअसदेवभवतिनत्वशुभमोक्षाय । 'योवाप्तदक्षरंगार्थविदित्वाऽस्मिन्लोकेयजतिददाति तपस्तप्यतेऽपिबभूनिवर्षसहस्राण्यंतवदेवास्यतद्भवति' इतिश्रुतेः । यस्तु
युक्तोऽपिनिर्बुद्धित्वादकार्यमपिकरोतिसप्रत्यवेति पापाश्लेषनिमित्तस्यापरोक्षज्ञानस्याभावात् । अनयोश्चाविद्याविद्याशब्दितयोःकर्मपरोक्षज्ञानयोःसमुच्चयःश्रूयतेविद्यांचाविद्यांचेतिमंत्रे यद्वा ।
द्विविधंकर्मणिकर्मदर्शनंपरोक्षमपरोक्षंच । तत्राद्यवानुज्ञानकर्मसमुच्चयानुष्ठाताबुद्धिमानुच्यते । अपरोक्षमपिद्विविधं उपास्यसाक्षात्काररूपंतत्त्वसाक्षात्काररूपंच । तत्राद्यमपिव्याकृताव्या
कृतरूपोपास्यभेदेनद्विविधं । तत्रापिव्याकृतंसूत्रंकार्यं तदशीविगतवेहाहंकारत्वात्योगशास्त्रेविदेहउच्यते । अव्याकृतंकारणंतदशीप्रकृतिलयउच्यते अनयोरुपासनयोःसंभवासंभवसंज्ञयोः
समुच्चयोविधीयते । अन्यदेवाहुःसंभवादित्यादिना सोयंयुक्तइत्युच्यते अस्याप्यग्रेकर्तव्यमवशिष्टमस्तीतिनायमपिकृत्स्नकर्मकृत् । किंतुयस्यकर्मबाधेनाकर्मदर्शनंमुख्यमस्तिसंप्रकृतवत्कृत्यत्वा
न्मुख्यःकृत्स्नकर्मकृदितिपतेष्वाद्योमनुष्येषुदेहाभिमानिष्वेवबुद्धिमानित्यक्तांतदर्शित्वादकविरेव । मध्यमौक्तांतदर्शनावपितत्त्वविषयेमूढत्वात्कवयोप्यत्रमोहिताइत्युक्तौ । एतयोर्व्यवधानेनाशु
भान्मुक्तिः । उत्तमस्तुजीवन्नेवाशुभान्मुक्तइतिश्लोकार्थःप्रतिभाति । 'व्याख्यातुरपिभेनास्तिभाष्यकारेणुत्पत्ता ॥ गुहावद्योतिनोऽप्यस्तिकिंदीपस्यार्कगुल्यता' । यद्वाकर्माकर्मणीवक्तव्यत्वेनबोद्ध
व्यत्वेनचोपक्षिप्यात्रतयोर्लक्षणप्रदर्शनमुचितं अतोयदकर्मणाविशेषितंतदेवकर्मनान्यदितिकर्मलक्षणं । यच्चकर्मणाविशेषितंतदेवाकर्मैत्यकर्मलक्षणमिति व्याख्येयं अक्षरार्थस्तु कर्मयज्ञादिकंससाध
नंतत्राकर्मस्पंदंशून्यंकूटस्थंब्रह्मयःपश्येत् कर्मतदंगेषुब्रह्मदृष्टिमध्यस्येत् । 'अहंकृतुरहंयज्ञःस्वधाऽहमहमौषधं ॥ मंत्रोहमहमेवाप्यमहमभिरहंहुतं' इत्युक्तप्रकारेण । अन्यथायत्कृतंतद्व्याचेष्टारूपमे
वातोगहनार्कर्मणोगतिः । किंतदकर्मयत्कर्मण्यध्यस्यतइत्याकांक्षायांयत्रैतत्कर्मपुण्यपापात्मकंदृश्यते । पुण्योवैपुण्येनकर्मणाभवतिपापःपापेनेतितत्फलंचसुखदुःखादिकं अहंसुखीअहंदुःखीतिसप्र
त्यक्षचेतनोऽकर्मतत्रैवेदंकर्म अस्पंदंस्पंदात्मकमसर्वेसर्पइवाध्यस्तमितियःपश्येदिति अयंभावःयथारज्ज्वामध्यस्तंसर्पपश्यन्नायंसर्पोरज्जुरियमितिवाक्यात्तस्यरज्जुत्वंविक्षेपमाबल्यादप्रतिपद्यमानो
नरःसर्पमिमंरज्जुदृष्ट्योपास्वेतिनियोज्यते । सचोपासनादादर्थेसर्पेविस्मृत्यरज्जुतत्त्वमेवविंदति । यस्तुवाक्यादेवरज्जुतत्त्वंविंदतिनतस्यप्रत्ययावृत्तिलक्षणयाउपास्त्याप्रयोजनमस्ति । एवमकर्मण्यध्य
स्तंकर्त्रादितत्त्वमसीतिवाक्याद्वाधित्वाऽकर्मप्रतिपत्तिर्भवतिशुद्धसत्त्वस्य । अन्यस्यतुकर्त्रादीनेवाकर्मदृष्ट्याउपासीनस्यभावनादादर्यात्कर्त्रादिरूपतिरोधानेनाकर्मतत्त्वप्रतिपत्तिरिति । यद्वाकर्मणी
वअकर्मण्यपिविकर्मसहितेअकर्मदृष्टिर्माभूदित्याशंक्याह कर्मणीति विहिताकरणेप्रतिषिद्धाचरणेषुकर्मदृष्टिरेवभवेत् अकर्मतोविध्यत्कर्मब्रह्मदृष्ट्याकुर्यान्नत्वकर्मापितादृशदृष्ट्याकुर्यादित्यर्थः १८

अविदुषां कर्मण्यकर्मभावनाद्रव्यितुं विदुषां कर्मदर्शनं स्तौति यस्य सर्वे समारंभा इत्यादिभिः पद्धिः यस्य विदुषः सर्वे समारंभ्यन्त इति समारंभाः कर्माणि कामेन फलेच्छया संकल्पेन अहमिदं करोमीत्यभिमानेन च वर्जिताः तं ज्ञानाग्निना कर्मादावकर्मादिदर्शनेन दग्धानि अंकुरीभावाच्चयावितानि कर्माणि शुभाशुभानियेन तं पंडितं बुधा आहुः १९ ननु प्रायश्चित्तेनेव ज्ञानाग्निना पूर्वकर्मदाहेपि क्रियमाणं तत्फलाय भवेदित्यत आह त्यक्तेति आत्मलाभेन नित्यतृप्तत्वात् फलासंगं त्यक्त्वा निराश्रयत्वात् अहंकाराद्याश्रयेण हि कर्मक्रियते निराश्रयो निरहंकारो यस्मात् ततः कर्मसंगं अहं करोमीत्यभिमानं च त्यक्त्वा कर्मणि लौकिके वैदिके वा अभितः सर्वांगोपसंहारेण प्रवृत्तोऽपि स नैव किंचित्करोति अतोऽस्य क्रियमाणमपि कर्म फलाय प्रभवतीत्यर्थः २० नन्वेतस्माद्गोणात्कर्मकरणादकरणं सुखमेव तद्वरमित्याशंक्य गृहस्थस्य तत्प्रत्यवायावहमिति व्यतिरेकमुखेनाह निराशीरिति यो निष्परिग्रहः रुधादिपरिग्रहरहितः संन्यासी स चेन्निराशीर्योगैश्वर्यमप्यनिच्छन्न यतचित्तं बुद्धिः आत्मा च देहेन्द्रियसंघातो येन स यतचित्तात्मा समाधिकाले निरुद्धबाह्याभ्यन्तरवृत्तिरित्यर्थः । सव्युत्थानकालेशरीरं शरीरस्थितिमात्रप्रयोजनं भिन्नादनादितदपि केवलं कर्तृत्वाभिमानशून्यं पराध्यारोपितकर्तृत्वेन कुर्वन्नपि किल्बिषं यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयादितियावज्जीवाधिकारचोदिताग्निहोत्राद्यकरणजं प्रत्यवायनाप्रोति विधितस्तेषां त्यागात् यस्तु स परिग्रहः स निराशीरपि यतचित्तात्माऽपि केवलमपिशरीरं कर्म कुर्वन्न विहिताकरणात् किल्बिषं प्राप्नोत्येवेत्यर्थः २१ ननु स परिग्रहः कुटुंबभरणव्यग्रतया कथं वित्तव्ययायाससाध्याभ्यहोत्रादीन्यनुतिष्ठेदित्याशंक्याह यदृच्छेति यदृच्छया अप्रार्थितोपनतोलाभो यदृच्छालाभस्तेन संतुष्टः तथाहि । ऋतामृताभ्यां जीवनं ब्राह्मणस्य विधाय व्याख्यातं 'ऋतमुच्छाशिलं प्रोक्तममृतं स्यादयाचितं' इति द्वेधातीतः बहुलाभेऽलाभे वा सुखदुःखाद्यतीतः विमत्सरः

यस्य सर्वे समारंभाः कामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं तमाहुः पंडितं बुधाः १९ त्यक्त्वा कर्म फलासंगं नित्यतृप्तो निराश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपि नैव किंचित्करोति सः २० निराशीर्यतचित्तात्मा त्यक्तसर्वपरिग्रहः ॥ शरीरं केवलं कर्म कुर्वन्नाप्रोति किल्बिषम् २१ यदृच्छालाभसंतुष्टो द्वेधातीतो विमत्सरः ॥ समः सिद्धावसिद्धौ च कृत्वाऽपि न निबध्यते २२ गतसंगस्य मुक्तस्य ज्ञानावस्थितचेतसः ॥ यज्ञायाचरतः कर्म समग्रं प्रविलीयते २३

परस्य लाभं दृष्ट्वा संतापहीनः समः यदृच्छालाभेनैवेष्टि पशुचातुर्मास्यादेर्नित्यकर्मणः सिद्धौ असिद्धौ वा समो निर्विकार एव भूत इष्ट्यादीनि कृत्वाऽपि तत्फलेन स्वर्गादिना न निबध्यते । अपिशब्दात् ज्ञेयप्रत्यवायेन न निबध्यते बंधहेतोः कर्मणस्तत्त्वज्ञानेनैव दाहात् तथा च स्मृतिः । 'न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः ॥ श्राद्धकृतसत्यवादी च गृहस्थोऽपि विमुच्यते' इति । भाष्ये त्वयं श्लोकः संन्यासि परत्वेनैव व्याख्यातः २२ त्यक्त्वा कर्म फलासंगं नित्यादिना श्लोकत्रयेण विद्वान्कर्माणि कुर्वन्नपि न करोति अतो न लिप्यते तेषां भावाच्च न बध्यत इत्युक्तं तत्किं कर्मणां फलदानशक्तिप्रतिबंधो वा ज्ञानेन क्रियते उत निरन्वयोच्छेद एवेत्याशंक्याद्ये मुक्तस्यापि पुनः संसारप्रसक्तिं पश्यन् द्वितीयमभ्युपगच्छति गतसंगस्येति यतो विद्वान्गतसंगः कर्तृत्वाभिमानशून्योऽतो न करोतीत्युक्तं । यतो मुक्तः फलकामनामुक्तः अतो न लिप्यत इत्युक्तं यतो यज्ञायैव यज्ञेश्वरप्रीत्यर्थमेवाचरति न फलांतरार्थं प्राप्याभावात् अतस्तामेवोत्पाद्यकृतार्थैः कर्मभिर्न बध्यत इत्युक्तं । यतोऽयं ज्ञानेन सम्यग्दर्शनेऽवस्थितचेताः प्रतिष्ठितप्रज्ञः अत ईश्वरप्रीतिफलस्य ज्ञाननिष्ठाप्राप्तिरूपस्यापि प्रागेवलाभात् अस्य गतसंगस्य मुक्तस्य यज्ञाय कर्माचरतो ज्ञानावस्थितस्य सर्वकर्मक्रियमाणादिकं सर्वप्रकारेण निष्प्रयोजनं सत्समग्रं अग्रेण फलेन वासनया वा सह समग्रं प्रकर्षेण निरन्वयं विलीयते नश्यत्यतो न कदाचिदपि प्रादुर्भवति । अयं च क्रियमाणकर्मप्रलयो विद्वद्दृष्ट्यैव स्वाभाविकस्य तेषां फलजननसामर्थ्यस्य वद्दोष्यवदप्रत्याख्येयत्वात् । अत एव ज्ञानेन पूर्वकर्मणां दाहउत्तरेषां मश्लेषश्च भूयते न तूत्तरेषां मपि दाहः । तद्यथैषीकतूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयेते तं वाहस्य सर्वेषां मानः प्रदूयते इति । तां विदित्वान् कर्मणालिप्यते पापकेनेति च । तस्य पुत्रादायमुपयंतिसुहृदः साधुकृत्याद्विषंतः पापकृत्वा मिति । विदुषो धनस्यैव कर्मणामप्यन्यत्र गमनदर्शनाच्चेतेषां वस्तुवृत्त्या प्रलयोऽस्तीति ध्येयं २३

कुतो विदुषां कर्माणि प्रविलीयन्त इत्याशंक्याह ब्रह्मार्पणमिति यतस्ते विद्वांसः सविकल्पसमाधौ सर्वजगत्प्रत्यक्षितिशक्तिनिमित्तं पश्यन्ति तथा च भुतिः । किं कारणमित्युपक्रम्य कालः स्वभाव इति कालादीनि लोकदृष्ट्याऽनेकानि कारणान्युपक्षिप्य कारणं निर्णीयते ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढा मिति समाधिना दर्शयति । तथा च समाधिना सर्वस्य ब्रह्मणिकल्पितत्वं पश्यतां तेषां यदर्पणं अर्पणसाधनं मंत्रजुह्वादितत्त्वज्ञैव । एवमशब्दः सर्वत्रानुषंजनीयः यदर्पणीयं हविस्तदपि ब्रह्मैव । यत्तु हवनक्रियाहुतं तर्पितं देवब्राह्मणादिना तदपि ब्रह्मैव । यत्तु अग्नौ हुतं तदपि ब्रह्मण्येव हुतं अत्र ब्रह्मणीति पदमध्याहृतं व्यं । यत्तु यजमानेन हुतं तदब्रह्मण्येव हुतं । यत्तेन कर्मणा गतं तद्व्याप्राप्तव्यं फलं तदपि ब्रह्मैव किं बहुना यत्किंचित्स्य कर्मशयनासनादिकं तत्सर्वं ब्रह्मैव । तत्र कारणं समाधिना समाधिजेनात्मसाक्षात्कारेण । यतः सर्वस्य ब्रह्मात्मकं ब्रह्म च प्रत्यगनन्यत् अतः प्रदेयस्य फलस्याभावात् कर्माणि प्रविलीयन्ते दाह्याभावाद्दहन इवेति भावः । यत्तु कर्मणि तद्देवेषु च नामादिष्विव ब्रह्मदृष्टिरत्र विधीयत इति व्याख्यानं तत्तत्प्रक्रममादिविरोधात् ब्रह्मविद्यायाः प्रकृतत्वाच्चासंगतमिति भाष्ये एव निरस्तं । याहि ब्रह्मविदां कर्मणेषु तात्त्विकी ब्रह्मदृष्टिः कीर्तिता सा स्थितप्रज्ञलक्षणवद्ब्रह्मविदामगुष्ठानां यैव फलतो भवतीति न तत्र तस्यास्तात्पर्यवर्णनीयमिति दिक् २४ एवं सम्यग्दर्शनस्य यज्ञत्वं संपाद्य तत्तुत्यर्थं यज्ञांतराण्युपक्षिपति देवमेवेत्यादिना देवदेवताप्रधानमेव दर्शपूर्णमासादियज्ञानान्यं एकयोगिनः कर्मयोगिनः पर्युपासते अपरे तु ब्रह्मैव सत्यज्ञानानंतानं दात्मकमखंडं देवदेवतासत्सर्वकर्मदंष्टृत्वाद्भिरिवाग्निर्ब्रह्माभिस्तत्र यज्ञं जीवं यज्ञशब्दस्यात्मनाममुपाठात् सोपाधियज्ञेनैव आत्मनैव निरुपाधिकेन रूपेण जुह्वति घटाकाशमिव महाकाशोऽपाधिप्रहाणेन प्रविलापयंतिसोऽयं ज्ञानयज्ञो मुखः २५ यज्ञांतरमाह श्रोत्रादीनीति

ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतम् ॥ ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्म कर्म समाधिना २४ देवमेवापरे यज्ञं योगिनः पर्युपासते ॥
ब्रह्माग्नावपरे यज्ञं यज्ञेनैवोपजुह्वति २५ श्रोत्रादीर्नीन्द्रियाण्यन्ये संयमाग्निषु जुह्वति ॥ शब्दादीन् विषयानन्ये इंद्रियाग्निषु जुह्वति २६ सर्वाणीन्द्रियकर्माणि प्राणकर्माणि चापरे ॥ आत्मसंयमयोगाग्नौ जुह्वति ज्ञानदीपिते २७

तत्र किंचित्बाह्यमाभ्यन्तरं वा विशेषमुपादाय तत्र चेतसो नियमनां क्रियते । ते च संयमाः अनेकविधस्य त्वानेकेषु फलाश्च तथा च योगसूत्रकृता प्रोक्तं । भुवनज्ञानं सूर्यसंयमात् चंद्रे ताराव्यूहज्ञानं कंठकूपेषु त्पिपासानिवृत्तिरित्यादि । त एवाग्रयं इंद्रियधनसंहारहेतुत्वाच्चेतेषु संयमाग्निषु श्रोत्रादीनि जुह्वति प्रक्षिपति । तत्र श्रोत्रं अनाहते ध्वनौ संनियम्य हंसोपनिषदुक्तरीत्या घंटानादादीन् दशनादानुभवति । न हितत्र सन्नियते चेतसि श्राद्धांतरग्रहणं तदा भवति सोऽयं श्रोत्रस्य संयमाग्नौ होमो बोध्यः । एवमन्यत्रापि तद्वारा चानिष्कलं तत्त्वं प्रतिपद्यते । तथा अन्ये विषयेभ्यः प्रत्याहृतकरणाधारणाध्यानसमाध्यात्मकं मनसः संयमं एकप्रमूलाधाराद्यन्यतमचक्रे कर्तुं मशकाः समनस्कंद्रियेषु विषयवियोगाद्देवधनानलवत्स्वयं विलीनेषु येषां समाधिबुद्धिस्तैरिंद्रियेषु विषया एवोपसंहृतानि त्विन्द्रियादीनि मनआदिषु पूर्वोक्तरीत्या उपसंहृतानि तानेतानि इंद्रियचित्तकान् प्रकृत्योक्तं वायवीये । 'दशमन्वंतराणीह तिष्ठंतींद्रियचित्तकाः' इति २६ इतो विशिष्टयोगांतरमाह सर्वाणीति इंद्रियाणां कर्माणि शब्दादिग्रहणानि । प्राणकर्माणि आकुंचनप्रसारणश्वासप्रश्वासादीनि । अपरे योगिनः आत्मानि बुद्धौ संयमः स एव योगो भिश्च तस्मिन् ज्ञानेन देहेन्द्रियप्राणमनो व्यतिरिक्तात्मज्ञानेन दीपिते प्रकाशिते जुह्वति प्रविलापयति । इंद्रिययोगिनां हि सुखाविवर्माणोपसंहृतपवास्ते तत्सहचरस्य मनसोऽनुपसंहारात् । बुद्धियोगिनां तु मनसोऽप्युपसंहारात् दायत्तस्य प्राणस्याप्युपसंहारो भवतीति विशेषः । एतेषां मपि बुद्धौ बोद्धव्याभावात् पूर्ववल्लीनायां समाधिबुद्धिरस्ति न त्वेतेर्बुद्धेरन्यत्वेन आत्मा ज्ञातो नापि तस्मिन् बुद्धिरुपसंहृता अत एवैतान् प्रकृत्योक्तं वायवीये । 'बौद्धादशसहस्राणि तिष्ठंति विगतज्वराः' इति बौद्धा बुद्धौ लीनाः दशसहस्राणि मन्वंतराणीत्यनुशांता २७

पर्वयज्ञपंचकं श्लोकप्रयोगोक्तं अथैकेनैव श्लोकेन पर्वयज्ञानाह द्रव्येति । द्रव्यज्ञानायाः प्राणीकृषारमाः तीर्थैर्विवेदिकादानं श्रौतयज्ञानां प्रागेव ग्रहणात् तपयज्ञायेषां तैव यज्ञाः । तथा तपः कृच्छ्राचार्यायणमासोपवासादितदेवयज्ञस्थानीयं येषां तैव यज्ञाः । तथा योगयज्ञाः संसृष्टत्वागपूर्वकं संध्योपासनादिनिर्विकल्पसमाधयंतानां कर्मणामनुष्ठानं तृतीयाध्यायोक्तयोगः सपर्वयज्ञो येषां तैव योगयज्ञाः । यद्वा यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधिरूपोऽष्टांगोपेतो योगश्चित्तवृत्तिनिरोध इति सूत्रितो योगपर्वयज्ञो येषां तैव यज्ञाः । तथा स्वाध्याययज्ञाः नित्यवेदाध्ययनरतास्ते स्वाध्याययज्ञाः ज्ञानं स्वाध्यायार्थस्य पूर्वोत्तरमीमांसाविचारः सपर्वयज्ञो येषां स्वाध्याययज्ञाज्ञानयज्ञाश्चेति स्वाध्याययज्ञानयज्ञा इति समासः । यतथोयतनशीलाः संशितव्रताः सस्यश्रितं तीक्ष्णव्रतं अहिंसादिकं येषां तैव यज्ञाः सर्वेषां विशेषणं २८ एकादशयज्ञमाह अपानेति अपरे अपाने अपानवृत्तौ जुहति प्रक्षिपंति प्राणं प्राणवृत्तिं पूरकाख्यं प्राणायामं कुर्वतीत्यर्थः । तथा प्राणेष्वपानं प्रक्षिपंति रेचकाख्यं प्राणायामं कुर्वतीत्यर्थः प्राणापानगतीरुत्वा मुखनासिकाभ्यां वायो निर्गमनं प्राणस्य गतिः तद्विपर्ययेणाधोगमनमपानस्य गतिः ते प्राणापानगती एते निरुध्य प्राणायामपरायणाः प्राणायामतत्पराः कुम्भकाख्यं प्राणायामं कुर्वतीत्यर्थः २९ द्वादशयज्ञमाह अपरेति नियतो निगृहीत आहारो विषयभोगो यैस्ते नियता आहारवैराग्यादिमतः प्राणान् अन्नसममस्कान् त्रिधा प्राणशब्देन गृह्यते तान् प्राणेषु मनश्चित्ताहंकारेष्वंतःकरणवृत्तिभेदेषु बुद्धेः प्रागृहीतत्वादग्रहणं जुहति प्रविलापयति । इन्द्रियाणिसंकल्पात्मके मनसि संसृष्टमनोऽपि स्मरणात्मके चित्ते संसृष्टतदापि अहंकारे संहरति सचाभिमानरूपोऽहंकारोऽभिमतव्यामावात्स्वयमेव दग्धं धनं न लब्धव्यं इति । तत्र येषां समाधिबुद्धिरस्ति ते आभिमानि

द्रव्ययज्ञास्तपोयज्ञायागयज्ञास्तथाऽपरे ॥ स्वाध्याययज्ञानयज्ञाश्च यतयः संशितव्रताः २८ अपाने जुहति प्राणं प्राणेऽपानं तथाऽपरे ॥ प्राणापानगतीरुद्धा प्राणायामपरायणाः २९ अपरे नियता आहाराः प्राणान् प्राणेषु जुहति ॥ सर्वेऽप्येते यज्ञविदो यज्ञक्षपितकल्मषाः ३० यज्ञशिष्टा मृतभुजो यांति ब्रह्मसनातनं ॥ नायं लोकोऽस्त्ययज्ञस्य कुतोऽन्यः कुरुसतम ३१ एवं बहुविधायज्ञावितता ब्रह्मणो मुखे ॥ कर्मजान् विद्वितान् सर्वानेवं ज्ञात्वा विमोक्ष्यसे ३२ श्रेयान् द्रव्यमयाद्यज्ञा ज्ञानयज्ञः परंतप ॥ सर्वकर्माखिलं पार्थ ज्ञाने परिसमाप्यते ३३ तद्विद्विप्रि पातेन परिप्रश्नेन सेवया ॥ उपदेक्ष्यंति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ३४

काष्ठद्विगोभिः पूर्वोक्तेभ्यो निरुद्धाः अतएव प्रतान् प्रकृत्योक्तं वायवीये 'सहस्रं त्वाभिमानिकाः' इति सहस्रं मन्वंतराणि इत्यनुषंगः । भौतिकस्तु योगोऽत्र नोक्तः यदनुष्ठानं प्रकृत्यतत्रैवोक्तं । 'भौतिकास्तु शतं पूर्ण' इति अत्रापि शतं मन्वंतराणीत्यनुषंगनीयं । सर्वेऽप्येते यज्ञविदो यज्ञलब्धारायज्ञेन क्षपितकल्मषं येषां तैव यज्ञाः । सर्वे यज्ञाः कल्मषक्षयायैव भवन्ति न पुनः साक्षान्मोक्षायैत्यर्थः ३० सर्वेषामेतेषां मध्येऽन्यतममप्यनुष्ठानमशक्तं प्रतिप्राह यज्ञेति यज्ञाः पंचमहायज्ञाः तैव शिष्टमवशिष्टमन्नमृताख्यं येषु जतेऽपि चित्तशुद्धिद्वारा सनातनं ब्रह्म यांति प्राप्नुवन्ति । अयज्ञस्य पूर्वोक्तेषु द्वादशस्वन्यतमो वानित्याः पंचवायस्य यज्ञानसंतिस अयज्ञस्तस्य अयमपि लोको नास्ति अन्यः परलोक आरमलोको वा कुतो भवेन्न कुतश्चिदित्यर्थः ३१ एवमिति ब्रह्मणो वेदस्य मुखे द्वारे वेदद्वारेणैव वितता विस्तारिताः गुरुभिरुपदिष्टा इत्यर्थः कर्मजान् कायिकवाचिकमानसिककर्मजान् ननु नैव कर्म्यरूपान् । एवं ज्ञात्वा अस्मादशुभात् मोक्ष्यसे तत्त्वज्ञानोत्पत्तिद्वारेणैत्यर्थः ३२ यदर्थमेते यज्ञा उपन्यस्तास्तं ज्ञानयज्ञं स्तौति श्रेयानिति द्रव्यबाह्यमाभ्यंतरं च देहेंद्रियादि तत्साध्यात् द्रव्यमयाद्यज्ञात् ज्ञानयज्ञः निःशेषवाङ्मनः क्लयप्रवृत्त्युपरमात्मकः श्रेयान् प्रशस्ततरः । इयत्पुनस्त्ययेन तेषामपि प्रशस्ततरत्वं द्योत्यते । तत्र हेतुः सर्वमिति कर्मकर्मफलं सर्वं अखिलं सर्वांगोपसंहारयुक्तं ज्ञाने परिसमाप्यते अंतर्भवति । 'यथा कृताया विजिताया धरे याः संसृष्टे वमेवैवं सर्वतदभिसमेति यत्किंच प्रजाः साधु कुर्वतीत्यस्तद्वेदस्य स्वरूपे' इति ३३ तद्विद्वितीति ज्ञानिनः प्रयज्ञाः तत्त्वदर्शिनः अनुभववन्तः ज्ञानं ब्रह्म स्पष्टार्थः श्लोकः ३४

यज्ज्ञात्वा पुनर्माहमेवं यास्यसि पांडव ॥ येन भूतान्यशेषेण द्रक्ष्यस्यात्मन्यथो मयि ३५ अपि चेदसि पापेभ्यः सर्वेभ्यः पापकृतमः ॥ सर्वज्ञानप्लवेनैव वृजिनं संतारिष्यसि ३६ यथैधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुतेऽर्जुन ॥ ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा ३७ न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते ॥ तत्स्वयं योगसंसिद्धः कालेनात्मनि विंदति ३८ श्रद्धावाहं भते ज्ञानं तत्परः संयतो द्रियः ॥ ज्ञानं लब्ध्वा परं शांतिमचिरेणाधिगच्छति ३९ अज्ञश्चाश्रद्धानश्च संशयात्मा विनश्यति ॥ नायं लोकोऽस्ति न परोन सुखं संशयात्मानः ४० योगसंन्यस्तकर्माणं ज्ञानसंछिन्नसंशयम् ॥ आत्मवंतं न कर्माणि निबध्नन्ति धनं जय ४१ तस्मादज्ञानसंभूतं हृत्स्थं ज्ञानासिनाऽऽत्मनः ॥ छित्वैनं संशयं योगमातिष्ठो तिष्ठ भारत ४२ ॥ इति श्रीम० भी० भ० ब्र० यो० श्रीकृष्णार्जुनसंवादे यज्ञविभागयोगो नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ पर्वणितु अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ संन्यासं कर्मणां कृष्ण पुनर्योगं च शंससि ॥ यच्छ्रेय एतयोरेकं तन्मे ब्रूहि सुनिश्चितम् १

स्थं ज्ञानासिना ज्ञानखड्गेन योगसंन्यस्तदर्शनोपायं निष्कामकर्ममातिष्ठकुरु उत्तिष्ठ युद्धाद्येति शेषः ४२ ॥ ॥ इति भीष्मपर्वणि भगवद्वाता० नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ तृतीयेऽध्याये लोकेऽस्मिन् द्विविधानिष्ठेति विभिन्नाधिकारिकं निष्ठाद्वयं प्रस्तुत्य न कर्मणामनारंभात् नैव कर्म्यपुरुषोऽभूत् इत्यादिना कर्मनिष्ठाया ज्ञाननिष्ठागत्वेन भूयसानिर्वधेनानुष्ठेयत्वमुक्तं । कर्मण्येवाधिकारस्तद्व्यादिना चतुर्थेऽनुष्ठेयसंन्यस्तदर्शनैः कृतमपि कर्माकृतमेवमवतिष्ठानेन कर्तृत्वादिना वा अतस्तेऽपि चैष्टावत्कर्मैवाकर्तव्यं संन्यासो वा कर्तव्य इत्यनास्थया प्रोक्तं । अथेदानीं पंचमपद्यो रज्ञानिना ज्ञानार्थिना वैराग्योत्पत्तेः प्राक्कर्मैवानुष्ठेयं । संपन्नेषु वैराग्येऽष्टविधे निवृत्त्यर्थं कर्मसंन्यासं कृत्वा ज्ञानोत्पत्त्यर्थं योगोऽनुष्ठेय इत्युच्यते । तत्र चतुर्थेत्यक्तं सर्वपरिग्रह इति संन्यासो योगमातिष्ठोति कर्मयोगश्चैकमां प्रतिविहितः । न चैतयोः स्थितिगतिवद्वयपदेकेन यथाऽनुष्ठानं कर्तुं शक्यते परस्परविरुद्धत्वादिति मन्वा मोऽर्जुन उवाच संन्यासमिति हेतुः कृष्णपापकर्षण मेमहं ज्ञानार्थिने संन्यासं कर्मयोगं चेति द्वयं परस्परविरुद्धं कथं शंससि कथयसि पुनरित्यनेन प्रागपित्वया वेदकर्म इदं द्वयं विहितमस्तीति गम्यते तत्रात्र भूतिस्मृती भवतः । 'एतमेव प्रवृजिनो लोका मिच्छन्तः प्रवर्जन्ति । संसारमेवं निःसारं दृष्ट्वा सारं विदुः ॥ प्रवर्जन्त्यस्तु दृष्ट्वाः परं वैराग्यमास्थिताः' इति च । इमां तमेतदेवाऽनुवचनेन ज्ञानाविधि विधिं विदित्यज्ञानेन तत्प्रसादनाशकं इति । 'सहायज्ञैश्च यज्ञैश्च वा स्त्रीयं कि-

रगवदबाधकत्वाच्चेत्यर्थः ७ नलिप्यतइत्येतदुपपादयति नैवेतिद्वाभ्यां तत्त्वाविद्वदहर्नैवकिञ्चित्करोमीतिमन्येतमन्यते तत्रहेतुः इंद्रियाणिउपलक्षणमिदंप्राणादेरपि इंद्रियादयइंद्रियार्थेषु
स्वेषुविषयेषुवर्ततेइतिधारयन्निश्चिन्वन्नत्वंविषयेषुवर्ततेइतिमन्यते धारयन्नितिहेतौशतृप्रत्ययः । अत्रदर्शनादयःपञ्चज्ञानेन्द्रियाणांव्यापाराःगमनविसर्गप्रलपनग्रहणानिकर्मेन्द्रियाणां तानिचा
नंदस्योपलक्षणानिश्चसन्नितिप्राणस्य स्वपन्नितिबुद्धेः उन्मेषणनिमेषणेकूर्माख्यप्राणस्येतिविभागः क्रमस्त्वविवक्षितः एतानिकुर्वन्नप्यभिमानाभावान्नलिप्यतेइत्यर्थः ८ । ९ ब्रह्मणीति यतो
विद्वानसंगत्वात्कुर्वन्नपिनलिप्यते तस्मादविद्वानपिब्रह्मणिसर्वार्थाभिणिकर्माण्यधायअयमेवकारयितानत्वंहंकर्तेतिसमर्प्यःकर्माणिकरोतिसपापेननलिप्यतेऽभसापन्नपत्रमिव १० कायेनेति
केवलैरितिविपरिणामेनसर्वत्रसंबंधनीवम् । केवलेनकायेनअहमयंब्राह्मणोयुवेत्यात्माध्यासशून्येन एवमन्यत्रापि संगंत्यक्कादेहादिभ्योविविक्तेऽप्यात्मनितार्किकादिवदहंकरोमीत्यभिनिवेशं
त्यक्कायोगिनः कर्मकुर्वति आत्मशुद्धयेचित्तशुद्धयर्थं तस्मात्तवापितत्रैवाधिकारोऽस्तीतितदेवत्वंकु ११ किञ्च युक्तइति युक्तोब्रह्मण्याधायकर्मणीस्यादिनाउक्तलक्षणःकर्मणांफलंत्यक्काहं
श्वरेसमर्प्यशार्तिकैवल्यं नैष्ठिकीसत्त्वशुद्ध्यादिक्रमप्राप्तब्रह्मनिष्ठाफलभूतांप्राप्नोति अयुक्तस्तद्विपरीतःकामकारेणस्वैरवृत्त्याफलेसक्तःसन्नितरांबध्यते १२ एवमविद्वान्फलासक्त्यनासक्ति
वशात्कर्मभिर्बध्यतेनबध्यतेचेत्युक्तम् । विद्वान्स्तुतद्विपरीतइत्याह सर्वकर्माणीति वशीजितचित्तःसमाधिस्थोयोमीनवद्वारेनैववर्षचक्षानेन्द्रियाणिषष्ठःप्राणस्तेनैवतत्प्रवर्त्यानांकर्मेन्द्रियाणां-

—संग्रहः बुद्धयहंकारचित्तानीतिनव एतानिद्वाराणीवपुरपतेर्जीवस्थभोगार्थविषयप्रवेशस्थानानियस्मिन्नवद्वारे शरीराख्येपुरेविचित्रवासनाकल्पितानंतविषयवति अनेकैः कर्मसचिवैरधिष्ठिते सुखदुःखादिनानापण्यवति मनसा सर्वद्वारोद्धाटनकुंचिकया सह सर्वाणि कर्माणि पुरपतिरिव राजकार्याणि संन्यस्य सुखं निर्विकल्पसंविन्मात्ररूपेणास्ते । कर्माणि क्षेत्रस्यैव धर्मो न त्वात्मन इति क्षेत्रे तत्कुंशक्यान्वेव तथा च श्रुतिः । 'शरीरे पाप्मनो हि त्वा' इति । 'यत्र सुहार्दः सुकृतो मदंते विहाय रोगं तन्वा' इति च । 'स्वाया' इति च । देही स न देहाभिमानकाले व्युत्थानेऽपीत्यर्थः । तदापि नैव कुर्वन्नास्तेनापिकारयन्नास्ते राजेवामात्येषु निहितभारः समाधौ क्षेत्रेण सहात्मनः संबन्धाभावदर्शनात् यद्वा । नवद्वाराणि चक्षुःश्रोत्रनासा बिलद्वानिषट्सप्तमुखं अधस्तने द्वे इति । अस्मिन्पक्षे द्विद्रियाणि परिचारिकाद्विरमात्योऽहंकारो युवराज इत्यादिकमूह्यं । विदुषः कर्मसंबंधपवनास्ति दूरे तत्फलासक्त्यनासक्तीति भावः १९ नन्वेवं मृत्यवत्कर्तृत्वं स्वाभिवत्कारयितृत्वं वाऽऽप्यमास्तु । अयस्कांतवदविकारस्यैव सतः कर्त्रादिधर्मकाहंकारादिप्रवर्तकत्वमस्त्वित्याशंक्याह न कर्तृत्वमिति कर्तृत्वमहंकारस्य । कर्माणि द्विद्रियाणां विचनानादीनि श्रवणदर्शनादीनि च । लोकस्य लोकयते प्रकाशयति इति लोको जडवर्गः प्रभुश्चिदात्मा सूर्य इवास्मदादीनां प्रकाशकोऽपि न कर्मादौ प्रवर्तकस्तद्वत् । अस्य कर्मफलसंयोगवानसृजति किं तु यो यादृक्यस्य स्वभावः स तथा प्रवर्तते । यथा सूर्येऽभ्युदिते कमलानां विकसनं कुमुदानां मुमुक्षुणं चेति तद्वदेवमात्मनि प्रकाशमाने घटादयो न चेष्टते मनुष्यादयस्तु चेष्टते । न त्वात्मा कस्यचित्प्रवर्तको निवर्तको वा लोहाय स्कांतयोरिव सत्यानृतयोरात्मानात्मनोः संबन्धाभावादि ति भावः १४ ननु 'एष ह्येव साधु कर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निरिषते एष ह्येव साधु कर्मकारयति तं यमघोनि निषते' इति श्रुत्या परमेश्वरे कारयितृत्वं बोध्यते । तत्कथमुच्यते स्वभावस्तु प्रवर्तत इति तत्राह नादत्त इति कस्यचित्कर्तुः पापं अयं नादत्तेनापि सुकृतं कारयितृत्वाभावात् यतो विभुर्व्यापकः निष्क्रिय इति यावत् । सक्रियो ह्यन्यं प्रवर्तयति तदीयं पापं पुण्यं बालभते अयं तु न तथा किं तु सूर्यवत् न कर्तृत्वं न कर्माणि लोकस्य सृजति प्रभुः ॥ न कर्मफलसंयोगस्वभावस्तु प्रवर्तते १४ नादत्ते कस्यचित्पापं न चैव सुकृतं विभुः ॥ अज्ञानेनावृत्तं ज्ञानं तेन मुह्यंति जं तवः १५ ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मनः ॥ तेषामादित्यवज्ज्ञानं प्रकाशयति तत्परम् १६ तद्बुद्धयस्तदात्मानस्तन्निष्ठास्तत्परायणाः ॥ गच्छंत्यपु नरावृत्तिं ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः १७ विद्याविनयसंपन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि ॥ शुनि चैव श्वपाके च पण्डिताः समदर्शिनः १८

प्रकाशत एव न तु स्वप्रकाशानां कर्त्रादीनां कर्मणा संबध्यते इति भावः कारयितृत्वमप्यस्य सतामात्रेण सूर्यवत् यथा घटः प्रकाशते स विता प्रकाशयतीति नोदाहृतश्रुतिविरोधः कथं तर्हि ईश्वराराधनार्थं कर्माणि कुर्वति तदकरणाच्च बिभ्यतीत्याशंक्याह अज्ञानेनेति यथा हि महाराजस्य सार्वभौमस्याहं सर्वेश्वरो निर्धूतोऽस्मीति ज्ञानं अज्ञानेन सौषुप्तेनावृत्तं चेत्स तत्र विविधानि परचक्रादीनि महति संकटशतानि पश्यति अहो अहं दीनोऽस्मि दुःख्यस्मीति च मुह्यति तद्वदेते जंतवः स्वस्याहं ब्रह्मास्मीति प्रमाणेन ब्रह्मभावमजानंत ईश्वरादात्मानं पृथक् मन्यमाना ईशात्मनोः सेव्यसेवकभावं च पश्यंतो मुह्यंति तथा च श्रुतिः 'अथ योऽन्यादेवतामुपास्तेऽन्योऽसावन्यो ह मिति न स वेदयथा पशुरेव स देवानां' इति एष ह्येवेति श्रुतिरपि भ्रांतजनव्यवहारविषयेति भावः १५ तदात्मन आवरकमज्ञानं येषां ज्ञानेन ब्रह्मास्मीति प्रमाणेन नाशितं तेषां तज्ज्ञानं कर्तृ आदित्यवदादित्यो यथा कृत्स्नं दृश्यं प्रकाशयति तद्वत्परं परमार्थवस्तु प्रकाशयति अज्ञानं जानर्था निवृत्त्यर्थं ज्ञानं भेष्टव्यमिति भावः १६ तद्बुद्धय इति यत्परं ब्रह्म प्रकाशतं तत्रैव बुद्धिः अस्ति ब्रह्मेति निश्चयो येषामापाततः श्रुत्यर्थविदां ते तद्बुद्धयः तदेव आत्मा प्रत्यक्षस्त्वं येषां श्रवणमननात्मकविचारेण प्रमाणप्रमेयगता संभावनाविहीनानां ते तदात्मानः । तत्रैव निष्ठाविजातीयवृत्त्यनंतरितसजातीयवृत्तिप्रवाहो येषां देहादावनात्मनि जात्यधीरूपविपरीतभावना रहितानां ते तन्निष्ठाः । तदेव परं अयं न अज्ञानरूपोपाधि निरासेन प्राप्यं येषामखंडानंदममानां ते तत्परायणाः अपुनरावृत्तिमोक्षं गच्छंति यतः ज्ञानेन निर्धूतं कल्मषं मूलज्ञानं संसारबीजमूर्तं येषां ते ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः १७ एतेषां जगति दृष्टिमाह विद्येति उतम ब्राह्मणं चंडालादौ वा समं ब्रह्मैव सद्रूपेण स्फुरणरूपेण च सा समानं द्रष्टुं शीलं येषां ते समदर्शिनः यथोक्तं । 'अस्ति मासि मियं कर्तुं नाम मे सर्वं शंभुः ॥ आर्यं प्रयं ब्रह्म रूपं जगत्ततो द्वयं' इति चराचरं जगद्ब्रह्म दृष्टव्यं इति चर्यः १८

ननु समासमाभ्यां विषमसमेपूजात इति तुल्यश्रुतशीलाय ब्राह्मणद्वयाय विषमपूजाप्रयुक्तवत् तथा अतुल्यश्रुतशीलाय ब्राह्मणद्वयाय समपूजाप्रयुक्तवत् आभीष्यांस्वंगौ तमेन स्मर्यते तत्कथं ब्राह्मणचंडालयोः समदर्शित्वं युक्तमित्याशंक्याह इहैवेति येषां मनः सर्वभूतेषु साम्ये ब्रह्मभावे स्थितं निश्चलं तैरिहैव जीवद्भिरवसर्गो जन्मजितो वशीकृतः । हियस्माद्विदोषं समं सर्वत्रा विषमं ब्रह्मास्ति यथा हि रण्मययोर्देवता तत्पीठयोः स्वर्णद्वयं पश्यति पूजकस्तु आकारद्वयं तत्प्रपश्यति तद्वत् । पूजास्मृतिर्प्रातिष्ठततारतम्यविषया । साम्यदृष्टिस्तु तत्स्वविषयेति भावः । यस्मादेवं ते साम्यं पश्यंति तस्मात् ब्रह्मणि अखंडैकरसे तत्र द्वारः स्थिता एकीभावेन समाप्तिगताः १९ न प्रहृष्येदिति यस्माद्विदोषं समं ब्रह्मतस्मात्प्रियं पुत्रादि प्राप्य न प्रहृष्येत् । अप्रियं शत्रुदुःखदं प्राप्य नो द्विजेत् । बुद्धस्थितिरबुद्धेनानुष्ठेयेति ज्ञापयितुमुभयत्र लिङ्गप्रयोगः । स्थिरबुद्धिः प्रत्यगद्वैते श्रुतियुक्तिभ्यां स्थिरीकृतप्रज्ञा असंमूढो ध्यानजसाक्षात्कारेण निर्गतमोहः अतएव ब्रह्मवित् ब्रह्मभावस्य लब्धा ब्रह्मभावं गत इत्यर्थः । ब्रह्मण्येव प्रत्यगद्वैते व्युत्थानावस्थायामपि स्थितः सर्वब्रह्मेत्येव पश्यन्नित्यर्थः २० नन्वननुमृतात्मा सुखेऽप्यप्राप्तिसिद्धं बाह्यं सुखं त्यक्तुमशक्यमतोन प्रहृष्येदित्यसंगतमत आह बाह्येति बहिर्भावाः बाह्याः स्पर्शाविषयैर्द्रियसंबन्धास्तेषु असक्तात्मा अनासक्तचित्तः स ब्राह्मणनिप्रत्यगद्वयानंदे सुषुप्तिकाले स्थित्वा यत्सुखं विंदति लभते स तदेव सुखं । विधेयापेक्षं पुंस्त्वं । कस्तत्सुखं यो ब्रह्मयोगे ब्रह्मणि योगः समाधिस्तत्र युक्तो योजित आत्मा बुद्धिर्येन स ब्रह्मयोगयुक्तात्मा ब्रह्मविदित्यर्थः । 'ब्रह्मविद्वद्वैव भवति' इति श्रुतेः । ब्रह्मयोगयुक्तात्मा तदेव सुखं विंदतीति वक्तव्ये

इहैव तैर्जितः सर्गो येषां साम्ये स्थितं मनः ॥ निर्दोषं हि समं ब्रह्म तस्माद्ब्रह्मणिते स्थिताः १९ न प्रहृष्येत्प्रियं प्राप्य नो द्विजेत् प्राप्य चाप्रियम् ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढो ब्रह्मविद्ब्रह्मणि स्थितः २० बाह्यस्पर्शेष्वसक्तात्मा विंदत्यात्मनित्यसुखम् ॥ स ब्रह्मयोगयुक्तात्मा सुखमक्षय्यमश्नते २१ ये हि संस्पर्शजा भोगा दुःखयोनय एव ते ॥ आद्यंतवंतः कौंतेय न तेषु रमते बुधः २२ शक्नोतीहैव यः सोढुं प्राक्शरीरविमोक्षणात् ॥ कामक्रोधोद्वेगं संयुक्तैः सुखी नरः २३ योऽस्तः सुखोऽस्तरारामस्तथाऽतज्योतिरेव यः ॥ स योगी ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मभूतोऽधिगच्छति २४ लभंते ब्रह्मनिर्वाणमृषयः क्षीणकल्मषाः ॥ छिन्नद्वैधायतात्मानः सर्वभूतहिते रताः २५

ब्रह्मविदेव तत्सुखमिति तस्य सुखाभिन्नत्वविवक्षया इदमुक्तं । ननु भयत्र एकमेव सुखं चेत्कः सुप्तसमाधिर्योर्विशेष इत्याशंक्याह सुखमिति अक्षय्यं सुखं मोक्षस्तमश्नुते व्याप्नोति द्वैतादर्शनस्य तुल्यत्वादुभयत्रैकमेव सुखं तथापि योगीमूलाविद्यायानष्ट्वा दक्षय्यं सुखमश्नुते न सुप्तः अविद्यानुच्छेदात् । तथा च मोक्षसुखस्य मुख्यस्याप्यनुभूतत्वात्तदर्थं बाह्यं सुखं त्यज्यमित्यर्थः २१ ननु सुषुप्तिस्तुल्यस्य मोक्षसुखस्यार्थकः प्राप्तमेव बाह्यं दिव्यरूपपानगीतवाद्यादिसुखं त्यजेदित्याशंक्याह बाह्यं सुखमनित्यत्वाद्ब्रिदति येहीति संस्पर्शजा विषयसंबन्धाः । दुःखयोनित्वे हेतुः आद्यंतवंत इति । जाते पुत्रे यत्सुखं तत्तस्मिन्नेन इति दुःखं च महत्प्रयच्छतीति तेषु भोगेषु बुधः परिपाकदर्शी नरमते २२ कः पुनर्मुखः सुखीत्याह शक्नोतीति इहैव जीवत्येव देहे प्राक्शरीरविमोक्षणात् यावदेहपातं मया कामक्रोधौ जिताविति विस्त्रं भोन कर्तव्य इत्यर्थः । श्रुते दृष्टे अनुमिते वा विषये योगद्वैतस्त्वृष्णारूपोऽतृप्तिश्च सकामः क्रोधस्तादृशे एव विषये द्वेषस्तौ कामक्रोधौ उद्वेगस्य वेगस्य सरोमां च दृष्टे न प्रवर्तमानोऽतः करणप्रक्षोभरूपः कामोद्वेगः गात्रप्रकंपप्रस्वेदसंदष्टोष्ठपुटरक्तनेत्रादिलिङ्गः क्रोधोद्वेगस्तं कामक्रोधोद्वेगं सोढुं यः शक्नोति स परयुक्तो योगी मुख्यः सुखी च नान्यः २३ कोऽसौ योगी यो मुख्यः सुखीत्युक्तं तत्राह यदिति सुखं विषयसंगजा प्रीतिः । आरामः प्रीतिहेतुः रुचादिभिः सह क्रीडा । ज्योतिः क्रीडोपकरणानां प्रकाशः । तदेतन्नयं यस्यां तरेव सौतः सुखो तरारामोऽतज्योतिश्च न त्विन्द्रियद्वारकमिति एव शब्दार्थः । य एवं भूतः स योगी किमतो यद्येवं ब्रह्मनिर्वाणं गत्यप्यपरमानंदं ब्रह्म इहैवाधिगच्छति यतो ब्रह्मभूतो जीवन्नेव ब्रह्मदर्शने ब्रह्मभावं गतः २४ लभं त इति ऋषयः सम्यग्दर्शिनः छिन्नद्वैधाश्छिन्नसंशयाः यतात्मानो जितचित्ताः २५

किंच कामेति अभितो जीवतां मृतानां च विदितारम्भनां ज्ञातारम्भतत्त्वानां च २६ एवं सम्यग्दर्शननिष्ठानां सद्यो मुक्तिरुक्ता । कर्मयोगश्च संगफलत्यागेन ईश्वरप्रीत्यर्थं मनुष्ठितः सत्त्वशुद्धिज्ञानप्राप्तिद्वारेण मोक्षाय मवतीत्यप्युक्तं । अथेदानीं सम्यग्दर्शनस्यांतरंगसाधनं ध्यानयोगं विस्तरेण वक्ष्यामीति तत्सूत्रमूतांस्त्रीन् श्लोकानुपदिशति स्पर्शानिति । अत्रोत्तरार्धेन प्राणायाम उक्तः । स्पर्शान् कृत्वा बहिर्बाह्या निति प्रत्याहार उक्तः । भुजोरंतरे चक्षुः कृत्वेति धारणा उक्ता । विगते च्छाभयक्रोध इति साधनभूताः फलभूताश्च द्विविधायमानि यमाश्चोक्ताः । यतेंद्रिय इति वितर्काख्यः संप्रज्ञातः यत मन इति विचारख्यः यत बुद्धिरित्यानंदास्मिताख्यौ मोक्षपरायण इत्यसंप्रज्ञात उक्तः शेषेण योगफलमिति विभागः । पाठक्रममनुरुद्ध्या र्थक्रमेणाक्षरार्थः स्पष्टीक्रियते । तत्र विगते च्छो विगतभयो विगतक्रोध इति संबंधः । यो हि च्छावान् स इष्टसिद्धयर्थं हिंसा नृतस्तेयस्त्रीपरिग्रहानिच्छेदतो विगते च्छपदेन तद्विपर्ययान् हिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहायमा इति सूत्रोक्तान्यमान्न लक्षयति । तथाभयं स्वोच्छेदशंका तथा बुद्धिर्मोक्षशौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि नियमा इति सूत्रोक्तां त्रियमान् स्वीकर्तुमिच्छेदतो विगतभय इत्यनेन तेषां ग्रहणं । तथा क्रोधाक्रांतो मैत्र्यादीन् भावयितुमशक्तश्चित्तप्रसाधनं कर्तुं न शक्नोति तच्च मैत्रीकरुणामुदितोपेक्षाणां सुखदुःखपुण्यापुण्यविषयाणां भावनातश्चित्तप्रसाधनमिति सूत्रितं तत्र विगतक्रोधः शांतप्रकृतित्वात् सुखितेषु मैत्री परस्येष्टेन ममैवेष्टमिदं जातमिति भावयेत् तथा दुःखितेषु करुणापुण्यवत्सु मुदितोपापवत्सु पेक्षां च भावयेत् । न चैतेन प्रसाधनेन विना चित्तादर्शस्य नैर्मल्यं भवति । एवं साधनावस्थायां यमनि यमचित्तप्रसाधनानां सिद्धयर्थं विगते च्छाभयक्रोधत्वमीप्सितं । एवं फलवस्थायामपि तदीप्सितं तथाहि संप्रज्ञातसमाधिफलभूतायां मधुमत्यां योगभूमौ स्थितं योगिनं प्रति दिव्याः कामा उपतिष्ठंते तत्रापि विगते च्छत्वमिष्टं । तथाहि स्थान्युपनिमंत्रणे संगमयाकरणं पुनरनिष्ठप्रसंगादिति सूत्रं । स्थानिनो देवास्तेरुपनिमंत्रणे इहास्यतां इमे रम्या वसथा इमारम्यारामा इमानि जरा मरणहराणि

कामक्रोधवियुक्तानांयतीनांयतचेतसाम् ॥ अभितोब्रह्मनिर्वाणंवर्ततेविदितात्मनाम् २६
स्पर्शान्कृत्वाबहिर्बाह्यांश्चक्षुश्चैवांतरेभुवोः ॥ प्राणापानौसमौकृत्वानासाभ्यंतरचारिणौ २७

रसायनानिहमेवयार्किकराःस्वपुण्यार्जितमिदंस्थानत्वयामुज्यतामितिप्रार्थनायांक्रियमाणायांसंगोलिप्सातत्रनकर्तव्या । नापितच्छाभेनात्मनोमहाभागत्वंदेवप्रार्थ्यत्वंमत्वागर्वोऽपिकर्तव्यस्त
योःसंगस्मययोर्ग्रहहेतुत्वादितिसूत्रार्थः । तथाभयमपिद्विविधं योगांतरायजं वितर्कजं च तत्राद्यं । व्याधिस्त्यानसंशयप्रमादालस्याविरतिभ्रांतिदर्शनालब्धभूमिकत्वानवस्थितत्वानिचि
त्तविक्षेपास्तेऽतरायाःदुःखदौर्मनस्यांगमेजयत्वश्वासप्रश्वासाविक्षेपसहभुवइतिसूत्राभ्यामुक्तंस्थानमकर्मण्यता । अविरतिरवैराग्यं अंगमेजयत्वंकंपवायुः वितर्काहिंसादयस्तज्जंचमयं ।
आद्यस्यनिवारणमीश्वरप्रणिधानेन तथाचसूत्रितं । ततःप्रत्यक्चेतनाधिगमोऽतरायाभावश्चेति ततर्ह्यश्वरप्रणिधानात् । द्वितीयस्यप्रतिपक्षभावेन तथाचसूत्रितं । वितर्कबाधनेप्रति
पक्षभावनमिति वितर्काहिंसादयःकृतकारितानुमोदितालोभक्रोधमोहमूलामुदुमध्याधिमात्रादुःखाज्ञानानंतफलाइतिप्रतिपक्षभावनमितिच आदिपदादृतस्तेयादयः । हिंसादयःप्रत्येकं
तकारितानुमोदितभेदेनत्रिविधाः । तेऽपिप्रत्येकंलोभादिमूलकत्वेनत्रिविधाः । तेऽपिमृदुमध्यमाधिमात्रभेदेनप्रत्येकंत्रिविधाः । तेचमूलमूतावितर्कस्त्रयश्चत्वारःपंचअधिकावात्रिस्त्रि
गुणिताएकाशीतिरष्टोत्तरशतंपंचत्रिंशदधिकंशतंअधिकावामवन्ति शास्त्राप्रशास्त्राभेदेनानंताश्च । दुःखरूपंअज्ञानरूपंचअनंतफलंयेषातेदुःखाज्ञानानंतफलाइत्यनयाप्रतिपक्षभावनया
तेनिवर्तनीयाइति । एवंयमनियमचित्तप्रसाधनप्रतिपक्षभावनैर्निरंतरायंमृदुलुप्तचित्तोयोगीविविक्तेदेशेआसीनःसंभवादितिन्यायेनस्थिरसुखमासनमध्यासीत् । तत्रदेशासनेधूयेत् । 'समे
शुचौशर्करवद्विवाह्युकाविवर्जितेशब्दजलाश्रयादिभिः ॥ मनोनुकूलेनतृणसुरीरेणुहानिवाताश्रयेणप्रयोजयेत् ॥ त्रिरुन्नतंस्थाप्यसमंशरीरंरुद्धीत्रियापिमनसासंनिरुध्य ॥ ब्रह्मोदुपेन-

—प्रतरेतविद्वान्त्रोतांसिसर्वाणिभयावहानि'इति । चक्षुरित्यत्रविसर्गलोपइच्छादसः । त्रिरुन्नतंकटविसःकंधराप्रदेशेषून्नतं । ततो जितासनःप्राणायाममभ्यसेत् । तेनहिमंदगतौप्राणेततितदनुसारि मनोऽपिचाचल्यस्यजति नोचेद्वायुविक्षेपेणविक्षिप्यते तत्रप्राणजयप्रमाणं 'प्राणान्प्रपीड्येहसयुक्तचेष्टःक्षीणेप्राणेनासिकयोच्छ्वसीत'इतिश्रुत्युक्तमेवसंगृह्णाति । 'प्राणापानौसमौकृत्वानासाभ्यंतर चारिणो'इति । प्राणापानौसमौतुल्याऊर्ध्वाधोगतिविच्छेदेननासाभ्यंतरचारिणौकुंभकेनकृत्वाततोबाह्यान्बहिर्भवान्स्पर्शान्विषयसंबन्धान्इंद्रियद्वारानित्यंतर्बुद्धौक्रियमाणान्नयोगींद्रियाणां प्रत्याहरणेमतान्बहिरेवकुर्यात् । ततोविषयेभ्योव्यावृत्तेषुकरणेषुस्वप्रकालेइवातर्मनोमात्रेणावतिष्ठतेइत्यर्थः । इमंप्रत्याहारंकर्तुमशक्तस्याविरक्तस्याकागतिरित्यतआह चक्षुश्चैवांतरेषुबोरिति । चशब्दोवाऽर्थे चक्षुरेववाञ्छुरंतरेकुर्यात्स्वेचरीमुद्रामभ्यसेदित्यर्थः । साचोक्तायोमसारे'लंबिकोर्ध्वस्थितेमत्तंजिह्वाव्यावृत्त्यधारयेत् ॥ दृढासनश्चिरंतिष्ठेन्मुद्रेषात्तेचरीमता ॥ भ्रूमध्यदृष्टिरप्येषाम हादेवेनकीर्तिता'इति । यएवंसर्वोऽपिबाह्येविषयेसूर्यादौसंयमोयथोक्तंप्रत्याहारमनुष्ठानुमशक्तान्प्रत्येवोपदिश्यतइतिज्ञेयं १७ यतेंद्रियेति यस्मिन्कस्मिंश्चित्स्थूलेविषयेसूर्येतद्रश्मिषुवाविष्णुप्रति मायावाऽनाहतध्वनौवाऽन्यप्रवाचक्षुरायन्यतमद्वारामनोधारयेत्तच्चमनस्तद्विषयाकारतांप्राप्तंतत्रैवस्थिराभ्यासेनविश्रांतंस्वदेहमपिनपश्यतिसेयंमहाविदेहानामधारणा अस्यांशिद्धायांमिंद्रिय गणःस्वंस्वंविषयंननुगृह्णाति सोऽयंबहिर्विषयप्रत्याहारः पूर्वोक्तस्त्वांतरइतिभेदः । अतएवतयोस्तुल्यफलत्वंसूत्रितं । ततःक्षीयतेप्रकाशावरणमिति ततःअभ्यंतरप्रत्याहारात् तथाबहिरकल्पितावृ त्तिर्महाविदेहातत्संयमात्प्रकाशावरणक्षयइति यदाचित्तंदेहमविस्मृत्यैवहठेनपुरःस्थितमूर्त्याद्याकारंक्रियतेतदासाचित्तस्यमूर्त्याकारतारूपावृत्तिःकल्पिता यदातुनिरवशेषेणदेहंविस्मृत्यचेतःकेव

यतेंद्रियमनोबुद्धिर्मुनिर्मोक्षपरायणः ॥ विगतेच्छाभयक्रोधोयःसदा मुक्तएवसः २८

लभ्येयाकारमात्रं भवति तदा सामहाविदेहानामधारणा तस्या अपि फलं देव । तत्संयमात्स्याचेतसो निग्रहात्प्रकाशावरणक्षयो भवति सोऽयं बाह्यविषयः समाधिः । वितर्कख्यो द्विविधः स वितर्कनिर्वितर्कभेदात् । तत्राद्यस्य लक्षणं सूत्रितं शब्दार्थज्ञानविकल्पैः संकीर्णसवितर्कोति । सवितर्कानामसमापत्तिः समाधिरित्यर्थः । यदा विष्णुप्रतिमादौ पूर्वापरानुसंधानेन शब्दार्थोच्छेदेन च भावना प्रवर्तते तदा सवितर्कसमापत्तिः । अस्मिन्नेवालंबने पूर्वापरानुसंधानेन शब्दार्थोच्छेदेन च भावना प्रवर्तते तदा निर्वितर्कानामसमापत्तिः । तथा च सूत्रं स्मृतिपरिशुद्धौ स्वरूपशून्ये वार्थमात्रनिर्भासानिर्वितर्काः स्मृतेः शब्दार्थस्मरणस्य परिशुद्धौ वर्जने सति भावयितुः स्वरूपेण शून्या तदाऽहमिदं भावयामीत्येवमाकारावृत्तिरपि भावयितुर्नास्तीति भाति । यतोऽयं मात्रनिर्भासाध्यैयार्थमात्रमस्यां भासते न त्वन्यदिति सूत्रार्थः । अस्यां सिद्धायां योगीजितेन्द्रिय इत्युच्यते जितमना इति आभ्यंतरप्रत्याहारपूर्वकं यदा मनः कल्पिते लक्ष्मणे विषये पूर्ववत् शब्दार्थोच्छेदपूर्वकं तद्वर्जं च मनसो भावना प्रवर्तते तदा ते उभे समापत्तौ सविचारनिर्विचारख्ये भवतः । तथा च सूत्रं एतयैव सविचारानिर्विचारचतुष्टयविषया व्याख्याता इति । अत्र सूक्ष्मविषयेति ग्रहणात् पूर्वस्यां स्थूलविषयत्वं गम्यते एतयैव द्विविधवितर्कसमापत्तयैव निर्विचारसमापत्तौ दृढायां योगीजितमना इत्युच्यते यदा पुनश्चेतसो भूत्यां कारतां परित्यज्य सत्त्वोद्रेकात् समष्टिमनोमयविषया अहमेवेदं सर्वोऽस्मीत्येवमाकाराभावना प्रवर्तते सोऽयं सानंदः समाधिः । यदा तु तामपि भावनां परित्यज्य विषयवेदनमंतरेणास्मीत्येतावन्मात्राकाराभावना प्रवर्तते साऽस्मिता । अस्मिताहंकारयोर्भेदस्तु क्रमेण विषयवैमुख्यतदाभिमुख्यमात्रकृतः । यथैक एव पूर्वाभिमुखः पश्चिमाभिमुखश्चेति तद्वत् । अस्यामवस्थायां योगीबुद्धितो विविक्तस्य त्वंपदार्थस्य साक्षात्कारात् जितबुद्धिरित्युच्यते तदेतदुक्तं यतैन्द्रियमनो बुद्धिरिति । एतान्येव प्रसाधनानि गुणपर्वाण्युच्यंते तथा च सूत्रं । विशेषाविशेषलिङ्गमात्राणि लिङ्गानि गुणपर्वाणीति । तत्र विशेषाः स्थूलभूतानि एकादशैन्द्रियाणि च । अविशेषाः पंचतन्मात्राणि अहंकारश्च । लिङ्गमात्रं महत्त्वं । अलिङ्गप्रधानं—

—तत्रविशेषादविशेषप्रविवक्षितोयोगिनोदेनंदिनलयाभ्यासात्समनस्कानां विद्यागिलीयतेसलयः । बहिर्मुखान्येवामवतिसविक्षेपः । एवंविशेषेभ्योर्लिङ्गमात्रविशेषतोऽपिलयविक्षेपीत्यतः ।
 लिङ्गमात्रात्परंपरुषंप्रविवक्षितोऽपितौस्तः तावेतौलयविक्षेपीहेयोभूयेते । 'लयविक्षेपरहितमनःकृत्वापुनिश्चलं ॥ यदायात्युन्मनीभावतदातत्परमपदं' इति । एतेषुत्रिषुलीनेष्वध्यःसुप्त
 एव । द्वितीयोविगलितदेहाहंकारत्वाद्विदेहसंज्ञः । तृतीयःप्रकृतिलयइति एतयोःसमाधिर्गौणः अतएवसूत्रितं । भवप्रत्ययोविदेहप्रकृतिलयानामिति । भवप्रत्ययोजन्मातरहेतुरेषां
 समाधिर्भवति यद्वा जन्मांतरेएतेषांजन्मनेवसमाधिसिद्धिः पक्षिणामाकाशगमनसिद्धिवद्भवतीति सूत्रार्थः । सर्वथाऽपितेषांसद्योमुक्तिर्नास्तीतिसिद्धं । यदातुअस्मितामात्रस्यापिनि
 विकल्पेचिन्मात्रेणभवतितदाऽयंविद्वान्कैवल्यधर्ममेवसमाध्याख्यमनुभवति । यमधिकृत्यश्रूयते क्षणमेकंक्रतुशतस्यचतुःसप्तत्यायत्फलंतदवाप्नोतीति । अयमेवमोक्षाख्यः । परंअयनं
 प्राप्यस्थानंयस्यसमुनिर्योक्षपरायणइत्युच्यते । यतोस्यामेवावस्थायांयोगीजीवमुक्तइत्युच्यते । विगतेच्छामयक्रोधइतिपादःप्रागेवव्याख्यातः । यएवंभूतःससदामुक्तःध्वंघप्रतीतिकालेऽपि
 समुक्तएवास्ति अज्ञानमात्रव्यवधानान्मुक्तेः । एतेनाहंकारादेर्बन्धस्यकालत्रयेऽपिअसत्त्वोक्त्यामिथ्यात्वंदर्शितम् २८ एवंसमाहितचित्तेनकिंविज्ञेयमित्युच्यते भोक्तारमिति सोपाधिकेन
 रूपेणयज्ञानांतपसांचकर्तृरूपेणदेवतारूपेणचभोक्तारं । तथासर्वेषांभूतानांहिरण्यगर्भादीनामपिमहांतंघ्यापकमीश्वरमीशितारभंतयामिणं । सुहृदंसर्वभूतानांप्राणिनांप्रत्युपकारनिरपेक्षतयोपका
 रिणंसर्वप्रत्ययसाक्षिणंनारायणंमांप्रत्यगभेदेनज्ञात्वासाक्षात्कृत्यतद्वावंप्राप्यशांतिमनुपाध्यवस्थांनिरुपाख्याकैवल्यसंज्ञांक्रच्छतिप्राप्नोति । एवंचसोपाधिब्रह्मभावप्राप्तिपूर्वकैवनिरुपाधिप्राप्ति

भोक्तारंयज्ञतपसांसर्वलोकमहेश्वरम् ॥ सुहृदंसर्वभूतानांज्ञात्वामांशांतिमृच्छति २९ ॥ इतिश्रीमहामा० भीष्मप० श्रीमद्भगव० संन्यासयोगोनामपंचमोऽ
 ध्यायः॥५॥पर्वणितुण्कोनत्रिंशोऽध्यायः॥२९॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अनाश्रितःकर्मफलकार्यकर्मकरोतियः ॥ संन्यासीचयोगीचननिराग्निर्नचाक्रियः १ यंसं
 न्यासमितिप्राहुर्योगंतंविद्धिपांडव ॥ नह्यसंन्यस्तसंकल्पोयोगीभवतिकश्चन २ आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्मकारणमुच्यते ॥ योगारूढस्यतस्यैवशमःकारणमुच्यते ३

रितिगम्यते यथोक्तंवातिकसारे । 'सोपाधिर्निरुपाधिश्चद्वेधाब्रह्मविदुच्यते ॥ सोपाधिकःस्यात्सर्वार्थानिरुपाख्योऽनुपाधिकः ॥ जज्ञन्क्रीडन्नरतिप्राप्तइतिसोपाधिकस्यतु ॥ छांदो
 ग्येसर्वकामाप्तिःसर्वार्थस्यात्स्पष्टमीरिता ॥ अहमंत्रं तथाऽन्नादःश्लोककार्यप्यहोअहं ॥ इतितत्त्वविदःसामगानेसर्वात्मनाश्रुता ॥ अत्रापिचक्रदृष्टांतसोपाधिस्तत्त्वविच्छ्रुतः ॥ अपूर्वान
 पराद्युक्त्याश्रोष्यतेनिरुपाधिकः' इति २९ ॥ इतिभी० नीलकंठीये भारतभाष्ये श्रीमद्भगवद्गीताध्यायप्रकाशे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ पर्वणि० ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥ पूर्वाध्यायांतिसूत्रितं
 ध्यानयोगविवरीतुमिच्छंस्तत्राधिकारहेतुत्वात्कर्मयोगंतावत्स्तौतिद्व्याभ्यां अनाश्रितइति यःकर्मणांफलमनाश्रितोऽनपेक्षमाणःकार्यमवश्यकर्तव्यंनित्यंकर्मकरोतिसएवफलसंकल्पत्यागात्सं
 न्यासीचयोगीचभवति । नतुनिराग्योविधितःश्रौतस्मार्तकर्मत्यागीसएवसंन्यासीनापिअक्रियस्त्यक्त्वाहमनःकामक्रियएववायोगीति १ केनसाम्येनायंसंन्यासीयोगीचेतिस्तूयतेअतआह
 यमिति योहित्यक्तसर्वसंकल्पःसंन्यासीतादृशश्चध्यानयोगीअतोतयोर्भेदःनिःसंकल्पस्तदस्थस्तिष्ठेदेतन्मोक्षलक्षणमितिमैत्रायणीयोपनिषच्छ्रुतस्यमोक्षलक्षणस्यानिःसंकल्पत्वस्योभयत्रापि
 तुल्यत्वात् । अतोऽयमपिकर्मयोगीफलसंकल्पत्यागात्त्रिःसंकल्पत्वसाम्यात्संन्यासीयोगीचभवतीतिस्तूयतइत्यर्थः । योगाधिकारसिद्धयेनिष्कामकर्माण्यनुष्ठेयानीतिश्लोकद्वयतात्पर्यार्थः २
 तत्रकर्मनुष्ठानस्यावधिमाह आरुरुक्षोरिति यावद्वियोगंयमनियमाद्यष्टांगोपेतमत्यौत्कंठयादारोडुमिच्छतितावत्कर्माण्यनुतिष्ठेत् तस्यारुरुक्षोर्मुनेरारुरुक्षाकारणंतत्रिवैराग्योत्पादनद्वारा
 राकर्मभवति । तस्यैवयोगारूढस्ययोगीगानुष्ठानेप्रवृत्तस्यविक्षेपासहस्ययोगारोहेकर्मणःशमःसंन्यासःकारणमुच्यते । नाहिकर्मसुव्याप्तोऽनन्यचित्ततयायोगमनुष्ठानमीष्टे ३

ननुयोगपदेनमुख्ययावृत्त्यानिर्बीजःसमाधिरुच्यतेतमाकूटस्मकर्मणात्यागःस्वतःसिद्धत्वाद्बिधेयइत्याहोक्त्यप्रकृतेयोगारूढपदस्यार्थमाह यदाहीति इन्द्रियार्थेषुशब्दादिषुरमणीयेषुकर्मसुच
 तत्प्राप्तिसाधनेषुतद्वर्शनमनुसज्जतेवैराग्यदाढ्यात्सकोनमवति । नापिमनसाइदंभूयादेतदर्थमहमिदं कर्मकुर्यामिति संकल्पयति । तादृशश्चसर्वसंकल्पसंन्यासीयदामवतितदायोगारूढइत्यु
 च्यते । यथातीव्रबुधयोपेतोऽन्यत्रनीरागोव्यासंगांतरंत्यक्त्वाभोजनाकूटंरवमवतितथातीव्राकूटज्ञानान्नसर्वव्रीतरागस्त्यक्तसर्वकर्मायोगारूढएवभवतितावत्कर्माणिकर्तव्यानिततःपरंत्याज्यानी
 त्यर्थः ४ उद्धरेदिति एवंक्रमेणकर्मद्वाराचितशुद्धिसंपाद्ययोगारूढोऽभ्यासवैराग्यबलेनात्मानमुद्धरेत् । हियस्मादात्मैवात्मनोबंधुर्नपुत्रादयउद्धर्तुंक्षमाः । आत्मैवरिपुरात्मनःनत्वन्वेक्ष
 प्रवःसंसारेमज्जयितुमेनंक्षमाइत्यर्थः ५ आत्मामचः अत्मनामनसा अनात्मनोऽजितचेतसः आत्मामनएवशत्रुः ६ मनसोजयेफल्माह जितात्मनइति शीतोष्णादिषुप्राप्तेषुजितात्मनो
 निर्विकारचित्तस्यात्माचित्तपरमुत्कर्षेणसमाहितःसमाधिप्राप्तोभवति । अतःसमाधिसिद्धयर्थमनोजेतव्यमेवेत्यर्थः ७ समाधिसिद्धेरपिकिंफलमतआह ज्ञानेति ज्ञानंशास्त्रोपदेशजाबुद्धिः ।
 विज्ञानंशास्त्रार्थध्यानजप्रमारूपोऽनुभवस्ताभ्यांतुष्टःसंजातालंप्रत्ययआत्माचित्तंयस्यसंज्ञानविज्ञानतृप्तात्मा । यतस्तृप्तात्माऽतःकूटस्थोऽप्रकंप्यःसंसारतापानास्कंदितोभवतीतिसमाधिफलं ।
 अस्यलोकप्रसिद्धलक्षणमाह विजितेन्द्रियइति समलोष्टाहमकांचनइत्येवंविधोयोगीसयुक्तःप्राप्तपोगइत्युच्यतेविद्वद्धिः ८ समत्वमेवस्तौति सुहृदिति सुहृत्प्रत्युपकारमनपेक्षोपकर्ता ।

यदाहिनेन्द्रियार्थेषुनकर्मस्वनुषज्जते ॥ सर्वसंकल्पसंन्यासीयोगारूढस्तदोच्यते ४ उद्धरेदात्मनाऽऽत्मानंनात्मानमवसादयेत् ॥ आत्मैवह्यात्मनोबंधुरात्मै
 वरिपुरात्मनः ५ बंधुरात्माऽऽत्मनस्तस्ययेनात्मैवाऽऽत्मनाजितः ॥ अनात्मनस्तुशत्रुत्वेवर्तेताऽऽत्मैवशत्रुवत् ६ जितात्मनःप्रज्ञांतस्यपरमात्मासमाहितः ॥
 शीतोष्णसुखदुःखेषुतथामानापमानयोः ७ ज्ञानविज्ञानतृप्तात्माकूटस्थोविजितेन्द्रियः ॥ युक्तइत्युच्यतेयोगीसमलोष्टाहमकांचनः ८ सुहृन्मित्रार्युदासीनम
 ध्यस्थद्वेष्यबंधुषु ॥ साधुष्वपिचपापेषुसमबुद्धिर्विशिष्यते ९ योगीयुंजीतसततमात्मानंरहसिस्थितः॥ एकाकीयतचित्तात्मानिराशीरपरिग्रहः १० शुचौदेशेप्राति
 ष्ठाप्यस्थिरमासनमात्मनः॥नात्युच्छ्रितंनातिनीचंचैलाजिनकुशोत्तरम् ११ तत्रैकाग्रमनःकृत्वायतचित्तेन्द्रियाक्रियः॥ उपविश्यासनेयुंज्याद्योगमात्मविशुद्धये १२

मित्रंछेदवान् । अरिःशत्रुः । उदासीनउभयपक्षपातशून्यः । मध्यस्थउभयहितैषी । द्वेष्यआत्मनोऽप्रियः । बंधुःसंबन्धी । तेषुसाधुषुपुण्यकृत्सुपापेषुपापाचारेषुकस्यकिंकर्मत्पनालोचय
 नृतेषुसर्वेषुयःसमबुद्धिःसविशिष्यते ९ योगीति योगीयोगाभ्यासपरोरहसिपूजातिस्थितःसन्नआत्मानंबुद्धियुंजीतसमादभ्यात् सततमितिनैरंतर्यमुक्तं । निराशीर्योगसिद्धेरन्यदप्रार्थयानस्तदे
 कनिष्ठइतियावत्तेनसत्कारउक्तः । एकाकीअसहायःसंन्यासीत्यर्थः यतैस्थिरीकृतौचित्तमनआत्मासंन्द्रियंशरीरंयेनसयतचित्तात्मा । तथाअपरिग्रहःएकाकिंत्वेऽपिकंथापुस्तकादिवहुपरि
 ग्रहशून्यः १० योगीयुंजीतेत्युक्तंतत्कथमित्याकांक्षायांतदंगान्यासमादीन्याह शुचौदेशेइत्यादिना शुचौस्वभावतःसंस्कारतोवापुण्येदेशेस्थानेप्रतिष्ठाप्यसुस्थितंकृत्वास्थिरंनिश्चलं आ
 स्तेऽस्मिन्नित्यासनसंस्थंडिलं निश्चलमित्यनेनमृन्मयमेवस्थंडिलंनतुकाष्ठमयपीठं आसनमितिपरासनव्यावृत्त्यर्थं नात्युच्छ्रितंनात्युच्चं नातिनीचं चैलाजिनकुशाउत्तरेउपर्युपरियस्यतचैलाजिनकु
 शोत्तरं अजिनादुपरिचैलंकुशेभ्यउपरिअजिनसंस्थंडिलस्योपरिकुशाइत्यर्थः ११ प्रतिष्ठाप्यकिंकुर्यादितितत्राह तत्रेति तत्रासनेपद्मस्वस्तिकाद्यन्यतमेनासनेनोपविश्य । यताःनिगृहीताश्चि
 त्तस्यक्रियाविषयाणांस्मरणाभिन्द्रियक्रियास्तेषांग्रहणयेनासौयतचित्तेन्द्रियाक्रियः । अतएवमनोबाह्याभ्यंतरविषयानुपरकतयाएकंध्येमेवप्रत्यक्तत्त्वमग्रेयस्यस्फुरतिनान्यत् तदेकाग्रंरुच्यंतरा
 नंतरितब्रह्मैकाकारवृत्तिप्रवाहिकृत्वाआत्मविशुद्धयेचित्तशुद्ध्यर्थयोगंरुच्यतिप्रवाहस्याभिनिरोधंयुंजादनुतिष्ठेच्चित्तस्यस्यैर्यतापादनेन १२

आसन उपविश्येत्पुनस्तत्कथमित्यत आह सममिति कायः शरीरमध्यं शिरो ग्रीवा च काय शिरो ग्रीवं समं मूलाधारमभ्युपार्त्तं अवकं अवलं निष्कंपधारयन् स्थिरौ भूत्वा संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वभित्तिना सिकाग्रं वेक्षणं विधीयते किंतु निमीलने लयभयमुन्मीलने विज्ञेयमयमतो दिशोऽपि रुपादिविक्षेपकविषयदर्शनमयादनवलोकयन्न चोन्मीलितेन आसीवेति उत्तरेणान्वयः १६ एवमासनेन उपविष्टेन यत्कर्तव्यं तदाह प्रज्ञां तात्मेति योगयुक्तो योगी ब्रह्मचारिव्रते भेदचर्यायां स्थितः संन्यासीत्यर्थः मच्चित्तो मयि परमेष्ठितं यस्य स एव भूतो मय्येव मनः संयम्य मत्पर आसीत स प्रज्ञां तात्मा भूत्वा विगतभीर्भवतीति योजना भवति हि कश्चिदात्मनोऽन्यमीश्वरं मत्वा तच्चित्तं मेवाराधयत्वेनाभिगतस्तत्रैव च मनसः संयमं करोति न तु स तत्परस्तमेव परमपुरुषार्थतया प्राप्यत्वेन मन्यते किंतु तत्प्रीत्यान्यदेव फलं कामयते । अयं तु मच्चित्तो मय्येव मनः संयम्य मत्परो मा मेव सर्वोत्तरं प्रत्यगद्वयं कामयत इति । यतो मत्परोऽस्त एव प्रज्ञां तात्मा प्रकर्षेण बाह्याभ्यंतरविषयत्यागेन समाधिसुखास्वादत्यागेन च शांत उपरतः आत्मा चित्तं यस्य सोऽस्मितामात्रावशेषो विगतभीर्भवति । इयमेवावस्था सत्त्वपुरुषान्यताख्यातिरिति ब्रह्मसाक्षात्कार इति च विकल्प्यते । सर्वथा तस्यां सिद्धायां पुरुषः परमपुरुषार्थभाग्भवति १४ अस्याः फलमाह युंजन्निति एवमनेन प्रकारेण सदा निरंतरं दीर्घकालं चात्मानं मनो युंजन् समादधानो योगी नियतं ख्याति फलादपि निगृहीतं मानसं येन स नियतमानसः शांतिं परमवैराग्यबलात् ख्यातिमपि निरुध्य निर्विकल्पं पदं निर्वाणं मोक्षस्तदेव परमानिष्ठाय स्याः शांते स्तां मत्संस्थां मय्येव संस्थां कीभावेनावस्थानं समाधिर्यस्यास्तामधिगच्छति प्राप्नोति । ख्याति

संकाय शिरो ग्रीवं धारयन्नचलं स्थिरः ॥ संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन् १३ प्रज्ञां तात्मा विगतभीर्ब्रह्मचारिव्रते स्थितः ॥ मनः संयम्य मच्चित्तो युक्त आसीत मत्परः १४ युंजन्नेवं सदाऽत्मानं योगी नियतमानसः ॥ शांतिं निर्वाणपरमां मत्संस्थामधिगच्छति १५ नात्यश्रतस्तु योगोऽस्ति न चैकांतमनश्चतः ॥ न चातिस्वप्नशीलस्य जाग्रतो नैव चार्जुन १६ युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु ॥ युक्तस्वप्नावबोधस्य योगो भवति दुःखहा १७ यदा विनियतं चित्तमात्मन्येवावतिष्ठते ॥ निरुद्धः सर्वकामेभ्यो युक्त इत्युच्यते तदा १८ यथा दीपो निवातस्थो नेन गते सोपमा स्मृता ॥ योगिनो यतचित्तस्य युंजतो योगमात्मनः १९ यत्रोपरमते चित्तं निरुद्धं योगसेवया ॥ यत्र चैवात्मनाऽत्मानं पश्यन्नात्मनि रुष्यति २०

फलं च सूत्रकृता दर्शितं प्रसंख्यानं ऽप्यकुसीदस्य सर्वथा विवेकख्यातेर्धर्मभेदः समाधिरिति तत्परं पुरुषख्यातेर्गुणवैगुण्यमिति सत्त्वपुरुषान्यताख्यातिमात्रात्सर्वज्ञावृत्तं सर्वभावाविष्ठावृत्तं चेति सूत्रत्रयेण प्रसंख्यानध्याने अकुसीदस्य विजडफलानिच्छोः सर्वथा विवेकख्यातिरेव भवति तस्याश्च फलं धर्मभेदः समाधिः सच प्रागेव व्याख्यातः । तद्वैराग्यं परं परसंज्ञं पुरुषख्यातेः फलं । तस्य लक्षणं गुणेषु दिव्यादिव्यविषयेषु वैगुण्यं । एतस्यैव हि नांतरीयकं फलं केवल्यमिति योगावदंति । वृत्तीयसूत्रोक्तं फलं सार्वज्ञ्यादिकं त्वमिमेत्यभ्युपेतं । कस्मिन्नुपगमो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवतीति सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः सर्वस्याधिपतिरित्यादिकं १५ एवं योगाभ्यासनिष्ठस्याहारादिनियममादृष्ट्या नात्यश्रत इति एकांतमतिशयेन जाग्रत इत्यत्राप्यतिशब्दोऽयोज्यः १६ युक्ताः परिमिता आहारादयो यस्य स तथा १७ निर्वाणपरमां शांतिं प्राप्तस्य लक्षणान्याह यदेत्यादिभिः षड्विधैः विनियतं विशेषेण एकाग्रताभूमेरपि निरुद्धमात्मनि प्रत्यगात्मन्येवावतिष्ठते न त्वस्मितादिरूपेण उद्विच्यते तदा योगी सर्वेभ्यो जाग्रत्स्वप्नसंजीवसमाधिषु स्थितेभ्यः ल्यबलोपेपंचमी सार्वज्ञ्यादिव्यवस्थामप्राप्यते पुनिरुद्धो भवति तदा युक्तो निर्विकल्पक इत्युच्यते १८ एकाग्रतावस्थायां योगिचित्तस्योपमामाह यथेति नेन गतेन चलति तद्वत् यतंचतश्चित्तं च यतंचित्तं तस्य एकाग्रतां प्राप्तं चित्तं निवातपदवीपवन्नचलतीत्यर्थः आत्मनो योऽसं समाधिं युंजतोऽनुतिष्ठतः १९ यत्रोति एवं चित्तमेकाग्रं भूतं स त्रयोगसेवयानिरुद्धं यत्र यस्यामवस्थायामुपरमते विलीनं भवति यत्र वा आत्मना चित्तेनास्थानं विविक्तं पश्यन्नात्मनि रुष्यति न बाह्यैर्गुणैर्भजते २०

किंच सुखमिति आर्यं तिकमनंतं यत्सुखं तत्केवलं बुद्धिग्राह्यं सोऽपुन सुखव्यतोऽर्थाद्रियभिर्द्रियामोचैर्यत्र सुखे स्थितोऽर्थं न वेति विद्यामात्रादिकिंचिदनुभवति नापितत्त्वतश्चलति । बुद्धिस्तादात्म्याभ्यासकाले चलतीति भाति परंतु तत्त्वतो न चलति । तथा च श्रुतिध्यायतीवलेलायतीवेति वाच्यं प्रयुज्यानाभ्यानादेरतात्त्विकत्वं दर्शयति बुद्धौ ध्यायंस्याध्यायतीवेति लेलायं त्यालेलायतीवेति श्रुत्यर्थः । यद्वा तत्सुखं त्रयार्थं न चैव वेति किमपि नैवानुभवति यत्रेत्यादिभिर्ब्रवाक्यं २१ पुनश्च शस्त्रपातादिलक्षणेन गुरुणा महता २२ तमिति यत्रोपरमते चित्तमित्यादिना उक्तलक्षणं तदुःखसंयोगस्याप्यंतःकरणसंबंधस्य वियोगमेव संतं विरुद्धलक्षणया योगसंज्ञितं विद्यात् । योगफलमुपसंहरत्यपुनर्निश्चयानिर्वेदयोः साधनत्वविधानपूर्वकं तमेव शतकृतोऽपि पथं वदितव्यमिति न्यायेन विधत्ते स इत्यादिना सयोगो निश्चयेनाध्यवसायेनानिर्विण्णं निर्वेदरहितं चेतो यस्य तेन योक्तव्योऽभ्यसनीयः । यद्वा 'ज्ञातो वा त उपरतः स्तितः स माहितो भूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्येत्' इति श्रुतिविहितं श्रुत्यंतरदृष्टं श्रद्धावित्तपदोपेतं शमादिषट्कमत्रक्रमतो विधीयते । तत्र निश्चयेनेति गुरुवेदवाक्यादौ फलावश्यं भावनिश्चयलक्षणा श्रद्धाऽऽनिश्चयपदेन गृह्यते । तथानिर्विण्णचेतसेति वैराग्येण द्वंद्वसंहिणुत्वलक्षणा तितिक्षा विधीयते इति ज्ञेयं २३ अथ शमदमोपरमसमाधानानि क्रमेण श्लोकद्वयेन विधत्ते संकल्पेति संकल्प इदं भूपादिति चेतो वृत्तिस्तत्तद्व्यवधानां कामान्काम्यमानान् विषयान् शेषतो वासनोच्छेदपूर्वकं संकल्पनिरोधेन त्यक्त्वा । एतेनांतरिद्रियनिग्रहलक्षणः शम उक्तः । बाह्यैर्द्रियनिग्रहलक्षणं दममाह मनसैवेति विषयदोषदर्शनामनसैव सर्वतः सर्वप्रकारेण श्रोत्रादिकामिन्द्रियग्रामं समंततः सर्वेभ्यो विषयेभ्यो विनियम्य उपरमेदित्युत्तरेणान्वयः २४ शनैः शनैरिति भूमिकाजयक्रमेण दिव्यादिव्यविषयेभ्यो उपरमेत् व्यावृत्तो भवेत् कथं वृत्तिगृहीतया बुद्धयेति वृत्तिः 'वृत्त्या यथाधारयते मनः

सुखमात्यंतिकं यत्तद्बुद्धिग्राह्यमतींद्रियम् ॥ वेतियत्र न चैवायं स्थितश्चलति तत्त्वतः २१ यं लब्ध्वा चापरं लाभं मन्यते नाधिकंततः ॥ यस्मिन् स्थितो न दुःखेन गुरुणाऽपि विचाल्यते २२ तं विद्या दुःखसंयोगवियोगं योगसंज्ञितम् ॥ स निश्चयेन योक्तव्यो योगो निर्विण्णचेतसा २३ संकल्पप्रभवान्कामास्त्यक्त्वा सर्वानशेषतः ॥ मनसैर्वांद्रियग्रामं विनियम्य समंततः २४ शनैः शनैरुपरमेद्बुद्ध्या वृत्तिगृहीतया ॥ आत्मसंस्थं मनः कृत्वा न किंचिदपि चिंतयेत् २५ यतो यतो निश्चरति मनश्चंचलमस्थिरम् ॥ ततस्ततो नियम्यैतदात्मन्येव वशं नयेत् २६

प्राणैर्द्रियक्रियाः ॥ योगेनाव्यभिचारिण्यावृत्तिः सा पार्थ सा त्विकी' इत्युक्तलक्षणा तया गृहीतया वशीकृतया बुद्ध्या उपरमेत् । तथा एव मुपरतं मनः आत्मनि स्वरूपे संस्थास्थितिर्त्यस्य न तु दृश्येद्रष्टरिवात् तथा आत्मैकाकारमेकाग्रमित्यर्थः । द्रष्टृदृश्योपरकंचित्तं सर्वार्थं सर्वार्थैकार्थतयोः क्षयो द्यौचित्तस्यैकाग्रतापरिणाम इति सूत्रितमेकाग्र्यप्रापयेत् । सूत्रार्थस्तु अहमिदं पश्यामीत्यनुभवे हि द्रष्टा दृश्यं दर्शनं च भासते तत्र दर्शनं भानमप्रत्याख्येयमतो द्रष्टरिदृश्येचोपरकंचित्तं सर्वार्थमिति । न तु दर्शनोपरकताऽपि सर्वार्थतायां गणिता तदभावे चित्तस्य नाशापत्तेः द्रष्टृदृश्योपरागाभावे तु प्रकार्यतदुच्यते । यथा स्वप्ने तत्र हि दृश्यं नास्तीति पामराणामपि प्रसिद्धं । द्रष्टाऽपि नास्ति तदा हि द्रियाणामभावात् । आत्मैर्द्रियमनोमुक्तं मोकेति श्रुत्येव भोक्तृत्वस्यैर्द्रियसन्नियोगशिष्टत्वात् । किंच द्रष्टृदृश्यवासनावासितं चित्रपटसदृशमेकं मन एवास्ति तत्र स्वयं ज्योतिषा पुरुषेण मास्यमानं जाग्रद्वस्त्रमेव द्रष्टृदृश्योपरागं प्रकाशयति तद्वासनावासितत्वात् । एवं सति यदा सर्वार्थतायाः क्षयः प्रकार्यताया उदयश्च तदा चित्तस्यैकाग्रता रूपः परिणामो भवतीति । तदेवमात्मसंस्थं मनः कृत्वेति संप्रज्ञातसमाधिकृतः । तत्रापि पूर्वाभ्यासवशाच्चित्तस्य द्रष्टृदृश्योपरागो वासनामयो भातीति तन्निवारणेन असंप्रज्ञातसमाधिमाह न किंचिदपि चिंतयेदिति ध्यातृध्यानध्येयविभागमपि न स्मरेत् किंतु अखंडैकरसं विद्यात्मना सुषुप्तवच्छेदित्यर्थः २५ शनैः शनैरित्येवं श्लोकव्याचष्टे यतो यत इति निभिः यतो यतो हेतो र्थं विषयं गृहीतुं मनो निश्चरति बहिर्गच्छति ततस्ततस्तत्र तत्र दोषदर्शनेन ततस्ततो विषयात् एतन्मनो विनियम्य प्रत्यावृत्त्य आत्मनि स्वरूपे प्रवशं नयेत् पर्यवस्थापयेत् एतेन पूर्वाध्याख्यासम् २६

पवमात्मवशेनसिक्किंस्यादित्याशंक्याह प्रज्ञातेति हियस्मात्पुनःप्रज्ञातमनसंप्रकर्षणउपरतचेतसंयोगिनेप्राप्ततामौत्तमसुखसंप्रज्ञातसमाधिफलमूतंउपैति भौतिकानांवाह्यानांमानोरथि
कानामांतराणांचविषयाणात्यागात्तातरजसंप्रक्षीणभोहादिकेशंब्रह्ममूतंसद्वस्तुरूपं अकल्मषंधर्माधर्मवर्जितं यथोक्तयोगभाष्ये यस्त्वेकाग्रचेतसिसज्जतमर्थप्रद्योतयतिकर्मबंधनानिश्चयतिनिरो
धमभिमुखीकरोतिक्षिणोतिचकेशानसंप्रज्ञातोयोगइत्याख्यायतइति एतेनात्मसंस्थमनःकृत्वेतिठ्याख्यातं २७ अस्यफलमाह युंजन्निति एवमनेनप्रकारेणयोगीआत्मानंमनोयुंजन्समाधानः
विगतकल्मषोनिरस्ताविद्यादिकेशःसुखेनअनायासेनब्रह्मसंस्पर्शं निर्विशेषंब्रह्मणाऐक्यंत्रिविधोपाधिप्रविलयात्अनुतेप्राप्नोति कीदृशंब्रह्मसंस्पर्शंअत्यंतंतोब्रह्मदृश्यमविनपरिच्छेदस्तमतिक्रां
तांनिर्विशेषंसुखंपरमानंदैकरूपं एतेननकिंचिदपिचित्तयेदितितुर्थपादोव्याख्यातः २८ द्विविधस्यापियोगस्यफलमाह सर्वोति'सोपाधिर्निरुपाधिश्चद्वेधाब्रह्मविदुच्यते ॥ सोपाधिकःस्यात्सर्वात्मा
निरुपाख्योऽनुपाधिकः'इति वार्तिकोक्तरीत्यासंप्रज्ञातेआत्मनःसार्वात्म्यमनुभवम्योगीसर्वेषुभूतेषुउपादानतयास्थितंआत्मानंईक्षतेपश्यति । तथाअसंप्रज्ञातेसर्वाणिभूतानिब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानि
आत्मन्येकतागतानिरजःवामिवाध्यस्तसर्पदंडधारादीनितद्वत्पश्यति । योगयुक्तात्मायोगेनसमाहितचित्तः । अस्यैवव्युत्थानावस्थामाह सर्वत्रेति सर्वेषुब्रह्मादिस्थावरानिषुविषयेषुभूतेषुसमंनि
विशेषंब्रह्मात्मैकत्वविषयंदर्शनंयस्यसर्वत्रसमदर्शनः तथाचश्रुतयः । 'यस्तुसर्वाणिभूतानिआत्मन्येवानुपश्यति ॥ सर्वभूतेषुचात्मानंततोविजुगुप्सते ॥ सर्वस्यात्माभवति । ब्रह्मदाशाब्रह्म
दासाब्रह्मेभेकितवाउत । इदंसर्वयद्यमात्मा'इत्यादयएतमर्थप्रतिपादयति । यतुयोगयुक्तात्मायोवासर्वत्रसमदर्शनःसआत्मानमीक्षतइतियोगिसमदर्शनावाऽऽत्मेक्षणाधिकारिणावुक्तौ ।

प्रज्ञातमनसंहेनयोगिनंसुखमुत्तमम् ॥ उपैतिज्ञांतरजसंब्रह्मभूतमकल्मषम् २७ युंजन्नेवंसदाऽऽत्मानंयोगीविगतकल्मषः ॥

सुखेनब्रह्मसंस्पर्शमत्यंतंसुखमश्नुते २८ सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥ ईक्षतेयोगयुक्तात्मासर्वत्रसमदर्शनः २९

योमां पश्यति सर्वत्र सर्वं च मयि पश्यति ॥ तस्याहं न प्रणश्यामि स च मे न प्रणश्यति ३०

यथाहिचित्तवृत्तिनिरोधःसाक्षिसाक्षात्कारहेतुस्तथाजडविवेके

नसर्वानुस्यूतचेतन्यपृथक्करणमपि नावश्यंयोगएवापेक्षितइति तत्र । 'समाहितोभूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानंपश्यति । ततस्तुतंपश्यतिनिष्कलंभ्यावमानः'इत्यादिश्रुतिभिःसमाधिध्यानापरपर्याय
योगस्यैवात्मदर्शनहेतुत्वप्रतिपादनात् । तत्कारणंसांख्ययोगाभिपन्नंविद्यामेतांबोगविधिचकृत्स्नमिति किं गाज्ञानयोगयोःसमुच्चयावगमात् । नचश्रौतयौक्तिकविवेकमात्राज्जडाजडयोर्देहा
त्मनोःपृथक्करणसंभवाति सोपाधिकस्यभ्रमस्यउपाधिनिवृत्तिमंतरेणनिवृत्त्यसंभवात् । आदर्शाद्यनिवृत्तावपिप्रतिबिंबादिभ्रमनिवृत्त्यापत्तेः अतएवाधिष्ठानज्ञानदाढ्यंस्तितत्रकल्पितस्याचित्तस्य
तद्दृश्यस्यचादर्शनमनायासेनैवोपपद्यतइतिनिरस्तं । योगविनाऽधिष्ठानज्ञानस्यैवासंभवात् यदाहदक्षः 'स्वसंवेद्यंहितद्वह्यकुमारीस्त्रीसुखंयथा ॥ अयोगीनैवजानातिजात्यंधोहियथायदं'
इति । यतुक्तंभगवत्पुण्यपादः ब्रह्मविदःकुत्रापियोगापेक्षानव्युत्पादयांबभूवुरिति । तदयातोब्रह्मजिज्ञासेत्यत्राथशब्दसूचितमुल्लुविशेषणीभूतसाधनचतुष्टयांतर्गतंशमाद्युपेतसमाधिमद्वोक्त
मिति न दोषः । द्वौक्रमावितिवसिष्ठवाक्यतात्पर्यतुपरस्परनिरपेक्षमार्गद्वयोपगमेनाभ्यासपथाइतिश्रुतिबाधापर्याप्तपित्तिक्रममेवमात्रपरतयाप्रागेववर्णितमितिदिक् । किंचयोगप्रकारेणयोगा
नपेक्षमार्गांतरप्रतिपादनमसंगतं नचतत्सूचकोऽत्रकश्चिच्छब्दोवर्तते । संभवतिवाउक्तपुकेरतोयोवासमदर्शनइतिवापदाध्याहारोऽवसंगतइतिदिक् २९ अस्यात्मैकत्वदर्शनस्यापिफलमाह
योमामिति सर्वत्रात्मच्छब्दःप्रत्यगात्मपरः योयोगीआत्मानंसर्वत्रपश्यतिसर्वचात्मनिपश्यतिइत्ययोगिनःज्ञातआत्मानप्रणश्यतिअदर्शनंनगच्छतिज्ञातआत्मानपुनस्तिरोभवति । सकृ
ब्रह्मस्यमूलाज्ञानस्यबीजाभावेनपुनरुदयासंभवादित्यर्थः । ननुकार्यकारणसंघाताभिमानिनायुक्तिकल्पवद्ब्रह्मण्यव्यस्तेनतदभिमानत्यागपूर्वकंज्ञातंस्वाधिष्ठानमूतंब्रह्ममातिरोधायि बुद्धेस्तत्त्व-

-पक्षपातित्वात् । ब्रह्मदृष्ट्यानुक्तजीवस्यनिरन्वयोच्छेदोभवतीत्याशंक्याह सचमेनप्रणश्यतीति सचविद्वान्मेममनप्रणश्यतिनिरोधवतिमदभिन्नत्वात् । भवेदेतदेवंयदिजीवोमयिअ
ध्यस्तोवाममविकारोवाभवेत्तदानिरन्वयोच्छेदंप्राप्नुयात् । अहमेवेतुसः । तत्त्वमस्यहंब्रह्मास्मिअयमात्माब्रह्मेत्यादिशास्त्रात्तस्माद्युक्तमुक्तंसचमेनप्रणश्यतीति ३० यस्मात्सर्वात्मैकत्व
दर्शीअहमेवातोनास्यमोक्षःप्रतिबध्यतइत्याह सर्वभूतेति सर्वोपादानतयासर्वेषुभूतेषुसत्त्वारूपेणस्फुरणरूपेणचस्थितंमांपरमात्मानमेकत्वंजीवब्रह्मणोरैक्यमास्थितःसन्नभजतिनिर्विकल्पेनस
माधिनासेवतेसयोगीव्युत्थानदशायांप्रारब्धकर्मवशात्बाधितानुवृत्त्यावेहमारुढःसर्वथासर्वप्रकारेणयाज्ञवल्कवादिवत्कर्मत्यागेनवावसिष्ठजनकादिवद्विहितकर्मणावाद्वात्रेयादिवन्निषिद्धकर्मणा
वावर्तमानोऽपिव्यवहरन्नपिमयेववर्त्ततेनमत्तश्रुतोभवति । यतोदेवेभ्योऽपिनास्यभयमितिश्रूयते । 'तस्यहनदेवाश्चनाभूत्याईशतआत्माहोषांसभवति'इतिच । नेत्यव्ययमप्यर्थं देवाभपि
तस्यब्रह्मविदःअभूत्यैअनैश्वर्यायनईशतेनसमर्थाभवन्ति । यतोऽयमेषामात्मेतिश्रुत्यर्थः सनपुनःसंसारीपूर्ववद्भवतीत्यर्थः ३१ यद्यपिनिषिद्धकर्मणाऽऽत्माविव्रबध्यतेतथापिशीलवानेवयो
गीश्रेष्ठइत्याह आत्मौपम्येनेति यथास्वस्यसुखमिष्टदुःखमनिष्टतद्वत्परस्यापीतिबुद्ध्याधोऽन्यस्मेदुःखंनप्रयच्छतिसोऽहिंसकःपरमयोगीमतइत्यर्थः ३१ साम्ययोगमशक्यंमन्वानउपायांतरबु

सर्वभूतस्थितंयोमांभजत्येकत्वमास्थितः ॥ सर्वथावर्तमानोऽपिसयोगीमयिवर्त्तते ३१ आत्मौपम्येनसर्वत्रसमंपश्यन्नियोजुर्न ॥ सुखंवायदिवाहुःखंसयोगीपर
मोमतः ३२ ॥ अर्जुनउवाच ॥ योऽयंयोगस्त्वयाप्रोक्तःसाम्येनमधुसूदन ॥ एतस्याहंनपश्यामिचंचलत्वात्स्थितिस्थिराम् ३३ चंचलंहिमनःकृष्णप्रमाथिबल
वद्दृढम् ॥ तस्याहंनिग्रहंमन्येवायोरिवसुदुष्करम् ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ असंशयंमहाबाहोमनोदुर्निग्रहंचलम् ॥ अभ्यासेनतुकोतेयवैराग्येणचगृह्यते ३५
असंयतात्मनायोगोदुष्प्रापइतिमेमतिः ॥ वश्यात्मनातुयतताशक्योऽवाहुमुपायतः ३६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अयतिःश्रद्धयोपेतोयोगाच्चलितमानसः ॥ अप्रा
प्ययोगसंसिद्धिंकांगतिंकृष्णगच्छति ३७ कश्चिन्नोभयविभ्रष्टश्छिन्नाभ्रमिवनश्यति ॥ अप्रतिष्ठोमहाबाहोविमूढोब्रह्मणःपथि ३८ एतन्मेसंशयंकृष्णछेतुमहं
स्यशेषतः ॥ त्वदन्यःसंशयस्यास्यछेत्तानह्युपपद्यते ३९

भूतस्याऽर्जुनउवाच योऽयमिति

योऽयंयोगस्त्वयासाम्येनप्रोक्तोऽहिंसाप्राधान्येनसंन्यासपूर्वकव्यावर्णितः हेमधुसूदन तस्ययोगस्यसर्वद्वृत्तिनिरोधरूपस्यस्थिरास्थितिंनपश्यामि मनसश्चंचलत्वादितिशेषः ३१ एतदेवोपपादयति
चंचलंहीति प्रमाथिबहुदस्युवदेकस्यप्रमथनशीलं ३४ मनसोदुर्ग्रहत्वमभ्युपेत्यभगवानुवाच यद्यप्येवंतथाप्यभ्यासवैराग्याभ्यांसमुच्चिताभ्याहुर्निग्रहमपिमनोनिगृह्यते । तत्राभ्यासोनामकस्यांशि
क्षितभूमौसमानप्रत्ययावृत्तिः । वैराग्यंतुदृष्टादृष्टेष्टभोगेषुसाधनेषुदोषदर्शनेनवैतृष्ण्यं । तत्रयथाकैदारिकःकैदारेषुकुल्याजलसंचारयन्त्रेकस्यद्वारंपिधायपरस्योद्घाटयतितद्वैराग्येणविषयस्रो
तःखिलीक्रियतेअभ्यासेनकल्याणस्रोतउद्घाटयतइतिद्वयोरप्यावश्यकत्वं तथाचसूत्रं । अभ्यासवैराग्याभ्यांतन्निरोधइति ३५ असंयतात्मनाअजितचित्तेन वश्यात्मनाजितचित्तेन उपायतोऽभ्यास
वैराग्यरूपात् ३६ मनसोदुर्निग्रहत्वाद्योगसिद्धौविभ्रंपश्यन्नर्जुनउवाच हेकृष्ण योगार्कर्मयोगाच्चलितमानसस्त्यक्तकर्मासंन्यासीत्यर्थः श्रद्धयोपेतोयोगमार्गप्रविष्टोऽपिअयतिःआयवोलपत्वाद्वावै
राग्यदौर्बल्याद्वाअल्पप्रयत्नः । अलक्षणापवागूरिति वदन्नाल्पार्थेनञ् । सकदाचित्तयोगसंसिद्धियोगफलसंन्यक्दर्शनमप्राप्यमृतश्चेत्कांगतिगच्छति ३७ कश्चिदिति कश्चिन्नोभयवि
भ्रष्टकर्ममार्गोयोगमार्गोच्चविभ्रष्टश्छिन्नाभ्रमिवपूर्वमपरंवामेघसंधमप्राप्यमध्येएव नश्यतितद्वत् अप्रतिष्ठोनिराश्रयः हेमहाबाहो विमूढोब्रह्मणःपथिब्रह्मप्राप्तिमार्गे ३८ एतत्तत्तं स्पष्टमन्यत् ३९

अत्रोत्तरं भगवानुवाच पार्थेति हेतातेति वात्सल्यात्संबोधयति तस्येह विनाशो नीचयोनिप्राप्तिः अमुत्र विनाशो नरकप्राप्तिस्तदुभयमपि जायते । हियतः कल्याणकृच्छ्रमकृच्छ्रदुर्गतिनैव प्राप्नोति ४० इहामुत्र च तस्य महत्त्वमेवास्तीत्याह प्राप्येति उपित्वा वा संकृत्वा शाश्वतीः समाप्तिरित्यान्वयस्तस्यान्योगप्रष्टोरागीचेदल्पकालाभ्यस्तयोगश्चेत् श्रीमतां गेहे जायते । तत्रापि श्रीमानयोगच्छतीत्याशंक्यशुचीनामित्युक्तं । शुचयो हि सत्कार्येष्वेव श्रियमुपयुजानाः पूर्वापेक्षया महत्तरं स्थानमासादयन्तीत्यर्थः ४१ स योगी विरक्तश्चिराभ्यस्तयोगो वाचेतस्य गतिमाह अपवोति ४२ तत्र द्विविधेऽपि जन्मनि पौर्वदेहिकं पूर्वदेहप्राप्तबुद्धिसंयोगं । यावती च योगभूमिः पूर्वजन्मनि जिता तत्र च यावाद्बुद्धिर्लामो जातस्तावन्तं बुद्धिसंयोगं पूर्वाभ्यासादल्पेनैवाभ्यासेन लभते तस्मादपि भूयस्यां बह्व्यासं सिद्धौ ऊर्ध्वभूमि लभार्थमित्यर्थः यत ते यत्नं करोति ४३ कुतो यततेऽशिक्षितोपीत्यत आह पूर्वति अवशोऽपि प्रज्ञादादिवत्पित्रादिभिरभ्ययानीयमानोऽपि तेनैव पूर्वाभ्यासेन बलवता हिय ते योगप्रवणः क्रियते । यतो योगस्य जिज्ञासुर्ज्ञानमात्रमिच्छन्मो भवति सोऽपि शब्दब्रह्मकर्मकां देवदम्बति क्रम्यते ते किं पुनः पित्राद्यानां । इत्थं पूर्वाभ्यासबलं यन्महातमपि पित्रादियत्नं वृथा करोतीत्यर्थः ४४ एवं योगप्रवृत्तिमुक्त्वा यो विषयैर्हियमाणोऽपि प्रयत्नेन योगमेवाभ्यसितुं प्रवर्तते तस्य गतिमाह प्रयत्नादिति प्रयत्नात्प्रकृष्टात् हठात्वायुनिरोधादिरूपात्तेष्वर्थादिमुद्राविशेषाभ्यासा

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पार्थ नैवेहेनामुत्र विनाशस्तस्य विद्यते ॥ न हि कल्याणकृत्कश्चिद्दुर्गतिं तात गच्छति ४० प्राप्य पुण्यकृतां लोकानुपित्वा शाश्वतीः समाः ॥ शुचीनां श्रीमतां गेहे योगभ्रष्टोऽभिजायते ४१ अथवा योगिनामेव कुले भवति धीमताम् ॥ एतद्बिदुर्लभतरं लोके जन्म यदीदृशम् ४२ तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते पौर्वदेहिकम् ॥ यत ते च ततो भूयः संसिद्धौ कुरु नन्दन ४३ पूर्वाभ्यासेन तेनैव हिय ते ह्यवशोऽपि सः ॥ जिज्ञासुरपि योगस्य शब्दब्रह्मातिवर्तते ४४ प्रयत्नाद्यतमानस्तु योगा संशुद्धक्लिबषः ॥ अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परां गतिं ४५ तपस्विभ्योऽधिको योगी ज्ञानिभ्योऽपि मतोऽधिकः ॥ कर्मिभ्यश्चाधिको योगी तस्माद्योगी भवार्जुन ४६ योगिनामपि सर्वेषां मद्गतेनातरात्मना ॥ श्रद्धावान्भजते यो मां समेयुक्ततमो मतः ४७ ॥ इति श्री० भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीता० अध्यात्मयोगो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ पर्वणितुत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मय्यासक्तमनाः पार्थ योगं युंजन्मदाश्रयः ॥ असंशयं समग्रं मां यथा ज्ञास्यसि तच्छृणु १

द्योयतमानः संशुद्धक्लिबषो निष्पापो भवति यदाह मनुः । 'प्राणायामैर्दहे देनः' इति । इहोमानां सर्वेषां पापनिवृत्त्युपयोगित्वं न तत्त्वसाक्षात्कारे साक्षात्साधनत्वमित्यर्थः । अतएव सः अनेकैर्जन्मभिः संसिद्धः प्राप्तयोगो भूत्वा ततः परां गतिं मोक्षं याति । एतेन च शुश्रूषां तरेषु रोरिति पंचमते यस्मिन् त्रितं ब्रह्माख्यातं ४५ एवं योगिनं स्तौति तपस्विभ्य इति तपस्विनोऽत्र कृच्छ्रं वा द्रायणमा सोपवासादिकर्तारः । ज्ञानिनश्च शास्त्रीयपादित्यवन्तः । कर्मिणोऽपि होत्राद्यनुष्ठातारः । तेभ्यः सर्वेभ्यो योगी यतोऽधिको मत्तस्माद्योगी भवार्जुन ४५ समाप्तः कर्मप्रधानस्त्वं पदार्थविवेकः । अतः परमुपासनाप्राधान्येन तत्पदार्थनिरूपयितुं कामस्तदुपासनां महाफलत्वेन स्तौति यो मिनामिति दैवमेवापरेयज्ञमित्यादिना चतुर्थाध्यायप्रोक्ता द्वादशयोगास्तद्वतां योगिनां सर्वेषां मध्ये यो मद्गतेन मयि वासुदेवे समर्पितेनातरात्मना चित्तेन श्रद्धावान् सन् मां भजते समेयुक्ततमोऽतिशयेन युक्तः श्लाघ्यो मतोऽभिप्रेतः । तस्मान्मद्भक्तो मेवेति भावः ४७ ॥ इति श्रीमत्पद्माक्षयप्रमाणमर्थादाधुरंधर० नीलकण्ठकृतौ भार० भीष्मपर्वणि भगवद्गीता० षष्ठोऽध्यायः त्वंपदार्थविवेकश्च समाप्तिमगमत् ॥ ६ ॥ पर्वणि ० ॥ ३० ॥ पूर्वाध्यायांते यो मां भजते समेयुक्ततमो मत इत्युक्तं तत्र कीदृशं पूर्वोक्तनिष्कामकर्मयोगापेक्षया विलक्षणं तव भजनं केन वा युगेन पूर्वयोगापेक्षया तस्य युक्ततमत्वमित्येतामर्जुनस्याशंकां स्वयमेव परिहरन् भगवानुवाच मयीति कश्चिद्वाजाश्रयो धनमानासक्तमना भवति । अयं तु मदाश्रयेण मामेव परमपुरुषार्थं भूतं प्राप्नुमिच्छन् इत्यर्थः । ईदृशो योगं युंजन् समाप्तिमनुविष्ठन् । त्वंपदार्थविवेककाले यद्यपि सार्वभ्यमस्ति सर्वभूतस्य मात्मानमित्यादिवचनास्तथापि-

स्वस्मादन्यद् ईश्वरोऽस्ति न वेति पातं जलकापिलयोस्ता किं कभी मांसकयोर्वासे श्वरानीश्वरबोर्भतमे दास्संज्ञयः कारणाज्ञानाच्चासमग्रं तत्सर्वं ह्यमिति मत्वा आह असंशयं समग्रमिति मां तत्पदार्थमीश्वरं यथा ज्ञास्यसि तत्प्रकारं शृणु । अत्र वक्ष्यमाणरीत्या सर्वब्रह्मवासुदेवात्मकमिति भजने वैलक्षण्यं कारणज्ञातृत्वमस्य योगिनः पूर्वयोग्यपेक्षयाऽऽधिक्यमिति भावः १ एतदेवाह ज्ञानमिति ज्ञानं शुद्धप्रज्ञानघनं ब्रह्म । 'सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म विज्ञानमानंदं ब्रह्म' इति श्रुतेः । ते तुभ्यमहं वक्ष्यामि अशेषतः साधनकलापसहितं । किं च न मात्र जेन परोक्षज्ञानेन शब्दस्य स्वविषये परोक्षज्ञानजनकत्वं नियमादित्याशंक्याह सविज्ञानं अनुभवसहितं दशमस्त्वमसीत्यादौ शब्दादप्यपरोक्षज्ञानोत्पत्तिदर्शनात् । कस्मिन्नुभयवो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातमित्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानप्रतिज्ञां श्रीती भववर्णयति यज्ज्ञात्वेति जगत्कारणाधिष्ठानस्य ज्ञानरूपस्य ब्रह्मणो ज्ञाने संज्ञयोच्छेदात्सर्वस्यात्ममात्रत्वेन ज्ञातव्यानवशेषो युक्त इत्यर्थः २ एतदेव ज्ञानं दौर्लभ्यप्रदर्शनेन स्तौति मनुष्याणामिति यततां यतमानानाम् ३ एवमेकविज्ञानात्सर्वविज्ञानं प्रतिज्ञायतदुपपत्तये सर्वस्य जडाजडप्रपंचस्पृष्टात्मात्मकब्रह्मप्रभवत्वमाह त्रिभिः भूमिरिति अत्र भूम्यादिपदैस्तत्तत्कारणान्येव गृह्यते प्रकृतिरित्यधिकारात् स्थूलभूम्यादेश्च विकृतिमात्रत्वात् । तथा च भूमिरिति गंधतन्मात्रं । आप इति रसतन्मात्रं । अनल इति रूपतन्मात्रं । वायुरिति स्पर्शतन्मात्रं । खमिति शब्दतन्मात्रं । मन इति तत्कारणमहंकारः । बुद्धिरिति सप्तष्टिबुद्धिर्महत्त्वं । अहं करोत्यनयेत्यहंकारो मूलप्रकृतिः । करणे च जो दुर्लभत्वेऽप्यमत्याबाहुलकात्तद्वोध्यम् । इयं मे मतोऽभिप्रेत्यापृथक्सिद्धाशुक्तिशकलादिवरजतं अष्टधा अष्टप्रकारा प्रकृतिर्जडप्रपंचोपादानमूता । यद्वा नात्राव्यक्तमहदहंकारपंचतन्मात्राण्येवाष्टौ सांख्याभिमतस्त्वप्रकृतयो ग्राह्या इति निश्चयोऽस्ति । 'मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोति' इति मनस इन्द्रियांतरप्रकृति

ज्ञानं तेऽहं सविज्ञानमिदं वक्ष्याम्यशेषतः ॥ यज्ज्ञात्वा नेह भूयोऽन्यज्ज्ञातव्यमवाशिष्यते २ मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यततिसिद्धये ॥ यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेति तत्त्वतः ३ भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ॥ अहंकार इतीयं मेऽभिप्रेत्ता प्रकृतिरष्टधा ४ अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् ॥ जीवभूतां महाबाहो यदेदं धार्यते जगत् ५ एतद्योनीनि भूतानि सर्वाणीत्युपधारय ॥ अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा ६ मत्तः परतरं नान्यत्किंचिदस्ति धनं जय ॥ मयि सर्वमिदं प्रोक्तं शृणु मणिगणा इव ७

त्वश्रवणेन संतुनवापि प्रकृतयः । तथा चैवं योज्यं इयं मे मदाभिप्रेत्ता प्रकृतिरव्याहृतारख्या भूम्यादिभेदेनाष्टधेति मूलप्रकृतेरत्र भूम्यादिभिः सह पाठाज्जन्यत्वमवगम्यते न सांख्यानामिवाजन्यत्वं । 'तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तम' इति । 'अव्यक्तं पुरुषे ब्रह्म निष्कले प्रविलीयते' इति च तस्या अपि प्रभवप्रलययोः स्मरणेनात् ४ एवं क्षेत्रात्मिकां प्रकृतिमुक्त्वा क्षेत्रज्ञात्मिकां तामाह अपरेयमिति इयं प्रागुक्ता साऽपरा अष्टेष्टाजडत्वात् । इतस्तु विलक्षणामन्यां परां चित्तत्वेन मदन्यत्वाद्दुत्कृष्टमिदं संबन्धिनीं प्रकृतिं जीवभूतां प्राणधारणानिमित्तभूतां क्षेत्रज्ञाख्यां विद्धि जानीहि हे महाबाहो यया प्रकृत्याऽतः प्रविष्टे यदेजगत्स्थावरजंगमशरीरात्मकं धार्यते ५ एतदिति एते परापरे क्षेत्रज्ञे ब्रह्मरूपे प्रकृतीयो निरुत्पत्तिलयस्थानेषां भूतानां तान्येतद्योनीनि भूतानि चतुर्विधानीत्येतदुपधारय सम्यग्जानीहि । किं पातं जलानामिव एते प्रकृती ईश्वरादन्ये इत्याशंक्याह अहमिति कृत्स्नस्य स्वप्रकृतिसहितस्य जगद्वज्जडाजडरूपस्य प्रभवः प्रभवत्यस्मादिति प्रभवोत्पत्तिकारणं । तथा प्रलीयतेऽस्मिन्निति प्रलयः प्रलयस्थानं च । अतस्ते उभे अपि प्रकृती मतो नातिरिच्येते ६ एवमेकविज्ञानात्सर्वविज्ञानं प्रकृतमात्मनो जगदुपादानत्वेनोपपाद्यतत एवात्मनो निर्विकारत्वहाने प्राप्ते आह मत्त इति कारणान्मृदादेः परंपृथग्भूतं घटादि व्यवहारे तयोर्भेदानुभवात् । परतरं तु गवाश्वादिमृदनुपादानकत्वात् । एवं ब्रह्मणः परतरं तदुपादानकं किंचिदपि नास्ति हे धनं जय । एवं प्रपंचे ब्रह्माव्यतिरेकं प्रदर्श्य ब्रह्मणि प्रपंचव्यतिरेकं सहष्टां तमाह मयीति मयि सद्रूपेण स्फुरणरूपेण च सूत्रवत्सर्वत्रानुस्यूते । यदिदं सर्वमणिगणवत्परस्परव्यावृत्तं तत्प्रोक्तं तेन व्यावृत्तेभ्योऽनुवृत्तं भिन्नमितिन्यायेन प्रपंचातीतोऽहमतो नममविकारित्वमित्यर्थः ७

नन्वेवंप्रपंचपरमात्मभोर्मणिसूत्रवदुपादानोपादयभावोऽपिनस्यात् । ननुपादानं चाननुवृत्तं चेति घटते । मृदुपादावदर्शनादित्याशंक्यस्वप्नमायैद्रजालरज्जुरगतुल्यत्वं प्रपंचस्योपपाद्योभयमप्यवि
रुद्धमित्युपदिष्टं चेदयमकस्मादुद्विग्नो भविष्यतीति मत्वा दृष्टांतांतरैरेवानुवृत्तिव्यावृत्तिचिज्जयोर्दर्शयति । रसइति यथारसोऽस्तु एकमप्यप्परमाणुमपरित्यज्यानुस्यूतो दृश्यतेऽतोरसरूपेमायि आपः
प्रोताः एवं प्रमायांचंद्रादयः प्रोताः प्रणवे सवेदेदाः प्रोताः । तद्यथा 'शंकुना सर्वाणि पर्णानि संतृण्णान्येव मोकारेण सर्वा वाक् संतृण्णा' इति वाङ्मात्रे प्रणवानुस्यूतिश्रवणात् । संतृण्णानि संग्रथितानि । एव
माकाशशब्दः सारभूतस्तस्मिन्मयि खंप्रोतं । सर्वपुरुषेषु सारं पौरुषं शौर्यं धैर्यं दिरूपं तत्र पुरुषाः प्रोताः एवमग्रेऽपि ब्रह्मव्यम < पुण्यइति रसादिष्वपि ब्रह्मव्यं अपुण्यस्य सर्वस्याविद्यामात्रविलसित
त्वात् विभावसौ वन्हातेजः दहनशक्तिः । जीवन्त्यनेनेति जीवनमंत्रविराजं तत्र हि सर्वाणि भूतानि प्रोतानि । अन्ये बुजीवनमायुरिति व्याचक्षते । तपश्चेति तपो धर्मस्तद्रूपेमायितपस्विनः प्रोताः ९ बीजं
कारणं सर्वभूतानां पिंडब्रह्मांडात्मकानां बीजेमायि पिंडादिकं प्रोतं कनकेकुंडलादिवत् । सनातनं नित्यं बीजांतरादनुत्पन्नं । बुद्धिरूपेमायि बुद्धिमंतः प्रोताः तेजः प्रागल्भ्यं तद्रूपेमायि प्रगल्भाः प्रोताः १०
बलरूपेमायि बलवंतः प्रोताः कामरागविवर्जितं कामस्तृष्णा रागोरंजना तीहि आविद्यकौ अतो निरविद्यस्य बलं तद्वर्जितं एवं धर्मा विरुद्धकामरूपेमायि ईदृशाः कामवंतः प्रोताः ११ सात्विका
धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यादयः राजसालोभप्रवृत्त्यादयः तामसानिद्रालस्यादयः तान्सर्वान्मतएवरसतन्मात्रादिरूपात्सूत्रात्मनो निर्गता इति विद्धि । नन्वेवं तव सर्वजगदात्मनो विकारित्वा परयाकौट
स्थयहानिरित्याशंक्याह नत्वहंतेषु तेमयीति येष्वबादयः प्रोतास्तेषु सूत्रावयवभूतेषु रसादिष्वनुवृत्तजडरूपेष्वबाधितात्मचिन्मात्ररूपो घटशरावोदंचनादाविवृत्तास्मि । अनृतस्यास्य सत्तास्फु

रसोऽहमस्तु कौतेय प्रभास्मि शशिसूर्ययोः ॥ प्रणवः सर्ववेदेषु शब्दः स्वे पौरुषं नृषु < पुण्यो गंधः पृथिव्यांच तेजश्चास्मि विभावसौ ॥ जीवनं सर्वभूतेषु तप
श्चास्मि तपस्विषु ९ बीजं मां सर्वभूतामां विद्धि पार्थ सनातनम् ॥ बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मि ते जस्ते जस्विनामहम् १० बलं बलवतां चाहं कामरागविवर्जितम् ॥
धर्मा विरुद्धो भूतेषु कामोऽस्मि भरतर्षभ ११ ये चैव सात्विकाभावाराजसास्तामसाश्च ये ॥ मत्तएवेति तान् विद्धि न त्वहंतेषु तेमयि १२ त्रिभिर्गुणमयैर्भा
वैरेभिः सर्वमिदं जगत् ॥ मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययम् १३ दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया ॥ मामेव ये प्रपद्यंते मायामेतां तरंतिते १४

रणे एव स्वकीये प्रयच्छामि मत्त्वन्तात्मा भवामीत्यर्थः । ते तु मय्येवाध्यस्तामदनन्याः यथारज्ज्वामध्यस्ताः सर्पादयोरज्ज्वनन्याः । तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्य इति न्यायात् ।
अनन्यत्वं व्यातिरेकेणाभावः । नखत्वनन्यत्वमित्येदं ब्रूमः किंतु मेदं निषेधामः कुतः आरंभणशब्दात् । वाचाऽऽरंभणविकारो नाम धेयमिति विकारस्य बागलं बन्त्वेन स्वप्नमायैद्रजालिक
विषयसाम्यश्रुतेः । न ह्यात्मनो विचित्रप्रपंचात्मत्वे तेमयीत्यंशाविरोधेऽपिन त्वहंतेष्वित्यंशे विरोधपरिहारोऽप्युच्यते कार्यस्य कारणात्मकत्वावश्यभावात् । तस्माद्विषयत्वादाश्रयेणैव ब्रह्मणो
जमदुपादानत्वकूटस्थत्वे निर्वहतइति साधूकं न त्वहंतेषु तेमयीति १२ कथं तर्हि स्थूलसूक्ष्मप्रपंचबाधेन जना आत्मानं नावगच्छंतीत्याशंक्याह त्रिभिरिति एभिः पूर्वोक्तैस्त्रिभिस्त्रिविधैर्भावे
प्रकाशप्रवृत्तिनियमाद्यैर्गुणमयैः सत्वरजस्तमोगुणविकारैरिदं चराचरं प्राणिजातं जगच्छब्दवाच्यं मोहितं सदेभ्यो गुणेभ्यः परं मानं जानाति । यथारज्ज्वानं सर्पभ्रमेण व्याकुलः सर्पात्परारज्जुं
न जानाति तद्वत् । परत्वे हेतुः अव्ययं एतेभावाः परिणामित्वात् व्ययवंतः अहं बुतद्विपरीतः साक्षी इत्यव्ययः १३ देवस्य जीवरूपेण लीलया क्रीडतो मम तंबंधिनीयं देवी हिमसिद्धा
पिंडब्रह्मांडरूपेण विततैषाममचिन्मात्रस्य मायामाहं न जनामीति साक्षिप्रत्यक्षत्वेनापलापानर्हाऽनृतस्य प्रपंचस्थैद्रजालादेरिव प्रकाशिका गुणमयी सत्वरजस्तमोगुणमयी दुरत्यया दुरतिक्रमा
ये मामेव सर्वभूतस्थं भगवंतं वासुदेवं प्रपद्यंते विषधी कुर्वंति त एवैतां मायां तरंति । अधिष्ठानज्ञानेनैव समूलस्य प्रमस्योच्छेदो भवति न तु ज्ञानांतरेण वावृत्तिनिरोधेनैवैतदर्थः । अयमर्थः—

जीवेश्वरविभागश्च न्ये शुद्धचिन्मात्रे कल्पितो मायादर्पणश्चित्प्रतिबिंबरूपं जीववशीकृत्य बिंबचैतन्यमनुबध्य प्रचलति अयस्का तमनुबध्यैव लोहशलाका इदमेव ईश्वराधीनत्वं मायायाः ईश्वर
स्य च मायाद्वारा सर्ववृत्तमपि तथा च श्रुतिः । 'अस्मान्मायी सृजते विश्वमेतत् तस्मिन्मायायाः सन्निरुद्धः' इति । तथा चैकैव माया जीवेश्वरयोरुपाधिर्दर्पणवर्तिबिंबप्रतिबिंबयोर्बिंबप्रतिबिंब
भावानां क्रांतमुभयानुस्यूतं शुद्धचिन्मात्रमन्यन्तृतीयं मुक्तप्राप्यं जीवेश्वरौ चोपाधिपक्षपातदृशायामरूपज्ञत्वसर्वज्ञत्वशास्यत्वशासितृत्वादिमावं मजते । तावेव तदभावे उपाधिप्रचारदर्शनाबु
दासीनबोधरूपतया जीवसाक्षीश्वरसाक्षीति शब्दाभ्यां व्यवाहियेते । एवं च जीवेश्वराराधनावाप्तप्रत्यक्षत्वज्ञानेन मायायां नष्टायां तत्कार्यस्यापि नाशेन साक्ष्याभावात् साक्षित्वमपि परित्यज्य बिंबप्र
तिबिंबानुस्यूतं शुद्धचैतन्यं प्राप्नोतीति तदिदमुक्तं देवीमायेति मम मायेति चैकस्या एव जीवेश्वरसंबंधित्वं जीवस्येश्वरमजनेन मायातरणमिति च १४ कुतस्तर्हि सर्वेत्वां प्रपद्यमायां न तरंती
त्याशंक्याह न मायमिति यतो दुष्कृतिनोऽस्तश्चित्तशुद्धयभावान्मूढाः आत्मानात्मविवेकहीनाः अतएव नाराधमामां न प्रपद्यंते कुतो दुष्कृतिनः यतो माययाऽपहृतं तिरस्कृतं ज्ञानमखंडसंविदुप
ब्रह्मयेषां ते अपहृतज्ञानाः । एतेन मायाया आवरणशक्तिरुक्ता । किंच आसुरं असुराणां विरोधनादीनां भावं चित्ताभिप्रायमात्मैव महद्यइत्यादिना श्रुतं देहेन्द्रियसंघातएव सम्यक्संतर्पणीय
इत्येवं विधमाश्रिताः । एतेन मायाया विक्षेपशक्तिरुक्ता । तदेवं मायया स्वरूपानंदमावृत्य देहात्मभ्रमे जनिते सति तदभिमानाद्देहादिपुष्टयर्थं दुष्कृतं कुर्वंति तेन च मूढाः संतो नाराधमामां न प्रपद्यंते ।
सर्वानर्थमूलं मायैवेत्यर्थः १५ ये तु सत्यपि देहाद्यध्यासेमतो विभ्यति मत्प्रतीत्यर्थं सुकृतमेवाचरंति तेऽपि चतुर्विधान केवलं सर्वमेककामा इत्याशयेनाह । चतुर्विधा इति । आर्त्ता पीडिता पीडापरिहारा

न मां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यंते नाराधमाः ॥ माययाऽपहृतज्ञाना आसुरं भावमाश्रिताः १५ चतुर्विधा भजंते मां जनाः सुकृतिनोऽर्जुन ॥
आर्त्ता जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ १६ तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एकभक्तिर्विशिष्यते ॥ प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहंसचममप्रियः १७
उदाराः सर्वे एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् ॥ आस्थितः सदियुक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् १८ बहूनां जन्मनामंते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ॥
वासुदेवः सर्वमिति समहात्मा सुदुर्लभः १९ कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाः प्रपद्यंतेऽन्यदेवताः ॥ तं तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया २०

र्थी । जिज्ञासुः स्वाज्ञाननाशार्थी । अर्थार्थी धनाद्यर्थी । ज्ञानी चेति चतुर्विधामां भजंते १५ किं सर्वेऽपि समाप्येते सुकृतिन इति साधारण्येन विशेषणादत आह तेषां भिति तेषां मध्ये ज्ञानी
विशिष्यते यतो नित्ययुक्तः आर्त्तादयो हि कामिनः कामपूतौ न मद्भजने युक्ता भवंति अयं तु नित्ययुक्त एकभक्तिश्चैकभावेन भजनं करोति । तथा हि आर्त्तारोगिणः सूर्यभजंते । जिज्ञासवः सरस्व
तीम् । अर्थार्थिनः कुबेरादीनि तितेषां तत्कामार्थित्वेनानेकभक्तिर्वदृश्यते । तस्य नित्ययुक्तत्वे एकभक्तिर्वेचहेतुः हियतः ज्ञानिनोऽहमत्यर्थप्रियः आत्मत्वादेव आत्मा च प्रियः निरुपाधिप्रेमगोच
चरत्वात् । 'तदेतत्प्रेमः पुत्रात्प्रेयो वित्तात्प्रेयोऽन्यस्मात्सर्वस्मादांतरं यदयमात्मा' इति श्रुतेश्च । सच ज्ञानी मम प्रियो भक्तानां दुर्लभत्वादिति भावः १७ उदारा इति सर्वेऽप्येते उदारा उत्कृष्टा एव ।
ज्ञानी तु मया त्वैवेति मम मतं निश्चितं हियतः सयुक्तात्मा अहमेव भगवान्वासुदेव इत्यभेदेन मयि समाहितचित्तो मामेवानुत्तमां श्रेष्ठां गतिमास्थितो न तु मत्तोऽन्यदारोग्यादिकं कामयानो मद्भक्तिं करोति ।
किंत हि मत्प्राप्त्यर्थमेव मां भजत इत्यर्थः १८ किंच वासुदेवः सर्वमिति ज्ञानवान् यो बहूनां जन्मनामंते चरमजन्मनि मां प्रपद्यते सम्यग्दर्शनेनापरोक्षीकरोति समहात्मा ब्रह्मभूतः सुदुर्लभ इति योजना
१९ अन्येतुस्तैः कामैः पुत्रपश्वादि विषयैः हृतज्ञानाः हृतदूरीकृतज्ञानां विवेको येषां ते अन्यदेवताः अहमेतस्या आराधनेनेदं फलमवाप्नोतीति भेदबुद्ध्या प्रपद्यंते इन्द्रादीन् तं तं नियमं चतुर्दशयुप
वासादिकमास्थाय । स्वया प्रकृत्या वक्ष्यमाणविधया दैव्या आसुर्या वानियताः भिगुहीताः २०

किंच योयोभक्तः सात्त्विको राजसस्तामसो वार्यायातनुं तादृशी भवेदेवादिरूपां बभ्ररक्षोरूपां भूतप्रेतरूपां वामूर्तिं श्रद्धया तादृश्यैवाचिंतुमिच्छति तस्य तस्य भक्तस्य तामेव श्रद्धां सात्त्विकीं राजसीं तामसीं वाऽहं सर्वेश्वरोऽचलाविदधामि २१ ततश्च सतया श्रद्धया युक्तः सन्नतस्यामूर्तेराराधनं ससाधनं वशीकरणमीहते इच्छति ततश्च कामान्विषयान्न लभते मयैव विहिताना ज्ञापितान् हितान् ईप्सितान् एतेन सर्वासां देवतानां स्वाज्ञावशवर्तित्वं दर्शितम् २२ अल्पमेधसां 'अव्यग्रान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोति अन्यन्मनुते अन्यद्विजानाति तदल्पम्' इति श्रुतेः द्वैतमल्पं तत्रैव मेधायेषां ते बाह्यार्थं यिलापिणामित्यर्थः । तेषां तत्फलमंतवत्सर्वस्य बाह्यार्थस्यांतवत्त्वादेवं । तुशब्दोऽभेदेनेश्वरभक्तेभ्यो विभेदार्थः यतो देवयजो देवान्यजते इति देवयजस्ते देवानंतयुक्तानेव यांति । एवं यश्च क्षोभकायक्षाद् निवेयांति भूतप्रेतभक्ताश्च भूतादीनि वेत्यपि द्रष्टव्यं । मद्भक्तास्तु मामेवामंतं यांति । अतस्तेऽनंतफलभाज इत्यर्थः २३ एवं तर्हि कुतस्त्वामेव सर्वेन प्रतिपद्यंत इत्याशंक्या ज्ञानादित्याह अव्यक्तमिति अव्यक्तं सर्वोपाधिभूत्येनास्पष्टमपि वासुदेवशरीरेण व्यक्तमापन्नं अस्मदादिबह्वचरीराभिमानिनं मामबुद्धयामन्यते । यतो मम परं भावं परत्वं मुत्कृष्टत्वमजानंतः । उत्कृष्टत्वमेव विज्ञिनष्टि अव्ययं न व्येतीत्यव्ययमविनाशिनं अनुत्तमं यस्मादन्यदुत्कृष्टं च नास्ति निरतिशयमसंख्यैश्वर्यरूपमित्यर्थः २४ कुतस्त्वद्विषयमज्ञानं लोकस्येत्यत आह नाहमिति हे योगयोगिन् अर्श आद्यचप्रत्ययांतोऽयं योगशब्दः अहंतत्पदार्थः सर्वस्य योगिनस्त्वं पदार्थमात्राभिज्ञस्य न प्रकाशोऽस्मि तत्र हेतुः मायासमावृत इति । भाष्ये तु बोधो गुणगुणानां घटनं सैव

योयोयांयांतनुंभक्तःश्रद्धयाऽर्चितुमिच्छति ॥ तस्यतस्याचलाश्रद्धातामेवविदधाम्यहम् २१ सतयाश्रद्धयायुक्तस्तस्याराधनमीहते ॥ लभतेचततःका
मान्मयैवविहितान्हितान् २२ अंतवत्तुफलंतेषांतद्भवत्यल्पमेधसाम् ॥ देवान्देवयजोयांतिमद्भक्तायांतिमामपि २३ अव्यक्तंव्यक्तिमापन्नंमन्यंतेमाम्बु
द्धयः ॥ परंभावमजानंतोममाव्ययमनुत्तमम् २४ नाहंप्रकाशःसर्वस्ययोगमायासमावृतः ॥ मूढोऽयंनाभिजानातिलोकोमामजमव्ययम् २५ वेदाहंसमती
तानिवर्तमानानिचार्जुन ॥ भविष्याणिचभूतानिमांतुवेदनकश्चन २६ इच्छाद्वेषसमुत्थेनद्वंद्वमोहेनभारत ॥ सर्वभूतानिसंमोहंसर्गेयांतिपरंतप २७
येषांत्वंतगत्पापंजनानांपुण्यकर्मणाम् ॥ तेद्वंद्वमोहनिर्मुक्ताभजंतेमादृढव्रताः २८

योगमायाचित्तसमाधिर्वायोभगवत्स्तत्कृतमायेति भगवत्संकल्पवशवर्तिनीमायेत्यर्थः उत्तरार्धः स्पष्टार्थः २६ ननुत्वदभिन्नलोकं त्वन्मायामोहयति चेत्त्वाकुतो न मोहयतीत्यत आह वेदा
हमिति सत्यं सत्यपिलोकस्य मम चाभेदे औपाधिकभेदस्य सत्त्वादुपाधिधर्माभिमानित्वाच्छोको मूढः । तदभावाच्चाहं सर्वज्ञ इति विशेषः अक्षरार्थः स्पष्टः २७ केन पुनर्निमित्ते नातीतादीनि भूता
निनजानां तित्याशंक्याह इच्छेति इच्छारागद्वेषस्ताभ्यां समुत्थितो द्वंद्वमोहः शोभनाशोभनसत्यासत्या नित्यामित्यात्मानात्मसुविपर्ययः अशोभने शोभनबुद्धिः शोभने वा अशोभनबुद्धिरित्येवं
रूपस्तेन । हे भारत भरतान्वय सर्वभूतानि सर्गसृष्टिविषये मोहं अविवेकं याति हे परंतप । अयं भावः यो हि सृष्टेरुपादानं स्वरूपं च तत्त्वतो जानाति स ब्रह्मवित् सर्वज्ञत्वाद्गीतादीन जानाति । सृष्टौ
च सर्वेषां मोहोऽस्ति अशोभने रूपादौ शोभनाध्यासात् । असत्ये प्रपंचे सत्यत्वाध्यासात् । सत्ये चात्मनोऽसंभवेऽसत्यत्वाध्यासात् । अनित्ये स्वर्गादौ नित्यत्वाध्यासात् । अनात्मनि
देहादावात्माध्यासात् । अतो विपर्ययेन सृष्टिज्ञानं प्रतिबद्धं तेन च सार्वज्ञ्यं न जायतेऽस्मदादीनामिति २७ केषां तर्हि सार्वज्ञ्यं भवतीत्याशंक्याह येषां त्विति द्वाभ्यां येषां पुनर्जन्तानां पुण्यकर्मणां
पापं अंतगतं अंतर्नाशं प्राप्तं द्वितीयाश्रितेति समासः ते द्वंद्वमोह उक्तलक्षणस्तेन निर्मुक्ताः संतः प्रथमं दृढव्रताः शमदमादि द्वातर्थाजो भूत्वामांभजन्ते २८

ततश्च जरा मरणयोः प्रवाहादात्मनो मोक्षाय मामाश्रित्य मयि समाहितचेतसो भूत्वा ये यतंति यतंते ज्ञानलाभाय वेदांतश्रवणादौ ते तत्सर्ववेदांतप्रसिद्धं कृत्स्नं ब्रह्म विदुः । विराडाद्युपासका ह्यकृत्स्नं ब्रह्म विदुः । सूत्रकारणयोर्निष्कलस्य चाज्ञानात् । श्रीगोपालबालोपासकास्तु तत्पदलक्ष्यकृत्स्नं ब्रह्म विदोऽस्तस्ते ध्यात्मादिकं कारस्व्येन जानंति सर्वविदो भवंतीत्यर्थः । अनेन 'यज्ज्ञात्वानेह भूयोऽन्यत्ज्ञातव्यमवशिष्यते' इत्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानप्रतिज्ञाया पूर्वकृता तस्या उपसंहारो दर्शितः । अध्यात्मं आत्मनि शरीरे स्थितं प्रत्यगात्मविषयं वस्तु शुद्धं त्वंपदार्थमित्यर्थः । कर्मचतस्त्वंपदार्थज्ञानयोः साधनं श्रवणादिकं सर्वविदुः २९ एवं तत्पदार्थविवेकं सद्यो मुक्तिहेतुं समाप्य तत्प्राप्त्युपायभूतान्युपासनानि क्रममुक्तिफलानि विस्तरेण वक्तुकामः संक्षेपेण सूत्रयति साधिभूतेति अधिभूतं च अधिदैवं च ताभ्यां सहितं साधिभूताधिदैवं तथाऽधियज्ञेन सहितं साधियज्ञं च मां ये विदुः उपासते ते युक्तचेतसः । यतो नित्यं समाहितचित्तास्ततो मां प्रयाणकालेऽपि सर्वजनव्यामोहके विदुरेव । भावनादाठर्था मरणकालेऽपि तस्य ज्ञानस्य प्रमोघो न भवत्यतो भगवति नैरंतर्येण दृढा भावना कर्तव्येति भावः । अधिभूतादिपदार्थतु भगवानेव व्याख्यास्यतीति नोक्तवतो वषट् ३० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ पर्वणि ० ॥ ३१ ॥ ॥ ७ ॥ पूर्वस्मिन्नध्याये मायोपहितं ब्रह्म जगत्कारणमुक्तं च उतमानामनुपाधिब्रह्म प्रतिपत्तावुपलक्षणं मध्यमानामुपास्यं चेति मत्वा प्रतिपत्तव्यं ब्रह्म तद्विषय एकः उपासनाविषयाश्च षट् एवं सप्तप्रविषयास्ते ब्रह्म तद्विदुरित्यध्यायांते सार्धं श्लोकेन भगवता सूत्रितास्तद्वृत्तिरूपोऽयमध्याय आरभ्यते । तत्र सूत्रितानां ब्रह्मादिशब्दानामर्थबुभुत्सुरर्जुन उवाच किं तत्कृत्स्नं ब्रह्मेति प्रथमः प्रश्नः शेषः स्पष्टार्थः श्लोकः १ अधियज्ञः कथं कोऽत्र कइति स्वरूपप्रश्नः कथं ज्ञेय इति पदापकर्षेण तत्तदुपासनाप्रकारप्रश्नश्चेति द्वयं मि

जरामरणमोक्षायमामाश्रित्ययतंतित्ये ॥ तेब्रह्मतद्विदुःकृत्स्नमध्यात्मं कर्मचाखिलम् २९ साधिभूताधिदैवमासाधियज्ञंचयेविदुः ॥ प्रयाणकालेऽपिचमांतेविदुर्यु
क्तचेतसः ३० ॥ इतिश्रीम० भीष्मपर्वणिभगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांयोगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञानयोगोनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ पर्वणि
तुएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ अर्जुनउवाच ॥ किंतद्ब्रह्मकिमध्यात्मंकिंकर्मपुरुषोत्तम ॥ अधिभूतंचकिंप्रोक्तमधिदैवंकिमुच्यते १ अधियज्ञःकथंकोऽत्रदेहेऽस्मि
न्मधुसूदन ॥ प्रयाणकालेचकथंज्ञेयोऽसिनियतात्मभिः २ ॥ श्रीभगवानुवाच॥अक्षरंब्रह्मपरमंस्वभावोऽध्यात्ममुच्यते ॥ भूतभावोद्भवकरोविसर्गःकर्मसंज्ञितः३

लित्वाएकएवप्रश्नः शेषंस्पष्टम् २ क्रमेणैषांप्रश्नानामुत्तरमाह अक्षरमित्यादिभिस्त्रिभिः तत्रकिंतद्ब्रह्मेत्यस्योत्तरमक्षरंपरमंब्रह्मेति यत्परममक्षरंतद्ब्रह्मेतियोजना अक्षरशब्दस्यवर्णेषु कृतत्वात् ओमित्येतदक्षरमित्यादिभ्युत्तीओमित्येकाक्षरंब्रह्मेतिस्मृतौचदर्शनेनात्रापिप्रणवस्याक्षरशब्देनग्रहणेप्रसक्तेपरममिति विशेषणं प्रणवस्यपरब्रह्मत्वासंभवात् । अतश्च 'एतद्वैतदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवर्द्धस्य स्थूलमनण्वहस्वमदीर्घम्' इति श्रुतिप्रसिद्धमखंडैकरसंवस्तु अक्षरशब्दितंतद्ब्रह्मेति प्राञ्जः यद्वा । अक्षरशब्देन जीवः 'कूटस्थोऽक्षर उच्यते उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः' इति गीतासु । 'क्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरात्मानावीशते देव एकः' इति श्रुतौ च कूटस्थपदेनामृतपदेन च विशेषितस्याक्षरपदस्य जीववाचित्वदर्शनात् अमृतोऽक्षरमित्यपेक्षिते उत्त्वाभावाच्छादसः तथा च क्षरं जीवाख्यं परमंब्रह्म परममिति विशेषणेन सोपाधिकस्य पूर्वाध्यायोक्तस्य व्यावृत्तिः । नहि जीवस्य सोपाधिकस्य ब्रह्मभावः संभवति व्यावर्तकोपाधौ मायादर्पणे जायतितयोरभेदायोगात् । किंतद्ब्रह्मेति प्रश्ने परममिति विशेषणाभावेऽपि तद्ब्रह्मतद्विदुः कृत्स्नमिति प्रश्नोत्थापके सूत्रे परमत्ववाचिना कृत्स्नपदेन ब्रह्मणो विशेषितत्वादुत्तरेऽपि ब्रह्मण एव परममिति विशेषणं युज्यत एव प्रश्नेऽपि तच्छब्देन कृत्स्नत्वस्यैव ग्रहात् । ततश्च किंतत् कृत्स्नं ब्रह्मेति प्रश्ने यदक्षरं जीवाख्यं तदेवापेतोपाधिसंबंधं सत्कृत्स्नं ब्रह्मेति तत्त्वमसीति महावाक्यार्थः प्रतीचो ब्रह्मभावः प्रतिपादितो भवतीति दृश्यं । तथा स्वोऽनागतुको भावः स्वरूपं स्वभावः शुद्धस्त्वं पदार्थः सोऽध्यात्ममुच्यते । भाष्ये तु त्वस्यैव पदस्य ब्रह्मणः प्रतिवेष्टं प्रत्यगात्मभावः स्वो भावः स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते अध्यात्मशब्देनाभिधीयत इति ।-

-विसर्गो देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागात्मको यागः सकर्मसंज्ञितः । तमेव विशिनष्टि भूतेति भूतानामावःसात्विकादिः स्वभावः उद्भवश्चतयोः करणाद्भूतभावोद्भवकरः तथाहि । बुद्धिः कर्मानुसारिणीतिकर्मा
नुसारित्वं भावस्य स्मर्यते । तथा उद्भवोऽपि कर्मतत्त्वस्मर्यते । 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यनुपतिष्ठते । आदित्याज्यायते वृष्टिर्दृष्टेरन्ततः प्रजाः' इति १ क्षरोभावो जनिमद्वस्तुकर्मफलभूतं तत्सा
धनभूतं च तदधिभूतमित्युच्यते । अधिदेवतं पुरुषः सर्वा सुपूर्वसतीति सर्वकरणानुग्राहकः सकलदेवतात्मा हिरण्यगर्भः । अधियज्ञो यज्ञाभिमानो विष्णुरन्तर्यामी सोऽहमेव देहस्मि अत्रास्मिन् देहे देहभूता
वर ४ अत्र षट्पञ्चोत्तरेषु प्रथमे जीवस्य ब्रह्मभाव उक्तः तजानतां प्रयाणमेव नास्ति । 'न तस्य प्राणा उत्क्रामन्त्यत्रैव समवनीयते ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्नोति' इति श्रुतेः । द्वितीये शुद्धस्त्वपदार्थ उक्तस्तज्ज्ञानस्या
पि वस्तुतत्त्वविषयत्वात् तत्र भावनापेक्षाऽस्तीति तन्भावनाफलभूतकाले तत्प्रत्ययोऽपेक्षते । तृतीयचतुर्थयोस्तु कर्मतत्त्वावनभूतं च जन्मवस्तुत्वं तत्रापि भावनापेक्षाऽस्ति अंतकाले प्रबलेनैव कर्मणा
चित्तस्यावरोधात् तत्साधनफलभूतस्यैव स्मरणवश्यं भावेन तत्र भावनाया वैयर्थ्यात् । परिशेषादंत्ययोरेव कार्यकारणब्रह्मणोऽसोपाधिकनिरुपाधिकयोरन्यतरस्य भावना सुदृढा चेदंतकाले तत्प्रत्ययो
ऽवश्यं भावीति तयोरन्यतररूपं परमात्मानं स्मरन्त्यः कलेवरं मुक्ताचिरादिमार्गेण प्रयातिसब्रह्मलोकप्राप्तिद्वारा कर्मणमग्रावं मोक्षं यातीत्याह अंतकाले चेति स्पष्टायोजना नास्त्यत्र संशय इति सोपा
धिकब्रह्मोपास्तिप्रकृत्य 'शतं चैका च तदयस्य नाज्यस्तासां मूर्द्धानमभिनिःसृतैका ॥ तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति विष्वगन्वा उत्क्रमणे मवति' इति तदुपासकस्य गतिपूर्वकस्यामृतत्वस्य श्रवणात् । यस्तु
शुद्धस्त्वपदार्थरूपमध्यात्मवस्तुमात्रं वेद असौ ब्रह्मात्मैक्यज्ञानाभावात् तस्य प्राणा उत्क्रामन्तीत्येतद्वाक्यविषयो न भवति किं तु शतं चैका चेत्येतस्यैव विषयः । ननु तस्यानुपासकत्वात् कथमेतदिति चेन्न ।

अधिभूतं क्षरोभावः पुरुषश्चाधिदैवतम् ॥ अधियज्ञोऽहमेवात्र देहे देहभूतां वर ४ अंतकाले च मामेव स्मरन् मुक्ता कलेवरम् ॥ यः प्रयातिसमग्रावं याति
नास्त्यत्र संशयः ५ यं यं वापि स्मरन् भावं त्यजत्यंतं कलेवरम् ॥ तंतमेवैतौ तैयसदा तद्भावभावितः ६ तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुस्मरयुध्य च ॥
मय्यर्पितमनो बुद्धिर्मा भवेत्प्यस्य संशयम् ७ अभ्यासयोगयुक्तेन चेतसानान्यगामिना ॥ परमं पुरुषं दिव्यं याति पार्थानुचितयन् ८

नाहिकल्याणकृत्कश्चिद्गुणैर्गतितातगच्छतीति न्यायेन तस्योभयप्रवृत्ता संभवात् । कठवल्लीषु निष्कलप्रत्यगात्मविदं केवलयोगिनं प्रकृत्य शतं चैका चेत्याग्राणां च । 'वेदांतविज्ञानसु निश्चितार्थाः
संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः ॥ ते ब्रह्मलोके तु परांतकाले परामृतात्परिमुच्यंति सर्वे' इति श्रुतेर्निश्चितार्थानां शोधितत्वं पदार्थानामेव क्रममुक्तिरवगम्यते न चात्र सुनिश्चितार्था इत्यनेन ब्रह्मात्मैक्य
निश्चयवंतो ग्रहीतुं शक्याः तेषां गत्वभावस्य प्रोक्तत्वात् । नाप्युपासकाः असंभवात् । उपासनाहिनाम अतस्मिन्स्तु बुद्धिः यथाशालग्रामे विष्णुबुद्धिरेवं सूत्रविराडन्तर्यामिष्वात्मबुद्धिरिति तद्वन्तः सु
निश्चितार्था इति वक्तुं शक्यम् । तस्मादध्यात्मविदां ब्रह्मात्मैक्यानवगमादनुपासकत्वेनांत्यप्रत्ययाभावेऽप्यचिरादिगतिप्राप्तिरस्तीति सर्वमनव्यम् ५ न केवलं कार्यकारणब्रह्मणोरेव भावना
त्यप्रत्ययवशात् तद्भावप्राप्तिहेतुरपि तु कीदृश्यजीवतएव भावना बलाद्भाववस्तुभावप्राप्तिर्दृश्यते नंदिकेश्वरस्य च स्मर्यते सहि महादेवं भावयंस्तत्सा रूप्यं देहांतरं विनैव प्राप्त इति योगशास्त्रेऽपि प्रसिद्धं ।
तत्र किमुक्तव्यमंतप्रत्ययवशादेहांतरे भावभावप्राप्तिरस्तीति मत्वा तमेवार्थमन्यत्रापि दर्शयति यं यमिति तद्भावभावितः भाव्याकारवासनयारंजित इत्यर्थः ६ यस्मादेवं तस्मात्सर्वेषु कालेषु माम
नुस्मर अंतकाले मत्स्मृत्या मद्भावप्राप्त्यर्थं । युध्य चेति चकारात् कर्मोपास्त्योः समुच्चयोऽवगम्यते । ज्ञानकर्म समुच्चयकर्तृरीव तदुभयानुष्ठानं कस्मिन्नेवाधिकारिणिकर्तृत्वात् कर्तृत्वप्रत्ययकृतविरो
धाभावात् । मयि अर्पिते मदेकनिष्ठतांतीति मनो बुद्धीयेन सम्यगर्पितमनो बुद्धिस्त्वं असंशयं मा भवेत्प्यसि प्राप्स्यसि अंतकाले स्मरणेनेति शेषः ७ एतदेव श्लोकत्रयेण विवृणोति । अभ्यासेति
अभ्यासयोगयुक्तेन तत्र स्थितौ यत्नोऽभ्यास इति सूत्रितोऽभ्यासः तत्र ध्येये वस्तुनिश्चितस्य स्थिरीकरणार्थो यत्नः स च विजातीयप्रत्ययानंतरित स जातीयप्रत्ययप्रवाहीकरणरूपः सोऽत्राभ्यासः ।

तत्र भाव्यो विषयः सिद्धः विष्णुप्रतिमादिर्विराडादिर्वा । असिद्धस्तु मानसप्रतिमादिः । तत्रासिद्धे मनसः प्रतिमाकारता संपादने तत्र स्थैर्यसंपादने चेति विषयभेदाद्विगुणो यत्नः कर्तव्यो भवति ।
सिद्धेतु चित्तस्थिरीकरणार्थ एक एव यत्नः । तत्र यथास्वतः स्वच्छः स्फटिको जपाकुसुमो परागा लोहितः स्फटिक इति तत्र लौहित्या ध्यासः । तत्राबल्यात्तत्रैव स्फटिकधीप्रमोषे पद्मरागत्वा ध्यासः ।
पद्मरागऽपि चंद्रिकायामिंद्रनीलत्वा ध्यासस्तत्रैव तदानीमेव किंचिद्दूरस्थे निहीनो पलत्वा ध्यास इत्युत्तरा ध्यासक्रमेण शुद्ध एक एव स्फटिकः पंचविधो भवति । एवं स्वतः शुद्धं चैतन्यं मायो परागात्
देवेश्वरः । मायाप्राबल्येतस्यैवैश्वरत्वांशप्रमोषेतत्रैव सूत्रात्मा ध्यासः सूत्रेऽप्यज्ञानदा उर्ध्वादि विराट् ध्यासः । तत एव विराट् केशेषु शरीरादिषु आत्मत्वभ्रमः । तत्र यथा चटांतर्गतः प्रदीपो घटमात्रं
भासयति घटच्छिद्रात् बहिर्गतः किंचित्स्वप्रभया संसृष्टं विषयमवभासयति । सर्वात्मना घटाद्बहिर्गतस्तु कृत्स्नं भवनोदरवर्तिपदार्थजातं प्रकाशयति । तद्वदेहांतर्गता चित्तिर्देहमात्रं भासयति ।
देहच्छिद्राच्चतुरादेर्बहिर्गता सती तत्सन्निकृष्टं किंचिद्विषयं रूपादिकमवभासयति । सर्वात्मना गुरुकृत्युत्तया देहकृतपरिच्छेदाभिमानेत्येके त्वपरिच्छिन्ना सती कृत्स्नं विराटात्मानमवभासयति य
थोक्तं बाह्यध्रं येऽपि । 'मणिहुतवहतारासो मसूर्यादयोऽपि क्षिति विषयमिहा लंपबाह्यमुद्योतयति ॥ सहजलयसमुत्थं द्योतयेज्ज्योतिरंतस्त्रिभुवनमपि सूक्ष्मस्थूलभेदक्रमेण' इति । सहजलयसमुत्थं
सहजः स्वाभाविको देहकृतपरिच्छेदाभिमानस्तस्य लयमात्रादेव उत्थितं क्रमेण संकल्पक्रमेण सदीक्षणमात्राभिनिर्वृत्तत्वात् सर्वस्य प्राक्संकल्पादसत्त्वात् तथा च श्रुतिः । 'स यदि पितृलोककामो
भवति संकल्पादेवा स्य पितरः समुत्तिष्ठति' इति । दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकृता इत्यक्षपादसूत्राच्च । दोषारागादयः तदेव प्रकाशमाने विराजि अहमेवेदं सर्वोऽस्मीति मन्यते सोऽस्य प
रमोलोक इति शास्त्रप्रामाण्यादुपासकेन गृहीतोऽहं ग्रहो यद्यपि वस्तुतत्त्वापेक्षया भ्रातिरूपस्तथाऽपि स्वाभाविका देहाहं ग्रहात्सत्यरूपः । यथा स्फटिके हीनो पलत्वग्रहापेक्षया इंद्रनीलत्वग्रहस्तद्वत्

कविपुराणमनुशासितारमणोरणीयां समनुस्मरेद्यः ॥ सर्वस्य धातारमर्चित्य रूपमादित्यवर्णितमसः परस्तात् ९

प्रयाणकाले मनसाऽचलेन भक्त्या युक्तो योगबलेन चैव ॥ भुवोर्मध्ये प्राणमावेश्य सम्यक्सतं परं पुरुषमुपैति दिव्यम् १०

यथा च स्फटिके प्रणिधीयमानं चक्षुरुत्तरात् तदविवृद्धा विंद्रनीलत्वं बाधित्वा पद्मरागत्वं तद्बाधेन लोहितस्फटिकत्वं तद्बाधेन शुद्धत्वं चावगच्छति । एवं गुरुकृत्युत्तया प्रत्यगात्मनि प्रणिधीयमानं म
नोऽस्य बाह्यबाह्यरूपमोह्य आतरे आतरे अवतिष्ठते । चरमं विदुर्द्वैतं प्राप्य तु स्वयमेव विलीयते यथोक्तं । 'येन मनसा त्यजसि विराडादिभावतदपि मनस्त्यजेत्यर्थः ।
तदेवं व्यवहारापेक्षया सिद्धेषु विराट्सूत्रांतर्थाभिषु मनसः स्थिरीकरणार्थो यत्नोऽभ्यासस्तत्फलभूतो योगः । समाधिर्ध्यायवस्तुन्येव चेतसः स्थैर्येनेन गुणेन युक्तं यच्चैतस्तेन नान्यगामिना अनन्यग
मिना नैकधेतवत्समासः तेन चेतसा परमं सर्वोत्कृष्टं पुरुषं निरस्ता शेषदोषं । यत्सर्वेषां पुरस्तात्सर्वान्प्राप्नोति औषत्तस्मात्पुरुष इति निर्वचनात् । दिव्यं द्योतमानमनुचितयन्नहमेव भगवान्सर्वात्मा
वासुदेव इति सततमाचार्योपदेशमनुध्यायन् तमेव नदीसमुद्रन्यायेन याति हे पार्थ तथा च श्रुतिः । 'यथानद्याः स्थं दमानाः समुद्रेऽस्तं गच्छंति नाम रूपे विहाय ॥ तथा विद्वान्पुण्यपापे विधूय परात्परं
पुरुषमुपैति दिव्यं' इति परात्सूत्रात्परं अंतर्थाभिषं ८ तदेव मुपासनायाः स्वरूपमुक्त्वा उपास्यस्य स्वरूपमाह कविमिति कविकांतदार्शनं सर्वज्ञं पुराणचिरंतनं अनुशासितारं जगतां स्तर्थाभिषं अणोः
सूक्ष्मादप्याकाशादेरणीयां सूक्ष्मतरं योऽनुस्मरेत् अनुचितयेत् । सर्वस्य कर्मफलस्य धातारं विभागेन प्रधातारं । अर्चित्य रूपं नास्य रूपं विद्यमानमपि केनचित्चित्तयितुं शक्यं । आदित्यवर्ण आदि
त्यस्येव नित्यप्रकाशरूपो वर्णो दीप्यमानता यस्य तं आदित्यवर्णं सर्वजगद्वभासकमित्यर्थः । तमसो देहं द्विधा दावनात्मानं न्यात्माभिमानरूपाऽविद्यातः परस्तात्पराचीनं सति देहाभिमानेन प्रकाशते
योगयुत्तया त्यक्ते तु तस्मिन् स्वयमेव प्रकाशत इत्यर्थः ९ उपासनायाः फलमाह प्रयाणेति प्रयाणकाले मनसाऽचलेन वृत्त्यंतरवर्जितेन । भक्त्या भगवति वासुदेवे आराध्यत्वबुद्ध्या युक्तो योगबलेन योगो-

-मनःप्राणेंद्रियक्रियानिरोधो हृदयपुंडरीकेतेषां वशीकरणमित्यर्थः । तस्यैव बलेन च युक्तो भूमिका जयक्रमेण प्रागेव मूलाधारादिब्रह्मरंभांतःस्थानेष्वारोहावरोहक्रमेण संचारितपवनोऽतकाले ध्रुवो मध्ये आज्ञाचक्रे प्राणं आवेशय सुषुप्त्यानाड्यामूलाधारादुत्थापनपूर्वकं सम्यक्निवेश्य स्थापयित्वा स्थापनप्रयोजनं तु अन्यविस्मरणपूर्वकं दिव्यपुरुषचित्तं तच्च भूमध्यादुपर्युत्थीयमानेनायामनो मूर्च्छां मापद्यत इति तस्यामवस्थायानभवतीत्येत्यप्रत्ययस्तत्रैव संपाद्यस्ततोऽर्चिरादिमार्गपर्वणा अमानवस्य पुरुषस्य स्थानविशेषप्रापकस्य प्राप्यस्थानस्य च तस्मिन्नेव स्मरणं कर्तव्यं । तद्वासना वासितं मनो भूमध्याद्योगिना ऊर्ध्वयानाड्या उत्क्षिप्ते प्राणमुक्तेषु ब्रह्मांडस्पर्शं भित्वा प्रचलिते स तिलब्धवृत्तिकं भूत्वा पूर्वसंस्कारप्राबल्याद्योगमाहात्म्याच्च दिव्योपाधुपेतमर्चिरादिपर्वदेवताभिरभिपूज्यमानमुत्तरोत्तरं स्थानं प्रत्यतिवाहमानममानवेन च पुरुषेण संगच्छमानं तेन च यथाभिलषितं स्थानं प्रापितमात्मानं पश्यति । तदिदमुक्तं ध्रुवो मध्ये सम्यक्प्राणमावेशयेति । सर्ववृत्त्यायोगिकविं पुराणमित्युक्तलक्षणं परंपुरुषं हिरण्यगर्भाख्यं सर्वस्य भूतजातस्य जनयितारं नारायणादिशब्दप्रतिपाद्यमुपैतिसमीपे प्राप्नोति तल्लोकं प्राप्नोतीत्यर्थः । नहि पौराणिकानां भिवैदिकानां मते ब्रह्मविष्णुरुद्रलोकानामुपर्युपरिकल्पनाऽस्ति । किंतु सर्वे हिरण्यगर्भलोकाख्ये सत्यलोक एवांतर्भवति । पराहि सोपासनकर्मोर्जितिर्हिरण्यगर्भप्राप्त्यंतेति बृहदारण्यके तद्वाच्यादौ च स्पष्टम् १० ध्रुवो मध्ये प्राणमावेशयेत्युक्तं तत्किं कृत्वा कर्तव्यं तत्कृत्वा च किं कर्तव्यमित्येतद्द्वयं दिव्यं तत्र प्रतीकत्वेन चित्तं प्रणवतां ब्रह्मचर्यवाचकयोरभेदविवक्षयास्तौति यदक्षरं प्रणवाख्यं वाचकं वेदविदो वेदादौ वदंति । यद्वा यदक्षरं ब्रह्मतद्वाच्यं । एतद्वै तदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदंत्यस्थूलमनण्वहस्वमदीर्घम् इत्येवं लक्षणं वा वेदविद उपनिषद्विदो वदंति । यच्च यत ओ विशंति ब्रह्म प्रतीकत्वेन शरणीकुर्वंति । पक्षे सम्यग्दर्शने सति सारित्सागरन्यायेन यत्प्रविशंति यतः यदक्षरं भिच्छंती ब्रह्मचर्यं चरंतीति पक्षद्वयेऽपि समानं । तत्ते पदं वर्णत्रयात्मकं पदनीयं वा स्थानं विष्णोः परमं पदं संग्रहेण प्रवक्ष्ये अयं च वाच्यवाचक

यदक्षरं वेदविदो वदंति विशंति यद्यत यो वतिरागाः ॥ यदिच्छंती ब्रह्मचर्यं चरंति तत्ते पदं संग्रहेण प्रवक्ष्ये ११ सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुध्य च ॥

मूर्ध्याध्यात्मनः प्राणमास्थितो योगधारणाम् १२ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् ॥ यः प्रयाति त्यजन्देहं स याति परमां गतिम् १३

अनन्यचेताः सततं यो मां स्मरति नित्यशः ॥ तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः १४

योरभेदः श्रुतिच्छायागम्यते । अन्यत्र धर्मादन्यत्र धर्मादिति सर्वधर्मातीतं ब्रह्म प्रकृत्य । 'सर्वे वेदाय त्पदमामनंति तपांसि सर्वाणि च यद्वदंति ॥ यदिच्छंती ब्रह्मचर्यं चरंति तत्ते पदं संग्रहेण ब्रवीम्योमित्येतत्' इत्योकारेणोपसंहारात् तत्फलं च प्रतीकभावात् । ओंकारं प्रतीकत्वेन प्रकल्प्य तद्द्वारा शुद्धं शबलं वा ब्रह्म प्रतिपत्तव्यं तथा च श्रुत्यंतरे । एतद्वै सत्यकाम परंचापरं च ब्रह्म यदोंकार इत्युपक्रम्य तस्मादेवं विद्वानेतेनैवायतने नैकतरमन्वेतीति दृष्टं । आयतनं शालग्रामवत् प्रतीकं तेन ११ ध्रुवो मध्ये कथं प्राणमावेशयेदित्यत आह सर्वेति सर्वाणि शब्दादिविषयग्रहणद्वाराणीन्द्रियाणिसंयम्य निरुह्य तथा हृदि मनोऽपि निरुध्य तेषां किंतुकं भूतं प्राणं मूर्द्धन्यनाड्या सुषुम्ना ख्यया मूर्ध्नि ध्रुवो मध्ये आधाय कथं योगधारणायोगशास्त्रोक्ताधारणामनसो देशविशेषनिबंधिनी मास्थितः अनुतिष्ठन् सन् १२ मूर्ध्नि प्राणमाधाय किं कुर्यादत आह ओंकाररूपं एकाक्षरं एकं च तदक्षरं च वर्णा ब्रह्म च तद्वा हरन् उच्चरन् मां च ब्रह्मभूतं अनुस्मरन् यो हि देवदत्तं स्मृत्वा तन्नाम व्याहरति तस्मै देवदत्तोऽभिमुखो भवत्येवं ब्रह्मणो नामोच्चारणेन सन्निहिततरं व्यापकं ब्रह्म साधकस्य सन्निधीयते सन्निहिते च ब्रह्मण्यो देहं त्यजन् भ्रियमाणः प्रयाति ऊर्ध्वनाड्या उत्क्रामाति स परमां गतिं सन्निकृष्टब्रह्मरूपां याति ब्रह्मैव प्रकृत्य श्रूयते 'एषाऽस्य परमा गतिरेषाऽस्य परमा संपदोऽस्य परम आनंदः' इति । तां भवगतिं शुद्धं ब्रह्मैव प्राप्नोति ब्रह्मलोकं प्राप्तिद्वारा १३ इयं मतिरतीव दुर्लभेति मामंस्था इत्याह अनन्यचेति नास्ति अन्यत्र चेतो यस्यासौ अनन्यचेता इत्यनेन स्मरणे आदर उच्यते । सततमिति नैरंतर्यं । यो मां स्मरति नित्यश इति दीर्घकालं व्यावर्ज्यं स्मरतीत्यर्थः तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य नित्ये योगिना मावश्यं केषुकाहारविहारादौ यमनियमादौ च युक्तस्यावहितस्य योगिनः योगमनुतिष्ठतः १४

त्वह्यभेऽपि किं स्यादत आह मामिति मामुपेत्य पुनर्जन्मदुःखालयमशाश्वतम् । यज्जन्मदुःखानामालयमूर्तमृच्छया किंचित्सुखालयत्वेऽपि अशाश्वतं न श्वरं तुच्छमित्यर्थः । केनाप्युवंति महात्मानो योगेन जितचित्ताः अतएव परमांसि सिद्धिर्भोगताः अगता अपि प्रत्यासन्नत्वाद्गता एव । तथा ब्रह्मलोकगतान् प्रकृत्य स्मर्यते । 'ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्तेः प्रतिसंचरे ॥ परस्याते कृतात्मानः प्रविशंति परंपदम्' इति प्रतिसंचरे ब्रह्मे प्रलये परस्य चतुर्मुखस्य अंते नाशे १५ त्वदलाभेऽपि किं स्यादत आह आब्रह्मेति आब्रह्मभुवनात् ब्रह्मलोकमभिव्याप्य ब्रह्मलोकेन सहैवेत्यर्थः लोकाः पुनरावर्तिनः पुनरावृत्तिस्वभावाः हे अर्जुन शेषं स्पष्टं । अत्रेयं व्यवस्था ये क्रममुक्तिफलाभिर्देहरादिविद्याभिर्ब्रह्मलोकंगतास्ते तत्रैव ज्ञानं प्राप्य ब्रह्मणा सह मुच्यंते । ये तु पंचाग्निविद्याभिर्ब्रह्मलोकंगतास्तेऽनुपासितपरमेश्वराः पुनरावर्तत इति १६ आवृत्तिमार्जा कालपरिच्छेदमाह सहस्रेति युगशब्दोऽत्र चतुर्युगपर्यायः । 'चतुर्युगसहस्रं तु ब्रह्मणो दिनमुच्यते' इति पुराणां तरदर्शनात् सहस्रं चतुर्युगानि पर्यंतोऽवसानं यस्य चतुर्युगसहस्रं ब्रह्मणो दिनं रात्रिरपि तावतीत्याह रात्रिमिति अत्रापि चतुर्युगसहस्राणां अंते भवति तां चतुर्युगसहस्रांतां तेषां सिद्धा अहोरात्रविदो जनाविदुः १० किं ब्रह्मणोऽद्विजायते किं वारात्रावित्यत आह अव्यक्तादिति अत्र दैनं दिनसृष्टिप्रलययोः प्रकृतत्वादव्यक्तशब्देन नाव्याकृतं विद्यदादिकारणमिह ग्राह्यं तदा आकाशादीनां सत्त्वात् । किंतु हिं प्रजापतेः स्वापावस्थैवेहाव्यक्तशब्दार्थः अयं भावः । प्रजापतेः स्वापकाले तत्कल्पितः स्थावरजंगमप्रपंचः सर्वोऽपि तदीयज्ञानेऽव्याकृताख्ये लीयते रात्र्यामभे । तथा दिवसागमे पुनस्तत्तत्पथथा पूर्वमावर्धवति ।

मामुपेत्य पुनर्जन्मदुःखालयमशाश्वतम् ॥ नाप्युवंति महात्मानः संसिद्धिं परमां गताः १५ आब्रह्मभुवनालोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन ॥ मामुपेत्य तु कौंतेय पुनर्जन्मन विद्यते १६ सहस्रयुगपर्यंतमहर्षिर्ब्रह्मणो विदुः ॥ रात्रियुगसहस्रांतां तिस्रो रात्रि विदो जनाः १७ अव्यक्ताद्व्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ॥ रात्र्यागमे प्रलीयंते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके १८ भूतग्रामः स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते ॥ रात्र्यागमेऽव्यक्तः पार्थ प्रभवत्यहरागमे १९ परस्तस्मात्तु भावोऽव्यक्तोऽव्यक्तात्सनातनः ॥ यः सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति २० अव्यक्तोऽक्षर इत्युक्तस्तमाहुः परमां गतिम् ॥ यं प्राप्य न निवर्तते तद्धाम परमं मम २१

एवं दृष्टिः सृष्टिन्यायेनास्मत्कल्पितोऽप्ययं विद्यदादिप्रपंचोऽस्मत्सुषुप्तौ लीयते अस्मत्प्रबोधे यथा पूर्वप्रादुर्भवतीति १८ कृतहाना कृताभ्यागमदोषापनुत्तये बंधमोक्षशास्त्रप्रवृत्तिसाफलया च अविद्यादिवशादवशोऽप्यंभूतग्रामः पुनः पुनर्भूत्वा पुनः पुनः प्रलीयत इत्याह वैराग्योत्पादनार्थं भूतग्राम इति अहरागमे भूत्वा भूत्वा रात्र्यागमे प्रलीयत इति योजना स एव भूत्वा प्रलीयते नान्योऽभिनवो भवतीत्यर्थः । कुतः यतोऽव्यक्तः अविद्याकाशकर्मधीनस्तस्मात्सर्वानर्थबीजभूताया अविद्याया विद्यया उच्छेदे जन्ममरणप्रवाहविच्छेदायावश्यं यतितव्यमित्यर्थः १९ एवं ब्रह्मभुवनां तानामावृत्तिव्याख्यायत्प्राप्तानामावृत्तिर्नास्ति तदक्षरं परमं ब्रह्मेत्युपक्रांतं वस्तु लक्षयति परस्तस्मादिति त्रिभिः पर इति तस्मादव्यक्तात् भूतग्रामबीजभूतादविद्यालक्षणादनुतात् अन्योऽत्यंतविलक्षणो भावः सत्ता तु शब्दात्पराभिमतं सत्ता सामान्यं वारयति तस्य सामान्यादिभ्यो व्यावृत्तत्वात् अस्य च सर्वानुगतत्वात् सनातनो नित्यैकरूपः । उपाधिमान् हि उपाधिविक्रिययानित्यं विक्रियत इव भाति अयं त्वनुपाधित्वान्निर्गुणरूप एव यः स भावः सर्वेषु भूतेषु विद्यदादिषु नश्यत्सु न विनश्यति केवलसत्ता रूपत्वात् । एतेन तस्य कालत्रयाबाध्यत्वं नित्यत्वं चोक्तम् २० अव्यक्तो न व्यज्यत इति दृश्यत्वं निरस्तं । अक्षरोऽश्नुते व्याप्नोतीति त्रिविधपरिच्छेदशून्यत्वमुक्तं । तं भावं परमां गतिं ब्रह्मलोकांता गतिपरमा कार्यत्वात् । इयं तु परमा कार्यकारणातीतत्वात् आहुः एषाऽस्य परमा गतिरित्यादयः श्रुतयः । यं भावं प्राप्य न निवर्तते पुनः संसारे न पतति तदिति विधेयापेक्षं कीर्त्तनं स एव मम विष्णोः परमं उपाध्यस्पृष्टं धाम प्रकाशः तद्विष्णोः परमं पदमिति श्रुतिप्रासिद्धिनिष्कलं ब्रह्म २१

प्रवेक्ष्यप्रत्यगभिन्नब्रह्मोक्त्वाजगत्कारणमुपासनीयमितोऽन्यदित्याह पुरुषइति तुशब्दःपूर्वैलक्ष्यद्योतनार्थः हेपार्थयोऽयंभक्त्याआराधनेनउपासनेनेतियावत् कीदृश्या अनन्ययाना
स्त्यन्योयस्यांसातयाउपास्योपासकभेदमंतरेणअहंग्रहरूपयेत्यर्थः । तयाभक्त्यायोलभ्यःसपरःपूर्वोक्तादव्यावृत्ताननुगतादक्षराद्व्यःकारणात्मेतियावत् । लभ्यत्वादेवास्यान्यत्वमपि
नह्यात्माचलभ्यश्चेत्युच्यते । अस्यकारणत्वमेवाह यस्येति यस्यपुरुषस्यांतःस्थानिबीजेदमहवसर्वाणिवियदादीनिस्थावरजंगमानिचयेनचइदंसर्वततव्यासमुपादानत्वात्समक्त्यालभ्यतइति
योजना २२ पूर्वोक्तानामोकारद्वारासगुणब्रह्मविदाक्रममुक्तिभाजाब्रह्मप्रतिपत्तयेउत्तरोमार्गोक्तव्यइत्यतआह यत्रेति आवृत्तिमार्गोपन्यासोऽनावृत्तिमार्गस्तुत्यर्थः । योगिनइति योगिनः
कर्मिणश्चोच्यंतेतेषांयथायोगमार्गद्वयविभागः शेषंस्पष्टं २१ तत्रोपासकानादेवयानपंथानमाह अभिरिति अभिर्ज्योतिरित्यधिरभिमानिनीदेवतालक्ष्यते । एवंअहरित्यहरभिमानिनी ।
एवंशुक्लपक्षस्यषष्ठमाससंमितोत्तरायणस्यचाभिमानिन्यौदेवतेष्व । एतच्चान्यासामप्युपलक्षणं । तत्रप्रयाताउत्क्रांताब्रह्मकार्यब्रह्मतद्वारापरंचमच्छति ब्रह्मविदोब्रह्मोपासकाजनाः २४
एतेनचधूमोरात्रिरित्येषोऽपिधूमादिमार्गःकर्मिणामपक्वयोगिनांचउचितआवृत्तिफलश्चव्याख्यातः २५ इत्थौमार्गोपसंहरति शुक्लेति शुक्लाज्ञानहेतुत्वादधिरादिगतिः तदभावात्कुष्णा
धूमादिगतिः एकयाशुक्लया अन्ययाकुष्णया २६ एतेसृतीमार्गौआवृत्त्यनावृत्तिफलेजानन्योगीनमुद्यतियोगधष्टोऽयतिरल्पप्रयत्नश्चयोगीनभवति कश्चनकोऽपि यस्मादेवंतस्मात्सर्वेष्वित्यादि

पुरुषःसपरःपार्थभक्त्यालभ्यस्त्वनन्यया ॥ यस्यांतस्थानिभूतानियेनसर्वमिदंततम् २२ यत्रकालेत्वनानुवृत्तिमावृत्तिचैवयोगिनः ॥ प्रयातायांतितंकालंवक्ष्यामि
भरतर्षभ २३ अग्निर्ज्योतिरहःशुक्लःषण्मासाउत्तरायणम् ॥ तत्रप्रयातागच्छतिब्रह्मब्रह्मविदोजनाः २४ धूमोरात्रिस्तथाकुष्णःषण्मासादक्षिणायनम् ॥
तत्रचांद्रमसंज्योतियोगीप्राप्यनिवर्तते २५ शुक्लकुष्णेगतीहोतेजगतःशाश्वतेमते ॥ एकयायात्यनावृत्तिमन्ययाऽऽवर्ततेपुनः २६ नैतेसृतीपार्थजानन्योगी
मुह्यतिकश्चन ॥ तस्मात्सर्वेषुकालेषुयोगयुक्तोभवार्जुन २७ वेदेषुयज्ञेषुतपःसुचैवदानेषुयत्पुण्यफलंप्रदिष्टम् ॥ अत्येतितत्सर्वमिदंविदित्वायोगीपरंस्थानमुपै
तिचाद्यम् २८ ॥ इतिश्रीम० भीष्मपर्वणिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ पर्वणितुद्रा
त्रिशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इदंतुतेमुह्यतमंप्रवक्ष्याम्यनसूयवे ॥ ज्ञानंविज्ञानसहितंयज्ज्ञात्वामोक्षयसेऽशुभात् १

स्पष्टम् २७ पुनःश्रद्धाभिवृद्धयेयोगस्तौति वेदेष्विति वेदेषुसम्यगधीतेषुयज्ञेषुतपःसुचसम्यगनुष्ठितेषुदानेषुचसम्यग्दत्तेषुयत्पुण्यंतत्फलंचेतिपुण्यफलंसर्वेषुसमुच्चितेषुयत्प्रदिष्टंशास्त्रेषुतत्सर्वयो
गीअत्येतिअतिक्रामतिकार्यब्रह्मलोकांप्राप्नोतीत्यर्थः किंत्वा इदंपूर्वोक्तमुपासनंविदित्वाज्ञात्वाऽनुवाच । ततश्चकिमित्यतआह यत्स्थानंनिर्विशेषंब्रह्मउपैतिप्राप्नोतिचक्रमेणेत्यर्थः ।
आद्यंननुकेनचिन्निर्मितं तदनेनाध्यायेनध्वेयस्तत्पदार्थोव्याख्यातः अग्रिमेऽध्यायेज्ञेयंब्रह्मव्याख्यास्यति २८ ॥ इतिभीष्मपर्वणि मीलकंठीयेभारतभावदीपे गीतार्थ० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
पर्वणि० ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ पूर्वाध्यायेकिंतब्रह्मेत्यादिसप्तप्रश्न्यामक्षरंब्रह्मपरममित्यादिनासंक्षिप्यव्याख्यातायांतज्ज्ञानस्यपृथक्प्रयोजनाकांक्षायांकर्मविद आदिभौतिकंधूमादिमा
र्गप्राप्यस्थानमितिनिरूपणेनप्राप्यप्रापकादिविभागोदर्शितः तेनकर्माभिभूतेव्याख्याते । तथासूत्रांतर्यामिणोरुपासकस्याधिरादिमार्गेणक्रममुक्तिस्थानप्राप्तिरित्युक्तंतेनाधिदेवाधियज्ञौव्या
ख्यातौ । ओमित्येकाक्षरमित्यादिनाअंतकालेकथंज्ञेयोऽस्तीत्यस्योत्तरंव्याख्यातं । तदेवंध्येयब्रह्मविद्यासांगानिरूपिता । परिशिष्टमाद्यंज्ञेयब्रह्मविषयमश्रद्धयंकिंतब्रह्मकिमध्यात्ममिति-

-तद्विवरणायनवमोऽध्यायआरभ्यते । नकेवलमधिरादिमतिप्राप्याकालांतरव्यवसृक्तिरस्तिकिंत्विहेक्स्योमुक्तिरस्तीतिविशेषंक्लं श्रीभगवानुवाच इदंतुतेइति । इदंवक्ष्यमाणं तुपूर्वस्माद्व्येवा
द्विलक्षणेज्ञेयंतुभ्यंगुह्यतममतिगोप्यंप्रवक्ष्यामि । अनसूयवेअसूयागुणेषुदोषाविष्करणंतद्रहिताय । ज्ञानंज्ञप्तिमात्रस्वरूपंब्रह्म । विज्ञानेनानुभवेनसहितंननुकेवलंपारोक्ष्येणयत्ज्ञानंज्ञात्वासाक्षा
त्कृत्यअशुभात्संसारामोक्षयसे । अत्रयत्सप्तमादौ ज्ञानंतेऽहंसविज्ञानमिदंवक्ष्याम्यशेषतइतिप्रतिज्ञातं यस्यचविज्ञानायशास्त्राचंद्रन्यायेनोपलक्षणीभूतजगत्कारणंब्रह्मतत्रैवनिरूपितं । य
द्विज्ञानेऽधिकारसंपत्त्यर्थतस्यैवसगुणस्योपासनमुक्तंदिहसर्वशेषीभूतंब्रह्मवक्तव्यमितितथैवप्रतिजानीतेवचनमात्रेणैवात्रारोक्षंज्ञानंजायतइतितच्चतत्रैवव्युत्पादितंनविस्मर्तव्यं २ एतदेवस्तौति
राजविद्येति विद्यानाराजाइतिराजविद्या अध्यात्मविद्या गुह्यानाराजाइतिराजगुह्यं । राजदंतादिषुपरमित्युपसर्जनस्यपरनिपातः । पवित्रंपावनं उत्तमंपूर्वापरदुरितनाशाल्लेपहेतुत्वात्प्राय
श्चित्ताद्यपेक्षयाश्रेष्ठं । प्रत्यक्षावगमंप्रत्यक्षानित्यापरोक्षंयत्प्रत्यगात्मवस्तुतदेवयाथात्म्येनावगम्यतेऽनेनेतिप्रत्यक्षावगमं प्रत्यक्षेणसुखादिवदवगमोयस्येतिवा । अस्मिन्पक्षेविज्ञानसहित
मितिविशेषणस्यश्लोकांतरस्थत्वात्तत्रेतेनपौनरुक्त्यदोषः । तर्ह्यपूर्वत्वाभावाच्चिफलंस्यादतआह धर्म्यधर्मादनपेतं । तथाहि क्षणमपिप्रत्यगात्माकारवृत्तौसत्यांभूयते । क्षणमेकंकृतुशत
स्यचतुःसप्तत्यायत्फलंतदवाप्नोतीति । तर्हिदुःसाध्यंस्यान्नेत्याह सुसुखंकर्तुमिति कर्तुंसंपादयितुंआविष्कर्तुंसुखंअनायाससाध्यं अज्ञानापनयमात्रसिद्धत्वात् । तर्हिआशुविनाशिफलं
चेत् अव्ययं वस्तुमात्रविषयत्वादनंतफलंतुर्कर्मफलवन्नश्यति २ तर्हिकृतएतज्ज्ञानंसर्वेनसंपादयंतीत्याह अश्रद्धधानाइति स्पष्टार्थःश्लोकः ३ एवंस्तुत्याऽभिमुखीकृत्ययद्वक्तव्यंतदाह
मयेति मयाइदंसर्वजगत्ततव्याप्तंउपादानत्वात् कनकेनेवकुंडलादीनि । ननुप्रागेवैतदुक्तंअहंसर्वस्यजगतःप्रभवःप्रलयस्तथेति तथाचराजविद्येत्यादिस्तुतिरस्थानेपक्वतास्यात् वक्तव्यवि

राजविद्याराजगुह्यंपवित्रमिदमुत्तमम् ॥ प्रत्यक्षावगमंधर्म्यंसुसुखंकर्तुमव्ययम् २ अश्रद्धधानाःपुरुषाधर्मस्यास्यपरंतप ॥ अप्राप्यमानि
वर्तंतेमृत्युसंसारवर्त्मनि ३ मयाततमिदंसर्वजगदव्यक्तमूर्तिना ॥ मत्स्थानिसर्वभूतानिनचाहंतेष्ववस्थितः ४

शेषाभावादितिचेत् अत्रब्रूमः यथा 'यतोवाइमानिभूतानिजायंतेयेनजातानिजीवंति यत्प्रत्यगभिसंविशंति तद्विजिज्ञासस्व तद्ब्रह्मेति'इतिज्ञेयस्यब्रह्मणोलक्षणंजगज्जन्मादिहेतुत्वमुक्त्वातस्या
नुगममन्नादिशब्दशब्दितेषुविराडादिषुदर्शयति । 'अन्नाद्व्येवखल्विमानिभूतानिजायंते । प्राणाद्व्येव'इत्यादिना तस्यनिर्णयवाक्यंतु । 'आनंदाद्व्येवखल्विमानिभूतानिजायंते'इति 'सैषामार्ग
वीवारुणीविद्या'इति तत्रैवाविद्यायाःपर्यवसानाभिधानात् । एवमिहापिसप्तमे भूमिरापोऽनलोवायुरित्यादिनासर्वभूतात्मकस्यविराजोऽजगज्जन्मादिहेतुत्वंप्रदर्श्यपश्चादहंसर्वस्यजगतःप्रभवःप्रलय
स्तथेत्यनेनमायाशब्देऽपितत्प्रदर्श्येदानींशुद्धेप्रत्यगात्मन्येवतदर्शयित्स्थूलारुंधतीन्यायेनप्रतिपत्तिर्कार्यार्थमितिगम्यते राजविद्येत्यादिनास्तुतत्वात् । यथाकश्चिदुर्लक्ष्यासूक्ष्मामरुंधतीदिदर्श
यिषुस्तत्समीपस्थांस्थूलांतारामरुंधतीतिग्राहयतिप्रतिपद्यतेचानेनैवक्रमेणप्रतिपत्तिः एवमिहापिकार्यकारणप्रतिपत्तिद्वाराअकार्यकारणस्यशुद्धस्यप्रतिपत्तिर्मुक्ता अतएवभगवान्माध्यकारोमयात
तमिदंसर्वमित्यत्रमयाममयःपरोभावस्तेनततव्याप्तमितिव्याचख्यौ । नत्वंहंसर्वस्यजगतःप्रभवइत्यत्रममयःपरोभावःसर्वस्यजगतःप्रभवइति । सचभगवतःकारणात्मनःपरोभावःपरमानंदएवते
नैवचेदंततं । आनंदाद्व्येवेत्युदाहृतश्रुतेस्तस्यैवजगदुपादनत्वेनतदीयसत्तासूक्तिभ्यांजगतोव्याप्तत्वात् । अतएवाव्यक्तमूर्तिनेतिविशेषणं । मायाशब्दलंघिकारणंबुद्धिग्राह्यत्वात्करणगोचरः
शुद्धहिबुद्धेःपरत्वात्करणागोचरइति । किंभूताकारेणानंदःपरिणमतइत्यतआह मत्स्थानीति मयिप्रत्यगानंदेरज्ज्वांस्त्रक्मर्पदंडधारादयइवसर्वभूतानिस्थितान्यतोमत्स्थानीत्युपचारादुच्यंते
अधिष्ठानाध्यस्तयोर्वास्तवसंबंधायोगात् । एतदेवाह नचेति नचाहंपरमानंदस्तेषुभूतेष्ववस्थितोऽस्मिन्मयादाविवमृतअपरिणामिवादेव ४

एवमभ्युपगतमानंदस्यजगद्विवर्त्ताधिष्ठानत्वंतदप्यपवदति नचमत्स्थानीति अर्थभावः । 'अस्यद्वैतैवप्रजालस्ययदुपादानकारणं । आज्ञानंतदुपाश्रित्यब्रह्मकारणमुच्यते'इतिवार्तिकोक्तैरज्ञानमेवजगत्कारणंतच्चतुच्छं अहंचासंगः । ततश्चतुच्छतरेणतत्कार्येणमूतसंघेननममासंगस्याधाराधेयभावसंबंधोऽनिर्वचनीयोऽप्यस्ति । आवृतंहिरण्यवादिकमनिर्वचनीयेनसर्पादिनासंबध्यते । अहंतुसर्वदाऽनावृतःसाक्षिरूपत्वात्तत्संबंधशून्यइतिनचमत्स्थानिभूतानीत्युक्तमिति । ननुसाक्षिणस्तवब्रह्मणोयुवामुखीचेतिप्रतीच्येवभूतसंबंधानुभवात्कथंनचमत्स्थानीत्युक्तिरित्याशंक्याह पश्यमेयोगमैश्वरमिति मेममभूतैःसहयोगंयुक्तिघटनांपश्य ऐश्वर्यैश्वरेणमायाविनानिर्भितं गगनेगंधर्वनगरमिव । अतएवमकारणशरीरस्यात्माप्रत्यगानंदोभूतभूदपिभूतस्योन चकारोऽप्यर्थेऽभिन्नक्रमश्च खमिवगंधर्वनगरभूदपितत्स्थंन तस्वतदाकारेणपरिणामासंभवात् । एवंपोऽपिपरांनंदरूपोममात्मासभूतभावनःभूतानांवृद्धिकरः । 'एतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानि मात्रामुपजीवन्ति कोह्येवान्यात्कःप्राण्यात् यदेपआकाशआनंदोनस्यात्'इत्यादिश्रुतिभ्यः आकाशेअव्याकृताख्येस्वाधिष्ठानभूतआनंदोऽनुस्यूतोऽनस्यात्तार्हिप्राणापानक्रियांकश्चिदपिनकुर्यात् कारणगतंजाड्यंकार्येऽपिस्यात् आकाशेआनंदानुबंधेतुकारणस्यचेतनत्वात्कार्यमपिचेतनावत्स्यादितिश्रुत्यर्थः बृहदारण्यकेऽपि । 'यदूर्ध्वगार्गिगीदवोयदावाकृपृथिव्यायदंतराद्यावापृथिवी इमे ॥ यदूर्ध्वंनचमवन्नविष्यच्चेत्याचक्षतआकाशएवतदोतंचप्रोतंच'इतिमायाविनिसर्वस्योतप्रोतत्वमुक्त्वाकस्मिन्नुल्लाकाशओतश्चप्रोतश्चेत्यस्योत्तरमेतास्मिन्खल्वक्षरेगार्गिआकाशओतश्चप्रोतश्चेत्यस्थूलादिलक्षणस्याक्षरस्याकाशाधारत्वमुक्तं । तस्माद्युक्तमुक्तमाकाशशरीरेणभगवताकारणोपाधिनिष्कृष्टचिन्मात्राभेप्रायेणममात्माभूतभावनइति ५ श्लोकद्वयोक्तोऽर्थेदृष्टातमाह य

नचमत्स्थानिभूतानिपश्यमेयोगमैश्वरम् ॥ भूतभृन्नचभूतस्थोममात्माभूतभावनः ५

यथाऽऽकाशास्थितो नित्यं वायुः सर्वत्र गोमहान् ॥ तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ६

सर्वभूतानिकौंतेयप्रकृतियांतिमामिकाम् ॥ कल्पक्षयेपुनस्तानिकल्पादौविसृजाम्यहम् ७

प्रकृतिस्वामवष्टभ्यविसृजामिपुनःपुनः ॥ भूतग्राममिमं कृत्स्नमवशंप्रकृतेर्वशात् ८

येति यथालोके आकाशस्थितो नित्यं सदा वायुः सर्वत्र गः परिमाणतश्च महान् । तथा सर्वाणि भूतानि सर्वगते मयि असंश्लेषेणैव स्थितानीत्येवमुपधारयेति प्राञ्चः । किं तद्ब्रह्मेति प्रश्नस्योत्तरमुक्तं अक्षरं परमं ब्रह्मेति अक्षरसंज्ञं शुद्धस्त्वं पदार्थ एव निरुपाधिकं ब्रह्मेत्युक्तं । तत्र निरुपाधिकं ब्रह्म श्लोकद्वयेन व्याख्यातं । इदानीं तस्याक्षराख्येन जीवेनाभेदं सदृष्टांतमाह यथेति वायुः सूत्रात्मा । 'वायुर्वै गोतम तत्सूत्रं' इति श्रुतेः । सर्वत्र गइति समाष्टिगत्वात् तस्य सर्वगतत्वं । महानिति बाह्यवायुव्यावृत्त्यर्थः । स यथा आकाशस्थितः अव्याकृताकाशे स्वकारणे स्थितः । नित्यमिति कालत्रयेऽपि तस्याकाशसंबन्धउक्तः । सर्वाणि भूतानि उपाधिनिष्कृष्टत्वं पदार्थरूपी चेतनवर्गः । बहुत्वं लोकाभिप्रायेण । यथा कार्यं सर्वमुत्पत्तेः प्राक्नाशादूर्ध्वमध्ये च स्वकारण एवाभेदेन तिष्ठति । एवं सर्वोऽपि जीववर्ग उपाभ्युत्पत्तेः प्राक् तन्नाशादूर्ध्वमध्ये वा घटाकाशो महाकाशादिव परस्माद्ब्रह्मणः कालत्रयेऽपि नातिरिच्यत इत्यर्थः । एतेन जीवब्रह्माभेदकथनेन स्वभावो ध्यात्ममुच्यत इति बतप्रागुक्तं ब्रह्मैव जीव इति तद्विद्वत् ६ नन्वेवमुपाधिरहितस्यैव ब्रह्मणिलयश्चेदुपाधेः का गतिरित्याशंक्याह सर्वेति सर्वाणि भूतानि स्थावरजंगमशरीराणि मामिकां मममायाविनः प्रकृतिं त्रिगुणात्मिकाम परां सूक्ष्ममूल्याद्यात्मिकां याति प्रविशति कदायां तिकल्पक्षये । पुनश्च तान्येव भूतानि प्रकृतौ सुप्ता विवसंस्कारात्मना स्थितानि एकतांगतानि कल्पादौ विसृजामि विविधरूपेण सृजाम्यहंकारणात्मा मायावी ७ एतदेवाह प्रकृतिमिति एवमविद्यालक्षणां स्वां प्रकृतिमवष्टभ्य आश्रित्य तां विना केवलस्य स्रष्टृत्वासंभवात् इमं भूतग्रामं पुनः पुनर्विविधं सृजामि किं भूतं प्रकृतेर्वशात् स्वभाववशात् अवशं रागद्वेषाद्यधीनम् ८

114011

ननुविषमासृष्टिर्कुर्वतस्तवैषम्यनैर्घृण्येस्यातामतआह नचेति तानिविषमसृष्टिकृपाणिकर्माणिमानिबध्नाति तत्रहेतुः उदासीनवदासीनमिति यथापर्जन्योबीजविज्ञेषपुराणं केषुचिद्वेषाकृत्वा उदासीनःसन्वर्षति एवमीश्वरोऽपिपुण्यवस्तुरागंपापिषुद्वेषं चाकुर्वन्नजगत्सृजाति । तत्तदसाधारणकर्मबीजवशात्तेतेविभिन्नफलंप्राप्नुवतीतिनेश्वरवैषम्यादीत्यर्थः ९ ननुविसृजामिउदासीनवदासी नमितिपरस्परविरुद्धमुच्यतइत्याशंक्याह मयेति मयाकूटस्थेनअध्वक्षेण अयस्कांतकल्पेनप्रवर्तकेनप्रकृतिश्चराचरंजगत्सूयतेउत्पादयति । अनेनअध्यक्षत्वेनैवहेतुनाहिकैतियजगद्विपरिवर्तते जन्माद्यवस्थासुभ्रमति । अयस्कांतवदहमुदासीनश्चसृष्टिप्रवर्तकश्चमवामीतिभावः । तथाचमंत्रवर्णः । ' एकोदेवःसर्वभूतेषुगूढःसर्वव्यापीसर्वभूतांतरात्मा ॥ कर्माध्यक्षःसर्वभूताधिवासःसाक्षीचिंता केवलोनिर्गुणश्च'इति एकस्यैवदेवस्यसर्वाध्यक्षत्वंसाक्षित्वंचप्रतिपादयति १० एवंभूतंमांसंतंमूढाःअवजानंतियतोमानुषांतनुंआश्रितंमनुष्यदेहेनव्यवहरंत । ममपरंप्रकृष्टंभावंतत्त्वंअजानंतःभूतानां महेश्वरंमामवजानंतीतिसंबंधः ११ मदवज्ञानाच्चतेमोघाशाःवृथैवआशाआशिषोयेषांतेमोघाशाः तथामोघकर्माणःनिष्फलोद्योगाः मोघज्ञानाःनिष्फलज्ञानाः यतोविचेतसःनिर्विवेकाः यतो राक्षसांसुसीचरजस्तमःप्रधानांमोहिनींमोहकरींप्रकृतिंश्रिताः छिधिभिधिपिबन्तादपरस्वमपहरेत्येवंशीलाःक्रूरकर्माणोभवन्तीत्यर्थः १२ तथा येमहात्मानःअक्षद्रचित्त्राः उपर्वेभ्योऽत्यंतंविल

नचमांतानिकर्माणिनिबध्नंतिधनंजय ॥ उदासीनवदासीनमसक्तंतेषुकर्मसु ९ मयाऽध्यक्षेणप्रकृतिःसूयतेसचराचरम् ॥ हेतुनाऽनेनकौंतेयजगद्विपरिवर्तते
१० अवजानंतिमांमूढामानुषींतनुमाश्रितम् ॥ परंभावमजानंत्वोममभूतमहेश्वरम् ११ मोघाशामोघकर्माणोमोघज्ञानाविचेतसः ॥ राक्षसीमासुरींचैव
प्रकृतिमोहिनींश्रिताः १२ महात्मानस्तुमांपार्थदैवींप्रकृतिमाश्रिताः ॥ भजंत्यनन्यमनसोज्ञात्वाभूतादिमव्ययम् १३ सततंकीर्तयंतोमांयतंतश्चदृढव्रताः ॥
नमस्यंतश्चमांभक्त्यानित्ययुक्ताउपासते १४ ज्ञानयज्ञेनचाप्यन्येयजंतोमासुपासते ॥ एकत्वेनपृथक्त्वेनबहुधाविश्वतोमुखम् १५ अहंक्रतुरहंयज्ञःस्वधा
ऽहमहमौषधम् ॥ मंत्रोऽहमहमेवाज्यमहमग्निरहंहृतम् १६ पिताहमस्यजगतोमाताधातापितामहः ॥ वेद्यंपवित्रमोंकारऋक्सामयजुरेवच १७ गतिर्भर्ता
प्रभुःसाक्षीनिवासःशरणंसुहृत् ॥ प्रभवःप्रलयःस्थानंनिधानंबीजमव्ययम् १८

क्षणः भविष्यति यतोदैवीप्रकृतिस्तत्प्रधानां आश्रिताः अनन्यमनसः एकाग्रचेतसः । किं गतानुगतिकतया दंभेन वा भजंति न किं तर्हि मां भूतादि सर्वभूतकारणं अव्ययं ज्ञात्वा मत्वा भजंति १३ मजन
स्वरूपमाह सततमिति यतंतः इंद्रियोपसंहारशमदमादिषु प्रयतमानाः दृढान्यर्हिसादीनि व्रतानि येषां तिष्ठन्नृताः न मस्यंतश्च मां हृदये ज्ञायं प्रतिमादिरूपं वा भक्त्या नित्ययुक्ताः नित्यमवहिताः संत उपा
सते १४ ज्ञानयज्ञेन निर्विकल्पसमाधिना पातंजलाः । एकत्वेन अहमेव भगवान्वासुदेव इत्यभेदेनौपनिषदाः । पृथक्त्वेन अयमीश्वरो मम स्वामीति बुद्ध्यया प्राकृताः । अन्येषु न बहूधा बहु प्रकारं विश्वतो
मुखं सर्वैर्द्वारैर्यत्किंचिदृष्टं तद्भगवत्स्वरूपमेव यच्छ्रुतं तन्नामैव यद्दत्तं भुक्तं वा तत्तदपि तमेवेत्येवं विश्वतो मुखं यथा स्यात्तथा मां उपासते १५ इदमेवोपासनं विवृणोति अहमिति क्रतुः संकल्पो देवता ध्यान
रूपः । यज्ञः श्रौतः स्मार्तश्च देवतोद्देशेन ब्रह्मव्यत्यागः । स्वधापितृणामन्नं । औषधं मनुष्याणामन्नं । भंत्रो येन दीयते सः । आज्यं हविः । अग्निः । हुतं प्रक्षेपक्रिया । इदं सर्वं यस्मादहमेवा तस्तेषां वि
श्वतो मुखमुपासनं युक्ततरमित्यर्थः १६ धाता कर्म फलानां विकर्ता वेद्यं वेदितव्यं ब्रह्म पवित्रं पावनं तप आदिकं १७ गतिर्भुक्तप्राप्त्यर्थं । भर्ता कर्मफलदानेन पोषकः । प्रभुः अंतर्हामी । साक्षी कृता
कृतावेक्षकः । निवसंत्यस्मिन्निति निवास आश्रयो यजमानादिः । शरणं रक्षकः । सुहृदुपकारमनपेक्ष्य उपकर्ता । प्रभव उत्पत्तिस्थानं । प्रलयो लयस्थानं । स्थानं स्थितिस्थानं । निधानं कर्म
फलसमर्पणस्थानं कालांतरे फलप्रसवार्थं । बीजं प्ररोहकारणं प्ररोहवर्षिणां । अव्ययं यावत्संसारमावित्वात् १८

अहंतपामि आदित्योभूत्वा अहंवर्षवृष्टिः तां निगृह्णामि अष्टसु मासेषु कैश्चिद्रश्मिभिः उत्सृजामि चतुर्षु मासेषु कैश्चिदिति । अमृतं जीवनं । मृत्युर्भरणं । अमृतं देवांश्च वा सत्साधु असत्साधु एतत्सर्वमहमेव । अतस्तेषां विश्वतो मुखं मम जनं कुर्वतां सर्वरूपेणाहमनुग्रहं करोमीति भावः १९ येषु नरुक्तेषु प्रकारेष्वन्यतमेनापि मानं भजते ते केवलकर्मठाः कां गतिं प्राप्नुवन्तीति शृणु त्रैविद्या इति तिस्रः ऋग्यजुः सामरूपाः विद्यायेषां त्रिविद्याः तत्र त्रैविद्याः सोमपाः सोमपायिनो याज्ञिकाः यज्ञैर्माभिष्टास्वर्गंति फलं प्रार्थयते दिव्यान् अप्राकृतान् संकल्पमात्रोपनतान् दुःखसंभिन्नान् २० त्रयीवेदत्रयीतस्यामुक्तं धर्मत्रयीधर्मकाम्यजनं कामकामाः विषयकामकाः गतामंतया तायां तसात्स्येन लभते तथा च श्रुतिः । 'पुत्राद्येते अष्टादशरूपा अष्टादशोक्तमवरं येषु कर्म ॥ एतच्छ्रेयोयेऽभिर्न दैतिमूढा जरा मृत्युं ते पुनरेवापियांति' इति अष्टादशषोडशर्चिजः यजमानः पत्नीचेति द्वौ २१ पूर्वकर्मिणामाष्टति फलं चोक्ता मक्तानामपि मद्भजने नैव सर्वसिद्धिरित्याह अनन्या इति नास्ति अन्य उपा स्योयेषां अहमेव भगवान्वासुदेव इति अभेदेन चित्तयंत इत्यर्थः । ये जनाः पर्युपासते परितः साकल्येन कास्त्वेनानाद्वैतदृष्टेः त्वर्थः उपासते तेषां नित्याभियुक्तानां सतताभियोगिनां योगः अप्राप्तस्य अत्रा देयोगभूमिकाया प्रापणं । क्षेमः तस्यैव प्राप्तस्य संरक्षणं तत्तद्वयं अहमेव वहामि निर्वहामि । तैरत्रार्थव्यायोगभूमिष्वर्ध्वोर्ध्वमूलाभ्यां चित्तानकर्तव्येत्यर्थः । अनन्यचेतसां तेषां मदभिन्नत्वात् सर्व

तपाम्यहमहंवर्षं निगृह्णाम्युत्सृजामि च ॥ अमृतं चैव मृत्युश्च सदसच्चाहमर्जुन १९ त्रैविद्यामां सोमपाः पूतपापायज्ञैरिष्टास्वर्गंति प्रार्थयन्ते ॥ तेषु पुण्य मासाद्यसुरेन्द्रलोकमश्नन्ति दिव्यान् दिवदेवभोगान् २० ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकां विंशन्ति ॥ एवं त्रयीधर्ममनुप्रपन्ना गतागतं कामकामालभन्ते २१ अनन्याश्चित्तयंतो मां ये जनाः पर्युपासते ॥ तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् २२ येऽप्यन्यदेवताभक्त्या यजन्ते श्रद्धयाऽ न्विताः ॥ तेऽपि मामेव कौंतेय यजन्त्यविधिपूर्वकम् २३ अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ॥ न तु मामभिजानन्ति तत्त्वेना तश्च्यवन्ति ते २४ यांति दे वव्रतादेवान् पितृन् यांति पितृव्रताः ॥ भूतानि यांति भूते ज्यायांति मद्याजिनोऽपि माम् २५ पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति ॥ तदहं भ त्त्युपहृतमश्रामि प्रयतात्मनः २६ यत्करोषि यदश्रासि यज्जुहोषि यददासि यत् ॥ यत्तपस्यसि कौंतेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् २७ शुभाशुभफलैरेवं मो क्ष्यसे कर्मबन्धनैः ॥ संन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि २८

सेत्स्यतीत्यर्थः तथा चोक्तं ज्ञानीत्वात्मैव मे मतमिति २९ अविधिपूर्वकं विधिरमेदं दुःखं द्रष्टव्यं हि तस्यादविधिपूर्वकत्वं तदीयमजनस्य २३ हियतः सर्वयज्ञानां महमेव सर्वदेवतारूपेण भोक्ता प्रभुः फल दाता च । एवं सति ते मां प्रत्यगभिन्नं तत्त्वेन याथातथ्येन न जानन्ति अतश्च यदंति ज्ञानमिष्टमलब्ध्वा संसारं गते पतन्ति २४ सर्वभक्ताय धाम जनं प्राप्नुवन्ति स्वाराध्यसामिन्ध्यमित्याह यांतीति भूतार्थमिज्या येषां भूते ज्याः २५ मद्भक्तिरतिशुकरादेवतातरभक्तिस्तु बहुवित्तव्ययायाससाध्येत्याशयेनाह पत्रमिति भक्तिरेव केवलं मां भक्तितानां न्यादिति भावः भक्त्युपहृतं भक्त्या समर्पितं २६ अतः सर्वमव र्पणं कुर्वित्याह यदिति यत्करोषि गमनादिकं तद्भगवत्पदक्षिणादिकं करोमीति मत्प्रीत्यर्थं भवत्तद्वर्पणं कुर्विति । एवं च नादिष्वपि नाम कीर्तनादिदृष्ट्वा ऊर्ध्वं २७ एवं कुर्वन्तः फलमाह शुभाशुभेति शुभाशुभफलैः इष्टानिष्टफलैः कर्मरूपैर्बन्धनैः एवं कुर्वन्तं मोक्षयसे भगवद्वर्पणबुद्ध्या यत्किंचिद्वर्पणं कुर्वन्तः कर्मलोपो मास्तीत्यर्थः । अयमेवोक्तलक्षणः कर्मफलसंन्यासरूपो मार्गस्तत्र युक्तात्मा समाहित चित्तः सन्नविमुक्तः कर्मबन्धनैर्विमुक्तः सन्नमां सर्वेषां प्रत्यगात्मानं उपैष्यसि २८

यतो मक्तानेवानुगृह्णाति नेतरानित्यतो रागद्वेषान् ममैवान्निवृत्त आह समीहमिति यथाऽमिः रागादिभूयोऽपि समीपस्थानां भवशीतनाशयति न दूरस्थानां तद्वत्सर्वत्र समोऽप्यहं शरणगतानां मेव बन्धनाशयामि नान्येषामित्यर्थः । अतो मम रागद्वेषाविति भावः । मयितेतेषु बाष्पहं मक्ता अनन्यशरणतया भयं येषु वर्तते अहमपि तेष्वेव वर्तते । अमक्तचित्तानां रागाद्याक्रान्ते त्वेन तत्र मम विशेष तोऽभिष्यक्तिर्नास्तीति भावः २९ भक्तेर्माहात्म्यमाह अपि चेदिति अत्यंतपापिष्ठोऽपि मां यद्यनन्यचेताः सन्नमजते तथापि साधुरेव मंतव्यः हियतः ससम्यगव्यवसितः सम्यग्वृत्तः ३० सम्य गव्यवसितत्वादेव क्षिप्रं शीघ्रं धर्मात्मा भवति जातिचशश्वत्निगच्छति प्राप्नोति हे कौंतेय स्वमेव मदाज्ञाया प्रतिजानीहि प्रतिज्ञां कुरु मे मम भगवतो हरेर्भक्तो न नश्यतीति ३१ किंच हे पार्थ हि प्रसिद्धं मां व्यपाश्रित्य आश्रित्य येऽत्यंतं पापयोनयः कुर्यादयस्तेऽपि परां गतिं यांति ३२ ब्राह्मणादयः पुनः पुनः मदाश्रयेण परां गतिं यांतीत्यत्र किंचिन्न अतस्त्वं इदं मर्त्यलोकं अनित्यं न श्वरं असुखं सुखलेश हीनं प्राप्य मां परमात्मानं भजस्व लोकांतरे भजनं न भविष्यतीत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'इह चेददेदीदयस्य मस्तिन चेददेदीन् महती विनष्टिः' इति ३३ भजनप्रकारं दर्शयति मन्मना इति मय्येव मनो यस्य न पुत्रादौ समन्मनाः । ममैव भक्तो न राजा देधनाद्यर्थं समद्रक्तः । मद्याजीमर्त्यमेव यजेत मन्वर्गाद्यर्थं समद्याजीतादृशो भव । मामेव नमस्कुरु शरणं व्रजनं त्वन्यान् । एवमने न प्रकारेण युक्तायोगं कृत्वा मामेवात्मानं सर्वांतरं ण्यसि प्राप्स्यसि अभेदेन यथाकाश इव महाकाशं । यतो मत्परायणः अहमेव सर्वोपाधिगुण्यश्चिदात्मा परं सर्वोत्कृष्टं अयं न प्राप्य यस्य स मत्परायणः

समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः ॥ ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयिते तेषु चाप्यहम् २९ अपि चेत्सु दुराचारो भजते मामनन्यभाक् ॥ साधुरेव समंतव्यः सम्यगव्य वसितो हि सः ३० क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छांतिं निगच्छति ॥ कौंतेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति ३१ मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य येऽपि स्युः पापयोनयः ॥ स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यांति परां गतिम् ३२ किंपुनर्ब्राह्मणाः पुण्याभक्ताराजर्षयस्तथा ॥ अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ३३ मन्मना भवम द्रक्तो मद्याजीमानं मस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि युक्त्वैवमात्मानं पत्परायणः ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासू० राजविद्याराजगुह्ययोगो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ पर्वणितुत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भूय एव महाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ यत्ते हं प्रीयमाणाय वक्ष्यामि हितकाम्यया १ न मे विदुः सुरगणाः प्रभवन् महर्षयः ॥ अहमादिर्हि देवानां महर्षीणां च सर्वशः २

तथा च श्रूयते । 'यथानद्यः स्यंदमानाः समुद्रेऽस्तंगच्छन्ति नामरूपे विहाय । तथा विद्वात्रामरूपा द्विमुक्तः परात्परं पुरुषमुपैति दिव्य' इति १४ ॥ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे गी० नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ पर्वणितु० ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ सप्तमे त्वं पदवाच्यो यो निरूपितः तदुपासनाच्चक्रममुक्तिरित्यष्टमे प्रोक्तं नवमे तत्पदलक्ष्यार्थोक्तस्तत्प्राप्तये च वि श्वतो मुखं सर्वत्र भगवद्भावनात्मकं भगवद्भजनमुक्तं । तद्वागद्वेपकलुषितमनसामशक्यमिति मन्वानो भगवांस्तत्सिद्धये स्वविभूतीः केषुचिदेव पदार्थेषु भगवद्बुद्धिविधानार्थस्तावद्वर्शयति दशमे । तत्फलभूतं विश्वतो मुखस्योपासनं तेन च विश्वरूपदर्शनमेकादशे । द्वादशेषु नस्तत्पदलक्ष्यस्याव्यक्तस्योपासनं तदुपासकलक्षणानि चोक्ता उपासनाकांडं तत्पदार्थशोधनार्थं समापयिष्यति तत्र वात्स ल्यात्स्वयमेव श्रीभगवानुवाच भूय एवेति हे महाबाहो भूयः प्रागुक्तमपि पुनर्मे परमं निरतिशयवस्तुनः प्रकाशकं वचः शृणु प्रीयमाणाय अमृतपानादिबन्धनमद्वचनात्प्रीतिमनुभवते वक्ष्यामि हितकाम्यया तव हितेच्छया १ दुर्ज्ञेयत्वाच्च मत्स्वरूपस्याहंत्वाद्ब्रवीमीत्याह न मे इति मम वं प्रकृष्टं भवंपेक्ष्यं विषयादिसृष्टिसामर्थ्यनविदुः तत्र हेतुः अहमिति अयं भावः । देहोत्पत्त्यनंतरं हि देवादीनां बुद्ध्यादि लामो न चार्वाचीनैर्बुद्ध्यादिभिः स्वोत्पत्तिप्राक्कालीनैः परिच्छेत्तुं शक्यत इति पदार्थः स्पष्टः २

कस्तर्हिस्वावेसीत्यत आह यइति यः असंमूढः समावेतिस एव च सर्वपापैः प्रमुच्यते इति संबन्धः । जडाजडयोर्बुद्ध्यात्मनीरेकीभावेनाभ्याध्यासलक्षणेन मूढः संमूढस्तद्विपरीतो संमूढस्तत्त्वज्ञानेन बाधिताध्यासः स एवात्मवित्वादितरस्य जनिमनुभवमप्रत्यगात्मानं लोकमहेश्वरमनादि आदिः कारणं तच्छून्यमत एवाजम जातं वेतिस सर्वैः कृतैः क्रियमाणैर्वापापैः प्रमुच्यते मर्त्येषु मध्ये १ मममहे श्वरत्वादेवमतो बुद्ध्यादयो भवन्तीत्याह बुद्धिरिति बुद्धिः अंतःकरणस्य सूक्ष्मार्थावबोधने सामर्थ्यं । ज्ञानं आत्मानात्मादिपदार्थावबोधः । आसंमोहः प्रत्युत्पन्नेषु बुद्धवेष्वव्याकुलतया विवेकपूर्विकाप्रतिपत्तिः । क्षमा आकृष्टस्य तादितस्य वा अविहृतचित्तता । सत्यं प्रमाणेनावगतस्यार्थस्य यथार्थत्वेन भाषणं । दमो बाह्येन्द्रियनियमः । शमो मनोनिग्रहः । सुखमाह्लादः । दुःखं तापः । भवउत्पत्तिः । मावः सत्ता । अभावस्तद्विपर्ययः । भयं त्रासः । अभयमेव च तद्विपरीतं ४ अहिंसा प्राणिनामपीडा । समता मित्रा मित्रादौ समचित्तता । तुष्टिः संतोषोलब्धे पर्याप्तबुद्धिः । तप इन्द्रियसंयमपूर्वकं शरीरपठिनं । दानं यथाशक्तिसंविभागः । यशोधर्मनिमित्ताकीर्तिः । अयशोऽधर्मनिमित्ता अकीर्तिः । एते बुद्ध्यादयो विंशतिभावामत एव प्राणिनां भवन्ति पृथग्विधाः प्रत्येकं नानाप्रकाराः । तत उत्तमगुणलाभायाहमेव त्वया शरणी करणीय इति भावः ५ एतदेव शिष्टाचारप्रदर्शनेन द्रव्यमिति महर्षय इति सप्तभृगवाद्याश्चत्वारः सनकादयश्च पूर्वप्रसिद्धा महर्षय इति संबन्धः तथामनवश्चतुर्दशप्रसिद्धाः ते सर्वे मानसाहिरण्यगर्भरूपस्य मम मनस एवोद्भूता अयोनिजा जाता उत्पन्नाः इमाः प्रजाश्चतुर्विधा अयं लोकश्च तदाधारभूतः तदुभयं येषां यत्संबन्धिसंततिर्येषां संततिरित्यर्थः

यो मामजमनादिं च वेतिलोकमहेश्वरम् ॥ असंमूढः समर्त्येषु सर्वपापैः प्रमुच्यते ३ बुद्धिर्ज्ञानमसंमोहः क्षमा सत्यं दमः शमः ॥ सुखं दुःखं भवो भावो भयं चाभयमेव च ४ अहिंसा समता तुष्टिस्तपो दानं यशोऽयशः ॥ भवन्ति भावा भूतानां मत्त एव पृथग्विधाः ५ महर्षयः सप्तपूर्वचत्वारो मनवस्तथा ॥ मद्भावा मानसा जाता येषां लोक इमाः प्रजाः ६ एतां विभूतियोगं च मम यो वेतितत्त्वतः ॥ सोऽविकंपेन योगेन युज्यते नात्र संशयः ७ अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तते ॥ इति मत्वा भजते मां बुधा भावसमन्विताः ८ मच्चिताम द्रव्यप्राणा बोधयंतः परस्परम् ॥ कथयंतश्च मानित्यं तुष्यंति चरमंति च ९ तेषां सततयुक्तानां भजतां प्रीतिपूर्वकम् ॥ ददामि बुद्धियोगं तं येन मामुपयान्ति ते १०

यद्वा येषामिति षष्ठीपंचम्यर्थे येभ्य इमाः प्रजा अयं लोकश्च जाता इत्यर्थः । तेषां पितृव्यामाय्येव भावो मनो येषां ते । प्रसिद्धमहिमानोऽप्येते यतो मामेवोपासतेऽतस्त्वमपि मामुपास्वोति भावः ४ उपास्तावधिकारिणमाह एतामिति एतां वक्ष्यमाणानां विभूतियोगं च विभूतौ मुखे भगवति मनः समाधाय न्यस्तस्वतो वेतिसम्यगनुष्ठातुं ज्ञानं च समर्थो भवति सोऽविकंपेनाचलेन निर्विकल्पकेन षष्ठाध्यायो केन योगेन मद्भिषयेण समाधिना युज्यते तत्तत्कृतकृत्यो भवति नात्र संशय इति प्रवृत्त्या तेशां यथार्थमुच्यते भगवद्भक्तिसंशया संभवात् ५ उपासनास्वरूपमाह द्वाभ्यां अहमिति बुधामां प्रत्यगात्मानमिति मत्वा भजन्ते इति कथं अहमेव सर्वस्य जगतः प्रभव उत्पत्तिः मतो मदनुग्रहं प्राप्यैव सर्वं बुद्ध्यादिकं स्वस्वकार्याय प्रवर्तते । अहमेव जगतः कर्ता तर्थाभीचेत्यहं ग्रहेणात्मानमुपासीतेति भावः भावसमन्विताः भावनायुक्ताः एतच्चोत्तरार्थं ८ एवं ध्याने भावनाप्रकारमुक्त्वा व्युत्थानेन तमाह मच्चिता इति अहमेव चित्ते येषां ते मच्चिताः तथाऽहमेव गतो विद्यमानो येषु ते मद्भावास्तथा विधाः प्राणा इन्द्रियाणि येषां ते मद्भूतप्राणाः । चित्तेनेन्द्रियैर्वायुहृद्यैस्ते सर्वे प्रत्यगात्मा वासुदेव इति भावयंत इत्यर्थः । इममेवार्थं परस्परं बोधयंतः श्रुतिश्रुतिप्रदर्शनेन समानानां समुदायं ज्ञापयंतः कथयंतश्च शिष्या प्रतितुष्यंति ते नैव ज्ञानेन न तु मिष्टान्नादिना रमन्ति च तत्रैव न तु ह्यादावित्यर्थः ९ उपासनायाः फलमाह तेषामिति सततयुक्तानां नित्योत्साहवतां प्रीतिः प्रेमा तत्पूर्वकं भजतां सेवमानानां तेभ्यो ददामि बुद्धियोगं ज्ञानरूपं यो मं समाधिं ज्ञाननिष्ठामित्यर्थः । तां ददामि येन यथाभिष्टयाते मामुपयान्ति स सुदृढमिदं योऽभेदेन प्रविशति १०

किंच तेषां भक्तानामुपयुक्तं पार्थ न स्वप्रयोजनासिद्धयर्थं राजवत् । बुद्धियोगप्रदानेनाज्ञानजमविवेकादुत्थितं मिथ्याप्रत्ययलक्षणं मोहांधकारं तमोनामकं सर्वानर्थनिदानमूलाज्ञाननाशेनाशया मि आत्मभावस्यः आत्मनो भावोऽतः करणग्रहं तस्यः ज्ञानरूपेण दीपेन भास्वता प्रबलेन अयं भावः । तत्त्वमसीति वाक्यजात्राकारांतःकरणवृत्तिः स्वोत्पत्तये श्रवणमननध्यानानि शमादीनि कर्माणि चापेक्षते यथा दीपः स्वोत्पत्तये तैलवर्त्यग्न्यादीन् । उत्पन्ना तु तमोनाशेन स्वविषयप्रकाशनार्थं प्रत्ययावृत्तिलक्षणं प्रसंख्यानं च कर्मभिरुपकारं वानापेक्षते । नहि ज्ञाते घटे तदाकारप्रत्ययावृत्तिर्वाक्यपेक्षा वा तज्ज्ञानदाढ्यापेक्षते प्रमाणव्याप्तिमात्रसापेक्षत्वाज्ज्ञानस्य । तस्माद्ये उत्पन्नज्ञानानामपि प्रसंख्यानपेक्षा कर्मभिरुपकारापेक्षा च वर्द्धति तबलादेव मोक्षस्य कृतकतामनित्यतां च प्रार्थयंत इति दिक् ११ एवमेतां विभूतियोगं चेत्यादिना विभूतिज्ञानस्य फलोदकं श्रुत्वा तस्मात्पुनः प्रथमं स्तुत्या भगवंतं मार्जवयवर्जुन उवाच परमिति परं ब्रह्म न त्वपरमुपास्यं 'तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते' इति श्रुतेः परं धाम ज्योतिर्न त्वपरं वृत्तिरूपं ज्ञानं । 'एतस्य ह्रीर्धीर्मीरित्येतत्सर्वमन एव' इति श्रुतेर्दृष्टिरूपत्वात् परमं पवित्रं न तु तीर्थादिवदपरमं भवान् । तत्र मानमाह पुरुष मितिसाधेन पुरुषं देहांतरस्थं शाश्वतं नित्यं दिव्यं दिविहार्दाकाशे आविर्भूतं आदिदेवं सूत्रात्मानोऽप्यार्थं अत एव अजं विभुं व्यापकं त्वां ऋषय आहुरितिसंबन्धः ११ । १३ व्यक्तिप्रभवं १४

तेषां मेवानुक्तं पार्थ महमज्ञानजंतमः ॥ नाशयाम्यात्मभावस्थो ज्ञानदीपेन भास्वता ११ ॥ अर्जुन उवाच ॥ परं ब्रह्म परं धाम पवित्रं परमं भवान् ॥ पुरुषं शाश्वतं दिव्यमादिदेवमजं विभुम् १२ आहुस्त्वामृषयः सर्वदेवर्षिर्नारदस्तथा ॥ असितो देवलो व्यासः स्वयंचैव ब्रवीषि मे १३ सर्वमेतद्वत्तमन्येयन्मां वदसि केशव ॥ नहि ते भगवन्व्यक्तिं विदुर्देवानदानवाः १४ स्वयमेवात्मनाऽत्मानं वेत्थ त्वं पुरुषोत्तम ॥ भूतभावन भूतेश देवदेव जगत्पते १५ वक्तुमर्हस्य शेषेण दिव्याह्यात्मविभूतयः ॥ याभिर्विभूतिभिर्लोकानि मां स्वं व्याप्य तिष्ठसि १६ कथं विद्यामहं योगिंस्त्वां सदा परिचिंतयन् ॥ केषु केषु च भावेषु चित्त्योऽसि भगवन्मया १७ विस्तरेणात्मनो योगं विभूतिं च जनार्दन ॥ भूयः कथय त्वत्तिर्हि शृण्वतो नास्ति मेऽमृतम् १८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि दिव्याह्यात्मविभूतयः ॥ प्राधान्यतः कुरु श्रेष्ठनास्त्यंतो विस्तरस्य मे १९ अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थितः ॥ अहमादिश्च मध्यं च भूतानां मत्त एव च २०

हे भूतभावन भूतानां भावक १५ एवं स्तुत्वात्मानो बुभुक्षितमाह वक्तुमिति १६ योगेश्वर्यत्तद्वत्तदेव योगिन् त्वां कथं चर्म चक्षुषा विद्यां कथमपीति विश्वरूपदर्शनस्य दीर्घमन्वानः कतिपयेष्वेव स्थानेषु भगवंतं चित्तयिष्यामि विश्वरूपदर्शनेऽधिकारसिद्धयर्थमित्याशयेनाह केष्विति १७ योगेश्वरूपं विभूतिं ध्यानालंबनं अमृतममृतस्य मोक्षस्य साधनं १८ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच हंत इति हंत इदानीं हंत इत्यनुमतौ वा दिव्याः पुराणांतरेष्वपि श्रेष्ठत्वेन प्रसिद्धाया आत्मविभूतयस्ताः कथयामीति योजना प्राधान्यत इति योगोपकारित्वेन विभूतय इह प्राधान्येन । योगस्तु संक्षेपेणैवोच्यते तस्याग्रे वक्ष्यमाणत्वादिति भावः । अन्यथा योगं विभूतिं च कथयेति पृष्टे विभूतिमात्रकथनेनानवहितचित्तत्वं भगवतः स्यात् । नास्त्यंतो विस्तरस्य मे विभूतीनामिति विपरिणामेनानुपं जनीयं १९ संक्षेपेण योगमाह अहमिति हे गुडाकेश हे जितनिद्र घनकेशेति वा अहं वासुदेव आत्मा अततीत्यात्मा व्यापकः अत एव सर्वेषां भूतानामाशय एकीभावस्थानं जलानामिव कासारोजला शयस्तद्वदहं सर्वभूताशयः स्थितोऽचलः । स्वर्परेशारि वा विसर्गलोपो वक्तव्य इति वार्तिकेन पक्षे विसर्गलोपः । भाष्ये तु सर्वेषां भूतानामाशयं तर्ह्यदि स्थित इति व्याख्यातं । सर्वभूताशयत्वादेवाहं आदिर्जन्मकारणं । मध्यं स्थितिकारणं । भूतानां मंतो लयस्थानं । सर्वमिदं ब्रह्मादिसंयत्ते वास्तीति भावः २०

योगमुक्ताविभूतीराह आदित्यानामित्यादिनायावदध्यायसमाप्ति आदित्यानां द्वादशानामध्ये विष्णुनामाऽदित्योऽहं वामनावतारोवा । ज्योतिषामध्यादीनामध्वरविरंशुमान् अत्यंतं प्रतपनशीलो निदाघमध्याह्नेतीव्रातपवानुरविरहमेवेत्यर्थः । मरुतांससप्तकानां मध्ये मरीचिरहम् । नक्षत्राणां ताराणां । अत्र प्रायेण निर्धारणे षष्ठी भूतानामस्मिन्नेत्यादौ संबधेऽपि । शशीचंद्रमाः २१ सामवेदो गानेन रमणीयत्वात् वासवो देवराजत्वात् मनइंद्रियांतरप्रवर्तकत्वात् चेतनाधीष्टिः चिदभिः ध्यक्तिहेतुत्वात् एते वेदादीनां मध्ये श्रेष्ठाः २२ रुद्राणामेकादशानां वसूनामष्टानां । शिखराणिरत्नविशेषास्तद्वतां मध्ये मेरुहम् २३ पुरोधसां पुरोहितानां बृहस्पतिदेवराजपुरोहितत्वात् । सेनानीनां सेनापतीनां स्कंदः कार्तिकेयः सरसां जलाशयानाम् २४ एकमक्षरं ओंकाराख्यं जपयज्ञो हिंसाशून्यत्वात् स्थावराणां स्थितिमताम् २५ । २६ अमृतोद्भवं अमृतमयमावसरे उद्भवो यस्य तम् २७ प्रजनोऽपत्यजनयिता कंदर्पः कामः ननु यथा भैरुन रूपः २८ नागानां सर्पाणां तस्मै दानां यादसां जलचरणां संयमतां नियमनकर्तृणाम् २९ कलयतां गणनं कुर्वताम् ३० पवतां पावयितृणां वेगवतां वा रामो दाशरथिः रामादीनां परमेश्वराणामपि विभूतिमध्ये गण

आदित्यानामहं विष्णुज्योतिषां विरंशुमान् ॥ मरीचिर्मरुतामस्मिन् नक्षत्राणामहं शशी २१ वेदानां सामवेदोऽस्मिन् देवानामस्मिन् वासवः ॥ इंद्रियाणां मनश्चास्मिन् भूतानामस्मिन् चेतना २२ रुद्राणां शंकरश्चास्मिन् वितेशो यक्षरक्षसाम् ॥ वसूनां पावकश्चास्मिन् मेरुः शिखरिणामहम् २३ पुरोधसां च मुख्यं मां विद्विपार्थं बृहस्पतिम् ॥ सेनानीनामहं स्कंदः सरसामस्मिन् सागरः २४ महर्षीणां भृगुरहं गिरामस्मिन् एकमक्षरम् ॥ यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मिन् स्थावराणां हिमालयः २५ अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां देवर्षीणां च नारदः ॥ गंधर्वाणां चित्ररथः सिद्धानां कपिलो मुनिः २६ उच्चैः श्रवसमश्चानां विद्विषाममृतोद्भवम् ॥ ऐरावतं गजेंद्राणां नराणां च नराधिपम् २७ आयुधानां महं वज्रं धेनूनां स्मिन् कामधुकम् ॥ प्रजनश्चास्मिन् कंदर्पः सर्पाणामस्मिन् वासुकिः २८ अनंतश्चास्मिन् नागानां वरुणो यादसामहम् ॥ पितृणामर्यमाचास्मिन् संयमतामहम् २९ प्रहादश्चास्मिन् दैत्यानां कालः कलयतामहम् ॥ मृगाणां च मृगेंद्रोऽहं वै न ते यश्च पक्षिणाम् ३० पवनः पवतामस्मिन् रामः शस्त्रभृतामहम् ॥ झषाणां मकरश्चास्मिन् स्रोतसामस्मिन् जाह्नवी ३१ सर्गाणामादिरंतश्च मध्यं चैवाहमर्जुन ॥ अध्यात्मविद्याविद्यानां वादः प्रवदतामहम् ३२ अक्षराणामकारोऽस्मिन् द्वंद्वः सामासिकस्य च ॥ अहमेवाक्षयः कालो धाताऽहं विश्वतो मुखः ३३ मृत्युः सर्वहरश्चाहमुद्रवश्च भविष्यताम् ॥ कीर्तिः श्रीर्वाक् नारीणां स्मृतिर्मेधा घृतिः क्षमा ३४

नंध्यानाथं झषाणां मत्स्यादीनां मकरो जातिभेदः स्रोतसां नदीनाम् ३१ सर्गाणां भौतिकानां भूतानामादिरंत इति प्रागेवोक्तत्वात् विद्यानां चतुर्दशसंख्यानां मध्ये अध्यात्मविद्या बंधच्छेदहेतुत्वात् । प्रवदतां प्रवक्तृद्वारेण वदनभेदा एव वादजल्पवितंडाहहृद्यते तेषां मध्ये वादस्तत्त्वनिर्णयार्थत्वाद् अहम् ३२ अक्षराणां मध्ये अकारः । 'अकारो वै सर्वावाक्' इति श्रुतेः । सामासिकस्य सप्तसमुदायस्य मध्येऽहं द्वंद्वोऽस्मिन् उभयपदार्थप्रधानत्वादिति प्राश्नः समं एकत्रासनं समासो विदुषां वा गुरुशिष्याणां वामं ब्रार्थं कथनार्थं वा एकत्रावस्थानं तत्र विदितमर्थजातं सामासिकम् । चातुरथिकं षष्ठ्युत्स्येकइतीकादेशः यस्येति चेत्यलोपः । तस्य मध्ये द्वंद्वोरहस्योऽर्थोऽहम् । द्वंद्वरहस्येति सूत्रे द्वंद्वशब्दस्य रहस्यवाचित्वं शाब्दिकप्रसिद्धं अक्षयः क्षयहीनः कालः क्षणादिः परोवा ईश्वरः कालस्यापि कालोऽस्मिन् धाता कर्मफलप्रदः विश्वतो मुखः सर्वप्राणितृ स्यात्प्राणीत्यर्थः ३३ सर्वहरः प्रलयकालिको मृत्युरस्मिन् भविष्यतां भविकल्याणानामुद्भवप्रेष्वर्थोत्कर्षोऽहं कीर्त्या दिसप्तकमप्यहं यासां संश्रयमात्रेण मनुष्येषु कृतार्थता बुद्धिर्भवति ३४

बृहत्सामत्वाभिर्द्विहवामहं इत्यस्यामृचिर्गयमानं सामपृष्ठस्तोत्रे विनिकृताभिर्देवैर्यतस्तस्मात्तन्मध्येऽहस्मिन् । छंदसां मध्यगायत्री द्विजस्य संपादनात् सोमाहरणाच्च श्रेष्ठाऽहमस्मिन् । कुसुमाकरो वसंतः २५ व्यवसायो निश्चय उद्यमो वा २६ वृष्णीनां यादवानां उशनाशुक्रः ३७ वमयताराजादीनां वमनसाधनं दंडोऽहमस्मिन् । जिगीषतां जेतुमिच्छतां जयसाधनं नीतिरस्मिन् । मौनं वाचो निग्रहः २८ सर्वभूतानां बीजमित्यनेन सर्वभूतानामिदं भूतिरिति दर्शितं । तदेवोपपादयति न तदस्तीति मया विना भूतं किमपि नास्ति उपादेयस्योपादानमंतरेण स्थित्यसंभवात् ३९ नांतोऽस्तीति उद्देशत एकदेशेन विभूतेर्विस्तरो मया प्रोक्तः ४० सर्वभूतानां बीजमहमित्युक्त्या स्वस्य सार्वभौम्योक्तेः सर्वस्वविभूतिरित्युक्तमेव तथापि तद्ब्रह्मणा शक्तं प्रतिप्राह यथादिति यद्यस्तत्त्वं प्राणिविभूतिमद्वैतं श्रीलक्ष्मीः शोभावात्कृतं ऊर्जितं बलाद्यतिशयशुक्तं तत्तत्सर्वमम तेजसश्चिच्छेदं शंसं भवं अंशात्संभूतं त्वमवगच्छ जानीहि । लोके यदतिरमणीयं तद्ब्रह्मवतीरूपमिति ध्यायेदित्यर्थः ४१ उत्तमाधिकारिणमुद्दिश्याह अथवेति मूढान् प्रत्येतदुक्तं त्वं एतावदेव विद्वि एकांशेन एकदेशेनाहमिदं विष्टमव्याप्य स्थितोऽस्मि । 'पादोऽस्य विश्वाभूतानि' इति श्रुतेः । तस्मात्पारिच्छिन्नं दर्शनं त्यक्त्वा सर्वत्र ब्रह्मबुद्धिमेव कुर्वित्याशयः ४२ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये दीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ५० ॥ ३४ ॥ ॥ ५ ॥ पूर्वस्मिन् अध्याये योगो

बृहत्सामतथा सामां गायत्री छंदसामहम् ॥ मासानां मार्गशीर्षो हृष्टतूनां कुसुमाकरः ३५ द्यूतं छलयतामस्मिन् तेजस्तेजस्विनामहम् ॥ जयोऽस्मिन् व्यवसायोऽस्मिन् सत्त्वं सत्त्ववतामहम् ३६ वृष्णीनां वासुदेवोऽस्मिन् पांडवानां धनंजयः ॥ मुनीनां मध्यहं व्यासः कवीनां मुशनाकविः ३७ दंडो दमयतामस्मिन् नीतिरस्मिन् जिगीषताम् ॥ मौनं चैवास्मिन् गुह्यानां ज्ञानं ज्ञानवतामहम् ३८ यच्चापि सर्वभूतानां बीजं तद्दहमर्जुन ॥ न तदस्ति विनायत्स्यान्मया भूतं चराचरम् ३९ नांतोऽस्ति मम दिव्यानां विभूतीनां परंतप ॥ एष तूद्देशतः प्रोक्तो विभूतेर्विस्तरो मया ४० यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव वा ॥ तत्तदेवावगच्छ त्वं मम तेजोऽशंसं भवम् ४१ अथवा बहुनैतेन किं ज्ञातेन तवार्जुन ॥ विष्टम्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगत् ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासु विभूति योगो नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ पर्वणितु चतुर्दशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ मदनुग्रहाय परमं गुह्यमध्यात्मसंज्ञितम् ॥ यत्त्वयोक्तं वचस्तेन मोहोऽयं विगतो मम १ भवाप्ययौ हि भूतानां श्रुतौ विस्तरशो मया ॥ त्वतः कमलपत्राक्षमाहात्म्यमपि चाव्ययम् २

विभूतिश्च व्याख्येयत्वेन प्रतिज्ञातौ एतां विभूतिं योगं च मम यो वेत्तीति आत्मनो योगं विभूतिं च जनार्दन मया कथ्येतीतरेण च श्रोतव्यत्वेन प्रार्थितौ । तत्राह मात्मा गूढाकेश सर्वभूताशयस्थित इति संक्षेपेण योगो भगवतः सर्वभूताधारत्वलक्षण उक्तः प्राग् विभूति कथनात् । तदन्ते च विष्टम्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगदिति कुसुलेन धान्यमिव मये दंजगद्विष्टमिति युक्त्या स एव स्मारितस्तदेव भगवतः सर्वभूताधारत्वसाक्षात्कर्तृकामोऽर्जुन उवाच मदनुग्रहायेति मयि अनुग्रहोऽनुकंपा तदर्थं मदनुग्रहाय परमं सत्यः शोकमोहनिवर्तकत्वेनोत्कृष्टं गुह्यं गोप्यं अध्यात्मसंज्ञितमात्मानात्मविवेकार्थशास्त्रमध्यात्मतत्संज्ञितं । यत्त्वया वचः अशोच्यानन्वशोचइत्यादिना पष्ठाध्यायपर्यंतं त्वं पदार्थशुद्धिप्रधानं नायं हंति न हन्यत इत्यात्मनोऽकर्तृत्वाभोक्तृत्वप्रतिपादकं तेन मम मोहः अविवेकोऽयं विशेषेण गतो नष्टः अत्र प्रथमे पादेऽक्षराधिक्यमात्रं १ भवेति तथा सप्तमाध्यायमारभ्य दशमपर्यंतं त्वया भूतानां भवाप्ययावत्पुनरुद्भवं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तत इति तावपि मया विस्तरशस्तत्त्वतः श्रुतौ हे कमलपत्राक्ष अव्ययमाहात्म्यमपि च मां तानि कर्माणि लिप्यतीति विषमसृष्टिकर्तृरपि वैषम्यनैर्हृष्टमदोषो नास्ति जगत्कर्तृरपि विकारमंधो नास्तीत्येवमादिरूपतत्पदार्थशुद्धिप्रधानं श्रुतमित्यनुबन्धः २

एवमिति यच्चत्वंविष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगदिति आत्मानं जगदाधारमात्यतदपि इत्येवममात्रासंभावना अस्ति हे परमेश्वर ते तव रूपं पेश्वरमीश्वरस्येदं विश्वात्मकं मायामयमित्यर्थः । हे पुरुषोत्तम क्षराक्षरातीत विश्वरूपं मायामयं वास्तवंतु रूपं मायातीतमित्येश्वरमिति पुरुषोत्तमेति च पदान्यालभ्यते तथा च वक्ष्यति । 'मायाहेषामयासृष्टायन्मापश्यति नारद ॥ सर्वभूतगुणैर्युक्तं नैवं मां ज्ञातुमर्हसि' इति उक्तं च । शुद्धरूपमभिप्रेत्य अव्यक्तोऽयमचित्योऽयमिति ३ मन्यस इति हे योगेश्वर योगिनां योगानामीश्वर तद्रूपं यदियमाद्रष्टुं शक्यमिति मन्यसे यदियमित्यद्वैतानां विकारं पश्यसिततस्तर्हि मे मह्यमव्ययं मायामयमात्मानं दर्शय । मायामयत्वादेवास्याव्ययत्वं मायायां हि सर्वसर्वात्मकं सर्वदा स्तीति प्रसिद्धं यथोक्तं वसिष्ठेन । 'वर्तमानमतीतं च मविष्यत्स्थूलमण्वपि ॥ तथा दूरमदूरं च निमेषः कल्प इत्यपि ॥ चिदात्मनि स्थितान्येष पश्यमाया विजृम्भितम्' इति । नहि मरुमीचिसरसीक्रमशः शुष्यति अतो मायामयत्वादेवास्थेश्वरस्य रूपस्याप्यव्ययत्वं ४ एवं प्रार्थितः सन्न भगवानुवाच पश्येति शतश इत्यादिना अनन्तानीत्युक्तं नानावर्णानि नानाकृतीनि च ५ दिव्यानि तावदाह पश्यादित्यानि अदृष्टपूर्वाण्याश्चर्याण्यद्भुतानि चतुर्मुखपञ्चमुखषण्मुखादीनि ६ हे गुडाकेश जितनिद्र इह मम देहे एकस्थ मेकस्मिन्नेवावयवेन खगमात्रे स्थितं कृत्स्नं वर्तमानं जगत्पश्य यच्चान्यत् अतीतमनागतं विप्रकृष्टं व्यवहितं स्थूलं सूक्ष्मं

एवमेतद्यथा त्वत्मात्मानं परमेश्वर ॥ द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमैश्वरं पुरुषोत्तम ३ मन्यसे यदितच्छक्यं मया द्रष्टुमिति प्रभो ॥ योगेश्वर ततो मे त्वं दर्शयात्मानमव्ययम् ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशोऽथ सहस्रशः ॥ नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णकृतीनि च ५ पश्यादित्यान्वसूत्ररुद्रानश्विनौ मरुतस्तथा ॥ बहून्यदृष्टपूर्वाणि पश्याश्चर्याणि भारत ६ इहैकस्थं जगत्कृत्स्नं पश्याद्यसचराचरम् ॥ मम देहे गुडाकेश यच्चान्यद्रष्टुमिच्छसि ७ न तु मां शक्यसे द्रष्टुमनेनैव स्वचक्षुषा ॥ दिव्यं ददामि ते चक्षुः पश्य मे योगमैश्वरम् ८ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा ततो राजन् महायोगेश्वरो हरिः ॥ दर्शयामास पार्थाय परमं रूपमैश्वरम् ९ अनेकवक्त्रनयनमनेकाद्भुतदर्शनम् ॥ अनेक दिव्याभरणं दिव्यानेकोद्यतायुधम् १० दिव्यमालयां वरधरं दिव्यगंधानुलेपनम् ॥ सर्वाश्चर्यमयं देवमनंतं विश्वतोमुखम् ११ दिविसूर्यसहस्रस्य भवेद्युगपदुत्थितः ॥ यदि भाः सदृशसा स्याद्भासस्तस्य महात्मनः १२ तत्रैकस्थं जगत्कृत्स्नं प्रविभक्तमनेकधा ॥ अपश्य देव देवस्य शरीरे पांडवस्तदा १३

वातस्सर्वमिह पश्य • यत्तु कं मन्यसे यदितच्छक्यं मया द्रष्टुमिति तत्राह नत्विति शक्यसे शक्रोऽपि पदविकरणव्यत्ययार्थः अनेन प्राकृतेन दिव्यमप्राकृतं ऐश्वरमीश्वरसंबन्धिनं योगं विश्वाश्रयस्वलक्षणं सामर्थ्यं ८ एवमुक्त्वा भगवानर्जुनाय दिव्यं रूपं दर्शितवान् स च दृष्ट्वा विस्मया विष्टो भगवंतं विज्ञापितवानिती मं वृत्तांतमेव मुक्त्वेत्यादिषु द्विः श्लोकेऽर्जुनराष्ट्रप्रति संजय उवाच एवमुक्त्वेत्यादि ततः दिव्यचक्षुःप्रदानानंतरं राजन् हेष्टतराष्ट्र महं श्रासौ योगेश्वरश्चेति विग्रहः महतो पोगस्य वा इश्वरः परमं दिव्यं रूपं ऐश्वरं मायाविसंबन्धिनं तु मायातीतं दर्शयामास ९ तदेव रूपं विशिनष्टि द्वाभ्यां अनेकेत्यादिना अनेकान्यनंतानि वक्त्राणि नयनानि च यस्मिन् तदनेकवक्त्रनयनं । अनेकान्यद्भुतानि दर्शयानि यस्मिन् तदनेकाद्भुतदर्शनं । अनेकानि दिव्याभरणानि यस्मिन् । दिव्याभरणेन च उद्यतानि आयुधानि च कादीनि यस्मिन् १० विश्वतोमुखमिति पूर्वोक्तस्य एकत्वेन पृथक्त्वेन बहुधा विश्वतोमुखमित्यस्यायं परामर्शः अनंतं सर्वतः परिच्छेदरहितं ११ दिवि अंतरिक्षे भाः दीप्तिः भासः दीप्तिः अभूतोपमेयं निरुपमतामेव तस्य दीप्तिर्दर्शयति अमौयदिव्योऽग्निपृथक्प्रवाहावित्यादिवत् १२ इहैकस्थं जगत्कृत्स्नं पश्येति यत्प्राक् भगवता उक्तं तदप्यपश्यदित्याह तत्रेति अनेकधा प्रविभक्तमित्येतत्तत्प्राक्स्थितार्तिणी बीजेन सूक्ष्मरूपेण तद्वत् इत्येतद्वन्माभूदिति दर्शयितुं सावकाशं अनेकधा विभागयुक्तं विविक्तं अपश्यत् एकस्यैकावयवस्य—

—अयमर्थः । यदा भगवत् शत्रुर्भुजं रूपं चित्येतत्तत्र चेतसिलब्धपदे सति क्रमशस्तदीयावयवास्तस्य क्कामुखेस्मिन्नेवापदनखे वा चित्तं प्रियते तत्रापि लब्धपदे तस्मिन्स्तदपित्यक्त्वा विश्वरूपमारोहात दिव्यं चक्षुरपि एवं सूक्ष्मतामापादितं मन एव । 'मनोऽस्यैवं चक्षुः स एते न देवेन चक्षुषामनसैतान् कामान् पश्यन् रमते' इति श्रुतेः । कामान् विषयान् एतान् हार्दाकाशाख्यसगुणब्रह्मगतामिति श्रुतिपदयोरर्थः यथोक्तं श्रीभागवते । 'तत्र लब्धपदं चित्तमाकृष्यैकप्रधारयेत् ॥ नान्यानि चित्तयेद्वयः सुस्मितं भावयेन्मुखं ॥ तत्र लब्धपदं चित्तमाकृष्य व्योम्नि धारयेत् ॥ तच्च त्यक्त्वा मदारोहो न किंचिदपि चित्तयेत्' इति तत्र मूर्त्तौ एकप्रअंगे व्योम्निकारणे मदारोहो निर्विकल्पे ब्रह्मण्याकृतः तदिदमुक्तं देवदेवस्य शरीरे कृत्स्नं जगदेकस्थं पांडवोऽपश्यदिति १३ दृष्टो मारोमां चित गात्रः १४ देवानादित्यादीन् भूतविशेषाश्चतुर्विधा जरायुजादयस्तेषां संधान् समूहान् ब्रह्माणं चतुर्मुखं ईशं ईशितारं कमलासनस्थमित्यनेन दूरदर्शनमुक्तं उरगान् पातालस्थाननंतादीन् दिव्यान् कैलासादौ स्थितान् वासुकिप्रमुखान् एतेन व्यवहितदर्शनमुक्तं १५ अनेके अनंताः बाहवः उदाराणि वक्त्राणि नेत्राणि च यस्मिन् तदनेकबाहूदरवक्त्रेन सर्वतश्चतुर्दिक्षु उपबंधश्च अनंतमपारेच्छिन्नं रूपमस्य तं । अनंतत्वमेवाह नांतमिति दीर्घरज्ज्वा इव तवाद्यंतौ देशिकौ नस्तद्व्यर्थः १६ किरीटगदाचक्रधारिणं दीप्तिमत्त्वादेव दुर्निरीक्ष्यं द्रष्टुं शक्यं समंतात्सर्वतोऽप्येदीप्ता अनला अर्काश्च तद्वद्युतिर्यस्य तं समंताद्दीप्तानलार्कद्युतिमित्येकपदं अतएवाप्रमेयं द्रष्टुं शक्यं परिच्छेदं १७ एवं तव योगेश्वर्य दर्शनात्त्वामेव ममैमीति वदन्न प्रमेयत्वमेव विवृणोति त्वमिति परममक्षरमस्थूला

ततः सविस्मया विष्टो हृष्टो माधनं जयः ॥ प्रणम्य शिरसा देवं कृतांजलिं भाषत १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ पश्यामि देवांस्तव देव देहे सर्वांस्तथाभूतविशेषसंधान् ॥ ब्रह्माणमीशं कमलासनस्थमृषींश्च सर्वानुरगांश्च दिव्यान् १५ अनेकबाहूदरवक्त्रेन पश्यामि त्वां सर्वतोऽनंत रूपम् ॥ नांतं न मध्यं न पुनस्तवादि पश्यामि विश्वेश्वर विश्वरूपम् १६ किरीटि नंगदिनं चक्रिणं च तेजो राशिं सर्वतो दीप्तिमंतम् ॥ पश्यामि त्वां दुर्निरीक्ष्यं समंताद्दीप्तानलार्कद्युतिमप्रमेयम् १७ त्वमक्षरं परमं वेदितव्यं त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ॥ त्वमव्ययः शाश्वतधर्मगोप्ता सनातनस्त्वं पुरुषोत्तमो मे १८ अनादिमध्यांतमनंतवीर्यमनंतबाहुं शशि मूर्यनेत्रम् ॥ पश्यामि त्वां दीप्तहुताशवक्रं स्वतेजसा विश्वमिदं तपंतम् १९ द्यावापृथिव्योरिदं तं रंहिव्या तं त्वयैकेनादिशश्च सर्वाः ॥ दृष्ट्वाऽहुतं रूपमुग्रं तवेदं लोकत्रयं प्रव्यथितं महात्मन् २० अमीहित्वाऽसुरसंघाविशंतिकेचिद्भीताः प्रांजलयो गृणन्ति ॥ स्वस्तीत्युक्त्वा महर्षिसिद्धसंघाः स्तुवंति त्वां स्तुतिभिः पुष्कलाभिः २१

दिलक्षणं अक्षरं ब्रह्म परममित्यत्र प्रागुक्तं निष्कलं ब्रह्मतदेवत्वमसि एतेन सगुणरूपस्य निर्गुणज्ञापकत्वमुक्तं शाखाग्रस्येव चंद्रज्ञापकत्वं अतएव वेदितव्यं वेदांतप्रमाणेन ज्ञातुं योग्यं न तूपासनीयं । सगुणं ब्रह्मापित्वमेवेत्याह त्वमस्येति निधानं लयस्थानं एतेन कारणत्वमुक्तं अव्ययः अमृतः देवत्वात् शाश्वतस्य वैदिकस्य धर्मस्य गोप्तेत्यनेन कार्यब्रह्मभूतहिरण्यगर्भरूपत्वमुक्तं । सनातनश्चिरंतनोऽनादिपुरुषो जीवात्मा सोऽपित्वमेव मेममतः । एवं विश्वरूपदर्शने जीवब्रह्मणोरैक्यं शाखाचंद्रवाधिगम्यत इत्युक्तं १८ एतदेवाह अनादीति देशतः कालतश्चादिमध्यांतहीनत्वा दनादिमध्यांतं । दीप्तो हुताशो वक्रस्येति भास्वरदंतत्वं व्यज्यते । स्वतेजसा चैतन्यज्योतिषा इदं विश्वं विश्वरूपं तपंतं प्रकाशयंतं । अनादित्वादिसर्वविशेषणविशिष्टं विश्वं तपि कर्माभूतं तापयंतं त्वां परज्योतीरूपं पश्यामि जानामि । चित्रपटस्थानीयं विश्वरूपं सकलं कारकात्मकधीवासनोपेतं । येन ज्योतिषा प्रकाशते तदेवत्वमसीति जानामीति भावः १९ एवं स्वयंकृत विश्वरूपदर्शनेन कृतकृत्यो भूत्वा तदुपसंहारमिच्छन् स्तौति द्यावापृथिव्योरिति हे महात्मन् हि प्रत्यक्षं त्वया एकेन इदं द्यावापृथिव्योरंतरं मध्यं सर्वाः दिशश्च व्याप्ताः अतस्तवेदं अद्भुतं उग्रं रूपं दृष्ट्वा लोकत्रयं प्रकषं पव्यथितं अतः परमिदमुपसंहरेत्यभिप्रायः २० व्यथा मेवाह अमीति द्वियतः अमीत्वात्वा असुरसंघाः असुरांशाः दुर्योधनादयः स्वापतंगाः पावकमिव अदृष्टप्रेरिताः विशंति मरणायेत्यर्थः । केचिद्भीताः प्रांजलयो बद्धांजलयो गृणन्ति स्तुवंति २१

किंच येत्वदुग्धहीनाः रुद्रादयस्तेपिविस्मिताः संतः सर्वे त्वां शिखंत इत्याह रुद्रादित्या इति साध्याविश्वे च देवगणविशेषी रुद्रादित्यवज्ज्ञेयौ ऊष्मपाः पितरः गंधर्वाणां यक्षाणां मसुराणां सिद्धा
नां जातिभेदानां संघाः समूहाः शेषं स्पष्टं २२ पुनर्लोकानामात्मनश्च व्यवयामाह रूपमिति महत् आदिमध्यातहीनं हेमहाबाहो तेतव करालं महा रूपं दृष्ट्वा लोकाव्यथितास्तथाऽहं च व्यथित इ
तियोजना २३ करालत्वप्रपंचनेन स्वव्यथामेवाह नभ इति नभः स्पृशं व्योम व्यापिनं दीप्तमग्निज्वाज्वल्यमानं व्याताननं विस्तारितमुखं दीप्तविशालनेत्रं रक्तनेत्रमित्यर्थः । हिमत्यर्क्ष
त्वात्वां दृष्ट्वा प्रव्यथितांतरात्मा प्रकर्षेण व्यथितचित्तो घृतिर्घैर्यनविदामिनलभेशमंचशांतिं स्वास्थ्यंच नलभे हे विष्णो व्यापक । भयानकं त्वदाकांतं देशं त्यक्त्वाऽन्यत्र गंतुमशक्यं तव व्यापकत्वादिति
भावः २४ कालानलः प्रलयामिस्तत्तुल्यानि प्रसीद प्रसन्नः सुखदो भवेत्यर्थः २५ अमीत्वां विशंतीत्यग्निमश्लोकादपकृष्यते २६ तेभीष्मादयः उत्तमांगैः शिरोभिः अयं भावः । घृतराष्ट्रस्य
पुत्राः पापिष्ठाः भवंत भवत्रैलोक्यशरीरं विंशति पापानुरूपं तस्य पावुस्थानस्थिता नरकानेव मच्छंतीति तत्र त्वां विशंतीत्येवोक्तं । भीष्माद्यस्तु भक्त्या यतोऽग्निर्ब्राह्मणविदाश्च प्रसूतास्तद्गवतोऽमु

रुद्रादित्यावसवो ये च साध्या विश्वेऽश्विनौ मरुतश्चोष्मपाश्च ॥ गंधर्वयक्षासुरसिद्धसंघावीक्षंते त्वां विस्मिताश्चैव सर्वे २२ रूपं महत्ते बहुवक्रनेत्रं महाबाहो बहुबाहुरु
पादम् ॥ बहुदंरं बहुदंष्ट्राकरालं दृष्ट्वा लोकाः प्रव्यथितास्तथाऽहम् २३ नभः स्पृशं दीप्तमनेकवर्णं व्याताननं दीप्तविशालनेत्रम् ॥ दृष्ट्वा हित्वा प्रव्यथितांतरात्मा
घृतिं न विदामि शमंच विष्णो २४ दंष्ट्राकरालानि च ते मुखानि दृष्ट्वैव कालानलसन्निभानि ॥ दिशोनजानेन लभे च शर्म प्रसीद देवेश जगन्निवास २५ अमी च त्वां घृत
राष्ट्रस्य पुत्राः सर्वे सहैवावनिपालसंघैः ॥ भीष्मो द्रोणः मृतपुत्रस्तथाऽसौ सहास्मदीयैरपियोधमुख्यैः २६ वक्राणिते त्वरमाणा विशंति दंष्ट्राकरालानि भयानकानि ॥
केचिद्विलग्रादशनांतरेषु संदृश्यंते चूर्णितैरुत्तमांगैः २७ यथानदीनां बहवोऽधुवेगाः समुद्रमेवाभिमुत्वा द्रवंति ॥ तथा तवामीनरलोकवीरा विशंति वक्राण्यभिविज्वलंति
२८ यथा प्रदीपं ज्वलनं पतंगविशंति नाशाय समुद्रवेगाः ॥ तथैव नाशाय विशंति लोकास्तवापि वक्राणि समुद्रवेगाः २९ लेलिह्यसे ग्रसमानः समंताल्लोकान्समग्रान् वदनै
र्ज्वलद्भिः ॥ तेजोभिरापूर्यजगत्समग्रं भासस्तवोग्राः प्रतपंति विष्णो ३० आख्याहि मे को भवानुग्ररूपो नमोऽस्तु ते देववर प्रसीद ॥ विज्ञातुमिच्छामि भवंत मायं न हि प्रजा
नामि तव प्रवृत्तिम् ३१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कालोऽस्मि लोकक्षयकृत् प्रवृद्धो लोकान्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः ॥ ऋतेऽपित्वानमविष्यंति सर्वे येऽवस्थिताः प्रत्यनीकेषु योधाः ३२

संप्रविशंतीति वैषम्यगति सूचनायै त्वां घृतराष्ट्रस्य पुत्रा विशंति भीष्मादयस्ते वक्राणि विशंतीति विभागदर्शनं युक्तमिति २७ इदमेव स दृष्टांतमाह यथेति तव वक्राणि विशंतीति संबंधः अभिविज्व
लंति सर्वतः जाज्वल्यमानानि २८ बुद्धिपूर्वकमेव ते त्वद्वक्राणि प्रविशंतीति स दृष्टांतमाह यथा प्रदीपमिति २९ ये च पतंगस्तस्मात्स्वंकुणावानपिनवारयसि प्रत्युत्तग्रसितुमिच्छस्येवेत्याह लेलिह्यसेभूयो
भूयोऽतिशयेन वाऽऽस्वादयसि कीदृशस्त्वं समंताज्ज्वलद्भिर्ज्वलनैर्लोकान्समग्रान् ग्रसमानः एवं निर्घृणस्यापितवतेजो न हीयते प्रत्युत्तवर्द्धत एवेत्याह तेजोभिरिति हे विष्णो व्यापनशीलसमग्रं जगत्
तेजोभिरापूर्यतव उग्राः स्मृष्टमशक्याभासो दीप्तयः प्रतपंतीति योजना पदार्थः स्पष्टः ३० एवं दीप्त्याऽऽकुलीभूतोऽर्जुनो भगवानयमिति विस्मृत्याह आख्याहीति एवमुग्ररूपः कूरकर्मा भवान् कोऽसीत्या
ख्याहि अमुकोऽस्मीति कथय प्रसीद शातो भव त्वामहं विज्ञातुमिच्छामि यतस्तव प्रवृत्तिं चेष्टानं जानामि ३१ एवमर्जुनेन प्रार्थितो भगवानुवाच काल इति इहास्मिन्संश्रामे लोकान्समाहर्तुमिच्छामि त्वं प्रवृत्तः
प्रवृद्धो महान् लोकक्षयकृत् कालो नाम परमेश्वरोऽस्मि यस्मादेवं तस्मात् ऋतेऽपित्वा त्वां विनाऽपि सर्वे नमविष्यंति सारिष्यंति के ते सर्वे ये प्रत्यनीकेषु शूराः सन्त्येव योधाः घृताभीष्मादयोऽवस्थितास्ते ३२

तस्मादिति यस्मात्त्वां विनाऽप्येते मरिष्यंति तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ युद्धाय शेषं स्पष्टम् ३३ माठयिष्ठाः एते महातः कथं हंतुं शक्या इत्याकुलीभावं मागा इत्यर्थः जेतासि जेष्यासि सपत्नान् शत्रून् ३४
भगवतैव मुक्ते सति पश्चात्किंचित्प्रवृत्तमित्यपेक्षायां संजय उवाच अत्र कृतां जलित्वादिना चिह्नेन मग्नवद्वाक्योक्तं वनकिरीटीनकरिष्यतीति सूच्यते सगद्गदं मय हर्षाद्यावेशेन गद्गदेन कंठाकंपनेन सह वर्तत इति सगद्ग
दं यथा भवति तथा आह उक्तवान् भीतभीतोऽत्यंतभीतः सन्नाहेति संबंधः । अत्र आहति पदच्छेदे पुनरर्जुन उवाचेति पुनरुक्तं स्यात् अतः प्रणम्य अर्जुन उवाचेत्येव संबन्धो न तु प्रणम्य आहति । कात
हि आहति क्रियाया गतिः नेयं क्रिया किं तु आहति प्रसिद्धयर्थं मव्ययमित्यदोषः ३५ एकादशभिः श्लोकैरर्जुन उवाच स्थाने इति हेतुषीकेश सर्वे द्वियप्रवर्तक अंतर्यामिन् तव प्रकीर्त्या नाम संकीर्तनेन
जगत्प्रदृष्यति यत्तत्स्थाने युक्तं । स्थाने इत्यव्ययं युक्तमित्यर्थः । यत्तव प्रकीर्त्या जगद्गुरुर्यदेतदपि स्थाने युक्तं । यत्तव प्रकीर्त्या रक्षांसि भीतानि संति दिशो द्रवंति पलायंते तदपि स्थाने युक्तं । य
च्च त्वां सर्वे सिद्धसंघाः कपिलादीनां समुदायानमस्यंति तदपि स्थाने । अयं श्लोको रक्षोघ्नं प्रत्वेन मंत्रज्ञास्त्रे प्रसिद्धः स च नारायणाष्टाक्षरसुदर्शनास्त्रं मंत्राभ्यां संपुटितो ज्ञेय इति रहस्यम् ३६ कुतो
मांसिद्धसंघानमस्यंति यतस्तेऽप्यहमिव ब्रह्मा ढशतानि स्त्रष्टुमर्हतीत्यत आह कस्मादिति हेमहात्मनः कस्माद्धेतोस्ते त्वाननमेरुपितुन मेरवे । तत्र हेतुः गरीयसे तेऽपि गुरवस्त्वमपि गुरुस्त

तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ यशोलभस्व जित्वा शत्रून् भुंक्ष्व राज्यं समृद्धम् ॥ मयैव ते निहताः पूर्वमेव निमित्तमाग्रं भवसव्यसाचिन् ३३ द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं च कर्णं तथा न्यानपि
योधवीरान् ॥ मया हतांस्त्वं जहि माव्यथिष्ठा युद्धयस्व जेतासि रणे सपत्नान् ३४ ॥ संजय उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वचनं केशवस्य कृतां जलिर्वपमानः किरीटी ॥ नम
स्कृत्वा भूय एवाह कृष्णं सगद्गदं भीतभीतः प्रणम्य ३५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ स्थाने हर्षीकेश तव प्रकीर्त्या जगत्प्रदृष्यत्यनुरज्यते च ॥ रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवंति सर्वे
नमस्यंति च सिद्धसंघाः ३६ कस्माच्च तेन मेरुन्महात्मन गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्रे ॥ अनंत देवेश जगन्निवास त्वमक्षरं सदसत् तत्परं यत् ३७ त्वमादिदेवः पुरुषः पुरा
णस्त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ॥ वेत्तासि वेद्यं च परं च धाम त्वया ततं विश्वमनंतरूप ३८ वायुर्यमोऽग्निर्वरुणः शशांकः प्रजापतिस्त्वं प्रपितामहश्च ॥ नमोनमस्तेऽस्तु
सहस्रकृत्वः पुनश्च भूयोऽपि नमोनमस्ते ३९ नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते नमोऽस्तु ते सर्वत एव सर्व ॥ अनंत वीर्यामि तविक्रमस्त्वं सर्वसमाप्नोषि ततोऽसि सर्वः ४०

याऽपित्वमतिशयितो गुरुरसीत्यर्थः । कुतो मभैवातिशयस्तेषां मम च समानेऽपि सत्यसंकल्पत्वादौ सत्यतयाह ब्रह्मणो हिरण्यगर्भस्यापि आदिकर्त्रे पितामहाय पंचमहाभूतसृष्टिद्वारा ब्रह्माणं सृ
जते इत्यर्थः । जगद्गद्यापारवर्जं प्रकरणादसन्निहितत्वाच्चेति न्यायेन नित्यसिद्धेश्वरस्य ब्रह्माज्ञायास्ते सर्वेऽप्यैश्वर्यमाजो भवति न तु त्वत्समास्ते अतएव हे अनंत हे देवानां ईश जगन्निवास जगतामा
लयभूत त्वमक्षरं शुद्धं ब्रह्म कीदृशमक्षरं यत्सदसत् तत्परं सच्च असच्च सवसतीताभ्यां परं च सदसत् तत्परं कार्यकारणं तदुभयातीतं चेति त्रिविधमित्यर्थः ३७ पुनरपि स्तांति त्वमिति आदिदेव जगतः
सृष्टत्वात् पुरुषः सर्वशरीरशायी पुराणः शरीरनाशादिनाऽप्यविनश्यन् विश्वस्यास्य स्वरं निधानं निधीयतेऽस्मिन्नितिलयस्थानं । सांख्यानं जडां प्रकृतिवारयति वेत्ता ज्ञाता वेद्यं तदृश्यं च त्वमेव
परं वेद्यं वेद्याभ्यामन्यत्वा यच्चैतन्यं त्वया विश्वं ततं व्याप्तं स्वसत्ता स्फूर्तिभ्यां हे अनंत रूपत्रिविधपरिच्छेदं नृप स्व रूप ३८ सर्वदेवतात्मत्वेन स्तौति वायुरिति प्रजापतिर्दक्षादिश्वतुर्मुखो वा मपिता
महश्चतुर्मुखः पितृ ३९ हे अनंत वीर्ययुतः सर्वसमाप्नोषि रकीभावेनासमंतादप्यप्यपि ततोऽसि सर्व इति वचनम् । पुरस्तात्कर्मणामादी पृष्ठतस्तेषां समाप्नोषि सर्वतोऽप्यप्यपि तेन मोह ४०

एवंस्तुत्वास्वापराधानक्षमापयते सखेतीति अयंममसखाइतिमत्वाप्रसभंस्तोत्कर्षाविष्करणपूर्वकंयत्तमयाउक्तंहेकृष्णहेयादवहेसखेति इतिशब्देनसंधिरार्थः । कुतउक्तैतदेवमेवंविधमहिमानंमाहात्म्यंअजानताकदाचित्प्रमादाद्विषयविशेषात्कदाचित्प्रणयेनस्नेहेनच ४१ तथायच्चअवहासार्थविहारादिष्वस्तुक्तोऽसिपरिभूतोऽसि । एकोवासखीनानियोगकालेवातस्समक्षंसखिजनसमक्षंवाऽस्तुक्तोऽसितत्क्षामयेक्षमापये यतस्त्वमप्रमेयोऽचित्यस्वभावःकरुणापरः । यतःशत्रुभ्योऽपिशिशुपालादिष्वउत्तमांगतिदत्तवानतीत्यर्थः ४२ अप्रमेयत्वमेवाह पिताऽसीति यतस्त्वमस्माकंपिताऽसिअतोऽस्माभिःशिशुभिःकृताअपराधास्त्वयाक्षंतव्याप्येतिभावः ४३ एतदेवाह तस्मादिति यस्मात्संपितागुरुश्चतस्मात्कायंशरीरंप्रणिधायभूमौकृत्वादंडवत्प्रणम्यत्वांप्रसादये ईड्यंस्तुत्यं स्पष्टमन्यत् ४४ एवंस्तुत्वास्तेष्टंप्रार्थयते अदृष्टपूर्वमिति हेदेवकदाचिदपिपूर्वनदृष्टतादृशमदृष्टपूर्ववरूपंदृष्ट्वाहृषितउत्फुल्लोऽस्मि । तथाविकारालरूपदर्शनजेनभयेनचमेमममनःप्रव्यथितं अतस्तदेवधारणाविषयभूतरूपमेमहंदर्शय ४५ तदेवरूपमाह किरीटिनमिति एतेनार्जुनस्यचक्रगदाकिरीटोपेतंचतुर्भुजंभगवतोरूपंधारणाविषयइतिदर्शितं हेसहस्रबाहोहेविश्वमूर्तेसहस्रबाहुत्वादिकमुपसंहृत्यतेनैवरूपेणभवप्रकटोभव ४६ एवमर्जुनेनप्रार्थितस्तंस्तुवन्नभगवानुवाच मयेतित्रिभिः हेअर्जुनप्रसन्नेनमयातवतुभ्यमिदंपरंरूपंदर्शितं आत्मयो

सखेतिमत्वाप्रसभंयदुक्तंहेकृष्णहेयादवहेसखेति ॥ अजानतामहिमानंतवेदंमयाप्रमादात्प्रणयेनवाऽपि ४१ यच्चावहासार्थमस्तुक्तोऽसिविहारशय्यासनभोजनेषु ॥ एकोऽथवाऽप्यच्युततत्समक्षंतक्षामयेत्वामहमप्रमेयम् ४२ पितासिलोकस्यचराचरस्यत्वमस्यपूज्यश्चगुरुर्गरीयान् ॥ नत्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकःकुतोऽन्योलोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभावः ४३ तस्मात्प्रणम्यप्रणिधायकार्यंप्रसादयेत्वामहमीशमीड्यम् ॥ पितेवपुत्रस्यसखेवसख्युःप्रियःप्रियायाऽहंसिदेवसोढुम् ४४ अदृष्टपूर्वहृषितोऽस्मिदृष्टाभयेनचप्रव्यथितंमनोमे ॥ तदेवमेदर्शयदेवरूपंप्रसीददेवेशजगन्निवास ४५ किरीटिनंगदिनंचक्रहस्तमिच्छामित्वांद्रष्टुमहंतथैव ॥ तेनैवरूपेणचतुर्भुजेनसहस्रबाहोभवाविश्वमूर्ते ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मयाप्रसन्नेनतवार्जुनेदंरूपंपरंदर्शितमात्मयोगात् ॥ तेजोमयंविश्वमनंतमाद्यंयन्मेत्वदन्येननदृष्टपूर्वम् ४७ नवेदयज्ञाध्ययनैर्नदानैर्नचक्रियाभिर्नतपोभिरुग्रैः ॥ सुवरूपःशक्यअहंनृलोकेद्रष्टुंत्वदन्येनकुरुप्रवीर ४८ मातेव्यथामाचविमूढभावोदृष्ट्वाहंरूपंधोरमिदंममेदम् ॥ व्यपेतभीःप्रीतमनाःपुनस्त्वंतदेवमेवरूपमिदंप्रपश्य ४९ ॥ संजयउवाच ॥ इत्यर्जुनंवासुदेवस्तथोक्त्वास्वकंरूपंदर्शयामासभूयः ॥ आश्वासयामासचभीतमेनमूत्वापुनःसौम्यवपुर्महात्मा ५०

गात्स्वसामर्थ्यात्करुणया । ननुतवदर्शनेऽधिकारोस्ति तथाचप्रागुक्तं कर्मण्येवाधिकारस्तइति । तेजोमयंविदुषांदिव्यांविश्वंविश्वात्मकंआद्यमनादिअनंतंचयत्वरूपंत्वदन्येनकदाचिदपिपूर्वदृष्टं दृष्टपूर्वम् ४७ योगैकगम्यमेतत्कर्मिणां दुष्प्रापमित्याह नवेदेति वेदानांयज्ञानांचाध्ययनैरधिगमैःनचदानैर्नचक्रियाभिःस्मृत्युक्ताभिरापूर्तादिभिर्वापीकूपारामादिभिस्तपोभिःकृच्छ्रचंद्रायणाद्यैः उग्रैर्षांसोपवासाद्यैः नृलोकेष्वंरूपोऽहंद्रष्टुंनशक्यः रोरुत्वामावर्षः त्वदन्येनकुरुप्रवीर ४८ इदमतिदुर्लभदर्शनंरूपंदृष्ट्वाऽपिचेद्व्यसेतर्हिउपसंहारामीदमित्याशयेनाह मातेइति ममेदंईदंरूपंधोरंरूपंदृष्ट्वातेतवव्यथामाभूदितिशेषः विमूढभावोमोहश्चेतमाभूत् व्यपेतभीर्निर्भयःप्रीतमनाश्चपुनस्त्वंभूत्वातदेवयस्ययाद्रष्टुंप्रार्थितंमेममेदंरूपंप्रपश्य ४९ संजयउवाच इतीति वासुदेवोऽर्जुनंप्रतिइतिपूर्वोक्तरीत्याउक्त्वायथापूर्वमासीत्तथास्वकंमानुषंरूपंभूयःपुनर्दर्शयामास । यदर्जुनेनप्रार्थितंचतुर्भुजंधारणाविषयंरूपंतदपितिरोदधेइत्यर्थः । तथामहात्मा व्यापकोऽपिसन्नसौम्यवपुर्नृप्रदेहोभूत्वाभीतमेनमाश्वासयामासच ५०

ततोनिर्भयःसन्नर्जुनउवाच दृष्टेति सखेताअव्याकुरुः प्रकृतिगतःस्वास्त्वंप्राप्तः संवृत्तोजातोऽस्मि ५१ अस्यविश्वरूपदर्शनस्यदौर्लभ्यंदर्शयन्नश्रीभगवानुवाच सुदुर्दर्शमिति दर्शनकांक्षिणः दर्शनंकांक्षतेएवतुल्यमंते ५२ नाहमिति नवेदयज्ञाध्ययनैरित्यनेनोक्तएवार्थःपुनरुच्यतेविश्वरूपदर्शनस्यातिदौर्लभ्यसूचनाय स्पष्टार्थश्चश्लोकः ५३ कथंतर्हिद्रष्टुंशक्यस्त्वमतआह मत्तयेति भक्त्याआराधनेन अनन्ययाअव्यभिचरितयाअखंडयेत्यर्थः । अहमेवंविधोज्ञातुंशक्यस्त्वंपदार्थशोधकशास्त्रतः । द्रष्टुंशक्योऽध्यानतः । तस्त्वेनयाथात्म्येनप्रवेष्टुंशक्यस्तस्त्वमसि वाक्यार्थजज्ञानतः । हेपरंअज्ञानशत्रुतापयतीतिपरंतप ५४ शास्त्रसर्वस्वसंगृह्णाति मत्कर्मकृदिवि मर्त्यमेवकर्माणि करोतीतिमत्कर्मकृत् अहमेवपरमोनिष्कलःप्राप्त्योयस्येतिमत्परमः । एतेनकृत्स्नःकर्मयोगोऽध्यानयोगश्चत्वंपदार्थशोधकउक्तः । ममभक्तआराधनकृदित्युपासनाकांडार्थसंग्रहः । संगवर्जितइत्यनेनएकतोभगवद्व्यानानिष्ठइत्युक्तं । निर्वैरइतिविश्वंभगवदात्मनापश्येदित्युक्तं । अन्यथाभेदबुद्धिमतोनिर्वैरत्वासंभवात् । एवंभूतोयःसमांतत्पदलक्ष्यार्थभूतमखंडानंदैकधनमेतिप्रामोतिप्रत्यगभेदेन हेपांडवविशुद्धवंशज त्वमेवैतज्ज्ञातुंशकोपीतिभावः ५५ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये भा०गी० एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ३५ ॥ सप्तममारभ्येतावताग्रंथेनतत्पदवाच्यार्थो निरूपितः । इदानींतत्पदार्थशोधनमुपासनाकांडंचसमापयिष्यन्निहार्यतःप्रा

अर्जुनउवाच ॥ दृष्टेदंमानुषंरूपंतवसौम्यंजनार्दन ॥ इदानीमस्मिसंवृत्तःसचेताःप्रकृतिगतः ५१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सुदुर्दर्शमिदंरूपंदृष्टवानसियन्मम ॥ देवाअप्यस्यरूपस्यनित्यंदर्शनकांक्षिणः ५२ नाहंवेदैर्नतपसानदानेननचेज्यथा ॥ शक्यएवंविधोद्रष्टुंदृष्टवानसिमांयथा ५३ भक्त्यात्वनन्ययाशक्यअहमेवंविधोऽर्जुन ॥ ज्ञातुंद्रष्टुंचतत्त्वेनप्रवेष्टुंचपरंतप ५४ मत्कर्मकृन्मत्परमोमद्भक्तःसंगवर्जितः ॥ निर्वैरःसर्वभूतेषुयःसमामेतिपांडव ५५ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्मपर्वणिश्रीमद्भगवद्गीतासू० विश्वरूपदर्शनंनामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ पर्वणितुपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ एवं सततयुक्तायेभक्तास्त्वांपर्युपासते ॥ येचाप्यक्षरमव्यक्तंतेषांकेयोमवित्तमाः १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मय्यावेश्यमनोयेमानित्ययुक्ताउपासते ॥ श्रद्धयापरयोपेतास्तेमेयुक्ततमामताः २ येत्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तंपर्युपासते ॥ सर्वत्रगमर्चित्यंचकूटस्थमचलंध्रुवम् ३

धान्येनतत्पदलक्ष्यमर्थतद्विदालक्षणा निचप्रदर्श्यते । शब्दतत्तुलौकिकबुद्धयनुसारेणतत्पदवाच्यस्यैवोपासनादिकंप्रपंचयतेतत्प्रपूर्वाध्यायांतिमत्कर्मकृन्मत्परमइत्यादिनास्वभजनमुक्तं । तत्र मच्छब्दार्थःकिसगुणमुतनिर्गुणब्रह्म उभयप्राप्यस्मच्छब्दस्त्वपूर्वप्रयोगदर्शनात्संदिहानःपृच्छति एवमिति एवमित्यव्यवहितंमत्कर्मकृदित्यादिनोक्तंप्रकारंपरामृशति अनेनप्रकारेणयेसततयुक्ता नित्यंसमाहितचित्ताभक्ताःसगुणवेदिनस्त्वांपर्युपासतेयेचाप्यक्षरमस्थूलादिलक्षणमव्यक्तंबुद्धबाद्यगोचरमुपासतेतेषांमध्येयोगवित्तमाःकेकतरेइत्यर्थः १ निर्गुणस्यदुष्प्रापत्वोक्त्यैवश्रेष्ठत्वंसूचयन्नसगुणप्राशस्त्यंचशब्दतोदर्शयन्नश्रीभगवानुवाच मयीति मयिसगुणेब्रह्मणिमनआवेश्यप्रवेश्ययेनित्ययुक्ताःसदोद्युक्तामांपरमेश्वरमुपासतेचित्तयंति श्रद्धयाआस्तिक्यबुद्ध्यापरयासात्त्विकयाअवश्यं परमात्माऽयमारोहितोऽस्मास्तारयिष्यतीत्येवंनिश्चयरूपयाश्रद्धयाउपेतास्तेमेममज्ञानीत्वात्मेवमेतमितिज्ञानिनमात्मत्वेनैवपश्यतोमुखैर्व्यपिकारुण्यात्पक्षपातवतःसर्वज्ञस्ययुक्ततमामताः २ एवमुपासकानस्तुत्वाअव्यक्ताविदांज्ञानिनांदौर्लभ्यंश्लोकत्रयेणाह येत्विति तुशब्दःसगुणाद्वैलक्षण्यार्थः अक्षरंएतद्वैतदक्षरंगार्गिब्राह्मणाभिभवदंत्यस्थूलमनष्वहस्वमदीर्घंइत्यादिश्रुत्यासर्वधर्मशून्यंनिरूपितंअतएवानिर्देश्यंनिर्देशुमशक्यंवाचा अव्यक्तंच वाचामगोचरत्वात्बुद्धेरप्यविषयइत्यर्थः । तथाचश्रुतिः 'यतोवाचोनिर्वर्तते अप्राप्यमनसासह'इतिब्रह्मणोवाङ्मनसातीतस्वंदर्शयति-

—पर्युपासते सर्वप्रकारेणोपासते उपासनमिहानात्मनामदर्शनमेव यथोक्तं । 'अनात्म्यमदर्शनेनैव परात्मानमुपास्महे' इति । ननु तद्धोवंविधस्य शून्यकल्पस्य सत्त्वे किं मानमत्र आह सर्वत्रगमिति सत्तारूपेण स्फुरणरूपेण च सर्वत्रगतं यत्सत्तया सर्वसत्तावद्भवति कथं तस्यासत्त्वाच्चमिति भावः । नन्वेवं तार्किकाभिमतं सत्तासामान्यमुक्तं स्यात् तद्विघटः सत्त्वपटः सन्निति सर्वत्रानुगतं दृश्यत इत्याशंक्याह अचित्यमिति सत्तासामान्यमिह प्रत्यक्षं तदपि ब्रह्मसत्तानुवेधेनैवात्मानं लभते न स्वतः सिद्धं सामान्यं सत्त्वजातिः सती घटत्वं सविति प्रत्ययात् । सामान्यस्य सदिति प्रत्ययागोचरत्वे तु तस्यासत्त्वापत्त्यापदार्थत्वमेव न स्यात् । तस्मात्सर्वाधिष्ठानभूतं ब्रह्मरूपादिहीनत्वाच्चित्तयितुमशक्यं दूरे तस्य सर्वगतत्वेन प्रत्यक्षगोचरत्वमित्यर्थः । ननु सत्सदिति प्रत्ययस्यान्यथाप्युपपत्तौ सत्तासामान्यवादिनं प्रति तेनाधिष्ठानभूतं ब्रह्मनसाधयितुं शक्यमत आह कूटस्थमिति वस्तुतोऽसदपि सदिवावभासमानं कूटस्थं यथा कूटकार्पापणं कूटतुलेति तद्वत्कूटः अहंकारः प्रतीच्यभेदेन भासमानत्वे सति कादाचित्कत्वाद्योयदभेदेन कदाचिद्भातिसत्तत्र मिथ्याकल्पितो यथारज्जुरगस्तथा चायमहंकारो मिथ्यात्वात् कूटं न सत्तत्र विद्यते तद्भासकत्वेनेति कूटस्थं चैतन्यं अहमनुभवे ह्यहंकारो दृश्यतया भातितद्भासकं च चैतन्यं ततोऽन्यत् यथा घटभासकोऽर्को घटादन्यस्तद्वत् एतेन नित्यापरोक्षत्वं ब्रह्मणः साधितं नन्वहमनुभव एवात्मा विषयोऽतोऽहमर्थ एवात्मानततोऽन्य आत्माऽस्तीत्याशंक्याह अचलमिति अहमर्थो हि सुखी दुःखी परिणाम्या विभावति रोभावशीलश्चातश्चंचलः आत्मा तु न तथा तस्य तथात्वेऽनिर्माणापत्तेः वन्द्योऽप्यवदुःखादिषु मिथ्यात्वं आत्यंतिकदुःखनाशस्य मोक्षस्य धर्मिणाशमंतरेणासंभवात् घट्यावद्रूपनाशदर्शनात् । आत्मनस्तिरोभावो च जगदाध्यं प्रसज्येत् सुषुप्तावपि तत्रत्य सुखान्नानसाक्षित्वेनाविर्भूतस्वरूप एवात्माऽस्ति अन्यथा सुप्तोत्थितस्य सुखमहमस्वाप्समिति परामर्शायोगात् । ननु सुषुप्तौ सन्नप्यात्मानप्रकाशते तत्प्रकाशकस्य मनःसंयोगस्याभावात् कर्त्राव्याप्तिर्यथा मिथ्याभाषणं हिकरणं क्रियासाधयति न च सुषुप्तौ करणव्यापारोऽस्ति तस्यान्यस्तत्वास्तत्क्षे

संनियम्येन्द्रियग्रामं सर्वत्र समबुद्धयः ॥ तेषामुपेतिमात्रमेव सर्वं भूतहिते रताः ४ क्लेशोऽधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसाम् ॥ अव्यक्ताहिगतिर्दुःखं देहाद्भिर्वाप्यते ५

वात्मासुषुप्तौ ज्ञानादिगुणहीनोऽप्रकाशमानोऽस्त्येवेत्याशंक्याह ध्रुवमिति नन्वात्मा किं सत्तामात्रेणायस्कान्तवत्करणानि प्रवर्तयति उत व्यापाराविष्टः सन् नाद्यः इष्टापत्तेः त्वन्यते च आत्मनः कर्तृत्वा
सिद्धेः । नात्यः अनित्यत्वापत्तेः व्यापारो हि स्पन्दः सन्नपरिच्छिन्नस्यैव यज्जते न विभोः त्रिभूतद्वा ज्ञेयान्त्वा नभ्युपगमात् मध्यमपरिमाणत्वे घटादिव दन्तित्यतापातिः । तस्यात्ध्रुवमप्रत्युत्स्व
भावमक्षरमित्यर्थः ३ एवं विधमक्षरं कथमुपासनीयमित्यत आह संनियम्येति सर्वत्र काले सर्वदा एतेन ध्यानस्य नैरन्तर्यमुक्तं इन्द्रियग्रामं समनस्कार्णां त्रिषाणिसंनियम्य एकीभावेनात्मनि वंशे
कृत्वा स्वकारणे प्रविलाप्येत्यर्थः समाचञ्चल्यहीना बुद्धिर्येषां ते समबुद्धयो ये भवन्ति तेऽपि माभेव निर्विकल्पं परब्रह्म परां काष्ठां प्राप्नुवन्ति श्रुतिश्च । 'यदापञ्चावतिष्ठते ज्ञानानि मनसा सह ॥ बुद्धि
श्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिं' इति सर्वभूतहिते रता इत्यनेन सर्वभूताभयदानेन संन्यासोऽपि ध्यानांगमिति विधीयते ४ अस्यागतेर्दुष्प्रापत्वमाह क्लेश इति यद्यपि सगुणविदामधिकः क्लेशो
ऽस्त्येव तथापि ते सारलंबनाध्यायंति सोपानारोहक्रमेण परां काष्ठां प्राप्नुवन्ति । येषां तु निरालंबध्यानमाकाशबुद्धसमंतेषां निर्विषये चेतःस्थिरीकरणेऽधिकतरः क्लेशोऽस्ति । तत्र क्रमिकध्या
नप्रयोगः छन्दे चिन्मात्रे विश्वरूपमाययाऽध्यस्तं तत्र च केवलमातिवाहिकं कृत्स्नं जडमाधिभौतिकमध्यस्तं यथोक्तं वसिष्ठेन । 'आतिवाहिक एवायं त्वादृशैश्चित्तदेहकः ॥ आधिभौतिकया बुद्ध्या
गृहीतश्चिरमावनात्' इति अतिक्रम्य पाषाणादीन् वहत इष्टदेशं नयत्यभिमानेन भित्त्यतिवाहितं सर्वत्राप्रतिहतगतिं कर्मभूतसूक्ष्मं तेन निर्वृतं आतिवाहिकोऽप्रकृतस्त्वप्रपञ्चो यतश्चित्तदेहकः चित्तमेव देहः
स्वरूपमस्येति स्वप्रगुल्य एव सन्नचिरमावनात् वज्रपञ्जरवत्काठिन्येनोपेत आधिभौतिकया स्थूलभूतप्रमत्तया बुद्ध्या गृहीत इति श्लोकार्थः । एवं च यथातीवाभिनिवेशेन निरीक्ष्यमाणो रज्जुरगः स्वयं
शान्त्यतिवदधिष्ठानभूतारज्जुश्चाविर्भवति तथा वस्तुतश्चिद्रूपायामपि माधवादिमूर्तेर्जाड्यमध्यस्तं तामेवाभिनिवेशेन चिरकालं च भवत्युपपश्यतस्त्वस्यामूर्तेर्जाड्यमिति रोधीयते चैतन्यमविर्भवति-

—अतएवबाणादयःस्वाराध्वैःसार्द्धस्वामिभृत्यन्यायेनव्यवहरंतीति सर्वत्रोपाख्यायते । एवमचेतनायामूर्तेरपित्वंविश्वरूपमेवेतिमूर्तिमेवास्यादरेणपश्यंस्तस्यास्तत्त्वंविश्वरूपमवयच्छतियवपश्यदर्जुनोवासुदेवदेहे । एतदेववितर्कजंप्रत्यक्षप्रकृत्योक्तंभगवतायोगभाष्यकारेणधादराग्रयेण । तत्परंप्रत्यक्षंतद्वश्रुतानुमानयोर्बाजामिति स्थूलालंबनसमाधिवितर्कः विश्वरूपस्याप्यस्मितामात्रेऽध्यासात्तस्यावलोकनेऽस्मितामात्रमवशिष्यते अस्मिताया अपिशुद्धायाचित्तावध्यस्तत्वात्तस्यामपिसमाहिते मनसि सहैव मनसाऽस्मितातिरोधीयते शुद्धाचित्तिरेवावशिष्यते इति । एवं व्यक्तासक्ताः सोपानारोहक्रमेण परांकाष्ठां प्रतिपद्यंते ये तु अव्यक्तासक्ताः पक्षिवदकस्मादूर्ध्वपदमारुह्य संति तेलयेन विक्षेपेण च भृशं बाध्यते लयमेव च कदाचित्समाधिस्वेनाभ्युपगच्छन्तीति तेषां पराभवसंभावनाऽप्यस्तीत्यत उक्तं क्लेशोऽधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसामिति हियस्मादव्यक्तानिरालंबनागतिः पदप्राप्तिर्देहवाद्भिर्देहाभिमानिभिर्दुःखं यथा स्यात्तथा अव्याप्यते न तु सा सुखप्राप्येति भावः ९ नन्वव्यक्तासक्तचेतसां क्लेशाधिक्येऽपि क्लेशाते सद्यः कैवल्यसिद्धिरस्तीति किं विलंबसाध्येन व्यक्तभावेनेत्याशंक्याह येत्स्विति द्वाभ्यां सर्वाणि नित्यमैभित्तिक स्वाभाविकादीनि संन्यस्य समर्प्य मत्परा अहमेव परः सर्वकर्मभिः प्राप्योयेषां ते मत्परामद्वयानपरावा अनन्येन भेदशून्येन अहमेव भगवान्वासुदेव इति परमेश्वरेऽहं ग्रहलक्षणेन योगेन चेतःसमाधानेन माध्यायंत उपासते तत्रैव ध्याने स्थैर्यलभंते ६ तेषां ध्यायिनां चिरात्शीघ्रमेवाहं समुद्धर्ता समुद्धरणकर्ता यतस्ते मयि सुगुणे विश्वरूपे आवेशितचेतसो भवंति अतो व्यक्तासक्ता अपि शीघ्रमेव परंपदमारोढुमर्हा इति नाव्यक्तेऽत्यं ताभिनिवेष्टव्यमिति भावः ७ यस्मादेवं तस्मान्मय्येव विश्वरूपे ईश्वरे मनःसंकल्पविकल्पात्मकमाधत्स्वस्थापयमय्येवाध्यवसायं कुर्वन् बुद्धिनिवेशयतत्फलं च निवसिष्यसि निवृत्त्यसि निश्चयेन मदा

येतु सर्वाणि कर्माणि मयि संन्यस्य मत्पराः ॥ अनन्येनैव योगेन मां ध्यायंत उपासते ६ तेषामहं समुद्धर्ता मृत्युसंसारसागरात् ॥ भवामि न चिरात्पार्थ मय्यावोशितचे
तसाम् ७ मय्येव मन आधत्स्व मयि बुद्धिं निवेशय ॥ निवसिष्यसि मय्येव अत ऊर्ध्वं न संशयः ८ अथ चित्तं समाधातुं न शक्नोषि मयि स्थिरम् ॥ अभ्यासयोगेन ततो
मामिच्छा मुंघनं जय ९ अभ्यासेऽप्यसमर्थोऽसि मत्कर्मपरमो भव ॥ मदर्थं मपि कर्माणि कुर्वन्सिद्धिं मवाप्स्यसि १० अथैतदप्यशक्तोऽसि कर्तुं मद्योगमाश्रितः ॥ सर्व
कर्मफलत्यागं ततः कुरु यतात्मवान् ११ श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासाज्ज्ञानाद्ध्यानं विशिष्यते ॥ ध्यानात्कर्मफलत्यागस्त्यागाच्छान्तिरनंतरम् १२

त्मनामधिवासंकारिष्यासि । अतःशरीरपातादूर्ध्वनसंशयःकर्तव्यः ८ विश्वरूपधारणायामशक्तं प्रतिग्राहयेति मायिविश्वेश्वरे विश्वरूपे अथवादिचित्तं समाधातुं निवेशितुमचलंधारयितुं नशक्नोषिततस्तत्तन्मासयोगेनचित्तस्थैकस्मिन्नाभ्यंतरेबाह्येवाप्रतिभादावालंबने सर्वतः समादृत्य पुनः पुनः स्थापनमभ्यासस्तत्पूर्वको योगः समाधानलक्षणस्तेनाभ्यासयोगेन मायिविश्वरूपमाप्तुं प्राप्नुमिच्छप्रार्थयस्व हे धनंजय ९ अभ्यासेऽपीति अभ्यासे पूर्वश्लोकोक्ते मत्कर्म । 'श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनं । अर्चनं वंदनं दास्यं सख्यमात्मनिवेदनं' इति नवविधभजनात्मकं भगवत्प्रीत्यर्थं कर्म मत्कर्म शब्दितं तदेव परममावश्यकं यस्य तादृशो भव कर्माणि श्रवणादीनि सिद्धिसत्त्वशुद्धिं १० मद्योगं श्रवणादौ निष्ठां तर्हि पूर्वोक्तं श्रौतस्मार्तसर्वकर्मफलत्यागं कुर्वित्यर्थः । यतात्मवान् यतश्च नियमादिमांश्च आत्मवान् जितचित्तश्चेति यतात्मवान् ११ इममेव त्यागं सर्वपुरुषार्थमूलत्वात्स्तौति श्रेयोहीति अभ्यासात्त्रिदिध्यासनात् ज्ञानं श्रवणमननं जपरोक्षणं श्रेयः । ज्ञानादपि ध्यानं विष्णोः श्रवणं कीर्तनादिविशिष्यते । ततोऽपि कर्मफलत्यागः श्रेयान् । यस्मादनंतरमव्यवधानेन शांतिर्मांशोऽस्ति चित्तशुद्ध्याद्युत्पादनद्वारेण । अत्र बाह्यं साधनं सुकरत्वात् पूर्वपूर्वापेक्षया प्रशस्तमित्युच्येत तत्रैव प्रवृत्त्यतिशयाय । यद्वा श्रवणाद्यभ्यासात् तज्ज्ञानं तत्त्वनिश्चयात्मकं श्रेयः । ततोऽपि ज्ञातस्यार्थस्य साक्षात्कारार्थं ध्यानं श्रेयः । ततोऽपि कर्मफलत्यागः । योगी हि सर्वकर्मत्यागी प्रजहाति यदा कामानिति प्रोक्तः । अयमपि कर्मफलत्यागेन कामान् जहात्येवेति तेन सम इति स्तुयते १२

परमप्रकृतस्याक्षरस्योपासकस्तौति तदुपकथनोहिसाधकानांतेषुगुणेष्वदरीभविष्यतीतिबुद्ध्याऽह अद्वेष्टेति अद्वेष्टाचेतुदासीनःस्यान्नेत्याह मैत्राभिन्नमेवमैत्रोन्नतदासीनःकदाचिदपि । नन्वस्यस्मिन्शत्रौसतिकथंमैत्रत्वंस्यात्तत्राह करुणइति दुःखदातारमपिकरणयानवाधितुमीष्टेअपितुत्रातुमेवेच्छति एतेनसर्वभूताभयप्रदःसंन्यासीउक्तः । अतएवतस्यनिर्ममइतिविशेषणं युज्यते । मुख्यमक्षरविदोलक्षणं निरहंकारइति अहंकारोहिसर्वानर्थनिदानंस्वनिर्गतोयस्मात्सन्निरहंकारः अतएवसमेदुःखसुखेयस्य । 'तत्रकोमोहःकःशोकएकत्वमनुपश्यतः'इतिश्रुतेः । क्षमीक्षमावानपरिभवप्राप्तावपिस्वस्थचितः । अन्योऽपिमुमुक्षुरेतान्धर्माननुतिष्ठेदित्यर्थः १३ संतुष्टोयदृच्छालाभेनैवसंजातालंप्रत्ययः । सततंसर्वदा योगीश्रवणादौसमाहितचित्तः । य तात्मासंयतशरीरेंद्रियादिसंघातः । दृढःस्थिरआत्मतत्त्वविषयेनिश्चयोयस्यसदृढनिश्चयोऽसंभावनाशून्योदृढभ्रद्वावान् । मयिनिर्गुणेब्रह्मण्यपितेनिहितेप्रविलापितेवामनःसंकल्पादिरूपं बुद्धिरध्यवसायस्तेउभेयेनसम्यग्पितमनोबुद्धिः । एतादृशोयोमेममभक्तःसमेममप्रियःआत्मत्वादेवसपरमप्रेमास्पदं ज्ञानीत्वात्मैवमेमतमित्युक्तं । एतेनपूर्वश्लोकोक्तायानिरहंकारतायाःसाध नाभ्युक्तानि १४ सचनिरहंकारोद्विविधः समाधिस्थोव्युत्थितश्च तयोर्लक्षणंक्रमेणाहद्व्याभ्यां यस्मादिति यस्मात्समाधिस्थत्वेनकाष्ठसमाहोकोनोद्विजतेनत्रस्यति लोकादपियोनिर्भन

अद्वेष्टासर्वभूतानामैत्रःकरुणएवच ॥ निर्ममोनिरहंकारःसमदुःखसुखःक्षमी १३ संतुष्टःसततंयोगीयतात्मादृढनिश्चयः ॥ मय्यर्पितमनोबुद्धिर्यो मेभक्तःसमेप्रियः १४ यस्मान्नोद्विजतेलोकोलोकान्नोद्विजतेचयः ॥ हर्षामर्षभयोद्वेगैर्मुक्तोयःसचमेप्रियः १५ अनपेक्षःशुचिर्दक्षउदासीनोगत व्यथः ॥ सर्वारंभपरित्यागीयोमद्भक्तःसमेप्रियः १६ योनहृष्यतिनद्वेष्टिनशोचतिनकांक्षति ॥ शुभाशुभपरित्यागीभक्तिमान्यःसमेप्रियः १७ समःशत्रौचमित्रेचतथामानापमानयोः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषुसमःसंगविवर्जितः १८ तुल्यनिंदास्तुतिर्मौनिसंतुष्टोयेनकेनचित् ॥ अनि केतःस्थिरमतिर्भक्तिमान्मेप्रियोनरः १९

स्त्वाम्नोद्विजते अतएवहर्षदृष्टलाभेसतिमनसउत्फुल्लता । अमर्षःअसहिष्णुता । मयमात्मोच्छेदशंका । उद्वेगस्तत्कृतैवव्याकुलता एतेनिर्भनस्तत्त्वादेवस्वयमेवमुक्तस्त्यक्तः नत्वेतान्स्वयं त्यक्तुंयततेसाधकवत् ईदृशोयोमद्भक्तःसचमेप्रियः १५ अस्यैवव्युत्थानावस्थामाह अनपेक्षइति सुखप्राप्तौदुःखहानेवातत्साधनेवालिप्साशून्योऽनपेक्षः । शुचिःबाह्याभ्यंतरशौचवान् पुण्यापुण्या भ्यामलिसोवा । दक्षःभगवद्भजनादावनलसः । उदासीनोमानापमानादौसमवृत्तिः । अतएवगताव्यथाचेतःपीडायस्यसगतव्यथः । सर्वारंभपरित्यागीसंन्यासित्वादेव योमद्भक्तः समे प्रियः १६ एतमेवश्लोकंवाचष्टेभिःश्लोकैः योनेति इष्टलाभेसतिनहृष्यति । अनिष्टप्राप्तौनद्वेष्टि । इष्टवियोगेसतिनशोचति । इष्टसंयोगमनिष्टपरिहारंनानकांक्षतिअनपेक्षत्वात् । शुभंकल्याणंपुण्यंचअशुभमंगलंपापंचतेउभेपरित्यक्तुंशीलमस्यसशुभाशुभपरित्यागी एतेनशुचित्वंव्याख्यातं । भक्तिमान्भक्तौसततोद्युक्तइतिदक्षइत्यर्थः १७ उदासीनत्वंवाचष्टे समइति गतव्य थत्वमुपपादयति संगविवर्जितइति संगीदिव्यथतेनवृत्तवर्जितइत्यर्थः १८ सर्वारंभपरित्यागीत्येतद्व्याचष्टे तुल्येति शिष्टेषुविगीतो नस्यामितिवालोकेषुप्रख्यातःस्यामितिवाहदंभूयादितिवाकामय मानःकिंचिदारभतेनत्वयं तुल्यनिंदास्तुतिस्वात्संतुष्टत्वाच्च मौनीसंन्यासी अतएवनिर्भनोयदृष्टम्यः कुटीमपिवासार्थनारभते यतःस्थिरमतिःस्थितप्रज्ञोभक्तिमान्योगीमेममप्रियोनरःपुरुषः १९

मुक्तलक्षणान्येवमुमुक्षोःसाधनत्वेनविधत्ते येतिवाति येमुमुक्षवः तुपूर्वोक्तमुक्तापेक्षमाविलक्षणाः इदमद्वेष्टासर्वभूतानामित्यादिनाग्रथेनप्रतिपादितंधर्मजातंतदेवामृतस्यमोक्षस्यसाधनत्वादमृतधर्मा मृतं यथोक्तमुक्तानतिक्रमेणपर्युपासतेसाकल्येनानुतिष्ठति श्रद्धावानाःश्रद्धायुक्ताः मत्परमाः अहमेवभगवान्वासुवेवोक्षरारुख्यःसर्वविशेषरहितःपरमानंदरूपःपरमःपार्वतिकःप्राप्तोयेषांतेमत्प रमाः भक्ताशांतिदात्यादिमंतोमद्भजनशीलास्तेऽतीवमेममप्रियाः ज्ञानीतुमभवतआत्मेव परिशेषादतीवप्रियत्वंभक्तेष्वेवपर्यवसन्नं योमुक्तानांस्वाभाविकोधर्मःसमुमुक्षुणायन्नतोऽनुष्ठेयइत्यर्थः यथोक्तवार्तिके । 'उत्पन्नात्मप्रबोधस्यह्यद्वेष्टत्वादयोगुणाः ॥ अयन्नतोभवंत्येवतुसाधनरूपिणः'इति । समाप्तउपासनाप्रधानस्तत्पदार्थविवेकः । अतःपरंवाक्यार्थविचारोजीवब्रह्माभेदप्रतिपा दकोभविष्यति २० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येगी०द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ समाप्तश्चायमुपासनाकांडः ॥ प० ३६ ॥ ॥ ननु अव्यक्तोऽयमचित्योऽयमविकार्योऽयमुच्यते ॥ नित्यःसर्वगतःस्थाणुरचलोयंसनातनइतिद्वितीयेत्वंपदार्थस्वरूपमुक्तम् । तथाद्वादशेयेत्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तंपर्युपासते ॥ सर्वत्रगमचित्यंचकूटस्थमचलंध्रुवमितितत्पदार्थस्वरूपमुक्तम् । नचतयो र्भेदःसंभवति लक्षणैक्यात् लक्षणंहितयोरव्यक्तत्वमचित्यत्वमचलत्वंसर्वगतत्वंचेत्यादिसमानम् । नचद्वयोःसर्वगतत्वंसंभवति अन्योन्यव्यावृत्तत्वेनासर्वगतत्वापत्तेः नचलक्षणभेदाभावेऽपितत् दात्मगतविशेषाःसंतियेमुक्तात्मनाजीवेशयोश्चान्योन्यभेदमावहंतिस्वात्मानंचस्वाश्रयात्स्वयमेवव्यावृत्तंतीतिवाच्यं विशेषाणांसत्त्वेप्रमाणाभावात् । ननुमासंतुविशेषाः बंधमोक्षादिव्यवस्था न्यथानुपपत्त्यातुनिर्विशेषेष्वपिपुरुषेषुभेदःसिध्यति यथोक्तंसारवृद्धैः । जन्ममरणकरणामाप्रतिनियमाद्युपपत्प्रवृत्तेश्च पुरुषबहुत्वंसिद्धंत्रैगुण्यविपर्ययाच्चैवेतिजन्मादिव्यवस्थातोयुगपत्प्रवृ

येतुधर्माष्टमिदंयथोक्तंपर्युपासते ॥ श्रद्धावानामत्परमाभक्तास्तेऽतीवमेप्रियाः २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्गीता०द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ पर्वणितुषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ अत्रक्षितोऽष्टीकायाअभावात् ॥ अर्जुनउवाच ॥ प्रकृतिपुरुषंचैवक्षेत्रक्षेत्रज्ञमेवच ॥ एतद्वेदितुमिच्छामिज्ञानं ज्ञेयंचकेशव १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इदंशरीरंकोतेयक्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ एतद्योवेतितंप्राहुःक्षेत्रज्ञइतितद्विदः १ क्षेत्रज्ञंचापिमांविद्धिसर्वक्षेत्रे शुभारत ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानंयत्तज्ज्ञानंमत्तंमम २

एतदंशमात्रसात्विकराजसादिभेदाच्चनपुरुषैक्यमित्यर्थइतिचेन्न व्यापकानेकात्मवादेभो

गसांकर्यप्रसंगात् । नह्येकत्रांतःकरणेषुस्वादिरूपेणपरिणतेतत्प्रतिसंवेदीएकएवचेतनइतिनिर्यंतुंशक्यंसर्वेषांसांनिध्याविशेषेणप्रतिसंवेदनापत्तेरवर्जनीयत्वात् । श्रोत्रस्यैकस्यापिकर्णशङ्कुली रूपोपाधिभेदादिवांतःकरणरूपोपाधिभेदादेकस्याप्यात्मनःशब्दग्रहव्यवस्थावज्जन्मादिव्यवस्थाऽपिसेत्यतीतिनपुरुषबहुत्वंवक्तव्यम् । ततश्चजीवेशयोर्लक्षणैक्यादभेदेसिद्धेकिमुत्तरग्रंथेनतत्प्र तिपादनार्थेनेतिचेत्तस्यम् । यत्रत्वस्यसर्वमात्मैवाभूतत्वेनकंपश्येदितिश्रुतेर्विद्यावस्थायांभेदाभावेऽप्यविद्यावस्थायांअंतःप्रविष्टःशास्ताजनानाम् । एषह्येवसाधुकर्मकारयति तंयमेभ्योलोकेभ्यउ त्रिनीपते'इतिव्यवहारदशायांशास्यशासितृभावेनकर्तृकारयितृभावेनचप्रसक्तस्यजीवेश्वरयोर्भेदस्यनिरासार्थत्वादुत्तरग्रंथस्यारंभउपपद्यते । तत्रानुपदोकेनतत्पदार्थेनसहास्याभेदवक्तुयोग्यतायै मास्यभासकभावेनक्षेत्रात्क्षेत्रज्ञस्यकुंभाद्भास्वतइवविवेकदर्शयति इदमिति इदमनात्मत्वेनभास्यंघटाद्यहंकारांतंशरीरंविशरणधर्मि हेकौतेय क्षेत्रक्षितोऽष्टीकायाअभावात् तद्विदः क्षेत्रक्षेत्रज्ञविदः एतेनगच्छामिपश्यामिभुंजेइतिअनुभवादेहेन्द्रियाहंकाराः प्रतीतितोभासककोटिनिविष्टाइवभांति तथापितेषांतत्त्वतोभास्यत्वलक्षणोनात्मभावःसिद्धः १ तमेवलक्षणमुपाधितोनिष्कृष्टक्षेत्रज्ञंचाक्षेत्रमपिमांपरमेश्वरमेवउभयरूपेणसंतंविद्धि 'तत्त्वमस्यहं ब्रह्मास्मिब्रह्मैवेदंसर्वसर्वखल्विदंब्रह्म'इतिशास्त्रात् । यस्मादुभयात्माऽहंतस्मात्क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानंक्षेत्रस्यबाध्यत्वेनक्षेत्रज्ञस्यसर्वबाधाधिभूतत्वेनचयज्ज्ञानमापरोक्ष्येणतत्त्वनिश्चयस्तदेव-

—ज्ञानंमममद्विषयंस्मयग्नानंएतयोरेवज्ञानंब्रह्मज्ञानमितिमतंनिश्चितंब्रह्मविद्भिः । नेहनात्मास्ति किञ्चेतिक्षेत्रस्थबाधान्नान्योतोऽस्तिद्रष्टेतिक्षेत्रज्ञादन्यस्यद्रष्टुर्निषेधाच्च । यद्यपिसर्वस्यब्रह्माभि-
न्नत्वाद्यत्किंचिदपिज्ञानंतत्सर्वब्रह्मविषयमेवभवति । तथापिरज्जुसर्पात्मनापश्यतोऽनुरज्जुविषयंसर्पविषयंवासम्यग्ज्ञानमस्ति । नापितस्यज्ञानस्यरज्जुव्यतिरेकेणविषयांतरंवास्तवमस्ति ।
किंतुयदासर्पबाधेनरज्जुतत्त्वमधिगच्छतितदैवसर्पमिथ्यायमितिसम्यग्ज्ञानातिरज्जुंच । तद्वदिहाप्युभयविदेवसम्यग्ज्ञानीत्यर्थः । नह्यन्यतरस्यतत्त्वेज्ञातेकृतकृत्यतास्ति । नहिसांख्योनि-
र्विशेषात्मविदपिप्रपंचमबाधमानःशून्यवादीवाप्रपंचंतुच्छत्वेनपश्यन्नाधिष्ठानंब्रह्मनास्तीतिबुद्धानःकृतकृत्योभवतीतिवक्तुंशुक्रमतोद्वयोरपितत्त्वबोध्यमेव २ क्षेत्रक्षेत्रज्ञपदेविवरीतुमारभते तदिति
यच्चेदंक्षेत्रंनिर्दिष्टंतत्त्यादृक्यादृशंस्वकीयैर्धर्मैरास्ति । यद्विकारिरेचतस्यविकाराःयतश्चयत्तस्माद्विकाराद्यज्जायतइतिप्राञ्चः । तत्पूर्वोक्तक्षेत्रंयच्चयत्स्वरूपयादृक्यत्प्रकारकंमद्विकारिरेचतस्य
विकाराःयतश्चक्षेत्रावयवाद्यज्जायतेतत्तृणुतथासचक्षेत्रज्ञःयोयत्स्वरूपःयत्प्रभावश्चतदपिमत्तःशृणु ३ वक्ष्यमणेश्वरप्रमाणमाह ऋषिभिरिति ऋषिभिर्वसिष्ठाद्यैर्बहुभागीतंयोगवासिष्ठादौप्रतिपा-
दितं । छंदोभिर्वेदैर्मंत्रैर्वापृथक्प्रतिशास्त्रमनेकप्रकारंगीतं । ब्रह्मसूत्रपदैःब्रह्मणःसूचकानिपदानिसमुचित्यवाक्यमात्रमात्रानितैर्ब्रह्मसूत्रैर्बाह्यणवाक्यैस्तत्त्वमसीत्याद्यैरित्यर्थः । हेतुमद्भिः
'अत्रेनसोम्यशृंगेनापोमूलमन्विच्छाद्भिःसोम्यशृंगेनतेजोमूलमन्विच्छतेजसासोम्यशृंगेनसन्मूलमन्विच्छसन्मूलाःसोम्येमाःप्रजाः' इत्यादिनाकार्थलिङ्गान्यनुमानानिब्रह्माधिगमायप्रदर्शयंतोहेतव-
स्तद्वद्भिः । विनिश्चितैःअसकृदभ्यासेनसकलशंकांपंकशालनेननिश्चितार्थैःक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोःस्वरूपमेतैःसर्वैर्यद्वीतंतत्तृणुइतिपूर्वगसंबंधः ४ तच्चयच्चयादृक्यद्विकारिचेत्येतद्व्याचष्टे महामूतानीति

तत्क्षेत्रं यच्च यादृक् च यद्विकारियतश्च यत् ॥ स च यो यत्प्रभावश्च तत्समासेन मेशूणु ३ ऋषिभिर्बहुधा गीतं छंदोभिर्विवि
धैः पृथक् ॥ ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव हेतुमद्भिर्विनिश्चितैः ४ महाभूतान्यहंकारो बुद्धिरव्यक्तमेव च ॥ इन्द्रियाणि दशैकं च पंच
चैन्द्रियगोचराः ५ इच्छा द्वेषः सुखं दुःखं संघातश्चेतना घृतिः ॥ एतत्क्षेत्रं समासेन सविकारमुदाहृतम् ६

चकारोभिन्नक्रमोबुद्धिश्चेतिबुद्धिपदादुपरिद्रष्टव्यः । यत्क्षेत्रंशरीराख्यमुक्तंतदव्यक्तमेव । शरीरंरथमेवत्वितिश्रुतौअव्यक्तपदेनतस्यैवग्रहणात् । क्षेत्रस्वरूपमुक्तातत्प्रकारमाह महाभूतान्यहंकारोबुद्धिश्चेतिसप्तप्रकारैरंशुरितं । महाभूतशब्देनपंचतन्मात्राउच्यन्तेअहंकारोबुद्धिरितिमहत्तत्त्वमुच्यते । स्वप्नेहिप्तान्येवकरणानिभासन्तेतत्प्रकारकएवभूतगणइतितावत्प्रकारकमेवभेदमित्युक्तं । यद्विकारीत्यस्योत्तरमाह इंद्रियाणीति इंद्रियाणिदशैकंचेत्येकादश । पंचज्ञानेन्द्रियाणिश्रोत्रत्वक्चक्षुरसनघ्राणानिपंचकर्मैन्द्रियाणिवाक्पाणिपादपायूपस्याख्यानिमनश्चेत्येकादश । इंद्रियाणांगोचराविषयाःस्थूलाविषदादयःपंच । अयंषोडशकोविकारएव एतान्येवसारूप्यैश्चपुर्विशतितत्त्वानिगण्यन्ते एतावांस्त्वस्माकंविशेषः । तैःस्वतंत्रासत्याचप्रकृतिरुच्यते अस्माभिर्मायारूपाभिर्ध्याईश्वराधीनाचोच्यतेइति तथाचश्रुतिः । मायांतुप्रकृतिविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम'इति तस्मात्सारूप्यप्राक्रियाऽत्रभगवताऽऽश्रितेतिनभ्रमितव्यं ५ यतश्चविकाराद्यज्जायतइत्युक्तंतदाह इच्छेति इच्छासुखेतत्साधनेवास्पृहारूपाचितवृत्तिरिदंमेमूयादिब्रह्माकामइतिरागइतिचोच्यते । द्वेषोदुःखेतत्साधनेचेदंमेमाभूदितिस्पृहाविरोधिनीचेतोदृष्टिः । सुखदुःखेप्रसिद्धे । संघातः'आत्मेन्द्रियमनोयुक्तंभोक्तेत्याहुर्पनीषिणः' इतिश्रुतेरिन्द्रियमनश्चिदात्मनामेकलोलीभावरूपोभोक्ता । चेतनायापूर्वोक्ताबुद्धिःसंवशुद्धासत्त्वमयत्वाद्विमलादर्शवच्चित्प्रतिबिंबग्राहिणीतप्तायःपिंडेवह्रित्वमिवस्वयमचेतनापिचेतनात्वंप्राप्ताययाव्याप्तःस्थूलपिंडोऽपिचेतनएवप्रतीयतेसेयंचेतनामनःसंज्ञितासैवइच्छादिरूपापरिणमतेतथाचश्रुतिः । 'कामःसंकल्पोविचिकित्साश्रद्धाऽश्रद्धावृत्तिरवृत्तिर्हार्दोर्भास्तिथेतत्सर्वमनएव'इति कामादीनांमनोवृत्तिस्वमाह । एतत्क्षेत्रमन्यक्सारूप्यंसंविकारंविकारेणमहदादिनातद्विकारेणचेच्छादिनासाहितमुदाहृतमुक्तं ।

—नन्विच्छादयोहंप्रत्ययविषयस्यात्मनो धर्मा इति काणादावदन्ति । सत्यमेव वर्दति ते परं तु सोऽस्माकं मुख्य आत्मैव न भवति तस्य शुद्धायां चिति अभेदेनाध्यस्तत्त्वादिति प्रागेवोक्तं । अतः क्षेत्रांतर्गत स्यादहमर्थस्य दृश्यस्य तादृशा एव दृश्या इच्छादयो धर्माः संतु न न किंचिच्छिन्नं आत्मनोऽसंगत्वं महंकारस्यानृतत्वं चानुभवसिद्धं श्रुती अप्यनुवदतः । असंगो ह्ययं पुरुष इति अमृतेन हि प्रत्यूहा इति । इदानीं ज्ञानसाधनानि विधत्ते अमानित्वमिति अमानित्वादयोऽपि चेतोवृत्तिविशेषादृश्यत्वाच्च तत्क्षेत्रविकारा एव सन्तः सत्त्वगुणकार्यत्वात् ज्ञानस्य साधनभूता अप्युपचाराज्ज्ञानपदवाच्या भवन्ति । एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तमित्युपसंहारः । तत्र विद्यमानैरविद्यमानैर्वागुणैरात्मनः श्लाघित्वं मानित्वं । लाभपूजाख्यात्यर्थस्वधर्मस्य प्रकटीकरणं दंभित्वं । कायवाङ्मनोभिः प्राणिनां पीडनं हिंसा तेषां वर्जनममानित्वमदंभित्वमहिंसा च । परेणापकृतेऽपि चित्तस्य निर्विकारत्वं क्षांतिः । आर्जवमकौटिल्यं आचार्योपासनं स्पर्ष्टं । शौचं मृज्जलाभ्यां बाह्यं भावशुद्धिरांतरं । स्थैर्यमोक्ष साधने प्रवृत्तस्य विघ्नसद्भावेऽपि तदगणनं । आत्मविनिग्रहो देहेन्द्रियादिप्रचारसंकोचः ७ इन्द्रियाण्येषु दृष्टेषु आनुश्रविकेषु वा शब्दादिषु वैराग्यं रागाभावः । अनहंकारो दर्पराहित्यं अयोगव्यवच्छेदार्थ एवकारः समुच्चयार्थश्चकारः । जन्मादिषु यज्जायमानंदुःखं परस्य व्यथादोषाश्च दैन्यादयस्तेषामनुदर्शनं ८ असक्तिरिति सक्तिः पुत्रादौ ममतामात्रं । अभिष्वंगस्तेन सहतादात्म्याभिमानोऽयमेवाहमिति च । पुत्रादेः सुखेऽहमेव सुखी तस्य दुःखेऽहमेव दुःखी तिसंगाभिष्वंगौ तद्वर्जनामित्यर्थः । समचित्तत्वं हर्षविषादा राहित्यं । कुत्र इष्टानिष्टोपपत्तिषु इष्टप्राप्तौ हर्षाभावोऽनिष्टप्रा

अमानित्वमदंभित्वमर्हिसाक्षातिरार्जवम् ॥ आचार्योपासनंशौचंस्थैर्यमात्मविनिग्रहः ७ इंद्रियार्थेषुवैराग्यमनहंकारएवच ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानु
दर्शनम् ८ असक्तिरनभिष्वंगःपुत्रदारगृहादिषु ॥ नित्यंचसमचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपातिषु ९ मयिचानन्ययोगेनभक्तिरव्यभिचारिणी ॥ विविक्तदेशसेवित्वमर
तिर्जनसंसदि १० अध्यात्मज्ञाननित्यत्वंतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमितिप्रोक्तमज्ञानंयदतोऽन्यथा ११ ज्ञेयंयत्तत्प्रवक्ष्यामियज्ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते ॥
अनादिमत्परंब्रह्मनसत्तन्नासदुच्यते १२ सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतःश्रुतिमल्लोकेसर्वमावृत्यतिष्ठति १३

स्पष्टार्थः १० अध्यात्मशास्त्रजेज्ञानेनिष्ठावहमध्यात्मज्ञाननित्यत्वं । तत्त्वज्ञानस्यार्थःप्रयोजनमविद्यानिवृत्तिरानंदावाप्तिश्चतयोर्दर्शनं । एतदमानित्वादितत्त्वज्ञानार्थदर्शानांतर्विशक्तंज्ञानं
ज्ञानसाधनमितिप्रोक्तंवेदेषु । अज्ञानंज्ञानविरोधिद्वितीयमन्यथायत्तमानित्वादिकमित्यर्थः । तस्मात्तत्परित्यागेनामानित्वादिकमेवोपादेयमितिभावः ११ एवंक्षेत्रं व्याख्यायसचयोयत्प्रभावश्चेत्यु
क्तंक्षेत्रज्ञस्वरूपतस्यमायिकंप्रभावंव्याचष्टे ज्ञेयमिति एतैर्ज्ञानसाधनैर्यत्ज्ञेयंतत्प्रवक्ष्यामि । यज्ज्ञेयंज्ञात्वाअमृतंमोक्षमश्नुतेप्राप्नोति । तस्यस्वरूपतावदाह अनादिमदिति आदिमदव्यक्तं
तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमिति तदुत्पत्तिस्मरणात् तदन्यदनादिमत् । अनादीत्येतावत्युक्तेप्रवाहनित्यत्वमव्यक्तादीनामप्यस्तीतितेषामप्यनादितायांप्राप्तायांतत्प्रातिषेधार्थमनादिमदित्युक्तं ।
यद्वा आदिमच्चततःपरंचआदिमत्परेकार्यकारणेताभ्यामन्यदनादिमत्परमिति । अतएवपरंनिर्विशेषंनत्वपरंविशेषं ब्रह्मत्रिविधपरिच्छेदशून्यं । नसत्प्रधानपरमाणादिवत्सदिति
नोच्यते नाप्यसत्शून्यवदसदपिनोच्यते । तथाचश्रुतिः'नासदासीन्नोसदासीत्तदानींनासीन्नो नान्योमापरोऽयत्'इति । असच्छब्दितस्यशून्यस्यसच्छब्दितस्यप्रधानस्यरजःशब्दितानांपरमा
णूनांपरव्योमशब्दितस्यास्मदभिमतस्याव्यक्तस्यापि सृष्टेःप्राक्निषेधंदर्शयति १२ एवंसचयइत्येतत्क्षेत्रज्ञस्वरूपमपास्तमस्तविशेषमुपपाद्ययत्प्रभावइतिप्रतिज्ञातंतस्यप्रभावैश्वरूप्यलक्षण
मुपपादयति सर्वतइति सर्वतःसर्वासुदिक्षुअंतर्बहिःश्रवणयःपादाश्चास्यसंतीतिसर्वतःपाणिपादं । एवंसर्वतःअक्षीणिशिरांसिमुखानिचयस्यतत्सर्वतोक्षिशिरोमुखं । सर्वतःश्रुतिमत्श्रव
णवत् । लोकेसर्वमावृत्यव्याप्यतिष्ठति यथास्वप्नदृक्तैजसोवासानामयेनैवपाणिपादादिनास्वप्नप्रपंचमनुभवाति तस्यचजाग्रत्कालेउपाधिभूतंपिंडगतमेवपाणिपादादिकंतदेवस्थूलप्रपंचानुभव-

म. जा. टी.
॥ १० ॥

—संस्काराधानद्वारावासनामयस्यप्रपंचस्यकारणं वासनामयश्चस्थूलप्रपंचस्यकारणमितिबीजांकुरन्यायेनानयोरन्योन्यस्मिन्नन्योन्यसद्भावोऽन्योन्यकारणत्वंचास्तीति । एवंसकलप्राणिधीवासनोपरक्ताज्ञानोपाधिकंचैतन्यंसकलप्राणिधीवासनामयंसमष्टिसूक्ष्मप्रपंचमवभासयति । अस्यचोपाधिभूतब्रह्माङ्गतसकलप्राणिपाणिपादादिकमेव । एवंचपूर्ववत्स्थूलसूक्ष्मयोरपिसमष्टिप्रपंचयोरन्योन्यबीजांकुरन्यायेनकार्यकारणभावमन्योन्यस्यान्योन्यस्मिन्नसद्भावंचाभिप्रेत्योक्तंभगवताभाष्यकारेणसकलप्राणिकरणोपाधिद्वारेणज्ञेयब्रह्मणोऽस्तित्वंप्रतिपाद्यतइतिकार्यद्वाराकारणास्तित्वसिद्धौचकारणाभावोऽप्युच्यते । 'अनादिमत्परंब्रह्मनसतब्रासदुच्यते'इति । ननुप्रक्षालनाद्विपक्षस्यदूरादस्पर्शनंवरमितिन्यायेनव्यर्थस्तर्हिकारणोपन्यासइतिचेन्न तंविनाशुद्धाधिगमायोगात् शाखाचंद्रन्यायेनहिसगुणंनिर्गुणस्यवस्तुनोज्ञापकं यथोक्तंभाष्ये । उपाधिकृतमिथ्यारूपमप्यस्तित्वाधिगमायज्ञेयधर्मवत्परिकल्प्योच्यते सर्वतःपाणिपादमित्यादि । तथाहिसंप्रदायविदांचनमध्यारोपापवादाभ्यांनिष्प्रपंचप्रपंचयतइति १३ ननुयुपाहवनीयादिवदलौकिकमपिब्रह्मकार्यकारणप्रपंचविशिष्टचित्रमेवसर्वतःपाणिपादंतदित्यादिनाशास्त्रेणकार्यशेषतयासमर्थ्यते । नचवाच्यंउपासनापरंशास्त्रंनब्रह्मणोवैचित्र्यंप्रतिपादयितुमीष्टेइति । देवताधिकरणन्यायेनदेवताविग्रहादिवत्तद्वैचित्र्यस्याप्यर्वांतरतात्पर्यविषयतयासिद्धेः । नचदेवताविग्रहादेव्यावहारिकमेवसत्त्वंनपारमार्थिकंब्रह्मज्ञानेनतस्यबाधादितिवाच्यं सत्ताद्वैविध्यस्याप्रसिद्धेः । तस्मात्सर्वतःपाणिपादत्वादिकंब्रह्मणोवास्तवमेवेतिनापवादमर्हतीत्याशंक्याह सर्वेद्विद्येति सर्वाण्यांतराणिबाह्यानिचंद्रियाणिमनोबुद्ध्यहंकारचित्ताख्यानिश्रोत्रादीनिचेतिग्राहकमात्रंसंगृहीतं । गुणाश्वविषयास्तेनग्राह्यमात्रंसंगृह्यते समस्तग्राह्यग्राहकवदाभासतेननुग्राह्यग्राहकस्वरूपंविचित्रं यथाजलसूर्योऽथस्थइवकंपतइवाभासतेननुवस्तुतोऽवस्थःकंपतेवातद्रदात्मनोग्राह्यग्राहकाकारत्वंमिथ्येत्यर्थः । कुतएतत् यतःसर्वेद्विद्यविवर्जितं इंद्रियेतिगुणानामप्युपलक्षणं । नहिब्रह्मणिकिंचित्ग्राह्यरूपादिग्राहकंवाभनआदिवर्तते । 'अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं । अप्राणोह्यमनाःशुभ्रः । यत्तददृश्यमग्राह्यमचक्षुःश्रोत्रंतदपाणिपादम्'इत्यादिशास्त्रात्

सर्वेन्द्रियगुणाभासंसर्वेन्द्रियविवर्जितम् ॥ असक्तंसर्वभृच्चैवनिर्गुणंगुणभोक्तृच १४

तस्मान्नप्रपंचविशिष्टंविचित्रंब्रह्म । कथंतीर्हिसर्वब्रह्मेतिशास्त्रमित्याशंक्याह असक्तंसर्वभृच्चैवेति अत्रसर्वभृदितिसर्वाधारत्वोक्तयासर्वस्मात्पृथग्भूतमित्युक्तं । सर्वस्यब्रह्मणासहाधाराधेयभावोऽपि किंघटरूपयोरिवसमवायसंबंधेनकुंडबदरयोरिवसंयोगसंबंधेनवेत्याशंक्यसंबंधंविनैवसर्वभृत्वंब्रह्मणइत्याह असक्तमिति । ननुव्याहतमेतत् असक्तमितिसर्वभृदितिचेति नैषदोषः ननुपरभूमिर्मरीचिकोदकेनसंस्क्ताअथचतुर्धाधारभूताऽपिभवतितद्वदेतद्विष्यति । नन्वेवंप्रपंचस्यमिथ्यात्वमापततीति । तथाचकर्मोपास्तित्वविधयउपरुध्येरन् न ब्रह्मात्मैकत्वज्ञानेनयावद्वैतंनबाध्यते तावत्क्रियाकारकादिसर्वव्यवहारस्यसत्यत्वोपगमात्प्राणावैसत्यतेपामेवसत्यमितिश्रुत्याऽपिप्राणोपलक्षितस्यकृत्स्नस्यप्रपंचस्यव्यावहारिकसत्यत्वमुक्त्वाततोऽप्यधिकंपरमार्थसत्यंब्रह्मदर्शितं । सत्यत्वंचानाध्यत्वंतत्किंचित्कालंप्राणानामस्तिब्रह्मणस्तुसार्वदिकमितिथामूपतीनामूपतिरित्युक्तेष्वर्थ्याल्पत्वभूयस्त्वक्तुतोभेदःस्पष्टएवमिहापिद्रष्टव्यं तस्माद्ब्रह्मणःसविशेषत्वंनिष्कलात्मबोधात्प्रागेवनतूधर्मित्यवश्यंतत्त्वज्ञानेनबाधितुंशक्यामित्यनुपाधिकंब्रह्मनकेनचित्कार्यशेषतानेतुंशक्यं । तदाधिगमेक्रियाकारकादिद्वैतोपमर्दादुपास्योपासकोपासनाभेदस्यबाधितत्वात् । तस्माद्युक्तमुक्तमुपाधिकंरूपंमिथ्येति । किंच निर्गुणंगुणभोक्तृच ग्राह्यग्राहकसंबंधशून्यमपिग्राहकेषुबुद्ध्यादिषुग्राह्यसंबंधात्सुखाद्याकारेणपरिणतेषुस्तुकेवलंतत्प्रकाशकत्वमात्रेणगुणभोक्तृत्वमप्यस्यचिदाभासरूपस्योपपद्यते । यथाप्रतिबिंबरूपेरावुपाधिगतंचलनादिकं तथाचश्रुतिः । ध्यायतीवलेलायतीवेतिबुद्धौध्यायंत्यांतत्रप्रविष्टाश्चिदाभासोध्यायतीवविषयान् । बुद्धौलेलायंत्यांविषयप्रदेशंगच्छंत्यांसोऽपिलेलायतीवनतुस्वतोऽध्यायतिलेलायतिवेतिप्रतिपादयति । एतेन'अपाणिपादोजवनोग्रहीतापश्यत्यचक्षुःसृणोत्यकर्णः'इत्यपिब्रह्मणउपाधिगुणानुगुण्यमजनशक्तिमत्त्वेनैवव्याख्येयं । अयमपादोऽपिपादेजववतिजवनानभवतीति । अंशोमणिमविददित्यादिकंचनजातंचात्रानुसंधेयं । तस्माद्युक्तमुक्तंनिर्गुणंगुणभोक्तृचेति । भाष्येतु निर्गुणंस्त्वादिगुणरहितमपितेषांगुणानांमुखदुःखमोहात्मकत्वेनपरिणतानांभोक्तृचउपलब्धचेतिव्याख्यातम् १४

॥ १० ॥

नन्वसक्तमसंबद्धंचेतकथमुपलब्धस्यादित्याशंक्याह बहिरिति भूतानांप्राणिनामेकादशेन्द्रियाणिस्थूलभूतानिचकेवलविकारत्वेनव्यवहितत्वात्बहिरित्युच्यते । महदहंकारपंचतन्मात्राव्यक्तानि प्रकृतिरूपत्वेनसंनिहितत्वादंतरित्युच्यतेचराचरमिति । उभयनिकृष्टाश्वराचरोपाध्युपलक्षिताअवधिभूताःपुरुषाश्चरमचरंचेत्यनेनोच्यते । तत्रचराचरंज्ञेयमितिसामानाधिकरण्यात्पुरुषाणां ज्ञेयब्रह्मभावउक्तः । बहिरंतश्चज्ञेयमितिषोडशसुविकारेष्वष्टासुप्रकृतिषुचज्ञेयस्यसंबंधउक्तः सचसंबंधोयादृशोयक्षस्तादृशोबहिरितिन्यायेनाध्यस्तप्रकृतिविकृतिनिरूपितत्वेनाध्यस्तएव । एवंचपुरुषस्योपलब्धिमात्रशरीरस्यगुणैःसहाध्यासिकसंबंधसत्त्वात्गुणोपलब्धत्वंयुज्यते । यथाप्रकाशमात्रस्वरूपस्यरवेःप्रकाश्यसंबंधोपेक्षंप्रकाशयितृत्वंतद्वदित्यर्थः । ननुनित्यापरोक्षःपुरुषप्रकृतिविकारसंबद्धश्चतर्हि कुतो न सर्वैर्गृह्यतइत्याशंक्याह सूक्ष्मत्वात्तुल्यत्वात्तज्ज्ञेयं अविज्ञेयं दुर्निज्ञेयं । यथाजपाकुसुमोपहितस्यस्फटिकस्यशौक्ल्यंसन्निहितमपिरूपांतरविक्षेपेणतिरोहितंसन्नगृह्यते । एवंनित्यापरोक्षमप्यसंगंब्रह्मोपाध्युपधानाद्विविक्तयानग्रहीतुंशक्यंकिंतवौपाधिकधर्मोपेतमेवगृह्यतेमूढैः । विद्वद्भिस्तूपाधिप्रविलापनेनसुग्रहमित्याशयः । एतदेवाहदूरस्थंचांतिकेचतइति यथामूढाजलसूर्यदिवसूर्यादूरस्थमन्यते । विद्वान्तुउपाधिप्रतिहतनयनरश्मीनामुपर्युत्पत्यगतानांबिंबग्राहित्वंस्पष्टं । बिंबस्याधस्थत्वग्रहणंपूर्वप्रवृत्ताधोमुखवृत्तिसंस्कारोपेक्षमितिजानन्नबिंबदेशेएवप्रतिबिंबंश्यति । बिंबेएवजलस्थत्वमध्यस्येतनतुजलेप्रतिबिंबइति उपाधोधर्म्यध्यासकल्पनातोविषयस्योपाधिसंसर्गमात्राध्यासकल्पनेलाचवात् । एवंबिंबभूतंब्रह्मप्रतिबिंबभूताजीवान्मूढानांविप्रकृष्टंविदुषांत्वयंतंसंनिकृष्टमिति १५ एतदेवोपपादयत्यर्द्धेन अविभक्तंचेति । 'एकएवतुभूतात्माभूतेभूतेव्यवस्थितः ॥ एकधाबहुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवत्'इतिश्रुतेर्भूतेषुकार्यकारणसंघातापन्नेषुजलपात्रेषुचंद्रस्येवब्रह्मणःप्रतिबिंबाजीवास्तेचोक्तरीत्याबिंबादनन्याइतितद्रूपेणभूतेष्वविभक्तंचविभागमप्राप्तमपिज्ञेयवस्तुमूढदृष्ट्याविभक्तमिवदूरदेशस्थमिवचाद्विभिन्नमिवचस्थितं ।

बहिरंतश्चभूतानामचरंचरमेवच ॥ सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयंदूरस्थंचांतिकेचतत् १५ अविभक्तंचभूतेषुविभक्तमिवचस्थितम् ॥

भूतभर्तृचतज्ज्ञेयंग्रसिष्णुप्रभविष्णुच १६ ज्योतिषामपितज्ज्योतिस्तमसःपरमुच्यते ॥ ज्ञानंज्ञेयंज्ञानगम्यंहृदिसर्वस्यधिष्ठि

तम् १७ इतिक्षेत्रंतथाज्ञानंज्ञेयंचोक्तंसमासतः ॥ मद्भक्तएतद्विज्ञायमद्भावायोपपद्यते १८ एवंतर्हिचंद्रादुदपात्राणामिवभूतानांपृथक्सत्त्वापत्तिरित्याशं

क्याह भूतभर्तृचेति अधिष्ठानत्वेनसर्वाणिभूतानिधारयतीतिनततस्तेषांपृथक्सत्ताऽस्तिरज्जुतइवतदध्यस्तानांसर्पदंडधारादीनामित्यर्थः । एतदेवाह ग्रसिष्णुप्रभविष्णुच यथारज्जुस्तस्वज्ञानदशायांसर्पादीन्ग्रसति अज्ञानदशायांचतानेवप्रसूते ब्रह्मज्ञातंब्रह्मसर्वभूतानिग्रसिष्णुग्रसनशीलमज्ञातंच । सर्वभूतानांप्रभविष्णुउत्पादनशीलं १६ एवंज्ञेयस्यतदस्थलक्षणमुक्त्वास्वरूपलक्षणमाह ज्योतिषामिति ज्योतिषांबाह्यानामादित्यादीनामांतराणांचबुद्ध्यादीनामितरावभासकानामपितज्ज्ञेयंब्रह्म ज्योतिरवभासकं चैतन्यज्योतिषोजडज्योतिरवभासकत्वोपपत्तेः तथाचश्रुतयः 'येनसूर्यस्तपतितेजसेदः । तस्यभासासर्वमिदंविभाति'इत्याद्याः वक्ष्यतिच यदादित्यगतंतैजइत्यादितमसोऽज्ञानात्भूतग्रासप्रसवहेतोःपरंदूरस्थंतदुच्यते । ननुयथाचांद्रस्यज्योतिषोऽवभासकं तस्सजातीयंसौरज्योतिरितिज्योतिःशास्त्रेप्रसिद्धं । एवंसौरादिज्योतिषामप्यवभासकंकिंचित्तत्सजातीयंज्योतिरलौकिकंस्यादित्याशंक्याह ज्ञानमिति केवलज्ञप्तिमात्रशरीरंयज्ज्योतिर्नतुभौतिकं तदेवज्ञेयंवस्तु आवृतत्वात्ज्ञानेनप्राप्तमिष्टतमं । कुतस्तर्हितज्ज्ञानमतआह ज्ञानगम्यमिति यतस्तज्ज्ञानेनामानित्वादिनाज्ञानसाधनेनगम्यंप्राप्यं । किंतर्हिग्रामांतरवदेशव्यवहितंवाबाल्ययौवनाव्यवस्थांतरवत्कालव्यवहितंवातत्प्राप्यमस्तीत्यहआह हृदिसर्वस्यधिष्ठितमिति स्वात्मभूतमेवतदंतर्दृष्टीनांसम्यक्प्रकाशतइत्यर्थः १७ उक्तमर्थंजातमुपसंहरति इतीति क्षेत्रंमहाभूतादिदृश्यंतं । ज्ञानंज्ञानसाधनममानित्वादितत्त्वज्ञानार्थदर्शनांतं । ज्ञेयमनादिमत्परमित्यादिधिष्ठितमित्यंतं श्रुतिभ्यःस्मृतिभ्यश्चसमासतःसंक्षेपतउक्तं । मद्भक्तएतन्नयंविज्ञायमद्भावायब्रह्मभावायोपपद्यते युक्तोभवति भक्त्यैवप्राप्यंब्रह्मयत्प्राप्यब्रह्मैवभवति तथाचश्रुतिः । 'यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवेतथागुरौ ॥ तस्यैतेकथिताहर्थाःप्रकाशंतेमहात्मनः'इति । 'ब्रह्मवेदब्रह्मैवभवति'इतिच १८

एवंक्षेत्रशरीराख्यमव्यक्तमुक्ततत्प्रकाराश्चमहदाद्यास्त्रयोविंशतिस्तद्विकाराश्चछादयोज्ञानाज्ञानशाब्दिताभमानित्वमानित्वादयः । पुरुषश्चउक्तः । इदानींक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्मध्येयस्माद्यजा
बततत्रक्षेत्रज्ञस्यप्रभावश्चेतिद्वयंयत्कथंयत्त्राद्यंविदुषोतित्रिभिः प्रकृतिमिति सप्तमाध्यायेऽष्टाध्यायप्रकृतिरपराउक्तासाऽत्रप्रकृतिः । यातुजीवभूतापराप्रकृतिरुक्तासाऽत्रपुरुषशब्देनोच्यते ।
एतौहिंसंपृक्तौसंसारजनयतःवियोगश्चतयोर्मोक्षः । तत्रतावुभावप्यनादीविद्धि तयोरादिमत्त्वेसंसारस्याकस्मिकत्वापातात्कृतहानाकृताभ्यागमप्रसंगश्चेत्यन्यत्रविस्तरः । विकारान्छच्छा
दीन् गुणान्बुद्धीन्द्रियादींश्च प्रकृतिसंभवान्बुद्धि १९ उभयोरपिसंसारप्रतिकारणत्वेद्वारमाह कार्येति कार्यशरीरंतदारंभकाणिभूतानिविषयाश्च । कारणत्रयोदशेंद्रियाणितदाश्रि
ताश्चसुखदुःखमोहात्मकागुणाश्च । करणेतिपाठेऽपिस्वार्थः एतयोःकार्यकारणयोःकर्तृत्वेनिमित्तसत्तिकर्तृत्वेनेत्यर्थः । हेतुःसंसारस्यकारणप्रकृतिर्भवति । तथापुरुषःसुखदुःखानांभोक्तृत्वेन
संसारस्यहेतुरिति । यदिहिकार्यकारणसुखदुःखस्वरूपहेतुफलात्मनाप्रकृतिर्नपरिणमेततदापुरुषःकिमुपलभेत अनुपलब्धत्वावाक्यंसंसारिण्यात् । अनुपलब्धत्वावाक्यप्रकृतिःकुत्रोपयुज्येत ।
तस्मादुपलब्धोपलब्धसंयोगःसंसारकारणमितियथाभाष्यंव्याख्यातं । यद्वा पुरुषस्यकार्यत्वेकारणत्वेकर्तृत्वेचप्रकृतिरेवपुरुषतादात्म्यंप्राप्ताहेतुर्भवति । बह्विदादात्म्यंप्राप्तलोहंवेत्तेतुष्को
णत्वादाविवहेतुर्भवति । तथाप्रकृतेःसुखदुःखभोक्तृत्वेस्वच्छायाप्रदानेनपुरुषःकारण । बह्विरिवलोहस्यस्वच्छायाप्रदानेनदग्धत्वे तथाहि । कार्यत्वादयःप्राकृतदेहेन्द्रियबुद्धिधर्माःसंतश्चि
दात्मन्यारोप्यतेगौरोऽहंमनुष्यपुत्रोऽहंकाणोऽहंखंजोऽहंकरोम्यहमकार्षमहमिति । तथाचिच्छायापन्नाबुद्धिश्चेतयाम्यहंसुखदुःखादीनुपलभेइतिमन्यते । सोऽयंप्रकृतिपुरुषयोरन्योन्यधर्मा
ध्यासःसंसारस्यकारणमित्युपपादितंभवति । सांख्याभिमतंपुरुषस्यभोक्तृत्वमपिनिरस्तंभवति । अन्यथाप्रकृतिःकत्रीपुरुषोभोक्तेतिकर्तृत्वभोक्तृत्वयोर्वैयधिकरण्यमापद्येत । नचभोक्तुःपुरु

प्रकृतिपुरुषंचैवविद्वद्यनादीउभावपि ॥ विकारांश्चगुणांश्चैवविद्विप्रकृतिसंभवान् १९ कार्यकारणकर्तृत्वेहेतुःप्रकृतिरुच्यते ॥ पुरुषःसु
खदुःखानांभोक्तृत्वेहेतुरुच्यते २० पुरुषःप्रकृतिस्थोहिभुंतेप्रकृतिजान्गुणान् ॥ कारणंगुणसंगोऽस्यसदसद्योनिजन्मसु २१

षस्यनिर्विकारत्वमपिवक्तुंशक्यमित्यन्यत्रविस्तरः । द्वंद्वांतेऽश्रयमाणपदंप्रत्येकमभिसंबध्यतइतित्वप्रत्ययस्यपूर्वाभ्यामपिसंबंधेकार्यत्वंकारणत्वंकर्तृत्वंचेतिविग्रहः । द्वंद्वैकवद्भावश्चप्रातिपदि
कार्यलिंगपरिमाणवचनमात्रेप्रथमेत्यादिवत् २० ननुयथाबौद्धिकर्तृत्वंपुंस्यारोप्यतेएवंपौत्स्नंभोक्तृत्वंबुद्धावस्त्वित्येतंभ्रमवारयति पुरुषइति हिप्रसिद्धं प्रकृतिस्थःदेहेन्द्रियमनःसंघातमध्यारू
ढस्तत्तादात्म्यंगतइत्यर्थः । प्रकृतिजान्सुखदुःखमोहात्मकान्गुणान्भुंकेउपलभते । यदातुसुप्तिसमाधिमुच्छादौप्रकृतिस्थत्वंनास्तितदानुसुखादीनुपलभते । तेनोपाधिगताभ्येवसुखादीनितदभा
वेनप्रतीयतइतिप्रसिद्धं । श्रुतिरपि 'आत्मेन्द्रियमनोयुक्तंभोक्तेत्याहुर्मनीषिणः' इतीन्द्रियमनोयोगादेवात्मनिभोक्तृत्वंदर्शयंतीशुद्धस्यकेवलस्यभोक्तृत्वंनास्तीतिदर्शयति । कुतस्तर्ह्यभोक्तुरप्यस्यप्राकृतो
बंधइतितत्राह कारणमिति अस्यपुरुषस्यसदसद्योनिजन्मसु । तत्रसद्योनिजन्मानोदेवाः । असद्योनिजन्मभाजरित्येवस्थावराश्च । सदसद्योनिजन्मानोमनुष्याः एतेषुत्रिष्वपिजन्मसुप्राप्ये
षुअस्यपुंसोऽगुणसंगःसुखादिष्वभिष्वंगःकारणहेतुः तथाहि । सात्त्विकादेवाभंतिराजसामनुष्यास्तामसाश्चपशवस्तेषांतत्तद्योनिप्राप्तौतद्गुणप्राधान्यमेवकारणं वक्ष्यतिच ऊर्ध्वगच्छंतिसत्त्वस्या
इत्यादि । यद्वाप्रकृतिस्थोविद्वानविद्वान्वागुणान्भुंके पश्वादिभिश्चाविशेषादितिन्यायात् । तत्किंविद्वानिवाविद्वानपि कुतो नमुच्यतेअविद्वानिविद्वान्वाकुतो नबध्यतेइत्याशंक्याह कारणमिति
गुणेषुदेहेन्द्रियविषयेषुसंगःअहमिदंममेदमित्यभिनिवेशःसएवजन्मकारणं । विदुषांतुतदभावान्नजन्म समानेऽपिदेहसंबंधेयदायक्षोदेहाभिमानंधत्तदासएवदेहपीडयापीड्यतेनतुदेहपतिर्जीवः ।
यदात्वयंदेहाभिमानंधत्तदानेतरइतिप्रसिद्धं । संगस्यबंधकत्वंननुसांनिध्यमात्रंबंधकं । अतोविद्वद्विदुषोःसमानेऽपिदेहसंबंधेसंगतदभावकतोमहान्विशेषइतिभावः २१

सचयोयत्प्रभावश्चेतिक्षेत्रज्ञतत्प्रभावोव्याख्येयत्वेनप्रातिज्ञातौतत्रक्षेत्रज्ञःप्रागेववर्णितस्तस्येदानींप्रभावमाह उपद्रष्टेति तत्रपूर्वगुणसंगोजन्मकारणमित्युक्तं तत्रसंगश्चतुर्विधः पुरुषापलावे
नगुणमात्रप्राधान्येनवातमंतर्भावगुणप्राधान्येनवागुणानांसमप्राधान्येनवाअप्राधान्येनवेति । तथाद्येदेहेन्द्रियमनआदिरूपगुणसंघातमेवआत्मत्वेनपश्यन्भोक्ताभवति यथाचावाकादिः । द्वितीये
गुणानांप्राधान्यादात्मनिवास्तवकर्तृत्वाद्यभिमानेनकर्मफलानांभर्तासंचेताभवति यथातार्किकादिः । तृतीयेगुणानांसमप्राधान्येनगुणगतमपिभोक्तृत्वमसंगेऽप्यात्मनिवस्त्रेभल्लातकांकवदनुमन्यते
यथासारथ्यः । चतुर्थेसर्वथाऽपिगुणधर्माणामात्मनिसंक्रममपश्यन्बुद्धासीनबोधरूपत्वेनगुणप्रचारदर्शीउपद्रष्टाभवति यथाऽस्माकंसाक्षी । एतेषुचतुर्विधपिगुणसंगिषुपद्रष्टोत्तमः । अनु
मंतामध्यमः । भर्ताअधमः । भोक्ताअधमाधमः । सर्वगुणान्वशीकृत्ययदाकीडतितदामहेश्वरइत्युच्यते । यःसर्गस्थित्यंतकर्त्ताप्रभुर्जगदंतर्यामीसएवगुणानपहायस्थितःपरमात्मे
तिचाप्युक्तोभवति । यद्यप्युपद्रष्टाऽपिगुणानपहायतत्साक्षित्वेनस्थितोभवति तथापितस्यैवसंघातोपहितस्यसंघातांतरप्रचारदर्शित्वाभावादयंसकलसंघातप्रचारदर्शीतिसर्वात्कृष्टत्वात्पर
मोऽयमात्मा । तमेनंवक्ष्यति 'उत्तमःगुरुस्त्वन्धःपरमात्मेत्युदाहृतः । योलोकत्रयमाविश्यविभर्त्यव्ययईश्वरः' इति एतावपिगुणसंगिनौ एवमेकएवदेहेस्मिन्विद्यमानःपरोगुणाती
तःस्वात्मनिगुणान्प्रविलाप्यस्थितोऽखंडैकरसआत्मागुणसंगेनषड्विधोभवति अयमेवास्यप्रभावः तत्रअनुमंतर्भर्ताभोक्तृभिस्त्रिभिरूपैरयंबध्यतेउपद्रष्टृमहेश्वरपरमात्मरूपैस्तुनित्यमुक्तएकएवेतिज्ञे
यम् । अत्रभाष्यार्थोऽप्यनुसंधेयोविस्तरमयातुनप्रदर्शितः २२ एवंयथोक्तलक्षणआत्मज्ञानेफलमाह एवमिति गुणैःस्वविकारैःसर्वथाविहितेननिषिद्धेनवाकर्मणावर्तमानोऽपिनसभूयोऽ

उपद्रष्टाऽनुमंताचभर्ताभोक्तामहेश्वरः ॥ परमात्मेतिचाप्युक्तोदेहेऽस्मिन्पुरुषःपरः २२ यएवंवेतिपुरुषंप्रकृतिचगुणैःसह ॥

सर्वथावर्तमानोऽपिनसभूयोऽभिजायते २३ ध्यानेनात्मनिपश्यंतिकेचिदात्मानमात्मना ॥ अन्येसांख्येनयोगेनकर्मयोगेन

चापरे २४ अन्येत्वेवमजानंतःश्रुत्वाऽन्येभ्यउपासते ॥ तेऽपिचातितरंत्येवमृत्युंश्रुतिपरायणाः २५

भिजायतेपुनर्जन्मनलभतेमुकोभवतीत्यर्थः २३ एवंविधात्मदर्शनेऽधिकारिभेदेनोपायविकल्पानाह ध्यानेनेति अत्रयेआत्मानंविद्विद्विषंतितेनिष्कामकर्मणापरमेश्वरमाराधयंतितेकर्मयो
गिनः । ततएवोत्पन्नविद्विषावेदांतश्रवणेप्रवर्तते । ततःप्रमाणगतासंभावनानिबृत्तौसत्यांतस्यैवार्थस्यमननेप्रवर्ततेप्रमेयगतासंभावनानिबृत्त्यर्थेसांख्याः । ततःप्रमाणप्रमेयगतासंभावनाया
निवृत्त्यमंतरमनात्मनिदेहादात्मबुद्धिरूपायाविपरीतभावनायानिवृत्त्यर्थेनिदिध्यासनंविजातीयप्रत्ययतिरस्कारपूर्वकसजातीयप्रत्ययप्रवाहीकरणलक्षणं कर्तुंप्रवर्ततेततस्तत्परिपाकेआत्मनिबु
द्धिवृत्तौआत्मानंपरमेश्वरंपश्यंतितेध्यायिनः । तत्रयेकर्मसांख्ययोर्मिषणातास्तेध्यानेनात्मनिदेहेआत्मानंपरमेश्वरंआत्मनाबुद्ध्यापश्यंति । अन्येत्वकृतकर्माणःसांख्येनयोगेनविचारात्मकेनयो
गेनध्यानद्वारापश्यंति । अन्येपुनःकर्मयोगेनैवपूर्वोक्तलक्षणेनसांख्याध्यानादपश्यंतीतिसाधनत्रयस्यसमुच्चयोनतुविकल्पः २४ पक्षांतरमाह अन्येत्विति । अन्येऊहापोहकौशलहीनाः तुशब्देन
पूर्वोक्तेभ्योविलक्षणाः एवंपूर्वोक्तप्रकारमजानंतोऽन्येभ्यआचार्येभ्यःश्रुत्वाआत्मनोनिर्विशेषब्रह्मचैतन्यरूपत्वंतदुपासनामार्गंवाधित्यउपासतेयथोक्तप्रकारेणध्यायंतितेऽपिचमृत्युंसंसारंतरंत्येव ।
अपिशब्दात्पूर्वोक्तोक्तास्तरंतीत्यत्रकिमाश्चर्यमितिगम्यते । एवशब्दातेषांमुख्यकमाभावेऽपितरणेसंशयोनास्ति । यतस्तेश्रुतिपरायणाःश्रुतिःश्रवणंतदेवपरंअयनमोक्षसाधनंयेषांति तथा ।
ध्यानेप्रवृत्त्यतिशयान्नतेषांचित्तशुद्धयर्थकमापेक्षा । वेदोक्ततत्त्वेदृढनिश्चयाच्चासंभावनानिबृत्त्यर्थश्रवणमननापेक्षेतिभावः । अयंचब्रह्मसाक्षात्कारःसंवादिभ्रमरूपइतिकेचित् प्रमाख्यइत्यन्ये ।
तथाहि यथाहिकश्चिन्मणिप्रभांमणिबुद्ध्यापश्यन्भ्रांतएवतथाऽपितद्ब्रह्मणकालेमणिलभतेऽतःसंवादिभ्रमः । एवंत्वंपदार्थतत्पदार्थमणिप्रभाभूततत्पदार्थबुद्ध्याभावयन्व्यवहारतोभ्रांतएव-

—तथाऽपितत्साक्षात्कारकालेतदनन्यस्यतत्पदार्थस्यसाक्षात्कारोऽपि संवादिप्रमन्यायेन जायते इति । तथाच वसिष्ठः 'असत्ये सत्यतासाधोशाश्वतीपरिदृश्यते । शून्येन ध्यानयोगेन शाश्वतं प्राप्यते पदं' इति व्यवहारतो निर्विशेषस्वरूपत्वेनासत्येऽपि तन्निर्विशेषत्वभावनं शून्यो निर्विशेषोऽयं ध्यानयोगो योषित्यभिधानवत् तथाऽपितेन शाश्वती सत्यता प्राप्यते दृश्यत इति वसिष्ठवाक्यार्थः । कल्पद्रुमाचार्यास्तु वेदांतवाक्यजध्यानभावनाजाऽपरोक्षधीर्मूलप्रमाणदातृत्वेन भ्रमत्वं प्रतिपद्यते इति प्राहुः २५ पूर्वकार्यकारणकर्तृत्वे इत्यत्र चिदाचितोऽप्युक्तयो रन्योन्यधर्माभ्यास उक्तस्तस्यैव गुणसंग्रहस्य कारणगुणसंगोऽस्येति नानाजन्महेतुत्वं चोक्तं तद्विशदयति यावदिति सर्वजीवरूपं गुणसंगोऽत्ररूपाद्यासक्तिर्न किंतु क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः संयोगोऽन्योन्यस्मिन्नन्योन्यात्मकताध्यासलक्षणो बोध्यः शेषस्पष्टम् २६ तत्राशोपायमाह सममिति समपरिणामिनं कूटस्थं नित्यं सर्वेषु भूतेषु देहाद्याकारेण परिणतेषु तिष्ठतं । एतेन देह एव तदधिगमस्थानमित्युक्तं । परमेश्वरमंतर्यामिणं सर्गस्थित्यंतकर्तारं । अतएवांतर्मुखदृष्ट्या विनश्यत्सुतेषु भूतेषु रज्जूरगादिवत्कल्पितत्वाददर्शनं गच्छत्सु विभुत्वादात्मत्वात् त्रितयद्वयपूतत्वाच्चा विनश्यंतं सर्वास्वप्नवस्थास्वदर्शनमगच्छंतं यः पश्यति स एव पश्यति । अन्येऽप्येवमिति २७ दर्शनफलमाह सममिति स्वदेहेऽव सर्वत्र देहमात्रे समवस्थितं सम्यगवस्थितं भीश्वरं समं समतया पश्यन् हियतः स सर्वाभेददर्शी आत्मना देहादिना आत्मानं ईश्वरं न हिनस्ति नाना योनि संकटेषु पातनेन न पीडयति किंतु ततः परां गतिं मोक्षं याति यद्वापेकात्म्यदर्शित्वात् स्वात्मानं भिवा न्यमपि न हिनस्ति सर्वत्र दयालुर्भवतीति भावः । ततश्च परां गतिं याति २८ ननु विषमस्वभावानि भूतानि कः समबुद्ध्या पश्यत्यग्निमिव शीतबुद्धयेत्याशंक्याह प्रकृत्यैवेति सर्वशः सर्वप्रकारेण कर्माणि वाङ्मनःकायैरारब्धानि प्रकृत्यैव क्रियमाणानीति यः पश्यति तथा आत्मानं चा

यावत्संजायते किंचित्सत्त्वं स्थावरजंगमम् ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगात्तद्विद्धि भरतर्षभ २६ समं सर्वेषु भूतेषु तिष्ठंतं परमेश्वरम् ॥ विनश्यत्स्वविनश्यंतं यः पश्यति स पश्यति २७ समं पश्यन् हि सर्वत्र समवस्थितं मीश्वरम् ॥ न हिनस्त्यात्मनाऽऽत्मानं ततो याति परां गतिम् २८ प्रकृत्यैव च कर्माणि क्रियमाणानि सर्वशः ॥ यः पश्यति तथाऽऽत्मानमकर्तारं स पश्यति २९ यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ॥ तत एव च विस्तारं ब्रह्म संपद्यते तदा ३० अनादित्वात् त्रिगुणत्वात् परमात्माऽयमव्ययः ॥ शरीरस्थोऽपि कौंतेय न करोति न लिप्यते ३१

कर्तारं यः पश्यति पूर्वोक्तरीत्या स एव सर्वत्र समं पश्यतीति पूर्वोक्तान्वयः २९ ननु कथं प्रकृतेरेव कर्तृत्वं न त्वात्मन इत्याशंक्याह यदेति भूतानां वियदादीनां जरायुजादीनां च पृथग्भावनानां भावेनावस्था नं परिदृश्यमानमिदं यदा एकस्थं एकस्मिन्नात्मनि स्थितं रज्ज्वां सर्पादिवत् कनके वा कुंडलादिवत् विलीनं शास्त्राचार्योपदेशमनुपश्यति । तत एवैकस्मात् विस्तारं च भूतपृथग्भावस्य व्युत्थानावस्थामनुस्वप्नादिवत् पश्यति तदा ब्रह्म संपद्यते ब्रह्मैव भवति । अयं भावः कर्तृत्वं हि क्रियावत्त्वं क्रियाचपरिस्पंदः स च परिच्छिन्नस्य पृथग्भूतस्य प्राकृतस्य बुद्ध्या देरेव संभवति ननु व्यापकस्य सर्वभूतपृथग्भावस्य सिष्णोरात्मन इति ३० नन्वात्मनो विभुत्वेन रूपेण कर्तृत्वं मास्वीकारि देहाद्यवच्छिन्नेन रूपेण तद्वत्कथं न्यथाऽनुभविरोधादित्याशंक्याह अनादित्वादिति अयं सर्वेषां प्राणिनां नित्यापरोक्षः । परमो देहादिभ्योऽपरमेभ्य आत्मभ्योऽन्यः कोऽप्येव कर्तृता आत्मा परमात्मा । अव्ययः न व्येति परिच्छिद्यते देशतः कालतो वस्तुतश्चेत्यव्ययः । अव्ययत्वे हेतुः अनादित्वादिति यदि आदिमदाकाशादित्येति न त्वयं व्येति अनादित्वात् । नन्वादिभावस्यानंत्यनियमेनात्मनः कालतः परिच्छेदो माऽस्तु । तथा देशतः परिच्छिन्नस्य नाशावश्यं भावादनादित्वायोगाच्च देशतोऽपि परिच्छेदो ब्रह्मणो माऽस्तु । ननु परमाणुवद् विष्यतीति चेन्न दशदिगवच्छेद्यप्रदेशभेदवतोऽव्यस्य निरवयवत्वरूपाणुत्वासिद्धेः । नहि परमाणोः पूर्वदिगवच्छिन्नो भागः पश्चिमयाव्यवच्छेत्तुं शक्यते अनुभवविरोधात् । देशतः परिच्छेदाभावादेव सजातीयविजातीयवस्तुसद्भावकृतः परिच्छेदोऽपि माऽस्तु तथापि विचित्रशक्ति युक्तस्याभिन्नवर्णचरचरापदीयसः परस्य सर्वेश्वरत्वसर्वज्ञत्वादि-

गुणयुक्तस्य स्वगतभेदोऽवश्यं भावी स्वशक्तिमायावच्छिन्नेन रूपेण जगत्कर्तृत्वं देहावच्छेदेनाग्निहोत्रादिकर्तृत्वावश्यं कथं नित्याशंक्याह निर्गुणत्वादिति बोहिगुणवानाकाशादिः स संयोगं विभागोपाधिमाप्यस्वगुणशब्दमाविष्करोति न तु स्वस्मिन्नसंतस्पर्शकेन चिदपि उपाधिना दर्शयितुमीष्टे । एवं आत्मा सर्वगुणहीनः सत्यप्यवच्छेदलाभे कर्तृत्वादिकं गुणमाविष्कर्तुं न समर्थ इति । फलि तमाह शरीरस्थोऽपीति स्पष्टार्थमेतत् ३१ निर्गुणत्वात् करोतीति सिद्धं असंगत्वात्त्रोपलिप्यत इत्याह यथेति यथा आकाशो घूमादिना न लिप्यते सौक्ष्म्यादसंगत्वात् । एवमात्मा पुण्यपापादिना नोपलिप्यत इत्यर्थः ३२ न करोति न लिप्यत इति द्वयमपि दृष्टांतरेण प्रतिपादयति यथेति यथा सूर्यः स्वसत्तामात्रेण विश्वं प्रकाशयति न तु व्यापाराविष्टतया कुर्विद इव पटं । यथा चैष प्रकाशवर्मे दुर्गधादिभिर्न लिप्यते एवमयं क्षेत्रक्षेत्रज्ञः सूर्यवदेक एव सत्तानेकधा भूतक्षेत्रं महाभूतानीत्यादिना चतुर्विंशतितत्त्वात्मकमिच्छाद्वेषादिविकारयुक्तमुक्तं तत्त्वसत्तामात्रेण प्रकाशयति हे भारत न तु व्यापाराविष्टतया तत्संपादयति । तद्वर्मे वा पुण्यपापादिभिर्न लिप्यते । सूर्यदृष्टांतैकत्वमकर्तृत्वप्रयुक्तमले पत्रं च दर्शितं तथा च श्रुतयः । 'यथा ह्ययं ज्योतिरात्मा विवस्वानपो भिन्ना बहुरूपाऽनुब्रूयन् ॥ उपाधिना क्रियते भेदरूपो देवः क्षेत्रेष्वेवमजोऽयमात्मा ॥ सूर्यो यथा सर्वलोकस्य चक्षुर्न लिप्यते चाक्षुषैर्बाह्यदोषैः ॥ एकस्तथा सर्वभूतांतरात्मानं लिप्यते लोकदुःखेन बाह्यः' इति ३३ अध्यायार्थं कृत्स्नमुपसंहरति क्षेत्रेति क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः पूर्वोक्तयोरेव मुक्तरीत्या अंतरं भेदं जडत्वाजडत्वकर्तृत्वाकर्तृत्वविकारित्वाविकारित्वकृतं वैलक्षण्यं ज्ञानचक्षुःशास्त्राचार्योपदेशात्प्रत्ययजनितेन ज्ञानचक्षुषा भेदविदुस्ते परं

यथा सर्वगतं सौक्ष्म्यादाकाशं नोपलिप्यते ॥ सर्वत्रावस्थितो देहे तथाऽऽत्मानोपलिप्यते ३२ यथा प्रकाशयत्येकः कृत्स्नं लोकमिमं रविः ॥ क्षेत्रक्षेत्री तथा कृत्स्नं प्रकाशयति भारत ३३ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवमंतरं ज्ञानचक्षुषा ॥ भूतप्रकृतिमोक्षं च ये विदुर्याति ते परम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासू० क्षेत्रक्षेत्रज्ञविभागयोगो नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ पर्वणितु सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ परंभूयः प्रवक्ष्यामि ज्ञानानां ज्ञानमुत्तमम् ॥ यज्ज्ञात्वा मुनयः सर्वे परां सिद्धिं भितो गताः १

मोक्षं याति प्राप्नुवति । किंसाख्यानामिवास्माकमपि गुणपुरुषांतरज्ञानादेव कैवल्यमुच्यते इत्याशंक्याह भूतप्रकृतिमोक्षमिति भूतानां वियदादीनां प्रकृतिरूपादानं त्रिगुणात्मिका अविद्यातस्या विद्ययामोक्षं निरन्वयोच्छेदं च ये विदुस्त एव परं याति न तु क्षेत्रक्षेत्रज्ञयो रंतरमात्रविद इत्यर्थः । यद्येका सत्याविम्बी च प्रकृतिस्तर्हि विभूनामलिप्तदशां बहूनां पुरुषाणां मुक्तानामपि तददर्शनमपरिहार्यं तथा च तेषामपि बंधप्रसक्तिः । यदितु मिथ्यातर्हि यस्यैवात्मसाक्षात्कारो जातस्तद्वृत्त्या सर्वधैर्यज्जूरगवद्भाषिता कालत्रयेऽपि नास्ति । इतरेषां त्वनादिरनंतास्त्येवेति वक्तुं शक्यम् । तस्मात्प्रकृतिपुरुषांतरज्ञानमात्रात् कैवल्यं किंतु प्रकृतिबाधेन पुरुषज्ञानात् सर्पबाधेन रज्जुदर्शनात् भयनिवृत्तिवद्बन्धनिवृत्तिरिति सिद्धम् ३४ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ५० ॥ ३७ ॥ पूर्वाध्यायति भूतप्रकृतिमोक्षं च ये विदुस्ते परं यातीत्युक्तं तत्र कावा भूतप्रकृतिः किमाश्रयेण तस्या भूतजनकत्वं कथं बाधकत्वं कथं च ततो मोक्षः किंच मुक्तानां लक्षणमित्येतदर्थं जातं विवरीतुं चतुर्दशोऽध्याय आरभ्यते । तत्र रुच्युत्पादनार्थं परं ज्ञानं स्तुवन् श्रीभगवानुवाच परमिति परं सर्वोत्कृष्टं ब्रह्म विषयत्वात् ज्ञानं भूयः पुनः असकृदुक्तमपि प्रवक्ष्यामि । किंतु स्वरूपं आह ज्ञानानाममानिवादीनां यज्ञादीनां ज्ञानसाधनानां मध्ये यदुत्तमं मोक्षफलत्वादंतरं गतं देवतत् । अहंघटं जानामीत्यत्राहमर्थस्य घटाकारवृत्तेर्घटस्य च ज्ञानमस्तीति विषयभेदात् ज्ञानत्रयमस्ति । तत्राद्यद्वयं नांतरीयकं यदुत्तमं चरमं घटप्रकाशफलरूपं ज्ञानं तदेव परं ब्रह्मेत्यर्थः । यथोक्तं वार्तिककारैः 'परां गतिं प्रमेयेषु या फलत्वेन संमता ॥ संवित्सैवेह ज्ञेयोऽर्थो विदातो किंप्रमाणतः' इति । यत्ज्ञानं ज्ञात्वा वेदांतवाक्यजन्ययाधीवृत्त्या अपरोक्षीकृत्य परां सिद्धिं मोक्षमिति संसारात् संसारं विहाय गताः प्राप्ताः १

भीष्म. ६
अ०
११४॥

॥६३॥

म.भा.टी.
॥६३॥

इदं ज्ञानं विषयविषयिण्यपि विकल्पविनिर्मुक्तमुपाश्रित्य मम ईश्वरस्य साधर्म्यं सर्वोत्तमस्वसर्वनिर्मुक्तं सर्वमावाधिष्ठातृत्वमित्यादि धर्मसाधर्म्यसाधर्म्यमागताः । तथा च श्रुतयो 'य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः सर्वस्याधिपतिः सनसाधुना कर्मणा भूयान्नो एवासाधुना कनीयान्' इति ज्ञानफलमीश्वरसाधर्म्यप्राप्तिमाहुः । किंच भुशुंदिप्रभृतयो ज्ञानबलादेव सर्गेऽपि न जायंते प्रलयकाले च तत्तद्भूतभावं च्छन्तो न प्रलयाद्यादिभिर्विषयैर्नैव व्याख्यातम् । इदं श्लोकद्वयं भाष्ये वक्ष्यमाणं ज्ञानस्तु त्वत्वेनैव व्याख्यातम् । तज्ज्ञानमुपाश्रित्य ज्ञानसाधनमनुष्ठायैति पदार्थः शेषं स्पष्टम् १ अथेदानीं कावाभूतप्रकृतिः किमाश्रयेण तस्याभूतजनकत्वं तदाह ममेति मम शुद्धचिन्मात्रस्य योनिः प्रवेशस्थानं महद्ब्रह्म महत्तत्त्वस्य प्रथमकार्यस्य ब्रह्मवृंहककारणमव्यक्ताव्याकृतापरपर्यायं त्रिगुणात्मकमायाख्यं तस्मिन् गर्भस्वप्रतिबिम्बरूपं दधामि अर्पयामि अहं चिदात्मा ततो मम प्रतिबिम्बगर्भिताया माया ततः सर्वेषां भूतानां भवनधर्मणां महदादीनां हिरण्यगर्भादीनां च संभव उत्पत्तिर्भवति हे भारत २ तेन चित्प्रतिबिम्बसापेक्षत्वेन पपादनेन प्रकृतेः सांख्याभिमतत्वात् इयं निरस्तम् ३ किंच सर्वेषु भूतेषु योनिषु उपादानभूतेषु पृथिव्या मोषधय इव यामूर्तयः शरीराणि सुरमरतिर्यक्स्थावरात्मकानि च पुर्विधानि संभवन्ति तासां मूर्तीनां ब्रह्म महत्पूर्वोक्तं महत्ब्रह्म ब्रह्म महत् । राजदंतादिस्वादुपसर्जनस्य परनिपातः मायैव यो निरित्यर्थः अहं गुतासां बीजप्रदः पिता तास्वपि स्वप्रतिबिम्बस्यार्पयिता । यथा पुरुषो भार्यायामनुशयि संपृक्तेरेतो निषिंचितितवो भार्यातः पिदोत्पत्तिः रेतोऽंशस्तत्र चैतन्योत्पत्तिरिति चैतन्यविशिष्टस्य पिदस्य पिताऽहं माता च मायैत्यर्थः ४ एवमीश्वराश्रयेण प्रकृतिर्भूतानि सृज

इदं ज्ञानमुपाश्रित्य मम साधर्म्यमागताः ॥ सर्गेऽपि नोपजायंते प्रलयेन व्यथंति च २ मम योनिर्महद्ब्रह्मतस्मिन् गर्भं दधाम्यहम् ॥ संभवः सर्वभूतानां ततो भवति भारत ३ सर्वयोनिषु कौंतेय मूर्तयः संभवन्तियाः ॥ तासां ब्रह्म महद्योनिर्हृषीजप्रदः पिता ४ सत्त्वरजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसंभवाः ॥ निबध्नन्ति महाबाहो देहे देहि नमव्ययम् ५ तत्र सत्त्वं निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामयम् ॥ सुखसंगेन बध्नाति ज्ञानसंगेन चानघ ६ रजो रागात्मकं विद्विष्यन्नासं गसमुद्भवम् ॥ तन्निबध्नाति कौंतेय कर्मसंगेन देहि नम् ७ तमस्त्वज्ञानजं विद्वि मोहनं सर्वदेहिनाम् ॥ प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबध्नाति भारत ८ सत्त्वं सुखे संजयति रजः कर्मणि भारत ॥ ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे संजयत्युत ९

तीत्युक्तम् । इदानीं साकथं भूतानि बध्नातीति तदुच्यते सत्त्वमिति प्रकृतिः सत्त्वरजस्तमसां साध्यावस्था ततः सकाशात् परस्परं गांगीभावेन वैषम्येणोद्भिद्यमानाः प्रकृतिसंभवा इत्युच्यंते न तु प्रकृतितो वैशेषिकाणां मित्रव्यावृत्तगुणा अन्ये एते हे महाबाहो । देहे अव्ययमविकारिणमपि देहि नं स्थूणायां वत्समिव रजनाभूता गुणानि बध्नन्ति ५ तत्र कः केन संगेन बध्नातीत्युच्यते तत्रेति तत्र तेषु गुणेषु सत्त्वं निर्मलत्वाद्दुःखमोहाख्यमलराहित्यात् प्रकाशकमालोकवत्सर्वार्थावद्योतकम् । यतोऽनामयं रजस्तमोभ्यामनभिभूतं तत्सुखसंगेन ज्ञानसंगेन च न रमयिष्याति रोहितस्वरूपज्ञानानंदमहं सुखं हं ज्ञानीत्यभिमानेनातः करणवृत्तिधर्मयोः सुखज्ञानयोरामन्यारोपेण बध्नाति हे अनघ अव्ययसन्नि ६ रजोगुणो रागो रजनातदात्मकं विद्वि । तृष्णा प्राप्यमाणेष्वप्यर्थेष्वतृप्तिः । संगः प्राप्तेविषये म नसः प्रीतिलक्षणः संश्लेषस्तयोः समुद्भवं निदानभूतं तद्रजो हे कौंतेय । कर्मसंगेन दृष्टादृष्टार्थेषु कर्मसु संगस्तत्परतातेन निबध्नाति देहि नं देहाभिमानिनम् ७ तमोगुणः तु पूर्वाभ्यां विलक्षणः अज्ञानमायाया आवरणशक्तिस्तत उद्भूतमज्ञानजं विद्वि अतः सर्वेषां देहिनां मोहनं भ्राति हेतुः । प्रमादोऽनवहितत्वं सत्त्वकार्यप्रकाशविरोधी । आलस्यं जडता तच्च रजः कार्यप्रवृत्तिविरोधि । उभयकार्यनि रोधिनी तमोगुणालंबनावृत्तिर्निद्रा ताभिस्तत्तमो निद्रा विध्नाति हे भारत देहि नमित्यनुवर्तते ८ सत्त्वमुत्कृष्टं सत्सुखदुःखकारणमभिभूय संजयति संश्लेषं जनयति एवमुत्तरत्रापि । ज्ञानं प्रकाशमावृत्य प्रमादे अवश्यकर्तव्यस्याकरणे ९

सत्त्वादयः कदास्वस्वकार्ये प्रभवन्तीत्याशंक्ये तरेतरयोरभिभवे सतीत्याह रज इति रजस्तमसी अभिभूय सत्त्वं भवति वर्धते । एवं रजोऽपि सत्त्वतमसी अभिभूय भवति । तथा तमोऽपि सत्त्वरजसी अभिभूय भवतीत्यर्थः १० तत्तद्गुणोद्भवं लिङ्गान्याह त्रिभिः सर्वेति अस्मिन् देहे यदा सर्वेषु द्वारेषु बाह्याभ्यन्तरविषयो पलब्धिसाधनेषु बाह्याभ्यन्तरकरणेषु प्रकाशः स्वस्वविषयावरणविरोधी परिणामविशेषो जायते तेन च ज्ञानं शब्दादिविषयस्य याथात्म्येन प्रकाशो यदा जायते तदा सत्त्वं विवृद्धमिति विद्याजानीयात् । उत अपि सुखादिलिङ्गेनापि जानीयादित्यर्थः ११ लोभः प्रासाधिके गर्धः । प्रवृत्तिरग्निहोत्रादी । आरंभो गृहादेः । कर्मणामशमः सतामसतां वा कार्याणामनुपमः । स्पृहादृष्टे परधनादावुपादित्सा । रजसि विवृद्धे सति एतानि लिङ्गानि जायंते हे भरतर्षभ १२ सत्यपि बोधके गुर्वादावप्रकाशः सत्त्वकार्यप्रकाशानुदयः । अप्रवृत्तिः सत्यपि प्रवृत्तिनिमित्ते रजः कार्यप्रवृत्त्यनुदयः । प्रमादः कार्याकार्यविवेकराहित्यं । मोहो निद्रालस्यादिरूपः १३ प्रलयं मरणं उतमविदां हिरण्यगर्भाद्युपासकानां देवानां वालोकान् अमलान् निर्दुःखान् १४ कर्मसंगिषु श्रौतस्मार्तकर्मनुष्ठातृषु मनुष्येषु मूढयोनिषु तिर्यक्स्थावरचांडालादिषु १५ सुकृतस्य सात्त्विकस्य कर्मणः फलं निर्मलं दुःखाज्ञानमलशून्यं सात्त्विकं ज्ञानवैराग्यादिकं । रजसो राजस्य कर्मणः फलं दुःखं । तमसस्तामसस्य कर्मणः फलमज्ञानं । सात्त्विकादिकर्मलक्षणं च नियतं संगरहि रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं भवति भारत ॥ रजः सत्त्वं तमश्चैव तमः सत्त्वरजस्तथा १० सर्वद्वारेषु देहेऽस्मिन् प्रकाश उपजायते ॥ ज्ञानं यदा तदा विद्याद्विवृद्धं सत्त्वमि त्युत ११ लोभः प्रवृत्तिरारंभः कर्मणामशमः स्पृहा ॥ रजस्येतानि जायंते विवृद्धे भरतर्षभ १२ अप्रकाशोऽप्रवृत्तिश्च प्रमादो मोह एव च ॥ तमस्येतानि जायंते विवृद्धे कुरुनंदन १३ यदा सत्त्वे प्रवृद्धे तु प्रलयं याति देहभृत् ॥ तदा तमविदालोकानमलान् प्रतिपद्यते १४ रजसि प्रलयं गत्वा कर्मसंगिषु जायते ॥ तथा प्रली नस्तमसि मूढयोनिषु जायते १५ कर्मणः सुकृतस्याहुः सात्त्विकं निर्मलं फलम् ॥ रजस्तु फलं दुःखमज्ञानं तमसः फलम् १६ सत्त्वात्संजायते ज्ञानं रजसो लो भ एव च ॥ प्रमादमोहौ तमसो भवतोऽज्ञानमेव च १७ ऊर्ध्वं गच्छंति सत्त्वस्था मध्ये तिष्ठंति राजसाः ॥ जघन्यगुणवृत्तस्था अधोगच्छंति तामसाः १८ ना न्यंगुणेभ्यः कर्तारं यदा द्रष्टाऽनुपश्यति ॥ गुणेभ्यश्च परं वेति मद्भावं सोऽधिगच्छति १९ गुणानेतानतीत्य त्रीन्देही देहसमुद्भवान् ॥ जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमु क्तोऽमृतमश्नुते २० ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ कैर्लिङ्गैस्त्रीन्गुणानेतानतीतो भवति प्रभो ॥ किमाचारः कथंचैतांस्त्रीन्गुणानतिवर्तते २१

तमित्यादिनाऽष्टादशे वक्ष्यति १९ एतादृशफलवैचित्र्यपूर्वोक्तमेव हेतुमाह सत्त्वादिति १७ यतः सत्त्वादिभ्यो ज्ञानादीनि जायंते ततः सत्त्वादिवृद्धिकाले प्रलयं गच्छंतः क्रमेणोत्तममध्यमाधमा सुयोनिषु जायंत इत्याह ऊर्ध्वमिति । ऊर्ध्वदेवभावे । मध्येमानुषभावे । अधोनरकतिर्यक्स्थावरभावे । जघन्यं निचयं गुणवृत्तं निद्रालस्यप्रमादादितत्स्थास्तामसाः १८ कथं प्रकृतिः पु रुषं बध्नातीत्यस्योत्तरमुक्तं । कथं वा ततोऽस्य मुक्तिरित्यस्योत्तरमाह नान्यमिति गुणेभ्यः कार्यकारणविषयाकारपरिणतेभ्योऽन्यं दृशमात्रमात्मानं द्रष्टा जीवः कर्तारं नानुपश्यति विवेकमनुप श्यति किंतु गुणा एव कर्तार इत्येव पश्यति न त्वहं कर्ता इति । तथा गुणेभ्यः परं गुणव्यापारसाक्षिभूतं मायदावेति तदा सवेदिता मद्भावं ब्रह्म भावं गच्छति अन्यदा तु गुणभावं गतो भवति १९ कथं त्वद्भा वं गच्छतीति तत्राह गुणानिति एतांगुणान् महदादित्रयोविंशतिविकारात्मना परिणतान् देहसमुद्भवान् स्थूलदेहस्य समुद्भवोभ्यस्तानतीत्य जीवनेवाति क्रम्यानि विक्लपकसमाध्यम्यासेन बा धित्वाऽमृतं मोक्षमश्नुते प्राप्नोति । एतेनानंदावाप्तिर्गुणात्ययप्रयोजनमुक्तं । यतो मुक्तो जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तः सन्निति तु अनर्थनिवृत्तिरुक्ता २० प्रकृतितो मुक्तिप्रकारे उक्तेऽयमुक्तलक्षणा निपृच्छन्नर्जुन उवाच कैरिति कैर्लिङ्गैश्चैस्त्रीन्गुणानेतान् व्याख्यातानतीतो भवति प्रभो । सच किमाचारः कोऽस्याचारः कथं केन च प्रकारेणैतांस्त्रीन्गुणानतिक्रम्य वर्तते २१

ध्वंमूलं । अधःशाखं ऊर्ध्वदधोःसोपानस्थानीयाः शाखा इव शाखाः अव्यक्तमहवहंकारपंचतन्मात्राषोडशविकारहिरण्यगर्भविराट्प्रजापतिसुरगंधर्वासुरनरतिर्यक्स्थावररूपायस्यसोऽधःशाखस्तं । ननुऽपिस्थातुंयोग्यमनृतत्वादश्वत्थसंसारवृक्षम् । तथाऽप्यव्ययंमूढानामनाच्यनंतं प्राहुर्वेदाः । ऊर्ध्वमूलोऽवाक्शाखेषोऽश्वत्थःसनातनइत्यादयः । छंदोसिन्वेदास्तदुपलक्षिता यज्ञादयस्तत्पवर्णानिपर्वणसंघातवत्शोभाहेतवोयस्यतरोस्तमश्वत्थंयोवेदमिथ्यात्वेनसपर्ववेदवित्तुविदितवेद्यइत्यर्थः । अत्राश्वत्थरूपकेणसंसारोवर्ण्यते १ अधश्चमानुषेभ्यस्तिर्यक्स्थावरादयोऽवीच्यंताः । ऊर्ध्वचमानुषेभ्यएवोपरिचंगंधर्वयक्षादिहिरण्यगर्भपर्यंतंप्रसृताःप्रसंभ्राप्तास्तस्यशाखाः । गुणैःसत्त्वादिभिःप्रकर्षेणवृद्धाःगुणप्रवृद्धाः । विषयाएवरंजकतयाकोमलपल्लवरूपाणिप्रवालानियासांताः । संसारवृक्षस्योपरिमूलं ब्रह्म उक्तम् । अधश्चइहमनुष्यलोकेचतस्यमूलानिवासनारूपाण्यवांतरमूलान्यनुसंततानिप्रवाहनित्यानि । यतःकर्मानुबंधीनिकर्मैवधर्माधर्मार्थमनुबंधःपश्चाद्भावियेषांतानिकर्मानुबंधीनि । वासनाभ्यःकर्माणिकर्मभ्योवासनाइत्यनवरतसंततानोऽयंवृक्षइत्यर्थः २ ननुऽपिस्थातुमर्हश्चाव्ययश्चेत्युक्तेप्रतिक्षणविनाशिविज्ञानसंतानरूपोवाव्रीह्यादिवत्प्रवाहनित्योवाऽयंसंसारस्तर्हिदुरुच्छेद्योवासनानां कर्मणांचबीजांकुरवदन्बोभ्यजन्महेतुत्वस्यावर्जनीयत्वादित्याशंक्यसत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयोऽयमित्येतंपक्षमाश्रित्यपरिहरति नरूपमिति रज्जुरगस्येवास्यरूपंसम्यग्दृशावीक्ष्यमाणं सन्नोपलभ्यते इहजीवत्येवदेहे । यथापूर्वमज्ञानदशायांतथानोपलभ्यतेज्ञानदशायां । तेनास्यमृषात्वमनुभवैकवेद्यमित्युक्तं एतेनानुपलभ्यरूपत्ववचननेस्वप्रकाशानांविज्ञानानांरूपवतांबीजादीनांचसादृश्यस्यव्यावृत्तिः तर्हिशशविषाणवत्तुच्छप्रायंस्यादित्यतआह नांतोनचादिरिति उपादानस्यमूलान्नानस्याद्यंतगून्यत्वादय-

—मप्याद्यंतशून्यइत्यर्थः । तर्ह्यात्मवदपरिहार्यः स्यादित्याशंक्याह । नचसंप्रतिष्ठाभस्यप्रतिष्ठारूपं लयस्थानं वृक्षस्यभूमिरिवनास्ति । नचायं ब्रह्मणो विकारो येन तत्रैवलीयेत नचैष्टापातिः ब्रह्मणः कौटस्थ्यभंगापत्तेः । कितर्हितुच्छमज्ञानमस्योपादानं तस्मिन् श्रुतज्ञानेन विनष्टे समूलस्यास्योच्छेदोभवत्यज्ञानस्यचतुच्छत्वं 'तुच्छेनाश्वपिहितं यदासीत्' इत्यादिश्रुत्या । तत्कार्यस्य रज्जुरमादेः प्रलये तदनुपलभस्यानुभवेनचसिद्धं । तस्मादस्यप्रतिष्ठानोपलभ्यतइतियुक्तमेवोक्तं । तमेनमश्वत्थंवासनानांदादर्यात्सुविहृतमूलं दृढतरमूलमप्यसंगशस्त्रेणसंगोदेहादितादात्म्यबुद्धिस्तद्वर्जनमसंगः स एवशस्त्रेणतेनदृढेनपरिपक्वेनचिच्छत्वा ततःपदंतत्परिमार्गितव्यमित्युत्तरेणान्वयः । यद्यपिस्थूलसूक्ष्मयोःसंसारयोरसंगःसुषुप्तौस्वयमेवजायते तेनतन्मूलवासनाभिरप्यात्मनोऽसंगोऽनुमीयतेतथापि वासनामूलस्याज्ञानस्यज्ञानेनानुच्छेदान्नासंगधीर्दृढाभवतितस्मान्निर्विकल्पसमाध्यभ्यासेनकारणशरीरस्याप्यसंगःसाध्यः तेनचासंगशस्त्रेणास्यच्छेदोमूलोच्छेदोलवणोदकवज्रज्जूरगवद्वाप्रविला पनरूपःकर्तव्यः । नतुसाख्यानाभिवस्वरूपेणसतःपरिवर्जनमात्रं ९ तमिममश्वत्थंछित्वाकिंकर्तव्यमतआह ततइति नकेवलंनिर्विकल्पसमाधिनातदसंगमात्रेणकृतार्थताकिंतर्हिततोऽसंगानंतरं तत्श्रुतिप्रसिद्धं पदंपदनीयं ब्रह्मपरिमार्गितव्यं श्रुतियुक्तिबलेनाहमेवब्रह्मास्मीतिज्ञातव्यं । यस्मिन्पदेनिर्विकल्पेगताःप्राप्ताःसंतोननिवर्ततिनपुनर्निवर्तते । तमेवप्रत्यगानंदमाद्यंपुरुषपुरिशरीरे शयानमहमपिप्रपद्येशरणागतोऽस्मीतिभावयेत् । भगवत्पुत्रवाइदं वचनं लोकशिक्षार्थं वर्तएवचकर्मणीतिवत् । कोऽसौपुरुषः यतःपुराणीआद्याप्रवृत्तिः । 'सोऽकामयतबहुस्यांप्रजायेयेति' इत्येवं रूपाप्रसृताअस्मास्वपिप्रवृत्ता । यतोवयमपिइदानींकामयामहेधनादिनावयंभूयांसःस्यामप्रजयाप्रजायेमहीतिचेति । येनेयंप्रवृत्तिर्दिशितातत्प्रणामेनैवसानिवर्तितव्यतइत्यर्थः ४ एवमेकांतिकस्य

ततःपदंतत्परिमार्गितव्यंयस्मिन्गताननिवर्ततिभूयः ॥ तमेवचाद्यंपुरुषंप्रपद्येतःप्रवृत्तिःप्रसृतापुराणी ४ निर्मानमोहाजितसंगदोषाअध्यात्मनित्याविनिवृत्त कामाः ॥ द्वंद्वैर्विमुक्ताःसुखदुःखसंज्ञैर्गच्छंत्यमूढाःपदमव्ययंतत् ५ नतद्भासयतेसूर्योनशशांकोनपावकः ॥ यद्वत्त्वाननिवर्ततेतद्वामपरमंमम ६

सुखस्याच्छादकंसंसारश्वत्थंतच्छेदकमसंगशस्त्रं चोक्ता तस्यसुखस्यप्राप्तावधिकारिणंतस्यस्वरूपंचाहद्वाभ्यां निर्भनेति । मानोदर्पः मोहोविपर्ययस्तद्रहिताः निर्मानमोहाः । जितःसंगःकर्ताह मित्यभिमनोदोषोरागादिश्वयैस्तेजितसंगदोषाः । अध्यात्मंआत्मनित्याःनिष्ठावतःआत्मध्यानपराइतियावत् । विनिवृत्तकामाःत्यक्तसर्वपरिग्रहाः । द्वंद्वैः सुखदुःखेत्युपलक्षणंशीतोष्णा दीनामपि तैर्विमुक्तास्तितिक्षावंतइत्यर्थः । अमूढाःविद्यायाऽविद्यानाशंकृतवतः । तत्पदंअव्ययंपुनरावृत्तिमच्छंति ९ ननुयदितदूर्ध्वपदंगच्छंतितर्हिततःपातोऽप्यवश्यंभावीपतनांताःसमुच्छ्र याइतिन्यायात् । ततश्चयस्मिन्गताननिवर्ततीत्यनुपपन्नमित्याशंक्यतस्यपदस्यस्वरूपमाह नतदिति तत्पदंसूर्योनभासयति रूपादिहीनत्वेनचक्षुरयोग्यत्वात् । एतेनसर्वेषांबाह्योद्विषाणांनि वृत्तिः । यद्विरूपवच्चक्षुर्योग्यंतत्सूर्येणचक्षुरनुग्राहकेणभास्यंदंतुनतयेत्यर्थः । नशशांकश्चंद्रोऽपिभासयति यन्मनोग्राह्यंवस्तुतच्चंद्रेणमनोनुग्राहकेणभास्यंदंतुनतया । यन्मनसानमनुतइति श्रुत्याऽस्यमनोग्राह्यत्वनिषेधात् । नापिपावकोभासयति यद्विवाचाग्राह्यंतदनुग्राहकेणपावकेनभास्यंदंतुनतया यद्वाचाऽनभ्युदितमितिश्रुत्यास्यवागोचरत्वनिषेधात् । नचक्षुपागृह्यते नापिवाचेत्यादिश्रुत्यंतरंच । यतश्चक्षुर्मनोवाचामगम्यंतेनस्थूलसूक्ष्मकारणप्रपंचातीतंप्रत्यगद्वयं । नांतःप्रज्ञंनबहिःप्रज्ञंअस्थूलमनणुइत्यादिश्रुतिभिःसर्वविशेषरहितंयत्प्रतिपादितंतत्तममपरमं धामवृत्तिरूपज्ञानादपरमादन्यज्ज्योतिश्चिन्मात्रं ममेतिसंबंधोराहोःशिरइतिवदुपचारात् मदभिन्नंज्योतिःस्वयंप्रकाशमित्यर्थः अतएवयद्वत्त्वाप्राप्यज्ञात्वेत्यर्थः । ननिवर्ततेनिवृत्तिकारणस्य मूलाज्ञानस्याभावात् । एवंवाख्यानेहि'यदाह्येवैषएतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिरुक्तेऽभयंप्रतिष्ठाविंदते अथसोऽभयंगतोभवति'इतिश्रुत्यथानुगमोदृश्यते । अदृश्येइतिदृग्गोच्यत्वेन-

सूर्यमास्यत्वंपर्युष्यते । अनात्म्येआत्मनोमनसोयोग्येआत्म्यंतदन्यत्रअनात्म्येइतिमनसोऽप्ययोग्यत्वेनचंद्रमोभास्यत्वंनिरस्यते । अनिलयनेनिलीयतेऽस्मिन्सर्वस्थूलसूक्ष्ममितिनिलय नंकारणंतद्वित्रे । अतएवानिरुक्तेनिर्वचनायोग्येवाचामगोचरइत्यर्थः । तेनपावकाप्रकाशेइतिसिद्धम् । येतुसूर्याद्यप्रकाशमर्षिरादिमार्गगम्यसत्यलोकादप्युपरितनमप्राकृतं वैष्णवंपदं नित्यंदेशांतरेऽस्तितद्रत्वापुनर्ननिवर्ततइतिव्याचक्षते । तेषानरूपमस्येहतयोपलभ्यतइतिदृश्यस्यतुच्छत्वादेवतादृशस्यापितुच्छत्वमपरिहार्यदृश्यत्वाविशेषात् तस्माद्यथोक्तएवश्लोकार्थः ९ ननुयदिसूर्याद्यमास्यज्योतीरूपस्त्वक्षेत्रज्ञंचापिमांविद्वीतिस्वस्यैवक्षेत्रज्ञत्वंबुधेतर्हिक्षेत्रज्ञस्यसतस्तवद्यदादिप्रकाशोकिमितिसूर्याद्यपेक्षादृश्यते । नहिस्वयंज्योतीरूपःस्वविषयावभासनेज्योति रंतरमपेक्षतेदीपादिष्ववर्शनादित्याशंक्याहत्रिभिः । ममैवेति यद्यस्मादीश्वरोजगत्स्रष्टाशरीरंअवाप्नोति । 'सपृथग्प्रविष्टानस्वाग्नेभ्यः' । तत्सृष्टातदेवानुप्राविशत्'इत्यादिश्रुतिभ्यः ईश्वरएवश रीरधारी तथायद्यस्माद्धेतोः अपिशब्दोऽवधारणार्थं चःसमुच्चयार्थः । 'कस्मिन्नहमुत्क्रांतउत्क्रांतोमविष्यामिकस्मिन्वाप्रतिष्ठितेप्रतिष्ठास्यामीतिसप्राणमसृजत'इतिश्रुतेः । प्राणधारणेनोपाधिना ईश्वरएवचउत्क्रामतिततोहेतुद्वयाज्जीवलोकेसंसारेयोजीवभूतःप्राणीसतनातनःसर्वदेकरूपोऽहमेवेतिवक्तव्येयथाऽग्नेःक्षुद्राविस्फुल्लिगावुच्चरंत्येवमेवेतस्मादात्मनःसर्वएतआत्मानोवुच्चरंतीतिवद्वि विस्फुल्लिगन्यायेनसममैवांशइत्यंशाशिभावोक्तिः । यद्यपिवह्नीभेदःपरिमाणचस्वगतंनदृश्यतेतथापितूपाधिगतमेवतदुभयंतत्राप्युपचर्यतेअयमग्निरस्मादग्नेर्भिन्नःअयमस्यस्फुल्लिगःअयमस्माद ल्पइति । एवमस्थूलमनण्वहस्वमदीर्घमितिश्रुतेश्चतुर्विधपरिमाणशून्येब्रह्मणिममैवांशइत्यंशाशिभावेनभेदोऽल्पत्वमहत्वेचोपचारादोपाधिकेध्येये तथाचश्रुतिः । 'बुद्धेर्गुणेनात्मगुणेनचै

ममैवांशोजीवलोकेजीवभूतःसनातनः ॥ मनःषष्ठानींद्रियाणिप्रकृतिस्थानिकर्षति ७ शरीरंयदवाप्नोतियच्चाप्युत्क्रामतीश्वरः ॥ गृहीत्वैतानिसंयातिवायुर्गंधानि वाशयात् ८ श्रोत्रंचक्षुःस्पर्शनंचरसनंच्राणमेवच ॥ अधिष्ठायमनश्चायंविषयानुपसेवते ९ उत्क्रामंतंस्थितंवापिभुंजानंवागुणान्वितम् ॥ विमूढानानुपश्यं तिपश्यंतिज्ञानचक्षुषः १० यतंतोयोगिनश्चैनंपश्यंत्यात्मन्यवस्थितम् ॥ यतंतोऽप्यकृतात्मानोनैनंपश्यंत्यचेतसः ११

वह्याराग्रमात्रोह्यवरोऽपिदृष्टइति । समःषुषिणासमोमशकेनसमोनागेनसममिस्त्रिभिलोके'इतिच । तथाचविस्फुल्लिगोवाह्निरेवतुवन्त्वांशः । एवंजीवोऽपिब्रह्मैवतुब्रह्मांशः । ब्रह्मदाशा ब्रह्मदासाब्रह्मेकितवाउतेतिदाशादिष्वपिपिंडेषुगोत्वस्येवकात्स्न्येनरकैकस्मिन्नब्रह्मभावपरिसमाप्तिदर्शनात् निरंशंऽशाशिकल्पनायाअयोग्यत्वाच्च । सएवंजीवभूतईश्वरोममैवांशइवां शोरूपभेदोमनःषष्ठंषुतानिमनसासहषडिंद्रियाणि प्रकृतिस्थानिइंद्रियाणांप्रकृतिःस्वभावोविषयप्रावण्यंतत्रस्थितानि । कर्षतिभुक्तिप्रलयसमाधिकालेषुसंकोचयति ७ तथैतान्येवआ शयात्स्वलयस्थानात्गृहीत्वासंयातिविषयदेशंप्रतिगच्छतिप्रबोधसंगव्युत्थानकालेषु । तत्रदृष्टांतः वायुर्गंधानिवाशयात् गंधाश्रयात्पुष्पात् ८ कानितानिमनःषष्ठानि तानिगृहीत्वा गत्वाचायंकिंकरोतीत्यतआह श्रोत्रमिति अधिष्ठायव्यापारंतिकृत्वाविषयान्शब्दादीनुपसेवतेप्रकाशयति । यथादीपःस्वस्यवृत्तिलाभायतैलवत्याद्यपेक्षमाणोऽपिस्वविषयावभासने स्वयमेवप्रभुः । एवंजीवोऽपिघटाकारत्वलाभायमनःषष्ठानींद्रियाणिसूर्यादींश्चापेक्षतेतथाऽपिघटावभासंस्वयमेवकरोतिनेतराणिइंद्रियसूर्यादीनिस्वभास्यत्वात्तैलवत्यादिवदित्याशयः ९ तमेवभूतमनःषष्ठानींद्रियाणिप्राणंचाधिष्ठायतेवामुत्क्रमणेनोत्क्रामंतंतेषांस्थित्यास्थितंतेषांभोगेनभुंजानंतेषांस्वरजस्तमोगुणयुक्त्वेनगुणान्वितंघटसूर्यमिवघटाकाशमिववाघटगमनादिनागमना दिमंतंस्वतस्तुत्क्रमणादिशून्यमपिबिमूढास्तात्त्विकरूपनानुपश्यंति । ज्ञानचक्षुषस्तुपश्यंतिउपाधेरेवोत्क्रमणादिकंनतूपहितस्यात्मनइतिज्ञानंत्येवेत्यर्थः १० यतंतोयत्नशीलायोगिनश्चएनंआ त्मनिबुद्धावस्थितंविभुमुत्क्रांत्यादिहीनमसंगंपश्यंति । यतंतोऽपिअकृतात्मानः भेयज्ञादिभिरशोषितचिदाःपुननपश्यंति यतःअचेतसःआनेर्जिताचिताः पाषाणतुल्याइत्यर्थः ११

कथं तर्हि सूर्यादीनामपि भासकत्वं लोके दृश्यते तदपि मदादेशादेवेत्याह यदादित्येति अत्राप्यादित्यादिष्वैः करणाधिष्ठाप्योदेवतास्तदधिष्ठेयानि करणानि च तत्रैव गृह्यन्ते यदादित्यादिषु बाह्य
करणे अधिष्ठातृषु तदधिष्ठेयेषु बाह्यकरणेषु च गतं विद्यमानं तेजोविषयप्रकाशनसामर्थ्यसर्वजगद्भासयते तदेजोमामकं मदीयं विद्धि । 'येन सूर्यस्तपति तेजसेऽहः । येन चक्षुःपिपश्यति' इत्यादि श्रुतिभ्यः ।
एवं मनश्चंद्रमसो र्येदांतरप्रपंचप्रकाशनसामर्थ्यतदपि मामकमेव । तथा यद्वागयोरव्याकुतादिविषयप्रकाशनसामर्थ्यतदपि मामकमेवेत्यर्थः । अक्षरयोजनास्पष्टा १२ न केवलमादित्यादिगत
प्रकाशनसामर्थ्यमामकमपितु पृथिव्यादिगतं भूतधारणव्यापनसामर्थ्यमपि मदीयमेवेत्याह गामिति गां पृथिवीमाविश्यतां पृथिवीं दृष्ट्वा भूतान्यहमेव धारयामि भोजसाबलेन अन्यथा पृथिवी
सिकतामुष्टिवा द्विशीयेत तथा च मंत्रवर्णः । 'येन द्यौरग्रापृथिवी च दृष्टेति । सदाधारपृथिवीमिति च । तथा अहमेव सोमो रसात्मको जलात्मकः । 'रसो जलं रसो हर्षः' इत्यनेकार्थमंजरी जलमयो मूत्रासर्वा
ओषधीः पुष्पा मिश्रसवतीः पुष्टाश्च करोमि सोमो हि स्वात्मरसानुप्रवेशेन सर्वाओषधीः पुष्पातीति प्रसिद्धं ११ अहं वैश्वानरसं जज्ञदरस्थोऽग्निर्भूत्वा प्राणिनां सर्वेषां देहमाश्रितः सन् प्राणापानाम्यावायु
भ्यां समायुक्तः समुदीपितश्चतुर्विधमन्नमदनीयं भक्ष्यं दंतव्यापारापेक्षमपूपादि । भोज्यं तद्वनपेक्षं चावसादि । लेह्यं गुडशर्करादि । चोष्यं निश्चोष्यत्युपमानमिक्षुं दंडादि । एतेन सर्वत्र सर्वांश
किर्या दृश्यते सामदीयेवेति भावः । तदेवं भोक्ता वैश्वानरोऽग्निर्भोज्यमन्नं सोमस्तदेव मुमयमग्नीषोमी सर्वमिति पश्यतोऽब्रवीत्पलेपो नमवतीत्यपि द्रष्टव्यम् १४ किंच सर्वस्य प्राणिजातस्याहं हृदिसन्नि
यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलम् ॥ यच्चंद्रमसियच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धि मामकम् १२ गामाविश्य च भूतानि धारयाम्यहमोजसा ॥ पुष्पा मिश्रसवतीः सर्वाः सोमो
भूत्वारसात्मकः १३ अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ॥ प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधम् १४ सर्वस्य चाहं हृदिसन्निविष्टो मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोह
नंच ॥ वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो वेदांतकृद्वेदविदेव चाहम् १५ द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते १६ उत्तमः पुरु
षस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ॥ योलोकत्रयमाविश्य विभर्त्यव्यय ईश्वरः १७ यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः ॥ अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः
१८ यो मामेवमसंभूटो जानाति पुरुषोत्तमम् ॥ स सर्वविद्भजति मां सर्वभावेन भारत १९

विष्ट आत्मेत्यर्थः । अतो मत्त आत्मनस्तेषां स्मृतिर्ज्ञानं च पुण्यवता । पापिनां तु तयोरपोहनं विस्मरणमज्ञानं च भवति । तथा च सर्वैर्देवैः कर्मोपास्तिज्ञानकांडात्मकैरहमेव परमात्मा वेद्यो वेदांतकृ
देदांतोक्तविद्यासंप्रदायकृत्ववेदवित् वेदार्थविज्ञाहमेव । एतेन वेदांतविदेदविद्वत्स्वविभूतिरित्युक्तं भवति १५ सर्वेशास्त्रद्वयसंयुताति द्वाविमौ पुरुषौ क्षरो विनाशी स च
सर्वाणि भूतानि प्राणवैतर्किकसंयुतिसुप्रलयकेवल्यदाबुधाधिनाशमनुविनाशशी लोजीवो ब्रह्मप्रतिबिम्बभूती जलाकोपमः । 'प्रज्ञानचन एवेतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्यवानुविनश्यति' इति श्रुतेः । कूटस्थो
निर्विकारो मायो पाधिरक्षरः तदुपाधेरकर्मजत्वेन नाशासंभवात् उपाधिदोषिणावशीकृतत्वाच्चासौ न क्षरति स्वकृपात्रयवत् इत्यक्षरः १६ एताभ्यां कार्यकारणोपाधिभ्यामन्योनिरूपाधिरुत्तमः पुरु
षः योऽसौ परमात्मेत्युदाहृतः शास्त्रे । योऽसौ मायया ईश्वरो भूत्वा लोकत्रयमुत्तममध्यमाधमशरीररूपमाविश्य प्रविश्य धारयति शरीरत्रयं । अथापि अव्ययः सर्वज्ञत्वेन ईश्वरधर्मेण अल्पज्ञत्वेन जी
वधर्मेण वानव्येति वर्धते क्षीयते वेत्यर्थः १७ यस्मादिति क्षरमुपाधिमक्षरं चोपाधिमतीतोऽतिरूपस्थितोऽहमतोऽक्षरादपि चोत्तमः उत्कृष्टतमः । जडात्क्षररूपादुपाधेरुत्कृ
ष्टस्तदुपहितो जीवश्चेतनत्वात् । ततोऽप्युत्कृष्टतरो मायोपाधिः स्वतंत्रत्वात् । ततोऽप्युत्कृष्टतमोऽनुपाधिरनागतो कृपात्वात् । अक्षरार्थः स्पष्टः १८ एतद्विज्ञानफळमपि मक्तिरेवेत्याह
यो मामिति असंभूटः समपुरुषोत्तमत्वे संशयविपर्ययादिहीनः स एव सर्वविद्यतो मां पुरुषोत्तमं जानाति तत्फलं च मां सर्वभावेन सर्वभूतानां सर्वैः प्रकारैर्भजति १९

अस्मिन्नध्याये मगवत्स्वज्ञानस्य भोक्तृफलत्वमुक्त्वाऽप्येदानीं तस्तीति इतीति इति एतद्गुह्यतममत्यंतरहस्यं शास्त्रं यद्यपि इयमष्टाध्यायीकृत्स्ना शास्त्रं तथाऽप्यस्मिन्नध्याये कृत्स्नस्य शास्त्रा
र्थस्य प्रदर्शनाय मपि शास्त्रं । अत्र हि कार्यकारणविभागः संसारवृक्षस्यानित्यत्वं भगवतो विभूतयोऽस्तुत्वं वेदसंवेदवित् वेदस्वैरहमेव वेद्य इत्यादिना सर्वैः शास्त्रार्थो दर्शितोऽस्ति । इदं मयोक्तं
हे अनघ निर्व्यसन एतत्तत्तत्संयुतत्वाबुद्धिमान्ज्ञानी स्यात् आत्मविद्भवेत् तावता कृतकृत्यः । सर्वद्विकृत्य परमात्मा वगतिपर्यंतं तत्रैव कृत्स्नपुरुषार्थसमाप्तेः । चात्मा संप्रापणीयश्च स्यात् भव
ति नातः परं कर्तव्यमवशिष्यते इत्यर्थः २० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये पंचदशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ पर्वणि ० ॥ ३९ ॥ नवमध्याये राक्षसी आसुरी देवी चेति तिस्रः
संपद उक्तास्तु राक्षसी मासुर्यामेवांतर्भाव्यद्वेषसंपदावप्रवृत्ता येते । द्वापहभाजापत्या देवाश्चासुराश्चेति श्रुतोऽमयसत्त्वगुदयादिधीवृत्तयो देवाः दंभवर्पादिधीवृत्तयोऽसुरा इति द्वैराश्यस्यै
व दर्शनात् । पूर्वाध्यायांति इदमुक्तं मयाऽनघेत्यर्जुनं संबोधयताऽनघत्वं देवसंपत्तिमत्त्वं तद्विपर्ययस्वरूपसुरीसंपदिति दर्शयितुं श्रीभगवानुवाच अमयमिति अभयं स्वोच्छेदबुद्धिमावः । सत्त्वसंशुद्धि
श्चित्तनैर्मल्यं ज्ञानश्रवणादिजन्ययोगो ज्ञातेऽर्थे चित्तप्रणिधानं तयोर्व्यवस्थितिर्निष्ठा । एषामुत्थाय देवीसंपदं दामयथाशक्तिसंविभागोऽज्ञादीनां । दमो बाह्ये द्वियनियमः । यज्ञः श्रौतस्मार्तादिः
स्वाध्यायो वेदाध्ययनं । तपो वक्ष्यमाणकृष्णशारीरादिविविधं । आर्जवमुच्चैस्त्वसंवेदा १ किंच अहिंसाप्राणिपीडावर्जनं । सत्यमप्रियातृत्ववर्जनं यथाभूतार्थभाषणं । अक्रोधः परैराकुष्टस्यामिह

इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयाऽनघ ॥ एतद्बुद्ध्या बुद्धिमान् स्यात्कृतकृत्यश्च भारत २० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासु ० पुरुषोत्तमयोगो
नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ पर्व ० ऊन चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अभयं सत्त्वसंशुद्धिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिः ॥
दानं दमश्च यज्ञश्च स्वाध्यायस्तप आर्जवम् १ अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्यागः शान्तिरपैशुनम् ॥ दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं ह्रीरचापलम् २ तेजः क्षमा धृतिः शौचमद्रो
हो नातिमानिता ॥ भवन्ति संपदं देवीमभिजातस्य भारत ३ दंभो दर्पोऽभिमानश्चक्रोधः पाशुप्यमेव च ॥ अज्ञानं चाभिजातस्य पार्थ संपदमासुरीम् ४ देवीसंपद्वि
मोक्षाय निबन्धायासुरीमता ॥ मा शुचः संपदं देवीमभिजातोऽसि पांडव ५ द्रौप्यतस्य गौलोकेऽस्मिन् देव आसुरेष्वच ॥ देवो विस्तरशः प्रोक्त आसुरं पार्थ मे शृणु ६
प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च जनानां विदुरासुराः ॥ न शौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु विद्यते ७

तस्य वा प्राप्तस्य क्रोधस्योपशमनं । त्यागः सर्वकर्मसंन्यासः । पूर्वदानस्योक्तत्वात् शान्तिरंतःकरणस्योपरमः । पैशुनं परदोषप्रकाशनं अपैशुनं तद्वर्जनं । दया दुःखितेषु भूतेषु कृपा । अलोलुप्त्वं मि
द्वियाणां विषयसंनिधावप्यविक्रिया । मार्दवं मृदुता । ह्रीर्लज्जा । अचापलं असतिप्रबोजनेवाकपाणिपादादीनामव्यापारयितृत्वं १ किंच तेजः प्रागल्भ्यं नतृयता । क्षमा आकुष्टस्य ताडितस्य वा
विक्रियानुत्पत्तिः । उत्पन्नाया विक्रियायाः प्रशमनमक्रोध इत्युक्तं । धृतिर्देहेन्द्रियेष्ववसादं प्राप्तेषु तस्य प्रतिषेधकोऽतःकरणवृत्तिविशेषो येनोत्तंभितानि देहादीनि नावसीदंति । शौचं द्विविधं भृजलाभ्यां वा
ह्यमांतरं मनोबुद्धयोर्नैर्मल्यं मायारागादिकालुष्याभावः । अद्रोहः परजिघांसाया अभावः । नातिमानिता अत्यंतमानराहित्यं । एतानि अभयादीनि देवीसत्त्वप्रधानां संपदमभिलक्ष्य जातस्य स्वमा
वतो भवन्ति हे भारत ३ अयेदानीं रजस्तमोमयी आसुरीसंपद उच्यते दंभ इति दंभो धर्मव्यजित्वं । दर्पः धनाभिजननिमित्त उत्तरेकः । अभिमान आत्मनि पूज्यता बुद्धिः । क्रोधः प्रसिद्धः । पाशुप्यं निशुर
भाषणं । अज्ञानमविवेकजनितो मिथ्याप्रत्ययः । एते आसुरीसंपदमभिलक्ष्य जातस्य भवति हे पार्थ ४ अनयोः संपदोः कार्यमाह देवीति देवी पूर्वोक्ता अर्जुनस्य शंका किमहमासुर्यासंपदि जातोऽस्मी
तितामपनुदति मा शुच इति ५ द्रौपदिसंख्यो भूतसंगौ भूतानां स्वभावो मे मद्भवनाच्छृणु ६ प्रवृत्तिं विविधा कर्मे निवृत्तिं निषेधवाक्यं न विदुः धर्माधर्मयोरिष्टानि द्रष्टव्यं नानरहिता इत्यर्थः ७

असत्यं सत्यवर्जितं जगत्प्राणिजातं । तथाऽप्रतिष्ठं धर्माधर्मव्यापतिश्चाभाश्रयस्तच्छून्यं । अनीश्वरमनियुक्तं आहुः । अपरस्परसंभूतं अपरस्पराः क्रियासातत्ये इति तु ब्रह्मांशुरवतपरस्पर
कारणीभूतानां धर्माधर्मतद्वासनानां यत्सातत्यं तस्मात्संभूतं किमन्यल्लोकेऽस्ति न किंचिदपि धर्माधर्मपक्षया उत्पद्यते किंतु सर्वकामहेतुकं स्त्रीपुंसयोर्मियुनीभावः कामस्तदुत्थमेव स्वभावादेव जंतुर्जायते न
त्वदृष्टादित्यर्थः ८ एतामनुपदोक्तौ लौकायतिकानामभिप्रेतादृष्टिमवष्टभ्यतामाभित्यनष्टात्मानः कामादिवशेन नष्टवैर्याः । यतोऽस्येष्टुद्रेष्टुसुखेष्टुबुद्धिर्येषां तेऽल्पबुद्धयः । आहिताः हिंसाः ९
असद्ब्राह्मणवश्याकर्षणनिध्नं जनकायसिद्ध्यादिसाधनेषु असत्सु असमीचीनेषु ग्राहानिर्बन्धात्यंताभिनिवेशास्तान् गृहीत्वा अशुचीनिमद्यमांसादिसापेक्षाणि व्रतानि नियमविशेषायेषां ते तथाभूताः
संतः कुमारप्रवर्तनेन प्रवर्तते जगतः क्षयायेतिसंबंधः १० चिंतायोगक्षेमविषयां प्रलयांतां मरणावधिं एतावत्वेह एवात्मा कामभोगपुरुषार्थ इतोऽन्यन्नास्तीति निश्चिताः निश्चयवंतः तथा च बार्हस्पत्यं
सूत्रं । चैतन्यविशिष्टः कामः पुरुषः । कामपूवैकः पुरुषार्थ इति च ११ अन्यायेन परवंचनादिना अर्थसंचयान् धनराशीन् ईहंते लिप्तंते १२ आशापाशान् विवृणोति इदमव्याति १३
क्रोधपरायणत्वं कामपरायणत्वं च पूर्वोत्तराभ्यामर्थाभ्यामाह असाविति ईश्वरः समर्थः सर्वेषां निग्रहे । सिद्धः लब्धास्त्रिलोभोगसाधनः । बलवान् विषयोपभोगे समर्थः अतएव सुखी १४

असत्यमप्रतिष्ठं जगदाहुरनीश्वरम् ॥ अपरस्परसंभूतं किमन्यत्कामहेतुकम् ८ एतादृष्टिमवष्टभ्यनष्टात्मानोऽल्पबुद्धयः ॥ प्रभवंत्युग्रकर्माणः क्षयाय जगतो
ऽहिताः ९ काममाश्रित्य दुष्पूरंदंभमानमदान्विताः ॥ मोहाद्गृहीत्वाऽसद्ब्राह्मणप्रवर्तंतेऽशुचिव्रताः १० चिंतामपरिमेयां च प्रलयांतामुपाश्रिताः ॥ कामोपभोग
परमाप्तावदिति निश्चिताः ११ आशापाशशतैर्बद्धाः कामक्रोधपरायणाः ॥ ईहंते कामभोगार्थं मन्यायेनार्थसंचयान् १२ इदमद्यमया लब्धमिमं प्राप्स्येमनोर
थम् ॥ इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनम् १३ असौ मया हतः शत्रुर्हनिष्ये चापरानपि ॥ ईश्वरोऽहमहं भोगी सिद्धोऽहं बलवान्सुखी १४ आढ्यो भिजनवान्
स्मिकोऽन्योऽस्ति सदृशो मया ॥ यक्ष्ये दास्यामि मोदिष्ये इत्यज्ञानविमोहिताः १५ अनेकाचित्तविभ्रांता मोहजालसमावृताः ॥ प्रसक्ताः कामभोगेषु पतंतिनरकेऽ
शुचौ १६ आत्मसंभाविताः स्तब्धा धनमानमदान्विताः ॥ यजंते नामयज्ञैस्ते दंभेनाविधिपूर्वकम् १७ अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं च संश्रिताः ॥ मामात्मपरदे
हेषु प्रद्विषंतोऽभ्यसूयकाः १८ तानहं द्विषतः कूरान्संसारेषु नराधमान् ॥ क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेव योनिषु १९

आढ्यो धनी । अभिजनवान् कुलीनः । अज्ञानेन अविवेकेन मोहिताः विविधं भ्रमं प्रापिताः १५ अनेकानां स्तिर्यकं चित्तं नीयं स्यतत् अनेकं बहुषु विषयेषु पूर्वोक्तेषु लब्धं चित्तयेषां ते अनेका चित्तास्ते च ते विभ्रांता
श्च किमिदमादौ साधनीयमिदमादौ साधनीयमिति विशेषेण भ्रांत्या कुला अनेका चित्तविभ्रांताः । मोहः असत्स्वपि सद्बुद्धिस्तदेव जालं तेन सम्भगावृताः । प्रसक्ताः प्रकर्षेण लम्बाः । अशुची विष्णुमूत्रादिमये
१६ आत्मनैवात्मानं महान्तं मन्यंते ते आत्मसंभाविताः । स्तब्धाः अप्रणताः । धननिमित्तो मानो गर्वो भवजन्मतताताभ्यामन्विताः धनमानमदान्विताः नामयज्ञैर्नाममात्रैर्यज्ञैः दंभेन धर्मध्वजितया
अविधिपूर्वकं यथोक्तधनज्ञानस्वयमृत्विक्पत्न्यादिशुद्धिरहितं यजंते १७ अहंकारोऽहमेव सर्वश्रेष्ठ इति बुद्धिः । बलं शरीरं धनाभिजननिमित्तं च । दर्पं परावर्णा । कामं क्रोधं च संश्रिताः मांसर्वदेहे
षु मविष्टं आत्मदेहेस्वदेहशोषणेन 'कर्षयंतः शरीरस्थं तन्ममममचेतसः । मां चैवांतः शरीरस्थं तान्विद्वद्यासुरनिश्चयान्' इति वक्ष्यमाणदिशा परदेहे च हिंसादिना प्रद्विषंतः । अभ्यसूयकाः सर्वत्र गुणेषु
दोक्तेषु समादिषु अशक्तत्वादिलक्षणदोषमारोपयंतः १८ तेषां कलमाह तानिति सर्वभूतसमोऽप्यहं तान् देवदोक्तशासनातिगान् मृतद्रोहकपूत्र अहमंतरात्मानं पुतटस्थोऽनेन ममैवैषम्यं स्यात् ।
पूर्वसंस्कारात्ते तथैव पापं कुर्वन्ति तदनुकूलं फलं प्राप्नुवन्तीत्यर्थः १९

आसुरयोनिप्राप्तेरपि फलमाह आसुरीमिति अधर्मानारकीं तिर्यक्स्थावरादिरूपां वा २० संक्षेपमासुर्याः संपत्तेराह त्रिविधमिति २१ कामादित्रयस्यागोर्किं स्यादत आह एतैरिति तमोद्वारेः
तमसोनरकस्य दुःखमोहात्मकस्य द्वारभूतैर्विमुक्तः सन् आत्मनः श्रेयः कल्याणं भगवदाराधनादिकं आचरति । ततः परांगतिं मोक्षं याति तस्मात्कामादित्रयं त्यजेदिति २२ न केवलं काष्ठतपस्विभिरुक्ता
मादित्यागमात्रेणोच्छास्त्रवर्ती सिद्धयतीत्याह यद्वति शास्त्रविधिशास्त्रेण इष्टसाधनतयानिष्टसाधनतया च ज्ञापितं ब्राह्मणो यजेत न सुरां पिबेदित्यादिना विहितं निषिद्धं च उत्सृज्य विहितमकरणेन
निषिद्धमाचरणेन च उत्सृज्य यावत्ते कामकारत इच्छया सः सिद्धिचित्तशुद्धिसुखैराग्यादिजनितां गुप्तिपरांगतिं मोक्षं चनावाप्नोति २३ यस्माच्छास्त्रातिगः शुद्ध्यादिकं त्रयं नाप्नोति तस्मात्तत्तद्वश्या
दिकामस्य शास्त्रमेव प्रमाणं किं कार्यं किं न कार्यमित्यस्यां व्यवस्थायां । एवं ज्ञात्वा शास्त्रं इदं कर्तव्यमिदं न कर्तव्यमिति शासनं वेदाज्ञारूपं । विधानं च तदुल्लंघने प्रतिसमाधानं । अग्निहोत्राद्यकरणेऽयं
दोषस्तत्परिहारार्थमिदं कुच्छादिकं प्रायश्चित्तं । ब्रह्महत्यादिकरणेऽदोषस्तत्परिहारार्थमिदमश्वमेधादिभ्यश्चाप्रायश्चित्तं । शास्त्रं च विधानं च तन्मामुक्तं कर्म इह मनुष्यलोके कर्तुं महर्हसि ।
लोकांतरे कर्मस्वनधिकारं दर्शयितुमिहेत्युक्तं । तदेवं शास्त्रानुवर्तिन एव चित्तशुद्ध्यादिकं नान्यस्येति सिद्धं २४ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ प० ॥ ४० ॥
तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं तद्विप्रश्रवणीजमुपलभ्यार्जुन उवाच यद्वति येषु रुषाः शास्त्रविधिं शास्त्रपदेनाश्रुतिसदाचारकुलाचाराद्युद्यते सर्वेषां तेषां धर्मप्रमाणत्वात् । तत्र योऽधिगतो विधिर्विधेयं तदु

आसुरीयोनिमापन्नामूढा जन्मनिजन्मनि ॥ मामप्राप्यैकौंतेय ततो यात्यधर्मांगतिम् २० त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ॥ कामः क्रोधस्तथा लोभस्त
स्मादेतत्र यंत्यजेत् २१ एतैर्विमुक्तः कौंतेय तमोद्वारैस्त्रिभिर्नरः ॥ आचरत्यात्मनः श्रेयस्ततो याति परांगतिम् २२ यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते कामकारतः ॥
न स सिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परांगतिम् २३ तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं ते कार्याकार्यव्यवस्थितौ ॥ ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हसि २४ ॥ इति श्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणि श्रीमद्र० देवासुरसंपद्विभागयोगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ध्र ॥ पर्वणितु चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ येशास्त्र
विधिमुत्सृज्य जंते श्रद्धयाऽन्विताः ॥ तेषां निष्ठातु का कृष्ण सत्त्वमाहोरजस्तमः १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा ॥ सात्त्विकी रा
जसी चैव तामसी चेति तां शृणु २ सत्त्वानुरूपा सर्वस्य श्रद्धा भवति भारत ॥ श्रद्धामयोऽयं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः ३

तत्सृज्य सर्वात्मना परित्यज्य जंते पूजयंति तात कूपादीन् मत्पित्राकृतो यंकूपो गंगाशतादप्यधिकोऽत्रैव ज्ञानपानावगाहनपरिचर्याप्रदक्षिणप्रक्रमणरूपा देतस्ते वनादहमिष्टं फलमवश्यं प्राप्स्यामीति
तत्र दृढतरया श्रद्धयाऽन्विताः संतस्तेषां निष्ठा इयं का कीदृशी । किं सत्त्वं सात्त्विकी वापि ज्येष्ठे श्रद्धाधिक्यदर्शनात् । किं राजः राजसी वा तेषां निष्ठा शास्त्रातिक्रमेण कामकाररूपत्वात् । आहो
इति प्रश्ने किं तमः तामसी वासानिष्ठारंगेरजतधीरिवाशास्त्रीयाया अल्पमहत्त्वबुद्धेर्विपर्यासरूपाया दर्शनात् । यदपि तु माष्येव बुद्धव्यवहारदर्शनादेव श्रद्धा न तया देवादीन् जंत इत्युक्तं तत्राप्य
विगीत एव बुद्धव्यवहारो ग्राह्यः अविगीतेऽस्मिन्तामसत्त्वादिशं कामा अयोगात् १ एवं सामान्यतः पृष्टे सामान्यमेवोत्तरं श्रीभगवानुवाच त्रिविधेति स्वभावः प्राग्भवी यौ धर्माधर्मौ ततो जाता स्व
भावजा यदि प्राग्भवे सात्त्विको देवतापूजादिधर्मोऽनेनानुष्ठितस्तर्हि तस्य शुद्धसात्त्विक्येव श्रद्धा भवति । यदि राजसो यक्षादिपूजारूपस्तर्हि राजस्येव । यदि तामसो भूतप्रेतादिपूजारूपस्तर्हि
तामसी श्रद्धा भवति । एवं त्रिविधा श्रद्धा देहिनां देहाभिमानवतां भवति तामया व्याख्यास्यमानां शृणु १ ननु श्रद्धान्वितो भूत्वाऽत्मन्येवात्मानं पश्येदिति श्रद्धया आत्मदर्शने साधनेष्वंतरंगस्त्वमुच्य
ते कथं तस्याराजसत्त्वं तामसत्त्वं चोच्यत इत्यत आह सत्त्वेति प्राकृर्कर्मसंस्कारोपेतं यादृशं बुद्धिसत्त्वं सात्त्विकं राजसत्त्वं तदनुकूलैव सात्त्विक्यादिरूपा देवतादिपूजासु फलावश्यं भावनिश्चयात्मिका-

11511

३४

मोक्षकांक्षिभिः फलं अनभिसंधाय विविधा यज्ञतपः क्रियाः दानक्रियाश्चक्रियन्ते इति योजना । ननु फलं चेन्नाभिसंधीयते तर्हि किमभिसंधयति तद्व्याकांक्षायामाह तदितिक्रियन्ते इति सर्वाः क्रियाः
स्तदिति ब्रह्मेति क्रियन्ते । यथा ब्रह्मवादिभिः 'ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्माणाहुतं ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्म कर्मसमाधिना' इत्युक्तदिशा सर्वाः ससाधनफलाः क्रियाः ब्रह्मैवेदं सर्वमिति बुद्ध्या क्रियन्ते तथा मुमुक्षु
भिरपीत्यर्थः । यदेवा हि मुक्तानां स्वाभाविकं शीलं तदेव मुमुक्षूणां शास्त्रेण विधीयत इति प्रसिद्धेः । फलमनभिसंधायेति सा त्रिध्यात्तद्वितीत्यत्रापि सामर्थ्यादभिसंधायेतिलभ्यते तेन फलमनभिसंधाय तद्वि
त्यभिसंधाय क्रियाः प्रवर्तन्ते इत्यन्वयोऽपि सुलभ एव । तदिति ब्रह्माभिधानमुच्चार्येति भाष्येऽपि उदाहृत्येति पूर्वश्लोकोक्तक्रियानुवृत्त्या योजनमस्मदुक्ताभिप्रायेणैव व्याख्येयं उच्चारणस्यापि ब्रह्मानुसंधा
नार्थत्वादिति दिक् २५ अतश्च छन्दो विनियोगमुक्ता सच्छब्दस्य विनियोगमाह द्वाभ्यां सद्भावेति सद्भावे अस्तित्वे साधुभावे समीचीनत्वे सच्छब्दः सद्विदं कर्मेति प्रशस्ते कर्मणि सत्त्वं वेदोक्तत्वा
दस्त्येवेति सच्छब्दः प्रयुज्यते आस्तिकैः २६ किंच यज्ञादौ स्थितिर्निष्ठा सदितिसमीचीनेति उच्यते तदर्थः सच्छब्दार्थो ब्रह्म तदीयं तदर्थकृतं तदर्थीयं परमेश्वरप्राप्त्यर्थं कृतं कर्म सदित्येव समीचीन
मित्येवाभिधीयते लोके तदेवं असात्त्विकं विगुणं वापज्ञादिकं श्रद्धापूर्वकं ब्रह्मणो भिधानत्रयोच्चारणेन सात्त्विकं सद्गुणं च संपादितं भवति २७ सर्वत्र श्रद्धैव साधुपुण्यहेतुरिति व्यतिरेकमुक्तेनाह अश्रद्धयेति
हुतं होमः दत्तं दानं तपस्तपमनुष्ठितं कृतमश्रद्धया विहितं भगवन्नामस्मरणमपि यच्चान्यत्तत्सर्वमसत् अभावभूतमित्युच्यते । पार्थ अतएव तत्प्रेत्यमृतापरलोकेनोपयुज्यते इहास्मिन् लोकेवानो नैवो
पयुज्यते । तस्मात् श्रद्धैव सात्त्विकी मातेव सुखकामैः शरणीकरणीयेति भावः २८ ॥ इति भी० नी० भा० सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ५० ॥ ४१ ॥ अस्यामष्टादशाध्याय्यां प्रथमेऽपोद्घातितानां
सद्भावे साधुभावे च सदित्येतत्प्रयुज्यते ॥ प्रशस्ते कर्मणि तथा सच्छब्दः पार्थयुज्यते २६ यज्ञे तपसि दाने च स्थितिः सदिति चोच्यते ॥ कर्मचैव तदर्थीयं सदित्येवा
भिधीयते २७ अश्रद्धया हुतं दत्तं तपस्तपः कृतं च यत् ॥ असदित्युच्यते पार्थ न च तत्प्रेत्यनो इह २८ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासू० श्रद्धात्रय
विभागयोगो नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ पर्वणितु एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ संन्यासस्य महाबाहो तत्त्वमिच्छामि वेदितुम् ॥
त्यागस्य च हृषीकेश पृथक् केशिनिषूदन १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ काम्यानां कर्मणां न्यासं संन्यासं कवयो विदुः ॥ सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः २
द्वितीयेऽनुव्रितानां शेषैर्व्युत्पादितानां यथोपायानां कात्स्न्येनोपसंहारा योऽयमंतिमोऽध्याय आरभ्यते तत्र पूर्वाध्यायांतेऽश्रद्धया कृतं सर्वव्यर्थमित्युक्तं तत्र फलावश्यं भावनिश्चयः श्रद्धासाच फलवतां कर्म
णामेवांगनतु कर्मविरह रूपस्य संन्यासस्य भावरूपफलवर्जितस्य अभावाद्भावोत्पत्तेरयोगात् । तस्माच्छ्रद्धासापेक्षकमपेक्षया श्रद्धानपेक्षः संन्यासः श्रेयान् न चास्त्यैव रूपस्य श्रद्धात्रै विध्यप्र
युक्तसात्त्विकादिभेदेन त्रैविध्यं संभवति येन फले तारतम्यं स्यात् तत्फलस्य दृष्टविक्षेपनिवृत्तिरूपस्य सर्वत्र तुल्यत्वात् । सच संन्यासोऽयदिकर्मत्याग एव तर्हि सिद्धं न समीहितं । यदि तु तौ भिन्नौ
तर्हितयोर्वैलक्षण्यं विचार्य मित्याशयेनार्जुन उवाच संन्यासस्येति हे महाबाहो हे हृषीकेश हे केशिनिषूदनेति बहुकृत्यः संबोधयन् जिज्ञासितेयं स्यादरं दर्शयति । संन्यासस्य तत्त्वं याथास्म्यं स्या
गात्पृथग्भूतं वेदितुमिच्छामि त्यागस्य याथास्म्यं संन्यासात्पृथग्भूतं वेदितुमिच्छामीति चकारेणानुवर्त्यते १ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच काम्यानां मिति । काम्यानां रागतः प्राप्तानां पुत्रकामेष्ट्यादीनां ।
ननु फलस्य कामना विषयत्वात् सर्वस्य कर्मणः फलवत्त्वनियमात् सर्वकर्मकाम्यमेवेति नित्यादीनामपि मुमुक्षोस्त्यागः स्यादिति सिद्धं न समीहितमित्याशं कयाह सर्वेति सर्वेषां नित्यनैमित्तिककाम्यानां
कर्मणां फलत्यागमेव त्यागं विचक्षणाः प्राहुर्न स्वस्वपतस्त्यागं प्राहुः अतो न त्वदिष्टः संन्यासः सिद्धयतीत्यर्थः । अयमाशयः । यद्यपि संन्यासस्यागशब्दो निवृत्तिमेव भूतः तथापि सावैराग्याद्वाकायकेशभ
याद्वा मौढ्याद्वा भवतीति तत्कारणानां सात्त्विकादिभेदेन भिन्नत्वात् तस्यापि सात्त्विकराजसतामसभेदेन त्रैविध्यं त्रिविधश्रद्धाप्रधानत्वं च दुर्वारं । नचाविरक्तो श्रद्धानश्रत्यक्तकर्माऽपि दृष्टविक्षेपहीनो
दृश्यते यथोक्तं वार्तिकाचार्यैः । 'प्रमादिनो बहिः श्रिताः पिशुनाः कलहोऽसुकाः । संन्यासिनोऽपि दृश्यन्ते देवसंभूषिताः' इति । तस्माद्विरक्तकृतसंन्यासापेक्षयानिष्कामकर्माचरणमेव श्रेय-

इत्याशयेन भगवता काम्यकर्मत्यागः संन्यासत्वेन नित्यादिकर्मणां फलानभिसंधानं च त्यागत्वेन स्तूयत इति तस्मादश्रद्धाकृतः संन्यासोऽप्यसन्नेवेति संन्यासाद्विषयः स्थानमिति स्मृतं स्वफलं दातुं
न समर्थ इति युक्तमुक्तं भगवता अश्रद्धाकृतं सर्वव्यर्थमिति । यतु नित्यानामेव विविदिषायोगात् काम्यानां स्वरूपतोऽपि त्यागः पूर्वार्द्धस्यार्थः । सर्वेषां कर्मणां फलतस्त्याग इत्युत्तरार्द्धार्थ इति व्या
ख्यानं पक्षद्वयप्रदर्शनपरं तदग्रिमेण श्लोकेन पौनरुक्त्यमावहतीत्युपेक्षितं २ इदमेव पक्षद्वयमाह त्याज्यमिति । एके मुख्यामनीषिणो मनोनिग्रहसमर्थाः परमात्मन्युत्पन्नविविदिषाणां पुरुषाणां देव
त्तरागादयो यथा त्याज्यास्तद्वत्कर्मत्याज्यमिति प्राहुः । अपरे तु विविदिषार्थिना यज्ञादिकं न त्याज्यमिति वा प्राहुरित्यनुवर्तते तथा च द्विविधाभ्युत्पत्तय उपलभ्यन्ते 'न कर्मणामप्रजया धेनवत्यागेनैकं अमृत
त्वमानुजः । कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः' इत्याद्याः । अविद्वद्भिषयमेवेतत्पक्षद्वयं विदुषां तु कर्मसु प्रवृत्तिकारणस्याज्ञानस्य नष्टत्वात्स्वतः सिद्ध एव त्याग इति न तान्प्रतिकर्मविधिवं
तस्यागावधिवा प्रवर्तते । यथोक्तं । 'न कर्मणि त्यज्येद्योगी कर्ममिस्त्यज्यते ह्यसौ' इति ३ निश्चयमिति तत्र कर्मणां त्यागात्त्यागविषये विप्रतिपत्तौ सत्यां प्रथमोपात्तित्यागविषये भेदमद्वचनाभिश्चर्यगुण
हियस्मात् हे पुरुष व्याघ्रत्यागस्त्रिविधः सात्त्विकराजसतामसभेदेन त्रिप्रकारः परिकीर्तितः शास्त्रे । दृढवैराग्यपूर्वकः कर्मसंन्यासः सात्त्विकः । आयासमयात् त्यागो राजसः । मौढ्यात् त्या
गस्तामस इति । तस्माद्ब्रह्मत्वात्त्यागो निश्चयेन विचारणीय इत्यर्थः ४ सूचीकटाह्न्यायेन त्यागस्वरूपकथनात्प्राक्परमतमत्यागपक्षमुपन्यस्यति यज्ञेति यज्ञादिकं कर्म न त्याज्यं किंतु कार्यमे
व विष्टिगृहीतेनेव पुंसां अवश्यमनुष्ठेयमेव तत् अकरणे प्रत्यवायश्रवणात् चकारो हेत्वर्थः । यस्माद्यज्ञोदानं तपश्चैव मनीषिणां निष्कामानां दंभादिरहितानां पावनानि चित्तशोधकानि तथा च
त्याज्यं दोषवदित्येकैकं कर्म प्राहुर्मनीषिणः ॥ यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यमिति चापरे ३ निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरत सत्तम ॥ त्यागो हि पुरुष व्याघ्र त्रिविधः संप्रकी
र्तितः ४ यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यं कार्यमेव तत् ॥ यज्ञोदानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् ५ एतान्यपि तु कर्माणि संगंत्य त्वाफलानि च ॥ कर्तव्यानीति मे पार्थ नि
श्चितं मतमुत्तमम् ६ नियतस्य तु संन्यासः कर्मणो नोपपद्यते ॥ मोहात्तस्य परित्यागस्तामसः परिकीर्तितः ७ दुःखमित्येव यत्कर्म कायकेशभयात्त्यजेत् ॥ सकृत्वा
राजसं त्यागं नैव त्यागफलं लभेत् ८ कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियतेऽर्जुन ॥ संगंत्य त्वाफलं चैव स त्यागः सात्त्विको मतः ९
श्रुतिः । 'त्रयोधर्मस्कंधायज्ञोऽध्ययनं दानमिति प्रथमस्तप एव द्वितीयो ब्रह्मचर्याऽऽचार्यकुलवासी तृतीयः सर्वे एते पुण्यलोका भवन्ति' इति यज्ञादीनां गृहस्थधर्माणां तपसोवनस्थधर्मस्याचार्यकुलवासस्य
ब्रह्मचारिधर्मस्य च पावनत्वं दर्शयति । अत्रापि यज्ञदानशब्देन गृहस्थधर्माज्ञेयास्तप इति वानप्रस्थधर्माः परितोपात्तकर्मैति ब्रह्मचारिधर्माश्च ज्ञेयाः ९ एवमत्यागपक्षमुक्त्वा औत्सुक्यात्प्रथमं स्वा
भिमत्तं त्यागात्त्यागसमुच्चयपक्षं दर्शयति एतानीति तु शब्दः पूर्वोपन्यस्तात्पक्षाद्वैलक्षण्यं दर्शयति अपिशब्द एव शब्दार्थः एतान्येव कर्माणि यज्ञदानतपांसि संगंत्य त्वा अहमेतेषां कर्ता मया वश्यमे
तानि कर्तव्यानीत्यभिमानं यो वर्णाद्यध्यासनिमित्तं त्यक्त्वा एतैः कृतैरहंस्वर्गवाचित्तुष्टिवाज्ञानं वा प्राप्स्यामीति फलानि च त्यक्त्वा चकारादेशा मकरणे मम प्रत्यवायो भविष्यतीत्येतमप्यभिसंधित्यक्त्वा
ब्रह्मनिष्ठेनेवासंगस्वभावेन पुरुषेण कर्तव्यानि इति एवं प्रकारं मे मम मतमुत्तमं पूर्वमतात् श्रेष्ठं । तत्र हि कर्तृत्वाभिमानरूपेण संगेन प्रत्यवायोत्पादभयाच्च कर्मानुष्ठानं विहितं अत्र तु तदभावादसंगत्वाच्च
शेन कर्मणां त्यागः स्वरूपेणात्याग इति भेदः ६ प्राक्प्रतिज्ञातं त्यागं त्रिविध्यमाह नियतस्येति तु शब्दः पूर्वोक्तपक्षद्वयवैलक्षण्यार्थः यस्मादधिकृतस्य मुमुक्षोर्नियतस्यावश्यानुष्ठेयस्य कर्मणः संन्यासः
स्वरूपेण त्यागो नोपपद्यते न युज्यते अज्ञस्य शुद्धयपेक्षत्वात् । एवं सति यो मोहादज्ञानात्तस्य नियतस्य कर्मणः परित्यागः सतामसः परिकीर्तितः आवश्यकं च त्यज्यते चेति विप्रतिषेधात् ७ एवं
तामसं त्यागमुक्त्वा राजसं त्यागमाह दुःखमिति यो दुःखरूपमेवेदं कर्मेति मत्वा कायकेशभयात्त्यज्येत स पुमान् तस्मादेव हेतोः राजसं राजोगुणनिर्वृत्तं त्यागं कृत्वा त्यागफलं चित्तशुद्धिद्वारा मोक्षं नैव ल
भेत् लभेत् ८ एवं द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां तामसराजसौ मुख्यवेव त्यागादुक्तौ । तामसराजसयोरुत्पत्त्यागयोरसंभवस्य भगवतैव मोहात्तस्य परित्याग इति कायकेशभयात्त्यज्येदिति च सूचनात्-

नह्येवंसंभवति मूढश्चकरोतिचेतिविप्रतिषेधात् यदिकरोतिनैवमूढोयदिमूढस्तर्हि नैवकरोति । एवंयदिकायकेशाद्विभेतिनैवकरोति यदिकरोतिनैवकायकेशाद्विभेतिनैवकरोतिचेतिविप्रतिषेधः । अतस्तामसराजसयोरमुख्यत्यागयोरसंभवात्तौ नैवोक्तौ । सात्त्विकस्त्वमुख्यत्यागःसंभवति । यथास्फटिकेजपाकुसुमाश्रिते लौहित्यं विवेकिनां प्रतीतित एवास्तिनवस्तु तएवमात्मनि ईश्वराधीनेविवेकिनां कर्तृत्वं प्रतीतित एवास्तिनवस्तुतद्विवेकं शक्यं एवं च कर्तृत्वाभिनिवेशशून्यः पुमान् प्रतीतितः करोत्येव नवस्तुतद्वितिसंभवत्यमुख्योऽपि सात्त्विकस्त्याग इतित भवमुख्य त्यागेधिकारहेतुं प्रथममाह कार्यमिति कार्यकर्तव्यमित्येवयत्कर्मनियतं नित्यं क्रियते हेतुर्न संगं फलं चत्यक्त्वैवेत्यवधारणं प्रागुक्तस्यात्यागपक्षस्य व्यावृत्त्यर्थः । स एव भूतस्त्यागः सात्त्विकोमतो वेदेष्टः । तथाच श्रुतिः । ' ईशावास्यमिदं सर्वं यत्किंच जगत्यां जगत् ॥ तेन त्यक्तेन भुंजीथा मागृधः कस्यस्विद्धनम् ' इति । ईशा ईशेन परमेश्वरेण सर्वकार्यकरणकर्त्रात्मप्रवर्त्तेन इदं जगत्स्थावर जंगमं जगत्यां ब्रह्मांडे स्थितं वास्यमाच्छादितं व्याप्तं । येन हेतुना सर्वतदधीनं तेन कारणेन त्यक्तेन त्यागेन कर्तृत्वमोक्तत्वाभिमानवर्जनेन भुंजीथाः विषयान्भुंक्ष्व । मागृधः गर्द्धमाकर्षीः कस्यस्विद्धनं कस्यापितत्र स्वाभित्वमस्तीति वृथैव तत्र गर्द्ध इत्यर्थः । एवं कर्माण्यपि यज्ञादीनि कर्तृत्वाभिमानं त्यक्त्वा कुर्वतस्तत्कर्मलेपो न भविष्यति । एतद्व्यतिरेकेण तवोपायांतरं च नास्तीत्यग्रिमं त्रेण प्रदर्शयते । ' कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः । एवं त्यजिना न्यथेतोऽस्तिन कर्मलिप्यते नरे ' इति । इदमेव मुख्यं स्वमतं भगवता प्रदर्शितं भेदान्यपि तु कर्माणीति श्लोके । ननु नित्यानां फलमेव नास्ति किं त्यक्तव्यमिति चेत् इत एव भगवद्वचनात्तेषामपि फलमस्तीति जानीहि निष्फलस्य वेदेनानुष्ठापना संभवात् । तथाचापस्तंबस्तद्यथाऽऽग्नेफलार्थं निर्मिते छायागंध इत्यनुपपद्येते एवं धर्मचर्यमाणमर्था अनूपपद्यंत इति आनुषंगिकं फलं नित्यानां दर्शयति । अकरणे प्रत्यवायस्मृत्याऽपि तेषां प्रत्यवायपरिहारः फलमिति प्रदर्शयते । धर्मेण पापमपनुदतीत्यादिना च नित्येष्वपि कर्मसु फलं दृश्यते तदेव वक्तव्यमिति न कोऽपि दोषः ९ एवं मुख्यं सात्त्विकस्त्यागमुक्त्वाऽमुख्यं तमाह नद्वेष्टीति सत्त्वेन सम्यगाविष्टो व्याप्तस्त्यागी मुख्यः सात्त्विकस्त्यागी संन्यासीत्यर्थः । अकुशलमसुखप्रदं कर्म त्रिषवणज्ञान

नद्वेष्ट्य कुशलं कर्म कुशलेनानुषज्जते ॥ त्यागी सत्त्वसमाविष्टो मेधावी छिन्नसंशयः १०

चतुर्गुणशौचभिक्षाटनादिप्रयासरूपं नद्वेष्टि कुशलेमिष्टान्नभिक्षादौ नानुसज्जतेन संगं काकवत्प्रतीतिं करोति । यद्वा कर्मकुशले सेवादिकर्मकुशले शिष्यादौ न सज्जते तत्रा कुशलं वातं नद्वेष्टि । एतेन राग द्वेषशून्यत्वमस्य दर्शितं । तदपि कुत इत्यपेक्षायामाह मेधावीति ऊहापोहकुशलतयानित्यानि त्यवस्तुविवेचनादौ प्रज्ञावान् । अतएव छिन्नसंशयः किं कर्माण्येव मुक्तिसाधनानि उत संन्यास एवेति विचि कित्सारहितः । एवं च त्यागीत्यनेन यज्ञोदानंतपःकर्मनत्याज्यमित्युक्ता दत्यागाद्व्यावृत्तिः । मेधावीत्यनेन मोहात्तस्य परित्याग इत्युक्ता तामसत्यागाद्व्यावृत्तिः । पूर्वाद्धेनरागद्वेषाभावप्रतिपादनेन कायकेशशय्यास्यजेदित्युक्ता द्राजसत्यागाद्व्यावृत्तिः । छिन्नसंशय इत्यनेन कार्यमित्येवयत्कर्मैत्युक्ता दमुख्यसात्त्विकस्त्यागाद्व्यावृत्तिः । नह्यसौ कर्मणां तुच्छत्वं संन्यासस्य महाभाग्यत्वं च तत्त्वतो वेद वेदचेत्क्षणमपि कर्मसु न तिष्ठेत् । नाहि दाहोपशमार्थानिकटस्थं जाह्नवी महाहृदं जानन् ग्रीष्मोष्मप्रतपथसिपल्वलेक्षणमपि रमेत् । संशयच्छेदेऽपि हेतुः सत्त्वसमाविष्ट इति यतः सत्त्वेनैव कर्त्रा सम्य गाविष्टोऽयं न त्वयं सत्त्वमाश्रित इति महान्विशेषः । एवं च पूर्वश्लोकोक्तस्य सात्त्विकस्त्यागरूपस्य कर्मयोगस्य फलभूतोऽयं मुख्यः संन्यासो विविदिषूणामनुष्ठेयो । ' यदहरेव विरजेत दहरेव प्रव्रजेत् । एत मेव प्रव्राजिनो लोकमिच्छंतः प्रव्रजंति ' इति श्रुतिप्रसिद्धः । भाष्ये तु ननु कर्मपरित्यागस्त्रिविधः संन्यास इति च प्रकृतस्तत्र तामसो राजसश्चोक्तस्त्यागः कथमिह संगफलत्यागस्तृतीयत्वेनोच्यते । यथात्रयो ब्राह्मणा आगतास्तत्र षडंगविदौ द्वौ क्षत्रियस्तृतीय इति तद्वत् नैष दोषः त्यागसामान्येन स्तुत्यर्थत्वात् अस्तिकर्मसंन्यासस्य फलाभिसंधित्यागस्य च त्यागत्वं सामान्यं तत्र राजसतामस त्वेन कर्मत्यागनिंदया कर्मफलाभिसंधित्यागः सात्त्विकत्वेन स्तूयते सत्यागः सात्त्विकोमत इति ग्रंथे न त्यागत्रैविध्यं समाधायैवं संगफलत्यागपूर्वकं नित्यकर्मनुष्ठानेन विशुद्धांतः करणस्यात्मज्ञानमिमुखस्य तन्निष्ठाक्रमकथनार्थोऽयं श्लोक इत्युक्तं । तथैव श्लोकव्याख्याय पूर्वोक्तस्य कर्मयोगस्य प्रयोजनमनेन श्लोकेनोक्तमित्युपसंहृतं । अन्येतु फलाभिसंधिविशिष्टस्य कर्मणस्त्यागस्त्रिविधः विशेषणाभावा-

द्विशेष्याभावादुभयाभावाच्च । आद्योऽत्रैव विधितो द्वितीयस्तु तामसराजसभेदेन द्विविधोऽप्यत्रैव निवृत्तः । तृतीयस्तु कर्मानधिकारिणा विविदिषूणा विदुषा च कर्तुं योग्यो द्विविधः । तत्रात्यः स्थितप्रज्ञलक्षणादौ प्रागव्याख्यातः । आद्यस्तु नैष्कर्म्यसिद्धिपरममित्यत्र वक्ष्यते । तत्र भाष्येति स्तस्यागविधाः प्रतिज्ञाय द्वे यथावत्प्रदर्श्य तृतीयाऽपि केनचित् सामान्येन प्रतिपादिता । अत्र तु एक स्पाद्वयोरंतर्भावकृत्वा द्वे एव विधे उपपाद्य तृतीया प्रदेशांतरे प्रक्षिप्तेति प्रकृते प्रतिज्ञाया अनिर्वाह इति विशेषः १० अमुख्यमेव सात्त्विकं त्यागमनूय तत्प्रयोजनमाह द्वाभ्यां नहीति देहभृता देहामिमा निनाहियस्मादशेषतः कर्माणि त्यक्तुं शक्यं अशक्यं प्राणयात्रालोपप्रसंगात् तस्मादाधिकृतः सन् यः कर्मफलसागशीलः तु शब्द एवार्थः स एव त्यागीत्युच्यते । यस्त्वशेषतः कर्माणि त्यक्तुं शक्नोति परमार्थदर्शी स मुख्यस्त्यागीत्यर्थः ११ एवं भूतस्य त्यागस्य फलमाह अनिष्टमिति अनिष्टं नरकतिर्यगादिरूपं । इष्टं देवतादिरूपं । मिश्रं मानुषभाव इति कर्मणः कर्मजातीयस्य फलं त्रिविधं प्रेक्षमरणानंतर मत्यागिनां पूर्वोक्तमुख्यसंन्यासहीनानां भवति मुख्यसंन्यासिनां तु न कचित् द्रवति तेषां कर्तृत्वाभिमानाभावात् । अन्येतु गौणसंन्यासिनामेवायं कर्मालेप इत्याहुः । तथाच व्याख्यातं कार्यमित्येवयत्कर्मैत्यत्र । अन्यथा संन्यासिनां गौणसंन्यासिनां च विशेषो न स्यात् न चैवं मुख्यसंन्यासिनां गौणसंन्यासिनां चाविशेषा पत्तिरिति वाच्यं उभयेषामुत्तरकर्माश्लेषसाम्येऽपि पूर्वकर्मदाहादाहकृतस्य विशेषो न स्यात् । गौणसंन्यासिनां जन्मांतरादिकमपि पूर्वकर्मभिरेव भविष्यति आपस्तंबोक्ता अनिर्देशेन योगभ्रष्टगतिवन्त्रांतरीयकं वानतुतस्य प्रधानं फलं स्वर्गादिभविष्यत्पुनरुद्दिष्टत्वादिति १२ नन्वात्मनः कर्मालेपनिमित्तं यदकर्तृत्वानुसंधानं तत्किं योषिदमिदं दृष्ट्या दिवदाहार्यमुत वास्तवमेव सद्विद्याध्यस्तकर्तृत्वेनावृतमिति शास्त्रदृष्ट्या कर्तृत्वतिरोधानेनाकर्तृत्वमेव भाव्यते इत्याशंक्या भित्त्वेन दृष्टा

नहि देहभृता शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ॥ यस्तु कर्मफलत्यागी स त्यागीत्यभिधीयते ११ अनिष्टमिष्टमिश्रं च त्रिविधं कर्मणः फलम् ॥ भवत्यत्यागिनां प्रेत्यनतु संन्यासिनां कचित् १२ पंचैतानि महाबाहो कारणानि निबोध मे ॥ सांख्ये कृतांति प्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्मणाम् १३ अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् ॥ विविधाश्च पृथक्चेष्टादैवं चैवात्र पंचमम् १४ शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्म प्रारभते नरः ॥ न्याय्यं वा विपरीतं वा पंचैते तस्य हेतवः १५

सांयोषितिदग्धत्वादर्थनेनेव कल्पितेनाकर्तृत्वेन वास्तवस्य कर्मालेपस्या संभवादाद्यं निरस्य द्वितीयमुपपादयिष्यन् पीठिकामारचयति पंचैति हेमहाबाहो सर्वकर्मणां सिद्धये इमानि विषयमाणा निपंच कारणानि निर्वर्तकानि मेमद्वचनां निबोध बुध्यस्व । स्ववचने विश्वासोत्पादनार्थं कारणानां समूलत्वमाह सांख्ये कृतांति प्रोक्तानीति सम्यग्विवेच्य ख्यायंते प्रकटीक्रियंते तत्त्वान्यात्मानात्मपदार्थरूपाणि यस्मिंस्तत्सांख्यवेदांतशास्त्रं । तदेव विशिनष्टि कृतांति कृतस्य कर्मणोः परिसमाप्तिर्यस्मिन् । सर्वकर्माखिलं पार्थज्ञाने परिसमाप्यत इत्यात्मज्ञाने सति सर्वकर्मणां समाप्तिदर्शनात् तस्मिन्सांख्ये कृतांति प्रोक्तानि १३ तान्येव पंच गणयति अधिष्ठानमिति अधिष्ठानमिच्छाद्वेषसुखदुःखज्ञानादीनामभिव्यक्तेराश्रयो देहः तस्यानात्मत्वं चार्वाकव्यतिरिक्तसमस्तत्वादिसिद्धं । तथा कर्ता बुद्धि विशिष्टश्चिदाभासः प्रमातानामाहं प्रत्ययविषयोऽहंकारस्तथेत्यनेन तद्वदेवानात्मत्वेन ज्ञेय इत्युक्तं देहस्यैव सृष्टौ प्रलये च तस्याप्युत्पत्तिविनाशयोर्दर्शनात् । एतच्च विशेषणनाशाद्विशिष्टनाशं विशेषोत्पत्त्या च विशिष्टोत्पत्तिमभिप्रेत्य श्रूयते । विज्ञानघन एवैतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति । यथाग्नेः क्षुद्रा विस्फुलिगा व्युच्चरं त्येव मेतस्मादात्मनः सर्व एत आत्मानो व्युच्चरंतीति च विशिष्टस्य चानतिरेकादर्शनादनात्मत्वं सिद्धं । करणं च शब्दाद्युपलब्धिसाधनं पृथग्विधं द्वादशविधं पंचकर्मैद्रियाणि पंचज्ञानेन्द्रियाणि मनो बुद्धिश्च । तथा विविधाश्च पृथक्चेष्टावायवीयाः प्राणनादिरूपाः । दैवं पुण्यपापरूपं तत्तत्करणानुग्राहकसूर्यादिदेवतारूपं पंचमं पंचानां पूरणं १४ शरीरिति न्याय्यं धर्म्यं शास्त्रीयं विपरीतमन्याय्यमधर्म्यमशास्त्रीयं । ननु शरीरादिभिस्त्रिभिरारभ्यते पंचैते तस्य हेतव इति विप्रतिषिद्धमुच्यते नैष दोषः अत्रापि शरीरपदेनाधिष्ठानस्य नरपदेन कर्तृत्वाङ्मन इति करणस्यारभत इति चेष्टानां न्याय्यमिति धर्माधर्मरूपस्य दैवस्य च संग्रहात् । सर्वेषु कर्मसु पंचानां समानेऽप्युपयोगे विधिप्रतिषेधलक्षणं त्रिविधमेव कर्मशास्त्रे प्रसिद्धमिति । इदं शरीरं कर्मैवं मानसमिदं वाचिकमिति व्यपदेशो देहादीनां प्राधान्यापेक्ष इति न कश्चिद्विरोधः १५

एतत्प्रतिपादनफलं कर्तृत्वस्यारोपितत्वसिद्धिरकर्तृत्वस्य स्वाभाविकत्वासिद्धिश्चेति द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां दर्शयति तत्रेति तत्र तस्मिन्कर्मणि एव मुक्तीरित्यापचाभिनिर्वर्त्येति केवलं त्वकर्तारमप्यात्मानं चेतनम् । 'साक्षीचेता केवलो निर्गुणश्च' इति श्रुतेः । अधिष्ठानादिपंचकप्रचारदर्शनमुदासीनमपि यः कर्तारं कर्तृत्वाश्रयं पश्यति स दुर्मतिः पापाभिभूतमतिर्न पश्यत्यंध एव सः । अदर्शने हेतुः अकृतबुद्धित्वादिति शास्त्राचार्योपदेशशमदमादिसंस्कृता बुद्धिर्यस्य सकृतबुद्धिस्तद्विपरीतोऽकृतबुद्धिस्तस्य भावस्तत्तस्मात् । यथा स्वमुखस्योदपात्रसंसर्गिकत्वं पश्यतां जलचांचल्यमपि तत्रारोप्यत एवमात्मनो बुद्धिसंसृष्टत्वं पश्यतां बुद्धिधर्मः कर्तृत्वादिरप्यात्मन्यारोप्यत इति भावः १६ द्वितीयं प्रयोजनमाह यस्येति यस्य प्रमातृभावः प्रत्ययमात्रस्वरूप आत्मा नाहंकृतः अहंमिव कृतोऽहंकारतादात्म्यं प्रापितोऽहंकृतस्तथान । यस्य बुद्धिर्न लिप्यते आत्मभावेन रजितान भवति यस्य बुद्धेर्व्यतिरिक्तमात्मानं पश्यतो बुद्धिधर्माः कर्तृत्वादयो नात्मनि प्रतीयन्ते इति कर्त्रात्मवादितार्किकनिरासः । यस्य च आत्मधर्माश्चैतन्यादयो बुद्धौ न संसृज्यन्ते इति बुद्धिमेव चेतनां वदतो बोद्धव्यमिति निरासः । चिदचितोरन्योन्यस्मिन्नन्योन्यधर्माभ्यां सोबाध्यत इति दुःखादिसंस्पर्गनिषेधेन भोक्तृत्वाभावो दर्शितः । हत्वाऽपि स इमां लोकां न हन्ति न निबध्यते इति तु स्तुतिमात्रं कर्तृत्वस्यैव बाधेन हंतृत्वायोगात् । दग्धपटवत्कर्तृत्वानुवृत्तावपि हननक्रियायां प्रवर्तकस्य रागद्वेषादेरभावाच्च । एतेनात्मनस्तात्त्विकमकर्तृत्वं भावयता कृतं कर्मात्तात्त्विककर्तृत्वाभिमाननिमित्तं स्वफलं प्रस्तोतुं नार्हतीति दर्शितम् । नहिरज्जुसर्पैरज्जुबुद्धिकृत्त्वा प्रहरतः सर्पक्षोभजं दर्शनादिफलं भवति । सर्पेतु तथा कुर्वतस्तद्भवत्येव तद्वदिदमपि ज्ञेयम् १७ समाप्तः सात्त्विकत्यागोपपादनोपयोगी आत्मनोऽकर्तृत्वोपपादनप्रकारः अत्राह सांख्यः । यदुक्तं पंचैतत्स्य हेतव इति यच्चोक्तं न हन्तीति तन्मृष्यामहे न ह्यपरिणामी चेतनः परिस्पंदात्मकस्य कायिकादिभेदेन त्रिविधस्य कर्मणः कर्ता भवतीति वक्तुं युज्यते । यत्तु न निबध्यत इति भोक्तृत्वमुक्तमपि प्रत्याख्यातं तन्मृष्यामहे । नहि कुला

तत्रैवं सति कर्तारमात्मानं केवलं तु यः ॥ पश्यत्यकृतबुद्धित्वात् स पश्यति दुर्मतिः १६ यस्य नाहंकृतोभावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥

हत्वाऽपि स इमां लोकां न हन्ति न निबध्यते १७ ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता त्रिविधा कर्मचोदना ॥ करणं कर्मकर्तृति त्रिविधः कर्मसंग्रहः १८

लादयः स्वप्रयुक्ता एव घटादीनि विवर्तयन्ति किंतु भोक्तृपुरुषप्रयुक्ताः । अन्यथा भोक्तृणामभावेऽप्येव तत्प्रवृत्तिरित्यापतति । एवं प्रधानमात्राभूताः कर्त्रादयः पुरुषस्य भोगापवर्गसाधनप्रयुक्ताः सर्वाणिकर्माणि निर्वर्तयन्ति तस्मात्पुरुषस्य भोक्तृत्वभावत्वादकर्तृत्वानुसंधानपूर्वकमपि कृतं भोक्तृत्वस्यैव भोक्तृत्वमिति सात्त्विकत्यागेऽपि कर्माणि एव च न संगतमिति । अत्र प्रतिविधते । ज्ञानं ज्ञेयमिति ज्ञानं ज्ञायते प्रकाशयते वस्तुतस्त्वमनेनेति प्रत्यक्षादिप्रमाणजन्यो घटादिप्रकाशः स च वर्तमानोऽस्तीति वा । ज्ञेयं बोधविषयो घटादिः । परिज्ञाता विषयी सा भासधीरूपो भोक्तेत्युच्यते । एवं रूपप्रकारत्रयवती त्रिविधा कर्मणां चोदना । प्रत्यसंमुचितं सत्कर्मणि प्रवर्तकमित्यर्थः । सत्यपि ज्ञेयज्ञातरि वा ज्ञाने प्रवृत्त्यनुपपत्तेः ज्ञाने ज्ञातरि च सति देशकालव्यवहिते ज्ञेये प्रवृत्त्यनुपपत्तेः । सत्यपि संस्कारात्मके ज्ञाने ज्ञेये च सन्निहिते तथाऽपि सुप्तोपमात्रभावात् प्रवृत्त्यदर्शनादेतन्नयं त्रिदं विष्टं भवदन्त्योन्यापेक्षं सत्त्वहानोपादानोपेक्षा बुद्धिरूपं कार्यजनयित्वा हानाद्यनुकूले व्यापारे प्रवर्तयतीति कर्तृपदाभिधेयमित्यर्थः । चोदनेति कर्तृरित्यादित्युपपत्त्या तत्वेन चोदना शब्दः कर्तृत्वाची । लिंगत्वविवक्षितं लिंगमशिष्यं लोकाश्रयत्वा लिंगस्येति वा तथा करणमिन्द्रियम् कर्मतेन यत्किं यमाणं विषयग्रहणम् कर्ता पूर्वोक्त एव परिज्ञाता एतन्नयं स मुदितं सत्कर्मसंग्रहः कर्मण ईप्सितं तत्स्य भोग्यस्य संग्रहः संग्रह्यतेऽस्मिन्निति संश्लेषस्थानं भोक्तेत्यर्थः । सत्यपि भोक्तृरि करणे च क्रियां विना भोगासंभवात् क्रियायाश्चाश्रयं विना स्वरूपा लाभादाश्रयस्य करणं विना भोक्तृत्वांगकर्तृत्वानुपपत्तेश्चैतन्नयं मिलितं सत् भोक्तेत्युच्यत इत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः' इति इन्द्रियं प्रसिद्धम् । मन इत्यनेन बुद्धिरेव गृह्यते युक्तमिन्द्रियद्वारामते भोग्येन सह संबंधक्रिया । इन्द्रियं च मनश्च युक्तं चेति विग्रहे इन्द्रियमनोयुक्तमिति द्वैकवद्भावः एतन्न हं भोक्ता आत्मेत्याहुर्मनीषिण इति श्रुत्यर्थः । एवं हि श्रुतिस्मृत्योर्व्याख्यानैतयोर्मूलमूलिभावोऽप्युच्यते नान्यथा । तथा च कर्तृत्वभोक्तृत्वात्मात्मगणपतितत्वाद्भोक्तृत्वभोगकर्तृत्वमिति निर्वचनाद्यः कर्ता-

स एव भोक्तेति प्रतिपादनादहमकर्ता भोक्तेति चानुसंधानपूर्वकं कर्माणि कुर्वतः कर्तृत्वभोक्तृत्वकृतः कर्मलोपो नास्तीति सिद्धं । माष्यस्य चायमेवार्थः ये तु करणक्रियायाः साधकतमं दशविधं बाह्यं मनो बुद्धिरूपमांतरं कर्मकर्तृरीप्सितं तमं क्रियाव्याप्यमानमुत्पाद्यमाप्यं विकार्यं संस्कार्यं चेति चतुर्विधं । कर्ता कारकांतरप्रयोजकश्चिद्विधिः । एतन्नयं कर्मसंग्रहः कर्माश्रयः कर्तृत्यर्थः । तथा ज्ञानं विषयप्रकाशनशक्तिः । ज्ञेयं विषयः । परिज्ञाता ज्ञानाश्रयो भोक्ता एतन्नयं कर्मणि प्रवर्तकमिति व्याचक्षते । तेषामप्यात्मानकर्तृनापि सांख्यानामिव भोक्तृत्वेन प्रकृतैः प्रवर्तक इत्येवाशयः । तथापि क्रियाव्याप्यमानस्य वक्ष्यमाणसात्त्विकादिभेदान ईप्स्यघटादिरूपस्य कर्मणः कर्तृकोटीप्रवेशायोगः । तस्य क्रियाश्रयत्वमात्रविवक्षायां प्रकृतैस्तत्कथनानुपयोगश्च स्पष्टः । तथाऽस्माकं तु घटादिव्यापकक्रियायाः कर्मशब्दवाच्यत्वं मुख्यं । कर्तृकोटीप्रवेशाश्च क्रियाक्रियावतोर्धर्मधर्मिणोरभेदापेक्षया युज्यते । तथा ज्ञानं प्रकाशनक्रियेति मते क्रिया रूपेऽस्मिन् प्रवर्तकज्ञानांतरस्यापेक्षेति तत्र तत्रान्यस्यान्यस्यापेक्षेन वस्थादुर्निवारा १८ पूर्वश्लोकोक्तज्ञानादिषु परिज्ञाताकर्ता चैक एवेति परिशिष्टाः पंचतेषां सर्वेषां प्राकृतत्वेन त्रिगुणात्मत्वे प्राप्ते ज्ञेयकरणयोज्योर्घटकुठाररूपयोः परिसंख्यायै त्रयाणामेव प्रत्येकं त्रिविधत्वं विवरीतुं प्रतिजानीते ज्ञानमिति ज्ञानं कर्मकर्ता चेति त्रयमेव गुणभेदतस्त्रिधानतु ज्ञेयकरणे । गुणसंख्यानेकापिलेशास्त्रे यद्यपि तत्रैकस्यां प्रमदायां भर्तुः सुखं जायते तं प्रति तस्याः सत्त्वं ज्ञतत्वात् । तामविदत्तश्चैत्रस्य दुःखं जायते तं प्रति तस्याः रज उज्जतत्वात् । तस्यामेव सत्त्वात् द्वेषस्तं प्रति तस्यास्तम उज्जतत्वात् । प्रमदयैव सर्वे भावा व्याख्याता इति कापिलानां ज्ञेयकरणयोरपित्रैविध्यं प्रसिद्धं । तथापि प्रमदाद्येकस्यैव पुंसो निमित्तभेदेन प्रीतिदुःखद्वेषविषया अपि भवन्तीति पूर्वोक्तव्यवस्थायानिमूलत्वात् । प्रीत्यादीनां

ज्ञानं कर्मचकर्ता च त्रिविधैव गुणभेदतः ॥ प्रोच्यते गुणसंख्याने यथा वच्छृणुतान्यपि १९ सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते ॥ अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्विसात्त्विकम् २० पृथक्केन तु यज्ज्ञानं नानाभावात् पृथग्विधान् ॥ वेत्ति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्विराजसम् २१ यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन् कार्ये सत्तमहेतुकम् ॥ अतत्त्वार्थवदल्पं च तत्तामसमुदाहृतम् २२ नियतं संगरहितमरागद्वेषतः कृतम् ॥ अफलप्रेप्सुना कर्मयत्तत्सात्त्विकमुच्यते २३

कर्तृसमवायितया प्रतीयमानानामालंबनभूतायाः प्रमदायाः प्रीत्याद्यात्मकत्वं कल्पयितुं न शक्यत इति न भगवता तयोस्त्रिविधत्वं व्याख्यायते अक्षरार्थः स्पष्टः १९ एवं ज्ञानादित्रयस्यैव विध्यं वक्तुं प्रतिज्ञाय ज्ञानत्रैविध्यं तावदाह सर्वभूतेष्विति यथा कटककुंडलादिषु व्यावर्तमानेषु तत्त्वविदेकं काचनमेवेदमिति पश्यति । एवं येन ज्ञानेन सर्वभूतेषु विभक्तेषु नानानामरूपभेदभिन्नेष्वव्ययमपरिणामिनमेकं भावं चिन्मात्ररूपमीक्षते सर्वं ब्रह्मैवेदमिति पश्यति तज्ज्ञानं सात्त्विकं विद्वि एकात्म्यज्ञानमेव सात्त्विकमित्यर्थः २० भेदज्ञाने राजसत्त्वमाह यत्पृथक्केनेति पृथक्केन भिन्नत्वेन ज्ञानं तद्राजसमिति संबन्धः । पृथक्केनेत्येतद्विदुषोति सर्वेषु भूतेषु पंचभौतिकत्वेन विशिष्टेषु नानाभावात्सुरनरतिथिस्थानावरत्नभेदेन नानात्वानि बहुवचनमत्यंतभेदप्रदर्शनार्थं पृथग्विधान् एकजातीयेष्वपि नरादिषु प्रत्येकं विभिन्नप्रकारान् यज्ज्ञानं वेत्ति विषयीकरोतीति । येन ज्ञानेन वेत्तीति वक्तव्ये पंचासिपंचतीति वक्तव्यं ज्ञानं वेत्तीति करणे कर्तृत्वोपचारो बोध्यः । तेनात्मनां परस्परभेदस्तेषामीश्वराद्वेदस्तेभ्य ईश्वरादन्योन्यतश्च जडवर्गस्य भेद इत्यनौपाधिकभेदपंचकज्ञानं कुतार्किकाणां राजसमेवेत्यभिप्रायः २१ यत्तु ज्ञानमेकस्मिन् कार्ये देहे प्रतिमादौ वा कृत्स्नवत्परिपूर्णवदेतावानेवात्मा ईश्वरो वेत्ति सत्तमभिनिवेशयुक्तं । अहेतुकं निरुपपत्तिकं । अतत्त्वार्थवत्परमाथर्विलंबनशून्यं । अल्पं तु च्छविषयत्वादल्पफलत्वाच्च । यदेवंभूतं ज्ञानं तत्तामसमुदाहृतम् २२ अथ कर्मत्रैविध्यमाह नियतमित्यादिना नियतं नित्यं संगरहितमभिमानवर्जितं रागद्वेषप्रीतिद्वेषोऽनिष्टेऽप्रीतिस्ताभ्यां कृतमिष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारार्थं कृतं रागद्वेषतः कृतं तद्व्यदरागद्वेषतः कृतं निष्काममित्यर्थः । फल्युचलीयते चेति फलं क्रियाप्राप्यमानात्मवस्तुतद्व्यदफलमनांगं तु कं परिपूर्णमविनाशि आत्मतत्त्वं तस्मै पुना कृतं विविधैः त्रिपज्ञेनेति श्रुत्या आत्मलाभार्थं यज्ञादेर्विनियोगात् तत्कर्मसात्त्विकमुच्यते २३

म.भा.टी.

॥७२॥

यत्तु कामेष्पुनाफलार्थिनासाहंकारेण यद्यपि सात्त्विकोऽप्यनात्मवित्साहंकारस्तथाप्यहमेव कर्मकुशलो महान् श्रोत्रिय इत्यभिमानो हंकारस्तद्वतासाहंकारेण वा शब्दश्चार्थं क्रियते बहुलायासमिति श्रमकरं तत्कर्म राजसमुदाहृतम् २४ अनुबध्यतेऽनेनेत्यनुबंधः फलं । क्षयं शक्तेरर्थानां च नार्थं । हिंसां परपीडां । पौरुषं स्वसामर्थ्यं अनपेक्षया नालोच्य केवलं मोहादविवेकतो यदारभ्यते कर्म तत्तामसमुदाहृतम् २५ कर्तृत्रैविध्यमाह मुक्तेत्यादिना मुक्तसंगस्त्यक्ताभिनिवेगः । अनहंवादी पूर्वोक्ताहंकारोक्तिरहितः । द्युतिः धैर्यं । उत्साहः साधयिष्याम्येवेति बुद्धिनिश्चयः । ताभ्यां स मन्वितः सिद्धयसिद्धयोः कर्मण आरब्धस्येति शेषः । निर्विकारो हर्षविषादशून्यः कर्ता सात्त्विक उच्यते २६ रागी विषयलोलुपः । अतएव कर्मणः फलं प्रेप्सतीति कर्मफलप्रेप्सुः । लुब्धः परद्रव्यादौ संजाततृष्णस्तीर्थादौ वा द्रव्यापरित्यागी । हिंसात्मकः परपीडाकरस्वभावः अशुचिर्बाह्यांतः शौचवर्जित इष्टानिष्टप्राप्तौ हर्षशोकान्वितश्च यः कर्ता स राजसः परिकीर्तितः २७ अयुक्तोऽनवहितः । प्राकृतोऽत्यंतमसंस्कृतबुद्धिर्बालसमः । स्तब्धो दंडवन्नमतिकस्मै चिद् । शठः शक्तिगूहमकारी । नैकृत्तिको वंचकः परावमानीवा । अलसः अप्रवृत्तिशीलः कर्तव्येष्वपि । विषादी सर्वदा अवसन्नस्वभावः । दीर्घसूत्री चिरकारी एकाहसाध्यं कार्यमाप्तेनापि न करोतीत्यर्थः । य एवं भूतः स कर्ता तामस उच्यते २८ बुद्धिधृतीत्रैविध्येन व्याख्यातुमाह बुद्धेरिति तत्र

यत्तु कामेप्सु नाकर्मसाहंकारेण वा पुनः ॥ क्रियते बहुलाया संतद्राजसमुदाहृतम् २४ अनुबंधं क्षयं हिंसा मनपेक्ष्य च पौरुषम् ॥ मोहादारभ्य ते कर्म यत्तत्तामसमुच्यते
२५ मुक्तसंगोऽनहंवादी घृत्युत्साहसमन्वितः ॥ सिद्धयसिद्धयोर्निर्विकारः कर्ता सात्त्विक उच्यते २६ रागिकर्मफलप्रेप्सुर्लुब्धो हिंसात्मकोऽशुचिः ॥ हर्षशोका
न्वितः कर्तारजसः परिकीर्तितः २७ अयुक्तः प्राकृतः स्तब्धः शठो नैकृतिकोऽलसः ॥ विषादी दीर्घसूत्री च कर्ता तामस उच्यते २८ बुद्धेर्भेदं दृष्टे श्रैवगुणतस्त्रिविधं
शृणु ॥ प्रोच्यमानमशेषेण पृथक्त्वेन धनं जय २९ प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च कार्याकार्येभ्यामभये ॥ बंधं मोक्षं च यावेति बुद्धिः सापार्थसात्त्विकी ३० यया धर्ममधर्मं च
कार्यं चाकार्यमेव च ॥ अयथावत्प्रजानाति बुद्धिः सापार्थराजसी ३१ अधर्मं धर्ममिति या मन्यते तमसाऽऽवृता ॥ सर्वार्थानविपरितांश्च बुद्धिः सापार्थतामसी ३२
धृत्या यया धारयते मनः प्राणेंद्रियक्रियाः ॥ योगेनाव्यभिचारिण्या घृतिः सापार्थसात्त्विकी ३३ यया तु धर्मकामार्थानघृत्या धारयतेऽर्जुन ॥ प्रसंगेन फलाकांक्षी घृतिः
सापार्थराजसी ३४ यया स्वप्नभयं शोकं विषादं मदमेव च ॥ न विमुंचति दुर्मेधा घृतिः सापार्थतामसी ३५

बुद्धिविशिष्टश्चिदाभासःकर्ताज्ञानंचप्रागुक्तं । अत्रतुकेवलाबुद्धिर्दृष्टिर्मतीतदीयदृश्यंतरोपलक्षणार्थतद्वातिविशेषोद्धृतिश्चत्रैविध्येनकथ्यतइत्यर्थः २९ प्रवृत्तिनिवृत्तीशास्त्रविहितप्रतिषिद्ध
विषये यजेतस्वर्गकामोनसुरापिबेदित्यादिरूपे । कार्यकृतिसाध्यंस्वर्गादि । अकार्यनित्यसिद्धं तेननित्यानित्यवस्तुनीउक्ते मयाभयेकार्यकार्यनिमित्ते । बंधमोक्षंचयावेत्तिययावेत्तीति
पूर्ववत्करणकर्तृत्वोपचारः बुद्धिःसापार्थसात्विकी ३० अयथावत्संदेहास्पदत्वेन स्पष्टमन्यत् ३१ अधर्ममिति विपरीतग्राहिणीबुद्धिस्तामसीत्यर्थः ३२ ययादृष्ट्याअव्याभिचारि
ण्यांसमाध्यनुगतयामनःप्रागेन्द्रियाणांक्रियाश्चेष्टाः संकल्पंश्वासप्रश्वासीशब्दादिग्रहणंचयोगेनचित्तवृत्तिनिरोधेनऐकाग्र्येणवासंयत्तास्तास्तथैवानिरोधावस्थायामैकाग्र्यावस्थायांवाधारयतोचिरमव
स्थापयतिसाधृतिःपार्थसात्विकी ३३ ययादृष्ट्याधर्मादीन्धारयतेऽनुरोधयतानिश्चिनोति प्रसंयेनधर्मादेःसंबंधेनफलाकांक्षीचमवतिपुरुषोद्धृतिःसापार्थराजसी ३४ स्वप्ननिद्रा । भयंत्रासं ।
शोकंप्रासिद्धं । विषादंविषण्णतां । मदमशास्त्रीयविषयसेवयाचिदस्यविशतत्वं । एतान्नविमुचतिषस्यस्येक्ययादृष्ट्यासाधृतिःपार्थतामसी ३५

॥७२॥

गुणभेदेन क्रियाणां कारकाणां च त्रैविध्यमुक्तं तत्फलस्य सुखस्य त्रैविध्यमाह सुखं त्वित्यादना अभ्यासात्पीनः पुन्येन सेवनात् यत्र सात्त्विके राजसेतामसे वा सुखे रमते रतिं प्राप्नोति । यद्यारत्या दुःखस्य पुत्रशोकादेरप्यंतमवसानं निगच्छति निश्चयेन प्राप्नोति । तत्सुखं त्रिविधं शृणुयदा त्वयमप्यर्थः सात्त्विकसुखं स्वैवलक्षणार्थं तदा यत्र समाधिसुखे अभ्यासाद्रमते न तु विषयसुखं हवरागात् दुःखान्तं मोक्षं च निगच्छतीत्यर्थः ३१ यत्तत्प्राप्तिद्वंद्वं सर्वप्राणिप्रेमास्पदं अग्रे समारंभकाले मनः प्राणैश्चिरस्पंदनिरोधेन यज्ञे संज्ञयमानस्य पशोरिव जायमानं । विषमिवातितीव्रवेदनाकरं । परिणामे सात्त्विक्यावृत्त्या निरुद्धा सुमन आदिक्रियासु अमृतोपममत्याह्लादकरं । आत्मनः स्वस्यैव बुद्धेः प्रसादो नैर्मल्यं रजस्तमो मलराहित्यं तस्मादाविर्भूतं न तु विषयसंगजं निद्रालस्यादिजं वा तत्सुखं सात्त्विकं प्रोक्तम् ३७ राजसं सुखमाह विषयेति अग्रे भोगकाले परिणामे विषमिव वियोगकाले इहामुत्र च दुःखप्रदत्वात् ३८ अग्रे आरंभे अनुबन्धे परिणामे मोहनं मोहकरं आत्मनो बुद्धेः यतो निद्रादिजं ३९ प्रकरणार्थमुपसंहरत्यनुक्तमपि संगृह्य न तदस्तीति सत्त्वं प्राणिजातं इदमुपलक्षणं जडस्यापि सर्वस्य अगुणविकारत्वात् प्रकृतिजैर्जन्मातीर्यधर्माधर्मसंस्कारजैर्मायाप्रभवैर्वा शेषं स्पष्टम् ४० एवं च दशैः संसाराश्च त्वयमसंगं स्त्रेण च्छित्त्वा परंपदं मार्गितव्यमित्युक्तं तत्रात्मनोऽसंगत्वोपपादनाय क्रियाकारकफलक्षणस्य कृत्स्नस्य संसारस्य त्रिगुणात्मकत्वमुक्तं । न ह्यात्मानात्मनोर्गुणातीतगुणात्मकयोः संगः संभवति न ह्याकाशात् त्वत्तिष्ठति पृथिव्यादिगुणेन गंधादिनाऽऽकाशः संसृज्यते तद्वदित्युक्तं समाप्तः शास्त्रार्थः । अथेदानीं सर्वगीताशास्त्रार्थमुपसंहरतुमसंगशास्त्राभ्यासपात्रं च प्रदर्शयितुं प्रकरणांतरमारभते ब्राह्मणेयादिना शूद्राणामसमासकरणं वेदानधिकारात् प्रविभक्तान्यसंकीर्णानि । तत्र हेतुमाह स्वभावप्रभवैर्गुणैः स्वभावईश्वरस्य प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिका सैव प्रभवो हतुयैर्षा गुणानां

सुखं त्विदानीं त्रिविधं शृणु मे भरतर्षभ ॥ अभ्यासाद्रमते यत्र दुःखांतं च निगच्छति ३६ यत्तदग्रे विषमिव परिणामेऽमृतोपमम् ॥ तत्सुखं सात्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजं ३७
विषयैर्द्रियसंयोगाद्यत्तदग्रेऽमृतोपमं ॥ परिणामे विषमिव तत्सुखं राजसंस्मृतं ३८ यदग्रे चानुबन्धे च सुखं मोहनमात्मनः ॥ निद्रालस्यप्रमादोत्थं तत्तामसमुदाहृतम् ३९
न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ॥ सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यात्त्रिभिर्गुणैः ४० ब्राह्मणक्षत्रियविशांश्च द्राणां च परंतप ॥ कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवैर्गुणैः ४१

तेस्वभावप्रभावास्तैः । यद्वा ब्राह्मणस्वभावस्य सत्त्वगुणएवप्रभवः शातत्वात् । क्षत्रियस्वभावस्य सत्त्वोपसर्जनं रजः ईश्वरस्वभावत्वात् । वैश्यस्वभावस्य तमउपसर्जनं रजः कृष्यादिस्वभावत्वात् । शूद्रस्वभावस्य रजउपसर्जनं तमः शुश्रूषास्वभावत्वात् । अथवा स्वभावः प्राग्भवीयः संस्कारस्तत्प्रभवेर्न तु जातिमात्रप्रभवैः पक्षिणामाकाशगमनवत् । अतएव जात्यंतरव्यावृत्तानां धर्माणां शमादिषु पाठेन दृश्ये । न हि शूद्राद्व्यावृत्तं वैवर्णिकानामध्ययनादिकं वा इतरद्वयाद्व्यावृत्तं ब्राह्मणानामध्यापनादिकं वेदपठ्यते किंतु सर्वे सर्वजातीयानां साधारणा धर्माः शमादयो दृश्यन्ते । यथा हि द्रोणादिषु ब्राह्मणेष्वपिशौर्यादिकं भरतादिषु क्षत्रियेष्वपिशमादिकं दृष्टं एवमितरत्र । तस्माद्यस्मिन्कस्मिंश्चिद्वर्णेशमदयो दृश्यन्ते शूद्रोऽप्येतैर्लक्षणैर्ब्राह्मण एव ज्ञातव्यः । यत्र च ब्राह्मणेऽपिशूद्रधर्मा दृश्यन्ते शूद्र एव । तथा चारण्यके सर्पभूतं न दुष्प्रतिपुधिष्ठिस्वाक्यं 'सत्यं दानं क्षमाशीलमानृशंसं तपो वृणा ॥ दृश्यंते यत्र नागेंद्रस ब्राह्मण इति स्मृतः' । तथा 'यत्रैतल्लक्ष्यते सर्पवृत्तं स ब्राह्मणः स्मृतः ॥ यत्रैतन्न भवेत्सर्पतं शूद्रमिति निर्दिशेत्' इति । जातिधर्मास्तु मनुना दर्शिताः । 'अध्यापनं चाध्ययनं यजनं याजनं तथा ॥ दानं प्रतिग्रहं चैव ब्राह्मणानामकल्पयत् ॥ प्रजानां रक्षणं दानमिज्याध्ययनमेव च ॥ विषयेष्वप्रसक्तिश्च क्षत्रियस्य समादिशत् ॥ पशूनां रक्षणं दानमिज्याध्ययनमेव च ॥ वणिक्पथं कुसीदं च वैश्यस्य कृषिमेव च ॥ एकमेव तु शूद्रस्य प्रभुः कर्म समादिशत् ॥ एतेषामेव वर्णानां शुश्रूषामनसूयया' इति । तस्मात् शमादयो यत्र ब्राह्मणे ब्राह्मणेश दृश्यन्ते स एव ब्राह्मण इत्यत्र विवक्षितं । स्थस्वेकर्मण्यभिरतः संसिद्धिर्लभते परामित्यत्र तु मनुकान्यध्यापनादीन्येव स्वकर्माणि ब्राह्मणिनस्तु शमदमादीनि । न हि ज्ञानविज्ञानवतोऽन्यासंसिद्धिर्लब्धव्यास्ति । तस्माच्छमदमादयो ब्रह्मिष्ठस्यैव ब्राह्मणस्य लक्षणमिति दिक् ४१

॥३९॥

ब्राह्मणकर्मण्याह शमद्विती । अंतःकरणनिग्रहः शमः । बाह्येन्द्रियनिग्रहोदमः । तपःपूर्वोक्तेशरीरादिभेदेन त्रिविधः । शौचं बाह्यं जलाभ्यामाभ्यन्तरं भावशुद्धिः । क्षातिः क्षमा । आर्जवम
कौटिल्यं । ज्ञानं शास्त्रीयं कर्मवत्त्वाविषयं । विज्ञानं तदनुष्ठानानुवृत्तकर्म । आस्तिक्यं श्रद्धा एतन्नवकं ब्रह्मकर्म ब्राह्मणत्वजात्यभिधेयं जंकर्म स्वभावजं प्राचीनधर्मसंस्कारजम् ४१ शौ
चपराक्रमः । तेजः प्रागल्भ्यं । धृतिर्धैर्यं । दाक्ष्यं युद्धे कौशलमुत्साहोवा । दानमौदार्यं । ईश्वरभावः उन्मार्गवर्तिनानियमनशक्तिः । एतत्क्षेत्रं कर्मस्वभावजं ४२ वैश्यशूद्रयोः कर्म
ण्याह कृषीति स्पष्टार्थः श्लोकः ४४ कर्मप्रविभागफलमाह स्वेस्वेदिति स्वेस्वेमन्वादिभिरुक्तेऽध्यापनादावसाधारणेशमदमादौ साधारणे च कर्मण्यभिरतो निष्ठावानुसंसिद्धिज्ञानयोग्यतां लभते नरः ।
एतदेव विवरीतुं प्रतिजानीते स्वेति सिद्धिवक्ष्यमाणानुख्यसंन्यासलक्षणैकैकमर्थसिद्धिं यथायेन प्रकारेण ४५ तमेव प्रकारमाह यतइति प्रवृत्तिः कायवाङ्मनोनिर्वृत्त्या चेष्टा यतो हे
तो रंतर्यामिणः । येन वागभ्युद्यतइत्यादिभ्युतेः येन हृदं सर्वदृश्यं तंतव्याप्तमुदादानत्वात् स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य संतर्प्य सिद्धिं मोक्षं विंदति लभते मानवः । मनुष्याधिकारिकत्वाच्छास्त्रस्य
परमेश्वरे नित्यकर्मणामर्पणमेव मोक्षद्वारमित्यर्थः ४६ स्वकर्मणेति विशेषणस्य फलमाह श्रेयानिति स्वधर्मो विगुणः किंचिदंगहीनोऽपि श्रेयान् प्रशस्यतरः किमपेक्ष्य श्रेयान् परधर्मात्स्व
नुष्ठितात्सम्यग्विहितादपि उक्तं च । स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहइति । स्वभावनियतं पूर्वोक्तत्रिविधस्वभावाज्जातं कर्म कुर्वन् किल्बिषं दोषं नाप्नोति विषकृते विषमिव न दोषकरं । तस्मा
शमोदमस्तपःशौचं क्षातिरार्जवमेव च ॥ ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्म स्वभावजं ४२ शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्ष्यं युद्धे चाप्यपलायनं ॥ दानमीश्वरभावश्चक्षेत्रं कर्मस्व
भावजम् ४३ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यवैश्यकर्म स्वभावजम् ॥ परिचर्यात्मकं कर्म शूद्रस्यापि स्वभावजम् ४४ स्वेस्वेकर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः ॥ स्वकर्मनिरतः
सिद्धियथा विंदति तच्छृणु ४५ यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम् ॥ स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विंदति मानवः ४६ श्रेयान् स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥
स्वभावनियतं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषम् ४७ सहजं कर्म कौंतेय सदोषमपि न त्यजेत् ॥ सर्वारंभा हि दोषेण धूमेनाग्निरिवावृताः ४८ असक्तबुद्धिः सर्वत्र जितात्मा विगतस्पृ
हः ॥ नैकर्म्यसिद्धिं परमां संन्यासेनाधिगच्छति ४९ सिद्धिं प्राप्नोत्यथा ब्रह्मतथाऽऽप्नोति निबोधमे ॥ समासेनैव कौंतेय निष्ठा ज्ञानस्य यापरा ५० बुद्ध्या विशुद्धया युक्तो
धृत्याऽऽत्मानं नियम्य च ॥ शब्दादीन् विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ व्युदस्य च ५१ तव मैक्ष्यं हिंसा शून्यमपि न युक्तं किंतु हिंसा युक्तोऽपि स्वधर्म एव प्रशस्यतरः । धर्मत्वेन विहितेऽस्मिन्नग्नी
षोमीयपश्चालं भेदवृत्ते सति न किल्बिषप्रसंगोऽस्तीत्यर्थः ५२ किंच सहजं स्वाभाविकं क्षात्रकर्म सदोषं हिंसा मिश्रमपि न त्यजेत् हियस्मात्सर्वारंभाः सर्वाणि कर्माणि दोषेण हिंसादिना आवृता एव ।
यस्माच्च परधर्मो भयावहस्तस्मात्स्वकर्म न त्यजेदित्यर्थः ४८ स्वकर्मणा भीश्वरे समर्पणं कर्तव्यमित्युक्त्वाऽन्तरश्लोकद्वयेन स्वकर्मणा भावइत्युक्त्वा तेषां परमेश्वरेऽर्पणेन किं फलं स्यादित्यत आह
असक्तेति । संन्यासेन 'कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियतेऽर्जुन ॥ संगंत्य क्त्वा फलं चैव सत्यागः सात्त्विको मतः' इति पूर्वोक्तेना मुख्यसात्त्विकरथागेन असक्तबुद्धिः पुत्रदारादिषु सक्तिपदेष्वा सक्तिवर्जिता
बुद्धिर्यस्य सोऽसक्तबुद्धिर्विरक्तइत्यर्थः अतएव जितात्मा शांतचित्तः विगतस्पृहः विशेषेण तास्पृहा तुष्ण्याय स्यतादृशो भूत्वा नैकैकर्म्यसिद्धिं कास्त्वेनैव स्वरूपतः कर्मसागलक्षणां पारिव्राज्यसिद्धिं
परमां पूर्वोक्ता मुख्यत्यागापेक्षयाऽति श्रेष्ठानद्वेष्ट्य कुशलं कर्मेति श्लोके व्याख्याता अधिगच्छति प्राप्नोति ५९ स्वकर्मनिरतः सिद्धियथा विंदतीत्येतत्प्रतिज्ञातमुपपादितं । इदानीं नैकैकर्म्यसिद्धिं प्राप्नोति
परिव्राज्यशीकारसंज्ञकवैराग्यवान्यथा ब्रह्मप्राप्नोति तथा वक्तुं प्रतिजानीते सिद्धिमिति सिद्धिर्नैकैकर्म्यसिद्धिर्निबोधव्युत्पन्नमेव ब्रह्मचर्यात्समासेन संक्षेपेणैव हेतुः कौंतेय यायत्प्राप्यं ब्रह्म विधेयापेक्षं स्त्री
त्वं ज्ञानस्य परानिष्ठायदपेक्षयाऽन्यज्ज्ञेयमांतरतरं नास्तीत्यर्थः ५० तमेव ब्रह्मप्राप्तिप्रकारमाह त्रिभिः बुद्धयेति बुद्ध्या वेदांतश्रवणमननपरिपाकोत्थयाऽहं ब्रह्मास्मीति परोक्षनिश्चयरूपया विशुद्धया
सर्वभूतेषु वैष्णवादिभावनया सम्यग्विशोभितया । धृत्या धैर्येण योगक्षमादिनिमित्तवैयर्थ्यादित्येन । आत्मानं देहेन्द्रियसंघातं नियम्य दृढासनो भूत्वेत्यर्थः । सकारात्प्राणं च नियम्य शब्दादीन्-

-विषयांस्त्यक्त्वा तत इन्द्रियाणि प्रत्याहृत्येत्यर्थः । प्रत्याहृतकरणोऽप्यंतर्मेन सैव विषयान् स्मरति तत्परित्यागमाह रागद्वेषौ व्युदस्य चेति संकल्पं त्यक्तेत्यर्थः । सह विषयपरिकल्प्य तत्र रागं जनयती
ति प्रसिद्धं यथा चाक्षपादाचार्यसूत्रं । दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकृता इति दोषोरागादिः चकारादयमहमस्मीत्येतमपि भावं व्युदस्येति ज्ञेयं ततो ब्रह्मभूयाय ब्रह्मभावाय तं प्राप्तुं कल्पते योग्यो
भवतीति तृतीयेन संबंधः ५१ केन साधनजातेनैव भूतो भवतीत्यत आह विविकेति यत्तच्छब्दाध्याहारेण योज्यं नित्यमिति सर्वत्र संबंधनीयं । योनित्यं विविक्तसेवी एकांतशीली । लब्धाशी
मिताशनशीलश्च । तथानित्यं वैराग्यं रागाभावं समुपाश्रितश्च । तथानित्यं ध्यानयोगः षष्ठाध्यायोक्तस्तत्परश्च योनित्यं भवति सयतवाक्कायमानसो भवति यतकाय आसनदाढ्येन । यतवाग्
विषयेभ्य इन्द्रियाणां प्रत्याहारेण । यतमानसः सर्वसंकल्पत्यागेन । अत्र चतुर्भिः साधनैर्यतवाक्कायमानसत्वं साध्यं । नित्यं विविक्तसेवादिशीलः स न्यतवाक्कायमानसो भूत्वा ब्रह्मभूयाय कल्पते
इत्युत्तरेणान्वयः ५२ एवं यतवाक्कायमानसस्य योगिनो योगजाः सिद्धय उपतिष्ठंति ताश्च श्रुतौ दर्शिताः । 'पृथिव्यसे जो निलखे स मुत्थिते पंचात्मके योगगुणे प्रवृत्ते ॥ न तत्र रागो न जरानमृत्युः
प्राप्तस्य योगाग्निमयं शरीरं' इति तथा । 'यं यं लोकं मनसा संविभाति विशुद्धस्त्वः कामयते यांश्च कामान् ॥ तं लोकं जयते तांश्च कामान् तस्मादात्मज्ञं च यं द्रुतिकामः' इति च । संविभातिसंकल्पय
ति लोकं लोचनीयमतीतानागतमर्थजातं कामान् काम्यमानान् विषयान् जयते उपलभते इति श्रुतिपदानामर्थः । तथा 'नाविरतो दुश्चरिता ब्राह्माणां तोना समाहितः ॥ नाशांतमानसो वापि
प्रज्ञानेनैव माप्नुयात्' इति । प्रज्ञानेन शास्त्राचार्योपदेशजेन ज्ञानेन दुश्चरितादिसेवनाद्विरक्तः शांतो जितचित्तः समाहितो निरुद्धचित्तश्चिरप्यशांतमानसो योगैश्वर्यासक्तचित्तः एवमात्मानं न माप्नुया
दिति श्रुत्यर्थः । तदिदमाह अहंकारमिति यदा तु योगीयत्मानसोऽस्मितामात्रप्रत्ययो भवति तदा सैवास्मितावस्थितिर्विषयाभिमुखाहंकारइत्युच्यते विषयविमुखात्वास्मितेति ततस्तमहंकारं
विविक्तसेवी लब्धाशीयतवाक्कायमानसः ॥ ध्यानयोगपरो नित्यं वैराग्यं समुपाश्रितः ५२ अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं परिग्रहं ॥ विमुच्यते निर्ममः शांतो ब्रह्मभूयाय कल्पते ५३ ब्रह्म
भूतः प्रसन्नात्मानं शोचति न कांक्षति ॥ समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते परां ५४ भक्त्या मामभिजानाति यावान्यश्चास्मि तत्त्वतः ॥ ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदन्तरं ५५
निगृह्णीयात् । तदनिग्रहे योगी बलं सत्यं संकल्पत्वादिसामर्थ्यमात्मनः पश्यन् दर्पं करोति न मनुष्योऽन्योऽस्तीति मन्यते ततश्च दृष्टो धर्ममतिक्रामतीत्यापस्तंबवचनाद्विव्यान्कामानिच्छति ।
वत्र केन चिन्निमित्तेन कामप्रतिबंधे सति क्रोधवान् भवति ततः परोत्सादनाय भूयांसं शिष्यादिपरिग्रहं संपादयति ततो नश्यतांति । तस्मात्सर्वानर्थमूलभूतमहंकारमेव विमुच्यत इतरान् सर्वान् विमु
चति । अहंकारविमोकेऽपि निर्ममत्वं तत्प्रदर्शितेषु विषयेषु ममात्मानुत्वे सत्यहंकारः शिथिलीभूतो विषयवैमुख्यं प्राप्य स्वकारणेऽस्मितायां विलीयते ततः शांतोऽस्मिताया अपि प्रलयाग्निं रिं
नामिबदुपरतो योगी ब्रह्मभूयाय कल्पते ५३ अस्यैवं शांतस्य केवलस्य योगिनो व्युत्थानावस्थामाह ब्रह्मभूतइति यो हि सुप्तौ लये वा निपतितो योगी व्युत्थाने जडदेहस्तमोऽप्रस्तचित्त इव तं ब्रालु कृतिष्ठ
ति । ब्रह्मभूतस्तु प्रसन्नात्मा प्रसन्नचेताः लघुशरीरः अमृतेनैव समाधिमुत्प्रेतस्तदेकप्रवणो न शोचति नष्टं । नाप्यप्राप्तं कांक्षति दारादिकं सर्वेषु भूतेषु वतुविधेषु समः ब्रह्मैवेदं सर्वमिति बुद्ध्या वैष
म्यवर्जितः सन् परां मद्भक्तिं दृष्टिविवर्जितां भावनां लभते । पार्तजलयोगी तु न व्युत्थाने परां दृष्टिं लभते भेददर्शित्वात् अयं च भक्तः श्रीभागवते दर्शितः । 'सर्वभूतेषु येनैकं भगवद्भावमीक्षते ॥ भू
तानि भगवत्यात्मन्येव भागवतोत्तमः' इति । सोऽयं वतुर्भोक्तो ज्ञानीत्वात्मैव मे मतमिति भगवताऽपि दर्शितः ५४ अस्या अद्वैतात्मतत्त्वज्ञानलक्षणाया भक्तेः फलमाह भक्त्येति मां उक्ता विषया
भक्त्या ज्ञानी अभितः साकल्येन जानाति साकल्यमेवाह यावानिति किमहमणुपरिमाणो वा देहसंभितो वा तार्किकाणां भिवाकाशवत्सकलमूर्तद्रव्यसंयोगित्वलक्षणविभुत्वाश्रयो वा संप्रपंचाद्वैतवा
दिनामिव स्वगतभेदान्वाऽखंडैकरसो वेति परिमाणतस्तत्त्वतो मां तत्त्वदार्थं जानाति । तथा यश्चास्मीति देहेन्द्रियप्राणमनसामभ्युत्तमः कियत्कालस्यायी वा क्षणिकविज्ञानरूपो वा शून्यवाक्यार्थो वा
जडो वा जडाजडरूपो वा चिद्रूपो वा भोक्ता वा कर्तृत्वभोक्तृत्ववर्जितश्चानंदधनो वेति तत्त्वतः सर्वसंशयराहित्येन मामजरममरमभयमशोकं जानाति तथा च श्रुतिः । 'भित्तदेहदृश्यं प्रथिष्ठं च तत्सर्वसंशयः ॥

क्षीयते चास्य कर्माणितस्मिन् दृष्टे परावरे' इति आत्मदर्शने सति सर्वसंशयोच्छेदं दर्शयति । एवं ज्ञेयं ज्ञापि मा विद्वि सर्वज्ञे त्रेषु भारतेत्युक्तेः सर्वज्ञे त्रेष्वेकं मां धिमुं सच्चिदानंदघनं तत्त्वतो ज्ञात्वा सर्वोपाधि विनिर्मुक्तं याथात्म्येन ज्ञात्वा साक्षात्कृत्य ततो व्याप्तो ब्रह्म भावंगतो भवतीत्यर्थः । ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेः । यद्वा तत इति कारण ब्रह्म भावापत्तिः सार्वोत्थ्य रूपा प्रथममुक्ता 'य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति स एतमेव पुरुषं ब्रह्मततम पश्यत्' इत्यादि श्रुतिभ्यो मुक्तानां सार्वोत्थ्या वगमात् ततमंतततमं एकस्तकारश्चादस्यां प्रक्रियायां लुप्तो द्रष्टव्य इति श्रुति भाष्यम् । अनंतरं कारण भावापत्तेरनुपदमेव तत्त्व ब्रह्मतच्छब्दाभिधेयं । 'तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य नाम भवति' इति श्रुतेः । शुद्धं ब्रह्म विशते दर्पणापाये प्रतिबिंबो बिंबमिव प्रविशति कार्योपाधीनां जीवानां कारणोपाधीश्वरप्राप्तिद्वारं विष्कल ब्रह्म प्राप्तिरित्यावेदितं प्रागेव । यद्वा मां ज्ञात्वा तद्विशत इत्येतावतैव ज्ञान प्रवेशयोः पौर्वापर्ये सिद्धे तदनंतरमिति पदेन तच्छब्देन बुद्धिस्थं देहं परामृश्य तत्पातानं तरमिति व्याख्येयं । यतो जातेऽपि तत्त्वज्ञानेयावदेहपातं प्रारब्धकर्मणां प्रतिबंधाद्विदेहकैवल्यं न प्राप्यते । अन्यथा ज्ञानसमकालमेव देहपातापत्तिः स्यात् विमुक्तश्च त्रिमुच्यते भूयश्चांते वि श्वमायानिवृत्तिरिति मुक्तस्य मुक्तिनिवृत्तायाश्च मायायाः पुनर्निवृत्तिरदजीवन्मुक्तिशास्त्रं बाधितं स्यात् । यथा तार्किकानां नष्टेऽपि समवायिकारणे पटादिकं क्षणमात्रमवतिष्ठते एवमस्माकमप्य नादिकालाया देहाद्युपादानभूताया अविद्याया विनाशेऽपि किंचित्कालं देहादिप्रतिभानं गुज्यते ईदृशमेव जीवन्मुक्तमपेक्ष्य ममवता उक्तं । 'उपदेक्ष्यंति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शनः' इति । स्थित प्रज्ञलक्षणस्मृतिरपि तल्लक्षणाभिधितस्यैव प्रवृत्ते इति दिक् ५५ ननु तद्यैषीकतूलममौ प्रास्तं प्रदूयेतैव हास्य सर्वपाप्मानं प्रदूयंत इति पूर्वकर्मणां ज्ञानेन प्रायश्चित्तेनैव सत्यपि नाशश्रवणे ज्ञानोत्तर

सर्वकर्माण्यपिसदाकुर्वाणोमद्व्यपाश्रयः ॥ मत्प्रसादादवाप्नोतिशाश्वतंपदमव्ययम् ५६ चेतसासर्वकर्माणिमयिसंन्यस्यमत्परः ॥ बुद्धियोगमपाश्रित्यमच्चित्तः
सततंभव ५७ मच्चित्तःसर्वदुर्गाणिमत्प्रसादात्तरिष्यसि ॥ अथचेत्त्वमहंकारान्नश्रोष्यसिविनंक्ष्यसि ५८ यदहंकारमाश्रित्यनयोत्स्यइतिमन्यसे ॥ मिथ्यैष
व्यवसायस्तेप्रकृतिस्त्वानियोक्ष्यति ५९ स्वभावजेमकौंतेयनिबद्धःस्वेनकर्मणा ॥ कर्तुंनेच्छसियन्मोहात्कारिष्यस्यवशोऽपितत् ६०

कालीनानां कर्मणां ताशाभावाज्ज्ञानोत्तरमपि देहधारणे स्वामाविकानां कर्मणां वर्जनस्यासंभवादवश्यं ज्ञानिनोऽपि बन्धः स्यादित्याशंक्याह सर्वकर्माणीति मद्ब्रह्मपाश्र्वयोऽहमेव प्रज्ञानघनः प्रत्यगात्मा व्यपाश्र्वय आश्रयो यस्य समद्ब्रह्मपाश्र्वयो ज्ञानी सर्वकर्माणि विहितानि भविष्यानि वासदाऽऽसृक्तदुर्गोऽपि मत्प्रसादात् मदनुग्रहाच्छाश्वतं नित्यं अव्ययं परमसर्वोत्कृष्टं पदं पदनीयं मोक्षमवाप्नोति । न तु ज्ञानोत्तरमपि क्रियमाणैः कर्मभिर्बध्यते । 'तस्य पुत्रादायमुपयति सुहृदः साधुः कृत्वा द्विषंतः पापकृत्यामिति । न ह वा एवं विदिकिंचन रज आध्वंसते तं विदित्वानलिप्यते कर्मणा पापकेन' इत्यादिशास्त्रेण तत्त्वज्ञानिनः कर्मालेपश्रवणात् ५६ एवं वर्णाश्रमादि धर्मपुरस्कारेण ससाधनासफला च ब्रह्मविद्या निरूपिता अस्याः प्राप्तये पुनः साधनत्वेन भक्तिमेव विधत्ते चेत्तमेति चेत्सा विवेकबुद्ध्या सर्वाधिकर्माणि नित्यनैमित्तिकानि मयि भगवति वासुदेवे संन्यस्य यत्करोषि यद्वासीत्युत्तरीत्या समर्प्य मत्परः अहमेव परः प्राप्यो यस्य न तु मद्ब्रह्म तया अर्थादनिप्रार्थयानः बुद्धियोगं पूर्णोक्तं सिद्धयसिद्धयोः समत्वलक्षणं बंधहेतोरपि कर्मणो मोक्षहेतुत्वसंपादकं अपाश्रित्य आश्रित्य मच्चित्तः मदेकशरणः सततं सर्वदा भव ५७ एतस्य भक्तियोगस्य करणे गुणमकरणे दोषंचाह मच्चित्त इति दुर्गाणि आध्यात्मिका धिलौकिकादीनि संकटानि अहंकारात्स्वपांडित्याभिमानात्तनश्रोत्रसिद्ध्या कथं तर्हि विनश्यसि पुरुषार्थशून्यो भविष्यसि ५८ स्वतंत्रोऽहंत्वदुक्तं मकरिष्यामीत्याशंक्याह यदिति यत्पदि अहंकारं गर्वमाश्रित्य न योऽस्येयुद्धं न करिष्ये इति मन्यसे एष ते तव व्यवसायो निश्चयो मिथ्यायतः प्रकृतिः क्षात्रस्वभावः त्वानियोक्ष्यति । 'प्रकृतिं याति भूतानि निग्रहः किं करिष्याति' इति चोक्तं ५९ प्रकृतिस्त्वा

कोऽसौ परो यद्वशोऽहमस्मीत्यत आह ईश्वर इति ईश्वर ईशानशीलोऽतर्थाभीपृथिव्यादीनामस्माकं च सर्वभूतानां सर्वप्राणिनां हृद्देशे बुद्धिगुहायां सर्वप्राणिप्रवर्तकस्तिष्ठति कीदृशः सर्वभूतानि भ्रामयन् ऊर्ध्वाधो मार्गेषु संचारयन् काष्ठपुस्तिका इव सूत्रधारः यं प्राकृढानियंत्रमिव यंत्रोत्क्रमणादिसाधनं सर्वप्राणाद्यात्मकं लिङ्गं तदा कृढानि मायया स्वशक्त्या भ्रामयन्निति संबंधः । हे अर्जुन शुक्लविशुद्धांतः करणेश्वरो सीति भावः अत्राहंकारपूर्वकं यः कर्म करोति यश्च ईश्वरपरवशोऽहं करोमीति बुद्ध्या करोति तथोरस्यंतवैलक्षण्यप्रदर्शनार्थो मंत्रोभाष्ये उदाहृतः । ' अहश्च कृष्णमहरर्जुनं च विवर्त्तते रजसविद्याभिः ' इति भारद्वाजार्थः अहश्च कृष्णमहरर्जुनं चेत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदिति ब्राह्मणेन आग्निमारुतेश्चो विनियुक्ता प्रथमे यमूक् यस्मिन् दिवसे सोमः सूयते यागार्थं तदेव जन्मसाफल्यदिनं मुख्यमहःशब्दवाच्यं अन्यतु दिनमदिनमेव निष्फलत्वात् तथा च स्मृतिः । ' दशभिर्जन्मभिर्वेदाभाधानं शतजन्मभिः । सहस्रैर्जन्मभिः सोमं ब्राह्मण्यं पातुमर्हति ' इति सोमयागस्य दौर्लभ्यं दर्शयति तदयमहःशब्दः कालवचनोऽपि सौम्ये कर्मणिवर्तते । यथा दर्शपौर्णमासशब्दौ । तत्रैवं सति अहःयागः कृष्णं अविदुषा कृतमप्रकाशमिव भवति । तथा अहरर्जुनं स्वच्छंतदेव विदुषा कृतं प्रकाशरूपमिव भवति । तेषु ते उभे अपि विद्वद्विद्वत्कृते अहनीरजसी प्रवृत्तिरूपत्वात् रजोगुणकार्ये अपि वेद्याभिर्विद्याभिः कर्माणावबद्धोपासनारूपावापरमेश्वरे सर्वकर्मापणरूपावा अहं करोमीत्यभिमानरूपावा विद्याविज्ञानानिताभिर्विवर्त्तते वैपरीत्येन वर्त्तते सोपासनं कर्म श्वेतं परमात्मतत्त्वप्रकाशकं बंधविच्छेदहेतुः मूढकृतं कर्म कृष्णं स्वरूपावरकं बंधहेतुरित्यर्थः । तदेवं भगवान् प्रार्थय अर्जुनेति संबोधयन् एतस्य स्वच्छांतःकरणस्त्वद्योतनेन शुक्ले धर्मेऽधिकारं दर्शयति ६१ तमेव ईश्वरं सर्वभावेन सर्वात्मना शरणमाश्रयं गच्छ अयस्व तत्प्रसादात् तदनुग्रहात् परां शान्तिं उपरतिं समाधिं भित्तिं यावत् तथा च सूत्रं । समाधिसिद्धिरीश्वरप्रणिधानादिति । स्थानं च परं विष्णोः पदं मोक्षं शाश्वतं नित्यं प्राप्स्यसि ६२ सर्वं गीतार्थं मुपसंहरति इतीति इति एवं प्रकाशं ते तुभ्यं मया सर्वज्ञेन परमकारुणिकेन ज्ञानं आ

ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति ॥ आमयन् सर्वभूतानि यंत्रारूढानि मायया ६१ तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत ॥ तत्प्रसादात्परां शांतिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ६२ इति ते ज्ञानमाख्यातं गुह्याद्बुद्धतरुमया ॥ विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसित्थां कुरु ६३ सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः ॥ इष्टोऽसि मे दृढमिति ततो वक्ष्यामि ते हितम् ६४ मन्मना भव मद्रक्तो मद्याजीर्मानमरुकुह ॥ मामैवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे ६५

ख्यातं । गुह्यान्मंत्रतंत्ररसायनरूपाद्गुह्यतरं अतिशयितं रहस्यं । एतद्यथोक्तं शास्त्रार्थजातं विमृश्य सम्यगालोच्य यथेच्छं सितधा कुठ १९ एवं यथेष्टकरणमभ्यनुज्ञायाप्यतिवात्सल्यात् श्लोकद्वयेन कुत्स्नं शास्त्रार्थमुपदेक्ष्यंस्तद्ग्रहणेपेकाग्र्यमस्य संपादयितुमाह सर्वेति सर्वेभ्योगुह्येभ्यः अतिशयितं गुह्यं सर्वं गुह्यतमं भूयः पुनरसकृदुक्तमपि मेमवचनं शृणु परमंपरमार्थविषयत्वात् नलोभात्रापि यत्त्वावक्ष्यामि किं तर्हि मेममदृष्टोऽसि परमाप्तोसि इति हेतोः दृढं अतिशयितं तेतद्विहितं यत्स्ततोवक्ष्यामि । तव दृष्टत्वात् विद्यायाश्च हितत्वात् तद्वचनं ओत्सव्यं अवश्यं वक्तव्यमिति भावः १४ तदेव गुह्यतमं हितमाह मन्मना इति अहंप्रत्यगात्मानं वै कथनः परिपूर्णस्तदाकारं मनो यस्य समन्मनाः भव एतेन ब्रह्मात्मा भेदोऽपि साक्षात्करणीय इत्युत्तरपदार्थ उक्तः । कथमेवं विधा ज्ञाननिष्ठालभ्यतेऽत आह मद्भक्तो भव एतेन भगवदुपासनात्मको मध्यमपदार्थ उक्तः । कथमरूपपुण्यस्य भक्तिरुद्देश्यतीत्यत आह मद्याजी भगवदर्थकर्मकरणशीलो भव एतेन कर्म प्रधान आद्यषट्कार्या विवृतः । ननु यस्य भगवद्वाजित्वं न संभवति दारिद्र्यात्कुर्याद्यभावाद्वा तस्य भगवद्भक्तिर्दौर्लभ्याद्ब्रह्माकाराच्चेतोवृत्तिर्दुर्लभतरेत्याशंक्याह मानं सस्कुरु प्राकृतभक्त्यैव प्रतिमादौ भगवंतं सर्वोपचारसमर्पणेन नमस्कारादिना सम्यगाराधयेत्यर्थः । तथाचाश्वलायनो नमस्कारस्यैव यज्ञत्वमुदाहरति । ' यो नमसास्वध्वर इति यज्ञो वै नम इति ब्राह्मणं भवति ' इति च । एवमुक्तस्य सोपानत्रयारूढस्य फलमाह मामिति मामेव तत्पदार्थं सर्वजगत्कारणं सर्वेश्वरं सर्वशक्तिमलं देकरं सर्वं पश्यसि प्राप्स्यसि विबुधं प्रति विबुधं दयाकाश इव महाकाशं । अस्मिन्नर्थे शपथं करोति ते तव पुरः सत्यं अबाधितार्थं भूतं प्राति ज्ञाने प्रतिज्ञां करोमि मामेवैष्यसीति । प्रियोऽसि मे यत्स्वं मे मम प्रियोऽसि अतस्तत्पराणानर्हं त्वयि सत्यमेवाहं ब्रवीमि इत्यर्थः १५

म. भा. टी.
॥ ७५ ॥

एवं न मनयजनभजनमननक्रमेण सांख्यमिष्टा उक्ता । या पूर्वध्यानेनात्मनि पश्यन्तीत्यनेन श्लोकेन दर्शिता । इदानीं 'अभ्येत्वेवमजानंतः श्रुत्वाऽभ्युपपासते । तेऽपि चातितरं त्येवमृत्युं श्रुतिपरायणाः' इति केवलोपास्तिनिष्ठा योगाख्योक्तातामाह सर्वेति सर्वेषां वर्णानामाश्रमाणां देहेन्द्रियबुद्धीनां च धर्मानां प्रियोत्रादीन् सुखदुःखादींश्च त्यक्त्वा मामेकं सर्वेश्वरं सर्वशक्तिसोपाधिनि रूपाधिवाऽखंडैकरसमानंदयनं परमात्मानं शरणं शृणाति हि नस्त्यविद्यादीन् क्लेशादीन् शरणमाश्रयः परायणं गच्छन् प्राशुहि मदेकशरणो भवेत्यर्थः । अत्र अत्रंभुक्त्वेव तूपातिन तु जलमात्रं पीत्वेति वदहेतुत्वं क्त्वा प्रत्ययार्थः सर्वधर्मपरित्यागेन मां शरणं व्रजेत्यर्थः यथोक्तम् । 'अनात्मदर्शनेनैव परात्मानमुपास्महे' इति । एतस्मिन् भगवच्छरणीकरणस्य फलमाह अहंत्वेति अहं प्रत्यगात्मा सूर्याद्यंतर्यामीनारायणः सकलपामविनिर्मुक्तः सम्यग्ज्ञातः सन्त्वात्वा सर्वपापेभ्यः संचितक्रियमाणेभ्यो गोत्रवधादिजेभ्यो मोक्षयिष्यामि मां शुचः शोकं मां कार्षीः तथाहि । ब्रह्मज्ञानफलं पापास्पर्शः शोकतरणं च सर्वश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं आदित्यांतर्बर्तिनं नारायणं प्रकृत्यच्छांदोग्ये श्रूयते । 'स एष सर्वेभ्यः पाप्मभ्युदित उदेति ह वै सर्वेभ्यः पाप्मभ्योऽप्येवं वेद । तरति शोकमात्मवित्तत्रको मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः' इति । उदितः ऊर्ध्वमितो गतः पापान्युत्क्रम्य गतो निष्पाप इति श्रुतिपदार्थः । वर्णाश्रमधर्मसंन्यासपूर्वकं षष्ठाध्यायेनोक्तेन योगेन देहादीनां धर्माश्च त्यक्त्वा निर्विकल्पमात्मानं साक्षात्कुर्वतो न कर्मलेप इत्यर्थः ६६ एवं श्लोकद्वयेन ज्ञानयोगेन सांख्यानोक्तं कर्मयोगेन योगिनामिति सांख्ययोगौ द्वितीयाध्याये दर्शिता उपसंहृत्य विद्यासंप्रदायविधिमाह इदमिति । अतः पस्काय तप आलोचनं तद्गहिताय अयत्नशीलायेत्यर्थः । अभक्ता यश्चाहीनाय अशुश्रूषवे गुरुसेवामकुर्वते । मां परमात्मानं योऽभ्यसूयति मदीयगुणासहिष्णुतामयि दोषारोपपरो भवति तस्मै न जः प्रत्येकं संबद्धत्वादेतेषां विशेषणानामन्यतमाभावेऽपि कदाचन मह सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ॥ अहंत्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मां शुचः ६६ इदं तेनातपस्कायनाभक्ताय कदाचन ॥ न चाशुश्रूषवे वाच्यं न च मां योऽभ्यसूयति ६७ यद्दं मरमं गुह्यं मद्भक्तेष्वभिधास्यति ॥ भक्तिमयि परां कृत्वा मामेवैष्य संशयः ६८ न च तस्मान्मनुष्येषु कश्चिन्मे प्रियकृतमः ॥ भवितान च मे तस्मादन्यः प्रियतरो भुवि ६९ अध्येष्यते च यद्दमं धर्म्यं संवादमावयोः ॥ ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मातिः ७० श्रद्धावाननसूयश्च शृणुयादपि योनरः ॥ सोऽपि मुक्तः शुभोऽल्लोकान् प्राप्नुयात् पुण्यकर्मणाम् ७१

त्यपि संकटे दंदनवाच्यं नोपदेष्टव्यम् । अत्र 'विद्याहवै ब्राह्मणमाजगाम गोपायमाशेवधिष्टेऽहमस्मि ॥ असूयकाया नृजवेऽयताय नमा ब्रूयादवीर्यवती तथा स्याम् । यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देव तथा गुरौ ॥ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशं ते महात्मनः' इति श्रवणादसूयारहितायां जेवोपेतायाऽभ्यासशीलाय गुरुपरमेश्वराराधनपराय च एतद्ब्रह्मस्य देयं नान्यस्मै इत्यर्थः ६७ एवं संप्रदायविधिमुक्त्वा संप्रदायकर्तुः फलमाह यद्दमिति इदं परमं गुह्यं यो भक्तिहीनो मानपूजाद्यर्थो स न मद्भक्तेष्वभिधास्यति सोऽपि तत्पुण्यान्मयि परमेश्वरे चिदेकरसे परां भक्तिमद्वैतलक्षणामुपासनां कृत्वा तत्रादरं प्राप्य तामनुष्ठाय च मामेवैष्यति मुक्तिं प्राप्स्यतीत्यर्थः असंशयः संशयोऽत्र नास्ति । स्मर्यते हि अजामिलादीनां भक्तिगंधर्हीनानामपि पुत्रसंकेतितेन नारायणेति नाम्ना स्नेहवशादाह्वयतां तावमात्रतुष्टेन भगवता सद्गतिर्दत्ता किमुक्तव्यं यो वाचा एतावच्छास्त्ररहस्यं प्रतिपादयति तस्य भक्तिलाभादिक्रमेण कृतकृत्यत्वं भविष्यतीति ६८ ननु अश्रद्धया कृतं सर्वव्यर्थमिति त्वयैवोक्तं कथमभक्तस्याप्येतच्छास्त्राभिधानतो भक्त्या दिलाभः संभवेदित्याशंक्याह नचेति तस्मादेतच्छास्त्रप्रवर्तकादन्यो मनुष्येषु मेममप्रियकृतमोन च कश्चिदस्ति । इयमेव मम महती वाचिकी भक्तिस्तान् कृत्वा सोपानारोहक्रमेण मेममप्रियतरो भवितुं भविष्यति । 'अनिच्छयाऽपि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः' इति । न च भुवि एतस्मादन्यस्परमार्थसाधनमस्तीति भावः । अक्षरार्थः स्पष्टः ६९ अध्यापकस्य फलमुक्त्वाऽध्येतुः फलमाह अध्येष्यते चेति ज्ञानयज्ञेन निर्विकल्पसमाधिना इष्टः पूजितः सहिष्यते मेघनामा पुष्कलपुण्यवृष्टिकरस्तद्वदेतस्य शास्त्रस्याध्ययनमपीत्यर्थः । इति मेमम सर्वेश्वरस्य मातिः तेनात्र स्तुतिमात्रमेतदिति न मंतव्यं किंतु भूतार्थवाद एवायमिति भावः ७० प्रवक्तुरध्येतुश्च फलमुक्त्वा श्रोतुरपि फलमाह श्रद्धावानिति शृणुयादपि अक्षरश्रवणं कुर्यादपि किमुक्तव्यमादरेणार्थग्रहणं सः श्रुत्यात्स उत्कं फलं प्राप्नुयादिति स्पष्टार्थः श्लोकः । तथा चोक्तं श्रीभागवते । 'बासुदेवकथाप्रभः पुरुषांस्त्रीन्पुनाति हि ॥ वक्तारं पृच्छंश्च श्रोतुं स्तत्पादसलिलं यथा' इति ७१

सर्वांतर्यामी सर्वज्ञोऽपि भगवान् लोकशिक्षार्थं शिष्यस्य ज्ञानं जातं नोति पृच्छति अन्यथा पुनः पुनः स्वयमेत्युपदेशं कृतवताऽऽमुणानि दाघइव मयाऽप्येकतकृतोऽप्युपदेशेन कृतायः कर्तव्य इत्याशयेनाह कश्चिदिति कश्चिदितिकामप्रवेदने हेतुर्न एतत्स्वया एकाग्रेण चेतसा श्रोतव्यं शब्दबोध्यं तत्तत्स्वापृच्छामि किमिदं स्वयाश्रुतमिति श्रुतवतोऽपि तव अज्ञानकृतः संमोहो विपर्ययः अनात्मन्यात्मधीरूपः स्वधर्मैर्युद्धे चाधर्मधीरूप इति स द्विविधोऽपि नष्टः कश्चित् । मच्छ्रमसाफल्यमिच्छुस्त्वामहं पृच्छामीत्यर्थः ७२ एवं पृष्टः स्वस्य कृतकृत्यतां ज्ञापयन् अर्जुन उवाच नष्टो मोह इति मोहः पूर्वोक्तो द्विविधोऽपि नष्टः । स्मृतिरयमहमस्मि परं ब्रह्मेत्यात्मानुसंधानरूपा आत्मतत्त्वविषया लब्धा । यस्यालाभेन सर्वहृदयग्रंथीनां यावान्यश्चास्मि तत्त्वत इत्यत्रोदाहृतानां विजडैक्य भ्रममभवानां विमोक्षो भवति तथा च श्रूयते । स्मृतिर्लभे सर्वग्रंथीनां विमोक्ष इति त्वत्प्रसादान्मयाऽच्युत स्मृतिर्लब्धेति संबंधः । स्थितोऽस्मि त्वच्छासने इति शेषः । गतसंदेहो नष्टसंदेह इत्यनेनानात्मन्यात्मधीरूपो मोहो नष्ट इति दर्शितं । करिष्येवचनं तवेत्यनेन स्वधर्मैर्युद्धे चाधर्मधीरूपोऽपि मोहो नष्ट इति दर्शितं ७३ समाप्तः शास्त्रार्थः इदानीं कथाप्रबंधमेवानुवर्तयन् संजय उवाच इतीति अद्भुतं चेतसो विस्मयकरं रोमहर्षणं रोमाचोद्धेद जनकं शेषं स्पष्टं ७४ कथमयं त्वया दूरस्थयोरपि वासुदेवार्जुनयोः संवादः श्रुत इत्यत आह व्यासप्रसादादिति । भगवता व्यासेन दिव्यं चक्षुः श्रोत्रादिकं मह्यं दत्तं येनाहं व्यवहितं विप्रकृष्टं वा सर्वं करतलमलकवद्विजानामि । अतो व्यासप्रसादादेतच्छास्त्रं परं गुह्यं गोप्यं अहं श्रुतवान् । योगं च पश्य मे योगमैश्वरमिति प्रतिज्ञापूर्वकं प्रदर्शितं वैश्वरूप्यं तमपि दृष्टवानिति शेषः । स्वयंकथयत इत्युक्ते अस्य महतो भूतस्य निःश्वसितमेतमेतद्यद्वेद इति श्रुतेः स्वनिःश्वसितं वेदं शिष्याचार्यपरंपरया कथयत इत्यायाति । तदर्थं साक्षात्कथयत इति । स्पृष्ट्या दौ ब्रह्माणं प्रतीविदा नीमर्जुनं प्रति साक्षात्कथयतः श्रुतवानहमित्यर्थः । तेन भगवदनुग्रहप्राप्ततया ब्रह्मण्यसमत्वं स्वस्य द्योत्यते । अत्र एतद्योगमित्यभेदेनान्वयेतु गृह्यपदापेक्षया एतद्योगमिति पुनः पुनः कलिंगयोरपि सामा कश्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वयैकाग्रेण चेतसा ॥ कश्चिदज्ञानसंमोहः प्रनष्टस्ते धनं जय ७२ ॥ अर्जुन उवाच ॥ नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मयाऽच्युत ॥ स्थितोऽस्मि गतसंदेहः करिष्येवचनं तव ७३ ॥ संजय उवाच ॥ इत्यहं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः ॥ संवादमिममश्रौषमहुतरोमहर्षणम् ७४ व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्गुह्यमहं परम् ॥ योगयोगश्चरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयम् ७५ राजन्संस्मृत्य संस्मृत्य संवादमिममहुतम् ॥ केशवार्जुनयोः पुण्यं हृष्यामि च मुहुर्मुहुः ७६ तच्च संस्मृत्य संस्मृत्य रूपमत्यहुतं हरेः ॥ विस्मयो मे महान् राजन् हृष्यामि च पुनः पुनः ७७

नाधिकरण्यं शक्यं च यत्किंचिदश्रुताऽपि क्षुद्रपुहंतुमित्यादाविव पूर्वप्रवृत्तलिङ्गसंस्कारप्राबल्यादुत्तरत्राभिन्नलिङ्गविशेष्यलाभेऽपि पूर्वसंस्कारो न निवर्तत इति सामानाधिकरण्यं विनिर्गयोरपि वक्तुं शक्यमिति ज्ञेयं ७५ केशवार्जुनसंवादश्रवणजं विश्वरूपारूपयोगदर्शनजं चाह्लादं क्रमेण श्लोकद्वयेनाह राजन्निति हेराजन्हे धृतराष्ट्र पुण्यं पुण्यं करपापहरं चेत्यर्थात् संस्मृत्य संस्मृत्येति संभ्रमे द्विरुक्तिः शेषं स्पष्टार्थः ७६ तच्चेति रूपं विश्वरूपं एतद्दर्शने हि ब्रह्माणमीशमिति देशतो विप्रकृष्टं वक्राणिते त्वरमाणा विशतीति कालतो व्यवहितं भीष्मादिक्षयं च करतलमलकवद्विजानामि । तच्च जगतो मिथ्यात्वमंतरेण न संभवतीति प्रतिपादितं वेदांतकतके । 'अतीतानागतं वस्तु वीक्ष्य ते करबिल्ववत् । योगी संकल्पमात्रोत्थमिति शास्त्रेषु द्विदिमः ॥१॥ मायायां सर्वदा सर्वसर्ववस्थमिदं जगत् ॥ अस्तीति तदुपाधिश्चित्सावात्म्यात्सर्वमीक्षते ॥२॥ आरंभपरिणामाभ्यां स्वेन रूपेण यन्न सत् ॥ अतीतानागतं वस्तु योगी तद्वीक्षतां कथम् ॥३॥ संकल्पमात्रमात्रं वस्त्वतीतादियदीष्यते ॥ नष्टस्तीदृशं नाभंतस्स्याद्योगिज्ञानमप्रमा ॥४॥ योगिसंकल्पमात्रेण तस्योत्पत्तिर्यदीष्यते ॥ ईशसंकल्पमात्रेण सर्वोत्पत्तिस्तदेष्यतां ॥५॥ आरंभपरिणामेवादेशकालाद्यतिक्रमः ॥ नैव दृष्टः कश्चित्सोऽयं स्वप्रमायादिषु स्फुटः ॥६॥ युगपद्ब्रह्मतेकुंभो नानादेशस्य योगिभिः ॥ जलसूर्य इवास्माभिस्तेनासां कल्पितः स्फुटं ॥७॥ योगिभिर्गृह्यमाणत्वाद्दृष्टः सर्वत्र सर्वदा ॥ सन्नेवास्तीति चेत्कार्यकथमीदृग्विधं भवेत् ॥८॥ व्यावृत्तं दीप्यते कार्ययुगपद्भिन्नदेशता ॥ चेत्कल्पनां विना स्येष्टादृष्टा तस्तत्र नास्ति वः ॥९॥ तस्मान्नाणुभिरारब्धमिति वन्नापि गव्यवत् ॥ प्रकृतेः परिणामो वा जगत्किं त्विदं जालवत् ॥१०॥ सत्यं ब्रह्म शांतिं ब्रजालं विश्वपरागृह्णा ॥ अधिष्ठानादृते शुद्धदृशीनास्त्येव तद्वयम्' इति ॥११॥ स्पष्टार्थो मूलश्लोकः ७७

यस्मादनन्तैर्भयमगवांस्तदनुगृहीतोऽर्जुनश्चयुधिष्ठिरपक्षेऽस्ति अतस्त्वयाजयाज्ञानकार्येणाह यत्रोति यत्रपक्षेधुरेति सर्वत्र संबध्यते श्रीर्देवसभादिशोभा । विजयः प्रसिद्धः । भूतिरैश्वर्यसर्व
नियंतृत्वम् । नीतिर्नैयश्च एतत्सर्वतत्र तस्मिन्पक्षे धुरमिति मममतिः अतः पांडवैः सह संधिरेव कर्तव्य इति भावः ७८ ॥ इति श्रीमत्पद्मावक्यप्रमाणज्ञमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनुः
श्रीनीलकण्ठसूरिवर्यस्य कृतौ भारतभावादीपे भीष्मपर्वणि गीताप्रकाशे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ पर्वणितु ॥ ४२ ॥ गीतासुगीताकर्तव्या इत्यादयः सार्धाः पंचश्लोका गौर्देन पठ्यन्ते १
२ । ३ । ४ । ५ । एवं गीताते मम्मना भवेत्यादिना निष्कामाना मात्मनिष्ठाना मेवैव्यसीत्यात्मप्राप्तिश्च तत्फलमृता दर्शिता । सकामानां त्वर्थाधीना कामसिद्धिः । अर्थश्च सतामाप पांडवानामिव
यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः ॥ तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्धुवानीति र्गतिर्मम ७८ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योग
शास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे संन्यासयोगो नाम अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ पर्वणितु द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ समाप्तं भगवद्गीतापर्व ॥ अथ भीष्मवधपर्व ॥
वैशंपायन उवाच ॥ गीतासु गीताकर्तव्या किमन्यैः शास्त्रसंग्रहैः ॥ यास्वयं पद्मनाभस्य मुखपद्मादिनिःसृता १ सर्वशास्त्रमयी गीता सर्वदेवमयो हरिः ॥ सर्वतीर्थम
यी गंगा सर्ववेदमयो मनुः २ गीता गंगा च गायत्री गोविंदेति हृदि स्थिते ॥ चतुर्गकारसंयुक्ते पुनर्जन्मन विद्यते ३ षट्शतानि सविंशानि श्लोकानां प्राह केशवः ॥ अर्जु
नः सप्तपंचाशत्सप्तषष्ठितु संजयः ४ धृतराष्ट्रः श्लोकमेकं गीतायामानमुच्यते ॥ भारतामृतसर्वस्वगीतायामधितस्थ च ॥ सारमुद्धृत्य कृष्णेन अर्जुनस्य मुखे हुतम् ५
॥ संजय उवाच ॥ ततो धनं जयं दृष्ट्वा बाणगांडीवधारिणम् ॥ पुनरेव महानादं व्यसृजंत महारथाः ६ पांडवाः सोमकाश्चैव यैश्चैषामनुयायिनः ॥ दध्मुश्च मुदिताः शं
खान्वीराः सागरसंभवान् ७ ततो भैर्यश्च पेश्यश्च क्रकचा गोविषाणिकाः ॥ सहसैवाभ्यहन्यंत ततः शब्दो महानभूत् ८ तथा देवाः सगंधर्वाः पितरश्च जनाधिप ॥ सि
द्धचारणसंघाश्च समीयुस्ते दिदृक्षुः ९ ऋषयश्च महाभागाः पुरस्कृत्य शतक्रतुम् ॥ समीयुस्तत्र सहिता द्रष्टुं तद्दृश संमहत् १० ततो युधिष्ठिरो दृष्ट्वा युद्धाय समव
स्थिते ॥ ते सेने सागरप्रख्ये मुहुः प्रचलिते नृप ११ विमुच्य कवचं वीरो निक्षिप्य च वरायुधम् ॥ अवरुह्य रथाक्षिप्रं पद्मचामेव कृतांजलिः १२ पितामहमभिप्रेक्ष्य
धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ वाग्यतः प्रययौ येन प्राड्मुखोरिपुवाहिनीम् १३ तं प्रयांतमभिप्रेक्ष्य कुंती पुत्रो धनंजयः ॥ अवतीर्य रथात् पूर्णभ्रातृभिः सहितोऽन्वयात् १४
वासुदेवश्च भगवान् पृष्ठतोऽनुजगाम तम् ॥ तथा मुख्याश्च राजानस्तच्चिता जग्मुस्तुकाः १५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ किं ते व्यवसितं राजन्यदस्मान् पहाय वै ॥ प
द्मचामेव प्रयातोऽसि प्राड्मुखोरिपुवाहिनीम् १६ ॥ भीमसेन उवाच ॥ क्व गमिष्यसि राजेंद्र निक्षिप्य कवचायुधः ॥ दंशितेष्वरि सैन्येषु भ्रातृनुत्सृज्य पार्थिव १७
॥ नकुल उवाच ॥ एवं गते त्वयि ज्येष्ठे मम भ्रातरि भारत ॥ भीमदुनोति हृदयं ब्रह्महंता भवान् क्रतु १८ ॥ सहदेव उवाच ॥ अस्मिन् रणसमूहे वैवर्तमाने महाभये ॥
उत्सृज्य क्रतुं गताऽसि शत्रून् भिमुखो नृप १९ ॥ संजय उवाच ॥ एवमाभाष्यमाणोऽपि भ्रातृभिः कुरुनंदनः ॥ नोवाच वाग्यतः किंचिद्ब्रूच्छत्येव युधिष्ठिरः २०
गुरुवधानुताया श्रयेणैव सिद्धयान्तोऽपि बलवदनुग्रहात् । अन्येषां वीरानामिव साध्यमानो निरन्वयोच्छेदाय भवतीति दर्शयिष्यन् युद्धप्रधानं ग्रंथं सोऽप्युपवीतमारभतेऽथ स्यान्वयं हेतुत्वं विवरीतु
ततो धनं जयं दृष्ट्वा ततः अर्जुनस्य करिष्ये वचनं तवेत्येव रूपमतिज्ञानं तं रंधनं जयं युद्धार्थं स ब्रह्महंतेत्यर्थः ६ । ७ भैर्यो बृहत्यादृक्काः । पेश्यः काहलाः । क्रकचा जयमंगलाः । गोविषाणिका
गवादिशृगाणि । सहसा युगपदेव अभ्यहन्यंत अवाद्यंत ८ । ९ । ११ वरायुधं धनुः श्रेष्ठं अवरुह्य अवतीर्य १२ येन विजयाख्येन मयोजनेन स्वयं युधिष्ठिरः संग्रामे दृढबुद्धिस्तत्सिद्धयर्थं अभिप्रेक्ष्य
आलोच्य प्रथमं पितामहं प्रति प्रययौ रिपुवाहिनीं प्रविश्येति शेषः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ गीतमंकुपं २२ पुराकल्पे प्राचीनशास्त्रे १३ । १४ । १५ मिथोऽन्योन्यं एषोहीतिलुलोपाभावार्थः १६ व्यक्तं भित्तं भीष्मस्य अंतिकं तमीपं १७ । १८ । १९ । २० । २१ धिक्त्वाधिकृत्य
असमासार्थः धिगित्यकरोदिति वा २२ विवक्षितं वक्तुमिष्टं २३ । २४ । २५ । २६ । २७ परमावायपराकृतो निरस्तो भावः सत्तायत्र सः तस्मै मरणायेत्यर्थः परश्चासावभावश्चेति विग्रहेऽपि संप्रसार्यः
तानुवाच महाप्राज्ञो वासुदेवो महामनाः ॥ अभिप्रायोऽस्य विज्ञातो मयेति प्रहसन्निव २१ एष भीष्मं तथा द्रोणं गौतमं शल्यमेव च ॥ अनुमान्य गुरुन् सर्वान् योत्स्यते पा
र्थिवोऽरिभिः २२ श्रूयते हि पुराकल्पे गुरुननुमान्ययः ॥ युध्यते स भवेद्यत्कमपध्यातो महत्तरैः २३ अनुमान्य यथाशास्त्रं यस्तु युध्येन्महत्तरैः ॥ ध्रुवस्तस्य जयो
युद्धे भवेदिति र्गतिर्मम २४ एवं ब्रुवति कृष्णेऽत्र धार्तराष्ट्रचमूं प्रति ॥ हाहाकारो महानासीन्निःशब्दास्त्वपरेऽभवत् २५ दृष्ट्वा युधिष्ठिरं दूराद् धार्तराष्ट्रस्य सैनिकाः ॥
मिथः संकथयांचकुरे षोहिकुलपांसनः २६ व्यक्तं भीतइवाभ्येति राजाऽसौ भीष्ममतिकम् ॥ युधिष्ठिरः ससोदर्यः शरणार्थं प्रयाचकः २७ धनं जये कथं नार्थोऽपि पांडवे च वृको
दरे ॥ नकुले सहदेवे च भीतिरभ्येति पांडवम् २८ ननूनं क्षत्रियकुले जातः संप्रथिते भुवि ॥ यथाऽस्य हृदयं भीतमल्पसत्वस्य संयुगे २९ ततस्ते सैनिकाः सर्वे प्रशंसन्ति
स्मकौरवान् ॥ दृष्ट्वाऽमुमनसो भूत्वा चैलानि दुधुश्वह ३० व्यनिंदंश्च तथा सर्वयोधास्तव विशांपते ॥ युधिष्ठिरं ससोदर्यं सहितं केशवेन हि ३१ ततस्तत्कौरवं सैन्यां धि
कृत्वा तु युधिष्ठिरम् ॥ निःशब्दमभवत् पूर्णपुनरेव विशांपते ३२ किं नु वक्ष्यति राजाऽसौ किं भीष्मः प्रतिवक्ष्यति ॥ किं भीमः समरश्चाधी किं नु कृष्णार्जुनाविति ३३ विव
क्षितं किमस्येति संशयः सुमहानभूत् ॥ उभयोः सेनयोराजन् युधिष्ठिरकृते तदा ३४ सोऽज्जगद्यच्चमूं शत्रोः शरशक्तिसमाकुलाम् ॥ भीष्ममेवाभ्ययान् पूर्णभ्रातृभिः परिवा
रितः ३५ तमुवाच ततः पादौकराभ्यां पीडय पांडवः ॥ भीष्मं शांतनवं राजा युद्धाय समुपस्थितम् ३६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आमंत्रयेत्वां दुर्धर्षत्वया योत्स्यामहे सह ॥
अनुजानीहि मां तात आशिषश्च प्रयोजय ३७ ॥ भीष्म उवाच ॥ यद्येवं नाभिगच्छेथा युधिर्मां पृथिवीपते ॥ शपेयं त्वां महाराज पराभावाय भारत ३८ प्रीतोऽहं पुत्रयुध्यस्व
जयमाप्नुहि पांडव ॥ यत्तेऽभिलषितं चान्यत्तदवाप्नुहि संयुगे ३९ व्रियतां च वरः पार्थ किमस्मत्तोऽभिकाक्षसि ॥ एवं गते महाराज न तवास्ति पराजयः ४० अर्थस्य पुरुषो
दासो दासस्त्वर्थो न कस्यचित् ॥ इति सत्यं महाराज बद्धोऽस्म्यर्थेन कौरवैः ४१ अतस्त्वां क्लीषवद्वाक्यं ब्रवीमि कुरुनंदन ॥ भृतोऽस्म्यर्थेन कौरव्ययुद्धादन्यत्किमिच्छसि
४२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मंत्रयस्व महाबाहो हितैषी मम नित्यशः ॥ युध्यस्व कौरवस्यार्थं ममैष सततं वरः ४३ ॥ भीष्म उवाच ॥ राजन् किमत्र साह्यं ते करोमि कुरुनं
दन ॥ कामं योत्स्ये परस्यार्थं ब्रूहियते विवक्षितम् ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं जयेयं संग्रामे भवंतमपराजितम् ॥ एतन्मे मंत्रय हितं यदि श्रेयः प्रपश्यसि ४५ ॥ भीष्म
उवाच ॥ नैनं पश्यामि कौंतेय यो मां युध्यंतमाहवे ॥ विजयेत पुमान् कश्चित्साक्षादपिशतक्रतुः ४६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ हंतं पृच्छामि तस्मात्त्वां पितामहनमोऽस्तुते ॥
वधोपायं ब्रवीहि त्वमात्मनः समरे परैः ४७

३८ । ३९ एवं गते हं दृष्ट्वा चरणवतित्वयि ४० । ४१ क्लीषवत्स्वोक्तस्य वरस्य युद्धादन्यदिति
स्वेनैव संकोचनात्कातरवत् मृतः पोषितः युद्धात्प्रातिभट्यात् ४२ । ४३ साह्यं साहाय्यम् ४४ भयप्रपश्यसि यदि वक्तुं योग्यमिति मन्यसे तर्हि वदेत्यर्थः ४५ । ४६ । ४७ तावत्संप्रति ४८

भीष्मउवाच ॥ नस्मत्तंतातपश्यामिसमरेयोजयेतमाम् ॥ नतावन्मृत्युकालोऽपिपुनरागमनंकुरु ४८ ॥ संजयउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरोवाक्यंभीष्मस्यकुरुनंदन ॥ शिरसाप्रतिजग्राहभूयस्तमभिवाद्यच ४९ प्रायात्पुनर्महाबाहुराचार्यस्यरथंप्रति ॥ पश्यतां सर्वसैन्यानामध्वेनभ्रातृभिःसह ५० सद्रोणमभिवाद्याथकृत्वाचाभिप्रदक्षिणम् ॥ उवाचराजादुर्धर्षमात्मनिःश्रेयसंवचः ५१ आमंत्रयेत्वांभगवन्योत्स्येविगतकल्मषः ॥ कथंजयेरिपून्सर्वाननुज्ञातस्त्वयाद्विज ५२ ॥ द्रोणउवाच ॥ यदिमां नाभिगच्छेथायुद्धायकृतनिश्चयः ॥ शपेयंत्वांमहाराजपराभावायसर्वशः ५३ तद्युधिष्ठिरतुष्टोऽस्मिपूजितश्चत्वयाऽनघ ॥ अनुजानामियुध्यस्वविजयंसमवाप्नुहि ५४ करवाणिचतेकामंब्रूहित्वमभिकांक्षितम् ॥ एवंगतेमहाराजयुद्धादन्यत्किमिच्छसि ५५ अर्थस्यपुरुषोदासोदासस्त्वर्थोनकस्यचित् ॥ इतिसत्यंमहाराजबद्धोऽस्म्यर्थेनकौरवैः ५६ ब्रवीम्येतत्क्लीबवत्त्वायुद्धादन्यत्किमिच्छसि ॥ योत्स्येऽहंकौरवस्यार्थेतवाशास्योजयोमया ५७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ जयमाशास्वमेब्रह्मन्मंत्रयस्वचमद्वितम् ॥ युद्धयस्वकौरवस्यार्थेवरणुषट्तोमया ५८ ॥ द्रोणउवाच ॥ ध्रुवस्तेविजयोराजनयस्यमंत्रीहरिस्तव ॥ अहंत्वामभिजानामिरणेशन्नविमोक्षयसे ५९ यतोधर्मस्तस्तःकृष्णोयतःकृष्णस्ततोजयः ॥ युध्यस्वगच्छकौंतेयपृच्छमांकिंब्रवीमि ते ६० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पृच्छामित्वांद्विजश्रेष्ठशृणुयन्मेऽभिकांक्षितम् ॥ कथंजयेयंसंग्रामेभवंतमपराजितम् ६१ ॥ द्रोणउवाच ॥ नतेऽस्तिविजयस्तावद्यावद्युद्धथाम्यहंरणे ॥ ममाशुनिधनेराजनयतस्वसहसोदरैः ६२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ हंततस्मान्महाबाहोवधोपायंवदात्मनः ॥ आचार्यप्रणिपत्यैषपृच्छामित्वांनमोऽस्तुते ६३ ॥ द्रोणउवाच ॥ नशब्दंतातपश्यामियोमांहन्याद्रथेस्थितम् ॥ युध्यमानंसुसंरब्धंशरवर्षाघवर्षिणम् ६४ ऋतेप्रायगतंराजन्यस्तशस्त्रमचेतनम् ॥ हन्यान्मांयुधियोधानांसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ६५ शस्त्रंचाहंरणेजह्यांश्रुत्वातुमहदप्रियम् ॥ श्रद्धेयवाक्यात्पुरुषादेतत्सत्यंब्रवीमि ते ६६ ॥ संजयउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वामहाराजभारद्वाजस्यधीमतः ॥ अनुमान्यतमाचार्यप्रायाच्छारद्वतंप्रति ६७ सोऽभिवाद्यरुपंराजाकृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ उवाचदुर्मर्षतमंवाक्यंवाक्यविदोवरः ६८ अनुमानयेत्वांयोत्स्येऽहंगुरोविगतकल्मषः ॥ जयेयंचरिपून्सर्वाननुज्ञातस्त्वयाऽनघ ६९ ॥ कृपउवाच ॥ यदिमां नाभिगच्छेथायुद्धायकृतनिश्चयः ॥ शपेयंत्वांमहाराजपराभावायसर्वशः ७० अर्थस्यपुरुषोदासोदासस्त्वर्थोनकस्यचित् ॥ इतिसत्यंमहाराजबद्धोऽस्म्यर्थेनकौरवैः ७१ तेषामर्थेमहाराजयोद्धव्यमितिमेमतिः ॥ अतस्त्वांक्लीबवद्व्यायुद्धादन्यत्किमिच्छसि ७२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ हंतपृच्छामितेतस्मादाचार्यशृणुमेवचः ॥ इत्युक्त्वाव्यथितोराजानोवाचगतचेतनः ७३

क्षयसेशन्नजीवितादिशेषः ५९ । ६० । ६१ । ६२ हंतविषादे ६३

५४ प्रायगतंमरणायनियतं अचेतनयोगबलेनत्यक्तदेहं योधानांमध्येकश्चिदितिक्षेपः ६५ जह्यात्यजेयं श्रद्धेयवाक्यात्आदेयवचनात् ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३

७४ । ७५ । ७६ । ७७ परान्नप्रकृष्टान् ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ इदं वक्ष्यमाणवचनंयुधिष्ठिरंप्रत्यब्रवीत् ९५

॥ संजयउवाच ॥ तंगौतमःप्रत्युवाचविज्ञायास्यविवक्षितम् ॥ अवध्योऽहंमहीपालयुद्धयस्वजयमाप्नुहि ७४ प्रीतस्तेऽभिगमेनाहंजयंतवनराधिप ॥ आशासिष्येसदोत्थायसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ७५ एतच्छ्रुत्वामहाराजगौतमस्यविशंपते ॥ अनुमान्यरुपंराजाप्रययौयेनमद्राट् ७६ सशल्यमभिवाद्याथकृत्वाचाभिप्रदक्षिणम् ॥ उवाचराजादुर्धर्षमात्मनिःश्रेयसंवचः ७७ अनुमानयेत्वांदुर्धर्षयोत्स्येविगतकल्मषः ॥ जयेयंनुपरान्राजन्ननुज्ञातस्त्वयारिपून् ७८ ॥ शल्यउवाच ॥ यदिमां नाभिगच्छेथायुद्धायकृतनिश्चयः ॥ शपेयंत्वांमहाराजपराभावायवैरणे ७९ तुष्टोऽस्मिपूजितश्चास्मियत्कांक्षसितदस्तुते ॥ अनुजानामिचैवत्वांयुध्यस्वजयमाप्नुहि ८० ब्रूहिचैवपरंवीरकेनार्थःकिंददामि ते ॥ एवंगतेमहाराजयुद्धादन्यत्किमिच्छसि ८१ अर्थस्यपुरुषोदासोदासस्त्वर्थोनकस्यचित् ॥ इतिसत्यंमहाराजबद्धोऽस्म्यर्थेनकौरवैः ८२ करिष्यामिहितेकामंभागिनेययथेप्सितम् ॥ ब्रवीम्यतःक्लीबवत्त्वायुद्धादन्यत्किमिच्छसि ८३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मंत्रयस्वमहाराजनित्यंमद्वितमुत्तमम् ॥ कामंयुद्धयपरस्यार्थेवरमेतंवृणोम्यहम् ८४ ॥ शल्यउवाच ॥ किमत्रब्रूहिसाह्यंतेकरोमिन्नृपसत्तम ॥ कामंयोत्स्येपरस्यार्थेबद्धोऽस्म्यर्थेनकौरवैः ८५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सएवमेवरःशल्यउद्योगेयस्त्वयाकृतः ॥ सूतपुत्रस्यसंग्रामेकार्यस्तेजोवधस्त्वया ८६ ॥ शल्यउवाच ॥ संपत्स्यत्येषतेकामःकुंतीपुत्रयथेप्सितम् ॥ गच्छयुध्यस्वविश्रब्धःप्रतिजानेवचस्तव ८७ ॥ संजयउवाच ॥ अनुमान्याथकौंतेयोमातुलंमद्रकेश्वरम् ॥ निर्जगाममहासैन्याद्भ्रातृभिःपरिवारितः ८८ वासुदेवस्तुराधेयमाहवेऽभिजगामवै ॥ ततएनमुवाचेदंपांडवार्थमदाग्रजः ८९ श्रुतंमेकर्णभीष्मस्यद्वेषात्किञ्चनयोत्स्यसे ॥ अस्मान्वरयराधेययावद्भीष्मोनहन्यते ९० हतेतुभीष्मेराधेयपुनरेष्यसिसंयुगम् ॥ धार्तराष्ट्रस्यसाहाय्यंयदिपश्यसिचेत्समम् ९१ ॥ कर्णउवाच ॥ नविप्रियंकरिष्यामिधार्तराष्ट्रस्यकेशव ॥ त्यक्तप्राणंदिमांविद्धिदुर्योधनहितैषिणम् ९२ ॥ संजयउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनंकृष्णःसंन्यवर्ततभारत ॥ युधिष्ठिरपुत्रोऽपिपांडवैःसहसंगतः ९३ अथसैन्यस्यमध्येतुप्राक्रोशत्पांडवाग्रजः ॥ योऽस्मान्मृणोति तमहंवरयेसाह्यकारणात् ९४ अथतान्समाभिप्रेक्षययुयुत्सुरिदमब्रवीत् ॥ प्रीतात्माधर्मराजानंकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ९५ अहंयोत्स्यामिभयतःसंयुगेष्टतराष्ट्रजान् ॥ युष्मदर्थेमहाराजयदिमांवृणुषेऽनघ ९६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एह्येहिसर्वेयोत्स्यामस्तवभ्रातृनपंडितान् ॥ युयुत्सोवासुदेवश्चवयंच ब्रूमसर्वशः ९७ वृणोमित्वांमहाबाहोयुद्धयस्वममकारणात् ॥ त्वयिपिंडश्चतंतुश्चष्टतराष्ट्रस्य दृश्यते ९८ भजस्वास्मान्राजपुत्रभजमानान्महायुते ॥ नभविष्यतिदुर्बुद्धिर्धार्तराष्ट्रोऽत्यमर्षणः ९९

१०० । १०१ । १०२ पुष्करानदीर्घकादलान् एकपुष्करानितिपाठेमुजान् १०३ । १०४ गौरवंमाय्यत्वं १०५ सौहृदंमैत्री कृपांमैहं दयांपरदुःखप्रहाणेच्छाम् १ कीर्तिमर्तापांडवानांस्तुति
संहितावाचइतिसंबंधः १०७ आर्याःकुलीनाः वृत्तचरितं । मदप्रमदपीडादेर्वाग्मंगद्वंद्विदुः १०८ । १०९ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयभारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

॥ संजयउवाच ॥ ततोयुयुत्सुःकौरव्यानपरित्यज्यसुतांस्तव ॥ जगामपांडुपुत्राणांसेनांविश्राव्यदुंदुभिम् १०० ततोयुधिष्ठिरोराजासंप्रहृष्टःसहानुजः ॥ ज
ग्राहकवचंभूयोदीप्तिमत्कनकोज्ज्वलम् १०१ प्रत्यपद्यंततेसर्वेस्वरथान्पुरुषर्षभाः ॥ ततोव्यूहंयथापूर्वंप्रत्यव्यूहंततेपुनः १०२ अवादनदुंदुभीश्वशतशश्चैव
पुष्करान् ॥ सिंहनादांश्चविविधान्विनेदुःपुरुषर्षभाः १०३ रथस्थान्पुरुषव्याघ्रान्पांडवानप्रेक्ष्यपार्थिवाः ॥ घृष्टयुग्मादयःसर्वेपुनर्जहृषिरेतदा १०४ गौरवं
पांडुपुत्राणामान्यान्मानयतांचतान् ॥ दृष्ट्वामहीक्षितस्तत्रपूजयांचक्रिरेष्टशम् १०५ सौहृदंचकृपांचैवप्राप्तकालमहात्मनां ॥ दयांचज्ञातिषुपरांकश्यांचक्रिरे
नृपाः १०६ साधुसाध्वितिसर्वत्रनिश्चैरुःस्तुतिसंहिताः ॥ वाचःपुण्याःकीर्तिमर्तामनोहृदयहर्षणाः १०७ म्लेच्छाश्चार्थाश्चयेतत्रददशुःशुश्रुवुस्तथा ॥ वृत्तं
तत्पांडुपुत्राणारुरुदुस्तेसगद्गदाः १०८ ततोजघ्नुर्महाभेरीःशतशश्चसहस्रशः ॥ शंखांश्चगोक्षीरनिभान्दध्मुर्हृष्टामनस्विनः १०९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्म
पर्वणिभीष्मवधप० भीष्मादिसंमाननेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ एवंव्यूढेष्वनीकेषुमामकेष्वितरेषुच ॥ केपूर्वंप्राहरंस्तत्रकु
रवःपांडवानुकिम् १ ॥ संजयउवाच ॥ भ्रातृभिःसहितोराजनपुत्रोदुःशासनस्तव ॥ भीष्मंप्रमुखतःकृत्वाप्रययौसहसेनया २ तथैवपांडवाःसर्वेभीमसेनपुरोग
माः ॥ भीष्मेणयुद्धमिच्छंतःप्रययुर्हृष्टमानसाः ३ क्ष्वेडाःकिलकिलाशब्दाःक्रकचागोविषाणिकाः ॥ भेरीमृदंगमुरजाहयकुंजरनिःस्वनाः ४ उभयोःसेनयोर्ह्या
संस्ततस्तेऽस्मान्समाद्रवन् ॥ वयंतान्प्रतिनर्दतस्तदासीतुमुलंमहत् ५ महान्त्यनीकानिमहासमुच्छ्रयेसमागमेपांडवधार्तराष्ट्रयोः ॥ चक्रंपिरेशंखमृदंगनिःस्व
नैःप्रकंपितानीववनानिवायुना ६ नरेन्द्रनागाश्वरथाकुलानामभ्यागतानामशिवेमुहूर्ते ॥ बभूवघोषस्तुमुलश्चमूनांवातोद्भुतानामिवसागराणाम् ७ तस्मिन्स
मुत्थितेशब्देतुमुल्लोलोमहर्षणे ॥ भीमसेनोमहाबाहुःप्राणदद्गोवृषोयथा ८ शंखदुंदुभिनिर्घोषंवारणानांचवृंहितम् ॥ सिंहनादंचसैन्यानांभीमसेनरवोऽभ्यभूत् ९
हयानांहेषमाणानामनीकेषुसहस्रशः ॥ सर्वानभ्यभवच्छब्दान्भीमस्यनदतःस्वनः १० तंश्रुत्वानिनदंतस्यसैन्यास्तववितत्रसुः ॥ जीमूतस्यैवनदतःशक्राश
निसमस्वनम् ११ वाहनानिचसर्वाणिशकृन्मूत्रंप्रसुस्रुवुः ॥ शब्देनतस्यवीरस्यसिंहस्येवेतरेष्टगाः १२ दर्शयन्घोरमात्मानंमहाभ्रीमिवनादयन् ॥ विभीषयं
स्तवसुतान्भीमसेनःसमभ्ययात् १३ तमार्यातंमहेश्वासंसोदर्याःपर्यवारयन् ॥ छादयंतःशरव्रातैर्मैघाहवादिवाकरम् १४

एवमिति एवंव्यूढेष्वित्यादेर्द्विधाभीष्मस्यविक्रममित्यंतस्यसर्वातिशायीभीष्मस्यपराक्रमइतितात्पर्यार्थः १ । २ । ३ क्ष्वेडाःसिंहनादाः मृदंगाःमर्दलाः मुरजाःशुभ्रमर्दलाः ४ समाद्रवन्अभ्युपगम्य
संगताभभवत् ५ महान्समुच्छ्रयःसंप्रहारोयत्र ६ । ७ गोवृषोवलीवर्दश्रेष्ठः ८ अभ्यभूत्अभिमूढवान् ९ । १० सैन्याःसेनामुखयाः ११ । १२ नादयन्नादंकुर्वन् १३ सोदर्याःराजानुजाः १४

१५ । १६ निर्मुक्ताःमुक्तकंडुकाश्चाशीविषाउपमायेषांतान् १७ । १८ । १९ मीमाःमर्षकराःअयानांतलानांचनिःस्वनायेतैः २० लाघवक्षिप्रहस्ततां निमित्तलक्ष्यं २१ । २२ मीमंमर्षकरं २३
जातसंरंभाश्चिरसंभृतकोपाः कृतागसःकृतापराधाः भीमोऽपिबाल्येधार्तराष्ट्रान्मर्दयन्कृतापराधोस्तीत्युक्तंपरस्परंति व्यायच्छंतव्याधामंचक्रुः २४ पदेइतिसप्तम्यंतं २५ । २६ । २७ अंतर्धीयत
दुर्योधनश्चपुत्रस्तेदुर्मुखोदुःसहःशलः ॥ दुःशासनश्चातिरथस्तथादुर्मर्षणोनृपः १५ विविंशतिश्चित्रसेनोविकर्णश्चमहारथः ॥ पुरुमित्रोजयोभोजःसौमदातिश्च
वीर्यवान् १६ महाचापानिधुन्वंतोमेघाहवसविद्युतः ॥ आददानाश्चनाराचात्रिमुक्ताशीविषोपमान् १७ अथतेद्रौपदीपुत्राःसौभद्रश्चमहारथः ॥ नकुलःसहदे
वश्चघृष्टयुग्मश्चपार्थतः १८ धार्तराष्ट्रान्प्रतिययुरदयंतःशितैःशरैः ॥ वज्रैरिवमहावेगैःशिखराणिधराभृताम् १९ तस्मिन्प्रथमसंग्रामेभीमज्यातलनिःस्वने ॥
तावकानांपरेषांचनासीत्क्ष्वित्पराङ्मुखः २० लाघवंद्रोणशिष्याणामपश्यंभरतर्षभ ॥ निमित्तवेधिनांचैवशरानुत्सृजतांभृशम् २१ नोपशाम्यतिनिर्घोषो
धनुषांकूजतांतथा ॥ विनिश्चैरुःशरादीप्ताज्योतीषीवनभस्तलात् २२ सर्वेत्वन्येमहीपालाःप्रेक्षकाहवभारत ॥ ददशुर्दर्शनीयंतंभीमंज्ञातिसमागमम् २३ त
तस्तेजातसंरंभाःपरस्परकृतागसः ॥ अन्योन्यस्पर्धयाराजनव्यायच्छंतमहारथाः २४ कुरुपांडवसेनेतेहस्त्यश्वरथसंकुले ॥ शुशुभातेरणेऽविपटोचित्रार्पिते
इव २५ ततस्तेपार्थिवाःसर्वेप्रगृहीतशरासनाः ॥ सहसैन्याःसमापेतुःपुत्रस्यतवशासनात् २६ युधिष्ठिरेणचादिष्टाःपार्थिवास्तेसहस्रशः ॥ विनदंतःसमा
पेतुःपुत्रस्यतववाहिनीम् २७ उभयोःसेनयोस्तीव्रःसैन्यानांसमागमः ॥ अंतर्धीयतचादित्यःसैन्येभरजसाऽवृतः २८ प्रयुद्धानांप्रभग्नानांपुनरावर्तिनामपि
नात्रस्वेषांपरेषांवाविशेषःसमदृश्यत २९ तस्मिंस्तुतुमुलेयुद्धेवर्तमानेमहाभये ॥ अतिसर्वाण्यनीकानिपितातेऽभिव्यरोचत ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्म
पर्वणिभीष्मवध० युद्धारंभेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ पूर्वाह्नेतस्यरौद्रस्ययुद्धमहोविशांपते ॥ प्रावर्ततमहाघोरंराज्ञांदेहावकर्तनम्
१ कुरूणामूंजयानांचजिगीषूणांपरस्परम् ॥ सिंहानामिवसंहादोदिवमुर्वीचनादयन् २ आसीत्किलकिलाशब्दस्तलशंखरवैःसह ॥ जज्ञिरेसिंहनादाश्चशूरा
णांप्रतिगर्जताम् ३ तलत्राभिहताश्चैवज्याशब्दाभरतर्षभ ॥ पत्तीनांपादशब्दश्चवाजिनांचमहास्वनः ४ तोत्रांकुशनिपातश्चआयुधानांचनिःस्वनः ॥ घंटाश
ब्दश्चनागानामन्योन्यमभिधावताम् ५ तस्मिन्समुदितेशब्देतुमुल्लोलोमहर्षणे ॥ बभूवरथनिर्घोषःपर्जन्यनिनदोपमः ६ तेमनःक्रूरमाधायसमाभित्यक्तजीवि
ताः ॥ पांडवानभ्यवर्तंतसर्वेयुवोच्छ्रितध्वजाः ७ अथशांतनवोराजन्नभ्यधावद्धनंजयम् ॥ प्रगृह्यकार्मुकंघोरंकालदंडोपभरणे ८ अर्जुनोऽपिधनुर्गृह्यगांडीवं
लोकविश्रुतम् ॥ अभ्यधावततेजस्वीगांगेयंरणमूर्धनि ९ तावुभौकुरुशार्दूलौपरस्परवधैषिणौ ॥ गांगेयस्तुरणेपार्थविद्धानांकंषयद्वली १०

अंतर्हितः अदभावार्थः सैन्येनसेनाभवेन २८ । २९ अतिअतिक्रम्य ३० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयभारतभावदीपेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ७ ॥ ॥ पूर्वाह्णेइति तस्याह्नःपूर्वाह्ने
पूर्वभागे १ संजयानांपांचालभेदानां २ तलज्याघातवारणं ३ । ४ तोत्रंमजदमनंवेणुकारुषंवेणुश्रुसमाकारं ५ । ६ । ७ । ८ रणमूर्धनिरणांगणे ९ । १०

महेष्वासः महानिष्ठासोधनुर्यस्य ११ । १२ आनच्छतुःपीडितवन्ती तत्तमागौतमूर्ध्वगौ १३ पुष्पैः शबलौ विचित्रौ किंशुकौ पलाशौ १४ । १५ । १६ शिताभ्यां तीक्ष्णाभ्यां ध्वजं चिच्छेदेत्यन्व

तथैव पांडवो राजन भीष्मना कं पययुधि ॥ सात्यकिस्तु महेष्वासः कृतवर्माणमभ्ययात् ११ तयोः समभवद्युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥ सात्यकिः कृतवर्माणं कृतवर्मा च
सात्यकिम् १२ आनच्छतुः शरैर्वैरेस्तक्षमाणौ परस्परम् ॥ तौ शराचित सर्वांगौ शुशुभाते महाबलौ १३ वसंते पुष्पशबलौ पुष्पिता विवर्किंशुकौ ॥ अभिमन्युर्म
हेष्वासं बृहद्वलमयो धयत् १४ ततः कोसलराजाऽसावभिमन्योर्विशं पते ॥ ध्वजं चिच्छेद समरे सारथिं च व्यपातयत् १५ सौमद्रस्तु ततः क्रुद्धः पातिते रथसारथौ ॥
बृहद्वलं महाराज विव्याध नवभिः शरैः १६ अथापराभ्यां भल्लाभ्यां शिताभ्यामरिमर्दनः ॥ ध्वजमेकेन चिच्छेद पार्ष्णिमेकेन सारथिम् १७ अन्योन्यं च शरैः क्रुद्धौ
ततः क्षाते परस्परम् ॥ मानिनं समरे दृष्टं कृतवैरं महारथम् १८ भीमसेनस्तव सुतं दुर्धनमयो धयत् ॥ तावुभौ नरशार्दूलौ कुरुमुख्यौ महाबलौ १९ अन्योन्यं शर
वर्षाभ्यां ववृषाते रणाजिरे ॥ तौ वीक्ष्य तु महात्मानौ कृतिनौ चित्रयोधिनौ २० विस्मयः सर्वभूतानां समपद्यत भारत ॥ दुःशासनस्तु न कुलं प्रत्युद्याय महाबलम् २१
अविध्य त्रिशितैर्बाणैर्बहुभिर्मर्मभेदिभिः ॥ तस्य माद्री सुतः केतुं सशरं च शरासनम् २२ चिच्छेद निशितैर्बाणैः प्रहसन्निव भारत ॥ अथैनं पंचविंशत्यास्तु द्रकाणां समा
पयत् २३ पुत्रस्तु तव दुर्धन कुलस्य महाहवे ॥ तुरंगांश्चिच्छिदे बाणैर्ध्वजं चैवाभ्यपातयत् २४ दुर्मुखः सहदेवं च प्रत्युद्याय महाबलम् ॥ विव्याध शरवर्षेण यतमा
नं महाहवे २५ सहदेवस्ततो वीरो दुर्मुखस्य महारणे ॥ शरेण भृशतीक्ष्णेन पातयामास सारथिम् २६ तावन्त्योन्यं समासाद्य समरे युद्धदुर्मदौ ॥ त्रासयेतां शरैर्वैरैः
कृतप्रतिकृतैः पिणौ २७ युधिष्ठिरः स्वयं राजामद्राजानमभ्ययात् ॥ तस्य मद्राधिपश्चापं द्विधा चिच्छेद मारिष २८ तदपास्य धनुश्छिन्नं कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥
अन्यत्कार्मुकमादाय वेगवद्वलवतरम् २९ ततो मद्रेश्वरं राजा शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ छादयामास संक्रुद्धस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ३० दृष्टुं प्रस्ततो द्रोणमभ्यद्रव
त भारत ॥ तस्य द्रोणः सुसंकुद्धः परासुकरणं दृढम् ३१ त्रिधा चिच्छेद समरे पांचाल्यस्य तु कार्मुकम् ॥ शरं चैव महाघोरं कालदंडमिवापरम् ३२ प्रेषयामास समा
रे सोऽस्य काये न्यमज्जत ॥ अथान्यद्वनुरादाय सायकांश्च चतुर्दश ३३ द्रोणं द्रुपदपुत्रस्तु प्रतिविव्याध संयुगे ॥ तावन्त्योन्यं सुसंकुद्धौ चक्रतुः सुभृशं रणम् ३४ सौमद
तिरणेशं खोरभं संभसो युधि ॥ प्रत्युद्ययौ महाराज तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ३५ तस्य वै दक्षिणं वीरो निर्विभेद रणे भुजम् ॥ सौमदतिस्तथा शंखं जनुदेशे समाहनत् ३६
तयोस्तदभवद्युद्धं घोरं पविशां पते ॥ दृष्टयोः समरे पूर्ववृत्रवासवयोरिव ३७ बाह्नीकं तुरणे कुद्धं क्रुद्धरूपो विशां पते ॥ अभ्यद्रवदमेयात्मा दृष्टकेतुर्महारथः ३८

यः एकेन पार्ष्णिपृष्ठगोप एकेन सारथिमिति च १७ । १८ । १९ कृतिनी युद्धकुलालौ २० । २१ । २२ सुद्रकाणां बाणविशेषाणां २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० परासुकरणं
मारणसाधनं ३१ । ३२ । ३३ । ३४ रमसं सत्वरं ३५ वीरः शंसः जनुदेशं संसर्षी ३६ । ३७ दृष्टकेतुः शिशुपालसुतः ३८

३९ । ४० समीयतुः अन्योन्यं स्पर्धया संमिलितौ ४१ । ४२ । ४३ सन्नतपर्वभिः अलङ्कितग्रंथिभिः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ सुपीतेन सुषुपायितेन तीक्ष्णेन सूक्ष्मधारेण यतो निशितेन शाणोच्छिडेन
बाह्नीकस्तुरणे राजन दृष्टकेतुममर्षणः ॥ शरैर्बहुभिरानच्छत् सिंहनादमथानदत् ३९ चेदिराजस्तु संक्रुद्धो बाह्नीकं नवभिः शरैः ॥ विव्याध समरे तूष्णं मतो मत्तमिव
द्विपम् ४० तौ तत्र समरे क्रुद्धौ नर्दतौ च पुनः पुनः ॥ समीयतुः सुसंकुद्धावंगारकबुधाविव ४१ राक्षसं रौद्रकर्माणं क्रूरकर्माघटोत्कचः ॥ अलंबुषं प्रत्युदियादलंश
क्रुद्धवाहवे ४२ घटोत्कचस्ततः क्रुद्धो राक्षसं तं महाबलम् ॥ नवत्यासायकैस्तीक्ष्णैर्दारयामास भारत ४३ अलंबुषस्तु समरे मेमसे निर्महाबलम् ॥ बहुधा दारयामा
स शरैः सन्नतपर्वभिः ४४ व्यभ्राजेतां ततस्तौ तु संयुगे शरविक्षतौ ॥ यथा देवा सुरे युद्धे बलशक्रौ महाबलौ ४५ शिखंडी समरे राजन द्रोणिमभ्युद्ययौ बली ॥ अश्व
त्थामा ततः क्रुद्धः शिखंडिनमुपस्थितम् ४६ नाराचेन सुतीक्ष्णेन भृशं विद्धाहकं पयत् ॥ शिखंडं च पित्तो राजन द्रोणपुत्रमताडयत् ४७ सायकेन सुपीतेन ती
क्ष्णेन निशितेन च ॥ तौ जघ्नतुस्तदाऽन्योन्यं शरैर्बहुविधैर्बुधैः ४८ भगदत्तं रणेश्वरं विराटो वाहिनीपतिः ॥ अभ्ययात्त्वारितो राजंस्ततो युद्धमवर्तत ४९ विराटो
भगदत्तं तु शरवर्षेण भारत ॥ अभ्यवर्षत् सुसंकुद्धो मेघो वृष्ट्या इवाचलं ५० भगदत्तस्तु तत्तुर्णां विराटं पृथिवीपतिम् ॥ छादयामास समरे मेघः सूर्यमिवोदितम् ५१
बृहत्क्षत्रं तु कैकेयं कृपः शारद्वतो ययौ ॥ तं कृपः शरवर्षेण छादयामास भारत ५२ गौतमं कैकेयः क्रुद्धः शरवृष्ट्याऽभ्यपूरयत् ॥ तावन्त्योन्यं हयानहत्वा धनुश्छित्वा च
भारत ५३ विरथावसियुद्धाय समीयतु रमर्षणौ ॥ तयोस्तदभवद्युद्धं घोरं सुदारुणम् ५४ द्रुपदस्तु ततो राजन सैधवं वैजयद्रथम् ॥ अभ्युद्ययौ हृष्टरूपो हृष्ट
रूपं परंतपः ५५ ततः सैधवको राजा द्रुपदं विशिखैस्त्रिभिः ॥ ताडयामास समरे सचतं प्रत्यविध्यत् ५६ तयोस्तदभवद्युद्धं घोरं सुदारुणम् ॥ ईक्षणं प्रीतिजनं
नं शुक्रांगारकयोरिव ५७ विकर्णस्तु सुतस्तुभ्यं सुतसो मम महाबलम् ॥ अभ्ययाज्जवनैरश्वैस्ततो युद्धमवर्तत ५८ विकर्णः सुतसो मंतु विद्वानाकं पयच्छरैः ॥ सुतसो
मो विकर्णं च तदद्भुतमिवाभवत् ५९ सुशर्माणं नरव्याघ्रश्चेकितानां महारथः ॥ अभ्यद्रवत् सुसंकुद्धः पांडवार्थे पराक्रमी ६० सुशर्मा तु महाराज चेकितानं महारथम् ॥
महता शरवर्षेण दारयामास संयुगे ६१ चेकितानोऽपि संरब्धः सुशर्माणं महाहवे ॥ प्राच्छादयत् तमिषुभिर्महामेघ इवाचलम् ६२ शकुनिः प्रतिविध्यं तु पराक्रांतं परा
क्रमी ॥ अभ्यद्रवत् राजेंद्रमतः सिंह इवा द्विपम् ६३ यौधिष्ठिरस्तु संक्रुद्धः सौबलं निशितैः शरैः ॥ व्यदारयत् संग्रामे मेघवानिव दानवम् ६४ शकुनिः प्रतिविध्यं तु प्र
तिविध्यं तमाहवे ॥ व्यदारयन् महाप्राज्ञः शरैः सन्नतपर्वभिः ६५ सुदक्षिणं तुराजेंद्रकांबोजानां महारथम् ॥ श्रुतकर्मा पराक्रांतमभ्यद्रवत् संयुगे ६६ सुदक्षिण
स्तु समरे साहदेवि महारथम् ॥ विद्वानाकं पयत वैमैनाकमिव पर्वतम् ६७

मृधेसंग्रामे ४८ । ४९ वृष्ट्या इवेत्यसंधिरार्थः ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ तुभ्यं तुव सुतसो ममैमसेनि ५८ । ५९ चेकितानो यादवः ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७

म.भा.टी.

॥३३॥

६८ इरावानर्जुनपुत्रः १९।०७ गदाग्रेणगदामुत्वेन ७१ संसकावभृतां ७२ तयोर्द्वन्द्वयोः ७३ तेपञ्चद्वेद्वाभ्यामाह अभुविदइति ७४ । ७५।७६।७७ । ७८। ७९। ८० द्वंद्वयोर्द्वयोर्धुद्धं ८१ । ८२
८३ । ८४ । ८५ विपरीतंअतीतक्रमम् ८६ । ८७ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्यदीपिपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ अ ॥ ॥ राजानिति निर्मर्यादंपेतव्यवहारं प्रयुद्धानियुद्धं
श्रुतकर्माततःकुद्धःकांबोजानांमहारथम् ॥ शरैर्वहुभिरानच्छेदारयन्निवसर्वशः ६८ इरावानथसंकुद्धःश्रुतायुषमरिंदमम् ॥ प्रत्युद्यौरणेयतोयत्तरूपंपरंतपः६९
आर्जुनिस्तस्यसमरेहयानहत्वामहारथः ॥ ननादबलवन्नादंतस्तेन्यप्रत्यपूरयत् ७० श्रुतायुस्तुततःकुद्धःफाल्गुनेःसमरेहयान् ॥ निजघानगदाग्रेणततोयुद्ध
मवर्तत ७१ विंदानुविंदावावंत्यौकुंतिभोजमहारथम् ॥ ससेनंससुतवीरंसंससज्जतुराहवे ७२ तत्राहुतमपश्यामतयोर्धोरंपराक्रमम् ॥ अयुध्येतांस्थिरैर्भूत्वा
महत्यासेनयासह ७३ अनुविंदस्तुगद्याकुंतिभोजमताडयत् ॥ कुंतिभोजश्चतंतूर्णशरव्रातैरवाकिरत् ७४ कुंतिभोजसुतश्चापिविंदंविव्याधसायकैः ॥ सचतंतं
प्रतिविव्याधतदहुतमिवाभवत् ७५ केकयाभ्रातरःपंचगांधाराणंपंचमारिष ॥ ससैन्यास्तेससैन्यांश्चयोधयामासुराहवे ७६ वीरबाहुश्चेतुपुत्रोवैराटिरथसत्तमम् ॥
उत्तरंयोधयामासविव्याधनिशितैःशरैः ७७ उत्तरश्चापितंवीरंविव्याधनिशितैःशरैः ॥ चेदिराट्समरेराजशुल्लूकंसमभिद्रवत् ७८ तथैवशरवर्षणंउल्लूकंसमविद्धयत् ॥
उल्लूकश्चापितंवाणैर्निशितैर्लोमवाहिभिः ७९ तयोर्धुद्धंसमभवद्दोररूपंविशांपते ॥ दारयेतांसुसंकुद्धावन्योन्यमपराजितौ ८० एवंद्वंद्वसहस्राणिरथवारणवा
जिनाम् ॥ पदातीनांचसमरेतवतेषांचसंकुले ८१ मुहूर्तामेवतद्युद्धमासीन्मधुरदर्शनम् ॥ ततउन्मतवद्वाजन्नप्राज्ञायतकिंचन ८२ गजोगजेनसमरेरथिनंचर
थीययौ ॥ अश्वोऽश्वंसमभिप्रायात्पदातिश्चपदातिनम् ८३ ततोयुद्धंसुदुर्ध्वंभ्याकुलंसमपद्यत् ॥ शूराणांसमरेतत्रसमासाद्येतरेतरम् ८४ तत्रदेवर्षयःसिद्धा
श्चारणाश्चसमागताः ॥ प्रैक्षंततद्रणंघोरंदेवासुरसमंभुवि ८५ ततोदंतिसहस्राणिरथानांचापिमारिष ॥ अश्वौघाःपुरुषौघाश्चविपरीतंसमाययुः ८६ तत्रतत्रप्र
दृश्यंतरथवारणपत्तयः ॥ सादिनश्चनरव्याघ्रयुध्यमानासुहुर्मुहुः ८७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव०द्वंद्वयुद्धेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥
संजयउवाच ॥ राजनशतसहस्राणितत्रतत्रपदातिनाम् ॥ निर्मर्यादंप्रयुद्धानितत्तेवक्ष्यामिभारत १ नपुत्रःपितरंजज्ञेपितावापुत्रमौरसम् ॥ नभ्राताभ्रातरं
तत्रस्वस्त्रीयंनचमातुलः २ नमातुलंचस्वस्त्रीयोनसखायंसखातथा ॥ आविष्टाइवयुध्यंतेषांडवाःकुरुभिःसह ३ रथानीकिंनरव्याघ्राकेःचिदभ्यपतनरथैः ॥ अभ
ज्यंतयुर्मैखयुगानिभरतर्षभ ४ रथेषाश्चरथेषाभिःकूबरारथकूबरैः ॥ संगतैःसहिताःकेचित्परस्परजिघांसवः ५ नशेकुश्चलितुंकेचित्सन्निपत्यरथारथैः ॥
प्रभिन्नास्तुमहाकायाःसन्निपत्यगजागजैः ६ बहुधाऽदारयन्कुद्धाविषाणैरितरेतरम् ॥ सतारेणपताकैश्चवारणावरवारणैः ७
कृतवति १ जज्ञेज्ञातवान् तत्रकाले स्वस्त्रीयोभागिनेयः २ आविष्टाइवभूतादिनागृहीताइव ३ युगानिअश्वस्कंधार्पितानिदाक्षाणि ४ रथेष रथद्वंद्वः कूबरयुगकीलः संगतैःसंमुखागतैः सहिताभि
लिताः ५ संनिपत्यमिलित्वा प्रभिन्नाश्चोतन्मदाः ६ विषाणैर्दैतैः तारेणानिचतुःस्तंभमंडपाकारस्यगजपत्याणस्य 'अंबारी'इतिभषयामसिद्धस्यद्वाराणि पताकाश्चतत्रैवस्तंभशेखरस्थाः ७

८ अभिनीताःसुशिक्षिताः अप्रभिन्नाःअनुद्भिन्नमदाः संमुखाभिमुखाःअन्योन्यसंमुखादित्यर्थः १ । १० प्रणीताःप्रयुक्ताः ऋष्टयोहस्तक्षेप्याःशुद्धमल्लाः विंध्याटव्यांकार्काढीतिप्रसिद्धाः तोमरादीर्घदं
डामल्लाः नाराचामहाशल्याविस्तीर्णफलकाःशराः ११ । १२ परश्वधैःकुठारैः १३ भिदिपालैःपरश्वधैःमहाराष्ट्राणां'गोफण'इतिप्रसिद्धैः परिवर्द्धदैः निस्त्रिंशैःखड्गैः १४ द्रवमाणाधावन्तः १५ । १६
अवक्षिप्तावधूतानां अधोमुखं पातितानां परेषांमर्मसुपततामसीनामितिसंबंधः १७ रुग्णस्तीव्राघातार्तः भिन्नोभिकृतांगः अवभिन्नःक्षतांगः १८ प्रेतानांनारकाणां १९ हयैःकरणभूतैः चामरापी
अभिसृत्यमहाराजवेगवद्भिर्महागजैः ॥ दंतैरभिहतास्तत्रचुकुशुःपरमातुराः ८ अभिनीताश्चशिक्षाभिस्तोत्रांकुशसमाहताः ॥ अप्रभिन्नाःप्रभिन्नानांसंमुखाभिमु
खाययुः ९ प्रभिन्नैरपिसंसक्ताःकेचित्सत्रमहागजाः ॥ कौचवन्निनदं कृत्वादुद्बुधुःसर्वतोदिशम् १० सम्यक्प्रणीतानागाश्चप्रभिन्नकरटामुखाः ॥ ऋष्टितोमरनाराचै
र्निर्विद्धावरवारणाः ११ प्रणेदुर्भिन्नमर्मणोनिपेतुश्चगतासवः ॥ प्राद्रवंतदिशःकेचिन्नदंतोभैरवानरवान् १२ गजानांपादरक्षास्तुव्यूढोरस्काःप्रहारिणः ॥ ऋष्टि
भिश्चधनुर्भिश्चविमलैश्चपरश्वधैः १३ गदाभिर्मुसलैश्चैवभिदिपालैःसतोमरैः ॥ आयसैःपरिचैश्चैवनिस्त्रिंशैर्विमलैःशितैः १४ प्रगृहीतैःसुसंरब्धाद्रवमाणास्तत
स्ततः ॥ व्यदृश्यंतमहाराजपरस्परजिघांसवः १५ राजमान्श्चनिस्त्रिंशाःसंसिक्तानरशोणितैः ॥ प्रत्यदृश्यंतशूराणामन्योन्यमभिधावतां १६ अवक्षिप्तावधूता
नामसीनांवीरबाहुभिः ॥ संजज्ञेतुमुलःशब्दःपततांपरमर्मसु १७ गदामुसलरुग्णानांभिन्नानांचवरासिभिः ॥ दंतिदंतावभिन्नानांमृदितानांचदंतिभिः १८ तत्र
तत्रनरौघाणांक्रोशतामितरेतरम् ॥ शुश्रुवुर्दारुणावाचःप्रेतानामिवभारत १९ हयैरपिहयारोहाश्चामरापीडधारिभिः ॥ हंसैरिवमहावेगैरन्योन्यमभिविद्वुताः २०
तैर्विमुक्तामहाप्रासार्जांबूनदविभूषणाः ॥ आशुगाविमलास्तीक्ष्णाःसंपेतुर्भुजगोपमाः २१ अश्वैरग्र्यजवैःकेचिदाद्भुत्यमहतोरथान् ॥ शिरांस्याददिरैवीरारथिना
मश्वसादिनः २२ बहूनपिहयारोहान्भल्लैःसन्नतपर्वभिः ॥ रथीजघानसंप्राप्यबाणगोचरमागतान् २३ नवमेघप्रतीकाशाश्चाक्षिप्यतुरगान्गजाः ॥ पादैरेवविमृ
द्रंतिमत्ताःकनकभूषणाः २४ पाट्यमानेषुकुंभेषुपार्श्वेष्वपिचवारणाः ॥ प्रासैर्विनिहताःकेचिद्विनेदुःपरमातुराः २५ साश्वारोहान्हयान्कांश्चिदुन्मथ्यवरवारणाः ॥
सहसाचिक्षिपुस्तत्रसंकुलेभैरवेसति २६ साश्वारोहान्विषाणाग्रैरुक्षिप्यतुरगान्गजाः ॥ रथौघानभिमृद्रंतःसध्वजानभिचक्रसुः २७ पुंस्त्वादतिमदत्वाच्चकेचित्त
त्रमहागजाः ॥ साश्वारोहान्हयान्जघुःकरैःसचरणैस्तथा २८ अश्वारोहैश्चसमरेहस्तिसादिभिरेवच ॥ प्रतिमानेषुगात्रेषुपार्श्वेष्वभिचवारणान् ॥ आशुगाविमला
स्तीक्ष्णाःसंपेतुर्भुजगोपमाः २९ नराश्वकायाभिर्भिद्यलौहानिकवचानिच ॥ निपेतुर्विमलाःशक्तयोवीरबाहुभिरपिताः ३०

डाध्यामरकलापास्तद्वारिभिः अतएवहंसैरिवअभिविद्रुताःसंमुखमुपागताः २० प्रासाहस्तक्षेप्याभल्याःसैन्तीतिप्रसिद्धाः कुंताइत्यपरे आशुगाःशीघ्रगाः २१ अत्र्यजवैरुत्तमवेगैः २२ मल्लैर्दीर्घफल
कैर्बाणैः २३ । २४ । २५ सहसाबलेनअतर्कित्वा सतिविद्यमाने २६ अभिचक्रमुःअभितोबध्नमुः २७ पुंस्त्वाद्वीर्यवत्त्वात् अतिमदत्वादुद्भिन्नमदत्त्वात् २८ प्रतिमानेषुठलाटेषु गात्रेषुअंगेषु
वारणानभिगजानामभितः षष्ठ्यर्थेद्वितीया आशुगाबाणाः अश्वारोहादिभिःप्रक्षिप्ताइतिशेषः २९ शक्तयःशक्तयः कृत्स्नालोहदंडास्तएवमहोत्कामप्रतिमाइत्युत्तरेणसंबंधः ३०

द्वीपीचित्रव्याघ्रः ३१ विकोशैःप्रयोगकाले । 'अभीतस्याभिमुख्येनसर्पणस्यावभिष्टुतं ॥ तदेवस्यादभिकुद्धमोष्ठदंशादिसंयुतं ॥ वामपक्षाश्रितंयानमेकपार्श्वविदारितं' ३२ चर्मप्रहारवारणं'टाल'
इतिप्रसिद्धंभाषायां । आक्षिप्याकृष्य ३३ सर्वशब्दगाःसर्वेषामाक्षेपूणांशब्दमनुगच्छतितेतथा शंकुभिःकीलैःकंदकदंदादिगतैः ३४ । ३५ व्याक्रोशंतव्याक्रोशंकृतवंतः बंधुभिःसखिभिः ३६ मग्न

महोल्काप्रतिमाघोरास्तत्रतत्रविशांपते ॥ द्वीपिचर्मविनद्धैश्चव्याघ्रचर्मच्छदैरपि ३१ विकोशैर्विमलैःखड्गैरभिजघ्नुःपरानुरणे ॥ अभिष्टुतमभिकुद्धमेकपार्श्ववि
दारितम् ३२ विदर्शयंतःसंपेतुःखड्गचर्मपरश्वधैः ॥ केचिदाक्षिप्यकरिणःसाश्चानपिरथानकरैः ३३ विकर्षतोदिशःसर्वाःसंपेतुःसर्वशब्दमाः ॥ शंकुभिर्दारिताः
केचित्संभिन्नाश्चपरश्वधैः ३४ हस्तिभिर्घृदिताःकेचित्क्षुण्णाश्चान्येतुरंगमैः ॥ रथनेमिनिकृताश्चनिकृताश्चपरश्वधैः ३५ व्याक्रोशंतनराराजंस्तत्रतत्रस्मबांध
वान् ॥ पुत्रानन्येपितूनन्येभ्रातृंश्चसहबंधुभिः ३६ मातुलान्भागिनेयांश्चपरानपिचसंयुगे ॥ विकीर्णात्राःसुबहवोभग्नसक्थाश्चभारत ३७ बाहुभिश्चापरेछिन्नैःपा
श्वेषुचविदारिताः ॥ क्रंदंतःसमदृश्यंतदृषिताजीवितेप्सवः ३८ तृषापारिगताःकेचिदल्पसत्वाविशांपते ॥ भूमौनिपतिताःसंख्येष्टगयांचक्रिरेजलम् ३९ रुधिरौ
घपरिक्लिन्नाःक्लिश्यमानाश्चभारत ॥ व्यनिदन्धृशमात्मानंतवपुत्रांश्चसंगतान् ४० अपरेक्षत्रियाःशूराःकृतवैराःपरस्परम् ॥ नैवशस्त्रंविमुंचंतिनैवक्रंदंतिमारिष
४१ तर्जयंतिचसंहृष्टास्तत्रतत्रपरस्परम् ॥ आदश्यदशनैश्चापिक्रोधात्सरदनच्छदम् ४२ चुकुटीकुटिलैर्वक्रैःप्रेक्षंतिचपरस्परम् ॥ अपरेक्लिश्यमानास्तुशरार्ता
व्रणपीडिताः ४३ निष्कृजाःसमपद्यंतदृढसत्वामहाबलाः ॥ अन्येचविरथाःशूरारथमन्यस्यसंयुगे ४४ प्रार्थयानानिपतिताःसंक्षुण्णावरवारणैः ॥ अशोभंतमहा
राजसपुष्पाइवकिंशुकाः ४५ संबभूवुरनीकेषुबहवोभैरवस्वनाः ॥ वर्तमानेमहाभीमेतस्मिन्वीरवरक्षये ४६ निजघानपितापुत्रंपुत्रश्चपितरंरणे ॥ स्वस्त्रीयोमातुलं
चापिस्वस्त्रीयंचापिमातुलः ४७ सखासखायंचतथासंबंधीबांधवंतथा ॥ एवंयुयुधिरेतत्रकुरवःपांडवैःसह ४८ वर्तमानेतथातस्मिन्निर्मर्यादेभयानके ॥ भीष्ममासाद्य
पार्थानांवाहिनीसमकंपत ४९ केतुनापंचतारेणबालेनभरतर्षभ ॥ राजतेनमहाबाहुर्लुच्छित्तेनमहारथे ॥ बभौभीष्मस्तदाराजंश्चंद्रमाइवमेरुणा ५० ॥ इतिश्रीमहा
भारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव०संकुलयुद्धेष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ संजयउवाच ॥ गतपूर्वाह्णभूयिष्ठेतस्मिन्नहनिदारुणे ॥ वर्तमानेतथारौद्रेमहावीरवरक्षये १ दुर्मु
खःकृतवर्माचकृपःशल्योविंशतिः ॥ भीष्मंजुगुरासाद्यतवपुत्रेणचोदिताः २ एतैरतिरथैर्गुप्तःपंचभिर्भरतर्षभः ॥ पांडवानामनीकानिविजगाहेमहारथः ३

सक्यामग्नोरवः ३७ । ३८ तृषापिपासया अल्पसत्वाधैर्वर्जिताः मृगयांचक्रिरेयाचंते ३९ । ४० । ४१ रदनच्छदमोष्ठं ४२ । ४३ निष्कृजानिःशब्दाः रथमन्यस्यगंतुंप्रार्थयानामध्येमार्गनिप
तिताइतियोज्यं ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ केतुनेतिसार्धः अश्वंशक्रैर्वीरैरुसरपभीष्मयोश्चोपमोपमेयभावः भीष्मस्यरुक्मरथत्वात् ५० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये
भारतमावर्षेष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ५ ॥ नतेति नतोऽस्तीतिपूर्वाह्णस्यभूयिष्ठोपमोपमेयस्मिन्नहनि १ । २ । ३

४ । ५ नृत्वसो नृत्यमिवकुर्वतः ६ पिशंगैःपिगलैः ७ कर्णिकारेणकर्णिकारदुर्मोपमेय ८ अनुरथैःपार्ष्णिजोपादिभिः ९ । १० पूर्णायतविसृष्टेनआकर्णाकृष्ट्यकेन प्रणिहितेनप्रेरितेन ११ । १२

चेदिकाशिकरूपेषुपंचालेषुचभारत ॥ भीष्मस्यबहुधातालश्चलत्केतुरदृश्यत ४ सशिरांसिरणेऽरीणारथांश्चसयुगध्वजान् ॥ निचकर्तमहावैर्भलैःसन्नतपर्वभिः ५
नृत्यतोरथमार्गेषुभीष्मस्यभरतर्षभ ॥ भृशमार्तस्वरंचकुर्नागामर्मणिताडिताः ६ अभिमन्युःसुसंकुद्धःपिशंगैस्तुरगोत्तमैः ॥ संयुक्तंरथमास्थायप्रायाद्भीष्मरथं
प्रति ७ जांबूनदविचित्रेणकर्णिकारेणकेतुना ॥ अभ्यवर्ततभीष्मंचतांश्चैवरथसतमान् ८ सतालकेतोस्तीक्ष्णेनकेतुमाहत्यपत्रिणा ॥ भीष्मेणयुयुधेवीरस्तस्य
चानुरथैःसह ९ कृतवर्माणमेकेशल्यपंचभिराशुगैः ॥ विद्वानवभिरानच्छच्छिताग्रैःप्रपितामहम् १० पूर्णायतविसृष्टेनसम्यक्प्रणिहितेनच ॥ ध्वजमेकेन
विध्याधजांबूनदपरिष्कृतम् ११ दुर्मुखस्यतुभल्लेनसर्वावरणभेदिना ॥ जहारसारथेःकायाच्छिरःसन्नतपर्वणा १२ धनुश्चिच्छेदभल्लेनकार्तस्वरविभूषितम् ॥
कृपस्यनिशिताग्रेणतांश्चतीक्ष्णमुखैःशरैः १३ जघानपरमकुद्धो नृत्यन्निवमहारथः ॥ तस्यलाघवमुद्रीक्ष्यतुष्टुर्देवताजपि १४ लब्धलक्षतयाकार्णोःसर्वेभीष्म
मुखारथाः ॥ सत्ववंतममन्यंतसाक्षादिवधनंजयम् १५ तस्यलाघवमार्गस्थमलातसदृशप्रभम् ॥ दिशःपर्यपतच्चापंगांडीवमिवघोषवत् १६ तमासाद्यमहावे
गैर्भीष्मोनवभिराशुगैः ॥ विध्याधसमरेतूर्णमार्जुनिर्परवीरहा १७ ध्वजंचास्यत्रिभिर्भल्लैश्चिच्छेदपरमौजसः ॥ सारथिंचत्रिभिर्बाणैराजघानयतव्रतः १८ तथैव
कृतवर्माचकृपःशल्यश्चमारिष ॥ विध्वानाकंपयत्कार्णमेनाकमिवपर्वतम् १९ सतैःपरिवृतःशूरोधार्तराष्ट्रैर्महारथैः ॥ ववर्षशरवर्षाणिकार्ष्णिःपंचरथान्प्रति २०
ततस्तेषांसहस्राणिसंवार्थशरवृष्टिभिः ॥ ननादबलवान्कार्ष्णिर्भीष्मायविसृजन्नशरान् २१ तत्रास्यसुमहाद्राजन्बाहोर्बलमदृश्यत ॥ यतमानस्यसमरेभीष्मम
र्दयतःशरैः २२ पराक्रांतस्यतस्यैवभीष्मोऽपिप्राहिणोच्छरान् ॥ सतांश्चिच्छेदसमरेभीष्मचापच्युतान्शरान् २३ ततोध्वजममोघेषुभीष्मस्यनवभिःशरैः ॥ चि
च्छेदसमरेवीरस्ततउच्चुकुशुर्जनाः २४ सराजतोमहास्कंधस्तालोहेमविभूषितः ॥ सौमद्रविशिखैश्छिन्नःपपातभ्रुविभारत २५ तंतुसौमद्रविशिखैःपातितंभर
तर्षभः ॥ दृष्ट्वाभीमोननादोच्चैःसौमद्रमभिहर्षयन् २६ अथभीष्मोमहास्राणिदिव्यानिबुबहूनिच ॥ प्रादुश्चक्रेमहारौद्रेरणेतस्मिन्महाबलः २७ ततःशरसहस्रे
णसौमद्रंप्रपितामहः ॥ अवाकिरदमेयात्मातदहुतामिवाभवत् २८ ततोदशमहेष्वासाःपांडवानांमहारथाः ॥ रक्षार्थमभ्यधावंतसौमद्रंत्वरितारथैः २९ विराटः
सहपुत्रेणष्टष्टयुग्मश्चपार्षतः ॥ भीमश्चकेकयाश्चैवसात्याकेश्वविशांपते ३० तेषांजवेनापततांभीष्मःशांतनवोरणे ॥ पांचाल्यंत्रिभिरानच्छत्सात्यकिंनवभिः
शरैः ३१ पूर्णायतविसृष्टेनशुरेणानिशितेनच ॥ ध्वजमेकेनाचिच्छेदभीमसेनस्यपत्रिणा ३२

१५ अलातसदृशप्रभंभ्राम्यमाणोल्लुक्समंमंडलाकारमित्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ पुत्रेणोत्तरेण ३० । ३१ । ३२

केसरीसिंहः ३३ । ३३ प्रगृहीताग्रहस्तेनकुंडलीकृतशुद्धाग्रेण ३५ तस्यवेगमितिसंबंधः रथेरोपरि ३६ तस्यशल्यस्य बृहत्पुष्टान् साधुवाहिनःसम्यगुहनशीलान् ३७ । ३८ तमःमोहं प्रमुक्तं

जांबूनदमयःश्रीमान्केसरीसनरोत्तमः ॥ पपातभीमसेनस्यभीष्मेणमथितोरथात् ३३ ततोभीमस्त्रिभिर्विद्धाभीष्मंशांतनवरणे ॥ कृपमेकेनविद्याधकृतवर्माणम
ष्टभिः ३४ प्रगृहीताग्रहस्तेनवैराटिपिदंतिना ॥ अभ्यद्रवतराजानंमद्राधिपतिमुत्तरः ३५ तस्यवारणराजस्यजवेनापततोरथे ॥ शल्योनिवारयामासवेगम
प्रतिमंशरैः ३६ तस्यकुद्धःसनागेंद्रोबृहत्साधुवाहिनः ॥ पदायुगमधिष्ठायजघानचतुरोहयान् ३७ सहताश्वरथेतिष्ठन्मद्राधिपतिरायसीम् ॥ उत्तरांतकरीं
शक्तिचिक्षेपभुजगोपमाम् ३८ तयाभिन्नतनुत्राणःप्रविश्यविपुलेतमः ॥ सपपातगजस्कंधात्प्रमुक्ताकुशतोमरः ३९ असिमादायशल्योऽपिअवमुत्थरथोत्त
मात् ॥ तस्यवारणराजस्यचिच्छेदाथमहाकरम् ४० भिन्नमर्माशरशतैश्छिन्नहस्तःसवारणः ॥ भीममार्तस्वरंकृत्वापपातचममारच ४१ एतदीदृशकंकृत्वाम
द्राजोनराधिप ॥ आरुरोहरथंतूर्णभास्वरंकृतवर्मणः ४२ उत्तरंवेहतंदृष्ट्वावैराटिर्भ्रातरंतदा ॥ कृतवर्मणाचसहितंदृष्ट्वाशल्यमवस्थितम् ४३ श्वेतःक्रोधात्प्रज
ज्वालहविषाहव्यवाडिव ॥ सविस्फार्यमहच्चापंशक्रचापोपमंबली ४४ अभ्यधावज्जिघांसन्वैशल्यमद्राधिपंबली ॥ महतारथवंशेनसमंतात्परिवारितः ४५ मुं
चन्बाणमयंवर्षप्रायाच्छल्यरथंप्रति ॥ तमापतंतंसेप्रेक्ष्यमतवारणविक्रमम् ४६ तावकानांरथाःसप्तसमंतात्पर्यवारयन् ॥ मद्राजमभीप्संतोमृत्योर्दंष्ट्रांतरंगतम्
४७ बृहद्वलश्चकौसल्योजयत्सेनश्चमागधः ॥ तथारुक्मरथोराजनशल्यपुत्रःप्रतापवान् ४८ विदानुविंदावावंत्यौकांबोजश्चसुदक्षिणः ॥ बृहत्क्षत्रस्यदायादःसै
धवश्चजयद्रथः ४९ नानावर्णविचित्राणिधनूंषिचमहात्मनाम् ॥ विस्फारितानिदृश्यंवेतोयदेष्विवविद्युतः ५० तेतुबाणमयंवर्षश्चेतमूर्धन्यपातयन् ॥ निदा
घांतेऽनिलोद्धूतामेघाडवनगेजलम् ५१ ततःकुद्धोमहेष्वासःसप्तमल्लैःसुतेजनैः ॥ धनूंषितेषामाच्छिद्यममर्दंमृतनापतिः ५२ निकृत्तान्येवतानिस्मसमदृश्यं
तभारत ॥ ततस्तेतुनिमेषार्धात्प्रत्यपद्यन्धनूंषिच ५३ सप्तचैवपृष्ठांश्चश्वेतस्योपर्यपातयन् ॥ ततःपुनरमेयात्माभल्लैःसप्तभिराशुगैः ॥ निचकर्तमहाबाहु
स्तेषांचापानिधन्विनाम् ५४ तेनिकृतमहाचापास्त्वरमाणामहारथाः ॥ रथशक्तीःपरास्मृश्यविनेदुर्भैरवानरवान् ५५ अन्वयुर्भरतश्रेष्ठसप्तश्वेतरथंप्रति ॥ त
तस्ताज्ज्वलिताःसप्तमहेन्द्राशनिनिःस्वनाः ५६ अप्राप्ताःसप्तभिर्भल्लैश्चिच्छेदपरमास्त्रवित् ॥ ततःसमादायशरंसर्वकायविदारणम् ५७ प्राहिणोद्भरतश्रेष्ठश्वेतो
रुक्मरथंप्रति ॥ तस्यदेहेनिपतितोबाणोवज्रातिगोमहान् ५८ ततोरुक्मरथोराजन्सायकेनदृढाहतः ॥ निषसादरथोपस्थेकश्मलंचाविशन्महत ५९ तंविसंज्ञंविमनसं
त्वरमाणस्तुसारथिः ॥ अपोवाहनसंभ्रांतःसर्वलोकस्यपश्यतः ६० ततोऽन्यानृषदसमादायश्वेतोहेमविभूषितान् ॥ तेषांपणामहाबाहुर्ध्वजशीर्षाण्यपातयत् ६१

इत्यादिप्रलितमंशुशादिकंस्य ३९। ४०। ४१। ४२ हतंशक्तिप्रहारेण वैराटिःशंखः ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१

६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। इतिभी० नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः॥६७॥एवमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४

इयांश्चतेषांनिर्भयसारथीश्चपरंतप ॥ शरैश्चेतान्समाकोयंप्रायाच्छल्यरथंप्रति ६२ ततोहलहलाशब्दस्तवसैन्येषुभारत ॥ दृष्ट्वासेनापतितूर्णयांतंशल्यरथं
प्रति ६३ ततोभीष्मंपुरस्कृत्यतवपुत्रोमहाबलः ॥ वृत्तस्तुसर्वसैन्येनप्रायाच्छेतरथंप्रति ६४ मृत्योरास्यमनुप्राप्तंमद्राजममोचयत् ॥ ततोयुद्धंसमभवतुमु
लंलोमहर्षणम् ६५ तावकानांपरेषांचव्यतिषक्तरथद्विपम् ॥ सौभद्रेभीमसेनेचसात्यकौचमहारथे ६६ कैकेयेचविराटेचधृष्टद्युम्नेचपार्षते ॥ एतेषुनरसिंहेषु
चेदिमत्स्येषुचैवह ॥ वर्षशरवर्षाणिकुरुवृद्धःपितामहः ६७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव० श्वेतयुद्धेसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥
॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ एवंश्वेतमहेष्वासेप्राप्तेशल्यरथंप्रति ॥ कुरवःपांडवेयाश्चकिमकुर्वतसंजय १ भीष्मःशांतनवःकिंवातन्ममाचक्ष्वपृच्छतः ॥ संजयउवाच ॥
राजनशतसहस्राणिततःक्षत्रियपुंगवाः २ श्वेतंसेनापतिंशूरंपुरस्कृत्यमहारथाः ॥ राज्ञोबलंदर्शयंतस्तवपुत्रस्यभारत ३ शिखंडिनंपुरस्कृत्यत्रातुमैच्छन्महा
रथाः ॥ अभ्यवर्तंतभीष्मस्यरथंहेमपरिष्कृतम् ४ जिघासंतंयुधांश्रेष्ठंतदाऽऽसीत्तुमुलंमहत ॥ तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामिमहावैशसमच्युत ५ तावकानांपरेषांचयथा
युद्धमवर्तत ॥ तत्राकरोद्रथोपस्थान्शून्यान्शांतनवोबहून् ६ तत्राहुतंमहच्चेकशरैराछेद्रथोत्तमान् ॥ समावृणोच्छरैरर्कमर्कतुल्यप्रतापवान् ७ नुदन्समंता
त्समरेरविरुद्यन्थथातमः ॥ तेनाजौप्रेषिताराजान्शराःशतसहस्रशः ८ क्षत्रियांतकराःसंख्येमहावेगामहाबलाः ॥ शिरांसिपातयामासुर्वीराणांशतशोरणे ९ ग
जानकंठकसन्नाहान्वज्रेणेवशिलोच्चयान् ॥ रथारथेषुसंस्तकाव्यदृश्यंतविशंपते १० एकेरथंपर्यवहंस्तुरगाःसतुरंगमम् ॥ युवानंनिहतंवीरंलंबमानंसकार्मुकम् ११
उदीर्णाश्चहयाराजन्वहतंस्तत्रतत्रह ॥ बद्धखड्गनिषंगाश्चविध्वस्तशिरसोहताः १२ शतशःपतिताभूमौवीरशय्यासुशरते ॥ परस्परेणधावंतःपतिताःपुनरुत्थिताः
१३ उत्थायचप्रधावंतोद्वंद्वयुद्धमवाप्नुवन् ॥ पीडिताःपुनरन्योन्यंलुठंतोरणमूर्धनि १४ सचापाःसनिषंगाश्चजातरूपपरिष्कृताः ॥ विस्रब्धहतवीराश्चशतशः
परिपीडिताः १५ तेनतेनाभ्यधावंतविसृजंतश्चभारत ॥ मत्तो गजःपर्यवर्तद्वयांश्चहतसादिनः १६ सरथारथिनश्चापिविमुदंतःसमंततः ॥ स्यंदनादपतत्काश्चिन्नि
हतोऽन्येनेसायकैः १७ हतसारथिरप्युच्चैःपपातकाष्ठवद्रथः ॥ युध्यमानस्यसंग्रामेव्यूढेरजसिचोत्थिते १८ धनुःकूजितविज्ञानंतत्रासीत्प्रतियुद्धयतः ॥ गात्र
स्पर्शेनयोधानांव्यज्ञास्तपरिपंथिनम् १९ युद्धयमानंशरैराजन्सिजिनीध्वजिनीरवात् ॥ अन्योन्यंवीरसंशब्दोनाश्रूयतमदैःकृतः २० शब्दायमानेसंग्रामे
पटहेकर्णदारिणि ॥ युध्यमानस्यसंग्रामेकुर्वतःपौरुषंस्वकम् २१ नाश्रौषंनामगोत्राणिकीर्तनंचपरस्परम् ॥ भीष्मचापच्युतैर्बाणैरातानांयुद्धतांमृधे २२
परस्परेषांवीराणांमनांसिसमर्कपयन् ॥ तस्मिन्नत्याकुलेयुद्धेदारुणलोमहर्षणे २३ पितापुत्रंचसमरेनाभिजानातिकश्चन ॥ चक्रेभ्येयुगेच्छिन्नेषुकधुर्येहयेहतः२४

आक्षिप्तःस्यंदनाद्वीरःससारथिरजिह्वगैः ॥ एवंचसमरेसर्वेवीराश्चविरथीकृताः २५ तेनतेनस्मदृश्यंतेधावमानाःसमंततः ॥ गजोहतःशिरच्छिन्नमर्मभिन्नहयो
हतः २६ अहतःकोऽपिनैवासिद्धीष्मेनिघ्रतिशात्रवान् ॥ श्वेतःकुरूणामकरोत्क्षयंतस्मिन्महाहवे २७ राजपुत्रानुरथोदारानवधीच्छतसंघशः ॥ चिच्छेदरथि
नांवाणैःशिरांसिभरतर्षभ २८ सांगदाबाहवश्चैवधनूंषिचसमंततः ॥ रथेषारथचक्राणितूणीराणियुगानिच २९ छत्राणिचमहार्हाणिपताकाश्चविशांपते ॥ हयौघाश्च
रथौघाश्चनरौघाश्चैवभारत ३० वारणाःशतशश्चैवहताःश्वेतेनभारत ॥ वयंश्वेतमयाद्वीताविहायरथसत्तमम् ३१ अपयातास्तथापश्चाद्विभुंषयामघृष्णवः ॥ शर
पातमतिक्रम्यकुरवःकुरुनंदन ३२ भीष्मंशांतनवंयुद्धेस्थिताःपश्यामसर्वशः ॥ अदीनोदीनसमयेभीष्मोऽस्माकंमहाहवे ३३ एकस्तस्थौनरव्याघ्रोगिरिर्मेरुरिवा
चलः ॥ आददानइवप्राणानसविताशिशिरात्यये ३४ गभस्तिभिरिवादित्यस्तस्थौशरमरीचिमान् ॥ समुमोचमहेष्वासःशरसंधाननेकशः ३५ निघ्नन्नमित्रान्
समरेवज्जपाणिरीवासुरान् ॥ तेवध्यमानाभीष्मेणप्रजहुस्तंमहाबलम् ३६ स्वयूथादिवतेयूथान्मुक्तंभूमिषुदारुणम् ॥ तमेवमुपलक्ष्यैकोहृष्टःपुष्टःपरंतप ३७
दुर्योधनप्रियेयुक्तःपांडवान्परिशोचयन् ॥ जीवितंदुस्त्यजंत्यक्त्वाभयंचसुमहाहवे ३८ पातयामासैन्यानिपांडवानांविशांपते ॥ प्रहरंतमनीकानिपितादेव
व्रतस्तव ३९ दृष्ट्वासेनापतिंभीष्मस्त्वरितःश्वेतमभ्ययात् ॥ सभीष्मंशरजालेनमहातासमवाकिरत् ४० श्वेतंचापितथाभीष्मःशरौघैःसमवाकिरत् ॥ तौवृषा
विवनर्दतौमत्ताविवमहाद्विपौ ४१ व्याघ्राविवसुसंरब्धावन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ अक्षैरस्त्राणिसंवार्यततस्तौपुरुषर्षभौ ४२ भीष्मःश्वेतश्चयुयुधेपरस्परवधैषि
णौ ॥ एकाहानिर्दहेद्वीष्मःपांडवानामनीकिनीम् ४३ शरैःपरमसंकुद्धोयदिश्वेतोनपालयेत् ॥ पितामहंततोदृष्ट्वाश्वेतेनविमुखीकृतम् ४४ प्रहर्षपांडवाजग्मुः
पुत्रस्तेविमनाभवत् ॥ ततोदुर्योधनःकुद्धःपार्थिवैःपरिवारितः ४५ ससैन्यःपांडवानीकमभ्यद्रवतसंयुगे ॥ दुर्मुखःकृतवर्माचक्रपःशल्योविशांपतिः ४६ भीष्मं
जुगुपुरासाद्यतवपुत्रेणनोदिताः ॥ दृष्ट्वातुपार्थिवैःसवर्दुर्योधनपुरोगमैः ४७ पांडवानामनीकानिवध्यमानानीसंयुगे ॥ श्वेतोगांगेयमुत्सृज्यतवपुत्रस्यवाहि
नीम् ४८ नाशयामासवेगेनवायुर्वृक्षानिवौजसा ॥ द्रावयित्वाचमूंराजनैवैराटिःक्रोधमूर्च्छितः ४९ आपतत्सहस्राभूयोयत्रभीष्मोव्यवस्थितः ॥ तौतत्रोपग
तौशजनशरदीप्तौमहाबलौ ५० अयुध्येतांमहात्मानौयथोभौवृत्रवासवौ ॥ अन्योन्यंतुमहाराजपरस्परवधैषिणौ ५१ निगृह्यकार्मुकंश्वेतोभीष्मंविव्याध
सप्तभिः ॥ पराक्रमंततस्तस्यपराक्रम्यपराक्रमी ५२ तरसावारयामासमतोमतमिवाद्रिपम् ॥ श्वेतःशांतनवंभूयःशरैःसन्नतपर्वभिः ५३ विव्याधपंच
विंशत्यातदद्भुतमिवाभवत् ॥ तंप्रत्यविध्यदशभिर्भीष्मःशांतनवस्तदा ५४

सविद्धस्तेनबलवान्नाकंपतयथाऽचलः ॥ वैराटिःसमरेकुद्धोभृशमायम्यकार्मुकम् ५५ आजघानततोभीष्मंश्वेतःक्षत्रियनंदनः ॥ संप्रहस्यततःश्वेतःसृक्किणीप
रिसंलिहन् ५६ धनुश्चिच्छेदभीष्मस्यनवभिर्दशधाशरैः ॥ संधायविशिखंचैवशरंलोमप्रवाहिनम् ५७ उन्ममाथततस्तालंध्वजशीर्षमहात्मनः ॥ केतुंनिप
तितंदृष्ट्वाभीष्मस्यतनयास्तव ५८ हतंभीष्मममन्यंतश्वेतस्यवशमागतम् ॥ पांडवाश्चापिसंहृष्टादधुःशंखान्मुदायुताः ५९ भीष्मस्यपतितंकेतुंदृष्ट्वातालंम
हात्मनः ॥ ततोदुर्योधनःक्रोधात्स्वमनिकमनोदयत् ६० यत्ताभीष्मंपरीप्सध्वंक्षमाणाःसमंततः ॥ मानःप्रपश्यमानानांश्वेतान्मृत्युमवाप्स्यति ६१ भीष्मः
शांतनवःश्वरस्तथासत्यंब्रवीमिवः ॥ राज्ञस्तुवचनंश्रुत्वात्वरमाणामहारथाः ६२ बलेनचतुरंगेणगांगेयमन्वपालयन् ॥ बाल्हीकःकृतवर्माचशलःशल्यश्चभारत
६३ जलसंधोविकर्णश्चचित्रसेनोविंशतिः ॥ त्वरमाणास्त्वरकाकलेपरिवार्यसमंततः ६४ शस्त्रवृष्टिसुतुमुलांश्वेतस्योपर्यपातयन् ॥ तान्कुद्धोनिशितैर्बाणै
स्त्वरमाणोमहारथः ६५ अवारयदमेयात्मादर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ सन्निवार्यतुतान्सर्वान्केसरीकुंजरानिव ६६ महताशरवर्षेणभीष्मस्यधनुराच्छिनत् ॥
ततोऽन्यद्वनुरादायभीष्मःशांतनवोयुधि ६७ श्वेतंविव्याधराजेंद्रकंकपत्रैःशितैःशरैः ॥ ततःसेनापतिःकुद्धोभीष्मंबहुभिरायसैः ६८ विव्याधसमरेराजन्सर्व
लोकस्यपश्यतः ॥ ततःप्रव्यथितोराजाभीष्मंदृष्ट्वा निवारितम् ६९ प्रवीरंसर्वलोकस्यश्वेतेनयुधिवैतदा ॥ निष्ठानकश्चसुमहांस्तवसैन्यस्यचाभवत् ७० तं
वीरंवारितंदृष्ट्वाश्वेतेनशरविक्षतम् ॥ हतंश्वेतेनमन्यंतेश्वेतस्यवशमागतम् ७१ बतःक्रोधवशंप्राप्तःपितादेवव्रतस्तव ॥ ध्वजमुन्मथितंदृष्ट्वातांचसेनानिवारि
ताम् ७२ श्वेतंप्रतिमहाराजव्यसृजत्सायकान्बहून् ॥ तानावार्यरणेश्वेतोभीष्मस्यरथिनावरः ७३ धनुश्चिच्छेदभलेनपुनरेवपितुस्तव ॥ उत्सृज्यकार्मुकंराजनगांगे
यःक्रोधमूर्च्छितः ७४ अन्यत्कार्मुकमादायविपुलंबलवतरम् ॥ तत्रसंधायविपुलान्भल्लान्सप्तशिलाशितान् ७५ चतुर्भिश्चजघानाश्वान्श्वेतस्यपृतनापतेः ॥
ध्वजंद्वाभ्यांतुचिच्छेदसप्तमेनचसारथेः ७६ शिरश्चिच्छेदभलेनसंकुद्धोऽलघुविक्रमः ॥ हताश्वसूतात्सरथादवहुत्यमहाबलः ७७ आमर्षवशमापन्नोव्याकुलःस
मपद्यत ॥ विरथंरथिनांश्रेष्ठंश्वेतंदृष्ट्वापितामहः ७८ ताडयामासनिशितैःशरसंघैःसमंततः ॥ सताड्यमानःसमरेभीष्मचापच्युतैःशरैः ७९ स्वरथेधनुरुत्सृ
ज्यशक्तिंजग्राहकांचनीम् ॥ ततःशक्तिरणेश्वेतोजग्राहोग्रामांमहाभयाम् ८० कालदंडोपमांघोरांमृत्योर्जिह्वामिवश्वसन् ॥ अब्रवीच्चतदाश्वेतोभीष्मंशांतनवरणे ८१
तिष्ठेदानींसुसंरब्धःपश्यमांपुरुषोभव ॥ एवमुक्त्वामहेष्वासोभीष्मंयुधिपराक्रमी ८२ ततःशक्तिममेयात्माचिक्षेपभुजगोपमाम् ॥ पांडवार्थेपराक्रांतस्तवानर्थं
चिकीर्षुकः ८३ हाहाकारोमहानासीत्पुत्राणांतेविशांपते ॥ दृष्ट्वाशक्तिमहाघोरांमृत्योर्दंडसमप्रभाम् ८४

८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५

म.भा.टी

॥४८॥

श्वेतस्यकरनिर्मुक्तानिर्मुक्तोरगसन्निभां ॥ अपतःसहसाराजनमहोत्केवनभस्तलात् ८५ ज्वलन्तीमन्तरिक्षेतांज्वालाभिरिवसंवृताम् ॥ असंभ्रांतस्तदाराजन्पिता
देवव्रतस्तव ८६ अष्टभिर्नवभिर्भीष्मःशक्तिचिच्छेदपन्निभिः ॥ उत्कृष्टहेमविकृतानिकृतानिशितैःशरैः ८७ उच्चुकुशुस्ततःसर्वेतावकाभरतर्षभ ॥ शक्तिविनि
हतांद्वावैराटिःक्रोधमूर्च्छितः ८८ कालोपहतचेतास्तुकर्तव्यनाभ्यजानत ॥ क्रोधसंमूर्च्छितोराजन्वैराटिःप्रहसन्निव ८९ गदांजग्राहसंहृष्टोभीष्मस्यनिधनं
ति ॥ क्रोधेनरक्तनयनोदंडपाणिरिवांतकः ९० भीष्मसमभिदुद्रावजलौघद्वपर्वतम् ॥ तस्यवेगमसंवार्यमत्वाभीष्मःप्रतापवान् ९१ प्रहारविप्रमोक्षार्थसहसाध
रणीगतः ॥ श्वेतःक्रोधसमाविष्टोभ्रामयित्वातुतांगदाम् ९२ रथेभीष्मस्यचिक्षेपयथादेवोधनेश्वरः ॥ तथाभीष्मनिपातिन्यासस्थोभस्मसात्कृतः ९३ सध्वजःस
हसूतेनसाश्वःसयुगबंधुरः ॥ विरथंरथिनांश्रेष्ठभीष्मद्वारथोत्तमाः ९४ अभ्यधावंतसहिताःशल्यप्रभृतयोरथाः ॥ ततोऽन्यंरथमास्थायधनुर्विस्फार्यदुर्मनाः ९५
शनकैरभ्ययाच्छेतांगेयःप्रहसन्निव ॥ एतस्मिन्नंतरेभीष्मःशुश्रावविपुलांगिरम् ९६ आकाशादीरितांदिव्यामात्मनोहितसंभवां ॥ भीष्मभीष्ममहाबाहोशीघ्रं
यत्नंकुरुष्वै ९७ एषह्यस्यजयेकालोनिर्दिष्टोविश्वयोनिना ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंदेवदूतेनभाषितम् ९८ संप्रहृष्टमनाभूत्वावधेतस्यमनोदधे ॥ विरथंरथिनांश्रे
ष्ठंश्वेतंद्वापदातिनम् ९९ सहितास्त्वभ्यवर्तंतपरीप्संतोमहारथाः ॥ सात्यकिर्भीमसेनश्चष्टुष्टुम्रश्चपार्षतः १०० कैकेयोष्टुष्टुकेतुश्चअभिमन्युश्चवीर्यवान् ॥ ए
तानापततःसर्वान्द्रोणशल्यकृपैःसह १ अवारयदमेयात्मावारिवेगानिवाचलः ॥ सनिरुद्धेषुसर्वेषुपांडवेषुमहात्मसु २ श्वेतःखड्गमथाकृष्यभीष्मस्यधनुराच्छि
नत् ॥ तदपास्यधनुश्छिन्नंत्वरमाणःपितामहः ३ देवदूतवचःश्रुत्वावधेतस्यमनोदधे ॥ ततःप्रचरमाणस्तुपितादेवव्रतस्तव ४ अन्यत्कार्मुकमादायत्वरमाणो
महारथः ॥ क्षणेनसज्यमकरोच्छक्रचापसमप्रभम् ५ पितातेभरतश्रेष्ठश्वेतंद्वापदातिनम् ॥ वृत्तंतंमनुजव्याघ्रिर्भीमसेनपुरोगमैः ६ अभ्यवर्ततगंगेयःश्वेतंसेनाप
तिदुतम् ॥ आपतंतंततोभीष्मोभीमसेनंप्रतापवान् ७ आजघ्रेविशितैःषष्ठ्यासेनान्यंसमहारथः ॥ अभिमन्त्रुंचसमरेपितादेवव्रतस्तव ८ आजघ्रेभरतश्रेष्ठ
स्त्रिभिःसन्नतपर्वभिः ॥ सात्यकिंचशतेनाजौभरतानांपितामहः ९ दृष्टुष्टुम्रंचविंशत्याकैकेयंचापिपंचभिः ॥ तांश्चसर्वान्महेष्वासानपितादेवव्रतस्तव ११० वार
यित्वाशरैर्घौरैःश्वेतमेवाभिदुदुवे ॥ ततःशरंष्टुष्टुसमंभारसाधनमुत्तमम् ११ विकृष्यबलवानभीष्मःसमाधत्तदुरासदम् ॥ ब्रह्मास्त्रेणसुसंयुक्तंशरंलोमवाहिनम्
१२ ददृशुर्देवगंधर्वाःपिशाचोरगराक्षसाः ॥ सतस्यकवचंभित्त्वाहृदयंचामितौजसः १३ जगामधरणीबाणोमहाशनिरिवज्वलन् ॥ अस्तंगच्छन्त्यथादित्यःप्रभा
मादायसत्वरः १४ एवंजीवितमादायश्वेतदेहाज्जगामह ॥ तंभीष्मेणनरव्याघ्रंतथाविनिहतंयुधि ११५

१६।१७।१८।१९।२०।२११ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये मारुतेभावदीपेअष्टाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ श्वेतइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२

प्रपतंतमपश्यामगिरेःशृंगमिवच्युतम् ॥ अशोचन्पांडवास्तत्रक्षत्रियाश्चमहारथाः १६ प्रहृष्टाश्चसुतास्तुभ्यंकुरवश्चापिसर्वशः ॥ ततोदुःशासनोराजन्श्वेतं
दृष्ट्वा निपातितम् १७ वादित्रनिनदैर्घैरेर्नृत्यतिस्मसर्मततः ॥ तस्मिन्हतेमहेष्वासेभीष्मेणाहवशोभिना १८ प्रावेपंतमहेष्वासाःशिखंडिप्रमुखारथाः ॥ ततोधनं
जयोराजन्वाष्णेयश्चापिसर्वशः १९ अवहारंशनैश्चकुर्निहतेवाहिनीपतौ ॥ ततोऽवहारःसैन्यानांतवतेषांचभारत २० तावकानांपरेषांचनर्दतांचमुहुर्मुहुः ॥ पा
र्याविमनसोभूत्वाभ्यवर्तंतमहारथाः ॥ चितयंतोवधंधोरंद्वैरथेनपरंतपाः १२१ ॥ इतिश्रीम०भीष्मपर्वणिभीष्मव० श्वेतवधेअष्टाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥
॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ (श्वेतेसेनापतौ तातसंग्रामेनिहतेपरैः ॥ किमकुर्वन्महेष्वासाःपंचालाःपांडवैःसह १ सेनापतिसमाकर्ण्यश्वेतंयुधिनिपातितम् ॥ तदर्थंय
ततांचापिपरेषांप्रपलायिनाम् २ मनःप्रीणातिमेवाक्यंजयसंजयशृण्वतः ॥ प्रत्युपायंचितयंतःसज्जनाःप्रस्रवंतिमे ३ सहिवीरोऽनुरक्तश्चवृद्धःकुरुपतिस्तदा ॥
कृतैर्वैरंसदातेनपितुःपुत्रेणधीमता ४ तस्योद्वेगभयाच्चापिसंश्रितःपांडवान्पुरा ॥ सर्वबलंपरित्यज्यदुर्गंसंश्रित्यातिष्ठति ५ पांडवानांप्रतापेनदुर्गदेशंनिवेश्य
च ॥ सपत्नान्सततंबाधन्नार्यवृत्तिमनुष्ठितः ६ आश्रयैवेसदातेषांपुराराज्ञांसुदुर्मतिः ॥ ततोयुधिष्ठिरेभक्तःकथंसंजयसूदितः ७) प्रक्षिप्तःसंमतःक्षुद्रःपुत्रोमे
पुरुषाधमः ॥ नयुद्धंरोचयेद्भीष्मो नचाचार्यःकथंचन ८ नकृपो नचगांधारीनाहंसंजयरोचये ॥ नवासुदेवोवाष्णेयोधर्मराजश्चपांडवः ९ नभीमोनार्जुनश्चैव न
यमौपुरुषर्षभौ ॥ वार्यमाणोमयानित्यंगांधार्याविदुरेणच १० जामदग्न्येनरामेणव्यासेनचमहात्मना ॥ दुर्योधनोयुध्यमानोनित्यमेवहिसंजय ११ कर्णस्यमत
मास्थायसौबलस्यचपापकृत ॥ दुःशासनस्यचतथापांडवान्वचंचितयत् १२ तस्याहंव्यसनंधोरंमन्येप्राप्तंतुसंजय ॥ श्वेतस्यचविनाशेनभीष्मस्यविजयेनच
१३ संकुद्धःकृष्णसहितःपार्थःकिमकरोयुधि ॥ अर्जुनाद्विभयंभूयस्तन्मेतातनशाम्यति १४ सहिश्चरश्चकौतेयःक्षिप्रकारीधनंजयः ॥ मन्येशरैःशरीराणिशत्रू
णांप्रमथिष्यति १५ ऐन्द्रिमिद्रानुजसमंमहेंद्रसदृशंबले ॥ अमोचक्रोधसंकल्पंदृष्ट्वावःकिमभून्मनः १६ तथैववेदविच्छूरोज्वलनार्कसमुद्युतिः ॥ इंद्रास्त्रविदमे
यात्माप्रपतन्समितिजयः १७ वज्रसंस्पर्शरूपाणामस्त्राणांचप्रयोजकः ॥ सखड्गाक्षेपहस्तस्तुवोषंचक्रेमहारथः १८ ससंजयमहाप्राज्ञोदुपदस्यात्मजोबली ॥
घृष्टुष्टुम्रःकिमकरोच्छेतेयुधिनिपातिते १९ पुराचैवापराधेनवधेनचचमूपतेः ॥ मन्येमनःप्रजज्वालपांडवानांमहात्मनाम् २० तेषांक्रोधंचितयंतुअहः
सुचनिशासुच ॥ नशांतिमधिगच्छामिदुर्योधनकृतेनहि ॥ कथंचाभून्महायुद्धंसर्वमाचक्षसंजय २१ ॥ संजयउवाच ॥ शृणुराजन्स्थिरोभूत्वातवापनयनो
महान् ॥ नचदुर्योधनेदोषमिममाधातुमर्हसि २२

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२

गतोदकेसेतुबंधोयाद्वक्ताद्वृत्तिस्तव ॥ संदीप्तेभवनेयद्रूपस्यखननंतथा २३ गतपूर्वाह्णभूयिष्ठे तस्मिन्नहनिदारुणे ॥ तावकानांपरेषांचपुनर्युद्धमवर्तत
 २४ श्वेतंतुनिहतं दृष्ट्वा विराटस्य चमूपातिम् ॥ कृतवर्मणाच सहितं दृष्ट्वा शल्यमवस्थितम् २५ शंखः क्रोधात्प्रज्ज्वालहविषाहव्यवाडिव ॥ सविस्फार्य महत्पापं श
 क्रचापोपमंबली २६ अभ्यधावज्जिघांसं चैशल्यं मद्राधिपं युधि ॥ महतारथसंघेन समं तात्परिरक्षितः २७ सृजनबाणमयं वर्षं प्रायाच्छल्यरथं प्रति ॥ तमापतं
 तं संप्रेक्ष्य मत्तवारणविक्रमम् २८ तावकानां रथाः सप्तसमं तात्पर्यवारयन् ॥ मदराजं परीप्संतो मृत्योर्दंष्ट्रांतरंगतम् २९ बृहद्वलश्चकौ सल्योजयत्सेनश्चमागधः ॥
 तथारुक्मरथो राजन् पुत्रः शल्यस्य मानितः ३० विदानुर्विदावां वयौ कांबोजश्च सुदक्षिणः ॥ बृहत्क्षत्रस्य दायादः सैधवश्च जयद्रथः ३१ नानाधातुविचित्राणि का
 मुकाणि महात्मनाम् ॥ विस्फारितान्यदृश्यंत तोयदोष्विव विद्युतः ३२ ते तु बाणमयं वर्षं शंखमुद्भिन्न्य पातयन् ॥ निदाघांतेऽनिलोद्धूता मेघा इव न गेजलम् ३३ त
 तः क्रुद्धो महेश्वासः सप्तभलैः सुतेजनैः ॥ धनूंषितेषामाच्छिद्य न नर्दं पृतनापतिः ३४ ततो भीष्मो महाबाहुर्विनद्य जलदोयथा ॥ तालमात्रं धनुर्गृह्य शंखमभ्यद्रव
 द्रणे ३५ तमुद्यंतमुदीक्ष्याथ महेश्वासं महाबलम् ॥ संत्रस्ता पांडवी सेना वातवेगहतेवनौः ३६ ततोऽर्जुनः संत्वरितः शंखस्यासीत्पुनः सरः ॥ भीष्माद्रक्ष्योऽयम
 द्योतित तोयुद्धमवर्तत ३७ हाहाकारो महानासीद्योधानां युधियुध्यताम् ॥ तेजस्तेजसि संपृक्तमित्येवं विस्मयं ययुः ३८ अथ शल्यो गदापाणि रवतीर्य महार
 थात् ॥ शंखस्य चतुरोवाहानहनद्गरतर्षभ ३९ सहताश्चाद्रथात्तूर्णखड्गमादाय विद्युतः ॥ बीभत्सोश्चरथं प्राप्य पुनः शांतिमविंदत ४० ततो भीष्मरथात्तूर्णमुत्पतं
 ति पतत्रिणः ॥ यैरंतरिक्षं भूमिश्च सर्वतः समवस्तृता ४१ पंचालानथमत्स्यांश्च केकयांश्च प्रभद्रकान् ॥ मीष्मः प्रहरतांश्चिष्टः पातयामास पत्रिभिः ४२ उत्सृज्य स
 मरे राजन् पांडवं सव्यसाचिनम् ॥ अभ्यद्रवत्तपांचाल्यं दुपदं सेनया वृतम् ४३ प्रियं संबंधिनं राजन् शरानवकिरन् बहून् ॥ अग्निनेव प्रदग्धानिव नानि शिशिरात्यये
 ४४ शरदग्धान्यदृश्यंत सैन्यानि दुपदस्य ह ॥ अत्यतिष्ठ द्रणे मीष्मो विधूम इव पावकः ४५ मध्यं दिने यथाऽऽदित्यं तपंतमिव तेजसा ॥ न शेकुः पांडवे यस्य यो
 धाभीष्मं निरीक्षितुम् ४६ वीक्षां चक्रुः समं तात्ते पांडवा भयपीडिताः ॥ आतारं नाध्यगच्छंत गावः शीतादिता इव ४७ सातु यौ धिष्ठिरी सेना गां गेयशरपीडिता ॥
 सिंहेनेव विनिर्भिन्ना शुक्ला गौरिव गोपतेः ४८ हते विप्रद्रुते सैन्ये निरुत्साहे विमर्दिता ॥ हाहाकारो महानासीत्पांडुसैन्येषु भारत ४९ ततो भीष्मः शांतनवो नित्यं मं
 डलकार्मुकः ॥ मुमोच बाणान् दीप्ताग्रान् दीनाशी विषामिव ५० शरैरेकायनी कुर्वन् दिशः सर्वा यतवतः ॥ जघान पांडवरथानां दिश्यादिश्वभारत ५१ ततः सैन्ये
 पुमग्रेषु मथितेषु च सर्वशः ॥ प्राप्ते चास्तं दिनकरेन प्राज्ञायत किंचन ५२

एकायनी कुर्वन् एकमार्गः कुर्वन् ५१। ५२

१३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ अ ॥ कृतेऽवहारे इति १। २। ३। कर्तव्यं ४। ५। ६। ७ अष्टोत्तुष्टयान्वे ८। ९। १०। ११

भीष्मं च समुदीर्य तं दृष्ट्वा पार्थमहाहवे ॥ अवहारमकुर्वत् सैन्यानां भरतर्षभ ५३ ॥ ॥ इति श्रीम० भीष्मप० भीष्मव० शंखयुद्धे प्रथमदिवसावहारे एकोनपंचाशत्तमो
 अध्यायः ॥ ४९ ॥ संजय उवाच ॥ कृतेऽवहारे सैन्यानां प्रथमे भरतर्षभ ॥ भीष्मे च युद्धसंरब्धे दुर्योधने तथा १ धर्मराजस्ततस्तूर्णमभिगम्य जनार्दनम् ॥ आत्माभिः
 सहितः सर्वैः सर्वैश्चैव जनेश्वरैः २ शुचापरमया युक्तश्चितयानः पराजयम् ॥ वाष्पेयमब्रवीद्राज बृहद्भीष्मस्य विक्रमम् ३ कृष्णपश्य महेश्वासं भीष्मं भीमपराक्रमम् ॥
 शरैर्दहतं सैन्यं मेघांश्चैव क्षमिवानलम् ४ कथमेतं महात्मानं शक्ष्यामः प्रतिवीक्षितुम् ॥ ललितमानं सैन्यं मेहविष्मंतमिवानलम् ५ एतं हि पुरुषव्याघ्रं धनुष्मंतं म
 हाबलम् ॥ दृष्ट्वा विप्रद्रुतं सैन्यं समरे मार्गणाहतम् ६ शक्योजेतुं यमः क्रुद्धो वज्रपाणिश्च संयुगे ॥ वरुणः पाशभृदापि कुबेरो वागदाधरः ७ न तु भीष्मो महातेजाः शक्यो
 जेतुं महाबलः ॥ सोऽहमेवंगते मग्नो भीष्मागाधजलेऽम्लवे ८ आत्मनो बुद्धिदौर्बल्याद्भीष्ममासाद्य केशव ॥ वनं यास्यामि वाष्पेयश्रेयो मे तत्र जीवितुम् ९ न त्वेतान्
 पृथिवीपालान् दातुं भीष्माय मृत्यवे ॥ क्षपयिष्यति सेनां मे कृष्ण भीष्मो महास्त्वित् १० यथाऽनलं प्रज्वलितं पतंगाः समभिद्रुताः ॥ विनाशायोपगच्छंति तथा मे सै
 निकोजनः ११ क्षयं नीतोऽस्मि वाष्पेयराज्यहेतोः पराक्रमी ॥ आतरश्चैव मे वीराः कर्षिताः शरपीडिताः १२ मत्कृतेऽप्रातृहर्दे न राज्याद्भ्रष्टास्तथा सुखात् ॥ जीवि
 तं बहु मन्येऽहं जीवितं ह्यद्य दुर्लभम् १३ जीवितस्य च शेषेण तपस्तप्स्यामि दुश्चरम् ॥ न घातयिष्यामि रणे मित्राणीमानि केशव १४ रथान्मे बहुसाहस्रान् दिव्यैर
 स्त्रैर्महाबलः ॥ घातयत्यनिशं भीष्मः प्रवरानां प्रहारिणां १५ किं नु कृत्वा हितं मे स्याद्ब्रह्माधवमाचिरम् ॥ मध्यस्थमिव पश्यामि समरे सव्यसाचिनम् १६ एको
 भीमः परं शक्त्या युध्यत्येव महाभुजः ॥ केवलं बाहुवीर्येण क्षत्रधर्ममनुस्मरन् १७ गदया वीरघातिन्यायथोत्साहं महामनाः ॥ करोत्यसुकरं कर्म रथाश्च नरदंतिषु १८
 नालमेष क्षयं कर्तुं परसैन्यस्य मारिष ॥ आर्जवेनैव युद्धेन वीरवर्षशतैरपि १९ एकोऽस्त्रवित्सखातेऽयं सोऽप्यस्मान्समुपेक्षते ॥ निर्दह्यमानान् भीष्मेण द्रोणेन च म
 हात्मना २० दिव्यान्यस्त्राणि भीष्मस्य द्रोणस्य च महात्मनः ॥ धक्ष्यति क्षत्रियान् सर्वान् प्रयुक्तानि पुनः पुनः २१ कृष्ण भीष्मः सुसंरब्धः सहितः सर्वपार्थिवैः ॥ क्ष
 पयिष्यति मोनूनं यादृशोऽस्य पराक्रमः २२ सत्त्वं पश्य महामागयोगेश्वरमहारथम् ॥ भीष्मं यः शमयेत्संख्येदावाग्निजलदोयथा २३ तव प्रसादाद्गोविंद पांडवानि
 हतद्विषः ॥ स्वराज्यमनुसंप्राप्तमोदिष्यंते सर्वा धवाः २४ एवमुक्त्वा ततः पार्थोऽध्यायन्नास्ते महामनाः ॥ चिरमंतर्म्ना भूत्वा शोकोपहतचेतनः ॥ शोकार्तं तम
 थोज्ञात्वा ह्रुःखोपहतचेतसम् २५ अब्रवीत्तत्र गोविंदो हर्षयन् सर्वपांडवान् ॥ मा शुचो भरत श्रेष्ठ न त्वं शोचितुमर्हसि २६ यस्य ते आतरः शूराः सर्वलोकेषु धन्विनः ॥
 अहं च प्रिय कृद्राजन्सात्यकिश्चमहायशः २७ १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८ आर्जवेन अकुटिलेन दिव्यास्त्रमायाहीनेन १९। २०। २१। २२। २३। २४ अंतर्म्नाः विमनाः २५। २६। २७

२८ । २९ निधननिधनहेतुः ३० । ३१ भाविउमुक्तं ३२ मर्ह्यमम ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । आकाशगङ्गा
 विराट्पुत्रौचैमौष्टुष्टुमश्वपार्षतः ॥ तथैवसबलाश्वमेराजानोराजसत्तम २८ त्वत्प्रसादंप्रतीक्षंतेत्वद्भक्ताश्वविशंपते ॥ एषतेपार्षतोनिःसंहितकामःप्रियेरतः
 २९ सैन्यापत्यमनुप्राप्तोष्टुष्टुमोमहाबलः ॥ शिखंडीचमहाबाहोभीष्मस्यनिधनंकिल ३० एतच्छ्रुत्वाततोधर्मोष्टुष्टुमंहारथम् ॥ अब्रवीत्समितौतस्यावासुदे
 वस्यशृण्वतः ३१ दृष्टुष्टुमनिबोधेदंयत्त्वावक्ष्यामिमारिष ॥ नातिक्रम्यंभवेत्तच्चवचनंमभाषितम् ३२ भवानसेनापतिर्मह्यंवासुदेवेनसंमितः ॥ कार्तिकेयोयथा
 नित्यंदेवानामभवत्पुरा ३३ तथात्वमपिपांडूनांसेनानीःपुरुषर्षभ ॥ सत्त्वंपुरुषशार्दूलविक्रम्यजहिकौरवान् ३४ अहंवतेऽनुयास्यामिभीमःकृष्णश्चमारिष ॥
 माद्रीपुत्रौचसहितौद्रौपदेयाश्चदंशिताः ३५ येचान्येष्टुथिवीपालाःप्रधानाःपुरुषर्षभ ॥ ततउद्धर्षयन्सर्षानष्टुष्टुमोऽभ्यभाषत ३६ अहंद्रोणांतकःपार्थविहितः
 शंभुनापुरा ॥ रणेभीष्मंकुपंद्रोणंतथाशल्यंजयद्रथम् ३७ सर्वानद्यरणेदत्तान्प्रतियोत्स्यामिपार्थिव ॥ अथोत्कृष्टंमहेष्वासैःपांडवैर्युद्धदुर्मदैः ३८ समुद्यतेपार्थि
 वेंद्रेपार्षतेशत्रुसूदने ॥ तमब्रवीत्ततःपार्थःपार्षतंपृतनापतिम् ३९ व्यूहःक्रौंचारुणोनामसर्वशत्रुनिर्बहणः ॥ यंबृहस्पतिरिंद्रायतदादेवासुरेऽब्रवीत् ४० तंय
 थावत्प्रतिव्यूहंपरानीकविनाशनम् ॥ अदृष्टपूर्वराजानःपश्यंतुकुरुभिःसह ४१ यथोक्तःसन्नेदेवेनविष्णुर्वज्रधृतायथा ॥ प्रभातेसर्वसैन्यानामग्रेचक्रेधनंजयम् ४२
 आदित्यपथगःकेतुस्तस्याहुतमनोरमः ॥ शासनात्पुरुहूतस्यनिर्मितोषिष्वकर्मणा ४३ इंद्रायुधसवर्णाभिःपताकाभिरलंकृतः ॥ आकाशगङ्गाकाशेगंधर्वनग
 रोपमः ४४ नृत्यमानइवाभातिरथचर्यासुमारिष ॥ तेनरत्नवतापार्थःसचमांडीवधन्वना ४५ बभूवपरमोपेतःसुमेरुखिभानुना ॥ शिरोऽभूद्भुपदोराजामह
 त्यासेनयावृतः ४६ कुंतिभोजश्चैद्यश्चक्षुर्म्यांतौजनेश्वरौ ॥ दाशार्णकाःप्रभद्राश्चदाशिरकगणैःसह ४७ अनूपकाःकिराताश्चग्रीवायांभरतर्षभ ॥ पटच्चरैश्चपौ
 द्वैश्चराजनपौरवैस्तथा ४८ निषदैःसहितश्चापिपृष्ठमासीद्युधिष्ठिरः ॥ पक्षौतुभीमसेनश्चष्टुष्टुमश्वपार्षतः ४९ द्रौपदेयाभिमन्युश्चसात्यकिश्चमहारथः ॥
 पिशाचादारदाश्चैवपुंड्राःकुंडीविषैःसह ५० मारुताधेनुकाश्चैवतंगणाःपरतंगणाः ॥ बाल्हिकास्तितिराश्चैवचोलाःपांडवाश्चभारत ५१ एतेजनपदाराजन्त
 क्षिणंपक्षमाश्रिताः ॥ अग्निवेशास्तुहुंडाश्चमालवादानभारयः ५२ शवराउद्गसाश्चैवत्साश्चसहनाकुलैः ॥ नकुलःसहदेवश्चवामंपक्षंसमाश्रिताः ५३ स्थानामयुतं
 पक्षौशिरस्तुनियुतंतथा ॥ पृष्ठमर्षुदमेवासीत्सहस्राणिचविंशतिः ५४ ग्रीवायांनियुतंचापिसहस्राणिचसप्ततिः ॥ पक्षकोटिप्रपक्षेषुपक्षातिषुचवारणाः ५५ जग्मुः
 परिवृत्ताराजंश्चलंतइवपर्वताः ॥ जघनंपालयामासविराटःसहैकैः ५६ काशिराजश्चशैब्यश्चस्थानामयुतैस्त्रिभिः ॥ एवमेनंमहाव्यूहंव्यूह्यभारतपांडवाः ५७
 पक्षीव ४४ रथचर्यासुरयवर्त्मसु ४५ परमोपेतःपराउत्कृष्टाचासौमालक्ष्मीश्चेतिपरमातयाउपेतः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७

५८ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावकीर्षिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ ॥ १०१ ॥ ॥ १०२ ॥ ॥ १०३ ॥ ॥ १०४ ॥ ॥ १०५ ॥ ॥ १०६ ॥ ॥ १०७ ॥ ॥ १०८ ॥ ॥ १०९ ॥ ॥ ११० ॥ ॥ १११ ॥ ॥ ११२ ॥ ॥ ११३ ॥ ॥ ११४ ॥ ॥ ११५ ॥ ॥ ११६ ॥ ॥ ११७ ॥ ॥ ११८ ॥ ॥ ११९ ॥ ॥ १२० ॥ ॥ १२१ ॥ ॥ १२२ ॥ ॥ १२३ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२५ ॥ ॥ १२६ ॥ ॥ १२७ ॥ ॥ १२८ ॥ ॥ १२९ ॥ ॥ १३० ॥ ॥ १३१ ॥ ॥ १३२ ॥ ॥ १३३ ॥ ॥ १३४ ॥ ॥ १३५ ॥ ॥ १३६ ॥ ॥ १३७ ॥ ॥ १३८ ॥ ॥ १३९ ॥ ॥ १४० ॥ ॥ १४१ ॥ ॥ १४२ ॥ ॥ १४३ ॥ ॥ १४४ ॥ ॥ १४५ ॥ ॥ १४६ ॥ ॥ १४७ ॥ ॥ १४८ ॥ ॥ १४९ ॥ ॥ १५० ॥ ॥ १५१ ॥ ॥ १५२ ॥ ॥ १५३ ॥ ॥ १५४ ॥ ॥ १५५ ॥ ॥ १५६ ॥ ॥ १५७ ॥ ॥ १५८ ॥ ॥ १५९ ॥ ॥ १६० ॥ ॥ १६१ ॥ ॥ १६२ ॥ ॥ १६३ ॥ ॥ १६४ ॥ ॥ १६५ ॥ ॥ १६६ ॥ ॥ १६७ ॥ ॥ १६८ ॥ ॥ १६९ ॥ ॥ १७० ॥ ॥ १७१ ॥ ॥ १७२ ॥ ॥ १७३ ॥ ॥ १७४ ॥ ॥ १७५ ॥ ॥ १७६ ॥ ॥ १७७ ॥ ॥ १७८ ॥ ॥ १७९ ॥ ॥ १८० ॥ ॥ १८१ ॥ ॥ १८२ ॥ ॥ १८३ ॥ ॥ १८४ ॥ ॥ १८५ ॥ ॥ १८६ ॥ ॥ १८७ ॥ ॥ १८८ ॥ ॥ १८९ ॥ ॥ १९० ॥ ॥ १९१ ॥ ॥ १९२ ॥ ॥ १९३ ॥ ॥ १९४ ॥ ॥ १९५ ॥ ॥ १९६ ॥ ॥ १९७ ॥ ॥ १९८ ॥ ॥ १९९ ॥ ॥ २०० ॥ ॥ २०१ ॥ ॥ २०२ ॥ ॥ २०३ ॥ ॥ २०४ ॥ ॥ २०५ ॥ ॥ २०६ ॥ ॥ २०७ ॥ ॥ २०८ ॥ ॥ २०९ ॥ ॥ २१० ॥ ॥ २११ ॥ ॥ २१२ ॥ ॥ २१३ ॥ ॥ २१४ ॥ ॥ २१५ ॥ ॥ २१६ ॥ ॥ २१७ ॥ ॥ २१८ ॥ ॥ २१९ ॥ ॥ २२० ॥ ॥ २२१ ॥ ॥ २२२ ॥ ॥ २२३ ॥ ॥ २२४ ॥ ॥ २२५ ॥ ॥ २२६ ॥ ॥ २२७ ॥ ॥ २२८ ॥ ॥ २२९ ॥ ॥ २३० ॥ ॥ २३१ ॥ ॥ २३२ ॥ ॥ २३३ ॥ ॥ २३४ ॥ ॥ २३५ ॥ ॥ २३६ ॥ ॥ २३७ ॥ ॥ २३८ ॥ ॥ २३९ ॥ ॥ २४० ॥ ॥ २४१ ॥ ॥ २४२ ॥ ॥ २४३ ॥ ॥ २४४ ॥ ॥ २४५ ॥ ॥ २४६ ॥ ॥ २४७ ॥ ॥ २४८ ॥ ॥ २४९ ॥ ॥ २५० ॥ ॥ २५१ ॥ ॥ २५२ ॥ ॥ २५३ ॥ ॥ २५४ ॥ ॥ २५५ ॥ ॥ २५६ ॥ ॥ २५७ ॥ ॥ २५८ ॥ ॥ २५९ ॥ ॥ २६० ॥ ॥ २६१ ॥ ॥ २६२ ॥ ॥ २६३ ॥ ॥ २६४ ॥ ॥ २६५ ॥ ॥ २६६ ॥ ॥ २६७ ॥ ॥ २६८ ॥ ॥ २६९ ॥ ॥ २७० ॥ ॥ २७१ ॥ ॥ २७२ ॥ ॥ २७३ ॥ ॥ २७४ ॥ ॥ २७५ ॥ ॥ २७६ ॥ ॥ २७७ ॥ ॥ २७८ ॥ ॥ २७९ ॥ ॥ २८० ॥ ॥ २८१ ॥ ॥ २८२ ॥ ॥ २८३ ॥ ॥ २८४ ॥ ॥ २८५ ॥ ॥ २८६ ॥ ॥ २८७ ॥ ॥ २८८ ॥ ॥ २८९ ॥ ॥ २९० ॥ ॥ २९१ ॥ ॥ २९२ ॥ ॥ २९३ ॥ ॥ २९४ ॥ ॥ २९५ ॥ ॥ २९६ ॥ ॥ २९७ ॥ ॥ २९८ ॥ ॥ २९९ ॥ ॥ ३०० ॥ ॥ ३०१ ॥ ॥ ३०२ ॥ ॥ ३०३ ॥ ॥ ३०४ ॥ ॥ ३०५ ॥ ॥ ३०६ ॥ ॥ ३०७ ॥ ॥ ३०८ ॥ ॥ ३०९ ॥ ॥ ३१० ॥ ॥ ३११ ॥ ॥ ३१२ ॥ ॥ ३१३ ॥ ॥ ३१४ ॥ ॥ ३१५ ॥ ॥ ३१६ ॥ ॥ ३१७ ॥ ॥ ३१८ ॥ ॥ ३१९ ॥ ॥ ३२० ॥ ॥ ३२१ ॥ ॥ ३२२ ॥ ॥ ३२३ ॥ ॥ ३२४ ॥ ॥ ३२५ ॥ ॥ ३२६ ॥ ॥ ३२७ ॥ ॥ ३२८ ॥ ॥ ३२९ ॥ ॥ ३३० ॥ ॥ ३३१ ॥ ॥ ३३२ ॥ ॥ ३३३ ॥ ॥ ३३४ ॥ ॥ ३३५ ॥ ॥ ३३६ ॥ ॥ ३३७ ॥ ॥ ३३८ ॥ ॥ ३३९ ॥ ॥ ३४० ॥ ॥ ३४१ ॥ ॥ ३४२ ॥ ॥ ३४३ ॥ ॥ ३४४ ॥ ॥ ३४५ ॥ ॥ ३४६ ॥ ॥ ३४७ ॥ ॥ ३४८ ॥ ॥ ३४९ ॥ ॥ ३५० ॥ ॥ ३५१ ॥ ॥ ३५२ ॥ ॥ ३५३ ॥ ॥ ३५४ ॥ ॥ ३५५ ॥ ॥ ३५६ ॥ ॥ ३५७ ॥ ॥ ३५८ ॥ ॥ ३५९ ॥ ॥ ३६० ॥ ॥ ३६१ ॥ ॥ ३६२ ॥ ॥ ३६३ ॥ ॥ ३६४ ॥ ॥ ३६५ ॥ ॥ ३६६ ॥ ॥ ३६७ ॥ ॥ ३६८ ॥ ॥ ३६९ ॥ ॥ ३७० ॥ ॥ ३७१ ॥ ॥ ३७२ ॥ ॥ ३७३ ॥ ॥ ३७४ ॥ ॥ ३७५ ॥ ॥ ३७६ ॥ ॥ ३७७ ॥ ॥ ३७८ ॥ ॥ ३७९ ॥ ॥ ३८० ॥ ॥ ३८१ ॥ ॥ ३८२ ॥ ॥ ३८३ ॥ ॥ ३८४ ॥ ॥ ३८५ ॥ ॥ ३८६ ॥ ॥ ३८७ ॥ ॥ ३८८ ॥ ॥ ३८९ ॥ ॥ ३९० ॥ ॥ ३९१ ॥ ॥ ३९२ ॥ ॥ ३९३ ॥ ॥ ३९४ ॥ ॥ ३९५ ॥ ॥ ३९६ ॥ ॥ ३९७ ॥ ॥ ३९८ ॥ ॥ ३९९ ॥ ॥ ४०० ॥ ॥ ४०१ ॥ ॥ ४०२ ॥ ॥ ४०३ ॥ ॥ ४०४ ॥ ॥ ४०५ ॥ ॥ ४०६ ॥ ॥ ४०७ ॥ ॥ ४०८ ॥ ॥ ४०९ ॥ ॥ ४१० ॥ ॥ ४११ ॥ ॥ ४१२ ॥ ॥ ४१३ ॥ ॥ ४१४ ॥ ॥ ४१५ ॥ ॥ ४१६ ॥ ॥ ४१७ ॥ ॥ ४१८ ॥ ॥ ४१९ ॥ ॥ ४२० ॥ ॥ ४२१ ॥ ॥ ४२२ ॥ ॥ ४२३ ॥ ॥ ४२४ ॥ ॥ ४२५ ॥ ॥ ४२६ ॥ ॥ ४२७ ॥ ॥ ४२८ ॥ ॥ ४२९ ॥ ॥ ४३० ॥ ॥ ४३१ ॥ ॥ ४३२ ॥ ॥ ४३३ ॥ ॥ ४३४ ॥ ॥ ४३५ ॥ ॥ ४३६ ॥ ॥ ४३७ ॥ ॥ ४३८ ॥ ॥ ४३९ ॥ ॥ ४४० ॥ ॥ ४४१ ॥ ॥ ४४२ ॥ ॥ ४४३ ॥ ॥ ४४४ ॥ ॥ ४४५ ॥ ॥ ४४६ ॥ ॥ ४४७ ॥ ॥ ४४८ ॥ ॥ ४४९ ॥ ॥ ४५० ॥ ॥ ४५१ ॥ ॥ ४५२ ॥ ॥ ४५३ ॥ ॥ ४५४ ॥ ॥ ४५५ ॥ ॥ ४५६ ॥ ॥ ४५७ ॥ ॥ ४५८ ॥ ॥ ४५९ ॥ ॥ ४६० ॥ ॥ ४६१ ॥ ॥ ४६२ ॥ ॥ ४६३ ॥ ॥ ४६४ ॥ ॥ ४६५ ॥ ॥ ४६६ ॥ ॥ ४६७ ॥ ॥ ४६८ ॥ ॥ ४६९ ॥ ॥ ४७० ॥ ॥ ४७१ ॥ ॥ ४७२ ॥ ॥ ४७३ ॥ ॥ ४७४ ॥ ॥ ४७५ ॥ ॥ ४७६ ॥ ॥ ४७७ ॥ ॥ ४७८ ॥ ॥ ४७९ ॥ ॥ ४८० ॥ ॥ ४८१ ॥ ॥ ४८२ ॥ ॥ ४८३ ॥ ॥ ४८४ ॥ ॥ ४८५ ॥ ॥ ४८६ ॥ ॥ ४८७ ॥ ॥ ४८८ ॥ ॥ ४८९ ॥ ॥ ४९० ॥ ॥ ४९१ ॥ ॥ ४९२ ॥ ॥ ४९३ ॥ ॥ ४९४ ॥ ॥ ४९५ ॥ ॥ ४९६ ॥ ॥ ४९७ ॥ ॥ ४९८ ॥ ॥ ४९९ ॥ ॥ ५०० ॥ ॥ ५०१ ॥ ॥ ५०२ ॥ ॥ ५०३ ॥ ॥ ५०४ ॥ ॥ ५०५ ॥ ॥ ५०६ ॥ ॥ ५०७ ॥ ॥ ५०८ ॥ ॥ ५०९ ॥ ॥ ५१० ॥ ॥ ५११ ॥ ॥ ५१२ ॥ ॥ ५१३ ॥ ॥ ५१४ ॥ ॥ ५१५ ॥ ॥ ५१६ ॥ ॥ ५१७ ॥ ॥ ५१८ ॥ ॥ ५१९ ॥ ॥ ५२० ॥ ॥ ५२१ ॥ ॥ ५२२ ॥ ॥ ५२३ ॥ ॥ ५२४ ॥ ॥ ५२५ ॥ ॥ ५२६ ॥ ॥ ५२७ ॥ ॥ ५२८ ॥ ॥ ५२९ ॥ ॥ ५३० ॥ ॥ ५३१ ॥ ॥ ५३२ ॥ ॥ ५३३ ॥ ॥ ५३४ ॥ ॥ ५३५ ॥ ॥ ५३६ ॥ ॥ ५३७ ॥ ॥ ५३८ ॥ ॥ ५३९ ॥ ॥ ५४० ॥ ॥ ५४१ ॥ ॥ ५४२ ॥ ॥ ५४३ ॥ ॥ ५४४ ॥ ॥ ५४५ ॥ ॥ ५४६ ॥ ॥ ५४७ ॥ ॥ ५४८ ॥ ॥ ५४९ ॥ ॥ ५५० ॥ ॥ ५५१ ॥ ॥ ५५२ ॥ ॥ ५५३ ॥ ॥ ५५४ ॥ ॥ ५५५ ॥ ॥ ५५६ ॥ ॥ ५५७ ॥ ॥ ५५८ ॥ ॥ ५५९ ॥ ॥ ५६० ॥ ॥ ५६१ ॥ ॥ ५६२ ॥ ॥ ५६३ ॥ ॥ ५६४ ॥ ॥ ५६५ ॥ ॥ ५६६ ॥ ॥ ५६७ ॥ ॥ ५६८ ॥ ॥ ५६९ ॥ ॥ ५७० ॥ ॥ ५७१ ॥ ॥ ५७२ ॥ ॥ ५७३ ॥ ॥ ५७४ ॥ ॥ ५७५ ॥ ॥ ५७६ ॥ ॥ ५७७ ॥ ॥ ५७८ ॥ ॥ ५७९ ॥ ॥ ५८० ॥ ॥ ५८१ ॥ ॥ ५८२ ॥ ॥ ५८३ ॥ ॥ ५८४ ॥ ॥ ५८५ ॥ ॥ ५८६ ॥ ॥ ५८७ ॥ ॥ ५८८ ॥ ॥ ५८९ ॥ ॥ ५९० ॥ ॥ ५९१ ॥ ॥ ५९२ ॥ ॥ ५९३ ॥ ॥ ५९४ ॥ ॥ ५९५ ॥ ॥ ५९६ ॥ ॥ ५९७ ॥ ॥ ५९८ ॥ ॥ ५९९ ॥ ॥ ६०० ॥ ॥ ६०१ ॥ ॥ ६०२ ॥ ॥ ६०३ ॥ ॥ ६०४ ॥ ॥ ६०५ ॥ ॥ ६०६ ॥ ॥ ६०७ ॥ ॥ ६०८ ॥ ॥ ६०९ ॥ ॥ ६१० ॥ ॥ ६११ ॥ ॥ ६१२ ॥ ॥ ६१३ ॥ ॥ ६१४ ॥ ॥ ६१५ ॥ ॥ ६१६ ॥ ॥ ६१७ ॥ ॥ ६१८ ॥ ॥ ६१९ ॥ ॥ ६२० ॥ ॥ ६२१ ॥ ॥ ६२२ ॥ ॥ ६२३ ॥ ॥ ६२४ ॥ ॥ ६२५ ॥ ॥ ६२६ ॥ ॥ ६२७ ॥ ॥ ६२८ ॥ ॥ ६२९ ॥ ॥ ६३० ॥ ॥ ६३१ ॥ ॥ ६३२ ॥ ॥ ६३३ ॥ ॥ ६३४ ॥ ॥ ६३५ ॥ ॥ ६३६ ॥ ॥ ६३७ ॥ ॥ ६३८ ॥ ॥ ६३९ ॥ ॥ ६४० ॥ ॥ ६४१ ॥ ॥ ६४२ ॥ ॥ ६४३ ॥ ॥ ६४४ ॥ ॥ ६४५ ॥ ॥ ६४६ ॥ ॥ ६४७ ॥ ॥ ६४८ ॥ ॥ ६४९ ॥ ॥ ६५० ॥ ॥ ६५१ ॥ ॥ ६५२ ॥ ॥ ६५३ ॥ ॥ ६५४ ॥ ॥ ६५५ ॥ ॥ ६५६ ॥ ॥ ६५७ ॥ ॥ ६५८ ॥ ॥ ६५९ ॥ ॥ ६६० ॥ ॥ ६६१ ॥ ॥ ६६२ ॥ ॥ ६६३ ॥ ॥ ६६४ ॥ ॥ ६६५ ॥ ॥ ६६६ ॥ ॥ ६६७ ॥ ॥ ६६८ ॥ ॥ ६६९ ॥ ॥ ६७० ॥ ॥ ६७१ ॥ ॥ ६७२ ॥ ॥ ६७३ ॥ ॥ ६७४ ॥ ॥ ६७५ ॥ ॥ ६७६ ॥ ॥ ६७७ ॥ ॥ ६७८ ॥ ॥ ६७९ ॥ ॥ ६८० ॥ ॥ ६८१ ॥ ॥ ६८२ ॥ ॥ ६८३ ॥ ॥ ६८४ ॥ ॥ ६८५ ॥ ॥ ६८६ ॥ ॥ ६८७ ॥ ॥ ६८८ ॥ ॥ ६८९ ॥ ॥ ६९० ॥ ॥ ६९१ ॥ ॥ ६९२ ॥ ॥ ६९३ ॥ ॥ ६९४ ॥ ॥ ६९५ ॥ ॥ ६९६ ॥ ॥ ६९७ ॥ ॥ ६९८ ॥ ॥ ६९९ ॥ ॥ ७०० ॥ ॥ ७०१ ॥ ॥ ७०२ ॥ ॥ ७०३ ॥ ॥ ७०४ ॥ ॥ ७०५ ॥ ॥ ७०६ ॥ ॥ ७०७ ॥ ॥ ७०८ ॥ ॥ ७०९ ॥ ॥ ७१० ॥ ॥ ७११ ॥ ॥ ७१२ ॥ ॥ ७१३ ॥ ॥ ७१४ ॥ ॥ ७१५ ॥ ॥ ७१६ ॥ ॥ ७१७ ॥ ॥ ७१८ ॥ ॥ ७१९ ॥ ॥ ७२० ॥ ॥ ७२१ ॥ ॥ ७२२ ॥ ॥ ७२३ ॥ ॥ ७२४ ॥ ॥ ७२५ ॥ ॥ ७२६ ॥ ॥ ७२७ ॥ ॥ ७२८ ॥ ॥ ७२९ ॥ ॥ ७३० ॥ ॥ ७३१ ॥ ॥ ७३२ ॥ ॥ ७३३ ॥ ॥ ७३४ ॥ ॥ ७३५ ॥ ॥ ७३६ ॥ ॥ ७३७ ॥ ॥ ७३८ ॥ ॥ ७३९ ॥ ॥ ७४० ॥ ॥ ७४१ ॥ ॥ ७४२ ॥ ॥ ७४३ ॥ ॥ ७४४ ॥ ॥ ७४५ ॥ ॥ ७४६ ॥ ॥ ७४७ ॥ ॥ ७४८ ॥ ॥ ७४९ ॥ ॥ ७५० ॥ ॥ ७५१ ॥ ॥ ७५२ ॥ ॥ ७५३ ॥ ॥ ७५४ ॥ ॥ ७५५ ॥ ॥ ७५६ ॥ ॥ ७५७ ॥ ॥ ७५८ ॥ ॥ ७५९ ॥ ॥ ७६० ॥ ॥ ७६१ ॥ ॥ ७६२ ॥ ॥ ७६३ ॥ ॥ ७६४ ॥ ॥ ७६५ ॥ ॥ ७६६ ॥ ॥ ७६७ ॥ ॥ ७६८ ॥ ॥ ७६९ ॥ ॥ ७७० ॥ ॥ ७७१ ॥ ॥ ७७२ ॥ ॥ ७७३ ॥ ॥ ७७४ ॥ ॥ ७७५ ॥ ॥ ७७६ ॥ ॥ ७७७ ॥ ॥ ७७८ ॥ ॥ ७७९ ॥ ॥ ७८० ॥ ॥ ७८१ ॥ ॥ ७८२ ॥ ॥ ७८३ ॥ ॥ ७८४ ॥ ॥ ७८५ ॥ ॥ ७८६ ॥ ॥ ७८७ ॥ ॥ ७८८ ॥ ॥ ७८९ ॥ ॥ ७९० ॥ ॥ ७९१ ॥ ॥ ७९२ ॥ ॥ ७९३ ॥ ॥ ७९४ ॥ ॥ ७९५ ॥ ॥ ७९६ ॥ ॥ ७९७ ॥ ॥ ७९८ ॥ ॥ ७९९ ॥ ॥ ८०० ॥ ॥ ८०१ ॥ ॥ ८०२ ॥ ॥ ८०३ ॥ ॥ ८०४ ॥ ॥ ८०५ ॥ ॥ ८०६ ॥ ॥ ८०७ ॥ ॥ ८०८ ॥ ॥ ८०९ ॥ ॥ ८१० ॥ ॥ ८११ ॥ ॥ ८१२ ॥ ॥ ८१३ ॥ ॥ ८१४ ॥ ॥ ८१५ ॥ ॥ ८१६ ॥ ॥ ८१७ ॥ ॥ ८१८ ॥ ॥ ८१९ ॥ ॥ ८२० ॥ ॥ ८२१ ॥ ॥ ८२२ ॥ ॥ ८२३ ॥ ॥ ८२४ ॥ ॥ ८२५ ॥ ॥ ८२६ ॥ ॥ ८२७ ॥ ॥ ८२८ ॥ ॥ ८२९ ॥ ॥ ८३० ॥ ॥ ८३१ ॥ ॥ ८३२ ॥ ॥ ८३३ ॥ ॥ ८३४ ॥ ॥ ८३५ ॥ ॥ ८३६ ॥ ॥ ८३७ ॥ ॥

२८ । २९ । ३० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाष्ये एकरुपं चारात्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ व्यतिकरोमेलकः समा

पांचाल्याश्चमहेष्वासाद्रौपद्याःपंचचात्मजाः ॥ सर्वेदध्मुर्महाशंखानसिंहनादांश्चनेदिरे २८ सघोषःसुमहांस्तत्रवीरैस्तैःसमुदीरितः ॥ नभश्चपृथिवीचैवतुमु
लोव्यनुनादयत् २९ एवमेतेमहाराजप्रहृष्टाःकुरुपांडवाः ॥ पुनर्युद्धायसंजग्मुस्तापयानाःपरस्परम् ३० ॥ इतिश्रीम० भी० भी० कौरवव्यूहरचनायांए
कपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ एवंव्यूढेष्वनीकेषुमामकेष्वितरेषुच ॥ कथंप्रहरतांश्रेष्ठाःसंप्रहारंप्रचकिरे १ ॥ संजयउवाच ॥ समं
व्यूढेष्वनीकेषुसन्नद्धरुचिरध्वजम् ॥ अपारमिवसंहस्यसागरप्रतिमंबलम् २ तेषामध्येस्थितोराजन्पुत्रोद्भयोर्धनस्तव ॥ अब्रवीतावकानसर्वानयुद्धचध्वमिति
दंशिताः ३ तेमनःकूरमाधायसमभित्यक्तजीविताः ॥ पांडवानभ्यवर्ततसर्वेष्वोच्छ्रितध्वजाः ४ ततोयुद्धंसमभवत्तुमुल्लोमहर्षणम् ॥ तावकानांपरेषांचव्यति
षक्तरथाद्विपम् ५ मुक्तास्तुराथिभिर्बाणारुक्मपुंखाःसुतेजसः ॥ सन्निपेतुरकुंठाग्रानागेषुचहयेषुच ६ तथाप्रवृत्तेसंग्रामेधनुरुद्यम्यदंशितः ॥ अभिपत्यमहाबा
हुर्भीष्मोभीमपराक्रमः ७ सौभद्रेभीमसेनेचसात्यकौचमहारथे ॥ कैकेयेचविराटेचघृष्टयुमेचषार्षते ८ एतेपुनरवीरेषुचेदिमत्स्येषुचाभिभूः ॥ ववर्षशरवर्षाणि
वृद्धःकुरुपितामहः ९ अभिद्यतततोव्यूहस्तस्मिन्वीरसमागमे ॥ सर्वेषामेवसैन्यानामासीद्व्यतिकरोमहान् १० सादिनोध्वजिनश्चैवहतप्रवरवाजिनः ॥ विप्रद्रुत
रथानीकाःसमपद्यंतपांडवाः ११ अर्जुनस्तुनरव्याघ्रोदृष्ट्वाभीष्मसंहारथम् ॥ बाष्पेयमब्रवीत्क्रुद्धोयाहियत्रपितामहः १२ एषभीष्मःसुसंकुद्धोवाष्पेयममवा
हिनीम् ॥ नाशयिष्यतिसुव्यक्तंदुर्योधनहितेरतः १३ एषद्रोणःकृपःशल्योविकर्णश्चजनार्दन ॥ धार्तराष्ट्राश्चसहितादुर्योधनपुरोगमाः १४ पंचालान्निहनिष्यं
तिरक्षितादृढधन्वना ॥ सोऽहंभीष्मंवधिष्यामिसैन्यहेतोर्जनार्दन १५ तमब्रवीद्वासुदेवोयतोभवधनंजय ॥ एषत्वांप्रापयिष्यामिपितामहरथंप्रति १६ एवमु
क्ताततःशौरिरथंतलोकविश्रुतम् ॥ प्रापयामासभीष्मस्यरथंप्रतिजनेश्वर १७ चलद्बहुपताकेनबलाकावर्णवाजिना ॥ समुच्छ्रितमहाभीमनदद्धानरकेतुना १८
महतामेघनादेनरथेनाभिततेजसा ॥ विनिघ्नकौरवानीकंशूरसेनांश्चपांडवः १९ प्रायाच्छरणदःशीघ्रंसुहृदांर्षवर्धनः ॥ तमापतंतवेगेनप्रभिन्नमिववारणम्
२० त्रासयंतंरणेशूरानमर्दयंतंचसायकैः ॥ सैधवप्रमुखैर्गुप्तःप्राच्यसौवीरकेकैः २१ सहसाप्रयुदीयायभीष्मःशांतनवोऽर्जुनम् ॥ कोहिगांडीवधन्वानमन्यः
कुरुपितामहात् २२ द्रोणवैकर्तनाभ्यांवारथीसंयातुमर्हति ॥ ततोभीष्मोमहाराजसर्वलोकमहारथः २३ अर्जुनंसप्तसप्तत्यानाराचानांसमाचिनोत् ॥ द्रोणश्च
पंचविंशत्याकृपःपंचाशताशैरैः २४ दुर्योधनश्चतुःषष्ट्याशल्यश्चनवभिःशैरैः ॥ सैधवानवभिश्चैवशकुनिश्चापिपंचभिः २५

गमइत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ दृढधन्वनाभीष्मेण १५ यत्तःयत्तवान् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

विकर्णोदशभिर्महैराजनविव्याधपांडवम् ॥ सतैर्विद्धोमहेष्वासःसमंतान्निशितैःशैरैः २६ नविव्यथेमहाबाहुर्भियमानइवाचलः ॥ सभीष्मंपंचविंशत्याकृपंचन
वभिःशैरैः २७ द्रोणंषष्ट्यानरव्याघ्रोविकर्णंचत्रिभिःशैरैः ॥ शल्यंचेवत्रिभिर्बाणैराजानंचैवपंचभिः २८ प्रत्यविध्यदमेयात्माकिरीटीभरतर्षभ ॥ तंसात्यकिर्वि
राटश्चघृष्टयुग्मश्चषार्षतः २९ द्रौपदेयाभिमन्युश्चपरिवबुधनंजयम् ॥ ततोद्रोणंमहेष्वासंगंगेयस्यप्रियेरतम् ३० अभ्यवर्ततपांचाल्यःसंयुक्तःसहसोमकैः ॥
भीष्मस्तुराथिनांश्रेष्ठोराजनविव्याधपांडवम् ३१ अशीत्यानिशितैर्बाणैस्ततोऽक्रोशंततावकाः ॥ तेषांतुनिनदंश्चुत्वासहितानांप्रहृष्टवत् ३२ प्रविवेशततोम
ध्यंनरसिंहःप्रतापवान् ॥ तेषामहारथानांसमध्यंप्राप्यधनंजयः ३३ चिक्रोडधनुषाराजैल्लक्षंकृत्वामहारथान् ॥ ततोदुर्योधनोराजाभीष्ममाहजनेश्वरः ३४ पी
ड्यमानंस्वकंसैन्यदृष्ट्वापार्थेनसंयुगे ॥ एषपांडुसुतस्तातकृष्णेनसहितोबली ३५ यततांसर्वसैन्यानांमूलनःपरिकृताति ॥ त्वयिजीवतिगांगेयद्रोणेचरथिनांवरे
३६ त्वत्कृतेचैवकर्णोऽपिन्यस्तशस्त्रोविशांपते ॥ नयुध्यतिरणेपार्थहितकामःसदामम ३७ सतथाकुरुगांगेययथाहन्येतफाल्गुनः ॥ एवमुक्तस्ततोराजनापिता
देवव्रतस्तव ३८ धिक्क्षेत्रधर्ममित्युक्त्वाप्रायात्पार्थरथंप्रति ॥ उभौश्चेतहयौराजनसंसक्तौप्रेक्ष्यपार्थिवाः ३९ सिंहनादान्भृशंचकुःशंखान्दध्मुश्चमारिष ॥ द्रौ
णिर्दुर्योधनश्चैवविकर्णश्चतवात्मजः ४० परिवार्यरणेभीष्मंस्थितायुद्धायमारिष ॥ तथैवपांडवाःसर्वेपरिवार्यधनंजयम् ४१ स्थितायुद्धायमहतेततोयुद्धमवर्त
त ॥ गांगेयस्तुरणपार्थमानच्छेत्रवभिःशैरैः ४२ तमर्जुनःप्रत्यविध्यदशभिर्मर्ममेदिभिः ॥ ततःशरसहस्रेणसुप्रयुक्तेनपांडवः ४३ अर्जुनःसमरश्चाधीभीष्म
स्यावारयद्दिशः ॥ शरजालंततस्तत्तुशरजालेनमारिष ४४ वारयायासपार्थस्यभीष्मःशांतनवस्तदा ॥ उभौपरमसंहृष्टाबुभौयुद्धाभिनंदिनौ ४५ निर्विशेषम
युध्येतांकृतप्रतिकृतैषिणौ ॥ भीष्मचापविमुक्तानिशरजालानिसंचशः ४६ शीर्यमाणान्यदृश्यंस्तभिन्नान्यर्जुनसायकैः ॥ तथैवार्जुनमुक्तानिशरजालानिसर्वशः
४७ गांगेयशरनुन्नानिप्रापतंतमहीतले ॥ अर्जुनःपंचविंशत्याभीष्ममाच्छच्छितैःशैरैः ४८ भीष्मोऽपिसमरेपार्थविव्याधनिशितैःशैरैः ॥ अन्योन्यस्यहयान्
विध्वाध्वजौचसुमहाबलौ ४९ रथेषारथचक्रेचचिक्रीडतुररिदमौ ॥ ततःक्रुद्धोमहाराजभीष्मःप्रहरतांवरः ५० वासुदेवंत्रिभिर्बाणैराजघानस्तनान्तरे ॥ भीष्म
चापच्युतैस्तैस्तुनिर्विद्धोमधुसूदनः ५१ विरराजरणेराजनसपुष्पहवर्किशुकः ॥ ततोऽर्जुनोभृशंक्रुद्धोनिर्विद्धंप्रेक्ष्यमाधवम् ५२ सारथिकुरुवृद्धस्यनिर्विभेद
शितैःशैरैः ॥ यतमानौतुतौवीरावन्योन्यस्यवधंप्रति ५३ नशकुतांतदाऽन्योन्यमभिसंधातुमाहवे ॥ तौमंडलानिचित्राणिगतप्रत्यागतानिच ५४ अदर्शये
तांबहुधामूतसामर्थ्यलाघवात् ॥ अंतरंचप्रहारेषुतर्कयंतौपरस्परम् ५५

४६ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ अंतरंछिद्रं तर्कयंतौचितयंतौ ५६

अंतरमार्गस्थौछिद्रान्वेषणपरौ ५६ । ५७ । ५८ चिन्हंजः ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ आलोकावभाससारस्थितेः ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२

राजमंतरमार्गस्थौस्थितावास्तामुहुर्मुहुः ॥ उभौसिंहरवोन्मिश्रंशंखशब्दचक्रतुः ५६ तथैवचापनिघोषचक्रतुस्तौमहारथौ ॥ तयोःशंखनिनादेनरथनेमि
स्वनेनच ५७ दारितासहस्राभूमिश्चकंपेचननादच ॥ नोभयोरंतरंकश्चिद्दशभरतर्षभ ५८ बलिनौयुद्धदुर्धर्षान्वोन्यसदृशाबुधौ ॥ चिन्हमात्रेणभीष्मंतुप्र
जन्तुस्तत्रकौरवाः ५९ तथापांडुसुताःपार्थचिह्नमात्रेणजज्ञिरे ॥ तयोर्नृवरयोर्दृष्ट्वातादृशंतंपराक्रमम् ६० विस्मयंसर्वभूतानिजग्मुर्भारतसंयुगे ॥ नतयोर्वि
वरंकश्चिद्रणेपश्यतिभारत ६१ धर्मस्थितस्यहियथानकश्चिद्भूजिनंकचित् ॥ उभौचशरजालेनतावदृश्यौबभूवतुः ६२ प्रकाशौचपुनस्तूर्णबभूवतुरुभोरणे ॥
तत्रदेवाःसगंधर्वाश्चाराणाश्चार्षिभिःसह ६३ अन्योन्वंप्रत्यभाषंततयोर्दृष्ट्वापराक्रमम् ॥ नशक्यौयुधिसंरब्धौजेतुमेतौकथंचन ६४ सदेवासुरगंधर्वैर्लोकैरपिमहारथौ ॥
आश्चर्यभूतलेकेषुयुद्धमेतन्महाहुतम् ६५ नैतादृशानियुध्यनिभविष्यंतिकथंचन ॥ नहिशक्योरणेजेतुंभीष्मःपार्थेनधीमता ६६ सधनुःसरथःसाश्वःप्रवपन्
सायकानरणे ॥ तथैवपांडवंयुद्धेदेवैरपिपुरासदम् ६७ नविजेतुरणेभीष्मउत्सहेतधनुर्धरम् ॥ आलोकादपियुद्धंहिसममेतद्विष्यति ६८ इतिस्मवाचोऽभूयं
तप्रोच्चरंत्यस्ततस्ततः ॥ गंगेयाजुनयोःसंरुधेस्तवयुक्ताविशापते ६९ त्वदीयास्तुतदायोधाःपांडवेयाश्चभारत ॥ अन्योन्यंसमरेजघ्नस्तयोस्तत्रपराक्रमे
७० शितधारेस्तथाखड्गैर्विमलैश्चपरश्वधैः ॥ शरैरन्यैश्चबहुभिःशस्त्रैर्नानाविधैरपि ७१ उभयोःसेनयोःशूरान्यकृतंतपरस्परम् ॥ वर्तमानेतथाघोरेतास्मिन्नु
द्धेसुदारुणे ॥ द्रोणपांचाल्ययोराजनमहानासीत्समागमः ७२ ॥ इ० म० भीष्मप० भीष्मव० भीष्मार्जुनयुद्धेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ घृतराष्ट्रउवा
च ॥ कथंद्रोणोमहेष्वासःपांचाल्यश्चापिपार्षतः ॥ उभौसमीयतुर्थतौतन्ममाचक्ष्वसंजय १ दिष्टमेवपरमन्येपौरुषादितिमेमतिः ॥ यत्रशांतनवोभीष्मोनातर
युधिपांडवम् २ भीष्मोहिसमरेक्रुद्धोहृद्व्याल्लोकांश्चराचरान् ॥ सकथंपांडवंयुद्धेनातरस्संजयौजसा ३ ॥ संजयउवाच ॥ शृणुराजन्स्थिरोभूत्वायुद्धमेतत्सुदारु
णम् ॥ नशक्याःपांडवाजेतुंदेवैरपिसवासवैः ४ द्रोणस्तुनिशितैर्बाणैर्घृष्टयुग्ममविध्यत ॥ सारथिचास्यभल्लेनरथनीडादपातयत् ५ तथाऽस्यचतुरोवाहांश्चतु
र्भिःसायकोत्तमैः ॥ पीडयामाससंकुद्धोघृष्टयुग्मस्यमारिष ६ घृष्टयुग्मस्ततोद्रोणंनवत्यानिशितैःशरैः ॥ विव्याधप्रहसन्वीरस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ७ ततःपुनर
मेयात्माभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ शरैःप्रच्छादयामासघृष्टयुग्मममर्षणम् ८ आददेचशरंघोरंपार्षतांतचिकीर्षया ॥ शक्राशनिसमस्पर्शकालदंडामिवापरम् ९ हा
हाकारोमहानासीत्सर्वसैन्येषुभारत ॥ तमिषुसंधिबद्धाभारद्वाजेनसंयुगे १० तत्राहुतमपश्यामघृष्टयुग्मस्यपौरुषम् ॥ यदेकःसमरेवीरस्तस्थौगिरिरिवाचलः ११

॥ इति भीष्मपर्वणि जीलकंठीये भारतभाबदीये द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ अथश्रुतिः १ ॥ २ अतएव न कंचितवान् ३ ॥ ४ नीलावस्थानात् ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ व्यसयामाससंकाऽपियथानमवतिष्ठथावचयतिस्म २० । २१ पीतान्नपादितजलान् २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

तंचदीप्तंशरंघोरमायांतंमृत्युमात्मनः ॥ चिच्छेदशरवृष्टिंचभारद्वाजेमुमोचह १२ ततउड्कुशुःसर्वेपंचालाःपांडवैःसह ॥ घृष्टयुग्मेनतत्कर्मकृतंदृष्ट्वासुदुष्करम् १३
ततःशक्तिमहावेगांस्वर्णवैदूर्यभूषिताम् ॥ द्रोणस्यनिधनाकांक्षीचिक्षेपसपराक्रमी १४ तामापतंतीसहसाशक्तिंकनकभूषिताम् ॥ त्रिधाचिच्छेदसमरेभारद्वा
जोहसन्निव १५ शक्तिविनिहतांदृष्ट्वाघृष्टयुग्मःप्रतापवान् ॥ ववर्षशरवर्षाणिद्रोणंप्रतिजनेश्वर १६ शरवर्षततस्तत्सन्निवार्यमहायशाः ॥ द्रोणोदुपदपुत्रस्यमध्योचि
च्छेदकार्मुकम् १७ सच्छिन्नधन्वासमरेगदागुर्वीमहायशाः ॥ द्रोणायप्रेषयामासभिरिसारमयींबली १८ सागदवेगवन्मुक्ताप्रायाद्रोणजिघांसया ॥ तत्राहुतम
पश्यामभारद्वाजस्यपौरुषम् १९ लाघवाद्यंसयामासगदाहेमविभूषिताम् ॥ व्यसयित्वागदांतांचप्रेषयामासपार्षतम् २० भल्लान्सुनिशितान्पीतान्रुक्मपुंखा
न्सुदारुणान् ॥ तेतस्यक्वचंभित्त्वापपुःशोणितमाहवे २१ अथान्यद्वनुरादायघृष्टयुग्मोमहारथः ॥ द्रोणंयुधिषराक्रम्यशरैर्विव्याधपंचभिः २२ रुधिराक्तौतत
स्तौतुशुभतेनरर्षभौ ॥ वसंतसमयेराजनपुष्पिताविवकिंशुकौ २३ अमर्षितस्ततोराजनपराक्रम्यचमूमुखे ॥ द्रोणोदुपदपुत्रस्यपुनश्चिच्छेदकार्मुकम् २४
अथैनंछिन्नधन्वानंशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ अभ्यवर्षदमेयात्मावृष्ट्यामेवदृवाचलम् २५ सारथिचास्यभल्लेनरथनीडादपातयत् ॥ अथास्यचतुरोवाहांश्चतुर्भिर्निशितैः
शरैः २६ पातयामाससमरेसिंहनादंननादच ॥ ततोऽपरेणभल्लेनहस्ताच्चापमथाच्छिनत् २७ सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ॥ गदापाणिरवारोह
तख्यापयन्पौरुषंमहत २८ तामस्यविशिखैस्तूर्णपातयामासभारत ॥ रथादनवरूढस्यतदहुतमिवाभवत् २९ ततःसविपुलंचर्मशतचंद्रंचभानुमत ॥ खड्गं
चविपुलंदिव्यंप्रगृह्यसुभुजोबली ३० अभिदुद्रावगेनद्रोणस्यवधकाक्षया ॥ आभिषार्थीयथासिंहोवनेमत्तामिवद्विपम् ३१ तत्राहुतमपश्यामभारद्वाजस्यपौ
रुषम् ॥ लाघवंचास्त्रयोगंचबलंबाह्वोश्चभारत ३२ यदेनंशरवर्षेणवारयामासपार्षतम् ॥ नशशाकततोगतुंबलवानपिसंयुगे ३३ निवारितस्तुद्रोणेनघृष्टयुग्मोम
हारथः ॥ न्यवारयच्छरौघांस्तांश्चर्मणाकृतहस्तवत् ३४ ततोभीमोमहाबाहुःसहसाभ्यपतद्वली ॥ साहाय्यकारीसमरेपार्षतस्यमहात्मनः ३५ सद्रो
णंनिशितैर्बाणैराजनविव्याधसप्तभिः ॥ पार्षतंचरथंतूर्णस्वकमारोहयत्तदा ३६ ततोदुर्योधनोराजनभानुमंतमचोदयत् ॥ सैन्येनमहतायुक्तंभारद्वाजस्यर
क्षणे ३७ ततःसामहतीसेनाकलिंगानांजनेश्वर ॥ भीममभ्युद्ययौतूर्णतवपुत्रस्यशासनात् ३८ पांचाल्यमथसंत्यज्यद्रोणोऽपिरथिनांवरः ॥ विराट्दु
पदौवृद्धौवारयामाससंयुगे ३९ घृष्टयुग्मोऽपिसमरेधर्मराजानमभ्ययात् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतुमुल्लोमहर्षणम् ४०

३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०

कलिगानांचसमरेभीमस्यचमहात्मनः ॥ जगतःप्रक्षयकरंधोररूपंभयावहम् ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभी०भीष्मव०धृष्टद्युम्नद्रोणयुद्धेत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः॥५३॥
 धृतराष्ट्रउवाच ॥ तथाप्रतिसमादिष्टःकालिगोवाहिनीपतिः ॥ कथमुतकर्माणंभीमसेनमहाबलम् १ चरंतंगदयावीरंदंडहस्तमिवांतकम् ॥ योधयामाससमरे
 कालिगःसहसेनया २ ॥ संजयउवाच ॥ पुत्रेणतवराजेंद्रसतथोक्तोमहाबलः ॥ महत्यासेनयागुप्तःप्रायाद्रीमरथंप्रति ३ तामापतंतोमहर्तीकलिगानांमहाच
 मूम् ॥ रथाश्वनागकलिलांप्रगृहीतमहायुधाम् ४ भीमसेनःकलिगानामार्च्छद्भारतवाहिनीम् ॥ केतुमंतंचनैषादिमायांतंसहचेदिभिः ५ ततःश्रुतायुःसंकुद्धो
 राज्ञाकेतुमतासह ॥ आससादरणेभीमंयूढानीकेषुचेदिषु ६ रथैरनेकसाहस्रैःकलिगानानराधिप ॥ अयुतेनगजानांचनिषादैःसहकेतुमान् ७ भीमसेनरणेरा
 जनसमंतात्पर्यवारयत् ॥ चेदिमत्स्यकरूषाश्वभीमसेनपदानुगाः ८ अन्यथावंतसमरेनिषादानसहराजभिः ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंधोररूपंभयावहम् ९ नप्राजानंतयो
 धाःस्वान्नपरस्परजिघांसया ॥ घोरमासीत्ततोयुद्धंभीमस्यसहसार्पैः १० यथेंद्रस्यमहाराजमहत्यादैत्यसेनया ॥ तस्यसेन्यस्यसंग्रामेयुध्यमानस्यभारत ११
 बभ्रुवसुमहानशब्दःसागरस्येवगर्जताम् ॥ अन्योन्यंस्मृतदायोधाविकर्षतोविज्ञापते १२ मर्होचकुश्वितःसर्वांशश्लोहितसन्निभाम् ॥ योधांश्चस्वान्नपरान्वापि
 नाऽभ्यजानन्नजिघांसया १३ स्वानप्याददतेस्वाश्वशूराःपरमदुर्जयाः ॥ विमर्दःसुमहानासीदल्पानांबहुभिःसह १४ कलिगैःसहचेदीनानिषादैश्चविज्ञापते ॥
 कृत्वापुरुषकारंतुयथाशक्तिमहाबलाः १५ भीमसेनपरित्यज्यसंन्यवर्ततचेदयः ॥ सर्वैःकलिगैरासन्नःसन्निवृत्तेषुचेदिषु १६ स्वबाहुबलमास्थायसंन्यवर्ततपां
 डवः ॥ नचचालरथोपस्थाद्रीमसेनोमहाबलः १७ शितैस्वाकिरद्राणैःकलिगानांवरूथिनीम् ॥ कालिगस्तुमहेष्वासःपुत्रश्चास्यमहारथः १८ शक्रदेवइतिख्या
 तोजघ्नतुःपांडवंशरैः ॥ ततोभीमोमहाबाहुर्विधुन्वन्नरुचिरंधनुः १९ योधयामासकालिगंस्वबाहुबलमाश्रितः ॥ शक्रदेवस्तुसमरेविसृजनसायकानबहून् २०
 अश्वान्नजघानसमरेभीमसेनस्यसायकैः ॥ तं दृष्ट्वाविरथंतत्रभीमसेनमरिंदमम् २१ शक्रदेवोऽभिदुद्रावशरैरवकिरन्नशितैः ॥ भीमस्योपरिराजेंद्रशक्रदेवोमहा
 बलः २२ वर्षशरवर्षाणितपांतेजलदोयथा ॥ हताश्वेतुरथेतिष्ठन्नभीमसेनोमहाबलः २३ शक्रदेवायचिक्षेपसर्वशैक्यायसीगदाम् ॥ सतयानिहतोराजनकालि
 गतनयोरथात् २४ विरथःसहसूतेनजगामधरणीतलम् ॥ हतमात्मसुतं दृष्ट्वाकलिगानांजनाधिपः २५ रथैरनेकसाहस्रैर्भीमस्यावारयद्विशः ॥ ततोभीमोमहावे
 गांत्यक्त्वागुर्वीमहागदाम् २६ निस्त्रिंशमाददेघोरंचिकीर्षुःकर्मदारुणम् ॥ चर्मचाप्रतिमंराजन्नार्षभंपुरुषर्षभ २७ नक्षत्रैरर्धचंद्रैश्चशातकुंभमयैश्चितम् ॥ का
 लिगस्तुततःकुद्धोधनुर्ज्यामवमृज्यच २८ प्रगृह्यचशरंधोरमेकंसर्पविषोपमम् ॥ प्राहिणोद्रीमसेनायवधाकांक्षीजनेश्वरः २९ ३३ । ३४ । ३५ ३६ । ३७ । ३८ । ३९

३० । ३१ । ३२ । ३३ भानुमंतंकलिगारमजं ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ अंतरायुधिर्नगजकडयोर्ध्वं ४० ॥ ४१ । ४२ आग्निं द्वाभ्यामितं ४३ । ४४ । ४५ । ४६ कालांतकयमोपमः

तमापतंतवेगेनप्रेरितंनिशितंशरम् ॥ भीमसेनोद्विधाराजंश्चिच्छेदविपुलासिना ३० उदक्रोशच्चसहस्रसयानोवरूथिनीम् ॥ कालिगोऽथततःकुद्धोभीमसे
 नायसंयुगे ३१ तोमरान्प्राहिणोच्छिद्यं चतुर्दशशिलाशितान् ॥ तानप्राप्तानमहाबाहुःखगतानेवपांडवः ३२ चिच्छेदसहसाराजन्नसंभ्रांतोवरासिना ॥ निरु
 त्यतुरणेभीमस्तोमरान्वैचतुर्दश ३३ भानुमंतंक्षतोभीमःप्राद्रवत्पुरुषर्षभः ॥ भानुमास्तुततोभीमंशरवर्षेणछादयन् ३४ ननादबलवन्नादनादयानोभस्त
 लम् ॥ नचतंममृषेभीमःसिंहनादंमहाहवे ३५ ततःशब्देनमहतावेननादमहास्वनः ॥ तेननादेनवित्रस्ताकलिगानांवरूथिनी ३६ नभीमंसमरेमेनेमानुषंभ
 रतर्षभ ॥ ततोभीमोमहाबाहुर्नर्दित्वाविपुलंस्वनम् ३७ सासिर्वेगवदाहृत्यदंताभ्यांवारणोत्तमम् ॥ आरुरोहततोमध्यंनगराजस्यमारिष ३८ ततोमुमोच
 कालिगःशक्तिंतामकरोद्विधा ॥ खड्गेनपृथुनामध्येभानुमंतमथाच्छिनत् ३९ सोऽंतरायुधिर्नहत्वाराजपुत्रमरिंदमः ॥ गुरुंभारसहस्कंधेनागस्यासिमपातयत्
 ४० छिन्नस्कंधःसविनदन्नपपात्गजयूथपः ॥ आरुग्णःसिंधुवेगेनसानुमानिवपर्वतः ४१ ततस्तस्मादवहृत्यगजाद्भारतभारतः ॥ खड्गपाणिरदीनात्मातस्थौ
 भूमौसुदंशितः ४२ सचचारबहून्मार्गानभितःपातयन्नगजान् ॥ अग्निचक्रमिवाविद्धंसर्वतःप्रत्यदृश्यत् ४३ अश्ववृंदेषुनागेषुरथानीकेषुचाभिभूः ॥ पदातीनां
 चसंघेषुविनिघ्नन्नशोणितोक्षितः ४४ इयेनवद्व्यशरद्भीमोरणेऽरिषुबलोत्कटः ॥ छिंदंस्तेषांशरीराणिशिरांसिचमहाबलः ४५ खड्गेनशितधारेणसंयुगेगजयो
 धिनाम् ॥ पदातिरेकःसंकुद्धःशत्रूणांभयवर्धनः ४६ संमोहयामाससतानकालांतकयमोपमः ॥ मूढाश्चतेतमेवाजीविनदंतःसमाद्रवन् ४७ सासिमुत्तमवेगेनवि
 चरंतंमहारणे ॥ निरुत्यरथिनांचाजौरथेषाश्चयुगानिच ४८ जघानरथिनश्चापिबलवानरिपुमर्दनः ॥ भीमसेनश्चरन्मार्गान्सुबहून्प्रत्यदृश्यत् ४९ भ्रांतमा
 विद्धमुद्धातमाहुतंप्रमृतंछुतम् ॥ संपातंसमुदीर्णंचदर्शयामासपांडवः ५० केचिदग्रासिनाछिन्नाःपांडवेनमहात्मना ॥ विनेदुर्भिन्नमर्माणोनिपेतुश्चगतासवः ५१
 छिन्नदंताग्रहस्ताश्चभिन्नकुंभास्तथापरे ॥ विबोधाःस्वान्यनीकानिजघुर्भारतवारणाः ५२ निपेतुरुर्व्यांचतथाविनदंतोमहारवान् ॥ छिन्नाश्चतोमरान्
 राजन्महामात्राशिरांसिच ५३ परिस्तोमान्विचित्रांश्चकक्ष्याश्चकनकोज्ज्वलाः ॥ ग्रैवेयाण्यथशक्तीश्चपताकाःकणपांस्तथा ५४ तूणीरानथयंत्राणिविचित्राणि
 धनूंषिच ॥ भिदिपालानिशुभ्राणितोत्राणिचांकुशैःसह ५५ घंटाश्चविषिधाराजन्हेमगर्भान्त्सरूनपि ॥ पततःपातितांश्चैवपश्यामःसहसादिभिः ५६

प्रलयकालीननाशकयमगुल्यः ४७ । ४८ । ४९ भ्रांतमित्यादि भ्रांतमंडलाकृति तदेवकमोपेतमाविद्धं भ्रांतमेवोन्नतिसहितमुद्धातं आहृतंकेवलमुत्थानं प्रमृतंसर्वासुदिक्षुप्रसरणं छुतमेकस्यादि
 शि संपातंवेगं समुदीर्णसर्वान्प्रतिसमुद्यमं ५० । ५१ । ५२ तोमरान्बाणविशेषान् महामात्रोहस्तिपकः ५३ कणपान्मुद्रान् ५४ यंत्राणिसारिप्रभृतीनि तोत्राणिकर्णमूलतोदनानि ५५ । ५६

गात्रावरैर्गात्रैः पूर्वकायैः अवरेरधःकायैः 'द्वौ पूर्वपश्चाज्जघादिदेशौ गात्रावरौ क्रमात्' इति कोशः १७।१८ खलीनानि अश्वस्य निवेश्यानि 'कडिआळी' इति प्रासिद्धानि कक्ष्यागजमध्यबंधनं १९

छिन्नगात्रावरकरैर्निहतैश्चापिवारणैः ॥ आसीद्भूमिः समास्तीर्णापतितैर्भूधरैरिव ५७ विमृद्यैवं महानागानममर्दान्यान्महाबलः ॥ अश्वारोहवरांश्चैव पातयामा
ससंयुगे ५८ तद्धोरमभवद्युद्धंतस्यतेषांच भारत ॥ खलीनान्यथोक्राणिकक्ष्याश्वकनकोज्ज्वलाः ५९ परिस्तोमाश्च प्रासाश्च ऋषयश्च महाधनाः ॥ क्वचान्य
थ चर्माणि चित्राण्यास्तरणानि च ६० तत्र तत्रापविद्वानिव्यदृश्यं तमहाहवे ॥ प्रासैर्यत्रैर्विचित्रैश्च शस्त्रैश्च विमलैस्तथा ६१ सचक्रैव सुधांकीर्णां शबलैः कुसुमै
रिव ॥ आपुत्यरथिनः कांश्चित्पराश्रयमहाबलः ६२ पातयामास खड्गेन सध्वजानपि पांडवः ॥ मुहुरुत्पततो दिक्षु धावतश्च यशस्विनः ६३ मार्गांश्च चरतश्चित्रं व्य
स्मयंतरणे जनाः ॥ सजघान पदाकांश्चिद्व्याक्षिप्यान् न्यानपोथयत् ६४ खड्गेनान्यांश्च चिच्छेदनादेनान्यांश्च भीषयन् ॥ ऊरुवेगेन चाप्यन्यान्पातयामास भूतले
६५ अपरे चैनमालोक्य भयात्पंचत्वमागताः ॥ एवं सा बहुला सेना कलिगानां तरस्विनाम् ६६ परिवार्यरणे भीष्मं भीमसेनमुपाद्रवत् ॥ ततः कालिंगसैन्यानां प्र
मुखे भरतर्षभ ६७ श्रुतायुषमभिप्रेक्ष्य भीमसेनः समभ्ययात् ॥ तमायां तमभिप्रेक्ष्य कालिंगो नवभिः शरैः ६८ भीमसेनममेयात्मा प्रत्यविध्यस्तनांतरे ॥ कालिं
गवाणां मिहतस्तोत्रादितद्वादिपः ६९ भीमसेनः प्रज्वालको धेनाग्निरिवैधितः ॥ अथाशोकः समादायरथं हेमपरिष्कृतम् ७० भीमसंपादयामासरथेन रथसा
रथिः ॥ तमारुह्य रथं तूर्णैर्कौंतेयः शत्रुसूदनः ७१ कालिंगमभिवुद्रावतिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ दतः श्रुतायुषं लवान् भीमाय निशितान् शरान् ७२ प्रेषयामास स
कुद्धो दर्शयन् पाणि लाघवम् ॥ सकर्मुकवरोत्सृष्टैर्नवभिर्निशितैः शरैः ७३ समाहतो महाराज कालिंगेन महात्मना ॥ संभुक्तुशे भृशं भीमो दंडाहतहवोरगः ७४ कुद्धश्च
चापमायम्य बलवद्बलिनां वरः ॥ कालिंगमवधीत्पार्थो भीमः सप्तभिरायसैः ७५ क्षुराम्यांच करक्षौचकालिंगस्य महाबलौ ॥ सत्यदेवं च सत्यंच प्राहिणोद्यमसादनम्
७६ ततः पुनरमेयात्मानाराचैर्निशितैस्त्रिभिः ॥ केतुमंतरणे भीमोऽगमयद्यमसादनम् ७७ ततः कालिंगाः सन्नद्धा भीमसेनममर्षणम् ॥ अनीकैर्बहुसाहस्रैः क्षत्रियाः
समवारयन् ७८ ततः शक्तिगदाखड्गतो मरिष्ठिपरश्वधैः ॥ कालिंगाश्च ततो राजन् भीमसेनमवाकिरन् ७९ संनिवार्य सतांघोरां शरवृष्टिं समुत्थिताम् ॥ गदामादाय तर
सासंनिपत्य महाबलः ८० भीमः सप्तशतान् वीराननयद्यमसादनम् ॥ पुनश्चैव द्विसाहस्रान् कालिंगान् रिमर्दनः ८१ प्राहिणोन्मृत्युलोकाय तदद्भुतमिवाभवत् ॥ एवं
सतान्यनीकानि कालिंगानां पुनः पुनः ८२ विभेदसमरे तूर्णैर्प्रेक्ष्य भीष्मं महारथम् ॥ हतारोहाश्च मातंगाः पांडवेन कृतारणे ८३ विप्रजग्मुरनकिषुमेधावातहता इव ॥
मृद्वंतः स्वान्यनीकानि विनदंतः शरातुराः ८४ ततो भीमो महाबाहुः खड्गहस्तो महाभुजः ॥ संप्रहृष्टो महाघोषं शंखं प्राध्मापयद्वली ८५

आस्तरणानि पर्याच्छादनानि

६० अपविद्वानि पतितानि ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ अश्वकोपिशोकः ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५

८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ पारावताश्च स्यमर्कटतिदुकसमानवर्णाश्च स्य । 'पारावतः कलरवेशैलेमर्कटतिदुके' इति विश्व. ९८

सर्वकालिंगसैन्यानां मनांसि समकंपयत् ॥ मोहश्चापि कालिंगानामाविवेश परंतप ८६ प्राकंपंत च सैन्यानि वाहनानि च सर्वशः ॥ भीमेन समरे राजन् गर्जेद्रेणेव सर्वशः
८७ मार्गान् बहून्विचरता धावता च ततस्ततः ॥ मुहुरुत्पतत्ता चैव संमोहः समपद्यत् ८८ भीमसेनभयत्रस्तं सैन्यं च समकंपयत् ॥ क्षोभ्यमाणमसंबाधं ग्राहेणेव मह
त्सरः ८९ त्रासितेषु च सर्वेषु भीमेनाद्भुतकर्मणा ॥ पुनरावर्तमानेषु विद्रवत्सु च संघशः ९० सर्वकालिंगयोधेषु पांडूनां ध्वजिनीपतिः ॥ अब्रवीत् स्वान्यनीकानि यु
ध्यध्वमिति पार्षतः ९१ सेनापतिवचः श्रुत्वा शिखंडिप्रमुखा गणाः ॥ भीममेवाभ्यवर्तत रथानीकैः प्रहारीभिः ९२ धर्मराजश्च तान् सर्वानुपजग्राह पांडवः ॥ मह
तामेघवर्णेन नागानीकेन पृष्ठतः ९३ एवं संनोद्य सर्वाणि स्वान्यनीकानि पार्षतः ॥ भीमसेनस्य जग्राह पाण्डुसत्पुरुषैर्वृतः ९४ नहि पंचालराजस्य लोके कश्चन
विद्यते ॥ भीमसात्यकयोरन्यः प्राणेभ्यः प्रियकृततमः ९५ सोऽपश्यच्च कालिंगेषु चरंतमरिः सूदनः ॥ भीमसेनं महाबाहुं पार्षतः परवीरहा ९६ ननर्द बहुधाराजन्
हृष्टश्चासीत् परंतपः ॥ शंखं दध्मौ च समरे सिंहनादननाद च ९७ सच पारावताश्च स्य रथे हेमपरिष्कृते ॥ कोविदारध्वजं दृष्ट्वा भीमसेनः समाश्वसत् ९८ दृष्ट्युग्र
स्तुतं दृष्ट्वा कालिंगैः समभिद्रुतम् ॥ भीमसेनममेयात्मा त्राणायाजौ समभ्ययात् ९९ तौ दूरात्सात्यकिं दृष्ट्वा दृष्ट्युग्रवृकोदरौ ॥ कालिंगान् समरे वीरौ योधयेतां मनास्विनौ
१०० सतत्रगत्वा शैने योजवेन जयतां वरः ॥ पार्थपार्षतयोः पार्ष्णिजग्राहपुरुषर्षभः १०१ सकृत्वादारुणं कर्म प्रगृहीत शरासनः ॥ आस्थितोरौ द्रमात्मानं कालिंगान् न
वैक्षत २ कालिंगप्रभवांचैव मांसशोणितकर्दमां ॥ रुधिरस्यं दिनीं तत्र भीमः प्रावर्तयन्नदीम् ३ अंतरेण कालिंगानां पांडवानांच वाहिनीम् ॥ तांसंततारदुस्तारां भीमसे
नो महाबलः ४ भीमसेनं तथा दृष्ट्वा प्राक्रोशं स्तावकान् प ॥ कालोऽयं भीमरूपेण कालिंगैः सह युध्यते ५ ततः शांतनवो भीष्मः श्रुत्वा तानि नदंरणे ॥ अभ्ययात् चरितो
भीमं व्यूढानीकः समंततः ६ तं सात्यकिर्भीमसेनो दृष्ट्युग्रश्च पार्षतः ॥ अभ्यद्रवंत भीष्मस्य रथं हेमपरिष्कृतम् ७ परिवार्य तु ते सर्वे गांगेयं तरसारणे ॥ त्रिभिस्त्रिभिः
शरैर्घोरैर्भीष्ममानर्कुरोजसा ८ प्रत्यविध्यत तान् सर्वान् पिता देवव्रतस्तव ॥ यतमाना च महेश्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिर्जिह्वैः ९ ततः शरसहस्रेण सन्निवार्य महारथान् ॥
हयान् कांचनसन्नाहान् भीमस्य न्यहनच्छरैः ११० हताश्चैसरथेतिष्ठन् भीमसेनः प्रतापवान् ॥ शक्तिचिक्षेप तरसा गांगेयस्य रथं प्रति ११ अप्राप्तामथ तां शक्तिं पिता
देवव्रतस्तव ॥ त्रिधा चिच्छेद समरे सापृथिव्यामशीर्यत १२ ततः शैक्यायसीं गुर्वीं प्रगृह्य बलवान् गदाम् ॥ भीमसेनस्ततस्तूर्णं पुष्टुवेमनुजर्षभ १३ सात्यकोऽपि तत
स्तूर्णं भीमस्य प्रियकाम्यया ॥ गांगेयसारथितूर्णं पातयामास सायकैः १४ भीष्मस्तु निहते तस्मिन् सारथी रथिनां वरः ॥ वातायमानैस्तैरश्वैरपनीतो रणाजिरात् १५

९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ आचक्षुः आच्छादितवतः ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ वातायमानैः हतस्ततो धावाद्भिः १५

११६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे चतुष्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ गतेति १ । २ । ३ । ४

भीमसेनस्ततोराजत्रययातेमहाव्रते ॥ प्रजज्वालथवाह्निर्दहनकक्षमिवैधितः ११६ सहस्रासर्वकालिगानसेनामध्येव्यतिष्ठत ॥ नैनमभ्युत्सहनकोचितावकाभ
रतर्षभ १७ घृष्टयुग्मस्तमारोप्यस्वरथेरथिनावरः ॥ पश्यतां सर्वसैन्यानामपोवाहयशस्विनम् १८ संपूज्यमानः पांचाल्यैर्मत्स्यैश्चभरतर्षभ ॥ घृष्टयुग्मपरिष्व
ज्यसमेयादथसात्यकिम् १९ अथाब्रवीद्भीमसेनंसात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ प्रहर्षयन्पुत्रव्याघ्रोघृष्टयुग्मस्यपश्यतः १२० दिष्ट्याकालिगराजश्वराजपुत्रश्चकेतुमान् ॥
शक्रदेवश्चकालिगःकालिगाश्चमृधेहताः २१ स्वबाहुबलवीर्येणनागाश्वरथसंकुलः ॥ महापुरुषभूयिष्ठोधीरयोधमिषेवितः २२ महाव्यूहःकालिगानामेकेनमृदित
स्त्वया ॥ एवमुक्त्वाशिनेर्नसादीर्घबाहुररिंदम २३ रथाद्रथमभिदुत्यपर्यष्वजतपांडवम् ॥ ततःस्वरथमास्थायपुनरेवमहारथः ॥ तावकानवधीकुद्धोभीमस्य
बलमादधत् १२४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवध० द्वितीययुद्धादिवसेकालिगराजवधेचतुष्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ गतपू
र्वाह्निभूयिष्ठे तस्मिन्नहनिभारत ॥ रथनागाश्वपतीनांसादिनांचमहाक्षये १ द्रोणपुत्रेणशल्येनकृपेणचमहात्मना ॥ समसज्जतपांचाल्यस्त्रिभिरेतैर्महारथैः २ स
लोकविदितानश्चान्निजधानमहाबलः ॥ द्रौणिःपांचालदासादःशितैर्दशभिराशुगैः ३ ततःशल्यरथंतूर्णमास्थायहतवाहनः ॥ द्रौणिःपांचालदायादमभ्यवर्षदथे
षुभिः ४ घृष्टयुग्मतुसंयुक्तंद्रौणिनावीक्ष्यभारत ॥ सौभद्रोऽभ्यपततूर्णविकिरान्निशितान्शरान् ५ सशल्यपंचविंशत्याकृपंचनवभिःशरैः ॥ अश्वत्थामानमष्टाभि
र्विव्याधपुरुषर्षभः ६ आर्जुनिंनुततस्तूर्णद्रौणिर्विव्याधपात्रिणा ॥ शल्योऽथदशभिश्चैवकृपश्चानिशितैस्त्रिभिः ७ लक्ष्मणस्तवपौत्रस्तुसौभद्रंसमवस्थितम् ॥
अभ्यवर्ततसंहृष्टस्ततोयुद्धमवर्तत ८ दौर्योधनिःसुसंकुद्धःसौभद्रं परवीरहा ॥ विव्याधसमरेराजंस्तदुतमिवाभवत् ९ अभिमन्युःसुसंकुद्धोभ्रातरंभरतर्षभ ॥
शरैःपंचाशतैराजन्क्षिप्रहस्तोऽभ्यविध्यत १० लक्ष्मणोऽपिपुनस्तस्यधनुश्चिच्छेदपात्रिणा ॥ मुष्टिदेशेमहाराजततस्तेचुकुशुर्जनाः ११ तद्विहायधनुश्छिन्नसौभ
द्रःपरवीरहा ॥ अन्यदादत्तवांश्चित्रकामुर्कंवेगवतरम् १२ तौतत्रसमरेयुक्तौकृतप्रतिष्ठतौषिणौ ॥ अन्योन्यंविशिखैस्तीक्ष्णैर्जघ्नतुःपुरुषर्षभौ १३ ततोदुर्योधनोरा
जादृष्ट्वापुत्रंमहारथम् ॥ पीडितं तवपौत्रेणप्रायात्तत्रप्रजेश्वरः १४ सन्निवृत्तेतवसुतेसर्वपुवजनाधिपाः ॥ आर्जुनिंरथवंशेनसमंतात्पर्यवारयन् १५ सतैःपरिवृतः
शरैःशूरोयुधिसुदुर्जयैः ॥ नस्मप्रव्यथतेराजन्कृष्णतुल्यपराक्रमः १६ सौभद्रमथसंसक्तं दृष्ट्वातत्रधनंजयः ॥ अभिदुद्रावगेनत्रातुकामःस्वमात्मजम् १७ ततःसरथ
नागाश्वभीष्मद्रोणपुरोगमाः ॥ अभ्यवर्तंतराजानःसहिताःसव्यसाचिनम् १८ उद्धृतंसहस्राभौमनागाश्वरथपतिभिः ॥ दिवाकररथंप्राप्यरजस्तीव्रमदृश्यत १९
तानिनागसहस्राणिभूमिपालशतानिच ॥ तस्यबाणपथंप्राप्यन्नाभ्यवर्तंतसर्वशः २० १ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ यथाकुर्याद्धनंजयःधनंजयोऽग्निरर्जुनोवासयथाकुर्यादित्यसाधारण्योक्तिः ३० । ३८

प्रणेदुःसर्वभूतानिबभूवुस्तिमिरादिशः ॥ कुरूणांचानयस्तीव्रःसमदृश्यतदारुणः २१ नाप्यंतरिक्षंनदिशोभूमिर्नचभास्करः ॥ प्रजज्ञेभरतश्रेष्ठशस्त्रसंघैः
किरीटिनः २२ सादितारथनागाश्वहताश्वारथिनोरणे ॥ विप्रदुतरथाःकेचिद्दृश्यंतेरथयूथपाः २३ विरथाराथिनश्चान्येधावमानाःसमंततः ॥ तत्रतत्रैवदृश्यंते
सायुधाःसांगदैर्भुजैः २४ हयारोहाहयास्त्यक्त्वागजारोहाश्चदंतिनः ॥ अर्जुनस्यभयाद्राजन्समंताद्विप्रदुद्रुवुः २५ रथेभ्यश्चगजेभ्यश्चहयेभ्यश्चनराधिपाः ॥
पतिताःपात्यमानाश्चदृश्यंतेऽर्जुनसायकैः २६ सगदानुचतान्बाहून्सखान्वाविशंपते ॥ सप्रासांश्चसतूणीरान्सशरान्सशरासनान् २७ सांकुशान्सपताकांश्चतत्र
तत्रार्जुनोत्तुणाम् ॥ निचकर्तशरैरुग्रैरौद्रं वपुरघारयत् २८ परिघाणांप्रदीप्तानांमुद्गराणांचमारिष ॥ प्रासानांभिदिपालानांनिस्त्रिशानांचसंयुगे २९ परश्वधानांती
क्ष्णानांतोमराणांचभारत ॥ वर्मणांचापविद्वानांकांचनानांचभूमिप ३० ध्वजानांचर्मणांचैवव्यजनानांचसर्वशः ॥ छत्राणांहिमदंडानांतोमराणांचभारत ३१
प्रतोदानांचयोक्त्राणांकशानांचैवमारिष ॥ राशयःस्मात्रदृश्यंतेविनीकीर्णारणक्षितौ ३२ नासीत्तत्रपुमान्कश्चित्तवसैन्यस्यभारत ॥ योऽर्जुनंसमरेशूरंप्रत्युद्या
यात्कथंचन ३३ योयोहिसमरेपार्थंप्रत्युद्यातिविशंपते ॥ ससंख्येविशिखैस्तीक्ष्णैःपरलोकायनीयते ३४ तेषुविद्रवमाणेषुतवयोधेषुसर्वशः ॥ अर्जुनोवासुदे
वश्चदध्मतुर्वारिजोत्तमौ ३५ तत्प्रभंगंलं दृष्ट्वापितादेवव्रतस्तव ॥ अब्रवीत्समरेशूरंभारद्वाजंस्मयन्निव ३६ एषपांडुसुतोवीरकृष्णेनसहितोबली ॥ तथाकरोति
सैन्यानियथाकुर्याद्धनंजयः ३७ नह्येषसमरेशकयोविजेतुंहिकथंचन ॥ यथाऽस्यदृश्यतेरूपंकालांतकयमोपमम् ३८ ननिवर्तयितुंचापिशक्येयमहतीचमूः ॥
अन्योन्यप्रेक्षयापश्यद्रवतीयंवरूथिनी ३९ एषचास्तंगिरिश्रेष्ठभानुमानप्रतिपद्यते ॥ चक्षुषिसर्वलोकस्यसंहरन्निवसर्वथा ४० तत्रावहारंसंप्राप्तमन्येऽहंपुरुष
र्षभ ॥ श्रान्ताभीताश्वनोयोधानयोत्स्यंतिकथंचन ४१ एवमुक्त्वाततोभीष्मोद्रोणमाचार्यसत्तमम् ॥ अवहारमथाचक्रेतावकानांमहारथः ४२ ततोवहारःसैन्या
नांतवतेषांचभारत ॥ अस्तंगच्छतिमूर्येऽभूत्संध्याकालेचवर्तते ४३ ॥ इति श्रीम०भीष्म०भीष्मवध० द्वितीययुद्धादिवसावहारेपंचपञ्चाशत्तमोऽध्यायः
॥ ५५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ प्रभातायांचशर्वर्षाभीष्मःशांतनवस्तदा ॥ अनीकान्यनुसंयानेव्यादिदेशाथभारत १ गारुडंचमहाव्यूहंचकेशांतनवस्तदा
॥ पुत्राणांतेजयाकांक्षीभीष्मःकुरुपितामहः २ गरुडस्यस्वयंतुंडेपितादेवव्रतस्तव ॥ चक्षुषीचभरद्वाजःकृतवर्माचसावतः ३ अश्वत्थामाकृपश्चैवशीर्षमास्तां
यशस्विनौ ॥ त्रैगर्तैरथकैकेयैर्वाटधानैश्चसंयुगे ४ भूरिश्रवाःशल्यःशल्योभगदत्तश्चमारिष ॥ मद्रकाःसिंधुसौवीरास्तथापांचनदाश्चये ५

अन्योन्यप्रेक्षयापरस्परभंगदर्शनेन ३९ । ४० । ४१ । ४२ वर्ततिवर्तमाने ४३ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे पंचपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ प्रभातायामिति १ । २ । ३ । ४ । ५

जयद्रथेनसहिताग्रीवायांसन्निवेशिताः ॥ पृष्ठेदुर्योधनोराजासोदर्यैःसानुगैर्वृतः ६ विद्वानुविदावावंत्यौकांबोजश्चशकैःसह ॥ पुच्छमासन्महाराजशूरसेनाश्चसर्वशः
७ मागधाश्चकलिगाश्चदासेरकगणैःसह ॥ दक्षिणपक्षमासाद्यस्थिताव्यूहस्यदंशिताः ८ कारूषाश्चविकुंजाश्चमुंडाःकुंडीवृषास्तथा ॥ बृहद्वलेनसहितावामं
पार्श्वमवस्थिताः ९ व्यूढं दृष्ट्वातुतत्सैन्यं सव्यसाचीपरंतपः ॥ दृष्टुमुनेनसहितःप्रत्यव्यूहतसंयुगे १० अर्धचंद्रेणव्यूहेनव्यूहतमतिदारुणम् ॥ दक्षिणंशृंगमा
स्थायभीमसेनोव्यरोचत ११ नानाशस्त्रैःसंपन्नैर्नानादेश्यैर्वैर्बृतः ॥ तदन्वेवविराटश्चद्रुपदश्चमहारथः १२ तदनंतरमेवासीन्नीलोनीलायुधैःसह ॥ नीलाद
नंतरश्चैवदृष्टकेतुर्महाबलः १३ चेदिकाशिकरूपैश्चपौरैर्वैरपिसंवृतः ॥ दृष्टुमुनेःशिखंडीचपंचालाश्चप्रभद्रका १४ मध्येसैन्यस्यमहतःस्थितायुद्धायभारत ॥
तत्रैवधर्मराजोऽपिगजानीकेनसंवृतः १५ ततस्तुसात्यकीराजनद्रौपद्याःपंचचात्मजाः ॥ अभिमन्युस्ततःशूरहरावांश्चततःपरम् १६ भैमसेनिस्ततोराजनके
कथाश्चमहारथाः ॥ ततोऽभूद्विपदांश्रेष्ठोवामपार्श्वमुपाश्रितः १७ सर्वस्यजगतोगोतागोतायस्यजनार्दनः ॥ एवमेतंमहाव्यूहंप्रत्यव्यूहतपांडवाः १८ वधार्थं
तवपुत्राणांतत्पक्षंयेचसंगताः ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धं व्यतिषक्तंरथद्विपम् १९ तावकानांपरेषांचनिघ्नतामितरेतरम् ॥ हयौघाश्चरथौघाश्चतत्रतत्रविशांपते २० संप
तंतोव्यदृश्यंतनिघ्नंतस्तेपरस्परम् ॥ धावतांचरथौघानांनिघ्नतांचपृथक्पृथक् २१ बभूवतुमुलःशब्दोविमिश्रोदुंदुभिस्वनैः ॥ दिवस्पृष्ट्रवीराणांनिघ्नतामितरे
तरम् ॥ संप्रहारेसुतुमुलेतवतेषांचभारत २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणितृतीयेयुद्धदिवसेपरस्परव्यूहरचनायांषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥५६॥
संजयउवाच ॥ ततोव्यूढेष्वनीकेषुतावकेषुपरेषुच ॥ धनंजयोरथानीकमवधीत्तवभारत १ शरैरतिरथोयुद्धेदारयनरथयूथपान् ॥ तेवध्यमानाःपार्थेनकालेनेवयुग
क्षये २ धार्तराष्ट्रारण्यत्नात्पांडवान्प्रत्ययोधयन् ॥ प्रार्थयानायशोदीसंभृत्युक्तवानिषर्तनम् ३ एकाग्रमनसोभूत्वापांडवानांवर्तुनिमी ॥ बभूवुर्बहुशोराजंस्ते
चासज्जंतसंयुगे ४ द्रवद्भिरथभग्नैश्चपरिवर्तद्भिरैवच ॥ पांडवैःकौरवैश्चैनप्राज्ञायतकिंचन ५ उदतिष्ठद्रजोभौमंछादयानंदिवाकरम् ॥ नदिशःप्रदिशोवापित
ब्रह्मन्युःकथंनराः ६ अनुमानेनसंज्ञाभिर्नामगौत्रैश्चसंयुगे ॥ वर्ततेचतथायुद्धंतत्रतत्रविशांपते ७ नव्यूहोभिद्यतेतत्रकौरवाणांकथंचन ॥ रक्षितःसत्यसंधेनभा
रद्वाजेनसंयुगे ८ तथैवपांडवानांचरक्षितःसव्यसाचिना ॥ नाभिद्यतमहाव्यूहोभीमेनचसुरक्षितः ९ सेनाग्रादपिनिष्पत्यप्रायुध्यंस्तत्रमानवाः ॥ उभयोःसेनयो
राजनव्यतिषक्तंरथद्विपाः १० हयारोहैर्हयारोहाःपात्यंतस्ममहाहवे ॥ ऋषिभिर्विमलाभिश्चप्रासैरपिचसंयुगे ११

शतमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ततइति १ । २ वृत्त्युक्तवानिवर्तनंनृत्तुरेवमिवर्तनहेतुर्नान्यइत्यर्थः ३ । ४ । ५ । ६ । अनुमानेनध्वजादिचिन्हेन संज्ञाभिःसंकेतैश्च ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ परित्तोमैःकुधाभिश्चकंबलैः कुधाभिस्तैरेवशुद्धैः कंबलैरांकवैः महाध्वजैर्महामूल्यैः लज्जामैःस्रग्धैर्दामिभिः

रथीरथिनमासाद्यशरैःकनकमूषणैः ॥ पातयामाससमरेतस्मिन्नतिभयंकरे १२ गजारोहागजारोहान्नाराचशरतोमरैः ॥ संसक्तान्पातयामासुस्तवतेषांचसर्वशः
१३ कश्चिदुत्पत्यसमरेवरवारणमास्थितः ॥ केशपक्षेपराष्ट्रयजहारसमरेशिरः १४ अन्येद्विरदंताग्रनिभिर्ब्रह्मदयारणे ॥ वेमुश्चरुधिरंवीरानिःश्वसंतःसमंततः
१५ कश्चित्कारिविषाणस्थावीरोरणविशारदः ॥ प्रावेपच्छक्तिनिर्भिन्नोगजशिखास्त्रवेदिना १६ पतिसंचारणेपत्नीर्भिदिपालपरश्वधैः ॥ न्यपातयंतसंहृष्टाःपर
स्परकृतागसः १७ रथीचसमरेराजन्नासाद्यगजयूथपम् ॥ सगजंपातयामासगजीचरथिनांवरम् १८ रथिनंचहयारोहःप्रासेनभरतर्षभ ॥ पातयामाससमरेरथी
चहयसादिनम् १९ पदातीरथिनंसंख्येरथीचापिपदातिनम् ॥ न्यपातयच्छित्तैःशस्त्रैःसेनयोरुभयोरपि २० गजारोहाहयारोहान्पातयांचकिरेतदा ॥ हयारो
हागजस्थांश्चतदुत्तमिवाभवत् २१ गजारोहवैश्चापितत्रतत्रपदातयः ॥ प्रातिताःसमदृश्यंततैश्चापिगजयोधिनः २२ पतिसंघाहयारोहैःसादिसंघाश्चपत्तिभिः ॥
पात्यमानाव्यदृश्यंतशतशोऽथसहस्रशः २३ ध्वजैस्तप्रापविद्धैश्चकार्मुकैस्तोमरैस्तथा ॥ प्रासैस्तथामदामिश्चपरिचैःकंपनैस्तथा २४ शक्तिभिःक्वचैश्चित्रैःक
णपैरंकुशैरपि ॥ निस्त्रिंशैर्विमलैश्चापिस्वर्णपुंखैःशरैस्तथा २५ परित्तोमैःकुधाभिश्चकंबलैश्चमहाधनैः ॥ सूर्भातिभरतश्रेष्ठस्तत्राद्विजिज्जिता २६ नराश्चका
यैःपतितैर्दतिभिश्चमहाहवे ॥ अगम्यरूपापृथिवीमांसशोणितकर्दमा २७ प्रशशामरजोभौमंव्युक्षितंरणशोणितैः ॥ दिशश्चविमलाःसर्वाःसंबभूवुर्जनेश्वर २८
उत्थितान्यगणैयानिकबंधानिसमंततः ॥ चिन्हभूतामिजगत्तोविनाशार्थायभारत २९ तस्मिन्नुद्धेमहारौद्रेवर्तमानेसुदारुणे ॥ प्रत्यदृश्यंतरथिनोधावमानाःसमं
ततः ३० ततोभीष्मश्चद्रोणश्चसंधवश्चजयद्रथः ॥ पुरुमित्रोजयोभोजःशल्यश्चापिससौबलः ३१ एतेसमरवुर्धर्षाःसिंहतुल्यपराक्रमाः ॥ पांडवानामनीकानिबभूवुः
स्मपुनःपुनः ३२ तथैवभीमसेनोऽपिराक्षसश्चघटोत्कचः ॥ सात्यकिश्चैकितानश्चद्रौपदेयाश्चभारत ३३ तावकांस्तवपुत्रांश्चसहितान्सर्वराजभिः ॥ द्रावयामा
सुराजौतेत्रिदशादानवानिव ३४ तथातेसमरेऽन्योन्यंनिघ्नंतःक्षत्रियर्षभाः ॥ रक्तोक्षिताघोररूपाविरेजुर्दानवाइव ३५ विनिर्जित्यरिपून्वीराःसेनयोरुभयोरपि ॥
व्यदृश्यंतमहामात्राग्रहाइवनभस्तले ३६ ततोऽरथसहस्रेणपुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ अभ्ययात्पांडवंयुद्धेराक्षसंचघटोत्कचम् ३७ तथैवपांडवाःसर्वेमहत्यासेनयासह ॥
द्रोणभीष्मैरण्यतौप्रत्युद्ययुररिंदमौ ३८ किरीटीचययौकुद्धःसमंतात्पार्थिवोत्तमान् ॥ आर्जुनिःसात्यकिश्चैवययतुःसौबलंबलम् ३९ ततःप्रवृत्तेभूयःसंग्रामोलोम
हर्षणः ॥ तावकानांपरेषांचसमरेविजयैषिणाम् ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणितृतीयेयुद्धदिवसेसंकुलयुद्धेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

अनेनस्रजांबाहुल्यंदैर्घ्यचदर्शितं २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ महामात्राःप्रधानाः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इतिभीष्मोनीमासप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

1132

प्रतिज्ञातेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ ।

नदृष्टंनश्रुतंवापियुद्धमेतादृशंनृप ॥ यथातवसुतानांचपांडवानांचभारत १४ नासीद्रथपथस्तत्रयोधैर्युधिनिपातितैः ॥ गजैश्चपतितैर्नीलैर्गिरिशृंगैरिवानृतः
१५ विकीर्णैःकवचैश्चित्रैःशिरस्त्राणैश्चमारिष ॥ शुशुभेत्तद्रणस्थानंशरदीवनभस्तलम् १६ विनिर्भिन्नाःशरैःकेचिदंघ्रापीडप्रकर्षिणः ॥ अभीताःसमरेशत्रून
भ्यधावंतदर्पिताः १७ तातभ्रातःसखेबंधोवयस्यमममातुल ॥ मामापरित्यजेत्यन्येचुकुशुःपतितारणे १८ अथाभ्येहित्वमागच्छार्किर्भीतोऽसिकयास्यसि ॥
स्थितोऽहंसमरेमामैरितिचान्येविचुकुशुः १९ तत्रभीष्मःशांतनवो नित्यंमंडलकार्मुकः ॥ सुमोचबाणान्दीप्ताग्रानहीनाशीविषानिव २० शरैरेकायनीकुर्वन्नादि
शःसर्वायतव्रतः ॥ जघानपांडवरथानादिश्यभरतर्षभ २१ सन्त्यन्वैरथोपस्थेदर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ अलातचक्रवद्राजंस्तत्रतत्रस्मदृश्यते २२ तमेकंसम
रेश्वरंपांडवाःमृजयैःसह ॥ अनेकशतसाहस्रंसमपश्यंतलाघवात् २३ मायाकृतात्मानामिवभीष्मंतत्रस्ममेनिरे ॥ पूर्वस्यांदिशितंदृष्ट्वाप्रतीच्यांददृशुर्जनाः २४
उदीच्यांचैवमालोक्यदक्षिणस्यांपुनःप्रभो ॥ एवंसमरेश्वरीर्गागेयःप्रत्यदृश्यत २५ नचैवंपांडवेयानांकाश्चिच्छक्रोतिवीक्षितुम् ॥ विशिखानेवपश्यंतिभीष्म
चापच्युतान्बहून् २६ कुर्वाणंसमरेकर्मसूदयानंचवाहिनीम् ॥ व्याक्रोशंतरणेत्तत्रनराबहुविधाबहु २७ अमानुषेणरूपेणचरंतंपितरंतव ॥ शलभाइवराजानः
पतंतिविधिचोदिताः २८ भीष्माग्निमिसंकुद्विनाशायसहस्रशः ॥ नहिमोघःशरःकश्चिदासीद्भीष्मस्यसंयुगे २९ नरनागाश्वकायेषुबहुत्वाल्लघुयोधिनः ॥
भिनत्येकेनबाणेनसुमुखेनपतत्रिणा ३० गजकंटकसन्नद्धंवज्रेणेशिलोच्चयम् ॥ द्वौत्रीनपिगजारोहान्पिडितान्बर्मितानपि ३१ नाराचेनसुमुक्तेननिजघानपि
तातव ॥ योयोभीष्मंनरव्याघ्रमभ्येतियुधिकश्चन ३२ मुहूर्तदृष्टःसमयापतितोभुविदृश्यते ॥ एवंसाधर्मराजस्यवध्यमानामहाचमूः ३३ भीष्मेणातुलवीर्येण
व्यशीर्यतसहस्रधा ॥ प्राकंपतमहासेनाशरवर्षेणतापिता ३४ पश्यतोवासुदेवस्यपार्थस्याथशिखंडिनः ॥ यतमानाऽपितेवीराद्रवमाणान्महारथान् ३५ ना
शक्नुवन्वारयितुंभीष्मबाणप्रपीडितान् ॥ महेंद्रसमवीर्येणवध्यमानामहाचमूः ३६ अम्यज्यतमहाराजनचद्वौसहधावतः ॥ आविद्धनरनागाश्वपतितध्वजकूब
रम् ३७ अनीकंपांडुपुत्राणांहाहाभूतमचेतनम् ॥ जघानात्रपितापुत्रंपुत्रश्चपितरंतथा ३८ प्रियंसखायंचाक्रंदेसखादैवबलात्कृतः ॥ विमुच्यकवचान्यन्ये
पांडुपुत्रस्यसैनिकाः ३९ विमुक्तकेशाधावंतःप्रत्यदृश्यंतभारत ॥ तद्रोकुलमिवोद्भातमुद्भांतरथयूथपम् ४० दृष्टोपांडुपुत्रस्यसैन्यमार्तस्वरंतदा ॥ प्रभज्य
मानंसैन्यंतुदृष्ट्वायादवनंदनः ४१ उवाचपार्थवभिःसुमिहृद्यरथमुतमम् ॥ अयंसकालःसंप्राप्तःपार्थयस्तेऽभिकांक्षितः ४२ प्रहरस्वनरव्याघ्रनचेन्मोहादिमुह्य
से ॥ यत्त्वयाकथितंवरिपुराराराज्ञांसमामने ४३

भीष्मद्रोणमुखान्सर्वान्वार्तस्यसैनिकान् ॥ सानुबंधान्हनिष्यामियेमांयोत्स्यतिसंयुगे ४४ इतितत्कुरुकौंतेयसत्यंवाक्यमरिंदम ॥ बीभत्सोपश्यसैन्यंस्वं
भज्यमानंततस्ततः ४५ द्रवतश्चमहीपालान्पश्ययौधिष्ठिरेवले ॥ दृष्ट्वाहिभीष्मंसमरेव्यात्ताननमिवांतकम् ४६ भयार्ताःप्रपलायंतेसिंहात्क्षुद्रमृगाइव ॥ एव
मुक्तःप्रत्युवाचवासुदेवंधनंजयः ४७ नोदयाश्चान्यतोभीष्मोविगाहेतद्वलार्णवम् ॥ पातयिष्यामिदुर्धर्षवृद्धंकुरुपितामहम् ४८ ॥ संजयउवाच ॥ ततोऽश्वाम्
रजतप्रख्यान्नोदयामासमाधवः ॥ यतोभीष्मरथोराजनदुष्प्रेक्ष्योरश्मिवानिव ४९ ततस्तत्पुनरावृत्तंयुधिष्ठिरबलमहत् ॥ दृष्ट्वापार्थमहाबाहुंभीष्मायोद्यतमा
हवे ५० ततोभीष्मःकुरुश्रेष्ठसिंहवद्दिनदन्मुहुः ॥ धनंजयरथंशीघ्रंशरवर्षैरवाकिरत् ५१ क्षणेनसरथस्तस्यसहयःसहसारथिः ॥ शरवर्षेणमहतासंछन्नोप्रका
शते ५२ वासुदेवस्त्वसंभ्रांतोधैर्यमास्थायसत्त्ववान् ॥ चोदयामासतानश्चान्विचिंतान्भीष्मसायकैः ५३ ततःपार्थोधनुर्गृह्यादिव्यंजलदनिःस्वनम् ॥ पातया
मासभीष्मस्यधनुश्छित्वात्रिभिःशरैः ५४ सच्छिन्नधन्वाकौरव्यःपुनरन्यन्महद्वनुः ॥ निमिषांतरमात्रेणसज्जंचक्रेपितातव ५५ विचकर्षततोदोभ्यांधनुर्ज
लदनिःस्वनम् ॥ अथास्यतदपिकुद्वश्चिच्छेदधनुर्जुनः ५६ तस्यतत्पूजयामासलाघवंशांतनोःसुतः ॥ साधुपार्थमहाबाहोसाधुभोपांडुनंदन ५७ त्वय्ये
वैतदुत्तरूपमहत्कर्मधनंजय ॥ प्रीतोऽस्मिसुभृशंपुत्रकुरुयुद्धंमयासह ५८ इतिपार्थप्रशस्याथप्रगृह्यान्महद्वनुः ॥ सुमोचसमरेवीरःशरान्पार्थरथंप्रति ५९
अदर्शयद्वासुदेवोहययानेपरंबलम् ॥ मोघान्कुर्वन्शरान्पांडवस्यलाघवाच्च ६० तथाभीष्मस्तुसुदृढंवासुदेवधनंजयौ ॥ विव्याधनिशितैर्बाणैःसर्वगात्रेषु
भारत ६१ शुशुभातेनरव्याघ्रौतौभीष्मशरविक्षतौ ॥ गौट्वाविवसंरब्धौविषाणैर्लिखितांकितौ ६२ पुनश्चापिसुसंरब्धःशरैःशतसहस्रशः ॥ कृष्णयोर्युधि
संरब्धोभीष्मोऽथावारयद्दिशः ६३ वार्ष्णेयंचशरैस्तीक्ष्णैःकंपयामासरोषितः ॥ मुहुरभ्यर्दयन्भीष्मःप्रहस्यस्वनवत्तदा ६४ ततस्तुकृष्णःसमरेदृष्ट्वाभीष्मपराक्
मम् ॥ संप्रेक्ष्यचमहाबाहुःपार्थस्यमृदुयुद्धताम् ६५ भीष्मंचशरवर्षाणिसृजंतमनिशंयुधि ॥ प्रतपंतमिवादित्यंमध्यमासाद्यसेनयोः ६६ वरान्वरान्विनि
घ्रंतंपांडुपुत्रस्यसैनिकान् ॥ युगांतमिवकुर्वाणंभीष्मयौधिष्ठिरेवले ६७ अमृष्यमाणोभगवान्केशवःपरवीरहा ॥ अर्चितयदमेयात्मानास्तियौधिष्ठिरंबलम् ६८
एकाह्राहिरणेभीष्मोनाशयेद्देवदानवान् ॥ किंपांडुसुतान्युद्धेसबलान्सपदानुगान् ६९ द्रवतेचमहासैन्यंपांडवस्यमहात्मनः ॥ एतेचकौरवास्तूर्णप्रभगान्
वीक्ष्यसोमकान् ७० प्राद्रवंतिरणेदृष्ट्वाहर्षयंतःपितामहम् ॥ सोऽहंभीष्मंनिहन्म्यधपांडवार्थायदंशितः ७१ भारमेतंविनेष्यामिपांडवानांमहात्मनाम् ॥
अर्जुनोहिशरैस्तीक्ष्णैर्वध्यमानोऽपिसंयुगे ७२

७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१। ८२ समुदीर्यमाणं वर्धमानप्रयत्नं ८३। ८४। ८५। ८६ अश्विनोरश्विपुत्रयोर्दकुसहदेवयोः ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५

कर्तव्यं नाभिजानातिरणेभीष्मस्य गौरवात् ॥ तथा चित्तयतस्तस्य भूय एव पितामहः ॥ प्रेषयामास संकुद्धः शरान् पार्थ रथं प्रति ७३ तेषां बहुत्वात् भृशं शराणां दिशश्च
सर्वाः पिहिता बभूवुः ॥ नचांतरिक्षं न दिशो न भूमिर्न भास्करोऽदृश्यतरश्चिमाली ७४ ववुश्च वातास्तु मुलाः सधूमादिशश्च सर्वाः क्षुभिता बभूवुः ॥ द्रोणो विकर्णोऽथ
जयद्रथश्च भूरिश्रवाः कृतवर्मा कृपश्च ७५ श्रुतायुर्बध्मपतिश्च राजा विद्वानुविदौ च सुदक्षिणश्च ॥ प्राच्याश्च सौवीरगणाश्च सर्वे वसातयः क्षुद्रकमालवाश्च ७६ किरीटिनं
त्वरमाणाऽभिसन्निदेशगाः शांतनवस्य राज्ञः ॥ तं वाजिपादातरथौघजालैरेकसाहस्रशतैर्ददर्श ७७ किरीटिनं संपरिवार्यमाणं शिनेर्न सावारण्यूथपैश्च ॥ ततस्तु
दृष्ट्वाऽर्जुनवासुदेवौ पदातिनागाश्च रथैः समंतात् ७८ अभिदुतौ शस्त्रभृतांवरिष्ठौ शिनिप्रवीरोऽभिससारतूर्ण ॥ सतान्यनीकानि महाधनुष्मान् शिनिप्रवीरः सहसाऽभि
पत्य ७९ चकार साहाय्यमथार्जुनस्य विष्णुर्यथा वृत्रनिषूदनस्य ॥ विशीर्णनागाश्च रथध्वजौ घंभीष्मेण वित्रासितसर्वयोधम् ८० युधिष्ठिरानीकमभिद्रवंतं प्रोवाच सं
दृश्य शिनिप्रवीरः ॥ कक्षत्रियायास्यथ नैषधर्मः सतां पुरस्तात् कथितः पुराणैः ८१ मास्वां प्रतिज्ञां त्यजत प्रवीराः स्ववीरधर्मपरिपालयध्वम् ॥ तान्वासवानंतरजोनि
शाम्य न रेंद्रमुख्यान् द्रवतः समंतात् ८२ पार्थस्य दृष्ट्वा मृदुयुद्धतां च भीष्मं च संख्ये समुदीर्यमाणम् ॥ अमृष्यमाणः सततो महात्मा यशस्विनं सर्वदशार्हभर्ता ८३ उवाच
शैनेयमभिप्रशंसन् दृष्ट्वा कुरूनापततः समग्रान् ॥ येषां तितेयां तु शिनिप्रवीरयेऽपि स्थिताः सात्वततेऽपि यांतु ८४ भीष्मं रथात्पश्यन् निपात्यमानं द्रोणं च संख्ये सगणं म
याऽद्य ॥ न मे रथो सात्वतकौरवाणां कुद्धस्य मुच्ये तरणेऽद्य कश्चित् ८५ तस्मादहं गृह्य रथांगमुग्रं प्राणं हरिष्यामि महाव्रतस्य ॥ निहत्य भीष्मं सगणं तथाऽऽजौ द्रोणं च शै
नेय रथप्रवीरौ ८६ प्रीतिकरिष्यामि धनं जयस्य राज्ञश्च भीमस्य तथाऽश्विनोश्च ॥ निहत्य सर्वान् दृष्ट्वा राष्ट्रपुत्रांस्तत्पक्षिणो ये च न रेंद्रमुख्याः ८७ राज्येन राजानमजात
शत्रुं संपादयिष्याम्यहमद्यहृष्टः ॥ ततः सुनाभं वसुदेवपुत्रः सूर्यप्रभं वज्रसमप्रभावम् ८८ क्षुरांतमुद्यम्य भुजेन चक्रं रथादवधुत्य विसृज्य बाहून् ॥ संकंपयन् गंगां च रणैर्म
हात्मा वेगेन कृष्णः प्रससार भीष्मम् ८९ मदाधमाजौ समुदीर्णदंर्पसिंहो जिघांसन्निवारणेंद्रम् ॥ सोऽभिद्रवन् भीष्ममनीकमध्ये कुद्धो महेंद्रावरजः प्रमाथी ९० व्यालं
विपीतांतपटश्च काशेनोयथा खेतडितावनद्धः ॥ सुदर्शनं चास्य रराज शौरैस्तच्चक्रपद्मं सुभुजोरुनालम् ९१ यथादिपद्मं तरुणां कवर्णं रराज नारायणनाभिजातम् ॥
तत्कृष्णकोपोदयसूर्यबुद्धं क्षुरांततीक्ष्णाग्रसुजातपत्रम् ९२ तस्यैव देहो रुसरः प्ररूढं रराज नारायणबाहुनालम् ॥ तमातचक्रं प्रणदंतमुच्चैः कुद्धं महेंद्रावरजं समीक्ष्य ९३
सर्वाणि भूतानि भृशं विनेदुः क्षयं कुरूणां निवर्चितयित्वा ॥ सवासुदेवः प्रगृहीतचक्रः संवर्तयिष्यन्निवसर्वलोकम् ९४ अभ्युत्पतन् लोकगुरुर्बभूव तानि धक्ष्यन्निवधूम्
केतुः ॥ तमाद्रवंतं प्रगृहीतचक्रं दृष्ट्वा देवं शांतनवस्तदानीं ९५

९६। ९७। ९८। ९९। १००। १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९ प्रजिघाय प्रेषयामास १० शरप्रवेकान् बाणश्रेष्ठान् ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८

असंभ्रमंतद्विचकर्षदोभ्यां महाधनुर्गांडिवतुल्यघोषम् ॥ उवाच भीष्मस्तमनंतपौरुषं गोविंदमाजावविमूढचेताः ९६ एहो हि देवेश जगन्निवासनमोऽस्तु ते माधवचक्र
पाणे ॥ प्रसह्यमां पातय लोकनाथ रथोत्तमात्सर्वशरण्यसंख्ये ९७ त्वया हतस्यापि ममाद्यकृष्णश्रेयः परस्मिन्निह चैव लोके ॥ संभावितोऽस्म्यंधकवृष्णिनाथलोकेऽस्मि
र्वीरतवाभियानात् ९८ रथादवधुत्य ततस्त्वरवान् पार्थोऽप्यनुदुत्य यदुप्रवीरम् ॥ जग्राह पीनोत्तमलंबबाहुं बाहोर्हरेर्व्यायतपीनबाहुः ९९ निगृह्यमाणश्च तदाऽऽ
दिदेवो भृशं सरोषः किल चात्मयोगी ॥ आदाय वेगेन जगाम विष्णुर्जिष्णुं महावातद्वैकवृक्षम् १०० पार्थस्तु विष्टभ्यबलेन पादौ भीष्मांति कंतूर्णमभिद्रवंतम् ॥ बला
न्निजग्राह हरिं किरीटीपदेऽथ राजन् दशमे कथंचित् १ अवस्थितं च प्रणिपत्य कृष्णं प्रीतोऽर्जुनः कांचनचित्रमाली ॥ उवाच कोपं प्रतिसंहरेति गतिर्भवान् केशव पांडवानां
२ नहास्यते कर्म यथा प्रतिज्ञं पुत्रैः शपे केशव सोदरैश्च ॥ अंतं करिष्यामि यथा कुरूणां त्वयाऽहमिन्द्रानुजसंप्रयुक्तः ३ ततः प्रतिज्ञां समयंचतस्य जनार्दनः प्रीतमनानि श
म्य ॥ स्थितः प्रिये कौरवसत्तमस्य रथं सचक्रः पुनरारुरोह ४ सतानभीषून् पुनराददानः प्रगृह्य शंखं द्विषतां निहंता ॥ विना दयामास ततो दिशश्च सपांचजन्यस्य रवेण
शौरिः ५ व्याविद्ध निष्कांगदकुंडलं तरजोविकीर्णां चितपद्मनेत्रम् ॥ विशुद्धदंष्ट्रं प्रगृहीतशंखं विचुक्रुशुः प्रेक्ष्य कुरुप्रवीराः ६ मृदंगभेरीपणवप्रणादानेभिस्वनादुं दुभि
निःस्वनाश्च ॥ ससिंहनादाश्च बभूवु रुर्याः सर्वेष्वनीकेषु ततः कुरूणां ७ गांडीवघोषः स्तनयित्नु कल्पोजगाम पार्थस्य नभो दिशश्च ॥ जग्मुश्च बाणा विमलाः प्रसन्नाः सर्वा
दिशः पांडवचापमुक्ताः ८ तं कौरवाणामधिपोजवेन भीष्मेण भूरिश्रवसा च सार्धं ॥ अभ्युद्यया बुध्यत बाणपाणिः कक्षं दिधक्षन्निवधूम्केतुः ९ अथार्जुनाय प्रजिघाय भ
ल्लान् भूरिश्रवाः सप्तसुवर्णपुंखान् ॥ दुर्योधनस्तोमरमुग्रवेगं शल्यो गदां शांतनवश्च शक्तिं ११० सप्तभिः सप्तशरप्रवेकान्संवार्य भूरिश्रवसा विसृष्टान् ॥ शितेन दुर्योधन
बाहुमुक्तं क्षुरेण ततो मरमुन्ममाथ ११ ततः शुभामापतती सशक्तिविद्युत्प्रभां शांतनवेन मुक्तां ॥ गदां च मद्राधिपबाहुमुक्तां द्वाभ्यां शराभ्यां निचकर्तवीरः १२ ततो
भुजाभ्यां बलवद्विकृष्य चित्रधनुर्गांडिवमप्रमेयम् ॥ माहेंद्रमस्त्रं विधिवत् सुधोरं प्रादुश्चकाराहुतमंतरिक्षे १३ तेनोत्तमास्त्रेण ततो महात्मा सर्वाण्यनीकानि महाधनुष्मा
न् ॥ शरौघजालैर्विमलाग्निवर्णैर्निवारयामास किरीटमाली १४ शिलीमुखाः पार्थधनुः प्रमुक्तारथान् ध्वजाग्राणि धनुषि बाहून् ॥ निरुत्य देहान् विविशुः परेषां न रेंद्रनागं
द्रुतरंगमाणां १५ ततो दिशः सोनुऽदिशश्च पार्थः शरैः सुधारैः समरे वितत्य ॥ गांडीवशब्देन मनां सितेषां किरीटमाली व्यथयांचकार १६ तस्मिंस्तथा घोरतमे प्रवृत्ते
शंखस्वनादुं दुभिनिःस्वनाश्च ॥ अंतर्हितगांडिवनिःस्वनेन बभूवु रुर्याश्च रथप्रणादाः १७ गांडीवशब्दं तमथो विदित्वा विराटराजप्रमुखाः प्रवीराः ॥ पांचालराजो
दुपदश्च वीरस्तं देशमाजग्मुर्दीनसत्त्वाः १८

सर्वाणिसैन्यानि तु तावकानियतोयतोर्गादि ः प्रणादः ॥ ततस्ततः सन्नतिमेवजग्मुर्मतंप्रतीपोऽभिससारकश्चित् १९ तस्मिन्सुचोरेनृपसंप्रहारेहताः प्रवीराः सरथा
श्वसूताः ॥ गजाश्चनाराचनिपाततप्तमहापताकाः शुभरुक्मकक्ष्याः १२० परीतसत्वाः सहसानिपेतुः किरीटिनाभिन्नतनुत्रकायाः ॥ दृढहताः पत्रिभिरुग्रवेगैः पा
थेनः गृहीतमलेः शितायैः २१ निकृत्तयंत्रानिहतेंद्रकीलाध्वजामहांतो ध्वजिनीमुखेषु ॥ पदातिसंघाश्चरथाश्चसंख्येहयाश्चनागाश्चधनंजयेन २२ बाणाहतास्तूर्णम
पेतसत्वाविष्टभ्यगात्राणिनिपेतुरुर्व्या ॥ ऐंद्रेणतेनास्त्रवरेणराजनमहाहवेभिन्नतनुत्रदेहाः २३ ततः शरौघैर्निशितैः किरीटिना नृदेहशस्त्रक्षतलोहितोदा ॥ नदीसुघो
रानरमेदफेनाप्रवर्तितातत्ररणाजिरेवै २४ वेगेनसास्तीवृथुप्रवाहापरेतनागाश्चशरीररोधा ॥ नरेंद्रमज्जोच्छ्रितमांसपंकाप्रभूतरक्षोगणभूतसेविता २५ शिरःक
पालाकुलकेशशाद्वलाशरीरसंघातसहस्रवाहिनी ॥ विशीर्णनानाकवचोर्मिसंकुलानराश्चनागास्थिनिकृत्तशर्करा २६ श्वकंकशालावृकगृध्रकैः क्रव्यादसंवैश्वतरक्षुभि
श्च ॥ उपेतकूलाददृशुर्मनुष्याः कूरांमहावैतरणीप्रकाशां २७ प्रवर्तितामर्जुनबाणसंवैर्मेदोवसासृक्प्रवहांसुभीमां ॥ हतप्रवीरांचतथैवदृष्टासेनांकुरूणामथफाल्गुने
न २८ तेचेदिपांचालकरूपमत्स्याः पार्थाश्चसर्वेसहिताः प्रणेदुः ॥ जयप्रगल्भाः पुरुषप्रवीराः संत्रासयंतः कुरुवीरयोधान् २९ हतप्रवीराणिबलानिदृष्ट्वाकिरीटिनाश
त्रुभयावहेन ॥ वित्रास्यसेनां ध्वजिनीपतीनांसिहोमृगाणामिवयूथसंघान् १३० विनेदतुस्तावतिहर्षयुक्तौगांडीवधन्वाचजनार्दनश्च ॥ ततोरविंसंवृतरश्मिजालंदृष्ट्वा
भृशंशस्त्रपरिक्षतांगाः ३१ तदैंद्रमस्त्रं विततंचघोरमसह्यमुद्रीक्ष्ययुगांतकल्पम् ॥ अथापयानंकुरवः समीष्माः सद्रोणदुर्योधनबालिहकाश्च ३२ चकुर्निशांसंधिगतां
समीक्ष्यविभावसोर्लोहितरागयुक्तां ॥ अवाप्यकीर्तिचयशश्चलोकेविजित्यशूंश्चधनंजयोऽपि ३३ ययौनरेंद्रैः सहसोदरैश्चसमातकर्मशिबिरंनिशायां ॥ ततः प्रजज्ञे
तुमुलः कुरूणां निशामुखेघोरतमः प्रणादः ३४ रणेस्थानामयुतं निहत्य हता गजाः सप्तशतार्जुनेन ॥ प्राच्याश्चसौवीरगणाश्चसर्वे निपातिताः क्षुद्रकमालवाश्च ३५ मह
त्कृतं कर्म धनंजयेन कर्तुं यथानार्हति काश्चिदन्यः ॥ श्रुतायुर्बष्टपतिश्चराजातथैवदुर्मर्षणचित्रसेनौ ३६ द्रोणः कृपः सैधवबालिहकौ चभूरिश्रवाः शल्यशलौचराजन ॥
अन्येचयोधाः शतशः समेताः कुद्वेनपार्थेनरणस्यमध्ये ३७ स्वबाहुवीर्येणजिताः समीष्माः किरीटिनालोकमहारथेन ॥ इतिब्रुवंतः शिबिराणिजग्मुः सर्वे गणाभारतये
त्वदीयाः ३८ उल्कासहस्रैश्चसुसंप्रदीप्तैर्विभ्राजमानैश्चतथाप्रदीपैः ॥ किरीटिवित्रासितसर्वयोधाचक्रेनिवेशं ध्वजिनीकुरूणां ॥ १३९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणिभीष्मवधप० तृतीयदिवसावहारे एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ व्युष्टां निशां भारतभारतानामनीकिनीनां प्रमुखेम
हात्मा ॥ ययौ सप्तान् प्रतिजातकोपो वृतः समग्रेण बलेन भीष्मः १

१।२।४।५।६ व्यालोव्यूहविशेषस्तेनानाविधगूढसारं च ॥ ८ सूपस्करं सुचक्रं सोत्तरबंधुरेष उत्तरेणाच्छादनेन बंधुरारम्याईषातत्सहितं ९ चतुश्चतुरावृतं व्यालानां गजानां

तंद्रोणदुर्योधनबालिहकाश्चतथैवदुर्मर्षणचित्रसेनौ ॥ जयद्रथश्चातिबलौघैर्नृपास्तथाऽन्ये प्रययुः समंतात् २ सतैर्महद्भिश्चमहारथैश्चतेजस्विभिर्वीर्यवद्भिश्चराजन ॥
रराजराजासतुराजमुख्यैर्वृतः सदैवैरिवज्रपाणिः ३ तस्मिन्ननीकप्रमुखेविषक्तादोधूयमानाश्चमहापताकाः ॥ सुरक्तपीतासितपांडुराभामहागजस्कंधगताविरेजुः
४ सावाहिनीशांतनवेनगुप्तामहारथैर्वारणवाजिभिश्च ॥ बभौसवियुक्तस्तनयितुक्लपाजलागमेद्यौरिवजातमेघा ५ ततोरणायाभिमुखीप्रयाताप्रत्यर्जुनंशांतनवा
भिगुप्ता ॥ सेनामहोग्रासहसाकुरूणावेगोयथाभीमइवापगायाः ६ तंव्यालनानाविधगूढसारंगजाश्चपादातरथौघपक्षम् ॥ व्यूहंमहामेघसमंमहात्माददर्शदूरात्क
पिराजकेतुः ७ विनिर्ययौकेतुमतारथेननरर्षभः श्वेतहयेनवीरः ॥ वरूथिनासैन्यमुखेमहात्मावधेष्टतः सर्वसपत्नयूनाम् ८ सूपस्करं सोत्तरबंधुरेषयत्तंयदूनामृषभेण
संख्ये ॥ कपिध्वजंप्रेक्ष्यविषेदुराजौसहैवपुत्रैस्तवकौरवेयाः ९ प्रकर्षतागुप्तमुदायुधेनकिरीटिनालोकमहारथेन ॥ तंव्यूहराजंददृशुस्त्वदीयाश्चतुश्चतुर्व्यालसहस्र
कर्ण १० यथाहिपूर्वेऽहनिधर्मराज्ञाव्यूहः कृतः कौरवसत्तमेन ॥ तथानभूतोभुविमानुषेषुनदृष्टपूर्वोचसंश्रुतश्च ११ ततोयथादेशमुपेत्यतस्थुः पांचालमुख्याः स
हचेदिमुख्यैः ॥ ततः समादेशसमाहतानिभेरीसहस्राणिविनेदुराजौ १२ शंखस्वनास्तूर्यरथस्वनाश्चसर्वेष्वनीकेषुससिंहनादाः ॥ ततः सबाणानिमहास्वनानिवि
स्फार्यमाणानिधनूंषिवीरैः १३ क्षणेनभेरीपणवप्रणादानंतर्दधुः शंखमहास्वानाश्च ॥ तच्छंखशब्दावृतमंतरिक्षमुद्धूतभौमदुतरेणुजालम् १४ महावितानावतत
प्रकाशमालोक्यवीराः सहसाऽभिपेतुः ॥ रथीरथेनाभिहतः ससूतः पपातसाश्वः सरथः सकेतुः १५ गजोगजेनाभिहतः पपातपदातिनाचाभिहतः पदातिः ॥ आवर्त
मानान्यभिवर्तमानैर्घोरीकृतान्यदुतदर्शनानि १६ प्रासैश्चखड्गैश्चसमाहतानिसदश्ववृंदानिसदश्ववृंदैः ॥ सुवर्णतारागणभूषितानिसूर्यप्रभाभानिशरावराणि १७
विदार्यमाणानिपरश्वधैश्चप्रासैश्चखड्गैश्चनिपेतुरुर्व्याम् ॥ गजैर्विषाणैर्वरहस्त रुग्णाः केचित्ससूतारथिनः प्रपेतुः १८ गजर्षभाश्चापिरथर्षभेणनिपातिताबाणहताः
पृथिव्याम् ॥ गजौघवेगोद्धतसादितानांश्रुत्वाविषेदुः सहसामनुष्याः १९ आर्तस्वनंसादिपदातियूनांविषाणगात्रावरताडितानाम् ॥ संभ्रांतनागाश्चरथेमुहूर्तमहा
क्षेपेसपिपदातियूनाम् २० महारथैः संपरिवार्यमाणोददर्शभीष्मः कपिराजकेतुम् ॥ तंपंचतालोच्छ्रिततालकेतुः सदश्ववेगादुतवीर्ययानः २१ महास्रबाणाशनिदी
प्तिमंतंकिरीटिनंशांतनवोऽभ्यधावत् ॥ तथैवशक्रप्रतिमप्रभावमिंद्रात्मजंद्रोणमुखाविससुः २२ कृपश्चशल्यश्चविविंशतिश्चदुर्योधनः सौमदत्तिश्चराजन ॥ ततोरथा
नांप्रमुखादुपेत्यसर्वास्त्रवित्कांचनचित्रवर्मा २३ जवेनशूरोऽभिससारसर्वास्तानर्जुनस्यात्मसुतोऽभिमन्युः ॥ तेषांमहास्त्राणिमहारथानामसह्यकर्माविनिहत्यकार्ष्णिः २४

बभौमहामंत्रदुतार्चिमालीसदोगतः सनभगवानिवाग्निः ॥ ततः सतूर्णरुधिरोदफेनांकृत्वानदीमाशुरणेरिपूर्णम् २५ जगामसौभद्रमतीत्यभीष्मोमहारथंपार्थमदीनस
त्वः ॥ ततः प्रहस्याद्भुतविक्रमेणगांडीवमुक्तेनशिलाशितेन २६ विपाठजालेनमहास्रजालंविनाशयामासकिरीटमाली ॥ तमुत्तमंसर्वधनुर्धराणामसक्तकर्माकपिरा
जकेतुः २७ भीष्ममहात्माऽभिववर्षतूर्णशरौघजालैर्विमलैश्चभलैः ॥ तथैवभीष्माहतमंतरिक्षेमहास्रजालंकपिराजकेतोः २८ विशीर्यमाणंददृशुस्त्वदीयादिवाक्रे
णेवतमोभिभूतम् ॥ एवंविधंकार्मुकभीमनादमदीनवत्सत्पुरुषोत्तमाभ्याम् ॥ ददर्शलोकः कुरुसृजयाश्चतद्वैरथंभीष्मधनंजयाभ्याम् २९ ॥ इतिश्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीष्मार्जुनद्वैरथेषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ द्रौणिर्भूरिश्रवाःशल्यश्चित्रसेनश्चमारिषः ॥ पुत्रः
सांयमनेश्चैवसौभद्रंपर्यवारयन् १ संसक्तमतितेजोभिस्तमेकंददृशुर्जनाः ॥ पंचभिर्मनुजव्याघ्रैर्गजैःसिंहशिंशुंयथा २ नातिलक्ष्यतयाकश्चिन्नशौर्येनपराक्रमे ॥
बभूवसदृशःकार्पणेर्नास्त्रेनापिचलाघवे ३ तथातमात्मजंयुद्धेविक्रमंतमरिंदमम् ॥ दृष्ट्वापार्थःसुसंयतंसिंहनादमथानदत् ४ पीडयानंतुतत्सैन्यंपौत्रंतवविशांपते ॥
दृष्ट्वात्वदीयाराजेंद्रसमंतात्पर्यवारयन् ५ ध्वजिनींघातैराष्ट्राणांदीनशरुरदीनवत् ॥ प्रत्युद्ययौससौभद्रस्तेजसाचबलेनच ६ तस्यलाघवमार्गस्थमादित्यसदृशप्र
भम् ॥ व्यदृश्यतमहच्चापंसमरेयुध्यतःपरैः ७ सद्रौणिमिषुणैकेनविद्धाशल्यंचपंचभिः ॥ ध्वजंसांयमनेश्चैवसोऽष्टाभिश्चिच्छिदेततः ८ रुक्मदंडांमहाशक्तिंप्रेषि
तांसौमदत्तिना ॥ शितेनोरगसंकाशांपत्रिणाऽपजहारताम् ९ शल्यस्यचमहावेगानस्यतःसमरेशरान् ॥ निवार्यार्जुनदायादोजघानचतुरोहयान् १० भूरिश्रवा
श्चशल्यश्चद्रौणिःसांयमनिःशलः ॥ नाभ्यवर्तंतसंरब्धाःकार्पणेर्बाहुबलोदयम् ११ ततस्त्रिगर्ताराजेंद्रमद्राश्चसहकेकयैः ॥ पंचविंशतिसाहस्रास्तवपुत्रेणचोदि
ताः १२ धनुर्वेदविदोमुख्याअजेयाःशत्रुभिर्युधि ॥ सहपुत्रंजिघांसंतंपरिववुःकिरीटिनम् १३ तौतुतत्रपितापुत्रौपरिक्षितौमहारथौ ॥ ददर्शराजनपांचाल्यः
सेनापतिररिंदम १४ सवारणरथौघानांसहस्रैर्बहुभिर्वृतः ॥ वाजिभिःपत्तिभिश्चैववृतःशतसहस्रशः १५ धनुर्विस्फार्यसंकुद्धो नोदयित्वाचवाहिनीम् ॥ ययौतंम
द्रकानीकंकेकयांश्चपरंतप १६ तेनकीर्तिमतागुप्तमनीकंदृढधन्वना ॥ संरब्धरथनागाश्वयोत्स्यमानमशोभत १७ सोऽर्जुनप्रमुखेयांतंपांचालकुलवर्धनः ॥
त्रिभिःशारद्वतंबाणैर्जबुद्देशेसमार्पयत् १८ ततःसमद्रकानहत्वादशैवदशभिःशरैः ॥ पृष्ठरक्षंजघानाशुभलेनरुतवर्मणः १९ दमनंचापिदायादंपौरवस्यमहात्मनः ॥
जघानविमलाग्नेनाराचेनपरंतपः २० ततःसांयमनेःपुत्रःपांचाल्यंयुद्धदुर्मदम् ॥ अविध्यात्रिंशताबाणैर्दशभिश्चास्यसारथिम् २१ सोऽतिविद्धोमहेष्वासःसृ
क्किणीपरिसंलिहन् ॥ भलेनभृशतीक्ष्णेननिचकर्तास्यकार्मुकम् २२

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ ॥ इतिभीष्मपर्वणि नीलकण्ठीयेभारतभाष्ये एकषष्टितमो

अथैनंपंचविंशत्याक्षिप्रमेवसमार्पयत् ॥ अश्वांश्चास्यावधीद्राजनुभौतौपार्ष्णिसारथी २३ सहताश्वरथेतिष्ठन्नददर्शभरतर्षभ ॥ पुत्रःसांयमनेःपुत्रंपांचाल्यस्य
महात्मनः २४ सप्रगृह्यमहाघोरंनिस्त्रिंशन्नरमायसम् ॥ पदातिस्तूर्णमानच्छेदधस्थंपुरुषर्षभः २५ तंमहौघमिवायातंखात्पतंतमिवोरगम् ॥ भ्रांतावरणानि
स्त्रिंशंकालोत्सृष्टमिवांतकम् २६ दीप्यमानमिवादित्यंमत्तवारणविक्रमम् ॥ अपश्यन्पांडवास्तत्रघृष्टयुग्मश्चपार्षतः २७ तस्यपांचालदायादःप्रतीपमभिधाव
तः ॥ शितनिस्त्रिंशहस्तस्यशरावरणधारिणः २८ बाणवेगमतीतस्यतथाऽन्याशमुपेयुषः ॥ त्वरन्सेनापतिःकुद्धोविभेदगदयाशिरः २९ तस्यराजनसनिस्त्रिं
शंसुप्रभंचशरावरम् ॥ हतस्यपततोहस्तःद्वेगेनन्यपतद्भुवि ३० तंनिहत्यगदाग्रेणसलेभेपरमांसुदम् ॥ पुत्रःपांचालराजस्यमहात्माभीमविक्रमः ३१ तस्मि
नहतमहेष्वासेराजपुत्रेमहारथे ॥ हाहाकारोमहानासीत्तवसैन्यस्यमारिष ३२ ततःसांयमनिःकुद्धोदृष्ट्वानिहतमात्मजम् ॥ अभिदुद्रावगेनपांचाल्यंयुद्धदुर्म
दम् ३३ तौतत्रसमरेश्वरौसमेतौयुद्धदुर्मदौ ॥ ददृशुःसर्वराजानःकुरवःपांडवास्तथा ३४ ततःसांयमनिःकुद्धःपार्षतंपरवीरहा ॥ आजघानान्निभिर्बाणैस्तोत्रैरि
वमहाद्विपम् ३५ तथैवपार्षतंशूरंशल्यःसमितिशोभनः ॥ आजघानोरसिकुद्धस्ततोयुद्धमवर्तत ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप० चतुर्थयु
द्धदिवसेसांयमनिपुत्रवधेएकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ४४ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ दैवमेवपरमन्येपौरुषादपिसंजय ॥ यत्सैन्यंममपुत्रस्यपांडुसैन्येनबाध्यते १
नित्यंहिमामकांस्तातहतानेवहिंसांसि ॥ अव्यग्रांश्चप्रहृष्टांश्चनित्यंशंसिपांडवान् २ हिनान्पुरुषकारेणमामकानद्यसंजय ॥ पातितान्पात्यमानांश्चहताने
वचशंससि ३ युध्यमानान्यथाशक्तिघटमानजयंप्रति ॥ पांडवाहिजयंत्येवजीयंतेचैवमामकाः ४ सोऽहंतीव्राणिदुःखानिदुर्योधनकृतानिच ॥ श्रोष्यामिस
ततंतातदुःसहानिबहूनिच ५ तमुपायंनपश्यामिजीयेरन्येनपांडवान् ॥ मामकाविजयंयुद्धेप्राप्नुयुर्येनसंजय ६ संजयउवाच ॥ क्षयंमनुष्यदेहानांगजवा
जित्यक्षयम् ॥ ७ धृष्टराष्ट्ररथिरोदृष्ट्वातैवाएनयोऽपराज ७ धृष्टयुःस्तुल्येऽपीडितोऽपराजिह्वरैः ॥ पीडयामाससंकुद्धोमद्राधिपतिमायुः ८ तत्रा
हुतमपश्यामपार्षतस्यपराक्रमम् ॥ न्यवारयतयस्तूर्णशल्यंसमितिशोभनम् ९ नांतरंदृश्यतेतत्रतयोश्चरथिनोस्तदा ॥ मुहूर्तमिवतद्युद्धंतयोःसममिवा
भवत् १० ततःशल्योमहाराजघृष्टयुग्मस्यसंयुगे ॥ धनुश्चिच्छेदभलेनपीतेननिशितेनच ११ अथैनंशरवर्षेणच्छादयामाससंयुगे ॥ गिरिजलागमेयद्वज्ज
लदाजलवृष्टिभिः १२ अभिमन्युस्ततःकुद्धोदृष्टयुग्मेचपीडिते ॥ अभिदुद्रावगेनमद्रराजरथंप्रति १३

उक्त्यायः ॥ १९ ॥   ॥ ॥ अ ॥   ॥ ॥ अ ॥   ॥ अ ॥   ॥ वैश्वमेवेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

ततोमद्राधिपरथंकार्ष्णिःप्राप्यातिकोपनः ॥ आर्तीयनिममेयात्माविष्याधनिशितैःशरैः १४ ततस्तुतावकाराजनपरीप्संतोऽर्जुनिरणे ॥ मद्राजरथंतूर्णपरि
 वार्यावतस्थिरे १५ दुर्योधनोविकर्णश्चदुःशासनविर्विशती ॥ दुर्मर्षणोदुःसहश्चाचित्रसेनोऽथदुर्मुखः १६ सत्यव्रतश्चमद्रंतेपुरुमित्रश्चभारत ॥ एतेमद्राधिपरथं
 पालयंतःस्थितारणे १७ तानभोमसेनःसंकुदोष्टष्टुम्रश्चपार्षतः ॥ द्रौपदेयाऽभिमन्युश्चमाद्रीपुत्रौचपांडवौ १८ धार्तराष्ट्रान्दशरथान्दशैवप्रत्यवारयन् ॥ ना
 नारूपानिशस्त्राणिविमृजंतोविशंपते १९ अभ्यवर्तंतसंहृष्टाःपरस्परवधैषिणः ॥ तेषामेयुःसंग्रामेराजनदुर्मित्रितेतव २० तस्मिन्दशरथेकुद्वेवर्तमानेमहाभये ॥
 तावकानांपरेषांवाप्रेक्षकारथिनोऽभवन् २१ शस्त्राण्यनेकरूपाणिविमृजंतोमहारथाः ॥ अन्योन्यमभिनर्दंतःसंप्रहारंप्रचक्रिरे २२ तेतदाजातसंरंभाःसर्वेऽन्यो
 न्यजिघांसवः ॥ अन्योन्यमभिमर्दंतःस्पर्धमानाःपरस्परम् २३ अन्योन्यस्पर्धयाराजनज्ञातयःसंगतामिथः ॥ महास्त्राणिविमृजंतःसमापेतुरमर्षिणः २४ दु
 र्योधनस्तुसंकुदोष्टष्टुम्रमहारणे ॥ विष्याधनिशितैर्बाणैश्चतुर्भिःसमरेद्रुतम् २५ दुर्मर्षणश्चविशत्याचित्रसेनश्चपंचभिः ॥ दुर्मुखोवभिर्बाणैर्दुःसहश्चापिसप्त
 भिः २६ विर्विशतिःपंचभिश्चत्रिभिर्दुःशासनस्तथा ॥ तान्प्रत्यविध्यद्राजेंद्रपार्षतःशत्रुतापनः २७ एकैकंपंचविशत्यादर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ सत्यव्रतंचस
 मरेपुरुमित्रंचभारत २८ अभिमन्युरविध्यतुदशभिर्दशभिःशरैः ॥ माद्रीपुत्रौतुसमरेमातुलंमातुनंदनौ २९ अविध्येतांशरैस्तीक्ष्णैस्तदुत्तमिवाभवत् ॥ ततः
 शल्योमहाराजस्वस्त्रीयौरथिनावरौ ३० शरैर्बहुभिरानछत्कृतप्रतिकृतैषिणौ ॥ छाद्यमानौततस्तौतुमाद्रीपुत्रौनचेलतुः ३१ अथदुर्योधनंदृष्ट्वाभीमसेनोमहा
 बलः ॥ विधिसुःकलहस्यांतंगदांजग्राहपांडवः ३२ तमुद्यतगदंदृष्ट्वाकैलासमिवभृंगिणम् ॥ भीमसेनंमहाबाहुंपुत्रास्तेप्राद्रवन्भयात् ३३ दुर्योधनस्तुसंकुदोमा
 गधंसमचोदयत् ॥ अनीकंदशसाहस्रंकुंजराणांतरस्विनाम् ३४ गजानीकेनसहितस्तेनराजासुयोधनः ॥ मागधंपुरतःकृत्वाभीमसेनंसमभ्ययात् ३५ आपतंतंच
 तंदृष्ट्वागजानिकंठकोदरः ॥ गदापाणिरवारोहद्रथात्सिंहइवोन्नवन् ३६ अद्रिसारमयींगुर्वीप्रमृष्टमहतींगदाम् ॥ अभ्यधावद्गजानीकंव्यादितास्यइवांतकः
 ३७ सगजान्गदयानिघ्नन्व्यचरत्समरेबली ॥ भीमसेनोमहाबाहुःसवज्रइववासवः ३८ तस्यनादेनमहतामनांहृदयकंपिना ॥ व्यत्यचेष्टंतसंहत्यगजाभीमस्य
 गर्जतः ३९ ततस्तुद्रौपदीपुत्राःसौभद्रश्चमहारथः ॥ नकुलःसहदेवश्चष्टष्टुम्रश्चपार्षतः ४० पृष्ठंभीमस्यरक्षंतःशरवर्षेणवारणान् ॥ अभ्यवर्तंतधावंतोमे
 घाइवगिरीनयथा ४१ क्षुरैःक्षुरप्रैर्भल्लैश्चपीतैश्चांजलिकैःशितैः ॥ व्यहरन्नुत्तमांगानिपांडवागजयोधिनाम् ४२ शिरोभिःप्रपतद्भिश्चबाहुभिश्चविभूषितैः ॥
 अश्मवृष्टिरिवाभातिपाणिभिश्चसहांकुशैः ४३ हृतोत्तमांगाःस्फंधेषुगजानांगजयोधिनः ॥ अदृश्यंताचलाग्रेषुदुमाभग्रशिखाइव ४४

४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये

ष्टष्टुम्रहतानन्यानपश्याममहागजान् ॥ पततःपात्यमानांश्चपार्षतेनमहात्मना ४५ मागधोऽथमहीपालोगजमैरावणोपमम् ॥ प्रेषयामाससमरेसौभद्रस्यरथं
 प्रति ४६ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यमागधस्यमहागजम् ॥ जघानैकेषुणावीरःसौभद्रःपरवीरहा ४७ तस्यावर्जितनागस्यकार्ष्णिःपरपुरंजयः ॥ राज्ञोरजतपुंखेनभल्ले
 नापाहरच्छिरः ४८ विगाह्यतद्गजानीकंभीमसेनोऽपिपांडवः ॥ व्यचरत्समरेमृद्रन्गजानिद्रोगिरीनिव ४९ एकप्रहारनिहताभीमसेनेनदंतिनः ॥ अपश्यामरणे
 तस्मिन्गिरीन्वज्रहतानिव ५० भग्नदंतान्भग्नकटान्भग्नसक्थांश्चवारणान् ॥ भग्नपृष्ठत्रिकानन्यान्निहतान्पर्वतोपमान् ५१ नदतःसीदतश्चान्यानविमुखान्समरे
 गतान् ॥ विद्रुतान्भयसंविग्रास्तथाविश्रुतोऽपरान् ५२ भीमसेनस्यमार्गेषुपतितान्पर्वतोपमान् ॥ अपश्यंनिहतान्नागान्राजन्निष्ठीवतोऽपरान् ५३ वमंतोरु
 धिरंचान्येभिन्नकुंभामहागजाः ॥ विह्वलंतोगताभूमिंशैलाइवधरातले ५४ मेदोरुधिरदिग्धांगोवसामज्जासमुक्षितः ॥ व्यचरत्समरेभीमोदंडपाणिरिवांतकः ५५
 गजानांरुधिरक्लिन्नांगदांविभ्रदृकोदरः ॥ घोरःप्रतिभयश्चासीत्पिनाकीवपिनाकपृक् ५६ संमथ्यमानाःकुद्वेनभीमसेनेनदंतिनः ॥ सहसाप्राद्रवन्क्रिष्टाष्ट्रद्वंतस्तव
 वाहिनीं ५७ तंहिवीरंमहेष्वासंसौभद्रप्रमुखारथाः ॥ पर्यरक्षंतयुध्यंतंवज्रायुधमिवामराः ५८ शोणिताक्तांगदांविभ्रदुक्षितांगजशोणितैः ॥ कृतांतइवरोद्रात्माभी
 मसेनोव्यदृश्यत ५९ व्यायच्छमानंगदयादिक्षुसर्वासुभारत ॥ अपश्यामरणेभीमंनृत्यंतमिवशंकरम् ६० यमदंडोपमांगुर्वीमिंद्राशनिसमस्वनां ॥ अपश्याम
 महाराजरोद्रांविशसर्नांगदाम् ६१ विमिश्रकिशमज्जाभिःप्रदिग्धांरुधिरेणच ॥ पिनाकमिवरुद्रस्यकुद्वस्याभिघ्नतःपशून् ६२ यथापशूनांसंघातंयष्ट्यापालःप्रका
 लयेत् ॥ तथाभीमोगजानीकंगदयासमकालयत् ६३ गदयावध्यमानास्तेमार्गणैश्चसमंततः ॥ स्वान्यनीकानिमृद्रंतःप्राद्रवन्कुंजरास्तव ६४ महावातइवाभ्रा
 णिविधमित्वासवारणान् ॥ अतिष्ठुमुलेभीमःश्मशानइवशूलभृत् ६५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि चतुर्थदिवसेभीमयुद्धेद्विषष्टि
 तमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ हतेतस्मिन्गजानीकेपुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ भीमसेनंघ्नतेत्येवंसर्वसैन्यान्यचोदयत् १ ततःसर्वाण्यनीकानितवपु
 षस्यशासनात् ॥ अभ्यद्रवन्भीमसेनंनदंतंभैरवान्खवान् २ तंबलौघमपर्यंतंदेवैरपिसुदुःसहम् ॥ आपतंतंसुदुष्पारंसमुद्रमिवपर्वणि ३ रथनागाश्चकलिलंशंखदुं
 दुभिनादितम् ॥ अनंतरथपादातंनरेंद्रस्तिमितहृदम् ४ तंभीमसेनःसमरेमहोदधिमिवापरम् ॥ सेनासागरमक्षोभ्यंवेलेवसमवारयत् ५ तदाश्चर्यमपश्यामपांड
 वस्यमहात्मनः ॥ भीमसेनस्यसमरेराजन्कर्मातिमानुषम् ६ उदीर्णान्पार्थिवान्सर्वान्साश्चान्सरथकुंजरान् ॥ असंभ्रमंभीमसेनोगदयासमवारयत् ७ ससंवार्थबलौ
 घांस्तान्गदयारथिनावरः ॥ अतिष्ठुमुलेभीमोगिरिर्मैरुवाचलः ८

द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ हतेतस्मिन्निति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ सुतेजनैर्बाणैरिति शेषः ४७

अभिपत्य महाबाहुर्गुह्यमानिवेगितः ॥ सेनापतेः सुरप्रेण शिरश्चिच्छेदपांडवः ३२ संप्रहस्य च हृष्टात्मा त्रिभिर्बाणैर्महाभुजः ॥ जलसंधं विनिर्भियसोऽनयद्यम
सादनम् ३३ सुषेणं च ततो हत्वा प्रेषयामास मृत्यवे ॥ उग्रस्य स शिरस्त्राणं शिरश्चंद्रोपमं भुवि ३४ पातयामास भस्मेन कुंडलाभ्यां विभूषितम् ॥ वीरबाहुं च स तया
साश्वके तु स सारथिम् ३५ निनाय समरे वीरः परलोकाय पांडवः ॥ भीमभीमरथौ चोभीभीमसेनो ह स त्रिव ३६ पुत्रौ ते दुर्मदौ राजन्नयद्यमसादनम् ॥ ततः सुलो
चनं भीमः सुरप्रेण महाभुजे ३७ मिषतां सर्वसैन्यानामनयद्यमसादनम् ॥ पुत्रास्तु तव तं दृष्ट्वा भीमसेन पराक्रमम् ३८ शेषायेऽन्ये भवंस्तत्र ते भीमस्य भयार्दिताः ॥
विप्रदुतादिशो राजन्वध्यमाना महात्मना ३९ ततोऽब्रवीच्छांतनवः सर्वानेव महारथाः ॥ एष भीमो रणे कुद्वोधा तं राशान्महारथान् ४० यथा प्राग्र्यान्यथा ज्येष्ठा
न्यथा शूरांश्च संगतान् ॥ निपातयत्युग्रधन्वा तं प्रगृह्णातमाचिरम् ४१ एवमुक्तास्ततः सर्वे धार्तराष्ट्रस्य सैनिकाः ॥ अभ्यद्रवंत संक्रुद्धा भीमसेनं महाबलम् ४२
भगदत्तः प्रभिन्नेन कुंजरेण विशांपते ॥ अभ्ययात्स ह सा तत्र यत्र भीमो व्यवस्थितः ४३ आपतन्नेव चरणे भीमसेनं शिलीमुखैः ॥ अदृश्यं समरे चक्रे जीमूत इव भास्क
रम् ४४ अभिमन्युमुखास्तत्तुनामृष्यंत महारथाः ॥ भीमस्याच्छादनं संख्ये स्वबाहुबलमाश्रिताः ४५ त एनं शरवर्षेण समं तात्पर्यवारयन् ॥ गजं च शरवृष्ट्या तु
विभिदुस्ते समंततः ४६ सशस्त्रवृष्ट्याभिहतः समस्ते स्तैर्महारथैः ॥ प्राग्र्योतिषगजो राजन्नानालिंगैः सुतेजनैः ४७ संजातरुधिरोत्पीडः प्रेक्षणीयोऽभवद्रणे ॥
गभस्तिभिरिवार्कस्य संस्यूतो जलदोमहान् ४८ संचोदितो मदस्त्रावी भगदत्तेन वारणः ॥ अभ्यधावत तान्सवान्कालोत्सृष्ट इवांतकः ४९ द्विगुणं जवमास्थायकं
पयं श्वरैर्महीम् ॥ तस्य तत्सुमहद्रूपं दृष्ट्वा सर्वे महारथाः ५० असह्यं मन्यमानाश्चनातिप्रमनसोऽभवन् ॥ ततस्तु नृपतिः कुद्वोभीमसेनं स्तनांतरे ५१ आजवा
नमहाराजशरेणानतपर्वणा ॥ सोऽतिविद्वोमहेष्वासस्तेन राज्ञामहारथः ५२ मुच्छ्रयाऽभिपरीतात्मा ध्वजयष्टिं समाश्रयत् ॥ तांस्तु भीतान्समालक्ष्य भीम
सेनं च मुच्छ्रितम् ५३ ननादबलवन्नादं भगदत्तः प्रतापवान् ॥ ततो घटोत्कचो राजन्प्रेक्ष्य भीमं तथागतम् ५४ संक्रुद्धो राक्षसो घोरस्तत्रैवांतरधीयत् ॥
सकृत्वादारुणां मायां भीष्मणां भयवर्धिनीम् ५५ अदृश्यत निमेषार्धाद्घोररूपं समास्थितः ॥ ऐरावणं समारूढः सैव मायाकृतं स्वयम् ५६ तस्य चान्येऽपि
दिङ्गागा बभूवुरनुयायिनः ॥ अंजनो वामनश्चैव महापद्मश्च सुप्रभः ५७ त्रय एते महानागाराक्षसैः समाधिष्ठिताः ॥ महाकायास्त्रिधाराजन्प्रस्रवंतो मदंबु ५८

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८

५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ घटयंतः स्पृशंतः ८५ । ८६ । ८७

तेजोवीर्यबलोपेता महाबलपराक्रमाः ॥ घटोत्कचस्तु स्वं नागं चोदयामास तंतदा ५९ सगजं भगदत्तं तु हंतुं कामः परंतपः ॥ ते चान्ये चोदितानागाराक्षसैस्तैर्महाबलैः
६० परिपेतुः सुसंरब्धाश्चतुर्दंष्ट्राश्चतुर्दिशम् ॥ भगदत्तस्य तं नागं विषाणैरभ्यपीडयन् ६१ सपीडयमानस्तैर्नागैर्वेदनार्तः शराहतः ॥ अनदत्सु महानादमिन्द्राशानिस
मस्वनम् ६२ तस्य तं नदतो नादं सुघोरं भीमनिःस्वनम् ॥ श्रुत्वा भीष्मोऽब्रवीद्घोणं राजानं च सुयोधनम् ६३ एष युध्यति संग्रामे हौडिबेन दुरात्मना ॥ भगदत्तो महे
ष्वासः कृच्छ्रे च परिवर्तते ६४ राक्षसश्च महाकायः स च राजाऽतिकोपनः ॥ एतौ समेतौ समरे कालमृत्युसमावुभौ ६५ श्रूयते चैव त्दृष्टानां पांडवानां महास्वनः ॥
हस्तिनश्चैव सुमहान्भीतस्य रुदितध्वनिः ६६ तत्र गच्छाममद्रवो राजानं परिरक्षितुम् ॥ अरक्ष्यमाणः समरे क्षिप्रं प्राणान् विमोक्षयति ६७ ते त्वरध्वं महावीर्याः किं
चिरेण प्रयामहे ॥ महान्निवर्तते रौद्रः संग्रामो लोमहर्षणः ६८ भक्तश्च कुलपुत्रश्च शूरश्च पृतनापतिः ॥ युक्तं तस्य परित्राणं कर्तुं मस्माभिरच्युत ६९ भीष्मस्य
तद्वचः श्रुत्वा सर्वे एव महारथाः ॥ द्रोणभीष्मौ पुरस्कृत्य भगदत्तं परीप्सया ७० उत्तमं जवमास्थाय प्रययुर्न सोऽभवत् ॥ तान् प्रयातान्समालोक्य युधिष्ठिरपुरो
गमाः ७१ पंचालाः पांडवैः सार्धं पृष्ठतोऽनुययुः परान् ॥ तान्यनीकान्यथालोक्य राक्षसैर्द्रः प्रतापवान् ७२ ननाद सुमहानादं विस्फोटमशनेरिव ॥ तस्य तं निन
दं श्रुत्वा दृष्टानां श्रुद्युध्यतः ७३ भीष्मः शांतनवो भूयो भारद्वाजमभाषत ॥ नरोचते मे संग्रामो हौडिबेन दुरात्मना ७४ बलवीर्यसमाविष्टः स सहायश्च सांप्रतम् ॥
नैष शक्यो युधाजितुमपि वज्रभृता स्वयम् ७५ लब्धलक्षः प्रहारी च वयं च श्रांतवाहनाः ॥ पंचालैः पांडवैश्चैव दिवसं क्षतविक्षताः ७६ तन्न मे रोचते युद्धं पांडवैर्जित
काशिभिः ॥ बुध्यतामवहारोऽद्य श्वोयोत्स्यामः परैः सह ७७ पितामहवचः श्रुत्वा तथा च कुः स्मकौरवाः ॥ उपायेनापयानं ते घटोत्कचभयार्दिताः ७८ कौरवेषु
निवृत्तेषु पांडवाजितकाशिनः ॥ सिंहनादान् भृशं च कुः शंखान् दध्मुश्च भारत ७९ एवं तदभवद्युद्धं दिवसं भरतर्षभ ॥ पांडवानां कुरूणां च पुरस्कृत्य घटोत्कचम् ८०
कौरवास्तु ततो राजन् प्रययुः शिबिरं स्वकम् ॥ व्रीडमानानि शाकाले पांडवैः पराजिताः ८१ शरविक्षतगात्रास्तु पांडुपुत्रामहारथाः ॥ युद्धे सुमनसो भूत्वा ज
ग्मुः स्वशिबिरं प्रति ८२ पुरस्कृत्य महाराज भीमसेनं घटोत्कचौ ॥ पूजयंतस्तदाऽन्योन्यं मुदा परमया युताः ८३ नदंतो विविधानां स्तूर्यस्वनविमिश्रितान् ॥
सिंहनादांश्च कुर्वंतो विमिश्रान् शंखानिःस्वनैः ८४ विनदंतो महात्मानः कंपयंतश्च मेदिनीम् ॥ घट्टयंतश्च मर्माणितवपुत्रस्य मारिष ८५ प्रयाताः शिबिरायैव निशाका
ले परंतप ॥ दुर्योधनस्तु नृपतिर्दीनो भ्रातृवधेन च ८६ मुहूर्तं चिंतयामास बाष्पशोकसमाकुलः ॥ ततः कृत्वा विधिं सर्वं शिबिरस्य यथाविधि ॥ प्रदध्यौ शोकसंतप्तो
भ्रातृव्यसनकर्षितः ८७ ॥ इति श्रीमहाभरते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपंचतुर्थदिवसावहारे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ इति भी० नी० मा० चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ भयमेसुमहज्जातं विस्मयश्चैव संजय ॥ श्रुत्वा पांडुकुमाराणां कर्म देवैः सुदुष्करम् १ पुत्राणां च पराभावं श्रुत्वा संजय सर्वशः ॥ चिंता मे महती
सूतभविष्यति कथं खिति २ ध्रुवं विदुरवाक्यानि धक्ष्यंति हृदयं मम ॥ यथा हि दृश्यते सर्वदेवयोगेन संजय ३ यत्र भीष्ममुखान् सर्वान् शस्त्रज्ञानयोधसत्तमान् ॥ पांडु
वानामनीकेषु यो धयंति प्रहारिणः ४ केनावध्यामहात्मानः पांडुपुत्रमहाबलः ॥ केन दत्तवरास्तात किं वा ज्ञानं विदंति ते ५ येन क्षयं न गच्छंति दिवितारा गणा इव ॥
पुनः पुनर्न मृष्यामि हतं सैन्यं तु पांडवैः ६ मय्येव दंडः पतति देवात्परमदारुणः ॥ यथाऽवध्याः पांडुसुता यथावध्याश्च मे सुताः ७ एतन्मे सर्वमाचक्ष्वयाथातथ्येन
संजय ॥ नहि पारंप्रपश्यामि दुःखस्यास्य कथं च न ८ समुद्रस्येव महतो भुजाभ्यां प्रतरन्नरः ॥ पुत्राणां ध्यसन्नं मन्ये ध्रुवं प्राप्तं सुदारुणम् ९ घातयिष्यति मे सर्वान्
पुत्रान् भीमो न संशयः ॥ नहि पश्यामि तं वीर्यो मे रक्षेत् सुतान् रणे १० ध्रुवं विनाशः संप्राप्तः पुत्राणां मम संजय ॥ तस्मान्मे कारणं सूतशक्तिं चैव विशेषतः
११ पृच्छतो वै यथा तत्त्वं सर्वमाख्यातुमर्हसि ॥ दुर्योधनश्च यच्चैव दृष्ट्वा स्वान् विमुखान् रणे १२ भीष्मद्रोणौ कृपश्चैव सौबलश्च जयद्रथः ॥ द्रोणिर्वाऽपि
महेष्वासो विकर्णो वामहाबलः १३ निश्चयो वाऽपि कस्तेषां तदा ह्यासीन् महात्मनाम् ॥ विमुखेषु महाप्राज्ञमम पुत्रेषु संजय १४ ॥ संजय उवाच ॥ शृणुराज नृव
हितः श्रुत्वा चैवावधारय ॥ नैव मंत्रकृतं किंचिन्नैव मायां तथा विधाम् १५ नैव विभीषिकां काचिद्वा जन्कुर्वंति पांडवाः ॥ युध्यंति ते यथान्यायं शक्तिमंतश्च संयुगे १६
धर्मेण सर्वकार्याणि जीवितादीनि भारत ॥ आरभंते सदा पार्थाः प्रार्थयानामहं यशः १७ न ते युद्धात्निवर्तते धर्मोपेता महाबलः ॥ श्रिया परमया युक्ता यतो धर्म
स्ततो जयः १८ तेनावधारणे पार्था जययुक्ताश्च पार्थिव ॥ तव पुत्रादुरात्मानः पापेष्वभिरताः सदा १९ निष्ठुराहं न कर्माणस्तेन हीयंति संयुगे ॥ सुबहू
नि नृशंसानि पुत्रैस्तव जनेश्वर २० निरुतानि हि पांडुनानी चैरिष्यथानरैः ॥ सर्वं च तदनादृत्य पुत्राणां तव किल्बिषम् २१ सापह्मवाः सदैवासन्पांडवाः पा
ंडुपूर्वज ॥ न चैतान् बहुमन्यंते पुत्रास्तव विशांपते २२ तस्य पापस्य सततं क्रियमाणस्य कर्मणः ॥ संप्रतं सुमहद्वोरं फलं प्राप्तं जनेश्वर २३ सत्त्वं भुंक्ष्व म
हाराज सपुत्रः ससुहृज्जनः ॥ नावबुध्यसि यद्वा जन्वार्यमाणः सुहृज्जनैः २४ विदुरेणाथ भीष्मेण द्रोणेन च महात्मना ॥ तथामया चाप्यसकृद्वार्यमाणो न बुध्यसे
२५ वाक्यं हितं च पथ्यं च मर्त्यः पथ्यमिवौषधम् ॥ पुत्राणां मतमाज्ञाय जिता न्मन्यसि पांडवान् २६ शृणु भूयो यथा तत्त्वं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ कारणं
भरत श्रेष्ठ पांडवानां जयं प्रति २७ तत्तेऽहं कथयिष्यामि यथा श्रुतमस्मिन्दिने ॥ दुर्योधनेन संपृष्ट एतमर्थं पितामहः २८ दृष्ट्वा भ्रातृमरणे सर्वांस्त्रिजितांस्तु महारथान् ॥
शोकसंमूढहृदयो निशाकाले स्मकौरवः २९

अपरिखयात्किं विधाः २२ । २३ । २४ । २५ मन्यसि मन्यसे २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ मह्यं मम ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२

पितामहं महाप्राज्ञं विनयेनोपगम्य ह ॥ यदब्रवीत्सुतस्तेऽसौ तन्मेशृणु जनेश्वर ३० ॥ दुर्योधन उवाच ॥ द्रोणश्च त्वंच शल्यश्च कृपो द्रोणिस्तथैव च ॥ कृतवर्मा
च हार्दिक्यः कांबोजश्च सुदक्षिणः ३१ भूरिश्रवा विकर्णश्च भगदत्तश्च वीर्यवान् ॥ महारथाः समाख्याताः कुलपुत्रास्तनुत्यजः ३२ त्रयाणामपि लोकानां पर्याप्ता
इति मे मतिः ॥ पांडवानां समस्ताश्चनातिष्ठंत पराक्रमे ३३ तत्र मे संशयो जातस्तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ॥ यं समाश्रित्य कौंतेया जयं त्यस्मान्क्षणेक्षणे ३४
॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुराज नृवचो मह्यं यथावक्ष्यामि कौरव ॥ बहुशश्च मयोक्तोऽसि न च मे तत्त्वया कृतम् ३५ क्रियतां पांडवैः सार्धं शमो भरत सत्तम ॥ एतत्क्षेममहं
मन्ये पृथिव्यास्तव वाविभो ३६ भुंक्ष्वेमां पृथिवीराज नृप्राट्मिः सहितः सुखी ॥ दुर्हृदस्तापयन् सर्वांश्च दयंश्चापि बांधवान् ३७ न च मे क्रोशतस्तात श्रुतवानसि
वैपुरा ॥ तदिदं समनुप्राप्तं यत्पांडून् वमन्यसे ३८ यश्चेतुर्वध्यत्वे तेषामक्लिष्टकर्मणाम् ॥ तं शृणुष्व महाबाहो मम कीर्तयतः प्रभो ३९ नास्ति लोकेषु तद्वृत्तं भवि
तानो भविष्यति ॥ योजयेत्पांडवान् सर्वान्पालिताच्छार्ङ्गधन्वना ४० यत्तु मे कथितं तात मुनिभिर्भावितात्मभिः ॥ पुराणगीतं धर्मज्ञतच्छृणुष्व यथातथम् ४१ पु
रा किल सुराः सर्वे ऋषयश्च समागताः ॥ पितामहमुपासेतुः पर्वते गंधमादने ४२ तेषामध्ये समासीनः प्रजापतिरपश्यत ॥ विमानं प्रज्वलद्वासास्थितं प्रवरमंबरे
४३ ध्यानेन वेद्यत द्रष्टा कृत्वा च नियतोऽजलिम् ॥ नमश्चकार हृष्टात्मा पुरुषं परमेश्वरम् ४४ ऋषयस्त्वथ देवाश्च दृष्ट्वा ब्रह्माणमुत्थितम् ॥ स्थिताः प्रांजलयः सर्वे
पश्यंतो महदद्भुतम् ४५ यथावच्च तमभ्यर्च्य ब्रह्मा ब्रह्मविदा वरः ॥ जगाद जगतः स्रष्टा परं परमधर्मवित् ४६ विश्वावसुर्विश्वमूर्तिर्विश्वेशो विश्वक्सेनो विश्वकर्मा विशी
च ॥ विश्वेश्वरो वासुदेवोऽसितस्माद्योगात्मानं देवतं त्वामुपेमे ४७ जय विश्वमहादेव जय लोकहिते रत ॥ जय योगीश्वर विभोजय योगपरावर ४८ पद्मगर्भ विशा
लाक्ष जय लोकेश्वरेश्वर ॥ भूतभव्यभवन्नाथ जय सौम्यात्मजात्मज ४९ असंख्येयगुणाधार जय सर्वपरायण ॥ नारायण सुदुष्पार जय शार्ङ्गधनुर्धर ५० जय सर्वगु
णोपेत विश्वमूर्ते निरामय ॥ विश्वेश्वर महाबाहो जय लोकार्थतत्पर ५१ महोरगवराहाद्यहरिकेश विभोजय ॥ हरि वास दिशामीश विश्ववासा मिताव्यय ५२ व्य
क्ताव्यक्ता मितस्थान नियतोऽद्वियसक्रिय ॥ असंख्येयात्मभावज्ञ जय गंभीर कामद ५३ अनंत विदित ब्रह्म नित्यभूत विभावन ॥ कृतकार्य कृतप्रज्ञ धर्मज्ञ विज
यावह ५४ गुह्यात्मन् सर्वयोगात्मन् स्फुटसंभूत संभव ॥ भूताद्यलोकतत्त्वेश जय भूत विभावन ५५ आत्मयोने महाभाग कल्पसंक्षेपतत्पर ॥ उद्गावन मनोभावज
य ब्रह्म जय प्रिय ५६ निसर्गसर्गनिरत कामेश परमेश्वर ॥ अमृतोद्भव सद्भावमुक्तात्मन् विजयप्रद ५७ प्रजापति पते देवपद्मनाभ महाबल ॥ आत्मभूत महाभूत स
त्वात्मन् जय सर्वदा ५८ पादौतवधरा देवी दिशो बाहू दिवं शिरः ॥ मूर्तिस्तेऽहं सुराः कायश्चन्द्रादित्यौ च चक्षुषी ५९

५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

1190211

बलंतपश्चसत्यंचकर्मधर्मात्मकंतव ॥ तेजोग्निःपवनःश्वासआपस्तेस्वेदसंभवाः ६० अश्विनौश्रवणौनित्यंदेवीजिह्वासरस्वती ॥ वेदाःसंस्कारानिष्ठाहित्वयीदंज
गदाश्रितम् ६१ नसंख्यानंपरीमाणंनतेजोनपराक्रमम् ॥ नबलंयोगयोगीशजानीमस्तेनसंभवम् ६२ त्वद्भक्तिनिरतादेवनियमैस्त्वासमाश्रिताः ॥ अर्चया
मःसदाविष्णोपरमेशंमहेश्वरम् ६३ ऋषयोदेवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ पिशाचामानुषाश्चैवमृगपक्षिसरीमृपाः ६४ एवमादिमयामृष्टंपृथिव्यात्वत्प्रसाद
जम् ॥ पद्मनाभविशालाक्षकृष्णदुःखप्रणाशन ६५ त्वंगातिःसर्वभूतानांत्वंनेतात्वंजगद्गुरुः ॥ त्वत्प्रसादेनदेवेशसुखिनोविबुधाःसदा ६६ पृथिवीनिर्भयादेवत्व
त्प्रसादात्सदाऽभवत् ॥ तस्माद्भवविशालाक्षयदुवंशविवर्धनः ६७ धर्मसंस्थापनार्थायदैत्यानांचवधायच ॥ जगतोधारणार्थायविज्ञाप्यंकुरुमेविभो ६८ यत्तत्प
रमकंगुह्यंत्वत्प्रसादादिदंविभो ॥ वासुदेवतदेतत्तेमयोद्गीर्तयथातथम् ६९ सृष्ट्वासंकर्षणंदेवंस्वयमात्मानमात्मना ॥ कृष्णत्वमात्मनास्त्राक्षीःप्रद्युम्नंचात्मसंभवम्
७० प्रद्युम्नादनिरुद्धंत्वंयंविदुर्विष्णुमव्ययम् ॥ अनिरुद्धोऽसृजन्मवैब्रह्माणलोकधारिणम् ७१ वासुदेवमयःसोऽहंत्वयैवास्मिनिनिर्मितः ॥ विभज्यभागशो
ऽऽत्मानंव्रजमानुषतांविभो ७२ तत्रासुरवधंकृत्वासर्वलोकसुखायैव ॥ धर्मप्राप्ययज्ञःप्राप्ययोगंप्राप्यसितत्त्वतः ७३ त्वांहिब्रह्मर्षयोलोकेदेवाश्चामितवि
क्रम ॥ तैस्तैर्हिनामभिर्युक्तागायांतिपरमात्मकम् ७४ स्थिताश्चसर्वेत्वयिभूतसंघाःकृत्वाऽऽश्रयंत्वावरदंसुबाहो ॥ अनादिमध्यांतमपारयोगलोकस्यसेतुंप्रवदं
तिविप्राः ७५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप०विश्वोपाख्यानेपंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःसभगवान्देवो
लोकानामीश्वरेश्वरः ॥ ब्रह्माणंप्रत्युवाचेदंस्निग्धमंभीरयागिरा १ विदितंतातयोगान्मेसर्वमेतत्तवोप्सितम् ॥ तथातद्भवितेत्युक्त्वातत्रैवांतरधीयत २ ततोदेव
र्षिगंधर्वाविस्मयंपरमंगताः ॥ कौतूहलपराःसर्वेपितामहमथाब्रुवन् ३ कोन्वयंयोभगवताप्रणम्यविनयाद्विभो ॥ वाग्भिःस्तुतोवारिष्ठाभिःश्रोतुमिच्छामतंवयम्
४ एवमुक्तस्तुभगवान्प्रत्युवाचपितामहः ॥ देवब्रह्मर्षिगंधर्वांसर्वानमधुरयागिरा ५ यत्तत्परंभविष्यंचभवितव्यंचयत्परम् ॥ भूतात्माचप्रभुश्चैवब्रह्मयच्चपरं
पदम् ६ तेनास्मिक्तसंवादःप्रसन्नेनसुरर्षभाः ॥ जबतोऽनुग्रहार्थाययाचितोमेजगत्पतिः ७ मानुषंलोकमातिष्ठवासुदेवइतिश्रुतः ॥ असुराणांवधार्थायसंभव
स्वमहीतले ८ संग्रामेनिहतायेतदैत्यदानवराक्षसाः ॥ तइमेनृषुसंभूताघोररूपामहाबलाः ९ तेषांवधार्थंभगवान्नरेणसहितोवशी ॥ मानुषीयोनिमास्थायच
रिष्यतिमहीतले १० नरनारायणौयौतौपुराणावृषिसत्तमौ ॥ सहितौमानुषेलोकेसंभूतावमितद्युतौ ११ अजेयौसमरेयतौसहितैरमरैरपि ॥ मूढास्वेतौनजा
नंतिनरनारायणावृषी १२

2 1 8 1 9 1 2 1 6 1 2 1 8 1 30 1 32 1 38

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८कृतलक्षणैःस्वस्वगुणप्रख्यातैः१९सात्वताःपंचरात्रागमवि

तस्याहमग्रजः पुत्रः सर्वस्य जगतः प्रभुः ॥ वासुदेवोऽर्चनीयो वः सर्वलोकमहेश्वरः १३ तथामनुष्योऽयमिति फदाचित्सुरसत्तमाः ॥ नावज्ञेयो महावीर्यः शंखचक्र
गदाधरः १४ एतत्परमकं गुह्यमेतत्परमकंपदम् ॥ एतत्परमकं ब्रह्म एतत्परमकं यशः १५ एतदक्षरमव्यक्तमेतद्वैशाश्वतं महः ॥ यत्तत्पुरुषसंज्ञं वैगीयते ज्ञायते न च
१६ एतत्परमकं तेज एतत्परमकं सुखम् ॥ एतत्परमकं सत्यं कीर्तिं तं विश्वकर्मणा १७ तस्मात्संद्रैः सुरैः सर्वैर्लोकैश्चामितविक्रमः ॥ नावज्ञेयो वासुदेवो मानुषोऽय
मिति प्रभुः १८ यश्च मानुषमात्रोऽयमिति ब्रूयात्समं दधीः ॥ हृषीकेशमवज्ञानात्तमाहुः पुरुषाधमम् १९ योगिनं तं महात्मानं प्रविष्टं मानुषीं तनुम् १९ अवमन्येद्वा
सुदेवं तमाहुस्तामसं जनाः २० देवं चराचरात्मानं श्रीवत्सां किं सुवर्चसम् ॥ पद्मनाभं न जानाति तमाहुस्तामसं बुधाः २१ किरीटकौस्तुभधरं मित्राणामभयंकरम् ॥
अवजानन् महात्मानं धीरे तमासिमज्जति २२ एवं विदित्वा तत्त्वार्थं लोकानामीश्वरेश्वरः ॥ वासुदेवो नमस्कार्यः सर्वलोकैः सुरोत्तमाः २३ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमु
क्त्वा स भगवान् देवान्सर्विगणान् पुरा ॥ विसृज्य सर्वभूतात्मा जगाम भवमंस्वकम् २४ ततो देवाः सगंधर्वा मुनुयोऽप्सरसोऽपि च ॥ कथां तां ब्रह्मणा गीतां श्रुत्वा प्रीता दि
वं ययुः २५ एतच्छ्रुतं मया तात ऋषीणां भावितात्मनाम् ॥ वासुदेवं कथयतां समवाये पुरातनम् २६ रामस्य जामदग्न्यस्य मार्कण्डेयस्य धीमतः ॥ व्यास नारदयो
श्चापि सकाशाद्भरतर्षभ २७ एतमर्थं च विज्ञाय श्रुत्वा च प्रभुमव्ययम् ॥ वासुदेवं महात्मानं लोकानामीश्वरेश्वरम् २८ यस्य चैवात्मजो ब्रह्मा सर्वस्य जगतः पिता ॥
कथं न वासुदेवोऽयमर्च्यश्चेज्यश्च मानवैः २९ वारितोऽसिमया तात मुनिभिर्वेदपारगैः ॥ मागच्छ संयुगं तेन वासुदेवेन धन्विना ३० मा पांडवैः सार्द्धमिति तत्त्वं मोहा
न्न बुध्यसे ॥ मन्येत्वा राक्षसं कूरंतथा चासितमो वृतः ३१ यस्माद्विषसि गोविंदं पांडवं तं धनं जयम् ॥ नरनारायणौ देवौ कोऽन्यो द्विष्याद्विमानवः ३२ तस्माद्ब्रवी
मिते राजन्नेष वैशाश्वतोऽव्ययः ॥ सर्वलोकमयोनित्यः शास्ता धात्रीधरो ध्रुवः ३३ यो धारयति लोकां स्त्रींश्चराचरगुरुः प्रभुः ॥ यो द्वाजयश्च जेता च सर्वप्रकृतिरीश्वरः
३४ राजन् सर्वमयो ह्येष तमो रागविवर्जितः ॥ यतः कृष्णस्ततो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः ३५ तस्य माहात्म्ययोगेन योगेनात्ममयेन च ॥ धृताः पांडुसुताराज न जयश्चै
षां भविष्यति ३६ श्रेयो युक्तां सदा बुद्धिं पांडवानां दधाति यः ॥ बलं चैव रणे नित्यं भयेभ्यश्चैव रक्षति ३७ स एष शाश्वतो देवः सर्वगुह्यमयः शिवः ॥ वासुदेव इति ज्ञे
यो यन्मां पृच्छसि भारत ३८ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः ॥ सेव्यतेऽभ्यर्च्यते चैव नित्ययुक्तैः स्वकर्मभिः ३९ द्वापरस्य युगस्यांते आदौ कलियुगस्य च ॥
सा त्वतं विधिमास्थाय गीतः संकर्षणेन वै ४० स एष सर्वसुरमर्त्यलोकं समुद्रकक्ष्यां तरितां पुरीं च ॥ युगे युगे मानुषं चैव वासं पुनः पुनः सृजते वासुदेवः ४१ ॥ इति श्रीमहाभा
रते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि श्रीव्यासोपाख्याने षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ विना पूजकास्तदीयं सास्वतं ॥ कक्ष्याकां च पुरीं द्वारकां ४० ॥ इ० भी० नी० भा० षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥

कक्ष्याकांची परिद्वारकां४० ॥ इ० नी० नी० भा० षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥

वासुदेवशक्ति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ निधनंमरणं मृत्युंमरणप्रयोजनं प्रभवउत्पत्तिहेतुः भव्ययःप्रलयहेतुः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ कर्णास्त्रवतीतिकर्णस्त्रोतःकर्णमलं १४

दुर्योधन उवाच ॥ वासुदेवो महद्भूतं सर्वलोकेषु कथ्यते ॥ तस्यागमं प्रतिष्ठां च ज्ञातुमिच्छेऽपि तामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ वासुदेवो महद्भूतं सर्वदेवतदेवतम् ॥ न
परं पुण्डरीकाक्षं दृश्यते भरतर्षभ २ मार्कण्डेयश्च गोविंदे कथयत्यद्भुतं महत् ॥ सर्वभूतानि भूतात्मा महात्मा पुरुषोत्तमः ३ आपो वायुश्च तेजश्च त्रयमेतदकल्पयत् ॥
स सृष्ट्वा पृथिवीं दिवीं सर्वलोकेश्वरः प्रभुः ४ अप्सु वै शयनं चक्रमहात्मा पुरुषोत्तमः ॥ सर्वतेजोमयो देवो योगात्सुष्वापतत्र ह ५ मुखतः सोऽग्निममृजत् प्राणा द्वायुमथा
पिच ॥ सरस्वतीं च वेदांश्च मनसः स सृजेऽच्युतः ६ एष लोकान्ससर्जा दौर्देवांश्च ऋषिभिः सह ॥ निधनं चैव मृत्युं च प्रजानां प्रभवाप्ययौ ७ एष धर्मश्च धर्मज्ञो वरदः
सर्वकामदः ॥ एष कर्ता च कार्यं च पूर्वदेवः स्वयं प्रभुः ८ भूतं भव्यं भविष्यञ्च पूर्वमेतदकल्पयत् ॥ उभे संध्ये दिशः खंच नियमांश्च जनार्दनः ९ ऋषींश्चैव हि गोविंदस्त
पश्चैवाभ्यकल्पयत् ॥ स्रष्टारं जगत्श्चापि महात्मा प्रभुरव्ययः १० अग्रजं सर्वभूतानां संकर्षणमकल्पयत् ॥ तस्मात्प्राणयोगे जज्ञे देवदेवः सनातनः ११ नाभौ पद्मं
बभूवा स्य सर्वलोकस्य संभवात् ॥ तस्मात्पितामहो जातस्तस्माज्जातास्त्विमाः प्रजाः १२ शेषं चाकल्पयद्देवमनंतं विश्वरूपिणम् ॥ यो धारयति भूतानि धरां चै
मां स पर्वताम् १३ ध्यानयोगेन विप्राश्च तं विदंति महोजसम् ॥ कर्णस्रोतोभवं चापि मधुना ममहासुरम् १४ तमुग्रमुग्रकर्माणमुग्रां बुद्धिं समास्थितम् ॥ ब्रह्मणो
ऽपचित्तिं यातुं जघान पुरुषोत्तमः १५ तस्य तात वधा देवदेवदानवमानवाः ॥ मधुसूदनमित्याहुर्ऋषयश्च जनार्दनम् १६ वराहश्चैव सिंहश्च त्रिविक्रमगतिः
प्रभुः ॥ एष मातापिता चैव सर्वेषां प्राणिनां हरिः १७ परं हि पुण्डरीकाक्षान्न भूतं न भविष्यति ॥ मुखतः सोऽमृजद्दिप्रान् बाहुभ्यां क्षत्रियांस्तथा १८ वैश्यांश्चाप्युरुतो
राजान् शूद्रान् चैवा दत्तस्तथा ॥ तपसानियतो देवो निधानं सर्वदेहिनाम् १९ ब्रह्मभूतमवास्यां पूर्णमास्यां तथैव च ॥ योगभूतं परिचरन् केशवं महदामुयात् २०
केशवः परमं तेजः सर्वलोकपितामहः ॥ एवमार्हुर्हृषीकेशं मुनयो वै नराधिप २१ एवमेनं विजानीहि आचार्यं पितरं गुरुम् ॥ कृष्णो यस्य प्रसीदेत लोकास्तेनाक्षया
जिताः २२ यश्चैवैनं भयस्थाने केशवं शरणं व्रजेत् ॥ स दानरः पठंश्चेदं स्वस्तिमान्स सुखी भवेत् २३ ये च कृष्णं प्रपद्यंते तेन मुह्यंति मानवाः ॥ भये महति मग्नांश्च पा
तिनित्यं जनार्दनः २४ स तं युधिष्ठिरो ज्ञात्वा याथातथ्येन भारत ॥ सर्वात्मना महात्मानं केशवं जगदीश्वरम् ॥ प्रपन्नः शरणं राजन्योगानां प्रभुमीश्वरम् २५
॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि विश्वोपाख्याने सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

ब्रह्मणः सकाशादपश्चित्सत्कारं यातुं प्राप्तुं यांतमिति पाठे ब्रह्मणः अपश्चितिक्षयंकर्तुमिति शेषः यांतं धावन्तं १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५
॥ इति भीष्मपर्वणि भीलकंडीये भारतभावादीनि सप्तषष्टितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥

शृण्विति इदमितिसामान्येनपुंसकं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इति भी०नी०भा०अष्टषष्टिमोऽ

॥ भीष्मउवाच ॥ शृणुचेदंमहाराजब्रह्मभूतस्तवंमम ॥ ब्रह्मर्षिभिश्चदेवैश्चयःपुराकथितोभुवि १ साध्यानामपिदेवानांदेवदेवेश्वरःप्रभुः ॥ लोकभावनभावज्ञइति
त्वांनारदोऽब्रवीत् २ भूतंभव्यंभविष्यंचमार्कण्डेयोऽभ्युवाचह ॥ यज्ञत्वांचैवयज्ञानांतपश्चतपसामपि ३ देवानामपिदेवंचत्वामाहभगवान्भृगुः ॥ पुराणंचैवपर
मंविष्णोरूपंतवेतिच ४ वासुदेवोवसूनांत्वंशकंस्थापयितातथा ॥ देवदेवोऽसिदेवानामितिद्वैपायनोऽब्रवीत् ५ पूर्वेप्रजानिसर्गेचदक्षमाहुःप्रजापतिम् ॥ स्र
ष्टारंसर्वलोकानामंगिरास्त्वांतथाऽब्रवीत् ६ अव्यक्तंतेशरीरोत्थंव्यक्तंतेमनसिस्थितम् ॥ देवास्त्वत्संभवाश्चैवदेवलस्त्वसितोऽब्रवीत् ७ शिरसातेदिवंव्यासंबाहु
भ्यांपृथिवीतथा ॥ जठरंतेत्रयोलोकाःपुरुषोऽसिसनातनः ८ एषत्वामभिजानंतितपसाभावितानराः ॥ आत्मदर्शनतृप्तानामृषीणांचासिसत्तमः ९ राजर्षी
णामुदाराणामाहवेष्वनिवर्तिनाम् ॥ सर्वधर्मप्रधानानांत्वंगर्तमधुसूदन १० इतिनित्ययोगविद्धिर्भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ सनत्कुमारप्रमुखैःस्तूयतेऽभ्यर्च्यते
हरिः ११ एषतेविस्तरस्तातसंक्षेपश्चप्रकीर्तितः ॥ केशवस्ययथातत्त्वंसुप्रीतोभजकेशवम् १२ संजयउवाच ॥ पुण्यंश्रुत्वैतदाख्यानंमहाराजसुतस्तव ॥ केश
वंबहुमेनेसपांडवांश्चमहारथान् १३ तमब्रवीन्महाराजभीष्मःशांतनवःपुनः ॥ माहात्म्यंतेश्रुतंराजनकेशवस्यमहात्मनः १४ नरस्यचयथातत्त्वंयन्मांत्वंपृच्छसे
नृप ॥ यदर्थंनृपुसंभूतौनरनारायणावृषी १५ अवध्यौचयथावीरौसंयुगेष्वपराजितौ ॥ यथाचपांडवाराजन्नवध्यायुधिकस्यचित् १६ प्रीतिमान्हिदृढंकृष्णः
पांडवेषुयशस्विषु ॥ तस्माद्ब्रवीमिराजेंद्रशमोभवतुपांडवैः १७ पृथिवीभुंक्ष्वसहितोभ्रातृभिर्बलिभिर्वशी ॥ नरनारायणौदेवावब्रूयानशिष्यासि १८ एवमुक्त्वा
तवपितातूष्णीमासीद्विशांपते ॥ व्यसर्जयच्चराजानंशयनंचविवेशह १९ राजाचाशिविरंप्रायात्प्रणिपत्यमहात्मने ॥ शिष्येचशयनेशुभ्रेरात्रिंतांभरतर्षभ २०
॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणिविश्वोपाख्यानेअष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ विश्वोपाख्यानंसमाप्तम् ॥ ६९ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ व्युषिता
यांतुशर्वर्यामुदितेचदिवाकरे ॥ उभेसेनेमहाराजयुद्धंलक्ष्मणियतुः १ आभ्यधावंतसंकुद्धाःपरस्परजिगीषवः ॥ तेसर्वेसहितायुद्धेसमालोक्यपरस्परम् २ पांड
वाधार्तराष्ट्राश्चराजनदुर्मंत्रितेतव ॥ व्यूहौचव्यूह्यसंख्याःसंप्रवृष्टाःप्रहारिणः ३ अरक्षन्मकरव्यूहंभीष्मोराजनसमंततः ॥ तथैवपांडवाराजन्नरक्षन्व्यू
हमात्मनः ४ सनिर्ययौमहाराजपितादेवव्रतस्तव ॥ महतारथवंशेनसंवृतोरथिनांवरः ५ इतरेतरमन्वीयुर्यथाभागमवस्थिताः ॥ रथिनःपत्तयश्चैवदंति
नःसादिनस्तथा ६ तान्दृष्ट्वाभ्युद्यतान्संख्येपांडवाहियशस्विनः ॥ श्येनेनव्यूहराजेनतेनाजय्येनसंयुगे ७ अशोभतमुखेतस्यभीमसेनोमहाब
लः ॥ नेत्रेशिखंडीदुर्धर्षोदृष्टदुम्रश्चपार्षतः ८

ध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ध्युषितायामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

॥१०४॥

अ०

॥७०॥

॥१०४॥

शीर्षेतस्याभवद्दीर्घसात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ विधुन्वन्गण्डिवं पार्थोऽग्रिवायामभवत्तदा १ अक्षौहिण्यासमंतत्रवामपक्षोऽभवत्तदा ॥ महात्माद्रुपदः श्रीमान्सहपु
त्रेणसंयुगे १० दक्षिणश्चाभवत्पक्षः कैकेयोऽक्षौहिणीपतिः ॥ पृष्ठतोद्ग्रीपदेयाश्चसौभद्रश्चापिवीर्यवान् ११ पृष्ठेसमभवच्छ्रीमानस्वयंराजायुधिष्ठिरः ॥ भ्रातृभ्यांस
हितोवीरोयमाभ्यांचारुविक्रमः १२ प्रविश्यतुरणेभीमोमकर्तुमुखतस्तदा ॥ भीष्ममासाद्यसंग्रामेच्छादयामाससायकैः १३ ततोभीष्मोमहास्त्राणिपातयामास
भारत ॥ मोहयन्पाण्डुपुत्राणांव्यूढं सैन्यं महाहवे १४ संमुह्यतितदा सैन्येत्वरमाणोधनंजयः ॥ भीष्मंशरसहस्रेणविष्याधरणमूर्धनि १५ प्रतिसंवार्थचास्त्राणि
भीष्ममुक्तानिसंयुगे ॥ स्वेनानीकेनदृष्टेनयुद्धायसमुपस्थितः १६ ततोदुर्योधनोराजाभारद्वाजमभाषत ॥ पूर्वदृष्ट्वावधंघोरं बलस्यबलिनावरः १७ भ्रातृणांच
वधंयुद्धेस्मरमाणोमहारथः ॥ आचार्यसततां हि त्वंहितकामोमानघ १८ वयं हि त्वांसमाश्रित्यभीष्मंचैवपितामहम् ॥ देवानपिरणेजेतुंप्रार्थयामोनसंशयः १९
किमुपांडुसुतानयुद्धेहीनवीर्यपराक्रमान् ॥ सतथाकुरुमद्रंतेयथावध्यंतिपांडवाः २० एवमुक्तस्ततोद्रोणस्तवपुत्रेणमारिष ॥ अभिनत्पांडवानीकंप्रेक्षमाणस्य
सात्यकैः २१ सात्यकिस्तुततोद्रोणंवारयामासभारत ॥ तयोःप्रवृत्तेयुद्धंघोररूपंभयावहम् २२ शैनेयंतुरणेकुद्धोभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ अविध्यन्निशितैर्बा
णैर्जज्ञुदशेहसन्निव २३ भीमसेनस्ततःकुद्धोभारद्वाजमविध्यत ॥ संरक्षन्सात्यकिंराजनद्रोणाच्छस्त्रभृतां वरात् २४ ततोद्रोणश्चभीष्मश्चतथाशल्यश्चमारिष ॥
भीमसेनंरणेकुद्धाश्छादयांचक्रिशरैः २५ तत्राभिमन्युःसंकुद्धोद्ग्रीपदेयाश्चमारिष ॥ विव्यधुर्निशितैर्बाणैःसर्वास्तानुद्यतायुधान् २६ द्रोणभीष्मौतुसंकुद्धा
वापतंतौमहाबलौ ॥ प्रत्युद्ययौशिखंडीतुमहेष्वासोमहाहवे २७ प्रग्रह्यबलवद्दीरोधनुर्जलदनिःस्वनम् ॥ अभ्यवर्षच्छरैस्तूर्णैश्छादयानोदिवाकरम् २८ शिखं
डिनंसमासाद्यभरतानांपितामहः ॥ अवर्जयतसंग्रामंस्त्रीत्वंतस्यानुसंस्मरन् २९ ततोद्रोणोमहाराजअभ्यद्रवततंरणे ॥ रक्षमाणस्तदाभीष्मंतवपुत्रेणचोदितः
३० शिखंडीतुसमासाद्यद्रोणंशस्त्रभृतांवरम् ॥ अवर्जयतसंग्रस्तोयुगांताग्रिमिवोल्बणम् ३१ ततोबलेनमहतापुत्रस्तवविशंपते ॥ जुगोपभीष्ममासाद्यप्रा
र्थयानोमहद्यशः ३२ तथैवपांडवाराजनपुरस्कृत्यधनंजयम् ॥ भीष्ममेवाभ्यवर्तंतजयेकत्वाद्ददामतिम् ३३ तद्युद्धमभवद्घोरं देवानां दानवैरिव ॥ जयमाकांक्ष
तांसंरुयेयशश्चसुमहाहृतम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिपंचमदिवसयुद्धारंभेऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
अकरोत्तुमुल्लंघ्यभीष्मः शान्तनवस्तदा ॥ भीमसेनभयादिच्छन्पुत्रांस्तारयितुं तव १ पूर्वाह्नेतन्महारौद्रं राज्ञायुद्धमवर्तत ॥ कुरूणांपांडवानांचमुख्यशूरवि
नाशनम् २ तस्मिन्नाकुलसंग्रामेवर्तमानेमहाभये ॥ अभवत्तुमुल्लंघ्यः संस्पृशन्नगगनंमहत् ३ ऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ अकरोदिति १ । २ । ३

४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९ ॥ इतिभीष्मपर्वणिभीलकंडीये

नदद्विधमहानगैर्हेषमणैश्चवाजिभिः ॥ मेरीशंखनिनादैश्चतुमुलंसमपद्यत ४ युयुत्सवस्तेविकांताविजयायमहाबलाः ॥ अन्योन्यमभिगर्जंतोगोष्ठेष्विवमहर्षभाः
५ शिरसांपात्यमानानांसमरेनिशितैः शरैः ॥ अश्मवृष्टिरिवाकाशेबभूवभरतर्षभ ६ कुंडलोष्णीषधारीणिजातरूपोज्ज्वलानिच ॥ पतितानिस्मदृश्यंतेशिरांसिभर
तर्षभ ७ विशिखोन्मथितैर्गात्रैर्बाहुभिश्चसकार्मुकैः ॥ सहस्ताभरणैश्चान्यैरभवच्छादितामही ८ कवचोपहितैर्गात्रैर्हस्तैश्चसमलंकृतैः ॥ मुखैश्चचंद्रसंकाशैरक्तांत
नयनैःशुभैः ९ गजवाजिमनुष्याणांसर्वगात्रैश्चभूयते ॥ आसीत्सर्वासमास्तीर्णमुहूर्तेनवसुंधरा १० रजोमेघैश्चतुमुलैः शस्त्रविद्युत्प्रकाशिभिः ॥ आयुधानांचनिर्घोषः
स्तनयितुसमोऽभवत् ११ ससंप्रहारस्तुमुल्लंघ्यः शोणितोदकः ॥ प्रावर्ततकुरूणांचपांडवानांचभारत १२ तस्मिन्महाभयेघोरेतुमुल्लोमहर्षणे ॥ वृष्टुःशरवर्षा
णिक्षत्रियायुद्धदुर्मदाः १३ आक्रोशन्कुंजरास्तत्रशरवर्षप्रतापिताः ॥ तावकानांपरेषांचसंयुगेभरतर्षभ १४ संरब्धानांचवीराणांधीराणाममितौजसाम् ॥ धनुर्ज्या
तलशब्देननप्राज्ञायतकिंचन १५ उत्थितेषुकबंधेषुसर्वतःशोणितोदके ॥ समरेपर्यधावंतनृपारिपुवधोद्यताः १६ शरशक्तिगदाभिस्तेखड्गैश्चामिततेजसः ॥ नि
जघ्नुःसमरेन्योऽन्यंशूराःपरिघबाहवः १७ बभ्रुःकुंजराश्चात्रशरैर्विद्वानिरंकुशाः ॥ अश्वाश्चपर्यधावंतहतारोहादिशोदश १८ उत्पत्यनिपतंत्यन्येशरघातप्र
पीडिताः ॥ तावकानांपरेषांचयोधाभरतसत्तम १९ बाहानामुत्तमांगानांकार्मुकाणांचभारत ॥ गदानांपरिघाणांचहस्तानांचोरुभिःसह २० पादानांभूषणा
नांचकेयूराणांचसंघशः ॥ राशयस्तत्रदृश्यंतभीष्मभीमसमागमे २१ अश्वानांकुंजराणांचरथानांचानिवर्तिनां ॥ संघाताःस्मदृश्यंततत्रतत्रविशंपते २२
गदाभिरसिभिःप्रासैर्बाणैश्चनतपर्वभिः ॥ जघ्नुःपरस्परंतत्रक्षत्रियाःकालआगते २३ अपरेबाहुभिर्वीरानियुद्धकुशलायुधि ॥ बहुधासमसज्जंतआयसैःपरिवै
रिव २४ मुष्टिभिर्जानुभिश्चैवतलैश्चैवविशंपते ॥ अन्योन्यंजघ्निरेवीरास्तावकाःपांडवैःसह २५ पतितैःपात्यमानैश्चविचेष्टाद्विभूतले ॥ घोरमायोधनंजज्ञे
तत्रतत्रजनेश्वर २६ विरथारथिनश्चात्रनिस्त्रिशवरधारिणः ॥ अन्योन्यमभिधावंतःपरस्परवधैषिणः २७ ततोदुर्योधनोराजाकालिगैर्बहुभिर्वृतः ॥ पुरस्कृत्यर
णेभीष्मंपांडवानभ्यवर्तत २८ तथैवपांडवाःसर्वेपरिवार्यवृकोदरम् ॥ भीष्ममभ्यद्रवन्कुद्धास्ततोयुद्धमवर्तत २९ ॥ इति श्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवध०
संकुल्युद्धेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वाभीष्मेणसंसक्तान्भ्रातृनन्यांश्चपार्थिवान् ॥ समभ्यधावद्वागेयमुद्यतास्त्रोधनंजयः १ पांचजन्य
स्यनिर्घोषंधनुषोर्गाण्डिवस्यच ॥ ध्वजंचदृष्ट्वापार्थस्यसर्वात्रोभयमाविशत् २ सिंहलांगूलमाकाशेज्वलंतमिवपर्वतम् ॥ असज्जमानंवृक्षेषुधूमकेतुमिवोत्थितम् ३
भारतभावदीपेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ दृष्ट्वेति १ । २ । ३

बहुवर्णविचित्रचदिव्यवानरलक्षणम् ॥ अपश्याममहाराजध्वजंगांडीवध्वनः ४ विद्युतमेघमध्यस्थांभ्राजमानामिवांबरे ॥ ददृशुर्गौडिवंयोधारुक्मपृष्ठमहापृ
 धे ५ आशुश्रुमभृशंचास्यशक्रस्येवाभिगर्जतः ॥ सुघोरंतलयोःशब्दंनिघ्नतस्तववाहिनीम् ६ चंडवातोयथामेघःसविद्युस्तनयितुमान् ॥ दिशःसंभ्रावयन्स
 र्वाःशरवर्षैःसमंततः ७ समभ्यधावद्वांगेयंभैरवास्त्रोधनंजयः ॥ दिशंप्राचींप्रतीचींचनजानीमोस्त्रमोहिताः ८ कादिग्भूताःश्रांतपत्राहताश्चाहतचेतसः ॥ अ
 न्योन्यमभिसंश्लिष्ययोधास्तेभरतर्षभ ९ भीष्ममेवाभ्यलीयंतसहस्रैस्तवात्मजैः ॥ तेषामार्तायनमभूद्भीष्मःश्रांतनवोरणे १० समुत्पतंतिवित्रस्तारथेभ्योर
 थिनस्तथा ॥ सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमौचापिपदातयः ११ श्रुत्वागांडीवनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ सर्वसैन्यानिभीतानिव्यवालीयंतभारत १२ अथकां
 बोजजैरश्वैर्महाद्भिःशीघ्रगामिभिः ॥ गोपानांबहुसाहस्रैर्बालैर्गोपायनैर्वृतः १३ मदसौवीरगांधारिस्त्रैर्यैश्चविशांपते ॥ सर्वकालिगमुख्यैश्चकलिगाधिपतिर्वृतः १४
 नानानरगणैश्चदुःशासनपुरःसरः ॥ जयद्रथश्चनृपतिःसहितःसर्वराजभिः १५ हयारोहवराश्चैवतवपुत्रेणचोदिताः ॥ चतुर्दशसहस्राणिसौबलंपर्यवारयन्
 १६ ततस्तेसहिताःसर्वेविभक्तथवाहनाः ॥ अर्जुनंसमरेजह्नुस्तावकाभरतर्षभ १७ रथिभिर्वारणैरश्वैःपादातैश्चसमीरितम् ॥ घोरमायोधनंचक्रमहाभ्रसदृशं
 रजः १८ तोमरप्रासनाराचगजाश्चरथयोधिनाम् ॥ बलेनमहताभीष्मःसमसज्जत्किरीटिना १९ आवंत्यःकाशिराजेनभीमसेनेनसैधवः ॥ अजातशत्रुर्मद्राणामृष
 भेणयशस्विना २० सहपुत्रःसहामात्यःशल्येनसमसज्जत ॥ विकर्णःसहदेवेनचित्रसेनःशिखंडिना २१ मत्स्यादुर्योधनंजग्मुःशकुनिंचविशांपते ॥ द्रुपदश्चेकि
 तानश्चसात्यकिश्चमहारथः २२ द्रोणेनसमसज्जंतसपुत्रेणमहात्मना ॥ कृपश्चकृतवर्माचघृष्टयुग्नमभिद्रुतौ २३ एवंप्रवजिताश्वानिभ्रांतनागरथानिच ॥ सैन्या
 निसमसज्जंतप्रयुद्धानिसमंततः २४ निरभ्रेविद्युतस्तीव्रादिशश्चरजसाऽऽवृताः ॥ प्रादुरासनमहोत्काश्चसनिर्घाताविशांपते २५ प्रादुर्भूतोमहावातःपांसुवर्षेप
 पातच ॥ नभस्यंतर्दधेसूर्यःसैन्येनरजसाऽऽवृतः २६ प्रमोहःसर्वसत्वानामतीविसमपद्यत ॥ रजसाचाभिभूतानामस्त्रजालैश्चतुद्यताम् २७ वीरबाहुविमृष्टानां
 सर्वावरणभेदिनाम् ॥ संघातःशरजालानांतुमुलःसमपद्यत २८ प्रकाशंचक्रुराकाशमुद्यतानिभुजोत्तमैः ॥ नक्षत्रविमलाभामिशस्त्राणिभरतर्षभ २९ आर्षभा
 णिविचित्राणिरुक्मजालावृतानिच ॥ संपेतुर्दिक्षुसर्वासुचर्माणिभरतर्षभ ३० सूर्यवर्णैश्चनिर्घ्नैःपात्यमानानिसर्वशः ॥ दिक्षुसर्वास्वदृश्यंतशरीराणिशिरांसि
 च ३१ भग्नचक्राक्षनीडाश्चनिपातितमहाध्वजाः ॥ हताश्वाःपृथिवींजग्मुस्तत्रतत्रमहारथाः ३२ परिपेतुर्हयाश्चात्रकेचिच्छस्त्रकृतवणाः ॥ रथानविपरिकर्ष
 तोहतेपुरथयोधिषु ३३ शराहताभिन्नदेहाबद्धयोक्ताहयोत्तमाः ॥ युगानिपर्यकर्षंततत्रतत्रस्मभारत ३४ २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

३५ वीतमादद्विरेप्रतिगजंमृदंतोनिर्वीर्यमपिगजंजयदुः मत्तगजबुद्धयेतिमावः वीतमसारंगजे इतिनेदित्री २५ । ३० । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इतिभी० नी० मा० एकसप्तति

अदृश्यंतससूताश्चसाश्वाःसरथयोधिनः ॥ एकेनबलिनाराजववारणेनविमर्दिताः ३५ गंधहस्तिमदस्त्रावमाघ्रायबहवोरणे ॥ सन्निपातेबलौघानांवीतमादादि
 रेगजाः ३६ सतोमरैर्महामात्रैर्निपतद्भिर्गतासुभिः ॥ बभूवायोधनंचक्रनाराचाभिहतैर्मजैः ३७ सन्निपातेबलौघानांप्रेषितैर्वरवारणैः ॥ निपेतुर्धुधिसंमग्राःस
 योधाःसध्वजागजाः ३८ नागराजोपमैर्हस्तैर्नागैराक्षिप्यसंयुगे ॥ व्यदृश्यंतमहाराजसंमग्नारथकूबराः ३९ विशीर्णरथसंघाश्चकेशेष्वक्षिप्यदंतिभिः ॥ द्रुम
 शाखाइवाविध्यनिष्पिष्टारथिनोरणे ४० रथेषुचरथान्युद्धेसंसक्तानवरवारणाः ॥ विकर्षंतोदिशःसर्वाःसंपेतुःसर्वशब्दगाः ४१ तेषांतथाकर्षतांतुगजानांरूपमा
 बभौ ॥ सरःसुनलिनीजालंविषक्तमिवकर्षताम् ४२ एवंसंछादितंतत्रबभूवायोधनंचमहत् ॥ सादिभिश्चपदातैश्चसध्वजैश्चमहारथैः ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारते
 भीष्मपर्वणिभीष्मवधप० संकुलयुद्धेएकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ शिखंडीसहमत्स्येनविराटेनविशांपते ॥ भीष्ममाशुमहेष्वासमाससा
 दसुदुर्जयम् १ द्रोणंकृपंविकर्णंचमहेष्वासंमहाबलम् ॥ राज्ञश्चान्यानरणेशूरानबहुनाच्छेद्वर्जयः २ सैधवंचमहेष्वासंसामात्यंसहबंधुभिः ॥ प्राच्यांश्चदाक्षिणात्यां
 श्वभूमिपान्भूमिपर्वभ ३ पुत्रंचतेमहेष्वासंदुर्योधनममर्षणम् ॥ दुःसहंचैवसमरेभीमसेनोऽभ्यवर्तत ४ सहदेवस्तुशकुनिमुलूकंचमहारथम् ॥ पितापुत्रौमहेष्वा
 सावभ्यवर्ततदुर्जयौ ५ युधिष्ठिरोमहाराजगजानीकंमहारथः ॥ समवर्तंतसंग्रामेपुत्रेणनिकृतस्तव ६ माद्रीपुत्रस्तुनकुलःशूरसंकंदनोयुधि ॥ त्रिगतांनंबलैः
 सार्धंसमसज्जतपांडवः ७ अभ्यवर्तंतसंकुद्धाःसमरेशाल्वकेकयान् ॥ सात्यकिश्चेकितानश्चसौभद्रश्चमहारथः ८ दृष्टकेतुश्चसमरेराक्षसश्चघटोत्कचः ॥ पुत्राणां
 तेरथानीकंप्रत्युद्याताःसुदुर्जयाः ९ सेनापतिरमेयात्माघृष्टयुग्नोमहाबलः ॥ द्रोणेनसमरेराजन्समियायोग्रकर्मणा १० एवमेतेमहेष्वासास्तावकाःपांडवैःसह ॥
 समेत्यसमरेशूराःसंप्रहारंप्रचक्रिरे ११ मध्यंदिनगतेसूर्येनभस्याकुलतांगते ॥ कुरवःपांडवेयाश्चनिजघ्नुरितरेतरम् १२ ध्वजिनोहेमचित्रांगाविचरंतोरणाजरे ॥
 सपताकारथारेजुर्वैयाघ्रपरिवारणाः १३ समेतानांचसमरेजिगीषूणांपरस्परम् ॥ बभूवतुमुलःशब्दःसिंहानामिवनर्दताम् १४ तत्राद्भुतमपश्यामसंप्रहारंसुदा
 रुणम् ॥ यदकुर्वन्नरणेशूराःसृजयाःकुरुभिःसह १५ नैवखनंदिशोराजन्नसूर्यंशत्रुतापन ॥ विदिशोवापिपश्यामःशरैर्मुक्तैःसमंततः १६ शक्तीनांविमलाग्राणां
 तोमराणांतथाऽऽस्यताम् ॥ निस्त्रिशानांचपीतानांनीलोत्पलनिभाःप्रभाः १७ कवचानांविचित्राणांभूषणानांप्रभास्तथा ॥ खंदिशःप्रदिशश्चैवभासयामा
 सुरोजसा १८ वपुर्भिश्चनरेद्राणांचंद्रसूर्यसमप्रभैः ॥ विरराजतदारार्जस्तत्रतत्ररणायनम् १९

तमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ शिखंडीति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ शूरसंकंदनःशूराणारोदकःशूरैर्द्रोवा ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ओजसास्वप्रभावेण १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इतिभी०भी०मा०द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ विराट्वाति १ । २ । ३ । ४ । ५

रथसंधानरव्याघ्राःसमार्यातश्चसंयुगे ॥ विरेजुःसमरेराजनग्रहाइवनभस्तले २० भीष्मस्तुरथिनांश्रेष्ठोभीमसेनमहाबलम् ॥ अवारयतसंकुद्धःसर्वसैन्यस्यपश्य
तः २१ ततोभीष्मविनिर्मुक्तारुक्मपुंखाःशिलाशिताः ॥ अभ्यघ्नन्समरेभीमंतैलधौताःसुतेजनाः २२ तस्यशक्तिमहावेगांभीमसेनोमहाबलः ॥ कुद्राशी
विषसंकाशांप्रेषयामासभारत २३ तामापतंतीसहसारुक्मदंडांदुरासदाम् ॥ चिच्छेदसमरेभीष्मःशरैःसन्नतपर्वभिः २४ ततोऽपरेणभलेनपीतेननिशितेनच ॥
कार्मुकंभीमसेनस्यद्विधाचिच्छेदभारत २५ सात्यकिस्तुततस्तूर्णभीष्ममासाद्यसंयुगे ॥ आकर्णप्रहितैस्तीक्ष्णैर्निशितैस्तिग्मतेजनैः २६ शरैर्बहुभिरानर्छ
त्पितरंतेजनेश्वर ॥ ततःसंधायवैतीक्ष्णंशरंपरमदारुणम् २७ वाष्पेयस्यरथाद्भीष्मःपातयामाससारथिम् ॥ तस्याश्वाःप्रवृत्ताराजन्निहतेरथसारथौ २८ तेनते
नैवधावंतिमनोमारुतरंहसः ॥ ततःसर्वस्यसैन्यस्यनिःस्वनस्तुमुलोऽभवत् २९ हाहाकारश्चसंजज्ञेपांडवानांमहात्मनाम् ॥ अभ्यद्रवतगृहीतहयान्यच्छतधा
वत् ३० इत्यासीत्तुमुलःशब्दोयुयुधानरथंप्रति ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुभीष्मःशांतनवस्तदा ३१ न्यहनत्पांडवींसेनामासुरीमिववृत्रहा ॥ तेवध्यमानाभीष्मेणपां
चालाःसोमकैःसह ३२ स्थिरांयुद्धेमतिकृत्वाभीष्ममेवाभिदुहुवुः ॥ घृष्टयुग्लमुखाश्चापिपार्थाःशांतनवरणे ३३ अभ्यधावन्नजिगीषंतस्तवपुत्रस्यवाहिनीम् ॥
तथैवकौरवाराजन्भीष्मद्रोणपुरोगमाः ३४ अभ्यधावंतवेगेनततोयुद्धमवर्तत ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप०पंचमदिवसयुद्धेद्विसप्ततित
मोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ विराटोऽथत्रिभिर्बाणैर्भीष्ममाच्छेन्महारथम् ॥ विव्याधतुरगांश्चास्यत्रिभिर्बाणैर्महारथः १ तंप्रत्यविध्य
दशभिर्भीष्मःशांतनवःशरैः ॥ रुक्मपुंखैर्महेष्वासःकृतहस्तोमहाबलः २ द्रौणिर्गोडीवधन्वानंभीमधन्वामहारथः ॥ अविध्यदिशुभिःषड्विद्वहस्तःस्तनांतरे ३
कार्मुकंतस्याचिच्छेदफाल्गुनःपरवीरहा ॥ अविध्यच्चभृशंतीक्ष्णैःपत्रिभिःशुक्रर्शनः ४ सोऽन्यत्कार्मुकमादायवेगवानक्रोधमूर्छितः ॥ अमृष्यमाणःपार्थेनका
र्मुकच्छेदमाहवे ५ अविध्यत्फाल्गुनंराजन्नवत्यानिशितैःशरैः ॥ वासुदेवंचसप्तत्याविव्याधपरमेषुभिः ६ ततःक्रोधाभिताम्राक्षःकृष्णेनसहफाल्गुनः॥ दीर्घमुष्णं
चनिःश्वस्यचित्तयित्वापुनःपुनः ७ धनुःप्रपीडयवामेनकरेणामित्रकर्शनः ॥ गांडीवधन्वासंकुद्धःशितान्नसन्नतपर्वणः ८ जीविलांतकरानघोरान्नसमादत्ताशि
लीमुखान् ॥ तैस्तूर्णसमरेविध्यद्रौणिंवलवतांवरः ९ तस्यतेकवचंभित्वापपुःशोणितमाहवे ॥ नविव्यथेचनिर्भिन्नोद्रौणिर्गोडीवधन्वना १० तथैवचशरान्
द्रौणिःप्रविमुचन्नविह्वलः ॥ तस्थौसमरेराजंस्त्रातुमिच्छन्महाव्रतम् ११ तस्यतत्सुमहत्कर्मशशंसुःकुरुसत्तमाः ॥ यत्कृष्णाम्यांसमेताम्यामभ्यापततसंयुगे १२
सहिनित्यमनीकेषुयुध्यतेऽभयमास्थितः ॥ अस्त्रग्रामंसंहारंद्रोणात्प्राप्यसुदुर्लभम् १३

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ सात्वतीपुत्रंअभिमन्युं

ममैषआचार्यसुतोद्रोणस्यापिप्रियःसुतः ॥ ब्राह्मणश्चविशेषेणमाननीयोममेतिच १४ समास्थायमतिवीरोवीभत्सुःशुभुतापनः ॥ कृपांचक्रेरथश्रेष्ठोभारद्वाजसुतं
प्रति १५ द्रौणित्यक्ताततोयुद्धेकौतेयःश्वेतवाहनः ॥ युयुधेतावकात्रिप्रस्त्वरमाणःपराक्रमी १६ दुर्योधनस्तुदशभिर्गार्धपत्रैःशिलाशितैः ॥ भीमसेनमहे
ष्वासंरुक्मपुंखैःसमार्ययत् १७ भीमसेनःसुसंकुद्धःपरासुकरणदृढम् ॥ चित्रंकार्मुकमादत्तशरांश्चनिशितान्दश १८ आकर्णप्रहितैस्तीक्ष्णैर्वेगवद्भिरजिह्वैः ॥
अविध्यतूर्णमव्यग्रःकुरुराजंमहोरसि १९ तस्यकांचनसूत्रस्थःशरैःसंछादितोमणिः ॥ रराजोरसिखेसूर्योग्रहैरिवसमावृतः २० पुत्रस्तुतवतेजस्वीभीमसेनेन
ताडितः ॥ नामृष्यतयथानागस्तलशब्दंमदोत्कटः २१ ततःशरैर्महाराजरुक्मपुंखैःशिलाशितैः ॥ भीमंविव्याधसंकुद्धस्त्रासयानोवह्निर्भीम २२ तौयु
ध्यमानौसमरेभृशमन्योन्यविक्षतौ ॥ पुत्रौतेदेवसंकाशौव्यरोचेतांमहाबलौ २३ चित्रसेनंनरव्याघ्रंसौभद्रःपरवीरहा ॥ अविध्यदशभिर्बाणैःपुरुमित्रंचसप्तभिः २४
सत्यव्रतंचसप्तत्याविद्धाशक्रसमोयुधि ॥ नृत्यान्निवरणेवीरार्तिनःसमजीजनत् २५ तंप्रत्यविध्यदशभिश्चित्रसेनःशिलीमुखैः ॥ सत्यव्रतश्चनवभिःपुरुमित्र
श्चसप्तभिः २६ सविद्धोविक्षरन्नरक्तंशत्रुसंवारणमहत् ॥ चिच्छेदचित्रसेनस्यचित्रंकार्मुकमार्जुनिः २७ भित्त्वाचास्यतनुत्राणंशरेणोरस्यताडयत् ॥ ततस्ते
तावकावीराराजपुत्रामहारथाः २८ समेत्ययुधिसंरब्धाविव्यधुर्निशितैःशरैः ॥ तांश्चसर्वान्शरैस्तीक्ष्णैर्जघानपरमास्त्रवित् २९ तस्यदृष्ट्वातुतत्कर्मपरिव्रुः
सुतास्तव ॥ दहतंसमरेसैन्यंवनेकक्षंयथोल्बणम् ३० अपेतशिशिरेकालेसमिद्धमिवपावकम् ॥ अत्यरोचतसौभद्रस्तवसैन्यानिनाशयन् ३१ तत्तस्यचरितं
दृष्ट्वापौत्रस्तवविशांपते ॥ लक्ष्मणोऽभ्यपततूर्णसात्वतीपुत्रमाहवे ३२ अभिमन्युस्तुसंकुद्धोलक्ष्मणंशुभलक्षणम् ॥ विव्याधनिशितैःषड्विःसारथिंचत्रिभिःशरैः
३३ तथैवलक्ष्मणोराजन्सौभद्रंनिशितैःशरैः ॥ अविध्यतमहाराजतदद्भुतमिवाभवत् ३४ तस्याश्वांश्चतुरोहत्वासारथिंचमहाबलः ॥ अभ्यद्रवतसौभद्रो
लक्ष्मणंनिशितैःशरैः ३५ हताश्वेतुरथेतिष्ठेदक्ष्मणःपरवीरहा ॥ शक्तिंचिक्षेपसंकुद्धःसौभद्रस्यरथंप्रति ३६ तामापतंतीसहसाघोररूपांदुरासदाम् ॥
अभिमन्युःशरैस्तीक्ष्णैश्चिच्छेदभुजगोपमाम् ३७ ततःस्वरथमारोप्यलक्ष्मणंगौतमस्तदा ॥ अपोवाहरथेनाजौसर्वसैन्यस्यपश्यतः ३८ ततःसमाकुले
तस्मिन्वर्तमानेमहाभये ॥ अभ्यद्रवन्नजिघांसंतःपरस्परवधैषिणः ३९ तावकाश्चमहेष्वाःपांडवाश्चमहारथाः ॥ जुहंतःसमरेप्राणान्निजघ्नुरितरेतरम्
४० मुक्तकेशाविकवचाविरथाश्छिन्नकार्मुकाः ॥ बाहुभिःसमयुध्यंतसृजयाःकुरुभिःसह ४१ ततोभीष्मोमहाबाहुःपांडवानांमहात्मनाम् ॥ सेनांजघान
संकुद्धोदिव्यैरस्त्रैर्महाबलः ४२

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

हतैरश्वैर्गजैस्तत्रनरैरश्वैश्चपातितैः ॥ रथिभिःसादिभिश्चैवसमास्तीर्यतमेदिनी ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणिद्वंद्वयुद्धेत्रिसप्तति
तमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ संजयउवाच ॥ अथराजनमहाबाहुःसात्यकिर्युद्धदुर्मदः ॥ विकृष्यचापंसमरेभारसाहमनुत्तमम् १ प्रासुंचत्पुंखसंयुक्तानशरा
नाशीविषोपमान् ॥ प्रगाढंलघुचित्रंचदर्शयन्हस्तलाघवम् २ तस्यविक्षिपतश्चापंशरानन्यांश्चमुंचतः ॥ आददानस्यभूयश्चसंदधानस्यचापरान् ३ क्षिपतश्च
परांस्तस्यरणेशून्विनिघ्नतः ॥ ददृशेरूपमत्यर्थमेघस्येवप्रवर्षतः ४ तमुदीर्यतमालोक्यराजादुर्योधनस्ततः ॥ रथानामयुतंतस्यप्रेषयामासभारत ५ तां
स्तुसर्वान्महेष्वासान्सात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ जघानपरमेष्वासोदिव्येनास्त्रेणवीर्यवान् ६ सकृत्वादारुणंकर्मप्रगृहीतशरासनः ॥ आससादततोवीरोभूरिश्रवस
माहवे ७ सहिसंदृश्यसेनांतियुयुधानेनपातितां ॥ अभ्यधावतसंकुद्धःकुरूणांकीर्तिवर्धनः ८ इंद्रायुधसवर्णतुविस्फार्यसुमहद्वनुः ॥ सृष्टवान्वज्रसंकाशान्
शरानाशीविषोपमान् ९ सहस्रशोमहाराजदर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ शरांस्तान्मृत्पुंसंस्पर्शान्सात्यकेश्वपदानुगाः १० नविषेदुस्तदाराजनदुद्रुवुस्तेसमंततः ॥
विहायसात्यकिंराजनसमरेयुद्धदुर्मदम् ११ तंदृष्ट्वायुयुधानस्यसुतादशमहाबलाः ॥ महारथाःसमाख्याताश्चित्रवर्मायुधध्वजाः १२ समासाद्यमहेष्वासंभूरिश्रवस
माहवे ॥ ऊचुःसर्वेसुसंरब्धायूपकेतुंमहारणे १३ भोभोकौरवदायादसहास्माभिर्महाबल ॥ एहियुध्यस्वसंग्रामेसमस्तैःपृथगेववा १४ अस्मान्वात्वंपराजित्ययशः
प्राप्नुहिंसंयुगे ॥ वयंवात्वांपराजित्यप्रीतिंथास्यामहेपितुः १५ एवमुक्तस्तदाश्वरैस्तानुवाचमहाबलः ॥ वीर्यश्लाघीनरश्चेष्टतान्दृष्ट्वासमवस्थितान् १६ साध्वि
दंकथ्यतेवीरायद्येवंमतिरद्यवः ॥ युध्यध्वंसहितायत्तानिहनिष्यामिवोरणे १७ एवमुक्तामहेष्वासास्तेवीराःक्षिप्रकारिणः ॥ महताशरवर्षेणअभ्यधावन्नरिंदमम्
१८ सोऽपराह्मेमहाराजसंग्रामस्तुमुलोऽभवत् ॥ एकस्यचबहूनांचसमेतानांरणाजिरे १९ तमेकंरथिनांश्रेष्ठंशरैस्तेसमवाकिरन् ॥ प्रावृषीवयथामेरुंसिषिचुर्जलदा
नृप २० तैस्तुमुक्तान्शरान्घोरान्नयमदंडाशनिप्रभान् ॥ असंप्राप्तानसंग्रामांतश्चिच्छेदाशुमहारथः २१ तत्राहुतमपश्यामसौमदत्तेःपराक्रमम् ॥ यदेकोबहुभिर्यु
द्धेसमसज्जदभीतवत् २२ विसृज्यशरवृष्टिंतांदशराजन्महारथाः ॥ परिवार्यमहाबाहुंनिहंतुमुपचक्रमुः २३ सौमदतिस्ततःकुद्धस्तेषांचापानिभारत ॥ चिच्छे
दसमरेराजनयुध्यमानोमहारथैः २४ अथैषांछिन्नधनुषांशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ चिच्छेदसमरेराजनशिरांसिभरतर्षभ २५ तेहतान्यपतन्पराजनवज्रभग्राइवदुमाः ॥
तान्दृष्ट्वानिहतान्वीर्येणपुत्रान्महाबलान् २६ वाष्णीयोवेनदन्पराजनभूरिश्रवसमभ्ययात् ॥ रथंरथेनसमरेपीडयित्वामहाबलौ २७ तावन्योन्यंहिसमरेनिहत्यर
थवाजिनः ॥ विस्थावभिवलंगंतौसमेयातांमहारथौ २८

१७।२८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ ह० श्री० श्री० था० चतुःसप्तसितकोश्यायः ॥ ७७ ॥ तेहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

प्रयहीतमहा खड्गैतौचर्मवरधारिणौ ॥ शुशुभातेनरव्याघ्रौयुद्धायसमवस्थितौ २९ ततःसात्यकिमभ्येत्यनिर्लिखिवरधारिणम् ॥ भीमसेनस्त्वनराजनरथमारो
पयत्तदा ३० तवापितनयोराजनभूरिश्रवसमाहवे ॥ आरोपयद्रथंतूर्णपश्यतांसर्वधान्विनाम् ३१ तस्मिंस्तथावर्तमानेरणेभीष्ममहारथम् ॥ अयोधयंतसं
ब्धाःपांडवाभरतर्षभ ३२ लोहितायतिचादित्येत्वरमाणोधनंजयः ॥ पंचविंशतिसाहस्रान्निजघानमहारथान् ३३ तेहिदुर्योधनादिष्ठास्तदापार्थनिबर्हणे ॥ सं
प्राप्यैवगतानांशंशलभाइवपावकम् ३४ ततोमत्स्याःकेकयाश्वधनुर्वेदविशारदाः ॥ परिववृस्तदापार्थसहपुत्रंमहारथम् ३५ एतस्मिन्नेवकालेतुसूर्येस्तमुपग
च्छति ॥ सर्वेषांचैवसैन्यानांप्रमोहःसमजायत ३६ अवहारंततश्चक्रेपितादेववतस्तव ॥ संध्याकालेमहाराजसैन्यानांश्रांतवाहनः ३७ पांडवानांकुरूणांचपर
स्परसमागमे ॥ तेसेनेभृशसंविग्रेययतुःस्वंनिवेशनम् ३८ ततःस्वशिबिरंगत्वान्यविशंस्तत्रभारत ॥ पांडवाःसृजयैःसार्धंकुरवश्चयथाविधि ३९ ॥ इतिश्रीम
हाभारतेभीष्मप०भीष्मवधप०पंचमदिवसावहारेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ संजयउवाच ॥ तेविश्रम्यततोर्राजनसहिताःकुरुपांडवाः ॥ व्यतीतायांतुश
र्वर्यापुनर्युद्धायनिर्ययुः १ तत्रशब्दोमहानासीत्तवतेषांचभारत ॥ युज्यतारथमुख्यानांकल्प्यतांचैवदंतिनाम् २ संनह्यतांपदातीनांहयानांचैवभारत ॥ शं
खदुंदुभिनादश्चतुमुलःसर्वतोभवत् ३ ततोयुधिष्ठिरोराजाष्टष्टद्युम्नभाषत् ॥ व्यूहंव्यूहमहाबाहोमकरंशत्रुनाशनम् ४ एवमुक्तस्तुपार्थेनष्टष्टद्युम्नोमहारथः ॥
व्यादिदेशमहाराजरथिनोरथिनांवरः ५ शिरोऽभूद्रुपदस्तस्यपांडवश्चधनंजयः ॥ चक्षुषीसहदेवश्चनकुलश्चमहारथः ६ तुंडमासीन्महाराजभीमसेनोमहाबलः
सौभद्रोद्रौपदेयाश्चराक्षसश्चघटोत्कचः ७ सात्यकिर्धर्मराजश्चव्यूहग्रीवांसमास्थिताः ॥ षष्ठमासीन्महाराजविराटोवाहिनीपतिः ८ दृष्टद्युम्नेनसहितोमहत्यासे
नयावृतः ॥ केकयाभ्रातरःपंचवामपार्श्वंसमाश्रिताः ९ दृष्टकेतुर्नरव्याघ्रश्चेकितानश्चवीर्यवान् ॥ दक्षिणपक्षमाश्रित्यस्थितौव्यूहस्यरक्षणे १० पादयोस्तुम
हाराजस्थितःश्रीमान्महारथः ॥ कुंतिभोजःशतानिकोमहत्यासेनयावृतः ११ शिखंडीतुमहेष्वासःसोमकैःसंवृतोबली ॥ इरावांश्चततःपुच्छेमकरस्यव्यवस्थितौ
१२ एतमेतंमहाव्यूहंव्यूहभारतपाण्डव ॥ सूर्योदयेमहाराजपुनर्युद्धायदांशिताः १३ तैरवानभ्ययस्तूर्णहस्त्यश्चरथपातिभिः ॥ सप्तच्छितैर्ष्वजैश्छत्रैश्च
स्त्रैश्चविमलैःशितैः १४ व्यूढं दृष्ट्वातुतस्मैन्यपितादेववतस्तव ॥ तैर्लेपिताःसहस्रव्यूहवतवाहिनीम् १५ तस्यतुंडेमहेष्वासोभारद्वाजोव्यरोचत ॥ अ
श्वत्थामाकृपश्चैवचक्षुरासीन्नरेश्वर १६ कृतवर्मातुसहितःकांबोजवरबालिहकैः ॥ शिरस्यासीन्नरश्रेष्ठःश्रेष्ठःसर्वधनुष्मतां १७ गोवायांशूरसेनश्चतवण्त्रश्चमारिष
दुर्योधनोमहाराजराजभिर्बहुभिर्वृतः १८ प्राग्योतिषस्तुसहितोमद्रसौविरकेकयैः ॥ उरस्यभून्नरश्रेष्ठमहत्यासेनयावृतः १९ ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति मी० नी० भा० पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ एवामिति १
स्वसेनयाचसहितः सुशर्माप्रस्थलाधिपः ॥ वामपक्षसमाश्रित्यदांशितः समवस्थितः २० तुषारायवनाश्वैवशकाश्वसहचूपैः ॥ दक्षिणपक्षमाश्रित्यस्थिताव्यू
हस्यभारत २१ श्रुतायुश्चशतायुश्चसौमदातिश्चमारिष ॥ व्यूहस्यजघनेतस्थूरक्षमाणाः परस्परम् २२ ततोयुद्धायसंजग्मुः पांडवाः कौरवैः सह ॥ सूर्योदये
महाराजततोयुद्धमभून्महत् २३ प्रतीयूरथिनोनागानागांश्चरथिनोययुः ॥ हयारोहान्तरथारोहारथिनश्चापिसादिनः २४ सादिनश्चहयानराजनराथिनश्चमहा
रणे ॥ हस्त्यारोहान् हयारोहारथिनः सादिनस्तथा २५ रथिनः पतिभिः सार्धं सादिनश्चापिपतिभिः ॥ अन्योन्यं समरे राजनप्रत्यधावन्नमर्षिताः २६ भीमसेना
र्जुनयमैर्गुप्ताचान्यैर्महारथैः ॥ शुशुभे पांडवीसेनानक्षत्रैरिवशर्वरी २७ तथाभीष्मकपद्रोणशल्यदुर्योधनादिभिः ॥ तवापिचबभौसेनाग्रहैर्यैरिवसंवृता २८ भी
मसेनस्तु कौंतेयो द्रोणं दृष्ट्वा पराक्रमी ॥ अभ्ययाज्जवनैरश्वैर्भारद्वाजस्यवाहिनीम् २९ द्रोणस्तु समरे कुद्धो भीमं नवभिरायसैः ॥ विव्याध समरश्लाघीमर्माण्युद्धि
श्यवीर्यवान् ३० दृढाहतस्ततोभीमोभारद्वाजस्यसंयुगे ॥ सारथिप्रेषयामासयमस्यसदनं प्रति ३१ ससंगृह्यस्वयं वाहान् भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ व्यधमत्पांड
वीसेनांतुलराशिमिवानलः ३२ तेवध्यमाना द्रोणेन भीष्मेण च नरोत्तमाः ॥ संजयाः कैकयैः सार्धं पलायनपराऽभवन् ३३ तथैवतावकं सैन्यं भीमार्जुनपरिक्षितम् ॥
मुह्यते तत्र तत्रैव समदेववरांगना ३४ अभिद्येतांततो व्यूहौ तस्मिन्वीरवरक्षये ॥ आसीद्यतिकरोघोरस्तवतेषांच भारत ३५ तदद्भुतमपश्यामतावकानां परैः
सह ॥ एकायनगतः सर्वेयदयुध्यंत भारत ३६ प्रतिसंवार्य चास्त्राणितेन्योन्यस्यविशंपते ॥ युयुधुः पांडवाश्चैव कौरवाश्च महाबलाः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणि भीष्मवधोऽष्टादिवसयुद्धारंभे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ एवं बहुगुणं सैन्यमेवं बहुविधं पुरा ॥ व्यूढमेवं यथा शास्त्रममोघं
चैव संजय १ हृष्टमस्माकमत्यंतमभिकामंचनः सदा ॥ प्रह्वमव्यसनोपेतं पुरस्तादृष्टविक्रमम् २ नातिवृद्धमबालं च न कृशं न च पीवरम् ॥ लघुवृत्ताय तप्रायं सारयो
धमनामयम् ३ आतसन्नाहशस्त्रं च बहुशस्त्रपरिग्रहम् ॥ असियुद्धेनियुद्धे च गदायुद्धे च कोविदम् ४ प्रासर्ष्टितो मरेष्वाजौ परिघेष्वायसेषु च ॥ भिदिपालेषु शक्तीषु
मुसलेषु च सर्वशः ५ कंपनेषु च चापेषु कणपेषु च सर्वशः ॥ क्षेपणीयेषु चित्रेषु मुष्टियुद्धेषु च क्षमम् ६ अपरोक्षं च विद्यासु व्यायामे च कृतश्रमम् ॥ शस्त्रग्रहणविद्या
सु सर्वा सुपरिनिष्ठितम् ७ आरोहे पर्यवस्कंदे सरणे सांतरुते ॥ सम्यक्प्रहरणे याने व्यपयाने च कोविदम् ८ नागाश्च रथयानेषु बहुशः सुपरीक्षितम् ॥ परीक्ष्य च
यथान्यायं वेतेनोपपादितम् ९ नगोष्ठयानोपकारेण च बंधुनिमित्ततः ॥ नसौ हृदयैर्वापि नाकुलीनपरिग्रहैः १० समृद्धजनमार्थं चतुष्टयसंबंधिबांधवम् ॥ क
तोपकारभूयिष्ठं यशस्विचमनस्वि च ११

नः अस्मान् अभिकामं आकांक्षमाणं प्रह्वमणतं १ लघुदुर्गं शीघ्रकारि आयतमार्थं मांशुबहुलं ३।१।५।६।७ आरोहे हस्त्यादीनां पर्यवस्कंदे हस्त्यादिभ्योऽन्तरणे ८।१।१० मनस्विताहंकारं ११

१२।१३ अपक्षैः पक्षशून्यैः तथाऽपि गत्यापक्षिसदृशैः १४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ ॥ इति मी० नी० भा० षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

स्वजनैस्तु नरेमुखैर्बहुशो दृष्टकर्मभिः ॥ लोकपालोपमैस्ता तपालितं लोकविश्रुतम् १२ बहुभिः क्षत्रियैर्गुप्तं पृथिव्यां लोकसंमतैः ॥ अस्मानभिगतैः कामात्सबलैः
सपदानुगैः १३ महोदधिमिवापूर्णमापगाभिः समंततः ॥ अपक्षैः पक्षिसंकाशैरथैर्नागैश्च संवृतम् १४ नानाबोधजलं भीमं वाहनोर्मितरंगिणम् ॥ क्षेपण्यासिगदा
शक्तिशरप्राससमाकुलम् १५ ध्वजभूषणसंवाधं रत्नपट्टसुसंचितम् ॥ परिधावद्भिरश्वैश्च वायुवेगविकंपितम् १६ अपारमिव गर्जतं सागरप्रतिमं महत् ॥ द्रोणभी
ष्माभिसंगुप्तं गुप्तं च कृतवर्मणा १७ कृपदुःशासनाभ्यां च जयद्रथमुत्तथा ॥ भगदत्तविकर्णभ्यां द्रौणिशौबलबालिहकैः १८ गुप्तं प्रवीरे लोके श्वसारवद्भिर्भहात्म
भिः ॥ यदहन्यत संग्रामे दैवमत्र पुरातनम् १९ नैतादृशं समुद्योगं दृष्टवंतो हि मानुषाः ॥ ऋषयो वामहाभागाः पुराणाभुविसंजय २० ईदृशोऽपि बलौघस्तु संयुक्तः
शस्त्रसंपदा ॥ बध्यते यत्र संग्रामे किमन्यद्वागधेयतः २१ विपरीतमिदं सर्वं प्रतिभाति हि संजय ॥ यत्रेदं बलं घोरं पांडवानांतरद्वारे २२ पांडवार्थयनियतं देवा
स्तत्र समागताः ॥ युध्यंते मामकं सैन्यं यथावध्यत संजय २३ उक्तो हि विदुरेणाहं हितं पथ्यंच नित्यशः ॥ न च जग्राहतं मंदः पुत्रो दुर्योधनो मम २४ तस्य मन्ये म
तिः पूर्वसर्वज्ञस्य महात्मनः ॥ आसीद्यथागतं तात येन दृष्टमिदं पुरा २५ अथवाभाव्यमेवं हि संजयैतेन सर्वथा ॥ पुराधात्रायथामृष्टं तत्तथानैतदन्यथा २६ ॥ इति
श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधोऽष्टादिवसयुद्धारंभे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ आत्मदोषात्त्वयाराजन प्राप्तं व्यसनमीदृशम् ॥
न हि दुर्योधनस्तानि पश्यते भरतर्षभ १ यानि त्वं दृष्टवान् राजन धर्मसंकरकारिते ॥ तव दोषात्पुरावृत्तं द्यूतमेव विशंपते २ तव दोषेण युद्धं च प्रवृत्तं सह पांडवैः ॥ त्व
मेवाद्यफलं भुंक्ष्य कृत्वा किलिषमात्मना ३ आत्मनैव कृतं कर्म आत्मनैवोपभुज्यते ॥ इह च प्रेत्य वाराजं स्त्वया प्राप्तं यथातथम् ४ तस्माद्वाजनास्थिरो भूत्वा प्राप्येदं व्य
सनं महत् ॥ शृणु युद्धं यथावृत्तं शंसतो मे नराधिप ५ भीमसेनः सुनिशितैर्बाणैर्मित्वा महाचमूम् ॥ आससाद ततो वीरः सर्वान् दुर्योधनानुजान् ६ दुःशासनं दुर्विषहं दुःसहं
दुर्मदं जयम् ॥ जयत्सेनं विकर्णं च चित्रसेनं सुदर्शनम् ७ चारुचित्रं सुवर्माणं दुष्कर्णं कर्णमेव च ॥ एतां श्वान्यांश्च सुबहून्समीपस्थान् महारथान् ८ धार्तराष्ट्रान्सुसं
कुद्धान् दृष्ट्वा भीमो महारथः ॥ भीष्मेण समरे गुप्तां प्रविवेश महाचमूम् ९ अथालोक्य प्रविष्टं मूचुस्ते सर्व एव तु ॥ जीवग्राहं निगृह्णीमो वयमेनं नराधिपाः १०
सतैः परिवृतः पार्थो भ्रातृभिः कृतनिश्चयैः ॥ प्रजासंहरणे सूर्यः कूरैरिव महाग्रहैः ११ संप्राप्य मध्यं सैन्यस्य नभीः पांडवमाविशत् ॥ यथा देवा सुरे युद्धे महेंद्रं प्रा
प्य दानवान् १२ ततः शतसहस्राणिरथिनां सर्वशः प्रभो ॥ उद्यतानि शरैस्तीव्रैस्ते मेकं परिवविरे १३ सतेषां प्रवरान् यो धान् हस्त्यश्च रथसादिनः ॥ ज
घान समरेश्वरो धार्तराष्ट्रान् चिंतयन् १४

आत्मदोषादिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

तेषां व्यवसितं ज्ञात्वा भीमसेनो जिघृक्षताम् ॥ समस्तानां वधे राजनमर्तिचक्रे महामनाः १५ ततो रथं समुत्सृज्य गदामादाय पांडवः ॥ जघान धार्तराष्ट्राणां तंबलो
घमहार्णवम् १६ भीमसेने प्रविष्टे तु घृष्टयुगलोऽपि पार्षतः ॥ द्रोणमुत्सृज्य तरसा प्रययौ यत्र सौबलः १७ निवार्य महर्तृसेनां तावकानां नरर्षभः ॥ आससाद रथं शून्यं
भीमसेनस्य संयुगे १८ दृष्ट्वा विशोकं समरे भीमसेनस्य साराथिम् ॥ घृष्टयुगलो महाराज दुर्मना गतचेतनः १९ अपृच्छ द्वापसं रुद्रो निःश्वसन् वाचमरियन् ॥ मम
प्राणैः प्रियतमः कभीम इति दुःखितः २० विशोकस्तमुवाचे दंष्ट्रयुगलं कृतं जलिः ॥ संस्थाप्य मामिह बली पांडवेयः पराक्रमी २१ प्रविष्टो धार्तराष्ट्राणामेतद्बलमहा
र्णवम् ॥ मामुक्त्वा पुरुष व्याघ्रः प्रीतियुक्तमिदं वचः २२ प्रतिपालय मां सूत नियम्याश्वांस्तु हूतकम् ॥ यावदेतां त्रिहन्म्यद्य इमे मद्वधोद्यताः २३ ततो दृष्ट्वा प्र
धार्वंतं गदाहस्तं महाबलम् ॥ सर्वेषामेव सैन्यानां संहर्षः समजायत २४ तस्मिन्सुमुले युद्धे वर्तमाने भयानके ॥ भित्त्वारजन्महाव्यूहं प्रविवेश वृकोदरः २५ वि
शोकस्य वचः श्रुत्वा घृष्टयुगलोऽथ पार्षतः ॥ प्रत्युवाच ततः सूतं रणमध्ये महाबलः २६ नहि मे जीवितेनापि विद्यतेऽद्य प्रयोजनम् ॥ भीमसेनं रणे हित्वा स्नेहमुत्सृज्य
पांडवैः २७ यदियामि विना भीमं किं मां क्षत्रं वादिष्यति ॥ एकायनमते भीमे मायि चावस्थिते युधि २८ अस्वस्ति तस्य कुर्वति देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ यः सहायान् प
रित्यज्य स्वस्तिमानावजेह हम् २९ मम भीमः सखा चैव सर्वंधी च महाबलः ॥ भक्तोऽस्मान्भक्तिमांश्चार्हतमप्यरिनिषूदनम् ३० सोऽहं तत्र गमिष्यामि यत्र यातो वृ
कोदरः ॥ निघ्नं तं मारिषून् पश्य दानवानि ववासवम् ३१ एष मुक्त्वा ततो वीरो यममध्ये न भारत ॥ भीमसेनस्य मार्गे षुगदा प्रमाथितैर्गजैः ३२ सददर्शतदामीमं द
हं तरिषुवाहिनीम् ॥ वातो वृक्षानिव बलात् प्रभंजं तरणेरिषून् ३३ ते वध्यमानाः समरे रथिनः सादिनस्तथा ॥ पादां तादंति न श्वैव च कुरात स्व रं महत् ३४ हाहाका
रश्च संजज्ञे तव सैन्यस्य मारिष ॥ वध्यतो भीमसेनेन कृतिना चित्रयोधिना ३५ ततः कृतास्त्रास्ते सर्वे परिवार्य वृकोदरम् ॥ अभीताः समवर्तत शस्त्रवृष्ट्या परंतप ३६
अभिद्रुतं शस्त्रभृतां वरिष्ठं समंततः पांडवलोकवीरः ॥ सैन्येन घोरेण सुसंहितेन दृष्ट्वा बली पार्षतो भीमसेनम् ३७ अथोपगच्छच्छरविक्षतां गंपदातिनं क्रोधविष्वमं
तम् ॥ आश्वासयन् पार्षतो भीमसेनं गदाहस्तं कालमिवांतकाले ३८ विशल्य मे न च कारतूणं मारोपयन् आत्मरथे महात्मा ॥ भृशं परिष्वज्य च भीमसेनमाश्वासयामास स
शत्रुमध्ये ३९ भ्रातृनथोपेत्य तवापि पुत्रस्तस्मिन् विमर्दे महाति प्रवृत्ते ॥ अयं दुरात्मा दुपदस्य पुत्रः समागतो भीमसेनेन सार्धं ४० तं धाम सर्वमहता बलेन मावोरिपुः प्रार्थय
तामनीकम् ॥ श्रुत्वा तु वाक्यं तममृष्यमाणो ज्येष्ठाज्ञयानो दिता धार्तराष्ट्राः ४१ वधाय निष्पेतु रुदायुधास्ते युगक्षये केतवो यद्दुःखाः ॥ प्रगृह्य चास्त्राणि धनुषि वी
राज्यानि मिधो वैः प्रविक्रयंतः ४२ शरैरवर्षन् दुपदस्य पुत्रं यथाऽबुदाधुधरं वारिजालैः ॥ निहत्य तांश्चापिशरैः सुतीक्ष्णैर्न विव्यथे समरो चित्रयोधी ४३

समभ्युदीर्णां श्वतवात्मजांस्तथानिशम्य वीरानभितः स्थितान् रणे ॥ जिघांसु रथं दुपदात्मजो युवा प्रमोहनास्त्रयुजो महारथः ४४ कुद्धो भृशं तव पुत्रे पुरा जन्मैत्येषु
यद्वत्समरे महेंद्रः ॥ ततो व्यमुह्यं तरणे वीराः प्रमोहनास्त्राहतवृद्धिस्तथाः ४५ प्रदुःखुः कुरवश्चैव सर्वे सवाजिनागाः सरथाः समंतात् ॥ परीतकालानिवनष्टसंज्ञानमोक्षे
पेतांस्तव पुत्रान्निशम्य ४६ एतस्मिन्नेव काले तु द्रोणः शस्त्रभृतां वरः ॥ दुपदं त्रिभिरासाद्य शरैर्विव्याध दारुणैः ४७ सोऽतिविद्धस्ततो राजनरणे द्रोणेन पार्थिवः ॥
अपायादुपदो राजन् पूर्ववैरमनुस्मरन् ४८ जित्वा तु दुपदं द्रोणः शंखं दम्भौ प्रतापवान् ॥ तस्य शंखस्वनं श्रुत्वा वित्रेसुः सर्वसोमकाः ४९ अथ शुश्रावते जस्वी द्रोणः
शस्त्रभृतां वरः ॥ प्रमोहनास्त्रेण रणे मोहितानां त्मजांस्तव ५० ततो द्रोणो महाराज खरितीऽभ्याययौ रणात् ॥ तत्रापश्यन्महेष्वा सोभारद्वाजः प्रतापवान् ५१
घृष्टयुगलं च भीमं च विचरंतौ महारणे ॥ मोहाविष्टांश्च ते पुत्रान् पश्यन्समहारथः ५२ ततः प्रज्ञास्त्रमादाय मोहनास्त्रं व्यनाशयत् ॥ अथ प्रत्यागत प्राणास्तव पुत्रामहा
रथाः ५३ पुनर्युद्धाय समरे प्रययुर्भीमपार्षतौ ॥ ततो युधिष्ठिरः प्राह समाहूय स्वसैनिकान् ५४ गच्छतु पदवीं शक्त्या भीमपार्षतयोर्युधि ॥ सौमद्रप्रमुखा वीरार
थाद्वादशदंशिताः ५५ प्रवृत्तिमधिगच्छंतु न हि शुद्धयति मे मनः ॥ त एवं समनुज्ञाताः शूरा विक्रांतयोधिनः ५६ बाढमित्येव मुक्त्वा तु सर्वे पुरुषमानिनः ॥ मर्ष्यादिन
गते सूर्ये प्रययुः सर्व एव हि ५७ केकयाद्रौपदेयाश्च घृष्टकेतुश्च वीर्यवान् ॥ अभिमन्युं पुरस्कृत्य महत्यासेनया वृताः ५८ ते कृत्वा समरे व्यूहं सूचीमुखमरिदमाः ॥
विभिदुर्धातं राष्ट्राणां तद्रथानीकमाहवे ५९ तान् प्रयाताम्पहेष्वासानभि मन्युपुरोगमान् ॥ भीमसेनभया विष्टा घृष्टयुगलं विमोहिता ६० न संवारयितुं शक्ता तव सेना
जनाधिप ॥ मदमूर्च्छान्वितात्मा वै प्रमदवाध्वानि स्थिता ६१ तेऽभिजातामहेष्वासाः सुवर्णविकृतध्वजाः ॥ परिपंसतोऽभ्यधावंत घृष्टयुगलं वृकोदरौ ६२ तौ च दृ
ष्ट्वा महेश्वासावभि मन्युपुरोगमान् ॥ बभूवतुर्मुदा युक्तौ निघ्नं तौ तव वाहिनीम् ६३ दृष्ट्वा तु सहसायां तं पांचाल्योगुरुमात्मनः ॥ नाशंसत बधं वीरः पुत्राणां तव भारत
६४ ततो रथं समारोप्य कैकेयस्य वृकोदरम् ॥ अभ्यधावत्सु संकुद्धो द्रोणमिष्वस्त्रपारगम् ६५ तस्याभिपततस्तूष्णीं भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ कुद्धश्चिच्छेदवाणेन घ
नुः शत्रुनिबर्हणः ६६ अन्यांश्च शतशो बाणान् प्रेषयामास पार्षते ॥ दुर्योधनहितायां भटं पिंडमनुस्मरन् ६७ अथान्यद्वनुरादाय पार्षतः परवीरहा ॥ द्रोणं वि
व्याध विशत्या रुक्मपुंखैः शिलाशितैः ६८ तस्य द्रोणः पुनश्चापं चिच्छेदामित्रकर्शनः ॥ हयांश्च चतुरस्तूष्णीं चतुर्भिः सायकोत्तमैः ६९ वैवस्वतक्षयं घोरे प्रेषयामास
भारत ॥ सारथिचास्य भलेन प्रेषयामास मृत्यवे ७० हताश्चात्सरथात्तूष्णीमवहुत्य महारथः ॥ आरुरोह महाबाहुरभि मन्योर्महारथम् ७१ ततः सरथनागाश्चासमकं
पतवाहिनी ॥ पश्यतो भीमसेनस्य पार्षतस्य च पश्यतः ७२ तत्प्रभवं लंघ्य द्रोणेनापित तेजसा ॥ नाशकृन्वन् वारयितुं समस्तास्ते महारथाः ७३

वध्यमानंतुतत्सैन्यद्रोणेननिशितैःशरैः ॥ व्यग्रमतत्रतत्रैवक्षोभ्यमाणइवार्णवः ७४ तथादृष्ट्वाचतत्सैन्यंजहपेतावकंबलम् ॥ दृष्ट्वाऽऽचार्यसुसंकुद्धं पतंतंरिपुवाहिनीम् ॥ चुक्रुशुःसर्वतोयोधाःसाधुसाध्वितिभारत ७५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मप०भीष्मवधप० संकुलयुद्धेद्रोणपराक्रमेसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततोदुर्योधनोराजामोहात्प्रत्यागतस्तदा ॥ शरवैर्ःपुनर्भीमंप्रत्यवारयदच्युतम् १ एकीभूतास्ततश्चैवतवपुत्रामहारथाः ॥ समेत्यसमरेभीमंयोधयामासुरुद्यताः २ भीमसेनोऽपिसमरेसंप्राप्यस्वरथंपुनः ॥ समारुह्यमहाबाहुर्धैर्यैयेनतवात्मजः ३ प्रगृह्यचमहावेगंपरासुकरणंदृढम् ॥ सज्जंशरासनंसंख्येशरैर्विव्याधतेसुतम् ४ ततोदुर्योधनोराजाभीमसेनंमहाबलम् ॥ नाराचेनसुतीक्ष्णेनभृशंमर्मण्यताडयत् ५ सोऽतिविद्धोमहेष्वासस्तवपुत्रेणधन्विना ॥ क्रोधसंरक्तनयनोवेगेनाक्षिप्यकार्मुकम् ६ दुर्योधनंत्रिभिर्बाणैर्बाहोरुरासिचार्पयत् ॥ सतत्रशुभेराजाशिखरैर्गिरिराडिव ७ तौदृष्ट्वासमरेकुद्धौविनिघ्नौतौपरस्परम् ॥ दुर्योधनानुजाःसर्वेश्वराःसंत्यक्तजीविताः ८ संस्मृत्यमंत्रितंपूर्वनिग्रहेभीमकर्मणः ॥ निश्चयंपरमंकृत्वानिग्रहीतुंप्रचक्रमुः ९ तानापततएवाजौभीमसेनोमहाबलः ॥ प्रत्युद्ययौमहाराजगजःप्रतिगजानिव १० भृशंकुद्धश्चेतस्वीनाराचेनसमार्पयत् ॥ चित्रसेनंमहाराजतवपुत्रंमहायशाः ११ तथेतरांस्तवसुतांस्ताडयामासभारत ॥ शरैर्बहुविधैःसंख्येरुक्मपुंखैःसुतेजनैः १२ ततःसंस्थाप्यसमरेतान्यनीकानिसर्वशः ॥ अभिमन्युप्रभृतयस्तेद्वादशमहारथाः १३ प्रेषिताधर्मराजेनभीमसेनपदानुगाः ॥ प्रतिजग्मुर्महाराजतवपुत्रान्महाबलान् १४ दृष्ट्वा रथस्थांस्तान्शूरान्सूर्याग्निसमतेजसः ॥ सर्वानेवमहेष्वासान्प्राजमानान्नाश्रियाष्टतान् १५ महाहवेदीप्यमानान्सुवर्णसुकुटोज्ज्वलान् ॥ तत्पुत्रःसमरेभीमंतवपुत्रामहाबलाः १६ तान्नामृष्यतकौतेयोजीवमानागताइति ॥ अन्वीयचपुनःसर्वांस्तवपुत्रानपीडयत् १७ अथाभिमन्युसमरेभीमसेनेनसंगतम् ॥ पार्षतेनचसंप्रेक्ष्यतवसैन्येमहारथाः १८ दुर्योधनप्रभृतयःप्रगृहीतशरासनाः ॥ भृशमश्वैःप्रजावितैःप्रययुर्यत्रतेरथाः १९ अपराह्मेमहाराजप्रावर्ततमहारणः ॥ तावकानांचबलिनांपरेषांचैवभारत २० अभिमन्युर्विकर्णस्यहयान्रहत्वामहाहवे ॥ अथैनंपंचविंशत्याक्षुद्रकाणांसमार्पयत् २१ हताश्वरथमुत्सृज्यविकर्णस्तुमहारथः ॥ आरुरोहरथंराजंश्चित्रसेनस्यभारत २२ स्थितावेकरथेतौतुभ्रातरौकुलवर्धनौ ॥ आर्जुनिःशरजालेनच्छादयामासभारत २३ चित्रसेनोविकर्णश्चकार्ष्णिपंचभिरायसैः ॥ विव्यधातेनचाकंपतकार्ष्णिर्मेरुरिवस्थितः २४ दुःशासनस्तुसमरेकेकयानपंचमारिष ॥ योधयामासराजेंद्रतदुतमिवाभवत् २५ द्रौपदेयारणेकुद्धादुर्योधनमवारयन् ॥ शरैराशीविषाकारैःपुत्रंतवविशांपते २६ पुत्रोऽपितवदुर्ध्वोद्रौपद्यास्तनयानरणे ॥ सायकैर्निशितैराजन्नाजघानपृथक्पृथक् २७

भीष्म, ३
अ०
॥७८॥
॥११०॥

तैश्चापिविद्धःशुभेरुधिरेणसमुक्षितः ॥ गिरिःप्रस्रवणैर्यद्वैरिकादिविमिश्रितैः २८ भीष्मोऽपिसमरेराजन्पांडवानामनीकिनीम् ॥ कालयामासबलवान्पालःपशुगणानिव २९ ततोगांडीवनिर्घोषःप्रादुरासीद्विशांपते ॥ दक्षिणेनवरूथिन्याःपार्थस्यारीन्विनिघ्नतः ३० उत्तस्थुःसमरेतत्रकबंधानिसमंततः ॥ कुरूणांचैवसैन्येषुपांडवानांचभारत ३१ शोणितोदंशरावर्तगजद्वीपंहयोर्मिणम् ॥ रथनौभिर्नरव्याघ्राःप्रतेरुःसैन्यसागरम् ३२ छिन्नहस्ताविकवचाविदेहाश्चनरोत्तमाः ॥ दृश्यंतेपतितास्तत्रशतशोऽथसहस्रशः ३३ निहतैर्मत्तमातंगैःशोणितौघपरिभुतैः ॥ भूर्भातिभरतश्रेष्ठपर्वतैराचितायथा ३४ तत्राहुतमपश्यामतवतेषांचभारत ॥ नतत्रासीत्पुमानकश्चिद्योयुद्धनामिकांक्षति ३५ एवंयुयुधिरेवीराःप्रार्थयानामहद्यशः ॥ तावकाःपांडवैःसार्धमाकांक्षंतोजयंयुधि ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धेअष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ संजयउवाच ॥ ततोदुर्योधनोराजालोहितायतिभास्करे ॥ संग्रामरभसोभीमंहंतुकामोऽभ्यधावत् १ तमायांतमभिप्रेक्ष्यनृवीरंदृढवैरिणम् ॥ भीमसेनःसुसंकुद्धइदंवचनमब्रवीत् २ अयंसकालःसंप्राप्तोवर्षपूगाभिवांच्छितः ॥ अद्यत्वांनिहनिष्यामियदिनोत्सृजसेरणम् ३ अद्यकुंत्याःपरिक्षेपंनवासंचकृत्तशः ॥ द्रौपद्याश्चपरिक्षेपंनेष्यामिहतेत्वयि ४ यत्पुरामत्सरीभूत्वापांडवानवमन्यसे ॥ तस्यपापस्यर्गाधारेपश्यव्यसनमागतम् ५ कर्णस्यमतमास्थायसौबलस्यचयत्पुरा ॥ अर्चित्यपांडवानकामाद्यथेष्टंकृतवानसि ६ याचमानंचयन्मोहाद्दाशार्हमवमन्यसे ॥ उलूकस्यसमादेशंयद्दासिचहृष्टवत् ७ तेनत्वांनिहनिष्यामिसानुबंधंसबांधवम् ॥ समीकरिष्येतत्पापंयत्पुराकृतवानसि ८ एवमुक्त्वाधनुर्घोरंविहृष्योद्ग्राम्यचासकृत् ॥ समाधत्तशरान्घोरांन्महाशानिसमप्रभान् ९ षड्विंशतिमसंकुद्धोमुमोचाशुसुयोधने ॥ ज्वलिताग्निशिखाकारान्वज्रकल्पानजिह्वगान् १० ततोऽस्यकार्मुकंद्वाभ्यांसूतंद्वाभ्यांचविव्यधे ॥ चतुर्भिरश्वान्जवनाननयद्यमसादनम् ११ द्वाभ्यांचसुविकृष्टाभ्यांशराभ्यामरिमर्दनः ॥ छत्रंचिच्छेदसमरेराज्ञस्तस्यनरोत्तम १२ षड्विंशतस्यचिच्छेदज्वलंतंध्वजमुत्तमम् ॥ छित्वातंचननादोच्चैस्तवपुत्रस्यपश्यतः १३ रथाच्चसध्वजःश्रीमान्नानारत्नविभूषितात् ॥ पपातसहस्राभूमौविशुज्जलधरादिव १४ ज्वलंतंसूर्यसंकाशनागंमणिमयंशुभं ॥ ध्वजंकुरुपतेश्छिन्नंददशुःसर्वपार्थिवाः १५ अथैनंदशभिर्बाणैस्तोत्रैरिवमहाद्विपम् ॥ आजघानरणेवीरंस्मयन्निवमहारथः १६ ततःसराजासिंधूनांरथश्रेष्ठोमहारथः ॥ दुर्योधनस्यजग्राहपार्ष्णिपत्पुरुषैर्वृतः १७ कृपश्चरथिनांश्रेष्ठःकौरव्यममितौजसम् ॥ आरोपयद्रथंराजन्दुर्योधनममर्षणम् १८ सगाढविद्धोव्यथितोभीमसेनेनसंयुगे ॥ निषसादरथोपस्थेराजन्दुर्योधनस्तदा १९ परिवार्यततोभीमंजेतुकामोजयद्रथः ॥ रथैरनेकसाहस्रैर्भीमस्यावारयद्दिशः २० दृष्ट्वेकुस्ततोराजन्नाभिमन्युश्चवीर्यवान् ॥ केकयाद्रौपदेयाश्चतवपुत्रानयोधयन् २१

चित्रसेनःसुचित्रश्चचित्रांगश्चित्रदर्शनः ॥ चारुचित्रःसुचारुश्चतथानंदोपनंदकौ २२ अष्टावेतेमहेष्वासाःसुकुमारायशस्विनः ॥ अभिमन्युरथंराजन्समंतात्पर्यवारयन् २३ आजघानततस्तूर्णमभिमन्युर्महामनाः ॥ एकैकंपंचभिर्बाणैःशितैःसन्नतपर्वभिः २४ वज्रमृत्युप्रतीकाशैर्विचित्रायुधनिःसृतैः ॥ असृष्यमाणास्तेसर्वेसौभद्रंरथसत्तमम् २५ वट्टपुर्माणैस्तीक्ष्णैर्गिरिमेरुमिवांबुदाः ॥ सपीड्यमानःसमरेकृतास्त्रोयुद्धदुर्मदः २६ अभिमन्युर्महाराजतावकान्समकंपयत् ॥ यथादेवासुरेयुद्धेवज्रपाणिर्महासुरान् २७ विकर्णस्यततोभल्लान्प्रेषयामासभारत ॥ चतुर्दशरथश्रेष्ठोघोरानाशीविषोपमान् २८ सतैर्विकर्णस्यरथात्पातयामासवीर्यान् ॥ ध्वजंसूतंहयांश्चैववृत्त्यमानइवाहवे २९ पुनश्चान्यान्शरान्पीतानकुंठाग्रान्शिलाशितान् ॥ प्रेषयामाससंकुद्धोविकर्णायमहाबलः ३० तेविकर्णसमासाद्यकंकवाह्णिणवाससः ॥ भित्वादेहंगताभूमिज्वलंतइवपन्नगाः ३१ तेशराहेमपुंखाग्राव्यदृश्यंतमहीतले ॥ विकर्णरुधिरक्लिन्नावमंतइवशोणितम् ३२ विकर्णवीक्ष्यनिभिन्नंतस्यैवान्येसहोदराः ॥ अभ्यद्रवंतसमरेसौभद्रप्रमुखान्रथान् ३३ अभियात्वातथैवान्यान्रथास्तान्सूर्यवर्चसः ॥ अविध्यन्समरेऽन्योन्यंसंरंभायुद्धदुर्मदाः ३४ दुर्मुखःश्रुतकर्माणंविध्वासतभिराशुगैः ॥ ध्वजमेकेनचिच्छेदसारथिंचास्यसप्तभिः ३५ अश्वान्जाबूनदैर्जालैःप्रच्छन्नान्वातरंहसः ॥ जघानपद्मिरासाद्यसारथिंचाम्यपातयत् ३६ सहताश्वे रथेतिष्ठन्श्रुतकर्मांमहारथः ॥ शक्तिचिक्षेपसंकुद्धोमहोल्कांज्वलितामिव ३७ सादुर्मुखस्यविमलंवर्मभित्वायशस्विनः ॥ विदार्यप्राविशहूमिदीप्यमानास्वतेजसा ३८ तं दृष्ट्वाविरथंतत्रसुतसोमोमहारथः ॥ पश्यतांसर्वसैन्यानांरथमारोपयत्स्वकम् ३९ श्रुतकीर्तिस्तथावीरोजयत्सेनंसुतंतव ॥ अभ्ययात्समरेराजनहंतुकामोयशस्विनम् ४० तस्यविक्षिपतश्चापंश्रुतकीर्तेर्महास्वनम् ॥ चिच्छेदसमरेतूर्णजयत्सेनःसुतस्तव ४१ क्षुरप्रेणसुतीक्ष्णेनप्रहसन्निवभारत ॥ तं दृष्ट्वाछिन्नधन्वानंशतानीकःसहोदरम् ४२ अभ्यपद्यततेजस्वीसिंहवन्निनदन्मुहुः ॥ शतानीकस्तुसमरेदृढंविस्फार्यकामुकम् ४३ विव्याधदशभिस्तूर्णजयत्सेनंशिलीमुखैः ॥ ननादसुमहानादंप्रभिन्नइववारणः ४४ अथान्येनसुतीक्ष्णेनसर्वावरणभेदिना ॥ शतानीकोजयत्सेनंविव्याधहृदयेभृशम् ४५ तथातस्मिन्वर्तमानेदुष्कर्णोभ्रातुरंतिके ॥ चिच्छेदसमरेचापंनाकुलेःक्रोधमूर्च्छितः ४६ अथान्यद्वनुरादायभारसाहमनुत्तमम् ॥ समादत्तशरान्घोरान्शतानीकोमहाबलः ४७ तिष्ठतिष्ठेतिचामंयदुष्कर्णोभ्रातुरग्रतः ॥ मुमोचास्मैशितान्बाणाञ्ज्वलितान्पन्नगानिव ४८ ततोऽस्यधनुरेकेनद्राभ्यांसूतंचमारिष ॥ चिच्छेदसमरेतूर्णंतंचविव्याधसप्तभिः ४९ अश्वान्मनोजवांस्तस्यकर्बुरान्वातरंहसः ॥ जघाननिशितैस्तूर्णैःसर्वान्द्वादशभिःशरैः ५० अथापरेणभस्त्रेनसुयुक्तेनाशुपातिना ॥ दुष्कर्णसुदृढकुद्धोविव्याधहृदयेभृशम् ५१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति भीष्मपर्वणि नि० भा० ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ अ० ॥ ॥ अथेति

सपपातततोभूमौवज्राहतइवद्रुमः ॥ दुष्कर्णव्यथितं दृष्ट्वापंचराजन्महारथाः ५२ जिघांसंतःशतानीकंसर्वतःपर्यवारयन् ॥ छाद्यमानंशरव्रातैःशतानीकंयशस्विनम् ५३ अभ्यधावंतसंकुद्धाःकेकयाःपंचसोदराः ॥ तानभ्यापततःप्रेक्ष्यतवपुत्रामहारथाः ५४ प्रत्युद्ययुर्महाराजगजानिवमहागजाः ॥ दुर्मुखोदुर्जयश्चैवतथादुर्मर्षणोयुवा ५५ शत्रुंजयःशत्रुसहःसर्वेकुद्धायशस्विनः ॥ प्रत्युद्यातामहाराजकेकयान्भ्रातरःसमम् ५६ रथैर्नगरसंकाशैर्हयैर्युक्तैर्मनोजवैः ॥ नानावर्णविचित्राभिःपताकाभिरलंकृतैः ५७ वरचापधरावीराविचित्रकवचध्वजाः ॥ विविशुस्तेपरसैन्यंसिंहाइववनाद्वनम् ५८ तेषांसुतमुलंयुद्धं व्यतिषत्तरथद्विपम् ॥ अवर्ततमहारौद्रनिघ्नतामितरेतरम् ५९ अन्योन्यागस्कृतांराजनयमराष्ट्रविवर्धनम् ॥ मुहूर्तास्तमितेसूर्येचकुर्युद्धंसुदारुणम् ६० रथिनःसादिनश्चाथव्यकीर्यतसहस्रशः ॥ ततःशांतनवःकुद्धःशरैःसन्नतपर्वभिः ६१ नाशयामाससेनांतांभीष्मस्तेषांमहात्मनाम् ॥ पंचालानांचसैन्यानिशरैर्निन्येयमक्षयम् ६२ एवंभित्त्वामहेष्वासःपांडवानामनीकिनीं ॥ कृत्वाज्वहारंसैन्यानांययौस्वशिविरंनृप ६३ धर्मराजोऽपिसंप्रेक्ष्यष्टष्टयुग्मवृकोदरौ ॥ मूर्ध्निचैतावुपाग्रायप्रहृष्टःशिविरंययौ ॥ ६४ ॥ इति श्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप० षष्ठदिवसावहारेऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ अथशूरामहाराजपरस्परकृतागसः ॥ जग्मुःस्वशिविराण्येवरुधिरेणसमुक्षिताः १ विश्रम्यचयथान्यायंपूजयित्वापरस्परम् ॥ सन्नद्धाःसमदृश्यंतभूयोयुद्धचिकीर्षया २ ततस्तवसुतोराजंश्चितयाभिपरिभुतः ॥ विस्त्रवच्छोणिताक्तांगःपप्रच्छेदंपितामहम् ३ सैन्यानिरौद्राणिभयानकानिव्यूढानिसम्यग्बहुलध्वजानि ॥ विदार्यहत्वाचनिपीड्यशूरास्तेपांडवानांत्वारितामहारथाः ४ संमोह्यसर्वान्युधिकीर्तिमंतोव्यूहंचतंमकरंवज्रकल्पम् ॥ प्रविश्यभीमेनरणेहतोऽस्मिघोरैःशरैर्मृत्युदंडप्रकाशैः ५ कुद्धंतमुद्गीक्ष्यभयेनराजनसंमूर्च्छितो नलभेशांतिमद्य ॥ इच्छेप्रसादात्तवसत्यसंधप्राप्तुंजयंपांडवेयांश्चहंतुम् ६ तेनैवमुक्तःप्रहसन्महात्मादुर्योधनंमन्युगतंविदित्वा ॥ तंप्रत्युवाचाविमनामनस्वीगंगासुतःशस्त्रभृतांवरिष्ठः ७ परेणयत्नेनविगाह्यसेनांसर्वात्मनाऽहंतवराजपुत्र ॥ इच्छामिदातुंविजयंसुखंचनचात्मानंछादयेऽहंवदर्थे ८ एतेतुरौद्राबहवोमहारथायशस्विनःशूरतमाःकृतास्त्राः ॥ येषांडवानांसमरेसहायाजितकमारोषविषंवमंति ९ तेनैवशक्याःसहसाविजेतुंवीर्योद्धृताःकृतवैरास्त्वयाच ॥ अहंसेनांप्रतियोत्स्यामिराजनसर्वात्मनाजीवितंत्यज्यवीर १० रणेतवार्थायमहानुभावनजीवितंरक्ष्यतमममाद्य ॥ सर्वास्तवार्थायसदेवदैत्यान्घोरान्दहेयंकिसुशत्रुसेनाम् ११ तान्पांडवानयोधयिष्यामिराजनप्रियंचतेसर्वमहंकरिष्ये ॥ श्रुत्वैवचैतद्वचनंतदानींदुर्योधनःप्रीतमनाबभूव १२ सर्वाणिसैन्यानि ततःप्रवृष्टोनिर्गच्छतेत्याहन्तृपांश्चसर्वान् ॥ तदाज्ञयातानिविनिर्ययुर्दुतंगजाश्चपादातरथायुतानि १३

म.भ.टी.
॥ ११२ ॥

प्रहर्षयुक्तानितुतातिराजन्महांतिनानाविधशस्त्रवंति ॥ स्थितानिनागाश्वपदातिमंतिविरेजुराजौतवराजनवलानि १४ शस्त्रास्त्रविद्धिर्नरवीरयोधैरधिष्ठिताः
सैन्यगणास्त्वदीयाः ॥ रथौघपादातगजाश्वसंघैः प्रयाद्रिराजौविधिवत्प्रणुनैः १५ समुद्रतंतैतरुणार्कवर्णरजोबभौच्छादयत्सूर्यरश्मीन् ॥ रेजुः पताकारथदं
तिसंस्थावातेरिताभ्राम्यमाणाः समंतात् १६ नानारंगाः समरेतत्रराजनमेधैर्युताविद्युतः खेयथैव ॥ वृंदैः स्थिताश्चापिसुसंप्रयुक्ताश्चकाशिरेदंतिगणाः समंतात्
१७ धनुं पिविस्फारयतानृपाणां बभूवशब्दस्तुमुलोऽतिघोरः ॥ विमथ्यतो देवमहासुरौघैर्यथाऽर्णवस्यादियुगेतदानीं १८ तदुग्रनागंबहुरूपवर्णतवात्मजानां समुदी
र्णमेवम् ॥ बभूवसैन्यं रिपुसैन्यं हंत्युगांतमेघौघनिभंतदानीं १९ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० भीष्मदुर्योधनसंवादे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥
॥ संजय उवाच ॥ ॥ अथात्मजंतव पुनर्गांगेयो ध्यानमास्थितम् ॥ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठः संप्रहर्षकरं वचः १ अहं द्रोणश्च शल्यश्च कृतवर्मा च सात्वतः ॥ अश्वत्थामा वि
कर्णश्च भगदत्तोऽथ सौबलः २ विंदानुविंदावावंत्यौबाल्हीकः सहबाल्हीकैः ॥ त्रिगर्तराजो बलवान्मागधश्च सुदुर्जयः ३ बृहद्वलश्च कौसल्यश्चित्रसेनो विविंशतिः ॥
रथाश्च बहुसाहस्राः शोभनाश्च महाध्वजाः ४ देशजाश्च हयाराजनस्वारूढा हयसादिभिः ॥ गर्जेन्द्राश्च मदोदृताः प्रभिन्नकरटामुखाः ५ पादाताश्च तथा शूरानानाप्रहर
णध्वजाः ॥ नानादेशसमुत्पन्नास्त्वदर्थे योद्धुमुद्यताः ६ एते चान्ये च बहवस्त्वदर्थे त्यक्तजीविताः ॥ देवान्पिरणे जेतुं समर्था इति मे मतिः ७ अवश्यं हि मयाराजंस्तव
वाच्यं हितं सदा ॥ अशक्याः पांडवा जेतुं देवैरपि सवासवैः ८ वासुदेवसहायाश्च महेंद्रसमविक्रमाः ॥ सर्वथाऽहं तुराजं द्रुपदं रिष्ये वचनं तव ९ पांडवांश्चरणे जेष्ये मांवाजे
प्यंति पांडवाः ॥ एवमुक्त्वा ददावस्मै विशल्यकरणीं शुभाम् १० ओषधीर्वीर्यसंपन्नां विशल्यश्चाभवत्तदा ॥ ततः प्रभाते विमले स्वेन सैन्येन वीर्यवान् ११ अव्यूह तस्व
यं व्यूहं भीष्मो व्यूहविशारदः ॥ मंडलं मनुजश्रेष्ठो नानाशस्त्रसमाकुलम् १२ संपूर्णयोधमुख्यैश्च तथा दंतिपदातिभिः ॥ रथैरनेकसाहस्रैः समंतात्परिवारितम् १३
अश्ववृंदैर्महाद्रिश्चक्रुष्टितो मरधारिभिः ॥ नागेनागे रथाः सप्तसप्तचाश्चारथे रथे १४ अन्वश्वं दशधानुष्काधानुष्के दशचर्मिणः ॥ एवं व्यूढं महाराज त्वत्सैन्यं महारथैः
१५ स्थितं रणाय महते भीष्मेण युधिपालितम् ॥ दशाश्वानां सहस्राणि दंतिनां चतथैव च १६ रथानामयुतं चापि पुत्राश्च तव दंशिताः ॥ चित्रसेनादयः शूरा अभ्यरक्ष
न्पितामहम् १७ रक्ष्यमाणः स तैः शूरैर्गोप्यमानाश्च तेन ते ॥ सनद्धाः समदृश्यं तराजानश्च महाबलाः १८ दुर्योधनस्तु समरे दंशितो रथमास्थितः ॥ व्यराजत श्रिया
जुष्टो यथाशकस्त्रिविष्टपे १९ ततः शब्दो महानासीत् पुत्राणां तव भारत ॥ रथघोषश्च विपुलो वादित्राणां च निःस्वनः २० भीष्मेण धर्तारप्राणां व्यूढः प्रत्यङ्मुखो युधि ॥
मंडलः समहा व्यूहो दुर्भेद्योऽमित्रघातनः २१

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

सर्वतः शुशुभे राजन रणेऽरीणां दुरासदः ॥ मंडलं तु समालोक्य व्यूहं परमदुर्जयम् २२ स्वयं युधिष्ठिरो राजा वज्रं व्यूहमथाकरोत् ॥ तथा व्यूढेष्वा नीकेषु यथास्थानमव
स्थिताः २३ रथिनः सादिनः सर्वे सिंहनादमथानदन् ॥ विभित्सवस्ततो व्यूहं निर्ययुर्द्वकाक्षिणः २४ इतरेतरतः शूराः सहसैन्याः प्रहारिणः ॥ भारद्वाजो ययौम
त्स्यं द्रौणिश्चापिशिखंडिनम् २५ स्वयं दुर्योधनो राजा पार्श्वतः समुपाद्रवत् ॥ नकुलः सहदेवश्च मद्राजानमीयतुः २६ विंदानुविंदावावंत्या विरावंतमभिदुतौ ॥ सर्वे
नृपास्तु समरे धनं जयमयोधयन् २७ भीमसेनो रणेयांतं हार्दिक्यं समवारयत् ॥ चित्रसेनं विकर्णं च तथा दुर्मर्षणं विभुः २८ अर्जुनिः समरे राजंस्तव पुत्रानयोधयत् ॥
प्राग्ज्योतिषो महेश्वासो हृदि बंराक्षसोत्तमम् २९ अभिदुद्रावगेन मत्तो मत्तमिव द्विपम् ॥ अलंबुषस्तदाराजनसात्यकिं युद्धदुर्मदम् ३० ससैन्यं समरे कुद्वोराक्षसः
समुपाद्रवत् ॥ भूरिश्रवारणे यतो दृष्टके तु मयोधयत् ३१ श्रुतायुषं च राजानं धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ चेकितानश्च समरे कृपमेवान्वयोधयत् ३२ शेषाः प्रतिययुर्यत्ताभी
ष्ममेव महारथम् ॥ ततो राजसमूहास्ते परिवर्धनं जयम् ३३ शक्तितो मरनाराचगदापरिघपाणयः ॥ अर्जुनोऽथ भृशं कुद्वोवाण्यमिदमब्रवीत् ३४ पश्य माधव
सैन्यानि धार्तराष्ट्रस्य संयुगे ॥ व्यूढानि व्यूहविदुषा गांगेयेन महात्मना ३५ युद्धाभिकामान् शूरांश्च पश्य माधव दंशितान् ॥ त्रिगर्तराजं सहितं भ्रातृभिः पश्य केशव ॥
३६ अद्यैतान्नाशयिष्यामि पश्य तस्ते जनार्दन ॥ यद्मे मां यदुश्रेष्ठयोद्धुकामारणाजिरे ३७ एतदुक्त्वा तु कौंतेयो धनुर्ज्यामवमृज्य च ॥ वर्षशरवर्षाणि नराधिपगणा
नृप्रति ३८ तेऽपि तं परमेश्वासाः शरवर्षैरपूरयन् ॥ तडागं वारिधाराभिर्यथा प्रावृषितो यदाः ३९ हाहाकारो महानासीत् तव सैन्ये विशांपते ॥ छाद्यमानो रणे कृष्णोऽश
रैर्दृष्ट्वा महारणे ४० देवादेवर्षयश्चैव गंधर्वाश्च सहोरगैः ॥ विस्मयं परमं जग्मुर्दृष्ट्वा कृष्णौ तथागतौ ४१ ततः कुद्वोर्जुनो राजन् द्रुपदमस्त्रमुदैरयत् ॥ तत्राद्भुतमपश्याम
विजयस्य पराक्रमम् ४२ शस्त्रवृष्टिं परैर्मुक्तां शरौघैर्यदवारयत् ॥ न च तत्राप्यनिर्भिन्नः कश्चिदासीद्विशांपते ४३ तेषां राजसहस्राणां हयानां दंतिनां तथा ॥ द्वाभ्यां त्रि
भिः शैश्चान्यान्पार्थो विव्याध मारिष ४४ तेहन्यमानाः पार्थेन भीष्मं शांतनवं ययुः ॥ अगाधे मज्जमानानां भीष्मः पोतोऽभवत्तदा ४५ आपतद्भिस्तु तैस्तत्र प्रभग्नं
तावकं बलम् ॥ संक्षुभे महाराजवातैरिव महार्णवः ॥ ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० सप्तमयुद्धदिवसे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥
॥ संजय उवाच ॥ ॥ तथा प्रवृत्ते संग्रामे निवृत्ते च सुशर्मणि ॥ भग्रेषु चापि वीरेषु पांडवेन महात्मना १ क्षुभ्यमाणे बलेतूर्णसागरप्रतिमेतव ॥ प्रत्युद्यते च
गांगेये त्वरितं विजयं प्रति २ दृष्ट्वा दुर्योधनो राजारणे पार्थस्य विक्रमम् ॥ त्वरमाणः समभ्येत्य सर्वांस्तान् ब्रवीन् नृपान् ३ तेषां तु प्रमुखैश्च सुशर्मणं महाबलम् ॥
मध्ये सर्वस्य सैन्यस्य भृशं संप्रहर्षयन्निव ४

॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारत० एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४

नी०अशीषितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ १ ॥ ७ ॥ ॥ बहुनीति १।२।३

॥ संजय उवाच ॥ यथाशक्तियथोत्साहं युद्धे चेष्टति तावकाः ॥ दर्शयानाः परं शक्त्या पौरुषं पुरुषर्षभ ४ गंगायाः सुरनद्यावै स्वादुभूत्वा यथोदकम् ॥ महोदधेर्गुणाभ्यासाल्लवणत्वं निगच्छति ५ तथा तत्पौरुषं राजंस्तवा कानां परंतप ॥ प्राप्य पांडुसुतान् वीरान् व्यर्थं भवति संयुगे ६ घटमानान्यथा शक्ति कुर्वाणान् कर्मदुष्करम् ॥ न दोषेण कुरुश्रेष्ठ कौरवान् गंतुमर्हसि ७ तवापराधात्सु महान्सपुत्रस्य विशांपते ॥ पृथिव्याः प्रक्षयो घोरो यमराष्ट्रविवर्धनः ८ आत्मदोषात्समुत्पन्नं शोचितुं नार्हसे नृप ॥ न हिरक्षंति राजानः सर्वथाऽपि जीवितम् ९ युद्धे सुकृतिनां लोकानिच्छंतो वसुधाधिपाः ॥ चमूं विगाह्य युद्धं च ते नित्यं स्वर्गपरायणाः १० पूर्वाह्ने तु महाराज प्रावर्तत जनक्षयः ॥ तं त्वमेकमना भूत्वा शृणु देवासुरोपमम् ११ आवंत्यो तु महेश्वासी महासेनौ महाबलौ ॥ इरावंतमभिप्रेक्ष्य समेयातारणोत्कटौ १२ तेषां प्रवृत्ते युद्धं सुमहल्लोमहर्षणम् ॥ इरावांस्तु सुसंकुद्धो भ्रातरौ देवरूपिणौ १३ विव्याध निशितैस्तूर्णैः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ तावेनं प्रत्यविध्येतां समरोचित्रयोधिनौ १४ युध्यतां हितथाराज न विशेषेण व्यदृश्यत ॥ यततां शत्रुनाशाय कृतप्रतिकृतैषिणाम् १५ इरावांस्तु ततो राजन्ननुविंदस्य सायकैः ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहाननयद्यमसादनम् १६ मल्लाभ्यां च सुतीक्ष्णाभ्यां धनुःकेतुंचमारिष ॥ चिच्छेद समरे राजंस्तदद्भुतमिव भवत् १७ त्यक्त्वाऽनुविंदोऽथ रथं विंदस्य रथमास्थितः ॥ धनुर्गृहीत्वा परमं भारसाधनमुत्तमम् १८ तावेकस्थौ रणे वीरावावंत्यौ रथिनां वरौ ॥ शरान्मुमुचुस्तूर्णमिरावति महात्मनि १९ ताभ्यामुक्ता महावेगाः शराः कांचनभूषणाः ॥ दिवाकरपथं प्राप्य च्छादयामासुरंबरम् २० इरावांस्तुरणकुद्धौ भ्रातरौ तौ महारथौ ॥ ववर्ष शरवर्षेण सारथिं चाप्यपातयत् २१ तस्मिंस्तु पतिते भूमौ गतसत्वे तु सारथौ ॥ रथः प्रदुद्राव दिशः समुद्रांत हयस्ततः २२ तौ सजित्वा महाराज नागराज सुता सुतः ॥ पौरुषं ख्यापयंस्तूर्णव्यधमतववाहिनीम् २३ सावध्यमाना समरे धार्तराष्ट्री महाचमूः ॥ वेगान् बहुविधांश्चक्रे विषं पीत्वेव मानवः २४ हैडिंबो राक्षसेन्द्रस्तु भगदंतं समाद्रवत् ॥ रथेनादित्यवर्णेन सध्वजेन महाबलः २५ ततः प्राग्ज्योतिषो राजानां गराजं समास्थितः ॥ यथा घञ्जधरः पूर्वसंग्रामे तारकामये २६ तत्र देवाः सगंधवाः क्रियन्ते समागताः ॥ विशेषं न स्मविबुद्धैर्हैडिंबभगदत्तयोः २७ यथा सुरपतिः शक्रश्चासयामास दानवान् ॥ तथैव समरे राजा द्रावयामास पांडवान् २८ तेन विद्राव्यमाणास्ते पांडवाः सर्वतो दिशम् ॥ त्रातारं नाभ्यगच्छंतः स्वेष्वनीकेषु भारत २९ भैमसे निर्रथस्थं तु तत्रापश्याम भारत ॥ शेषा विमनसो भूत्वा प्राद्रवंत महारथाः ३० निवृत्तेषु तु पांडुनां पुनः सैन्येषु भारत ॥ आसीन्निष्ठानको घोरोस्तव सैन्यस्य संयुगे ३१ घटोत्कचस्ततो राजन् भगदंतं महारणे ॥ शरैः प्रच्छादयामास मेरुगिरि मिवांबुदः ३२ निहत्य तान् शरान् राजा राक्षसस्य धनुश्च्युतान् ॥ भैमसे निर्रणे तूर्णं सर्वमर्मस्वताडयत् ३३ सताड्यमानो बहुभिः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ न विव्यथे राक्षसेन्द्रो भिद्यमान इवाचलः ३४ ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठी वैमारतमाव

तस्य प्राग्ज्योतिषः कुद्धस्तोमरांश्च चतुर्दश ॥ प्रेषयामास समरे तांश्चिच्छेद साराक्षसः ३५ सतांश्छित्त्वा महाबाहुस्तोमरांश्चितैः शरैः ॥ भगदंतं च विव्याध सतत्याकं कपत्रिभिः ३६ ततः प्राग्ज्योतिषो राजा प्रहसन्निव भारत ॥ तस्याश्वांश्चतुरः संख्येपातयामास सायकैः ३७ सहताश्च रथेतिष्ठन् राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ॥ शक्तिं चिक्षेप वेगेन प्राग्ज्योतिषगजं प्रति ३८ तामापतंतौ सहसा हेमदंडां सुवेगिनीम् ॥ त्रिधा चिच्छेद नृपतिः साव्यकीर्यत मेदिनीम् ३९ शक्तिं विनिहतां दृष्ट्वा हैडिंबः प्राद्रवद्भयात् ॥ यथेन्द्रस्य रणात्पूर्वेन मुचिदैत्यस्तमः ४० तं विजित्य रणेशूरं विक्रांतं ख्यातपौरुषम् ॥ अजेयं समरे वीरं यमेन वरुणेन च ४१ पांडवीं समरे सेनां संममर्द संकुंजरः ॥ यथा वनगजो राजन्मृदंश्चरति पाद्भिर्नाम् ४२ मद्रेश्वरस्तु समरे यमाभ्यां समसज्जत ॥ स्वस्त्रीयांश्छादयामास केशरौघैः पांडुनंदनौ ४३ सहदेवस्तु समरे मातुलं दृश्य संगतम् ॥ अवारयच्छरौघेण मेघोयद्वाहिवाकरम् ४४ छाद्यमानः शरौघेण हृष्टरूपतरोऽभवत् ॥ तयोश्चाप्यभवत्प्रीतिर तुलामातृकारणात् ४५ ततः प्रहस्य समरेन कुलस्य महारथः ॥ अश्वांश्चतुरो राजंश्चतुर्भिः सायकोत्तमैः ४६ प्रेषयामास समरे यमस्य सदनं प्रति ॥ हताश्वात्तुरथान् तूर्णमवष्टुत्य महारथः ४७ आरुरोहत तोयानं भ्रातुरेव यशस्विनः ॥ एकस्थौ तुरणेशूरौ दृढे विक्षिप्य कार्मुके ४८ मद्रराज रथं तूर्णं छादयामास तुक्षणात् ॥ सच्छाद्यमानो बहुभिः शरैः सन्नतपर्वभिः ४९ स्वस्त्रीयाभ्यां न रव्याघ्रो नाकंपत यथाऽचलः ॥ प्रहसन्निव तां चापिशस्त्रवृष्टिजघान ह ५० सहदेवस्ततः कुद्धः शरमुह्यवीर्यवान् ॥ मद्रराजमभिप्रेक्ष्य प्रेषयामास भारत ५१ सशरः प्रेषितस्तेन गरुडानिलवेगवान् ॥ मद्रराजं विनिर्भिद्य निपपात महीतले ५२ सगाढा विद्धो व्यथितो रथोपस्थे महा रथः ॥ निषसाद महाराज कश्मलं च जगाम ह ५३ तां विसंज्ञं निपतितं सूतः संप्रेक्ष्य संयुगे ॥ अपोवाहरथेनाजौ यमाभ्यामभिपीडितम् ५४ दृष्ट्वा मद्रेश्वर रथं धार्तराष्ट्राः पराङ्मुखम् ॥ सर्वे विमनसो भूत्वा नेदमस्तीत्यर्चितयन् ५५ निर्जित्य मातुलं संख्येमाद्रीपुत्रो महारथौ ॥ दध्मतुर्मुदितौ शंखौ सिंहनादं च नेदतुः ५६ अभिदुद्रवतुर्हृष्टौ तव सैन्यं विशांपते ॥ यथा दैत्यचमूं राजन्निद्रोपेन्द्रा विवामरौ ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० द्वंद्वयुद्धे त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ संजय उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा मध्यं प्राप्ते दिवाकरे ॥ श्रुता युष्मभिः प्रेक्ष्य प्रेषयामास वाजिनः १ अभ्यधावत्ततो राजा श्रुता युष्मभिर्दिमम् ॥ विनिघ्न सायकैस्तीक्ष्णैर्नवभिर्नतपर्वभिः २ ससंवार्य रणे राजा प्रेषितान् धर्मसूनुना ॥ शरान्सप्त महेश्वासः कौतेयाय समर्पयत् ३ ते तस्य कवचं भित्त्वा पुःशोणितमाहवे ॥ असूनि वविचिन्वन्तो देहे तस्य महात्मनः ४ पांडवस्तु घृशंकुद्धो विद्धस्तेन महात्मना ॥ रणे वराहकर्णेन राजानं हृद्यविध्यत ५ अथापरेण भले न केतुं तस्य महात्मनः ॥ रथश्रेष्ठो रथान् तूर्णं भूमौ पार्थो न्यपातयत् ६

केतुनिपतितं दृष्ट्वा श्रुतायुः सतु पार्थिवः ॥ पाण्डवं विशिखैस्तीक्ष्णैराजन् विव्याध सप्तभिः ७ ततः क्रोधात्प्रज्ज्वालधर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ यथायुगांते भूतानि दिव्य
क्षुरिव पावकः ८ कुट्टं तु पाण्डवं दृष्ट्वा देवगंधर्वराक्षसाः ॥ प्रविव्यथुर्महाराजव्याकुलं चाप्यमूज्जगत् ९ सर्वेषां चैव भूतानां मिदमासीन्मनोगतम् ॥ त्रीलोकानद्यसं
कुट्टो नृपोऽयं घक्ष्यतीति १० ऋषयश्चैव देवाश्च चक्रुः स्वस्त्ययनं महत् ॥ लोकानां नृपशांत्यर्थं क्रोधिते पाण्डवे तदा ११ सच क्रोधसमाविष्टः सृक्किर्णापारसं लिहन् ॥
दधारात्मवपुर्धोरं युगांतादित्यसन्निभम् १२ ततः सैन्यानि सर्वाणि तावकानि विशांपते ॥ निराशान्यभवं स्तत्र जीवितं प्रतिभारत १३ सतु धैर्येण तं कोपं सन्निवार्य
महायशाः ॥ श्रुतायुषः प्रचिच्छेदमुष्टिदेशे महाधनुः १४ अथैनं छिन्नधन्वानं नाराचेन स्तनांतरे ॥ निर्विभेदं रणे राजा सर्वसैन्यस्य पश्यतः १५ सत्वरंचरणेरा
जन्तस्य वाहान् महात्मनः ॥ निजघान शरैः क्षिप्रं मृतं च सुमहाबलः १६ हताश्वं तुरथं त्यक्त्वा दृष्ट्वा राज्ञोऽस्य पौरुषम् ॥ विप्रदुद्राववेगेन श्रुतायुः समरे तदा १७
तस्मिन् जिते महेष्वामेधर्मपुत्रेण संयुगे ॥ दुर्योधनबलं राजन् सर्वमासीत्पराङ्मुखम् १८ एतच्छ्रुत्वा महाराजधर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ व्याताननो यथा कालस्तव सै
न्यं जघान ह १९ चेकितानस्तु वाष्पे योगौ तमं रथिनां वरम् ॥ प्रेक्षतां सर्वसैन्यानां छादयामास सायकैः २० संनिवार्य शरांस्तांस्तु कृपः शरद्वतो युधि ॥ चेकिता
नं रणे यत्तं राजन् विव्याध पत्रिभिः २१ अथापरेण भस्त्रेण धनुश्चिच्छेदमारिष ॥ सारथिचास्य समरे क्षिप्रं हस्तो न्यपातयत् २२ अश्वांश्चास्यावधीद्राजभूतौ पा
ष्णि सारथी ॥ सोऽवहृत्य रथात्तूर्णगदां जग्राह सात्वतः २३ सतयावीरघातिन्यागदयागदिनां वरः ॥ गौतमस्य हयान् हत्वा सारथिचन्यपातयत् २४ भूमिष्ठो गौ
तमस्तस्य शरांश्चिक्षेप षोडश ॥ शरास्ते सात्वतं भित्वा प्राविशन्धरणीतलम् २५ चेकितानस्ततः कुदः पुनश्चिक्षेप तां गदां ॥ गौतमस्य वधाकांक्षीवृत्रस्येव पुरं
दरः २६ तामापतंती विमलामश्मगर्भां महागदां ॥ शरैरेकसाहस्रैर्वारयामास गौतमः २७ चेकितानस्ततः खड्गं क्रोधादुद्धृत्य भारत ॥ लाघवं परमास्थाय गौतमं
समुपाद्रवत् २८ गौतमोऽपि धनुस्त्यक्त्वा प्रगृह्यासि संसंयतः ॥ वेगेन महाराजं श्वेकितानमुपाद्रवत् २९ तावुभौ बलसंपन्नौ निस्त्रिंशवरधारिणौ ॥ निस्त्रिंशाभ्यां सु
तीक्ष्णाभ्यामन्योन्यं संततक्षतुः ३० निस्त्रिंशवेगाभिहतौ ततस्तौ पुरुषर्षभौ ॥ धरणीं समनुप्राप्तौ सर्वभूतनिषेविताम् ३१ मूर्च्छयाऽभिपरीतां गौव्यायामेन तु मो
हितौ ॥ ततोऽभ्यधावद्देगेन करकर्षः सुहृत्तया ३२ चेकितानं तथा मृतं दृष्ट्वा समरदुर्मदः ॥ रथमारोपयच्चैनं सर्वसैन्यस्य पश्यतः ३३ तथैव शकुनिः शूरः स्याल
स्तव विशांपते ॥ आरोपयद्रथं तूर्णं गौतमं रथिनां वरम् ३४ सौमदत्तिं तथा कुट्टो दृष्ट्वा केतुर्महाबलः ॥ नवत्यासायकैः क्षिप्रं राजन् विव्याध वक्षसि ३५ सौमदत्तिरु
रस्थैस्तैर्भृशं बाणैरशोभत ॥ मध्यं दिने महाराज रश्मिभिस्तपनो यथा ३६ धूरिश्चास्तु समरे दृष्ट्वा केतुं महारथम् ॥ हतमृतदयं च केविरथं सायकोत्तमैः ३७

३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००। इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुरशी

विरथं तं समालोक्य हताश्वं हतसारथिम् ॥ महताशरवर्षेण छादयामास संयुगे ३८ सतु तं रथमुत्सृज्य दृष्ट्वा केतुर्महामनाः ॥ आरुरोहत तोयानं शतानि कस्यमारिष
३९ चित्रसेनो विकर्णश्च राजन् दुर्मर्षणस्तथा ॥ रथिनो हेमसन्नाहाः सौमद्रमभिदुर्बुधुः ४० अभिमन्योस्ततस्तैस्तु धोरं युद्धमवतत ॥ शरीरस्य यथाराजन् वातपि
त्तकफैस्त्रिभिः ४१ विरथांस्तव पुत्रांस्तु कृत्वा राजन् महाहवे ॥ न जघान न रव्याघ्रः स्मरन् भीमवचस्तदा ४२ ततो राज्ञां बहुशतैर्गजाश्वरथयायिभिः ॥ संवृतं
समरे भीष्मदेवैरपि दुरासदम् ४३ प्रयातंशीघ्रमुद्रीक्ष्य परित्रातुं सुतांस्तव ॥ अभिमन्युं समुद्दिश्य बालमेकमहारथम् ४४ वासुदेवमुवाचे दं कौंतेयः श्वेतवाहनः ॥
चोदयाश्चान्दृष्ट्वा केशयत्रैते बहुलारथाः ४५ एते हि बहवः शूराः कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः ॥ यथाह न्युर्नः सेनां तथा माधव चोदय ४६ एवमुक्तः सवाष्पेयः कौंतेयेनामि
तौ जसा ॥ रथं श्वेतहयैर्युक्तं प्रेषयामास संयुगे ४७ निष्ठानको महानासीत् तव सैन्यस्य मारिष ॥ यदर्जुनो रणे कुदः संयातस्तावकान् प्रति ४८ समासाद्य तु कौंतेयो राज्ञ
स्तान् भीष्मरक्षिणः ॥ सुशर्माणमथो राजन्निदं वचनमब्रवीत् ४९ जानामित्वा युधांश्चिष्ठमत्यंतं पूर्वैरिणम् ॥ अनयस्याद्य संप्राप्तं फलं पश्य सुदारुणम् ५० अद्य ते दर्श
यिष्यामि पूर्वप्रेतान् पितामहान् ॥ एवं संजल्पतस्तस्य बीभत्सोः शत्रुघातिनः ५१ श्रुत्वाऽपि पुरुषं वाक्यं सुशर्मार्थयूथपः ॥ न चैनमब्रवीत् किंचिच्छुभं वायदिवाऽशुभम्
५२ अभिगम्यार्जुनं वीरं राजभिर्बहुभिर्वृतः ॥ पुरस्तात्पृष्ठतश्चैव पार्श्वतश्चैव सर्वतः ५३ परिचार्यार्जुनं संख्येत वपुत्रैर्महारथः ॥ शरैः संछादयामास मेघैरिव दिवाकरम्
५४ ततः प्रवृत्तः सुमहान् संग्रामः शोणितोदकः ॥ तावकानां च समरे पाण्डवानां च भारत ५५ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि सप्तमयुद्धदिवसे
सुशर्मार्जुनसमागमे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ सताड्यमानस्तु शरैर्धनं जयः पदाहतो नाग इव श्वसन्नबली ॥ बा
णेन बाणेन महारथानां चिच्छेद चापानि रणे प्रसह्य १ संछिद्य चापानि च तानि राज्ञां तेषां रणे वीर्यवतां क्षणेन ॥ विव्याध बाणैर्युगपन्महात्मानिः शेषतां तेष्वथ मन्य
मानः २ निपेतुराजौ रुधिरप्रदिग्धास्ते ताडिताः शक्रसुतेन राजन् ॥ विभिन्नगात्राः पतितोत्तमांगा गताः सवश्छिन्नतनुत्रकायाः ३ महीं गताः पार्थबलाभिभूता
विचित्ररूपा युगपद्विनेशुः ॥ दृष्ट्वा हतांस्तान् युधिराजपुत्रांश्चिगर्तराजः प्रययौ रथेन ४ तेषां रथानामथ पृष्ठगोपाद्वा त्रिंशदन्येऽभ्यपतंत पार्थम् ॥ तथैव तेतं परिवार्य
पार्थं विरुप्य चापानि महारवाणि ५ अवीरपुनबाणमहौघवृष्ट्या यथागिरिर्तोयधराजलौघैः ॥ संपीड्यमानस्तु शरौघवृष्ट्या धनं जयस्तान् युधिजातरोषः ६ षष्ठ्या
शरैः संयतितैलघौतैर्जघान तानप्यथ पृष्ठगोपान् ॥ स्थांश्च तांस्तान् वजित्य संख्येधनं जयः प्रीतमना यशस्वी ७ अथात्वरद्वीष्मवधाय जिष्णुर्बलानिराजन् समरे नि
हत्य ॥ त्रिगर्तराजो निहतान् समीक्ष्य महात्मना तानथ बंधुवर्मान् ८

रणेपुरस्कृत्यनराधिपांस्तान्जगामपार्थत्वरितोवधाय ॥ अभिद्रुतंचास्त्रभृतावरिष्ठधनंजयवीक्ष्यशिखंडिमुख्याः ९ अभ्युद्ययुस्तेशितशस्त्रहस्तारिरक्षिषंतोर
थमर्जुनस्य ॥ पार्थोऽपितानापततःसमीक्ष्यत्रिगर्तराज्ञासहितामृवीरान् १० विध्वंसयित्वासमरेधनुष्मानगांडीवमुक्तैर्निशितैःपृषत्कैः ॥ भीष्मंयियासुर्युधि
संददर्शदुर्योधनसंधवादींश्चराज्ञः ११ संवारयिष्णूनभिवारयित्वामुहूर्तमायोध्यबलेनवीरः ॥ उत्सृज्यराजानमनंतवीर्योजयद्रथादींश्चनृपान्महौजाः १२ ययौ
ततोभिमबलोमनस्वीगांगेयमाजौशरचापपाणिः ॥ युधिष्ठिरश्चप्रबलोमहात्मासमाययौत्वरितोजातकोपः १३ मद्राधिपंसमभित्यज्यसंख्येस्वभागमातंतमनंत
कीर्तिः ॥ सार्धसमाद्रीसुतभीमसेनैर्भीष्मंययौशांतनवरणाय १४ तैःसंप्रयुक्तैःसमहारथाग्र्यैर्गासुतःसमरेचित्रयोधी ॥ नविव्यथेशांतनवोमहात्मासमागतैः
पांडुसुतैःसमस्तैः १५ अथैत्यराजायुधिसत्यसंधोजयद्रथोऽत्युग्रबलोमनस्वी ॥ चिच्छेदचापानिमहारथानांप्रसह्यतेषांधनुषावरेण १६ युधिष्ठिरंभीमसेनंयमौ
चपार्थकृष्णंयुधिसंजातकोपः ॥ दुर्योधनःक्रोधविषोमहात्माजघानबाणैरनलप्रकाशैः १७ कृपेणशल्येनशलेनचैवतथाविभोचित्रसेनेनचाजौ ॥ विद्धाःशरै
स्तेऽतिविहृद्धकोपैर्देवायथादैत्यगणैःसमेतैः १८ छिन्नायुधंशांतनवेनराजाशिखंडिनंप्रेक्ष्यचजातकोपः ॥ अजातशत्रुःसमरेमहात्माशिखंडिनंकुद्धउवाचवा
क्यम् १९ उक्त्वातथात्वंपितुरग्रतोमामहंनिष्यामिमहाव्रतंतं ॥ भीष्मंशरौघैर्विमलार्कवर्णैःसत्यवदामीतिकृताप्रतिज्ञा २० त्वयाचनैनांसफलांकरोषिदेवव्रतं
यन्ननिहंसियुद्धे ॥ मिथ्याप्रतिज्ञोभवमाऽत्रवीररक्षस्वधर्मस्वकुलंयशश्च २१ प्रेक्षस्वभीष्मंयुधिभीमवेगंसर्वास्तपंतमसैन्यसंघान् ॥ शरौघजालैरतितिग्मवेगैः
कालंयथाकालकृतंक्षणेन २२ निकृत्तचापःसमरेऽनपेक्षःपराजितःशांतनवेनचाजौ ॥ विहायबंधूनथसोदरांश्चक्रयास्यसेनानुरूपंतवेदम् २३ दृष्ट्वाहिभीष्मं
तमनंतवीर्यंभग्नंचसैन्यंद्रवमाणमेवं ॥ भीतोऽसिन्नंनृपदस्यपुत्रतथाहितेमुखवर्णोऽप्रहृष्टः २४ अज्ञायमानेचधनंजयेऽपिमहाहवेसंप्रसक्तेनृवीरे ॥ कथंहि
भीष्मात्प्रथितःपृथिव्यांभयंत्वमद्यप्रकरोषिवीर २५ सधर्मराजस्यवचोनिशम्यरूक्षाक्षरंविप्रलापानुबद्धम् ॥ प्रत्यादेशंमन्यमानोमहात्माप्रतत्वरिभीष्मवधाय
राजन् २६ तमापतंतंमहताजवेनशिखंडिनंभीष्ममभिद्रवंतम् ॥ निवारयामासहिशल्यएनमस्त्रेणघोरेणसुदुर्जयेन २७ सचापिदृष्ट्वासमुदीर्यमाणमस्त्रंयुगांता
ग्निसमप्रकाशम् ॥ नसंमुमोहदुपदस्यपुत्रोराजन्महेंद्रप्रतिमप्रभावः २८ तस्थौचतत्रैवमहाधनुष्मानशरैस्तदस्त्रंप्रतिबाधमानः ॥ अथादेवारुणमन्यदस्त्रं
शिखंडचथोग्रंप्रतिघातमस्य २९ तदस्त्रमस्त्रेणविदार्यमाणंखस्थाःसुराददृशुःपार्थिवाश्च ॥ भीष्मस्तुराजन्समरेमहात्माधनुश्चचित्रंध्वजमेवचापि ३०
छित्वाऽनदत्पांडुसुतस्यविरोयुधिष्ठिरस्याजमीढस्यराज्ञः ॥ ततःसमुत्सृज्यधनुःसबाणंयुधिष्ठिरंवीक्ष्यभयाभिभूतम् ३१

२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३० ॥ इतिभी०नी०भा० पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ विरथमिति ९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९

गदांप्रवृत्त्याभिपपातसंख्येजयद्रथंभीमसेनःपदातिः ॥ तमापतंतंमहताजवेनजयद्रथःसगदंभीमसेनम् ३२ विव्याधघोरैर्यमर्दङ्कल्पैःशितैःशरैःपंचशतैःसमं
तात् ॥ अचिंतयित्वासशरांस्तरस्वीकृदोरःक्रोधपरीतचेताः ३३ जघानवाहान्समरेसमंतात्पारावतानसिधुराजस्यसंख्ये ॥ ततोऽभिबीक्ष्याप्रतिमप्रभा
वस्तवात्मजस्त्वरमाणोरथेन ३४ अभ्याययौभीमसेनंनिहतुंसमुद्यतास्त्रोसुरराजकल्पः ॥ भीमोऽप्यथैनंसहसाविनद्यप्रत्युद्ययौगदयातर्जयानः ३५ समुद्यता
तांयमर्दङ्कल्पादृष्ट्वागदातेकुरवःसमंतात् ॥ विहायसर्वेत्तवपुत्रमुग्रपातंगदायाःपरिहर्तुकामाः ३६ अपक्रांतास्तुमुलेसंप्रमर्दसुदारुणेभारतमोहनीये ॥ अमूढ
चेतास्त्वथचित्रसेनोमहागदामापतंतीनिरीक्ष्य ३७ रथंस्वमुत्सृज्यपदातिराजौप्रवृत्तखट्वाविपुलंचर्म ॥ अवभृतःसिंहइवाचलाग्राज्जगामान्यभूमिपभूमिदेशम्
३८ गदाऽपिसाप्राप्यरथंसुचित्रंसाश्वंससूतंविनिहत्यसंख्ये ॥ जगामभूमिज्वलितामहोल्काभ्रष्टांस्वराद्रामेवसंपतंती ३९ आश्चर्यभूतंसुमहत्त्वदीयादृष्ट्वैवतद्गो
रत्तसंप्रहृष्टाः ॥ सर्वेविनेदुःसहिताःसमंतात्पुपूजिरेतवपुत्रस्यशौर्यं ४० ॥ इतिश्रीमहामारुतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप० सप्तमंयुद्धदिवसेपंचाशीतितमोऽध्यायः८५॥
॥ संजयउवाच ॥ ॥ विरथंतंसमासाद्यचित्रसेनंयशस्विनम् ॥ रथमारोपयामासविकर्णस्तनयस्तव १ तस्मिंस्तथावर्तमानेतुमुलेसंकुलेभृशम् ॥ भीष्मः
शांतनवस्तूर्णयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् २ ततःसरथनागाश्वाःसमकंपतमृजयाः ॥ मृत्योरास्यमनुप्राप्तंमेनिरेचयुधिष्ठिरम् ३ युधिष्ठिरोऽपिकौरव्योयमाम्यासहितः
प्रभुः ॥ महेष्वासंनरव्याघ्रंभीष्मंशांतनवंययौ ४ ततःशरसहस्राणिप्रमुंचनपांडवोयुधि ॥ भीष्मंसंछादयामासवथामेघोदिवाकरम् ५ तेनसम्यक्प्रणीतानिशर
जालानिमारिष ॥ प्रतिजग्राहगणियःशतशोऽथसहस्रशः ६ तथैवशरजालानिभीष्मेणास्तानिमारिष ॥ आकाशेसमदृश्यंतस्वगमानात्रिजादिव ७ निमेषार्धेन
कौतेयंभीष्मःशांतनवोयुधि ॥ अदृश्यंसमरेचक्रेशरजालेनभागशः ८ ततोयुधिष्ठिरोराजाकौरव्यस्यमहात्मनः ॥ नाराचंप्रेषयामासकुद्धाशीविषोपमम् ९
असंप्राप्तंततस्तंतुक्षुरप्रेणमहारथः ॥ चिच्छेदसमरेराजन्भीष्मस्तस्यधनुश्च्युतम् १० तंतुच्छित्त्वारणेभीष्मोनाराचंकालसंमितम् ॥ निजव्रैकौरवेद्रस्यह
यान्कांचनभूषणान् ११ हताश्वंतुरथंत्यक्त्वाधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ आरुरोहरथंतूर्णनकुलस्यमहात्मनः १२ यमावपिहिसंकुद्धःसमासाद्यरणेतदा ॥ शरैःसं
छादयामासभीष्मःपरपुरंजयः १३ तौतुदृष्ट्वामहाराजभीष्मबाणप्रपीडितौ ॥ जगामपरमाचितांभीष्मस्यवधकांक्षया १४ ततोयुधिष्ठिरोवश्यानराज्ञस्तान्
समचोदयत् ॥ भीष्मंशांतनवंसर्वेनिहतेतिसुहृद्गणान् १५ ततस्तं पार्थिवाःसर्वेश्रुत्वापार्थस्यभाषितम् ॥ महतारथवंशेनपरिवबुधपितामहम् १६ ससमंतात्प
रिष्टतःपितादेवव्रतस्तव ॥ चिक्रीडधनुषाराजन्घातयानांमहारथान् १७

तंचरंतरणेपार्थाददृशुःकौरवयुधि ॥ मृगमध्यं प्रविश्येव यथासिंहशिशुवने १८ तर्जयानं रणे वीरांस्त्रासयानं च सायकैः ॥ दृष्ट्वा त्रे सुमहाराजसिंहं मृगगणा इव १९
रणे भारतसिंहस्य ददृशुः क्षत्रिया गतिं ॥ अग्रे वायुसहायस्य यथा कक्षां दिधक्षतः २० शिरांसि रथिनां भीष्मः पातयामास संयुगे ॥ तालेभ्यः परिपक्वानि फलानि कुश
लो नरः २१ पतद्भिश्च महाराजशिरोभिर्धरणीतले ॥ बभूव तु मुलः शब्दः पततामश्मनामिव २२ तस्मिन् सुतुमले युद्धे वर्तमाने भयानके ॥ सर्वेषामेव सैन्यानामा
सीद्व्यतिकरो महान् २३ भिन्नेषु ते पुण्यहेषु क्षत्रिया इतरैरतम् ॥ एकमेकं समाहूय युद्धायैवावतास्थिरे २४ शिखंडी तु समासाद्य भरतानां पितामहम् ॥ अभिदुद्राव
वेगेन तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् २५ अनादृत्य ततो भीष्मस्तं शिखंडिनमाहवे ॥ प्रययौ संजयान् क्रुद्धः स्त्रीत्वांचित्य शिखंडिनः २६ संजयास्तु ततो दृष्ट्वा हृष्टं भीष्मं
हारणे ॥ सिंहनादांश्च विविधांश्च कुःशंखविमिश्रितान् २७ ततः प्रवृत्ते युद्धं व्यतिषक्त रथादिपम् ॥ पश्चिमां दिशमासाद्य स्थिते सवितरि प्रभो २८ धृष्टद्युम्नोऽथ
पांचाल्यः सात्यकिश्च महारथः ॥ पीडयंतौ भृशं सैन्यं शक्तौ मरुतादिभिः २९ शस्त्रैश्च बहुभीराजन जघ्नतुस्तावकान् रणे ॥ ते हन्यमानाः समरे तावका भरतर्षभ
३० आर्या युद्धे मर्ति कृत्वानत्यजं तिस्म संयुगम् ॥ यथोत्साहं तु समरे निजघ्नस्तावकारणे ३१ तत्राक्रंदो महानासीतावकानां महात्मनाम् ॥ वध्यतां समरे राजन पार्ष
र्षतेन महात्मना ३२ तं श्रुत्वानिनदं घोरं तावकानां महारथा ॥ विद्वानुविदावा वंत्यौ पार्षतं प्रत्युपस्थितौ ३३ तौ तस्य तुरगान् हत्वा त्वरमाणौ महारथौ ॥ छादया
मासतुरुभौ शरवर्षेण पार्षतम् ३४ अवहृत्याथ पांचाल्योरथा तूर्णमहाबलः ॥ आरुरोहरथं तूर्णसात्यकेस्तु महात्मनः ३५ ततो युधिष्ठिरो राजामहत्या सेनया वृतः
आवंत्यौ समरे क्रुद्धा बभूव यात्स परंतपौ ३६ तथैव तव पुत्रोऽपि सर्वोद्योगेन मारिष ॥ विद्वानुविदौ समरे परिवार्यावतस्थिवान् ३७ अर्जुनश्चापि संक्रुद्धः क्षत्रियान् क्ष
त्रियर्षभः ॥ अयोधयत संग्रामेव जघ्न पाणि रिव असुरान् ३८ द्रोणस्तु समरे क्रुद्धः पुत्रस्याप्रियकृतव ॥ व्यधमत्सर्वपंचालांस्तूलराशिमिवानलः ३९ दुर्योधनपुरोगा
स्तु पुत्रास्तव विशांपते ॥ परिवार्य रणे भीष्मं युयुधुः पांडवैः सह ४० ततो दुर्योधनो राजालोहितायतिभास्करे ॥ अब्रवीत्तावकान् सर्वांस्त्वरध्वमिति भारत ४१ यु
ध्यतां तु तथा ते पां कुर्वतां कर्मदुष्करम् ॥ अस्तंगिरिमथा रूढे अप्रकाशतिभास्करे ४२ प्रावर्तत नदीघोरा शोणितौ घतरंगिणी ॥ गोमायुगणसंकीर्णाक्षणेन क्षण
दामुखे ४३ शिवाभिरशिवाभिश्च रुद्धिर्भैरवं रवम् ॥ घोरमायो धनं जज्ञे भूतसंघैः समाकुलम् ४४ राक्षसाश्च पिशाचाश्च तथान्येपि शिताशिनः ॥ समंततो व्यह
इयंत शतशोऽथ सहस्रशः ४५ अर्जुनोऽथ सुशर्मा दीनराज्ञस्तान् सपदानुगान् ॥ विजित्य पृतना मध्ये ययौ स्वशिबिरं प्रति ४६ युधिष्ठिरोऽपि कौरव्योऽप्रातृभ्यां सहि
तस्तथा ॥ ययौ स्वशिबिरं राजानि शयं सेनया वृतः ४७ भीमसेनोऽपि राजेन्द्र दुर्योधनमुखात्स्थान् ॥ अवजित्य ततः संख्येययौ स्वशिबिरं प्रति ४८

४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७॥ इति भी० नी० मा० पञ्चशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ परिणाम्यं गमयित्वा १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११

दुर्योधनोऽपि नृपतिः परिवार्य महारणे ॥ भीष्मं शांतनवं तूर्णं प्रयातः शिबिरं प्रति ४९ द्रोणो द्रोणिः कृपः शल्यः कृतवर्मा च सात्वतः ॥ परिवार्य च मूं सर्वा प्रिययुः शिबि
रं प्रति ५० तथैव सात्यकी राजन् धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ॥ परिवार्य रणे यो धानययतुः शिबिरं प्रति ५१ एवमेते महाराज तावकाः पांडवैः सह ॥ पर्यवर्तत सहितानि शा
काले परंतप ५२ ततः स्वशिबिरं गत्वा पांडवाः कुरवस्तथा ॥ मय्यसंत महाराज पूजयंतः परस्परम् ५३ रक्षां कृत्वा ततः शूरान्यस्य गुल्मान्यथाविधि ॥ अपनीय
च शल्यानि स्नात्वा च विविधैर्जलैः ५४ कृतस्वस्त्ययनाः सर्वे संस्तूयंतश्च बंदिभिः ॥ गीतवादित्रशब्देन व्यक्रीडंत यशस्विनः ५५ मुहूर्तादिव तत्सर्वमभवत्सर्वगं सान्नि
भम् ॥ नहियुद्धकथां कांचित् तत्राकुर्वन् महारथाः ५६ ते प्रसुप्ते बले तत्र परिश्रांतजने नृप ॥ हस्यश्च बहुले रात्रौ प्रेक्षणीये बभूवतुः ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व
णि भीष्मवधपर्वणि सप्तमदिवसयुद्धावहारे षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ संजय उवाच ॥ परिणाम्य निशां तां तु सुखं प्राप्ता जनेश्वराः ॥ कुरवः पांडवाश्चैव पुनर्यु
द्धाय निर्ययुः १ ततः शब्दो महानासीत् सैन्ययोरुभयोर्नृप ॥ निर्गच्छमानयोः संख्ये सागरप्रतिमो महान् २ ततो दुर्योधनो राजा चित्रसेनो विविशतिः ॥ भीष्मश्च
रथिनां श्रेष्ठो भारद्वाजश्चैव नृप ३ एकीभूताः सुसंयताः कौरवाणां महाचमूम् ॥ व्यूहाय विदधूरा जन् पांडवान् प्रतिदंशिताः ४ भीष्मः कृत्वामहाव्यूहं पिता तव विशां
पते ॥ सागरप्रतिमं घोरं वाहनौर्मितरंगिणम् ५ अग्रतः सर्वे सैन्यानां भीष्मः शांतनवो ययौ ॥ मालवैर्दाक्षिणात्यैश्च आर्वत्यैश्च समन्वितः ६ ततोऽनंतरमेवासीद्वा
रद्वाजः प्रतापवान् ॥ कुल्लिदैः पारदैश्चैव तथा क्षुद्रकमालवैः ७ द्रोणादनंतरं यत्तो भगदत्तः प्रतापवान् ॥ मगधैश्च कलिगैश्च पिशाचैश्च विशांपते ८ प्राग्ज्योतिषा
दनु नृपः कौसल्योऽथ बृहद्वलः ॥ मेकलैः कुरुविदैश्च त्रैपुरैश्च समन्वितः ९ बृहद्वलात्ततः शूरस्त्रिगर्तः प्रस्थलाधिपः ॥ कांबोजैर्बहुभिः सार्धं यवनैश्च सहस्रशः १० द्रौ
णिरतुरभसः शूरस्त्रैर्गता दनु भारत ॥ प्रययौ सिंहनादेन नादयानो घरातलम् ११ तथा सर्वेण सैन्येन राजा दुर्योधनस्तदा ॥ द्रौणेनंतरं प्रायात्सोदर्यैः परिवारितः १२
दुर्योधनादनु ततः कृपः शारद्वतो ययौ ॥ एवमेष महाव्यूहः प्रययौ सागरोपमः १३ रेजुस्तत्र पताकाश्चैव तच्छत्राणि वा विभो ॥ अंगदान्यत्र चित्राणि माहार्हाणि च
नृपिच १४ तंतुदृष्ट्वा महाव्यूहं तावकानां महारथः ॥ युधिष्ठिरोऽब्रवीत् तूर्णं पार्षतं पृतनापतिम् १५ पश्य व्यूहं महेश्वासनिर्मितं सागरोपमम् ॥ प्रतिव्यूहं त्वमपि
हिकुरु पार्षत सत्वरम् १६ ततः सपार्षतः क्रूरव्यूहं चक्रे सुदारुणम् ॥ शृंगाटकं महाराज परव्यूहविनाशनम् १७ शृंगाभ्यां भीमसेनश्च सात्यकिश्च महारथः ॥ र
थैरनेकसाहस्रैस्तथा हयपदातिभिः १८ ताभ्यां वभौ नरश्रेष्ठः श्वेताश्वः कृष्णसारथिः ॥ मध्ये युधिष्ठिरो राजामाद्रीपुत्रौ च पांडवौ १९ अथोत्तरे मेहेश्वासाः सहस्रै
न्यानराधिपाः ॥ व्यूहं तं पूरयामास व्यूहशास्त्रविशारदाः २०

अभिमन्युस्ततः पश्चाद्विराटश्च महारथः ॥ द्रौपदेयाश्चसंहृष्टाराक्षसश्च वटीकचः २१ एवमेतं महाव्यूहं व्यूह्य भारतपांडवाः ॥ अतिष्ठन् समरेश्वरा योऽहुकामाज्यैषिणः २२ भेरीशब्दैश्च विमलैर्विमिश्रैः शंखानिःस्वनैः ॥ क्ष्वेडितास्फोटितोत्कुष्ठैर्नादिताः सर्वतोदिशः २३ ततः शूराः समासाद्य समरेते परस्परम् ॥ नेत्रैरनिमिषैराजन्नेक्षन्त परस्परम् २४ नामभिस्ते मनुष्येन्द्रपूर्वयोधाः परस्परम् ॥ युद्धाय समवर्तन्त समाहूयते रेतरेतम् २५ ततः प्रवृत्ते युद्धे धोररूपं भयावहम् ॥ तावकानां परेषां च निघ्नतामितरेतरम् २६ नाराचानि शिताः संख्ये संपतन्ति स्म भारत ॥ व्यात्ताननाभयकरा उरगा इव संघशः २७ निष्पेतुर्विमलाः शक्तयस्तैलघोताः सुतेजनाः ॥ अंबुदेभ्यो यथाराजन् भ्राजमानाः शतहृदाः २८ गदाश्च विमलैः पट्टैः पिनदाः स्वर्णभूषितैः ॥ पतन्त्यस्तत्र दृश्यन्ते गिरिशृंगोपमाः शुभाः २९ निखिशाश्च व्यदृश्यन्त विमलांबरसन्निभाः ॥ आर्षभाणि विचित्राणि शतचन्द्राणि भारत ३० अशोभन्त रणे राजन् पात्यमानानि सर्वशः ॥ तेऽन्योन्यं समरे सैन्ये युध्यमाने नराधिप ३१ अशोभेता यथा देवदेव्यसेने समुद्यते ॥ अभ्यद्रवन्त समरे तेऽन्योन्यं वै समंततः ३२ रथास्तुरधिभिस्तूर्णप्रैषिताः परमाहवे ॥ युगैर्युगानि संश्लिष्य युयुधुः पार्थिवर्षभाः ३३ दन्तिनां युध्यमानानां संघर्षात्पावकोऽभवत् ॥ दन्तिभिरतश्चेष्टसधूमः सर्वतोदिशम् ३४ प्राप्तेरभिहताः केचिद्भजयोधाः समंततः ॥ पतमानाः स्मदृश्यन्ते गिरिशृंगान्नगा इव ३५ पादाताश्चाप्यदृश्यन्त निघ्नन्तीऽथ परस्परम् ॥ चित्ररूपधराः शूरान् खरप्रासयोधिनः ३६ अन्योन्यं ते समासाद्य कुरुपांडवसैनिकाः ॥ अस्त्रैर्नानाविधैर्घोरैरणे निन्युर्यमक्षयम् ३७ ततः शान्तनवो भीष्मो रथघोषेणनादयन् ॥ अभ्यागमद्रुणैः पार्थानधनुः शब्देन मोहयन् ३८ पांडवानां रथाश्चापिनंदतोभैरवंस्वनम् ॥ अभ्यद्रवन्त संयत्ता घृष्टयुग्मपुरोगमाः ३९ ततः प्रवृत्ते युद्धे तवत्तेषां च भारत ॥ नराश्च रथनागानां व्यतिषक्तं परस्परम् ४० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि अष्टमदिवसयुद्धारंभे सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ संजय उवाच ॥ भीष्मं तु समरे कुद्वप्रतपन्तं समंततः ॥ न शैकुः पांडवाद्रष्टुं तपन्तं मिव भास्करम् १ ततः सर्वाणि सैन्यानि धर्मपुत्रस्य शासनात् ॥ अभ्यद्रवन्त गमिष्यन्त दयन्तं शितैः शरैः २ स तु भीष्मिणं श्लाघासोमकानुसहमृजयान् ॥ पंचालाश्च महेश्वो सान्पातयामास सायकैः ३ ते वध्यमाना भीष्मेण पंचालाः सोमकैः सह ॥ भीष्मे वाभ्ययुस्तूर्णैस्त्यक्त्वा मृत्युकृतं भयम् ४ स तेषां रथिनां शीरोभीष्मः शान्तनवो युधि ॥ चिच्छेद सहसाराजन् बाहून् यथैरासिच ५ विरथान् रथेन श्वक्रैः पिता देवव्रतस्तव ॥ पतितान्युतमगानि हयेभ्यो हयसादिनाम् ६ निर्मनुष्याश्च मातंगान् शयानान् पर्वतोपमान् ॥ अपश्याम महाराज भीष्मास्त्रेण प्रमोहितान् ७ न तत्रासीत् पुमान् कश्चित् पांडवानां विशीपते ॥ अन्यत्र रथिनां श्रिष्टां द्रुपदसैन्यान् महाबलात् ८ सह भीष्मं समासाद्य ताडयामास संयुगे ॥ ततो निष्ठानक्रोधोरी भीष्मभीमसमागमे ९ धनुर्वसर्वसैन्यानां धोररूपो भवानकः ॥ तथैव पांडवाहृष्टाः सिंहनादमथनयन् १०

ततो दुर्योधनो राजा सोदयैः परिवारितः ॥ भीष्मं जुगोप समरे वर्तमाने जनक्षये ११ भीष्मस्तु सारथिहत्वा भीष्मस्य रथिनावरः ॥ प्रदुताश्च रथे तस्मिन् द्रवमाणे समंततः १२ सुनामस्य शरेणाशुशिरश्चिच्छेद भारत ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन सह तोन्यपतं हुवि १३ हते तस्मिन् महाराज तव पुत्रे महारथे ॥ नामृष्यन्त रणे शूराः सोदराः सप्तसंयुगे १४ आदित्यकेतुर्बह्वाशीकुण्डधारो महोदरः ॥ अपराजितः पांडितको विशालाक्षः सुदुर्जयः १५ पांडवचित्रसन्नाहा विचित्रकवचध्वजाः ॥ अभ्यद्रवन्त संग्रामे योऽहुकामारि मर्दनाः १६ महोदरस्तु समरे भीमं विव्याध पत्रिभिः ॥ नवभिर्वज्रसंकाशैर्न मुचिच्छत्रहायथा १७ आदित्यकेतुः सप्तत्या बह्वाशीचापि पंचभिः ॥ नक्त्याकुण्डधारश्च विशालाक्षश्च पंचभिः १८ अपराजितो महाराज पराजिष्णुर् महारथम् ॥ शरैर्बहुभिरानच्छेद्रीमसेनं महाबलम् १९ रणे पांडितकश्चैनं त्रिभिर्बाणैः समार्पयत् ॥ सतत्रमष्टपे भीमः शत्रुभिर्वधमाहवे २० धनुः प्रपीडयन् वामेन करेणामित्रकर्मणः ॥ शिरश्चिच्छेद समरेशरेणानंतपर्वणा २१ अपराजितस्य सुनसंतवपुत्रस्य संयुगे ॥ पराजितस्य भीमेन निपपात शिरोमहीम् २२ अथापरेण भलेन कुण्डधारं महारथम् ॥ प्राहिणीन्मृत्युलोकाय सर्वलोकस्य पश्यतः २३ ततः पुनरमेयात्मा प्रसंधाय शिलीमुखम् ॥ प्रेषयामास समरे पांडितं प्रति भारत २४ स शरः पांडितं हत्वा विवेश धरणीतलम् ॥ यथानरं निहत्याशुभुजगः कालचोदितः २५ विशालाक्षशिरश्चिच्छेत्वा पातयामास भूतले ॥ त्रिभिः शरैर्दोनात्मा स्मरन् क्लेशपुरातनम् २६ महीदरं महेश्वारं नाराचेन स्तनान्तरे ॥ विव्याध समरे राजन् सह तोन्यपतं हुवि २७ आदित्यकेतोः केतुं च छित्वा बाणेन संयुगे ॥ भलेन भृशतीक्ष्णेन शिरश्चिच्छेद भारत २८ बह्वाशिनं ततो भीमः शरेणानंतपर्वणा ॥ प्रेषयामास संकुक्षीयमस्य सदनं प्रति २९ प्रदुदुवुस्ततस्तेऽन्ये पुत्रास्तव विशीपते ॥ मन्यमाना हितस्तस्य ममायात स्वभाषितम् ३० ततो दुर्योधनो राजा भ्रातृव्यसनकशितः ॥ अब्रवीत् तावकान् यो धान्मीमोऽयं युधि वध्यताम् ३१ एवमेते महेश्वराः पुत्रास्तव विशीपते ॥ भ्रातृन्सहृदयनिहतान् प्रास्मरन् स्तोहितद्वचः ३२ बंधुत्वान्महाप्राज्ञांस्तं ताहितमनामयम् ॥ तदिदं समनुप्राप्तं वचनं दिव्यदर्शिनः ३३ लोभं मोहं समाविष्टः पुत्रप्रीत्या जनाधिप ॥ न बुध्यसे पुराय तत्तथ्यमुक्तं वचो महत् ३४ तथैव च वंधार्थाय पुत्राणां पांडवो बली ॥ नूनं जातो महाबाहु रथाहंति स्म कौरवान् ३५ ततो दुर्योधनो राजा भीष्ममासाद्य संयुगे ॥ दुःखेन महताऽऽविष्टो विललाप सुदुःखितः ३६ निहता भ्रातरः शूरा भीमसेनेन मे युधि ॥ यतमानास्तथाऽन्येऽपि हन्यन्ते सर्वसैनिकाः ३७ भवांश्च मध्यस्थं तयानित्यमस्मानुपेक्षते ॥ सोऽहं कुपथमारूढः पश्य देवमिदं मम ३८ एतच्छ्रुत्वा वचः कूरं पिता देवव्रतस्तव ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यमब्रवीत् साश्रुलोचनः ३९ उक्तमेतन्मया पूर्वं द्रोणेन विदुरेण च ॥ गोधार्याचयं शस्त्रिन्यातत्त्वं तात न बुद्धवान् ४० समयश्च मया पूर्वकृतो वैशङ्कुर्कर्मणः ॥ नाहं बुधिनियोक्तव्यो नाप्याचार्यः कथंचन ४१ १४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । इति श्रीभीष्मपर्वणि श्रीभीष्मपर्वण्युत्तराध्यायः ॥ ८९ ॥ श्रीभीष्मपर्वणि श्रीभीष्मपर्वण्युत्तराध्यायः ॥ ८९ ॥ श्रीभीष्मपर्वणि श्रीभीष्मपर्वण्युत्तराध्यायः ॥ ८९ ॥

४२।४३।४४।इतिभी०नी०भा०अष्टाशीतितमोऽध्यायः॥८८॥ इति श्रीमहाभारतभाष्ये श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कूर्जतां वीर्यवर्धनं स्तनतडिधैः

यंयंहिद्यार्तराष्ट्राणांभीमोद्रक्ष्यतिसंयुगे ॥ हनिष्यतिरणेनित्यंसत्यमेतद्ब्रवीमि ४२ सत्वंराजन्स्थिरोभूत्वारणेकृत्वाहृदामिति ॥ योधयस्वरणेपार्थान्स्वर्गकृत्वापरायणम् ४३ नशक्याःपांडवाजेतुंसंदैरपिसुरासुरैः ॥ तस्मादुद्धेस्तिराकृत्वामतिबुद्धयस्वभारत ४४ ॥ इति श्रीमहाभारतभाष्ये श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कूर्जतां वीर्यवर्धनं स्तनतडिधैः भादिष्टतराष्ट्रपुत्रवधेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ दृष्ट्वामेनिहतान्पुत्रान्बहूनेकेनसंजय ॥ भीष्मोद्रोणःकृपश्चैवकिमकुर्वतसंयुगे १ अहन्यहनिमेपुत्राःक्षयंगच्छंसंजय ॥ मन्येऽहंसर्वथासूतदैवेनोपहताभृशम् २ यत्रमेतनयाःसर्वजीयंतेनजयंत्युत ॥ यत्रभीष्मस्यद्रोणस्यकृपस्यचमहात्मनः ३ सौमदत्तेश्ववीरस्यभगदत्तस्यचोभयोः ॥ अश्वत्थाम्रस्तथातातशूराणामनिर्वर्तिनाम् ४ अन्येषांचैवशूराणामध्यगास्तनयामम ॥ यदहन्यंतसंग्रामेकिमन्यद्वागधेयतः ५ नहिदुर्योधनोमंदःपुराप्रोक्तमबुध्यत ॥ धार्यमाणोमयातातभीष्मेणविदुरेणच ६ गांधार्यांचैवदुर्मेधाःसततंहितकाम्यया ॥ नाबुध्यतपुरामोहात्स्यप्राप्तमिदंफलम् ७ यद्भीमसेनःसमरेपुत्रान्ममविचेतसः ॥ अहन्यहनिंसंकुद्धोनयतेयमसादनम् ८ ॥ संजयउवाच ॥ इदंतत्समनुप्राप्तं क्षतुर्वचनमुत्तमम् ॥ नबुद्धवानसिविभोप्रोचमानंहितंतदा ९ निवारयसुतान्दुतात्पांडवान्मादुहेतिच ॥ सुहृदाहितकामानांब्रुवतांततदेवच १० नशुश्रूषसियद्वाक्यं मर्त्यःपथ्यमिवौषधम् ॥ तदेवत्वामनुप्राप्तंवचनंसाधुभाषितम् ११ विदुरद्रोणभीष्माणांतथाऽन्येषांहितैषिणाम् ॥ अकृत्वावचनंपथ्यंक्षयंगच्छंतिकौरवाः १२ तदेतत्समनुप्राप्तंपूर्वमेवविशंपते ॥ तस्मात्त्वंशृणुतत्त्वेनयथायुद्धमवर्तत १३ मध्याह्नेसुमहारौद्रःसंग्रामःसमपद्यत ॥ लोकक्षयकरोराजंस्तन्मेनिगदतःशृणु १४ ततःसर्वाणिसैन्यानिधर्मपुत्रस्यशासनात् ॥ संरब्धान्यभ्यवर्ततभीष्ममेवजिघांसया १५ घृष्टदुम्रःशिखंडीचसात्यकिश्चहारथः ॥ युक्तानीकामहाराजभीष्ममेवसमभ्ययुः १६ विराटोदुपदश्चैवसहिताःसर्वसोमकैः ॥ अभ्यद्रवंतसंग्रामेभीष्ममेवमहारथम् १७ केकयाघृष्टकेतुश्चकुंतिभोजश्चदंशितः ॥ युक्तानीकामहाराजभीष्ममेवसमभ्ययुः १८ अर्जुनोद्रौपदेयाश्चचेकितानश्चवीर्यवान् ॥ दुर्योधनसमादिष्टानुराज्ञःसर्वान्समभ्ययुः १९ अभिमन्युस्तथाशूरोहैडिंबश्चमहारथः ॥ भीमसेनश्चसंकुद्धस्तेऽभ्यधावंतकौरवान् २० त्रिधाभूतैरवध्यंतपांडवैःकौरवायुधि ॥ तथैवकौरवैराजन्मवध्यंतपरेरणे २१ द्रोणस्तुरथिनःश्रेष्ठान्सोमकान्सृजयैःसह ॥ अभ्यधावतसंकुद्धःप्रेषयिष्यन्नयमक्षयम् २२ तत्राक्रंदोमहानासीत्सृजयानांमहात्मनाम् ॥ वध्यतांसमरेराजन्भारद्वाजेनयन्विना २३ द्रोणेननिहतास्तत्रक्षत्रियाबहवोरणे ॥ विचेष्टतोह्यदृश्यंतव्याधिक्रिष्टानराइव २४ कूर्जतांक्रंदतांचैवस्तनतांचैवभारत ॥ अनिशंशुश्रुवैशद्वःक्षुत्क्रिष्टानांनृणामिव २५ तथैवकौरवेयाणांभीमसेनोमहाबलः ॥ चकारकदंघोरंकुद्धःकालइवापरः २६ वध्यतांतत्रसैन्यानामन्योन्येनमहारणे ॥ प्रावर्ततनदीधोराधिरौघप्रवाहिनी २७ ऋषयःसामानांनार २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६ निष्कैरौघप्रवाहिनीः ३७ चोक्तैरीषांयोजनरज्जुभिः रश्मिभिरश्वबंधनरज्जुभिः ३८।३९।४०॥ इतिभी०नी०भा०ऊननवतितमोऽध्यायः

ससंग्रामोमहाराजघोररूपोऽभवन्महान् ॥ कुरूणांपांडवानांचयमराष्ट्रविवर्धनः २८ ततोभीमोरणेकृद्धोरभसश्चविशेषतः ॥ गजानीकंसमासाद्यप्रेषयामासमृत्यवे २९ तत्रभारतभीमेननाराचाभिहतागजाः ॥ पेतुर्नेदुश्चसेदुश्चदिशश्चपरिवभ्रमुः ३० छिन्नहस्तामहानागाश्छिन्नगात्राश्चमारिष ॥ कौंचवद्व्यनदन्भीताःपृथिवीमधिशेरते ३१ नकुलःसहदेवश्चहयानीकमभिद्रुतौ ॥ तेहयाःकांचनापीडारुक्मभांडपरिच्छदाः ३२ वध्यमानाव्यदृश्यंतशतशोऽथसहस्रशः ॥ पतद्भिस्तुरगैराजन्समास्तीर्यतमेदिनी ३३ निर्जिह्वैश्चसद्भिश्चकूजद्भिश्चगतासुभिः ॥ हयैर्बभौनरश्रेष्ठनानारूपधैर्यरा ३४ अर्जुनेनहतैःसंख्येतथाभारतराजभिः ॥ प्रबभौवसुधाधोरातत्रतत्रविशंपते ३५ रथैर्भग्नैर्ध्वजैश्चिह्नैर्मिकृतैश्चमहायुधैः ॥ चामरेर्व्यजनैश्चैवच्छत्रैश्चसुमहाप्रभैः ३६ हरैर्निष्कैःसकेयूरैःशरोभिश्चसंकुंडलैः ॥ उष्णीषैरपविद्धैश्चपताकाभिश्चसर्वशः ३७ अनुकर्षैःशुभैराजनयोक्तैश्चैवसरश्मिभिः ॥ संकीर्णावसुधाभातिवसंतैकुसुमैरिव ३८ एवमेषक्षयोवृतःपांडूनामपिभारत ॥ रुद्धेशांतनवेभीष्मेद्रोणेचरथसत्तमे ३९ अश्वत्थाम्रिकृपेचैवतथैवकृतवर्मणि ॥ तथेतरेषुकुद्धेषुतावकानामपिक्षयः ४० ॥ इति श्रीम० भी० भीष्मवधपर्वणिअष्टमदिवसयुद्धेऊननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ वर्तमानेतथारौद्रेराजन्वीरवरक्षये ॥ शकुनिःसौबलःश्रीमान्पांडवानसमुपाद्रवत १ तथैवसात्वतोराजन्हादिकयःपरवीरहा ॥ अभ्यद्रवतसंग्रामेषांपांडवानांविह्वलिनीम् २ ततःकांबोजमुख्यानांनदीजानांचवाजिनाम् ॥ अरुहानांमहीजानांसिंधुजानांचसर्वशः ३ वनायुजानांशुभ्राणांतथापर्वतवासिनाम् ॥ वाजिनांबहुभिःसंख्येसमतात्परिवारयन् ४ येचापरेतितिरिजाजवनावातरंहसः ॥ सुवर्णालंकृतैरैतैर्वर्मवद्भिःसुकल्पितैः ५ हयैर्वीतजवैर्मुखैःपांडवस्यसुतोबली ॥ अभ्यवर्तततत्सैन्यंहुष्टरूपःपरंतपः ६ अर्जुनस्यसुतःश्रीमानिरावान्नामवीर्यवान् ॥ स्नुषायांनागराजस्यजातःपार्थेनधीमता ७ ऐरावतेनसादत्ताअनपत्यामहात्मना ॥ पत्यौहतेसुपर्णेनकृपणादीनचेतना ८ भार्यार्थतांचजग्राहपार्थः कामवशानुगाम् ॥ एवमेषसमुत्पन्नःपरक्षेत्रेऽर्जुनात्मजः ९ समागलोकेसंवृद्धोमाघ्राचपरिरक्षितः ॥ पितृव्येणपरित्यक्तःपार्थद्वेषादुरात्मना १० रूपवान्बलसंपन्नोऽगुणवान्सत्यविक्रमः ॥ इंद्रलोकंजगामाशुश्रुत्वातत्रार्जुनंगतम् ११ सोऽभिमन्यमहाबाहुःपितरंसत्यविक्रमः ॥ अभ्यवादयदव्यग्रोविनयेनकृतांजलिः १२ न्यवेदयतचात्मानमर्जुनस्यमहात्मनः ॥ इरावानस्मिभद्रंतेपुत्रश्चाहंतवप्रभो १३ मातुःसमागमोयश्चतत्सर्वप्रत्यवेदयत् ॥ तच्चसर्वयथावृत्तमनुसस्मारपांडवः १४ परिष्वज्यसुतंचापिआत्मनःसदृशंगुणैः ॥ प्रीतिमानमयत्पार्थोदेवराजनिवेशने १५ ध्यायः ॥ ८९ ॥ वर्तमानइति १।२ वाजिनांबहुभिःसंख्येसमतात्परिवारयन् ३०।३१।३२।३३।३४।३५ परिवारयन्निगणशब्दाध्याहारेणद्वयोःसंबंधः ३।४।५ पांडवस्यार्जुनस्यसुतइरावाच्च ६ नागराजस्यऐरावतस्य ७।८।९ पितृव्येणअश्वसेनेन १०।११।१२।१३।१४।१५

१६ साहसंसाहाय्यं १७।१८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९
 सोऽर्जुनेनसमाज्ञप्तोदेवलोकेतदानृप ॥ प्रीतिपूर्वमहाबाहुःस्वकार्यप्रतिभारत १६ युद्धकालेत्वयाऽस्माकंसाह्यं देयमितिप्रभो ॥ बाढमित्येवमुक्तातुयुद्धकालइ
 हागतः १७ कामवर्णजवैरश्वैर्बहुभिःसंवृतो नृप ॥ तेहयाःकांचनापीडानानावर्णामनोजवाः १८ उत्पेतुःसहसाराजन्महंसाइवमहोदधौ ॥ तेवदीयान्समासाद्यह
 यसंधान्मनोजवान् १९ क्रौडैःक्रौडानभिघ्नंतोघोणाभिश्चपरस्परम् ॥ निपेतुःसहसाराजन्सुवेगाभिहताभुवि २० निपतद्भिस्तथातैश्चहयसंघैःपरस्परम् ॥ शु
 भ्रुवेदारुणःशब्दःसुपर्णपतनेयथा २१ तथैवतावकाराजन्समेत्यान्योन्यमाहवे ॥ परस्परवधंधोरंचक्रुस्तेहयसादिनः २२ तस्मिंस्तथावर्तमानेसंकुलेतुमुले
 भृशम् ॥ उभयोरपिसंशंताहयसंघाःसमंततः २३ प्रक्षीणसायकाःशूरानिहताश्वाःश्रमातुराः ॥ विलयंसमनुप्राप्तास्तक्षमाणाःपरस्परम् २४ ततःक्षीणेहयानी
 केकिंचिच्छेषेचभारत ॥ सौबलस्यानुजाःशूरानिर्गतारणमूर्द्धनि २५ वायुवेगसमस्पर्शान्नजवेवायुसमांश्चते ॥ आरुह्यबलसंपन्नान्वयःस्थांस्तुरगोत्तमान् २६
 गजोगवाक्षोवृषभश्चर्मवानार्जवःशुकः ॥ षडेतेबलसंपन्नानिर्ययुर्महतोबलात् २७ वार्यमाणाःशकुनिनातैश्चयोधैर्महाबलैः ॥ सन्नद्धायुद्धकुशलारौद्ररूपामहाब
 लाः २८ तदनीकमहाबाहोभित्वापरमदुर्जयम् ॥ बलेनमहतायुक्ताःस्वर्गायविजयैषिणः २९ विविशुस्तेतदादृष्टागांधारायुद्धदुर्मदाः ॥ तान्प्रविष्टास्तदादृ
 ष्टाइरावानपिवीर्यवान् ३० अब्रवीत्समरेयोधानविचित्रान्दारुणायुधान् ॥ यथैतेधार्तराष्ट्रस्ययोधाःसानुगवाहनाः ३१ हन्यंतेसमरेसर्वेतथानीतिविधीयताम् ॥
 बाढमित्येवमुक्तातेसर्वेयोधाइरावतः ३२ जघ्रुस्तेषांबलानीकंदुर्जयंसमरेपरैः ॥ तदनीकमनीकेनसमरेवीक्ष्यपातितम् ३३ अमृष्यमाणास्तेसर्वेसुबलस्यात्म
 जारणे ॥ इरावंतमभिद्रुत्यसर्वतःपर्यवारयन् ३४ ताडयंतःशितैःप्रासैश्चोदयंतःपरस्परम् ॥ तेशूराःपर्यधावंतकुर्वंतोमहदाकुलम् ३५ इरावानथनिर्भिन्नःप्रा
 सैस्तीक्ष्णैर्महात्मभिः ॥ स्रवतारुधिरेणाक्तस्तोत्रैर्विद्वद्वादिपः ३६ पुरतोऽपिचपृष्ठेचपार्श्वयोश्चभृशहतः ॥ एकोबहुभिरत्यर्थधैर्याद्राजन्नविद्यथे ३७ इरावा
 नपिसंकुद्धःसर्वास्तान्निशितैःशरैः ॥ मोहयामाससमरेविद्धापरपुरंजयः ३८ प्रासानुत्कृष्यतरसास्वशरीरादरिंदमः ॥ तैरेवताडयामाससुबलस्यात्मजात्र
 णे ३९ विकृष्यचशितंखड्गंघृहीत्वाचशरावरम् ॥ पदातिर्हंतमागच्छजिघांसुःसौबलान्युधि ४० ततःप्रत्यागतप्राणाःसर्वेतेसुबलात्मजाः ॥ भूयःक्रोधसमा
 विष्टाइरावंतमभिद्रुतः ४१ इरावानपिखड्गेनदर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ अभ्यवर्तततान्सर्वान्सौबलान्बलदर्पितः ४२ लाघवेनाथचरतःसर्वेतेसुबलात्मजाः ॥
 अंतरंनाभ्यगच्छंतचरंतःशीघ्रैर्हयैः ४३ भूमिष्ठमथतंसंख्येसंप्रदृश्यततःपुनः ॥ परिवार्यभृशंसर्वेग्रहीतुमुपचक्रमुः ४४ अथाभ्याशगतानांसखेनाभिन्नकर्श
 नः ॥ असिहस्तापहस्ताभ्यांतेषांगात्राण्यकृतत ४५ आयुधानिचसर्वेषांबाहूनपिविभूषितान् ॥ अपतंतनिकृतांगामृताभूमौगतासवः ४६

४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२।

४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२।

वृषभस्तुमहाराजबहुधाविपरिक्षतः ॥ अमुच्यतमहारौद्रात्तस्माद्वीरावकर्तनात् ४७ तान्सर्वान्पतितान्दृष्ट्वाभीतोदुर्योधनस्ततः ॥ अभ्यधावतसंकुद्धोरा
 क्षसंधोरदर्शनम् ४८ आर्ष्यशृंगिमहेष्वासंमायाविनमरिंदमम् ॥ वैरिणंभीमसेनस्यपूर्वबकवधेनैव ४९ पश्यवीर्यथाहोषफाल्गुनस्यसुतोबली ॥ मायावीवि
 प्रियंकर्तुमकार्षीन्मेबलक्षयम् ५० त्वंचकामगमस्तातमायास्त्रेचविशारदः ॥ कृतवैरश्चपार्थेनतस्मादेनंरणेजहि ५१ बाढमित्येवमुक्तातुराक्षसोघोरदर्शनः ॥
 प्रययौसिंहनादेनयत्रार्जुनसुतोयुवा ५२ आरुढैर्युद्धकुशलैर्विमलप्रासयोधिभिः ॥ वीरैःप्रहारिभिर्युक्तैःस्वैरनीकैःसमावृतः ५३ इतशेषैर्महाराजद्विसाहस्रैर्हयोत्त
 मैः ॥ निहंतुकामःसमरेइरावंतमहाबलम् ५४ इरावानपिसंकुद्धस्त्वरमाणःपराक्रमी ॥ हंतुकाममभिन्नघोराक्षसंप्रत्यवारयत् ५५ तमापतंतसंप्रेक्ष्यराक्षसःसु
 महाबलः ॥ त्वरमाणस्ततोमायांप्रयोक्तुमुपचक्रमे ५६ तेनमायामयाःसृष्टाहयास्तावंतएवहि ॥ स्वाकूढाराक्षसैर्वीरैःशूलपाट्टिशधारिभिः ५७ तेसंरब्धाःसमा
 गम्यद्विसाहस्राःप्रहारिणः ॥ अचिराद्गमयामासुःप्रेतलोकंपरस्परम् ५८ तस्मिंस्तुनिहतेसैन्येतावुभौयुद्धदुर्मदौ ॥ संग्रामेसमतिष्ठेतांयथावैवृत्रवासवौ ५९
 आद्रवंतमभिप्रेक्ष्यराक्षसंयुद्धदुर्मदम् ॥ इरावानथसंरब्धःप्रत्यधावन्महाबलः ६० समभ्याशगतस्याजौतस्यखड्गेनदुर्मतेः ॥ चिच्छेदकार्मुकंदीप्तंशरावापंच
 सत्वरम् ६१ सनिकृतंधनुर्दृष्ट्वाखंजवेनसमाविशत् ॥ इरावंतमभिकुद्धंमोहयन्निवमायया ६२ ततोऽंतरिक्षमुत्पत्यइरावानपिराक्षसम् ॥ विमोहयित्वामायाभिस्त
 स्यगात्राणिसायकैः ६३ चिच्छेदसर्वमर्मज्ञःकामरूपोदुरासदः ॥ तथासराक्षसश्रेष्ठःशरैःकृतःपुनःपुनः ६४ संबभूवमहाराजसमवापचयौवनम् ॥ मायाहिसह
 जातेषांवयोरूपंचकामजम् ६५ एवंचद्राक्षसस्यांगंछिन्नंछिन्नंबभूवह ॥ इरावानपिसंकुद्धोराक्षसंतमहाबलम् ६६ परश्वधेनतीक्ष्णेनचिच्छेदचपुनःपुनः ॥
 सतेनबलिनावीरश्छिद्यमानइरावता ६७ राक्षसोऽप्यनदद्वोरंसशब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥ परश्वधक्षतरक्षःसुस्रावबहुशोणितम् ६८ ततश्चक्रोधबलवांश्चक्रेवेगंचसं
 युगे ॥ आर्ष्यशृंगिस्तथादृष्ट्वासमरेशत्रुसूजितम् ६९ कृत्वाघोरंमहद्रूपंग्रहीतुमुपचक्रमे ॥ अर्जुनस्यसुतंवीरमिरावंतंयशस्विनम् ७० संग्रामशिरसोमध्येस
 र्वेषांतत्रपश्यताम् ॥ तादृष्ट्वातादृशीमायांराक्षसस्यदुरात्मनः ७१ इरावानपिसंकुद्धोमायांस्त्रुप्रचक्रमे ॥ तस्यक्रोधाभिभूतस्यसमरेष्वनिवर्तिनः ७२ योऽ
 न्वयोमातृकस्तस्यसएनमभिपेदिवात् ॥ सनागैर्बहुभीराजन्निरावान्संवृतोरणे ७३ दधारसुमहद्रूपमनंतइवभोगवान् ॥ ततोबहुविधैर्नागैश्छादयामासराक्षसम्
 ७४ छाद्यमानस्तुनागैःसध्यात्वाराक्षसपुंगवः ॥ सौपर्णीरूपमास्थायभक्षयामासपन्नगान् ७५ माययाभक्षितेतस्मिन्नन्वयेतस्यमातृके ॥ विमोहितमिरावंतंन्य
 हनद्राक्षसोऽसिना ७६ सकुंडलंसमुकुटंपद्मेदुसदृशप्रभम् ॥ इरावतःशिरोरक्षःप्रावयामासभूतले ७७

७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७।

11929u

इष्टान्तमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

सतइति १

213181914101<19130122

पतत्यथगजेचापिवंगानामीश्वरोवली ॥ जवेनसमभिद्रुत्यजगामधरणीतलम् १२ दुर्योधनोऽपिसंप्रेक्ष्यपतितंवरवारणम् ॥ प्रभग्रंचबलं दृष्ट्वा जगामपरमाव्य
थाम् १३ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य आत्मनश्चाभिमानिताम् ॥ प्राप्तेऽपक्रमेण राजा तस्थौ गिरिरिवाचलः १४ संधाय च शितं बाणं कालाग्निसमतेजसम् ॥ मुमोच परम
कुद्धस्तस्मिन्धोरे निशाचरे १५ तमापतंतं संप्रेक्ष्य बाणमिद्राशानि प्रभम् ॥ लाघवान्मोचयामास महात्मा वैघटोत्कचः १६ भूयश्च विननादोग्रक्रोधसंरक्तलोचनः ॥
त्रासयामास सैन्यानि युगांतजलदोयथा १७ तं श्रुत्वा निनदंघोरं तस्य भीमस्य रक्षसः ॥ आचार्यमुपसंगम्य भीष्मः शान्तनवोऽब्रवीत् १८ यथैष निनदोघोरः शूय
ते राक्षसे रितः ॥ हैडिंबो युध्यते नूनं राजा दुर्योधनेन ह १९ नैष शक्यो हि संग्रामे जेतुं भूतेन केनचित् ॥ तत्र गच्छ तमद्रंघोराजानं परिरक्षत २० अभिद्रुतो महाभा
गो राक्षसेन महात्मना ॥ एतद्विषः परं कृत्यं सर्वेषां नः परंतपाः २१ पितामहवचः श्रुत्वा त्वरमाणामहारथाः ॥ उत्तमं जवमास्थाय प्रययुर्यत्र कौरवः २२ द्रोणश्च सो
मदत्तश्च बाह्मिकोऽथ जयद्रथः ॥ कृपो भूरिश्रवाः शल्य आंवत्यः सवृहद्वलः २३ अश्वत्थामा विकर्णश्च चित्रसेनो विविंशतिः ॥ रथाश्चानेकसाहस्रा ये तेषामनुयायिनः
२४ अभिद्रुतं परीप्संतः पुत्रं दुर्योधनं तव ॥ तदनीकमना घृष्यं पालितं तु महारथैः २५ आततायिनमायांतं प्रेक्ष्य राक्षससत्तमः ॥ नाकं पतमहाबाहुर्मैनाक इव प
र्वतः २६ प्रगृह्य विपुलं चापं ज्ञातिभिः परिवारितः ॥ शूलमुद्धरहस्तैश्च नानाप्रहरणैरपि २७ ततः समभवद्युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥ राक्षसानां च मुख्यस्य दुर्योध
नबलस्य च २८ धनुषां कूजतां शब्दः सर्वतस्तु मुलोरणे ॥ अश्रूयत महाराजवंशानां दह्यतामिव २९ अस्त्राणां पात्यमानानां कवचेषु शरीरिणाम् ॥ शब्दः समभ
वद्राजन्गिरीणामिव भिद्यताम् ३० वीरबाहुविमृष्टानां तोमराणां विशांपते ॥ रूपमासीद्विद्यस्थानां सर्पाणां मिव सर्पताम् ३१ ततः परमसंकुद्धो विस्फार्य सुमह
द्धनुः ॥ राक्षसेन्द्रो महाबाहुर्विनदन्मैरवं रवम् ३२ आचार्यस्यार्द्धचंद्रेण कुद्धश्चिच्छेदकार्मुकम् ॥ सोमदत्तस्य भलेन ध्वजं चोन्मथ्य चानदत् ३३ बाह्मिकं चात्रि
भिर्बाणैः प्रत्यविध्यस्तनांतरे ॥ कृपमेकेन विव्याध चित्रसेनं त्रिभिः शरैः ३४ पूर्णायतनं विस्फुरेन्सम्यक्प्रणिहितेन च ॥ जनुदेशे समासाद्य विकर्णं समताडयत्
३५ न्यपीदत्स्वरथोपस्थे शोणितेन परिहृतः ॥ ततः पुनरमेयात्मानाराचान्दशपंच च ३६ भूरिश्रवसि संकुद्धः प्राहिणोद्धरतर्षभ ॥ तेवर्मभित्वा तस्या
शुविशिर्धरणीतलम् ३७ विविंशतेश्च द्रोणे श्वयंतारौ समताडयत् ॥ तौ पेतदूरथोपस्थे रश्मीनुत्सृज्य वाजिनाम् ३८ सिंधुराज्ञोऽर्द्धचंद्रेण वाराहं स्वर्णभू
षितम् ॥ उन्मथामहाराजद्वितीयेनाच्छिन्नद्धनुः ३९ चतुर्भिरथ नाराचैरावंत्यस्य महात्मनः ॥ जघान चतुरोवाहानक्रोधसंरक्तलोचनः ४० पूर्णायत
नं विस्फुरेन्पीतेन निशितेन च ॥ निर्विभेदमहाराजराजपुत्रं बृहद्वलम् ४१

४१ ॥ इति भी० भी० भा० द्विनावतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ७ ॥ विमुखीकृत्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

चिक्षेप निशितां स्तीक्ष्णाञ्छरानाशीविषोपमान् ॥ विभिद्रुस्ते महाराजशल्यं युद्धविशारदम् ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि हैडिंबयुद्धे द्वि
नवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ विमुखीकृत्य सर्वास्तु तावकान्युधिराक्षसः ॥ जिघांसुर्भरतश्रेष्ठ दुर्योधनमुपाद्रवत् १ तमापतंतं संप्रे
क्ष्य राजानं प्रतिवेगितम् ॥ अभ्यधावन्न जिघांसंतस्तावका युद्धदुर्मदाः २ तालमात्राणि चापानि विकर्षंतो महारथाः ॥ तमेकमभ्यधावंत न दंतः सिंहसंघवत् ३
अथैनं शरवर्षेण समं तात्पर्यं वाकिरन् ॥ पर्वतं वारिधाराभिः शरदीव बलाहकाः ४ सगाढविद्धो व्यथितस्तोत्रादित इव द्विपः ॥ उत्पपात तदाऽऽकाशं समं ताद्वैनतेयवत्
५ व्यनदत्सु महानादंजीमूत इव शारदः ॥ दिशः खं विदिशश्चैव नादयन्मैरवस्वनः ६ राक्षसस्य तु तं शब्दं श्रुत्वा राजायुधिष्ठिरः ॥ उवाच भरतश्रेष्ठ भीमसेनमरिदमम्
७ युध्यते राक्षसो नूनं धार्तराष्ट्रैर्महारथैः ॥ यथाऽस्य शूयते शब्दो न दतो मैरवस्वनम् ८ अतिभारं च पश्यामि तस्मिन् राक्षसपुंगवे ॥ पितामहश्च संकुद्धः पंचालान्हंतुमु
द्यतः ९ तेषां च रक्षणार्थाय युध्यते फाल्गुनः परैः ॥ एतज्ज्ञात्वा महाबाहो कार्यद्वयमुपस्थितम् १० गच्छ रक्षस्व हैडिंबं संशयं परमंगतम् ॥ भ्रातुर्वचनमाज्ञाय त्वर
माणो वृकोदरः ११ प्रययौ सिंहनादेन त्रासयन्सर्वपार्थिवान् ॥ वेगेन महताराजन्पर्वकाले यथोदधिः १२ तमन्वगात्सत्यघृतिः सौचित्तिर्युद्धदुर्मदः ॥ श्रेणिमा
न्वसुदानश्च पुत्रः काश्यपश्च अभिभूः १३ अभिमन्युमुखाश्चैव द्रौपदेयामहारथाः ॥ क्षत्रदेवश्च विक्रांतः क्षत्रधर्मातथैव च १४ अनूपाधिपतिश्चैव नीलः स्वबलमा
स्थितः ॥ महतारथवंशेन हैडिंबं पर्यवारयन् १५ कुंजरैश्च स दामतैः षट्सहस्रैः प्रहारिभिः ॥ अभ्यरक्षंत सहिताराक्षसेन्द्रं घटोत्कचम् १६ सिंहनादेन महताने
मिघोषेण चैव ह ॥ खुरशब्दनिपातैश्च कंपयंतो वसुंधराम् १७ तेषामापततां श्रुत्वा शब्दं तं तावकं बलम् ॥ भीमसेनभयोद्विग्नं विवर्णवदनं तथा १८ परिवृत्तं महा
राजपरित्यज्य घटोत्कचम् ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं तत्र तेषां महात्मनाम् १९ तावकानां परेषां च संग्रामेष्वनिवर्तिनाम् ॥ नानारूपाणि शस्त्राणि विसृजंतो महारथाः
२० अन्योन्यमभिधावंतः संप्रहारं प्रचक्रिरे ॥ व्यतिष्वक्तं महारौद्रं युद्धं भीरुभयावहम् २१ हयागजैः समाजग्मुः पादातारथिभिः सह ॥ अन्योन्यं समरेरा
जन्प्रार्थयानाः समभ्ययुः २२ सहसा चाभवत्तीव्रं सन्निपातान्महद्रजः ॥ गजाश्च रथपतीनां पदनेमिसमुद्धतम् २३ धूम्रा रुणं रजस्तीव्रं रणभूमिं समावृणोत् ॥
नैवस्वेन परेराजन्समजानन्परस्परम् २४ पितापुत्रं न जानीते पुत्रो वा पितरं तथा ॥ निर्मर्यादेतथा भूते वैशसेलोमहर्षणे २५ शस्त्राणां भरतश्रेष्ठ मनुष्याणां च ग
र्जताम् ॥ सुमहानभवच्छब्दः प्रेतानामिव भारत २६ गजवाजिमनुष्याणां शोणितां त्रतरंगिणी ॥ प्रावर्तत नदी तत्र केशवैलशाद्वला २७ मरणां चैव काये
भ्यः शिरसां पततारणे ॥ शुश्रुवे सुमहाच्छब्दः पततामश्मनामिव २८

विशिरस्वैर्मनुष्यैश्चच्छिन्नगात्रैश्चवारणैः ॥ अश्वैःसंभिन्नदेहैश्चसंकीर्णाभूद्रसुंधरा २९ नानाविधानिशस्त्राणिविसृजंतोमहारथाः ॥ अन्योन्यमभिधावंतःसंप्रहाराद्युद्यताः ३० हयाहयानसमासाद्यप्रेषिताहयसादिभिः ॥ समाहत्यरण्येन्योन्यंनिपेतुर्गतजीविताः ३१ नरानरान्समासाद्यक्रोधरक्तेक्षणाभृशम् ॥ उरांस्युरोभिरन्योन्यंसमाश्लिष्यनिजघ्निरे ३२ प्रेषिताश्वमहामात्रैर्वारणाःपरवारणैः ॥ अभ्यघ्नंतविषाणाग्रैर्वारणानेवसंयुगे ३३ तेजातरुधिरोत्पीडाःपताकाभिरलंकृताः ॥ संसक्ताःप्रत्यदृश्यंतमेघाद्वसविद्युतः ३४ केचिद्विन्नाविषाणाग्रैर्भिन्नकुंभाश्वतोमरैः ॥ विनदंतोऽभ्यधावंतगर्जमानाघनादिव ३५ केचिद्वस्तैर्द्विधाच्छिन्नैश्छिन्नगात्रास्तथाऽपरे ॥ निपेतुस्तुमुलेतस्मिंश्छिन्नपक्षाद्वयः ३६ पार्श्वैस्तुदारितैरन्येवारणैर्वारणाः ॥ मुमुक्षुःशोणितंभूरिधातूनिवमहीधराः ३७ नाराचनिहतास्त्वन्येतथाविद्धाश्वतोमरैः ॥ विनदंतोऽभ्यधावंतविशृंगाद्वपर्वताः ३८ केचित्क्रोधसमाविष्टामदाधानिरवग्रहाः ॥ रथानहयानपदातींश्चममृदुःशतशोरेण ३९ तथाहयाहयारोहैस्ताडिताःप्रासतोमरैः ॥ तेनतेनाभ्यवर्ततकुर्वतोव्याकुलादिशः ४० रथिनोरथिभिःसार्धंकुलपुत्रास्तनुत्यजः ॥ परांशक्तिसमास्थायचक्रुःकर्माण्यभीतवत् ४१ स्वयंवरइवामर्देप्रजन्धुरितरेतरम् ॥ प्रार्थयानायशोराजन्स्वर्गवायुद्विशालिनः ४२ तस्मिंस्तथावर्तमानेसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ धार्तराष्ट्रमहत्सैन्यंप्रायशोविमुखीकृतम् ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ स्वसैन्यंनिहतंदृष्ट्वाराजादुर्योधनःस्वयम् ॥ अभ्यधावतसंकुद्धोभीमसेनमरिंदमम् १ प्रगृह्यसुमहच्चापमिंद्राशनिसमस्वनम् ॥ महताशरवर्षेण पांडवंसमवाकिरत् २ अर्धचंद्रं च संधाय सुतीक्ष्णं लोमवाहिनम् ॥ भीमसेनस्य चिच्छेदचापं क्रोधसमन्वितः ३ तदंतरं च संप्रेक्ष्य त्वरमाणो महारथः ॥ प्रसंदधे शितं बाणं गिरीणामपिदारणम् ४ तेनोरसिमहाराजभीमसेनमताडयत् ॥ सगाढविद्धो व्यथितः सृक्किणीपरिसंलिहन् ५ समाललंबे तेजस्वी च जंहेमपरिष्कृतम् ॥ तथा विमनसं दृष्ट्वा भीमसेनं घटोत्कचः ६ क्रोधेनाभिप्रज्ज्वालदिधक्षन्निवपावकः ॥ अभिमन्युमुखाश्चापि पांडवानां महारथाः ७ समभ्यधावन्क्रोशंतो राजानं जातसंभ्रमाः ॥ संप्रेक्ष्यैतान्संपततः संकुद्धान् जातसंभ्रमान् ८ भारद्वाजोऽब्रवीद्वाक्यं तावकानां महारथान् ॥ क्षिप्रं गच्छतमद्रं वो राजानं परिरक्षत ९ संशयं परमं प्राप्तं मज्जंतं व्यसनार्णवे ॥ एते कुद्धान् महेष्वासाः पांडवानां महारथाः १० भीमसेनं पुरस्कृत्य दुर्योधनमुपाद्रवन् ॥ नानाविधानिशस्त्राणिविसृजंतो जयेद्युताः ११ नदंतो भैरवान्नादांस्त्रासयंतश्च भूमिपान् ॥ तदाचार्यवचः श्रुत्वा सौमदत्तिपुरोगमाः १२ तावकाः समवर्तत पांडवानामनीकिनिम् ॥ कृपो भूरिश्रवाः शल्यो द्रोणपुत्रो विविंशतिः १३ चित्रसेनो विकर्णश्च सैवोऽथ बृहद्वलः ॥ आवंत्यौ च महेष्वासौ कौरवंपर्यवारयन् १४

६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३

तेविंशतिपदंगत्वासंप्रहारंप्रचक्रिरे ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च परस्परजिघांसवः १५ एवमुक्त्वा महाबाहुर्महद्विस्फार्य कार्मुकम् ॥ भारद्वाजस्ततो भीमं षड्विंशत्यासमार्पयत् १६ भूयश्चैनं महाबाहुः शरैः शीघ्रमवाकिरत् ॥ पर्वतवारिधाराभिः प्रावृषीव बलाहकः १७ तंप्रत्यविध्यद्दशभिर्भीमसेनः शिलीमुखैः ॥ त्वरमाणो महेष्वासः सव्ये पार्श्वे महाबलः १८ सगाढविद्धो व्यथितो व्योवृद्धश्च भारत ॥ प्रनष्टसंज्ञः सहसारथोपस्थ उपविशत् १९ गुरुं प्रव्यथितं दृष्ट्वा राजा दुर्योधनः स्वयम् ॥ द्रौणाय निश्चसंकुद्धो भीमसेनमभिदुतौ २० तावापतंतौ संप्रेक्ष्य कालांतक्यमोपमौ ॥ भीमसेनो महाबाहुर्गदामादाय सत्वरम् २१ अवहुत्य रथानूर्णतस्थौ गिरिरिवाचलः ॥ समुद्यम्य गदां गुर्वीयमदंडोपमारणे २२ तमुद्यतगदं दृष्ट्वा कैलासमिव शृंगिणम् ॥ कौरवो द्रोणपुत्रश्च सहिताभ्यधावताम् २३ तावापतंतौ सहितौ त्वरितौ बलिनावरौ ॥ अभ्यधावतवेगेन त्वरमाणो वृकोदरः २४ तमापतंतं संप्रेक्ष्य संकुद्धं भीमदर्शनम् ॥ समभ्यधावंस्त्वारिताः कौरवाणां महारथाः २५ भारद्वाजमुखाः सर्वे भीमसेनजिघांसया ॥ नानाविधानिशस्त्राणि भीमस्योरस्य पातयन् २६ सहिताः पांडवं सर्वे पीडयंतः समंततः ॥ तं दृष्ट्वा संशयं प्राप्तं पीडयमानं महारथम् २७ अभिमन्युप्रभृतयः पांडवानां महारथाः ॥ अभ्यधावन्परीप्संतः प्राणांस्त्यक्त्वा सुदुस्त्यजान् २८ अनूपाधिपतिः शूरो भीमस्य दयितः सखा ॥ नीलो नीलांबुदप्रख्यः संकुद्धो द्रौणिमभ्ययात् २९ स्पर्धते हि महेष्वासो नित्यं द्रोणसुतेन सः ॥ सविस्फार्य महच्चापं द्रौणिं विव्याध पत्रिणा ३० यथाशक्रो महाराजपुरा विव्याध दानवम् ॥ विप्रचित्तिं दुराधर्षदेवता नाभयं करम् ३१ येन लोकत्रयं क्रोधात्रासितं स्वेन तेजसा ॥ तथानीलेन निर्भिन्नः सुमुक्तेन पतत्रिणा ३२ संजातरुधिरोत्पीडो द्रौणिः क्रोधसमन्वितः ॥ सविस्फार्य धनुश्चित्रमिंद्राशनिसमस्वनम् ३३ दध्रे नीलविनाशाय मतिमतिमतांवरः ॥ ततः संधाय विमलान् भल्लान् कर्मरमार्जितान् ३४ जघान चतुरोवाहान् पातयामास च ध्वजं ॥ सप्तमेन च भल्लेन नीलं विव्याध वक्षसि ३५ सगाढविद्धो व्यथितो रथोपस्थ उपविशत् ॥ मोहितं वीक्ष्य राजानं नीलमभ्रचयोपमं ३६ घटोत्कचोऽभिसंकुद्धो ज्ञातिभिः परिवारितः ॥ अभिदुद्राववेगेन द्रौणिमाहवशो भिनं ३७ तथेतरे च अभ्यधावन् राक्षसायुद्धदुर्मदाः ॥ तमापतंतं संप्रेक्ष्य राक्षसं घोरदर्शनम् ३८ अभ्यधावत तेजस्वी भारद्वाजात्मजस्त्वरन् ॥ निजघान च संकुद्धो राक्षसान् भीमदर्शनान् ३९ येऽभवन् प्रतः कुद्धाराक्षसस्य पुरःसराः ॥ विमुखांश्चैव तान् दृष्ट्वा द्रौणिचापच्युतैः शरैः ४० अकुद्व्यत महाकायो भीमसेनिर्घटोत्कचः ॥ प्रादुश्चक्रे ततो मायां घोररूपां सुदारुणाम् ४१ मोहयन् समरे द्रौणिं मायावीराक्षसाधिपः ॥ ततस्ते तावकाः सर्वे मायया विमुखीकृताः ४२ अन्योन्यं समपश्यंत निरुक्ता मेदिनीतले ॥ विचेष्टमानाः कृपणाः शोणितेन परिष्कृताः ४३ द्रोणं दुर्योधनं शल्यमश्वत्थामानमेव च ॥ प्रायशश्च महेष्वासाये प्रधानाः स्मकौरवाः ४४ विध्वस्तारथिनः सर्वे राजानश्च निपातिताः ॥ हयाश्चैव हयारोहाः सन्निकृताः सहस्रशः ४५ द्रोणादींश्चापश्यंतैः संबधः ४६।४७

1192811

88 | 89 | 90 | 91 | 92 | 93 | 94 | 95 | 96 | 97 | 98

॥१२५॥

रथसंघास्तथानागान्हयांश्चहयसादिभिः ॥ पादातांश्चसुसंकुद्धशतशोऽथसहस्रशः ५५ अमृद्वात्समरेनागःसंप्रधावंस्ततस्ततः ॥ तेनसंलोड्यमानंतुपांडवानां
बलमहत ५६ संघुकोचमहाराजचर्मैवाग्नौसमाहितम् ॥ भयंतुस्वबलदृष्ट्वाभगदत्तेनधीमता ५७ घटोत्कचोऽथसंकुद्धोभगदत्तमुपाद्रवत् ॥ विकटःपरुषोराजन्दी
प्तास्योदीप्तलोचनः ५८ रूपंविभीषणंकृत्यारोषेणप्रज्वलन्निव ॥ जग्राहविमलंशूलंगिरीणामपिदारणम् ५९ नागंजिघांसुःसहसाचिक्षेपचमहाबलः ॥ सविस्फुलिं
गमालाभिःसमंतात्परिवेष्टितः ६० तमापतंतंसहसादृष्ट्वाप्राग्ज्योतिषोत्तपः ॥ चिक्षेपरुचिरंतीक्ष्णमर्धचंद्रंसुदारुणम् ६१ चिच्छेदतन्महच्छूलंतेनबाणेनवेग
वान् ॥ उत्पपातद्विधाच्छिन्नंशूलंहेमपरिष्कृतम् ६२ महाशनिर्यथाभ्रष्टाशक्रमुक्तानभोगता ॥ शूलंनिपतितंदृष्ट्वाद्विधाकृतंचपार्थिव ६३ रुक्मदंडांमहाशक्तिं
जग्राहाग्निशिखोपमाम् ॥ चिक्षेपत्ताराक्षसस्यतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ६४ तामापतंतोसंप्रेक्ष्यवियस्थामशनीमिव ॥ उत्पत्यराक्षसस्तूर्णजग्राहचननादच ६५
बभञ्जचैनांत्वरितोजानुन्यारोप्यभारत ॥ पश्यतःपार्थिवेन्द्रस्यतदद्भुतमिवाभवत् ६६ तदवेक्ष्यकृतंकर्मराक्षसेनबलीयसा ॥ दिविदेवाःसगंधर्वामुनयश्चापिवि
स्मिताः ६७ पांडवाश्चमहाराजभीमसेनपुरोगमाः ॥ साधुसाध्वितिनादेनपृथिवीमन्वनादयन् ६८ तंतुश्रुत्वामहानादंप्रहृष्टानांमहात्मनाम् ॥ नामृष्यतमहे
प्वासोभगदत्तःप्रतापवान् ६९ सविस्कार्यमहच्चापमिंद्राशनिसमप्रभम् ॥ तर्जयामासवेगेनपांडवानांमहारथान् ७० विसृजन्विमलांस्तीक्ष्णान्नाराचान्ज्वलन
प्रभान् ॥ भीममेकेनविव्याधराक्षसनवभिःशरैः ७१ अभिमन्युंत्रिभिश्चैवकेकयान्पंचभिस्तथा ॥ पूर्णायतविसृष्टेनशरेणानतपर्वणा ७२ बिभेददक्षिणंबाहुंक्षत्र
देवस्यचाहवे ॥ पपातसहसातस्यसशरंधनुरुत्तमम् ७३ द्रौपदेयांस्ततःपंचपंचभिःसमताडयत् ॥ भीमसेनस्यचक्रोद्यान्निजघानतुरंगमान् ७४ ध्वजंकेसरिणंचा
स्यचिच्छेदविशिखैस्त्रिभिः ॥ निर्विभेदत्रिभिश्चान्यैःसारथिंचास्यपत्रिभिः ७५ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् ॥ विशोकोभरतश्रेष्ठभगदत्तेनसंयुगे
७६ ततोभीमोमहाबाहुर्विरथोरथिनांवरः ॥ गदांप्रमृह्यवेगेनप्रचस्कंदरथोत्तमात् ७७ तमुद्यतगदंदृष्ट्वासशृंगमिवपर्वतम् ॥ तावकानांभयंघोरंसमपद्यतभारत
७८ एतस्मिन्नेवकालेतुपांडवःकृष्णसारथिः ॥ आजगाममहाराजनिघ्ननशत्रून्समंततः ७९ यत्रतौपुरुषव्याघ्रौपितापुत्रौमहाबलौ ॥ प्राग्ज्योतिषेणसंयुक्तौ
भीमसेनघटोत्कचौ ८० दृष्ट्वाचपांडवोभ्रातृन्युध्यमानान्महारथान् ॥ त्वरितोभरतश्रेष्ठतत्रायुध्यत्किरञ्छरान् ८१ ततोदुर्योधनोराजात्वरमाणोमहारथः ॥
सेनामचोदयत्क्षिप्रंरथनागाश्चसंकुलाम् ८२ तामापतंतोसहसाकौरवाणांमहाचमूम् ॥ अभिदुद्राववेगेनपांडवःश्वेतवाहनः ८३ भगदत्तश्चसमरेतेननागेन
भारत ॥ विसृद्रन्पांडवबलंयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् ८४ तदाऽऽसीत्सुमहद्युद्धंभगदत्तस्यमारिष ॥ पंचालैःपांडवैश्चकेकयैश्चोद्यातायुधैः ८५ ८२ । ८३ । ८४ । ८५

८६ ॥ इति श्रीवृषपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ पुत्रमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७

भीमसेनोऽपिसमरेतावुभैकेशवार्जुनौ ॥ अश्रावयद्यथावृत्तमिरावद्धधमुत्तमम् ८६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भगदत्तयुद्धे पंचनवति
तमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ पुत्रं विनिहतं श्रुत्वा इरावंतं धनं जयः ॥ दुःखेन महताऽविष्टो निःश्वसन्पन्नगो यथा १ अब्र
वीत्समरे राजन्वासुदेवमिदं वचः ॥ इदं नूनं महाप्राज्ञो विदुरो दृष्टवान्पुरा २ कुरूणां पांडवानां च क्षयं घोरं महामतिः ॥ सततो निवारितवान् दृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ३
अन्ये च बहवो वीराः संग्रामे मधुसूदन ॥ निहताः कौरवैः संख्येतथाऽस्माभिश्च कौरवाः ४ अर्थहेतोर्नरश्रेष्ठ क्रियते कर्म कुत्सितम् ॥ धिगर्थान्यत्कृते ह्येवं क्रियते ज्ञा
तिसंक्षयः ५ अधनस्य मृतं श्रेयो न च ज्ञातिवधाद्धनम् ॥ किं नु प्राप्स्यामहे कृष्ण हत्वा ज्ञातीन्समागतान् ६ दुर्योधनापराधेन शकुनेः सौबलस्य च ॥ क्षत्रिया
निधनं यांति कर्णदुर्मंत्रितेन च ७ इदानीं च विजानामि सुकृतं मधुसूदन ॥ कृतं राज्ञामहाबाहो याचतां च सुयोधनम् ८ राज्यार्थं पंचवाग्रामान्नाकार्षीत्स च दुर्मतिः ॥
दृष्ट्वा हि क्षत्रियान्शूरान्शयानान्धरणीतले ९ निंदामि भृशमात्मानं धिगस्तु क्षत्रजीविकाम् ॥ अशक्तमिति मामेते ज्ञास्यंते क्षत्रियारणे १० युद्धं तु मे न रुचितं ज्ञा
तिभिर्मधुसूदन ॥ संचोदय हयान्शीघ्रं धार्तराष्ट्रं च भूंप्रति ११ प्रतरिष्ये महापारं भुजाम्यांसमरोदधिम् ॥ नायं यापयितुं कालो विद्यते माधव क्वचित् १२ एवमु
क्तस्तु पार्थेन केशवः परवीरहा ॥ चोदयामास तान् श्वान्पांडुरान्वातरंहसः १३ अथ शब्दो महानासीत्तव सैन्यस्य भारत ॥ मारुतो द्यूतवेगस्य सागरस्येव पर्वणि १४
अपराह्मे महाराज संग्रामः समपद्यत ॥ पर्जन्यसमनिर्घोषो भीष्मस्य सहपांडवैः १५ ततो राजंस्तव सुता भीमसेनमुपाद्रवन् ॥ परिवार्यरणे द्रोणं वसवो वासवं यथा
१६ ततः शांतनवो भीष्मः कृपश्चरथिनां वरः ॥ भगदत्तः सुशर्मा च धनंजयमुपाद्रवन् १७ हार्दिक्यो बालिहकश्चैव सात्यकिः समभिदुतौ ॥ अंबष्टकस्तु नृपतिरभि
मन्युमवस्थितः १८ शेषास्त्वन्ये महाराज शेषानेव महारथान् ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं घोररूपं भयावहम् १९ भीमसेनस्तु संप्रेक्ष्य पुत्रांस्तव जनेश्वर ॥ प्रज्ज्वाल
रणे क्रुद्धो हविषा हव्यवाडिव २० पुत्रास्तु तव कौंतेयं छादयां च विरेशरैः ॥ प्रावृषीव महाराज जलदा इव पर्वतम् २१ सच्छाद्यमानो बहुधा पुत्रैस्तव विशांपते ॥ सृ
क्विणीं संलिहन्वीरः शार्दूल इव दर्पितः २२ व्यूढोरस्कंततो भीमः पातयामास भारत ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन सोऽभवद्गतजीवितः २३ अपरेण तु भस्मेन पीतेन निशि
तेन च ॥ अपातयत्कुंडलिनं सिंहः क्षुद्रमृगं यथा २४ ततः सुनिशितान्पीतान्समादत्तशिलीमुखान् ॥ ससर्जत्वरयायुक्तः पुत्रांस्ते प्राप्य मारिष २५ प्रेषिता
भीमसेनेन शरास्ते दृढधन्वना ॥ अपातयंत पुत्रांस्ते रथेभ्यः सुमहारथान् २६ अनाष्टृष्टिं कुंडभेदि वैराट् दीर्घलोचनम् ॥ दीर्घबाहुं सुबाहुं च तथैव कनकध्वजम्
२७ प्रपतंतस्म वीरास्ते विरेजुर्भरतर्षभ ॥ वसंते पुष्पशबलाश्रुताः प्रपतिता इव २८

१८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८

ततःप्रदुदुबुःशेषास्तवपुत्रामहाहवे ॥ तंकालमिवमन्यतोभीमसेनमहाबलम् २९ द्रोणस्तुसमरेवीरनिर्दहंतं सुतांस्तव ॥ यथाद्रिंवारिधाराभिःसमंताद्विकिरच्छरैः
३० तत्राहुतमपश्यामकुंतीपुत्रस्यपौरुषम् ॥ द्रोणेनवार्यमाणोऽपिनिजघ्रेयत्सुतांस्तव ३१ यथागोवृषभोवर्षसंधारयतिखात्पतत् ॥ भीमस्तथाद्रोणमुक्तंश
खर्षमदीधरत् ३२ अहुतंचमहाराजतत्रचक्रेवृकोदरः ॥ यत्पुत्रांस्तेजवर्षात्संख्येद्रोणंचैवन्यवारयत् ३३ पुत्रेषुतववीरेषुचिक्रीडार्जुनपूर्वजः ॥ मृगेष्विवमहाराजच
रन्व्याघ्रोमहाबलः ३४ यथाहिपशुमध्यस्थोदारयेतपशून्वृकः ॥ वृकोदरस्तवसुतांस्तथाव्यद्रावयद्रणे ३५ गांगेयोभगदत्तश्चगौतमश्चमहारथाः ॥ पांडवंभ
संयुद्धेवारयामासुरर्जुनम् ३६ अस्त्रैस्त्राणिसंवार्यतेपांसोऽविरथोरणे ॥ प्रवीरांस्तवसैन्येषुप्रेषयामासमृत्यवे ३७ अभिमन्युस्तुराजानमंबष्टलोकविश्रुतं ॥ विरथं
रथिनांश्रेष्ठवारयामाससायकैः ३८ विरथोवध्यमानस्तुसौभद्रेणयशस्विना ॥ अवहुत्यरथानूर्णमंबष्टोवसुधाधिपः ३९ असिचिक्षेपसमरेसौभद्रस्यमहात्मनः ॥
आरुरोहरथंचैवहार्दिक्यस्यमहाबलः ४० आपतंतंतुनिस्त्रिशंयुद्धमार्गविशारदः ॥ लाघवाद्यसंयामाससौभद्रःपरवीरहा ४१ व्यसितंवीक्ष्यनिस्त्रिशंसौभद्रेणरणे
तदा ॥ साधुसाध्वितिसैन्यानांप्रणादोऽभूद्रिशांपते ४२ दृष्ट्युग्रमुखास्त्वन्येतवसैन्यमयोधयन् ॥ तथैवतावकाःसर्वेपांडुसैन्यमयोधयन् ४३ तत्राक्रंदोमहानासी
त्तवतेषांचभारत ॥ निघ्नतां दृढमन्योन्यंकुर्वतां कर्मदुष्करम् ४४ अन्योन्यंहिरणेश्वराःकेशेष्वक्षिप्यमानिनः ॥ नखदंतैरयुध्यंतमुष्टिभिर्जानुभिस्तथा ४५
तलैश्चैवाथनिस्त्रिशैर्बाहुभिश्चसुसंस्थितैः ॥ विवरंप्राप्यचान्योन्यमनयन्यमसादनम् ४६ न्यहनच्चपितापुत्रं पुत्रश्चपितरंतथा ॥ व्याकुलीकृतसर्वांगायुयुधु
स्तत्रमानवाः ४७ रणेचारूणिचापानिहेमपृष्ठानिमारिष ॥ हतानामपविद्वानिकलापाश्चमहाधनाः ४८ जातरूपमयैःपुंखैराजतैर्निशिताःशराः ॥ तै
रुधौताव्यराजंतनिर्मुक्तभुजगोपमाः ४९ हस्तिदंतत्सरून्खड्गान्जातरूपपरिष्कृतान् ॥ चर्माणिचापविद्वानिरुक्मचित्राणिधन्विनाम् ५० सुवर्णविकृतप्रा
सान्पट्टिशान्हेमभूषितान् ॥ जातरूपमयाश्चर्माःशक्तीश्चकनकोज्ज्वलाः ५१ सुसन्नाहाश्चपतितामुसलानिगुरूणिच ॥ परिधान्पट्टिशान्धैवर्माभिर्दिपालांश्चमारिष
५२ पतितान्विधिधांश्चापांश्चित्रान्हेमपरिष्कृतान् ॥ कुथाबहुविधाकाराश्चामरान्व्यजनानिच ५३ नानाविधानिशस्त्राणिप्रगृह्यपतितानराः ॥ जीवंतद्वदृश्यंतेग
तसत्वामहारथाः ५४ गदाविमथितैर्गात्रैर्मुसलैर्भिन्नमस्तकाः ॥ गजवाजिरथक्षुण्णाःशेरतेस्मनराःक्षितौ ५५ तथैवाश्वनृनागानांशरीरैर्विबभौतदा ॥ संछन्नाव
सुधाराजन्पर्वतैरिवसर्वशः ५६ समरेपतितैश्चैवशक्त्युष्टिशरतोमरैः ॥ निस्त्रिशैःपट्टिशैःप्रासैरयस्कृतैःपरश्वधैः ५७ परिधैर्भिर्दिपालैश्चशतघ्नीभिश्चमारिष ॥ श
रीरैःशस्त्रनिर्भिन्नैःसमास्तीर्यतमेदिनी ५८ विशब्दैरल्पशब्दैश्चशोणितौघपरिष्ठुतैः ॥ गतासुभिरमित्रघ्नविबभौनिचितामही ५९

६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० ॥ इति भीष्मोपाख्यानवर्णनमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ततश्चाति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

सतलत्रैःसकेयूरैर्बाहुभिश्चंदनोक्षितैः ॥ हस्तिहस्तोपमैश्छिन्नैरुरुभिश्चतरस्विनाम् ६० बद्धचूडामणिवरैःशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ पातितैर्ऋषभाक्षाणांबभौभार
तमेदिनी ६१ कवचैःशोणितादिग्धैर्विप्रकीर्णैश्चकांचनैः ॥ रराजसुभृशंभूमिःशांतार्चिभिरिवानलैः ६२ विप्रविद्धैःकलापैश्चपतितैश्चशरासनैः ॥ विप्रकीर्णैःशै
श्चैव रुक्मपुंखैःसमंततः ६३ रथैश्चसर्वतोभग्नैःकिंकिणीजालभूषितैः ॥ वाजिभिश्चहत्तैर्बाणैःस्रस्तजिह्वैःसशोणितैः ६४ अनुकर्षैःपताकाभिरुपासंगैर्ध्वजैरपि ॥
प्रवीराणामहाशंखैर्विप्रकीर्णैश्चपांडुरैः ६५ स्रस्तहस्तैश्चमातंगैःशयानैर्विबभौमही ॥ नानारूपैरलंकारैःप्रमदेवाभ्यलंकृता ६६ दंतिभिश्चापरैस्तत्रसप्रासैर्गाढवे
दनैः ॥ करैःशब्दविमुंचद्भिःशीकरंचमुहुर्मुहुः ६७ विबभौतद्रणस्थानंस्यंदमानैरिवाचलैः ॥ नानारागैःकंबलैश्चपरिस्तोमैश्चदंतिनाम् ६८ वैदूर्यमणिदंडैश्चपति
तैरंकुशैःशुभैः ॥ घंटाभिश्चगजेंद्राणांपतिताभिःसमंततः ६९ विपाटितविचित्राभिःकुथाभिरंकुशैस्तथा ॥ ग्रैवेयैश्चित्ररूपैश्चरुक्मकक्ष्याभिरेवच ७० यंत्रैश्च
बहुधाच्छिन्नैस्तोमरैश्चापिकांचनैः ॥ अश्वानांरेणुकपिलैरुक्मच्छत्रैरुच्छदैः ७१ सादिनांभुजगैश्छिन्नैःपतितैःसांगदैस्तथा ॥ प्रासैश्चविमलैस्तीक्ष्णैर्विमला
भिस्तथाष्टिभिः ७२ उष्णीपैश्चतथाचित्रैर्विप्रविद्धैस्ततस्ततः ॥ विचित्रैर्बाणवर्षैश्चजातरूपपरिष्कृतैः ७३ अश्वास्तरपरिस्तोमैरांकवैर्मृदितैस्तथा ॥ नरेंद्रचू
डामणिभिर्विचित्रैश्चमहाधनैः ७४ छत्रैस्तथाऽपविद्धैश्चचामरैर्व्यजनैरपि ॥ पद्मेदुयुतिभिश्चैवदनैश्चारुकुंडलैः ७५ कृतश्मश्रुभिरत्यर्थवीराणांसमलंकृतैः ॥
अपविद्धैर्महाराजसुवर्णोज्ज्वलकुंडलैः ७६ ग्रहनक्षत्रशबलाद्यौरिवत्सीद्वसुंधरा ॥ एवमेतेमहासेनेमृदितेतत्रभारत ७७ परस्परंसमासाद्यतवतेषांचसंयुगे ॥
तेषुश्रान्तेषुभग्नैःपुष्टदितेषुचभारत ७८ रात्रिःसमभवत्तत्रनापश्यामततोऽनुगान् ॥ ततोऽवहारंसैन्यानांप्रचक्रुःकुरुपांडवाः ७९ रजनीमुखेसुरौद्रेतुवर्तमानेमहा
भये ॥ अवहारंततःकृत्वासहिताःकुरुपांडवाः ॥ न्यविशंतयथाकालंगत्वास्वशिविरंतदा ॥ ८० ॥ ॥ इति श्रीमहाभाभीष्मपर्वणिभीष्मवध० अष्टमदिवसयु
द्धावहारेषणवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ ततोदुर्योधनोराजाशकुनिश्चापिसौबलः ॥ दुःशासनश्चपुत्रस्तेसूतपुत्रश्चदुर्जयः १
समागम्यमहाराजमंत्रंचक्रुर्विवक्षितम् ॥ कथंपांडुसुताःसंख्येजेतव्याःसगणाइति २ ततोदुर्योधनोराजासर्वास्तानाहमंत्रिणः ॥ सूतपुत्रंसमाभाष्यसौबलंचमहा
बलम् ३ द्रोणोभीष्मःरुपःशल्यःसौमदत्तिश्चसंयुगे ॥ नपार्थान्प्रतिबाधंतेनजानेतच्चकारणम् ४ अवध्यमानास्तेचापिक्षपयंतिवलंमम ॥ सोऽस्मिक्षीणबलः
कर्णक्षीणशस्त्रश्चसंयुगे ५ निकृतःपांडवैःशूरैरवध्यैदवतैरपि ॥ सोऽहंसंशयमापन्नःप्रहरिष्येकथरणे ६ तमब्रवीन्महाराजसूतपुत्रोनराधिपम् ॥ ॥ कर्णउवाच ॥
माशोचभरतश्रेष्ठकरिष्येऽहंप्रियंतव ७ भीष्मःशांतनवस्तूर्णमपयातुमहारणात् ॥ निवृत्तेयुधिगांगेयेन्यस्तशस्त्रेचभारत ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ हयं हवयानं रयमिति यावत् १९ । २० मंडीपुष्पमंजिष्ठापुष्पम् २१ । २२ । २३ । २४

अहंपार्थान्हनिष्यामिसहितान्सर्वसोमकैः ॥ पश्यतोयुधिभीष्मस्यशपेसत्येनतेनृप ९ पांडवेषुदयानित्यंसहिभीष्मःकरोतिवै ॥ अशक्तश्चरणेभीष्मोजेतुमेता
न्महारथान् १० अभिमानीरणेभीष्मोनित्यंचापिरणप्रियः ॥ सकथंपांडवान्युद्धेजेष्यतेतातसंगतान् ११ सत्वंशीघ्रमितोगत्वाभीष्मस्यशिविरंप्रति ॥ अनुमा
न्यगुरुं वृद्धं शस्त्रं न्यासयभारत १२ न्यस्तशस्त्रेततोभीष्मेनिहतान्पश्यपांडवान् ॥ मयैकेनरणेराजन्ससुहृद्गणबांधवान् १३ एवमुक्तस्तुकर्णेनपुत्रोदुर्योधनस्तव ॥
अब्रवीद्भातरंतत्रदुःशासनमिदंवचः १४ अनुयात्रंयथासर्वसज्जीभवतिसर्वशः ॥ दुःशासनतथाक्षिप्रंसर्वमेवोपपादय १५ एवमुक्ताततोराजनकर्णमाहजनेश्वरः ॥
अनुमान्यरणेभीष्ममेषोऽहं द्विपदांवरम् १६ आगमिष्येततःक्षिप्रंत्वत्सकाशमरिंदम् ॥ अपक्रांतिततोभीष्मेप्रहरिष्यसिसंयुगे १७ निष्पपातततस्तूर्णपुत्रस्तव
विशांपते ॥ सहितोभ्रातृभिस्तैस्तुदेवैरिवशतक्रतुः १८ ततस्तंतृपशार्दूलशार्दूलसमविक्रमम् ॥ आरोहयद्वयंतूर्णभ्रातादुःशासनस्तदा १९ अंगदीबद्धमुकुटो
हस्ताभरणवाणप ॥ धार्तराष्ट्रोमहाराजविवभौसपथिव्रजन २० मंडीपुष्पनिकाशेनतपनीयनिभेनच ॥ अनुलिप्तःपराद्धैर्नचंदनेनसुगंधिना २१ अरजोवरसं
वीतःसिंहखेलगतिर्नृप ॥ शुशुभेविमलार्चिष्मान्नभसीवदिवाकरः २२ तंप्रयातंनरव्याघ्रंभीष्मस्यशिविरंप्रति ॥ अनुजग्मुर्महेष्वासाःसर्वलोकस्यधन्विनः २३
भ्रातरश्चमहेष्वासास्त्रिदशाइववासवम् ॥ हयानन्येसमारुह्यगजानन्येचभारत २४ रथानन्येनरश्रेष्ठपरिवहुःसमंततः ॥ आत्तशस्त्राश्चसुहृदोरक्षणार्थमहीपतेः २५
प्रादुर्बभूवुःसहिताःशक्रस्येवामरादिवि ॥ सपूज्यमानःकुरुभिःकौरवाणामहाबलः २६ प्रययौसदनंराजागंगेयस्ययशस्विनः ॥ अन्वीयमानःसततंसोदरैःपरिवा
रितः २७ दक्षिणंदक्षिणःकालेसंभृत्यस्वभुजंतदा ॥ हस्तिहस्तोपमंशैक्षंसर्वशनुनिर्बहणम् २८ प्रगृह्णन्जलीशृणामुद्यतान्सर्वतोदिशः ॥ शुश्रावमधुरावाचोना
नादेशनिवासिनाम् २९ संस्तूयमानःसूतैश्चमागधैश्चमहायशाः ॥ पूजयानश्चतान्सर्वान्सर्वलोकेश्वरेश्वरः ३० प्रदीपैःकांचनैस्तत्रगंधतैलावसेचितैः ॥ परिवहु
र्महाराजंप्रज्वलद्भिःसमंततः ३१ सतैःपरिवृतोराजाप्रदीपैःकांचनैर्ज्वलन् ॥ शुशुभेचंद्रमायुक्तोदीप्तैरिवमहाग्रहैः ३२ कांचनोष्णीषिणस्तत्रवेत्रझर्झरपाणयः ॥
प्रोत्साहयंतःशनैःस्तंजनंसर्वतोदिशम् ३३ संप्राप्यतुततोराजाभीष्मस्यसदनंशुभम् ॥ अवतीर्यहयाच्चापिभीष्मंप्राप्यजनेश्वरः ३४ अभिवाद्यततोभीष्मंनिष
ण्णःपरमासने ॥ कांचनेसर्वतोभद्रेस्पृष्टार्थास्तरणसंवृते ३५ उवाचप्रांजलिर्भीष्मंवाष्पकंठोऽश्रुलोचनः ॥ त्वांवयंहिसमाश्रित्यसंयुगेशुमुदन् ३६ उत्सहेमरणे
जेतुंसैद्रानपिसुरासुरान् ॥ किमुपांडुसुतान्वीरान्ससुहृद्गणबांधवान् ३७ तस्मादर्हसिगंगेयकृपांकर्तुमधिप्रभो ॥ जहिपांडुसुतान्वीरान्महेन्द्रइवदानवान् ३८

२५ । २६ अन्वीयमानःअनुगम्यमानः २७ दक्षिणंस्वभुजंसंभृत्यसमुद्धृत्य शैलंशस्त्रादिशिक्षासंपन्नम् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नी० भा० सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ वाक्शल्यैरिति १ । २ । ३ । ४ पर्याप्तं प्राप्ते ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

अहंसर्वान्महाराजनिहनिष्यामिसोमकान् ॥ पंचालान्केकयैःसार्धंकरूपांश्चेतिभारत ३९ त्वद्वचःसत्यमेवास्तुजहिपार्थान्समागतान् ॥ सोमकांश्चमहेष्वासान्स
त्यवाग्भवभारत ४० दययायदिवाराजन्द्रेष्यभावान्ममप्रभो ॥ मंदभाग्यतयावापिममरक्षासिपांडवान् ४१ अनुजानीहिसमरेकर्णमाहवशोभिनम् ॥ सजेष्यति
रणेपार्थान्ससुहृद्गणबांधवान् ४२ सएवमुक्त्वा नृपतिःपुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ नोवाचवचनंकिंचिद्भीष्मंसत्यपराक्रमम् ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवध
प०भीष्मंप्रतिदुर्योधनवाक्येसप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ४४ ॥ संजयउवाच ॥ वाक्शल्यैस्तवपुत्रेणसोऽतिविद्धोमहामनाः ॥ दुःखेनमहताऽऽविष्टो
नोवाचाप्रियमण्वपि १ सध्यात्वासुचिरंकालंदुःखरोषसमन्वितः ॥ श्वसमानोयथानागःप्रणुन्नोवाक्शलाक्या २ उद्धृत्यचक्षुषीकोपान्निर्दहन्निवभारत ॥ सदेवा
सुरगंधर्वलोकलोकविदांवरः ३ अब्रवीत्तवपुत्रंससामपूर्वमिदंवचः ॥ किंत्वंदुर्योधनैवमांवाक्शल्यैरपकृतसि ४ घटमानंयथाशक्तिकुर्वाणंचतवप्रियं ॥ जुह्वानंसमरे
प्राणांस्तववैप्रियकाम्यया ५ यदातुपांडवःशूरःखांडवेऽग्रिमतर्पयत् ॥ पराजित्यरणेशकंपर्याप्तंतन्निदर्शनम् ६ यदाचत्वांमहाबाहोगंधर्वैर्हृतमोजसा ॥ अमो
चयत्पांडुसुतःपर्याप्तंतन्निदर्शनं ७ द्रवमाणेषुशूरेषुसोदरेषुतवप्रभो ॥ सूतपुत्रेचराधेयेपर्याप्तंतन्निदर्शनम् ८ यच्चनःसहितान्सर्वान्विराटनगरेतदा ॥ एकएव
समुद्यातःपर्याप्तंतन्निदर्शनं ९ द्रोणंचयुधिसंरब्धमांचनिर्जित्यसंयुगे ॥ वासांसिससमादत्तपर्याप्तंतन्निदर्शनम् १० तथाद्रौणिमहेष्वासंशारद्वतमथापिच ॥ गो
ग्रहेजितवान्पूर्वपर्याप्तंतन्निदर्शनम् ११ विजित्यचयदाकर्णंसदापुरुषमानिनम् ॥ उत्तरायैददौवस्त्रंपर्याप्तंतन्निदर्शनम् १२ निवातकवचान्युद्धेवासवेनापिदुर्ज
यान् ॥ जितवान्समरेपार्थःपर्याप्तंतन्निदर्शनम् १३ कोहिशक्तोरणेजेतुंपांडवंरभसंतदा ॥ यस्यगोप्ताजगद्गोप्ताशंखचक्रगदाधरः १४ वासुदेवोऽनंतशक्तिः
सृष्टिसंहारकारकः ॥ सर्वेश्वरोदेवदेवःपरमात्मासनातनः १५ उक्तोऽसिबहुशोराजन्नारदाद्यैर्महर्षिभिः ॥ त्वंतुमोहान्नजानीषेवाच्यावाच्यंसुयोधन १६ मुमु
र्षुर्हिनरःसर्वान्वृक्षान्पश्यतिकंचनान् ॥ तथात्वमपिगांधारेविपरीतानिपश्यसि १७ स्वयंवैरमहत्कृत्वापांडवैःसहसृजयैः ॥ युद्धयस्वतानद्यरणेपश्यामःपु
रुषोभव १८ अहंतुसोमकान्सर्वान्पंचालांश्चसमागतान् ॥ निहनिष्येनरव्याघ्रवर्जयित्वाशिखंडिनम् १९ तैर्वाऽहंनिहतःसंख्येगमिष्येयमसादनम् ॥ ता
न्वानिहत्यसमरेप्रीतिंदास्याम्यहंतव २० पूर्वहिस्त्रीसमुत्पन्नाशिखंडीराजवेश्मनि ॥ वरदानात्पुमान्जातःसैषवैस्त्रीशिखंडिनी २१ तमहंनहनिष्यामिप्राण
त्यागेऽपिभारत ॥ याऽसौप्राङ्निर्मिताधात्रासैषवैस्त्रीशिखंडिनी २२ सुखंस्वपिहिगांधारेऽस्मिन्कर्तामहारणम् ॥ यंजनाःकथयिष्यंतियावत्स्थास्यतिमे
दिनी २३ एवमुक्तस्तवसुतोनिर्जगामजनेश्वर ॥ अभिवाद्यगुरुंमूर्ध्नाप्रययौस्वनिवेशनम् २४ १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

॥ १२८॥

आगम्यतु ततो राजा विसृज्य च महाजनम् ॥ प्रविवेश ततस्तूर्णक्षयं शत्रुक्षयं करः २५ प्रविष्टः स निशांतां च गमयामास पार्थिव ॥ प्रभातायां च शर्वर्यां प्रातरुत्थाय
तामृषः २६ राज्ञः समाज्ञापय तसेनां योजयतेतिह ॥ अद्य भीष्मो रणे कुद्धो निह निष्यतिसोमकान् २७ दुर्योधनस्य तच्छ्रुत्वा रात्रौ विलपितं बहु ॥ मन्यमानः
स तं राजन् प्रत्यादेशमिवात्मनः २८ निर्वेदं परमं गत्वा विनिन्द्य परवश्यतां ॥ दीर्घदध्यौ शांतनवो यो दुःकामोऽर्जुनं रणे २९ इंगितेन तु तज्ज्ञात्वा गांगेयेन विचिंतितं ॥
दुर्योधनो महाराज दुःशासनमचोदयत् ३० दुःशासनरथास्तूर्णयुज्यं तां भीष्मरक्षिणः ॥ द्वाविंशतिमनीकानि सर्वाण्येवाभिचोदय ३१ इदं हि समनुप्राप्तं वर्षपूर्
गाभिचिंतितं ॥ पांडवानां सैन्यानां वधो राजस्य चागमः ३२ तत्र कार्यं तमं मन्ये भीष्मस्यैवाभिरक्षणम् ॥ स नो गुप्तः सहायः स्याद्द्वन्यात्पार्थीश्वरसंयुगे ३३ अब्र
वीद्वि विशुद्धात्माना हं हन्यां शिखंडिनम् ॥ स्त्रीपूर्वको ह्यसौ राजंस्तस्माद्भर्ज्यो मयारणे ३४ लोकस्तद्वेदय दहं पितुः प्रियचिकीर्षया ॥ राज्यं स्फीतं महाबाहोस्त्रि
यश्च त्यक्तवान् पुरा ३५ नैव चाहं स्त्रियं जातु न स्त्रीपूर्वकं च न ॥ हन्यां युधिनरं श्रेष्ठसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ३६ अयं स्त्रीपूर्वको राजञ्छिखंडीयदितेश्नुतः ॥ उद्यो
गेकथितं यत्तत्तथा जाता शिखंडिनी ३७ कन्या भूत्वा पुमान् जातः स च मां यो धयिष्यति ॥ तस्याहं प्रमुखे बाणांशुं च येन कथं च न ३८ युद्धे हि क्षत्रियांस्तात पांडवा
नां जयैषिणः ॥ सर्वानन्यान् ह निष्यामि संप्राप्तान् रणमूर्धनि ३९ एवं मां भरत श्रेष्ठ गंगेयः प्राह शास्त्रवित् ॥ तत्र सर्वात्मना मन्ये गांगेयस्यैव पालनम् ४० अरक्ष्य
माणं हितृको ह न्यात्सिंहं महाहवे ॥ मातृकेणैव गंगेयं घातयेम शिखंडिना ४१ मातुलः शकुनिः शल्यः कृपो द्रोणो विविंशतिः ॥ यत्तारक्षंतु गंगेयं तस्मिन् गुप्ते ध्रुवोजयः
४२ एतच्छ्रुत्वा तु ते सर्वे दुर्योधनवचस्तदा ॥ सर्वतो रथवंशेन गंगेयं पर्यवारयन् ४३ पुत्राश्च तव गंगेयं परिवार्य यधुर्मुदा ॥ कंपयंतो भुवंध्यां च क्षोभयंतश्च पांडवान् ४४
ते रथैः सुप्रसंयुक्तैर्दतिभिश्च महारथाः ॥ परिवार्य रणे भीष्मं दंशिताः समवस्थिताः ४५ यथा देवासुरे युद्धे त्रिदशवज्रधारिणं ॥ सर्वे ते स्मव्यतिष्ठंत रक्षंतस्तं महारथं ४६
ततो दुर्योधनो राजा पुनर्भ्रातरमब्रवीत् ॥ सव्यं चक्रं युधामन्युरुत्तमौजाश्च दक्षिणं ४७ गोप्तारावर्जुनस्यैतावर्जुनोऽपि शिखंडिनः ॥ रक्ष्यमाणः स पार्थेन तथाऽस्माभि
र्विवर्जितः ४८ यथा भीष्मं न नो ह न्यादुःशासनतथा कुरु ॥ भ्रातुस्त्वं च नं श्रुत्वा पुत्रो दुःशासनस्तव ४९ भीष्मं प्रमुखतः कृत्वा प्रययौ सहसेनया ॥ भीष्मं तु रथवं
शेन दृष्ट्वा समभिसंवृतम् ५० अर्जुनो रथिनां श्रेष्ठो घृष्टद्युम्नमुवाच ह ॥ शिखंडिनं न रव्याघ्रं भीष्मस्य प्रमुखे नृप ॥ स्थापय स्वाद्यपां चाल्य तस्य गोप्ताहमित्युत ५१
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीष्मदुर्योधनसंवादे अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ ततः शांतनवो भीष्मो निर्य
यौ सहसेनया ॥ व्यूहं चाव्यूहं तमहत्सर्वतो भद्रमात्मनः १

1192011

३३ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इतिमीषम०नी०भा०अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ततइति १

१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ बलवायसाःबलोदयाःकाकाः २७। २८ महा

कपश्चकृतवर्माचशैव्यश्चैवमहारथः ॥ शकुनिःसैधवश्चैवकाञ्चोजश्चसुदक्षिणः २ भीष्मैणसहिताःसर्वेपुत्रैश्चतवभारत ॥ अग्रतःसर्वसैन्यानांव्यूहस्यप्रमुखेस्थिताः
३ द्रोणोभूरिश्रवाःशल्योभगदत्तश्चमारिष ॥ दक्षिणपक्षमाश्रित्यस्थिताव्यूहस्यदंशिताः ४ अश्वत्थामासोमदत्तश्चावंत्यौचमहारथौ ॥ महत्यासेनयायुक्तावामंप
क्षमपालयन् ५ दुर्योधनोमहाराजत्रिगर्तैःसर्वतोवृतः ॥ व्यूहमध्येस्थितोराजन्पांडवान्प्रतिभारत ६ अलंबुषोरथश्रेष्ठःश्रुतायुश्चमहारथः ॥ पृष्ठतःसर्वसैन्या
नांस्थितौव्यूहस्यदंशितौ ७ एवंचतंतदाव्यूहं कृत्वाभारततावकाः ॥ सन्नद्धाःसमदृश्यंतप्रतपंतइवाग्रयः ८ ततोयुधिष्ठिरोराजाभीमसेनश्चपांडवः ॥ नकुलः
सहदेवश्चमाद्रीपुत्राबुभावपि ९ अग्रतःसर्वसैन्यानांस्थिताव्यूहस्यदंशिताः ॥ दृष्टद्युम्नोविराटश्चसात्यकिश्चमहारथः १० स्थिताःसैन्येनमहतापरानीकविना
शनाः ॥ शिखंडीविजयश्चैवराक्षसश्चघटोत्कचः ११ चेकितानोमहाबाहुःकुंतिभोजश्चवीर्यवान् ॥ स्थितारणेमहाराजमहत्यासेनयावृताः १२ अभिमन्युर्महे
ष्वासोदुपदश्चमहाबलः ॥ युयुधानोमहेष्वासोयुधामन्युश्चवीर्यवान् १३ केकयाभ्रातरश्चैवस्थितायुद्धायदंशिताः ॥ एवंतेऽपिमहाव्यूहंप्रतिव्यूह्यसुदुर्जयम्
१४ पांडवाःसमरेश्वराःस्थितायुद्धायदंशिताः ॥ तावकास्तुरण्येयताःसहसेनानराधिपाः १५ अभ्युद्ययूरणेपार्थान्भीष्मं कृत्वाऽग्रतोवृत् ॥ तथैवपांडवाराज
न्भीमसेनपुरोगमाः १६ भीष्मयोद्धुमभीप्संतःसंग्रामेविजयैषिणः ॥ क्ष्वेडाःकिलकिलाःशंखान्क्रकचान्गोविषाणिकाः १७ भेरीमृदंगपणवान्नादयंतश्चपुष्करान् ॥
पांडवाअभ्यवर्तंतनदंतोभैरवान्रवान् १८ भेरीमृदंगशंखानाहुंदुभीनांचनिःस्वनैः ॥ उत्कृष्टसिंहनादैश्चवलितैश्चपृथग्विधैः १९ वयंप्रतिनदंतस्तानगच्छा
मत्वरान्विताः ॥ सहसैवाभिसंकुद्धास्तदासीत्तुमुलंमहत २० ततोऽन्योन्यंप्रधावंतःसंप्रहारंप्रचक्रिरे ॥ ततःशब्देनमहताप्रचकंपेवसुंधरा २१ पक्षिणश्चमहाघो
रंव्याहरंतोविवभ्रमुः ॥ सप्रभश्चादितःसूर्योनिष्प्रभःसमपद्यत २२ ववुश्चवातास्तुमुलाःशंसंतःसुमहद्भयम् ॥ घोराश्चघोरनिर्हादाःशिवास्तत्रववाशिरे २३ वे
दयंत्योमहाराजमहद्वैशसमागतम् ॥ दिशःप्रज्वलिताराजन्पांसुवर्षेपपातच २४ रुधिरेणसमुन्मिश्रमस्थिवर्षेतथैवच ॥ रुदतांवाहनानांचनेत्रेभ्यःप्रापतज्ज
लम् २५ सुसुबुश्चशकृन्मूत्रंप्रध्यायंतोविशंपते ॥ अंतर्हितामहानादाःश्रूयंतेभरतर्षभ २६ रक्षसांपुरुषादानानंदतांभैरवान्रवान् ॥ संपतंतश्चदृश्यंतेगोमायु
बलवायसाः २७ श्वानश्चविविधैर्नादैर्वाशंतस्तत्रमारिष ॥ ज्वलिताश्चमहोल्कावैसमाहत्यदिवाकरम् ॥ निपेतुःसहसाभूमौवेदयंत्योमहद्भयम् २८ महान्त्यनीका
निमहासमुच्छ्रयेततस्तयोःपांडवधार्तराष्ट्रयोः ॥ चकंपिरेशंखमृदंगनिःस्वनैःप्रकंपितानीववनानिवायुना २९ नरैर्द्रनागाश्चसमाकुलानामभ्यायतीनामशिवेसु
हूर्ते ॥ बभूवघोषस्तुमुलश्चमूनांवातोद्धुतानामिवसागराणाम् ३० ॥ इतिश्रिमहाभारतेभी०भी० परस्परव्यूहरचनायांउत्पातदर्शनेऊनशततमोऽध्यायः॥९९॥
समुच्छ्रयेमहतियुद्धे । 'युद्धेसमुच्छ्रयःपुमान्'इतिमेदिनी २९ अभ्यायतीनामभिमुखमागच्छन्तीनां ३० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभाविदीपेऊनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॐ ॥

४४

६३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१

भा० शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ मार्जुनिमिति ॥ १।२।३।४।५।६।७

८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८

अलंबुषस्तुसमरेअभिमन्युमहारथम् ॥ विनयसुमहानादंतर्जयित्वा मुहुर्मुहुः ८ अभिदुद्राववेगेनतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ अभिमन्युश्चवेगेनसिंहवद्विनदन्मुहुः
९ आर्ष्यशृंगिमहेष्वासंपितुरस्यंतवैरिणम् ॥ ततःसमीयतुःसंख्येत्वरितौनरराक्षसौ १० रथाभ्यारथिनौश्रेष्ठौयथावैदेवदानवौ ॥ मायावीराक्षसश्रेष्ठोदिव्यास्र
श्वैवफाल्गुनिः ११ ततःकार्ष्णिमहाराजनिशितैःसायकैस्त्रिभिः ॥ आर्ष्यशृंगिरणेविध्वापुनर्विव्याधपंचभिः १२ अलंबुषोऽपिसंकुद्धःकार्ष्णिनवभिराशुगैः ॥
हृदिविव्याधवेगेनतोत्रैरिवमहाद्विपम् १३ ततःशरसहस्रेणक्षिप्रकारोनिशाचरः ॥ अर्जुनस्यसुतंसंख्येपीडयामासभारत १४ अभिमन्युस्ततःकुद्धो नवभिर्न
तपर्वभिः ॥ विभेदनिशितैर्बाणैराक्षसैर्द्रुमहोरसि ॥ तेतस्यविविशुस्तूर्णकायनिर्भिद्यमर्मसु ॥ सतैर्विभिन्नसर्वांगःशुशुभेराक्षसोत्तमः १५ पुष्पितैःकिंशुकैराजन्
संस्तीर्णइवपर्वतः ॥ संधारयाणश्चशरान्हेमपुंखान्महाबलः १७ विबभौराक्षसश्रेष्ठःसज्वालइवपर्वतः ॥ ततःकुद्धोमहाराजआर्ष्यशृंगिरमर्षणः १८ महेंद्रप्रति
मंकार्ष्णिछादयामासपत्रिभिः ॥ तेनतेविशिखामुक्तायमदंडोपमाःशिताः १९ अभिमन्युर्विनिर्भिद्यप्राविशंतधरातलम् ॥ तथैवार्जुनिनामुक्ताःशराःकनकभू
षणाः २० अलंबुषंविनिर्भिद्यप्राविशंतधरातलम् ॥ सौभद्रस्तुरणेक्षःशरैःसन्नतपर्वभिः २१ चक्रेविमुखमासाद्यमयंशक्रइवाहवे ॥ विमुखंचरणेरक्षोवध्यमा
नंरणेऽरिणा २२ प्रादुश्चक्रेमहामायांतामसीपरतापनाम् ॥ ततस्तेतमसासर्ववृताश्चासन्महीपते २३ नाभिमन्युमपश्यंतनैवस्वान्नपरान्रणे ॥ अभिमन्यु
श्चतद्वृद्धाघोररूपंमहतम् २४ प्रादुश्चक्रेऽस्त्रमत्युग्रंभास्करंकुरुनंदनः ॥ ततःप्रकाशमभवज्जगत्सर्वमहीपते २५ तांचाभिजघ्निवान्मायांराक्षसस्यदुरात्मनः ॥
संकुद्धश्चमहावीर्योराक्षसैर्द्रुनरोत्तमः २६ छादयामाससमरेशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ बह्वीस्तथान्यामायाश्चप्रयुक्तास्तेनरक्षसा २७ सर्वोस्त्रविदमेयात्मावारयामास
फाल्गुनिः ॥ हतमायंततोरक्षोवध्यमानंचसायकैः २८ रथंतत्रैवसंत्यज्यप्राद्रवन्महतोभयात् ॥ तस्मिन्विनिर्जितेतूर्णकूटयोधिनिराक्षसे २९ आर्जुनिःस
मरेसैन्यंतावकंसंममर्दह ॥ मदांधोगंधनागैर्द्रुसपद्मान्महिनीमिव ३० ततःशान्तनवोभीष्मःसैन्यंदृष्ट्वाऽभिविभ्रुतम् ॥ महताशरवर्षेणसौभद्रंपर्यवारयत् ३१
कोष्ठीकृत्यचतंवीरंधार्तराष्ट्रमहारथाः ॥ एकंसुबहवोयुद्धेततस्तुःसायकैर्दृढम् ३२ सतेषारथिनांवीर्यपितुस्तुल्यपराक्रमः ॥ सदृशोवासुदेवस्यविक्रमेण
बलेनच ३३ उभयोःसदृशंकर्मसपितुर्मातुलस्यच ॥ रणेबहुविधंचक्रेसर्वशस्त्रभृतांवरः ३४ ततोधनंजयोवीरोविनिघ्नस्तवसैनिकान् ॥ आससादरणेभी
ष्मपुत्रप्रेप्सुरमर्षणः ३५ तथैवसमरेराजन्पितादेववतस्तव ॥ आससादरणेपार्थस्वर्भानुरिवभास्करम् ३६ ततःसरथनागाश्वाःपुत्रास्तवजनेश्वर ॥ परिव
भूरणेभीष्मंजुगुपुश्चसमंततः ३७ तथैवपांडवाराजन्परिवार्यधनंजयम् ॥ रणायमहतेयुक्तादंशिताभरतर्षभ ३८

३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९॥ इतिभीष्मपर्वणिमी० भा० एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥

शारद्वतस्ततोरान्नभीष्मस्यप्रमुखोस्थितम् ॥ अर्जुनंपंचविंशत्यासायकानांसमाचिनोत् ३९ प्रत्युद्गम्याथविव्याधसात्यकिस्तंशितैःशरैः ॥ पांडवप्रियकामार्थं
शार्दूलइवकुंजरं ४० गौतमोऽपित्वरायुक्तोमाधवंनवभिःशरैः ॥ हृदिविव्याधसंकुद्धःकंकपत्रपरिच्छदैः ४१ शैनेयोऽपिततःकुद्धश्चापमानम्यवेगवान् ॥ गौतमांत
करंतूर्णसमाधत्तशिर्षामुखं ४२ तमापतंतवेगेनशक्राशनिसमद्युतिं ॥ द्विधाचिच्छेदसंकुद्धोद्रौणिःपरमकोपनः ४३ समुत्सृज्याथशैनेयोगौतमंरथिनांवरः ॥ अ
भ्यद्रवद्रुणेद्रौणिराहुःखशशिनंयथा ४४ तस्यद्रोणसुतश्चापंद्विधाचिच्छेदभारत ॥ अथैनंछिन्नधन्वानंताडयामाससायकैः ४५ सोऽन्यत्कार्मुकमादायशत्रुग्रंभा
रसाधनं ॥ द्रौणिषष्ठ्यामहाराजबाह्वोरसिचार्यत् ४६ सविद्धोव्यथितश्चैवमुहूर्तकश्मलायुतः ॥ निषसादरथोपस्थेध्वजयष्टिसमाश्रितः ४७ प्रतिलभ्यततः
संज्ञाद्रोणपुत्रःप्रतापवान् ॥ वाष्णेयंसमरेकुद्धो नाराचेनसमार्यत् ४८ शैनेयंसतुनिर्भिद्यप्राविशद्वरणीतलं ॥ वसंतकालेबलवान्बिलंसर्पशिथुर्यथा ४९ अथापरे
णभलेनमाधवस्यध्वजोत्तमं ॥ चिच्छेदसमरेद्रौणिःसिंहनादमुमोचह ५० पुनश्चैनंशरैर्घोरैश्छादयामासभारत ॥ निदाघांतेमहाराजयथामेघोदिवकरम् ५१ सा
त्यकोऽपिमहाराजशरजालानिहत्यतत् ॥ द्रौणिमभ्याकिरतूर्णशरजालैरनेकधा ५२ तापयामासचद्रौणिंशैनेयःपरवीरहा ॥ विमुक्तोमेघजालेनयथैवतपनस्तथा
५३ शराणांचसहस्रेणपुनरेवसमुद्यतः ॥ सात्यकिश्छादयामासननादचमहाबलः ५४ दृष्ट्वापुत्रंचतं प्रस्तराहुणेवनिशाकरम् ॥ अभ्यद्रवतशैनेयंभारद्वाजःप्रता
पवान् ५५ विव्याधचसुतीक्ष्णेनपृषत्केनमहामृधे ॥ परीप्सन्स्वसुतंराजन्वाष्णेयेनाभिपीडितं ५६ सात्यकिस्तुरणेहित्वागुरुपुत्रंमहारथं ॥ द्रोणंविव्याधविंश
त्यासर्वपारश्वैःशरैः ५७ तदंतरममेयात्माकौतयेःशत्रुतापनः ॥ अभ्यद्रवद्रुणेकुद्धोद्रोणंप्रतिमहारथः ५८ ततोद्रोणश्चपार्थश्चसमेयेतांमहामृधे ॥ यथाबुधश्च
शुकश्चमहाराजन्मस्तले ५९ ॥ इतिश्रीम० भीष्म० भीष्मव० अलंबुषाभिमन्युयुद्धेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ कथंद्रोणो
महेष्वासःपांडवश्चधनंजयः ॥ समीयतुरणेयतौतावुभौपुरुषर्षभौ १ प्रियोहिपांडवो नित्यंभारद्वाजस्यधीमतः ॥ आचार्यश्चरणेनित्यंप्रियःपार्थस्यसंजय २
तावुभौरथिनौसंख्येद्दृष्टौसिंहाविवोत्कटौ ॥ कथंसमीयतुर्यतौभारद्वाजधनंजयौ ३ संजयउवाच ॥ नद्रोणःसमरेपार्थजानीतेप्रियमात्मनः ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य
पार्थोवागुरुमाहवे ४ नक्षत्रियारणेराजन्वर्जयांतिपरस्परं ॥ निर्मर्यादंहियुध्यंतेपिटाभिर्भ्रातृभिःसह ५ रणेभारतपार्थेनद्रोणोविद्धस्त्रिभिःशरैः ॥ नाचिंतयच्चतान्बा
णान्पार्थचापच्युतान्युधि ६ शरवृष्ट्यापुनःपार्थश्छादयामासतरणे ॥ सप्रज्वालरोषेणगहनेऽग्निरिवोर्जितः ७ ततोऽर्जुनंरणेद्रोणःशरैःसन्नतपर्वभिः ८ छादयामा
सराजेंद्रनचिरादेवभारत ८ ततोदुर्योधनोराजासुशर्माणमचोदयत् ९ द्रोणस्यसमरेराजन्पार्ष्णिग्रहणकारणात् ९ कथमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९

त्रिगर्तराडपिकुद्धोभृशमायम्यकार्मुकम् ॥ छादयामाससमरेपार्थबाणैरयोमुखैः १० ताम्यामुक्ताःशराराजन्नंतरिक्षेविरेजिरे ॥ हंसाइवमहाराजशरत्कालेनभ
स्तले ११ तेशराःप्राप्यकौंतेयसमंताद्विविधःप्रभो ॥ फलभास्नतंयद्वत्स्वादुवृक्षंविहंगमाः १२ अर्जुनस्तुरणेनादंविनद्यरथिनांवरः ॥ त्रिगर्तराजंसमरेसपुत्रं
विव्यधेशरैः १३ तेवध्यमानाःपार्थेनकालेनेकयुगक्षये ॥ पार्थमेवाभ्यवर्ततमरणेकृतानिश्चयाः १४ मुमुक्षुःशरवृष्टिचपांडवस्यरथंप्रति ॥ शरवृष्टितस्तस्तुशर
वर्षैःसमंततः १५ प्रतिजग्राहराजेंद्रतोयवृष्टिमिवाचलः ॥ तत्राहुतमपश्यामबीभत्सोर्हस्तलाघवम् १६ विमुक्तांबहुभिर्योधैःशस्त्रवृष्टिंदुरासदाम् ॥ यदेकोवा
रयामासमारुतोऽभ्रगणानिव १७ कर्मणातेनपार्थस्यतुतुषुर्देवदानवाः ॥ अथकुद्धोरणेपार्थस्त्रिगर्तान्प्रतिभारत १८ मुमोचास्त्रंमहाराजवायव्यंघृतनामुखे ॥
प्रादुरासीत्ततोवायुःक्षोभयाणोनभस्तलम् १९ पातयन्चैतरुगणान्विनिघ्नंश्वैवसैनिकान् ॥ ततोद्रोणोऽभिवीक्ष्यैववायव्यास्त्रंसुदारुणम् २० शैलमन्यन्महाराज
घोरमस्त्रमुमोचह ॥ द्रोणेनयुधिनिर्मुक्तेतस्मिन्नस्त्रेनराधिप २१ प्रशशामततोवायुःप्रसन्नाश्चदिशोदश ॥ ततःपांडुसुतोवीरस्त्रिगर्तस्थरथवज्रान् २२ निरुत्सा
हानरणेचक्रेविमुखान्विपराक्रमान् ॥ ततोदुर्योधनश्चैवकृपश्चरथिनांवरः २३ अश्वत्थामातथाशल्यःकांबोजश्चसुदक्षिणः ॥ विंदानुविंदावावंत्यूवाह्लिकःसहबा
ल्लिहकैः २४ महातारथवंशेनपार्थस्यावारयन्दिशः ॥ तथैवभमदत्तश्चश्रुतायुश्चमहाबलः २५ गजानीकेनभीमस्यताववारयतांदिशः ॥ भूरिश्रवाःशलश्चैवसौबलश्च
विशांपते २६ शरौघैर्विमलैस्तीक्ष्णैर्माद्रीपुत्रावारयन् ॥ भीष्मस्तुसंहतःसंख्येधार्तराष्ट्रैःससैनिकैः २७ युधिष्ठिरंसमासाद्यसर्वतःपर्यवारयत् ॥ आपतंतंगजा
नीकंदृष्ट्वापार्थोवृकोदरः २८ लेलिहन्सृक्किणीवीरोमृगराडिवकानने ॥ भीमस्तुरथिनांश्रेष्ठोगदांघृह्यमहाहवे २९ अवलुत्यरथातूर्णतवसैन्यान्यभीषयत् ॥
तमुद्रीक्ष्यगदाहस्तंततस्तेगजसादिनः ३० परिववूरणेयत्ताभीमसेनंसमंततः ॥ गजमध्यमनुप्रातःपांडवःसव्यराजत ३१ मेघजालस्यमहतोयथामध्य
गतोरविः ॥ व्यधमत्सगजानीकंगदयापांडवर्षभः ३२ महाभ्रजालमतुलंमातरिश्वेवसंततम् ॥ तेवध्यमानाबलिनाभीमसेनेनदंतिनः ३३ आर्तनादंरणेच
कुर्गर्जंतोजलदाइव ॥ बहुधादारितश्चैवविषाणैस्तत्रदंतिभिः ३४ फुल्लाशोकनिभःपार्थःशुशुभेरणमूर्धनि ॥ विषाणेदंतिनंघृह्यनिर्विषाणमथाकरोत् ३५ विषाणे
नचतेनैवकुंभेऽभ्याहत्यदंतिनम् ॥ पातयामाससमरेदंडहस्तद्वान्तकः ३६ शोणिताक्तांगदांभिभ्रन्मेदोमज्जाकृतच्छविः ॥ कृताभ्यंगःशोणितेनरुद्रवत्प्रत्य
दृश्यत ३७ एवंचैवध्यमानाश्चहतशेषामहागजाः ॥ प्राद्रवंतदिशोराजन्विमृद्रंतःस्वकंबलम् ३८ द्रवद्भिस्तैर्महानागैःसमंताद्भरतर्षभ ॥ दुर्योधनबलंसर्वं
पुनरासीत्पराङ्मुखम् ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिभीमपराक्रमेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥

अधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥

मध्यंदिनहति १। २। ३। ४। ५। ६ स्त्रीमयं अयंभीष्मःस्त्रीध्यात्वाभितयित्वा यद्वास्त्रीमयंस्वायेमयद् ०। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१

॥ संजयउवाच ॥ मध्यंदिनेमहाराजसंग्रामःसमपद्यत ॥ लोकक्षयकरोरौद्रोभीष्मस्यसहसोमकैः १ गंगेयोरथिनांश्रेष्ठःपांडवानामनीकिर्नो ॥ व्यधमन्निशि
तैर्बाणैःशतशोऽथसहस्रशः २ संममर्दचतसैन्यंपितादेवव्रतस्तव ॥ धान्यानामिवलूनानांप्रकरंगोगणाइव ३ घृष्टयुग्मःशिखंडोचविराटोदुपदस्तथा ॥ भीष्म
मासाद्यसमरेशरैर्जुर्महारथम् ४ घृष्टयुग्मंततोविध्वाविराटंचशरैस्त्रिभिः ॥ दुपदस्यचनाराचंप्रेषयामासभारत ५ तेनविद्धामहेष्वासामीष्मेणामित्रकर्षिणा ॥
चुक्रुधुःसमरेराजन्पादस्पृष्टाइवोरगाः ६ शिखंडोतंचविव्याधभरतानांपितामहम् ॥ स्त्रीमयंमनसाध्यात्वानास्मैप्राहरदच्युतः ७ घृष्टयुग्मस्तुसमरक्रोधेनाग्नि
रिवज्वलन् ॥ पितामहंत्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरसिचार्पयत् ८ दुपदःपंचविंशत्याविराटोदशभिःशरैः ॥ शिखंडीपंचविंशत्याभीष्मंविध्वाधसायकैः ९ सोऽतिविद्धो
महाराजशोणितौघपरिहृतः ॥ वसंतपुष्पशबलोत्काशोकद्वामौ १० तान्प्रत्यविध्यद्गंगेयस्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ॥ दुपदस्यचभल्लेनधनुश्चिच्छेदमारिष
११ सोऽन्यत्कार्मुकमादायभीष्मंविध्वाधपंचभिः ॥ सारथिचत्रिभिर्बाणैःसुशितैरणमूर्धनि १२ तथाभीमोमहाराजद्रौपद्याःपंचचात्मजाः ॥ केकयाभ्रा
तरःपंचसात्यकिश्चैवसात्वतः १३ अभ्यद्रवंतगंगेयंयुधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ रिरक्षिषंतःपांचाल्यंघृष्टयुग्मपुरोगमाः १४ तथैवतावकाःसर्वेभीष्मरक्षार्थमुद्यताः ॥
प्रत्युद्ययुःपांडुसेनांसहसैन्यानराधिप १५ तत्रासीत्सुमहद्युद्धंतवतेषांचसंकुलम् ॥ नराश्वरथनागानायमराष्ट्रविवर्धनम् १६ रथीरथिनमासाद्यप्राहिणोद्यम
सादनम् ॥ तथेतारान्समासादनरनागाश्वसादिनः १७ अनयन्परलोकायशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ शरैश्चविविधैर्घोरैस्तत्रतत्रविशांपते १८ रथास्तुरथिभिर्ही
नाहतसारथयस्तथा ॥ विप्रहुताश्वसमरेदिशोजग्मुःसमंततः १९ मृद्रंतस्तेनरान्महान्द्वारंश्वसुबहून्नरणे ॥ वातायमानादृश्यंतैर्गंधर्वनगरोपमाः २० राथेनश्च
रथैर्हीनावर्मिणस्तेजसायुताः ॥ कुंडलोष्णीषिणःसर्वेनिष्कांगदविभूषणाः २१ देवपुत्रसमाःसर्वैर्शौर्यैश्चक्रसमायुधि ॥ ऋद्ध्यावैश्रवणंचातिनयेनचबृहस्पति
२२ सर्वलोकेश्वराःशूरास्तत्रतत्रविशांपते ॥ विप्रहुताव्यदृश्यंतप्राकृताइवमानवाः २३ दंतिनश्चनरश्रेष्ठहीनाःपरमसादिभिः ॥ मृद्रंतःस्वान्यनीकानिनि
पेतुःसर्वशब्दगाः २४ चर्मभिश्चामरैश्चित्रैःपताकाभिश्चमारिष ॥ छत्रैःसितैर्हमदंडैश्चामरैश्चसमंततः २५ विशीर्णैर्विप्रधावंतोदृश्यंतैस्मादिशोदश ॥ नवमे
घप्रतीकाशाजलदोपमनिःस्वनाः २६ तथैवदंतिभिर्हीनागजारोहाविशांपते ॥ प्रधावंतोऽन्वदृश्यंततवतेषांचसंकुले २७ नानादेशसमुत्थांश्चतुरगान्हेमभूषि
तान् ॥ वातायमानानद्राक्षंशतशोऽथसहस्रशः २८ अश्वारोहान्हतैरश्वैर्मृहीतासीत्समंततः ॥ द्रवमाणानपश्यामद्राव्यमाणान्श्चसंयुगे २९ गजोगजंसमासा
द्यद्रवमाणमहाहवे ॥ ययौप्रमृद्यतरसापादात्तान्वाजिनस्तथा ३० वैश्रवणंकुबेरंवातिभ्रतिकाताः २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७ अद्राक्षमहंसंजयः २८। २९। ३०

तथैवचरथानराजनप्रमदरणेगजः ॥ रथाश्चैवसमासाद्यपतितास्तुरगान्शुवि ३१ व्यष्टद्रन्समरेराजस्तुरगांश्चनरानरणे ॥ एवंतेबहुधाराजन्प्रत्यष्टद्रन्पर
स्परम् ३२ तस्मिन्नरौद्रेतथायुद्धेवर्तमानेमहाभये ॥ प्रावर्ततनदीघोराशोणितांत्रतरंगिणी ३३ अस्थिसंघातसंवाधाकेशशैवलशाद्वला ॥ रथहृदाशरावर्ता
हयमीनादुरासदा ३४ शीर्षोपलसमाकीर्णाहस्तिग्राहसमाकुला ॥ कवचोष्णीषफेनौघाधनुर्वेगासिकच्छपा ३५ पताकाध्वजवृक्षाढ्यामर्त्यकूलापहारिणी ॥
क्रव्यादहंससंकीर्णायमराष्ट्रविवर्धनी ३६ तानदीक्षत्रियाःशूरारथनागहयप्लवैः ॥ प्रतेरुर्बहवोराजन्भयं त्यक्त्वा महारथाः ३७ अपोवाहरणेभीरुन्कश्मलेनाभिसं
वृतान् ॥ यथावैतरणीप्रेतान्प्रेतराजपुरं प्रति ३८ प्राक्रोशनक्षत्रियास्तत्रदृष्ट्वा तद्वैशसंमहत ॥ दुर्योधनापराधेगच्छंतिक्षत्रियाःक्षयम् ३९ गुणवत्सुकथं द्वेषं
तराष्ट्रेजनेश्वरः ॥ कृतवान्पांडुपुत्रेषुपापात्मा लोभमोहितः ४० एवंबहुविधावाचःश्रूयंतेस्मपरस्परम् ॥ पांडवस्तवसंयुक्ताःपुत्राणांतेसुदारुणाः ४१ तानि
शम्यततोवाचःसर्वयोधैरुदाहृताः ॥ आगच्छत्सर्वलोकस्यपुत्रोदुर्योधनस्तव ४२ भीष्मद्रोणकुपंचैवशल्यचोवाचभारत ॥ युध्यध्वमनहंकाराःकिंचिरंकुरुथे
तिच ४३ ततःप्रवृत्तेयुद्धंकुरूणांपांडवैःसह ॥ अक्षयूतकृतंराजन्सुघोरं वैशसंतदा ४४ यत्पुराननिगृह्णासिवार्यमाणोमहात्मभिः ॥ वैचित्रवीर्यतस्येदंफलं
श्यसुदारुणम् ४५ नहिपांडुसुताराजन्सैन्याःसपदानुगाः ॥ रक्षंतिसमरेप्राणान्कौरवावापिसंयुगे ४६ एतस्मात्कारणद्वोरोवर्ततेस्वजनक्षयः ॥ दैवाद्वापुरु
षव्याघ्रतवचापनयानृप ४७ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धेअधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
अर्जुनस्तान्नरव्याघ्रःसुशर्मानुचराभृपान् ॥ अनयत्प्रेतराजस्यसदनंसायकैःशितैः १ सुशर्माऽपिततोबाणैःपार्थविव्याधसंयुगे ॥ वासुदेवंचसप्तत्यापार्थचनव
भिःपुनः २ तंनिवार्यशरैघेणशकस्नुनुर्महारथः ॥ सुशर्मणोरणेयोधान्प्राहिणोद्यमसादनम् ३ तेवध्यमानाःपार्थेनकालेनेवयुगक्षये ॥ व्यद्रवंतरणेराजनभये
जातेमहारथाः ४ उत्सृज्यतुरगान्केचिद्रथान्केचिन्नमारिष ॥ गजानन्येसमुत्सृज्यप्राद्रवंतदिशोदश ५ अपरेतुतदाऽऽदायवाजिनागरथानरणे ॥ त्वरयापरयायु
क्ताःप्राद्रवंतविशंपते ६ पादाताश्चापिशस्त्राणिसमुत्सृज्यमहारणे ॥ निरपेक्षाव्यधावंततेनतेनस्मभारत ७ वार्यमाणाःसुबहुशस्त्रैर्गतेनसुशर्मणा ॥ तथाऽन्यैः
पार्थिवश्रेष्ठैर्नव्यतिष्ठंतसंयुगे ८ तद्वलं प्रहृतं दृष्ट्वा पुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ पुरस्कृत्यरणेभीष्मं सर्वसैन्यपुरस्कृतः ९ सर्वोद्योगेनमहताधनंजयमुपाद्रवत् ॥ त्रिगर्ताधि
पतेरर्थेजीवितस्यविशंपते १० सएकःसमरेतस्थौकिरन्बहुविधानशरान् ॥ भ्रातृभिःसहितःसर्वैःशेषाहिप्रहृतानराः ११

अधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥   ॥ अ ॥   ॥ अ ॥   ॥ अ ॥   ॥ अ ॥   मर्जुनरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ तेनतेनपथा ७ । ८ । ९ । १० । ११

19320

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ महामाप्रोश्रेष्ठी २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ भारतंभीष्मलोमवाहिभिःलोमच्छेदकेः २९ । ३० । ३१ । ३२

तथैवपांडवाराजन्सर्वोद्योगेनदंशिताः ॥ प्रययुःफाल्गुनार्थाययत्रभीष्मोव्यतिष्ठत १२ ज्ञायमानारणेवीर्यघोरंगंडीवधन्वनः ॥ हाहाकारकृतोत्साहाभीष्मज
ग्मुःसमंततः १३ ततस्तालध्वजःशूरःपांडवानांवह्निनिर्ना ॥ छादयामाससमरेशैःसन्नतपर्वभिः १४ एकीभूतास्ततःसर्वेकुरवःसहपांडवैः ॥ अयुध्यंतमहा
राजमध्यंप्राप्तेदिवाकरे १५ सात्यकिःकृतवर्माणंविध्वापंचभिराशुगैः ॥ अतिष्ठदाहवेशूरःकिरन्बाणान्सहस्रशः १६ तथैवद्रुपदोराजाद्रोणंविद्धाशितैःशरैः ॥
पुनर्विव्याधसप्तत्यासारथिंचास्यपंचभिः १७ भीमसेनस्तुराजानंवाल्मीकिंप्रपितामहम् ॥ विद्वानदन्महानादंशार्दूलइवकानने १८ आर्जुनिश्चित्रसेनेनविद्धो
बहुभिराशुगैः ॥ अतिष्ठदाहवेशूरःकिरन्बाणान्सहस्रशः १९ चित्रसेनंत्रिभिर्बाणैर्विव्याधसमरेभृशम् ॥ समागतौतौतुरणेमहामात्रौव्यरोचताम् २० यथादिवि
महाघोरौराजन्बुधशनैश्चरौ ॥ तस्याश्वांश्चतुराहंत्वासूतंचनवभिःशरैः २१ ननादबलवान्नादंसौभद्रःपरवीरहा ॥ हताश्वातुरथातूर्णसोऽवहृत्यमहारथः २२
आरुरोहरथंतूर्णदुर्मुखस्यविशंपते ॥ द्रोणश्चद्रुपदंभित्त्वाशरैःसन्नतपर्वभिः २३ सारथिंचास्यविव्याधत्वरमाणःपराक्रमी ॥ पीड्यमानस्ततोराजाद्रुपदोवाहि
नीमुखे २४ अपायाज्जवनैरश्वैःपूर्ववैरमनुस्मरन् ॥ भीमसेनस्तुराजानंमुहूर्तादिववाह्मिकम् २५ व्यश्वसूतरथंचक्रेसर्वसैन्यस्यपश्यतः ॥ ससंभ्रमोमहाराजसं
शयंपरमंगतः २६ अवहृत्यततोवाहाद्वाल्मीकिःपुरुषोत्तमः ॥ आरुरोहरथंतूर्णलक्ष्मणस्यमहारणे २७ सात्यकिःकृतवर्माणंवारयित्वामहारणे ॥ शरैर्बहुविधैरा
जन्नाससादपितामहं २८ सविध्वाभारतंषष्ठ्यानिशितैर्लोमवाहिभिः ॥ नृत्यन्निवरथोपस्थेविधुन्वानोमहद्भनुः २९ तस्यायसीमहाशक्तिंचिक्षेपाथपितामहः ॥
हेमचित्रांमहावेगानागकन्योपमांशुभाम् ३० तामापतंतीसहसामृत्युकल्पांसुदुर्जयाम् ॥ व्यंसयामासवाष्णेयोलाघवेनमहायशाः ३१ अनासाद्यतुवाष्णेयंश
क्तिःपरमदारुणा ॥ न्यपतद्धरणीपृष्ठेमहोल्केवमहाप्रभा ३२ वाष्णेयस्तुततोराजनस्वांशक्तिंकनकप्रभाम् ॥ वेगवद्ब्रह्मचिक्षेपपितामहरथंप्रति ३३ वाष्णेयभुज
वेगेनप्रणुन्नासामहाहवे ॥ अभिदुद्राववेगेनकालरात्रिर्यथानरम् ३४ तामापतंतीसहसाद्रिधाचिच्छेदभारतः ॥ क्षुरप्राभ्यांसुतीक्ष्णाभ्यांसाव्यशीर्यतमेदिनीम्
३५ छित्त्वाशक्तितुंगांयेयःसात्यकिंनवभिःशरैः ॥ आजघानोरसिकुद्धःप्रहसञ्छशुकर्शनः ३६ ततःसरथनागाश्वाःपांडवाःपांडुपूर्वजाः ॥ परिवभूरणेभीष्ममाधव
त्राणकारणात् ३७ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतुमुलंलोमहर्षणम् ॥ पांडवानांकुह्णांचसमरेविजयैषिणाम् ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिवाष्णे
ययुद्धेचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वाभीष्मरणेक्रुद्धंपांडवैरभिसंवृतम् ॥ यथाभैषैर्महाराजतपांतेदिविभास्करम् १

३३ । ३४ मेदिर्नाप्राप्येतिशेषः १५ । ३५ माधवःसात्यकिः ३७ । ३८ ॥ इतिमीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ ७ ॥ दृष्टेति १

दृष्टेति १

२।३।४।५।६।७ ततइति सैन्येनेतिपूर्वस्मादनुकृत्यतेहयानांसैन्येनपरिवार्यन्यवारयदितिवृत्तयेनान्वयः ८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

दुर्योधनोमहाराजदुःशासनमभाषत ॥ एषशूरोमहेश्वासोभीष्मःशूरनिषूदनः २ छादितःपाण्डवैःशूरैःसमंताद्भरतर्षभ ॥ तस्यकार्यत्वयावीररक्षणंसुमहात्मनः ३
रक्ष्यमाणोहिसमरेभीष्मोऽस्माकंपितामहः ॥ निहन्त्यात्समरेयत्तान्पंचालान्पाण्डवैःसह ४ तत्रकार्यतमंमन्येभीष्मस्यैवाभिरक्षणम् ॥ गोताह्येषमहेश्वासोभीष्मो
ऽस्माकमहाव्रतः ५ सभवान्सर्वसैन्येनपरिवार्यपितामहम् ॥ समरेकर्मकुर्वाणंदुष्करंपरिरक्षतु ६ सएवमुक्तःसमरेपुत्रोदुःशासनस्तव ॥ परिवार्यस्थितोभीष्मसै
न्येनमहतावृतः ७ ततःशतसहस्राणांहयानांसुबलात्मजः ॥ विमलप्रासहस्तानामृष्टितोमरधारिणाम् ८ दर्पितानांसुवेशानांबलस्थानांपताकिनाम् ॥ शि
क्षितैर्युद्धकुशलैरुपेतानानरोत्तमैः ९ नकुलंसहदेवंचधर्मराजंचपाण्डवम् ॥ न्यवारयन्नरश्रेष्ठान्परिवार्यसमंततः १० ततोदुर्योधनोराजाशूराणांहयसादि
नाम् ॥ अयुतंप्रेषयामासपाण्डवानानिवारणे ११ तैःप्रविष्टैर्महावेगैरुत्तमैरिवाहवे ॥ खुराहताधराराजंश्वकंपेचननादच १२ खुरशब्दश्चसुमहान्वा
जिनांशुभ्रुवेतदा ॥ महावंशवनस्येवदह्यमानस्यपर्वते १३ उत्पतद्भिश्चतैस्तत्रसमुद्धृतंमहद्रजः ॥ दिवाकररथंप्राप्यच्छादयामासभास्करम् १४ वेगवद्भिर्ह
यैस्तैस्तुक्षोभितापाण्डवीचमूः ॥ निपतद्भिर्महावेगैर्हसैरिवमहत्सरः १५ हेषतांचैवशब्देननप्राज्ञायतकिंचन ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजामाद्रीपुत्रौचपा
ण्डवौ १६ प्रत्यग्रंस्तरसावेगंसमरेहयसादिनाम् ॥ उद्धृतस्यमहाराजप्रावृट्कालेऽतिपूर्यतः १७ पौर्णमास्यामंबुवेगंयथावेलामहोदधेः ॥ ततस्तेरथिनो
राजनशरैःसन्नतपर्वभिः १८ न्यकृतंभुतमांगानिशरेणहयसादिनाम् ॥ तेनिपेतुर्महाराजनिहतादृढधन्विभिः १९ नागैरिवमहानागायथावद्भिरिगह्वरे ॥ तेषपि
प्रासैःसुनिशितैःशरैःसन्नतपर्वभिः २० न्यकृतंभुतमांगानिविचरंतोदिशोदश ॥ अभ्याहताहयारोहाक्रुष्टिभिर्भरतर्षभ २१ अत्यजन्नुत्तमांगानिफलानीवमहा
द्रुमाः ॥ ससादिनोहयाराजंस्तत्रतत्रनिषूदिताः २२ पतिताःपात्यमानाश्चप्रत्यदृश्यंतसर्वशः ॥ वध्यमानाहयाश्चैवप्राद्वंतभयार्दिताः २३ यथासिंहसमासाद्य
मृगाःप्राणपरायणाः ॥ पाण्डवाश्चमहाराजजित्वाशत्रून्महामृधे २४ दध्मुःशंखांश्चमेरीश्वताडयामासुराहवे ॥ ततोदुर्योधनोदीनोदृष्ट्वासैन्यंपराजितम् २५ अ
ब्रवीद्भरतश्रेष्ठमद्रराजमिदंवचः ॥ एषपाण्डुसुतो ज्येष्ठोयमाभ्यांसहितोरणे २६ पश्यतांमहाबाहोसेनांद्रावयतिप्रभो ॥ तंवारयमहाबाहोवेलेवमकरालयम्
२७ त्वंहिसंश्रयसेऽप्यर्थमसह्यबलविक्रमः ॥ पुत्रस्यतवतद्वाक्यंश्रुत्वाशल्यःप्रतापवान् २८ सययौरथवंशेनयत्रराजायुधिष्ठिरः ॥ तदाऽपतद्वैसहसाशल्यस्य
सुमहद्वलम् २९ महौघवेगंसमरेवारयामासपाण्डवः ॥ मद्रराजंचसमरेधर्मराजोमहारथः ३० दशभिःसायकैस्तूर्णमाजघानस्तनान्तरे ॥ नकुलःसहदेवश्चतंसस
भिराजिह्वगैः ३१ मद्रराजोऽपितान्सर्वानाजघानात्रिभिस्त्रिभिः ॥ युधिष्ठिरंपुनःषष्ठ्याविध्याघनिशितैःशरैः ३२ २४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

३३।३४।३५ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनी०भा०पंचाविकराततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ततइति १।२।३ द्वादशाख्यैःद्वादशसंख्यैः ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३
माद्रीपुत्रौचसंभ्रांतौद्वाभ्यांद्वाभ्यामताडयत् ॥ ततोभीमोमहाबाहुर्द्वाराजानमाहवे ३३ मद्रराजरथंप्राप्तंमृत्योरास्यगतंयथा ॥ अभ्यपद्यतसंग्रामेयुधिष्ठिर
ममित्रजित् ३४ ततोयुद्धंमहाघोरंप्रावर्ततसुदारुणम् ॥ अपरादिशमास्थायपतमानेदिवाकरे ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिपंचा
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ ततःपितातवकुट्टोनिशितैःसायकोत्तमैः ॥ आजघानरणेपार्थान्सहसेनान्समंततः १ भीमंद्वाद
शभिर्विद्धासात्यकिंनवाभिःशरैः ॥ नकुलंचत्रिभिर्विद्धासहदेवंचसप्तभिः २ युधिष्ठिरंद्वादशभिर्बाहोरसिचार्पयत् ॥ दृष्ट्युग्रंततोविद्वाननादसुमहाबलः ३
तंद्वादशाख्यैर्नकुलोमाधवश्चत्रिभिःशरैः ॥ दृष्ट्युग्रश्चसप्तत्याभीमसेनश्चसप्तभिः ४ युधिष्ठिरोद्वादशभिःप्रत्यविध्यत्पितामहम् ॥ द्रोणस्तुसात्यकिंविद्धाभी
मसेनमविध्यत् ५ एकैकंपंचभिर्बाणैर्यमदंडोपमैःशितैः ॥ तौचतंप्रत्यविध्येतांत्रिभिस्त्रिभिराजिह्वगैः ६ तौत्रैरिवमहानागंद्रोणंब्राह्मणपुंगवम् ॥ सौवीराःकितवाः
प्राच्याःप्रतीच्योदीच्यमालवाः ७ अभीषाहाःशूरसेनाःशिवयोऽथवसातयः ॥ संग्रामेनाजहुर्भीष्मंवध्यमानाःशितैःशरैः ८ तथैवान्येमहीपालानानादेशसमा
गताः ॥ पाण्डवानभ्यवर्तंतविविधायुधपाणयः ९ तथैवपाण्डवाराजन्परिव्रुःपितामहम् ॥ ससमंतात्परिवृत्तोरथौघैरपराजितः १० गहनेऽग्निरिवोत्सृष्टःप्रज
ज्वालदहन्परान् ॥ रथाग्र्यगारश्चापाचिरसिशक्तिगर्देधनः ११ शरस्फुलिगोभीष्माग्निर्ददाहक्षत्रियर्षभान् ॥ सुवर्णपुंखैरिषुभिर्गार्ध्रपक्षैःसुतेजनैः १२ कर्णिना
लीकनाराचैश्छादयामासतद्वलम् ॥ अपातयद्धजांश्चैवरथिनश्चशितैःशरैः १३ मुंडतालवनानीवचकारसरथव्रजान् ॥ निर्मनुष्यान्रथान्राजनृगजान्श्वांश्च
संयुगे १४ अकरोत्समहाबाहुःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ तस्यज्यातलनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः १५ निशम्यसर्वभूतानिसमकंपंतभारत ॥ अमोघाह्यपतन्वा
णाःपितुस्तेभरतर्षभ १६ नासज्जंततनुत्रेषुभीष्मचापच्युताःशराः ॥ हतवीरान्रथान्राजन्संयुक्तान्जवनैर्हयैः १७ अपश्याममहाराजहियमाणान्रणाजिरे ॥
चेदिकाशिकरूपाणांसहस्राणिचतुर्दश १८ महारथाःसमाख्याताःकुलपुत्रास्तनुत्यजः ॥ अपरावर्तिनःसर्वेसुवर्णविकृतध्वजाः १९ संग्रामेभीष्ममासाद्यव्या
दितास्यमिवांतकम् ॥ निमग्राःपरलोकायसवाजिरथकुंजराः २० भग्राक्षोपस्कुरान्कांश्चिद्भग्नचक्रांश्चभारत ॥ अपश्याममहाराजशतशोऽथसहस्रशः २१ सव
रूथैरथैर्भग्नैरथिभिश्चनिपातितैः ॥ शरैःसुकवचैश्छिन्नैःपट्टिश्चैश्चविशांपते २२ गदाभिर्भिदिपालैश्चनिशितैश्चशिलीमुखैः ॥ अनुकषैरुपासंगैश्चकैर्भग्नैश्चमा
रिष २३ बाहुभिःकार्मुकैःखड्गैःशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ तलत्रैरंगुलित्रैश्चध्वजैश्चविनिपातितैः २४ चापैश्चबहुधाच्छिन्नैःसमास्तीर्यतमेदिनी ॥ हतारोहागजा
राजन्हयाश्चहयसादिनः २५ न्यपतंतगतप्राणाःशतशोऽथसहस्रशः ॥ यतमानाश्चतेवीराद्रवमाणान्महारथान् २६ नाशकुवन्वारयितुंभीष्मबाणप्रपीडितान् ॥
महेंद्रसमवीर्येणवध्यमानामहाचमूः २७ ३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०

अभज्यतमहाराजनचद्वीसहधावतः ॥ आविद्धरथनागाश्वं पातितध्वजसंकुलम् २८ अनीकंपांडुपुत्राणां हाहाभूतमचेतनम् ॥ जघानात्र पिता पुत्रं पुत्रश्च पित
रंतथा २९ प्रियंसखायंचाक्रंदे सखादैव बलात्कृतः ॥ विमुच्य कवचानन्ये पांडुपुत्रस्य सैनिकाः ३० प्रकीर्य केशान्धावंतः प्रत्यदृश्यंत सर्वशः ॥ तद्गोकुलमिवोद्ध्रां
तमुद्ध्रांतरथकूबरम् ३१ ददृशे पांडुपुत्रस्य सैन्यमार्तस्वरंतदा ॥ प्रभज्यमानं सैन्यं तु दृष्ट्वा यादवनंदनः ३२ उवाच पार्थ वीरभक्तुं निगृह्य रथमुत्तमम् ॥ अयंसका
लः संप्राप्तः पार्थयः काक्षितस्तव ३३ प्रहरास्मिन्नरव्याघ्रनचेन्मोहाद्विमुह्यसे ॥ यत्पुरा कथितं वीरराज्ञां तेषां समागमे ३४ विराटनगरे तात संजयस्य समीपतः ॥
भीष्मद्रोणमुखान्सर्वान् धार्तराष्ट्रस्य सैनिकान् ३५ सानुबन्धान् हनिष्यामि ये मां योत्स्यंति संगरे ॥ इति तत्कुरुकौंतेय सत्यं वाक्यमरिंदम ३६ क्षत्रधर्ममनुस्मृत्य
युध्यस्व विगतज्वरः ॥ इत्युक्तो वासुदेवेन तिर्यग्दृष्टिरधोमुखः ३७ अकाम इव वीरभक्तुं निगृह्य रथमुत्तमम् ॥ अवधानां विधं कृत्वा राज्यं वानरकोत्तरम् ३८ दुःखा
निवनवासे वा किं नु मे सुकृतं भवेत् ॥ चोदया श्वान्यतो भीष्मः करिष्ये वचनं तव ३९ पातयिष्यामि दुर्धर्षं भीष्मं कुरुपितामहम् ॥ सचाश्वान् रजतप्रख्यांश्चोदयामा
समाधवः ४० यतो भीष्मस्ततो राजन् दुष्प्रेक्ष्यो रश्मिमानिव ॥ ततस्तत्पुनरावृत्तं युधिष्ठिरबलं महत् ४१ दृष्ट्वा पार्थ महाबाहुं भीष्मा योच्यतमाहवे ॥ ततो भीष्मः
कुरुश्रेष्ठः सिंहवद्विनदन्मुहुः ४२ धनं जयरथं शीघ्रं शरवर्षैरवाकिरत् ॥ क्षणेन सरथस्तस्य सहयः सहसाराधिः ४३ शरवर्षेण महतान् प्राज्ञायत भारत ॥ वासुदेव
स्त्वसंभ्रातो धैर्यमास्थाय सत्वरः ४४ चोदयामास तान् श्वान्विनुब्रान् भीष्मसायकैः ॥ ततः पार्थो धनुर्गृह्य दिव्यं जलदनिःस्वनम् ४५ पातयामास भीष्मस्य धनु
श्छित्त्वा शितैः शरैः ॥ सच्छिन्नधन्वा कौरव्यः पुनरन्यन्महद्भुजः ४६ निमेषांतरमात्रेण सज्यं चक्रे पिता तव ॥ चकर्ष च ततो दोर्म्या धनुर्जलदनिःस्वनम् ४७ अथा
स्य तदपि कुद्वश्चिच्छेदधनुर्जुनः ॥ तस्य तत्पूजयामास लाघवं शांतनोः सुतः ४८ गंगेयस्त्वब्रवीत् पार्थ धन्विश्रेष्ठमरिंदम ॥ साधुसाधु महाबाहो साधु कुंतीसुते
ति च ४९ समाभाष्यैव परं प्रगृह्य रुरुचिरं धनुः ॥ मुमोच समरे भीष्मः शरान् पार्थ रथं प्रति ५० अदर्शय द्वासु देवो हययाने परं बलम् ॥ मोघान् कुर्वन् शरांस्तस्य मंड
लानि निदर्शयन् ५१ शुशुभाते नरव्याघ्रौ तौ भीष्मशरविक्षतौ ॥ गोवृषा विवसरन्वौ विषाणोऽल्लिखितान् कितौ ५२ वासुदेवस्तु संप्रेक्ष्य पार्थस्य मृदुयुद्धताम् ॥
भीष्मं च शरवर्षाणि सृजंतमनिशं युधि ५३ प्रतपंतमिवादिष्यं मध्यमासाद्य सेनयोः ॥ वरान् वरान्विनिघ्नंतं पांडुपुत्रस्य सैनिकान् ५४ युगांतमिव कुर्वाणं भीष्मं यो
धिष्ठिरे बले ॥ नामृष्यत महाबाहुर्माधवः परवीरहा ५५ उत्सृज्य रजतप्रख्यानं हयान् पार्थस्य मारिष ॥ वासुदेवस्ततो योगी प्रचस्कंदमहारथात् ५६ अभिदुद्राव भी
ष्मं सभुजप्रहरणो बली ॥ प्रतोद पाणिस्तेजस्वी सिंहवद्विनदन्मुहुः ५७ दारयन्निव पद्भ्यां सजगतीं जगदीश्वरः ॥ क्रोधताम्रेक्षणः कृष्णो जिघांसुरमित्युतिः ५८

५९ । ६० मणिरिंद्रनीलः ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ सर्वतः इहामुग्रच ६६ अन्वक्वश्वाद्गामी ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ आपूर्णकलाभिरिति शेषः ७५ । ७६

ग्रसंत इव चेतां सितावकानां महाहवे ॥ दृष्ट्वा माधवमाक्रंदे भीष्मा योच्यतमंतिके ५९ हतो भीष्मो हतो भीष्मस्तत्र तत्र वचो महत् ॥ अश्रूयत महाराज वासुदेव भया
त्तदा ६० पीतकौशेयसंवीतो मणिश्यामो जनार्दनः ॥ शुशुभे विद्रवन् भीष्मं विद्युन्मालीयथां शुभः ६१ ससिंह इव मातंगं यथर्षभ इव र्षभम् ॥ अभिदुद्राव वेगेन वि
नदन्यादवर्षभः ६२ तमापतंतं संप्रेक्ष्य पुंडरीकाक्षमाहवे ॥ असंभ्रमं रणे भीष्मो विचकर्ष महद्भुजः ६३ उवाच चैव गोविंदमसंभ्रातेन चेतसा ॥ एहो हि पुंडरीकाक्ष
देव देवनमोऽस्तुते ६४ मामद्य सा त्वत्श्रेष्ठ पातयस्व महाहवे ॥ त्वया हि देव संग्रामे हतस्यापि ममानघ ६५ श्रेय एव परं कृष्णलोके भवति सर्वतः ॥ संभावितोऽस्मि
गोविंद त्रैलोक्येनाद्यसंयुगे ६६ प्रहरस्व यथेष्टं वैदासोऽस्मितवचानघ ॥ अन्वगेव ततः पार्थः समभिदुत्य केशवम् ६७ निजग्राह महाबाहुर्बाहुभ्यां परिगृह्य वै ॥
निगृह्यमाणः पार्थेन कृष्णो राजीवलोचनः ६८ जगामैवैनमादाय वेगेन पुरुषोत्तमः ॥ पार्थस्तु विष्टभ्य बलाच्चरणौ परवीरहा ६९ निजग्राह हृषीकेशं कथंचिद्दशमे
पदे ॥ तत एव मुवाचार्तः क्रोधपर्याकुलेक्षणम् ७० निःश्वसंतं यथानागमर्जुनः प्रणयात्सखा ॥ निवर्तस्व महाबाहो नानृतं कर्तुमर्हसि ७१ यत्त्वया कथितं पूर्वनयो
त्स्यामीति केशव ॥ मिथ्यावादी तिलोकास्त्वां कथयिष्यंति माधव ७२ ममैष भारः सर्वो हि हनिष्यामि पितामहम् ॥ शपे केशव शस्त्रेण सत्येन सुकृतेन च ७३ अंतं
यथागमिष्यामि शत्रूणां शत्रुसूदन ॥ अद्यैव पश्य दुर्धर्ष पात्यमानं महारथम् ७४ तारापतिमिवापूर्णमंतकाले यदृच्छया ॥ माधवस्तु वचः श्रुत्वा फाल्गुनस्य महा
त्मनः ७५ न किंचिदुक्तासक्रोध आरुरो हरथं पुमः ॥ तौरथस्थौ नरव्याघ्रौ भीष्मः शांतनवः पुनः ७६ ववर्ष शरवर्षेण मेघो वृष्ट्या यथाऽचलौ ॥ प्राणानादत्तयोधा
मां पिता देव वतस्तव ७७ गमस्ति भिरिवादिष्यस्ते जांसि शिशिरात्यये ॥ यथा कुरूणां सैन्यानि बभंजुर्धुधिपांडवाः ७८ तथा पांडवसैन्यानि बभंजयुधिते पिता ॥
हतविद्रुतसैन्यास्तु निरुत्साहा विचेतसः ७९ निरीक्षितुं न शेकुस्ते भीष्ममप्रतिमं रणे ॥ मध्यगतमिवादिष्यं प्रतपंतं स्वतेजसा ८० तेवध्यमाना भीष्मेण शतशोऽथ
सहस्रशः ॥ कुर्वाणं समरे कर्माण्यतिमानुषविक्रमम् ८१ वीक्षां च कूर्महाराज पांडवाभयपीडिताः ॥ तथा पांडवसैन्यानि द्राव्यमाणानि भारत ८२ त्रातारं नाध्य
गच्छंत गावः पंकगता इव ॥ पिपीलिका इव क्षुण्णा दुर्बला बलिनारणे ८३ महारथं भारत दुष्प्रकंपं शरौघिणं प्रतपंतं नरेन्द्रान् ॥ भीष्मं न शेकुः प्रतिवीक्षितुं ते शरार्चिषं
सूर्यमिवातपंतम् ८४ विष्टव्रतस्तस्य तु पांडुसेनामस्तं जगामाथ सहस्ररश्मिः ॥ ततो बलानां श्रमकर्षितानां मनोऽवहारं प्रति संबभूव ८५ ॥ इति श्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि नवमदिवसयुद्धसमाप्तौ षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

७० । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

युद्धतामिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ एकतद्विद्वितीयांतासिः एकैकैवलंमृत्युमेवाभ्येतीत्यर्थः २०।२१ संजयउवाच ॥ युध्यतामेवतेषांतुभास्करेऽस्तमुपागते ॥ संध्यासमभवद्धोरानापश्यामततोरणम् १ ततोयुधिष्ठिरोराजासंध्यासंदृश्यभारत ॥ वध्यमानं चभीष्मेणत्यक्तास्त्रंभयविह्वलम् २ स्वसैन्यंचपरावृतं पलायनपरायणम् ॥ भीष्मंचयुधिसंरब्धं पीडयंतं महारथम् ३ सोमकांश्चजितान्दृष्ट्वा निरुत्साहान्महारथान् ॥ चिंतयित्वा ततो राजा अवहारमरोचयत् ४ ततोऽवहारं सैन्यानां चक्रराजायुधिष्ठिरः ॥ तथैव तव सैन्यानामवहारो ह्यभूत्तदा ५ ततोऽवहारं सैन्यानां कृत्वा तत्र महारथाः ॥ न्यविशंत कुरुश्रेष्ठ संग्रामेक्षत विक्षताः ६ भीष्मस्य समरे कर्मचितयानास्तु पांडवाः ॥ नालभंत तदा शांतिं भीष्मबाणप्रपीडिताः ७ भीष्मोऽपि समरोजित्वा पांडवान्सहमृजयान् ॥ पूज्यमानस्तव सुतैर्वैद्यमानश्च भारत ८ न्यविशत् कुरुभिः सार्धं हृष्टरूपैः समंततः ॥ ततो रात्रिः समभवत् सर्वभूतप्रमोहिनी ९ तस्मिन् रात्रिमुखे घोरे पांडवावृष्णिभिः सह ॥ संजयाश्च दुराधर्षा मंत्राय समुपाविशन् १० आत्मानिः श्रेयसं सर्वे प्राप्तकालं महाबलाः ॥ मंत्रयामासुरव्यग्रमंत्रनिश्चयकोविदाः ११ ततो युधिष्ठिरो राजा मंत्रयित्वा चिरं नृप ॥ वासुदेवं समुद्रीक्ष्य वचनं चेदमाददे १२ कृष्णपश्य महात्मानं भीष्मं भीमपराक्रमम् ॥ गजं नलवनानीव विमृष्टं तं बलं मम १३ न चैवैनं महात्मानमुत्सहामो निरीक्षितुम् ॥ लेलिहमानं सैन्येषु प्रवृद्धमिव पावकम् १४ यथा घोरो महानागस्तक्षको वै विषोल्बणः ॥ तथा भीष्मो रणे कुद्वस्तीक्ष्णशस्त्रः प्रतापवान् १५ गृहीतचापः समरे प्रमुंचान्निशिताञ्छरान् ॥ शक्योजेतुं यमः कुद्धो वज्रपाणिश्च देवराट् १६ वरुणः पाशभृच्चापिसगदो वाधनेश्वरः ॥ न तु भीष्मः सुसंकुद्धः शक्योजेतुं महाहवे १७ सोऽहमेवंगते कृष्णनिमग्नः शोकसागरे ॥ आत्मनो बुद्धिदौर्बल्याद्भीष्ममासाद्य संयुगे १८ वनं यास्यामि दुर्धर्षश्रेयोवैतत्र मे गतं ॥ न युद्धं रोचते कृष्ण हंति भीष्मो हि नः सदा १९ यथा प्रज्वलितं वह्निं पतंगः समभिद्रवन् ॥ एकतामृत्युमभ्येतितथाऽहं भीष्ममायिवान् २० क्षयं नीतोऽस्मि वाष्णे यराज्यहेतोः पराक्रमी ॥ भ्रातरश्चैव मे शूराः सायकैर्भृशपीडिताः २१ मत्कृते भ्रातृसौहार्दाद्राज्यभ्रष्टावनं गताः ॥ परिक्षिष्टा तथा कृष्णामत्कृते मधुसूदन २२ जीवितं बहु मन्येऽहं जीवितं ह्यद्य दुर्लभम् ॥ जीवितस्याद्यशेषेण चरिष्ये धर्ममुत्तमम् २३ यदि तेऽहमनुग्राह्यो भ्रातृभिः सह केशव ॥ स्वधर्मस्याविरोधेन हितं व्याहरकेशव २४ एवं श्रुत्वा वचस्तस्य कारुण्याद्बहुविस्तरम् ॥ प्रत्युवाच ततः कृष्णः सांत्वयानो युधिष्ठिरम् २५ धर्मपुत्रविषादं त्वं मा कृथाः सत्यसंगर ॥ यस्य ते भ्रातरः शूरा दुर्जयाः शत्रुसूदनाः २६ अर्जुनो भीमसेनश्च वाय्वग्निसमतेजसौ ॥ माद्रीपुत्री च विक्रांतौ त्रिदशानामिवेश्वरौ २७ मां वानियुंक्ष्व सौहार्दाद्योत्स्ये भीष्मेण पांडव ॥ त्वत्प्रयुक्तो महाराज किं न कुर्यां महाहवे २८ हनिष्यामि रणे भीष्ममाहूय पुरुषर्षभम् ॥ पश्यतां धार्तराष्ट्राणां यदि नेच्छति फाल्गुनः २९ यदि भीष्मे हेतुं वीरे जयं पश्यसि पांडव ॥ हंताऽस्म्येकरथेनाद्य कुरुवृद्धं पितामहम् ३० पश्य मे विक्रमं राजन्महर्षे द्रस्येव संयुगे ॥ विमुंचंतं महास्त्राणि पातयिष्यामि तं रथात् ३१

११ अद्येदानीं १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।३१

१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ विपरीतः कुद्वेषु पराक्रमी गतस्तत्त्वो गतबुद्धिः २०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

यः शत्रुः पांडुपुत्राणां मच्छत्रुः सन संशयः ॥ मदर्थं भवदीयायेयेमदीयास्तवैवते ३२ तव भ्राता मम सखा संबंधी शिष्य एव च ॥ मां सान्युत्कृत्य दास्यामि फाल्गुनार्थं महीपते ३३ एष चापि न व्याघ्रो मत्कृते जीवितं त्यजेत् ॥ एष नः समयस्तात तारये मपरस्परम् ३४ समानियुंक्ष्व राजेंद्र यथायोद्धा भवाम्यहम् ॥ प्रतिज्ञातमुपप्लव्येत तत्पार्थेन पूर्वतः ३५ घातयिष्यामि गां गेयमिति लोकस्य संनिधौ ॥ परिरक्ष्यमिदं तावद्वचः पार्थस्य धीमतः ३६ अनुज्ञातं तु पार्थेन मया कार्यं न संशयः ॥ अथ वा फाल्गुनस्यैव भारः परिमितोरणे ३७ सह निष्यतिसंग्रामे भीष्मं परपुरंजयम् ॥ अशक्यमपि कुर्याद्विरणे पार्थः समुद्यतः ३८ त्रिदशान्वासमुयुक्तान्सहितान्दैत्यदानवैः ॥ निहन्यादर्जुनः संख्येकिमुभीष्मं नराधिप ३९ विपरीतो महावीर्यो गतस्तत्त्वोऽल्पजीवनः ॥ भीष्मः शांतनवो नूनं कर्तव्यं नावबुध्यते ४० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि माधव ॥ सर्वे ह्येते न पर्याप्तास्तव वेगविधारणे ४१ नियतं समवाप्स्यामि सर्वमेतद्यथेप्सितम् ॥ यस्य मे पुरुषव्याघ्र भवान्पक्षे व्यवस्थितः ४२ सेंद्रान्पिरणे देवान् जयेयं जयतां वर ॥ त्वयानाथेन गोविंद किमुभीष्मं महारथम् ४३ न तु त्वामनृतं कर्तुमुत्सहे स्वात्मगौरवात् ॥ अयुध्यमानः साहाय्यं यथोक्तं कुरु माधव ४४ समयस्तु कृतः कश्चिन्मम भीष्मेण संयुगे ॥ मंत्रयिष्ये तवार्थाय न तु योत्स्ये कथंचन ४५ दुर्योधनार्थं योत्स्यामि सत्यमेतदिति प्रभो ॥ सहिराज्यस्य मे दाता मंत्रस्यैव च माधव ४६ तस्माद्देव तं भूयो वधोपायार्थं मात्मनः ॥ भवता सहिताः सर्वे प्रयाम मधुसूदन ४७ तद्वयं सहिता गत्वा भीष्ममाशुनरोत्तमं ॥ न चिरात्सर्वे वाष्णेयं मंत्रं पृच्छाम कौरवं ४८ सवक्ष्यति हितं वाक्यं सत्यमस्मान् जनार्दन ॥ यथा च वक्ष्यते कृष्ण तथा कर्ताऽस्मि संयुगे ४९ स नोजयस्य दाता स्यान्मंत्रस्य च दृढव्रतः ॥ बालाः पित्रा विहिनाश्च तेन संवर्धिता वयम् ५० तंचेत्पितामहं वृद्धं हंतुमिच्छामि माधव ॥ पितुः पितरमिष्टं च धिगस्तु क्षत्रजीविकाम् ५१ ॥ संजय उवाच ॥ ततोऽब्रवीन्महाराज वाष्णेयः कुरुनंदनं ॥ रोचते मे महाप्राज्ञ राजेंद्र तव भाषितम् ५२ देवव्रतः कृती भीष्मः प्रेक्षितेनापि निर्दहेत् ॥ गम्यतां स वधोपायं प्रष्टुं सागरगासुतः ५३ वक्तुमर्हति सत्यं सत्वया पृष्ठो विशेषतः ॥ ते वयं तत्र गच्छामः प्रष्टुं कुरुपितामहम् ५४ गत्वा शांतनवं वृद्धं मंत्रं पृच्छाम भारत ॥ स वो दास्यति मंत्रं यं तेन योत्स्यामहे परान् ५५ एवमा मंत्रयते वीराः पांडवाः पांडुपूर्वजम् ॥ जग्मुस्ते सहिताः सर्वे वासुदेवश्च वीर्यवान् ५६ विमुक्तशस्त्रकवचा भीष्मस्य स दनं प्रति ॥ प्रविश्य च तदा भीष्मं शिरोभिः प्रणिपेदिरे ५७ पूजयंतो महाराज पांडवा भरतर्षभम् ॥ प्रणम्य शिरसा चैनं भीष्मं शरणमभ्ययुः ५८ तानुवाच महाबाहु भीष्मः कुरुपितामहः ॥ स्वागतं तव वाष्णेय स्वागतं ते धनं जय ५९ स्वागतं धर्मपुत्राय भीमाय यमयोस्तथा ॥ किं वा कार्यं करोम्यद्युष्माकं प्रीतिवर्धनम् ६० सर्वात्मनाऽपि कर्ताऽस्मि यदपि स्यात्सुदुष्करम् ॥ तथा ब्रुवाणं गां गेयं प्रीतियुक्तं पुनः पुनः ६१ उवाच राजा दीनात्मा प्रीतियुक्तमिदं वचः ॥ कथं जयेम सर्वज्ञ कथं राज्यं लभेम हि ६२

६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१

॥१३६॥

प्रजानांसंशयो न स्यात्कथं तन्मेवदप्रभो ॥ भवान्नहिनो वधोपायं ब्रवीतु स्वयमात्मनः ६३ भवंतं समरे वीरविषहेमकथं वयम् ॥ न हिते सूक्ष्ममप्यस्ति रंघं कुरुपि
तामह ६४ मंडलेनैव धनुषादृश्यसे संयुगे सदा ॥ आददानं संदधानं विकर्षतं धनुर्न च ६५ पश्यामस्त्वां महाबाहोरथे सूर्यमिवापरम् ॥ रथाश्च नरनागानां हि
तारं परवीरहन् ६६ कोऽथ वोत्सहते जेतुं त्वां पुमान् भरतर्षभ ॥ वर्षताशरवर्षाणि संयुगे वै शंसकृतम् ६७ क्षयं न ताहि पृतना संयुगे महती मम ॥ यथा युधिजयेम
त्वां यथाराज्यं भृशं मम ६८ मम सैन्यस्य च क्षेमं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ ततोऽब्रवीच्छातनवः पांडवान् पांडुपूर्वजः ६९ न कथंचन कौंतेय मयि जीवति संयुगे ॥ जयो
भवति सर्वज्ञस्य मे तद्ब्रवीमि ते ७० निर्जिते मयि युद्धे न रणे जेष्यथ पांडवाः ॥ क्षिप्रं मयि प्राहरध्वं दीच्छथ रणे जयम् ७१ अनुजानामिव पार्थाः प्रहरध्वं यथा सुखं ॥
एवं हि सुकृतं मन्ये भवतां विदितो ह्यहम् ७२ हते मयि हतं सर्वं तस्मादेवं विधीयताम् ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि तस्मादुपायं नो यथा युद्धे जयेम हि ७३ भवंतं समरे
कुद्वंद्वं हस्तमिवांतकं ॥ शक्यो वज्रधरो जेतुं वरुणोऽथ यमस्तथा ७४ न भवान्समरेश कयः सेंद्रैरपि सुरासुरैः ॥ भीष्म उवाच ॥ सत्यमेतन्महाबाहो यथा वदसि
पांडव ७५ नाहं जेतुं रणेश कयः सेंद्रैरपि सुरासुरैः ॥ आतशस्त्रोरणे यतोऽगृहीतवरकामुकः ७६ ततो मां न्यस्तशस्त्रं तु एते हन्युर्महारथाः ॥ निक्षिप्तश
स्त्रे पतिते विमुक्तकवचध्वजे ७७ द्रवमाणे च भीते च तवास्मीति च वादिनि ॥ स्त्रियां स्त्रीनाम धेये च विकले चैकपुत्रिणि ७८ अप्रशस्ते न रे चैव न युद्धं रोचते
मम ॥ इमं मे शृणुराजेंद्र संकल्पं पूर्वचितितम् ७९ अमंगल्यध्वजं दृष्ट्वा न युध्येयं कदाचन ॥ य एष द्रौपदो राजंस्तव सैन्ये महारथः ८० शिखंडी समराम
र्षी शूरश्च समितिजयः ॥ यथाऽभवच्च स्त्रीपूर्वपश्चात्पुंस्त्वं समागतः ८१ जानंति च भवंतोऽपि सर्वमेतद्यथा तथम् ॥ अर्जुनः समरेशूरः पुरस्कृत्य शिखंडिनम् ८२
मामेव विशिखैस्तीक्ष्णैरभिद्रवतु दंशितः ॥ अमंगल्यध्वजे तस्मिन् स्त्रीपूर्वच विशेषतः ८३ न प्रहर्तुमभीप्साभिगृहीतेषुः कथंचन ॥ तदंतरं समासाद्य पांडवो
मांधनं जयः ८४ शरैर्घातयतु क्षिप्रं संमंतां द्ररतर्षभ ॥ न तं पश्यामि लोकेषु मां हन्याद्यः समुद्यतम् ८५ ऋते कृष्णान् महाभागात् पांडवा द्वाधनं जयात् ॥ एष
तस्मात्पुरोधायकं चिदन्यं ममाग्रतः ८६ आतशस्त्रोरणे यतोऽगृहीतवरकामुकः ॥ मां पातयतु बीभत्सुरेवं तव जयो भुवम् ८७ एतत्कुरुष्व कौंतेय यथोक्तं मम सु
व्रत ॥ संग्रामे धार्तराष्ट्रांश्च हन्याः सर्वान्समागतान् ८८ ॥ संजय उवाच ॥ ते तु ज्ञात्वा ततः पार्था जग्मुः स्वशिविरं प्रति ॥ अभिवाद्य महात्मानं भीष्मं कुरु
पितामहम् ८९ तथोक्तवति मां गेये परलोकाय दीक्षिते ॥ अर्जुनो दुःखसंतप्तः स ग्रीडमिदमब्रवीत् ९० गुरुणा कुरुवृद्धेन कृतप्रज्ञेन धीमता ॥ पितामहे न संग्रामे
कथं योद्धाऽस्मि माधव ९१ क्रीडता हि मया बाल्ये वासुदेव महामनाः ॥ पांसुरुषितमात्रेण महात्मा परुषीकृतः ९२

पुरुषीकृतः कृत्तः ९२

९१/९४/९५/ ९६ युद्धदुर्मंदं युद्धोत्सुकं ९७ गमिष्यति वमज्ञयं भीष्महतिशेषः ९८ । ९९ । १०० आततायिनमित्यस्य वातकमिति विशेषणमन्येभ्य आततायिभ्योऽप्यवच्छेदायोक्तं १ । २ निधनं

यस्याहमधिरुह्यां किं बालः किल गदाग्रज ॥ तातेत्यवोचं पितरं पितुः पांडोर्महात्मनः ९३ नाहं तातस्तव पितुस्ततोऽस्मितवभारत ॥ इति मामब्रवीद्बाल्येयः
सवध्यः कथं मया ९४ कामं वध्यतु सैन्यं मे नाहं योत्स्ये महात्मना ॥ जयो वाऽस्तु वधो वामे कथं वा कृष्णमन्यसे ९५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ प्रतिज्ञाय वधं जिष्णोपुरा
भीष्मस्वसंयुगे ॥ क्षत्रधर्मो स्थितः पार्थ कथं नैनं हनिष्यसि ९६ पातयेन्न रथात्पार्थ क्षत्रियं युद्धदुर्मदम् ॥ नाहं त्वा युधिगां गेयं विजयस्ते भविष्यति ९७ दृष्टमेत
त्पुरादेवैर्गमिष्यति यमक्षयम् ॥ यद्दृष्टं हि पुरा पार्थ तत्तथानतदन्यथा ९८ न हि भीष्मं दुराधर्षं व्याताननमिवांतकम् ॥ त्वदन्यः शक्रुयाद्यो दुमपि वज्रधरः स्वयम्
९९ जहि भीष्मं स्थिरो भूत्वा शृणु चेदं वचो मम ॥ यथोवाच पुराशक्रं महाबुद्धिर्बृहस्पतिः १०० ज्यायां समपि चेद्दृष्टं गुणैरपि समन्वितम् ॥ आततायिनमायांतं
हन्याद्वा तत्कमात्मनः १०१ शाश्वतोऽयं स्थितो धर्मः क्षत्रियाणां धनं जय ॥ योद्धव्यं रक्षितव्यं च यष्टव्यं चानमूयुभिः १०२ ॥ अर्जुन उवाच ॥ शिखंडी निधनं
कृष्णभीष्मस्य भविता भुवम् ॥ दृष्ट्वैव हि सदा भीष्मः पांचाल्यं विनिवर्तते १०३ ते वयं प्रमुखे तस्य पुरस्कृत्य शिखंडिनम् ॥ गां गेयं पातयिष्याम उपायेनेति मे मतिः
१०४ अहमन्यान्महेष्वासान्वारयिष्यामि सायकैः ॥ शिखंड्यपि युधांश्चैवं भीष्ममेवाभियोधयेत् १०५ श्रुतं हि कुरुमुख्यस्य नाहं हन्यां शिखंडिनम् ॥ कन्या
ह्येषा पुरा भूत्वा पुरुषः समपद्यत १०६ इत्येवं निश्चयं कृत्वा पांडवाः सह माधवाः ॥ अनुमान्य महात्मानं प्रययुर्हृष्टमानसाः ॥ शयनानियथा स्वानि भोजिरे पुरुषर्षभाः
१०७ इति श्रीम. भी. भीष्मवधप. नवमदिवसावहारोत्तरमंत्रे सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं शिखंडी गां गेयमभ्यवर्तत संयुगे ॥
पांडवांश्च कथं भीष्मस्तन्ममाचक्ष्व संजय १ ॥ संजय उवाच ॥ ततस्ते पांडवाः सर्वे सूर्यस्योदयनं प्रति ॥ ताडयमाना सुभेरीषु मृदंगेष्वानकेषु च २ ध्मायत्सु दाधिव
र्णेषु जलजेषु संमततः ॥ शिखंडिनं पुरस्कृत्य निर्याताः पांडवा युधि ३ कृत्वा ब्यूहं महाराज सर्वशत्रुनिर्बहणम् ॥ शिखंडी सर्वसैन्यानामग्र आसीद्विशं पते ४ चक्र
क्षौततस्तस्य भीमसेन धनं जयौ ॥ पृष्ठतो द्रौपदेयाश्च सौभद्रश्चैव वीर्यवान् ५ सात्यकिश्चेकितानश्च तेषां गोप्ता महारथः ॥ धृष्टद्युम्नस्ततः पश्चात्पंचालैरभिरक्षितः
६ ततो युधिष्ठिरो राजाय माभ्यां सहितः प्रभुः ॥ प्रययौ सिंहनादेन नादयन् भरतर्षभ ७ विराटस्तु ततः पश्चात्स्वेन सैन्येन संवृतः ॥ दुपदश्च महाबाहो ततः पश्चादु
पाद्रवत् ८ केकया भ्रातरः पंचदृष्टकेतुश्च वीर्यवान् ॥ जघनं पालयामासुः पांडुसैन्यस्य भारत ९ एवं व्यूहमहासैन्यं पांडवास्तववाहिनीम् ॥ अभ्यद्रवंत संग्रामे
त्यक्त्वा जीवितमात्मनः १० तथैव कुरवो राजन् भीष्मं कृत्वा महारथम् ॥ अग्रतः सर्वसैन्यानां प्रययुः पांडवान् प्रति ११ पुत्रैस्तव दुराधर्षो रक्षितः सुमहाबलैः ॥
ततो द्रोणो महेश्वासः पुत्रश्चास्य महाबलः १२ निधनहेतुः ३।४।५। ६ । १०७ ॥ इति भी. भी. भी. सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ कथमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२

11906N

॥१३७॥

40

कयमिति १।२।३।४।५।६।७ समितिजयःसंग्राभजित् समितियुद्धे ८।९।१०

११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ द्रवतेद्रावयति २०।२१ गतिवामआश्रयमितियावत् स्थानेभवस्थाने २२।२३।२४।२५।२६ आह्निकदिवसकार्य २७ शेष्ठे
 नहिभीष्ममहेष्वासंपांडवाःपांडुपूर्वज ॥ अशकुवत्रणेजेतुपाशहस्तमिवातकम् ११ अथोपायान्महाराजसव्यसार्चीधनंजयः ॥ त्रासयत्रथिनःसर्वान्विभित्सुरपरा
 जितः १२ सिंहवद्विनदुच्चैर्धनुर्ज्याविक्षिपन्मुहुः ॥ शरौघान्विसृजन्पार्थोव्यचरत्कालवद्रणे १३ तस्यशब्देनवित्रस्तास्तावकाभरतर्षभ ॥ सिंहस्येवमृगारा
 जनव्यद्रवंतमहाभयात् १४ जयंतंपांडवंदृष्ट्वात्वत्सैन्यंचाभिपीडितम् ॥ दुर्योधनस्ततोभीष्ममब्रवीद्दृशपीडितः १५ एषपांडुसुतस्तातश्वेताश्वःकृष्णसारथिः ॥
 दहतेमामकान्सर्वान्कृष्णवर्मेवकाननम् १६ पश्यसैन्यानिगांगेयद्रवमाणानिसर्वशः ॥ पांडवेनयुधाश्रेष्ठकाल्यमानानिसंयुगे १७ यथापशुगणान्पालःसंकाल
 यतिकानने ॥ तथेदंमामकंसैन्यंकाल्यतेशुतापन १८ धनंजयशरैर्मग्नद्रवमाणंततस्ततः ॥ भीमोऽप्येवंदुराघर्षोविद्रावयतिमेवलम् १९ सात्यकिश्चेकितानश्च
 माद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ अभिमन्युःसुविक्रांतोवाहिनींद्रवतेमम २० दृष्टुमुग्रस्तथाशूरोराक्षसश्चघटोत्कचः ॥ व्यद्रावयेतांसहसासैन्यंमममहारेणे २१ वध्यमानस्यसै
 न्यस्यसर्वैरेतैर्महारथैः ॥ नान्यांगतिंप्रपश्यामिस्थानियुद्धेचभारत २२ ऋतेत्वापुरुषव्याघ्रदेवतुल्यपराक्रमम् ॥ पर्याप्तस्तुमवानशीघ्रंपीडितानांगतिर्भव २३ एवमुक्तो
 महाराजपितादेवतस्तव ॥ चिंतयित्वामुहूर्ततुल्वानिश्चयमात्मनः २४ तवसंधारयन्पुत्रमब्रवीच्छांतनोःसुतः ॥ दुर्योधनविजानीहिस्थिरोभूत्वाविशंपते २५
 पूर्वकालंतवमयाप्रतिज्ञातंमहाबल ॥ हत्वादशसहस्राणिक्षत्रियाणामहात्मनाम् २६ संग्रामाद्वपयातव्यमेतत्कर्मममाह्निकम् ॥ इतितत्कृतवांश्चाहंयथोक्तंभरतर्षभ
 २७ अद्यचापिमहत्कर्मप्रकरिष्येमहाबल ॥ अहंवाञ्छहतःशेष्येहनिष्येवाऽद्यपांडवान् २८ अद्यतेपुरुषव्याघ्रप्रतिमोक्ष्येऋणंतव ॥ भर्तृपिंडकृतंराजन्निहतःपृतना
 मुखे २९ इत्युक्त्वाभरतश्रेष्ठक्षत्रियान्प्रवपच्छरैः ॥ आससाददुराघर्षःपांडवानामनीकिनी ३० अनीकमध्येतिष्ठंतंगंगेयंभरतर्षभ ॥ आशीविषमिवकुद्वंपांडवाःप्र
 त्यवारयन् ३१ दशमेऽहनिभीष्मस्तुदर्शयन्शक्तिमात्मनः ॥ राजनशतसहस्राणिसोवधीत्कुरुनंदन ३२ पंचालानांचयेश्रेष्ठाराजपुत्रामहारथाः ॥ तेषामादत्ततेजांसि
 जलंसूर्यइवांशुभिः ३३ हत्वादशसहस्राणिकुंजराणांतरस्विनाम् ॥ सारोहाणामहाराजहयानांचायुतंतथा ३४ पूर्णेशतसहस्रेद्रेपादातानानरोत्तमः ॥ प्रज
 ज्वालरणेभीष्मोविधूमइवपावकः ३५ नचैनंपांडवेयानांकेचिच्छेकुर्निरीक्षितुं ॥ उत्तरंमार्गमास्थायतपंतमिवभास्करम् ३६ तेषांपांडवेयाःसंख्यामहेष्वासेनपी
 डिताः ॥ वधायाभ्यद्रवन्भीष्मंसृजयाश्चमहारथाः ३७ संयुद्धमानोबहुभिर्भीष्मःशांतनवस्तथा ॥ अवकीर्णोमहामेरुःशैलोमेघैरिवावृतः ३८ पुत्रास्तुतवगांगेयं
 समंतात्पर्यवारयन् ॥ महत्यासेनयासार्द्धततौयुद्धमवर्तत ३९ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिभीष्मदुर्योधनसंवादेनवाधिकशततमोऽध्यायः ॥१०९॥
 स्वप्स्यामि २८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९॥ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपिनवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ॥

अर्जुनवाते १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ रमसंकृतोत्साहं २८।२९।३०।३१।३२।३३ प्रलयानिवप्रलयकालीना

॥ संजयउवाच ॥ अर्जुनस्तुरणेराजन्ट्टाभीष्मस्यविक्रमम् ॥ शिखंडिनमथोवाचसमभ्येहिपितामहम् १ नचापिभीस्त्वयाकार्याभीष्मादद्यकथंचन ॥ अह
 मेनंशरैस्तीक्ष्णैःपातयिष्येरथोत्तमात् २ एवमुक्तस्तुपार्थेनशिखंडीभरतर्षभ ॥ अभ्यद्रवतगांगेयंश्रुत्वापार्थस्यभाषितम् ३ दृष्टुमुग्रस्तथाराजन्सौभद्रश्चमहारथः ॥
 हृष्टावाद्रवतांभीष्मंश्रुत्वापार्थस्यभाषितम् ४ विराट्पदौवृद्धौकुंतिभोजश्चदर्शितः ॥ अभ्यद्रवतगांगेयंपुत्रस्यतवपश्यतः ५ नकुलःसहदेवश्चधर्मराजश्चवीर्य
 वान् ॥ तथेतराणिसैन्यानिसर्वाण्येवविशंपते ६ समाद्रवंतगांगेयंश्रुत्वापार्थस्यभाषितम् ॥ प्रत्युद्युस्तावकाश्चसमेतांस्तान्महाराथान् ७ यथाशक्तियथोत्सा
 हंतन्मेनिगदतःशृणु ॥ चित्रसेनोमहाराजचेकितानंसमभ्ययात् ८ भीष्मप्रेप्सुरणेयांतंवृषंव्याघ्रशिथुर्यथा ॥ दृष्टुमुग्रमहाराजभीष्मांतिकमुपागतम् ९ त्वरमा
 णंरणेयतंकृतवर्मान्यवारयत् ॥ भीमसेनंसंकुद्वंगांगेयस्यवधैषिणम् १० त्वरमाणोमहाराजसौमदतिर्न्यवारयत् ॥ तथैवकुलंशूरंकिरंतंसायकान्बहून् ११ विक
 र्णोवारयामासइच्छन्भीष्मस्यजीवितम् ॥ सहदेवंतथाराजन्यांतंभीष्मरथंप्रति १२ वारयामाससंकुद्वःकृपःशारद्वतौयुधि ॥ राक्षसंकूरकर्माणंभीमसेनिमहाब
 लम् १३ भीष्मस्यनिधनंप्रेप्सुर्मुखोऽभ्यद्रवद्वली ॥ सात्यकिंसमरेयांतंतवपुत्रोन्यवारयत् १४ अभिमन्युमहाराजयांतंभीष्मरथंप्रति ॥ सुदक्षिणोमहाराज
 कांबोजःप्रत्यवारयत् १५ विराट्पदौवृद्धौसमेतावरिमर्दनौ ॥ अश्वत्थामाततःकुद्वोवारयामासभारत १६ तथापांडुसुतंज्येष्ठंभीष्मस्यवधकांक्षिणं ॥ भारद्वा
 जोरणेयतोधर्मपुत्रमवारयत् १७ अर्जुनंरभसंयुद्धेपुरस्कृत्यशिखंडिनम् ॥ भीष्मप्रेप्सुमहाराजभासयंतंदिशोदश १८ दुःशासनोमहेष्वासोवारयामाससंयुगे ॥
 अन्येचतावकायोधाःपांडवानामहारथान् १९ भीष्मस्याभिमुखान्यातान्वारयामासुराहवे ॥ दृष्टुमुग्रस्तुसैन्यानिप्राक्रोशंस्तुपुनःपुनः २० अभ्यद्रवतसंरब्धो
 भीष्ममेकंमहारथः ॥ एषोऽर्जुनोरणेभीष्मंप्रयातिकुरुनंदनः २१ अभ्यद्रवतमामैष्ठभीष्मोहिप्राप्स्यतेनवः ॥ अर्जुनंसमरेयोदुनोत्सहेतापिवासवः २२ किमुभी
 ष्मोरणेवीरागतसत्त्वोऽल्पजीवितः ॥ इतिसेनापतेःश्रुत्वापांडवानामहारथाः २३ अभ्यद्रवंतसंहृष्टागांगेयस्यरथंप्रति ॥ आगच्छमानान्समरेवार्योधान्प्रलया
 निव २४ अवारयंतसंहृष्टास्तावकाःपुरुषर्षभाः ॥ दुःशासनोमहाराजभयंत्यक्त्वामहारथः २५ भीष्मस्यजीविताकांक्षीधनंजयमुपाद्रवत् ॥ तथैवपांडवाः
 शूरागांगेयस्यरथंप्रति २६ अभ्यद्रवंतसंग्रामेतवपुत्रान्महारथाः ॥ तत्राहुतमपश्यामचित्ररूपंविशंपते २७ दुःशासनरथंप्राप्ययत्पार्थोनात्यवर्तत ॥
 यथावारयतेवेलाक्षुब्धतोयमहार्णवम् २८ तथैवपांडवंकुद्वंतवपुत्रोन्यवारयत् ॥ उभौतौरथिनाश्रेष्ठाबुभौभारतदुर्जयो २९ उभौचंद्रार्कसदृशौकांत्यादी
 हयाचभारत ॥ तथातौजातसंरंभावन्योन्यवधकांक्षिणौ ३०
 निव २४।२५।२६ अर्जुनंअमृतपूर्व २७।२८।२९।३०

विव्याधनिशितैस्तीक्ष्णैः कंकपत्रैरजिह्वैः ॥ तयोः समभवद्युद्धं भीष्महेतोर्महाहवे ४३ अन्योन्यातिशयेयुक्तं यथावृत्रमहेन्द्रयोः ॥ भीमसेनं तथायातं भीष्मप्रतिम
हारथम् ४४ भूरिश्रवाभ्ययातूर्णतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ सौमदतिरथो भीममाजघानस्तनांतरे ४५ नाराचेन सुतीक्ष्णेन रुक्मपुंखेन संयुगे ॥ उरःस्थेन ब
भौतेन भीमसेनः प्रतापवान् ४६ स्कंदशक्त्या यथाकौचः पुरानृपातिस्तम ॥ तौ शरान्मूर्धसंकाशान्कर्मारपरिमाजितान् ४७ अन्योन्यस्पर्शे कुदौ चिक्षिपातेन र
र्षभौ ॥ भीमो भीष्मवधाकांक्षी सौमदतिमहारथम् ४८ तथा भीष्मजयेद्युधुः सौमदतिस्तु पांडवम् ॥ कृतप्रतिकृत्येतौ योधयामास तूरणे ४९ युधिष्ठिरं तु कौंते
यं महत्यासेनयावृत्तम् ॥ भीष्माभिमुखमायातं भारद्वाजो न्यवारयत् ५० द्रोणस्य रथनिर्घोषं पर्जन्यनिनदोपमम् ॥ श्रुत्वा प्रभद्रकाराजं समकंपंतमारिष ५१
सासेनामहतीराजन्पांडुपुत्रस्य संयुगे ॥ द्रोणेन वारिताय तान च चालपदात्पदम् ५२ चेकितानं रणे यतं भीष्मं प्रतिजनेश्वर ॥ चित्रसेनस्तव सुतः क्रुद्धरूपमवा
रयत् ५३ भीष्महेतोः पराक्रांतश्चित्रसेनः पराक्रमी ॥ चेकितानं परं शक्त्या योधयामास भारत ५४ तथैव चेकितानोऽपि चित्रसेनमवारयत् ॥ तद्युद्धमासीत्सु मह
तयोस्तत्र समागमे ५५ अर्जुनो वार्यमाणस्तु बहुशस्तत्र भारत ॥ विमुखीकृत्य पुत्रं ते सेनातवममर्दह ५६ दुःशासनोऽपि परयाशक्त्या पार्थमवारयत् ॥ कथं भी
ष्मं न नो हन्यादिति निश्चित्य भारत ५७ सावध्यमाना समरे पुत्रस्य तव वाहिनी ॥ लोड्यते राधिभिः श्रेष्ठैस्तत्र तत्रैव भारत ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि
भी० द्वंद्वयुद्धे एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ संजय उवाच ॥ अथ वीरो महेश्वासो मत्तवारणविक्रमः ॥ समादाय महच्चापं मत्तवारणवारणम् १ विधु
न्वानो नरश्रेष्ठो द्रावयाणो वरूथिनीम् ॥ पृतनां पांडवेयानां गहमानो महाबलः २ निमित्तानि निमित्तज्ञः सर्वतो विक्ष्य वीर्यवान् ॥ प्रतपंतमनीकानि द्रोणः पुत्रमभा
षत् ३ अयं हि दिवसस्तात यत्र पार्थो महाबलः ॥ जिघांसुः समरे भीष्मं परं यत्नं करिष्यति ४ उत्पतंति हि मेवाणाधनुः प्रस्फुरतीव च ॥ योगमस्त्राणि गच्छंति क्रूरे मे
वर्तते मतिः ५ दिक्ष्वशांतानि घोराणि व्याहरंति मृगद्विजाः ॥ नीचैर्यद्भानिलीयंते भारतानां च मुंप्रति ६ नष्टप्रभ इवादिभ्यः सर्वलो लोहितादिशः ॥ रसते व्यथते
भूमिः कंपतीव च सर्वशः ७ कंकगृधाबलाकाश्च व्याहरंति मुहुर्मुहुः ॥ शिवाश्चैवाशिवा घोरावेदयंत्यो महद्भयम् ८ पपात महती चोल्कामध्येनादित्यमंडलात् ॥
सकबंधश्च परिघो भानुमावृत्य तिष्ठति ९ परिवेषस्तथाघोरश्चंद्रभास्करयोरभूत् ॥ वेदयानो भयंघोरं राजा देहावकर्तनम् १० देवतायतनस्थाश्च कौरवद्रस्य देव
ताः ॥ कंपंते च हसंते च नृत्यंति च रुदांति च ११ अपसव्यं ग्रहाश्च कुरलक्ष्माणं दिवाकरम् ॥ अवाक् शिराश्च भगवानुपातिष्ठत चंद्रमाः १२ ॥ अध्यायः ॥ १११ ॥ अथेति
१ । २ । ३ । ४ । ५ घोराणि भयंकराणि अशांतानि अनुपरतानि ६ रसते शब्दायते व्यथते विभेतीव कंपत इव च ७ । ८ । ९ । १० । ११ अलक्ष्माणं प्रचंडलक्षणलक्षितं अवाक् शिराश्च भगवानुपातिष्ठत चंद्रमाः १२

१३ । १४ आस्थाय आलंभ्य १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० अस्त्रसमारंभः उद्यममात्रेण तत्पूर्ववदस्त्राणामुपस्थितिः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ हेतुप्रउपजी
वपूषिचनरेद्राणां विगताभानिलक्ष्ये ॥ धार्तराष्ट्रस्य सैन्येषु न च भ्राजंति दंशिताः १३ सेनयोरुभयोश्चापिसमं ताच्छ्रुयते महान् ॥ पांचजन्यस्य निर्घोषो गार्गीवस्य
चनिःस्वनः १४ ध्रुवमास्थाय बीभत्सुरुतमास्त्राणिसंयुगे ॥ अपास्यान्यान् रणे यो धानभ्येष्यति पितामहम् १५ तृष्यंति रोमकूपाणि सीदतीव च मे मनः ॥ चिंतयि
त्वामहाबाहो भीष्मार्जुन समागमम् १६ तंचेह निरुतिप्रज्ञं पांचाल्यं पापचेतसम् ॥ पुरस्कृत्य रणे पार्थो भीष्मस्या यो धनंगतः १७ अब्रवीच्च पुरा भीष्मो नाहं न्याशि
खंडिनम् ॥ स्त्रीहोषाविहिताधात्रा देवाच्च स पुनः पुमान् १८ अमंगल्यध्वजश्चैव याज्ञसे निर्महाबलः ॥ न चामंगलिके तस्मिन् प्रहरे दापगासुतः १९ एतद्विचिंतयान
स्य मज्जासीदति मे भृशम् ॥ अभ्युद्यतोरणे पार्थः कुरुवृद्धमुपाद्रवत् २० युधिष्ठिरस्य चक्रो धो भीष्मश्चार्जुनसंगतः ॥ मम चास्त्रसमारंभः प्रजानामशिवंध्रुवम् २१
मनस्वी बलवान् शूरः कृतास्त्रोलघुविक्रमः ॥ दूरपाती दृढेषु श्वनिमित्तज्ञश्च पांडवः २२ अजेयः समरे चापि देवैरपि सवासवैः ॥ बलवान् बुद्धिमान् शैवजितकेशो युधांवरः
२३ विजयी चरणे नित्यं भैरवास्त्रश्च पांडवः ॥ तस्य मार्गं परिहरन् द्रुतंगच्छयत व्रत २४ पश्याद्यैतन्महाघोरे संयुगे वैशसं महत् ॥ हेमचित्राणि शूराणां महांति च शुभानि
च २५ कवचान्यवदीर्य तैश्चैः सन्नतपर्वभिः ॥ छिद्यंते च ध्वजा ग्राणितो मराश्च धनूंषि च २६ प्रासादश्च विमलास्तीक्ष्णाः शक्तयश्च कनकोज्ज्वलाः ॥ वैजयंत्यश्चना
गानांसंकुद्धेन किरीटिना २७ नायं संरक्षितुं कालः प्राणान्पुत्रोपजीविभिः ॥ याहिस्वर्गं पुरस्कृत्य यशसे विजयाय च २८ रथनागहयावर्तमिहाघोरांसुदुर्गमाम् ॥
रथेन संग्रामनदीं तरत्येष कपिध्वजः २९ ब्रह्मण्यतादमोदानंतपश्च चरितं महत् ॥ इहैव दृश्यते पार्थ भ्रातायस्य धनंजयः ३० भीमसेनश्च बलवान् माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥
वासुदेवश्च वार्ष्णेयो यस्य नाथो व्यवस्थितः ३१ तस्यैष मन्युप्रभवो धार्तराष्ट्रस्य दुर्मतेः ॥ तपोदग्धशरीरस्य कोपो दहति भारतम् ३२ एष संदृश्यते पार्थो वासुदेवव्य
पाश्र्वयः ॥ दारयन् सर्वसैन्यानि धार्तराष्ट्राणिसर्वशः ३३ एतदालोक्य ते सैन्यं क्षोभ्यमाणं किरीटिना ॥ महोर्मि न दं सुमहतिमिनेव महाजलम् ३४ हाहा किल किला
शब्दाः श्रूयंते च चमूमुखे ॥ याहि पांचालदायादमहं यास्ये युधिष्ठिरम् ३५ दुर्गमं ह्यंतरं राज्ञो व्यूहस्यामिततेजसः ॥ समुद्रकुक्षिप्रतिमं सर्वतोऽतिरथैः स्थितैः ॥
३६ सात्यकिश्चाभिमन्युश्च दृष्टुम्वृकोदरौ ॥ पर्यरक्षंतं राजानं यमौ च मनुजेश्वरम् ३७ उपेद्रुसदृशः श्यामो महाशाल इवोद्भूतः ॥ एष गच्छत्यनीकाग्रे द्वितीय
इव फाल्गुनः ३८ उत्तमास्त्राणि चाधत्स्व गृहीत्वा च महद्भुजः ॥ पार्षतं याहिराजानं युध्यस्व च वृकोदरम् ३९ कोहिनेच्छेत्प्रियं पुत्रं जीवंतं शाश्वतीः समाः ॥ क्षत्रध
र्मैतुसंप्रेक्ष्यत तस्त्वां नियुनज्म्यहम् ४० एष चातिरणे भीष्मो दहते वै महाचमूम् ॥ युद्धे पुंसदृशस्तात यमस्य वरुणस्य च ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि
भीष्मवधपर्वणि द्रोणाश्वत्थामसंवादे द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

विभिरनुगतैः १८ । २९ पार्थे युधिष्ठिरे ३० । ३१

तस्य धर्मस्य मन्युर्दैन्यं भारती सेनामिति शेषः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति भी० नी० भा० द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

॥ संजयउवाच ॥ ॥ भगदत्तः कृपः शल्यः कृतवर्मा तथैव च ॥ विंदानुविंदावावंत्यौ सैधवश्च जयद्रथः १ चित्रसेनो विकर्णश्च तथा दुर्मर्षणादयः ॥ दशैते तावका यो
धाभीमसेनमयोधयन् २ महत्यासेनयायुक्तानानादेशसमुत्थया ॥ भीष्मस्य समरे राजन्प्रार्थयानामहद्यशः ३ शल्यस्तु नवभिर्बाणैर्भीमसेनमताडयत् ॥ कृतव
र्मा त्रिभिर्बाणैः कृपश्च नवभिः शरैः ४ चित्रसेनो विकर्णश्च भगदत्तश्च मारिष ॥ दशभिर्दशभिर्बाणैर्भीमसेनमताडयत् ५ सैधवश्च त्रिभिर्बाणैर्भीमसेनमताडयत् ॥ विंदा
नुविंदावावंत्यौ पंचभिः पंचभिः शरैः ६ दुर्मर्षणस्तु विशल्यापांडवं निशितैः शरैः ॥ सतान्सर्वान्महाराजराजमानान्पृथक्पृथक् ७ प्रवीरान्सर्वलोकस्य धार्तराष्ट्रान्म
हारथान् ॥ जघान समरे वीरः पांडवः परवीरहा ८ सप्तभिः शल्यमाविध्य कृतवर्माणमष्टभिः ॥ कृपस्य शरं चापं मध्ये चिच्छेद भारत ९ अथैनं छिन्नधन्वानं पुनर्वि
व्याध सप्तभिः ॥ विंदानुविंदौ च तथा त्रिभिस्त्रिभिस्ताडयत् १० दुर्मर्षणं च विशल्या चित्रसेनं च पंचभिः ॥ विकर्णं दशभिर्बाणैः पंचभिश्च जयद्रथम् ११ विद्धाभीमोन
ददृष्टः सैधवं च पुनस्त्रिभिः ॥ अथान्यद्वनुरादाय गौतमोरथिनां वरः १२ भीमं विव्याध सरब्धो दशभिर्निशितैः शरैः ॥ सविद्धो दशभिर्बाणैस्तोत्रैरिव महाद्विपः ॥
१३ ततः कुद्धो महाराज भीमसेनः प्रतापवान् ॥ गौतमं ताडयामास शरैर्बहुभिराहवे १४ सैधवस्य तथा श्वांश्च सारथिं च त्रिभिः शरैः ॥ प्राहिणोऽप्युल्लेख्य तांस्तान्
कसमुद्युतिः १५ हताश्वात्तुरथा तूर्णमवहुत्य महारथः ॥ शरांश्चिक्षेप निशितान् भीमसेनस्य संयुगे १६ तस्य भीमो धनुर्मध्ये द्वाभ्यां चिच्छेद मारिष ॥ भल्लाभ्यां भरत
श्रेष्ठसैधवस्य महात्मनः १७ सच्छिन्नधन्वा विरथो हताश्चोहत सारथिः ॥ चित्रसेनरथं राजन्नारुरोह त्वरान्वितः १८ अत्यदुर्तरेण कर्मकृतवांस्तत्र पांडवः ॥ महारथान्
शरैर्विद्धावारयित्वा च मारिष १९ विरथं सैधवं च केशर्वलोकस्य पश्यतः ॥ तदानमष्टपेशल्यो भीमसेनस्य विक्रमम् २० संधाय शरांस्तीक्ष्णान्कर्मरपरिमार्जि
तान् ॥ भीमं विव्याध समरे तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् २१ कृपश्च कृतवर्मा च भगदत्तश्च वीर्यवान् ॥ विंदानुविंदावावंत्यौ चित्रसेनश्च संयुगे २२ दुर्मर्षणो विकर्णश्च सिंधुरा
जश्च वीर्यवान् ॥ भीमं ते विव्यधुस्तूर्णशल्यहेतोररिंदमाः २३ सच तान् प्रतिविव्याध पंचभिः पंचभिः शरैः ॥ शल्यं विव्याध सप्तत्या पुनश्च दशभिः शरैः २४ तं शल्यो
नवभिर्भित्त्वा पुनर्विव्याध पंचभिः ॥ सारथिं चास्य भलेन गाढं विव्याध मर्मणि २५ विशोर्कं प्रेक्ष्य निर्भिन्नं भीमसेनः प्रतापवान् ॥ मद्वराजं त्रिभिर्बाणैर्बाहोरुरसि चार्प
यत् २६ तथेतरान्महेष्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ॥ ताडयामास समरे सिंहवद्विननाद च २७ ते हियतामहेष्वासाः पांडवं युद्धकोविदम् ॥ त्रिभिस्त्रिभिरकुंठाग्रैर्धृशं
मर्मस्वताडयत् २८ सोऽतिविद्धो महेष्वासा भीमसेनो न विव्यथे ॥ पर्वतो वारिधाराभिर्वर्षमाणैरिवांशुदैः २९ स तु क्रोधसमाविष्टः पांडवानां महारथः ॥ मद्वेश्वरं त्रिभि
र्बाणैर्धृशं विद्धा महायशः ३० कृपं च नवभिर्बाणैर्धृशं विद्धा समंततः ॥ प्रागज्योतिषं शतैराजौ राजन् विव्याध सायकैः ३१

२६।२७।२८।२९।३०।३१

सात्वतस्य कृतवर्मणः ३२।३३।३४।३५ मरवात्तुणेन तांस्तुल्यामिति कुल्यशब्दोपादानमद्वितीया चतुर्थ्यौ किं तु कुल्यार्थे तु लोपमाभ्यामिति तृतीया ३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२

ततस्तु सशरं चापं सात्वतस्य महात्मनः ॥ सुरप्रेण सुतीक्ष्णेन चिच्छेद कृतहस्तवत् ३२ तथाऽन्यद्वनुरादाय कृतवर्मा वृकोदरम् ॥ आजघान सुवोर्मध्ये नाराचेन परं
तपः ३३ भीमस्तु समरे विद्धा शल्यं नवभिरायसैः ॥ भगदत्तं त्रिभिश्चैव कृतवर्माणमष्टभिः ३४ द्वाभ्यां द्वाभ्यां तु विव्याध गौतमप्रभृतीन् तथा ॥ तेऽपि तं समरे
जनविष्यधुर्निशितैः शरैः ३५ स तथा पीडयमानोऽपि सर्वशस्त्रैर्महारथैः ॥ मत्वा तृणेन तांस्तुल्यान्विचचार गतव्यथः ३६ ते चापिरथिनां श्रेष्ठा भीमाय निशितान्
शरान् ॥ प्रेषयामासुरव्यग्राः शतशोऽथ सहस्रशः ३७ तस्य शक्तिमहावेगां भगदत्तो महारथः ॥ चिक्षेप समरे वीरः स्वर्णदंडां महामते ३८ तोमरं सैधवो राजापट्टिशं
च महाभुजः ॥ शतघ्नीं च कृपो राजच्छरं शल्यश्च संयुगे ३९ अथेते महेष्वासाः पंचपंचशिलीमुखान् ॥ भीमसेनं समुद्दिश्य प्रेषयामासुरोजसा ४० तोमरं च द्विधा च
केशुरप्रेणानिलात्मजः ॥ पट्टिशं च त्रिभिर्बाणैश्चिच्छेद तिलकांडवत् ४१ सविभेदशतघ्नीं च नवभिः कंकपत्रिभिः ॥ मद्वराजप्रयुक्तं च शरं छित्त्वा महारथः ४२ श
क्तिं चिच्छेद सहसा भगदत्तेरितारणे ॥ तथेतरान् शरान्धोरान् शरैः सन्नतपर्वभिः ४३ भीमसेनो रणक्षुधां त्रिधैकैकं समाच्छिनत् ॥ तांश्च सर्वान्महेष्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिरता
डयत् ४४ ततो धनं जयस्तत्र वर्तमाने महारणे ॥ आजगाम रथेनाजौ भीमं दृष्ट्वा महारथम् ४५ निघ्नं तं समरे शन्यो ध्यानं च सायकैः ॥ तौ तु तत्र महात्मानौ स
मेतौ वीक्ष्य पांडवौ ४६ न शशंसु र्जयं तत्र तावकाः पुरुषर्षभाः ॥ अथार्जुनो रणे भीमं योध्यं तं महारथान् ४७ भीष्मस्य निधना कांक्षी पुरस्कृत्य शिखंडिनम् ॥ आस
सादरं वीरांस्तावकान् दशभारत ४८ ये स्म भीमं रणे राजन्यो धयंतो व्यवस्थिताः ॥ भीमस्तु स्तान्माविध्य द्वाभ्यां प्रियकाम्यया ४९ ततो दुर्योधनो राजा सु
शर्माणमचोदयत् ॥ अर्जुनस्य वधार्थाय भीमसेनस्य चोभयोः ५० सुशर्मन् गच्छ शीघ्रं त्वं बलौघैः परिवारितः ॥ जहि पांडुसुतावेतौ धनं जयवृकोदरौ ५१
तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य त्रैगर्तः प्रस्थलाधिपः ॥ अभिद्रुत्य रणे भीममर्जुनं चैव धन्विनौ ५२ रथैरेकसाहस्रैः समं तात्पर्यवारयत् ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धमर्जुनस्य परैः सह ५३
॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीमपराक्रमे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ अर्जुनस्तुरणेशं
ल्यं यतमानं महारथम् ॥ छादयामास समरे शरैः सन्नतपर्वभिः १ सुशर्माणं कृपं चैव त्रिभिस्त्रिभिरविध्यत् ॥ प्रागज्योतिषं च समरे सैधवं च जयद्रथम् २ चित्रसेनं वि
कर्णं च कृतवर्माणमेव च ॥ दुर्मर्षणं च राजेन्द्रह्यावंत्यौ च महारथौ ३ एकैकं त्रिभिरानच्छेत्वं कवार्हिणवाजितैः ॥ शरैरतिरथो युद्धे पीडयन् वाहिनीं तव ४ जयद्रथो रणे पार्थ
विद्धा भारतसायकैः ॥ भीमं विव्याध तरसा चित्रसेनरथे स्थितः ५ शल्यश्च समरे जिष्णुं कृपश्च रथिनां वरः ॥ विव्यधा ते महाराज बहुधामर्मभेदिभिः ६

४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।१०१।१०२।१०३।१०४।१०५।१०६।१०७।१०८।१०९।११०।१११।११२।११३।११४।११५।११६।११७।११८।११९।१२०।१२१।१२२।१२३।१२४।१२५।१२६।१२७।१२८।१२९।१३०।१३१।१३२।१३३।१३४।१३५।१३६।१३७।१३८।१३९।१४०।१४१।१४२।१४३।१४४।१४५।१४६।१४७।१४८।१४९।१५०।१५१।१५२।१५३।१५४।१५५।१५६।१५७।१५८।१५९।१६०।१६१।१६२।१६३।१६४।१६५।१६६।१६७।१६८।१६९।१७०।१७१।१७२।१७३।१७४।१७५।१७६।१७७।१७८।१७९।१८०।१८१।१८२।१८३।१८४।१८५।१८६।१८७।१८८।१८९।१९०।१९१।१९२।१९३।१९४।१९५।१९६।१९७।१९८।१९९।२००।२०१।२०२।२०३।२०४।२०५।२०६।२०७।२०८।२०९।२१०।२११।२१२।२१३।२१४।२१५।२१६।२१७।२१८।२१९।२२०।२२१।२२२।२२३।२२४।२२५।२२६।२२७।२२८।२२९।२३०।२३१।२३२।२३३।२३४।२३५।२३६।२३७।२३८।२३९।२४०।२४१।२४२।२४३।२४४।२४५।२४६।२४७।२४८।२४९।२५०।२५१।२५२।२५३।२५४।२५५।२५६।२५७।२५८।२५९।२६०।२६१।२६२।२६३।२६४।२६५।२६६।२६७।२६८।२६९।२७०।२७१।२७२।२७३।२७४।२७५।२७६।२७७।२७८।२७९।२८०।२८१।२८२।२८३।२८४।२८५।२८६।२८७।२८८।२८९।२९०।२९१।२९२।२९३।२९४।२९५।२९६।२९७।२९८।२९९।३००।३०१।३०२।३०३।३०४।३०५।३०६।३०७।३०८।३०९।३१०।३११।३१२।३१३।३१४।३१५।३१६।३१७।३१८।३१९।३२०।३२१।३२२।३२३।३२४।३२५।३२६।३२७।३२८।३२९।३३०।३३१।३३२।३३३।३३४।३३५।३३६।३३७।३३८।३३९।३४०।३४१।३४२।३४३।३४४।३४५।३४६।३४७।३४८।३४९।३५०।३५१।३५२।३५३।३५४।३५५।३५६।३५७।३५८।३५९।३६०।३६१।३६२।३६३।३६४।३६५।३६६।३६७।३६८।३६९।३७०।३७१।३७२।३७३।३७४।३७५।३७६।३७७।३७८।३७९।३८०।३८१।३८२।३८३।३८४।३८५।३८६।३८७।३८८।३८९।३९०।३९१।३९२।३९३।३९४।३९५।३९६।३९७।३९८।३९९।४००।४०१।४०२।४०३।४०४।४०५।४०६।४०७।४०८।४०९।४१०।४११।४१२।४१३।४१४।४१५।४१६।४१७।४१८।४१९।४२०।४२१।४२२।४२३।४२४।४२५।४२६।४२७।४२८।४२९।४३०।४३१।४३२।४३३।४३४।४३५।४३६।४३७।४३८।४३९।४४०।४४१।४४२।४४३।४४४।४४५।४४६।४४७।४४८।४४९।४५०।४५१।४५२।४५३।४५४।४५५।४५६।४५७।४५८।४५९।४६०।४६१।४६२।४६३।४६४।४६५।४६६।४६७।४६८।४६९।४७०।४७१।४७२।४७३।४७४।४७५।४७६।४७७।४७८।४७९।४८०।४८१।४८२।४८३।४८४।४८५।४८६।४८७।४८८।४८९।४९०।४९१।४९२।४९३।४९४।४९५।४९६।४९७।४९८।४९९।५००।५०१।५०२।५०३।५०४।५०५।५०६।५०७।५०८।५०९।५१०।५११।५१२।५१३।५१४।५१५।५१६।५१७।५१८।५१९।५२०।५२१।५२२।५२३।५२४।५२५।५२६।५२७।५२८।५२९।५३०।५३१।५३२।५३३।५३४।५३५।५३६।५३७।५३८।५३९।५४०।५४१।५४२।५४३।५४४।५४५।५४६।५४७।५४८।५४९।५५०।५५१।५५२।५५३।५५४।५५५।५५६।५५७।५५८।५५९।५६०।५६१।५६२।५६३।५६४।५६५।५६६।५६७।५६८।५६९।५७०।५७१।५७२।५७३।५७४।५७५।५७६।५७७।५७८।५७९।५८०।५८१।५८२।५८३।५८४।५८५।५८६।५८७।५८८।५८९।५९०।५९१।५९२।५९३।५९४।५९५।५९६।५९७।५९८।५९९।६००।६०१।६०२।६०३।६०४।६०५।६०६।६०७।६०८।६०९।६१०।६११।६१२।६१३।६१४।६१५।६१६।६१७।६१८।६१९।६२०।६२१।६२२।६२३।६२४।६२५।६२६।६२७।६२८।६२९।६३०।६३१।६३२।६३३।६३४।६३५।६३६।६३७।६३८।६३९।६४०।६४१।६४२।६४३।६४४।६४५।६४६।६४७।६४८।६४९।६५०।६५१।६५२।६५३।६५४।६५५।६५६।६५७।६५८।६५९।६६०।६६१।६६२।६६३।६६४।६६५।६६६।६६७।६६८।६६९।६७०।६७१।६७२।६७३।६७४।६७५।६७६।६७७।६७८।६७९।६८०।६८१।६८२।६८३।६८४।६८५।६८६।६८७।६८८।६८९।६९०।६९१।६९२।६९३।६९४।६९५।६९६।६९७।६९८।६९९।७००।७०१।७०२।७०३।७०४।७०५।७०६।७०७।७०८।७०९।७१०।७११।७१२।७१३।७१४।७१५।७१६।७१७।७१८।७१९।७२०।७२१।७२२।७२३।७२४।७२५।७२६।७२७।७२८।७२९।७३०।७३१।७३२।७३३।७३४।७३५।७३६।७३७।७३८।७३९।७४०।७४१।७४२।७४३।७४४।७४५।७४६।७४७।७४८।७४९।७५०।७५१।७५२।७५३।७५४।७५५।७५६।७५७।७५८।७५९।७६०।७६१।७६२।७६३।७६४।७६५।७६६।७६७।७६८।७६९।७७०।७७१।७७२।७७३।७७४।७७५।७७६।७७७।७७८।७७९।७८०।७८१।७८२।७८३।७८४।७८५।७८६।७८७।७८८।७८९।७९०।७९१।७९२।७९३।७९४।७९५।७९६।७९७।७९८।७९९।८००।८०१।८०२।८०३।८०४।८०५।८०६।८०७।८०८।८०९।८१०।८११।८१२।८१३।८१४।८१५।८१६।८१७।८१८।८१९।८२०।८२१।८२२।८२३।८२४।८२५।८२६।८२७।८२८।८२९।८३०।८३१।८३२।८३३।८३४।८३५।८३६।८३७।८३८।८३९।८४०।८४१।८४२।८४३।८४४।८४५।८४६।८४७।८४८।८४९।८५०।८५१।८५२।८५३।८५४।८५५।८५६।८५७।८५८।८५९।८६०।८६१।८६२।८६३।८६४।८६५।८६६।८६७।८६८।८६९।८७०।८७१।८७२।८७३।८७४।८७५।८७६।८७७।८७८।८७९।८८०।८८१।८८२।८८३।८८४।८८५।८८६।८८७।८८८।८८९।८९०।८९१।८९२।८९३।८९४।८९५।८९६।८९७।८९८।८९९।९००।९०१।९०२।९०३।९०४।९०५।९०६।९०७।९०८।९०९।९१०।९११।९१२।९१३।९१४।९१५।९१६।९१७।९१८।९१९।९२०।९२१।९२२।९२३।९२४।९२५।९२६।९२७।९२८।९२९।९३०।९३१।९३२।९३३।९३४।९३५।९३६।९३७।९३८।९३९।९४०।९४१।९४२।९४३।९४४।९४५।९४६।९४७।९४८।९४९।९५०।९५१।९५२।९५३।९५४।९५५।९५६।९५७।९५८।९५९।९६०।९६१।९६२।९६३।९६४।९६५।९६६।९६७।९६८।९६९।९७०।९७१।९७२।९७३।९७४।९७५।९७६।९७७।९७८।९७९।९८०।९८१।९८२।९८३।९८४।९८५।९८६।९८७।९८८।९८९।९९०।९९१।९९२।९९३।९९४।९९५।९९६।९९७।९९८।९९९।१०००।

चित्रसेनादयश्चैवपुत्रास्तवविशांपते ॥ पंचभिःपंचभिस्तूर्णसंयुगेनिशितैःशरैः ७ आजघुरर्जुनसंख्येभीमसेनचमारिष ॥ तौतत्ररथिनांश्रेष्ठौकौतेयौभरतर्षभौ ८
अपीडयेतांसमरेत्रिगर्तानामहद्वलम् ॥ सुशर्माऽपिरणेपार्थशरैर्नवभिराशुगैः ९ ननादबलवन्नादंभ्रासयानोमहद्वलम् ॥ अन्येचरथिनःशूराभीमसेनधनंजयौ १०
विव्यधुर्निशितैर्बाणैरुक्मपुंखैरजिह्वगैः ॥ तेषांचरथिनामध्यैकौतेयौभरतर्षभौ ११ क्रीडमानोरथोदारौचित्ररूपौव्यदृश्यताम् ॥ आमिषेप्सूगवांमध्येसिंहाविव
मदोत्कटौ १२ छित्वावन्नांषिशूराणांशरांश्चबहुधारणे ॥ पातयामासतुर्वीरौशिरांसिशतशोचृणाम् १३ रथाश्चबहवोभग्राह्याश्चशतशोहताः ॥ गजाश्चसगजारो
हाःपेतुरुव्यामहाहवे १४ रथिनःसादिनश्चापितत्रतत्रनिष्पादिताः ॥ दृश्यतेबहवोराजन्वेपमानाःसमंततः १५ हतैर्गजपदात्योघैर्वाजिभिश्चनिष्पादितैः ॥ रथैश्चब
हुधाभग्नैःसमास्तीर्यतमेदिनी १६ छत्रैश्चबहुधाच्छिन्नैर्ध्वजैश्चविनिपातितैः ॥ अंकुशैरपविद्धैश्चपरिस्तोमैश्चभारत १७ केयूरैरंगदैर्हारैर्वैर्धृदितैस्तथा ॥ उ
ष्णीषैर्ऋषिभिश्चैवचामरव्यजनैरपि १८ तत्रतत्रापविद्धैश्चबाहुभिश्चंदनोक्षितैः ॥ ऊरुभिश्चनरैर्द्राणांसमास्तीर्यतमेदिनी १९ तत्राहुतमपश्यामरणेपार्थस्यवि
क्रमम् ॥ शरैःसंवार्यतान्वीरान्यज्जघानमहाबलः २० पुत्रस्तुतवतंदृष्ट्वाभीमार्जुनपराक्रमम् ॥ गांगेयस्यरथान्याशमुपजग्मेमहाबलः २१ कृपश्चकृतवर्माचसैधव
श्चजयद्रथः ॥ विंदानुविंदावावंत्यौनाजहुःसंयुगंतदा २२ ततोभीमोमहेष्वासःफाल्गुनश्चमहारथः ॥ कौरवाणांचमूंधोरांश्चशंहुद्रुवतूरणे २३ ततोर्वाहिणवाजाना
मयुतान्यर्बुदानिच ॥ धनंजयस्थेर्तूर्णपातयतिस्मभूमिपाः २४ ततस्तानशरजालेनसन्निवार्यमहारथान् ॥ पार्थःसमंतात्समरेप्रेषयामासष्टत्यवे २५ शल्यस्तुस
मरेजिष्णुंक्रीडन्निवमहारथः ॥ आजघानोरसिकुद्रोभल्लैःसन्नतपर्वभिः २६ तस्यपार्थोधनुश्छित्वाहस्तावापंचपंचभिः ॥ अथैनंसायकैस्तीक्ष्णैर्धृशंविव्याधमर्मणि
२७ अथान्यद्वनुरादायसमरेभारसाधनम् ॥ मद्रेश्वरोरणेजिष्णुंताडयामासरोषितः २८ त्रिभिःशरैर्महाराजवासुदेवंचपंचभिः ॥ भीमसेनंचनवभिर्बाह्वोरसि
चार्षयत् २९ ततोद्रोणोमहाराजमागधश्चमहारथः ॥ दुर्योधनसमादिष्टौतदेशमुपजग्मतुः ३० यत्रपार्थोमहाराजभीमसेनश्चपांडवः ॥ कौरव्यस्यमहासेनांज
घ्नतुःसुमहारथौ ३१ जयत्सेनस्तुसमरेभीमंभीमायुधंयुधि ॥ विव्याधनिशितैर्बाणैरष्टभिर्भरतर्षभ ३२ तंभीमोदशभिर्विद्धापुनर्विव्याधपंचभिः ॥ सारथिंचास्य
भल्लेनरथनीडादपातयत् ३३ उद्धातैस्तुरगैःसोऽथद्रवमाणैःसमंततः ॥ मागधोऽपसृतोराजासर्वसैन्यस्यपश्यतः ३४ द्रोणश्चविवरंदृष्ट्वाभीमसेनंशिली
मुखैः ॥ विव्याधबाणैर्निशितैःपंचषष्टिभिरायसैः ३५ तंभीमःसमरश्चाधीगुरुं पितृसमंरणे ॥ विव्याधपंचभिर्भल्लैस्तथाषष्ट्याचभारत ३६ अर्जुनस्तुसु
शर्माणंविद्धावदुभिरायसैः ॥ व्यधमतस्यतत्सैन्यंमहाभ्राणियथाऽनिलः ३७

भोजयस्तेनः ३०।३१।३२।३३ अपस्तुतः पलायितः ३४।३५।३६।३७

३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७॥ इति भी० भी० मा०चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ कथमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९ निरविद्यतनिर्वेदजगाम १०

ततोभीष्मश्चराजाचकौसल्यश्चबृहद्वलः ॥ समवर्ततसंकुद्धाभीमसेनधनंजयौ ३८ तथैवपांडवाःशूराष्टष्टयुग्नश्चपार्षतः ॥ अभ्यद्रवत्रणेभीष्मंव्यादितास्यमिवां
तकम् ३९ ज्ञिखंडीतुसमासाद्यभरतानांपितामहम् ॥ अभ्यद्रवतसंहृष्टोभयंत्यक्कामहारथात् ४० युधिष्ठिरमुखाःपार्थाःपुरस्कृत्यशिखंडिनम् ॥ अयोधयन्
रणेभीष्मंसहिताःसर्वसृजयैः ४१ तथैवतावकाःसर्वेपुरस्कृत्ययतव्रतम् ॥ शिखंडिप्रमुखान्पार्थान्योध्यतिस्मसंयुगे ४२ ततःप्रवृत्तेयुद्धंकौरवाणांभयावहम् ॥
तत्रपांडुसुतैःसार्धंभीष्मस्यविजयंप्रति ४३ तावकानांजयेभीष्मोग्रहआसीद्विशांपते ॥ तत्रहिंयुतमासक्तंविजयायेतरायवा ४४ दृष्टुमुस्तुराजेंद्रसर्वसैन्या
न्यचोदयत् ॥ अभ्यद्रवतगांगेयंमाभैष्ठरथसतमाः ४५ सेनापतिवचःश्रुत्वापांडवानांवरूथिनी ॥ भीष्मंसमभ्ययानूर्णप्राणास्त्यक्कामहाहवे ४६ भीष्मोऽपिर
थिनांश्रेष्ठःप्रतिजग्राहतांचमूम् ॥ आपतंतीमहाराजवेलामिवमहोदधिः ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणि भीमार्जुनपराक्रमेचतुर्दशाधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ४४ ॥ दृतराष्ट्रउवाच ॥ कथंशांतनवोभीष्मोदशमेऽहनिंसंजय ॥ अयुध्यतमहावीर्यःपांडवैःसहसृजयैः १ कुरवश्चकथंयुद्धेपांडवा
न्प्रत्यवारयन् ॥ आचक्ष्वमेमहायुद्धंभीष्मस्याहवशोभिनः २ ॥ संजयउवाच ॥ कुरवःपांडवैःसार्धयदयुध्यंतभारत ॥ यथाचतदभूद्युद्धंतनुवक्ष्यामिसांप्र
तम् ३ गमिताःपरलोकायपरमास्त्रैःकिरीटिना ॥ अहन्यहनिसंकुद्धास्तावकानांमहारथाः ४ यथाप्रतिज्ञंकौरव्यःसचापिसमितिजयः ॥ पार्थानामकरो
द्भीष्मःसततंसमितिक्षयम् ५ कुरुभिःसहितंभीष्मंयुध्यमानंपरंतप ॥ अर्जुनंचसपांचाल्यंसंशयोविजयेऽभवत् ६ दशमेऽहनितस्मिंस्तुभीष्मार्जुनसमागमे ॥
अवर्ततमहारौद्रःसततंसमितिक्षयः ७ तस्मिन्नयुतशोराजनभूयशश्चपरंतपः ॥ भीष्मःशांतनवोयोधानजघानपरमास्त्रवित् ८ येषामज्ञातकल्पानिनामगो
त्राणिपार्थिव ॥ तेहतास्तत्रभीष्मेणशूराःसर्वेऽनिवर्तिनः ९ दशाहानिततस्तद्वाभीष्मःपांडववाहिनीम् ॥ निरविद्यतधर्मात्माजीवितेनपरंतप १०
सक्षिप्रंवधमन्विच्छन्नात्मनोऽभिमुखोरणे ॥ नहंन्यामानवश्रेष्ठान्संग्रामेसुबहूनिति ११ चिंतयित्वामहाबाहुःपितादेवव्रतस्तव ॥ अभ्याशस्थंमहा
राजपांडवंवाक्यमब्रवीत् १२ युधिष्ठिरमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ शृणुष्ववचनंतातधर्म्यस्वर्ग्यंचजल्पतः १३ निर्विण्णोऽस्मिभृशंतातदेहेनानेनभारत ॥
घ्नतश्चमेगतःकालःसुबहून्प्राणिनोरणे १४ तस्मात्पार्थपुरोधायपंचालान्सृजयांस्तथा ॥ मद्रुधेक्रियतांयत्नोममचेदिच्छसिप्रियम् १५ तस्यतन्मतमाज्ञायपां
डवःसत्यदर्शनः ॥ भीष्मंप्रतिययौराजासंग्रामेसहसृजयैः १६ दृष्टुमुस्तुराजन्पांडवश्चयुधिष्ठिरः ॥ श्रुत्वाभीष्मस्यतांवाचंचोदयामासतुर्बलम् १७ अभि
द्रवध्वंयुद्धचध्वंभीष्मंजयतसंयुगे ॥ रक्षिताःसत्यसंधेनजिष्णुनारिपुजिष्णुना १८

११।१२।१३ निर्विण्णोविरक्तः १४।१५।१६।१७।१८

१९ । २० ब्रह्मलोकपराः बृहत्स्वान्महातं लोकं प्रति यतमानाः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५
 अयंचापिमहेष्वासः पार्षतोवाहिनीपतिः ॥ भीमसेनश्च समरे पालयिष्यति बोधुवम् १९ मावोभीष्माद्रयं किंचिदस्त्वद्युधिसृजयाः ॥ ध्रुवंभीष्मं विजेष्यामः पुर
 स्कृत्य शिखंडिनम् २० ते तथा समयंकृत्वा दशमेऽहनि पांडवाः ॥ ब्रह्मलोकपराभूत्वा संजग्मुः क्रोधमूर्छिताः २१ शिखंडिनं पुरस्कृत्य पांडवं च धनं जयम् ॥ भी
 ष्मस्य पातने यत्नं परमं ते समास्थिताः २२ ततस्तव सुतादिष्ठानानां जनपदेश्वराः ॥ द्रोणेन सह पुत्रेण सह सेना महाबलाः २३ दुःशासनश्च बलवान्सहसैः सहो
 दैरैः ॥ भीष्मसमरमध्यस्थं पालयांचक्रिरे तदा २४ ततस्तु तावकाः शूराः पुरस्कृत्य महाव्रतम् ॥ शिखंडिप्रमुखान् पार्थान्यो धयंति स्म संयुगे २५ चेदिभिस्तु स
 पंचालैः सहितो वानरध्वजः ॥ ययौ शांतनवं भीष्मं पुरस्कृत्य शिखंडिनम् २६ द्रोणपुत्रं शिनेर्न तादृष्टके तुस्तु पौरवम् ॥ अभिमन्युः सहामात्यं दुर्योधनमयोध
 यत् २७ विराटस्तु स हानीकः सह सेनं जयद्रथम् ॥ वृद्धक्षत्रस्य दायादमास सादपरंतप २८ मद्वाराजं महेष्वासं सह सेनं युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनोऽभिगुप्तस्तु नागा
 नीकमुपाद्रवत् २९ अप्रघृष्य मनावार्य सर्वं शस्त्रभृतां वरम् ॥ द्रौणिप्रतिययौ यतः पांचल्यः सहसोदरैः ३० कर्णिकारध्वजं चैव सिंहकेतुररिदमः ॥ प्रत्युज्जगाम सौ
 भद्रं राजपुत्रो बृहद्वलः ३१ शिखंडिनं च पुत्रास्ते पांडवं च धनं जयम् ॥ राजभिः समरे पार्थमभिपेतुर्जिघांसवः ३२ तस्मिन्नतिमहाभीमसेनयैर्विपराक्रमे ॥ संप्रधा
 वत्स्वनीकेषु मेदिनीसमकंपत ३३ तान्यनीकान्यनीकेषु समसज्जंत भारत ॥ तावकानां परेषांच दृष्ट्वा शांतनवं रणे ३४ ततस्तेषां प्रतप्तानामन्योन्यमभिधाव
 ताम् ॥ प्रादुरासीन् महाशब्दो दिक्षु सर्वासु भारत ३५ शंखदुंदुभिघोषश्च वारणानांच हृंहितैः ॥ सिंहनादश्च सैन्यानां दारुणः समपद्यत ३६ साच सर्वं नरेन्द्राणां
 चंद्रार्कसदृशी प्रभा ॥ वीरांगदकिरीटेषु निष्प्रभा समपद्यत ३७ रजोमेघास्तु संजह्युः शस्त्रविद्युद्भिरावृताः ॥ धनुषांचापि निघोषो दारुणः समपद्यत ३८ बाणशं
 खप्रणादाश्च भेरिणांच महास्वनाः ॥ रथघोषश्च संजज्ञे सेनयोरुभयोरपि ३९ पाशशक्त्युष्टिसंघैश्च बाणौघैश्च समाकुलम् ॥ निष्प्रकाशमिवाकाशं सेनयोः समपद्यत
 ४० अन्योन्यं रथिनः पेतुर्वाजिनश्च महाहवे ॥ कुंजरां कुंजराजघ्नः पादातांश्च पदातयः ४१ तत्रासीत्सुमहद्युद्धं कुरूणां पांडवैः सह ॥ भीष्महेतोर्नरव्याघ्रश्च येन योरा
 मिषेयथा ४२ तेषां समागमो घोरो बभूव युधिसंगतः ॥ अन्योन्यस्य वधार्थाय जिगीषूणां महाहवे ४३ ॥ इति श्रीम० भीष्मप० भीष्मव० भीष्मोपदेशे पंचदशाधिक
 शततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ संजय उवाच ॥ अभिमन्युर्महाराज तव पुत्रमयोधयत् ॥ महत्या सेनया युक्तं भीष्महेतोः पराक्रमी १ दुर्योधनो रणे कार्ष्णिनवभिर्न
 तपर्वभिः ॥ आजघानोरसि कुद्धः पुनश्चैनं त्रिभिः शरैः २ तस्य शक्तिरनेकांश्चिन्मृत्योर्घोरांस्वसामिव ॥ प्रेषयामास संकुद्धो दुर्योधनरथं प्रति ३ तामापतंतं स
 हसाघोररूपां विशांपते ॥ द्विधा चिच्छेद ते पुत्रः क्षुरप्रेण महारथः ४ तां शक्तिं पतितां दृष्ट्वा कार्ष्णिः परमकोपनः ॥ दुर्योधनं त्रिभिर्बाणैर्बाहोरुरासि चार्पयत् ५
 ६ ॥ ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावे दीपे पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ अभिमन्युरिति १ । २ । ३ । ४ । ५

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ चित्रसेनहाति पांडवपत्नीयः सुशर्माऽयमपरो वार्धक्षेभिर्न तु त्रैगर्तः

पुनश्चैनं शरैर्बोरैराजघानस्तनान्तरे ॥ दशभिर्भरतश्रेष्ठभरतानां महारथः ६ तद्युद्धमभवद्दोरंचित्ररूपं च भारत ॥ इंद्रियप्रीतिजननं सर्वपार्थिवपूजितम् ७
 भीष्मस्य निधनार्थाय पार्थस्य विजयाय च ॥ युयुधातेरनेव रौसौ भद्रकुरुपुंगवौ ८ सात्यकिरभसं युद्धे द्रौणिर्ब्राह्मणपुंगवः ॥ आजघानोरसि कुद्धो नाराचेन परं
 तपः ९ शैनेयोऽपि गुरोः पुत्रं सर्वमर्मसु भारत ॥ अताडय देमयात्मानवभिः कंकवाजितैः १० अश्वत्थामा तु समरे सात्यकिं नवभिः शरैः ॥ त्रिंशता च पुनस्तूर्णबा
 होरुरसि चार्पयत् ११ सोऽतिविद्धो महेष्वासो द्रोणपुत्रेण सात्वतः ॥ द्रोणपुत्रं त्रिभिर्बाणैराजघानमहायशः १२ पौरवो दृष्टकेतुं च शरैराच्छाद्य संयुगे ॥ बहुधा
 दारयांचक्रे महेष्वासं महारथः १३ तथैव पौरवं युद्धे दृष्टकेतुर्महारथः ॥ त्रिंशतानि शितैर्बाणैर्विव्याधा शुभहाभुजः १४ पौरवस्तु धनुश्छित्वा दृष्टकेतोर्महारथः ॥
 ननादबलवन्नाबं विव्याध च शितैः शरैः १५ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय पौरवं निशितैः शरैः ॥ अजघान महाराज त्रिसप्तत्या शिलीमुखैः १६ तौ तु तत्र महेष्वासौ महा
 मात्रौ महारथौ ॥ महता ज्ञरवर्षेण परस्परमविध्यताम् १७ अन्योन्यस्य धनुश्छित्त्वा हयान् हत्वा च भारत ॥ विरथावसियुद्धाय समीयतु रमर्षणौ १८ आर्षभे चर्मणी
 चित्रेशतचंद्रपुरस्कृते ॥ तारकाशतचित्रे च निखिंशौ सुमहाप्रभौ १९ प्रगृह्य विमलौ राजस्तावन्योन्यमभिद्रुतौ ॥ वासिता संगमे यतौ सिंहाविव वमहावने २०
 मंडलानि विचित्राणि गतप्रत्यागतानि च ॥ चेरतुर्दर्शयंतौ च प्रार्थयंतौ परस्परम् २१ पौरवो दृष्टकेतुं तु शंखदेशे महासिना ॥ ताडयामास संकुद्धस्तिष्ठतिष्ठेति चा
 ब्रवीत् २२ चेदिराजोऽपि समरे पौरवं पुरुषर्षभम् ॥ आजघान शिताग्रेण जनुदेशे महासिना २३ तावन्योन्यं महाराज समासाद्य महाहवे ॥ अन्योन्यं वगाभिहतौ
 निपेततुररिदमौ २४ ततः स्वरथमारोप्य पौरवं तनयस्तव ॥ जयत्सेनो रथेना जावपो वाहरणाजिरात् २५ दृष्टकेतुं तु समरे माद्रीपुत्रः प्रतापवान् ॥ अपो वाहरणे कु
 द्धः सह देवः पराक्रमी २६ चित्रसेनः सुशर्माणं विद्धा बहुभिरायसैः ॥ पुनर्विव्याध तं षष्ठ्या पुनश्च नवभिः शरैः २७ सुशर्मा तु रणे कुद्धस्तव पुत्रं विशांपते ॥ दशभिर्द
 शभिश्चैव विव्याध निशितैः शरैः २८ चित्रसेनश्च तं राजं खिंशतानतपर्वभिः ॥ आजघान रणे कुद्धः स च तं प्रत्यविध्यत २९ भीष्मस्य समरे राजन्यशोमानं च वर्धयन् ॥
 सौभद्रो राजपुत्रं तु बृहद्वलमयोधयत् ३० पार्थहेतोः पराक्रांतो भीष्मस्यायोधनं प्रति ॥ आर्जुनिको सलेंद्रस्तु विद्धा पंचभिरायसैः ३१ पुनर्विव्याध विशत्या शरैः
 सन्नतपर्वभिः ॥ सौभद्रः कोसलेंद्रं तु विव्याधा षष्ठभिरायसैः ३२ नाकं पयत संग्रामे विव्याध च पुनः शरैः ॥ कौसल्यस्य धनुश्चापि पुनश्चिच्छेद फालगुनिः ३३ आज
 घानशरैश्चापि त्रिंशताकं कपत्रिभिः ॥ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय राजपुत्रो बृहद्वलः ३४ फालगुनिं समरे कुद्धो विव्याध बहुभिः शरैः ॥ तयोर्युद्धं समभवद्भीष्महेतोः परं
 तप ३५ संरब्धयोर्महाराज समरे चित्रयोधिनोः ॥ यथा देवा सुरे युद्धे बलिवा सवयोरभूत् ३६

३० । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ समुदयसंग्रामं । 'भवेत्समुदयः संघे संयुगे च स मुद्रमे' इति भेदिनी ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६
 भीमसेनोरथानीकयोधयन्त्रहशोभत ॥ यथाशक्रोवज्रपाणिर्दारयन्पर्वतोत्तमान् ३७ तेक्यमानाभीमेनमातंगागिरिसन्निभाः ॥ निपेतुरुव्यासाहिताग्नादयतोवसुं
 धराम् ३८ गिरिमात्राहितेनागाभिन्नाजनचयोपमाः ॥ विस्जुर्वसुधांप्राप्ताविकीर्णाद्वपर्वताः ३९ युधिष्ठिरोमहेष्वासोमद्राजानमाहवे ॥ महत्यासेनयागुप्तपीड
 यामाससंगतम् ४० मद्रेश्वरश्चसमरेधर्मपुत्रमहारथम् ॥ पीडयामाससंरब्धोभीष्महेतीः पराक्रमी ४१ विराटसैधवोराजाविद्धासन्नतपर्वभिः ॥ नवभिः सायकै
 स्तीक्ष्णैस्त्रिंशतापुनरार्पयत् ४२ विराटश्चमहाराजसैधवंवाहिनीपतिः ॥ त्रिंशद्भिर्निशितैर्बाणैराजधानस्तनांतरे ४३ चित्रकार्मुकनिस्त्रिंशौचित्रवर्मायुधध्वजौ ॥
 रजतुश्चित्ररूपौतौसंग्रामे मत्स्यसैधवौ ४४ द्रोणः पांचालपुत्रेण समागम्य महारणे ॥ महासमुदयचक्रेशरैः सन्नतपर्वभिः ४५ ततो द्रोणो महाराजपार्षतस्य महद्वनुः ॥
 छित्वा पांचाशतेषूणां पार्षतं समविध्यत् ४६ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय पार्षतः परवीरहा ॥ द्रोणस्य भिषतो युद्धे प्रेषयामास सायकान् ४७ ताञ्छराञ्छरघातेन चिच्छेद
 समहारथः ॥ द्रोणोऽपदपुत्राय प्राहिणोत्पंचसायकान् ४८ ततः कुद्रो महाराजपार्षतः परवीरहा ॥ द्रोणाय चिक्षेप गदां यमदंडोपमारणे ४९ तामापतंतीं सहसा हेम
 पट्टविभूषिताम् ॥ शरैः पांचाशता द्रोणो वारयामास संयुगे ५० सा छिन्ना बहुधारा जन्द्वा पच्युतैः शरैः ॥ चूर्णीकृता विशीर्यती पपात वसुधातले ५१ गदां विनि
 हतां दृष्ट्वा पार्षतः शत्रुतापनः ॥ द्रोणाय शक्तिं चिक्षेप सर्वपारसर्वीशुभाम् ५२ तां द्रोणो नवभिर्बाणैश्चिच्छेद युधिभारत ॥ पार्षतं च महेष्वासं पीडयामास संयुगे ५३
 एवमेतन्महायुद्धं द्रोणपार्षतयोरभूत् ॥ भीष्मं प्रति महाराजघोररूपं भयानकम् ५४ अर्जुनः प्राप्य मग्निर्यपीडयन्निशितैः शरैः ॥ अन्यद्रघतसंमतो वनेन मत्सि वद्विपम्
 ५५ प्रत्युद्ययौ च तं राजा भगदत्तः प्रतापवान् ॥ त्रिधाभिन्नेन नागेन मदाधेन महाबलः ५६ तमापतंतीं सहसामहेन्द्रं गजसन्निभम् ॥ परं यत्नं समास्थाय बीभत्सुः प्रत्यप
 द्यत् ५७ ततो गजतो राजा भगदत्तः प्रतापवान् ॥ अर्जुनं शरवर्षेण वारयामास संयुगे ५८ अर्जुनस्तु ततो नागमायां तं रजतोपमैः ॥ विमलैरायसैस्तीक्ष्णैरविध्यत्
 महारणे ५९ शिखंडिनं च कौतेयो याहिया हीत्यचोदयत् ॥ भीष्मं प्रति महाराजजह्येन मिति चाब्रवीत् ६० प्रागज्योतिषस्ततो हित्वा पांडवं पांडुपूरुषं ॥ प्रययौ च
 रितो राजान्दुपदस्य रथं प्रति ६१ ततोऽर्जुनो महाराजभीष्ममभ्यद्रवद्रुतम् ॥ शिखंडिनं पुरस्कृत्य ततो युद्धमवर्तत् ६२ ततस्ते तावकाः श्वराः पांडवं रभसं युधि ॥ स
 मभ्यधावनक्रोशं तस्तदुत्तमिवाभवत् ६३ नानाविधान्यनीकानि पुत्राणां तेजनाधिप ॥ अर्जुनो व्यधमत्काले दिवी वाभ्राणि मारुतः ६४ शिखंडी तु समासाद्य भर
 तानां पितामहम् ॥ इषुभिस्तूर्णमव्यग्रो बहुभिः स समाचिनोत् ६५ रथाभ्यगारश्चापार्चिरसि शक्तिगर्धनः ॥ शरसंघमहाज्वालः क्षत्रियान्समरेऽदहत ३६ यथाग्निः
 सुमहानिद्धः कक्षे चरति सानिलः ॥ तथा जज्वाल भीष्मोऽपि दिव्यान्ध्रान्पुदीरयत् ६७

५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७

६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० ॥ इति भीष्मपर्वणि बीजकंटीके भारतमावदीपे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥

सोमकांश्चरणे भीष्मोजघ्रे पार्थपदानुगान् ॥ न्यवारयत तत्सैन्यं पांडवस्य महास्थः ६८ सुवर्णपुंखैरिषुभिः शितैः सन्नतपर्वभिः ॥ नादयन्सदिशो भीष्मः प्रदिशश्च महाहवे
 ६९ पातयन्नरथिनो राजन हयांश्च सहसादिभिः ॥ मुंडतालवनानीव चकार सरथव्रजान् ७० निर्मनुष्यान् रथान् राजान् गजान् श्वांश्च संयुगे ॥ चकार समरे भीष्मः सर्वशस्त्र
 भृतांवरः ७१ तस्य ज्यातलनिर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ निशम्य सर्वतो राजन्समकंपंतसैनिकाः ७२ अमोघान्यपतन्बाणाः पितुस्ते मनुजेश्वर ॥ नासज्जं
 तशरिरेषु भीष्मचापच्युताः शराः ७३ निर्मनुष्यान् रथान् राजन्सुयुक्तान् जवनैर्हयैः ॥ वातायमानान् द्राक्षं हियमाणान् विज्ञापते ७४ चेदिका शिखरूपाणां सहस्राणि
 चतुर्दश ॥ महारथाः समाख्याताः कुलपुत्रास्तनुत्यजः ७५ अपरावर्तिनः श्वराः सुवर्णविकृतध्वजाः ॥ संग्रामे भीष्ममासाद्य सवाजिरथकुंजराः ७६ जग्मुस्ते परलो
 काय व्यादितास्य मिवांतकम् ॥ न तत्रासीद्रणे राजन्सोमकानां महारथः ७७ यः संप्राप्यरणे भीष्मं जीविते स्ममनोदधे ॥ तांश्च सर्वान् रणे यो धान्प्रेतराजपुरं प्रति ७८
 नीतान् मन्यंत जना दृष्ट्वा भीष्मस्य विक्रमम् ॥ न कश्चिदेनं समरे प्रत्युद्याति महारथः ७९ ऋते पांडुसुतं वीरं श्वेताश्वं कृष्णसारथिम् ॥ शिखंडिनं च समरे पांचाल्यम
 भितौजसम् ८० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि संकुल युद्धे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ शिखं
 डीतुरणे भीष्ममासाद्य पुरुषर्षभम् ॥ दशभिर्निशितैर्भक्षैराजधानस्तनांतरे १ शिखंडिनं तु गां गेयः क्रोधदीप्तेन चक्षुषा ॥ संप्रैक्षत कटाक्षेण निर्दहन्निव भारत २
 स्त्रीत्वं तस्य स्मरन् राजन्सर्वलोकस्य पश्यतः ॥ नाजधानरणे भीष्मः स च तन्नावबुद्धवान् ३ अर्जुनस्तु महाराज शिखंडिनमभाषत् ॥ अभिद्रवस्व त्वरितं जहि चैनं
 पितामहम् ४ किं ते विवक्षया वीरजहि भीष्ममहारथम् ॥ न ह्यन्यमनुपश्यामि कंचिद्यौधिष्ठिरेवले ५ यः शक्तः समरे भीष्मं प्रतियोद्धुमिहाहवे ॥ ऋते त्वां पुरुषव्या
 घ्रसत्य मेतद्ब्रवीमि ते ६ एवमुक्तस्तु पार्थेन शिखंडी भरतर्षभ ॥ शरैर्नानाविधैस्तूर्णपितामहमवाकिस्त् ७ अर्चितयित्वा तान् बाणान् पितादैवव्रतस्तव ॥ अर्जुनं
 समरे कुद्धं वारयामास सायकैः ८ तथैव च चभूं सर्वा पांडवानां महारथः ॥ अप्रैषीत्स शरैस्तीक्ष्णैः परलोकाय मारिष ९ तथैव पांडवाराजसैन्येन महता वृताः ॥
 भीष्मं संछादयामासुर्मघा इव दिवाकरम् १० ससमंतात्परिवृतो भारतो भरतर्षभ ॥ निर्ददाहरणेश्वरान् च नो वह्निरिव ज्वलन् ११ तत्राहुतमपश्याम तव पुत्रस्य पौ
 रुषम् ॥ अयोधयच्च यत्पार्थ जुगोप च पितामहम् १२ कर्मणा तेन समरे तव पुत्रस्य धन्विनः ॥ दुःशासनस्य तु तुषुः सर्वलोकमहात्मनः १३ यदेकः
 समरे पार्थान्सार्जुनान्समयोधयत् ॥ न चैनं पांडवा युद्धे वारयामासुरुल्बणम् १४ दुःशासनेन समरे रथिनो विरथीकृताः ॥ सादिनश्च महेष्वासा हस्ति
 नश्च महाबलाः १५

शिखंडीति १ । २ । ३ । ४ विवक्षया विचारेण संशयेन वा १ । ५ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ उल्बणमुग्रं १४ । १५

१६ । १७ भारतमहामात्रं भरतवंशश्रेष्ठं १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ शर्मसुब्रह्मेणुवाच वर्मरक्षाहेतुत्वात् २८ समासितुं उपसर्पितुं

विनिर्भिन्नाः शरैस्तीक्ष्णैर्निपेतुर्वसुधातले ॥ शरातुरास्तथैवान्येदंतिनोविदुतादिशः १६ यथाग्निरिधनं प्राप्य ज्वलेद्दीप्ताचिरुल्बणम् ॥ तथाज्ज्वालपुत्रस्तेपांडुसे
नांविनिर्दहन १७ तं भारतमहामात्रं पांडवानां महारथः ॥ जेतुं नोत्सहते कश्चिन्नाभ्युद्यातुं कथंचन १८ ऋतेमहेन्द्रतनयाच्छ्रेताश्चात्कृष्णसारथेः ॥ सहितं समरे राज
त्रिजित्यविजयोऽर्जुनः १९ भीष्ममेवाभिदुद्राव सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ विजितस्तव पुत्रोऽपि भीष्मबाहुव्यपाश्रयः २० पुनः पुनः समाश्वस्य प्रायुध्यतमदोत्कटः ॥
अर्जुनस्तुरणे राजन्यो धयन् संव्यराजत २१ खिखंडी तुरणे राजन् विव्याधैवपितामहम् ॥ शरैरशानि संस्पृशैस्तथा सर्पविषोपमैः २२ न च स्मते रुजं च कुः पितुस्तव ज
नेश्वर ॥ स्मयमानस्तु गांगेयस्तान्वाणान् जगृहेतदा २३ उष्णातो हिनरो यद्गजलभाराः प्रतीच्छति ॥ तथाजग्राह गांगेयः शरधाराः शिखंडिनः २४ तं क्षत्रियाम
हाराजददृशुर्धोरमाहवे ॥ भीष्मं दहतं सैन्यानि पांडवानां महात्मनाम् २५ ततोऽब्रवीत्तव सुतः सर्वसैन्यानि मारिष ॥ अभिद्रवत संग्रामे फाल्गुनं सर्वतोरणे २६ भीष्मो
वः समरे सर्वान्पालयिष्यति धर्मवित् ॥ तेभ्यं सुमहत्स्य क्त्वा पांडवान् प्रतिबुध्यत २७ हेमतालेन महता भीष्मस्तिष्ठति पालयन् ॥ सर्वेषां धार्तराष्ट्राणां समरे शर्मवर्मच
२८ त्रिदशाऽपि समुद्युक्तानां लंभीष्मं समासितुम् ॥ किमु पार्थ महत्मानं मर्त्यभूता महाबलः २९ तस्माद्भवत मायोधाः फाल्गुनं प्राप्य संयुगे ॥ अहमद्यरणे यतो यो
धयिष्यामि पांडवम् ३० सहितः सर्वतो यत्तैर्भवद्भिर्वसुधाधिपैः तच्छ्रुत्वा तु वचो राजस्तव पुत्रस्य धन्विनः ३१ सर्वयोधाः सुसंरब्धा बलवंतो महाबलाः ॥ ते विदेहाः क
लिंगाश्च दासेरकगणाश्चह ३२ अभिपेतुर्निषादाश्च सौवीराश्च महारणे ॥ बाल्हिकादरदाश्चैव प्रतीच्यो दीच्यमालवाः ३३ अभीषाहाः शूरसेनाः शिवथोऽथ वसातयः ॥
शाल्वाः शकास्त्रिगर्ताश्च अंबष्ठाः केकयैः सह ३४ अभिपेतुरणे पार्थ पतंग इव पावकम् ॥ शलभा इव राजेन्द्र पार्थमप्रतिमं रणे ॥ एतान्सर्वान्सहानीकान् महाराज महार
थान् ३५ दिव्यान्यस्त्राणि संचित्य प्रसंघाय धनं जयः ॥ स तैरस्त्रैर्महावेदैर्दाहसुमहाबलः ३६ शरप्रतापैर्वाभिसुः पतंगानि वपावकः ॥ तस्य बाणसहस्राणि सृजतो दृ
ढधन्विनः ३७ दीप्यमानमिवाकाशे गांडीवं समदृश्यत ॥ तेशरातां महाराज विप्रकीर्णमहाध्वजाः ३८ नाभ्यवर्तत राजानः सहितावानरध्वजम् ॥ सध्वजारथिनः
पेतुर्हयारोहा हयैः सह ३९ सगजाश्च गजारोहाः किरीटिशरताडिताः ॥ ततोऽर्जुन भुजोत्सृष्टैरावृताऽऽसीद्वसुंधरा ४० विद्रवद्भिश्च बहुधा बलैराज्ञां समंततः ॥ अथ
पार्थो महाराज द्रावयित्वा वरूथिनीम् ४१ दुःशासनाय सुबहून्प्रेषयामास सायकान् ॥ ते तु भित्त्वा तव सुतं दुःशासनमयो मुखाः ४२ धरणीं विविशुः सर्वे वल्मीकमिव प
न्नागाः ॥ हयांश्चास्य ततो जघ्ने सारथिं च न्यपातयत् ४३ विविंशतिं च विंशत्या विरथं कृतवान् प्रभुः ॥ आजघान भृशं चैव पंचभिर्नतपर्वभिः ४४

नाशयितुं वा मर्त्यभूताः मर्त्यस्वरूपाः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ महाधनाः बहुमूल्याः ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ इति भी० भी० भारतमावदीपे
कृपं विकर्णं शल्यं च विद्धा बहुभिरायसैः ॥ चकार विरथांश्चैव कौंतेयः श्वेतवाहनः ४५ एवमेव विरथाः सर्वे कृपः शल्यश्च मारिष ॥ दुःशासनो विकर्णश्च तथैव च विविंशतिः
४६ संप्राद्रवंतं समरे निर्जिताः सव्यसाचिना ॥ पूर्वाह्ने भरतश्रेष्ठ पराजित्य महारथान् ४७ प्रज्ज्वालरणे पार्थो विधूम इव पावकः ॥ तथैव शरवर्षेण भास्करो रश्मिवानिव
४८ अन्यानपि महाराजतापयामास पार्थिवान् ॥ पराङ्मुखीकृत्य तथा शरवर्षे महारथान् ४९ प्रावर्तयत संग्रामेशोणितो दामहानदीम् ॥ मध्येन कुरुसैन्यानां पांडवा
नां च भारत ५० गजाश्च रथसंघाश्च बहुधारथिभिर्हताः ॥ रथाश्च निहतानां गैर्हयाश्चैव पदातिभिः ५१ अंतराच्छिद्यमानानि शरीराणि शिरांसि च ॥ निपेतुर्दिक्षु स
र्वासु गजाश्च रथयोधिनाम् ५२ छत्रमायोधनं राजकुंडलांगदधारिभिः ॥ पतितैः पात्यमानैश्च राजपुत्रैर्महारथैः ५३ रथनेमिनि कृतैश्च गजैश्चैव पोथितैः ॥ पादा
ताश्चाप्यधावंतसाश्चाश्च हययोधिनः ५४ गजाश्च रथयोधाश्च परिपेतुः समंततः ॥ विकीर्णाश्च रथाभूमौ भग्नचक्रयुगध्वजाः ५५ तद्गजाश्च रथौघानां रुधिरेण समुक्षि
तम् ॥ छत्रमायोधनं रेजे रक्ताभ्रमिव शरदम् ५६ श्वानः काकाश्च गृध्राश्च वृका गोमायुभिः सह ॥ प्रणेदुर्भक्ष्यमासाद्य विकृताश्च मृगद्विजाः ५७ वबुर्बहुविधाश्चैव दि
क्षु सर्वासु मारुताः ॥ दृश्यमाने पुरक्षः सुभूतेषु च नदत्सु च ५८ कांचनानि च दामानि पताकाश्च महधनाः ॥ धूयमाना व्यदृश्यंत सहसामारुतेरिताः ५९ श्वेतच्छत्र
सहस्राणि सध्वजाश्च महारथाः ॥ विकीर्णाः समदृश्यंत शतशोऽथ सहस्रशः ६० सपताकाश्च मातंगादिशो जग्मुः शरातुराः ॥ क्षत्रियाश्च मनुष्येन्द्रगदाशक्तिधनुर्धराः
६१ समंततश्च दृश्यंत पतिता धरणीतले ॥ ततो भीष्मो महाराज दिव्यमस्त्रमुदीरयन् ६२ अभ्यधावत कौंतेयं मिषतां सर्वधन्विनाम् ॥ तं शिखंडीरणे यां तमभ्यद्रवत
दंशितः ६३ ततः समाहरद्भीष्मस्तदस्त्रं पावकोपमम् ॥ त्वरितः पांडवो राजन्मध्यमः श्वेतवाहनः ६४ निजघ्ने तावकं सैन्यं मोहयित्वा पितामहम् ६५ ॥ इति श्रीमहा
भारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धे सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ समं व्यूढेष्वनिकेषु भूयिष्ठेष्वनिवर्तिनः ॥ ब्र
ह्मलोकपराः सर्वे समपद्यंत भारत १ नह्यनीकमनीकेन समसज्जत संकुले ॥ रथानरक्षिभिः सार्धं पादात्तानपदातिभिः २ अश्वानाश्चैर्युध्यंत गजान गजयोधिभिः ॥ उ
न्मत्तवन्महाराज युध्यंत तत्र भारत ३ महान्व्यतिकरो रौद्रः सेनयोः समपद्यत ॥ नरनागगणेष्वेवं विकीर्णेषु च सर्वशः ४ क्षयेतस्मिन् महारौद्रे निर्विशेषमजायत ॥
ततः शल्यः कृपश्चैव चित्रसेनश्च भारत ५ दुःशासनो विकर्णश्च रथानां स्थायभास्वरान् ॥ पांडवानां रणेशूराध्वजिनीं समकंपयन् ६ सावध्यमाना समरे पांडुसे
नामहात्मभिः ॥ भ्राम्यते बहुधाराजन्मारुतेनेव नौर्जले ७ यथा हि शिरः कालो गवां मर्माणिकृतति ॥ तथा पांडुसुतानां वैभीष्मो मर्माणिकृतति ८

सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॥ ॥ समं विवि १ । २ । ३ व्यतिकरः क्षोभः ४ । ५ । ६ । ७ । ८

१।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

तथैवतवसैन्यस्यपार्थेनचमहात्मना ॥ नवमेघप्रतीकाशाःपातिताबहुधात्मजाः ९ मृद्यमानाश्च दृश्यन्तेपार्थेननरयूथपाः ॥ इषुभिस्ताड्यमानाश्चनाराचैश्चसह
स्रजः १० पेतुरार्तस्वरंधोरंकृत्वातत्रमहागजाः ॥ आनद्धाभरणैःकायैर्निहतानामहात्मनाम् ११ छन्नमायोधनरेजेशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ तस्मिन्नेवमहाराजम
हावीरवरक्षये १२ भीष्मेचयुधिविक्रांतेपांडवेचधनंजये ॥ तेषराक्रांतमालोक्यराजजयुधिपितामहम् १३ अभ्यवर्तततेपुत्राःसर्वेसैन्यपुरस्कृताः ॥ इच्छन्तो
निधनंयुद्धेस्वर्गकृत्वापरायणम् १४ पांडवानभ्यवर्तततस्मिन्वीरवरक्षये ॥ पांडवाऽपिमहाराजस्मरन्तोविविधान्वहन् १५ क्लेशानकृतान्सपुत्रेणत्वयापूर्वमराधि
प ॥ भयंत्यक्त्वारणेश्वराब्रह्मलोकायतत्पराः १६ तावकांस्तवपुत्रांश्चयोधयंतिमहृष्टवत् ॥ सेनापतिस्तुसमरेप्राहसनामहारथः १७ अभिद्रवत्तर्गाग्नेयंसोमक्रा
सृजयैःसह ॥ सेनापतिवचःश्रुत्वासोमकाःसृजयाश्चते १८ अभ्यद्रवंतर्गाग्नेयंशरवृष्ट्यासमाहताः ॥ वध्यमानस्ततोराजत्रपिताशांतनवस्तव १९ अमर्षवश
मापन्नोयोधयामाससृजयान् ॥ तस्यकीर्तिमतस्तातपुरारामेणधीमता २० संप्रदत्तास्त्रिशिक्षावैपरानीकाविनाशनी ॥ सतांशिक्षामधिष्ठायकुर्न्परबलक्षयम्
२१ अहन्यहनिपार्थानांवृद्धःकुरुपितामहः ॥ भीष्मोदशसहस्राणिजघानपरवीरहा २२ तस्मिस्तुदशमेप्राप्तेदिवसेभरतर्षभ ॥ भीष्मेणैकेनमत्स्येषुपंचालेषुच
संयुगे २३ गजाश्चममितंहत्वाहताःसप्तमहारथाः ॥ हत्वापंचसहस्राणिस्थानांप्रपितामहः २४ नराणांचमहायुद्धेसहस्राणिचतुर्दश ॥ दंतिनांचसहस्राणिहया
नामयुतंपुनः २५ शिक्षाबलेननिहतंपित्रातवविशंपते ॥ ततःसर्वमहीपानांक्षपवित्वावस्थिनीम् २६ विराट्स्यप्रियोभाताशतानीकोनिधातितः ॥ शता
नीकंचसमरेहत्वाभीष्मःप्रतापवाच २७ सहस्राणिमहाराजराज्ञांभलैरपातयत् ॥ उद्दिग्दाःसमरेयोधाविक्रोशंतिधनंजयम् २८ येचकेचनपार्थानामभियाताधनं
जयम् ॥ राजानोभीष्ममासाद्यगतास्तेयमसादनम् २९ एवंदशदिशोभीष्मःशरजालैःसमंततः ॥ अतीत्यसेनांपार्थानामवतस्थेचमूमुखे ३० सकृत्वासुम
हत्कर्मतस्मिन्वैदशमेऽहनि ॥ सेनयोरंतरेतिष्ठन्प्रगृहीतशरासनः ३१ नचैनंपार्थिवाःकेचिच्छक्ता राजत्रिरीक्षितुम् ॥ मध्यं प्रातंसंयथाप्रीप्सेतपंतंभास्करंदिवि ३२
यथादैत्यचमूंशक्रस्तापयामाससंयुगे ॥ तथाभीष्मःपांडवेयांस्तापयामासभारत ३३ तथाचैनंपराक्रांतमालोक्यमधुसूदनः ॥ उवाचदेवकीपुत्रःप्रियमाणो
धनंजयम् ३४ एषशांतनवोभीष्मःसेनयोरंतरेस्थितः ॥ सन्निहत्यबलादेनंविजयस्तेभविष्यति ३५ बलात्संस्तंभयस्त्रैनंयत्रेषाभिद्यतेचमूः ॥ नहिभीष्मशरा
नन्यःसोढुस्तुसहतेविभो ३६ ततस्तस्मिन्क्षणेराजंश्चोदितोवानरध्वजः ॥ सध्वजंसरथंसाश्वंभीष्ममंतर्दधेशरैः ३७ सचापिकुरुमुख्यानामृषभःपांडवेरितान्
शरवातैःशरवातान्वहुधाविदुधावतान् ३८ ततःपंचालराजश्चष्टकेतुश्चवीर्यवान् ॥ पांडवोभीमसेनश्चष्टष्टयुग्मश्चपार्षतः ३९

भीष्म. ६

अ०

॥१४६॥

॥१४६॥

४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

यमौचचेकितानश्चकेकयाःपंचचैवह ॥ सात्यकिश्चमहाबाहुःसौभद्रोऽथघटोत्कचः ४० द्रौपदेयाःशिखंडीचकुंतिभोजश्चवीर्यवान् ॥ सुशर्माचविराटश्चपांडवे
यामहाबलाः ४१ एतेचान्येचबहवःपीडिताभीष्मसायकैः ॥ समुद्रताःफाल्गुनेननिमग्राःशोकसागरे ४२ ततःशिखंडीवेगेनप्रगृह्यपरमायुधम् ॥ भीष्ममेवा
भिदुद्रावरक्षमाणःकिरीटिना ४३ ततोऽस्यानुचरान्हत्वासर्वानरणविभागवित् ॥ भीष्ममेवाभिदुद्रावर्षाभित्सुरपराजितः ४४ सात्यकिश्चेकितानश्चष्टष्टयुग्म
श्चपार्षतः ॥ विराटो हृपदश्चैवमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ४५ दुद्रुवभीष्ममेवाजौरक्षितादृढधन्वना ॥ अभिमन्युश्चसमरेद्रौपद्याःपंचचात्मजाः ४६ दुद्रुवःसमरेभी
ष्मंसमुद्यतमहायुधाः ॥ तेसर्वेदृढधन्वानःसंयुगेष्वपलायिनः ४७ बहुधाभीष्ममानर्तुर्मार्गिणैःक्षतमार्गिणैः ॥ विधूयतान्बाणगणान्येमुक्ताःपार्थिवोत्तमैः ४८ पा
डवानामदीनात्माव्यगाहतवरूथिनीम् ॥ चक्रेशरविधातंचक्रीडन्निवापितामहः ४९ नाभिसंधतपांचाल्येस्मयमानोमुहुर्मुहुः ॥ स्त्रीत्वंतस्यामुसंसृष्ट्यभीष्मो
बाणान्शिखंडिने ५० जघानहुपदानीकेरथान्सप्तमहारथः ॥ ततःकिलाकिलाशदःक्षणेनसमभूतदा ५१ मत्स्यपांचालचेदीनांतमेकमभिधावताम् ॥ तेनरा
श्वरथवातैर्मार्गिणैश्चपरतप ५२ तमेकंछादयामासुर्मैवाइवदिवाकरम् ॥ भीष्मंभागीरथीपुत्रंप्रतपंतंरणेरिपून् ५३ ततस्तस्यचतेषांचयुद्धेदेवासुरोपमे ॥ कि
रीटीभीष्ममानच्छेत्पुरस्कृत्यशिखंडिनम् ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव० भीष्मपराक्रमेअष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
संजयउवाच ॥ एवंतेपांडवाःसर्वेपुरस्कृत्यशिखंडिनम् ॥ विव्यधुःसमरेभीष्मंपरिवार्यसमंततः १ शतघ्नीभिःसुघोराभिःपरिधैश्चपरश्वधैः ॥ मुद्गरैर्मुसलैःप्रासैः
क्षेपणीयैश्चसर्वशः २ शरैःकनकपुंखैश्चशक्तितोमरकंपनैः ॥ नाराचैर्वत्सदंतैश्चभुशुंडिभिश्चसर्वशः ३ अताडयनरणेभीष्मंसहिताःसर्वसृजयाः ॥ सविशीर्णतनु
त्राणःपीडितोबहुभिस्तदा ४ नविव्यथेतदाभीष्मोभिद्यमानेषुमर्मसु ॥ संदीप्तशरचापाग्रिरस्त्रप्रमृतमारुतः ५ नेमिनिर्ह्रादसंतापोमहास्त्रोदयपावकः ॥ चित्र
चापमहाज्वालोवीरक्षयमर्हधनः ६ युगांताग्निसमप्रख्यःपरेषांसमपद्यत ॥ विवृत्त्यरथसंधानामंतरेणविनिःसृतः ७ दृश्यतेस्मनरैर्द्राणांपुनर्मध्यगतश्चरन् ॥
ततःपंचालराजंचष्टष्टकेतुमर्चित्यच ८ पांडवानीकिनीमध्यमाससादविशंपते ॥ ततःसात्यकिभीमौचपांडवंचधनंजयम् ९ हृपदंचविराटंचष्टष्टयुग्मंचपार्ष
तम् ॥ भीमघोषैर्महावेगैर्मर्मावरणभेदिभिः १० षडेतान्निशितैर्भीष्मःप्रविख्यातोत्तमैःशरैः ॥ तस्यतेनिशितान्बाणात्सन्निवार्यमहारथाः ११ दशभिर्दशभिर्भी
ष्ममर्दयामासुरोजसा ॥ शिखंडीतुमहाबाणानयान्मुमोचमहारथः १२ नचकुस्तेरुजंतस्यस्वर्णपुंखाःशिलाशिताः ॥ ततःकिरीटीसंरब्धोभीष्ममेवाभ्यधावत
१३ शिखंडिनंपुरस्कृत्यधनुश्चास्यसमाच्छिनत् ॥ भीष्मस्यधनुषश्छेदनामृष्यंतमहारथाः १४ १। ४। ५। ६। ७। ८। ९ मर्मावरणंवर्मदेहचर्मवा १०। ११। १२। १३। १४

४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६० अथवच्छिन्नाः संतताः ११। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५ 'माघमाकर्कटीप्राक्तातदे
नाकंपतमहाराजक्षितिकंपेयथाचलः ॥ ततः प्रहस्यबभित्सुर्व्याक्षिपनगांडिवधनुः ४५ गंगेयंपंचविंशत्याक्षुद्रकाणांसमार्पयत् ॥ पुनः पुनः शतैरेनं त्वरमाणो धे
नंजयः ४६ सर्वगात्रेषु संकुद्रः सर्वमर्मस्वताडयत् ॥ एवमन्यैरपि भृशं विद्वजमानः सहस्रशः ४७ तानप्याशुशरैर्भीष्मः प्रविध्याधमहारथः ॥ तैश्च मुक्ताञ्छरान्
भीष्मोयुधिसत्यपराक्रमः ४८ निवारयामास शरैः समसन्नतपर्वभिः ॥ शिखंडीतुरणे बाणान्यान्मुमोच महारथः ४९ नचकुस्तेरुजंतस्य रुक्मपुंखाः शिलाशिताः ॥
ततः किरीटीसंकुद्रो भीष्ममेवाभ्यवर्तत ५० शिखंडिनं पुरस्कृत्य धनुश्चास्य समाच्छिनत् ॥ अथैनं नवभिर्विद्धाध्वजमेकेनचिच्छिदे ५१ सारथिं विशिखैश्चास्य
दशभिः समकंपयत् ॥ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय गंगेयो बलवत्तरम् ५२ तदप्यस्य शितैर्भलैस्त्रिधात्रिभिरघातयत् ॥ निमेषार्धेन कैंतेय आत्मा तं महारणे ५३ एव
मस्य धनूंष्याजौ चिच्छेद सुबहून्यथ ॥ ततः शांतनवो भीष्मो बीभत्सुनात्यवर्तत ५४ अथैनं पंचविंशत्याक्षुद्रकाणांसमार्पयत् ॥ सोऽतिविद्धो महेश्वासो दुःशासनम
भाषत ५५ एष पार्थो रणे कुद्रः पांडवानां महारथः ॥ शरैरेकसाहस्रैर्ममेवाभ्यहनद्रणे ५६ नचैष समरं शक्योजेतुं वज्रभृता अपि ॥ नचापि स हितावीरा देवदा
नवराक्षसाः ५७ मां चापि शक्तानि जेतुं किमु मर्त्या महारथाः ॥ एवं तयोः संवदतोः फाल्गुनो निशितैः शरैः ५८ शिखंडिनं पुरस्कृत्य भीष्मं विध्याधसंयुगे ॥ ततो
दुःशासनं भूयः स्मयमान इवाब्रवीत् ५९ अतिविद्धः शितैर्बाणैर्भृशं गांडीवधन्वना ॥ वज्राशनिसमस्पर्शा अर्जुनेन शरायुधि ६० मुक्ताः सर्वेऽव्यवच्छिन्नाने मे बाणाः
शिखंडिनः ॥ निकृंतमाना मर्माणि दृढावरणभोदिनः ६१ मुसला इव मेघंति ने मे बाणाः शिखंडिनः ॥ वज्रदंडसमस्पर्शा वज्रवेगदुरासदाः ६२ मम प्राणाना रुजंति
ने मे बाणाः शिखंडिनः ॥ नाशयंती व मे प्राणान् यमद्रुता इवाहिताः ६३ गदापरिघसंस्पर्शाने मे बाणाः शिखंडिनः ॥ भुजगा इव संकुद्वाले लिहाना विषोल्बणाः ६४
समाविशंति मर्माणि ने मे बाणाः शिखंडिनः ॥ अर्जुनस्य इमे बाणाने मे बाणाः शिखंडिनः ६५ कृतंति मम गात्राणि माघमांसे गवा इव ॥ सर्वे ह्यपि न मे दुःखं कुर्युरन्येन
राधिपाः ६६ वीरं गांडीवधन्वानमृते जिष्णुं कपिध्वजम् ॥ इति ब्रुवन् छांतनवो दिधक्षु रिव पांडवान् ६७ शक्तिभीष्मः स पार्थाय ततश्चिक्षेप भारत ॥ तामस्य वि
शिखैश्छित्त्वा त्रिधा त्रिभिरघातयत् ६८ पश्यतां कुरुवीराणां सर्वेषां तव भारत ॥ चर्माथा दत्तगंगेयो जातरूपपरिष्कृतम् ६९ खड्गं चान्यतरप्रेप्सुर्धृत्योरग्रे जया
यवा ॥ तस्य तच्छतधा चर्मव्यध मत्सायकैस्तथा ७० रथादनवरूढस्य तदद्भुतमिवामवत् ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा स्वान्यनीकान्यचोदयत् ७१ अभिद्रवत गां
गेयं मावोऽस्तु भयमण्वपि ॥ अथ ते तोमरैः प्रासैर्बाणैश्चैश्च समंततः ७२ पट्टिशैश्च सुनिस्त्रिंशैर्नाराचैश्च तथा शितैः ॥ वत्सदंतैश्च भलैश्च तमेकमाभेदुर्बुधुः ७३
पत्यंतु से गवा' ॥ यथामाघमाकर्कटीमातरं से गवास्तदपत्या निकृंतंति उदरस्यान्यपत्यानि पृष्ठं विदार्य बहिर्निर्गच्छंति तद्वादित्यर्थः ॥ तेन प्राणापहारिवेदनाजनकत्वं बाणानां निदं शिखंडिबाणेषु संभवति
तेषां मर्दगे पुष्पतुल्यत्वात् ६६। ६७। ६८। ६९ अमेतेषां मृत्योरिति चतुर्थ्यर्थे षष्ठी मृत्यवे इत्यर्थः ७०। ७१। ७२। ७३

सीमावृक्षेति ननुकौरवाणांतावद्भीष्मेसेनापतौपतितेभ्यमुचितं प्रधानविनाशेजयाशाविच्छेदात् । पांडवानां कुरुवंशमयमेतेषां हर्षकथनात् उच्यते । पांडवानामपिमहद्भयमुपपद्यतएव
संधिवांछाविच्छेदात् अयंभावः । उभयोःसीमास्थानीयोभीष्मीजीवन्नस्माकंसंधिकरिष्यति । तेनचपुत्रसुहृद्विनाशघनेत्ययमप्रत्यक्षाधानमविष्यति । हतेस्वेतस्मिन्सुतरासंध्याशाविच्छेद
सीमावृक्षेनिपतितेकुरूणांसमितिजये ॥ सेनयोरुभयोरारजन्क्षत्रियान्भयमाविशत् १० मीष्मंशांतनवंदृष्ट्वाविशीर्णकवचध्वजम् ॥ कुरवःपर्यवर्ततपांडवाश्चवि
शांपते ११ खंतमःसंवृतमभूदासीद्भानुर्गतप्रभः ॥ ररासपृथिवीचैवभीष्मेशांतनवेहते १२ अयं ब्रह्मविदांश्रेष्ठो ह्ययं ब्रह्मविदांवरः ॥ इत्यभाषंतभूतानिशयानं
पुरुषर्षभम् १३ अयंपितरमाज्ञायकामार्तेशांतनुंपुरा ॥ ऊर्ध्वरेतसमात्मानंचकारपुरुषर्षभः १४ इतिस्मशरतल्पस्थंभरतानामहतमम् ॥ ऋषयस्त्वभ्यभाषं
तसहिताःसिद्धचारणैः १५ हतेशांतनवेभीष्मेभरतानांपितामहे ॥ नकिंचित्प्रत्यपद्यंतपुत्रास्तवहिमारिष १६ विषण्णवदनाश्चासनहतश्रीकाश्चमारत ॥ अ
तिष्ठन्ब्रीडिताश्चैवहियायुक्ताह्यधोमुखाः १७ पांडवाश्चजयंलब्ध्वासंग्रामशिरसिस्थिताः ॥ सर्वेदधुर्महाशंखान्हेमजालपरिष्कृतान् १८ हर्षानुर्यसहस्रेषुवाद्य
मानेषुचानघ ॥ अपश्याममहाराजभीमसेनंमहाबलम् १९ विक्रीडयानंकौतेयंहर्षेणमहतायुतम् ॥ निहत्यतरसाशत्रुंमहाबलसमन्वितम् २० संमोहश्चापि
तुमुलःकुरूणामभवत्तवः ॥ कर्णदुर्योधनौचापिनिःश्वसेतामुहुर्मुहुः २१ तथानिपतितेभीष्मेकौरवाणांपितामहे ॥ हाहाभूतमभूत्सर्वनिर्मयादमवर्तत २२ दृष्ट्वा
चपतितंभीष्मंपुत्रोदुःशासनस्तव ॥ उत्तमंजवमास्थायद्रोणानीकमुपाद्रवत् २३ आत्राप्रस्थापितोवीरःस्वेनानीकेमहंशितः ॥ प्रययौपुरुषव्याघ्रःस्वसैन्यंस
विषादयन् २४ तमायांतमभिप्रेक्ष्यकुरवःपर्यवारयन् ॥ दुःशासनंमहाराजकिमयंवक्ष्यतीतिच २५ ततोद्रोणायनिहतंभीष्ममाचष्टकौरवः ॥ द्रोणस्तत्राप्रियं
श्रुत्वामुमोहभरतर्षभ २६ ससंज्ञामुपलभ्याशुभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ निवारयामासतदास्वान्धनीकानिमारिष २७ विनिवृत्तान्कुरून्दृष्ट्वापांडवाऽपिस्वसैनि
कान् ॥ दूतैःशीघ्राश्चसंयुक्तैःसमंतात्पर्यवारयन् २८ निवृत्तेषुचसैन्येषुपारंपर्येणसर्वशः ॥ निर्मुक्तकवचाःसर्वेभीष्ममीयुर्नराधिपाः २९ व्युपरम्यततौयुद्धा
द्योधाःशतसहस्रशः ॥ उपतस्थुर्महात्मानंप्रजापतिमिवामराः ३० तेषुभीष्मंसमासाद्यशयानंभरतर्षभम् ॥ अभिवाद्यावतिष्ठंतपांडवाःकुरुभिःसह ३१ अथ
पांडून्कुरूंश्चैवप्रणिपत्याग्रतःस्थितान् ॥ अभ्यभाषतधर्मात्माभीष्मःशांतनवस्तदा ३२ स्वागतंवोमहभागाःस्वागतंवोमहारथाः ॥ तुष्यामिदर्शनाच्चाहंयुष्माक
ममरोपमाः ३३ अभिमंथ्याथतानेवंशिरसालंबताऽब्रवीत् ॥ शिरोमेलंबतेऽत्यर्थमुपधानंप्रदीयताम् ३४ ततोमृपाःसमाजन्दुस्तनूनिचमृदूनिच ॥ उपधाना
निमुख्यानिनैच्छतानिपितामहः ३५ अथाब्रवीन्नरव्याघ्रःप्रहसन्निवतानृपान् ॥ नैतानिशीरशय्यासुयुक्तरूपाणिपार्थिवाः ३६

एवजातइतिपुत्रसुहृद्विनाशादिप्रयुक्तंभयंयुज्यतइति तस्माद्युक्तमुक्तंसेनयोरुभयोरिति हर्षकथनंत्वापाततोज्ञेयम् १० पर्यवर्ततपरिवृतवतः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ब्रीडिताःब्रीडा
वतः ब्रीडाचान्यतः ह्रीश्चाकार्यकरणात् १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ पारंपर्येणक्रमेण २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ उपधानंउपवहं ३४ । ३५ । ३६

१७ इहवीरशय्यायां १८ । १९ । ४० । ४१ । ४२ व्यवसायमुचितोद्योगम् ४३ । ४४ अन्वगृह्णात्अवतर्षमे ४५ । ४६ । ४७ उपहितंउपधानीयंदत्तम् ४८ । ४९ पांडवानभिसंस्थि

ततोवीक्ष्यनरश्रेष्ठमभ्यभाषतपांडवम् ॥ धनंजयंदीर्घबाहुंसर्वलोकमहारथम् ३७ धनंजयमहाबाहोशिरोमेतातलंबते ॥ दीयतामुपधानंवैद्युक्तामिहमन्यसे ३८
॥ संजयउवाच ॥ समारोप्यमहच्चापमभिवाद्यापितामहम् ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णभ्यामिदंवचनमब्रवीत् ३९ अज्ञापयकुरुश्रेष्ठसर्वशस्त्रभृतांवर ॥ प्रेष्योऽहंतवदु
र्ध्वक्रियतांकिंपितामह ४० तमब्रवीच्छांतनवःशिरोमेतातलंबते ॥ उपधानंकुरुश्रेष्ठफाल्गुनोपदधत्स्वमे ४१ शयनस्यानुरूपंवैशीघ्रवीरप्रयच्छमे ॥ त्वंहिपार्थ
समर्थोवैश्रेष्ठःसर्वधनुष्मताम् ४२ क्षत्रधर्मस्यवेत्ताचक्षुद्विसत्वगुणान्वितः ॥ फाल्गुनोऽपेतथेत्युक्त्वाव्यवसायमरोचयत् ४३ गृह्यानुमंथ्यगांडीवंशरान्सन्नतपर्वणः ॥
अनुमान्यमहात्मानंभरतानामहारथम् ४४ त्रिभिस्तीक्ष्णैर्महावेगैरन्वगृह्णाच्छिरःशरैः ॥ अभिप्रायेतुविदितेधर्मात्मासव्यसाचिना ४५ अतुष्यद्भरतश्रेष्ठोभीष्मो
धर्मार्थतत्त्ववित् ॥ उपधानेनदत्तेनप्रत्यनंदद्वनंजयम् ४६ प्राहसर्वान्समुद्रीक्ष्यभरतान्भारतंप्रति ॥ कुंतीपुत्रंयुधांश्रेष्ठसुहृदांप्रीतिवर्धनम् ४७ शयनस्या
नुरूपंमेपांडवोपहितंत्वया ॥ यद्यन्यथाप्रपद्येथाःशपेयंत्वामहंरुषा ४८ एवमेवमहाबाहोधर्मेषुपरितिष्ठता ॥ स्वसव्यंक्षत्रियेणाजौशरतल्पगतेनवै ४९ एवमु
क्त्वातुबीभत्सुंस्वांस्तानब्रवीद्वचः ॥ राजश्चराजपुत्रांश्चपांडवानभिसंस्थितान् ५० पश्यध्वमुपधानंमेपांडवेनाभिसंधितम् ॥ शिश्येऽहमस्यांशय्यायांयावदा
वर्तनंरवेः ५१ येतदामांगमिष्यंतितेचप्रेक्ष्यंतिमांमृपाः ॥ दिशंवैश्रवणाक्रांतायदागंतादिवाकरः ५२ नूनंसप्ताश्वयुक्तेनरथेनोत्तमतेजसा ॥ विमोक्ष्येऽहंतदाप्राणा
न्सुहृदःसुप्रियानिव ५३ परिखाःखन्यतामत्रममावसदनेनृपाः ॥ उपासिष्येविवस्वंतमेवंशरशताचितः ५४ उपारमध्वंसंग्रामाद्वैरमुत्सृज्यपार्थिवाः ॥ संजयउवाच ॥
उपातिष्ठन्नथोवैद्याःशल्योद्धरणकोविदाः ५५ सर्वोपकरणैर्युक्ताःकुशलैःसाधुशिक्षिताः ॥ तान्दृष्ट्वाजाह्वीपुत्रःप्रोवाचतनयंतव ५६ धनंदत्त्वाविसृज्यं
तांपूजयित्वाचिकित्सकाः ॥ एवंगतेमयेदानींवैद्यैःकार्यमिहास्तिकिम् ५७ क्षत्रधर्मेप्रशस्तांहिप्राप्तोऽस्मिपरमांगतिम् ॥ नैषधर्मोमहीपालाःशरतल्पगतस्यमे
५८ एभिरेवशरैश्चाहंदग्धव्योऽस्मिनराधिपाः ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यपुत्रोदुर्योधनस्तव ५९ वैद्यान्विसर्जयामासपूजयित्वायथार्हतः ॥ ततस्तेविस्मयंजग्मुर्ना
नाजनपदेश्वराः ६० स्थितिधर्मेपरांदृष्ट्वाभीष्मस्यामिततेजसः ॥ उपधानंततोदत्त्वापितुस्तेमनुजेश्वराः ६१ सहिताःपांडवाःसर्वेकुरवश्चमहारथाः ॥ उपगम्यम
हात्मानंशयानंशयनेशुभे ६२ तेऽभिवाद्यततोभीष्मंकृत्वाचत्रिःप्रदक्षिणम् ॥ विधायरक्षांभीष्मस्यसर्वेएवसमंततः ६३ वीराःस्वशिविराण्येवध्यायंतःपरमातु
राः ॥ निवेशायाम्युपागच्छन्सायाहेरुधिरोक्षिताः ६४ निविष्टान्पांडवांश्चैवप्रीयमाणान्महारथान् ॥ भीष्मस्यपतनेदृष्टानुपगम्यमहाबलः ६५

तान्पांडवानांसभीपवर्तिनः ५० । ५१ । ५२ । ५३ समावसदनेननिवासस्थाने ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५

१६ । ६७ चक्षुषाहंतीति तया तं दृष्टिमात्रेण हननक्षमम् ६८ । ६९ । ७० । ७१ ॥ इति श्रीमत्पर्वणि श्रीभीष्मपर्वण्यध्यायः ॥ १२० ॥ व्युष्टायामिति १ । २ । ३ पृथग्जनाः प्राकृताः
 उवाच माधवः काले धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ दिष्टया जयसि कौरव्यदिष्टया भीष्मो निपातितः ६६ अवध्यो मानुषैरेव सत्यसंधो महारथः ॥ अथवा दैवतैः सार्धं सर्वशा
 खस्य पारगः ६७ त्वानुचक्षुर्हणं प्राप्य दग्धो घोरेण चक्षुषा ॥ एवमुक्तो धर्मराजः प्रत्युवाच जनार्दनम् ६८ तव प्रसादाद्विजयः क्रोधात्तव पराजयः ॥ त्वंहिनः शर
 णं कृष्णभक्तानामभयंकरः ६९ अनाश्वर्यो जयस्तेषां येषां त्वमसि केशव ॥ रक्षिता समरे नित्यं नित्यं चापि हितैरतः ७० सर्वथा त्वां समासाद्य नाश्वर्यमिति मे मतिः ॥
 एवमुक्तः प्रत्युवाच स्मयमानो जनार्दनः ॥ तवैवैतद्युक्तरूपं वचनं पार्थिवोत्तम ७१ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि श्रीभीष्मपर्वण्यध्यायः ॥ १२० ॥ संजय उवाच ॥ व्युष्टायामुमहाराज शर्वपार्थिवः ॥ पांडवाध्वार्तराष्ट्राश्च उपातिष्ठन्पितामहम् १ तवीरशयने वीरं शयानं कुरुसत्तम ॥
 अभिवाद्योपतस्थुर्वैक्षत्रियाः क्षत्रियर्षभम् २ कन्याश्च दनचूर्णैश्च लाजैर्माल्यैश्च सर्वशः ॥ अवाकिरुद्धांतनवं तत्र गत्वा सदृशः ३ त्रियोद्वद्वास्तथा बालाः प्रेक्ष
 काश्च पृथग्जनाः ॥ समभ्ययुः शांतनवं भूतानीव तमो नुदम् ४ तूर्याणि शतं संख्यानि तथैव नदनर्तकाः ॥ शिल्पिनश्च तथाऽऽजग्मुः कुरुद्वंद्वं पितामहम् ५ उपा
 रम्य च युद्धेभ्यः सन्नाहान्विप्रमुच्यते ॥ आयुधानि च निक्षिप्य सहिता कुरुपांडवाः ६ अन्वासेत दुराधर्षदेव व्रतमरिदमम् ॥ अन्योन्यं प्रीतिमत्तस्ते यथा पूर्वयथा
 वयः ७ सापार्थिवशताकीर्णा समितिर्भीष्मशोभिता ॥ शुशुभे भारती दीप्ता दिवी वादित्यमंडलम् ८ विबभौ च नृपाणां सामंसा सुतमुपासताम् ॥ देवानामिव देवेशं
 पितामहमुपासताम् ९ भीष्मस्तु वेदनां धैर्यान्निगृह्य भरतर्षभ ॥ अभितप्तः शरैश्चैव निःश्वसन्नुरगो यथा १० शराभितप्तकायोऽपि शस्त्रसंपातमूर्छितः ॥ पावीय
 मितिसंप्रेक्ष्य राजस्तान्प्रत्यभाषत ११ ततस्ते क्षत्रियाराजभुपाजग्मुः समंततः ॥ भक्ष्यानुज्जावचान्नाजन्वारिकुंभांश्च शीतलान् १२ उपानीतं तु पानीयं दृष्ट्वा शांतन
 वोऽब्रवीत् ॥ नाद्यास्तीतामया शक्या भोगाः केचन मानुषाः १३ अपक्रांतो मनुष्येभ्यः शरशय्याभितो ह्यहम् ॥ प्रतीक्षमाणस्तिष्ठामि निवृत्तिं शिशूययोः १४
 एवमुक्त्वा शांतनवो निदन्वाक्येन पार्थिवान् ॥ अर्जुनं द्रष्टुमिच्छामि त्यम्यभाषत भारत १५ अथोपेत्य महाबाहुरभिवाद्य पितामहम् ॥ अतिष्ठत्प्राजालिः प्रह्वः किं
 करोमीति चाब्रवीत् १६ तं दृष्ट्वा पांडवं राजन्नभिवाद्या प्रतःस्थितम् ॥ अभ्यभाषत धर्मात्मा भीष्मः प्रीतो धनं जयम् १७ दह्यतीव शरीरं मे संवृतस्य तवेषुभिः ॥
 मर्माणि परिदूयंते मुखं च परिशुष्याति १८ वेदनां तं शरीरस्य प्रयच्छापो ममार्जुन ॥ त्वंहि शक्तो महेष्वासदा तु मापो यथाविधि १९ अर्जुनस्तु तथेत्युक्त्वा रथमारुह्य
 वीर्यवान् ॥ अधिज्यं बलवत्कृत्वा गांडीवं व्याक्षिपद्भुः २० तस्य ज्यातलनिर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ वित्रेसुः सर्वभूतानि सर्वैश्च त्वाच पार्थिवः २१ ततः प्र
 दक्षिणं कृत्वा रथेन रथिनावरः ॥ शयानं भरतश्रेष्ठं सर्वशस्त्रभृतावरम् २२

जताः भूता विप्राणि नो गंधर्वादीनि वा तमो नुदं सूर्यम् ४ । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

१३ । १४ । १५ विकुर्वतो विशेषेण कुर्वतः । १६ । १७ व्याविध्यन्प्राभितवंतः १८ । १९ । २० । २१ निधनं निधनहेतुः तद्विदो देवरहस्यज्ञाः २२ । २३ जगति भूलोके

संधाय च शरं दीप्तमभिमन्त्र्य स पांडवः ॥ पर्जन्यास्त्रेण संयोज्य सर्वलोकस्य पश्यतः २३ अविध्यत्पृथिवीं पार्थः पार्श्वे भीष्मस्य दक्षिणे ॥ उत्पपात ततो धारावारिणो विमला
 शुभा २४ शीतस्यामृतकल्पस्य दिव्यगंधरसस्य च ॥ अतर्पयत्ततः पार्थः शीतयज्ञजलधारया २५ भीष्मं कुरुणा मृषभं दिव्यकर्मपराक्रमम् ॥ कर्मणा तेन पार्थस्य श
 क्रस्येव विकुर्वतः २६ विस्मयं परमं जग्मुस्ततस्तेव सुधाधिपाः ॥ तत्कर्मप्रेक्ष्य बीभत्सोरतिमानुषविक्रमम् २७ संप्रावेपंत कुरवो गावः शीतादिताडव ॥ विस्मज्या
 चोत्तरीयाणि व्याविध्यन्सर्वतो नृपाः २८ शंखदुंदुभिर्निर्घोषस्तुमुलः सर्वतोऽभवत् ॥ तप्तः शांतनवश्चापिराजन् बीभत्सुमब्रवीत् २९ सर्वपार्थिववीराणां सन्निधौ पूजय
 त्रिव ॥ नैतच्चित्रं महाबाहो त्वयि कौरवनंदन ३० कथितो नारदेनासि पूर्वापरमितयुते ॥ वासुदेवसहायस्त्वं महत्कर्मकरिष्यसि ३१ यन्नोत्सहति देवं द्रुः सहदेवैरपि ध्रुवम् ॥
 विदुस्त्वां निधनं पार्थसर्वक्षत्रस्य तद्विदः ३२ धनुर्वराणामेकस्त्वं पृथिव्यां प्रवरो नृषु ३३ मनुष्या जगति श्रेष्ठाः पक्षिणां पतंगेश्वरः ॥ सरितां सागरः श्रेष्ठो गौर्वरिष्ठा च तु
 ष्पदाम् ३४ आदित्यस्तेजसां श्रेष्ठो गिरीणां हिमावन्वरः ॥ जातीनां ब्राह्मणः श्रेष्ठः श्रेष्ठस्त्वमसि धन्विनाम् ३५ न वै श्रुतं धार्तराष्ट्रेण वाक्यं मयोच्यमानं विदुरेण चैव ॥
 द्रोणेन रामेण जनार्दनेन मुहुर्मुहुः संजयेनापि चोक्तम् ३६ परितुष्टिर्हि विस्मज्ज कल्पो दुर्योधनो न च तच्छ्रद्धाति ॥ सशेष्यते वै निहतश्चिराय शास्त्रातिगो भीमबलाभि
 भूतः ३७ एतच्छ्रुत्वा तद्वचः कौरवेन्द्रो दुर्योधनो दीनमनावभूव ॥ तमब्रवीच्छांतनवोऽभि वीक्ष्य निबोध राजन् भवतीतमन्युः ३८ दृष्टं दुर्योधनैतत्ते यथा पार्थेन धीमता ॥
 जलस्य धाराजनिता शीतस्यामृतगंधिनः ३९ एतस्य कर्ता लोकेऽस्मिन्नन्यः कश्चन विद्यते ॥ आग्नेयं वारुणं सौम्यं वायव्यं मथ वैष्णवम् ४० ऐंद्रं पाशुपतं ब्राह्मं पारमे
 ष्ठ्यं प्रजापतेः ॥ धातुस्त्वष्टुश्च सवितुर्वैवस्वतमथापि वा ४१ सर्वस्मिन्मानुषेलोके वेत्येको हि धनं जयः ॥ कृष्णो वा देवकीपुत्रो नान्यो वेदे ह कश्चन ४२ अशक्यः पांडव
 स्तातयुद्धे जेतुं कथंचन ॥ अमानुषाणिकर्माण्यस्यैतानि महात्मनः ४३ तेन सत्वव्रतां संख्येश्वरेणाहवशो भिना ॥ कृतिना समरे राजन्संधिर्भवतु माचिरम् ४४ याव
 त्कृष्णो महाबाहुः स्वाधीनः कुरुसत्तम ॥ तावत्पार्थेन शूरेण संधिस्ते तातयुज्यताम् ४५ यावन्न ते चमूः सर्वाः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ नाशयत्यर्जुनस्तावत्संधिस्ते तातयु
 ज्यताम् ४६ यावत्तिष्ठंति समरे हतशेषाः सहोदराः ॥ नृपाश्च बहवो राजस्तावत्संधिः प्रयुज्यताम् ४७ न निर्दहतिते यावत्क्रोधदीप्तेक्षणश्चमूम् ॥ युधिष्ठिरो रणे तावत्सं
 धिस्ते तातयुज्यताम् ४८ न कुलः सह देवश्च भीमसेनश्च पांडवः ॥ यावच्च भूमहाराजनाशयंति न सर्वशः ४९ तावत्ते पांडवैर्वीरैः सौहार्दममरोचते ॥ युद्धं मदं
 तमेवास्तु तात संशम्य पांडवैः ५० एतत्तुरोचतां वाक्यं यदुक्तोऽसि मया जनघ ॥ एतत्क्षेममहं मन्येतव चैव कुलस्य च ५१

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० क्षेमं हितं ५१

फाल्गुनेनयत्कृतं तदेतावदेवपर्याप्तमस्तु चशब्दादेतावतांमातृणामंतादपीति ५२ । ५३ । ५४ । ५५ योज्ययोगधारणायुक्तं कृत्वा ५६ । ५७ ॥ इतिभी० नी० भारतभावदीपे एकविंशधिकशत

त्यक्त्वा मन्थुं व्युपशाम्य स्वपार्थिः पर्याप्तमेतद्यत्कृतं फाल्गुनेन ॥ भीष्मस्यांतादस्तुवः सौहृदं च जीवंतु शेषाः साधुराजन्प्रसीद ५२ राज्यस्यार्धदीयतां पांडवानामिंद्र
प्रस्थं धर्मराजोऽभियातु ॥ मामित्रधुक्पार्थिवानां जघन्यः पापांकीर्तिं प्राप्स्यसे कौरवेन्द्र ५३ ममावसानाच्छांतिरस्तु प्रजानां संगच्छतां पार्थिवाः प्रीतिमंतः ॥ पि
ता पुत्रमातुलं भागिने यो भ्राता चैव भ्रातरं प्रेतुराजन् ५४ न चेदेवं प्राप्तकालं वचो मे मोहाविष्टः प्रतिपत्स्यस्य बुद्ध्या ॥ तत्पत्स्यस्यंते एतदंताः स्थसर्वे सत्यामेतां भारतीमीर
यामि ५५ एतद्वाक्यं सौहृदादापगेयोमव्येराज्ञां भारतं श्रावयित्वा ॥ तूष्णीमासीच्छल्यसंततमर्मो योज्यात्मानं वेदनां संनियम्य ५६ ॥ संजय उवाच ॥ धर्मार्थ
सहितं वाक्यं श्रुत्वा हितमना मयम् ॥ नारोचयत पुत्रस्ते मुमूर्षुरिव भेषजम् ५७ ॥ इति श्री० भी० भी० दुर्योधनं प्रति भीष्मवाक्ये एकविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १२१ ॥ संजय उवाच ॥ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे जग्मुः स्वानालयान् पुनः ॥ तूष्णीं भूते महाराज भीष्मे शांतनुनंदने १ श्रुत्वा तु निहतं भीष्मं राधेयः पुरुषर्षभः ॥
ईषदागतसंत्रासस्त्वरयोपजगाम ह २ सददर्शमहात्मानं शरत्तल्पगतं तदा ॥ जन्मशय्यागतं वीरं कार्तिकेयमिव प्रभुम् ३ निमीलिताक्षं तं वीरं साभुक्कंठस्तदा वृषः ॥
भीष्मभीष्ममहाबाहो इत्युवाच महाद्युतिः ४ राधेयोऽहं कुरुश्रेष्ठ नित्यमक्षिगतस्तव ॥ द्वेष्ट्योऽहं तव सर्वत्र इति चैनमुवाच ह ५ तच्छ्रुत्वा कुरुवृद्धो हि वलीसंवृतलोचनः
शनैरुद्धीक्ष्य सस्नेहमिदं वचनमब्रीत् ६ रहितां धिष्यमालोक्य समुत्सार्य चरक्षिणः ॥ पितेव पुत्रं गां गेयः परिरभ्यैकपाणिना ७ एहो हि मे विप्रतीपस्पर्धसे त्वं मया सह ॥
यदि मानाधिगच्छेथान ते श्रेयो भुवं भवेत् ८ कौंतेयस्त्वं न राधेयो न तवाधिरथः पिता ॥ सूर्यजस्त्वं महाबाहो विदितो नारदान्मया ९ कृष्णद्वैपायनाच्चैव तच्च सत्यं न
संशयः ॥ न च द्वेषोऽस्ति मे तात त्वयि सत्यं ब्रवीमि ते १० तेजो वधनिमित्तं तु परुषं त्वाऽहमब्रुवम् ॥ अकस्मात्पांडवान्सर्वानवाक्षिपसि सुव्रत ११ येनासि बहुशोरा
ज्ञाचोदितः स्मृतनंदन ॥ जातोऽसि धर्मलोपेन ततस्ते बुद्धिरीदृशी १२ नीचाश्रयान्मत्सरेण द्वेषिणी गुणिनामपि ॥ तेनासि बहुशोरा हंश्रावितः कुरुसंसदि १३
जानामि समरे वीर्यशत्रुभिर्दुःसहं भुवि ॥ ब्रह्मण्यतां च शौर्यं च दाने च परमां स्थितिम् १४ न त्वया सदृशः कश्चित्पुरुषेष्वमरोपम ॥ कुलभेदभयाच्चाहं सदा परुषमुक्त
वान् १५ इष्वस्त्रे चास्त्रसंधाने लाघवेऽस्त्रबले तथा ॥ सदृशः फाल्गुनेनासि कृष्णेन च महात्मना १६ कर्णकाशिपुरंगत्वा त्वयैकेन धनुष्मता ॥ कन्यार्थे कुरुराजस्य रा
जानो मृदितायुधि १७ तथा च बलवान् राजा जरासंधो दुरासदः ॥ समरे समरश्लाघिन्न त्वया सदृशो भवत् १८

तमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ तत इति १ । १ जन्मशय्यागतं जन्मकालेशरशय्यागतं शरजन्मत्वात् २ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ पुरुषेषु मानुषेषु एवं सत्यपि अतिसंभा
वितः पांडवानां विपीडयेरिति निश्चित्यातिरथोऽप्यर्धरथत्वेन गणित इति भावः १५ । १६ । १७ त्वया सदृशो नाभवत् वयाजित इत्यर्थः इयं कथाराजधर्मं अनेन नाजायुत बलत्वं कर्णस्य सूचितम् १८

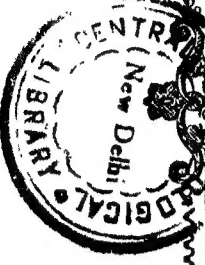
युधिसंप्रहारे १९ । २० २१ निवृत्तं समाप्तं २२ । २३ अवकीर्णस्त्यक्तः २४ । २५ । २६ । २७ निवर्तितुं निवर्तयितुं २८ । २९ पांडू नर्जुनं विहाय च पुरः अर्जुनेन योत्स्ये अन्यान् विजेष्ये इति भावः ३० । ३१
३२ । ३३ विप्रतीपं विरुद्धम् ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वाविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ समाप्तो भीष्मपर्वार्थप्रकाशः ॥ ॥ ॥

ब्रह्मण्यः सत्त्वयोधी च तेजसा च बलेन च ॥ देवगर्भसमः संख्ये मनुष्यैराधिको युधि १९ व्यपनीतोऽद्य मन्थुर्मेयस्त्वां प्रतिपुराकृतः ॥ दैवपुरुषकारेण न शक्यमति
वर्तितुम् २० सोदर्याः पांडवा वीरा भ्रातरस्तेऽरि सूदन ॥ संगच्छतैर्महाबाहो मम चेदिच्छसिप्रियम् २१ मया भवतु निवृत्तं वैरमादित्यनंदन ॥ पृथिव्यां सर्व
राजानो भवंत्वद्यनिरामयाः २२ ॥ कर्ण उवाच ॥ जानाम्येव महाबाहो सर्वमेतन्न संशयः ॥ यथा वदसि मे भीष्मकौंतेयोऽहं न सूतजः २३ अवकीर्णस्त्वहं कुंत्यासू
तेन च विवर्धितः ॥ भुक्त्वा दुर्योधनैश्चर्येन मिथ्या कर्तुं मुत्सहे २४ वसुदेव सुतोयद्वत्पांडवाय दृढव्रतः ॥ वसुचैव शरीरं च पुत्रदारं तथा यशः २५ सर्वदुर्योधनस्या
र्थेत्यक्तं मे भूरिदक्षिण ॥ माचैतद्व्याधिमरणक्षत्रं स्यादिति कौरव २६ कोपिताः पांडवानित्यं समाश्रित्य सुयोधनम् ॥ अवश्यभावात् ह्यर्थोऽयं यो न शक्यो निवर्ति
तुम् २७ दैवपुरुषकारेण को निवर्तितुं मुत्सहेत् ॥ पृथिवीक्षयशंसीनि निमित्तानि पितामह २८ भवद्गिरुपलब्धानि कथितानि च संसदि ॥ पांडवा वासुदेवश्च वि
दिता मम सर्वशः २९ अजेयाः पुरुषैरन्यैरिति तांश्चोत्सहामहे ॥ विजयिष्ये रणे पांडूनि ति मे निश्चितं मनः ३० न च शक्यमवस्रष्टु वैरमेतत्सुदारुणम् ॥ धनं जयेन यो
त्स्येऽहं स्वधर्मप्रीतमानसः ३१ अनुजानीष्वमां तात युद्धाय कृतनिश्चयम् ॥ अनुज्ञातस्त्वया वीर युद्धयेयमिति मे मतिः ३२ दुरुक्तं विप्रतीपं वारभसाच्चापला
तथा ॥ यन्मये ह कृतं किंचित् न मे त्वं क्षंतुमर्हसि ३३ ॥ भीष्म उवाच ॥ न चेच्छक्यमवस्रष्टु वैरमेतत्सुदारुणम् ॥ अनुजानामि कर्णत्वां युद्धयस्व स्वस्वर्गकाम्यया ३४
निर्मन्युर्गतसंरंभः कृतकर्मरणे स्मह ॥ यथाशक्तियथोत्साहं सतां वृत्तेषु वृत्तवान् ३५ अहं त्वामनुजानामि यदिच्छसि तदा मुहि ॥ क्षत्रधर्मजितौ लोकानवाप्स्यसि धनं ज
यात् ३६ युध्यस्व निरहंकारो बलवीर्यव्यपाश्रयः ॥ धर्म्याद्वियुद्धाच्छ्रेयोऽन्यत् क्षत्रियस्य न विद्यते ३७ प्रशमेहि कृतो यत्नः सुमहान्सुचिरं मया ॥ न चैव श
कितः कर्तुं कर्णसत्यं ब्रवीमि ते ३८ ॥ संजय उवाच ॥ इत्युक्तवति गां गेये अभिवाद्योपमं ग्यच ॥ राधेयोरथमारुह्य प्रायातव सुतं प्रति ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते
शतसहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीष्मकर्णसंवादे द्वाविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ समाप्तो भीष्मवधपर्व भीष्मप
र्वच ॥ अस्यानंतरं द्रोणपर्व भविष्यति ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ तमप्रतिमसत्त्वौ जीबलवीर्यसमन्वितम् ॥ हतं देवव्रतं श्रुत्वा पांचाल्येन शिखंडिना १

श्वेतोपाख्यानसमाप्त्यनंतरं ग्रंथप्रभृति आपर्वसमाप्ति लिखिता टीका अन्यैव न चतुर्धरप्रणीतेति शंक्यते टीकांतरपुस्तकेषूपलंभात्तेषां दृश्याभावाच्च ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि आदिपर्वोकाध्यायश्लोकसंख्या न्यूना विषयपूर्ववत्तेषां कादिकोपादेव बोध्यम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व समाप्तम् ॥

1000

1000

Central Archaeological Library,
NEW DELHI.

8997
Call No. Sa8 Km/G.N.B.

Author—

Title— Mahabharata
Parts 5-6.

Borrower No.	Date of Issue	Date of Return

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.